

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200766

UNIVERSAL
LIBRARY

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

[illegible]

ಸಂಧಿ ✓ ಪ್ರತಿ

೧೯ ತರ್ಜುಮೆ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಸಂಗವಲ್ಲ ಸನ್ಮಾಸ
ವೇಷದಿಂದ ದ್ವಾರಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಭದ್ರ
ಯಿಂದ ವಾದವೇನಾಗಿ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ೭೫
೦೦ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ
ಯಾವುದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ ... ೭೯

ಸಭಾಪವರ್ಗ.

[illegible]

ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
೧೬ ಧರ್ಮರಾಯರು ಮರಳಿ ಬರಬಾರದಿ ಸೋತು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದವರು	೧೨೭

ಪರೀಕ್ಷಾವರ್ಗ.	
೧ ಭೀಮರು ಕೂವೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಸುಳಿ ನುಳಿ ಸುಳಿಯಿದ್ದು	೧೪೮
೨ ಕೃಷ್ಣರು ಕಾಪು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು	೧೪೭
೩ ಕರ್ಣರ ಮದುವೆ ಭೀಮತಂದೆ ಸೇರಿ ಮದುವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ತಿರುಗಿ ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು	೧೪೮
೪ ಅರ್ಜುನನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಇರುವ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು	೧೪೯
೫ ಇವನು ಕೂತ ಕೂತವನಾದ ಮೂಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೧೪೯
೬ ಅವರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮಸಮಾನರಾದ ಹೋರಾಡಿದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮಾವು ಪಾಶುಪತಶಸ್ತ್ರವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು	೧೫೦
೭ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಕರೆ ಸೂದ್ದದ್ದು	೧೫೦
೮ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಪಶಮಿಸಿದ ಇವನು ಬಂದದ್ದು	೧೫೦
೯ ಧರ್ಮರಾಯನು ಮುನಿಸನೊಡನೆ ತೀರ್ಮಾನಾಶ್ರ ಯವ ಮಾಡಿದ್ದು	೧೫೦
೧೦ ಭೀಮರು ಸುಗಂಧಕ ಪುಷ್ಪವು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗಿ ಹೋದರೂ ಆರಿಸಿದ ಮುನಿಯು ಅರ್ಜುನನ ಧ್ವಜವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಕಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು	೧೫೦
೧೧ ಭೀಮನು ಬಂದಿರುವನು, ಮುನಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೧೫೧
೧೨ ಅರ್ಜುನನು ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದವನಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಂಡು ನಿವಾತಕವೊಂದಿಂ ಬಂದದ್ದು	೧೫೧
೧೩ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರುವ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಭೀಮನನ್ನು ಧರ್ಮಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಧರ್ಮ ರಾಯನು ಬಿಡಿಸಿದ್ದು	೧೫೨
೧೪ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರನ್ನು ವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ್ದು	೧೫೨
೧೫ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದು	೧೫೩

ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
೧೬ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ದೂರವಿರುವ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ ಪಂತೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು	೧೫೩
೧೭ ದುರ್ಮರಾಯನು ಮೊಗ್ಗಿಯಂ ನೋಡುವ ನವದಿಂದ ಪಾಂಡವರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು	೧೫೩
೧೮ ದ್ವೈಪಾಯನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗಂಧರ್ವರಿಗೂ ಕೃಷ್ಣನು ನಡೆದದ್ದು	೧೫೪
೧೯ ಬೆತ್ತನೆ ನಂಬಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳಿಸುವುದು ಕಟ್ಟಿ ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿದ್ದು	೧೫೪
೨೦ ಅರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನು ಸೋಲಿಸಿ ದುರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಂದದ್ದು	೧೫೫
೨೧ ಅರ್ಜುನನಿಂದ ದುರ್ಮರಾಯನ ನಿರಾಸ ವ್ರತವಂ ದಿರುವುದು ದುರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ನಿವಾತಕವೊಂದಿಂ ಸಮಾಧಾನವು	೧೫೫
೨೨ ಭೀಮರಾಯನು ದ್ವೈಪಾಯನ ಸೇರಿದುದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಯನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದದ್ದು	೧೫೫
೨೩ ಧರ್ಮರಾಯನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ವಿರನ್ನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಬಾ ಹ್ಯನಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತಂದ ಕೊಟ್ಟದ್ದು	೧೫೬

ಪರೀಕ್ಷಾವರ್ಗ.

೧ ದುರ್ಮರಾಯನು ಅರಣ್ಯವಾಸವು ಕಳೆದು ಅವಶ್ಯಕ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು	೧೫೬
೨ ಭೀಮರು ದುರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಂದದ್ದು	೧೫೬
೩ ಕುಡಿಕೊಂಡು ದ್ವೈಪಾಯನ ಕಂಡು ಕಾಮ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಬಂದದ್ದು	೧೫೭
೪ ಭೀಮನು ಮುನಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಉಪಕರಣವನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೧೫೭
೫ ಭೀಮನು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಗ್ರಾಹಣದಲ್ಲಿ ಸುಕರ್ಮ ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿರಾಟನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ್ದು	೧೫೭
೬ ಅರ್ಜುನನು ಮುನಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಉತ್ತರನಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವುದು	೧೫೭
೭ ಅರ್ಜುನನು ಬಿಟ್ಟು ಮರವೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು ಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನ ಸೇನೆಯಂ ತಡೆದದ್ದು	೧೫೭
೮ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನ ಸೇನೆಯಂ ಗೆದ್ದು ವಿರಾ	೧೫೭

	ಪುಟ
ಟನ ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ್ದು	೨೩೦
ಅರ್ಜನನು ಸನಿ ತೋರಿತನು ಸ್ವದಿಂದ ಕೌರ	
ನ ಸ್ವಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಸಿದ್ದು	೨೩೬
ಅರ್ಜನನು ಉತ್ತರನೊಡನೆ ವಿರಾಟನಗಿ	
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು	೨೪೪
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ	
ವಿರಾಟ ನಗರಿಗೆ ಬಿಜಯಾಗೆಯ್ಯನು	೨೪೭

ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪರ್ವ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜನನಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾ	
ರಣ ತನವು ಮಾಡುವೆನುಮೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದು	೨೫೫
ಸಂಜೆಯನು ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನ	
ಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದು; ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಗದು	
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೌರವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು	೨೫೯
ಏದುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಸೇರಿತು	
ಹೇಳಿದ್ದು	೨೬೩
ನಂತುಚಿತನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮ	
ವಿದ್ಯೋಪದೇಶವಂ ಮೊಂಡಿದ್ದು	೨೬೪
ದುರ್ಯೋಧನನು ಸಭಿಕರನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ	
ಕಛಿಗ ಏರಮಾಡಿದ್ದು	೨೬೫
ಪಾಂಡವರಲ್ಲರೂ ಸುಧಗೂಪವೃತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣನು	
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಮುಖಮಂಟ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು	

ನುಳ ಕರಕನದ್ದು	೨೬೭
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸುಭಿಮಾತುಲವಕ್ಕಾಗಿ	
ನಿರ್ಮನುತನಿಗೆ ತರಿಸಿದ್ದು	೨೬೯
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕೌರವನ ಸಭೆಯಂ	
ಗುವನದ್ದು	೨೭೦
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ದಯಾಭಂಗವ	
ನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರ ನಿನಗೆ ಕೇಡೇಗುವದಿಮ	
ಗುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಹೇಳದ್ದು	೨೭೦
ರಾಜ್ಯವೇನು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಾರಣೆಯಿಂಪ ಕರ್ಣ	
ನನ್ನು ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು	೨೭೭
ರಾಜವರು ಯುದ್ಧಸನ್ನಿಧಿರಾಗಿ ಕುರುಕ್ಷೇ	
ತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು	೨೮೦

ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕೌರವರ ಸೇನಾಧಿ ಪಕ್ಷವಂ	
ಗುಳಿಸಿದದ್ದು	೨೮೫

	ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೧ ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರನ್ನು ಸಾ		
ಮೋಪಾಯದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು		
ಮುರೈ ಸ್ವದ್ಧನಂಪದ್ದು	೨೮೧	
೨ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖನಾದ ಅರ್ಜ		
ನನಿಗೆ ತತ್ವೋಪದೇಶವಂ ಮೊಂಡಿದ್ದು	೨೮೩	
೪ ಕೌರವ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ		
ಸನ್ನಿಹಿತವಾದದ್ದು	೨೮೫	
೫ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಂ ಪ್ರ		
ಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚಕ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ		
ನಿಲ್ಲಿಸಿದು	೨೮೮	
೬ ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿ		
ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಅನಿವಾರಕೊಡುವಂತಿಹದ್ದು	೨೮೯	
೭ ಅರ್ಜನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೌರವರೈಕ್ಯವನ್ನು		
ದೈವಿಸಿದ್ದು	೨೯೦	
೮ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯನು ಕೌರವರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ		
ಮರಾತ್ರನುಮಿಂಪ ಯುದ್ಧನಿರತನಾದಾಗ ಇಬ್ಬರಿಗೆ		
ಬಂದ ಶಿಖರಿಯು ನೋಡಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು		
ಇಳಿಸಿದ್ದು	೨೯೩	
೯ ಭೀಷ್ಮನು ಯುದ್ಧಾಂಕಣದಲ್ಲಿ ಬಾಣದ		
ಹಾನಿಗೀಡು ಮೇಲೆ ಶಮನ ಮಾಡಿದ್ದು	೨೯೦	

ದ್ರೋಣಪರ್ವ.

೧ ದ್ರೋಣಧನನು ದ್ರೋಣ ಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಸೇ		
ನಾಥಿ ಪಕ್ಷವಂ ಕೊಡಿದ್ದು	೨೯೬	
೨ ದ್ರೋಣರಾಜ್ಯವು ಕೌರವರ ಸೇನೆಯ ಗೆದ್ದು		
ಧರ್ಮರಾಯನು ಹಿಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ ಅರ್ಜನನು		
ತಪಸ್ವಿಯು	೨೯೦	
೩ ದ್ರೋಣರಾಜ್ಯವು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಹಿಡಿ		
ತರಿಸೆನುಮ ಪ್ರತಿಕ್ಷಮಾಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು		
ನಾಡಿದ್ದು	೨೯೩	
೪ ಅರ್ಜನನು ಭಗವತ್ತನನ್ನು ಕುಪ್ರತೀಕ ಗಜವ		
ನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೨೯೦	
೫ ದ್ರೋಣ ಚಾರ್ಯನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನನ್ನು		
ರಚಿಸಿದ್ದು	೨೯೪	
೬ ಅಭಿಮನ್ಯು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯೊಳಗೆ ರುಗ್ಗಿ ದು		
ರೋಧನನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೨೯೫	
೭ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣ	೨೯೬	
೮ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣದಿಂದ ಧರ್ಮರಾ		
ಯನು ದುಃಖಿಸಿದ್ದು	೨೯೯	

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಸೂತ್ರಮಣಿಕೆ

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೯ ಅರ್ಜುನನು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದುದು	೫೧೮
೧೦ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನು ಶಕಟವೃಕ್ಷಕವಂ ರಚಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕನುಮಾದದ್ದು	೫೨೦
೧೧ ಅರ್ಜುನನ ಶ್ವೇಮವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿಯುವದ ಕೃತ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕಿ ಶಕಟವೃಕ್ಷಕವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು	೫೨೨
೧೨ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ದುರ್ಮೋಧನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೨೪
೧೩ ಭೀಮಸೇನನು ದ್ರೋಣನ ರಥವನ್ನು ಮಾರಿದು ಕರ್ಣನನ್ನು ಜೈನಿ ಶ್ರಮಾಹೊಂದಿದುದು	೫೨೬
೧೪ ಅರ್ಜುನನು ಸೈಂಧವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೨೮
೧೫ ಘಟೋತ್ಕಚನು ರಾತ್ರಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೩೦
೧೬ ಕರ್ಣನು ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೩೨
೧೭ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನು ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಲಕಾಡಿ ಮಕುಟವರ್ಧನರಂ ಜಯಿಸಿದುದು	೫೩೪
೧೮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಸದೃಶನಾದ ದ್ರೋಣನು ಪುತ್ರಮೋಹದಿಂದ ಮಡಿದದ್ದು	೫೩೬
೧೯ ಪಾಂಡವರ ಸೈನ್ಯದ ವೀಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಮಹರಿಸಿದುದು	೫೩೮

ಕರ್ಣಪರ್ವ.

೧ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟದ್ದು	೫೪೪
೨ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇಮಧೂರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೪೬
೩ ಸಾತ್ವಿಕಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿದೂಷನಿಂದರಂ ಕೊಂದದ್ದು ಮತ್ತು ಭೀಮನೂ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೂ ಹೋರಾಡಿ ಬಳಲಿದುದು	೫೪೮
೪ ಧರ್ಮರಾಯನು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ದುರ್ಮೋಧನನ್ನು ಜೈನಿದ್ದು	೫೫೦
೫ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕಲ್ಯಾಣಿಗೆ ತ್ರಿಶೂರ ಹಹನದ ಕಥೆಯಂ ಹೇಳಲುಸಕ್ತನಿಸಿದುದು	೫೫೨
೬ ಶಿವನು ತ್ರಿಶೂರಸುರರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ದೂರಿದ	೫೫೪

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಿಹದನಾದದ್ದು	೫೫೬
೭ ಶಿವನು ತ್ರಿಶೂರವಂದಹಿಸಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೈಸಿದುದು	೫೫೮
೮ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗುವಂತೆ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕಲ್ಯಾಣನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದುದು	೫೬೦
೯ ಕರ್ಣನೂ ಕಲ್ಯಾಣನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜೈನಿದದ್ದು	೫೬೨
೧೦ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೬೪
೧೧ ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಜೈನಿದ್ದು	೫೬೬
೧೨ ಭೀಮಸೇನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೂಡಾ ಸಹಿತ ಗದ್ದದ್ದು	೫೬೮
೧೩ ಭೀಮಸೇನನು ಕೌರವನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕೊಂದು ಮತ್ತೂ ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೋಯಿಸಿದುದು	೫೭೦
೧೪ ಧರ್ಮರಾಜನು ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಹಂತಿರುಗಿಸುಂಗತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಕಳಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಘನಾಗಲು ಭೀಮನು ತಪನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತದ್ದು	೫೭೨
೧೫ ಭೀಮನು ಕೌರವಸೇನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನೊಬ್ಬನು ಗದ್ದದ್ದು	೫೭೪
೧೬ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಡ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕಂಡದ್ದು	೫೭೬
೧೭ ಅರ್ಜುನನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು	೫೭೮
೧೮ ಅರ್ಜುನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಯನಿಂದ ಅವುಣ ಪಡೆದು ಹೊರಟದ್ದು	೫೮೦
೧೯ ಭೀಮನು ದಾಶ್ಯಾಸನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೮೨
೨೦ ವೃಷಸೇನನು ಭೀಮನ ರಥವನ್ನು ಮಾರಿದು ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಕಾದಿ ಮಡಿದದ್ದು	೫೮೪
೨೧ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವು	೫೮೬
೨೨ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಎರಡು ಪಕ್ಷವಾದದ್ದು	೫೮೮
೨೩ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ತಾರಕಾಸುರ ಮಣ್ಣುಬರಂತೆ ಯೂ ರಾವಣ ರಾಮರಂತೆಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು	೫೯೦

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೦೪ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ಭಯ ವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದು ...	೬೬೪
೦೫ ಕರ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರ ಯೋಗಿಸಿದ್ದು ...	೬೬೯
೦೬ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅರ್ಜುನನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ...	೬೭೩
೦೭ ಕರ್ಣನು ಮಡಿಯಲಾಗಿ ಕೌರವನು ಪ್ರ ಲಾಪಿಸಿದ್ದು ...	೬೭೪

ಶಲ್ಯಪರ್ವ.

೧ ಶಲ್ಯನು ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತದ್ದು	೬೮೦
೨ ಧರ್ಮರಾಜನು ಶಲ್ಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದು	೬೮೫
೩ ಶಲ್ಯನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದದ್ದು	೬೯೦

ಗದಾಪರ್ವ.

೧ ಶಲ್ಯನ ನಂತರ ದುರೈಯ್ಯಧನನು ಕಾದಿ ಮರೆಯಾದದ್ದು ...	೬೯೭
೨ ಅರ್ಜುನನು ಸಂಕಪ್ತನಾಗಿ ಕೊಂದದ್ದು ಮ ತ್ತು ಸಹದೇವನಿಂದ ಕೊನೆಯ ಮರಣವು...	೭೦೨
೩ ದುರೈಯ್ಯಧನನು ಧೈರ್ಯವಾಯನ ಸರೋವರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೭

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೪ ಭೀಮಾರ್ಜುನ ನಳುಲ ಸಹದೇವರು ಯು ದ್ಧಾಂಕಣದಲ್ಲಿ ಕೌರವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಧೈರ್ಯವಾಯನ ಸರೋವರವಂ ಮುಕ್ತಿದುಡು	೭೦೧
೫ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕೌರವನನ್ನು ಮೂಪಲಿಸಿ ಸ ರೋವರದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೭
೬ ಭೀಮ ದುರೈಯ್ಯಧನರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂ ಭಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೮
೭ ದುರೈಯ್ಯಧನನು ಭೀಮನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದದ್ದು	೭೦೯
೮ ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃತವರ್ಮರು ಕೌರವನ ಆಪ್ತನೆಯಿಂದ ಸಾಂಡವರ ಪಾಳೆಯವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ...	೭೧೦
೯ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಾಂಡವರಂ ಕೊಂದದ್ದು ...	೭೧೬
೧೦ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ...	೭೨೦
೧೧ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಸಂತೈ ಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಗಾಂಧಾರಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕಾಪ ವಂ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ...	೭೨೩
೧೨ ಗಾಂಧಾರಿ ಯುದ್ಧಾಂಕಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದುರೈಯ್ಯಧನನ ದೇಹವಂ ಕಂಡು ದುಃಖಿಸಿದ್ದು	೭೨೯
೧೩ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿದ್ದು	೭೫೦

ಇಂತು ದಶಪರ್ವ ಭಾರತದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ತರಹದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಜ್ಯೋತಿಷ ವೈದ್ಯ
ಕಾವ್ಯ ವೇದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ, ಕಥೆಗಳೂ ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಸುಲಭಕ್ರಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕ್ಯಾಲೆಕ್ಟರಾಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಅರ್ಧ ಅಣೆ ಸ್ವಂವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ — ಬಿ. ಎ. ವೆಂಕಟಾಚಲ ಶೆಟ್ಟಿ ,

ಶ್ರೀವಾಣೀ ವಿಲಾಸ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,

ಶಿವರಾಮವೇಟೆ, ಮೈಸೂರು.

ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿಯೂ, ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜ್ ರಿಬೈಡ್ ಕರ್ಣಾಟಕ
ಸೀನಿಯರ್ ಪಂಡಿತರಾಗಿಯೂ, ಇರುವ

ವೇ|| ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಆರ್. ಕರಿಬಸವತಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು; —

ಪುಸ್ತಕಗಳು	ರೂ—೮—ಪೈ	ಪುಸ್ತಕಗಳು	ರೂ—೮—ಪೈ
ಪ್ರತಿಸದ ಬೀಕಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ		ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ (ಗ್ಲೇಜ್)	೧— ೦—೦
ಜೈಮಿನಿಭಾರತ (ಪೂರ್ವಾರ್ಧ) ೩— ೦—೮		ಡಿಟೊ ರಘ್	೦— ೧೨—೦
ಡಿಟೊ (ಉತ್ತರಾರ್ಧ) ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತದೆ		ರಾಮಾಯಣ ಸುಂದರಕಾಂಡ	
ಕರ್ಣಾಟಕ ಜೈಮಿನಿಭಾರತ (೩೪ ಸಂಧಿ		ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ (ಗ್ಲೇಜ್)	೦—೧೨—೦
ಮೂಲ) ಗ್ಲೇಜ್ ಕಾಗದ ೨— ೮—೦		ಡಿಟೊ (ರಘ್)	೦— ೮— ೦
ಡಿಟೊ ರಘ್ ಕಾಗದದ್ದು ೧— ೮—೦		ಶಬ್ದಮಾಲಿಕಾ	೦— ೪—೦
ರಾಜಶೇಖರವಿಳಾಸ (ಗ್ಲೇಜ್) ೧— ೮—೦		ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಿಕಾ	೦— ೨—೦
ಡಿಟೊ (ರಘ್) ೧— ೦—೦		ಶ್ರೀರುದ್ರ	೦— ೨—೦
ಶಬರಶಂಕರವಿಲಾಸ ೦— ೮—೦		ಶಿವಭಕ್ತಿಸಾರ	೦— ೧—೦

ಇವೆನ್ನು ಬಿ. ಎ ಕೋದಂಡರಾಮ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ ಇವರಿಗೆ ಬರೆದು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವೇದಾಂತ, ಕಾವ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಶಿವಪುರಾಣ, ವೀರಶೈವ
ಗ್ರಂಥಗಳು, ಚಾತುರ್ಯವಾದ ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕ
ಗಳು ಸುಲಭ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿನಿವರ್ಷವೂ, ಪಂಚಾಂಗ ಸಮೇತ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು
ಸುಮನೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕನ್ನಡ ಪಾಕೆಟ್ ಡೈರಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವೂರ್ವವಾದ “ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ
ಸರ್ವವಿಷಯಾಮೃತ” ವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರಯ ರೂ. ೧-೮-೦. ಟಪಾಲು ಹಾಸಲು
ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ವಿಳಾಸ:—ಬಿ. ಎ. ಕೋದಂಡರಾಮ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ ಶ್ರೀರಾಮಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು.

 ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಕನ್ನಡ ಸ್ಕೂಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹ ದೊರೆಯುತ್ತೆ.

ನೋಟೀಸ್ .

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ, ಬಿಲ್‌ಫಾರಂ
ವಿಜಿಟಿಂಗ್‌ಕಾರ್ಡ್, ಬ್ಯಾಲನ್ಸ್‌ಶೀಟ್, ನೋಟೀಸ್‌ಫಾರಂ, ವಕಾಲತ್‌ಫಾರಂ ಜಾಲ
ಫಾರಂ, ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳೂ, ಇತರ ವಿಧವಿಧವಾದ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯಗಳೂ
ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೊಗಸಾಗಿ, ಮತ್ತು ನೇತ್ರಾನಂದಕರವಾಗಿ
ಸುಲಭಭಾರ್ಜಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ;—

ಬಿ. ಎ. ಕೋದಂಡರಾಮ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,

ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಮೈಸೂರು.

॥ ಶ್ರೀ ರಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀ ಸಂಸ್ಕೃತಾಯನಮಃ.

—

ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂ ಎಷ್ಟುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಭುಜಂ
ಪ್ರಾಸನ್ನವದನಂಧ್ಯಾ ಮೀ ತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಯೇ ॥
ವಾಣಿಃ ವಶಿಸ್ತಸಪ್ತಾರಂ ಶಕ್ತೇಃ ಪಾತ್ರಮಕಲ್ಮಷಂ
ರರಾಣಾಂ ಪುಣ್ಯಂನಂದೇ ಶುಕತಾತಂ ತಪೋನಿಧಿಮಾ ॥

ಟ ಪು ರ ತ ಪ್ರಾ ರಂ ಚ ವು.

ಅ ದಿ ಪು ರ್ವ .

ಮೋ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಭಾ ಮಿ ಸೀ ಪ ಟ್ಪ ದಿ .

ಲರಾ | ಜೀವಪೀತನಪಿತನೆ ಜಗಕತಿ | ಪಾವನನೆ ಸನಕಾಬಿಸಜ್ಜನನಿಕರ
ಶ್ರವಣಸು | ಧಾಪಿನೂತನಕಧನ ಕಾರಣ | ಕಾವುದಾನತಪನವ ಗದು
ಸಂಗವ್ಯಸನಿ ಭುಜಗಾ | ಭರಣನಮರಕಪ್ರಮಂಡಿತ | ಚರಣ ಚಾರು
|| ಕರಣನಿರ್ಮಲಭಜಕರಘಸಂ | ಹರಣ ದಂತಿಚಮೂರುಚಮೂರ್ |

ಕ ವಾದಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು, ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು, ತಿವಪುರಾಣಗಳು, ಚಾತುರ್ಯವಾದ ಕಥೆಗಳು, ಮ್ಯೂತಿಷ್ಠ
ಮತಗ್ರಂಥಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸುಲಭಕ್ಕಯಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ
ನವರಿ ರಾಗಾಯಿತು ದಿಶಂಬರ್ ಅತ್ತಿರುವರಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗಮೇತ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ನಮೂನೆಯ
ಯತ್ತನೆ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವವಾದ "ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಸರ್ವವಿಷಯಮೃತ" ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡತ
ಲಬ್ಧವಾಗುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ಬಾಕಾಗವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರಿದು.

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವ ಮಹಾಶಯಃ ಶ್ರೀ ಕಾಶ್ಯಾಪಿರಾಜ ಮಹಾಶಯಃ ಶ್ರೀ

ವರಣ ಸಲಹುಗೆ ಭಕತಜನರನು ಪಾರ್ವತೀಪರಮೇಣ ||೨|| ವನರುಹಾಸನವಿಶ್ವಜ
 ದೈವಗಳಮುನಿಜನ | ವಿನುತ ವಿಬುಧವರೇಣ್ಯ ವಾಣೀಮುಖವರಾಂಭೋಜ || ದಿ
 ಚತುರಾ | ನನರಜೋಗುಣ ಲೋಕವಿಭು ಭೂ | ವಿನುತ ವಿಪುಳವಿರಿಂಚಿ ವ
 ದವ ||೩|| ಗಜಮುಖನೆ ಮೆರೆವೇಕದಂತನೆ | ನಿಜಗುಣಾನ್ವಿತ ಪರಶುಧಾರನೆ |
 ಕುಮಾರನೆ ವಿದ್ಯೆಯಂಬುಧುಯೆ || ಅಜನು ಹರಿರುದ್ರಾದಿಗಳು ನೆರೆ | ಭಜಿಸುತಿಹ
 ತ್ರಿಜಗವಂದಿತ ಗಣಪ ಮಾಳ್ವುದು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ ||೪|| ವಾರಿಜಾನನೆ ಸ
 ದೋದ್ಭವೆ ವಚನರಚನೋ | ದ್ವಾರ ಶ್ರುತಿಪಾರಾಣದಾಗಮಸಿದ್ಧಿದಾಯಕಿಯೇ
 ಲಮುನಿಜನ | ಸೂರಿಗಳಿಗನುಪಮದ ಯುಕುತಿಯೆ | ಶಾರದೆಯೆ ನರ್ತಿಸುಗೆ
 ಯಲಿ ||೫|| ವೀರನಾರಾಯಣನೆ ಕಪಿ ಲಿಪಿ | ಕಾರಕುವರವ್ಯಾಸ ಕೇಳುವ | ಸ
 ಜಂಗಮನಾರ್ಪಣರು || ಚಾರುಕುಟೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲ ವಿ | ಚಾರಿಸುವೊಡ
 ಪೋ ಸರಸ್ವತ್ತಿ ರಾದರು ಸಲಿಗೆ ಬಿನ್ನಪವ ||೬|| ತ್ರಿಮದಮರಾಧೀಶನ
 ವಿಪುಳ ನಿರ್ಮಲ | ಸಾವನನುಪಮಮುಖಮ ಸನ್ಮನಿಸಿನುತ ಜಗಭರಿತ ||
 ಸುದಯಾ | ರಾಮನಾದವರ್ಣನು ರಘುಕುಲ | ರಾಮ ರಕ್ಷಿಪುದೊಲಿದು ಗದ್ದು
 ದುರಿತಕುಲಗಲವೆಬ್ಬರಂಡನು | ಧರೆಯಜಂಗಮಮುಕುರ ಕಪಿವಾ | ರು
 ಪತಿ ಬಿವಿಚವಂಬಿತನು || ರರಳನನು ತನ್ನ ವನೆನುತ ಪತಿ | ಕುಸಿ ಮಗನೇಂ
 ವನುತ್ತನು ದೇವ ಕೇದವ್ಯಾಸಗುರುರಾಯ ||೭|| ಹಲಗೆಬಳಸುವ ಪಿಡಿಯದೆ
 ಳುಪದೊಂದ | ಗಲ್ಲಿಕ ಪರರೋಷದವ ಲೀಲಿಯಕೊಳ್ಳದಗಲ್ಲಿಕೆ || ಬಳಸಿ
 ಉಲುವುಗಡವಗಲ್ಲಿಕೆ || ಕ್ಷುಬ್ಧಬಲಯು ಗದಗನ ವೀರನಾರಾಯಣನಕಿ
 ರಸನುದು ಸುಕಪಿಯ ಮಂಗಳವೀವುದಧಿಕರು | ಮಧಿಸುವುದು
 ಸಂಹಿವುದು || ನುರಿಗು || ವಾವುಕರು ವರಪಂ | ಡಿತರು ಸುಜನರು
 ವುದು ವೀರನಾರಾಯಣನಕಿಂಕರೆಗೆ ||೮|| ತಿಣಿಕ್ಕಿದನು ಫಣಿರಾಯ ರಾ
 ದಲಿ ||೯|| ಲೀಲಿಯ ರಘುವರ ಚಂತ್ರಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಪಿಲ್ಲ || ಬ
 ಕಣಿಸಿದರು ಶ್ವಕರೂಪನಲ್ಲವೆ | ಕೂಗಿಸಿ ನಗನೇ ಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು
 ಲೋಕಗಲ್ಲಿಕಲೋಕದ | ವಿರಳವಡಗದ ಮೇಲು ಭಾರತ | ಶರಧಿಯೋ
 ಗಳು || ಪರಮಾಧಿಪ್ತಿಯಲೀಕೃತಿಯನವ | ಧರಿಸಿಕೇಳ್ದಾನರರ ದುರಿತಾ
 ದುರಿತನು ಮುನಿನಾಥ ||೧೦|| ಅರಸುಗಳಿಗದ ವೀರ ದ್ವಿಜರಿಗೆ | ಪ
 ಶ್ವರತತ್ವವಿಚಾರ ಮಂತ್ರಜನಕ್ಕೆಬುದ್ಧಿಗುಣ || ವಿರಹಿಗಳ ಶೃಂಗಾ
 ಥ ಕಾವ್ಯಕೆ | ಗುರುನೆನಲು ರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಭಾರತವ ||೧೧||
 ಗಾದಿತಿರ್ಥಸ್ಥಾನಫಲ ಕೃ | ಚ್ಚಾಂದ್ರಿತಪಸಿನ ಫಲವು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಾ
 ನೆಗ್ಗಿವಿತ್ತಫಲವೆ | ಸ್ತ್ರಾದಿಕನ್ಯಾಪಾನಫಲವಯು | ದಾದರಿಸಿಭಾರತ

ಹೇಮಖುರಶ್ಯಂಗಾದಿಭರಣದಿ | ಕಾಮಭೇನು ಸಹಸ್ರಕಪಿಲೆಯ | ಸೋಮಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲಿ
 ಸುರನದಿಯ ತೀರದಲಿ || ತ್ರೀಮುಕುಂದಾರ್ಪಣವೆನಿಸಿ ಶತ | ಭೂಮಿದೇವಗಿತ್ತಳಲವರು | ದೀಮ
 ಹಾಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ||೧೨|| ಚೋರ ನಿಂದಿಸಿ ಶ್ರಿಯ ಬೈದೂಡೆ | ಕ್ಷೀರವನು
 ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಹಳಿದರೆ | ವಾರಣಾಸಿಯ ಹೆಳವ ನಿಂದಿಸಿ ನಕ್ಕೊಡೇನಯದು || ಭಾರತದಕಥನಸ್ರಗಂ
 ಗವ | ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ಘೋರರಾರವನು ಕೆಡಿಸುವುದು ಕೇಳ್ವನ್ನಜ್ಜನರಾ ||೧೩||

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೪೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಜನಮೇಜಯಗೆ ವೈಶಂ ಪಾಯನನುಹೇಳಿದನುಮುದ್ದೈ |

ಪಾಯನನುವರ್ಣಿಸಿದ ಭಾರತವರಕಥಾವೃತ್ತವಾ ||

ಸೂತನೈತಂದನು ಜಗದ್ವಿ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಕಮುಖ್ಯಮೂನಿಸಂ | ಧಾತ ಪಾಪನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ
 ಕವರಾಶ್ರಮಕೆ || ಆತನನು ಕಂಡುದು ತಪಸ್ವಿ | ವ್ರಾತ ಕುಶಲಕ್ಷೇಪವೊಧಾರ | ಪಿತ್ರವಚನಾನ್ವೈ
 ತದಿ ಸಂಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದರು ||೧|| ಪರಮಪಾರಾಣಿಕೈರೋವಣ | ಬರವಿದತ್ತದಹಾಯ್ತ ಕೌ
 ತುಕ | ವರಕಥಾಪೀಯೂಷಸಾರ ವಿಶೇಷ ವೇನುಂಟು || ಚರಿತ ಚತುರ್ಧಾಶ್ರಮತಪೋನಿ | ಸ್ಮೃತಿಗೆ
 ಪಿತ್ರಮಪೈ ಭವಾದ್ಯಶ | ದರುಸನವು ನಮಗೆಂದು ನುಡಿದರು ರೋಮಹರ್ಷಣಿಯಾ ||೨|| ವಂದಿಸಿ
 ದನೈ ವರತಪೋಧನ | ವೃಂದ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ತಾನೇ | ನೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌತುಕಾನ್ವೃತರಸದ
 ಕಡುಗಡಲ || ಹಿಂದೆಕೇಳಿದುದಲ್ಲ ಹೇಳ್ವುದು | ಮುಂದೆ ಹುಸಿ ವರನಿಗಮೃತವಿದ | ರೊಂಬೊರೆಗೆ
 ಬರಲರಿಯದೆಂದನು ಸೂತ ಕೈಮುಗಿದು ||೩|| ಕೇಳಿದನು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಕನು ವರ ಸರ್ಪ
 ಯಜ್ಞ | ಸ್ಥೂಲಪಾಪವಿಘಾತಿಗೋಸುಗ ವಿಮಹಾಕಥಯ || ಕೇಳಿದನು ತಾನಲ್ಲಿ ಮುನಿಜನ
 ಮೌಳಿ ಮಂಡಿತ ಚರಣಕಮಲವಿ | ಶಾಲವೇದವ್ಯಾಸಕೃತಭಾರತಕಥಾವೃತ್ತವ ||೪|| ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ
 ಯಿದಂತ್ರೈ | ರೋಮಹರ್ಷಣಿ ಸಾವು ಮಾಡಿದ | ಸೋಮಪಾನಾಟಗಳ ಪೂಜ್ಯಸ್ತೋಮತರಗಳಿಗೆ ||
 ಈಮಹಾಭಾರತಕಥಾವೃತ್ತ | ರಾಮಣೀಯಕಫಲವಲಾ ನಿಸ್ಸೀಮಪುಣ್ಯರು ಧನ್ಯರಾವೆಂದುಮು
 ಮುನಿಸ್ತೋಮ ||೫|| ಹೇಳು ಸಾಕೆಲೆ ಸೂತ ದುರಿತ | ವ್ಯಾಳವಿಷಪಾಂಗಳಿಕವನು ನಿ | ಕೇಳಿದಂದ
 ದೊಳಂದು ಜನಮೇಜಯನ ಯಾಗದಲಿ || ಮೌಳಿಗಳೊಳಾನುವವು ನಿನ್ನಯ | ಹೇಳಿಕೆಯನೆನೆ ನಿಖಳ
 ಮುನಿಗಳ ನೋಲಗಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯಲೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ ||೬|| ಸರ್ಪಯಜ್ಞ ಮಲಾದ ಮು
 ಷ | ದರ್ಪವನು ಕೆಡಬೀಳಲೊಡೆಯಲು | ತರ್ಪಣಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲಿ ಸಾವರ್ಧ್ಯಾಪಿಲ್ಲೆಂದ || ದರ್ಪ

ಕಾಹಿತಮೂರ್ತಿ ಮುನಿಮುಖ | ದರ್ಪಣನು ತಿಷ್ಠನನು ಕರೆದು ಸ | ವರ್ಷಿಸಿದನರಸಂಗ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಮುನಿರಾಯ ||೨|| ರಾಯಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡವ | ರಾಯ ಚಲತವನೆಂದು ವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆ
ಬೆಸಸಿದನು ಕೊಟ್ಟನು ಬಳಿಕ ಪುಸ್ತಕವ || ರಾಯನತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಜಾಭಿ |
ಪ್ರಾಯವನು ಕೇಳಿದನು ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ಮುನಿನಿಕರ ||೩|| ಪಿತೃಪುಸ್ತಕವನು ಸುಗಂಧಾ | ಕ್ಷತೆಯೊಳ
ಚೆರಿಸಿ ಸೋಮಸೂರ್ಯ | ಕ್ಷಿತಿಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನಾಬಲಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ || ಶತಮುಖಾಬಸವಸ್ತದೇವ |
ಪ್ರತತಿಗೆರಗಿ ಸರೋಜಭವಪಶು | ಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಿವೇಚ್ಛಾ ನಮುದ್ರೆಯಲಿ ||೪|| ಮನ
ದೊಳಾಧ್ಯಂಪುರುಷ ಮಿಶಾಶಾ | ನನನು ಪುರುಷೂತನ ಪುರಸ್ಕೃತ | ನನಘನೇಕಾಕ್ಷರ ಪರಮೈನ
ಸನಾತನನ || ದನುಜರಿಪು ಸುವ್ಯಕ್ತ ನವ್ಯ | ಕ್ತನನು ಸದಸದ್ರೂಪನವೈಯ | ನೆನಪ ವಿಷ್ಣುವ
ನೆನೆದು ಮುನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಥೆಯ ||೫|| ವೇದನಾಲ್ಕವರಂಗವಾರ | ಪ್ವಾದೃಶ ಪುರಾಣಸ್ಮೃ
ತಿಗಳೊಳ | ಗಾದ ಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಮಿಶ್ರಾಂಶದ ಪರಿಕ್ರಮದ || ಪಾದ್ಯಪಿಲಸನ್ಮಾಯವನು ಶ
ಬ್ದೋದಧಿಯನಳವಡಿಸಿ ರಚಿಸಿದ | ಬಾದರಾಯಣನಂಭಿಗ್ನ ನುಭವಿಸಿದನು ವನದೋಗಗೆ ||೬||
ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಾರದಾಧ್ಯರು | ಸರಸಿರುಷಸಂಭವನ ಸಭೆಯೊಳು | ವರಮಹಾಭಾರತವ ಕೊಂಡಾಡಿ
ದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ವರಮಹತ್ವದಿ ಭಾರವತ್ವದಿ | ವರಮಹಾಭಾರತಪಿದೋಂದೇ | ಮಹತದು
ರ್ಗವಿ ಭೇದಕರವಿವರಣೆಲೋಕದಲಿ ||೭|| ಹೇಳಿದನು ಪಾಲೋಮಚರಿತೇ | ದ್ವಾಲಕಾಚ್ಯರ ಚರಿತ
ವನು ಮುನಿ | ಹೇಳಿದನು ಭಣಿನಿಕರಗರುಡಾಸ್ತಿಕರ ಸಂಭವವಾ || ಮೇಲೆ ಬಳಿಕ ಪರಿಕ್ಷಿದವನಿ |
ಪಾಲ ಶಾಪದ ಮರಣವನು ನೆರೆ | ಹೇಳಿದನು ಮುಭಗಳಿಗೆ ಸರ್ಪಾಧ್ಯರ ಸಂಗತಿಯ ||೮|| ಕೇಳಿ
ದನು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲ ವೈಶಂಪಾಯನನ ತಾ | ಕೀಳದುತಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪ
ದಲಿ || ಕೇಳಿರೈ ಮುನಿನಿಕರವೀಕಲಿ | ಕಾಲದಲಿ ಫಲಿಸುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾವಸ್ತುತಿ
ಮಹಾಭಾರತಕಥಾ ಶ್ರವಣ ||೯|| ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ವೈಶಂ | ಪಾಯಮುನಿ ಹೇಳಿದನು
ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನಬಾಲಕೇಳಿಪಿಧೂತಕಿಲ್ಪಿಷವ || ಕಾಯಕಲ್ಮಷಹರವಳಿಳ ನಿ | ಶ್ರೇಯಸದ
ಸದ್ರೂಪುವಿನ ಸಂ | ದಾಯಕವ ನಿರ್ಮಲ ಮಹಾಭಾರತಕಥಾವೃತವ ||೧೦|| ಅಪಸ್ಥಿಷ್ಟ
ಯೊಳುದಿಸಿದರು ದ | ಕ್ಷಾವಿವಿವಲನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರಾದರಂಬುಜಭವನ ಲೀಲಾವಾತ್ರ
ಸೂತ್ರದಲಿ || ಅದನವರೊಳಗತಿಮುನಿ ಬಳಿ | ಕಾದನಾ ಮುನಿಪತಿಗೆ ಬಗದಾ | ಹ್ಲಾದಕರ ಹಿಮಕಿರ
ಣ ನಾತನಲಾಯ್ತು ಶಶಿವಂಶ ||೧೧|| ಸೋಮನಿಂ ಬುಧನಾಬುಧಂಗೆಯು | ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪುರೂ
ರವನು ಬಳಿ | ಕಾಮಹೀಪತಿಗೂರ್ವತಿಯೊಳಾಯುಕುವಾರಕನು || ಅವಹೀಶಗೆ ನಮುಷ ನಮು
ಷಂ | ಗಾಮಹಾತ್ಮಯಯಾತಿ ಬಳಿಕೇ | ಸೋಮಕುಲವೆರಡಾಯ್ತು ಯದುಪೂರುಗಳ ದೇಸ
ಯಿಂದ ||೧೨|| ಯದುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಯಾದವ | ರುದಿಸಿದರು ಪೂರುವಿನದೇಸೆಯಿಂದ | ಬದುಪೆ
ಪಾರವವಂಶವಾಯ್ತು ಯಯಾತಿಪಾತ್ರರಲಿ || ವಿದಿತ ಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಯದುವಂ | ಶದ ಕಥಾ
ವಿಸ್ತಾರವನು ಹೇ | ಳಿದನು ದುಷ್ಪಂತನಲಿ ಶಾಕುಂತಲೆಯ ಕಥಸಹಿತ ||೧೩|| ಭರತನಾ ದುಷ್ಪಂತ
ನಿಂದವ | ತರಿಸಿದನು ತತ್ಸೂರ್ವ ನೈವರಿಂ | ಹಿರಿದು ಸಂದನು ಬಳಿಕ ಭಾರತವಂಶವಾಯ್ತು ||

ಭರತಸೂನು ಸುಹೋತ್ರನಾತನ | ವರಕುಮಾರಕ ಹಸ್ತಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ಪಸರಾಯಾ ತನಿಂದವೆ
 ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||೧೯|| ವರಕುಮಾರರ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ ಸಂ | ಪರಣನಾತಗೆ ಸೂರ್ಯಪುತ್ರಿಗೆ |
 ಕುರುಮಹೀಪತಿ ಜನಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾಯ್ತು ಕುರುವಂಶ || ವರಪರಂಪರೆಯೊಳ್ಪ್ರದೀಪನು | ಧರಣಿ
 ಸತಿಯಾತನಲಿ ಶಂತನು | ಧರಗರ್ಭಿತ್ವರನಾಗಿ ಬೆಳೆಗದನರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦|| ಸರಸಿಜಾಸನ ಕೊಟ್ಟ
 ಶಾಪದ | ಲರಸಿಯಾದಳು ಗಂಗೆ ಬಳಿ | ಕಿಬ್ಬಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವಸುಗಳೆಂಟು ವಸಿಷ್ಠ ಶಾಪದಲಿ || ನಿರ
 ಪರಾಧಿಗಳೆಳೆಂಬನನಾಂ | ತರಕೆ ಮರಣವ ಕಂಡರೂಳಿದಂ | ಗಿರವು ಭೋಲೋಕ್ತದಲಿ ಬಲಿದುದು
 ಭೀಷ್ಮನಾಮದಲಿ ||೨೧|| ಶಾಪ ಹಿಂಗಿತು ಸುರನದಿಗೆ ಬಳಿ | ಕಾಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಷ್ಮ ಶಂತನು |
 ಪತಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆಗದನಖಳಿಬಿಕ್ಕಟವ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಯುಪಚರವಸು | ರೂಪ ಗರ್ಭವು
 ನ ಬಸುರಲಿ | ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಜನಿಸಿದುದು ಮಿಥುನವು ಮತ್ಸ್ಯಜರದಲಿ ||೨೨|| ಬಳಿಕ ಮತ್ಸ್ಯದ
 ರಲುಬಿಸಿದ | ಸಳಿನಲೋಚನೆ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿ | ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದಳು ಸಂಗವಾಯ್ತು ಪರಾಶರವ
 ಬಳಿಕ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಯಲ್ಲಿಂ | ಬೆಳೆದನಭ್ರಶ್ಯಾಮನುರಪಿಂ | ಗಳ ಜಟಾಪಲಿಬದ್ಧ ವೇದ
 ಮುನಿರಾಯ ||೨೩|| ನೆನೆ ಪಿಪತ್ತಿನೋಳೆಂದು ತಾಯನು | ತನುಜ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ಪರಾಶರ
 ನಿ ಪುನಃಕನ್ಯಾತ್ವವನು ಕರುಣಿಸಿದನಾಸತಿಗೆ || ವಿನುತಯಮುಸಾತೀರದಲಿ ಮಾ | ನಿನಿ
 ದನು ಬೇಂಟೆಯಾಡುತ | ಜನಪ ಶಂತನು ಮರುಳುಗೊಂಡನು ಮದನನೆಸುಗೆಯಲಿ ||೨೪||
 ಇದ ಬಳಿಪಿಡಿದು ಬಂಟ | ತರುಣಿಯನು ಕಂಡಾರು ನೀನೆಂ | ದರಸ ಬೆಟಗೊಳುತಿರುವಳೆವನು
 ತರಕೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿಕೆ || ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆಯನಲು ತಂದಯ | ಪರಮವಚನವಲಂಘ್ಯವೆನೆ ಕಾ
 ತಲಿಸಿ ಭಗ್ನಮನೋರಥನು ಮರಳಿದನು ಮಂದಿರಕೆ ||೨೫|| ವಿರಹದಾವಿಗೆ ಗಿಚ್ಚಿ ಭೂಪಿಂ | ಶ್ವ
 ರನ ಮುಸುಕಿತು ಬಲಿವವಸ್ಥೆಯ | ನರಸ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನೇಳೆಂಟೊಂಬತರ ಬಳಿಯ || ಮರಣ
 ಪೀತಂಗೆಂಬ ಬನಮು | ಬ್ಬರದ ಗುಜುಗುಬವಲಿಮು ಯಮುನಾ | ವರನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಭೀಷ್ಮ
 ವಹಿಲದಲಿ ||೨೬|| ಕರಸಿದನು ಭೀಷ್ಮರನನಯ್ಯಂ | ಗರಸಿಯಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳೆನ | ಲರಸಿಯಾ
 ದೊಡೆ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯವಾಳುವರೆ || ಅರಿಯ ಸಲಿಸುವೊಡಿನು ನೀ ಬರಿ | ಯರಸುತನ ನಮಗೇ
 ಕೆನಲು ಭೀ | ವರನ ಮಾತಿಂಗೀತನೆಂದನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೨೭|| ಆದೊಡ್ಡಿಲ್ಲಂ ಮೇಲೆ ನಾರಿಯ |
 ರಾದವರು ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಸರಿ | ಮೇದಿನಿಯ ಸಲಿಸುವನು ನಿನ್ನಯ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಈ ದಿವಿಜ
 ರಿ ಹರಿಹರಬ್ರ | ಹ್ಮಾದಿ ದೇವರು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೋಗೆಂ | ದಾದಯಾಂಬುಧಿ ನಗುತ ನಿನ್ನಯ ಮಗಳ
 ಕರೆಸೆಂದ ||೨೮|| ತಲಿಸಿದನು ಪಂಡಿಗೆಯ ಪಡ್ಡಿಯ | ಚರರ ನೆಲನುಗ್ಗಡ್ಡೆಯಲಿ ಸರ | ಸಿರುವ
 ಮುಖಿಯನು ತಂದು ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು ಪಿತಗೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಮಗ ನುಡಿದಭಾಷಯ | ನರಸ
 ಕೇಳಿದು ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮಗೆ | ವರವನಿತ್ತನು ಮರಣವದು ನಿನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಂದ ||೨೯|| ಬಳಿಕ ಯೋಜ
 ನಗಂಧಿಯಲಿ ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳವತರಿಸಿದರು ದೀಪ್ತ | ಜ್ವಲನತೇಜರು ಕಲ್ಪಭೂಜರು ಹಿಮಕರಾ
 ನ್ವಯಕೆ || ಲಲಿತಮಂಗಳಜಾತಕರ್ಮಾ | ವಳಿಯ ಚಿತ್ರಾಂಗದನನಾನ್ಯಪ | ತಿಲಕ ನೆಗಳೆ ವಿಚಿ
 ತ್ರವೀರ್ಯನ ನಾವಕರಣದಲಿ ||೩೦|| ಇರಲಿರಲು ಶಂತನುಮಹೀಪತಿ | ಸುರರೊಳಗೆ ಸೇರಿದನು

ಬಳಿಕೆ | ಧರಣಿಯೊಡತನವಾಯ್ತು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಕುಮಾರಂಗೆ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೆಲವುಕಾಲಾಂ |
 ತರದಲಾತನು ಕಾದಿ ಗಂಧ | ವರ್ತಲಿ ಮಡಿದನು ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಂಗೆ ||೩೧|| ರಾಯ
 ಕೇಳೈ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯ ನಾತಂಗಿತ್ತು ಭೀಷ್ಮನು | ತಾಯಚಿತ್ತ ವಸಡೆದು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ಜಗತ್ತ
 ಯವ || ರಾಯಗುವರನಮದುನೆಗಬ್ಬದ | ಳಾಯ ತಾಕ್ಷಿಯರನು ವಿಚಾರಿಸಿ | ಹಾಯಿದನು ದಳದುಳ
 ದೊಳೊಂದುವಿವಾಹಮಂಟಪಕೆ ||೩೨|| ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಾಕ್ಷತ್ರವರ್ಗವ | ಬೆಲ್ಲಬಡಿದು ವಿವಾಹಶಾ
 ಲೆಯ | ಬೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ ಕಮಲಮುಖಿಯರ ಮೂವರನು ಪಿಡಿದು || ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಖಂಡೆಯದ ಚಾಪುಟ |
 ಮಲ್ಲ ಭೀಷ್ಮನು ಪುರಕೆ ತಂದವ | ರೆಲ್ಲರನು ತಮ್ಮಂಗೆ ಮದುಮೆಯಮಾಡಲನುವಾದ ||೩೩|| ಆಕಮಲ
 ಲೋಚನೆಯರೊಳು ಮೊದ | ಲಾಕೆ ಭೀಷ್ಮನ ಗಂಡನೆಂದೇ | ನೂಕಿ ಭಾಷೆಯಮಾಡಿ ನಿಂದಳು ಛಲದ
 ಬಿಗುಹಿನಲಿ || ಆಕೆ ಮಾಣಲಿ ಮಿಕ್ಕವರು ಬರ | ಲೀಳುವಾರಂಗೆಂದು ವೈದಿಕ | ಲಾಕಿಕೋತ್ಸವ
 ದಿಂದ ಮದುಮೆಯ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೩೪|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂಬೆಯಂಬಳು | ದುರುಳೆ ಭೀಷ್ಮನ
 ಕೂಟವಲ್ಲದೆ | ಮರಣದೆಡೆಯಲಿ ಬೆರಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪಂತವಿಲ್ಲೆಂದು || ಪರಶುರಾಮನ ಭಜಿಸಿ ಹಸ್ತಿನ |
 ಪುರಕೆ ತಂದಳು ಹೇಳಿಸಿದಳೇ | ಸುರನದೀನಂದನನು ಮಾಡಿದಪರಿಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಸತಿಯ
 ನೊಲ್ಲನು ಬೊಮ್ಮಚರಿಯ | ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಪ್ಪುವನ್ನಲ್ಲ ನೀವನು | ಚಿತವ ನೆನೆದರೆ ನಡೆಯಿಕೊಟ್ಟನು ಕಳ
 ನೆ ಕಾಳೆಗವ || ವ್ರತದನಿಧಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ಶರ | ತತಿಯಲಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನ ಭೃಗು | ಸುತನೊ
 ಡನೆ ಕಾದಿದನು ವಿರಘನ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೩೬|| ನುಡಿಯ ಭಂಗಿಸಲೆಂದು ಗುರುವವ | ಗಡಿಸಿಹೊ
 ಕೊಡೆ ಸರಳಮೊನೆಯಲಿ | ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟನು ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲ ಮಹಾವ್ರತಸ್ಥಿತಿಯ || ನುಡಿಯ ಮೀರೆ
 ದನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ನಾಡಗೆ | ನುಡಿದು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ಪರಶುರಾ
 ಮಮುನಿ ||೩೭|| ಅಂಬೆ ಭೀಷ್ಮನ ಬೈದು ಕಂಬನಿ | ದುಂಬಿ ಹೋದಳು ಪುರಕೆ ಬಳಿಕೆ | ಯಂಬಿಕೆಯ
 ನಂಬಾಲೆಯನು ರಮಿಸಿದನು ನೃಪಸೂನು || ಬೆಂಬಲಕೆ ಕಲಿಭೀಷ್ಮನಿರೆ ಚತು | ರಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದ
 ನೃಪಾಲ | ಕದಂಬವೀತಂಗದಿರೆ ಸಲಹಿದನಖಿಳಭೂತಳವ ||೩೮||

ನಿಲ್ಲುಗಿಳಿ ೨೨.೨. ೧೯೭೭.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೫೪ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಚಂಡಮುನಿಮಂತ್ರಾಹ್ವಯದಿ ಬರೆ | ಚಂಡಕರ ತತ್ತೇಜನಾಹವ |
 ಚಂಡವಿಕ್ರಮನವನಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೆಲವುಕಾಲಾಂ | ತರಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು | ನೆರೆದನಮರಸ್ತ್ರೀಯರಲಿ ಬಳಿ
 ತೀನದೀಸುತನ || ಕರೆದು ನುಡಿದಳು ಮಗನೆ ರಾಜ್ಯವ | ಧರಿಸು ನೀನಿನ್ನುತ್ತರದ ಹಿಮ | ಕರಕುಲವ

ಬೆಳಗೊಂದು ಯೋಜನಗಂಧಿ ಬೆಸಸಿದಳು ||೧|| ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೋಪಾದಿರಾಜ್ಯ | ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದಾನುಡಿ
 ಯೋಳಗೆ ಗಾಂ | ಗೇಯ ಮುಳುಗನೆ ಭೀಷ್ಮವಚನಕೆ ಬೇರೆ ಮೊಳೆಯುಂಟೆ || ಕಾಯದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ
 ಘನನಿ | ಶ್ರೇಯಸವ ಕಡಿಸುವೆನೆಯಲವದ | ಕಾಯಿಗೋಸುಗ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ಕಡೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೨||
 ಮರುಗಿ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಚಿಂತೆಯ | ಸೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳೊಂದುರಾತ್ರಿಯೊ | ಇರಿದು ನೆನೆದಳು ಪೂ
 ವಸೂಚಿತಪುತ್ರಭಾಷಿತವ || ಮುರಿದಭರತಾನ್ವಯದ ಬೆಸುಗೆಯ | ತೆರನು ತೋರಿತೆ ಪುಣ್ಯವೆನುತೆ |
 ಚ್ಚರಿತು ನುಡಿದಳು ಮಗನೆ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಹುದೆಂದು ||೩|| ಕೆಂಜಡೆಯ ಕೃಪಾಜನದ ಮೊನೆ | ಮುಂ
 ಜರಗನುಡಿಗೆಯ ಬಲಾಹಕ | ಪುಂಜಕಾಂತಿಯ ಪಿಂಗತರಮುಖಕೇಶದುನ್ನತಿಯ || ಕಂಜಾನಾಭನ
 ಮೂರ್ತಿಶೋಭಾ | ರಂಜತನು ಜನದುರಿತದಶ್ರಮದ | ಭಂಜಕನು ತಾಯೆ ರಗ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಮು
 ನಿರಾಯ ||೪|| ನೆನೆದಿರೇನಾ ತಾಯೆ ಕೃತ್ಯವ | ನೆನಗೆ ಬೆಸಸೆನೆ ಮಗನೆ ಭಾರತ | ವಿನುತಕುಲಜಲರಾತ್ರಿ
 ಯೆಡೆವರೆತುದು ವಿಚಿತ್ರದಲಿ || ತನುಜ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಯೆನೆಕೇಳೆ | ಜನನಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಚ್ಚಯಲಿ ಸಂ |
 ಜನಿಪುನೆನು ಪ್ರೇಚಿತವೀರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಸುತರ ||೫|| ಎಂದು ಬಳಿಕೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಇಂದು ಮು
 ನಿಯಿರಲಂಬಿಕೆಯನರ | ವಿಂದಮುಖಿಯಟ್ಟಿದಳು ಸೊಸೆಯನು ಮುನಿಯ ಪೊರಗಾಗಿ || ಬಂದು ಮು
 ನಿಪನ ದಿವ್ಯರೂಪವೆ ನಿಂದುಮುಖ ಕಂಡಕ್ಷಿಗಳಭಯ | ದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಕೆ ತಿರುಗದಳರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಬಳಿಕಲಂಬಾಲಿಕೆಯನಲ್ಲಿಗೆ | ಕಳುಹಲಾಕೆಗೆ ಭಯದಿ ಮುಖದಲಿ | ಬಿಳುಪು ಮಸಗಿತು ಮುನಿಯ
 ರಾದ್ರಾಕಾರದಶ್ರವದಿ || ಲಲನೆ ಮರಳಿದ ಕೊಬ್ಬಸತಿಯನು | ಕಳುಹಲಾವಧು ಚಪಲದೃಷ್ಟಿಯೊ |
 ಇಳುಕದೀಕ್ಷಿಸಲಾಯ್ತು ಗರ್ಭಾಧಾನವನಿಬುಗೆ ||೬|| ಬಂದು ಮುನಿಪತಿ ತಾಯ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿ | ದಂದನಂ
 ಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ | ನಂದನನು ಜಾತ್ಯಂಧನಂಬಾಲಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡುಮದು || ಬಂದಬಳಿಕಿನ ಚಪಲೆಗತಿ
 ಬಲ | ನೆಂದು ಹೇಳಿದು ತನಗೆ ನೇಮವೆ | ಎಂದುತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ಬಾದರಾಯನು ||೭|| ತುಂ
 ಬಿದುದು ನವಮಾಸ ಜನಿಸಿದ | ನಂಬಿಕೆಯ ಬಸಿರನಲಿಸೂನು ಗ | ತಾಂಬಕನು ಮಗನಾದನಂಬಾಲಿಕೆಗೆ
 ಪಾಂಡುಮದು || ಚುಂಬಿಸಿತು ಪರಿತೋಷ ನೆರೆಪುಳ | ಕಾಂಬುಗಳು ಜನಜನಿತವದನೇ | ನೆಂಬನುತ್ಸವ
 ವನು ಕುಮಾರೋದ್ಭವದ ವಿಭವದಲಿ ||೮|| ಜಾತಕಮಾರ್ಗಯನು ಪಾರ್ಥವ | ಜಾತಿವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿ
 ಗಂಗಾ | ಜಾತ ಮಾಡಿಸಿ ತುಪ್ಪಿವಡಿಸಿದನಿಖಿಳಯಾಚಕರ || ಈತನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆರಡನೆ | ಯಾತ
 ಪಾಂಡು ವಿಲಾಸಿನೀಸಂ | ಭೂತನೀತನು ವಿದುರನೆಂದಾಯ್ತವಗಭಿಧಾನ ||೧೦|| ಬಳೆಯುತಿರ್ದರು
 ಹರಿಣಪಕ್ಷದ | ನಳಿನಿಪುನಿನಿವೋಲ್ಕುಮಾರರು | ಕುಲವಿಹಿತಚಾಲೋಪನಯನವನಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಚಿಸಿ ||
 ಕಲಿತವಿದ್ಯರ ಮಾಡಿ ತಾಯು | ಮೈಳಿಸದಂತಿರೆ ಸೋಮವಂಶದ | ಬೆಳವಿಗೆಯನೇ ಮಾಡಿ ಾಂಡಾಡಿ
 ದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೧೧|| ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಗಾಂ | ಧಾರದೇಶದ ಸುಬಲರಾಜಕು | ಮಾರಿ ಕುಲ
 ವಧುವಾದಳಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ || ನಾರಿಯರೊಳುತ್ತಮೆಯಲಾ ಗಾಂ | ಧಾರಿಯೆನಿಸಿ ಪತಿವ್ರ
 ತಾವಿ | ಸ್ತಾರಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದಳಬಲೆ ಸಮಸ್ತಜನ ಹೊಗಳೆ ||೧೨|| ಇತ್ತ ಕುಂತೀಭೋಜನೆಂಬ
 ನೈ | ಪೋತ್ತಮನ ಭವನದಲಿ ಮುರಹರ | ನತ್ತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳಾವಸುದೇವನೈ ಪನನುಜ || ಹತ್ತವರಿ
 ಗೋಲ್ಪಿಸುವರಿಗೆ ಮ | ಹೋತ್ತಮರಿಗುಳಿದಖಿಳಲೋಕದ | ಚಿತ್ತಕಹುದೆನೆ ನಡೆವ ಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದ

ಷಾಕುಂತಿ ||೧೩|| ಬಂದುದಿನ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ನೃಪ | ಮಂದಿರಕೆ ಬರಲಾಮಹೀಪತಿ | ಬಂದಬರವಿನ
 ಲವರ ಮರೆದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದಲಿ || ಇಂದು ಕುಂತೀಭೋಜನೊಡತನ | ಬೆಂದುಹೋಗಲಿಯಂಬಶಾ
 ಪವ | ನಿಂದುಮುಖ ನಿಲಿಸಿದಳು ಹೊರಳಿದಳವರಚರಣದಲಿ ||೧೪|| ತರಣಿಯೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದು
 ಕನ್ಯಾ | ಪರಮಭವನದಲಾಮುನಿಯನುಪ | ಚರಿಸಿದಳು ವಿವಿಧಾನ್ವಗಾನರಸಾಯನಂಗಳಲಿ || ಪರಮ
 ಹಾದೇವೀಮಗುವಿನಾ | ದರಣಿಗೀವಿನಯೋಪಚಾರಕೆ | ಹಿರೆದು ಮೆಚ್ಚಿದನೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ದೂ
 ರ್ವಾಸ ||೧೫|| ಮಗಳೆ ಬಾ ಕೊಳ್ಳೈದುಮಂತ್ರಾ | ಳಿಗಳನಿವು ಸಿದ್ಧಪ್ರಯೋಗವು | ಸೋಗಸು ಬಿವಿ
 ಜರೊಳಾರ ಮೇಲುಂಟವರ ನೆನೆ ಸಾಕು || ಮಗನು ಜನಿಸುವನೆಂದು ಮುನಿ ಕುಂ | ತಿಗೆ ರಹಸ್ಯದೊಳ
 ರುಹಿ ಮುನಿವರಾ | ಳಿಗಳಮಣಿ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಸುದನು ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ||೧೬|| ಮಗುವುತನದಲಿ ಬೊಂ
 ಬೆಯಾಚಕೆ | ಮಗುವನೇತಹನೆಂದು ಬಂದಳು | ಗಗನನದಿಯಲಿ ಮಿಂದಳುಟ್ಟಳು ಲೋಹಿತಾಂಬರವ ||
 ವಿಗಡೆಮುನಿಪನ ಮಂತ್ರವನು ನಾ | ಲಗೆಗೆ ತಂದಳು ರಾಗರಸದಲಿ | ಗಗನಮಣಿಯನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು
 ಚ್ಚಿದಳು ಯೋಗದಲಿ ||೧೭|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವನಿಮಿತ್ತಮಂತ್ರಾ | ಕ್ಷರದ ಕರಹಕೆ ತಳುವಿದೊಡ ಬನ |
 ಕರನ ತೇಜವಕೊಂಬನೇ ದೂರ್ವಾಸ ವಿಗಡನಲಾ || ಫರಗೆ ಬಂದನು ಸೂರ್ಯ ಸಾತನ | ಕಿರಣಯುಯ
 ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಸರ | ಸಿರುಹಮುಖ ಬೆಚ್ಚಿದಳುಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಚಿ ನೀಪೆನುತ ||೧೮|| ಎನ್ನು ಬಾರದಲೇ
 ಋಷಿಪ್ರತಿ | ಪನ್ನು ಮಂತ್ರವಮೋಘವದಂ | ದೆನ್ನು ತೂಕದ ಮಗನೆಹನುನೀನಂಜಬೇಡನುತ || ಕನ್ನಿ
 ಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿದನು ಮುನ್ನಿನ | ಕನ್ನೆತನಕೆಡದಿರಲಿ ಯೆನುತವ | ತನ್ನರಥವಿದ್ದೆಡಗೆ ರವಿ ತಿರುಗಿದನು
 ವಹಿಲದಲಿ ||೧೯|| ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ತಾ | ವರೆಯ ಮಿತ್ರನ ಕರಗಿ ಕ್ಷರವಿನೊ | ಳೆರದರೆಂದೆ
 ನೆಥಳಥಳಿಸಿ ತೊಳಗುವ ತನುಚ್ಚವಿಯ || ಕುರುಳುದಲೆನಿಟ್ಟಿಸಳಾಗಂಗಳ | ಚರಣಕರಪ್ಪುವದ ಕೆಂಪಿನ |
 ವರಕುಮಾರನ ಕಂಡು ಬೆರಗನೊಳಿದಳಾಕುಂತಿ ||೨೦|| ಅಳುವ ಶುಭಗನು ತಗೆದು ತೆಕ್ಕೆಯ | ಪುಳ
 ಕಜಲದಲಿ ನಾಂಟಿ ಹರುಷದ | ಬಳಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ಭಯದ ಹೋರಟೆಗಳುಕಿ ದಳುವಾಗ || ಕುಲದಸಿರಿತ
 ಪ್ಪುವುದಲಾ ಸಾ | ಕಿಳುವಬೇಕೆಂದೆನುತ ಗಂಗಾ | ಜಲದೊಳಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ಜನದಪನಾದ ಭೀತಿಯಲಿ ||
 ತಾಯೆ ಬಲ್ಲಂದದಲಿ ಕಂದನ | ಕಾಯಿಮೇಣ್ಣೊಲಿ ನುತ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕುಮಾರಕನ ಹಾಯ್ಕಿ
 ದಳುಮೆಡುವಿನಲಿ || ರಾಯ ಕೇಳ್ಳೆ ಸಕಲಲೋಕದ | ತಾಯಲಾ ಚಾಪ್ಪುಪಿ ತರಂಗದ | ನೋ
 ಯಲೀಯದೆ ಮುಳುಗಲೀಯದೆ ಚಾಚಿದಳು ತಡಿಗೆ ||೨೧|| ಕೆದು ಕಾಲಲಿ ಮಳಲ ರಾಶಿಯ | ನೊ
 ದೆದು ಕೈಗಳ ಕೊಡಹಿ ಭೋಯಂ | ದೊಡಧುತಿರ್ದನು ಶಿಶುಗಳರಸನು ರವಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಇದನು
 ಕಂಡನು ಸೂತನೊಬ್ಬನು | ಮುದದ ಮದದಲಿ ತನ್ನ ಮರದು | ಬೃದನಿದತ್ತಣನಿಧಿಯೊ ತಿವಿವ
 ಯೆಂದುನಡೆತಂದ ||೨೨|| ತರಣಿಬಿಂಬದ ಮಲೆಯೊ ಕಾಸ್ತುಭ | ವರಮಣಿಯ ಬಂಡದ ಕಣಿಯೊ
 ಮ | ತೈರಿಗೆ ಮಗನಿವನಲ್ಲ ಮಾಯಾಬಾಲಕನೊ ಮೇಣು || ಇರಿಸಿ ಹೋದವಳಾವಳೋ ಶಿಶು |
 ವರನ ತಾಯ್ನಿ ಮೋಹಯ್ಯ ಹರ | ಹರಮಹಾದೇವನುತ ತೆಗೆದವ್ವಿದನು ಬಾಲಕನ ||೨೪|| ತೃಣವ
 ಲಾ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರಾಜ್ಯವ || ಗಣಿಸುವನೆ ತಾನಿನ್ನು ತನ್ನಲಿ | ಖುಣವಿಶೇಷವಿದೇನೊ ಮೇಣಿಬಾಲ
 ಕಂಗೆನುತ || ಕ್ಷಣದೊಳೊದಗುವಬಾಪ್ಪಲುಳಿತೇ | ಕ್ಷಣನು ಬಂದನು ತಮಗೆ ಹರುಷದ | ಕಣಿಯತಂ

ದೆನು ರಮಣಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದಿತ್ತನರ್ಭಕನ ||೨೫|| ಆದರಿಸಿದನು ರಾಧೆಯಲಿ ಮಗ | ನಾದ ನೆಂದುತ್ಸವವೆ
ಮಾಡಿ ಮ | ಹೀದಿವಿಜರನು ದಾನಮಾನಂಗಗಳಿಸತ್ಕರಿಸಿ || ಆದಿನಂಮೊದಲಾಗಿಯುಡ್ಭವ | ವಾದುದ
ವನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವುನ್ನತ | ನಾದನಾರವಿನಂದನನು ರಾಧೆಯನಾಮದಲಿ ||೨೬|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಹೊಡೆ
ಮರಳಿ ನಡುಹೊ | ಸ್ತಿಲಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಬೀದಿಬೀದಿಗ | ಕೊಳಗೆ ಸುಳಿವರ ಸನ್ನೆಯಲಿಕರೆಕರೆದುನಸುನ
ಗುತ || ಲಲಿತರತ್ನದ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಯ | ಕಳಚಿಹಾಯ್ದು ಹೆಸರು ಜಗದಲಿ | ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದುದು
ಹಬ್ಬಿದುದುಜನಜನದರ್ಶನದಲಿ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಪಾರಂ | ಪರಿಯೋಳಿತನ ಹೆಸರು ಜಗದಲಿ |
ಹರೆದುದಲ್ಲಂಬಳಿಕಲೀತನ ನಾಮಕರಣದಲಿ || ಸುರನರೋರಗನಿಕರವೇ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದುದು ಕರ್ಣಾಭಿಧಾ
ನವ | ನುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಬುಳೆಯುತಿರ್ದನು ಸೂತಭವನದಲಿ ||೨೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಪದ ೧೦೦೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಭರತಮಂಕದೊಳ್ಳಿದುಮಿಗಿನೂ | ರ್ವರುಕುಮಾರರು ಪಾಂಡುಧೃತರಾ |

ಸ್ವರಾಗಿ ಜನಿಸಿದರಮಲಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಕುಂತೀಭೋಜಭೂಪತಿ | ಯಾಲಯದೋಳಿಕುಂತಿ
ಮೆರೆದಳು ವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ || ಕೇಳಿದನು ಗಾಂಗೇಯನಾನೀ | ಲಾಳಕೆಯ ಕೂರೂಪಲಕ್ಷಣ | ತೀಲ
ವನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಪಾಸುಟಿಯೆಂದು ರಾಗದಲಿ ||೧|| ಕರೆಸಿ ಕುಂತೀಭೋಜನನು ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಕುಂತಿಯ
ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಭೂ | ಸುರರ ಮೆತ್ತದಿಂದಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕವರೆವಿವಾಹವನು || ಪರಮವಿಭವದಲೆಸಗಿ ಮದ್ರೇ |
ಶ್ವರನನುಮೆಂಬಿಯನು ಪಾಂಡುವಿ | ಗರಸಿಯನು ಮಾಡಿದನು ವೈವಾಹಿಕಮಹೂರ್ತದಲಿ ||೨||
ವರವಿವಾಹಮಹೂರ್ತಸಮನಂ | ತರಸುಲಗ್ನ ದೊಳೆಳೆಳರಾಜ್ಯದ | ಧುರದಸಿರ್ವಾಹಕಮಹಾಪಟ್ಟಾ
ಭಿಷೇಚನವ || ಸುರನದೀಸೂತಪಾಂಡುವಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರ | ಪರಮಪರಿತೋ
ಷಾನುಮತದಲಿ ಮೆರೆದುದಾವಿಭವ ||೩|| ಸೋಮಕುಲದವರಲಿ ಭವತ್ಪ್ರಸಿ | ತಾಮಹನವೋಲ್ಕರ್ಮ
ದಲಿ ಸಂ | ಗ್ರಾಮದಲಿ ಸತ್ಯದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ವಿನಯದಲಿ || ಸಾಮದಲಿ ಶೌರ್ಯದಲಿ ಸುಜನ |
ಮ್ರೇಮದಲಿ ನೀತಿಯಲಿ ದೃಢದಲಿ | ಭೂಮಿಯಲಿ ನಾ ಕಾಣೆನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪|| ಪಸರಿಸಿದ
ಪರಿಧಾತರ್ಕಿ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಬೆಳುಪಾಯ್ತು ಜಗ ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ಜಳುಪಿಸುವ ಖಂಡೆಯಸಿರಿಗ ಸೋಂ
ಪಿನಲಿ || ಮಸಗತಗ್ಗಿದಕೆಂಪು ಪರಬಲ | ವಿಸರದಳನಕ್ರೋಧಮಯತಾಮ | ಸದಿ ನಸಿತಾಭಾಸಮಾ
ಮದು ಭುವನವಿಸ್ತಾರ ||೫|| ಓಲಗಿಸುವುದು ಮಿತ್ರರಾಯರ | ಮೌಳಿಮಣಿ ಪಾಂಡುವಿನ ಚರಣನ |

ಖಾಳಿಯನು ಸ್ಥಾನಿಸುವ ಮಹೀಶರ ಮೌಳಿಮಣಿಕಿರಣ || ಓಲಗಿಸಿತಾ ಪ್ರಣಯದಮೇಲೆ | ಬಾಲೆಯರ ಪದನಖವನದನೇ | ವೇಳುವೆನು ಪಾಂಡನಿನ ಖಂಡೆಯಸಿರಿಯ ಸಡಗರವ ||೬|| ಓಲಗಿಸಿಕೊಂಬಾತ ನಂಧನ | ಪಾಲನುಳಿದಂತೆ ಖಳಧರಣೀಪಾಲಕತ್ವವೆ ಪಾಂಡಭೂಪತಿಗೀಕುಮಾರಕರ || ಲಾಲಿಸುವ ಕುಲನೀತಿವಿಧದಲಿ | ಪಾಲಿಸುವ ಭರ ಭೀಷ್ಮನದು ಸಂ | ಭಾಳಿಸಿತು ನಳನಮುಷ್ಕಚರಿತವೆನಿವರಪರಿಪಾಟಿ ||೭|| ನೃಪಪರಂಪರೆಯಿಂದಬಂದೀ | ವಿಪುಳವಂಶಸ್ಥಿ ತಿವಿಸರ್ಗವ | ನಪದಿಸಿದನು ಹಿಂದೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಬಂದು || ಕೃಪಯ ಮೂಡನೆ ತನ್ನ ಸಂತತಿ | ಕೃಪಣವಾಯ್ತೆಂದನವರತ ಕುರು | ನೃಪತಿ ಚಿಂತಾಭಾರದಲಿ ಬಳಲುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೮|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುಟನ ಮುನಿ | ವರನು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹರ್ಷದಲಿ || ಸ್ವರನೃಪತನುಜಾದಿಗಳ ಸ | ತ್ವರಣೆಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳ | ಮುದವಿಭವಕ್ಕೆ ಮೈಯಸಾಂತು ಮುನ್ನಿಂದ್ರನಿಂತಂದ ||೯|| ಭರತಕುಲದಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ | ಕೊರತೆ ಕೋಮಲಸೌಖ್ಯಲತೆಗದು | ಕರಗಸವಲಾ ತಂದೆ ಬಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಾರನುತ || ಕರೆದು ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ ರಸಿಗನುಪಮಾಪುತ್ರಶತವನ | ತರಿಸುವುದು ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಮಂತ್ರಪಿಂಡಕವ ||೧೦|| ಧರಿಸಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಗರ್ಭೋ | ತ್ವರವನಿತ್ತ ನಿಜಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುನಿ | ತಿರುಗಿದನು ದಿನದಿನದೊಳುಬ್ಬಿತು ರಾಯನಭ್ಯುದಯ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಬೇಂಟೆಗಾರರು | ಕರೆಯಬಂದರು ಮೃಗನಿಕಾಯದ | ನೆರವಿಗಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪಾಂಡುನೃಪಾಲನೋಲಗಕ್ಕೆ ||೧೧|| ಕೇಳಿದನು ಮೃಗದಿಕ್ಕಿಹಕ್ಕಿಯ | ದಾಳಿಯನು ಕೊಂಬುಗಳನಾಗಳೆ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ರಾಜಸಭೆಯನು ರಾಯನುಚಿತದಲಿ || ಬೋಳಿಕವಲಂಬುಗಳ ಹದವಿಲು | ತಾಳಿಕೆಯ ಕುಸ್ಪಸದ ಬೇಂಟೆಯ | ಮೇಳದಲಿ ಭೂಪಾಲ ಹೊರವಂಚನು ನಿಜಾಲಯವ ||೧೨|| ಏನನೆಂಬೆನು ನಿಮ್ಮನುಪಿತಾ | ಚೋನೃಪಾಲಕಯೆಂಬವೋಲ್ವೊಸ | ನಾನುಬಂಧದ ಬೇಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಮಹೀಪತಿಯ || ಕಾನನದೊಳಾಯತದ ಶರಸಂ | ಧಾನಕಲಿತಶರಾಸನನು ಮೃಗ | ಹಾನಿಗಳ ಹೆಕ್ಕಳದೊಳೋಲಾಡಿದನು ಬೇಂಟೆಯಲಿ ||೧೩|| ಬಂದುದಾಪಾಂಡುವಿಗೆ ನಿನ್ನಯ | ತಂದೆಗಾದ ವಿಪತ್ತಿನಂದದ | ಲೊಂದುತಾ ವಿನಲೊಬ್ಬಮುನಿವೃಗಮಿಥುನರೂಪಿನಲಿ || ನಿಂದು ರಮಿಸುತ್ತಿರೆ ಮೃಗದ್ವಯ | ಪೆಂದುಹೊಡೆದ ನಂಬನಿಬ್ಬರಿ | ಗೊಂದುಶರದಲಿ ಕೀಲಿಸಿದೊಡೊಲಿದರು ನರರಾಗಿ ||೧೪|| ಹಾಮಹಾದೇವಾಯನು ತ್ತ ಸಾನಾಮಮುನಿ ತೆತ್ತೆಸಿದ ಬೆನ್ನಿನ | ತೋಮರದ ಮರುಮೊನೆಯ ಕಿಬ್ಬಸುರನ ನಿಜಾಂಗನೆಯ || ಕಾಮಿನಿಯೆ ಕಡುನೊಂದೆಲಾ ಮುಖ | ತಾಮರಸವನು ತೋರುತೋರನು | ತಾಮುನೀಶ್ವರನಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿದನನಿಜಸತಿಯ ||೧೫|| ಕಾತರಿಪಮುನಿಮಿಥುನವನು ನಿ | ನ್ನಾತ ಕಂಡನು ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನ | ಲಾತಕದಪಿನ ಮೆಕ್ಕುಬೊಲವಿನ ಬೆರಲಬಿರ್ದದನಿಯ || ಬೀತಸೊಂಪಿನ ತಳಿತಬೆರಗಿನ | ಪಾತಕದ ಪುಠವದ ಮುಖದ ಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪ ಸುಯ್ದು ನೊಂದನು ಶಿವಶಿವಾನುತ ||೧೬|| ಅರಿಯನಾನಿವರಂ ದು ಮೃಗವೆಂ | ದಿರಿದೊಡಿದುಮತ್ತೊಂದುಪರಿಯಾ | ಯ್ತುರುವಮಾಣಿಕವೆಂದು ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೆಂ ಡವಾದುದಲಾ || ಸರವಿಯೇ ಹಾವಾದುದೇನೆಂ | ವರಯನೀಕೌತುಕವನುರೆ ಮೈ | ಮರಸಿ ಕೊಂದುದೆ ವಿಧಿಯನುತ ಹರಿತಂದನಾಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೧೭|| ಉಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳ ಮಗ್ಗುಲ | ಮಗುಚಿ ನೆತ್ತರ

ಹೊನಲಿನೀಚೆಗೆ | ತೆಗೆದು ತೊಳೆತೊಳೆದೊರಸಿದನು ಸಗ್ಗಲೆಯನೀರಿನಲಿ || ಮೃಗವಹರೆ ಮಾನಿ
ಸರಕಟ ಪಾ | ಪಿಗಳಿಗೆತ್ತೂತಪವಿದೆತ್ತೂ | ಮೃಗವಿನೋದಕ್ರೀಡೆ ಕೊಂದಿರೆನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು
||೧೮|| ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ಪಾಪಿಗಳೆ ನೀ | ನುತ್ತಮನಲಾ ಸಾಕಿದೇತಕೆ | ನುತ್ತ ಮರಳುವಕಂಗಳಡಿಗಡಿ
ಗುಗುವವೇಲುಸುರ || ಎತ್ತಿಹಾಯ್ದು ವಕೋರಳ ಬಿಕ್ಕುಳ | ಕೆತ್ತುವಧರದ ರೋಷದಲಿ ಹೊಗೆ | ಸುತ್ತಿ
ದುರಿವಾತುಗಳ ಸೂಸಿದರವನಿಪನವೇಲೆ ||೧೯|| ಎಲವೊ ರಾಜಬ್ರುವನೆ ತನ್ನಯ | ಲಲನೆಯೊಡನಿರೆ
ಕೊಂದೆ ನಿನ್ನಯ | ಲಲನೆಯನು ನೀ ಕೂಡಿದಾಗಳೆ ಮರಣ ನಿವಗಹುದು || ಹಲವುವಾತೇಕನುತ
ಹರಣವೆ | ಕಳೆದುದಾಮುನಿಮಿಥುನವವನಿಪ | ತಿಲಕ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೨೦||
ಆದಹದನನು ಭೀಷ್ಮ ಧೃತರಾ | ಪ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗರುಹಿದರೆ ಹಯಮೇ | ಧಾದಿಯಜ್ಞದಲೀಮಹಾಪಾ
ತಕಪಿಘಾತಕವಾ || ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯ ಮಂತ್ರದಲಿ ಸಂ | ಪಾದಿಸುಪೆನೆನೆ ತಿರವ ಬಿದುರಿ ಮ | ಹಾ
ದುರಾಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಹೊರವಂಚನರಮನೆಯ ||೨೧|| ಸಕಲ ಭಂಡಾರವನು ಭೂಸುರ | ನಿಕರದಲಿ
ಚೆಲ್ಲಿದನು ಸುಜನ | ಪ್ರಕರವನು ಗಾಂಗೆಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ರಂಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿ || ಚಕಿತಚಿತ್ತನು ಮುನಿ
ಹತಿಯ ಪಾ | ತಕದ ನತ್ತಿಯ ಸಬಳವಾವುದೊ | ಸಕಲಯೋಗಾವಳಿಯೊಳೆನುಕ್ತದಿವನು ಕಾನನವ
||೨೨|| ಅರಸ ಕೇಳ್ತತ್ಯಂಗಳಲದ | ವರತಪೋಧನರಾಶ್ರಮಕೆ ನಿ | ಮ್ಮರಸ ಬಂದನು ವಂದಿಸಿದ
ನಾಪರಮಮುನಿವರರ || ಹರುಷದಲಿ ಚಾಬಾಲಿಗಾಗ್ಯಾಂ | ಗಿರಸಗಾಲವಗೌತಮಾದ್ಯರುಧರಣೀಪನ
ಸಂಭಾವಿಸಿದರರ್ಘ್ಯಸನಾದಿಯಲಿ ||೨೩|| ಈತನಮಲಾಷ್ಟ್ರಾಂಗಯೋಗಜ | ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷನಾಗಿ
ಬಳಿಕ ಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೊಳಗೆ ಸಂದನು ತೀವ್ರತೇಜದಲಿ || ಆತಪೋನಿಷ್ಠಂಗೆ ತಾವತಿ | ಭೀತಿ
ಭಕ್ತಿಯೊಳಧಿಕಶುಶ್ರೂ | ಷಾತಿಶಯದಲಿ ಮನವ ಹಿಡಿದರು ಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಯರು ||೨೪|| ಪರಮ
ವೈರಾಗ್ಯದ ನಿರಂತಃ | ಕರಣನಿರುಪಮಭಾವಶುದ್ಧಿಯ | ಮೂರಹರಧ್ಯಾನೈಕಪೀಯೂಷಾಭಿಷೇಕದಲಿ ||
ಹೊರದು ಹೊಂಗದನಿಷ್ಟ್ರಸಂಚೋ | ತ್ಕರದ ಸುಖದುನ್ನತಿಯಲಿದ್ದನು | ಧರಣೀಪತಿ ಮುನಿಪನ
ಮಹಾಪಾತಕವ ಕಡೆಯೊಡದು ||೨೫|| ನಾಯರು ಮರುಗದರಕಟ ಮುಡಿ | ಹಾರುವನ ತನಿಬೇಂಟೆ
ನಮ್ಮಯ | ಬೇರುಗೊಲೆಯಾಗಿದುದೇ ಹಾವನುತ ಜಿಸುಸುಯ್ದು || ವಾರಿಜಾನನೆ ಕುಂತಿ ಮೆಲ್ಲ
ನೆ | ಸಾಂದಳು ನಯದಲಿ ರಹಸ್ಯದ | ಲಾರುವರಯದವೋಲು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಪತಿಗೆ ||೨೬||
ಭರತವಂಶಕೆ ಪುತ್ರಶ್ರವವ | ತರಿಸುವುದು ಗಾಂಧಾರದೇವಿಗೆವರಮುನೀಶ್ವರನಿತ್ತವರವದು ನಿಮ್ಮಡಿ
ಗಳೆಯ || ದುರುಳಮುನಿಪನಶಾಪವೇ ಸ್ತ್ರೀ | ಪುರುಷಸಂಗವಿರೋಧನವಾಗಿ | ನ್ನರಸಾಪುತ್ರಸ್ಯಗತಿ
ಯಂದಿರದೆ ಶ್ರುತಿವಚನ ||೨೭|| ಧರೆಯ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸುತರವತರಿಸುವರು ಗಾಂಧಾರಿಗಾ ಪುತ್ರಗ್ರಂಗೆ
ಸುತರಾಸುತರಸುತರಾಸುತರಸೂನುಗಳ || ಧರೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲತ್ತಲಿ ಸರಿವುದಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ದರ್ಭಾ |
ಸ್ತರಣಸಮಿಧಾಧಾನವೇ ಕಡೆಗೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ||೨೮|| ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳ್ವುತ್ರಮುಖದ | ಶ್ರವನವು
ಸುಲಭವೆ ಪುಣ್ಯಹೀನ | ಗೆನಿತು ಹಲುಬಿದರೇನು ಹಂಗಿಗರಾವು ದುಷ್ಕೃತಿಗೆ || ಮುನಿಯಬೇಡದ
ಬೇಳುವಯಮಾ | ತಿನ ಹವಣ ನೀಬಲ್ಲೆ ಹೇಳಿ | ನ್ನನೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಮಾನಿನಿ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೨೯||
ನಾರಿಯರು ಮತ್ತೆಲ್ಲ ರಾಜಕು | ಮಾರಿಯರು ಫಲವಾದಿಗಳು ಗಾಂ | ಧಾರಿಗಾದುದು ಪುತ್ರಸಂತತಿ

ಯೆಂಬಭೇದದಲಿ || ಧೀರಬಿನ್ನು ವಿಸಿದನು ಕಾರ್ಯದ | ಭಾರವನು ನಿಬಲೈ ಯಿವಳು ವಿ | ಕಾಯೆನ್ನು
 ದಿರೆಂದುರಾಯನ ಚರಣಕಿರಗದಳು ||೩೦|| ಲೋಲಲೋಚನೆ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆ | ಯೇಳು ಮುಖಿಸ
 ಬೇಡ ಭೃಗುಜಾ | ಬಾಲಿ ಜಮದಗ್ನ್ಯಾದಿ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರಗಣವಿದಲಾ || ಓಲಗಸುವುದು ದುಷ್ಟ
 ತಿಗೆ ನಿ | ಪ್ವಾಳೆಯವು ಬಳಿಕದುದು ಮಂತ್ರವಿ | ಶಾಲಜೀಜದಿನಮದು ಸಂತತಿ ಕಾಂತಕೇಳೆಂದ ||೩೧||
 ಭವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸುತರು | ದೃವಿಸಿದರೆ ಲೇಸಸ್ಯಧಾಸಂ | ಭವಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ವಧುಲೆಂಜಲಿ
 ಸಳೇ ಕುಲವ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ತು ಮುಷ್ಠ ನಳಪಾ | ರವಸುಹೋತ್ರಾಪ್ಯರನಿಜಾತ್ಮೋ | ದೃವರ ಪಾರಂ
 ಪರೆಗೆ ಗತಿಯೇನೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ||೩೨|| ಅರಸಿ ಕೇಳ್ತು ಬ್ರೀಜಪಾರಂ | ಪರೆ ಮುರಿಯ ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ
 ಮುನಿ | ವರರಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪುತ್ರೋದ್ಭವವದೇ ಪಿತೃ || ಪರಮನೈವಕಸಿದ್ಧಪಿದು ಸರ | ಸಿರಮ
 ಮುಖಿ ನಿಶ್ಚಂಕೆಯಲಿ ನೀಧರಿಸು ಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿದುವೆ ಸಿದೋಷ ||೩೩|| ಆದೊಡವನಿಪ
 ಬಿನ್ನುಹವು ತನ | ಗಾಯಲಿ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಕರು | ಜೋದಯದಲಿತ್ತೈದುಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದ ವೆ
 ರವುಂಟು || ನೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ನಿನ್ನುನುಗ್ರಹ | ವಾದುದಾದೊಡೆ ತದ್ವಿಧಾನದ | ಲಾದಬಸುವೆನು
 ಪುತ್ರಕಾವ್ಯವನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೩೪|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕುಂತಿ ಮುನಿಯುಸ | ದೇಶಿಸಿದನೇ ನಮ್ಮಭಾ
 ಗ್ಯವಿ | ದೈಸಲೇ ನೀ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನು ಸುಜ್ಞೆಯಲಿ || ಭಾಸುರರ ನೀಭರತವಂಶವಿ | ಲಾಸರನು
 ಕೃತಶತ್ರುಪಕ್ಷವಿ | ನಾಶರನು ಬೆಸಲಾಗು ಹೋಗೆನ್ನಾಣೆ ಹೋಗಿಂದ ||೩೫|| ತರಣಿ ಪಾಂಡುವಿನಾ
 ಜ್ಞೆಯನು ನಿಜ | ಶಿರದೊಳಾಂತು ಸವಸ್ತಮುನಿಮು | ಬೃಹಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹರಿಹರಹೃದಗಲಿಗೆ
 ರಗ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮಿಂದಳು ಮುನೀಂದ್ರನ | ಪರಮಮಂತ್ರಾಕ್ಷರವ ತಾನು | ಚ್ಚರಿಸಿ ನೆನೆದಳು
 ಯಮನನಾಕ್ಷಣವಾತನೈತಂದ ||೩೬|| ಸತಿಯ ಸಮ್ಮುಖನಾಗ ವೈವ | ಸ್ವತನು ನುಡಿದನದೇಕೆ ನಮ್ಮ
 ನು | ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬರಿಸಿದೆಯೆನಲು ಲಜ್ಜಾ ವನತಮುಖಿಯಾಗಿ || ಸುತನ ಕರಣಿಪುದೆನಲು ಭಯವಲ | ವಿತ
 ತವಿಮಲಸ್ವೇದಜಲಕಂ | ಪಿತೆಯ ಮುಚ್ಚಿ ತಥಾಸ್ತವೆನುತ ಕೃತಾಂತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೩೭|| ಧಾರಣೀ
 ಪತಿ ಕೇಳು ಕುಂತಿ | ನಾಲಗಾದುದು ಗರ್ಭ ಹರುಷದ | ಭಾರದಲಿ ಸತಿ ತಗ್ಗಿ ದಳು ನವವೂರ್ಣಮಾಸ
 ದಲಿ || ಚಾರುತರನಕ್ಷತ್ರಶುಭದಿನ | ವಾರಲಗ್ನದೊಳಿಂದುಕುಲವಿ | ಸ್ತಾರ ಕನುಸುಕುವಾರನವತಲಿಸಿ
 ದನು ಧರಣಿಯಲಿ ||೩೮|| ನಿರ್ಮಲಿನವಾಯ್ತುಲಿದಿಶದು | ಪ್ಲಮೃತತಿ ಭೆಚ್ಚಿದುದು ಸಾಕ್ಷಾ | ದ್ಧ
 ಮೃಪೇ ಧರಣಿಯಲಿ ನೈಪರೂಪಾಗಿಜನಿಸಿತಲಾ || ದುರ್ಮಹೀಶರ ಹೊತ್ತಭಾರದ | ಕರ್ಮವೇದನೆ
 ಧಾತ್ರಿಗಿಳಿದುದು | ಧರ್ಮವಿನ್ನೈವಗಮದನುತ ಹೆಚ್ಚಿದುದು ಮುನಿನಿಕರ ||೩೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಧರ್ಮ
 ಜನ ಮುಖಸಂ | ದರುಶನವ ಮಾಡಿದನು ಹೆಚ್ಚಿದ | ಹರುಷಭಾರಕೆ ಚಿತ್ತ ತಗ್ಗಿ ತು ಮುಗ್ಗಿ ತಡೆಗ
 ಡಿಗೆ || ಹರದು ಪುತ್ರೋತ್ಸವದ ನುಡಿ ಗಜ | ಪುರದೊಳೆಬ್ಬರವಾಯ್ತು ಪಾಂಡುವಿ | ನರಸಿಯಲಿ
 ಸಂತಾನ ಜನಿಸಿದುದೆಂದು ಜನಜನಿತ ||೪೦|| ಕೇಳಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತಿಗೆ | ಬಾಲಕೇಳಿವಿನೋದವೇ
 ಕೈ | ಕೀಳವಿಸಿತೇ ಮುನ್ನು ಹಾತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು || ಕಾಳುಮಾಡಿದನೆನಗೆ ಮುನಿಪತಿ | ಠಾಳಿಕಾರನಲಾ
 ಸುಡೀಗ | ಭಾಳಿಗಳನೆಂಬಲೆ ಹೊಸದಳು ಬಸುರ ನೊಡೆಮುರಿದು ||೪೧|| ಉದುರಿದವು ಧರಣಿ
 ಯಲಿ ಬಲುಮಾಂ | ಸದ ಸುರಕ್ಷದ ಘಟ್ಟಗಳು ಖಂ | ಡದ ಸುಧಾಳದ ಜಗಿಯಪೇಸಿಕನಿಕರನೂ

ರೊಂದು || ಕೆದರಿದಳು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೋ | ಕಿದಳು ಹಾಯ್ಕಿವಹೊರಗೆನುತ ನೋ | ಡಿದಳು
ಕರೆ ಕೈನೆಯರನೆನುತ ಕಲೋರಕೋಪದಲಿ ||೪೧|| ತನತನಗೆ ತನು ನಡುಗಿ ಕಾಂತಾ | ಜನವು ಬಂದು
ದು ತಾಯೆ ಬೆಸನೆ | ನೆನಲು ಬಿಸುಡಿವನೋರಹೊರಗೆಂಬಾಮುಹೂರ್ತದಲಿ || ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸ
ನಾಕೆಯ | ಮನೆಗೆ ಬಂದನ್ನ ಕಂಡನೀ ಕಾ | ಮಿನಿಯ ಕೋಲಾಹಲವಿದೇನೇನೆಂದ. ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೨||
ಭರತಸಂತಾನಕೆ ಕುಮಾರರ | ಹೆರುವೆನಾಮುನ್ನೊಂದು ಗರ್ಭವ | ಧರಿಸಿದನು ನಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಮಂತ್ರಭಾವಿತವೆ || ವರುಷವೆರಡಾಯ್ತಿದರ ಭಾರವ | ಧರಿಸಿದನು ದಾಯೂರ್ಧ್ವರೋಳಗವ | ತರಿಸಿ
ದನು ಮಗನೆನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||೪೪|| ಮರುಳುಹಂಗುಸಲಾ ಮಹಾತ್ಮರ | ಪರಿಯ
ನೀನೆಂತರಿವೆ ಗರ್ಭೋ | ಶ್ಚರವ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪ ನೀ ಸಾರೆನುತ ಮುನಿ ಮುಳಿದು || ತರಿಸಿದನು ಘೃತ
ಪೂರಿತದ ಕೊ | ಪುರಿಗೆಗಳನೊಂದೊಂದನೊಂದರೊ | ಳಿರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರ ತಳಿದನು ರಕ್ಷೆಗಳ
ರಚಿಸಿ ||೪೫|| ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೂರುದಿನಪರಿ | ಯಂತ ರಕ್ಷಿಸು ಬಳಿಕ ನಿನ್ನಯ | ಸಂತತಿಯ ಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯವನು ಗಾಂಧಾರಿ ನೋಡೆಂದು || ಕಂತುಸಿತೃಪ್ತನನ್ನಿ ಭನು ಸತಿಯನು | ಸಂತಪಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಧರ
ಣೀ | ಕಾಂತ ಕೇಳೈ ಬನದೊಳಿತ್ತಲು ಭೀಮನುದ್ಭವವಾ ||೪೬|| ನಿಯವದಲಿ ಕಾಮಿನಿ ಸರೋವಾ |
ರಿಯಲಿ ಮಿಂದಳು ಬೀಜಮಂತ್ರ | ವ್ಯಯವ ಮಾಡಿದಳಮರನಿಕರವ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದ || ಬಯಸಿದ
ಳು ವಾಯುವನು ನಿಜಮೂ | ತಿಯಲಿ ಬಂದು ಸಮೀರಿಸಾಕುಂ | ತಿಯನು ನುಡಿಸಿದನೆಮ್ಮ ಬರಿಸಿದ
ಹದನದೇನೆಂದ ||೪೭|| ಬರಿಸಿದನು ಬೇರೇನು ಸುತನನು | ಕರುಣಿಸುವುದೈಸಲೆ ಯೆನಲು ಸಂ | ಸ್ವರಶ
ನದಿ ಭವದಿಷ್ಟಮಸ್ತುಯೆನುತ್ತಲಂಬರಕೆ || ಮರಳಿದನು ಪವಮಾನನೀಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಬೆಸಲಾದ
ಳೊಂದೇ | ವರುಷ ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಿ ಪರಬಲಕಾಲಭೈರವನ ||೪೮|| ಅವನಿಸುತವಾರತ್ರಯೋದತಿ |
ಟವದಮೃದ್ಯದೊಳರ್ಕನಿರೆಸಂ | ಭವಿಸಿದನು ಮಘೆಯಲಿ ಶುಭಗ್ರಹಲಗ್ನಾದುದಯದಲಿ || ಭವದ ಮೂ
ತ್ರದೊಳುತಪಾಘವ | ನಿವಹ ನಡುಗಿತು ಭೂಮಿಪತಿ ಹೇ | ಳಾವೆನದೇನನು ಭೀಮಸೇನನ ಜನನದ
ದ್ಭುತವ || ಭೀಮನುದಯಿಸಿದಿರುಳು ರಾಯಸಿ | ತಾಮಹನು ಜನಿಸಿದನಲೈ ನಿ | ಮ್ತಾಮಹಾತ್ಮನ
ಹುಟ್ಟು ಬೆದುಸಿತಳಿಳಜನಮನವ || ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು ದೆಸೆಗೆ ಹರೆದವು | ಧೂಮಕೇತುಗಳೊದರಿದ
ವುಬಳಿ | ಕಾಮಹಾನಗರದಲಿ ಭರವಲಿ ಭೂರಿಗೋಮಾಯು ||೫೦|| ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವನೀ |
ಸುರರ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಕುಮಾರನ | ದರುಶನದ ಸಮನಂತರದಲುತ್ಪಾತಫಲಗತಿಯ || ಭರತವಂಶವ
ನುಳಿದಭೂಮಿ | ಸ್ವರರನಂತವನೀತನೇ ಸಂ | ಹರಿಸುವನು ಸಂದೇಹವಿದಕೇನೆಂದರಾವ್ವಿಜರು ||೫೧||
ಕುಲಕೆ ಕಂಟಕನಾದೊಡೊಬ್ಬನ | ಕಳೆವುದೂರಳಿವಿನಲಿ ಕಳೆವುದು | ಕುಲವನೊಂದನು ದೇವದಳಿಪಿನ
ಲೂರಕೆಡಿಸುವುದು || ಇಳೆಯನಖಿಳವ ಬಿಸುಡುವುದು ತ | ನ್ನುಳಿವ ಮಾಡುವುದಂಬವಚನವ | ತಿಳಿವು
ದೀತನ ಬಿಸುಡುಕಳೆ ನೀನೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೨|| ಸುತನ ಮೋಹದ ತಿಮಿರವಾದು | ಸ್ಥಿತಿಯನೀಕ್ಷಿಸ
ಲಿವುದೇ ದು | ಮರ್ತಿಯೋಳಿತನ ಬಿಸುಡಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ಗಾಂಧಾರಿ || ಸುತನೀಕ್ಷಣಜಾತಕರ್ಮೋ |
ಚಿತದ ದಾನಂಗಳಲಿ ಭೂಸುರ | ತತಿಯ ತಣಿಸಿದನನಿಬರಿಗೆ ಗುಣನಾಮಕರಣದಲಿ ||೫೩|| ಜನಪದು
ಯೋಧನನು ದುಶ್ಯಾ | ಸನ ವಿಕರ್ಣ ಸುಭಾಯ ದುಸ್ಸಹ | ಕನಕವರ್ಣ ಸುಷೇಣದೀರ್ಘೋಡರ ಮ

ಹೋದರನು || ಜನವಿಜಯ ಜಲಸಂಧ್ಯದೃಢವಾ | ಹನವಿವಿಂಶತಿ ಕುಂಡಧಾರಕ | ನೆನಲು ನೂರ್ವರನಾ
ಮಕರಣವನರಸ ಮಾಡಿಸಿದ ||೫೪|| ಜನಪತಿಗೆ ಬಳಿಕೊಬ್ಬವೇಶ್ಯಾಂ | ಗನೆಯ ಸುತನು ಯುಯುತ್ಸುನೂ
ರೊಂ | ದನಿಸಿತರಸುಕುಮಾರಕರು ಗಾಂಧಾರಿಯುದರದಲಿ || ಜನಿಸಿದರು ನೂರೊಂದುನೂರ್ವರಿ |
ಗನುಚ್ಛದುಶ್ಯಳೆಯಾದಳಾ ಮಾ | ನಿನಿ ಜಯದ್ರಧನರಸಿಯಾದಳು ರಾಯಕ್ಷೇಳೆಂದ ||೫೫|| ಅತ್ತಲಾಯ
ದನಾಯ್ತು ಬಳಿಕಿನ | ಲಿತ್ತ ಧರ್ಮಜಭೀಮಸೇನರ | ಹೆತ್ತ ಹರುಷದೊಳಿವರು ಮೆರೆದರು ಪಾಂಡುಕುಂ
ತಿಯರು || ಮತ್ತೆ ಕೇಳದ್ಭವನುರೆ ಮೊರೆ | ಯುತ್ತು ಹೆಬ್ಬಲಿ ವರತಪೋಧನ | ರತ್ತಲೈತರೆ ಪಾಂ
ಡು ಕೆಡಹಿದನಾಮೃಗಾಂತಕನಾ ||೫೬|| ಆಮಹಾರ್ಭಸಕ್ಕೆ ಮುನಿಪ | ಸ್ತೋಮವಂಚಿತು ಪರ್ವತಾ
ಗ್ರದ | ಲಾಮಹೀಪತಿಯರನಿ ನಡುಗಿದಳಹಹ ತಿವಯೆನುತ || ಭೀಮ ಬಿದ್ದ ಸುತೊಡೆಯಮೇಲಿಂ |
ದೀಮಹಿಗೆ ತಚ್ಛೈಲತಿಲಿ ನಿ | ನಾರಮವಾದುದು ಹಸುಳೆ ಹೊರಳಿದು ಬಿದ್ದ ಭಾರದಲಿ ||೫೭|| ಶಿಶುವ
ತೊಪ್ಪಿದಳು ನಿವಾಳಿನಿ | ಬಿಸುಟ್ಟು ರಜವನು ಮಂತ್ರಾರಕ್ಷಾ | ಸ್ವಸರವನು ಮುನಿಗಳಲಿ ಮಾಡಿಸಿದಳು
ಕುಮಾರಂಗ || ವಸುಧಗತಿಬಲನೊಬ್ಬಕಂದನ | ಬೆಸಲಹೆನು ಯೆಂದೆನುತ ಸಾರಸ | ಲಸಿತಕಮಲಾಕರದ
ತೀರಕೆ ಬಂದಳಾಕುಂತಿ ||೫೮|| ಮಿಂದು ಕಡುಶುಚಿಯಾಗಿ ಸುಮನೋವೃಂದದೊಳಗಾರೈದು ನೋಡಿ
ಪು | ರಂದರನ ನೆನೆದಳು ಮುನೀಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಕೆಯೇನರ | ಮಿಂದ
ಲೋಚನೆ ಹೇಳಿನಲು ಪೂ | ಜ್ಞೇಂದ್ರಮುಖಿ ತಲೆವಾಗಿದಳು ಲಜ್ವಾನುಭಾವದಲಿ ||೫೯|| ಸುತನ
ನಿತ್ತೆನು ನಿನಗೆ ಲೋಕ | ತ್ರಿತಯದಲಿ ಬಲುಗೈಕಣಾ ಪಶು | ಪತಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆ ಸಿಂಹಿಗಿ
ಲೆಂಬಸಂದೇಹ || ಪತಭವಾಂತರಪುಣ್ಯತರು ಕಾ | ಮಿತವ ಫಲಿಸಿತು ಹೋಗೇನುತ ಸುರ | ಪತಿ ಲತಾಂ
ಗಿಗೆ ವರವನಿತ್ತಡುದನು ಗಗನವನು ||೬೦|| ತೀವಿದವು ನವಮಾಸ ವಿಮಲವಿ | ಭಾವಸುಮಿನುದಯ
ದಲಿ ಶುಭಲಗ್ನಾವಲಂಬನತಾರೆಯತ್ತ ರಘುಗುಣಾಹ್ವಯದಾ || ಬೇವಕೇಂದ್ರಸ್ಥಿತಿ ದಶಾದಿ | ಗಾಢ
ವಿತಗ್ರಹರಾತ್ರಿಯಿರೆ ಗಾಂ | ಬೀವಿ ಜನಿಸಿದನೊಡನೆ ಜನಿಸಿತು ಜನದಸುಮ್ಮಾನ ||೬೧|| ದೇವದುಂ
ದುಭಿ ಮೊಳಗಿದವು ಕುಸು | ಮಾವಳಿಯ ಮಳೆಸುಡದಾಡುವ | ದೇವವಧುಗಳ ಹೊಳೆವಕಂಗಳಧಾ
ಳ ಮಿಂಚಿದವು || ತೀವಿದುತ್ಸವವುಬ್ಬರಸೆ ಭುವ | ಸಾವಳಿಯೊಳಿಂದ್ರಾದಿನಿಖಿಳಸು | ರಾವಳಿಗಳಲಿ
ಕೂಡೆ ಕೊಂಡಾಡಿತು ಧನಂಜಯನ ||೬೨|| ರಣಭಯಂಕರನರ್ಜುನನು ಧಾ | ಲಣಿಯೊಳುಹಿಸದ
ಮುನ್ನು ತಿಂಗಳ | ನೆಣೆಸಿದರೆ ಮೂರಾಯ್ತು ಮಧುರೆಯ ರಾಜಭವನದಲಿ || ಗುಣರಹಿತನಚ್ಚೃತನು
ವರಶ್ರಾ | ವಣಬಯಳದಷ್ಟುಮಿಯಿರುಳು ರೋ | ಹಿಣಿಯಲವತರಿಸಿದನಲೈ ದೇವಕಿಯ ಜಠರದಲಿ
||೬೩|| ಈತ ನರಖುಷಿ ನಿಖಿಳಭುವನ | ಏಷ್ಯತಸಾರಾಯಣನಲೈ ಬಳಿ | ಕಾತನುರ್ವಿಭಾರಸಂಪರಣದ
ವಿನೋದದಲಿ || ಭೂತಪತಿಮೊದಲಾದದಿವಿಜ | ವ್ರಾತವೇ ನರರೂಪದಲಿ ಸಂ | ಭೂತವಾದುದು ಕೇಳು
ನೈಪಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದಲಿ ||೬೪|| ಸಾಕು ಮೂವರುಸುತರು ತನಗೆಂದೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ರೆದೇವಿಗಗ್ಗದ | ಶೋ
ಕಿತೆಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿಧಾನವನು ಕಲಿಸಿ || ಸಾಕನಿಲಯರನೊಲಿಸೆನಲು ಬಂ | ದಾಕೆ ಕೃತನಿಯ
ಮದಲಿ ನೆನೆದಳು | ಲೋಕವಿಶ್ರುತರತ್ವಿನೀದೇವರನು ಹರ್ಷದಲಿ ||೬೫|| ಬಂದರವೆರಿಬ್ಬರು ಮಹೀತ
ಳ | ಕಿಂದುವದನೆಗೆ ಸುತರನಿತ್ತರು | ಮಂದಗಮನೆಯ ಕಳುಹಿ ಹಾಯ್ದರು ಗಗನಮಂಡಲಕೆ || ಬಂದು

ವರುಷಕೆ ಕಿರಿಯರರ್ಜುನ | ಗಿಂದ ಬಳಿಕವತರಿಸಿದರು ಮುನಿ | ವೃಂದ ನೆರೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿತು
 ಕುಮಾರಕರ ||೬೬|| ಕರಿತುರಗನಿಕರವನು ಕುಲಭೈ | ತೈರ ವಿಲಾಸಿನಿಯರನು ರತ್ನಾ | ಭರಣವಸನ
 ಹಿರಣ್ಯಗೋಮಹಿಷಾದಿವಸ್ತುಗಳ || ತರಿಸಿದನ | ಕಶ್ಯಪನು ಯದುರಾ | ಯರ ವುರೋಹಿತನಲ್ಲಿಗಾತನ |
 ಪರುಲವಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಪಾಂಡುನ್ಯಪಂಗೆ ವಸುದೇವ ||೬೭|| ಬಂದನಾಕಶ್ಯಪನು ಕುಂತೀ | ನಂದನರ
 ಕಂಡಳಿವಸ್ತುವ | ನಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕಂಡನು ಪಾಂಡುಭೂಪತಿಯ || ಅಂದು ವಸುದೇವಾದಿ
 ಯಾದವ | ವೃಂದರೋಹಿಣಿದೇವಕಿಯರಾ | ನಂದಸುಕ್ಷೇಮವನು ಕುಶಲವವರಸದಸನೊಂಡ ||೬೮||
 ಯಾದವರ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಾದರಿಸಿ ಬಳಿಕಾದಪರಮಾ | ಹ್ಲಾದದಲಿ ಕಶ್ಯಪನೋಳಾಲೋಚಿಸಿ
 ಮಹಿಪಾಲ || ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯ ಚಾಲವುಪನಯ | ಸಾಬಿಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಗಾ | ಗರ್ಭಾದಿಮುಖಿಗಳ
 ನುಚ್ಚೆಯಲಿ ಮಾಡಿಸಿದದನಿಬರಿಗೆ ||೬೯|| ಈತನೇ ಧರ್ಮಜನು ಯೆರಡನೆ | ಯಾತ ಭೀಮನು ಬಳಿಕ
 ಮೂರನೆ | ಯಾತನರ್ಜುನ ನಲನೈದನೆಯಾತಸಹದೇವ || ಈತಗಳು ಕೌಂತೇಯಮಾದ್ರೇ | ಯಾತಿ
 ಶಯಪರಿಭೇದರಹಿತ | ಬ್ರಾಹ್ಮತರೆಂದರು ಪರಮಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡುನಂದನರ ... ||೭೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ವರಮುನಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಸರಿದನು , ಸುರರಸಗರಿಗೆ ಪಾಂಡು ಹಸ್ತಿನ |

ಪುರಕೆ ತಂದರು ಪರಮಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಶತಶೃಂಗಾದ್ರಿಯಲಿ ಭೂ | ಪಾಲನಿರ್ದನು ತನ್ನ ವೀ
 ರಕುಮಾರಕರು ಸಹಿತ || ವ್ಯಾಳವನಗಜಸಿಂಹವೃಕಶಾದೂಲಭಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುನಿ | ಪಾಳಿಗಾ
 ಶ್ರಯವೆನಿಸಿದನು ಪಾವನತಪೋವನವ ||೧|| ಆಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರರೊಡನ | ಭ್ಯಾಸವಾದಿವ್ಯಾಶ್ರಮ
 ದ ಸಹ | ವಾಸವಾತಪವಾಕುಮಾರಪರಾಕ್ರಮಾಲೋಕ || ಆಸಮಂಜಸಸತಿಯರಿಬ್ಬರು | ಪಾಸನೆಗಳಾವಿ
 ಭವಕಿಭಪುರಿ | ಯಾಸಮಸ್ತೈಶ್ವರ್ಯವದು ತೃಣವಾಯ್ತು ಭೂಪತಿಗೆ ||೨|| ಸುತವಿನೋದದ ಸಿರಿ
 ಗೆಯಮರಾ | ವತಿಯ ಸಿರಿ ತೊತ್ತೆಂದು ವಿಮಲ | ವ್ರತತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಿಲಾಸಿನಿಮುಕ್ತಿವಧುವೆಂ
 ದು || ಯತಿಪದಾಂಬುಜನಿತ್ಯಸೇವಾ | ಸತಿಗೆ ದಾಸಿ ಜಗತ್ಪ್ರಯಾಬ | ಸ್ಥಿತಿಪದವಿಯೆಂದುಜ್ಜಿದನು ಕಲಿ
 ಪಾಂಡು ವಿವಿನದಲಿ ||೩|| ವರುಷಹದಿನಾರಾಯ್ತು ಧರಣೀ | ಶ್ವರನೆ ಹಿರಿಯಮಗಂಗೆ ಭೀಮಗೆ |
 ವರುಷಹದಿನೈದರ್ಜುನಗೆ ಹುಡುಸಾಲ್ಕುಹದಿಮೂರು || ಕಿರಿಯರಿಬ್ಬರಿಗನಿಬರಾಮುನಿ | ವರಲನಧ್ಯಯ
 ನಾದಿವಿದ್ಯಾ | ನಿರತರಾದರು ಬಂದುದೊಂದುವಸಂತಮಯಸಮಯ ||೪|| ತೆಗೆದುದಗ್ಗ ದತಂಪು ನದಿ

ಸರ । ಸಿಗಳ ತಡಿಯಲಿ ಹಜ್ಜೆಯಾದುದು । ಹಗಲುಹಾವಸೆ ಹರಿದುದೊಡೊಕ್ಕರಿಸಿದುದು ಹಿಮಜಲವೆ॥
 ಸೊಗಸಿದುವು ನೆಳಲುಗಳು ದೂರಕೆ । ಸಗಲಿಕೆಗಳೇರಿದುವು ತಂಗಾ । ಲಿಗೆ ವಿಹಾರಿಸಿ ಘೈಯ ತೆತ್ತುದು
 ಕೂಡ ಜನನಿಕರ ॥೫॥ ಯೋಗಿಗೆತ್ತಿದಬಡುಗಧಾರವಿ । ಯೋಗಿಗೆತ್ತಿದಸಬಳವಳಿವಿ । ರಾಗಿಗಳ
 ಹೆಡತಲೆಯದಡಿ ನೈಪ್ಪಿ ಕಲಗಲಗಣಸು ॥ ಆಗಮಿಕರೆಡೆಶೂಲ ಗರ್ವಿತ । ಗೂಗೆಗಳ ನಖಸಾಳವಗ್ಗದ ।
 ಭೋಗಿಗಳ ಕುಲದೈವವೆಸೆದುದು ಕುಸುಮಮಯಸಮಯ ॥೬॥ ಮೊರೆವತುಂಬಿಯಗಾಯಕರ ನಯ ।
 ಸರದ ಕೋಕಿಲಪಾತ್ರಕರ ಬಂ । ಧುರದಗಲಿಗಳ ಪಂಡಿತರ ಮಾಮರದಕಂಠುಟಿಯ ॥ ಅರಳಿದಂಬುಜಸ್ತ
 ತ್ತಿಗೆಯವಂ । ಜರಿಯ ಕುಸುಮದ ಚಾಮರದಚಾ । ತುರವಸಂತನ್ಯಪಾಲ ನಡೆದನು ಪಾಂಡುವಿನ
 ಮೇಲೆ ॥೭॥ ಫಲಿತಚೂತದ ಬಿಣ್ಣುಗಳ ನೆರೆ । ತಳಿತಶೋಕಿಯ ಕೆಂಪುಗಳ ಪು । ದಳಿತಕಮಲದ ಕಂಪು
 ಗಳ ಬನಬನದ ಗುಂಪುಗಳ ॥ ಎಳಲತೆಯ ನುಣ್ಣುಗಳ ನವಪು । ಮಳದ ವನವನಸೊಂಪುಗಳ ವೆ ।
 ಗ್ಗಲಿಕೆ ಝಳಪಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಸೆಳೆದುದು ಜನದ ಕಣ್ಮನವೆ॥೮॥ ಒಸುಸಿತು ಮಧುಮಾಸ ತಾವರೆ । ಯೆ
 ಸಳದೋಣಿಯಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ವುಕುಸುಮರಸದಬ್ಬರದ ತೊರೆಯನು ಕೂಡ ತುಂಬಿಗಳು॥ ಒಸರ್ವ
 ಮಕರಂದದ ತುಷಾರದ । ಕೆಸರೊಳದ್ದವು ಕೊಂಚಗಳು ಹಗ್ಗ । ಲೆಸೆವದಂಪತಿವಕ್ತೃಸಾರಸರಾಜಹಂಸೆ
 ಗಳು ॥೯॥ ಜಗವ ಹೊರೆದುದು ಬಹಳಪಲಮಳ । ದೊಗುಮಿಗೆಯ ತಂಗಾಳಿ ವನಪು । ಫಗಳ ವಳ
 ಯವ ಹೊಕ್ಕು ಮರಳಿದುದಿಲ್ಲ ವಿರಹಿಗಳು ॥ ಹೊಗುವಕಾಮನ ದಳದ ಚೂಣಿಯ । ಸೊಗಸುಹೊ
 ಯ್ದರೆ ಕೈದುವಿಕ್ಕಿತುವಿಗಡಮಾನಿಜನವೇನನೆಂಬನು ನೈವತಿಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಅವಸಂತಮೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಾ
 ದ್ರೀ । ದೇವಿ ವನದೊಳಗಾಡುತಿದಳುಹೂವಿನಲಿ ಸರ್ವಾಂಗಶೃಂಗಾರದ ವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಅವಳಿವಳೊ
 ವೃತ್ತಿಯೊ ರಂಭಿಯೊ । ದೇವವಧುಗಳ ಸುಳಿವೊ ತಾನೆನ । ಲಾವಚ್ಚೆಲುಮಿಕೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದರಸ ಬೆರೆ
 ಗಾದ ॥೧೧॥ ತಾಗದುವು ಶರನಿಕರ ಕಾಮನಲಾಗುವೇಗವದೆಂತುಟೋ ತೆಗೆ । ಹೂಗಣೆಗಳೈದಲ್ಲ ರೋ
 ಮಗಳೆಂಟುಕೋಟಿಯಲಿ ॥ ತೂಗಿ ನೆಟ್ಟವು ಕಣೆಗಳೆಂಬವೊ । ಲಾಗರುವನಳುಕಿದನು ಪ್ರಜ್ಞಾ । ಸಾಗ
 ರಂಗಳುಮಧ್ಯಕಟಿಜಾನ್ಯಂಘ್ರಮಿತವಾಯ್ತು ॥೧೨॥ ಮರೆದು ಹಿಂದೆಲ್ಲವನು ಕುಂತಿಯ । ನರಿಯಲೀ
 ಯದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ । ತುರುಗದೆಳಲತೆ ವನದೊಳಾಡುವ ವಧುವ ಸಾರಿದನು ॥ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದರೆ ಬೇಡ
 ಬೇಡಂ । ದೆರಗದಳು ಚರಣದಲಿ ತರುಣಿಯ । ತುರುಬ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಹೇಣಿದರೊಡನೆಚೋಂಪಿ
 ಸಿದ ॥೧೩॥ ಕೊಂದೆಲಾ ಕಡುಪಾಪಿ ಮರೆದಾ । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವನು ಮುನಿ । ಯೆಂದನುಡಿ
 ಹೊಣ್ಣುಹುದೆ ಸುಡು ಮರ್ವಿಷಯಕೆಳಿಸಿದೆಲಾ ॥ ಬೆಂದುದೇ ನಿನ್ನ ಲಿಪು ಧೈರ್ಯವೆ । ನಿಂದು ನೀಗಿಜೆಯ
 ಕಟ ನಿನ್ನಯ । ನಂದನಂಗಾರುಂಟೆನುತ ಹೇಣಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೧೪॥ ಕೊಂಬುದೇ ಬಯಲರಿತ
 ಗರಿತದ । ಡೊಂಬಿನಾಗವನೀತಿಗೀತಿಯ । ಶಂಬಾರಿಯ ಸಬಳವಲ್ಲಾ ಬೆಂಗೆಮೂಡಿದುದು ॥ ಬೆಂಬಿ
 ಡದೆ ಮರಳಿದೊಡ ಮರುಮೊನೆ । ಗೊಂಬುದೆಂಬವೊಲವನಿಪತಿಯೊ । ತ್ತಂಬರದಿ ಹಿಡಿದೆಬಲೆಯನು
 ಕೂಡಿದನು ಕಳವಳಿಸಿ ॥೧೫॥ ಆಸುಖದ ಚೋಂಪಿನಲಿ ಮೈಮರೆ । ದೋಸುಸಿದುದು ವದನಕಂಗಳು ।
 ಹೈಸುಸಿದವು ತಕ್ಕ ಸಡಿಲಿತು ದೇಹ ಭಾರಿಸಿತು ॥ ಸೂಸಿದುದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ರಾಣೀ । ವಾಸದುದರಲಿ
 ಕದವನಿಟ್ಟು ಮೆ । ಹೀಶನೊರಗಿದಹದನ ಕಂಡಳು ಕಾಂತೆ ಭೀತಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ಆಕಟ ಪಾಂಡುಮಹೀಶ

ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯನೆನ್ನ ನುಮುಟ್ಟಿದೈ ಬೇ । ಹಕಟ ಕೆಡಿಸದಿರೆನ್ನೆ ನೇತಾನಲಯನೇಹದನ ॥ ಪ್ರಕಟಕುರು
 ಕುಲತಲಕಲಿಬಾ । ಲಕರನಾಲಿಗೆಕೊಟ್ಟಿ ತನ್ನೊಡ । ನಕಟ ಮುನಿದೈ ಮಾತನಾಡೆಂದೊಲಿದಳು
 ಮಾದ್ರಿ ॥೧೭॥ ಏನಿದೆತ್ತಣರಭಸ ಮಾಡ್ರಿ । ಮಾನಿನಿಯೊ ಹಾ ರಾಯನಾಪಡೆ । ಹಾನಿ ಹಿಂದುಂ
 ಟುವೆನೊಗಸ್ಪುರತಕ್ಕನದಲಿ ॥ ಏನುಮಾಯೊ ತಿವಾತಿವಾ ಯೆನು । ತಾನಿತಂಬಿನಿ ಗಾಢಗತಿಯಲಿ॥
 ಕಾನನೆದೊಳ್ಳೆತಂದಳಕ್ಕೆಯಸರದ ಒಳಿವಿಡಿದು ॥೧೮॥ ಕಂಡಳವಲಬ್ಬರನು ಧೂಪ್ಪನೆ । ದಿಂಡುಗಡೆದಳು
 ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮರೆ । ಗೊಂಡುದೆಚ್ಚುರುಮಾದ್ರಿ ಮಿಗೆ ಹಲುಬಿದಳು ಗೋಳಿಹುತ ॥ ಚಂಡಿಕೆಗಳ
 ಲ್ಲಾಡೆ ಹುದ್ದರು । ಪಾಂಡುನಂದನರೈವಲತನ । ಕಂದು ಹಾಯೆಂದೊಲಿ ಹೊರಳಿದರವನಿಪನಪೇ
 ಲೆ ॥೧೯॥ ಬೊಪ್ಪ ದೇಗರಾದೆಪೈ ಪಿಂಧಿ । ತಪ್ಪಿಸಿತಲಾ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆ । ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ನೀನಾಲಗೆ
 ಮ್ಮನು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ಮುಪ್ಪಿಸಲಿ ನಿವಾರಣೆಯವಸ್ಥೆಯೆ । ದೊಪ್ಪುವುದೆ ಹೇರದವಿಯಲಿ ಮಲ ।
 ಗಪ್ಪುದೇಕೆಂದೊಲಿ ಮರುಗಿದರಾಕುಮಾರಕರು ॥೨೦॥ ಕೇಳಿ ಹುತಂದುದು ಮುನಿವ್ರಾ ಪೇಳಿಗೆಯ
 ಕಡುಶೋಕರಸವ ಚ । ಹಾಳವನು ನಿಲಿಸಿದರು ಸಂತ್ರಸಿಯೆ ಕುಮಾರಕರ ॥ ಅಲಿಸಿದಳಾಕುಂತಿ ಮೂ
 ಭಾರ್ । ವ್ಯಾಳವಿಷಪುಹುಸೆ ಧರಣೀ । ಪಾಲಕನ ನೋಡಿದಳು ಬಿಸುಟ್ಟಿ ತನ್ನನಿಂದೆನುತ ॥೨೧॥
 ಅರಸ ತನಗರುಹದೆ ಸುರಸ್ತ್ರೀ । ಯಲಗೆ ಹುದ್ದೆ ನಿನ್ನ ವಧುಗಳಿತುರುಬ ಕೊಯ್ಸನೆನವರ ತೊತ್ತಿರ
 ಮಾಡುನೆನು ತನಗೆ ॥ ಅರಸಿ ನೀನೀಮಕ್ಕಳನು ಸಂ । ವಲಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ಮಾದ್ರಿಯ । ಕರವ
 ಹಿಡಿದರೆ ಕುಂತಿಗಂದಳು ಕಾಂತೆ ವಿನಯದಲಿ ॥೨೨॥ ಮರುಳಲಾ ನೀವಕ್ಕ ನಿಪ್ಪೈ । ವರುಕುಮಾರರು
 ನಿಮ್ಮ ಕೈಲೆಡೆ । ಧರಣಿಪತಿ ನಿಡುನಿದ್ರೆಗೈದನು ನನ್ನ ತೋಳಿನಲಿ ॥ ಸುರವಧುಗಳೊಡನಿರಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
 ಹುಲುವೆನ್ನಮ ನೋಡು ತನ್ನಯ । ಪುಯನೀತನ ನಿನ್ನಗೆ ಕೊಡೆನೆಂದೊಲ್ಲಗೆರಗದಳು ॥೨೩॥ ಮು
 ನಿಗಳೀಕೆಯ ತಿಳುಮಿ ಮಾದ್ರಿಗೆ । ಜನಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ಮತ । ವಿನಿಸಿ ಶವಸಂಸ್ಕಾರವನು ವೈದಿ
 ಕವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಮುನಿಗಳೇ ಮಾಡಿದರು ಮಾದ್ರಿ । ವನಿತೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಲಬ್ಬರ । ತನುಜ ನೀ ಸಲ
 ಹೆಂದು ಕೊಟ್ಟಳು ಧರ್ಮಜನ ಕರೆದು ॥೨೪॥ ಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ಮಾದ್ರಿ । ಸತಿ ಶ್ರುರವ ಬಿ
 ಟ್ಟುಕೈವರು । ಸುತರುಸಹಿತಿಕುಂತಿ ಮಿಂದು ಪರೇತಕ್ಕೈವನು ॥ ಶ್ರುತಿವಿಧಾನದೊಳೊಳಿಮುನಿಸಂ ।
 ತತಿಗಳನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ । ಸುತರ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ಪಳಾಶ್ರತತ್ಯಂಗೈಲದಲಿ ॥೨೫॥ ಅರಸನಪಗತ
 ನಾದನಾಸೃಪ । ನರಸಿ ಬಾಲಕಿ ಮಕ್ಕಳೈವರು । ಭರತಕುಲಜರು ನಾವ ತಪಸಿಗಳಿರ್ಪದಾರಣ್ಯ ॥ ಅಲಿ
 ಗಳೇ ರಾಕ್ಷಸರು ನಾವಿ । ನಿಲಿಸುವುದು ಮತವ್ಲು ಹಸ್ತಿನ । ಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಹುದು ಮತವೆಂ
 ದುದು ಮುನಿಸ್ತೊಮ ॥೨೬॥ ಏಂದು ಕುಂತಿದೇವಿಸುತಾ । ನಂದನರನೈವರನು ಮುನಿಗಳು । ತಂ
 ದುಭಪುಂಗಾಗಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೇಹದನ ॥ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಲುತ್ಸವದಲಿ ಏ । ವೃಂದರನಿಬರು ಶು
 ಭಮುಮೂರ್ತದೊ । ಕಂದು ನಗರಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ಪುತೋಷದಲಿ ಭೀಷ್ಮ ॥೨೭॥ ಇವರ ಜನನ
 ಕ್ರಮವನಾಪಾಂ । ಡುವಿನ ವಿಕ್ರಮವನು ತಪೋಧನ । ನಿವಹ ಕೊಂಡಾಡಿದುದು ಬಳಿಕಿನ ಮರಣಸಂ
 ಗತಿಯ ॥ ಅವನಿಪನ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾದ್ರಿ । ಯುವತಿಸಹಗಮನೋರ್ಧ್ವದೈಹಿಕ । ವಿವಿಧಕ್ಕೈವನೀ
 ಪ್ರಪಂಚವನವರಿಗರುಹಿದರು ॥೨೮॥ ಮುನಿಗಳಾಕ್ಷಣ ಮರಳಿದರು ತ । ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿವ

ರಿಸೆ | ಜನಜನಿತ ಬಳಿಕುಬ್ಬಿ ಹರಿದುದು ಶೋಕರಸಜಲಧಿ || ಜನಪಥ್ಯತರಾಪ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಧವ | ಜನ
ಪುನಃಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ಭೂ | ಸನನು ದಹಿಸಿದರೊರ್ಧ್ವದೈಹಿಕವಾಯ್ತು ಮಗುಳಲ್ಲಿ || ೨೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಭೀಷ್ಮಧೃತರಾ | ಪ್ಲವರನಃ ಬೋಧಿಸಿ ಬಹಳಶೋಕ | ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದನು ಪಾರಾಶ್ರಮ
ತಿಸ || ಕರೆದುಯೋಜನಗಂಧಿಯನು ನೀ | ವಿರಲು ಬೇಡಾ ತಾಯೆ ಸಿವಿತ್ಯಾ | ಭರತವಂಶಧೋಳೋಗೆ
ದಕ್ಷಿಣ್ಯ ರುಮವುದು ನೈಪಕುಲವ || ೩೦ || ಹೇಳಬಾರದು ಮುಂದಣದು ದು | ಪ್ಲಾಲವಿಂದಿಗೆ ನಾಳೆ ನಾ
ಳೆಗೆ | ನಾಳೆಬಿಟ್ಟುತು ವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮದ ನೆಲೆಯೋಯ್ತು || ಕಾಲಸಿಷವನು ಕೊರವಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲ
ಪಾಂಪುಕುವಾರರಲಿ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸುವುದು ತಾಯೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯೆ ನೀವೆಂದ || ೩೧ || ಎನಲು ಯೋ
ಜನಗಂಧಿ ನಿಜನಂ | ದನನ ನುಡಿಯೇವೇದಸಿದ್ಧಪಿ | ದನುತೆ ಸೋಪಯತುಸುತ ಸಡೆದಳು ವರತಪೋ
ವನಕೆ || ಮುನಿಸನತ್ತಲು ಬದುಕಾನಂ | ದನಕ ಮರಳಿದನಿತ್ತ ಗುಗಾ | ತನುಜ ಸಲಹಿದನುಳಿಪಾಂ
ಡವಕಾರವವ್ರಜವ || ೩೨ ||

...

...

...

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಭಕ್ತ ಪದ ೧೮ ಕ್ಕೆ ಮಂರಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ನಂಧಿ

ಸೂಚನೆ: ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರ ನೋಸಿನ ತಾಮಸಿಕೆಬಿಚ್ಚಿದುದು ಕದನೋ |

ದ್ವಾಮರನ್ನಾಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡಿದರು ದ್ರೋಣನಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನನೋಬರುಮುಪಿಪತಿ | ಬಾಲಕರು ನೂರಾರು ಮೆರೆದರು | ಬಾಲ್ಯಕೇಳಿವೈಸನಿಗಳು
ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಪುರದ || ಅಳಿನೇರಿಕೆ ಹಿಡಿಗವದೆ ಗು | ಯಾಳು ಚೆಂಡಿನದೋಣಕೆ ಚಿಣಿಕೋ |
ಲಾಳುಗೊತ್ತಿನವಂದೆಯೆನೆ ನಾನಾಪಿನೋದಲಿ || ೧ || ಗುಡುಗು ಗುತ್ತಿನಚಂಡು ಗುಮ್ಮನೆ | ಬದವ
ಕತ್ತಲೆಗುದ್ದುಗಂಬಗೆ | ಗಡನೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚ ಸಗವಲ ಹುಲಹಗೆ ನಿಡುಗವಣೆ || ಕಡರು ಕುಟ್ಟಿಗನಾದಿ
ಯಾದವ | ಗಡಪಿನೋದಲಾಡಿದರು ವಂ | ಗಡದಲೈವರು ನೂರ್ವಲವಲತ್ತಂಡವೊಂದಾಗಿ || ೨ ||
ಅದರೊಳೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮನನಿಬರ | ಸದೇವ ಶಾಸೋತೊಡವಿಭಾಡಿಸಿ | ಕದರುವನು ಗೆಡ್ಡೊಡಿದೊಡೆ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳಿದು || ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಮುನ್ನು ಭೀಷ್ಮಂ | ಗೊದಲಿ ದೂರುವನನಿಬರನು ಮೇ |
ಳದಲಿ ಮಗುಳೊಂದಾಗಿ ಸಂಗಡವಹರು ಸೂರುಳಿದು || ೩ || ಕೆಣಕಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ನೆತ್ತಿಯ | ನೆಣೆ
ದುಹಾಯ್ವನು ನಿವ್ವ ನೂರ್ವರ | ಬಣಗುಗಳಿಗೆಡಗಾಲ ತೊಡಲದೆ ಬನ್ನಿನೀವೆನುತ || ಗುಣವ ನುಡಿ
ದೊಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೊಂ | ಡಣಕಿಸದೆ ಮೈಮರಸಿ ಮರೆಯಲಿ | ಹಣ್ಣದು ಬಿಡುವರು ಭೀಮನನು ದು
ರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು || ೪ || ಹೇಳುವರು ಯಮಜಂಗೆ ನಿನ್ನವ | ನೂಳಿಗವ ನಿಲಿಸೆಂದು ಪಾರ್ಥಗೆ |

ಹೇಳುವರು ಬಳಿಕವರು ಭೀಮನ ಕರೆದು ಗಾರುಡನಿ || ಕೇಳುವನು ಹೈಯೆಂದು ತನ್ನೆಯ | ಸೋಲ
 ದಲಿ ವೈಯೊಡ್ಡುವನು ಮೇ | ಲಾಳನೆಲಿಸಿ ಹಲದು ಸದೆವನು ಗುತ್ತಿನಲಿ ಕೆಡಹಿ ||೫|| ಅಳುತಪ್ಪುತ
 ರಾಪ್ಪುಂಗೆ ಭೀಮನು | ಕಳೆದಹಲುಗಳನೊಡೆದಮೊಳಕಾ | ಲ್ಲಳನು ತೋರಿಸಿ ಮೂರುವರು ದು
 ಯೋಧನಾದಿಗಳು || ಮುಳ್ಳಮೊನೆಗಳಲಿ ಗೀರಿ ನೆತ್ತರ | ಗಳೆದು ಹುಡಿಯಲಿ ಹೊರಳಿ ತಾ ಬಂ |
 ದಳುತ ಪ್ಪುತರಾಪ್ಪುಂಗೆ ಭೀಮಗೆ ದೂರುವನು ಭೀಮ ||೬|| ಆಕೆವಾಳರೆ ಭೀಷ್ಮವಿದುರರು | ಸಾಕು
 ನಿಮ್ಮೊಳು ನೂರುಸಾಲ್ವರು | ಆಕುವಾರರು ಬೇರೆ ನಿನ್ನಿಯದೊಬ್ಬ ಬೇರೆಂದ || ನೂಕಿ ಸೂರೊಳು
 ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ | ನಾಕುಚಾವದೊಳಿದರು ಮರುಬಿನ | ನಾಕುವಾರರು ತಮ್ಮೊಳೊಂದಾಗುವರು ಗಳೆ
 ಯಾಗ ||೭|| ಬಂದುಬಿನ ನೂರಾರಮಾನಿನ | ರೊಂದುಗಳೆಯಲಿ ಪುರದ ಹೊರಗಮ | ದೊಂದುತಾ
 ವುಪಮಾಣಕೋಟಿಯೆನಿಪ್ಪುದರೊಳಗೆ || ಬಂದು ನಿಂದರು ಕೊಲ ಬಿಸುಹು | ವೃಂದ ಹತ್ತಿತು
 ಮರನನಿವನೈ | ತಂದು ತಂದೆಡೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿದು ನೋಡಿದನು ಭೀಮ ||೮|| ಮರನ ಹಿಡಿದಲುಗದೊ
 ಡಬಿದ್ದರು | ಭರತಕುಲಪಾಲಕರು ನೂರೈ | ವರು ಮಹಾಪಾತದಲಿ ತರಫಲನಿಕರ ಬೇಳ್ವಂತೆ || ತಿರ
 ನೊಡೆದು ಬೆನ್ನೊಡೆದು ಮೊಳಕಾ | ಲ್ಲಬರು ಕೈಗಳು ಮುಬಿದು ನೆತ್ತರು | ಸುಬರು ಪ್ಪುತರಾಪ್ಪುಂಗೆ
 ಸೂರಿದರನಿಬ್ಬರವನ ||೯|| ದುರೋನವನೊದನಾದಬೇರೆ | ದರಸನನಿಬರಸಂತಪ್ಪಿಸು | ಬಲಮ
 ಹೆಚ್ಚಿತು ಭೀಮದುಯೋಧನಗತಿಪೈರ || ಮರಳಿತಾವೊಂದಾಗತಾತನ | ಕರಿಸಿ ನಿಪಿಧಕ್ಕಿಡೆಯಲಿ
 ಮೈ | ಮರಿಸಿ ಭೀಮನ ಕಟ್ಟಿದಾಯ್ಕಿದರೊಂದುಮಡುವಿನಲಿ ||೧೦|| ಪಾಳವನು ಹಲದಮ್ಮ ಬಂದತಿ |
 ರೋಷ ಸದೆವನು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮೊಳು | ಭಾಷೆಗಳೊಂದಾಗ ಕೂಡಿದರೊಂದುಬಿನವದಲಿ || ಆನಿತಗ
 ಮೈಮರದಹೊತ್ತ ಮ | ಹಾಸುರದ ಘಣಿಗಳಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಗಾಸಿಮಾದಲು ಬದುಕಿ ಜೇಸರನಡಗ
 ಡಿಗೆ ಭೀಮ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಾಯಶ್ಯಪ್ಪೊಡೆ | ಹಲದರಬ್ರಹ್ಮಾಟಗಳು ಸಂ | ಹಲಸಲಯರು
 ಬಲದೆ ದೈನ್ಯಂಜುಪುಟಲೋಕ || ಭರತವಂಶದ ಬಾಹರರು ನಿ | ಮ್ಮರಸುಗಳು ಭೀಮಂಗೆ ಮಾಡಿದ |
 ಹುಲಯನಾಯಕ ಹಲದಸಲಯನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ||೧೨|| ಕಾಳಕೂಟಲಾಹಲವ ಕಾಕೋಲದಾರದ
 ವತ್ಸನಾಭಕ | ರಾಳಸಾರಾಪ್ಪುಂಕವಶಾಸ್ತ್ರಕಸುಪ್ರದೀಪಕವ || ಹೇಳಲದೆನಿಪ್ಪೊವಿನವನು | ಮೇಳ
 ವಿಸಿ ಬಳಿಕುಳಿದಮಧುರವಿ | ಶಾಲವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕಜ್ಜಾಯಗಳ ಮಾಡಿಸಿದ ||೧೩|| ಬಿಟ್ಟುಸಿದೊಡವೆಸೀ
 ವುಪಂಗೈ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡದುಗಳಾದು ಬಳಿಕವ | ನ್ಯಾಕೈಕರಣದ ಸುಪಾರದವಿದ್ಯೆಯೇನರದೋ ||
 ಕೊಟ್ಟುಬೀತಂಗೆಲ್ಲವನು ಜಗ | ಜಟ್ಟು ಹಾಯಿಕೊಂಡು ನೋಣೆ | ಬಿಟ್ಟುಮುಲಯಾಹದಲಿ ಸದೆವನು
 ಮತ್ತೆಕಾರವರಾ ||೧೪|| ಮುಡುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ಕುಟು ಹಾವಿನ | ಹಡೆಯ ಕೊಂಡೊಂದಿಲ ಬಲುಪಿಷ |
 ದಡುಗಳಜಿಲಿಸಿಬಿಬ ಬಲ್ಲಂದದ ವಿಕಾರದಲಿ || ಕಡಹಲನುಮಾಡಬಿಲ ನೂರ್ದರ | ಕಡದು ಶಾಕಿನಿಯ
 ಲಗೆ ರಕುತವ | ಕುಡಿಸಿವಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನು ಸಾಪನೆ ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೫|| ಬಳಗೆಬೆಳೆದುದು ವೈರಪಿ
 ಕಡೆ | ಗಳಕೆಹಾಯ್ದದು ಜನನಿಜನಕರ | ಬಲುನುಡುಗಳಲಿ ನೂರ್ದರದರು ಶಕುನಿವತವಿಡಿದು ||
 ಬಲುಹುಗುಂದದೆ ಭೀಷ್ಮವಿದುರರ | ಬಳಕೆಯಲಿ ತಾವಡಗ ಗುಣದಲಿ | ಕೆಲನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನಡೆದಲವರು
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳು ||೧೬|| ಆಟದಲಿ ತೊಡಗಿದರು ಮೊದಲಲಿ | ತೋಟಿಯನು ಸಾಕೀತಗಳ ಕಾ |

ಲಾಟವನು ನಿಲಿಸುವೆನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ || ಆಟವಿಕಟವದಿರಲಿ ಬಲಿದೊಳೆ | ತೋಟಿ ಬರಿದೇ
 ಬಿಡದು ಮೃತ್ಯುವಿನೊಟ ಮುಂದಿಹುದೆಂದು ಕರಿಕಂಠಗುಂದಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು
 ಗೌತಮ | ಪರಮನಿಗೆ ಜಿನಿಸಿದಶರದ್ವನು | ಪರಮಪುಷ್ಪಿಯಾತನು ತಪೋಯುತನಾಗಿ ಧನುಸಹಿತ ||
 ಇರುತ ಕಂಡನು ದೈವಗತಿಯಲಿ | ಸುರವೆಧುವನಾಕ್ಷಣಕೆ ಕಾಮ | ಜ್ವಲಿತನಾದನು ಚಲಿಸಿತಾತನ ನೀ
 ಯವವನಿಯಲಿ ||೧೮|| ಅದು ಶರಸ್ತಂಬದಲಿ ನೆಲೆಯಾ | ದುದು ಮುನಿಚ್ಯುತವೀರ್ಯ ಮುನಿಸುತ
 ರುದಿಸಿದರು ಶಂತನುಮಹಿಪತಿ ಕಂಡು ಕೈಯಿಂದ || ಸದನದಲಿ ತನ್ಮಿಥುನವನು ಸಲ | ಹಿದನು ಕೃಪ
 ಕೃಪೆಯಂಬವೆಸರಾ | ದುದು ಮಹಾಬಲನಾದನಾತನ ಕರೆಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೯|| ಆಕೃಪಾಚಾರ್ಯನದೆ
 ಸೆಯಿಂ | ದೀಕ್ಷುಮಾರರು ನಿಖಿಳತರ್ಕ | ವ್ಯಾಕರಣಮೊದಲೆನೆ ಚತುರ್ವಶವಿದ್ಯೆಗಳನಲದು || ಲೋಕ
 ಪ್ರೆಟಕಮುಖ್ಯುಸಕಲಕ | ಲಾಕುಶಲರಾದರು ಧನುಃಪ್ರವಿ | ವೇಕನಿಪುಣರನರಸುತಿದ್ದನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂ
 ಗೇಣು ||೨೦|| ಮುನಿಭರದ್ವಾಚಾಖ್ಯನಿರ್ದನು | ಘನತಪೋನಿಷ್ಠಯಲಿ ದಿವಿಚಾಂ | ಗನೆಯ ಕಂಡನು
 ಗಾಯವೆಡವನು ಮದನನೆಸುಗಯಲಿ || ತನುಸುರಚ್ಯುತವೀರ್ಯವನು ಸ | ತ್ಕನಕಕಲಶದೊಳಿಸಲ
 ಲ್ಲಿಯೆ | ಜನಿಸಿದನು ದ್ರೋಣಾಭಿಧಾನನು ಮುನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೨೧|| ದ್ರೋಣಕಲಶದೊಳಾದದೆಸೆ
 ಯಿಂ | ದ್ರೋಣಸಾದನು ಬಳಿಕ ಮುನಿಯಾ | ದ್ರೋಣಗುಪನಯಸಾದಿವಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನು ರಚಿಸಿ ||
 ದ್ರೋಣನೊಡನೋದಿಸಿ ನೃಪಾಲ | ಶ್ರೇಣಿಯನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕಳೆಯಲಿ | ಜ್ಞಾನರನು ಮಾಡಿದನು
 ಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿಯಂದು ||೨೨|| ಕೃಪನನುಜಯನು ತಂದು ದ್ರೋಣಂ | ಗುಪಯವನ ಮಾಡಿದನು
 ಹರ್ಷದಿ | ದ್ರುಪದ ಬಂಟದ್ರೋಣನೊಡನಲದನು ಧನುಶ್ಚಕ್ರಿಯ || ಕೃಪೆಯಲೀದ್ರೋಣಂಗೆ
 ಜನಿಸಿದ | ನಪರಶಂಕರರೂಪನಾಯವ | ನಿಪುಣನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ರದಲಿ ||೨೩|| ತಂದೆಯೊ
 ಳ್ಳಮಮಾಡಿದರು ನೃಪ | ವೃಂದಸಹಿತೀದ್ರೋಣದ್ರುಪದರು | ನಿಂದನಾದ್ರುಪದಾಖ್ಯನಯ್ಯನು ಟವಿ
 ಜನಗುಯಲಿ || ಅಂದುಸಖ್ಯುಪ್ರೀತಿಯನು ಸಾ | ನಂದದೊಳ್ಳೊಡ್ಡೋಣಂಗೆ ವಿರಚಿಸಿ | ಬಂದು ನಿಜ
 ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ ಧರಿಸಿದನು ದ್ರುಪದ ||೨೪|| ಇತ್ತಲೀದ್ರೋಣನ ಪಿತನು ಸುರಾರತ್ತ ಸಲದನು ಕಲ
 ವುದಿವಸಕೆ | ತತ್ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮಾಡಿ || ಹೊತ್ತಪಾಲದ್ರ್ಯದಲಿ ಮನಮರು |
 ಗುತ್ತ ದೇಶಾಂತರದೊಳಗೆ ತೋಳೆ | ಲುತ್ತ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಗಸಹಿತಡವಿಯಲಿ ದ್ರೋಣ ||೨೫||
 ಪರಶುರಾಮಾಶ್ರಮಕೆ ಮುನಿಯೈ | ತರಲು ಭಾರದ್ವಾಜನನು ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಜಾಮದಗ್ನ್ಯ
 ನು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಧರೆಯನಿತ್ತೆನು ಬುಧರಿಗೀಯವ | ಸರದೊಳಾನಿರ್ಧನನು ನೀನೆ | ಪರಮ
 ಪುಷ್ಪಿಯಾತಿಥ್ಯಪೂಜಗಭಾಗ್ಯಸಾನೆಂದ ||೨೬|| ದನರಹಿತ ನಾ ಹೊತ್ತಭಾರಯ | ಧನುವಿದೊಂಬದೆ
 ದಿವ್ಯಶರವಿದೆ | ಮನಕೆ ಬಂದುದ ವರಿಸು ನೀನೆನೆ ದ್ರೋಣನಸುನಗುತ || ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆ ಕೃಪಾ
 ಲೋ | ಕನವಲೇ ಸುಯಾಪ್ತಿ ಲೋಕದ | ಜನಮನೋರಂಜನವೆ ಬೇಹುದು ಶರವ ಕೊಡಿಯೆಂದ
 ||೨೭|| ಇವು ಮಹಾನಿಸ್ಸೀಮತರವೈ | ಪ್ಲವವಲೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿವಹವ | ನವರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೊಂಡನು
 ಚಿತವಿಧಾನದಲಿ ದ್ರೋಣ || ಇವು ಮಹಾರಣರಂಗದಲಿ ಶಾ | ತ್ರವನಿವಾರಣವೈಸಲೆಮ್ಮಾ | ವೈವ
 ಹೃತಿಗೆ ತಾನೇನುಪಾಯವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೮|| ಮಗನೆ ಬಲ್ಲೆ ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಮಗುವುತನದಿಂ

ದೆವ್ಯಸಖನೋ | ಲಗಿಸುವೆವು ನಾವೆಲ್ಲಿ ಸಲಹನೆ ಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ || ಹೋಗುವ ನಡೆ ಪಾಂಚಾಲರಾ
 ಯನ | ನಗರಿಯನು ನಾವೆಂದು ಮುನಿಮೌ | ಳಿಗಳ ಮಣಿಯನುಜೀಳುಕೊಂಡನು ರೇಣುಕಾಸುತನ
 ||೨೯|| ಬಂದನೀತನು ದ್ರುಪದರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆಯಾಬಾಗಲವನೋಡಾನೆಂದನೇಲವೋನಾವು ನಿಮ್ಮ
 ರಸಂಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ || ಸಂದಮಿತ್ರರು ದೋಣಮುನಿಪತಿ | ಯೆಂದು ನಮ್ಮಭಿಧಾನ ನೀ ಹೇ | ಳೆಂದ
 ಕಳುಹಲು ಬಂದು ಜಿನ್ನಹನಾಡಿದನು ಹದನ ||೩೦|| ಸಿಯ ಮದವಧಿಕಪ್ರತಾಪೋ | ತ್ತರದ ಮದ
 ಪೊದಲಾದಮದಸಂ | ಚರಣರಜದಲಿ ಮಾಸಿತ್ತೀತನ ಮನದ ಮಡಿವರ್ಗ || ತಿರಿವಹಾರುವರೋಡನೆ
 ಭೂಮಿ || ಶ್ವರರಿಗೆತ್ತಣಮೈತ್ರಿ ಹೋಗಲಿಕರೆಯಬೇಡನೆ ಬಂದು ಬಾಗಲಲವ ನಿವಾರಿಸಿದ ||೩೧||
 ಮರೆದನೇ ತಪ್ಪೇನು ನಾ ಕಂ | ಡರು ಮರಳುವೆಪೈಸಲೇ ಯನು | ತುರುಬಿಡೊಡತರುಬಿದರು ಕಂಬಿ
 ಯನಿಕ್ಕಿಬಾಗಲಲಿ || ಒರೆಯನುಗುಳಿಚಿ ಬಡ್ಕ ದಲಿ ಬಿಡ | ದಂದನಿಕ್ಕಿಲವವರನೋಲಗ | ಕುರವಣಿಸಿದ
 ನುಮುಂದೆ ನಿಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯಾ ||೩೨|| ಏನೇಲವೋ ಪಾಂಚಾಲ ಚಿಕ್ಕಂದಾನು ನೀನೊಂದಾ
 ಗಿ ತಂದೆಯೋ | ಳೇನನುದೆವು ಮರೆದು ಕಳೆದಾ ಹಾಮಹಾದೇವಾ || ಏನುಬಂದಿರಿ ಯೆಂಬಗುಣ
 ವಚ | ನಾನುರಾಗವು ಸಾಲದೇ ಧನ | ವೇನುಫಲ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಮಗಲ್ಲೆಂದನಾದೋಣ ||೩೩|| ಸೂರಿ
 ಗಳಿಗತಿಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಗಂ | ಭೀರರಿಗೆ ಭಂಡರಿಗೆ ವೇದಾ | ಚಾರಸಂಯುಕ್ತರಗನಾಚಾರಪ್ರಸಕ್ತರಿಗೆ ||
 ಭೀರರಿಗೆ ಪಂದೆಗಳಿಗೆತ್ತಣ | ಸೇರುವೆಗಳೆಭೂಪುಗಬಡಹಾರುವರಿಗೆತ್ತಣದು ಸಖತನವೆಂದನಾದ್ರುಪ
 ದ || ೩೪ || ಎಲವೋನಿನ್ನಾಸ್ಥಾನಸಹಿತೀ ಹೋಳಲ ಸುಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಸೀಳಿದು | ಬಲಿಯಕೊಡುವೆನು ಭೂತ
 ಗಣಕಿರುಲ್ಲ ನೀನೆನಗೆ || ಕಲಿತವಿದ್ಯೆಯ ಕೋಲಮಕ್ಕಳ | ಕಳುಹಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ವಾಮಪಾದದಿ | ತಲೆಯನೊಡವೆ
 ನು ಮರೆಯದಿರು ನೀನೆಂದನಾದೋಣ ||೩೫|| ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನಯ | ನಂದನನ ನೊಡ
 ಗೊಂಡು ಜನಪದ | ವೈಂದಪಲವನು ಕಳೆದು ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಗೆ || ಅಂದು ಸಕಲಕುಮಾರಕರು
 ನಲ | ವಿಂದನಗರಿಯ ಹೊರಗೆಗುಲಗಳಿಮುಂದುವರಿದಸುತರಲ ಮುದದಲಿ ಕಂಡನಾದೋಣ ||೩೬||
 ಬೆರಸಿದನು ನೆರವಿಯನು ನೋಡು | ತ್ತಿರೆಯುಫಿಷ್ಟಿ ರಸೈಪನಹರಳುಂ | ಗುರುವಿಘಾತಿಯೊಳುಗದು ಬಿದ್ದು
 ದಗಾಧಕೂಪದಲಿ || ನೆರೆದು ತಡಿಯಲಿನಿಂದುನೂರರು | ವರುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವೆಲ್ಲೆನು | ತಿರಮಗಂಗೆ
 ಮುನೀಂದ್ರನೆಂದನು ಬೇಗ ತೆಗೆಯೆಂದು ||೩೭|| ಸರಳ ತೊಡಚಿ ತಡೀಯಮಣಿಬಂ | ಧುರದ ಮು
 ದ್ರಿಕೆಗೆಚ್ಚು ಓಳುಕಿನ | ತಿರಕೆ ಶರನಾಟುಕಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆಯೆಚ್ಚು ಬಂಧದಲಿ || ಸರಳಸಂದರ್ಭದಲಿ
 ನಿಮಿಷಾಂ | ತರಕೆ ಫಣಿಸನ ಹಡೆವಣಿಯನು | ಪ್ಥಿಸುವಂತಿರ ತೆಗೆದು ಜಿಸುವನು ರತನಮುದ್ರಿಕೆ
 ಯ ||೩೮|| ಕಂಡು ಬೆರಗಾದುದು ಕುಮಾರರ | ತಂಡ ತನತನಗೈದಿಭೀಷ್ಮನ | ನೆಂಡಲೆದುರಿದಿಮುನಿ
 ಯನೀಗಲೆ ಸಂತಪ್ತಿಯೆಂದು || ಚಂಡಭುಜಬಲನವನಕಾಣಿಸಿ | ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟು ಸುಭೀಷ್ಮನವರಿಗೆ |
 ಖಂಡವಿಭವನತುಳಧನಪತಿಯಾದನಾದೋಣ ||೩೯|| ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಿವನ ನೂರರು | ವರ
 ನು ಕೊಟ್ಟನು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತರ ಮಾಡೆಂದು ದೋಣನ ಕೈಯಲಾಭೀಷ್ಮ || ಗರುಡಿ ಕಟ್ಟಿ
 ತು ನೂರುಯೋಜನೆ | ವರಯಪಿಸ್ತಾರದಲಿ ಸಾವಿರ | ಕುಲಯ ಹೊಯ್ದರು ಪೂಜಿಸಿದರಾಚದುರ
 ಚಂಡಿಕೆಯ ||೪೦|| ಗರುಡಿಪೂಜಾವಿಭವಸಮನಂ | ತರದಲನಿಬರು ಸಮವತೊಡಗದ | ರರಸುಮಕ್ಕಳು

ಕೇಳಿದರು ನಾನಾದಿಗಂತದಲಿ || ಬರುತಲಿದ್ದರು ಕೂಡ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಠ್ಯ
ವೆ | ವರಕುಮಾರರು ಬಂದು ಕಂಡರು ಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನಾ ||೪೧|| ರಾಯಬಲ್ಲೆ ಮುನ್ನು ಶಿಶುವನು |
ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಗಂಗೆಯಲಿ ರಾ | ಧೇಯವಾದನು ರಾಧಯಂಬವಳೊಲಿದು ಸಾಕಿದೊಡೆ || ಆಯ
ತಾಕ್ಷನು ಪರಶುರಾಮನೊ | ಳಾಯುಧದ ಶ್ರಮಗಲಿತು ಬಳಿಕದು | ವಾಯವಾದೊಡೆ ಬಂದನಾಗಬ
ಪುರಿಗೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೨|| ಬಂದ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ರಾಧಾ | ನಂದನನು ದುರ್ಯೋಧನನೈತಂದು
ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನಿವರ ಕಾಣಿಸಿದ || ಅಂದುಮೊದಲಾಗವರ ಸಖ್ಯಕೆ | ಸಂದ ಕಾಣೆನು ಕರ್ಣ
ಕುರುಪತಿ | ಗೊಂದಜೀವನವೊಂದೆವನಮತವೊಂದೆಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ದೇವಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಹಗಲಿರು |
ಳಾಟ ಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಪಡುರಸ | ದೂಟ ಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಶಸ್ತ್ರಭ್ಯಾಸವವಗೂಡೆ || ತೋಟವನದಲಿ
ನಗೆಯಮಧುರದ | ನೋಟಕಣ್ಣಿ ನೋಳುಳಿದವರ ಕೂ | ಡಾಟಗಳು ತಾಮಿಬ್ಬರೊಂದೆನಿಸಿದರು ಬಗವಲ
ಯೆ ||೪೪|| ಸುರಗಿಸೆಬಳಕತಾಪಿಯುಬ್ಬಣ | ಹರಿಗೆಹಿಲಿಯುಬ್ಬಣವಡಾಯುಧ | ಪರಿಘಚಕ್ರಮುಸುಂ
ಡಿತ್ತೋಮರಭಿಂಡಿವಾಳಚಯ || ಪರಶುಕಕ್ಕಡೆಮುಸಲಪಲಮು | ದ್ವರಧನುರ್ದಂದಾಹಿಸಸ್ತ್ರೋ |
ತ್ಕರದಲನಿಬರು ಕುಶಲರಾದರು ಮುನಿಯಗರಡಿಯಲಿ ||೪೫|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ದೇವದುರೈಯೊ | ಧನರು
ಗಡೆಯಲಿ ವಿಗಿಲು ಕರ್ಣಾ | ಜುನರು ಧನುಃಪಿನಲಧಿಕರಾದರು ನೈಪಕುಮಾರರಲಿ || ತನತನಕೆ
ಸರ್ವಾಯುಧಂಗಳ | ಲನಿಬರಿದರು ಕೂಡೆ ಗುರವಿನ | ಮನಕೆ ಹತ್ತೆಯವಾದನರ್ಜುನನಸ್ತ್ರತಿಕ್ಷ
ಯಲಿ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ವಿಳಿನೈಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿಂದಲಿ | ಗಾಯದಲಿನೊಂದನಲಮುಖದೇ

ರಾಯದುಪದನು ಪಡೆದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮದ್ರಾಪದಿಯಾ ||

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಧರತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕಲಿತರು ನಿಮ್ಮಪೂರ್ವನೈ | ಪಾಲಕರು ಸರಹಸ್ಯಸಾಂ
ಗೋಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಗಳ || ಸ್ಥೂಲದಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ಬಹಳವಿ | ಶಾಲದಲಿ ಸಂಕೋಚದಲಿ ಲಘು | ಪಾಳಿ
ಯಲಿ ಹಾರದಲಿ ವಿವಿಧಾನುಪ್ರಯೋಗದಲಿ ||೧|| ಎಡಬಲದಮೆಯಣಾಮಹೊಳಹಿನ | ಕಡಲ ತೆರೆ

ವೆರೆಯದತಿಬವರಿಯ | ಬಿಡೆಯದುವಾಳಿಗಳ ಸೂಟಿಯ ಸರಳ ಸೋಹಿನಲಿ || ಕಡುಗಲಿಗಳೇರಾಟ
 ದಲಿ ಮಿಗೆ | ಜಡಿಪವಾಡದೃಢಾಯತಿಕೆಗದು | ಪಡಿಯ ನಳರೇವಂಶರಂದುದು ರಾಮತಿಕೆಗಳಲಿ ||೨||
 ನಗವನೊಡ್ಡಿದರೊಂದೆಸರಳಲಿ | ಹುಗಲುಗಳೆನವಿದೂರಪಾಶಲಿ | ಗಗನಯಂತ್ರವನೆಸುವಜೋಕೆಯ
 ಜೋದವಿದ್ಯದಲಿ || ಉಗಿವಬಿಡುವೆಡಬಲನ ಬವರಿಯ | ಲಗವಲವಣಿಯ ದಂತಿತ್ತಿಕ್ಕಗೆ | ಮಿಗಲು
 ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳಿಗೆಂದುದು ಕುಮಾರಕರ ||೩|| ರಘವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಸಾ | ರಘಿಯ ಕಾಯಿದು
 ಮುಂದೆ ಹೂಡಿದ | ರಘುಯಂಗಳ ಮೈಗಳಲಿ ಮನೆಗಾಣದಂದದಲಿ || ಪೃಥ್ವಿಶರಪುತ್ರಸ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು
 ಲಪು | ರಘುಕರನು ಸಮರದಲಿ ಜಯಿಸುವ | ರಘುಕವಿದ್ಯೆಯೊಳಿವರ ಸಲ ಸುರನರರೊಳಿಲ್ಲೆಂದ ||೪||
 ಇನಿಬರೊಳು ಜಿಲ್ಲಾಗಾರಸಾರ | ಬುಗನನೊ ಕರ್ಣನೊ ಭೀಮದೂರ್ಯೋಧನರೊ ಮಾದ್ರಿಸುತ್ತರೊ
 ಮೇಣ್ಡುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳೋ || ಮನದಿ ಕೈಯಲಿ ಕಂಗಳೋ ಲೋ | ಚನವೆ ಕಂಗಳೊ ಕಾಣಬೇಕೆಂ |
 ದೆನುತ ಗುರು ರಚಿಸಿದನು ಲಕ್ಷ್ಯವನೊಂದುವ್ಯಕ್ತದಲಿ ||೫|| ಕಾಣಬಾರದು ಲಕ್ಷ್ಯವಗ್ಗದ | ಜಾಣಭಟ
 ಲಗೆ ಕಟ್ಟಿದೊಡೆ ಯಿದು | ಕಾಣೆಸಿಬಿರೈ ಮೂಣೆಸಿಬಿರೈ ಮೂಟದಂಜಿನಲಿ || ಕಾಣೆರೇ ಕರ್ಣಾಟಿಸುಧಟ
 ಶ್ರೇಣಿಯೆಂಬೀಗುರುಪಿನಣಕವ | ಸಾಣೆಯಿಟ್ಟವೊಲೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯವೆ ಕಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೬|| ಹಿಂದೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ ಧನಂಜಯನನು | ಮಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲವಿದ್ಯೆಯ | ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಸಣಿಸಿದೊಡೆ
 ಕಲವೈಕಸಾ || ಬೆರಳ ಕೊಂಡನು ಪಾರ್ಥನನು ಪತಿ | ಕಲಿಸಿದನು ತನಗಾದನೆಗಳಿನ | ಧರಧುರವ ಭೀತಿ
 ಯನು ಗೆಲಿದನು ನರನದೆಸೆಯಿಂದ ||೭|| ಇರಲಿರಲು ಫಲಗೂಣನೆಕ್ಕಟ | ಗರದು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂ
 ಗದ | ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಕಲಿಸಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂಗತಿಯ || ಕರೂಣಿಸಿದನಾಗ್ನೇಯಪಾರಂ | ಮರ
 ಮಹಾವಾಯವೈವಾರಾಣ | ಹರಸಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಸಾರೋರಗನಗಾಡಿಗಳ ||೮|| ಒಂದುದಿನವೊಡ್ಡೋ
 ಲಗಕೆ ಗುರು ಬಂದು ಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ನಸುನಗ | ತೆಂದಸಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರಗಂಗಾಸೂನುಪಿದುರಗ ||
 ಇಂದುಪುಯಂಶರವು ನಿವೃತ್ತಯ | ನಂದನರನೋದಿಸಿದನವರಭಿ | ನಂದನೀಯರೊ ನಿಂದ್ಯರೋನಿವ್ರೋ
 ಡಬೇಕೆಂದ ||೯|| ಸಕಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಗಜದಯ | ನಿಕರದೇರಾಟದಲಿ ಲೋಕ | ಪ್ರಕಟಮಾರ್ಗಾಕೃತ
 ಚತುರ್ದಶವಿವೊವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಸಕಲಲಕ್ಷಣಗಣಿತಗಾರುಡ | ವಿಕಟಭರತಾದ್ಯುಲಕೆಯಲಿ | ವಿಕಳ
 ರೋಸುಪೂರ್ಣರೋ ನಿವ್ರೋಡಬೇಕೆಂದ ||೧೦|| ಲೇಸನೆಂಬ ಸುತರವಿದ್ಯಾ | ಭ್ಯಾಸರಚಿತಕ್ರಮ
 ವಸಾವಂ | ದೈಸುನಿವಗುತ್ಸಹವಲೇ ತಪ್ಪಾವುಮಚಿತವಲೇ || ಈಗುಟನವೀಮಕ್ಕಳೊಡನಾ | ಯಾಸಪಿ
 ದುಕಾಮಾನ್ಯವೇ ನಾ | ಪೇಸುಧನ್ಯರೊ ನಿವೃದ್ಧೆಯಿಂದೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೧೧|| ಆಟಿಯಲಿ ಪುರವೈಲ
 ಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾದನಗ್ಗದಪರಶುಧರನೀ | ಮೇಟಿನಿಯೊಳೀಯಗಮಲನುಪಮಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಮೈಟ
 ಕದಲೀನಿವೃತ್ತೋಲೊರೆ | ಯಾದರಾರು ಕುಮಾರಕರ ಪು | ಸ್ಥೋದಯದ ಕಂದೆರವೆಯೈಸೆಲೆ ಯಂ
 ದನಾಭಿಷ್ಠ ||೧೨|| ಮೋಯಿಸನ ಕರೆದಲಿಳದಿವಸದೊ | ಳಾಯಿದರು ಶುಭದಿನವನವಗೆ ಪ | ಸಾಯ
 ದುಡುಗೊರೆಸಹಿತಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದರು || ರಾಯಸಾಚ್ಛೆಯೊಳಿಭಪುರದ ಹೊರ | ಗಾಯ
 ತದಭೂಷಯಲಿ ವಾಸ್ತುವಿ | ಧೇಯವೆನಲಳವಡಿಸಿದರು ಹನ್ನೆರಡುಯೋಜನವ ||೧೩|| ತರವಿಡಿದು
 ರಚಿಸಿದರು ನೆರೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಹಂತಿಗಳನಂತಃ | ಪುರವ ತತ್ಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಭಾರಿಯಭದ್ರಭವನಿಕ

ಯ || ಪುರಜನದ ಪುಜನದ ನೆಲೆಯು | ಪುರಿಗಳ ರಚಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಸಿರಿ ಸಾ
ಮಾನ್ಯವೇ ನರನಾಥಕೇಳಿಂದ ||೧೪|| ನೆರೆದುದೆಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ | ವರವರೋಫಪದಾತಿಭೂ
ಮಿಾ | ಶ್ವರರು ಬಂದರು ನೋಡಲೆಂದು ದಿಗಂತಸಂತತಿಯ || ವರಮುಹೂರ್ತದ ದಿವಸದಲಿ
ಸಾ | ಗರದ ತೆರೆ ಬಿಚ್ಚಂತೆ ಕಳನೊಳು | ನೆರೆದು ನಿಂದುದು ಜನನಿಕರವೇನೆಂಬೆನದ್ಭವ ||೧೫||
ಸಂದಣಿಸಿ ನೃಪರಾಣಿವಾಸದ | ಗೊಂದಲದ ದುಡಿಗಳೆಳಿದವು | ಮುಂದೆ ಹೊಯ್ದುಂಜಿಗಳ ಜೋಡಿಯ
ಜನಪಲಾಯನದ || ಬಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಗ | ಳೆಂದುಮುಖಿಯರೆ ಮೇಳದಲಿ ನಡೆ | ತಂದದಗ
ಣಿತವುರವಧೂನಿಕುರಂಬವೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೬|| ವಿದುರಘೋರಾಪ್ತರುಸಹಿತ ಸುರ | ನದಿಯಮಗನೈತಂ
ದು ನವಭ | ದ್ರದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಪರಾಯತಸುತಿಸಜನಸಹಿತ || ಬದರುವಗ್ಗದವಂದಿಗಳ ಬಿಡೆ |
ಸದೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವಮಿ | ಕೊಡೆದು ಹೊಯ್ದುದು ಲೋಕಮೂರರೆ ಕರ್ನಕೋಟರವ || ಪುಪರಿ
ಯಶ್ಯಂಗಾರವಲಿ ನೂ | ರ್ವರುಸಹಿತಧುರೋಽಧನನು ಸಾ | ಲ್ವರುಸಹಿತ ಯಮನಂದನನು ತಮ್ಮೆರಡು
ಪಾಶ್ವದಲಿ || ಗುರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಸುಖಲಾ | ದ್ಯರು ಪುರೋಭಾಗದಲಿ ಭೂಮಿಾಶ್ವರರಸಂಖ್ಯರು
ಹಿಂದೆ ಬರಲೈತಂದನಾದ್ರೋಣ ||೧೭|| ಹೊಯ್ದುಕೋಣನ ಕುರಿಯುಂಡಿನ | ತೊಯ್ದುರಕ್ಷೋದ
ನದ ರಾಶಿಯ | ನೈದೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಬಲಿದರು ಭೂತತುಷ್ಟಿಗಳ || ಕೈದಗಳ ತನಿವೆಳಗು ನೈದಲ | ಮೈ
ದುನನ ಮಾರಂಕವೆನೆ ಬಂ | ದೈದೆ ರಂಗಸ್ಥಳವ ಹೊಕ್ಕುದು ರಾಜಸುತನಿಕರ ||೧೮|| ಬಾಗಲಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಯ ಕೈಗಳ | ಲಾಗುರೂಪ್ಯವಕೃಪರು ನಿಂದರು | ಸೀಗುರಿಯ ಸುಳಿವಿನತರಂಗದ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಯ ||
ಸಾಗರದ ಗಳಗರ್ಜನೋದ್ಭಟ | ಹೋಗಲಿದಕದು ಪಾಡೆಯೆನೆ ಚಾ | ಪಾಗಮಾಚಾರ್ಯನ ಗಡಾವಣೆ
ಘುಲ್ಲಿಸಿತು ಜಗವಾ ||೧೯|| ಆಮಹಾಕಳನೆಂಬುದಿಕ್ಕಿನಹೋಮ ತೀರಲು ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲ | ಸೌಮ್ಯೂ
ರ್ತಿಕರಾಯತಧ್ವನಿಸಾಧುವಾದಲಿ || ಸೋಮವಂಶೋದ್ಭವನೈಪಾಲಲ | ಲಾಮನಗ್ಗದಧರ್ಮಸುತನು
ದ್ವಾಮಗುರುವಿಂಗೇರಗಿನಿಂದನು ನುಡಿಸಿದನು ಧನುವಾ ||೨೦|| ಆರಸ ಕೇಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಪರಿ |
ಪರಿಯಯೆಸುಗೆಯಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ನಿರತಿಶಯಕೋಯೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿತಾಸಭಾಜಲಧಿ || ಸುರಗಿಹಿರಿಯುಬ್ಬ
ಣವಡಾಯುಧ | ಹುಗೆಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ | ಪರಶುಮೊದಲಾದಖಿಳಶಸ್ತ್ರ ಶ್ರಮವತೋರಿಸಿದ||
ಕರಿತುರಗದೇರಾಟಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತನೈಪಾಲವಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತಿಗೆಯ್ದಿ ದರುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು
ಹರುಷದಲಿ || ಪರಿವಿಡಿಗಳಲಿ ನಕುಲಸಹದೇ | ವರು ವಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಬಲದು | ಮರ್ಷಣರು ತೋರಿ
ದರು ಶ್ರಮವನು ನೂರ್ದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೨೧|| ಈತ ಧರ್ಮಜನಿವನು ಮಾನ್ವೀ | ಚಾತುರೇತಸುಲೋಚ
ನನು ಬಲಿ | ಕೀತ ದೀರ್ಘಕ ವಿಂದನಿವನಿಂತೀತನಿವನೆಂದು || ಈತ ಧನುವಿನಲೀತ ಖಡ್ಗದ | ಲೀತ ಪರಿ
ಘದಲೀತ ಕುಂತದ | ಲೀತಬಲುವೆಂದಂಧೂಪತಿಗರುಹಿದನು ವಿದುರ ||೨೨|| ಬಳಿಕ ಸಾನಾಡೇಶದರ
ಸುಗ | ಳೆಳಿದು ತಮಗಳವಟ್ಟಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ತೋರಿದರು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ತನ್ನಹಾಸಭೆಯ || ನೆಲ
ನನಬ್ಬರಿಸುವಸಭಾಕಳ | ಕಳದ ಮೊರೆಯನು ತಿವಿವಪರಿವೆ | ಗ್ಗಳದಪಾಯವಧಾರು ಮೆಸಗದದೊಂದು
ಘಟ್ಟಿನಲಿ ||೨೩|| ಹಗಲುಕೈದೀವಿಗೆಯ ದಿರುದಿನ | ವಿಗಡನಿವನಾರನಲು ಭೂಪಾ | ಳಿಗಳ ರತ್ನಪ್ರಭ
ಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲು || ರುಗದುಗಪತನುರುಚಿಯ ಮಿಂಚನು | ಮಿಗುವುಡ್ಗಚ್ಚವಿಯ

ತಲೆಯೊ | ತ್ತುಗಳ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಕೌರವರಾಯನೈತಂದ ||೨೬|| ಹೋ ನಿರಂತರಗಜಬಜವು
ತಾ | ನೇನು ಜೀಯವಧಾರು ಚಿತ್ತವ | ಧಾನವೆಂದುದು ಸಾಲಕಂಚುಕಿನಿಕರ ಕೈನೆಗೊ || ಭಾನುವಿನ
ಭಾರಣೆಯವೋಲು | ತ್ತಾನಮುಖಚತುರಾಕ್ಷ ಭೂಪನ | ಸೂನು ಹೊಕ್ಕನು ರಂಗವನು ಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳಿಗೆರಗಿ ||೨೭|| ಬವೆಯಲಿ ಪಯಪಾಡಿನಲಿ ಮೈ | ಲವಣಿಯಲಿ ಜಿನ್ನಾಣದಲಿ ಭಾ | ರವಣಿಯಲಿ
ಮೈತ್ರಾಳದಲಿ ವೇಗಾಯ್ತರೇಚೆಯಲಿ || ತಿವಿವಮೋನೆಯೊಂದರಲಿ ನೂರಂ | ಗವನು ತೋರ್ಪವಿ
ಭೇದದಲಿ ಕೌ | ರವಮುಪತಿ ತೋರಿದನು ಶ್ರಮವನು ಕಠಾಯಲಿ ||೨೮|| ಸುರಗಿಯಲಿ ಚಕ್ರ
ದಲಿ ಹಲದಲಿ | ಹುಗೆಯಲಿ ಕಕ್ಕಡೆಯಲನಿಯಲಿ | ಪುಫುದಲಿ ಸುಳಿದಲಿ ಗಡೆಯಲಿ ಭಿಂಡಿವಾಳ
ದಲಿ || ಪುಪುಯ ಚಿತ್ರದ ಚಮತ್ಕೃತಿ | ಕರವ ತೋರಿಸಿದನು ಶರಾಸನ | ಶರವೆ ಶರಸಂಧಾನದೊ
ಳಗಮದೆನಿಸಿದನು ಸಭೆಯ ||೨೯|| ಭೀರುರೇ ಜಗಜಟ್ಟಿ ರಾಜಕು | ಮಾರ ಚೌಪಟ್ಟಮಲ್ಲ ಕುರುಕುಲ |
ಕೈರವಾವೃತಕಿರಣ ಧಿರುಭರು ಭಲರೆ ಭಲರೆನುತ || ಭೂಪಸಭೆಯಲಿ ಸುಲಿದು ಜಿಸುಡುವ | ಸೀರಗಳ
ತೂಪಿದು ಸುಳಿವು | ಪ್ವಾರತಿಯ ತನಿಹರಕೆ ತಳಿತುಡು ತಾಯನೇಮದಲಿ ||೩೦|| ಏರಿ ತೋರಿದ
ನಶ್ವಗುರುಧ | ವಾರನೇಳನು ಸಭೆಯೊಳೊಂದನು | ನೂರಸುಲಿಯಲಿ ತೋರಿದನು ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕೌಶ
ಲವ || ಮಿಾರ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರಷವಿಂದು | ಬೈರಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಬ್ಬಿದ | ಳಾರುವಡಿಯಲಿ ಜನ
ನಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪುಣತಿಗೆ ||೩೧|| ಮಸಗಿದಾನೆಯಕಂದದಲಿ ರೂ | ಡಿಸುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಜಂ
ಭನ | ಜಸದ ರೂಪಿಗೆ ಬೆದರದಿದಿರವ ವಜ್ರಧರನಂತೆ || ಪಸುಸಿದ ಪುನಾರಮಧ್ಯದೊ | ಳಸಮ
ಬಲ ಹೊಳಕಿದನು ಮೇಘದ | ಮುಸುಕನುಗದಿನನಂತೆ ಮೈದೋರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೩೨|| ಗುರುನೀ
ಸುತ ವಿದುರ ಧೃತರಾ | ಸ್ವರಗ ಕೈಮುಗಿದಾಯುಧದ ಪು | ಪುಯ ಚಿತ್ರಶ್ರಮವ ಸಾಂಗೋ
ಪಾಂಗಕೌಶಲವ || ಕುತುರಗದೇರಾಟಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸುಯೋಧನರಚಿತಪಿದ್ಯಾ | ಪುಣತಿಗೆ ಪೆಗ್ಗ
ಳವಿದನೆ ತೋರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೩೩|| ಕೋಲಗುರು ಚಿತ್ತೈಸು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಸಮುಖನಾಗು
ಹಿಡಿ ಮಾ ರೋಲನನ್ನೊಡನೆನುತ ತಿವಿದನು ಭೀಮ ಕುರುಪತಿಯ || ಮೇಳವಿಸಿತರಡಂಕ ಬಂದಿಗೆ |
ಕೋಲಹೊಯ್ದಾಟದಲಿ ಬಳಿಕಾ | ಕೀಲಗದಗಳ ಹಿಡಿದು ತರುಬಿದರಧಿಕರೋಷದಲಿ ||೩೪|| ಹೊಯ್ದ
ರೊಡ್ಡಿದರಣದ ಮೊನೆಯಲಿ | ಹಾಯ್ದ ರೊಳಸುಳಿಯಿಂದ ಕಳೆದರು | ಕಾಯ್ದ ಹೇಗದರುಪ್ಪರಕೆ
ಜಾರಿದರು ಪಡಿತಳಕೆ || ಮೆಯ್ದೆಗೆದರಡಹೊಯ್ದಿನಲಿ ಬಲು | ಗಯ್ದ ಗಾರರು ಮನದ ಖತಿಗಿದಿರೆಯ್ದ
ದನೆ ದೊಯ್ದಾಡಿದರುಕಲಿಭೀಮಕಾರವರು ||೩೫|| ಎಲೆಲೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಭೀಮನನು ತಗೆ | ಕಲಕೆ
ದುರ್ಯೋಧನನನಿದುವಂ | ಗಳದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಮಳೆ ಸುಬುದು ಮಹಾದೇವಾ || ಕಳವಳಿಸಿ
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನೃಪ | ತಿಲಕಂಬುರ ನಡುವೆ ಹಾಯ್ದರು | ಕುಲಗರಿಗಳಂದಲಿ ಕೃಪಗುರುಸುತರು
ವಹಿದಲಿ ||೩೬|| ತೆಗೆದುರತನನಿತ್ತಲಾತನ | ನುಗಿದರತ್ತಲು ಜನದ ಗಳದಿಂ | ದೊಗೆದ ಗಾಢದ
ಗಜಬಜವ ಧಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲ || ಬೆಗಡುಗೊಂಡರು ಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ | ದಿಗಳು ಮನದಲಿ ಮೇಲೆ ಮುಟ್ಟು
ವ | ಹಗೆಗಿದುಪುಣವಲಾ ಯೆಂದುದು ಬುದ್ಧವಾತ ||೩೭|| ಲಳಿಮಸಗದಂಬುಧಿಯವೋಲ್ಲನ |
ಜಲಧಿಜಾತಕ್ಷೋಭಿಯಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿತಗ್ಗ ದ ಸಾಧುವಾದ ವಿವಾದರಭಸದಲಿ || ಮೊಳಗಿದುವು ಕಲ್ಪಾಂ

ತಮೇಘಾ | ವಳಿಯ ಗುರುವೆನೆ ವಾದ್ಯತತಿ ಕಳ | ಕಳದೊಳಜ್ಜನದೇವನೆದ್ದನು ಮುನಿಯ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ||೩೮|| ಈತನಾರಜ್ಜನನೆ ಹೋಹೋ | ಮಾತು ಮಾಣಲಿ ಮಾಣಲೆಂಬೆ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿ
ತು ಮುನ್ನು ಮೌನದೊಳಿದುರ್ದಾಸ್ಥಾನ || ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ ಪುರು | ಹೂತಸುತ ಮೈದೋರಿ
ದನು ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದುರ್ದ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದ್ರೋಣ ಕೃಪ ವೋದಲಾದ
ಮಾನ್ಯ | ಶ್ರೀಣಿಗೆರಗಿದನಮರನಿಕರಕೆ | ಗೋಣನೆತ್ತಿದನಿಟ್ಟುಕರಪುಟವನು ಲಲಾಟದಲಿ || ಪ್ರಾಣಪದ
ವಿದು ನಿಖಿಳವಿದ್ಯೆಯ | ಜಾಣತನಕಿದು ವಿನಯವೆಂದುದು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವಿ ನೆರೆ ಹೋಗಲಿತು
ಧನಂಜಯನ ||೪೦|| ನಿಲುಪಿನಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲಿ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ಭಂಗಿಯಲಿ ಭರದಲಿ | ಲುಳಿಯ
ಲೋಯ್ಯಾರದಲಿ ಮೋಡಾ ಮೋಡಿಯಂದದಲಿ || ಅಳವಿಯಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲೂಹಾ | ಬಲದಲವಧಾ
ನದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೪೧|| ತುರಗಚಯರೇ
ವಂತ ಮದಕುಂಜರಮಹಾದಿವಿಜೇಂದ್ರರಥ ಸಂ | ಚರಣವರಮಾರ್ತಾಂಡ ಎಂದಬ್ಬುಸೆ ಜನನಿಕರ ||
ತುರಗಗಜರಥ ವಿವಿಧಶಿಕ್ಷಾ | ಪುಣತಿಯ ತೋರಿದನು ಗುರುಕೃಪ | ಸುರನಬೀಜರು ಮುಳುಗಿದರು
ಪುಳಕಾಂಬುಪೂರದಲಿ ||೪೨|| ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನು ಧನುವ ನೆರವಿಯ | ನತ್ತ ಹೋಯ್‌ಹೋಯ್‌ಹೋ
ಗಹೇಳ್ತು | ವೈತ್ತರೇದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಲು ತೋರಬೇಕೆನುತ || ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಗದು ಹೂಟವಿ
ಯತ್ತಳಕೆ ಹಾಯ್ತಿದನು ಕರ್ಪೂಗೆ | ಸುತ್ತಿ ಧಳ್ಳುರಿ ಮಸಗಿತಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ ||೪೩||
ತೆಗೆಸಿದನು ತಿಖಿಶರವ ಧನುವಿಂ | ದುಗಿಸಿದನು ವಾರುಣವನಭ್ರವ | ಮೊಗದುದದ್ಭುತವಾಲಯುಷಸಂ
ಹಸಿದನು ಮರಳಿ || ಹಗಲನೊಂದೇತುತ್ತುಮಾಡಿದ | ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿಮಿರವ | ತೆಗೆಸಿದನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಸುರನಿಕರ ||೪೪|| ಗಿರಿಶರದಲಿಬ್ರಗಳ ಮೇಘದ | ಶರದಿನಭ್ರವ ನು
ರಗಬಾಣದಿ | ನುರುಭುಜಂಗವ ನನಿಲಶರದಲಿ ತೀವ್ರಮಾರುತನ || ಪರುಷವನ ತೋರಿದನು ಜನವು |
ಬ್ಬುರಿಸಲಡಗಡಗಂಧಭೂಪನ | ಕೊರಳು ಕುಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕಹರ್ಷಭಾರದಲಿ ||೪೫|| ಇವರ
ಮುಖವರಳಿದುವು ಗಂಗಾ | ಭವಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಬಳಿ | ಕವರ ತಲೆಬಾಗಿದುವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ
ಕೌರವರ || ಇವರ ಜನನಿಯ ಮುಖದ ಸುವ್ರಾ | ನವನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಜನನಿಯ | ಜವಳಿದು
ಮೌನವನು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೪೬|| ವಾಯುಹೋಯ್ಲುಗುಣನ ಹೋಗಲೆವ | ನಾಯಿಗಳ
ದೇನಾಯ್ತು ಕೌತುಕ | ವಾಯುಕಿವದಿರ ಪಕ್ಷಪಾತವ ನೋಡುನೋಡೆನುತ || ಸಾಯಕವ ತೂಗುತ್ತಲಾ
ಕರ್ಣಾಯತಾಂಬಕನೆಡಬಲದ ಕುರು | ರಾಯನನುಜರ ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವೆಂಟನಾ ಕರ್ಣ ||೪೭||
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತಿರದಲಿ | ತರಣಿವೆಂಡಲಕೆರಗಿ ನೋಡುವ | ನೆರವಿಗವನಾರೀತನಾರೆಂಬ
ದ್ಭುತವ ಬೀರಿ || ಅರಸ ಕೇಳ್ಕೆ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದ ಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಕರಿ | ತುರಗ
ರಥವಾಹನದ ಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯೆಗಳು ಸಹಿತ ||೪೮|| ಅವೆವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥತೋರಿದ | ನಾವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಪಂ
ಚವ | ಪಾವಕಾನಿಲವಾರುಣಾದಿಯನ್ನೆದೆ ವಿರಚಿಸಿದ || ಅವಿಧಾನದಲಾ ವಿಹಾರದ | ಲಾವಿಬಂಧದ
ಲರ್ಜುನನ ಬಾ | ಕಾವಳಿಯ ಬಿನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೯|| ಸೇನಸುಮ್ರಾಡೆ ಬಾಯೆಂ
ದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೇಣಕಿದನು ಘನರೋಷತಿಖಿಯಲಿ | ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರಮಾಸೆ ಕಂಗಳೊಳುಗುವ ಕೆಂಪಿ

ನಲಿ || ಕಣೆಕಣೆಗಳಾಟದಲಿ ಶರಬಂ | ಡಣೆಯ ಕೋಲಾಟದಲಿ ಖಣಿಖಣಿ | ಖಣಿಲುಖಣಿರವೆ ಮೆಸಗ
 ಲಾಟದರು ಚಳಕದಲಿ ||೫೦|| ರಾಯಸಭೆ ಕಳವಳಿಸೆ ಹೋಹೋ | ಹೋಯಿದೇನೆನೆನುತ ಹಿಡಿದರು
 ವಾಯುಸುತಕೃಪಗುರುಜ ದ್ರೋಣಾಧ್ಯರು ಧನಂಜಯನ || ಆಯಿತೆಲವೋ ಕರ್ಣ ನೀನನು | ನಾಯ
 ಕನೊ ನೃಪಹಾರದಲಿ ಮೇ | ಣ್ಣಾಯಕನೊ ನೀನಾವನೆಂದನು ಕೃಪನು ಖಾಲಿಯಲಿ ||೫೧|| ಈತನಾ
 ವನು ಕರ್ಣನೆಂಬವ | ನೀತನರ್ಜುನನೊಡನೆ ತಾಮಾ | ರಾತು ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈಕೊಳ್ಳನು ಧನಂಜ
 ಯನ || ಈತ ತಪ್ಪಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಮೈ | ಯಾತನಾಧ್ಯತರಾಪ್ಪ ನೀತನ | ಮಾತೆ ಕಂಡಳು ಕುಂತಿ
 ನೆನೆದಳು ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ ||೫೨|| ಎನ್ನ ಮಗನೆನೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲದು | ತನ್ನವಶವೇ ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೆ
 ಯ | ಬಿನ್ನಣವಲೇ ಮಾತು ಬಿಗಿದುದು ಮನವನೊಳಗಿಕ್ಕಿ || ತನ್ನ ತಾನೇ ಮರುಗಿ ಮೂರ್ಛಾ |
 ಸನ್ನೆಯಾದಳು ಕುಂತಿಯಿತ್ತಲು | ಖಿನ್ನನಾದನು ಕೃಪನ ನುಡಿಯಲಿ ದುಗುಡ ಮಿಗೆ ಕರ್ಣ ||೫೩||
 ಈತನರಸಲೆಂದು ಕೃಪ ಸಳಿ | ವಾತನೇ ತಪ್ಪೇನು ರಾಜ್ಯದೊ | ಶೀತನರಸನಿಸುವನು ಕರೆ ನಮ್ಮಯ
 ಪುರೋಹಿತರ || ಶಾತಕುಂಭಾಸನವ ಮಂಗಳ | ಜಾತವಸ್ತುವ ತಲಸು ತಲಸಂ | ದಾತತುಕ್ಷಣದಲಿ
 ಸುಯೋಧನನೆದ್ದು ರಭಸದಲಿ ||೫೪|| ತಲಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತಂ | ಗರಸುಪದವಿಯೊಳಂಗದೇಶದ |
 ಸಿಯನಿತ್ತನು ರಚಿಸಿದನು ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಚನವ || ದರುಶನವನಿತ್ತ ಫಿಳಭೂಮಿಾ | ಶ್ವರರುಕಂಡರು
 ಪೂರ್ವಶೈಲವ | ತರಣಿಯಂತಿರೆ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ||೫೫|| ಈತನುತ್ಸವ ತನ್ನದೆಂದೇ |
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬರೆ ಸಿಂಹಪೀಠವ | ನೀತನಿಳಿದೆರಗದನು ಪದದಲಿ ಬಳಿಕ ಜನಜನಿತ || ಸೂತಸುತನಿವನೆಂ
 ದು ಭುವನ | ಖ್ಯಾತವಾದುದು ಬಳಿಕ ನಸುನಗು ತೀತನ ಕುಲವನೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದನಾಭೀಮ ||೫೬||
 ಇವನ ತಂದೆಯದಾರು ಪಾಂಡುವೊ | ಪವನನೋ ಕೃಪ ನಿಮ್ಮಜನ್ಮವ | ನೆವಗೆ ಹೇಳಿರೆ ಹಿಂಯಗುರುಗಳ
 ತಾಯದಾವವಳೋ || ಅವಗಡಿಸದಿಂ ಹಿಂಯತನಕಂ | ಜುವನು ನಿಮಗೆನುತಡಿಗಡಿಗೆ ಕೌ | ರವಮ
 ಹೀಪತಿ ಬಂದು ನುಡಿದನು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗಳ ||೫೭|| ಒಳಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಕೈದುವ | ಕಳೆದುದ
 ಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಕೃಪ | ರುಲುಹ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ಕೈದೊಳಸಾಯ್ತು ಕಳನೊಳಗೆ || ಇಳಿದುಭೀಷ್ಮಾದಿ
 ಗಳು ತಮ್ಮಯನಿಳಯಕ್ಕಿದಿದರೆಡುಬಲತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೇ ಹಣಿದು ಹಲದುರು ರಾಯಕೇಳೆಂದ||೫೮||
 ಕೆಲರು ಭೀಮನರ್ಜುನನ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ಕರ್ಣನ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕೆಲರು ಹೋಗಳತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕ
 ರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ || ಬಳಿಕಲಾಮರುದಿವಸದಲಿ ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ ಗರುಡಿಯ | ನಿಳಯದಲಿ
 ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಗುರು ನುಡಿದನು ಕುಮಾರರಿಗೆ ||೫೯|| ಏನಿರೈ ಕುರುವಂಶನಳಿನೀ | ಭಾನುಗಳಿರ ವಿದಗ್ಧ
 ಜನಸುರ | ಧೇನುಗಳಿರಾ ಇಂದುನಿಮ್ಮಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಘ್ರಗಳು || ಏನನೀವಿರಿ ನಮಗೆ ಕೊಡೆ ಸಂ | ಪೂ
 ರ್ಣರೈ ಕೊಡಲಾಪಸತ್ವನಿ | ಧಾನವಂಟೀಹೇಳಿರೆಂದನುದ್ರೋಣನನಿಬರಿಗೆ ||೬೦|| ಆವುದನು ಬಯ
 ಸುವಿರಿ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾವಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಸಿದುದು ತಂ | ದೀವವಿದಕೆ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರು ಕುಮಾರ
 ಕರು || ತೀವಿದಗ್ಧ ದಹರುಷರಸದಲಿ | ಭಾವ ನೆನೆದುದು ಮುನಿ ವರನತಿ | ಪ್ಯಾವಳಿಗೆ ನುಡಿದನು ನಿಜಾ
 ಭಿಪ್ರಾಯಸಂಗತಿಯ ||೬೧|| ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿರೆ ಗಂಗೆಯುತ್ತರ | ಕೂಲದಲಿ ಪಾಂಡಾಲದೇಶನೈ | ಪಾಲ
 ನಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರುಪದನನೆಂಬವನತುಳಭುಜಬಲನು || ಆಳುತನದಂಗದಲಿ ಪರರಿಗೆ | ಸೋಲನವನೊಟ್ಟಿಸಿ

ದ್ರುಪದನೈ | ಪಾಲಕನ ಪಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡಮಗಹುದು ಪರಿತೋಷ || ಐಸಲೇ ಗುರುದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವಿ |
 ದೇಸುಘನ ತಂದಿವೆವೆಂದು ಪ | ಹಾಸದಲಿ ಕೈವೊಯ್ದು ತಮ್ಮೊಳು ನಗುತ ಕೌರವರು || ಆಸುಯೋ
 ಧನಕರ್ಣಸಹಿತಮ | ಹೀಶತನುಜರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ವಾಸಿ ಬಿದ್ದು ಪಾಂಡುಸುತಕೌರವಕುಮಾರ
 ರರಿಗೆ ||೬೩|| ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟು ರಾಯದಳ ಪಾಂ | ಚಾಲದೇಶಕೆ ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕುದು | ಚೂಳಿಕೆಯಲಿ
 ಸುಯೋಧನಾದಿಗಳೂರನುರವಣಿಸಿ || ಧೂಳಿಗೋಟಿಯ ಕೊಂಡಿವರು ರಾ | ಜಾಲಯಕೆ ಬರೆ ದ್ರುಪ
 ದನನುಜರು | ಸೋಲಿಸಿದರೈ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದು ||೬೪|| ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ
 ತಾವೈ | ವರು ಮಹಾಸನ್ನಾಹತಾಪ | ಸ್ಫುಟತೋಣೀಬದ್ಧ ಕಂಪಿತಬದ್ಧ ಪಾಣಿಗಳು || ಗುರುಸಹಿತಲಿ
 ವರಿದ್ವರಿತ್ತಲು | ಪುರಜನಂಗಳಮುಸಲಹತಿಯಲಿ | ಮುಂದು ಬಂದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಳವಿ ಘಾ
 ತಿಯಲಿ ||೬೫|| ಆತುಕೊಂಡರು ಪಾಂಡುಸುತರಭಿ | ಜಾತಸಮರವನಿವರೆ ಕೈಯಲಿ | ಮಾತುಹಲವಿಲ್ಲೆ
 ನುತ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಂದು ಪರಬಲವ || ಘಾತಿಗಾನುವಲ್ಲ ದೊರೆಯನು | ತಾತನನು ಮುತ್ತಿದರು ಗು
 ರುಗಳಿಗೀತನೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯನುತ ಹಿಡಿದರು ಮಹೀಪತಿಯ ||೬೬|| ಕೊಂಡುಬಂದರು ದ್ರೋಣನಿರಿದಲಿ
 ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದಂತನನು ಕೈ | ಕೊಂಡನಲವೋ ದ್ರುಪದಸುಪೂರ್ವವನು ನೆನೆಯನುತ || ಭಂಡನಿವ
 ನನು ಸಾಕು ಬಿಡಿ ಸಲೆ | ಚಂಡಿಯಾದನು ದರ್ಪವಿಷ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮೂರ್ಛಿತನೇನಮಾಡುವೆನೆಂ
 ದನಾದ್ರೋಣ ||೬೭|| ಎಲವೊ ಕೊಟ್ಟಿನು ಜೀವಹಾನವ | ನಳಲು ನಿನಗೇಕಿನಿತು ಸಾಹಸ | ದಳವಿಯ
 ಲಿ ನೀನೆರಹು ಹಗೆಯನು ಭಂಡಯೋಗಂದು || ಕಳೆದುಕೊಟ್ಟಿನು ನಿನ್ನರಾಜ್ಯದ | ನೆಲದೊಳರ್ಥವ
 ನಿತ್ತು ನೀ ನಡೆ | ಬಳಿಕಲೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ದ್ರುಪದನ ಬಿಟ್ಟನಾದ್ರೋಣ ||೬೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ರುಪದ
 ನೀಪು | ಪುಭವಕೆ ಗುರುಯಾಗ ತನ್ನಯ | ಪುರವ ಹೊಗದೈತಂದು ಗಂಗಾತೀರದೇಶದಲಿಧರಣಿಸುರ
 ರಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯಾ | ಧ್ವರವ ಪಿರಚಿಸಲಾಗಸತ್ಯೋ | ತ್ತರುಷವಂತರನರಸಿದನು ಸಾನಾಗ್ರಹಾರ
 ದಲಿ ||೬೯|| ದ್ರೋಣಭಯದಲಿ ಸಕಲವಿಸ್ರ | ಶ್ರೇಣಿಯಿರೆ ಯಾಜೋಪಯಾಜರು | ಪ್ರಾಣನಿಸ್ಸ ಹ
 ರಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರು ಮಹಾಕ್ರತುವ || ಕೇಣವಳಿದಾಯತಿಯನಮರರ | ಬಾಣನಿಗ ಗಣಬಡಿಸಿ ದೇವ |
 ಶ್ರೇಣಿ ತಣಿದುದು ಸಲಿಸಿದರು ಪಾಂಡಾಲನಭಿಮತವ ||೭೦|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕುಂಡಮಧ್ಯದೊಳುಂಯ
 ಕರುವಿಟ್ಟರಸಿದರೊ ಭಾ | ಸುರಮಹಾನುಸಪರರೊಪೋ ತಾನಿದೇನೆನಲು || ಶರವಡಾಯುಡಚಾಪವ
 ಮೋ | ತ್ತರಸಹಿತ ರೌದ್ರಾಂಗನಾಗವ | ತರಿಸಿದನು ಪಾಂಡಾಲಭೂಪತಿ ಭುಜವಸೂಳೈಸೆ ||೭೧||
 ವೇದಿಮಧ್ಯವನೊಡದು ಮೂಡಿದ | ಕಾದುಸೆ ಜನವಮಮ ಕಾಮನ | ಕೈದವೋ ತೈಲೋಕ್ಯಮೋಹ
 ನಮಂತ್ರದೇವತೆಯೋ || ಕಾದುವೊಡೆ ಕರೆ ಹಲಹರಬ್ರ | ಹೃದಿಗಳಿಗೊರೆಯೆಂಬಹುಂಕೃತಿ |
 ಯಾದುದಾಕಾಮಂಗೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಯ ಜನನದಲಿ ||೭೨|| ದ್ರೋಣವಧಗಿಮಗನು ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ರಾಣಿಯಿರುವಾಗಳೆಂದು ದ್ರುಪದ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಸಲಹಿದನು ಸುತರನು ಸಾನುರಾಗದಲಿ || ದ್ರೋಣ
 ನೀತನ ಕರೆಸಿ ಶಸ್ತ್ರದ | ಜಾಣಿಕೆಯ ಕಲಿಸಿದನು ವಿಗಡರ | ಕಾಣನೀಕಲಶಜನಪತಿಯಲಿ ರಾಯ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೭೩|| ಮಗನು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ದ್ರಾಪು | ಮಗಳು ಭಾರದ್ವಾಜನೆತ್ತಿದ | ಹಗೆಗೆ ಹಲವಾ
 ಯ್ತನುತ ಹಿಗ್ಗಿದ ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ || ದುಗುಡದಲಿ ಕುರುರಾಯ ನೀದಾ ಯಿಗರ ಬಿರುದಿನ ಬಿಂಕ
 ದಂಕೆಯ | ಬಿಗಿದಪತಿಯನು ನೆನೆದು ಮರುಗಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ||೭೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ವಾಯುಸುತನುರಿವನೆಯ ಕೌರವ | ರಾಯ ಕೃತಕವ ಕಳೆದು ಹೋಕ್ಕನು |
ತಾಯಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಸಹಿತ ಮಹಾವನಾಂತರವ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಗಜನಗಲಯಲಿ ಕೌರವ | ರಾಳ ಪಾಂಡವರಾಳ ಸೊ
ಸಿನ ಕಾಲುಮೆಟ್ಟುಗಳ || ಸೂಳುಮತ್ಸರಬಿರುದುಪಾಡಿನ | ಚೂಳಿಗಲಹದ ಕದಡುಬೂಚಿನ | ತೋಳು
ವಲರೊಳತೋಟಿ ವಸಗತು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ||೧|| ಬೀದಿಗಲಹದ ಕದಡು ಬೀಡಿನ | ಲೈದೆ ಹಬ್ಬಿತು
ಬೀಡುಗಲಹದ | ಕೈದೊಳಸು ಕೊಂದೆಸಗಿ ನಟಿಸಿತು ನಾಡುನಾಡಿನಲಿ || ಅದುದೆರಡರಸಿಭಪುಂಗ ಕಾ
ಳಾದುದಿನ್ನೇನೆಂದು ಪುರಜನ | ಪ್ರೆದೆ ಹೆಮತು ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರ ಹೋರಚಿಗೆ ||೨|| ಬೇರೆ ಪಾಂಡ
ವರಲಿ ರಾಯನ | ನೂರುಮಕ್ಕಳು ಪುರವನಾಳಲಿ | ಬೇರೆ ಕೌರವರಲಿ ಪಾಂಡವರಾಳಲಿಭಪುಂಗಲಯ ||
ನೂರರೊಡನೈವರನು ಧರಿಸಿರ | ಲಾರದೀಪುಂಯನುತ ದುಗುಡವ | ಹೇಲ ಹೊದಕುಳಿಗೊಳುತಲಿ
ದ್ವಂದ್ವ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ||೩|| ಒಂದುದಿವಸ ಸುಯೋಧನನು ನಿಜ | ಮಂದಿರದೊಳೇಕಾಂತದಲಿ
ಮನ | ನೊಂದು ನುಡಿದನು ಶಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಾಹ್ಯಲಿಗೆ || ಅಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ದ್ರುಪದನ
ತಂದು ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತುಗುರುಗಿಗೆ | ಸಂದ್ರೆ ಸಮರದಲಿ ಸುಭವವಾಯ್ತು ತಮಗೆಂದ ||೪|| ವನಜವನ
ದಲಿ ತುರುಚ್ಚೆ ಕಬ್ಬಿನ | ಬನಬ ಕಡಸಿಗೆ ಚೂತವಯಕಾ | ನನಬ ಬೊಬ್ಬಲಿ ಭೀಮಸೇನನ ಯಿರವು
ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ಇನಿತುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆ ಯಮಳರ | ಜನುಗನಲಿ ಬಾರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪನಾ
ಗಲಿ ಮೇಣ್ಣ ಮೂಣಲಿ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಹುದುನೆಡೆಯದಿವರೊಡನೆ ನಮ್ಮಲಿ ಕದನವೇ ಕೈಗಟ್ಟು
ವುದು ಕಾ | ದಿದೂಡೆ ಹೆಬ್ಬಲವಮದು ದುರ್ಬಲ ದೈವಗತಿ ಬೇರೆ || ನಟಗಳರಳೆಯ ಹಾಸು ನವಪಿಷ |
ವುದರದೀಪನಚೂರ್ಣವಾವಂ | ಗವಲಿ ಸಾಸತ್ಪರಲಿ ಸದರವ ಕಾಣೆ ತಾನೆಂದ ||೬|| ದುಗುಡವೇತಕೆ
ಜೀಯ ಹೊಂಬಿನ | ಜಗಳವನು ತೆಗೆದಲನೈಸರ ಸುಂ | ಟಗೆಯಸಾಯ್ಸಪಿನವರ ತನುವನು ಯುಧಿ
ರಂಗದಲಿ || ದಿಗುಬಲಿಯ ಕೊಡಿಸುವೆನು ಸಾಕಿ | ನ್ನೊಗುಮಿಗೆಯ ಚಿಂತಾಂಗನೆಯನೋ | ಲಗಸದಿರು
ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೭|| ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆಚಂಡಾಡಿ ಲವುಗಳ | ಗಡಣವನು
ಯಮರಾಜಧಾನಿಗೆ | ನಡೆಸುವೆನು ನೀ ನೋಡುತಿರು ಸಾಕೊಂದು ನಿವಿಷದಲಿ || ಕೊಡು ತನಗೆ ನೇಮ
ವನು ದುಗುಡವ | ಬಿಡು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಂದುಕುಂದನು | ಹಿಡಿಯಬಿರು ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ||೮|| ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹದಿನಾಲ್ಕಲೋಕದ | ಮೊಬ್ಬುಗಳನೀಡಾಡಿ ನಭದೊಳ | ಗೊಬ್ಬನೇ ರವಿ
ತೊಳಗಿಬೆಳಗುವವೋಲು ಪಾಂಡವರ || ಕೊಬ್ಬುಗಳ ನಿಲಿಸುವೆನು ಧರೆಯೊಳ | ಗೊಬ್ಬನೇ
ದುರ್ಯೋಧನನು ಮ | ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲೆಂದೆನಿಸಿ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೯|| ವಿದುರಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳು ನಿನ್ನಯ | ಸದನದೊಳಗುಂಡುಟ್ಟು ಪರರ | ಭೃದಯವನೆ ಬಯಸುವರು ದೂರುವರೆಮ್ಮನವರು

ಗಳ || ಹದನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನದರ ಮಾತೇಕರಸ ತನ್ನಯ | ಕದನವನು ಚಿತ್ತೈಸು ಸಾಕಿ
 ನ್ನಿಂದಸಾಕರ್ಣ ||೧೦|| ಸಹಜವೀನುಡಿ ಕರ್ಣನಾಡಿವ | ನಹದು ಪಾಂಡವರೆಂಬವರು ಕಡು | ಸಹಸಿ
 ಗಳು ಗೆಲಲದು ಕುಹಕೋಪಾಯಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅಹಿತರನು ಗೆಲಬಹುದು ಪರಕರ | ಸಹಿತವರುಗಳ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಹಡೆ ತನ್ನಭಿಮತವನವಧಿಸಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೧|| ಐದುಮುಖವೀರೈದುಭುಜ
 ಹದಿ | ನೈದುಕಂಗಳ ಪಿಗಡರುದ್ರನು | ಮೇದಿನಿಯ ಮೇಲೊಂದುಪ್ರರಭುಜಪೆರಡನಳವಡಿಸಿ || ಆದಿಪು
 ರುಷನು ಭೀಮವೆಸುನ | ಲೈದೆ ಜನಿಸಿದನಾತನಿಬಿರಲಿ | ಕೈದುಕಾರಸದಾವನೈ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೨||
 ಅರಸ ಕೇಳಿ ಲುಪ್ತದೈಯಲಿ ಮೂ | ವರುಕನಾ ನಾವರ್ಚ್ಯುಪ್ಪರುಷರು | ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬರಗೊಂದು
 ಗುಣ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೂರುಗುಣ || ಭರತವಾಗಿದುರಾತನೊಬ್ಬನ | ಸುಸದಲಿ ಮಾರಾಂತು ಬೀವಿಸಿ |
 ಮರಳಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೩|| ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಯುಗ ನಿ | ಸ್ವೀಮಂಭೀಷ್ಮಾ
 ಚಾಲಯರ ಪ್ರರ | ವಾಮಹಾರಥದೋಷನಿದೆ ನಡುಗುವುದು ಸಮರದಲಿ || ಸೌಮನಸ್ಯನು ನಿಷ್ಪ್ರಾಂ
 ಪನ | ನಾಮನರ್ಜನನೇವನಿಬಿರಲಿ | ಭೂಸುಯಲಿಬಿಲ್ಲಾಳದಾವನಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೪|| ಶತ್ರುಗಳ
 ಸಂಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ | ನೊತ್ತಿಯಾಳವೆನಂಬಿಸಾರಸ | ಸತ್ವಗುಣ ನಿನ್ನಗಲ್ಲ ಪಾಂಡವರತುಲಭುಬ
 ಲರು || ಕೃತ್ರಿಮದ ಮುಖದಿಂದ ಲಪ್ಪಗಳ | ಶತ್ರುಹಾಯಕಿ ನೆಲನನೇಕ | ಚೈತ್ರದಲಿ ಸಲಹುವುದು
 ಮತ ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೫|| ಸೋದರರಗಳು ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳು | ಭೇದಮಂತ್ರವ ಮಾಡುವುದು
 ಮ | ಯಾದೆಯೇ ನಾಸ್ತಿಯೊಡೆಯಲರವನೆಯ ಸೇವಕರು || ವಾಸಿಸುವಲತ್ತಂದ ಸು ನಮ |
 ಗಾಡೊಡೆಯ ಕಂಡು ನುಡಿಯಬೇಕಾದನು ಮೇಣ್ಣಾಣು ಬಿನ್ನಹವೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೬|| ಪಕ್ಷಪೆರ
 ಡೇ ಲೋಕದೊಳ್ಳಿತ್ಯ | ಪಕ್ಷ ಮೇಣ್ಣಾಮಾತೃಪಕ್ಷ ಪಿ | ಪಕ್ಷ ತಂದೆಯ ಪಕ್ಷ ಸಪಕ್ಷವು ರಾಯದೇಸೆಯ
 ವರು || ತಕ್ಷಕನ ತರನಂತೆ ನಿಮ್ಮನು | ಭಕ್ಷಿಸುವರಾವಂಗದಲಿ ನೀನೀಕ್ಷಿಸುವುದೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನೆಂದ
 ನಾಶಕುನಿ ||೧೭|| ಮೊಳೆಯಲೇ ಮೂರುಡಿಸಲು ದೇಹುದು | ಬಲಿಬಲಿಕಡು ನಿನ್ನ ಹವಣೇ | ಇಳೆ
 ಯೊಳರ್ಥವನಿತ್ತು ಲಪ್ಪಗಳ ಮೃತ್ಯುಸಿದಬಳಿಕ || ಗೆಲುವನಾವನು ದೇವದಾನವ ರೊಳಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನ
 ನರ ಕೈಮನ | ದಳವನಲಯಾ ಭಾರವೈ ಮೇಲೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೮|| ಧಾರಣೆಯೊಳು ಪಿಪೀಲಿ
 ಕೆಯು ವಿ | ಸ್ತಾರದಲಿ ಮಾಡಿದಮನೆಯ ಕಾಳೋರಗನು ಹೊಗುವಂತೆ ಲಪ್ಪಕುಂತೀಕುಮಾರಕರು ||
 ವೈರದಲಿ ಸಪ್ತಾಂಗವನು ಕೈ | ಸೂರೆಗೊಂಬರು ತಪ್ಪದಿದಕೆ ವಿ | ಚಾರವನು ಕಾಲದಲಿ ಮಾಡುವು
 ದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೯|| ಹಿಂದೆ ನೀನವರುಗಳ ನಾನಾಚಂದದಲಿ ನೋಯಿಸಿದೆ ಮನದಲಿ | ಕಂದು
 ಕುಂದದು ಕಷ್ಟವೈತ್ತಿಯನಾಚಲಿಸುತಿದರು || ಇಂದು ನೀನಾಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ನಂದಗಡಿಸದಬಿ
 ಟ್ವಿಯಾದೊಡೆ | ಮುಂದೆ ಬೆಟ್ಟಿತು ರಾಜಕಾರ್ಯವದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೦|| ಇರಬಿನಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರಯಲಿ
 ಯನು | ಮೂರು ಕಳೆಯದೆ ತಳಪಟಕೆ ಬಿ | ಟ್ಟಿಲಯಬಹುದೇ ಕೊಂದು ಕೂಗದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಬಳಿಕ ||
 ಕರುಬರಹಪಾಂಡವಲಗಿಗಲೆ | ಹುವ ನೆನೆ ಹೊರಬಿದ್ದರಾದೊಡೆ | ತಲಿದು ಬಿಸುದದೆ ಮಣ್ಣುರೇ
 ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೧|| ಹಲಹಯನು ವೈತ್ರಾಸುರನ ಸಂ | ಹಲಸಲಲಿಯದೆ ಗರುವದಿಂದಿರು | ತಿರ
 ಲವನು ದಿನದಿನದೊಳಣುವಣುಮಾತ್ರವನು ಬೆಳೆದು||ಧರೆಯ ತುಂಬಲು ತನ್ನ ಸತ್ವದ |ನೆರೆವಣಿಗೆಗೈ

ಬಿಸದೆ ನಾನಾ । ತೆರದೊಳಾಯಸಗೊಳ್ಳನೇ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೨॥ ✓ ಆಡವಿಯಲಿ ಬನಿಸಿದರು
 ಬೆಳವಿಗೆ । ಯಡವಿಯೊಳೆಗಿನ್ನುವರೆ ಬಾಳಿಕೆ । ಗಡವಿಯೇ ನೆಲೆವನೆಯದ ಪ್ಲದಪಾಂಡುಪುತ್ರಗೆ ॥
 ಪೊಡವಿಯೊಡತನಸ್ಲದವರೆನು । ನಡೆಸುವುದು ಕಾಲವಲಿ ರಾಜ್ಯವ । ಕೊಡುವುದಾವಂಗದಲಿ ಮಡವೆ
 ಲ್ಲೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೩॥ ತಿಮಿರವಡಗದಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಾ । ಕ್ರಮಣವಡಗದದಂತಿ ಕರ್ಮ । ಭ್ರಮೆಗಳ
 ಡಗದಯೋಗ ರುಚಿಯಡಗದನೋತ್ತಮನು ॥ ೩೧ ॥ ವವದಗದಸೋಬದಂತಿಯು । ದಮುವತ ಕೇಳ್ವ
 ಗೆಗಳಡಗದೊ । ಡಮರಪದವೆನಿಸುವುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೪॥ ಬಿಡದೆ ಸುಖಮುಖಗಳೊಳೊಂ
 ದನು । ಹಿಡಿದು ಸದ್ವೈನಹಾರಮುಖದಲಿ । ನಡೆಯಲೊಂದರೆ ತೃಪ್ಪಿಯೊಂದರನಷ್ಟ ತನಗಪುದು ॥
 ಹಿಡಿದುಮಿಹವರವೆರಡರೊಳಗಣೆ ವಡಿಕೆ ತನಗಪುದೊಂದನೊಂದನು । ಬಿಡುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮತವಿಲ್ಲೆಂ
 ದನಾಶಕುನಿ ॥೨೫॥ ಭಾವಪೈದುವನಣ್ಣ ತಮ್ಮನು । ಮಾವನಳಿಯನು ಪುತ್ರಮಿತ್ರರು । ಸೇವಕರು
 ಸ್ವಜನರು ಸುಜನರು ಸತ್ಯಯುತರೆಂದ ॥ ಭಾವಿಸಬಿರಾರವನು ನಿನ್ನಯ । ಬೇವವೃಷ್ಟಿನ್ನಬರೆ ನಿನ್ನಯ
 ದೈವವೇ ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿಸುವೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೬॥ ಶತ್ರುಕೃಷ್ಣಪಿಡ್ಲನೆಂದನು । ಹುತ್ತ ಬರಲಾ
 ಗದಕಣಾ ಭೂ । ಪೊತ್ತಮರುಗಳು ವೈರರಾಯರೆ ವಂಶಬೀಜವನು ॥ ಬಿತ್ತವರೆ ನೇತ್ರಾಕ್ಷಿಯ
 ಮೀ । ಚಿತ್ತಿ ಕಾರಾಗಾರದೊಳಗೆ ಕಳತ್ರಸೂತನಶನದಲಿ ಕವ್ರತವೆ ಮಾಡೆಂದ ॥೨೭॥ ವಿಷವನಣ್ಣು
ನೆಂದಳುಕದುಪಟ್ಟೋ । ಗಿಣಲು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಕರೆ । ಗಣವ ನಡು ಬದವಾದೊಡೆಯು ಕೊಯ್ದ
 ಕೃದೇ ರರುವ ॥ ತಿತ್ತುವಿನನು ಸಾವರ್ಚ್ಯಪುರೇಷನೆ । ಪುಸಿಕಣಾ ಯೆಂದನು ಹಿಡಿದೊಡೆ ರ । ಕೃಷನ
 ಪನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತನಗವನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೮॥ ಕಾಲವನು ಗೂಗೆಗಳು ನಿರ್ಬರ । ರೇಳಿಗಯನಾದೈ
 ತ್ಯರುಗಳು ತ । ಮಾಳಿ ರವಿರೈಗಳನಾಬಲಸಿದ್ರೆಯನು ಚೋರೆ ॥ ಕಾಲಭುಜಗನು ಗರುಡನುಳಿವನು
 ತಾಳದಂದಬಿ ಪಾಂದವರು ನಿ । ನ್ನೇಳಿಗೆಯ ಸೈರಿಸರು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೯॥ ವಿಗಡರು
 ದ್ರನು ಲೋಚನಾಗ್ನಿಯೊ । ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕೋಪವಲಿ ಕಾವನು । ನಿಗೆ ದುಸಿದಂದದಲಿ ರಿವುಕುಂತೀ
 ಕುಮಾರಕರೆ ॥ ಹೊಗೆದು ಕಳೆ ಲಾಕ್ಷಾಭವನದಲಿ । ಹಗೆಗೆ ಹಲವುದಲ್ಲದದೊಡೆ । ಪಿಗಟಿಸುವುದೈ
 ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೦॥ ಹಿಡವೆಫಣಿಯನು ಹೊಡೆವನಿಡಲನು । ಬಿಡವಮಾರಿಯ ನಲವ
 ರುಜೆಯನು । ನುಡಿವನಿವನು ಹಾಸಿವೃಟ್ಟಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ ॥ ಕಡಿವಹಗೆಯನು ಕಾಲಕರ್ಮದ ।
 ಗಡಣವನು ಸುಖದುಖದುದಯದ । ಕಡೆಮೊದಲ ಕಾಣಸುವನಾವವನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೧॥ ಇನಿತುಚಿಂ
 ತಿಸಲೇಕೆ ಕೌರವ । ಬನಸ ನಿವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಾನೊಂದನುವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವರೆ ನೆಳ
 ಲಿರಲು ॥ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯವಸಾಳ್ವಫಲ ಸಂ । ಜನಿಸಲರಿಯದು ಕಾಲವಲಿ ನೀ । ನೆನೆಯುಪಾಯವನೊಂ
 ದನೆಂದು ಕಳಿಂಗ ಕೈಮುಗಿದ ॥೩೨॥ ದೇವಮಾನವರೆಂತೆ ಹವ್ವಿನ । ಹಾವಿನೋಲತಿಪೈರಬಂಧದ । ತಾವು
 ತವಣೆಯ ನಿರಾಭೇದಿಸುವಂತೆ ಭೇದಿಸುತ ॥ ಕಾವವರೆ ಕಾವುತ್ತು ಕಂಟಕ । ಬೇವಿಗಳೆನಪಹರಿಸುತಂತ ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿಳೆಯನಾಳುವುದೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೩॥ ವೃತ್ತವಿನತಾಳಿಗೆಯೊಳಗ್ಗದ । ಶತ್ರು
 ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯದಲಿ ದು । ವೃತ್ತರೋಲಗದೊಳಗೆ ಸಿಂಹದ ಗುಹೆಯೊಳಹಿಪತಿಯ ॥ ಹುತ್ತಿನೊಳ
 ಗಹವೊಲು ಸಲೆ ಬಾ । ಳುತ್ತಲಂತೆಪುರದೊಳರಸಿರು । ತತ್ಯುಧಿಕವೆಚ್ಚು ರಿಕೆಯಿರಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥

ಹಗೆಯ ಹೆಂಗಳನರಮನೆಗಳೊಳು | ಹೋಗಲಾಗದು ತನಗವರುಹೇ | ಳಿಗೆಯ ಹಾವಿನವೋಲು
ಸುಖತರವಲ್ಲವರಿನ್ಯಪರಾ || ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳ ದೆಸೆಯವರನೋ | ಲಗಸುವರ ಬಾಹುತ್ತರನಿಯೋ | ಗಗ
ಳನಂಬುವುದುಚಿತವೇ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೫|| ದೈವಹೊಡೆದಂದದಲಿ ಬೆರೆತು ಸ | ಭಾವಲಯದಲಿ
ಗರ್ವವಿಭ್ರಮ | ಭಾವಭೂಷಿತನಾಗಿ ಪ್ರೆಹಾಯಸವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ | ಹಾವಿನಂದದೊಳಿರೆದೆ ಹಾಸ್ಯರ | ಸಾವ
ಲಂಬನನಾಗದೆಯು ಸುಖ | ಜೀವಿಯಾಗದುತ್ತುಮವು ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೬|| ಹೀನಮುಖಬಹು
ಮುಖಸರಾಂಜ್ಞಿಖ | ದೀನಮುಖನಾಚಾಲಮುಖವ | ಜ್ಞಾನಮುಖವಂತರ್ಮುಖಹಿರ್ಮುಖವೂದ ಕಾ
ರ್ಯದಲಿ || ಆನಂದ್ರನ ವರ್ತನಕೆ ದುಸ್ಥಾನವಾಗದೆ ಬಿಡದು ಸಂಶಯವೇನಿದಕೆ ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೭|| ಶಯನದಲಿ ವನ್ನಿಯಲಿ ಪ್ರೆಹಾ | ಳಿಯಲಿ ಬೇಟೆಯಲೂಟದಲಿ ಕೇ | ಳಿಯಲಿ
ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯಲಿ ಮಜ್ಜಿಸದಸಮಯದಲಿ || ಜಯದ ಜೋಕೆಯಲೋಲಗದಮರ | ವೆಯಲಿ ವಾರಸ್ತ್ರೀ
ಯರುಗಳಲಿ | ಲಯವನ್ನೆದಿಸಬಹುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೮|| ರುಜೆಯನಲುಗುವರದನವನು
ದ್ರುಗ | ರಜವನನುಚಿತಚಾತಧೂಮ | ಧ್ವಜವರೂಣವನವಿದ್ಯೆಯನು ಗೃಹವಾಸಕುಂಡಲಿಯ || ವೃಜನ
ವನು ಕಂಪಿತವ ಪ್ರೆರಿ | ವ್ರಜವನುಳುಹುವನೆಗ್ಗನೆಂಬಿದು | ಸುಜನರಭಿಮತ ನಿನ್ನಮತವೇನೆಂದನಾ
ಶಕುನಿ ||೩೯|| ಮಣಿದು ಕೂಪದ ಜೀವನವ ಕಡೆ | ಗಣಿಸದೇ ಘಟಯಂತ್ರವ್ಯಗರಿಪು | ಹಣಗಿದರೆ
ಹರಿಣಂಗೆ ಗೆಲವೇ ಕಾರ್ಯಗತಿಯರಿದು || ಮಣಿವುದಳುಕುವುದಾವಪರಿಯಿಂ | ದೇಸಿ ಮನದಲಿ ಪ್ರೆರಿ
ರಾಯರ | ಹಣಿದವಾಡುವುಪಾಯವಿದು ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೦|| ಅಹಿಯ ಬಾಧೆಯ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ |
ಮಿಹಿರಬಿಂಬದವೋಲುವಾಯಾ | ವಿಹರಣದ ವಿಧಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಜೀವರುಗಳಂತೆ || ಅಹಿರುಪಾಳದೊ
ಳಗೆ ಸಿಲುಕದೆ | ಕುಹಕರವದಿರಹರಿವ ನೆನೆ ಲೇ | ಸಹುದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವಿದಕೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೧||
ನಂಬುವರ ನೆರೆನಂಬು ನಂಬದ | ಡಂಬಕರ ನಂಬದಿರು ಸಂಗರ | ವೆಂಬವಾತಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬೆಂ
ಬೀಳ್ವ ಬಾಹಿರರ || ನಂಬಿರಬಿರರಿರಾಯವನನವಿ | ಳಂಬನವ ಮಾಡಬಿರುರೋಷಾ | ಡಂಬರವ ರಚಿ
ಸದಿರು ಬಹಿರಂಗದಲಿ ನೀನೆಂದ || ಖೂಳನವದಾತಾರನನುದು | ಮೇಳನಹಮಿತ್ರನನು ತನಗನು |
ಕೂಲೆಯಲ್ಲದಸತಿಯನಂತರ್ದಾಯಿಯಹನರನ || ವ್ಯಾಳಯುತವವನಿಳೆಯವಿನಿತುವ | ಕಾಲದಲಿ ವರ್ಜ
ಸುವುದಲ್ಲದೊ | ಡೂಳಿಗವು ಹಿರಿದುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೨|| ಎಲ್ಲರಿಂ ಬಹುಧನವ ಕೊಳು
ನಿ | ನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಯ ಬರಿದೆ ಸೋಲದಿ | ರಿಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ನುಡಿದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನು ಮಾಡು || ಬಳ್ಳಿದನು ನಮ
ಗೆಂಬನಯನುಡಿಯೆಲ್ಲರಲಿ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ರಿಪುಗಳ | ಗೆಲ್ಲಗೆಡಹುವಮಂತ್ರವಿದು ಕೇ || ಧನವ
ನಿತ್ತಾದೊಡೆಯುಸಹಭೋ | ಜನವನುಂಡಾದೊಡೆಯುಮೇಣ್ಣಿಜ | ತನುಜೆಯರನಿತ್ತಾದೊಡೆಯು ಬ
ಳಿಸಂದು ಬೇಸರದೆ || ತನುವ ಬೆರಸಿದ್ದಾದೊಡೆಯು ನೂ | ತನಗುಣವ ನುಡಿದಾದೊಡೆಯು ರಿಪು | ಜನ
ಪತಿಯ ವಶಮಾಳ್ವುದುಚಿತವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೩|| ಕೋಶಪಾಸಾದಿಗಳ ಮಾಡಿ ಮ | ಹೀಸುರರ
ಮೇಲಾಯುಧಂಗಳ | ಸೂಸಿ ದೈವವ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿವ್ಯಾಚ್ಛಿಗಳಲೋಡಬಡಿಸಿ || ಹೇಸದರಿಭೂಪಾಲ
ರನು ನಿ | ಶೈಷವನಿಸುವುದಲ್ಲದಿದೊಡೆ | ಪ್ರಸರಿಸುವುದು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೪||
ನರಕವಿಲ್ಲದನರರು ಸಾರಿಯ | ರುರುಬಿಯಿಲ್ಲದಯತಿಗಳಸುರರ | ವಿರಸವಿಲ್ಲದಸುರರು ಮೂಯಾಪಾಶ

ವನು ಹರಿದ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಂತಿಹ | ಧರಯೋಳಗೆ ಹಾಗರಸುಗಳು ಹಗೆ | ಹರಿದು ಹೋಗಲಸಾಧ್ಯವಹುದೇನುಂಟು ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಮಸಗೆ ಮೂಡಿದ ಹೊಲನು ದುಷ್ಕ | ಪ್ರಸರದೇಳಿಗೆ ಪಾಪಿಯೋಲಗ | ಹುಸಿಯಬಾಳುವೆ ಹುದುವಿನಾರಂಭದಫಲೋದಯವು || ನಸಿದುಹೋಗುವೆ ಲೋಕದೊಳಗವು | ಹೆಸರುವಡೆವನೆ ಹಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಹಸನ ಕೊಡುವುದೆ ರಾಯ ಚೆತ್ತೊಸೆಂದನಾ ಶಕುನಿ ||೪೮|| ಜಾತಿಬಾವನ್ನು ದಲಿ ಸರ್ಪದ | ಭೀತಿ ಸತ್ತುರುಷ್ಕರಿಗೆ ದುರ್ಜನ | ಭೀತಿ ದೇವಾಧ್ಯರಿಗೆ ದನುಜಾದಿಗಳ ಬಲುಭೀತಿ || ಬಾತಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜನನಮರಣದ | ಭೀತಿ ಬೆಂಬಿಡದಂತೆ ಗೋತ್ರಜ | ಭೀತಿ ಭೂಪಾಲರಿಗೆ ಹಿಂದಹುದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೯|| ಕರಣಿಕರು ಕರಣಿಕರೊಡನೆ ಸಹ | ಚರರು ಸಹಚರರೊಡನೆ ಸಾವಂ | ತರಲಿ ಸಾವಂತರುಗಳಾ ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು || ತರುಣಿಯರು ತರುಣಿಯರೊಡನೆ ಪು | ಕರರು ಪುಕರರೊಡನೆಯಿರಲೊರ | ಸೂರಸು ಮಿಗೆ ಮಸವುದು ಕಣಾ ಭೂಭುಜನೆ ಕೇಳೆಂದ ||೫೦|| ವ್ಯಾಕುಲಿತವಿಪ್ರರ ವಿಸತಿಯ ದಿ | ವಾಕರನ ಲೋಕಾಯತರ ರ | ತ್ನಾ ಕರನ ಲಾವಕರ ಹಿಸುಣರ ದಾಯುಧಾಗಗಳ || ಶೋಕಿಗರ ಮಾಯಾವಿಗಳ ದ | ವೀಕರನ ವಿನಿಯೋಗಿಗಳ ಸ | ವೈಕಮತ್ಸರದೊಳಗೆ ಬದುಕುವನಾವ ಹೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಮಂಜು ಮಹಿಯನುಮು ಸುಕುವಂತೆ ಧ | ನಂಜಯನು ಕಾನನವ ಸುಡುವಂ | ತಂಜಕೆಗಳುಮಾಹವನು ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯೊರಸು ವಂದದಲಿ || ರಂಜಕರು ಪಾಂಡವರು ನಿನ್ನುನು | ರಂಜಸುವರಾವಂಗದಲಿ ನವ | ಕುಂಜರನ ಕಾಲಾಟ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದೆಯೆಂದ ||೫೨|| ದನಿಗೆ ನಡೆದೊಳವೊಕ್ಕು ಮರಗೂ | ಡಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಹುಲಿಯವೋ ಲ್ಕಾ | ನನದಿ ಬೀಸಿಬಲೆಯೊಳಗೆ ಗಾನಕ್ಕೆ ಮನಸೋಲ್ದ || ಹನನವಲಯದವ್ಯಗದವೋಲಿರು | ಬಿನಲಿಕಡಹಿದಕುಯವೋಲಿಪು | ಬನಪರಭ್ಯುದಯದ ವಿನಾಶವನಸಗಬೇಕೆಂದ ||೫೩|| ಎಂದು ದು ಬೋಧಿಗಳ ನಾನಾ | ಚಂದದಲಿ ಬೋಧಿಸಿ | ನಂದಗಡಿಸಿ ತದೀಯವಂಶಶ್ಚೇದಮಾ ಗವನು || ಬಂದುಗೂಡಿ ಸುಯೋಧನಂಗಾ | ನಿಸಿ ಕಳಿಂಗ ಲೋಕವ | ಕೊಂದನೈ ಜನಮೇಜ ಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಎಮ್ಮ ಬಹುಮಾನಾವಮಾನವು | ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಮ್ಮಯ | ಸೊಮ್ಮಸಂಬಂಧದಲಿ ಹಿತವರ ಕಾಣೆನಾನಿನ್ನು || ಸಮ್ಮತಬಿ ಪಾಂಡವರಗ್ನಯ | ಲೊಮ್ಮೆ ಹು ವನು ನೆನೆವನೊದವಿದೊ | ಡೆಮ್ಮಸುಕೃತೋದಯದ ಫಲವೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೫೫|| ಎನೆ ಕಳಿಂಗಾದಿಗಳು ತಂತ | ಮ್ಮನುಮತವ ಹೇಳಿದರು ಕಾರವ | ಜನಪನವಗೆ ಕೇಡನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನ ದೊಳಗೆ || ಜನಕನಲ್ಲಿಗೆ ನಡುವಿರುಳು ಬಂ | ದನುನಯದೊಳಿವಾತ ತೆಗೆದೆಂ | ದನು ವೈಕೋದರ ನೂಳಿಗವನರ್ಜುನನ ಸಾಹಸವ ||೫೬|| ಅರಿಗಳುದ್ಭವವಿನ್ನು ಗಂಟಲ | ನರವದವ್ಯನು ನೂರುಮು ಕ್ಕಳ | ನರಸ ಬರಿದೇ ಹಡದು ಕೆಡಿಸಿದೆ ತಾಯಜಾವನವ || ಇರಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರ ದೊಳಿಮ್ಮಿನಿಬರನು ದೇಶಾಂ | ತರಕೆ ನೇಮಿಸು ಜೀಯ ನೂಕದು ಭೀಮನೊಡನೆಂದ ||೫೭|| ಅಕ್ಕ ಮಗನೇ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾ | ಧಕನೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮತಿ ಕಂ | ಓಕದೊಳೆರಗಮ ಮಿಂ ನಡೆಯರು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಸಕಲರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುವೇ ಪಾ | ಲಕನು ತನ್ನೊಳು ತಪ್ಪಿದನೆ ಬಿಡು | ವಿಕಳಮತಿ ಗಳ ಮಾತನೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೮|| ಬೊಪ್ಪ ಬಿನ್ನ ಹವವರ ಜನಕನು | ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯನು

ನಿಮಗೆ ನೀವಿನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವೈಭವವೆ || ಅಪ್ಪುದಿಳೆ ಧರ್ಮಜನ ತರುವಾ |
ಯಪ್ಪುದಾವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತತ | ತಪ್ಪದವರಿಗೆ ಸಲಿ ನೆಲವಿದು ಹೊಲ್ಲೆ ಹೇನೆಂದ ||೫೯|| ಜನಪ ಸುಖ
ದಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನ | ತನುಜರೊಡನೆಯು ರಾಜ್ಯಮಾಡುವು | ದನುನಯವಲಾಬೀಳುಕೊಡುವುದು
ನಮ್ಮನೂರ್ವರನು || ಜನಪರುಂಟೋಲೈಸಿಕೊಂಬರೆ | ತನಗಿರದೆ ಖಂಡೆಯದ ಸಿಲ ಕರೆ | ಜನನಿಯನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡವಿನ್ನೇನೆಂದು ನಿಂದಿದರ್ ||೬೦|| ಎಲೆವುಗನೆ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಬಾ ಕುರು | ಕುಲತಲಕ ನೀಹೋ
ಗಲೆನ್ನೊಡ | ಲುಳಿವುದೇ ಮರಿಯಾನೆ ಬಾರೈ ಕಂದ ಬಾಯೆಂದು || ಸೆಳೆದು ಜಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕಂಬನಿ |
ದುಳುಕಿದನು ಹೇಳಿನ್ನು ಮೇಲಣ | ಬಳಕೆಯನು ರಿಪುರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೇನೆಂದ ||೬೧|| ನೀರಲಿ
ಪವಿಕ್ಕಿದವು ಕಿಚ್ಚಿನ | ಭಾರವಣೆಯೇನಯದೊ ಪುಣ್ಯವ | ಹೋಲಿಸುವೆವೊದಗದರೆ ಹೋಗಲಿ ನಮ್ಮ
ಹಗೆ ಹರಿದು || ಓರಣಿಸಿತ್ತೆ ವೈರಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಮರೆಯಲಿ ಜೀಯ ಬೂಜನ | ಬಾರುಗುತ್ತಿದು ನಿಮ್ಮ
ಚಿತ್ತಕೆ ಬಯೋಡೆ ಮಾಡುವೆವು||೬೨|| ಅವತರದಲಿ ವೈರಭುಟಕುಲ | ದಾವಗೆಯ ನಿಜಸುವಿಲ ನಿಮ್ಮೊಳೆ |
ಗಾವು ಹೊರಗೇ ಮಗನೆ ಸೊಗಸೆನೆ ನಿಮ್ಮ ವೈಭವಕೆ || ಸಾವದಾವಂಗದಲಿ ಮಿಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವು
ದಾತೆರನ ನೀ ಹೇ | ಳಾವು ಸೊಗಸುವೆವೆಂದು ನುಡಿದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೩|| ಕರೆಸಿ ಪಾಂಡು
ಕುಮಾರಕರ ನೀ | ಧರೆಯ ಹಸುಗೆಯ ಮೂಕಿಕೊಡು ಕಲ | ತುರಗಭಂಡಾರವನು ಸಹದಾಯಾದವಿಷ
ಯದಲಿ || ಇರವನವರಿಗೆ ವಾರಣಾವತಿ | ಪುರದೊಳಗೆ ಪರೂವಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ | ನುರುಹು ಸುಡುವೆನ್ನ
ಬಳಕೆ ಲಾಕ್ಷಾಭವನರಚನೆಯಲಿ ||೬೪|| ಅಪುದು ಮಗನೇ ಮಂತ್ರವಿದು ಮತ | ವಯದು ನಮಗೀರ್ಭಿಷ್ಟ
ವಿದುರರು | ಕುಹಕಿಗಳು ಕೃತಭಿನ್ನು ವಾದೊಡೆಭಾರವದು ಮೇಲೆ || ಗಹನಗತಿಯಲಿ ಗೂಢತರಸ | ನಿಮ್ಮ
ತಕರ್ಮಕಲಾಪದಲಿ ಲಪು | ದಹನಸಿದ್ಧಿಯ ನೆನೆವುದೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೫|| ಜನಕನನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕಾರವ | ಜನಪ ತನ್ನ ರಮನೆಯ ಸುತಿವರೊಳೆನುಪಮಿತಪಿಶ್ವಾಸಸೂಚಕನನು ಪುರೋ
ಚನನ || ನೆನೆದ ರಾರವರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಘನವನರುಹು ಸಮಗ್ರಧನಸಾ | ಧನವ ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿದನವನಗುಪ್ಪದಲಿ ||೬೬|| ಅಪುರೋಚನನೆಂಬವನು ಬಲು | ಪಾಪಕರ್ಮನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಬಳಿ |
ಕಾಪುರಾಂತರದಿಂದ ಬಂದನು ವಾರಣಾವತಿಗೆ || ಅಪುರದ ಜನವರಿಯದಂತಿರೆ | ಕಾಪುರಾಷ್ಟ್ರನಳವಡ
ಸಿದನು ನಸು | ದೀಪತಾಗದೊಡೇಕರೂಪರಾಜಭವನವನು ||೬೭|| ನಿಗಮಸಂಸ್ಥಿತವಾಸ್ತುರಚನಾ
ದಿಗಳನಾಯವ್ಯಯದ ತಾರಾದಿಗಳ ರಾಗಗ್ರಹಬಲದ ವಿಪರಿತಯೋಗದಲಿ || ಹಗಲು ತೀರಲುತ್ತಲಿತ
ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಪಂತಿಯ ಬೆಡಗಿನಲಿಕೇ | ಜಗನು ಕೃತ್ರಿಮರಚನೆಯಲಿ ಮಾಡಿಸಿದನರಮನೆಯ ||೬೮||
ಅರಗಿನಲಿ ಭಿತ್ತಿಗಳ ನವಸ | ಜ್ವರಸಗುಡಮಿಶ್ರದಲಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನವರಲಿ ಕವಾಟಸ್ತಂ
ಭವೇದಿಗಳ || ವಿರಚಿಸಿದ ನವಸೌಧಭದ್ರಾ | ಸ್ತರಣನಂದ್ಯಾವರ್ತದಲಿ ಪಂ | ಪರಯ ಬಿನ್ನಾಣದೊ
ಳಗರಗನಮನೆಯ ಮಾಡಿಸಿದ||೬೯|| ಹಿಲಯಭವನದ ಸುತ್ತವಳಯದ | ಮುರುಹಿನಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳಾ
ಮಂ | ದಿರನಿಕಾಯಕೆ ಬಾಗಿಲೊಂದಾದ್ವಾರದೇಶದಲಿ || ಇರವು ತನ್ನದು ಬಾಗಲಿಕ್ಕಿದು | ಹೊರಗೆ
ಮುದ್ರಿಸಿ ಕಿಚ್ಚುಚುಚ್ಚುವೆ | ಪರೂವಣೆಯಲಿ ಖಳಪುರೋಚನನಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ||೭೦|| ಧರಣಿಪತಿ
ಕೇಳಿತ್ತ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಗೆ ಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಕರೆಸಿ ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂ

ಪಾಲ || ಬೆರಗುಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಮಕ್ಕಳ | ಮರುಳುಮಾಡಿದನೆನಪೇಳುವೆ | ನುಲವನೆಯ ಬೀಡಾರದಲಿ ಬಿಡಿ
ಸಲ್ಕೆ ಮನದಂದ ||೨೧|| ದುರುಳರೀಕೌರವರು ನೀವತಿ | ಗರುವರವದಿರು ಪಾಪಕರ್ಮರು | ಪರಮಪು
ಣ್ಯರು ನೀವು ತನ್ನ ವದಿರು ಕುಮಂತಿಗಳು || ಎರಳೆತೋಳನಸಾದುಸುಣ್ಣದ | ನೆರವಿಗದುವಾವೆಗೆಯ
ಸೇರನೆ | ಯರಸ ನಿನ್ನೊಡನೆನ್ನ ಕುನ್ನಿಗಳೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೨೨|| ತಂದೆಯಿಲ್ಲದನಿಮಿಗಹಿತರಾ |
ರೆಂದು ಮರುಗುಪಿಸೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳು | ಕೊಂದು ಹಿಂಡೆಯಕೂಳನುಂಬೊಡೆ ಹೇಸುವವರಲ್ಲ || ಇಂದು
ನಿಮಗವೆಂಬಲಸಹಜ | ಬಂದದಾದೊಡೆ ತನ್ನ ಕಲೆಯಲಿ | ನಿಂದು ಹೊರೆವುದರ್ಥಿಕಿಲ್ಬಿಷ ಮಗನೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತಾತ ಕೆಡುವಿರಿ ನೀವು ತನಗ | ಬ್ಯಾತಿ ಕೌರವರೆಂಬವರು | ನಿರೀತಿಕಾರರು ಭೀಷ್ಮ
ವಿದುರರು ಭೀತರವದಿರಿಗೆ || ನಿರೀತಿಸಮ್ಯತವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾತ ಮತವನು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮೊಳು | ಭೀತಿ
ಬೇಡಂದರಸ ಹಿಡಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಕರವ ||೨೪|| ಬೇರೆ ಮತವೆವೆಗೆನು ಬೊಪ್ಪನ | ಚಾರಿ ನಿಮ್ಮದು
ನೀವು ಬೊಪ್ಪನ | ನೂರುಮಡಿಯವುಗೊಳ್ಳಿದರು ಬೇರಿನು ಪಿತರುಂಟೇ || ಬೇರಿರಿಸಿ ಕೂಡಿಸಿ ನಿಮಗೆ
ಯು | ತೋರಿದುದೆ ಮತ ನಿಮ್ಮ ನೇವನ | ವೀರಬಲ್ಲೆ ನೆಯೆಂದು ಧರ್ಮಜ ನುಡಿದು ನರಸಂಗೆ ||೨೫||
ಎರೆಯವಂಕೆಯೊ ತಳಿತನುಳ್ಳೆಯೊ | ಹುರಿಯಬಲೆಯೊ ರಾಗಸನ್ನೆಯೊ | ಸರಿಯಗೊರೆಯೋ
ತಕ್ಕನುಂಡೆಯೊ ಸವಿಯಚಿತ್ತಕವೋ || ಆರಸನಂಕೆಯ ಮನದಬಯಕೆಯ | ಹೊರೆಯ ಬಳಕೆಯ
ನೀನಮಂಜಸ | ತರದ ಸಾತ್ವಿಕರತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಕಂದ ಮನಮುನಿಸಿಲ್ಲಲೇ ನಾ |
ಪಂದನುಡಿಗೂಡಬಡುಪಿದೊಡೆ | ಮುಂದೆ ಪುರವಿದೆ ವಾರಣಾವತವಿಲ್ಲಿಗರುವತ್ತು || ಸಂದನಾಡು
ಸವಸ್ತವಸ್ತುಗ | ಳಿಂದ ಪೂಜೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದಿಂದ ಮಿಗಲದು ರಾಜಧಾನಿಸ್ಥಾನ ನಿಮಗೆಂದ
||೨೭|| ಹೈಹನಾದ ಭವತ್ಕಲ್ಪಪಾಸ | ನ್ನಾಹವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾವುದ | ನೂಹಿಸಿದೊಡಾಸ್ಥಿತಿಯೊಳ
ಹಗುವೆಂದ | ವಿನಯದಲಿ || ಗಾಹಗತಕವನೆಯದಿವರು | ತ್ನಾಹವಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಬೇಡ
ವಿದುರದ್ರೋಣಮುಖ್ಯರಗರಹಿದರು ಹದನ ||೨೮|| ಧಾರ್ಮಿಕರತಿ ರತ್ನಮಯಭಂ | ಧಾರಣಕುತ
ಗಜಾಶ್ವರಥಪು | ವಾರವು ಮಾಡವನು ಹಸಿಗೆಯನೆರಡುಭಾಗವನು || ಕೌರವರಿಗೊಂದಿವರಿಗೊಂ
ದನ | ಲೋರಣದಲಕವಡಿಸಿ ಬಹು ವಿ | ಸ್ತಾರದಲಿ ಭೀಷ್ಮಾಚ್ಯರಹುದನಲಿವರವನ್ನಿಸಿದ ||೨೯||
ಇವರು ಶುಭದಿನಶುಭಮುಹೂರ್ತ | ಪ್ರವರದಲಿ ಹೊರವಂಚರಾಜನ | ನಿವಹ ವರಗತರಣ್ಯವೇ ಗತಿ
ಯರಸ ನಮಗೆಂದು || ಅವರ ಕಳುಹುತ ಬಂದರಾಕಾ | ರವರು ನಿಂದರು ಭೀಷ್ಮಕುಲಶೋ | ಧೃವರು
ಸುತಗೆ ಬುದ್ಧಿಹಳಿದು ಮರಳಿದರು ಪುರಕೆ ||೩೦|| ವಿದುರನೊದನೈತರುತನೇಕೆ | ತದಲಿ ಸೂಚಿಸಿ
ಮರಳಿದನು ನೈಸ | ಸುದತಿ ವರಗಾಂಧಾರಿ ಮೊದಲಾದಳುಳರಾಣಿಯರು || ಮುದದ ಮುರಿವಿನಲಿವ
ರ ತೆಗೆದ | ಪಿದರು ಭೂಪತಿಸುತ ಕಡುಶೋ | ಕದಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂದು ಬಂದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ
||೩೧|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ವರವ ಹೊರವಡುವಾಮುಹೂರ್ತಕೆ | ವರುಷವಿಷ್ವತೋಂತುಬತಾ
ದುದು ಧರ್ಮನಂದನಗೆ || ವರುಷಪದಿಮೂರಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳಿದ್ದರು ಹಿಂದೆ ಪೋಡಕ | ವರುಷ
ವನದೊಳಗಂತು ಲೆಕ್ಕ ವನೋಡಿಕೋಯಿಂದ ||೩೨|| ಬಂದರೈವರು ಕುಂತಿಸುತಾ | ನಂದದಲಿ ವರವಾರ
ಣಾವತ | ಕಂದು ಪುರಜನಕೂಡಿ ಕನ್ನಡಿಕಲಶವಿಭವದಲಿ || ಬಂದು ತಾವಿದಿರಾಗಿ ಕುಂತೀ | ನಂದನರ

ತವೇಘಾ | ವಳಿಯ ಗುರುವೆನೆ ವಾದ್ಯತತಿ ಕಳ | ಕಳದೊಳರ್ಜುನದೇವನೆದ್ದನು ಮುನಿಯ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ||೩೮|| ಈತನಾರ್ಜುನನೆ ಹೋಹೋ | ಮಾತು ಮಾಣಲಿ ಮಾಣಲೆಂಬೀ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿ
ತು ಮುನ್ನು ಮೌನದೊಳಿದುರ್ದಾಸ್ಥಾನ || ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ ಪುರು | ಹೂತಸುತ ಪೈದೋರಿ
ದನು ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದ್ರೋಣ ಕೃಪ ಮೊದಲಾದ
ಮಾನ್ಯ | ಶ್ರೀಣಿಗೆರಗಿದನಮರನಿಕರಕೆ | ಗೋಣನೆತ್ತಿದನಿಟ್ಟುಕರಪುಟವನು ಲಲಾಟದಲಿ || ಪ್ರಾಣಪದ
ವಿದು ನಿಖಳವಿದ್ಯಯ | ಜಾಣತನಕಿದು ವಿನಯವೆಂದುದು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವಿ ನೆರೆ ಹೋಗಲಿತು
ಧನಂಜಯನ ||೪೦|| ನಿಲುವಿನಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲಿ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ಭಂಗಿಯಲಿ ಭರದಲಿ | ಲುಳಿಯ
ಲೋಯ್ಯಾರದಲಿ ಮೋಡಾಪೋಡಿಯಂದದಲಿ || ಅಳವಿಯಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲೂಹಾ | ಬಲದಲವಧಾ
ನದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೪೧|| ತುರಗಚಯರೇ
ವಂತ ಮದಕುಂಜರಮಹಾದಿವಿಜೇಂದ್ರರಥ ಸಂ | ಚರಣವರಮಾರ್ತಾಂಡ ಎಂದಬ್ಬರಿಸೆ ಜನನಿಕರ ||
ತುರಗಗಜರಥ ವಿವಿಧಶಿಕ್ಷಾ | ಪರಿಣತಿಯ ತೋರಿದನು ಗುರುಕೃಪ | ಸುರನದೀಜರು ಮುಳುಗಿದರು
ಪುಳಕಾಂಬುಪೂರದಲಿ ||೪೨|| ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನು ಧನುವ ನೆರವಿಯ | ನತ್ತ ಹೊಯ್‌ಹೊಯ್‌ಹೋ
ಗಹೇಳ್ವ | ವೃತ್ತರೆದೆ ಜರ್ಘುರತವಾಗಲು ತೋರಬೇಕನುತ || ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಗಿದು ಹೂಟವಿ
ಯತ್ತಳಕೆ ಹಾಯ್ಗಿದನು ಕರ್ಬೋಗೆ | ಸುತ್ತಿ ಧಳ್ಳುರ ಮಸಗಿತಾಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರ ಧಾರೆಯಲಿ ||೪೩||
ತೆಗೆಸಿದನು ಶಿಖಿಶರವ ಧನುವಿಂ | ದ ಗಿಸಿದನು ವಾರುಣವನಭ್ರವ | ಮೊಗೆದುದುಪ್ಪತವಾರಿಯುಸಸಂ
ಹರಿಸಿದನು ಮರಳಿ || ಹಗಲನೊಂದೇತುತ್ತುಮಾಡಿದ | ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿಮಿರವ | ತೆಗೆಸಿದನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಸುರನಿಕರ ||೪೪|| ಗಿರಿಶರದಲಿಗಿಳ ಮೇಘದ | ಶರಟನಭ್ರವ ನು
ರಗಬಾಣದಿ | ನುರುಭುಜಂಗವ ನನಿಲಶರದಲಿ ತೀವ್ರಮಾರುತನ || ಪರುಶವವ ತೋರಿದನು ಜನಪು |
ಬ್ಬರಿಸಲಡಗಡಗಂಧಭೂಪನ | ಕೊರಳು ಕಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕಹರ್ಷಭಾರದಲಿ | ೪೫|| ಇವರ
ಮುಖವರಳಿದುವು ಗಂಗಾ | ಭವಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಬಳಿ | ಕವರ ತಲೆಬಾಗಿದುವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾಡಿ
ಕೌರವರ || ಇವರ ಜನನಿಯ ಮುಖದ ಸುವಾ | ನವನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಜನನಿಯ | ಜವಳಿದು
ಮೌನವನು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೪೬|| ಬಾಯಹೊಯ್ಲುಗುಣನ ಹೋಗಲುವ | ನಾಯಿಗಳ
ದೇನಾಯ್ತು ಕೌತುಕ | ವಾಯಕಿವದಿರ ಪಕ್ಷಪಾತವ ನೋಡುನೋಡನುತ || ಸಾಯಕವ ತೂಗುತ್ತಲಾ
ಕರ್ಣಾಯತಾಂಬಕನೆಡಬಲದ ಕುರು | ರಾಯನನುಜರ ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವಂಟುನಾ ಕರ್ಣ ||೪೭||
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಶಿರದಲಿ | ತರಣಿಮಂಡಲಕರಗಿ ನೋಡುವ | ನೆರೆವಿಗವನಾಂಕತನಾರಂಬ
ದ್ವೃತವ ಬೀರಿ || ಅರಸ ಕೇಳ್ವಿ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದ ಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಕರಿ | ತುರಗ
ರಥವಾಹನದ ಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯೆಗಳು ಸಹಿತ ||೪೮|| ಅವಿವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥತೋರಿದ | ನಾವಟವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಪಂ
ಚವ | ಪಾವಕಾನಿಲವಾರುಣಾದಿಯನ್ನೆದೆ ವಿರಚಿಸಿದ || ಅವಿಧಾನದಲಾ ವಿಹಾರದ | ಲಾವಿಬಂಧದ
ಲರ್ಜುನನ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯ ಬಿನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೯|| ಸೋಸುವೊಡೆ ಬಾಯೆಂ
ದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೆಣಕಿದನು ಘನರೋಷಶಿಖಿಯಲಿ | ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರಮಾಸೆ ಕಂಗಳೊಳುಗುವ ಕಿಂಪಿ

ಬಂಧತ್ತನೆಯ ಸ್ತಂಭಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕಲಿಭೀಮ ಹಿಡಿದು ಹಿ | ಡಿಂಬಕನ ಮುರಿದವನತಂಗಿಹಿ |
ಡಿಂಬಿಯನು ಕೂಡಿದನು ಪಡೆದನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಯಮನಂದನನ ಪಾರ್ಥನ | ಕಾಲೊಡೆದು ಬಸಿ
ವರೂಣಜಲದಲಿ ಬಟ್ಟಿ ಕೆಸರಾಯ್ತು || ಮೇಲೆಯವಳರು ಕುಂತಿಯವಡೇ | ವೇಳುವೆನು ಬೇಗದಲಿ
ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿ ಕೋಲಿನೊತ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರವನಿಯಲಿ ||೧|| ಉಲಯಮನೆಯಲಿ ಸಾಯ
ಲಿಯದೆ | ಸರಗ ಹಿಡಿದಳತಂದು ಕೊಯ್ದನು | ಕೊರಳನಕಟಾ ಭೀಮನೇ ಹಗಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||
ಅರಸಹಿಡಿಯಲಿ ದಾನವರು ನಿಂ | ದಿಲಕೆಯಲಿ ನುಂಗಲಿಕ್ಕ ತಾರ್ಥರು | ಧರೆಯಾಳಾನೆಂದೊದುದರು
ಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕರು ||೨|| ಸಾಕುಸಾಕಾನಿರಲು ಹೆಕ್ಕಳಿಪ್ಪೇ ಹೋಹೋಯೆನುತ ಹೊತ್ತನು | ನೂಕಿ
ಹೆಗಲೆರಡರಲಿ ಕುಂತಿಯ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಆಕಿಲೀಟಿಯನೆಡದಲಾವಾ | ದ್ರಿಕುಮಾರರ ಬಲದಬದಿ
ಯಾಳ | ಗೌಕಿ ನಡೆದನು ಭೀಮನೊಡಹಾಯ್ದಾದೆಮ ಕಲುಮರಸಾ ||೩|| ಬಂದನೀಪು ಹಲವಯೋ
ಜನ | ದಿಂದ ಹೇರಡವಿಯಲಿ ಬಳಲಿದೆ | ನಂದನೇ ನೀರಡಿಸಿದನೆ ಮೇಣ್ಣಿದ್ರೆಗಳಸಿದನೇ || ತಂದು ಕಾನ
ನಮಧ್ಯವಲಿ ತರು | ವೃಂದದಡೆಯಾಳಗಿಳುಹಿ ಬಳಿಕರ | ವಿಂದದಲೆಯಲಿ ನೀರ ತಂದೆರಡನು ಮಹೀಶ
ರಿಗೆ ||೪|| ತಳಿರ ತುದೊಟ್ಟಿದನು ತರುವಿನ | ನೆಳಲೊಳಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು ತನು | ಬಳಲಿಕೆಯ ಭಾರ
ಣೆಯ ಕಡು ಜೋಡಿಸಿದಜೊಂಪಿನಲಿ || ಝಳಕೆ ಕಂದಿದಮೈಯ ಬಾಡಿದಲಲಿತವನನದ ಮೂಸಿಕದದ
ತಲೆಯೊಳಿರೆ ತನ್ನೈವರನು ಕಂಡಲಳಲಿದನುಭೀಮ ||೫|| ತಾಯೆ ನೀ ಭಟ ಸಾಗನಗಲಯ | ರಾಯನ
ರಸಿಯೆ ನಿನ್ನು ಮಕ್ಕಳು | ರಾಯರೆದೆದಲ್ಲೂಕೆ ಭಾರಯ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮರೇ || ಈಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸೋ
ಮವಂಶದ | ರಾಯತನಪಿಂತಹುದು ಹೇಳಾ | ತಾಯೆ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದಳಲಿದನು ಭೀಮ ||೬||
ಜನನಿಯಂಘ್ರಿಯನೊತ್ತಿ ಯಮನಂ | ದನನ ಚರಣವ ಮುಂದ ಬಳಿಕ | ಬುನನ ಯಮಳರ ಪದ
ವನೆಚ್ಚೆರದಂತೆ ಹಿಡಿಕಿಸುತ || ಅನಿಬುರವನು ನೋಡಿ ಸ್ತೂರ್ವವ | ನೆನೆದು ಬಿಂಬಿದಳತ ಘನಕಾ |
ನನದ ಮಧ್ಯದಲೀತನಿದ್ದನು ಒಂದ ಚಿಂತಿಸುತ ||೭|| ಶೌಕುವದು ಬಲುನಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆಯ ನೂಕುವನು
ಕಣ್ಣೆವೆಗಳಲಿ ನಸು | ಶೂಕಡಿಕೆ ತೋರಿದೊಡೆ ಮೈಗೆದರುವನು ಕೈಯಾಡನೆ || ಸೋಕುವದು ಮೈಮ
ರವೆ ಮರವೆಯ | ನೋಕಲಸುವುದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿ | ರಾಕುಲಾಂತಕರಣನಾದನು ಬಳಿಕ ಕಲಿ
ಭೀಮ ||೮|| ವ್ಯಾಳಗಜಭೂದಾರವೃಕಶಾ | ದೂಲಸಿಂಹಾದಿಗಳ ಭಯವಾ | ಕೀಳದೈತ್ಯಪ್ರಕರಭ
ಯವಹದೆನ್ನ ಮರವೆಯಲಿ || ಹೇಳಲೇನದನಿನ್ನು ನಿದ್ರಾ | ವ್ಯಾಳವಿಷವನು ಪೊಗೆದು ಸೂಸಿ ವಿ ಶಾ
ಲಮತಿಯವಧಾನದಲಿ ಕಾದಿದರ್ಪನೈವರನು ||೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಂದುಮಾರಿಯ | ಮುರಿವನಿವರಿಗೆ

ತದ ನಾಂತರ | ದರಸುದೈತ್ಯಹಿಡಿಂಬನೆಂಬವತಃಲಭುಬಲನು || ಮುಖಮುಖದು ಮುಗಾಳಿಯಲಿ
ಮೂ | ಗರಳಿಮಾನವಗಂಧವಿದು ಗೋ | ಚರಿಸಿತೆತ್ತಣದೋ ಮಹಾದೇವನುತೆ ಬರಗಾದ ||೧೦||
ತಾಯೆ ಬಾರಾ ತಂಗಿ ಗಂಧದ | ವಾಯುವಿದೆ ಮೋಹಗಾರನಾಗಿ ನ | ವಾಯುಭೋಜನವಿಂದುದೋರ
ಕಿತು ಮನುಜಮಾಂಸದಲಿ || ಸಾಯಲವದಿರ ಬಡಿದು ರಾ ತನು | ಗಾಯವಿದು ಕೃತಪ್ರಣ್ಯಫಲನೆ |
ಮಾಯೆಗಾತಿ ಹಸಾಯವೆನುತ ಹಿಟಂಬಿ ಗಮಿಸಿದಳು ||೧೧|| ಬಂದಳವಳತಿರಿದ್ರೂಪಿನೋ | ಳೆಂದು
ಕಂಡಳು ದೂರದಲಿ ಹು | ನಂದನನ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕವಿಶ್ಯಾಸೆಗಳ ಕರ್ಕಶದ || ಕೆಂದಳದ ಕೇಸರಿಯ
ಕಂಗಳ ಕುಂದರದನಚ್ಚನಿಯಲಿರೆ ಮನ | ಸುಂದಳಾಲುಳನನುಜಿ ಸೋತಳು ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ||೧೨||
ಇವನ ಮೋಹನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋ | ಡುವನು ವಿಸ್ತಾಂತರಕೆ ಮುನಿದಪ | ನಿವದಿರೈವರ ತಿನಲಿ ಮರ
ದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಗದರ || ಇವನು ತನ್ನಯ ರೌದ್ರಮಯರೂ | ಪವನು ಕಂಡೂಡೆ ಹೆದರುವನಲಾ |
ಯುವತಿಯಹೆನೆಂದಸುರ ಸುಳಿದಳು ದಿವ್ಯರೂಪಿನಲಿ ||೧೩|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಮರಗ | ತ್ತಲೆಯ
ಮೊತ್ತವ ಬಿಗಿಯ ಮೈಕುಲ | ಮಳಕೆ ತೂಳುವತುಂಬಿಗಳ ತನುಲತೆಯ ಚಲುವಿಕೆಯ || ಲಲನೆ ಸುಳಿ
ದಳು ಕುಚದ ಭಾರಕೆ ಬಳುಕೆ ನಡುಬಿಡದೊಲೆಮ ಮೇಲುದು || ತಳಯೆ ಸುಳಿಗುರುರುಳ್ಳೊಲೆಯಲಾಕಲಿಭೀ
ಮನಿಡಿರಿಸಲಿ ||೧೪|| ಭೀಮ ನೋಡನು ನುಡಿಸನೊಯ್ಯನೆ | ತಾಮರಸಮುಖಿ ಹೊದ್ದಿದಳು ನಿ | ಸ್ನೀ
ಮಸೈ ನೀನಾರು ಮೂಗದಮತತ್ಯಾಂವರಾರು || ಈಮಹಾರಣ್ಯದಲಿ ಬರಬಿದು | ಕಾಮಿತವೆ ಕೋಮಲ
ರಿಗೆನೆ ನಿ | ಸ್ತಾಮಮನದಲಿ ಸತಿಯನುಡಿಸಿದನಾರನೀನೆಂದು ||೧೫|| ವನಹಿಟಂಬನಹಾಡಿಂಬಕ |
ನನುಜಿ ತಾನು ಹಿಟಂಬಿ ಯಾಕಾ | ನನಹಿದಮೃತ್ಯು ಮವಗವ್ಯವೈವಿಜವನುಜುಂಗೆ ||೧೬|| ನಿನಗೆ ಕಾಮಿಸಿ
ಬಂದನಣ್ಣನು | ಮುನಿದೂಟವೆರ ತಿನಲಿ ನಿನ್ನೇ | ಳೆನಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗು ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು ಹಿನೂಚ
ಲಕೆ ||೧೭|| ನಿನ್ನನೊಲ್ಲೆನು ಮುನಿದಯಾದೋಡೆ | ನಿನ್ನದೈತ್ಯನ ಕೊಂದು ಬಾ ಮೋ | ಗೆನ್ನಬಲು
ಹನು ನೋಡು ನೀನೆನಲಸುರ ವಿನಯದಲಿ || ಮನ್ನಲೇ ಮನುವುಧನ ಸರದಲಿ | ತಿನ್ನೆಯಾಗದೆ ಮನೆ
ಯಹೊಕ್ಕನು | ತನ್ನನೀಸು ಮುರಿದು ನುಡಿವರೆ ಎಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೧೮|| ಅನುಕೆ ತಳುವಿದಳೆಂದು
ರೋಷ | ಸ್ತನಿತಗದ್ದದ ಕಂಠನೋಡೆ | ದ್ದನು ಮಹೀಮಂಠಲವನುಗಾಂಜಕನ ಡೊಂಬಿನಲಿ || ಅನಿ
ಲಸುತನಿರಿದ್ದನೀತನೆ | ದನುಜನಿನ್ನವನಾಯ್ತು ತಪ್ಪೇ | ನೆನುತ ಹಳುಮೊಡಾಡಿಂಬಕ ಬಡಿದು
ಬೊಬ್ಬಿರದ ||೧೯|| ಬರಲಬೇಡನೊ ಕುನ್ನಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ತರುಬಿ ಕಾದುವುದೆಲೊ ಮೈಮರೆ | ದೊರಗದ
ವರೇಳ್ವರುಕನಾ ಸತ್ತಂತೆ ಸಾರೆನುತ || ತರುಬಿ ಹಿಡಿವಾಭೀಮ ಬೆನ್ನಿನೊ | ಕೊರಗದನು ಹೆಮ್ಮರಕ್ಕೆ
ಹಾಯಿದ | ಮುಖಮ ಮೊಯ್ದು ಹಿಟಂಬಿ ಕೊಡಹಿದನನಿಲನಂದನನ ||೨೦|| ಎದ್ದು ತಿವಿದನು ಖಳನ ಬು
ಯೋಳ | ಗದ್ದುಬೀತನಮುಖ್ವ ಮುಖದೋಡ | ನೆದ್ದು ನಿಮಿಷಕೆ ಸಂತಪಿಸಿ ಹೆಮ್ಮರನ ಕೊಂಬಿನಲಿ ||
ಗೆದ್ದೆಯಿದಕೊಳ್ಳೆನುತ ಖಳನು | ಬೈದ್ದು ಹೊಯ್ದಾಡೆಮರಸಹಿತ ಹಿಡಿ | ದುಬ್ಬಿ ನೆಲದೊಳಗೊರಸಿ
ಕೊಂದನು ಕಲಿಹಿಟಂಬಕನ ||೨೧|| ಕಳಕಳದೊಳಿವೆದ್ದು ಯುವನತಿ | ಬಳ ಮಹಾದೇವವೈನಿಬ್ಬಿಸಿ
ಬಳಕೆ ಕಾದದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಡಿಸಲು ಕಾಕಬಳಸಿದಲಾ || ಬಳಲಿದೆಮ್ಮನು ಹೊತ್ತು ತೋಳಲಿದ | ಬಳಲಿಕೆ
ಯಲೀಕೇಡು ಲೇಸಾ | ಯುಳಿದೆ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದರಾಯಮನಂದನಾದಿಗಳು ||೨೨|| ಖಳ ಮಡಿಯ

ಲವನನುಜಿ ಭೀಮನ | ನೋಲಿಸಲರಿಯದೆ ಕುಂತಿಗೈವ | ತಿಳುಹಿ ನುಟದಳು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಪರದ
ಸಂಗತಿಯ || ದಲವುಸುಂಯಲಿ ಯಿವರನವಳಂ | ಡಲೆದು ಭೀಮಗೆ ಹೇಳಿಸಿದಳಾ | ಫಲಗುಣನ ಕೈ
ಯಿಂದ ಧರ್ಮಬನಿಂದ ನುಟಿಸಿದಳು || ೨೨ || ಆರು ನುಟಿಯಲು ಸರ್ವಧಾ ಖಳ | ನಾಲಯನು ಕೈಕೊ
ಳ್ಳೆನೆಂದೇ | ವಿರ ಬಲಿದನು ಬಳಿಕ ವೇದವ್ಯಾಸಮನಿ ಬಂದು || ಸಾರನಯದಲಿತ್ತೋಲಿ ತಿಳುಹಿ ಕು
ಮಾರಸಂಭವವೆವಳಿಯೆಂದಾ | ನಾಲಯನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ಮನಿ ಭೀಮಸೇನಂಗೆ || ೨೩ || ಪಲ್ಲಿಯುಕ
ವನ ವರಸರೋವರ | ವೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕ್ಕಲ ಹಿವುಗೃಹ | ವೆಲ್ಲಿ ರಮ್ಯೋದ್ಯಾನವೆಲ್ಲಿ ವಿಹಾರವನಭೂಮಿ || ಅಲ್ಲಿ
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಮುದು ಪೂರತಿ | ವೆಲ್ಲಿಭಯ ರಂಪಿಸಿದನು ಚಪ್ಪು | ಮೆಲ್ಲ ಬನಿಸಿದ ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನಾಹಿ
ದಿಂಬಿಯಲಿ || ೨೪ || ನುಟದಸಮಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ರಮಣಿಯ | ನೋಡುಟಿಸಿ ಹೈಟಂಬರಾಬ್ಬದ | ಬಡತ
ನವ ನೆರೆಮಾಟ ನಿಲಿಸಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನ || ನಡೆದು ಬಂದರು ಶಾಲಿಹೋತ್ರನ | ನಡುವೆ ಕಂದುಪ
ಚಲಿಸಿ ಕೊಂಡರು | ಪಪುವಲಭಿಮುಖರಾದರೆನಿಬರು ಪಿಪ್ರವೇಷದಲಿ || ... || ೨೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಸದ ೪೦೩ ಕ್ಕಂ ಸುಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಏಕಟಿಘಜಬಲರೇ ಕಚಕ್ರದೊ | ಚಕುಟಲರುಭೂಸುರರ ರಕ್ಷಿಸಿ |

ಬಕನ ಮುರಿದರು ಮೆರೆದರಮಲಗುಣಾಗ್ರಹಾರದಲಿ ||

|| ೨೬ || ಕೇಳುಬನಮೇಜಯಮುಪತಿ | ಶಾಲಿಹೋತ್ರಾಶ್ರಮವನನಿರು | ಬೀಳುಕೊಂಡರು
ಮತ್ತೆ ಕಂಡರು ಬಾದರಾಯಣನ || ಹೇಳಿದನು ನಿಮಗೇಕಚಕ್ರವಿ | ಶಾಲಪುರವೊಳಗಾರುತಿಂಗಳು |
ಕಾಲ ಸಪಿಯಲಿ ಬಳಿಕ ಬಳಸುವಿರುತ್ತರೋತ್ತರವ || ೨೭ || ಎಂದು ಮನಿ ತಿರುಗಿದನು ಕುಂತಿ | ನಂದ
ನರು ಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜೋ | ವೃಂದವನು ಮನೋದರವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮರಸ್ಮಯಲಿ || ಅಂದವೇಲದಗಡ್ಡ
ದರ್ಭೆಗ | ಳಿಂದ ನೆರಿಯುಡಿಗಳನಾಟಕ | ದಿಂದ ಮಟ್ಟಿಯ ಧಟ್ಟುನೋಸಲಲಿ ದೇಸಿಪರಿ ಮೆರೆಯೆ || ೨೮ ||
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೇಕಚಕ್ರವ | ನಿವರು ಹೊಕ್ಕರು ಪಿಪ್ರನೊಬ್ಬನ | ಭವನದಲಿ ಮಾಡಿದರು ಬೀದಾರವನು
ವಿನಯದಲಿ || ಇವರು ಯಾಚಕವಿಷಯದಾತಿ | ಧ್ಯವನು ಕೈಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕತಿಸಯ | ದಿವಸವನು ನೂಕಿ
ದರು ಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ || ೨೯ || ತಂದಭಿಕ್ಷಾಶನವನೈವರು | ನಂದನರು ತಾಯಿಗೆ ನಿಷೇದಿಸ | ಲಿಂ
ದುಮುಖಿ ಭಾಗವದ್ವಯವಸಾನಂದದಲಿ ಮಾಡಿ || ಬಂದುಭಾಗ ವೈಕೋದರಂಗುಳಿ | ದೊಂದ-ಭಾ
ಗವ ತಾನು ನಾಲವರು | ನಂದನರು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವರವನೀಶಕೇಳಿಂದ || ೩೦ || ಸಿರಿಯ ಹೇಳೊಡ್ಡಹಸ್ತಿ

ನಾಪುರಿದರಸುಗಳ ಸಂತಾನ ಶೌರ್ಯದಾಪರಿಯ ನೋಳ್ವೊಡೆ ಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ ತೇಜಕುರೆ ಮಿಗಲು ||
 ತಿರಿದಕೂಳನು ತಾಯಿ ಹಸುಗೆಯ | ಲೆರಡುಭಾಗವ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳ | ಹೊರೆದಳಿನ್ನುಳಿದವರ ಪಾಡೇ
 ನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಸುಬ್ರಾ | ಹೃದಮುಹೂರ್ತದಲೆದ್ದು ಜನನಿಯ | ಪದ
 ಯುಗಕ್ಕಭಿನಮಿಸಿ ಸಂಧ್ಯಾಮಠಕೆ ನಡೆತಂದು || ವಿಬತಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ್ತಿಜಪನಿಯ | ಮದಪುರಾಣ
 ಶ್ರವಣ ಮಧ್ಯಾ | ಹೃದಲಿಭಿಕ್ಷಾಹನಗಳಿವರಿಗೆ ನಿತ್ಯವಿಧಿಯೆಂದ ||೬|| ಭೋಜನೋತ್ತರವೇಳೆಯಲಿ
 ನೈವ | ರಾಜವಾರ್ತಾಕಥನದಿಂದ ಮ | ಹಾಜಗಂಗಳೊಳಾಡುತಿರ್ದು ನಿಜವಿನೋದದಲಿ || ರಾಜತ
 ನವನು ಮರೆದರಾದ್ವಿಜ | ರಾಜತೇಜದಿ ಮರೆದರಾನರ | ರಾಜರಾಜರ ನೀತಿಯಿದು ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳೆಂದ ||೭|| ಇರಲಿರಲು ಮಾಸಾಂತರದಲಾ | ನೆರೆಮನೆಯ ಶೋಕಾರ್ತರವದ | ಬ್ಬರವ ಕೇಳಿದು
 ಕುಂತಿ ಸಾಯಂಕಾಲಸಮಯದಲಿ || ಭರದಿನೈತಂದಕಟಘೋಸುರ | ವರವಿರೋಧವಿದೇನು ದುಃಖೋ |
 ತ್ಕರುಷವಾಕಸ್ಮಿಕವದೆಂದಳು ಕುಂತಿ ವಿನಯದಲಿ ||೮|| ಸಾಳೆ ವೈವಾಹೋತ್ಸವದ ದೆ | ಖ್ವಾಳವಿದು
 ಮೊದಲೀವಸಂತದ | ಬಾಲಿಕೆಯರೋಕ್ಕುಳಿಯ ಮಳೆಯಲಿ ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದನೆ || ಹೇಳೆರೇ ನಿಮ
 ಗಾದ್ಧಯವನೆ | ಕೇಳಲಾಗದೆಯನಲು ದ್ವಿಜನಿದ | ಕೇಳಿ ಫಲವೇನವ್ವಯಂದನು ಸುಯ್ಯುದು ಗುಡ
 ದಲಿ ||೯|| ಹೇಳಬೇಹುದು ತನ್ನ ನಿಷ್ಕವ | ಸಾಳಿಗೊಳ್ಳದಸುಜನನಿಕರಕೆ | ಕೇಳಬೇಹುದು ಬೀನರವನಿ
 ಪ್ರೊಂದ್ರರಸಹತಿಯ||ಹೇಳು ನೀನೆಲೆವಿಸ್ರ ತಾನಿದ | ಕೇಳಿ ದುಃಖಿತೆಯಾಗಲಾಗದೆ | ಹೇಳ್ವದುಃಖಂ
 ಪಂಚಭಿಷ್ಣುಹಯೆನ್ನದೆವಚನ ||೧೦|| ತಾಯೆ ಕೇಳೀವಿಸ್ರಪುರದೊಳ | ಗಾಯವುಂಟೆನೆಗೆಂದು ರಕ್ಕಸ |
 ನಾಯಿ ನೆಲಸಿಹನೂರಹೊರಗಣ ಶೈಲತಿಖರದಲಿ || ಆಯಿದೊಬ್ಬನ ಮನೆಮನೆಗೆ ಮೇ | ಲಾಯಿಮಹಿ
 ಪದ್ವಯಸಹಿತನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿಯೋಗರವ ||೧೧|| ಇನಿತುವನು ಮನೆಮ
 ನೆಗೆ ಬಾರಿಯ | ದಿನಕೆ ತೆತ್ತೊಡೆತುಷ್ಟನಿಲ್ಲದ | ದಿನಕೆ ನುಂಗುವನೂರನೀಪರಿ ಹಲವುಕಾಲದಲಿ ||
 ಎನೆಗೆ ಬಂದುದು ತಾಯೆ ಸಾಳಿನ | ದಿನದ ಬಾರಿಯಿದಕ್ಕೆ ತನ್ನಯ | ತನುಜತಾನುಳಿದಂತೆ ಮಾನಿಸ
 ರಿಲ್ಲ ತನಗೊಂದ ||೧೨|| ಮಗನನೀವನೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ | ವಗಡಹುದಪಖ್ಯಾತಿ ತನ್ನನು | ತಗಹುದೈಹಿಕ
 ದಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೀಸಂತಿಷ್ಟೇದ || ಬಗೆಯದೆನ್ನೊಡಲಸುರಘಾತಿಗೆ | ಮಿಗೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂ
 ದೆನೆನಗುತ ಕುಂತೀದೇವಿ ನುಡಿದಳು ವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದು ||೧೩|| ಐಸಲೇ ನಿಮಗಾದಗರ್ಣಿಯ | ದೇಸರಾ
 ಪತ್ತಂಜಬೇಡ ಮ | ಹಾಸುರನೆಬಾಣಸದ ಬೀಯಕೆ ರಪಣವುಂಟೆಮಗೆ | ಏಸುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿಯೋಗರ |
 ವೈಸನೀನಳವಡಿಸು ಮೇಲುಂ | ಟೀಸುಸಾಧನವನಿತುವನು ತೆಗೆಸಂದಳಾಕುಂತಿ ||೧೪|| ತಿರುಗ ನಿಮ್ಮೂ
 ರೊಳಗೆ ಕೂಳನು | ತಿರಿದು ಸಲಹುವೆನ್ನಮಕ್ಕಳ | ಧರೆಯಸಾಳುವಸತ್ವಸಹಸಿಗಳಿದ್ದುಫಲವೇನು |
 ಹೊರೆಯಲರಿಯೆನು ದುರುಳನೆರಡೆಂ | ಒರಿಯನದರೊಳಗೊಬ್ಬನುದರಕೆ | ನೆರಹಲಾರೆನು ಕೂಳನೆಂ
 ದಳು ಕುಂತಿ ನಸುನಗುತ ||೧೫|| ಸಾಕಲಾರೆನು ಮಗನಸಾತನ | ನೂಕುವೆನು ನಿಮ್ಮಸುರನೂಹಕೆ |
 ಸಾಕು ತನಗುಳಿದವರೆನ್ನಿಜನದಕೆ ಬೆರಗಾಗ || ಸಾಕಲಾರದೆ ಮಗನನುರಿಯಲಿ | ನೂಕಿದವರುಂಟೇ
 ಮಹಾಸತಿ | ಯಾಕೆವಾಳತನಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೧೬|| ಮರುಳಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೃಧಾವಿ |
 ಸ್ತರಣವಾಕ್ಯವೆ ತನ್ನ ನುಡಿ ಸಂ | ವರಿಸು ಬಂಡಿಯ ನಡೆಸು ಭಕ್ತ್ಯವ ಸೂಪದಂಶಕವ || ತರಿಸು

ತುಪ್ಪದ ಕೊಡನನೊದವಿಸು | ಹರವಿಗಳ ಪಾಲ್ಗೊಸರನೆನೆ ಭೂ | ಸುರನು ಕುಂತಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಮುಗಿದನು
ತಾಯೆ ಬೇಡನುತ ||೧೭|| ಎರವು ಮುಯುಟ್ಟುಂಟು ವಸ್ತು | ತ್ತರಡೊಳಗೆ ಭಾವಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ |
ನೆರವಕೊಟ್ಟ ವರುಂಟೆ ಮಾರಿಯಸಾಲಿಗೆಯ ಸವಿಗೆ || ನೆರವಿ ನಗದೇ ನಮ್ಯನಿಹಪರ | ಪೆರಡರಲಿ ಕೇಡ
ಹುದು ಕಷ್ಟವು | ಗರವೆಯಹುದಾ ತಾಯೆ ನೀ ದಿಟ ಮನುಚೆಯಲ್ಲೆಂದ ||೧|| ಏನನಿತ್ತು ದಫೀಚಿ ಲೋ
ಗರ | ಹಾನಿಯನು ಕಾಯಿದನು ತಿಬಿ ತಾ | ನೇನನಿತ್ತುನು ಕೇಳಿದ್ಯ ಜೀಮೂತವಾಯನನು || ಏನುವಾ
ಡಿದನೆಂದು ನೀನದ | ನೇನುವನು ಕೇಳ್ದೆಯಲಾ ಮ | ತ್ತನುವನು ನಿನ್ನ ವಸರಕೆ ಕೊಳ್ಳೆಂದಳಾಕುಂ
ತಿ ||೧೯|| ಅವನರ್ಥ ಪರಾರ್ಥದಲಿ ಸಂ | ಜೀವಿನಿಯನ್ನೆದಿತು ಪರಾರ್ಥದೊ | ಳಾವನಸು ನಿರ್ವಾಣ
ಮಾದುದು ಲೋಕಮೂರಲಿ || ಅವಿಬಂಚಪುರಂದರಾದಿಯ | ದೇವತತಿಗವಂಬ್ಬರೇ ಸಂ | ಭಾವನೀ
ಯರು ಕೇಳು ಭೂಸುರ ಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೨೦|| ಬಲುಹಿಸಲಿ ಭೂಸುರನ ಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಹಿ ಬಂದಳು
ಮನೆಗೆ ಭೀಮನ | ಕಲಕೆ ಕರೆವಳು ಹೇಳಿದಳು ಹೇರಾಳದಾತನವ || ಉಲಿದು ಮುದದಲಿ ಭೀಮ ಬಾ
ಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಯಮನಂದನಾದಿಗ | ಳಲಿ ನುಡಿದರು ದೈತ್ಯಜಯಸಂಶಯದರ್ಭದಲಿ ||೨೧|| ಮರು
ಳುಗಳು ನೀವೆಂದವರಚ | ಪ್ಪನಿದನು ಕಲಿಭೀಮನಾನಡು | ಪಿರುಳು ತೊಡಗತು ಪಿತ್ರಭವನದ ಪಾಕ
ಮಯರಭಸ || ಹೊರದಳೆನ್ನನು ತಾಯಿ ಕುಂತಿಯ | ಹರಸುವೆನು ಪಾರಣೆಯ ಹೊತ್ತಿನೊ | ಳರಸು
ನಾಳಿನೊಳಾನೆನುತ ಒಗ್ಗಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೨೨|| ಪುಪುಯ ಬದುಭಕ್ಷ್ಯಪಾಕದ | ಪುಮಳದಶಾಕಾ
ವಿಗಳ ಮೊ | ಗ್ಗರಣೆಗಳ ಸಾರಭಕೆ ತಿಳಿದುದು ನಿದ್ರಪವನಜನ || ತರಣೆ ಸುಳಿದನು ಪೂರ್ವಸೈಲದ |
ತಿರದ ಬಳಿಯಲಿ ಭೀಮ ಕುಂತಿಯ | ಕರೆದು ಕಳುಹಿದನಾವುಸುರಗೈಹಕೆ ವಹಿದಲಿ ||೨೩|| ಏನು
ಬಂದಿರಿ ತಾಯೆ ಚಾಪಳ | ವೇನೆನಲು ತೆಗೆ ಹೂಡು ಬಂಡಿಯ | ನೇನುಬಂಜಡದೇಡ ಭಕ್ಷ್ಯವ ಹಿಡಿಸು
ಕುನಿಕಿಲಿ || ಫಾನುವುಟಿಸಿದನೆನಲು ಘನಸು | ಮ್ಮಾನದಲಿ ಸಾಧನಸಮಗ್ರವ | ಸೂನುಸುತಡಕಿದನು
ಭಾರಿಯ ಬಂಡಿ ಜವಜಡಿಯೆ ||೨೪|| ನಳನಳಿಮುಹುಪಿಧವ ಭಕ್ಷ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಹಡೆಗಗಳೋರಣಿಸಿ
ಮಂ | ದಳಿಸಿ ಹೂಡಿದಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಹಲವುಹರವಿಗಳ || ಬಳಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿದವಿಪಿಧಶಾಕಾ | ವಳಿಯ ಜೋ
ನದ ಬಿಗಿದಕುನಿಕಿಲ | ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ ಕೂಳರಾತ್ರಿಯ ಬಂಡಿ ಜೋಡಿಸಿತು ||೨೫|| ಮರಳಿ ಬಂದಳು
ಕುಂತಿ ಭೀಮನ | ಕರೆದಳೆಳ್ಳೆ ಪಾರಣೆಗೆ ಕಾ | ತರಸದಿರು ಖಳನೊಪನೆ ಸದವುಮ ಸತ್ವದನುವೆಂದು ||
ಬರವ ಬುಡೇ ಬೀಯಮಾಡಬ | ರುರವಣೆಯನಂದಾನುವುಮ ಸಂ | ಹರಸು ದೈತ್ಯನನೆಂದು ತಾಯ್ತು
ರಸಿದಳು ನಂದನನ ||೨೬|| ಬೆರಳ ದರ್ಭೆಯ ಹುದು ಧಾತಾಂ | ಬರವನ್ಯುನು ಜಿಗಿದು ಕುಂತಿಯ |
ಚರಣರಜವನು ಕೊಂಡು ಧರ್ಮಜನಂಘ್ರಿಗಭಿನವಿಸಿ || ಹರುಷಮಿಗೆ ಹುತಂದು ಬಂಡಿಯ | ರರವ
ಹಲಗೆಯನಡಂದನು ಬಲು | ಹುರಿಯ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿದು ಜಡಿದನು ಹೂಡದೆತ್ತುಗಳ ||೨೭|| ಪುರರೂ
ಳಗೆ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದ್ಯ | ವರು ಮಹಾಪಂಡಿತರು ನಿರ್ಧನ | ಪುರುಷರವರೋಳಗೊಬ್ಬನನು ಸಂಮೋರ
ದಾನವನಾ || ಪುವಿಡಿಯಭೋಜನಕೆ ತದ್ಭೂ | ಸುರನ ತಾಯ್ತೊಟ್ಟುಕುಗಪ್ಪೇನ | ಚ್ಚೆಯನು ಪವ
ನಜನ ಮುತ್ತಿತು ನೋಟಕರ ನೆರವಿ ||೨೮|| ಪಾರಜನವೈತರಲು ಬಂಡಿಯ | ನೂರಹೊರವಂದಿಸಿದನೆ
ಲ್ಲರು | ದೂರದಲ್ಲಿರಿ ಸಾವವನೆ ತಾ ಸಾಕು ದೈತ್ಯನಲಿ || ಸಾರಿ ನೀವೆಂದೆನುತ ಹೂಡಿದ | ಹೋಲಗಳ

ಹೊಯ್ದಬ್ಬರಿಸಿ ರಣ | ಭೀರಮಾರುತಿ ಮಿಕ್ಕು ಹರಿಸಿದನಸುರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೯|| ಎಡೆಯಲೇ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ
 ಗಳ ಬಂ | ಹೆಡಗೆಯುಳಿದವು ಕೂಳೊಳರ್ಥವೆ | ಹೊಡೆದು ಸುರದನು ಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಹರವಿಯೋ
 ಜೆಯಲಿ || ಕುಡಿದು ಪಕ್ಕಲೆನೀರನೊಯ್ಯನೆ | ನೆಡೆಸಿ ತಂದನು ಕಂಡು ದನುಜನ | ನುಡಿದನೆಲವೋಕು
 ನ್ನಿ ಕೂಳಿದೆ ತಿನ್ನು ಬಾರನುತ ||೩೦|| ಕಂಡು ಖಳ ಬೆರಗಾದನಿವ | ನುದ್ದಂಡತನವೆಚ್ಚ ರಿಯಲಾ ಹಲ |
 ಖಂಡಪರಶುಗಳಳುಕುವರು ತನ್ನೊಡನೆ ತೊಡಕುವೊಡೆ || ಬಂಡಿತುಂಬಿದಕೂಳಿನಿವನಿಂ | ದುಂಡು
 ಬದುಕಲಿ ಯೂರ ಪಾರ್ವರ | ಹಿಂಡುವೆನು ಯಿವಸಹಿತನುತೆ ಹಲುಮೊರೆದನಮರಾರ ||೩೧|| ಮತ್ತೆ
 ಶೇಷಾನ್ನದಲಿ ತೋರುತ | ತುತ್ತಗಳ ತೂಗುತ್ತ ಮಾರುತಿ | ಮತ್ತೆಕೊಂಡನು ಬಾಯೊಳವನನು
 ಬೆರಳಲೇಡಿಸುತ || ಇತ್ತಲೆನ್ನಯಪಸಿವು ಹೆಚ್ಚಿದೆ | ತುತ್ತ ಹೊಗದೊಳಗಿವನ ತೊಡಗಲ | ದತ್ತ
 ಲಕಟಾ ವಿಧಿಯನುತ ಮುರಿದದ್ದನಮರಾರ ||೩೨|| ಎರಡುಕೈಯನು ಬಲಿದು ಮುಷ್ಟಿಯೋಳೆರಗಿದನು
 ಖಳ ಬೆನ್ನನೆನೆಂ | ದರಿಯನಿತ್ತಲು ಭೀಮ ಬಲುದುತ್ತಗಳ ತೋಟಿಯಲಿ || ಮರನ ಮುರಿದೆರಗಿದೊ
 ಡೆ ಪುನರಪಿ | ಮುರಿದು ನೋಡಿದು ಬಹೆನುನಿಲ್ಲೆನು | ತರಗಲಸ ಪೂರೈಸಲೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ||
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಭೀಮನ | ಪುಯಸಾಪಲ ಬಂಡಿ ತುಂಬಿದ | ಸರಕನೆಲ್ಲವ ಸಂತಪ್ಪನ್ನು
 ತನ್ನ ಜಠರದಲಿ || ವರಸಮಾಧಾನದಲಿ ಕೈದೊಳೆ | ದುರವಣಿಪತೇಗಿನ ತರಂಗದ | ಕರಬಲಾಂತಕನೆ
 ದ್ವಿ ನಿಂದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೪|| ಉಂಡವೈ ಸಮಚಿತ್ತದಲಿ ನೀ | ವೊಂಡಿರೈ ಗಾಯಗಳನೆಡೆಯ
 ಲಿ | ಹಿಂಡುವಿರಲೈ ನಾವುಸಹಿತಿಯೂರಹಾರುವರ || ಉಂಡವೈ ಹಲಕಾಲಕಿಂದಿನ | ಲುಂಡುದೂಕ
 ಣಾ ನಿಧಾನವು | ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಣನುತ ವದವೇರಿದನು ಭೀಮ ||೩೫|| ಖಾಲಿಗೊಳ್ಳದಮುನ್ನ ಪವ
 ನಜ | ನೋತು ಕೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಹೊಯ್ಗೆಳೆ | ಸಾತನೀತನು ಮುಳಿದಬಳಿಕಿವನೇನಮಾಡುವನೋ || ಈ
 ತನದ್ದನು ಗಜರ ಬಳಿಕಿನೊ | ಇತನಿರಿದಿರಾದನುಸುರಾರಯ | ವಾತಜನ ಹೋರಟೆಗೆ ಕೊರಳುಕಿದುದು
 ವಾಸುಕಿಯು ||೩೬|| ಹಿಡಿದರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರದಲಿ | ಹೊಡೆದು ಹಿಂಗಿದರುಲಿದು ಹೆಮ್ಮರ | ನಡಿಯ
 ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ತಿವಿದರು ತೋಳಬಲುಹಿನಲಿ || ಕೊಡಹಿದನು ಕಲಿಭೀಮನವನು | ಗಡದ ಸತ್ವದಿ
 ಯುಂಡೆಕೂಳಿನ | ಕಡುಹ ತೋರೆಂದೊರಲಿ ತುಡುಕಿದನನಿಲನಂದನನ ||೩೭|| ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮನೆನೆ
 ಕೈ | ಯಿಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟನು ಮೆಯ್ಯನಸುರನ | ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದನು ತಿರುಗಿ ಬದಿಯಲು ನುಗ್ಗು ನ್ನಸಿಯಾಗೆ ||
 ಬಿಕ್ಕುಳಿಯ ತಾಳಿಗೆಯ ಮೂಗಿನೊ | ಲೊಕ್ಕ ರುಭರದಧಾರೆ ಬಿಗಿದುರೆ | ಡೊಕ್ಕಲಸಲಸು ನಿಗಿತಸು
 ರನ ತನುವ ನಿವಿಷದಲಿ ||೩೮|| ಕೊಂದು ದನುಜನ ಪೊಣನ ಬಂಡಿಯ | ಹಿಂದೆ ಬಂಧಿಸಿ ಪುರಪ ಬಾ
 ಹೆಗೆ | ತಂದು ಬಿಟ್ಟನು ತನತನೆಗೆ ಜನಪಾಲ ಚೋಡಿಯಲಿ || ಬಂದು ಕಂಡುದು ಹೊಣನ ಭೂಸುರ |
 ರಿಂದು ಧನ್ಯರು ವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ | ಸಂದುದಿನ್ನುಗಳಿಕೆಯೆಂದುದು ನೆರೆದಪಾರಜನ ||೩೯|| ಈಯಮಾನು
 ಪಶಕ್ತಿಯಮರರ | ರಾಯಗಳವಲೆಂದು ವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯಕಿದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ನಮ್ಮಗ್ರಹಾರದಲಿ ||
 ಕಾಯದವರಿವರೆಂದು ವಿಪುಲ | ಶ್ರೀಯಪದ್ಧಬಸೋಮಧರನಾ | ರಾಯಣರು ಕೊಡಲೆಂದು ಹರಸಿತು
 ಭೂಸುರವಾತ

...

...

...

...

||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೪೬೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ನಂ ಭಿ .

ಸೂಚನೆ: ವೀರಕುಂತೀತನುಜರಿರುಳಂ | ಗಾರವರ್ಮನ ಗೆಲಿದು ಹೊಕ್ಕರು |

ಧಾರಣೀಸುರವೇಷದಲಿ ಪಾಂಚಾಲಪಟ್ಟಣವ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಲಿಬಕಾಸುರ | ಮರಣಸಮಾನಂತರದೊಳಾಪುರ | ವರದೊಳಿರ್ವರು ವಿಮಲವಿ
ಪ್ರಸಾದೋದೊಡಗೂಡಿ || ವರುಷ ತುಂಬಿತು ನಮ್ಮಹಸ್ತಿನ | ಪುರವ ಹೊರವಂಟಂದಿನಲಿ ಯಂ |
ದರಸ ಕುಂತೀದೇವಿಗೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೧|| ಆಸಮಯದಲಿ ಬಂದನೊಬ್ಬನು | ಭೂಸುರನು ಸ
ಕುತೂಹಲನು ಬಹು | ದೇಶಪುಂಜನಪ್ರವಾಸಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಯಲಿ || ಗ್ರಾಸಯಾಚಕನಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿ |
ವಾಸದಲಿ ಸಲೆ ತುಷ್ಟನಾದವು | ಹೀನುರನ ಮಾತಾಡಿಸಿದನಂದರಸ ವಿನಯದಲಿ ||೨|| ಎತ್ತಣಿಂದಲಿ
ಬರವು ಬಳಿಕಿ | ನೈತ್ತ ಗಮನವು ಪೂರ್ವಸುಕೃತವ | ಹೊತ್ತದಿಂದಿನದಿವಸವಿದೆಲಾ ಸುಜನಸಂಸ
ರ || ಉತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲಂ | ದಿತ್ತಲೆಮಗನೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದತ್ತಣಿಂದವೆ ಬಂದೆವಾವು
ದು ದೇಶ ನಿಮಗೆಂದ ||೩|| ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಪಾದಿಯಲಿ ತೀ | ಧಾರವಲೋಕನಪರರು ಭಿಕ್ಷಾ | ಜೀವಿಗಳು
ನೀವೇಸುದಿನ ಗಜಪುರವಹೊರವಂಟು || ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಪತಿ ಯುಭಿಷ್ಠಿರ | ದೇವನೋ ದುರ್ಯೋಧನನೊ
ಬಳಿ | ಕಾವುದುಂಟು ವಿಶೇಷಕಾರವಪಾಂಡುತನಯರಲಿ ||೪|| ಮರುಳುಗಳೊ ನಿಜ್ಜೇಣು ನಮ್ಮನು | ಮೆ
ರುಳುಮಾಡುವಪಯೋ ಪಾಂಡವ | ರೆರಗುಮನೆಯಲಿ ಬೆಂದದಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೇ || ಅರಸುಕಾ
ರವರಾಯನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನ ಬಲಹನಾತನ | ಪುಂಜನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಲೆಯನು ವಿಪ್ರ ಕೇಳೆಂದ||
ಅಕ್ಕ ಪಾಂಡವರಳಿದರೇ ಬಾ | ಧಕರೆ ಪರರಿಗೆ ಲೇಸಿನಲಿ ಕಂ | ಹಕವು ದುಗ್ಧವಿಷಂಗಳಲಿ ಹಾವಿನಿಗೆ
ಹಾನಿಯಲಿ || ವಿಕಳಪುಣ್ಯರು ನಿಲಲಿ ಕುರುಕಾ | ಜಕದೊಳಗೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿವೃದ್ಧ | ಪ್ರಕರಗುರುಸುತ
ಗುರುಕೃಪಾದ್ಯರು ಕುಳಲರೆಯೆಂದ ||೫|| ಗುರುಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಪುಂಜನ | ಪುರಜನಕೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ದ್ರುಪ
ದನ | ವರಕುಮಾರಿಯ ಮದುವೆಗಡ ಪಾಂಚಾಲನಗರದಲಿ || ನೆರವುತಿದೆ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣೀಪ
ತಿಗಳು ಭೂಲಯಲಿ ಮಿಗೆ | ಭುತದಕ್ಷಿಣೈವೃಷ್ಟಭೋಜನವಂಟು ನಮಗೆಂದ ||೬|| ಸಾರವಿದು ನೃಪ
ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ವರ | ನಾರು ಲಗ್ನವದೆಂದು ಬಳಿಕಾ | ರಾರು ಬಂದರು ಭೂಪತಿಗಳಿದನೆಂದು ಕೇಳಿದಿರಿ ||
ಭೂಲಯಲಿ ನಮಗುಂಟಿ ವೃಷ್ಟಾ | ಹಾರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮ್ಮಭೀಷ್ಮನ | ಹಾರವಾರ್ತೆಯದೆಂದು ಧರ್ಮ
ಜ ನುಡಿದನಾದ್ವಿಜಗೆ ||೭|| ಇವರು ಕಪಟೋಪಾಧ್ಯರಂಬುದ | ನವನು ಬಲ್ಲನೆ ಭೂಮಿದೇವ | ಪ್ರವ
ರನೈಸಲೆಯೆಂದು ಬಗೆದನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಅವನಿಯಲಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ಸುರ | ಭವನದಲಿ ಪಾಂಚಾ
ಲತನುಜಿಗೆ | ಯುವತಿಯರು ಸಂಯಲ್ಲವೆಂಬುದ ಕೇಳ್ದವಾವೆಂದ ||೮|| ಈಕೆಗೆಣೆಯವರನನೀನರ
ಲೋಕದಲಿ ತಾ ಕಾಣೆನಜುಗನ | ನೀಕುಮಾರಿಯರಮಣನೆಂದೇ ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪ || ಈಕೆಯಪದಸೆಯು
ದಯದಲಿ ಕುಂ | ತೀಕುಮಾರಕರನಲಮುಖದಲಿ | ನಾಕದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡರೆಂದುಮೈಳಿಸುವನು ದ್ರುಪದ

||೧೦|| ಜ್ವಲನ ನೆರೆ ನುಂಗಿದನೊ ಮೇಣೆಂ | ಜಲಿಸಿಬಿಟ್ಟ ನೊ ಬಲ್ಲನಾವನು | ಕಲುಹೃದಯನೈ ಕಮಲಭ
 ವನೀಪಾಂಡುನಂದನರ || ಸುಳಿವೆಸೈರಿಸನಕಟ ಹಾಹೆಗ | ಕಳಿವಹರೆಯವೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂ | ದಳಲುಡೊ
 ರೆಯಲಿ ಮುಳುಗ ಮೂಡುವದ್ರಸದಪತಿಯೆಂದ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳೆನು ಸಕಲದೈವ | ಜ್ಞರಲುಪ
 ಶ್ರುತಿಗಳಲಿ ಖುಷಿಗಳ | ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಮಂತ್ರಾಪೇಶವಚನದಲಿ || ಧರೆಯೊಳಿಗಳು ಪಾಂ
 ಡುಸುತಸಂ | ಚರಣೆಯುಂಟಿದು ಸತ್ಯವೆಂದುಪ | ಚರಿಸಿ ನುಡಿದು ಪುರೋಹಿತನು ಸಂತವಿಸುವನು ನೃಪ
 ನ ||೧೨|| ಸರಸಿಜಾನನೆ ನೋಡಿ ನೃಪರಲಿ | ವರಿಸುವಳು ವ್ಯಥನೆನೆಂದುಪ | ಚರಿಸುವನು ಸವಿವಾತು
 ಗಳಸಾರಾಯಶೋನೆಯಲಿ || ಬರಿಸುವುದು ಬಹುದೇಶಭೂಮಿ | ಶ್ವರರನವರೋಳಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ |
 ಚುಸರೇ ಗರುವೆಯರ ದೇವಿಗೆ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ||೧೩|| ಅದೊಡೀಮಗುವಿನ ಮಹಾಪು | ಜ್ಯೋ
 ದಯದ ಫಲವೈಸಲೇಬರೆ | ಮೇದಿನೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಲೇಖಾರ್ಥಸಂತತಿಯ || ಸೋದರರುಸಹಿತಾಸು
 ಯೋಧನ | ನಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತನೃಪರು ವಿ | ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಬರಲಿ ಕಟ್ಟಿಸು ಪಾವುಡವನೆಂದ ||೧೪||
 ಬರೆದವೋಲೆಗಳಿಳಿಳೊಳೊಮಿ | ಶ್ವರರಿಗೊಂದುಗೊಂಡಸಹಿತ ದೂತರು | ಹರಿದರುತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಪ
 ಶ್ಚಿ ಮಂಗಳಿಗೆ || ಧರೆಯ ಕನ್ಯಾಬನಿರೋಮಣಿ | ವರದ್ರಪದತನುಜಾಸ್ವಯಂವರ | ಕರಸುಗಳು ಬ
 ಹುದೆಂದು ವಾಚಿಸಿತಳಿಲೇಖಾರ್ಥ ||೧೫|| ಮಾಡಿದೊಡೆ ಶತಯಾಗವನು ಕೈ | ಗೂಡುವಳು ಶಚಿ ಮುಖ
 ಸಹಸ್ರವ | ಮಾಡಿ ಮೇಣೆ ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಬಹಳೇ ದ್ರಾಪದಿದೇವಿ || ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಜನ್ಮಶತದಲಿ |
 ಕೂಡಿ ಕೊಬ್ಬಿದಪುಣ್ಯಫಲ ಕೈಗೂಡುವುದೊ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ನೆರೆದುರು ನೃಪಸೋಮ||೧೬|| ಅಪುರೋ
 ಹಿತವಚನದಲಿ ನಿ | ವ್ಯಾಪಿತಾಂತವ್ಯಥೆಯಲವನಿಪ | ನಾಪುರಪಾಂತ್ರದಲಿ ಸುತ್ತಲು ಮೂರು
 ಯೋಜನದಾ || ತೋಪಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನಗ್ಗದ | ಭೂಪರಿಗೆ ಭವನವನು ಕೇಳೈ | ದ್ರಾಪದಿಯ ವೈವಾ
 ಹರಚನಾರಾಮಣೀಯಕವ ||೧೭|| ನೆರೆವುತಿದೆ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣಿಪರು ಕನ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಭೂ |
 ಸುರಸಮೂಹದ ಸಾಲ ನೆರೆದುರು ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ || ಎರಡರೊಳು ನಿಮಗೇನು ಕನ್ಯಾ | ವರಣವೋ
 ಮೇಣ್ಣಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವೊ | ಬರವು ನಿಮಗುಂಟೇ ಯೆನುತ ದ್ವಿಜನಿವರಬೆಸಗೊಂಡ ೧೮ || ಈಸುಪಲಯಲಿ
 ನಮ್ಮನೀವಪ | ಹಾಸಮಾಡುವಿರಾವು ಭಿಕ್ಷುಕ | ರೈಸಲೇಕನ್ಯಾರ್ಥದಲಿ ನಾವೆತ್ತು ನೃಪರೆತ್ತು || ಐಸನಿ
 ಮೈಡನಾವು ಬಹವೀ | ಭೂಸುರರ ನೆರೆವುಂಟಲಾ ಶುಭ | ವಾಸರವ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ನಗುತ ||೧೯|| ಅವನು ಬಳಿಕ ನಿಜಪ್ರಯೋಜನ | ಭವನಕ್ಕಿದಿನಳಿಳವಾರ್ತಾ | ವಿವರಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
 ಸಮನಂತರದಸಮಯದಲಿ || ಇವರು ತಮ್ಮೊಳಗಿಂದರವನೀ | ದಿವಿಜಪುರದಲಿ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ | ನಿವ
 ಹ ನಿಲಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆವಾದು ಪ್ರದಪಟ್ಟಣವ ||೨೦|| ಅಲತಾಂಗಿಯ ಮದುವೆಗವನೀ | ಪಾಲವರ್ಗದ
 ಬರವುಗಡ ಹರ | ನೊಳಿಗದ ಪೆಚ್ಚಾಳು ಮಕರಧ್ವಜನ ಮೊಳಿಗಡ || ಮೇಳವಹವಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗಡ |
 ವಾಲಿಗಳು ಪರಿವಿಡಿಯವೇಧಗೆ | ಸೋಲುವವೆಯೆಂದೈವರಾಳೋಚಿಸಿದರೊಳಗೊಳಗೆ ||೨೧|| ಕ್ಷರಸಚಿ
 ತ್ಪ್ರಸಮಳಗ್ಗಾಂ | ತರದಲಿವರು ದಯದಲಿಹೊರವಂ | ಓರು ಸುವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರ ಪಂಡಿತರ ಗಡ
 ಣದಲಿ || ಬರುತ ಕಂಡರು ಕಳಸಕನ್ನಡಿ | ವರಯುವತಿಖಗವ್ಯಗದಬಲುಸು | ಸ್ವರಸುಗಂಧಾನಿಲಸು
 ಸಂಗತಶಕುನಸೂಚಕವ||೨೨|| ಚಾರುಶಕುನವಿದುತ್ಪರೋತ್ತರ | ವಾರಿಗದು ಫಲಿಸುವುದೊ ಸಮ್ಯಕ್ |

ಹಾರುವರ ಹುಲುಮೂತ್ತ ಕನ್ಯಾಲಾಭಫಲವಿದಕೆ || ಭೂರಿಭಾಗ್ಯನು ನಮ್ಮವಿಪ್ರರೋ | ಛಾರೆನುತ ತಳ್ಳ
ಕುನಫಲವಿ | ಸ್ತಾರವನು ನೆರೆ ವಿವರಿಸುತ ನಡೆದುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ || ೧೨ || ಧರಣಿಯಮರರ ಗಡಣ
ದಲಿ ನಾ | ಲೈರಡುಪಯಣಾಂತರದಲವನೀ | ಸುರರನುಳಿದಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಪಾರಾಶರವ್ರತಿಯ || ದರು
ಶನವಮಾಡಿದರು ಬಕಸಂ | ಹರಣವೈತ್ತಾಂತವನು ನೆರೆ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದರು ವಿನಯದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ
ರು ಮುನೀಶ್ವರನ || ೧೩ || ಗಮನಭರದಲಿ ಭಾರಿಯಧ್ವ | ಶ್ರಮವ ನೋಡದೆ ಭೂಮಿನಭದಲಿ | ತಮ
ದ ಚಾವಡಿಯಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗತಿಚಾಪಳವೆ ಬಿಡದೆ || ದ್ಯುಮಣಿ ಕೈಸೇಯಾಗಲಟವೀ | ಭ್ರಮಣದಲಿ ಬೆಳ
ಗಡಗೆ ಭೂಪೋ | ತ್ತಮರು ಬಂದರು ಬಹಳಗಮನದೊಳರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೧೪ || ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥ
ನ ಬೀಸುಗೊಳ್ಳಿಗೆ | ಳಿಂದ ತಮದಾವಳಿ ಮುಲಯೆ ಬಳಿ | ಸಂದು ಕುಂತೀದೇವಿ ಧರ್ಮಜನಕುಲಸಹದೇ
ವ || ಹಿಂದೆ ಭೀಮನ ಕೈಯ ಕೊಳ್ಳಿಯ | ಬಿಂದುಬೆಳಗಿನಲೆನಿಬರಟವೀ | ವೃಂದದಲಿ ಬರುತಿರ್ದರಿರು
ಳವನೀಶ್ವರೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಬರುತ ಕಂಡರು ಮುಂದೆ ಗಂಧ | ವರ ವಧೂನಿಕುರಂಬವನು ನೇ | ವುರ
ವ ಝಣಝಣರವದ ಕಂಕಣಝಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯ || ಅರಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಿ ತಮ | ದಿರುಳು ಬೀ
ತುದು ಬೆಸವುದಾಗಲೆ | ಕುರುಳ ಕಾಳಿಕೆಯಿಂದ ತತ್ಕಾಂತಾಕದಲಿ || ೧೬ || ಲಲಿತತನುಕಾಂತಿಗಳ
ಮೊಗೆದರು | ತಿಳಿಗೊಳನ ಜಲವೆಂದು ಕಂಗಳು | ಹೊಳೆಯೆ ಮರಿವಿನೊಂದು ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಹಿಡುಹಿ
ನಲಿ || ಅಲಂಬಯುಜವೆಂದು ವದನಕೆ | ನಿಲುಕಿ ತುಂಬಿಗಳೆಂದು ಕುರುಳಿಂ | ಗಳುಕಿ ಕೈಗಳ ತೆರೆದರತಿ
ಮುಗುದೆಯರು ಖಚರಿಯರು || ೧೭ || ಅವರ ಮುಖಕಾಂತಿಗಳ ಲಂಗ | ಪ್ಲವಿಗಳಲಿ ಕಂಕಣದ ಹಾರ
ದ | ವಿವಿಧ ರತ್ನಾಭರಣಕಿರಣದ ಲಲಿತಲಹರಿಯಲಿ || ಸನೆದುದಗ್ಗ ದತಿಮಿರವವದಿರ | ನಿವರು ಕಂಡ
ಜಲವಿಹಾರದ | ದಿವಿಜಸತಿಯರಲಾ ಯೆನುತ ಬರುತಿರ್ದರಡವಿಯಲಿ || ೧೮ || ನಾರಿಯರು ಕಂಡರು ಸು
ಲಜ್ಜಾ | ಭಾರದಲಿ ತಡಿಗಟಗೆ ಹಾಯ್ದು | ಸೀರಗಳ ತೆರೆವಿಡಿದರಂಗೋಪಾಂಗಲತೆಗಳಿಗೆ || ಅವರು
ನಡುವಿರಳು ದರ್ಪವಿ | ಕಾಡದಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳರೆನುತಂ | ಗಾರವರ್ಮನು ಧನುವ ಕೊಂಡನು ನುಡಿಸಿದನು
ನರನ || ೧೯ || ಈಸುಭರದಲಿ ಗಮನವೆಲ್ಲಿಗೆ | ದೇಶಕಾಲವನೋಡದೀಸ | ವಾಸುರದ ಸಾರಂಭವೇನೆನೆ
ಪಾರ್ಥ ನಸುನಗುತ || ದೇಶವಿದು ವನ ಕಾಲನಡುವಿರು | ಳೈಸಲೇ ನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿ | ಗೋಸುಗವೆ
ಗತಿಯೆಂದನಾಗಂಧರ್ವರಾಜಂಗೆ || ೨೦ || ನರು ಸುಳಿವುದು ಪೂರ್ವಭಾಗದ | ಲಿರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗ
ದಲಿ ಖೇ | ಚರರು ಸುಳಿವುದು ಸೀಮೆ ಚತುರಾಸನಸಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಇರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗವಿದು ನೀ |
ವ್ನರರುಬಹುದುದ್ದಂಡದರ್ಪ | ಜ್ವರತವಿದಕೌಷ್ಠಿಯನೆರೆಜೆನೆನುತ್ತು ತಗೆದಚ್ಚ || ೨೧ || ಕನಲಿ ಫಲು
ಗುಣನಾದೊಡಿದಕೊ | ಳೈನುತ ಕೊಳ್ಳಿಯೊಳಿಟ್ಟನಗ್ನಿಯ | ನೆನೆದು ಮಂತ್ರಿ ಸುಲಲಮುಖದ ಕಾರ್ತೀ
ಗೆಯಮೊಬ್ಬಿನಲಿ || ಹೊನಲುಗಡಿಗಳ ತಗಡುರಿಯ ತೊಂ | ಡಿನಲಿ ಮುತ್ತಿತು ರಥವನಾತನ | ಧನುವ
ನಾತನ ತನುವನಾತನ ಸರಳ ಸಾರಥಿಯ || ೨೨ || ಉಬುದುದಾರಥವವನಮೈಯಲಿ | ಕಲಿಕುವಲಿತರಲೋಡಿ
ಹೊಕ್ಕನು | ಸರಸಿಯನು ತಿಖಿಯೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕುದು ನೀರನುರಸುಬದು || ತರಣಿ ಹಾಹಾಕೆಟ್ಟನೆಂದ |
ಬ್ಬರಿಸಲಾಗಂದರ್ವನಂಗನೆ | ಹಬದಳೆಡೆಗೈಯಿಂದ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಬಿಡುಮುಡಿಯ || ೨೩ || ಬಂದುಯವ
ನೊಡನನ ಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಚಾಬದಳು ನೊಸುಬನು | ತಂದೆ ಕರುಣಿಸು ಕಾಂತ ಭಿಕ್ಷವಕಡಾಣಿಸನಗೆ

ಳು || ಮುಂದುವರಿಯದಿರೆಲೆಧನಂಜಯ | ಕೊಂದರೆನ್ನಾಣೀಕೆಯರಸನ | ತಂದು ಕೊಡು ಬೇಗದಲಿ
 ಉಪಸಂಹರಿಸು ತಿಖಿಶರವೆ ||೩೫|| ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ನಿಮಿಷದೊ | ಳನಲನನು ನಂದಿಸಿದನಿತ್ತಲು
 ನುನದದುವ್ಮಾನದಲಿ ಲಜ್ಜಾವನತಮುಖನಾಗಿ || ಮನುಜರಲ್ಲಿವರಾರೊ ನೋಡುವೆ | ನೆನುತ ಹತ್ತಿರೆ
 ಂದು ನೀವಾ | ರಿನಿತುಕಾಹಸಮಲ್ಲರೆಂದರ್ಜುನನ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೬|| ನರರು ವೈದೇತಿಕರು ಕಾರ್ಯಾ
 ಕುರರು ಸಾವೆನಲರ್ಜುನನುಪ | ಚರಿಸಿ ವಿವಿಧಗುಣಾನುಮುಖದಲ್ಲಿವರನೆಂದಲೆಯೆ || ಧರೆಯೊಳುಂಟೇ
 ಶಾಂಡುಸುತರೆಂ | ಬರಸುಗಳು ನೀಕೇಳಿಬಲ್ಲೆ ನಿರುತವಾವವರೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ
 ||೩೭|| ತಿವತಿವಾದೊಡೆ ಯಮಪುರಂದರ | ಪವನನತ್ವಿನಿಯರಿಗೆ ನೀವೊಂ | ಭವಿಸಿದವರೇ ನೀವೆಮಗೆ
 ಕುಭಾವನೀಯರಲಾ || ಇವೆ ಸಹಸ್ರತ್ರಂಗಳದಿವ್ಯೋ | ದೈವವನರ್ಘ್ಯಾರ್ಥರಣರತ್ನ | ಪ್ರವರವಿವೆ ಕಾ
 ರುಣ್ಯದಲಿ ಕೈಕೊಂಬುದಿವನೆಂದ ||೩೮|| ಬಂದವೆವೆಗಿವು ನಿನ್ನನಾಪ್ಪೇ | ರಂದು ಕಾಣೆವು ಪರಮಬಾಂ
 ಧವ | ಂದುಮೊದಲಾಗೆಮಗೆ ನೀನೇ ಮೌಲ್ಯಧನವೆಂದ || ಇಂದು ನಿಜರೂಪಡಗಿ ರಾಯರ | ವೃಂ
 ದವನೆ ನೋಡುವೆವು ದ್ರುಪದನ | ನಂದನೆಯ ಪ್ರೆವಾಹರಚನೆಯೊಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೯|| ಇವು ಮ
 ದೀಯಸುವಸ್ತು ನಿನ್ನಯ | ಭವನದೊಳೆಗಿರಲೊಂದ ಸಮಯದೊ | ಳವನು ತರಿಸುವೆವೆಂದು ಬಳಿಕಂ
 ಗಾರವರ್ಮಂಗೆ || ಇವರುವಿನಯವ ಮಾಡಿಗಮನೋ | ತ್ಸವದಲಿರೆ ಗಂಧರ್ವ ನಸುನಗು | ತಿವರಿಗೆಂ
 ದನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ ||೪೦|| ಮುನಿಯದಿರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ | ಘನತರದ ವಿಕ್ರ
 ಮಕೆ ದಿವಿಜರು | ದನುಜಭುಜಗರು ನೆರೆಯರುಳಿದೀನರರ ಪಾಡೇನು || ಅನುಪಮಾನಕ್ಷತ್ರವಹ್ನಿಗೆ | ಪಿ
 ನುತವಿವಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋ | ಘನಸವಿಾರ ಸಹಾಯನಾಗಲಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ ||೪೧|| ಅರಸ ನಿಮ್ಮೊಳು
 ಪೂರ್ವದಲಿ ಸಂ | ವರಣನೆಂಬನು ಸೂರ್ಯತನುಜಗೆ | ಮರುಳುಗೊಂಡನು ಮರೆದು ಕಳೆದನು ರಾ
 ಜವೈಭವವ || ಬರಿಯಪಾರ್ಥವತೇಜದಲಿ ಗೋ | ಚರಿಸದಿರೆ ತತ್ಸತಿವಿವಾಹೋ | ತ್ಕರುಷವಾಯ್ತು
 ವಸಿಷ್ಠ ನಮಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜದಲಿ ||೪೨|| ಆವಸಿಷ್ಠನ ಕೌತಿಕನ ಯು | ದ್ಧಾವಲಂಬನವೇನನೆಂಬನು | ದೇ
 ವಕುಲವಂಜುವುದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನುಬ್ಬಟೆಗೆ || ಅವಿವಿಧಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಶತ | ಸಾಪಿರವನಾಬ್ರಹ್ಮ
 ದಂಡದ | ಡಾವರದಲೇ ಗೆಲಿದನೊಬ್ಬವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಯೆಂದ ||೪೩|| ಬದಗಲಾರದೆ ತನ್ನ ಸುಕ್ಷ್ಮ | ತ್ರದ
 ಮಹತ್ವವ ಬಿಸುಟನುಬ್ರಾ | ಹ್ಮದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ವಿಗಡವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಯೆಂದು || ಅದರಿಂದೀ
 ಕ್ಷತ್ರತೇಜದೊ | ಳುದಿತವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮವನು ಕೂ | ಡಿದೊಡೆ ಕೌತುಕವೆಂದನಾಗಂಧರ್ವನರ್ಜುನಗೆ||೪೪||
 ಇಲ್ಲಿಗದೆ ಸಾಲ್ಕೈದುಯೋಜನ | ದಲ್ಲಿ ಧೌಮ್ಯಾಶ್ರಮ ವಸಿಷ್ಠಂ | ಗಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಾವಸಿಷ್ಠಂಗಾತನ
 ನೆಜಾತ || ಅಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತೃವನು ನಿಮ | ಗೊಲ್ಲೆ ನೆನ್ನದೆ ಮುನಿಪಮಾಡಿದೊ | ಡೆಲ್ಲಲೇಸಹುದೆಂದು
 ಕಳುಹಿದನಿವರನಾಖಚರ ||೪೫|| ಗಮಿಸಿದರು ಬಳಿಕವರು ಧೌಮ್ಯಾ | ಶ್ರಮಕೆ ಬಂದರು ಮುನಿಪನ
 ಘ್ಯಾರ್ಥ | ದೈವಲಸತ್ಕಾರೋಚಿತವ ಕೈಕೊಂಡ ವಿನಯದಲಿ || ಎಮಗೆ ಪೌರೋಹಿತೃದಲಿ ಸಂ | ಕ್ರ
 ಮಿಸಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಭೂ | ರಮಣರಲ್ಲಿದ್ದೈದಿದರು ಪಾಂಚಾಲಪುಟ್ಟಣವ

... ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೯೦ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನಿ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಧರಣಿಸತಿ ನಿಜಸುತೆಯರೂಪೋ | ತ್ವರದ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ನಿರಂತರ |
ಪರಮಶೋಭಾರಚನೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಪಟ್ಟಣವ ||

ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳಿವ್ಯವೃತ್ತನಪಿ | ತಾಮಹರು ಧೌಮ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂ | ದಾಮುನಿಂದ್ರನ
ಕೂಡಿಕೊಂಡರು ಖಚರವಚನದಲಿ || ರಾಮಣೀಯಕವಹಸುಶಕುನ | ಸ್ತೋಮವನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೊ
ಕ್ಕರು | ಭೂಮಿಲಂಬದ ನೃಪರ ನೆರವಿಯ ದ್ರುಪದಪಟ್ಟಣವ ||೧|| ಭರಣಿ ನೈತಂದಖಿಳಭೂಮಿ | ಶ್ವ
ರರ ಘನಚತುರಂಗಪದಹತ | ಧರಣಿನಿರ್ಗತರೇಣುಪ್ಪುಲಪರಾಗಸಂಗದಲಿ || ಅರುಣಮಯವಾಯ್ತು
ಜಗದಲಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ನೆನೆದುಸಚರಾ | ಚರದ ಮುಖದಲಿ ರಾಗರಸವುಬ್ಬರಿಸಿದಂದದಲಿ ||೨|| ತರ
ಣಿಗುಂಟೇ ಸಮಯವನಿಲಗ | ತೆರಹುಗೊಡುವವರಾರು ಗಗನೇ | ಚರರ ಗಮನಸ್ತಂಭವೆತ್ತಣಮಾತು
ಖಗಕುಲಕೆ || ನೆರೆದಪಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯ ರು | ಲ್ಲರಿಯ ಸಿಂದದ ಸೆಳೆಯಘನಸೀ | ಗುಲಯ ಸುಳಿದ ಸಾಲ
ಚಮರಂಗಳ ವಿಡಾಯಿಯಲಿ ||೩|| ಚತುರವಧಿಪರ್ಯಂತದವನೀ | ಪತಿಗಳೇಕಾವಿಷ್ಣುವಿರೋಧ | ಸ್ಥಿತಿ
ಯ ನೋಡದೆ ನೂಕಿ ನಡೆದರು ದ್ರುಪದಪುರಗಾಗ || ಅತಿಬಲರು ಬಹುರಾಜಬಲಪದ್ಧತಿಗಳನು ನೋಡು
ತ್ತ ಬಂದರು | ಕೃತಕವಿಪ್ರೋತ್ತಮರು ಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ ||೪|| ತಿರುಗಿದು ಪಾಂಚಾಲನಗ
ರಿಯ | ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಜಲಧಿವೃದ್ಧದ | ಕುರುವವೋ ಪಟ್ಟಣವೋ ಮೇಣಿದು ದೈವಗತಿಗಳಲಿ ||
ಉರುಬಿದೊಡೆ ಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿ ತರುಬಲಾನೆ ಮಾವತನವಿದು | ಬಂದೆ ಹೋಗದನುತ್ತ ಬಂದ
ನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೫|| ಪುರದೊಳಗೆ ಹೇರಾಳಹಬ್ಬದ | ಹರಹಿನಲಿ ಬೀಡಾರ ಭಿಕ್ಷಾ | ಚರಿತರಿ
ಗೆ ದೊರಕುವುದೆ ಗುಡಿಗೂಡಾರಸಂತತಿಗೆ || ಅರಸುಗಳುನಾವೆಲ್ಲ ಭವನಾಂ | ತರವದೇ ನಮಗೆಂದು
ಘಟಬಂ | ಧುರದಶಾಲೆಯ ಹೊಕ್ಕರಿವರು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ ||೬|| ಕೂಡೆ ಹೊಸಭಾಂಡದಲಿ ಭಿಕ್ಷ
ವೆ | ಬೇಡಿ ತೋಳಲಿದರಿವರುರಾಯರ | ಬೀಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಹಳನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ || ಬೀಡಿವರಿ
ಗದು ನೆಲನಿವರಿಗದು | ಮಾಡಿದರಮನೆಯಿವರಿಗದು ಕರು | ಮಾಡವಿವರಿಗದೆಂದು ಪರುಠವಿಸಿದನು
ಪಾಂಚಾಲ ||೭|| ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಬೀದಿಗಳ ಪ | ನ್ನೀರ ಚಳೆಯದ ಕಳಸಕನ್ನಡಿ | ತೋರಣದ ಸೂಸ
ಕದ ಮುತ್ತಿನವಕರತೋರಣದ || ಹಿರಣದ ಹೊಂಗೆಲಸದಖಿಳಾ | ಗಾರಪಟ್ಟಿಯ ಸೋಮವಿಧಿಯ
ಸೂರವಿಧಿಯ ರಚನೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಪಟ್ಟಣವ ||೮|| ತಿವಿದುವು ಹೊಂಗೆಲಸಗತಿಯಲಿಲೋವೆಗಳು
ಚೈತನ್ಯಮಯಚಿ | ತ್ರಾವಳಿಯ ಬೆಸುಗೆಗಳಲೆಸೆದುವು ಭವನಭಿತ್ತಿಗಳು || ಹೂವಿನರಳನು ಹರಹಿನಲಿ ರ
ಥ್ಯಾವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದವಗರುಧೂ | ಮಾವಳಿಯ ಕಂಪಿನಲಿ ಮುಖಮುಖಿಸಿದುವು ಮೇಘುಚಯ ||೯|| ಕಾರಣ
ಯಕುಂಕುಮದ ಸಾದಿನ | ಸಾರಣೆಯನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳ ಕರ್ಪೂರಧೂಳಿಯ ಹೊಳಹುಗಳ ಪನ್ನೀರ ಪಕ್ಕ
ಲೆಯ || ಚಾರುಚಳೆಯದ ಕೆಸರಿಡುವ ಕ | ಸ್ತೂರಿಗಳ ಪೂರಾಯಪರಿಮಳ | ಭಾರದಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ

ಕುಸಿದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೧೦|| ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನಬಿವ್ಯಚಿತ್ರದು | ಕೂಲನಿಜೆಯದ ಲಾಮಚದ ಬ |
 ಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ರಂಜಸುವಪಟ್ಟಿಗಳ || ಮೇಲುಮೊದಕಯಕರ್ಪುರದ ಹೊಂ | ಬಾಳೆಗಳ
 ಮಲಯಜದಕಂಬದ | ಸಾಲುಗಳಲೊಪ್ಪಿದುದು ಚಪ್ಪರವೆರಡುಯೋಜನದ ||೧೧|| ಬಿಗದವೆಡೆಮಂಟ
 ಪದ ಬಿಂಗಾ | ರಿಗಳ ಬಿಡೆಯದ ಚಮರಹೊಂಗೆ | ಚ್ಚೆಗಳ ಮುಕುರದ ಘಂಟೆಗಳ ಬಂಧುರದ ಬಾಸಿ
 ಗದ || ಸುಗಮಬಂಧದ ಬಣ್ಣಸರದೋ | ಳಿಗಳ ಕಂಬದ ವಜ್ರಮಯಧಾ | ರೆಗಳಲೆಸೆದುದು ಭದ್ರ
 ಮಂಟಪವಮಲಮಣಿಮಯದ ||೧೨|| ಕೇಲಿಸಿದಪಟ್ಟಿಗಳ ದಿವ್ಯದು | ಕೂಲದಲಿ ಹೊಂಬರಹದಲೆ
 ಗಳ | ಚೂಳಿಕೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋರಣವೆರಡುಪಕ್ಕದಲಿ || ಮೇಲುಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕದನೇ | ಪಾಳೆಚ
 ಮರಿಯ ದಾಳಿಗಳ ಸಂ | ಮೇಳದಲಿ ಸಮತಳಿಸಿದರು ವೈವಾಹಮಂಟಪವ ||೧೩|| ಹೊಳೆವಭಿತ್ತಿಯ
 ಸಾಲಭಂಜಕಿಗಳಲಿ ಮೌಕ್ತಿಕವಜ್ರಮಣಿಮಂ | ಗಳಮಹಾರತ್ನಿಯಲಿ ರಚನೆಯ ಚಿತ್ರಪತ್ರದಲಿ ||
 ಇಳಿಗಿಳಿದಪುಷ್ಪಕವೊ ನೂತನ | ನಳಿನಮಿತ್ರನ ರಥವೊ ಮೇಣಿದು | ಜಲಫಿಶಯನನ ಸೆಚ್ಚೆಯೋ
 ನಾವರಿಯೆವಿದನೆಂದ ||೧೪|| ಝಳವ ಝೋಂಪಿಸಿ ಬೀಸಿದವು ತಂ | ಬೆಲರ ಬೀಸಣೆಗೆಗಳ ಪರಿ
 ಮಳ | ಕಲಿತಮಕರಂದದ ತುಷಾರದತುಹಿನರೇಣುಗಳಾ || ಸುಳಿವಸುತ್ತಣಸಾಲಭಜಕೆ | ಗಳಲಿ
 ಸೂತ್ರಿಸಿ ರಚಿಸಿದರು ಮಂ | ಗಳದರಿಂಗಣ ಜಾಡಿಸಿತು ವೈವಾಹಮಂಟಪವ ||೧೫|| ವರಜವಾಜಯ
 ಶೃಂಗಗಳ ಕರ್ಪುರದ ತವಲಾಯಿಗಳ ಸಾದಿನ | ಭರಣಿಗಳ ಮೃಗನಾಭಿಗಳ ನಡಕಿದರು ಬಂಡಿಯಲಿ ||
 ಸುರಿಸುರಿದು ಹಂತಿಗಳ ಹೊಂಗೊ | ಪುರಿಗೆಗಳ ತುಂಬಿದರು ಗಂಧದ | ಹಿರಿಯರಂಜಣಿಗೆಗಳ ಹಿಡಿ
 ದರು ಸುತ್ತವಳಯದಲಿ ||೧೬|| ಬಳಿಕ ಸೋದೆಗಳ ಭಾವಿಗಳು ಪ | ಕ್ಕಲೆಯ ಪನ್ನಿರುಗಳು ಲಿಡಿ
 ದವು | ಹೊಳೆವಕೈರಾಟದ ಕಾಂಚವಮಯದ ಡೋಣಿಗಳ || ತುಳುಕಿ ಬಿಗಿದರು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ |
 ವಳಯದಲಿ ನವಯಂತ್ರಮಯಪು | ತ್ಥಳಿಗಳೇ ನೀಡುವವು ಬೇಡಿದಂಗೆ ಸುವಸ್ತುಗಳಾ ||೧೭|| ಏಕ
 ವಿಧದ ನವಾಯಿಯೇ ಮೂ | ಲೋಕದತಿಶಯವಸ್ತುರಚನಾ | ಸೌಕುಮಾರಿಯ ಸೇವೆಗಿದು ಸಾಕಾರ
 ವಾದುದಲಾ || ಏಕಮಯಮತವಿಶ್ವಕರ್ಮ | ವ್ಯಾಕರಣಲಕ್ಷಣದಲಕ್ಷ್ಯಾ | ನೀಕವಿದರೊಂದೊರೆಗೆಬ
 ಹುದೇ ಭದ್ರಮಂಟಪದಾ ||೧೮|| ವಿವಿಧವೀಣಾವಾದ್ಯಕೋಮಲ | ರವದ ಮಧುರವೃದಂಗತತಿಗಳ |
 ರವಣಿಗಳ ನಟ್ಟವಿಗರುಗ್ಗಡಣೆಯಗಡಾವಣೆಯ || ನವವಿಧದ ವೈತಾಳಿಕರ ವರ | ಯುವತಿಯರ
 ಭಾರಣೆಯ ಭೂಷಣ | ರವದ ಮೇಳವು ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಚಾರುಚಪ್ಪರವ ||೧೯|| ಸಾಳಗದ
 ಸನ್ನೋಹದದ ಮಳೆ | ಗಾಲವೋ ಗೀತವೊ ರಸಾಳಿಯ | ಕಾಲುಮೆಯೊ ನವಕಾವ್ಯಬಂಧದ ಸಾರಸಂ
 ಗತಿಯೋ || ಅಲಿಗಳಿಗಾಯುಷ್ಯಫಲಜ | ವಾಳುವೋ ನರ್ತನವೊ ಸೊಗಸಿನ | ಮೇಳವಣಿಗಳಪಾಟ
 ಯಾದುದು ಜನದಕಣ್ಮನಕೆ ||೨೦|| ತೀವಿದರು ಹೊರವಳಯದಲಿ ನಾ | ನಾವಿಧದ ನಾಟಕದ ನರ್ತನ |
 ಭಾವಕದ್ರಾವಕಸುಗಾಯಕಮಲ್ಲಚಿತ್ರಕರು || ಕೋವಿದರು ಕರುಷಕರು ಪಣ್ಯಾ | ಜೀವಿವಾಮನಮೂ
 ಕಬಧಿರಾಂ | ಧಾವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ ಸಕಲ ದಿಶಾಸಮಾಗತರು ||೨೧|| ಕವಿಗಮಕವಾದಿಗಳು ವಾಗ್ಮಾ |
 ಪ್ರವರಯಾಚ್ಚುಕಮಾಂತ್ರಿಕರು ವೈ | ಪ್ಲವಮಹೇಶ್ವರಜೈನಭೈರವಬುದ್ಧಲಿಂಗಗಳು || ವಿವಿಧ
 ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮ | ವ್ಯಹರಣನಿಸ್ವರು ವಿವಾಹೋ | ತ್ಸವಂ ಲೋಕನಕೌತುಕಿಗಳೊದಗದರಸಂ

ಹ್ಯಾತ ||೨೨|| ಗಣಿತವಂತರೆನೆರಪಿ ಸುಖಾ | ಹೃಣರು ಸುಶ್ರೋತ್ರಿಯರು ವೈದಿಕ ಗುಣದ ವಾಚಾಲ
ಕರು ವಿವೇಚಿಸ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಮರು || ಪ್ರಣುತಪುಷ್ಪಿಗಳ ಮುನಿವರರು ಸಂ | ದಣಿಸಿತುಳಿದಿಗಂತರವ
ಧಾ | ಲಣಿಯವೇವಪ್ರಾತ ನೆರೆದುದು ದ್ರುಸದನಗಲಿಯಲಿ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾ | ಧರ
ಮಯೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ಗರುಹಕಸ್ತುರಸಿದ್ಧ ವಸುಗಂಧರ್ವಭೂತಗಣ || ವರಮರುದ್ಧ ಣ ರುದ್ರಮನು
ಭಾ | ಸ್ವರಸ.ಧಾಕರತಾರಕಾಗ್ರಾ | ಸುರಸಮುನಿಪದಿಕ್ಷಾಲತತಿ ನೆರೆದುದು ವಿಮಾನದಲಿ ||೨೪|| ಚಾ
ರಣರ ಕೈವಾರತಂಬುರ | ಸಾರವಸಂಗೀತ ರಂಭಿಯ | ಚಾರ.ನರ್ತನ ಚಿತ್ರರಥನ ವೈದಂಗವೈದು
ಶಬ್ದ || ಆರು ಭಟವಿಗಲಭ್ಯವನಂ | ಭಾಲಯೋಲಗದಲಿ ತದೀಯವ | ಹಾರಭಸವಿತರೇತರಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೫|| ರಚಿಸಿದರು ಮಂಜುಸವನವರವ | ರುಚಿತವೃತ್ತಿಯೊಳವನಿಪಾಲ | ಪ್ರಚ
ಯವನು ಮನ್ನಿಸಿದನಿವರನು ವಿಪ್ರಸುಭಯೋಳಗೆ || ಪ್ರಚಾರಮೋನಿಯದೆ ಪದ್ಮರಾಗದ ರುಚಿರರತ್ನವು
ಜಾತರೂಪು | ಖಚಿತವಾದೊಡ ಪುಣ್ಯವೆನತಾದ್ರುಸದಚಿಂತಿಸಿದ ... ||೨೬||

ಅಂತು ಸು. ೧೦ ಕೈ ಪದ ೫೩೫ ಕ್ಕ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

—

ತ ಬಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯು ಸಂ ಧಿ .

—

||ಸೂತನೆ ಕಮಲಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಂದಿನ | ಕಮಲೆಯೆನೆ ಪಾಂಚಾಲಸುತೆ ನಿಜ |

ರಸೂರನು ನೋಡಿದಳು ಪೃಥ್ವೀಪಾಲಪದ್ಮಾಯಲಿ ||

—

ಅರಸ ಕೇಳನ್ನಿಂಮೀಮೊಖಿದ ಪಿ | ಸ್ತರಣವಾಮದು ಪೂರ್ವವೇದಿಯ | ವರನಿಗಮನಿಭೋರ್
ಪಘಾಂಶಿತಪಿಳಕಲ್ಮಷನೆ || ಮರುದಿವಸ ಮಹಿಳಾಶಿರೋಮಣಿ | ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಮುದ್ರದ | ಸಿರಿ
ಯ ಪರಣಯವೆಂದು ಸಾಲತು ಪಾಳೆಯಂಗಳಲಿ ||೧|| ತಿಗುರ ಗೆಲುವುದು ವಶ್ಯತೀಲಕಾದಿಗಳ ನಿಚುವುದು
ವೋಹನದ ಮ | ಮದ್ದಗಳ ಮಾಯೆಯ ಬೀಸುವುದು ಸೂಸುವುದು ಸೋಗಸುಗಳ || ಹಗಲುಕಾಹೆಯ
ರೂಪುಗಳ ಗಾ | ಮಗರ ಮರವುದು ಮನ್ಮಥನ ಕಾ | ಕೆಗದ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯೆಂದರು ಹೊಯ್ದು ಡಂ
ಗುರವ ||೨|| ಮುಸಿಕೊಂಡರು ನಿಖಿಳಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರು ಮಾಯಾಪುರದ ಕಾಂಚೀ | ಪುರದ ಜಾಳಾಂ
ಧರವ ವಿವಿಳಸ್ಥಾನದೇವಂಗೆ || ಕಂಮುಖನ ಕಜ್ಜಾಯದಲಿ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಸಂಶಯಭೇದವರ್ಗದ | ಹ
ರಸದಲಿ ಹೊರವೆಂಬರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿ ||೩|| ಉಬ್ಬು ಮುಂದುದು ರಾಯರೊಬ್ಬರ | ನೊ
ಬ್ಬರಿಕ್ಷಿಸಿ ಚಲುವಿನಲಿ ಸಿ | ಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ಸಾಹಸಿಕೆಯಲಿ ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ || ಬಬ್ಬರೊಬ್ಬರಸೂ
ಯೆಯೊಬ್ಬರ | ನೊಬ್ಬರಳುಕಿಸುವವರುಗಂಗಳ | ಮಬ್ಬದಲಿ ಮನಸಂಚುತಪ್ಪಿತಸಾಧ್ಯಚಿಂತೆಯಲಿ ||೪||
ಹೋರೆಗರ ಹೊಳ್ಳಿರಿತ ಚೋಯಿಸ | ರಾಮಭಟಿಗಳ ಬಿಂಕ ಮಾಂತ್ರಿಕ | ರೋರೆಮುಸುಕಿನ ಜಾಳು

ಜಪವೀನ್ಯಸರ ಚಾಕ್ರೈಕೆ || ಪೂರವಿಪಪುಳಕಂಗಳಲಿಸಿಂ | ಗಾಲಗಳು ಸೀವನದೈತಂ | ದೋರಣಿಸಿದ
ರು ಸಾಲಶೋಭಿತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||೫|| ಕೌರವರು ಯಾದವರು ಸ್ವತೀ | ಧಾರಣೀಕ್ಷತ್ರಿಯರವಂಶದ
ವೀರಪಾರ್ಥವೆ ವಿತತಿಕ್ಕುಳ್ಳಿದುರ್ದಾಸನಾಗವಲಿ || ಕಾರ್ತಿಕೋದರಸಚಿವಮಂತ್ರಿಕು | ಮಾರಚಾವರೈವ
ಡಪದೊಳಪಲಿ | ವಾಲೆ ಬಳಸಿತುಪೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ್ನೊಪ್ಪುವೆಯದಲಿ ||೬|| ಅಂಕೆಯದು ಹೊಟ್ಟೆ ವರಪಿ
ಭವಾ | ಲಂಕೈತಿಯನದನೇನದೊಳವೆ | ವಂ ಕುಟುಂಬ ಕಳನೇರಿದಾದವಪಿನಗೆ ತನಗೆನುತ || ಶಂಕರಾ
ರಿಯ ಮುಖದಲಗು ಮಾ | ರಾಂಕಮಜ್ಜಿನ ಜಂಕಯಂಕೆಯ | ಜಂಕವನು ಹಿಟ್ಟುನುಸೆನು ನರನಾಥ
ಕೇಳೆಂದ ||೭|| ತನು ಧನುವನು ಯಂತ್ರದನ್ನೊಪ್ಪ | ನಿರಸು ತಳುವದೆತಂಗಿಯನಲಂ | ಕನು
ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ತಾ ಕೋರಿಸು ಮುಕ್ತಿಯರನಾ || ಪರನ ಮನಲಿ ಲಗ್ನಹಿದದ | ತ್ತಿರೆಯನುತ ಪಾಂ
ಚಾಲಭೂಪತಿ | ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯವ್ವನನು ಬೆಸಸಿದನು ಬೇಗದಲಿ ||೮|| ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯಮೇಲೆ
ಶತಸಾ | ಖರನಿತಂಜಿನಿಯರು ಕುಮಾರರು | ಮೊರಗೆ ಬಂದರು ತಿಗುಂದರು ಕುಂಕಮದಲ
ವೆಯವವ || ಅರಸಿ ಮೃಜನಮಾಡಿ ನೊತನ | ಪರಿದುಕೂಲವನುಬ್ಬ ಸುಯರ | ಕರದನೇನುಗ್ಗ ಪಣ್ಣ
ಯಲಿ ಬಂದಳು ನಿಜಾಲಯಕೆ ||೯|| ಹೊರೆಯಸುಯರ ನೋಡು ಮೈಯಲಿ | ಹುದು ಬಳಿದು ಚಿತ್ತ
ವೀಕೆಯ | ಧರಿಸಿ ಕನಿಯದು ಕಿಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಮಲ್ಪಿಯು ಸ್ವರಸಿದು || ಅರಸಿಯಾಗದು ಸಾಸಿಕವು ಮೈ
ಪರಮಳದ ಪೂರವಲಿ ಗಂಧಾಂ | ತರಕೆ ಸರಯದು ರೂಪವೇನೆಂಬನು ನಿತಂಜಿನಿಯಾ ||೧೦|| ಹೊಲೆ
ಗಳಲಿ ಸಿಲುಕಿದೊಡೆ ನೋಡುಕೆ | ಬಳಿಕ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯೇ ಕಂ | ಗಳಗೆ ಕಾಪಿಸಿದರಯು ನಿಮಿಷಕೆ
ಸಮಯವೆಲ್ಲಿದುದು || ಲಲಿತಸ್ಮಿತಾಂತಿಗಳೊಳದ್ದು | ಮೂಳಗಿ ತೆಗೆವವರಾರು ಬಿಳನ | ಸ್ಥಳಕೆ ಮುರಿ
ದರೆ ವರಳದಲೆ ಕಂಗಳಿಗೆ ಹುಸಿಯೆಂದ ||೧೧|| ಹೊಲುವಗಡವೇ ಹೊಳೆವವಕ್ಷ | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಬನ
ದೃಷ್ಟಿ ಸಳಿತೋ | ಳ್ಗಳಲಿ ಸೆಕ್ಕುಗುರೊಳಿಯಲಿ ಬಂದಳದ ಭೂಭಿಮಲಿ || ಸುಳಿದೊಡ್ಲಿಯೆ ನಿಲು
ವುದಶನಾ | ವಳಿಯ ಬಿಂಬಾಧರದ ಕವನ | ಚಲಿಸಿಕೆಗೆ ನರಲಾಲಿ ನರೆಯವು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ||೧೨||
ಅನಿಯನಪುವಿನ ನಿವ್ವನಾಭಿಯ | ವಸುಳಯಾಸೆಯ ತೋರಪೊಲೆಗಳ | ವಸುಪತನದೇಗಳ ಜಾನು
ಜಂಘೆಯ ಚರಣಪ್ಪವದ || ಎಸಳುಗಂಗಳ ತೋಗಿ ಬೆಳಗನ | ಮಸುಪಕಾಂತಿಯ ಮುಂದಕರು
ಳಿನ | ಜಿಸಬಗಂಧಯ ರೂಪನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡದಂದ ||೧೩|| ಪೂಸುವೊಡೆಕತ್ತಲಿಬವಾಜಗಾಳಿಸಲೇ
ಪರಮಳವು ನೂಸದೆ | ಸುಸಿ ದೆಸೆ ಕಂಪಿತ ವಸ್ತುವಸ್ತನವಳೆಯೋಜನವ || ಈ ಸವಸ್ತವು
ನುಷ್ಯಧವದ | ದೋಪಗರ್ವಿತಧಾತುಗಳ ಪಿ | ನ್ಯಾಸವೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಭಾವದ ಭಂಗಿ ಬೇರಂದ
||೧೪|| ಬೆರಳ ತ್ರಲಿಪ್ತಿಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿಕೆ | ಮರೆಯ ಪಾಡಗನೇವುರಂಗಳ | ಕರಚರಣಸಾಂದರ್ಭದ
ಲಿ ಬಲುಮೊಲೆಯ ಡಾಳದಲಿ || ಕೊರಳಮುತ್ತಿನ ಹಾರಸುವನೋ | ಹರದ ಕದಪುಗಳಿಂದ ಕರ್ಣಾ |
ಭರಣ ವೊಪ್ಪಿದವೇನೆನೆಂಬನು ರೂಪನಂಗನಯಾ ||೧೫|| ಎಸವಧರರಾಗದಲಿ ಮಿಗೆ ರಂ | ಜನುವವೋ
ಲಾಣಿಕ್ಕುಮೆರದವು | ದಶನಬಿಧಿತಿಿಯಿಂದ ಧಳಧಳಿಸಿದವು ಮುತ್ತುಗಳು || ವಿಸುವದೇಪಚ್ಚವಿಗಳಲಿ
ಡಾ | ಳಿಸುವವೋಲ್ಲಾಪಣದ ಹೇಮ | ಪ್ರಸರ ಮಂದವು ಹೊಗಳ್ವಕಪಿಯಾರುಬಿಟ್ಟು ಚನೆಯ
||೧೬|| ಪರಮಳದ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂ | ವರಿಸಿ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಕೆಂದಾ | ವರೆಯ ಮರಿದುಂಬಿಗಳ

ವರ್ಣಾಂತರವನಳವಡಿಸಿ || ಸರಸಾಂಗಾಧ್ಯಾತ್ಮನು ಸಂಸಾರನು | ಗರಸಾಗಳನುಯ್ಯ ವಸ್ಯುತ | ವರೆ
 ವಿರಿಂಚಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೧೧|| ಸರಸಾಲಾಪಾಂಗಾಂಗವುಮಯತನು | ಸರಸಿಯಲಿ
 ಮುಳುಗಿದೆಯಾವನ | ಕುಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವನು | ಹರವ್ಯಯವು || ತರಳನಯನವೊ ಶ
 ಫುಗಳೊ ತಾ | ವರೆಬಿಡಿ ಮುಖಪ್ರೋತಂಬಿಗೊ ನಿರು | ಗುರುಗಳೊ ಮುಗುಣವೊ ರವನವೊ
 ಚಿತ ಕಾಯ್ತಂದ ||೧೨|| ರಾಜಸೂಯನ ಕರ್ತೃತ್ವವೊ | ರಾಜಮಂದಲವಾಯ್ತು ಮುಖಿಸಿದು |
 ರಾಜರಾಜನ ಪ್ರೋಲ್ಕದಕಾಪುಟ್ಟಿ ರಾಜಮಲಿ | ರಾಜಸುಧ್ಯಾನವಪ್ರೇಶಾಸ್ತನ | ರಾಜಮಾಯ್ತು ತ
 ಮಾಲಸತ್ರನಿ | ರಾಜತಪ್ಪ ಬನಸೋಪಯಕ್ತಿಪಾಲಕೆ ಚಂದ ||೧೩|| ಬನಸ ಕೇಳುಕಲಾಲಿತಾಂಜನ |
 ವೆನೆ ಚಿತಾಕ್ಷಿಸುತ್ತವಾದವ | ಬಿರುತಕಾಂಗನ ಬಲಿಗಲು ಸ್ವಸ್ಥನಪ್ರೀತರವ | ಬಿರುತಮಯನಕಾರಕಾ
 ಮಂ | ಹನ ಕದರ್ಭತಕಮುವವೆನಲೊ | ಕುಯುಗಳಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವ ವರಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೧೪||
 ಏನೆನೆಂಚಿನು ಮನಸಿನ ಮನ | ದಾನೆಯನು ಕುಯುಕನ ರತ್ನನಿಧಾನವನು ಚಿಹ್ನಣವನಂಗಮಂತ
 ಸೂತ್ರ ಕವ | ಮಾನಿನಿಯರೈದ್ಯವನನು ಕುಚ್ಚಾ ನಗನಾಪಾತ್ರ ಭವನುಕ್ತಾನವನು ಮೂಲೋಕ್ತಮೋಹ
 ನವಸ್ಯಚಿತ್ರಕವ ||೧೫|| ಪಾಲಿಯನು ಸಂಸಾರಮುಖ | ಪಾಲಿಯನು ಬನನಯನಕಾರ | ಗಾಲಿಯನು
 ಮುನಿಧೈರ್ಯಸರ್ವಸ್ವಾನಹಾಲಿಯನು || ಭೀರಂಗಿ ಪಾರಾಂಕವನು ವರೆ | ಪಾಲಿಕಾಂಕ್ಷಿಯಚಿತ್ತಚ್ಚಾ
 ರ್ಯನಿ | ಹಾಲಿಯನು ಹ್ರಾಸದಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸುತ್ತವಾರೆಂದ ||೧೬|| ಸಳಿನಮುಖಿರರೆ ಸಕಲಸೃಷ್ಟಿ
 ಗೆ | ಕಳಸಮಿಮ ಸೌಂದರ್ಯವನವ | ಏಲಸಮಿಮ ರತಿರಮೋಪ್ರಭವರರ್ಪಣೋಪಮಿಮ || ಲಲನೆಯರೆ
 ಸಿವಂತಮಣಿ ಜಗ | ಮೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಸಿ ಕಣಿ ತಪೋಧನ | ಕುಜಗಿ ಸೃಣಿಯನು ಮೆರೆದುದು
 ರೂಪವಂಗನೆಯ ||೧೭|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದವಾಧರಣ್ಯಾ | ವಳಿಯ ರುಚಿ ತಸ್ಯಣಿರೂಪಿಯ | ಮು
 ಕ್ಕಳಿಸಿತಂಗಾಪ್ಪವಿ ತವಂಗಾಧಿಯ ಸವಹಾಯ್ತು || ಭಸ್ಮಭಸಿಸಿದು ಮವನ ಮುಖಮಂ | ಹಲದ
 ಕಾಂತಿಯನೊಡದು ಕಂಗಳ | ಬೆಳಗು ನಿಶ್ಚಯವು ದೇವನೆಂಬನು ನಿತಂಜಿನಿಯ ||೧೮|| ಕಂಗಳಲಿ ಕು
 ಡಿ ಮೇಳಮುಖಿನ | ಹೊಂಗನಲಿ ಭಂಗವಕ ಭಾವದ | ಭಂಗಯಲಿ ಪತಿಕರಣ ಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಕದಂಬವಲಿ ||
 ಇಂಗತದ ಬಿರಮಗಳ ಕುಮಳ | ವಂಗಹಾರಕಲಾಸುಖವು | ಭಂಗಿಗಳು ಬಿಬ್ಬೊಕಲಿತಾದಿಗ
 ಳು ಹ್ರಾಸದಿಯ ||೧೯|| ವರವಸಂತನ ಬರವ್ವ ಪಾಲಿಯ | ಬಿಮುಗಳ ಮುಮಂಜಿಗಳ ನಯ |
 ಸರದ ದನಿ ಕುಕಳಭಿಲೇ ನವೇಕ್ಷುರಸಧಾರ || ಮೆರೆವಪ್ರೋಲ್ಕು ಸಮೋಗರಪಾವನ | ಸುಯ ಜೋಡ
 ಣೆ ಬನಮನವನಾ | ಮಸಿದುದು ನಿಪ್ಪಸರವಲಿ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೨೦|| ಆರತಿಗಳೆತ್ತಿದರು ಬಳಿ
 ಕು | ಪ್ರಾರತಿಯ ಹಾಯ್ಕಿವರು ಮುಕ್ತಿನ | ಸಾರಕಳೆಯ ಸೂಸಿ ಹರಸಿ ಸುವಾಸಿನಿನಿಕರ || ಚಾರು
 ಮುಕುರವ ನೋಡಿ ನಿಂದಳು | ಭಾರಣಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಜಂ | ಬೀರಧಲವನು ಕೊಂಡಳಂಗನೆ
 ವಿಪ್ರಮಂತದಲಿ ||೨೧|| ಮುಂದೆ ಪಾಯವಧಾರು ಸತಿಯರೆ | ಸಂದಣಿಯ ಸಾಲಿನಲಿ ದಂಡಿಗೆ | ಗಂ
 ದುಮುಖಿ ಬಂದಳು ಸಿತಾಬ್ಜಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಲಿ || ಹಿಂದೆಮುಂದಿಕ್ಕಲವನಾರ್ಥ | ವೃಂದ ನೆರೆದುದು
 ವಿರಪಟುಹದ | ದುಂದಭಿಯ ಹಂಚಿದ ರವಪ್ರೀತಿದುಂದಬರವ || ಸಾಲಪ್ಪುಲಿಮುಸುಕಿವವು ಸಮ |
 ಪಾಳಿಯಲಿ ಸಿಗುಲಿಗಳಾಡಿದು | ಪಾಲಿಯವಗಾಹಿಸದು ನೆಲನೆನಿತನಿಶುವಳಯದಲಿ || ಬಾಲಿಯರೆ ಜಮಗು

ದೆಯರನತಿಘಾ | ತಾಳಿಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ತಾಳದ | ಬಾಲೆಯರ ಚದುರೆಯರ ನಲ್ಲದೆ ಕಾಣನಾನೆಂದ ||
 ನಿಂದಲೆಯ ಚೂಲೆಯದ ತುಂಬಿಯ | ಮುಗುರುಳ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತಿನ | ಹೆರನೊಸಲ ನಿಡುಹ
 ಬ್ಬುಗಳ ಡಾಳಿಸುವಕದಪುಗಳ || ತುರುಗೆಪೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಗಳ | ಮೆರವಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳೆಸವನು |
 ಣೊರಳ ನಳಿತೋಳುಗಳ ನೀರೆಯರೈದಿತೋಗ್ಗು ನಲಿ ||೨೦|| ತೋರಮೊಲೆಗಳ ನಲಿವನಡುಪೊರೆ | ವಾ
 ರಗಳ ನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಕಿರುಡೊಡೆ | ಯೋರಣದ ಹಾಳುಗೆಯ ದಪ್ಪೆಯ ಹಂಸೆಗಳ ಗತಿಯ || ನೀರೆ
 ಯರ ಮೈಗಂಪುಗಳ ತನಿ | ಸೂರೆಗಳಸುವ ತುಂಬಿಗಳ ಕೈವಾರಗಳ ಕಡುಗುರುಪೆಯರು ನೆರೆದುರು ಸ್ತನ
 ನಿವಹ ||೨೧|| ಕೀಲಕಡಗದ ವಜ್ರಹುರಿಯ | ಜೋಲೆಯದ ಮಣದ ರವೆಯದ | ತೋಳುಬಂಟಿಯ
 ಕೊರಳ ತಿಸರದ ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯ || ನೀಲರತನದ ಸದಕಮಾಣಿಕ | ದೋಲೆಗಳ ಮೂಗತಿಯ
 ಮುತ್ತಿನ | ಮೇಲುಶೃಂಗಾರದ ಸ್ತನಜನ ಸಂದಣಿಸಿತಲ್ಲ ||೨೨|| ಪಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯ ಮುತ್ತಿನ | ತಿಲಕ
 ಸೂಡಗಪಾಯವಟ್ಟದ | ಲಲಿತಬಂಧದ ವಜ್ರಹುರಿಯ ತಾರಕಾಪುಷ್ಪ || ಹೊಳೆವ ಕಾಂಚಿಯ
 ಕಿಂಕಣಿಯ ಸಂ | ಕುಲದ ನೇವುರವೀರಮುದ್ರಾ | ದಳಿಯ ಚರಣಾಭರಣದಬಲೆಯರೈದಿತೋಗ್ಗು ನಲಿ
 ||೨೩|| ಭ್ರೂಲತೆಯ ಬಿಲುಗಳ ಕಟಾಕ್ಷದ | ಕೋಲಮೊದಗಳ ಬಾಸೆಗಳ ಕರ | ದಾಳಿಗಳ ಕತ್ತಾಯತಿ
 ಲಕದ ಹರಿಗೆಹಲಗೆಗಳ || ತೋಳುಗಳಲಾಡಿಗಳ ಸೆಳ್ಳುಗು | ರೋಳಿಗಳಸುರಗಿಗಳ ಮೃದ್ವು | ನಾಳು
 ನಡೆದುದು ದ್ರಾಪದಿಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿಸಿನಲಿ ||೨೪|| ತೋರಮೊಲೆಗಳ ದಂತಿಘಟಿಗಳ | ಚಾರುಜ
 ಘನದ ಜೋಡಿಸಿದಹೊಂ | ದೇರುಗಳ ಸಳಿಗುರುಳುಗಳಲ್ಲರಿಯರೈದಿತೋಗ್ಗು ನಲಿ || ಚಾರುನಯದ ಚಪಲಗ
 ತಿಗಳ | ವಾರುವಂಗಳ ಮೇಲುವಸನದ | ಸಾರಸಿಂಧದ ಸೇನೆ ನಡೆದುರು ಸತಿಯಬಳಿಸಿನಲಿ ||೨೫|| ಯ
 ತಿಗಳಿಗೆ ಮೊನೆದೋರು ತಣಸನು | ವ್ರತಿಗಳಿಗೆಬೀರುತ ಸವಾಧ | ಸ್ಥಿತರಮೊಗನವೇಲಡಾಯುಧಧಾ
 ರಗಳನೆಳೆದು || ಶ್ರತಿವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ದೀ | ಕ್ಷಿತರಮತಿಯಲಿ ತವಮುದ್ರಾ | ಕಿತವನೂತ್ತತ
 ಮಿಾರಿ ನಡೆದುದು ಯುವತಿಪನಕಟಕ ||೨೬|| ಆರು ನಿಲುವರು ಸಮ್ಯುಖಕೆ ಮದ | ಸಾಯದ ಪದನಾರಿ
 ಹರಿತಾ | ಹೇರುರದಹೆಂಗುಸುರೆ ಬೊಮ್ಮನು ಮಗಳ ಮೊರೆಗೇಡಿ || ಘೋರವದು ಸುರಪತಿಯ ಕಥೆ ಮೈ
 ಯಾರೆ ಹೊತ್ತನು ಮದನಮುದ್ರಾ | ಧಾರಿಯೆಂಬವೋಲೊಡಂಬುವು ಮುಂಗುಡಿಯ ಕಹಳೆಗಳು ||೨೭||
 ಪಸರಿಸಿತು ತಂಬೆಲರು ಬೀತುದು | ಜಿಸಿಲ ಬಿಂಕ ಸರೋಜಸಂತತಿ | ಮಸುಳಿದುವು ಮದವೇರಿ ಮೆರೆದುವು
 ತಾರಕಾನಿವಹ || ಒಸುರದವು ಶ್ರಿಕಾಂತ ನೈಫಲ | ಹಸರ ಹಂದುದು ಚಕ್ರಸಾಕದ | ಬೆಸುಗೆ ಸಡಿಲಿತು
 ಚಾರುಚಂದ್ರಾನನೆಯ ಬರವಿನಲಿ ||೨೮|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸಿದವು ಕಾಮುಕರ
 ಮುಖ ತನು | ವಳಯಕಾಂತಿಯ ತಂಪಿನಲಿ ಬಾಡಿದವು ಬುದ್ಧಿಗಳು || ಲಲಿತವಿಭ್ರಮದಿಂದಹಂಕೃತಿ |
 ತಿಲೆಗಳೊಡೆದುವು ಮೋಹನದ ಹೊ | ಯೋಳುಗಳೊಳೆದಡಗದವು ಚಿತ್ತ ಮಹಾಮುಷೀಶ್ವರರ || ತ
 ರುಣಿಯರ ನವನೀಲಮಣಿಗಳ | ಕುರುಳ ಕಬುಯ ಭರದವರಕ | ತ್ತಾಯತಿಲಕದಕಾಳಿಕೆಯಘನಕಾಂ
 ತಿಲಹರಿಗಳ || ಕೊರಳಹಾರದ ಕರ್ಣಪೂರದ | ಸರದ ಮೌಕ್ತಿಕರುಚಿಯ ಯಮುನಾ | ಸುರನದಿ
 ಯ ಸಂಗದಲಿ ಮುಳುಗತು ಸಕಲನೃಪನಿಕರ ||೨೯|| ಪಂಮಳಕೆ ಮಿಗೆ ಕವಿವತುಂಜಿಗೆ | ಕೆರಳುವರು
 ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಪದನೇ | ಪುರದನುಣ್ಣಿನಿಗಳಿಸಿ ಮುತ್ತುವರಾಜಹಂಸೆಗಳ || ಹೊರೆಯ ಕಳದಿಗೆ ದೂರುವ

ರ. ಕೈ | ಯರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಧರೆಯೆಂಬುದು | ಮುರಿವರಿದು ಮುಖದಿರುಹುವರು ಮುಗ್ಧಾಂಗನಾನಿವಹ
 ||೪೧|| ಕಂಗಳೋರೆಯಡಾಳಿಸುವಹಾ | ಸಂಗಗಳ ಬಿಗುಟ್ಟಿನ ದುಹಾರದ | ಭಂಗಗಳ ಬಲುಮಿಟರೆ ಕರ
 ಣವಸಾರಗಳ ಸರೆಯ || ಮುಂಗುಡಿಯ ನಿಜಸಾರಿಯರ ಕಪಿ | ವಂಗವಣಿಗಳ ಜೂಜುಗಾತಿಯ |
 ರಂಗನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿಪಿಡಿದರು ವಿದಗ್ಧೆಯರು ||೪೨|| ಹಾವುಗೆಯ ಸಿಗುಯ ವರಚಮ | ರಾ
 ವಳಿಯ ಕರ್ಪೂರಗಂಧದ | ಹೂವುಗಳ ಕತ್ತುರಿಯ ಕಾದುಬಾಜಕುಂಕಮದ || ತೀವಿದನುಪಮೆಭಾ
 ಜನವ್ಯಯ | ನಾವಳಿಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಪಿಪ್ಪಾಸ | ತೀವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಕದಂಬಕಪ್ಪೆಯೆತ್ತೋಗ್ಗಿನಲಿ ||೪೩|| ಧರ
 ಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಳಿಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರ ಬಸಳಾಸ್ಥಾನವಲಿ ಮೋ | ಹುಸಿವರು ಮೋಹನದ ಮೋಡಾಪೋ
 ಡಿಯಬಲಿಯರು || ಅರಸುಗಳ ನಿಶುನೋಟದಲ್ಲಿಯ | ಗರವೆಯರ ನಸುನೋಟತಪ್ಪೊಳು | ಬೆರಸಿಹೊ
 ಯ್ದುಡಿದವು ಬಾಡಾಬಾಡಿಯಂದಲಿ || ದಾಯ ತಪ್ಪಿತುಗರುವರಾಟ ಪಿ | ದಾಯಗಟ್ಟಿತು ಮಿಟರೆ ನೋ
 ಟ ನೆವಾಯಿಕಾರರ ಕೂಟಕುಸಿದುರು ಮದನ ಶರಹತಿಗೆ | ಗಾಯವಡೆದುದು ಧೃತಿಯ ಘಾಟ ನೆವಾಯಿ
 ಹೆಚ್ಚಿತು ವತ್ತೆ ಬೆಟ ವರಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟಕೆಸುವಜದರಭೂಪುಕರ ||೪೪|| ಕೆಲಕಡೆಯ ಕೆಳದಿ
 ಯರ ಕಂಗಳೊಳಿಹು ದುವಾಳಿಯಲಿ ಸುಮತಿಶ್ಚ ಲಿತಕಂಠಾಳಿಯಲಿ ವಾಸಿತ ವನದ ಮಡಿವರ್ಗ ||
 ಬಳಗಹೊತ್ತುವಡಗಯ ಹೊರಗಣ | ತಳಿತಬಿಮ್ಮಿನನಗಯ ನೃಪ ಮಂ | ಡಲದ ಮೌಳಿಯನೇನನೆಂ
 ಬೆನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಚೆಲುವಿಕೆಯಕ್ಕೇತನೈವೋ ಪು | ಮಳದ ಪುತ್ರಳಿಯೋ ಲತಾಂಗಯ |
 ಸುಳಿವೊ ಲಾವಣ್ಯಕರಸಾಕಾರವಿಭ್ರಮವೋ || ಲಲಿತಶೃಂಗಾರಾಬ್ಧಿವಧನೋ | ಚ್ಚಲಿತಸುಧಯೋ
 ಸಾಧಕುಗಿದು | ಫಲಿಸಿದೊಡೆ ಕೃತಕೃತ್ಯವರಂದುಮಸುರಸೋಮ || ಈಕೆಯಿಂದಿಸಿದೊಡೆ ಮದ
 ನಂ | ಗೇಕೆ ದೇಹತ್ಯಾಗವಹುದು ಪಿ | ನಾಕೆ ತಾ ಪ್ರೆರಾಗ್ಯದಲಿ ಹೊಗುವನೆ ತಪ್ಪೊಪನವ || ಸಾಕು
 ಗೌತಮಮನಿಯ ಮುಳಿಸಿನ | ಕಾಕುನುಡಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಯೆನುತಾ | ಸಾಕಪತಿ ರಂಭಾಟನತಿಯರ ನೋ
 ಡಿದನು ನಗುತ ||೪೬|| ತಂದರಾಪಾಂಚಾಲೆಯನು ಹೋ | ಸ್ತಂದಣದಲಾಸ್ಥಾನಸೀಮೆಗೆ | ಮುಂದೆ
 ಸಿಂಹಾಸನದ ನಾಲಮಹಾಮುಕ್ತಿಯರ || ಸಂದಣಿಯಲವರವರನಿವಂವ | ರಂದು ವಿವರಸಬೇಕನು
 ತ ನೃಪ | ಸಂದನನು ಮೊದ್ದಿದನು ಕಮಲಾನನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯ ||೪೭|| ತಂಗಿ ನೋಡೊ ತಾಯೆ ನಿ
 ಸ್ನಯ | ಕಂಗಳೊಲಿವರೆ ಚಿತ್ತವಾರ್ಧಕ ತ | ರಂಗದಲಿ ತೂಗುವರೆ ತೋರವೆನವನಪಾಲಕರ || ಇಂ
 ಗಿತದ ಲವರಂತರಂಗವ | ನಂಗವಟ್ಟಿದ ಬಳಕೆಯನು ಬಹು | ರಂಗದಲಿ ನಿರನುಯೆನುತ ನುಡಿದ
 ನು ನಿಜಾನ ಜಿಗಿ ||೪೮|| ಈತ ದುರ್ಯೋಧನಮುಕ್ತಿಯರ | ನೀತ ದುಶ್ಯಾಸನನು ದುರ್ಜಯ | ನೀತ
 ದುಶ್ಯಾಳನೀತ ದುಸ್ಸಪನೀತ ಚಿತ್ರರಥ || ಈತದರ್ಮದನೀತ ಚಿತ್ರಕ | ನೀತಗಳು ಕುರವಂಶದಲಿ ವಿ |
 ಖ್ಯಾತರಬಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೌಧೃತರಾಪ್ತ ಸಂದನರ ||೪೯|| ನೋಡಳವರನು ನುಡಿಸಳೀತನ | ಕೂಡೆ ಭಾ
 ವದೊಳಿವರೆ ಕೂಡಲು | ಡಾಡಿದಳಲಾ ಯೆನುತ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಸುನಗುತ || ನೋಡು ತಂಗಿ ಪಿರಾ
 ಟನುತ್ತರ | ಗೂಡಿ ಕೀಚಕರನು ಶ್ರುತಾಯುಧ | ಮೂಡಣರಸುಗಳನು ರವಿಧ್ವಜರೋಚಮಾನಕರ
 ||೫೦|| ನೀಲಚಿತ್ರಾಯುಧನು ದಕ್ಷಿಣ | ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯಧರಣೀ | ಪಾಲಕರೋಳಿಚಂದ್ರಸೇನಸ
 ಮುದ್ರಸೇನಕರು || ಲೋಲನಯನೆ ಕಳಿಂಗಧರಣೀ | ಪಾಲನೀತನು ಚೇಕಿತಾನನ್ಯ | ಪಾಲನೀತನುಭಾನು

ದತ್ತವ್ಯುತ್ಪನ್ನೋದೇವ || ಇತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸು ಪಾಂಡ್ರಕನ ಭಗದತ್ತನನುಕಾಂಭೋಜನನು ಹರಿದತ್ತನನು
 ವರಹುಸತಿಬಿಕರ ಮಾದ್ರಭೂತಿಯ || ಇತ್ತಲು ಜರಾಸಂಧಮಣಿಮಾನಿತ್ತಸಹದೇವನು ಬೃಹದ್ರಥಃ
 ನಿತ್ತಲೀತನು ದಂಡಧಾರಕನೃಪನು ನೋಡೆಂದ || ಭೂಬಭೂಬಶ್ರವನು ದಕ್ಷಿಣ | ಪೀರಬಾಹ್ಲಿಕ ವಿರದ
 ಚಿತ್ರಭ | ಗೀರಧನು ನೃಪವರಬಯದ್ರಥ ತಿಬಿಶು ತಾಯುಧರು || ಪೀರವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಸೃಂಜಯ | ಚಾರ
 ಭುಜಬಲಸೋವದತ್ತಮ | ಪೀರವಣಬವತ್ತಲಿದೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ನೋಡೆಂದ ||೫೫|| ಈತ ರುಕ್ಮಾಂಗ
 ದ ಜಯದ್ಬಲ | ನೀತ ಶ್ರುತಸೇವಚ್ಯುತಾಯುಧ | ಲೀತಗಳು ನಿಯತಾಯು ಬೀರ್ಣೋದರವಹೋದ
 ರರು || ಈತವಮುಖೋಷಾತ್ಮಜನು ವಿ | ಪ್ರಾತಶ್ರುತಪಾಲನು ಮಹಾಬಲ | ನಿತನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಸೌಬಲ
 ನೀತ ನೋಡೆಂದ ||೫೬|| ಭೂತಳದ ರಹಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ವಾತ ಕರ್ಣನು ತನುಜಲೀತಲ | ಗೀ
 ತಗಳು ವೃಷಕೇನನಗ್ಗದ ಚಿತ್ರಸೇನಕರು || ಈತಸಾಹನೆ ನೋಡೆನಲು ಭಾ | ವಾತಿಶಯಸಂಬಂಧಭಾ
 ವದೊ | ಫೀತನನು ನೋಡಿವಳು ತಿರುಹಿದಳಬಲೆ ಲೋಚನವ ||೫೭|| ಉಕ್ತಿದಾಕಿವಿವೇಚಕಂ ಬೇ | ಪ್ರ
 ಕೃತಂದದು ಕಂಗಳೀಕೆಯ | ಮುಕ್ತಳಿಸಿ ಮೈಸೋಂಕನಲಿ ಲಕ್ಷಕಟಿಸಿದುದು ಹೃದಯ || ಸಿಕ್ತತಳಲಿಗೆ
 ಸೋತು ಸೋಕ್ತಿನ | ಚಕ್ತಿಯೋ ಚಾಪಳವೊ ಸಿದ್ಧಿಯೋ | ಅಕ್ಕಜವು ತಾನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿತಾನ್ಯಪವ್ರಾ
 ತ ||೫೮|| ಇತ್ತ ನೋಡೆ ತಂಗ ಯದುಭೂ | ಪೂತ್ತಮನನವರಾರಿಕದಳೀ | ಮತ್ತದಂತಿಯ ನಿ
 ಖಿಳನಿಗಮಾಪಳಿತೋವಣಿಯ || ಉತ್ತರೋತ್ತರರವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ | ನುತ್ತಮಾಮಲಕೀರ್ತಿಯನು
 ಮನ | ಮತ್ತನೊಡೆಹಳಿಬಿಲ್ಲಕೃಷ್ಣ ನವನನೀನೆಂದ ||೫೯|| ಮದನನಯ್ಯನು ಮೂಜಗವಮಾ | ದಿದ
 ನ ತಾತನು ರೂಪಪಿಭವವ | ನಿರರೂಳಗೆ ನೀ ನೋಡಿಕೋ ಯಾದವತ್ತೋವಣಿಯ || ಸುಗತಿಯರೆ
 ಸೇರುವೆಗಳನು ನೋಡಿದೊಡೆ ಧಾರಿಣಿಲಕ್ಷ್ಮಿಕೃಷ್ಣನ | ಪದಯುಗವನೋಲೈಸುತಿಹರಬುಚ್ಚಿಕ್ಕೇಳೆಂದ
 ||೬೦|| ಎನಲು ಬಕುತಿಯ ಭಾವರಸವಲಿ ನನೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗ ರೋಮಾಂ | ಚನದ ಮೃಯಬ್ಬಿ
 ನಲಿ ತನುಪುಳಿಕಾಂಬುಧೂರದಲಿ || ಮನದೊಳಗೆ ವಂದಿಸಿದಳೆನಗೇ | ತನಲಿ ಗುರುಭಾವನೆಯ ವೃತಿ
 ಸಂ | ಜನಿಸಿತೇನೆಂದಯನೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ ನಗುತ ||೬೧|| ಹಿರಯನೀಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನೀಲಾಂ | ಬರ
 ನು ನೋಡಾದೊಡೆ ಮುರಾರಿಯ | ಹಿರಯವುಗನನು ಲೋಕಮೂರರ ಬಂದಿಕಾರನನು || ಹರನ ಕಷ್ಟ
 ಗೆ ಬಗೆಯನೆಂಬೇ | ಬಿರುದು ಮನುಮತನೀತನೀತನ | ವರತನುನನಿರುದ್ಧನಿದು ಯದುರಾಜಕುಲವೆಂ
 ದ ||೬೨|| ಸಾರಣನು ತಲಿಂಬನೀತನು | ಚಾರುದೀಪಕನೀತನಮಲಾ | ಕೂರಸತ್ಯಕನೀತ ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಯಾತ ಕೃತವರ್ಮ || ಸಾರವಂಜಸನೀತನೀತವಿ | ಮಾರಣಾಬಿಸಮಸ್ತಯಾದವ | ಪೀರರಿದಸಂಖ್ಯಾ
 ತ ಕೃಷ್ಣಕಮಾರುವರೆಂದ || ಜಗವನಿಂಬ್ರಯಕರಣವಿಷಯಾ | ಏಗಳೆಲ್ಲವನೆತ್ತಿ ಮುಖದಲಿ | ತೆಗೆ
 ದು ಶ್ರುತಿತಿರದಮಲತತ್ವವನರಸುವಂದದಲಿ || ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯ ಸೋಗಸುಗರದಾ | ಯಿಗನನರಸು
 ತ ಕುಡಿತ್ತಗಣ್ಣಲಿ | ಮೊಗೆದು ಸೂಸಿದಳಂಬುಜಾನನೆಯುಲನೃಪಜನವ ||೬೩|| ಕೆಲರು ಮಧುರಾಪಾಂ
 ಗದಲಿ ಕಂ | ಗಳಮಂಚಿಯ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕೆಲ | ರೇಳನಗೆಯ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಸಖಿಯರ ಮೇಳನಾತಿನಲಿ ||
 ಲಲನೆ ನೋಡಿದಳೆಂದು ಸೂಗಸಿನ | ಲೋಲಿವಸಖಿಯರಗೆಂದಳೆಂದೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಬೆರೆತರು ಬಯಲ
 ಮಧುವಿನ ಬಾಯ ಸವಿಗಳಲಿ ||೬೪|| ಗರಾವೆಯಿಂಗವವರಿದು ದಂಡಿಗೆ | ಮುರಿದೊಡನೆಯ್ಯತಂದುದೀ

ಕೆಯು | ನೆರವಿ ಕಳುಹುತ ಕಂಗಳೆಲಿ ಕರಣೇಂಬ್ರಿಯಂಗಳಲಿ || ಬಲಯಜಂಬದ ಪೊಂಬಿನಲಿ ಕೇ | ಸ
ರಿಯುಸೀತವನಿಳಿಯದಿದರು | ಧರಣಿಪರು ಮುರವೈಲಿಗಂಗಾಸೂಸುಮೂರತಾಗಿ ||೬೬|| ಮಡಿಸಿದಲೆ
ಬೆರಳೊಳಗೆ ಬಾಯೊಳಗಡಸಿದಲೆಬಾಯೊಳಗೆ ಸುಜಿವರ | ನಟಯಕಳರ ಸುಳಿಯಕಾಣರು ಲೋ
ಚನಾಗ್ರದಲಿ || ಕಡುಮುಳಿದಕಂದರ್ಪಶರವವ | ಗಡಿಸಿ ಕೈಗಳನೋಡಿ ನೃಪರವೆ | ಮಿದುಕದಿದರು
ಬೆರಳಮೂಗಿನ ಹೊತ್ತದಗಡದಲಿ ||೬೭|| ರಾಯನೆಂದನು ಸಕಲಧರಣೀ | ರಾಯರನು ಮನ್ನಿಸ
ದೆಮರೆಳಿದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಹಾಸ್ವಯಂವರದಲಿ ಮಹಾದೇವಾ || ಜೋಯಿಸರ ಪೋರಗರ ಪೇಳಿ
ಕೆ | ಹೋಯಿತೇ ಹೊಳವಾಗಿ ಪಾಂಡವ | ರಾಯರನು ತೋರಿಸನೆ ಗಮಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ||೬೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ನಂ ಭಿ .

ಸೂಜನೆ|| ಅಮತಮಗೆ ತವಕದಲಿ ಭೂಪೋ ತ್ತಮರು ದೂರಿದು ಒಳಲಿ ಜಾತ |

ಶ್ರಮರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ಗೆಲಿದುರು ಧನುಮಹಾರಥರ ||

ಕೇಳು ಬನಮೇಜಯನೃಪತಿ ಪಾಂ | ಚಾಲೆ ಪೊಕ್ಕಳು ಭದ್ರವೊಂಟು | ಶಾಲೆಯನು ಮರಳಾದುದು ಮ
ನೃಪನೊಡ್ಡು ಸತಿಯೊಡನೆ || ಬಾಲೆಯನು ನಿಬರೂಪದರ್ವದೊ | ಳಾಳಲಲಯಿರೆ ಬಾಯಬಲದಲಿ |
ಸೋಲಿಸುವೊಡನುವಾಗಿಯೆಂದರು ಹೊಯ್ದುಪಂಗುರವ ||೧|| ಇದೆ ಮಹಾಧನು ಬಾಣಪಂಚಕ | ವಿದೆ
ನಭೋಗ್ರದ ಯಂತ್ರಹೊಳವು | ತ್ತಿದೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಮೆರೆವಸಾವನು ಬಾಯು ವಿಕ್ರಮವ || ಇದುವೆ
ಕಚ್ಚಿನಬಿಲುಶರಾವಳಿ | ಇದು ಕುಸುಮವಯಂತ್ರವೆಂಬಲೆಯ | ಹೃದಯವಾತನೇರವೊನಾತನೇಕುಸು
ಮೆಶರನೆಂದ ||೨|| ಎಂದು ಸಾರಿದು ಛಾರಿಧನುವನು | ತಂದು ಧರೆಗಿಳಾಹಿದರು ಯಂತ್ರವ | ನಂದವಿ
ಟ್ಟರು ಗಗನವಲಿ ಗವಸಣಿಗೆಗಳನುಗಿದು || ಮುಂದೆ ಕೂರಂಬುಗಳ ಧರಧರ | ದಿಂದ ನಿಲಿಸಿ ಸುಗಂ
ಧದಕ್ಷತೆ | ಯಿಂದ ಪೂಜೆಯ ರಚಿಸಿದರು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ||೩|| ಮಸಗದುದು ಬಹುವಾಡ್ಯರವನಿ |
ಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿನ್ನಾಳತತಿ ಗರ್ಜಿಸಿದುವಾವರ್ಚಿಸುವವೊಲ್ಪನಯಂತ್ರಭೇಟಿಗಳ || ಬಸಗೆಯಾಟವೊ ಬಿಲ್ಲ
ಹೊಯ್ದಿನಹಸುಗೆಯಾಟವೊ ಗುರುವಿಗೆ ಗಂ | ಗಸೆಯ ಮಾಡಿತು ಚಾಪವಿತ್ತಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ||೪||
ನೆರವಿಯಲಿ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣಿಪತಿಗಳ ಹಮ್ಮಿಕೆಯಲು | ಬೃರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇರೆಬೇರೊಬ್ಬೊ
ಬೃರುಗವಣಿಸಿ || ಹರಗರಿಗೆ ಮುರುಕ್ಕುಸರು ಮೆ | ತ್ಸರಿಸುವಂತಾಯ್ತೆನನೆಂಬೆನು | ಧರೆಯ
ಬಿಡದಿಧನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಕೆಡಹಿತವನೀಪರ ||೫|| ಹಾರ ಹಂದದುದು ಕರ್ಣಪೂರದ | ಚಾರುಮಣಿಗೆ
ಳು ಸಡಿಲಿದವು ಪದ | ವೀರನೇವರ ನೆಗ್ಗಿದವು ಕೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಹುಗಳು || ನಾರಿಯರ ಕೈ ಹೊ

ಯ್ಲ ನಗೆಯ ನಿ । ಹಾರ ಚಡಿದುದು ಮುಸುಕುದಲೆಯ ಮೆ । ಪ್ರವಣರೋಸೆನಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸ
ನವ ಸಾರಿದರು ||೬|| ಮಿಡುಕಬಿಧನು ನನ್ನ ಜೋಡಿಸಿ । ಕೆಡಹಿದನಿನ್ನಾರು ಕೊರಳಲಿ । ತೊ
ಡಿಸಿ ತಿರುವೆನು ಸೆಳೆದು ಬಿಡುವರೊ ಯಂತ್ರದಲಿ ಶರವ || ಕಡುಹಿನ್ನಣ್ಣ ನ ಕಾಬೆಪ್ಪಸಲೆ । ನಡಿದು
ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ಸಿರಿ । ಮುಡಿಯ ಮುಸುಕಿನ ರಾಯರಿದ್ದರು ಬಯಲಬಿಂಕದಲಿ ||೭|| ಐಸಲೇ
ಸೌಭಾಗ್ಯವೆವಗೆ ಶ । ರಾಸನಾಕರಪಣದೊಳಕಿಡೊ । ಳ್ಳಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸಿ ಗೆಲಿದಳು ದ್ರುಪದ
ಸುತ ನೈಸರ || ಲೇಸು ತಪ್ಪೇನಿದಕೆ ನುತ ಭ । ದ್ರಾಸನವನಿಳಿದಲಿವತೊಡರಿನ । ಗೋಸಣೆಯ ।
ಘಳಿಲಗಳ ಮೆಗಧನೈಪಾಲನೈತಂದ ||೮|| ಬಿಲ್ಲಹೊರೆಗೈದಿದನು ಚೌಪಟ । ಮಲ್ಲ ನೋಡಿದನೈಸಲೇ ತ
ಪ್ಪಲೈನುತ ಮೇಲ್ದಿರುಹಿದನು ಮುಂಗೈಯ ಸರಪಣಿಯ || ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿದೊಡವನನಂಗನೆ । ಯೋಲ್ಲೋ
ಮೇಣೊಲಿವಳೋ ಮಿಗಬಿಲ್ಲದನು ತಾನಿತನೆನುತಿರ್ದುದು ಸಖೀನಿವಹ ||೯|| ಈತ ಕುಸಿದತ್ತಿಡುಪ
ಧನು ಮಾ । ರಾತುಬವಸೌಕಿದೊತೆ ಕಾರ್ಮುಕ । ವೀತನಾರಂದರಯಬಿವ ನೌತೊತ್ತಿ ಮೈಬಲಿದ ||
ಘಾತಿಯಲಿ ಘಲ್ಲಿಸಿದೊ ಡಾಧನು । ಸೋತುವೆಯಂಕರಕೆ ತೊಲಗದು । ಧಾತುಗುಂಬದನಕ್ಕಿರದವ
ಳೈಗಳುಮಾಗಧನ ||೧೦|| ಬೆಮರನಾರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಗತ । ಶ್ರಮನು ಪೊಳಕಾಲಿಕ್ಕಿ ದಂಡೆಯೊ । ಳ
ಮರಿ ದೇಹವ ಬಲಿದ ವಕ್ಷದೊಳೊಂಕಿ ಗಾಧದಲಿ || ಕುಮತಿಯಲ್ಲಾಡಿದೊಡೆ ಬಿಟ್ಟದ್ರಾತಮಮ ಬು
ಮಾತ್ರಕ್ಕೆಘನವಿ । ಕ್ರಮವನೊಡೆದುದು ಸವೆದುದಾತನಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ||೧೧|| ಕೇಳಿದನು ಕಾಂತಾಕ
ದಂಬದ । ಗೋಳುಗಳ ಘೊಳ್ಳೆಂಬನಗೆಗಳ । ಕಾಳುಮಾಡಿದನೇಕೆ ಧನು ತಾನೇಕೆ ಸುಡುಯೆನುತ ||ಬೇ
ಳುವೆಯಲಾಡಿದಂಕದನೊಲು । ಬ್ಬಳುತನ ಹೈಸರಿಸೆ ಮುಸುಕಿನ । ವೌಳಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನು ಕಡೆಯವತಿ
ರುಹಿ ಕಿರುದೊಡೆಗೆ ||೧೨|| ಕೆರಳಿದನು ದಮಘೋಷನಂದನ । ನರರೆ ಬಿಟ್ಟನ ಧನು ಹಿಭಾಡಿಸಿ । ತೆರ
ಳಿಚಿತಲಾ ವಿಗತಚಕ್ರಾಯುಧನ ಮಾಗಧನ || ಹರಿಬವೆನ್ನಿದು ಹೊಳ್ಳುಗಳೆವೆನು । ದುರುಳಧನುಪನ
ನಗುವಕ್ಕನೆಯ । ತುರುಬಕೊಯ್ಸುವೆನುತ ಕಲಿತಶುಪಾಲನೈತಂದ ||೧೩|| ಇವನಲ್ಲ ರಾಘವನು ಮು
ನ್ನಿನ । ಭವದೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಜನ । ನಿವಹ ನಡುಗತು ಕೋಮಲಾಂಗಯ ಪುಣ್ಯಪೆಂದೆನುತ ||
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಣೆವನಿವಚಾಪವನು ಬೊಳ್ಳಿಸಿದನು ಬಲಾಹೋತಿವಯೆನುತ ಸಿವರಿಸಿದನು ಡಾವರಿಸಿದ
ನುಧನುವ || ಏನನೆಂಬೆನು ಧನುಸಫರಾಡದವಾನಭಂಗದ ಮೊದಲಮನೆಯೆನೆ । ಮಾನಿನಿಯರಪಹಾಸ್ಯ
ವೀಜನರಿಣ್ಯಪಾಲಕರ || ಹೀನನುಡಿಗಳ ಕಂಡು ದೈತ್ಯಸ । ಮಾನ ಮನದಲಿ ನೊಂದು ತಿರುಗದ । ನೇನ
ನೆಂಬೆನು ಸದೆದುದಾತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ||೧೪|| ಕಂಡುಮಾಗಧ ಕರೆದನೀಧನ । ಚಂಡಿಯಿದು ನಮ
ಗಲ್ಲ ನಾವ್ತುಂ । ಕೊಂಡು ತಪ್ಪಿತು ನೊಪ್ಪಿತಾದುದು ಭಾರಿಯಗ್ಗ ಳಿಕೆ || ಭಂಡರಿಭೂಮಿಪರು ದ್ರುಪದ
ನ । ಗುಂಡುದೊತ್ತಿರನಗೆಯನಾನಲಿ । ಮಂಡೆಗಳಲಿವರೆನುತ ಹಾಯ್ದರು ತಮ್ಮಪಟ್ಟಣಕೆ ||೧೫|| ಗ
ರುವರಲ್ಲಾ ಚೈದ್ಯಮಾಗಧ । ರರಿದೆ ತಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಗಮಿಸಿದ । ರರಸುಗಳ ಮಿಕ್ಕನರ ವಿಧಿಯನು
ಕೇಳು ನರನಾಥ || ಧರಧಾರದೊಳಭಿಮಾನಹಾನಿಯೆ । ದುರುಳಹುದು ಬಿಲುಹೊರಟೆಗೆ ನಿಲ । ಲರಿ
ದೆನುತ್ತಂಗವಣೆಗುಂದಿತುನೆರೆದಸೃಪನಿಕರ ||೧೬|| ದುರುಳ ಪಾಂಚಾಲನ ಕಮಾಲಯ । ಪರಕಟಾಕ್ಷದ
ಬೀಸುವಲೆಯಲಿ । ಶರಮಹಾಧನುವೆಂಬಬಲುದಡವಲೆಯನಳವಡಿಸಿ || ಧರಣಿಪಾಲವೈಗಂಗಳನು ಸಲೆ

ಬರಿಸಿ ಸದೇವನು ಹೊಲ್ಲೆಹೇನಂ | ತಿರಲಿ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಶಲ್ಯನೃಪಾಲನೈತಂದ || ಅಗ್ಗಳೆಯನಾ
ಮಗಧ ಮೌತಿನ | ಲಗ್ಗನು ತಿಶುಪಾಲ ಸೋಲದ | ಸುಗ್ಗಯಿಬ್ಬರಿಗಾಯ್ತು ಹಲಬರಿಗಾಯ್ತು ರಣ
ಧೂಳಿ || ತಗ್ಗು ವದೊ ಧನು ಧನುವಿಘಾತಿಗೆ | ಮುಗ್ಗು ವನೊ ಮೌದ್ರೇಶನಿವರೋ | ಗಗ್ಗಳೆಯನ
ಹನೆಂದು ನೋಡಿದರಂದು ಸಾಲಯರು ||೧೯|| ಬಂದನೀತನು ಧನುವ ಸಾಲದು | ನಿಂದು ಸಂವರಿಸಿ
ವನು ಕಾಂತಾ | ವೃಂದವನು ನೋಡುವನು ಮನದಲಿ ಧಿಕ್ಕುಧಿಗಲೆನುತ || ಸಂದಣಿಯನಭಕೊತ್ತಿ ಫಣಿ
ಯಲಿ | ಮಂದರವ ಬಿಗವಂತೆ ಭುಜದಲಿ | ಮುಂದುವರಿದವಚಿದನು ದಂಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕೋಪದಲಿ ||೨೦||
ಕೊಳ್ಳದಿಧನುವೀತನುಬ್ಬಿನೊ | ಕೆಳ್ಳೆಗೊಬ್ಬನೊಳಾಕಿ ತೊಡರನ | ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘನಕುಲಿಯ ಪಂಟಿಸಿ
ನಿಮಿಷವಾತ್ರವಲಿ || ಬಿಲ್ಲು ಬಿಡದವನಿಯಲಿ ಬಿದ್ದನು | ಡೊಳ್ಳುಮೇಲಾಗತ್ತ ಸತಿಯರು | ಘೊಳ್ಳು
ನಲು ಸುಡು ಘೋರಧನುವನೆನುತ ಹೊರದೆಗೆದ ||೨೧|| ಹಿಂಗವನು ಮೌದ್ರೇಶನೀಧನು | ಭಂಗಿಸಿತು
ಮಾನ್ಯರನು ಜಡವಿದು | ಜಂಗಮತ್ವದಲೇನುಮದೊ ಚೋಂಪಿಸಿತಲೈ ಜಗವ || ಅಂಗನಾಪಾಣಿಗ್ರ
ಹಣ ರಾ | ಯಂಗ ತಾನೀದುಷ್ಟಧನುವನು | ಭಂಗಬಹಿಸದೆ ಬಿಡೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣನೈತಂದ ||೨೨||
ಈತನರ್ಜುನಸ್ಥಲೇ ರೊ | ಪಾತಿಶಯವುಳ್ಳಾ ತ ಯಂತ್ರವ | ನೀತಗೆಲಿದೊ ತೆಪುಣ್ಣನೈಸಲೆ ತಂಗಗನು
ಸಾಲ || ಈತವರನುಮದೆನುತ ಲಲನಾ | ಜಾತವಾತನನೀಕ್ಷಿಸುತ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿ
ದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತುಡುಕಿದನು ಚಾಪವನು ಮುಯಿಂ | ಮಿಡುಕದಿರೆ ಮಂಡಳಿಸಿ
ಜಾಡಿಸಿ | ಜಡಿದು ಜರದಾಂಕಿದನು ದಂಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕೋಪದಲಿ || ಹೊಡಕಲಿಸಿ ಸತ್ವಾತಿಶಯವಿಂ |
ಮಡಿಸೆ ಸರ್ಪಸಮಾತ್ರ ತಿರುವನು | ತೊಡಿಸಲಯದೆ ಹಿಂಗಿ ಮೌನದೊಳಿದನಾರ್ಕಣ ||೨೪||
ಇವರು ಸಾಲ್ವುಗೊಂಡೆಪ್ಪ ಹಲ | ರವೆಗಡಿಸಿ ಮುನ್ನುಳುಕಿದರು ಬಯ | ಭುವನಪತಿಗಳು ಭಾರಿಧನು
ವಿದೆ ಭಾಮಿನಿಯ ಮುಂದೆ || ಎವೆಗೆರವೆಗದುವಶವೆ ಪಾವನೈವನು ವೇಪ್ಪಿಸಿ ಭುಜಗವಿದೆಯೆಂ | ವವನಿ
ಪರು ಹೊರಗುಂದಿದರು ಭಯಮುಖದದುಗುಡದಲಿ ||೨೫|| ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ಳೆ ವಿಗಡಚಾಪ | ವ್ಯತಿಕರಕೆ
ದುರೈಧನಾಬ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳಂಜದುದ ಕಂಡನು ನಗುತ ಒಲರಾವು || ಕೃತಕಧನುವನು ಮುಂದು
ದ್ರೂಪದನ | ಸುತೆಯ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತಡೆನು | ದ್ಧತನಲಾ ಪಾಂಚಾಲನೆನುತಿದನು ವರಾಸನವ
||೨೬|| ಹಲಧರನ ಮಸಕವನು ಕಂಡನು | ನಳಿನನಾಭನಿದೇನೀಪೀತವ | ನಿಳಿಬಿರಲ್ಲಿಗೆ ಗಮನವಾವುದು
ಕಾರ್ಯಗತಿ ನಿಮಗೆ || ತಿಳುಹಿಯನೆ ಬೇರೇನು ಯಂತ್ರವ | ಕಳಚಿ ಬಿಸುಟು ಲತಾಂಗಯನು ಹಿಡಿ |
ದೆಳಿದು ತಪೆನೆನಲೈಸಲೇ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭|| ಏನಹರು ನಿಮಗಂದು ಕುಂತಿ | ಮೂನಿನಿಯರತ್ತೆಯ
ರಲೇ ತ | ತ್ಸೂನುಗಳು ಮೈದುನರು ತತ್ಪತ್ತಿಯರು ತಂಗಯರು || ಸಾನರಾಗವೆ ಮನಕೆ ಸಂಶಯ |
ವೇನಿದಕೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕುಂತಿ | ಸೂನುಗಳು ಪ್ರಾಪದಿಗೆ ರವಣರು ನೋಡಿ ನೀವೆಂದ ||೨೮|| ಮೂಗ
ನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮೆಕುಟವ | ತೂಗದನು ಬಲರಾಮನವನಿಯ | ನೀಗಿ ಹೋದರೆ ಮೌತು ಪಾಂಡವರೆ
ತ್ತಲಿವರೆತ್ತ || ಬೇಗುದಿಯೊಳುರಿಯರವನೆಯೊಳೊಂ | ದಾಗ ಬೆಂದರು ಲೋಕವಲಯ ಶ | ತಾಗ
ಮಿಕ ನಿನಗಂಜುವೆನು ತಾನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೯|| ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವಲ್ಲೆಂದು ದ್ರೂಪದನ | ಸುತೆಗೆ
ಪತಿ ಪರರೆಂದು ಯಂತ್ರ | ಚ್ಚುತಿಗೆ ನೀವುಂಟೆಂದು ತೋರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾಂಡವ

ರಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ ಸತಿಗೆ ಪತಿ ಪೆರರಿಲ್ಲ ಕುಂತೀ । ಸುತರನೀಗಳೆ ತೋರುವೆನು ವಸುದೇವನಾಣೆಂದ ॥೩೦॥
 ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆಲಾ ಗತಾಸುಗ । ಕುದಿಸಿದರೆ ಲೇಸೈಸಲೇ ದಾ । ಪದಿಯನವರನುರಾಗಸಲಿ ಭೋಗಿ
 ಸಲಿ ಭೂತಳವ ॥ ಇದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದರವರ । ಭೃದಯವೆಮ್ಮಭೃದಯವೆಂದಾ । ಪದುಮನಾ
 ಭನ ಹೋಗಳಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಸರಾಗದಲಿ ॥೩೧॥ ಈಕೆಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸುದು ರಾಜಾ । ನೀಕ ಸೌಂದರ್ಯ
 ದಲಿ ಚಾಪ । ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂಬೊಡೆಕಾಣೆನಾನೀಗ ॥ ಈಕೆಗಿನ್ನಾ ರೊಡೆಯರೋ ಕುಂ । ತೀಕು
 ಮಾರಕರಿಲ್ಲಲೇ ಸುಡ । ಲೇಕೆ ನೆರಹಿದೆನಿವರನೆನುತಾದು ಪ್ರದಚಿಂತಿಸಿದ ॥೩೨॥ ಹರಹರಾ ಯಿನ್ನಾ
 ರೊ ತಂಗಿಗೆ । ವರನು ವಾರಧಿವಲಯದವನೀ । ಶ್ವರರು ನೆರದಿದೆ ರೂಪುವಿಕ್ರಮವೆರಡುಹೊರತಾಗಿ ॥
 ನೆರಪತಿಗಳಿವರೈಸಲೇ ಯಿ । ನ್ನು ರಸಿಗಾವುದು ಹದನೆನುತವಿ । ಸ್ತುರದಗುಜುಗುಜು ಮಸಗಿದುದು ಕಾಂತಾ
 ಕದಂಬದಲಿ ॥೩೩॥ ಅವನಿಪತಿಗಳು ಹೊಳ್ಳುವಾರದ । ರವರೊಳ್ಳಿಲ್ಲಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹಾ । ರುವಮಹಾ
 ಜನವಿದೆ ಸಮುದ್ರಕೆ ಪಡಿ ಸಮುದ್ರವೆನೆ ॥ ಇವರೊಳಗೆ ಮುಂಗೈಯ ಒಲುಹು । ಳ್ಯವರು ನೆಗಹಲಿ
 ಧನುವನೀಯಂ । ತ್ರವನು ಜಯಿಸಲಿಯೆಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ಸಾರಿಸಿದ ... ॥೩೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೩೩ ಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಸಭೆ ನಗಲೈದಿ ಯಂತ್ರದ । ದಾಯವನು ನೆರೆ ಗೆಲಿದು ನಿರ್ಜರ ।

ರಾಯನಂದನ ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನು ಸಕಲರಿಪುನೃಪರ ॥

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ । ಪಾಲ ಪಾಂಚಾಲೆಯ ಮನೋರಥ । ಶಾಲೆಯಲಿ ಸಾರಿದರಲೈ
 ಸಭೆಯಲಿ ಮಹೀಸುರರ ॥ ಏಳಿ ಭುಜಬಲವುಳ್ಳವರು ವಿ । ಪ್ರಾಳಿಯಲಿ ಬಿಲುನಿಡಿದು ಯಂತ್ರದ ।
 ಕೋಲುಗಳ ಕೇವಣಿಪುದೆಂದರು ಹೊಯ್ದು ಡಂಗುರವ ॥೧॥ ಬೆರಸುವರು ಪಾರ್ಥವರು ಪಾರ್ಥವ ।
 ವರರೊಡನೆ ತದಲಾಭಪಕ್ಷಾಂತರಕೆ ಪಾರ್ಥವಸುತೆಯನೀವುದು ವಿಪ್ರಜಾತಿಯಲಿ ॥ ಪುರುಷರನುಲೋ
 ಮದಲಿ ಕನ್ಯಾ । ವರಣವಹುದು ವಿಲೋಮದಲಿ ವಿ । ಸ್ಮರಿಸಲೇಕಿದ ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ ಶಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಣಯವ
 ॥೨॥ ಎಂದು ಸಾರಿದದನಿಯನಾದ್ವಿಜ । ವೈಂದವಾಲಿಸಿ ನಮಗಿದೇಕರ । ವಿಂದವದನೆಯ ತೊಡಕು
 ತೆಗೆ ನಾವಾರು ಧನುವಾರು ॥ ಬಂದದಕ್ಷಿಣೆ ಮೃಷ್ಟಭೋಜನಿ ದಿಂದ ತುಷ್ಟರು ನಾವು ನಮಗದ । ರಿಂದ
 ಬಹದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಬರಲೆಂದುದು ಬುಧವಾತ್ರ ॥೩॥ ವಚನಶೂರರು ನಾವು ಪಾರ್ಥವ । ನಿಚಯವೇ
 ಭುಜಶೂರರನಿಬರ । ನಚಲಧನು ಭಂಗಿಸಿತು ನಮಗೀವಿದ್ಯೆ ವೈದಿಕವೇ ॥ ಉಚಿತವಲ್ಲಿದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ ।
 ರಚನೆಯನು ನೋಡುವೊಡೆಪಂಡಿತ । ನಿಚಯವಿದಿರಿಲಿ ನಿಲಲಿ ತೋರುವೆವೆಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುಯವ ॥೪॥ ಸಾಂಗ
 ವೇದಪದಕ್ರಮದ ಸರ್ವಾಂಗವಿಷಯದಲಖಿಳಪೌರಾ । ಣಂಗಳಲಿ ಮಿಮಾಂಸೆಯೊಳ ಸ್ತೂತಿತರ್ಕ

ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಭಂಗಿಸುವೆವೀದ್ರಾಪದಿಯನಾ | ವೆಂಗದಲಿ ವಾತ್ಸಾಯನಾದಿಯು | ಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಯಲೆಮ್ಮ
ನೋಡೆಂದುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ ||೫|| ಭರತದಲಿ ಪೈದ್ಯದಲಿ ಕಾವ್ಯಸು | ವಿರಚಿತಾಲಂಕಾರದಲಿ ಗಜ |
ತುರಗಲಕ್ಷಣದಲಿ ಸವಾಹಿತಮಂತ್ರ ತಂತ್ರದಲಿ || ಸರಸಕವಿತಾರಚನೆಯಲಿ ವಿ | ಸ್ತರಮಪನ್ಯಾಸದಲಿ
ಭೂಪತಿ | ಕರಸಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮನೆಂದರು ದ್ವಿಚರು ತಮತಮಗೆ ||೬|| ಅಲ್ಲದಿದೋಡೆ ಶೋಧಿಸಿದ
ತನಿ | ಬೆಳ್ಳುವಿಕ್ಕಿದಹೂರಿಗೆಯ ಮೆದೆ | ಯಲ್ಲಿ ಪರಡಿಯ ಸೇವಿಗೆಯ ಪರಪರಿಯಪಾಯಸದ || ಪುಲ್ಲಿ
ಗೆಯ ತತ್ತ್ವವಿಯ ಮಂಡಿಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ನವಪೂತಸೂಪವಂಶಕ | ದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮನೆಂದುದು
ಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ||೭|| ರಸದ ಹೊರಲೇಪದಲಿ ಹುದುಗಿದ | ಮಿಸುನಿಯಂತಿರೆ ಜೀವಭಾವ | ಪ್ರಸರ
ದೊಳಗವಲಂಬಿಸಿದಸರಮಾತ್ಮನಂದದಲಿ || ಎಸೆವವಿಪ್ರಾಕಾರದಲಿ ರಂ | ಜಿಸುವಭೂಪತಿ ತತ್ತ್ವಭಾಸ |
ಪ್ಪಿಸರಮಧ್ಯದೊಳಿದುರ್ ಕೇಳಿದನೀಮಹಾಧ್ವನಿಯ ||೮|| ನೋಡಿದನು ತಮ್ಮನನು ಸನ್ನೆಯ | ಮಾಡಿ
ದೊಡೆಕ್ಕೈಕೊಂಡನವನಿಸ | ಗೂಡಿ ಕುಂತಿಗೆ ಭೀಮಸೇನಂಗೆರಗಿ ಮನದೊಳಗೆ || ಕೂಡೆ ಕುಳ್ಳಿದುಳಿ
ಳೆವಿಪ್ರರ | ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭೋತ್ರದರ್ಭೆಯ | ಗೂಡ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಸಭೆಯಿಂದೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ
||೯|| ಏನಿಸಿದ್ಧಿಯುಪಾಧ್ಯರದ್ದಿರೆ | ದೇನು ಧನುವಿಂಗಲ್ಲಲೇ ತಾ | ನೇನುಮನದಂಗವಣೆ ಬಯಸಿದಿರೇ
ನಿತಂಬಿನಿಯ || ಪೈನತೇಯನ ವಿಗಡಿಸಿದಪಿಷ | ವೇನು ಸದರವೊ ಹಾವಡಿಗರಿಗಿ | ದೇನು ನಿಮ್ಮತ್ತಾ
ಹವೆಂದುದು ಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ||೧೦|| ಮದುವೆ ಬೇಕೇ ಶೋಕ್ತಿಯನ್ನೋ | ಮದಲಿ ಕನ್ಯಾರ್ಥ
ಗಳು ಸಾವೆಂ | ಬುದು ನಿಜಾನ್ವಯವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಕೊಡುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ || ಮದುವೆಯಹುದಿದು ಸೌಖ್ಯ
ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರದವು ಭೂದೇವರಿಗೆ ನೀ ನೆನೆ | ದುದು ಭಗೀರಥಯತ್ನವೆಂದುದು ಭೂಸುರವಾಕ್ರತ ||೧೧||
ನೀವು ಸೈರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾ | ವಲೋಕನವುಂಟಲೇ ಸ | ದ್ಭಾವದಲಿ ನೀವ್ರಚಿಸಿದಾಶೀರ್ವಾದಶಕ್ತಿ
ಯಲಿ || ಸಾವು ವಿಜಯರು ಚಾಪಯಂತ್ರವಿ | ದಾವಳುನವೆಂಬಜುಸನ ಸಂ | ಭಾವನೋಕ್ತಿಗೆ ನಿಲ್ಲ
ದವರೊಡುದರು ತಮತಮಗೆ ||೧೨|| ಕ್ರಮಿತರವಧರಿಸಿಬರೆ ಶುದ್ಧ | ಭ್ರಮಿತಮೂಲನಹಿರಿಯವಿಷ್ಟು |
ಕ್ರಮಿತರೇಟೀಕ್ಷಿತರ ಧನುವಿಗೆಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ || ಕ್ರಮವೆ ತಾನಿದ | ಕ್ಷತ್ರಿಯರನಾ | ಕ್ರಮಿಸುವುದು
ಸದ್ಧರ್ಮವೇ ಯು | ದ್ಭ್ರಮಿತನಿವ ನೆರಹಳಿವತಹನೀಶೋಕ್ತಿಯರಸಭೆಗೆ ||೧೩|| ಕೆಲರು ಹೋಗದಿ
ರೆಂದು ಜರೆದರು | ಕೆಲರು ತಾನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದರು | ಕೆಲರು ನುಡಿದರು ವಿಪ್ರಸಭೆಗಪಹಾಸ್ಯವಹುದೆಂದು ||
ಕೆಲರು ತಪ್ಪೇನೆಂದು ಕಳೆದರು | ಕೆಲರು ಭದ್ರಾಕಾರನೀತಂ | ಗಳುಕುವುದು ಧನು ಭಾಗ್ಯಮುಖವೆಂ
ನುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ ||೧೪|| ತೊಟ್ಟಹೊಸಯಜ್ಞೋಪವೀತದ | ಮೆಟ್ಟಿನೊಸಲಲಿ ಕುಶಯ ಕರಡಿಗೆ |
ಕಟ್ಟಿಯಿರಿಕಿದಕಕ್ಷೆ ಬೆರಳಲಿ ಮುರಿದದರ್ಭೆಗಳ || ಉಟ್ಟಬಾಸರಬಳಲುಗಚ್ಚೆಯ | ನಟ್ಟಹಾಸದ ಜನದ
ನೆಗೆಗಳ | ನಟ್ಟವಿಗನೋಸರಸಿ ಸಭೆಯಲಿ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ ||೧೫|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡರು ಸಕಲವೃಥ್ವ |
ಶ್ವರರು ಗಹಹಿಸಿದರದೇನೆರೆ | ಮರುಳೊ ಜಡನೋ ವಿಪ್ರವೇಷಚ್ಛನ್ನಸುರಪತಿಯೋ || ಮರುಳು
ಗಳು ತಾವಕಟ ಮದನನ | ಸರಳ ಮರುಮೋನೆಗಾವನಂತಃ | ಕರಣ ನೆರೆ ಕಳವಳಿಸದೆಂದರು ನೆರದಸಭೆ
ಯೊಳಗೆ ||೧೬|| ಧನು ತನಗೆ ನೆಗಹಲ್ಕೆ ಕೃಪ್ಪಾ | ಜನವೊ ಸಾಲಗ್ರಾದೇವರೊ | ವಿನುತತುಳಸಿಯೊ
ಕುಶವೊ ದರ್ಭೆಯೊ ಸಮಿಧಗಳ ಹೊರೆಯೋ || ನೆನೆದತಿಲವೋ ಮೇಣಿದಾಪಾ | ಸನದ ಕೊಳವಿಯೊ

ಬಣಗುವಿಪ್ರನ | ನೆನಹ ನೋಡಿರೆ ಘನವಲಾ ದ್ರಾಪದಿಯಸೌಭಾಗ್ಯ ||೧೭|| ಅಂಗವಿದು ಗಜತುರಗ
ಶಸ್ತ್ರಾ | ಸ್ತ್ರಂಗಳರಿತವು ನಮಗೆ ವಿಪ್ರಂ | ಗಂಗ ವೇದಪುರಾಣತರ್ಕಸ್ಮೃತಿಸುವಿದ್ಯೆಗಳು || ಅಂಗವಂ
ಗಿಗಸಾಧ್ಯವಾದುದ | ನಂಗಗೊಡಬಡುವುದೆ ದ್ವಿಜಾತಿಗೆ | ಸಂಗತಾನುಷ್ಠಾನ ವರವೆಂದುದು ನೃಪ
ಸೋಮ ||೧೮|| ಲಹರಿ ಮೆಸೆಗಿದುದತ್ತ ಕಾಂತಾ | ಬಹಳ ಪಾರಾವಾರ ಹುಬ್ಬಿನ | ವಿದ್ಯತಿಗಳ ತೆರೆ
ಮಾಲೆಗಳ ಬೆಳನಗೆಯ ಬುದುಬುದದ || ಗಹಗಹಿಕೆ ಮಿಗೆ ಅಚ್ಚಹಾಸದ | ರಹಣಿಗಳ ರಭಸದ ವಿಡಂ
ಬದ | ವಿಹರಣದ ಚಲದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೆಲಮಾನಹೊಳೆಹುಗಳ ||೧೯|| ಇತ್ತ ನೋಡೌ ತಾಯೆ ಹಾರುವ |
ರತ್ತ ಗಡ್ಡದುಪಾಧ್ಯರನು ತಾವೆತ್ತವರು ಗಡ ಧನುವನೆಸುವರುಗಡ ತಿಮಿಂಗಲನ || ಹೊತ್ತುಗಳೆವರೆ
ಲೇಸು ಬಳಿಕ್ಕಿನ್ನುತ್ತವರಲಾ ವಿಪ್ರರೆನೆ ತಲೆ | ಗುತ್ತಿ ನಾಚಿದಳುಂಗುಡದೊಳಾಕುತ ಮಹೀತಳವ ||೨೦||
ಎಲವೊ ಮೆಚ್ಚಿಯ ಮದನದರ್ಭಯ | ತಿಲದ ಮೆನ್ನಭವಿಮಲಧೋತ್ರದ | ತಳಿರುಗಾಸೆಯ ಕಾಮ
ಕೃಷ್ಣಾಜನದ ಕಂದರ್ಪ || ನಳಿನಮುಖಿಯನು ವಲಸು ಬಾ ನಿನ | ಗಳವಡುವನೆಯೆಕ್ಕ ಕೇಳಾ | ತಲೆ
ವಿಡೀವೆವಾವೊಡು ಯೆಂದರು ನಗುತ ಚಪಲೆಯರು ||೨೧|| ಅದೆ ಹಲಾಯುಧ ನೋಡು ವಿಪ್ರಾ |
ಘದಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಬರವು ಮೇಘದ | ಹೊದರುಗಳ ಹರಿವಶ್ವನಂತಿರೆ ವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ || ಪಿಡಿತ್ತವೇ
ವಸುದೇವನಾಣೆಂ | ದುದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದಲೈ ಸಭಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ಬರುತಿರ್ಪಾ ತನರ್ಜುನನೆಂದನಸುರಾಂ ||೨೨||
ಜನಪನೋ ಭೀಮಾಬಿಗಳೊ ತ | ಜ್ಜನನಿಯೋ ತಾವೆಲ್ಲ ಭೂಸುರ | ಜನದಸಾಮಿಪ್ಯದಲಿ ಸಭೆಯೊ
ಳಗಿದರೆನೆಕೇಳ್ವ ||ನಿನಗಿದಂತವರೆತವರಗಿನ | ಮನೆಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂತು ತಿವ ನೀನೆನಿತುಮಾಯಾಸಿದ್ಧನೆಂ
ದನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ||೨೩|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲೀಪಾ | ಭರ್ವರೆ ಪರಿಹಾಸವನು ಕಾಂತಾ | ನಿವ
ಹದಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬರದನುಡಿಗಳಸಾವುನೀಸುರರ || ವಿವಿಧಕಟುಮಧುರೋಕ್ತಿವಿಸ್ಸಾ | ಸವನು ಕೇಳುತ ಮುಗು
ಳುನಗೆಯಲಿ | ನವಮದವ್ಯಪಗತಿಯ ಗರವಾಯಿಯಲಿ ನಡೆತಂದ ||೨೪|| ಇವನ ಗತಿಮುಖಚೇಷ್ಟೆ
ಭಾವೋ | ತನ್ನವೆಲಾಸವುಪೇಕ್ಷೆಭರವಂ | ಗವಣೆಗರುಪಿಗೆ ಗಮಕಭಾವವೆಭೀತಿಬಿಲ್ಲವಣೆ || ಇವನವಿ
ಮಲಕ್ಷತ್ರವಿಕ್ರಮ | ವಿವನಕೊಂಡೆಯತನವಿವೇಸಾ | ಕಿವನುಘಾತದಪೀರೆನೆಂದರುಪೀರರರ್ಜುನನ
||೨೫|| ಬರುತ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಂ | ಗೆರಗದನು ಮನದೊಳಗೆ ಯಾದವ | ರರಸದಂತಿಯ ಹರಿ
ಯನಭಿವಂದಿಸಿದನಕ್ಷಿಯಲಿ || ಸುರಪತಿಗೆ ಗುಹಗಣಪತಿಕ್ವಾ | ಲರಿಗೆ ರುದ್ರಾಬ್ರಿತ್ಯವಸುಮು | ಪ್ಯುರಿಗೆ
ಮಣಿದನು ಬಂದನಗ್ಗ ದಚಾಪವಿದ್ದಡೆಗೆ ||೨೬|| ಮೊದಲಲಂಬುಜಭವನನಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ಮಧುಸೂದನ
ನನಾಬಿಲು | ದುರಿಯಲಾಹ್ವಾನಿಸಿದನಗ ದನೀಲಲೋಹಿತನ || ಇದು ಮಹಾಭೂಮಿಪರ ಬಿಂಕವ |
ನೊದೆದಧನುವೇ ಪೂತುರನುತ | ತ್ತಿದನು ಬಾಗೊತ್ತಿದನು ಕೊರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದನು ತಿರುವ ||೨೭||
ಹೊಯ್ದು ತಿರುವನು ಸೆಳೆದು ಕಿವಿವರೆ | ಗೊಯ್ದನಿದು ಹದವಿಲ್ಲಲಾ ಬಲು | ಹೆಯ್ದದಕಟಾ ಬಬದೆ
ಹೆದರಿತು ಮಾಗಧಾಬಿಗಳು || ಕಯ್ದೆಗದಬದರೊಳಗೆ ಹೆಸರೆ | ಗೆಯ್ದಬೇಕೆಂದೈಸಲೇ ಯನು |
ತಯ್ದು ಬಾಣವಕೊಂಡು ಯಂತ್ರದಹೊಳೆಹನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨೮|| ತೂಗಿ ಕಿವಿವರೆಗುಗಿದು ಯಂತ್ರವ |
ತಾಗಿಸಿದನೆಂಬಿನಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಲಾಗುವೇಗವನಾರುಬಿಲ್ಲರು ಯಂತ್ರಭೇದದಲಿ || ಜಾಗುಧಣುಧಣುಪೂ
ತುಕಾರ್ಮುಕ | ಯೋಗಸಿದ್ಧನೆ ಮುರುರೆ ಕೋದಂ | ಡಾಗಮತ್ರಿಪುರಾರಿಯೆಂದುದು ವಂದಿಸಂ

ದೋಹ ||೨೯|| ಆಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯ ಕುಣಿದುದು ಕಮಲಮುಖಿ ನಿ | ದಾರ್ಢ್ಯ
 ದಲಿ ಸೇರಿದಳು ಹಾರುವಗೆನುತ ಹರುಷದಲಿ || ಆಯುವತಿಜನಜಲಫಿ ಮಸಗಿತು | ಬಾಯ ವ್ರೌನದ
 ಬೆರಳಮೂಗಿನ | ರಾಯರಿದ್ದರು ಬೆಗಿದಬೆರಗಿನ ಹೊತ್ತದುಗೂಡದಲಿ ||೩೦|| ಮೊಳಗದವು ನಿನ್ನಾಳತತಿ
 ಹೆ | ಕ್ಕಳದ ಪರ್ಚಿನೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ದಿವಿಜಾ | ವಳಿಯುದುಂದುಭಿರವದಲುಬ್ಬಿದಸಾಧುವಾದಗಳ || ಕಳಕಳದ
 ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಪೂ | ವಳಿಯ ಪೂರದ ಹರಹಿನಲಿ ಜನ | ಮುಳುಗಿತದ್ಭುತರಭಸವಳ್ಳಿರಿದುದು ಜಗತ್
 ಯವ ||೩೧|| ಕಿತ್ತಸುರಗಿಯ ವೀರಭಟರರು | ವೆತ್ತುಸಾವಿರವೈ ಪಾರ್ಥನ | ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದರಂಗರ
 ಕ್ಷಣೆಗರನಾಚ್ಚೆಯಲಿ || ಇತ್ತ ಮಹಿಳಾಬನದ ವ್ರೌಳಿಯ | ಮುತ್ತು ಕುಸುಮಾಯುಧನಧಟ್ಟಿನ |
 ಮತ್ತಗಜವೈತಂದಳೆಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ ||೩೨|| ತೊಲತೊಗು ಮನ್ಮಥನ ಹೊಗು | ಟ್ಟಲಗು
 ಬರುತಿದೆ ಸಾರುಸಾರಂ | ದುಲಿದು ಕಂಚುಕಿನಿಕರ ಹೊಯ್ದುದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಯ || ನಳಿನಮುಖಿ
 ದಂಡಿಗೆಯೊಳ್ಳೆತಂ | ಬಳಿದಳೀತನ ಹೊರೆಯೊಳಾಗಳೆ | ಕಳಕಳದಲೊಳತೋಟ ಮಸಗಿತು ಹರುಷ
 ಲೆಚ್ಚೆಯಲಿ ||೩೩|| ಲಲಿತಮಧುರಾಪಾಂಗದಲಿ ಮು | ಕ್ಕಳಿಸಿ ತಣೆಯವು ಕಂಗಳುಬ್ಬಿದ | ಪುಳಕಜಲ
 ದಲಿ ಮುಳುಗೆ ಮೂಡಿತು ಮೈ ನಿತಂಬಿನಿಯಾ || ತಳಿತಲಜ್ಜಾಭರಕೆ ಕುಸಿದ | ವ್ವಳಿಸಿತಂತಃಕರಣವಾಂ
 ಗಿಕ | ಲುಳಿತಸಾತ್ವಿಕಭಾವವಗಡಿಸಿತ್ತು ಮಾನಿನಿಯ ||೩೪|| ಧರಣಿಸತಿ ಕೇಳ್ವುಕುಳಜ್ಜಾ | ಭರದ
 ಭಮದಲಿ ಬೆಮಂಡುತ ಕುಚ | ಭರದಿ ಮೇಲುದು ಜಾರ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಮಿರು ನಡನಡುಗಿ || ತರುಣಿ
 ನಿಜತನುಸುಮಳದಲಾರೆ | ಹೊರದಹೂವಿನದಂಡೆಯನು ನಿಜ | ವರನ ಕೊರಳಲಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ಜಯ
 ವನೆ ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೫|| ಕೊರಳ ಹೂವಿನದಂಡೆಯಲಿ ನಿಜ | ಕರದ ಫಾರಿಯ ಧನುವಿನಲಿ ತನು |
 ಪುಮಳದ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ ಕೆಲದಯುವತಿಯಲಿ || ವರನ ಪು ಹೊಸತಾಯ್ತು ಹೊತ್ತನು | ಹರನ
 ಹಗೆ ಹಾರುವಿಕೆಯನು ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನೆರೆ ಹ್ವಾರ್ತವತಿಯೆಂದರು ನಗುತ ಚಪಲೆಯರು ||೩೬|| ಜನಪ
 ಕೇಳ್ವು ಯುವತಿಯೊಡನ | ಜುಗನನ ತಂದರು ರಾಜಮಂಟರ | ಕನಿಮಿಷಾವಳಿ ಹರದುದಭ್ರದೊಳ
 ಮರಸತಿಸಹಿತ || ಮನದಸೂಯದ ಮುಖವದಗೂಡದ | ನುತಮಕುಟದ ಕೈಯಗಲ್ಲದ | ಕನಲಿಕೆಯ
 ಕೊನರುಗಳ ಕಿರವರಾಯಖತಿಗೊಂಡ ||೩೭|| ಏನುಮದ ಪಾಂಚಾಲಮಾಡಿದ | ಮಾನಭಂಗವ ಕಂಡಿರೇ
 ಕಾ | ನೀನಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾಶ್ವತ್ಥಾ ಮಮೊದಲಾದ || ಮಾನನಿಫಿಗಳು ಕಂಡಿರೇ ಮದ | ದಾನಗಳು
 ನಿವೃಂಡಿರೇ ಹದ | ನೇನೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನವರಾ ||೩೮|| ಹಳೆಯಪುಲುಧನು
 ವಿದನು ಹಾರುವ | ಸೆಳೆದಗಡ ಕೌಳಿಕದ ಯಂತ್ರವ | ಗೆಲಿದಗಡ ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿದಗಡ ಮಹಿಶಸ್ವ
 ರರಾ || ನಳಿನಮುಖಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳುಗಡ ತಿರು | ಕುಳಿಯ ಕೊರಳಲಿ ದಂಡೆಯನು ನೀ | ವ್ರೊಲಿದು
 ಮದುಮೆಯ ಮಾಡಿ ರಂದನು ಬೈದು ಭೂಮಿಸರ ||೩೯|| ಭಂಡರೋ ನಿವೃಂರವಧರಣೀ | ಮಂಡ
 ಲೇಶ್ವರರಕಟ ನಿಮ್ಮಯ | ಹೆಂಡಿರನು ಬಳುವಳಿಯ ಕೊಡಿ ಹಾರುವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳ
 ನಿಮ್ಮನನಿಬರ | ಕಂಡುಸೋಕ್ಷಿಸಿ ಯಾಚಕನ ಕೈ | ಕೊಂಡಳಿದಕೇನುಂಟು ಮನದಲಿ ವಾಸಿ ನಿವೃಗಂದ
 ||೪೦|| ವಾಸಿಗಳನರಸುವೊಡೆದ್ರಪದನ | ವಿಸಾಲಡಗನು ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ | ಸೂಸಿ ವಿಪ್ರನ ಬಡಿದು
 ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತೆ ತಿರುದುಣಲಿ || ಆಸರೋಜಾನನೆಯ ನಮ್ಮವಿ | ಲಾಸಿನಿಯ ವೀಧಿಯಲಿ ಕೂಡುವು |

ದೈಸಲೇ ಯನ್ನತೊಡನೊಡನೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು ನೃಪನಿಕರ ||೪೧|| ದಾಳಿ ಹತ್ತಲಿ ಲಗ್ಗೆ ಪದಹತಾ ಧೂಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಗಳನಗಲವೆ | ಹೂಳಿ ಕಳೆಯಲಿ ಹರಿದು ಹತ್ತಲಿ ತನೆಯ ಸರಿಸದಲಿ || ಕೋಲುಗುಂಡಿ
ನಹತಿಗೆ ಹುರಿಯೊಡೆ | ದಾಳಹೊಯ್ದೊಯ್ಯೆನುತ ಸಕಲನೃ | ಪಾಳಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಾಂಚಾ
ಲಪುಷ್ಪಣವೆ ||೪೨|| ಕೂಡೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಹರಿದೊಡೆ | ನಾಡೆ ಗಾವಳಿ ವಿಪ್ರಸಭೆ ತೆಗೆ | ದೋಡಿ
ತೀಪಾಂಡವರು ಬಂದು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ || ನೋಡುತಿದ್ದರು ಲಗ್ಗೆ ಯಬ್ಬರ | ವೀಡಿದುದು ದಿಗಂ
ತವನು ಕೈ | ಮಾಡಿಕೋಟಿಯನಿಳಿದು ಬೆರಸಿದರಾಳುವೇರಿಯಲಿ ||೪೩|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಹೊಗುವಚೂ
ಣಿಯ | ಚಲ್ಲಬಡಿದರು ಸುಸಕಡರವೆ | ಜಿಲ್ಲಬಿರಾದರೆ ಮಿಾಟನೆತ್ತಿತು ಸಾಲಸಬಳಿಗರು || ಝಲ್ಲರಿಯ
ಝಾಡಿಗಳ ವಾದ್ಯದ ಘಲ್ಲಣೆಯ ದಳ ನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯ | ದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ದೆಗೆಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯ
ಕರು ||೪೪|| ಚೂಣಿ ಮುಂದೈತರಲು ಬಹಳ | ಕ್ಷೋಣಿಗಲಿ ಕುರುಪತಿಯು ಧಟ್ಟಿನ | ಹೂಣಿಗರು
ಹುರಿಗೊಂಡು ಕವಿವರು ಕರ್ಣಮೊದಲಾಗಿ || ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಸುಗೆ ಪರಬಲ | ವಾಣೆಯಿಟ್ಟವೊಲಡಿ
ಮಿಡುಕದ | ಕ್ಷೇಣಬಲವೊಸುಲಿ ತೆಗೆದುದು ದ್ರಪದಪರವಾರ ||೪೫|| ಪೊದಲಲಗ್ಗೆ ಯ ಧೂಳಿಯೇ
ದ್ರ | ಪಟಿಯ ಬೈತಲೆಗಮುಸಿದೂ | ರದ ಸುವಿಸ್ತರವಾಗಬಿಡೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆನುತ || ಮದ
ಮುಖರು ಮುಂಕೊಂಡು ಮರ್ಗವ | ಬೆದರಿಸಿತು ಬೇರೇನು ದ್ರಪದನ | ಸದನಸೀಮೆಯ ಬೆರಸಿ
ಹೊಯ್ದರು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ||೪೬|| ಏಳು ಮನ್ನೆಯಗಂಡನಾಗು ನೃ | ಪಾಲ ಮದುಮೆಯವನೆಗೆ
ರಾಯರ | ಧಾಳಿ ಬಿದ್ದಿನವಾಯ್ತು ನಡೆ ಸಂತ್ರೈಸು ಬೀಯಗರೆ || ಏಳೆನಲು ಕಳೆಕಳವನರ್ಜನ | ಕೇಳಿ
ದನು ಹೊದೆಯಂಬುಗಳ ತರ | ಹೇಳೆನುತ ಕವಿಚೆಟ್ಟ ಮುಂದನು ಭಟ್ಟರ ಮುಂಗುಡಿಯ ||೪೭||
ಅದು ಬಳಿಕ ಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ | ಮೊದಲಮಳೆಯನೆ ಕವಿದುದಂಬಿನ | ಹೊದರು ಹದಗತು ರಾಯ
ದಳ ರ್ಘುಕುಳದರಕ್ತದಲಿ || ಕೆದುದರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ನೆರೆ | ಬೆದರಿಸರು ಮತ್ತೊಂದುದಸೆಯಲಿ |
ಸದೆದು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮ ಭಾರಿಯಮರನ ಕೊಂಬಿನಲಿ ||೪೮|| ತರುಬಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ ಪವನಜ |
ನುರುಬೆಯನು ಫಲಗುಣನ ಬಾಣವೆ | ಮುಂಬೆಯನುತ ತಾಧೇಯನಿರಿದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ಕುರು
ಬರೋ ಘನಯಂತ್ರಭೇದಿಗೆ | ಕರುಬರೋ ಕಾಮುಕರೊಡನೆನೀ | ವಿಲಿತಕಂಘೈಸಿದಿರೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ
ನಾಭೀಮ ||೪೯|| ತುರಗರಥಸಾರಥಿಗಳನು ಹೊ | ಯ್ದೊರಿಸಿದನು ಪವಮಾನಸುತನುಬ್ಬರದಭಯದಲಿ
ಶಲ್ಯ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ || ನರನ ಶರಹತಿಗಳುಕಿ ಮೋರೆಯ | ಮುರುಹಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ನವದಿರು |
ಸರಿಯೆ ವಿಪ್ರರು ನಮ್ಮವಿಗ್ರಹಕೆಂದು ಖಾತಿಯಲಿ ||೫೦|| ಅರಸ ನಡೆ ದ್ರಪದನ ಕಪಾಲದ | ಲಿರಲಿ
ಮಾನಚ್ಯುತಿ ಮಹಿಸುತ | ವರರೊಡನೆ ಖತಿಯೇಕೆ ತೆಗೆವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ || ನೆರಹುವುದು ನೃಪವ
ರ್ಗವನು ಬಂ | ದೊರಸುವುದು ದ್ರಪದನ ಲಲಾಟದ | ಬರಹವನು ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು ಕರ್ಣ ಕುರು
ಪತಿಗೆ ||೫೧|| ಅಹುದು ಕರ್ಣನ ಮಾತು ತೆಗೆಯಲಿ | ಬಹಳಬಲವೀಹೊತ್ತಿನಲಿ ರಣ | ವಿಹಿತವಲ್ಲಾ
ಕಿಡೊಡೆ ತಪ್ಪದು ವಿಪ್ರವೆಧೆ ತಮಗೆ || ಮಹಿಮೆ ಮೀಸಲು ಹೋಗದೀಸರ | ಲಹಿತದರ್ಪವೆ ಮುಂದೆ
ನೋಡಲು | ಬಹುದೆನುತೆ ತಿರುಗಿದನು ಕುರುಪತಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ... ||೫೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕೈ ಪದ ೬೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ವಿಮಳಮತಿಪಾಂಚಾಲಜೆತ್ತ | ಭ್ರಮೆಯನಪಹರಿಸಿದನು ದ್ರೌಪದಿ |
ರಮಣಿಯಾದಳು ಹರನ ವರದಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಕೌರವನೈಪತಿ ಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲ್ಲಿದಿ ಹೊ
ಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆ || ಹೇಳಲೇನುಳಿದುಳ್ಳಿಧರಣೀ | ಪಾಲಕರ ದುಮ್ಮಾನವನು ಪಾಂ | ಚಾಲದೇಶವ
ಕಳೆದು ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಗಳ ||೧|| ಭೀತಿ ಹರಿದು ರಾಯದಳಸಂ | ಘಾತ ಸರಿದು ಮತ್ತೆ
ಸುಜನ | ವಾಕ್ರ ನೆರೆದು ಮೆರೆದುದವನೀದೇವರಗ್ಗ ಳಿಕೆ || ವಾತಜನು ಮರಗೊಂಬಿನಲಿ ಮಾ | ರಾತ
ರನುವನ್ನಿಸಿಕುಲಾಲನಿ | ಕೇತನಕೆ ಬಂದೆರಗಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಚರಣದಲಿ ||೨|| ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಿಸು
ತನ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ಮರಳಿದರವನಿಪಾಲಕ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ತೆಗೆಸಿದನು ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಪ್ತೇಳದಲಿ || ಮತ್ತೆ
ರಾಯರ ಜಿನ್ನ ಕಪ್ಪವ | ತೆತ್ತಿದುತ್ಸಹವದನದಲಿ ಹೊಗ | ರೆತ್ತಿದಕ್ಷಿಯ ಹೊಳೆನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ನೈಪಾ
ಲಯವ ||೩|| ಈತನುದಯದೊಳಿಂದು ಭೂಸುರ | ಜಾತಿಗಾಯ್ದುಗ್ಗ ಳಿಕೆ ಕಾರ್ಪವ | ರಾತರಿಂದುಬ್ಬ
ಟಿಯ ಧನುವಿಂದಿವನವಶವಾಯ್ತು || ಸೋತು ತೆಗೆದಮಹೀಶ್ವರರಮಾ | ತೇತಕದು ಮುಪ್ಪುಪೂತೆ
ನುತ ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದ್ದು ನೆರವಿನೆರೆಯಲಿ ||೪|| ಬಂದನೀತನು ಗತಿಯಗರುವಿಕೆ
ಯಿಂದ ತೆರನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಾನೀ | ನೆಂದು ಕರೆದನು ಸತಿಸಹಿತ ತಿರುಗಿದನು ಮೂಲದಲಿ || ೫ ||
ಮುಖಿಯನುಕ್ರಂಭಕಾರನ | ಮಂದಿರದ ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಫಲಗುಣ | ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕುಂತಿಯ
ಚರಣಕಮೂದಲಿ ||೬|| ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹವಿಂದುಧರಣೀ | ರಾಯರಲ್ಲರ ಗೆಲಿಮೆ ತಂದೆನು | ನಾಯಕ
ವನನುಸಮಿತವೊಳ್ಳವನವಲವೊಕ್ಕಿವ || ತಾಯೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆಯೆನೆ ಕಡೆ | ವಾಯಿದಳು ತನಿಹರು
ಷದಲಿ ಲೇ || ಸಾಯಿತ್ತೆ ವರು ಕೂಡಿ ಭೋಗಿಪುದೊಳೊ ಕುಂತಿ ||೭|| ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಕಮಲಾ |
ನನೆಯ ಹೊಡವಂಡಿಸಿದನವೈಗೆ | ತನುಜ ನಿಶಿತಂದವಲವೊಕ್ಕಿವದೆಯೊ ಶಿವಯನುತ || ತನಗೆ
ನುಡಿ ತೊದಲಿಸಿತಲಾ ನೀ | ವಿನಿಬರಸುಭೋಗಿಸುವುದೆಂದೆನು | ವನಿತೆಯೊಲಗರಸಿಯೇ ಲೇಸೆಂದಳಾ
ಕುಂತಿ ||೮|| ಜನನಿ ತಪ್ಪದು ನಿವೃತ್ತನುಡಿ ಯಾ | ವನಜಮುಖಿಯೊಮ್ಮೆವರಿಗೆ ಸತಿ | ವಿಸುತಗುರುವಚ
ಸಾಂಬುನಿಧಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಲಂಘ್ಯವಲೇ || ಎನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈಪತಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕನಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ
ನೆಲ್ಲೆಂ | ದನು ನಕುಲಸಹದೇವರನುಚಿತವಂದರರ್ಜುನಗೆ ||೯|| ಎಲ್ಲಧರ್ಮದಸಾರವನು ನೀ | ಪುಲ್ಲಿರೈ
ಸಲೆ ಹೇಳ್ವುದಾವುದುನಿಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತದವನಕುಲರು ನಿಮಗೆ ಮಾತೇಕೆ || ಬಲ್ಲರೊಳೊಮ್ಮಾ ಯಥಾಪಿತ |
ದಲ್ಲಿ ನೋದಲು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ | ಳ್ಲಿತಾಯಿಂದಭಕಗುರುಪಿಲ್ವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಮಾತೃವಚ
ನೆವಲಂಘ್ಯವದು ವಿ | ಖ್ಯಾತಪದ್ಧತಿ ಲೋಕಯಾತ್ರಾ | ಭೀತಿಯಲಿ ಭಯವೇಕೆ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ ||
ಎತಕೀಲೋಕಾನುಸರಣೆ ವಿ | ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷವಾವುದು ಧ | ಮಾರ್ತಿಯವಿಹಪರಕೆ ಕಡುತಪೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ರಾಗಲೋಭವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲಿ ನೀ | ವೀಗುರುವಿಗಳುಪುವರೆ ಸಲೆ ಧ | ರಾಗಮವನಾಚರಿ
ಸುವದಲೇ ನನ್ನೆನುಷ್ಠಾನ || ಈಗಳೀಗುರುವಚನಧರ್ಮ | ತ್ಯಾಗವೇನಿದ್ದು ಧರ್ಮವೇ ಯುಪ | ಭೋಗ

ವೈವರಿಗೆಂದು ತಿಳುಹಿದನವರನಾಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ಪೂಡದಿರಿ ಸಂದೇಹಗಳ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿದರೊ
 ಳಗಲ್ಲ ಧರ್ಮದ | ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಜಿರಲು ಬಹಿರಂಗದಲಿ ಬಳಸಧಿರಿ || ಗೂಡುಹಲವಿಹಪಕ್ಷಿಯೊಂ
 ದಿದ | ನಾಡಬಾರದು ಸಾಕು ಚಿಂತಿಸ | ಬೇಡಿ ನೀವೆಂದನಿಬರನು ತಿಳುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೨||
 ಆದುದನುಮತ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತ | ತೋದರರು ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ತ | ಕೋದರಿಯನೊಲಿದೈವರಂಗೇಕ
 ರಿಸಿದರು ಬಳಿಕ || ಆದರಣೆಯಲಿ ಕುಂತಿ ಸೋಸಗೆ ವೃ | ಕೋದರನ ಭೀಕ್ಷಾನ್ನಭಾಗದ | ಭೇದವನು
 ತಿಳುಹಿದಳು ತೋಡೆಯಲಿ ತೆಗೆನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೧೩|| ಇಳಿದನಸ್ತಾಚಲಕೆ ರವಿನ್ಯಪ | ತಿಲಕರೈವರು
 ವಿಹಿತಕೃತ್ಯಾ | ವಳಿಗಳನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕುಂತಿಯ ಚರಣಕುಳಿನವಿಸಿ || ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮಕೀರ್ತನ |
 ಲುಳಿತಪರವಾನಂದರಸದಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದರಂದು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ ||೧೪|| ಸಿಲುಕಿ
 ದುದು ಜನದೃಷ್ಟಿ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಬಂಧದೊಳಂಧಕಾರದ | ಜಲಧಿಯಲಿ ಜಗವದ್ವದೇನೆಂಬೆನು
 ಮಹಾದ್ಭುತವ || ನಳಿನಮಿತ್ರನ ಬೇಡುಕಾರರ | ಸುಳಿವೊ ತಿಮಿರದ ಪಾಳೆಯದೊಳೆನೆ | ನಿಳಯನಿಳ
 ಯದಸೋಡರು ತಳಿತುದು ಕೂಡೆ ನಗರಿಯಲಿ ||೧೫|| ಇವಲಗುಂಟೇ ದೀಪತೈಲಿ ದ್ರವಿಣವಿಲ್ಲ ಕುಲಾ
 ಲಭನನಕೆ ಕವಿವಕ್ತಗ್ಗ ತ್ತಲೆಯ ನುಗ್ಗೊತ್ತಿದುದು ಬೇರೊಂದು || ನವಯುವತಿಯೇ ಭರಣಮಣಿರುಚಿ |
 ನಿವಹವಾಕೆಯ ನಯನಕಾಂತಿಗ | ಕೆವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿನ್ನ ಪಿತನ ಪಿತಾಮಹರ ಪರಿಯ ||೧೬|| ಜನಪನಂ
 ದನೆಗೊಂಡುಕೃಪ್ಣಾ | ಜನವನಿತ್ತರು ಶಯನಭಾಗಕೆ | ಜನನಿಯಂಘ್ರಿಯ ಬಳಿಯಲೊರಗದರೈವರೊಂ
 ದಾಗ || ವನಿತೆಯವೆಂಘ್ರಗಳ ತೆಲಿಗಂ | ಜಿನಲಿ ಮಲಗದಳಂದಿಸಾಹವ | ಜನಿತಕೃತಿಯನು ನುಡಿವು
 ತಿದನು ಪಾರ್ಥನರಸಂಗೆ ||೧೭|| ಗೆಲಿದಪರಿಯನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ದಳವ ಮುರಿದಂದವನು ಕರ್ಣನ |
 ನಳುಕದೆಚ್ಚ ಶರಪ್ರಯೋಗದ ಚಾಪಕೌಶಲವ || ಬಲಜಲಧಿ ಮುಕ್ಕಿರಿಕಿದೊಡೆ ಮಂ | ಡಲಿಸಿ ಪೊಗೆ
 ದಂದವನು ಶಸ್ತ್ರಾ || ವಳಿಯ ಸಂಹರಣವನು ವಿವರಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೧೮|| ಕುದಿರೆಯೇರಾ
 ಟವನು ಮಾತಂ | ಗದಸುತೀಕ್ಷಾಬೇಧವನು ರಥ | ಪದಿತಕೌಶಲವನು ಪರಾಸನವೇದಸಂಗತಿಯ || ಮದ
 ವದರಿಭಂಜನವ ದಿವ್ಯಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಸಮರಂ | ಗದ ಸುಸಂಗತಿಯಿಂದ ನೂಕಿದರಿವರು
 ಯಾಮಿನಿಯ ||೧೯|| ಆಯುಧದ ಲಕ್ಷಣವನಾದಿ | ವ್ಯಾಯುಧದ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವ | ನಾಯುಧದ
 ವಿವಿಧಪ್ರಯೋಗವನವರಪರಿವಿಡಿಯ || ರಾಯರಂಗದ ಶಕ್ತಿವರ್ಗವು | ಪಾಯಗುಣವಿಕ್ರಮ ಪರಾ
 ಕ್ರಮ | ನಾಯಕರ ಗುಣಕಥನದಲಿ ನೂಕಿದರು ಯಾಮಿನಿಯ ||೨೦|| ಮುನಿವಳಿಸತಿಯೆಂದಜ
 ನಿದ್ರಾಂ | ಗನೆಯ ನೂಕಿದರವನಿಸರು ಭಾ | ಮಿನಿಸಹಿತಲಿರಲಿತ್ತಲಿಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿಯ || ತನುಜ
 ನಿವರಪರಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ಮುನಿಪಕಾಶ್ಯಪಗೂಡಿ ಕೇಳಿದ | ನನಿತುಮಾತೆಲ್ಲವನು ಮರೆಯಲಿ ನಿಂದು ರಜ
 ನಿಯಲಿ ||೨೧|| ಬಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಯ್ಯಂಗೆಂದವನಿನನಸ್ತಮೆಯುಸಂಧ್ಯಾ | ವಂದನೆಯ ತರು
 ವಾಯು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ | ಸಂದಗಜಹಯರಥದ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದವರು ನೈಪನೀತಿಸಂಗತಿ | ಯಿಂದ
 ರಾತ್ರಿಯ ಕಳಿದರಾರಂವರಿಯನಾನೆಂದ ||೨೨|| ಧರಣೀಪತಿ ಕೇಳ್ವಿಪ್ರರಾದೊಡೆ | ಸರಸನವಭೋಜನದ
 ಕಥೆ ಮೇ | ಣ್ಣಿ ರತಿಶಯವೇದಾಂಗವೇತದರ್ಥತರ್ಕಗಳ || ಅರಸುಗಳಿಗಾಯುಧದ ಗಜರಥ | ತುರಗ
 ದೇರಾಟದ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ವಿರಚನೆಗಳಿವುಜಾತಿವಿದ್ಯೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೩|| ಭೂರಿಧನವರ್ಧನಸ

ದಾವ್ಯವಿಹಾರಲಾಭಾಲಾಭಚಿಂತೆಗ | ಳೂರುಜನಿ ತರಿಗಂತ್ಯ ವರ್ಣಕೆಕ್ಕ ಸಿಯಮಾತುಗಳು || ಆರನಾದರು
ಜಾತಿಧರ್ಮದ | ಸೇರುವೆಗಳೇ ಹೇಳುವುವು ನ | ಮ್ಮಾರಯಕೆಗವಂದುಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದು ಮುನಿನುಡಿದ
|| ೧೪ || ಇವರು ಪಾರ್ಥವರೊಗೆ ಕೇಳ್ದಾಂ | ಡವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವೆಂದೇ | ನಿಸಗೆ ನಾವೆನ್ನೆ ವೆ ವಿವಾಹದ
ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಅವರನುಪಚರಿಸೇಳು ರಚಿಸು | ತ್ಸವವನಾಯ್ತದೆ ಪೂರ್ವಗರಿಯುಲಿ | ರವಿ
ಯುದಯವೆಂದಾಪುರೋಹಿತ ತಿಳುವಿದನು ನೃಪನ || ೧೫ || ಬಳಗೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಗುಡಿಯ | ತ್ತಿಸಿ
ತು ನಗರಿಯೊಳಿಕ್ಕಹರುಷ | ಸ್ವಸರದಲಿ ರೋಮಾಳಿ ಪಲ್ಲ ಪಿಸಿದುದು ನರಪತಿಯ || ಜಿಸಜಬಂಧುವಿ
ನುದಯದಲಿ ನೃಪ | ವಿಸರಸಹಿತ ಕುಲಾಲಭವನದ | ವಸುವೇಶಿವಲ್ಲ ಭರ ಕಂಡನು ಬಂದುಪಾಂಚಾಲ||
ಏಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ನೃ | ಪಾಲಕರನುಚಿತದಲಿ ನಿಜರಾ | ಜಾಲಯಕೆ ತಂದನು ನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸುತನಿಬಂಂಗಿತವ || ಮೇಲುಮೊಗದ ಗರ್ಭಿರಗತಿಯ ಭಂಡಾಳವನು ಕಂಡವರು ರಾಯರ | ಪಿಳಿಗಳ
ಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನದೊಳಗೆ || ೧೬ || ಮುಂದು ಮಂಗಳಮೆಚ್ಚುವ ಮೂ | ಓದರು ದಿವ್ಯಾಂ
ಬರವನುಬ್ಬರು | ಸುದತಿಯರ ಹಲವಾಣದಾರಕಿಗಳನು ಕೈಕೊಳ್ಳತ || ಪದಕಕರ್ಣಾಭರಣಹಾರಾಂ |
ಗದದಿನೊಪ್ಪಂಬಡೆದಿವನು ಪೂ | ಸಿದರು ಸಾಮಜವಾಜಕತ್ತಲಿಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ || ೧೭ || ಬಾಸಿಗದ
ನೊಸಲಿನಲಿ ಮೆರೆವನು | ಹೀಶರೈವರು ಮುಂಜದ ನೆಲ | ವಾಸಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿದರನುಪಮರಾಜತೇಜ
ದಲಿ || ಆಸೋಷಿಯ ಸಂಗಾತ ಕುಂತಿಪ | ಲಾಸವಲಿ ಕುಳ್ಳಿದಳಾವಿ | ನ್ಯಾಸವನು ಜನ ನೋಡುತಿ
ದುದು ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ || ೧೮ || ಜಲವನಂಬಳಿಯಿಂದ ದ್ರುಪದನು | ತಳೆದುಮೆರೆದವ ಬರಲಿ ಯಂ
ತ್ರವ | ಗೆಲಿದಗರುವನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಚರೋಳಗೆಯೆನೆನಗುತ || ಇಳಿದನವನಿಪ ಭೀಮನೊಯ್ಯನೆ | ಸುಳಿ
ದನರ್ಜುನ ಹಿಂದೆ ಯಮಳರು | ನಳಿನವದನೆಯ ಹೂರೆಗೆ ಬಂದರು ಭೂಪಕೇಳಿಂದ || ೧೯ || ಬಿಸುಟನೆಂ
ಜಳಿಯುದಕವನುನಿ | ಸ್ವಸರದಲಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಭೂಪರ | ಮುಸುಡನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದನಾದ್ರು
ಪದ || ತಸುರರೋ ಸುರರೋ ಭುಜಂಗರೊ | ವಸುವೇಶರೊ ನೀವು ಛಟಮೂ | ನಿಸರ ಪರುತವ
ವಲ್ಲ ನೀವಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ || ೨೦ || ಈತನಗ್ಗ ದರ್ಭಿಮನರ್ಜುನ | ನೀತನಿವರೈ ಯಮಳರೆಂಬವ |
ರಿತಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಕಿರಿಯರು ನಾವು ಪಾಂಡವರು || ಮಾತೆಯೆಮ್ಮೈವರಿಗೆ ಜಗವಿ | ಬ್ಯಾತೆ ಕುಂತೀ
ದೇವಿ ತಾನಿಂ | ದೀತಳೋದಲಿಯಾದಳೆಮ್ಮೈವರಿಗೆವಧುವೆಂದ || ೨೧ || ಕೊಂಡುಹಬುದುದು ಹರುಷ
ವಾಬ್ರ | ಹ್ಯಾಂಚದಗ್ರಕೆ ಮಗಳಿಗೈವರು | ಗಂಡನೆ ಮಗಳಿದ್ದುದಾತನ ಮನ ರಸಾತಳಕೆ || ಕಂಡು
ಬಲ್ಲರೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕಿವಿ | ಗೊಂಡು ಕೇಳ್ದರೆ ಮುನ್ನು ನವಗೀ | ಭಂಡತನವನು ಮೂಡುವರೆ ನೀವೆಂದ
ನಾದ್ರುಪದ || ೨೨ || ಲೋಕಸಂಮತವಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾ | ನೀಕದಭಿಮತವಲ್ಲ ಕಾಪಫ | ಪೇಕೆ ನಿಮಗದು
ಪಾಂಡುಪುತ್ರರು ನೀವು ಧಾರ್ಮಿಕರು || ಪ್ರಾಕೃತರ ನೀವಕಟ ನಿಮ್ಮ ವಿ | ವೇಕವೇನಾಯ್ತಲ್ಲಿಯಿಹ
ಪರ | ಲೋಕಕಿದು ಸಾಧನವೆಯೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ || ೨೩ || ಕಾಮವೋಹಿತರಲ್ಲ ವಿಷಯ
ಸ್ತೋಮಭಂಗಿತರಲ್ಲ ಧರ್ಮದ | ಸೀಮೆಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತನವಮಾನಿಸುವರಾವಲ್ಲ || ಈಮಹಾಸತಿಯ
ಮಗೆ ಜನನಿಯ | ನೇಮದಲಿ ವಧುವಾದಳಿಂದು ವಿ | ರಾಮವೇಕೆ ವಿವೇಕಕೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಗುತ||
ಏಕಪತಿಬಹುಸತಿಯರೆಂಬುದು | ಲೋಕಪದ್ಧತಿ ಕಂಡವಾವಿಂ | ದೇಕೆ ಪತ್ತಿಗೆ ಪುರುಷಪಂಚಕ

ವನು ಮಹಾದೇವಾ || ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವನು ಕಿವಿ | ಯೋಕರಿಸುತಿದೆ ಕಣ್ಣನಕೆ ಸು | ವ್ಯಾಕು
 ಲತೆ ಹಿರಿದಾದುದೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ ||೩೬|| ಅಸಮಯದಲಿ ದೇವವೇದ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೈತಂ
 ದನಲ್ಲಿ ಮು | ಹೀಶಸಭೆಯಿರಿದ್ದು ಕಂಡುದು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ || ದೋಷಗರ್ಭಿತಧರ್ಮವನು ನಿ |
 ಜ್ಯೋತಲರಿಯದಮೂಢಮತಿಗೆ ಮು | ನೀಶ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಮೈಯುಕ್ಕಿದನು ಪಾಂಚಾಲ ||೩೭|| ನೆಗೆ
 ಹಿದನು ದ್ರುಪದನನು ಯಮಜಾ | ದಿಗಳನೆತ್ತಿದನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಮುದದಲಿ
 ಪಾಂಡುನೆಂದನರ || ದುಗುಡವೇಕ್ಯ ದ್ರುಪದನಿನ್ನಯ | ಮಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲಿರುಂಧತಿ | ಸೋಗಿಸಿ ರಂ
 ಜಸಲರಿಯಳೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನಿ ನಗುತೆ ||೩೮|| ಅಹುದೆಲೇ ಬಳಿಕೇನು ತಂಗಿಯ | ಬಹಳಸುಕೃತೋ
 ದಯದಲರಗಿನ | ಗೃಹದ ಗಂಟುನೋಡೆದು ಸುಳಿದರು ಪಾಂಡುನೆಂದನರು || ಗಪನಯಂತ್ರವನೆಚ್ಚ ಪಾ
 ಫನ | ಮಹಿಳೆಗೆನ್ನ ಕುಮಾರಿಗಳಿಗಲು | ಬಹುಪತಿಗಳಾಯ್ತಿದನು ನೀಮ್ನಿಜ್ಯೋಸಬೇಕೆಂದ ||೩೯||
 ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಯದಮ್ಮಪಾಂಡವ | ನೃಪರು ಕಾಶ್ಯಪಗೂಡ ಹೊಕ್ಕರು | ವಿಪುಳತರಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೇ
 ಕಾಂತಮಂದಿರವ || ನೃಪತಿಸಂಶಯವೇಕೆ ನಾವಿದ | ನಪಹರಿಸುವೆವು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ನುಪಚರಿಸು
 ಮೈವಾಹವನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಸಾಕೆಂದ ||೪೦|| ವಿಧಿವಿಹಿತಲೋಕಾಪವಾದವ | ನಧಿಕರಿಸಿ ವರ್ಣಾಶ್ರ
 ಮಕೆ ಸು | ವೈಧಿಕರಣ ಹುಗದಂತೆ ಸದ್ವ್ಯವಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ || ವಿಧಿಸಿದೊಡೆನಿಮ್ಮಂಘ್ರಗಳಸಂ |
 ನಿಧಿಯಲೇ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು | ವಿಧುಮುಖಿಗೆ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಾದ್ರುಪದ ||೪೧|| ಧರ
 ಣಿಪತಿ ಕೇಳಿವರ ತಾಯ್ತುಂ | ದರಿಯದಾಡಿದಳಾನುಡಿಯನು | ತ್ತರಿಸಬಾರದು ಧರ್ಮವಿದು ವರಮಾ
 ತೃಭಕ್ತರಿಗೆ || ಗುರುವಚನದ ನಿಮಿತ್ತವರಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಚರಿಸಿದವೂರ್ವಜನ್ಮದ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಛ
 ಯನರುಪುವೆನಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಮುನ್ನು ಸಾರಾಯಣಿಯನಿಪುದೀ | ಕನ್ನಿಕೆಯ ಪೆಸರೊಬ್ಬಗು
 ಣಸಂ | ಪನ್ನ ಮುನಿಪನ ವಧು ಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿ || ಉನ್ನುತೋನ್ನತಭಕ್ತಿಭಯದಲಿ |
 ತನ್ನ ಪತಿ ಪರದೈವವೆಂದು ವಿ | ಪನ್ನನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದರ್ಘ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಆತ
 ಪೋನಿಧಿ ಕುಷ್ಮರೋಗಪ | ರೀತರ್ಥಿಭತ್ಸೆಯಲಿ ಹುದುಗರ | ಲೀತಳೋದರಿ ಭಜಸುತಿದರ್ಘ ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯಲಿ || ಆತನೀಕೆಯ ಕೃತ್ಯದಲಿ ಭಾ | ವಾತಿಶಯದಲಿ ಖೋಡಿಯನು ಹಿಡಿ | ವಾತನಾಗಿರಲೊಂದು
 ದಿನವಿಂತಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ||೪೪|| ಕೊಳಿತಬೆರಳನು ಭುಕ್ತಶೇಷದೊ | ಳಿಳುಹಿದೊಡೆಕಂಡೀಕೆ
 ಚಿತ್ತದೊ |ಳಳುಕದುಪಭೋಗಿಸೆ ಮುನೀಶ್ವರನಡಕೆ ಹರುಷದಲಿ || ಎಲೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಿನ್ನು ನೀಮನೆ |
 ಮೊಲಿದುದನು ಬೇಡೆನಲು ಬಳಿಕಾ | ಲಲನೆ ನುಡಿದಳು ದಿವ್ಯರೂಪಿನೊಳೆನ್ನ ನೆರೆಯಂದು ||೪೫||
 ದ್ರುಪದ ಕೇಳಾಕುಷ್ಠದೇಹವ | ನಪಹರಿಸಿ ಕಂದರ್ಪರೂಪಿನೊ | ಳುಪಚರಿಸಿ ಕಾಮಿನಿಯನವನತಿಕಾ
 ಮಕೇಳಿಯಲಿ || ತಪಸಿ ತಣಿದನು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ | ತಪವ ನೆನೆದನು ತಣಿಯದಿರೆ ಯಾ | ಚಪಲಲೋ
 ಚನೆ ಸರಗ ಹಿಡಿದಳು ಹೋಗದಿರಿಯನುತ ||೪೬|| ದಿಟ್ಟಿಹೆಂಗುಸೆ ನೃಪರ ಬಸುರಲಿ | ಹುಟ್ಟು ನೀ
 ಹೋಗೆಂದು ಶಾಪವ | ಕೊಟ್ಟುನೀಕೆಗೆ ಹಾಯ್ದನಾಮುನಿಪತಿ ತಪೋವನಕೆ || ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ನಳಿನ
 ಮುಖ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ಭಜಿಸಿದಳವಳದುರಿತಘ | ರಟ್ಟನನು ದಿವಿಜೀಂದ್ರವಂದ್ಯನಿಂದುಶೇಖರನ||೪೭||
 ಹಲವುಕಾಳದಿ ತಪದೊಳಕುಳಾ | ಬಳಲಿದಳಲಾ ಮುನಿಯವಧುವೆಂ | ದಿಳಿದನೀಶ್ವರನಾತಪೋವನಕಾಕೆ

ಯಿದಿರಿನಲಿ || ಸುಳಿಯೆ ಕಂದೆರದಬಲೆ ಕಂಡಳು | ಸುಲಭನನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ತರ್ಕಾ | ವಳಿಗೆ ದುರ್ಲಭ
ನನು ದುರಾಸದಮಹಿಮಧೂರ್ಜಿಯ || ತರುಣಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಕರದಲಿ | ತಿರವನೆಗಹಿದನಬುಜಲೋ
ಚನೆ | ವರವ ಕೊಟ್ಟೆನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆ ತರುಣಿ ತಲೆವಾಗಿ || ಹರಪತಿಂದೇಹಿಪ್ರಭೋಶಂ | ಕರವತಿಂ
ದೇಹಿಪ್ರಭೋಯಂ | ದರಸಿಬೇಡಿದಳ್ಳೆದುಬಾಲ ಮಹೇಶನಲಿ ವರವ ||೪೯|| ಆದೊಡ್ಡವರುಪತಿಗಳ
ಹರು ತ | ಳೋದರಿಯೆ ನಿನಗೆನಲು ಬೆಚ್ಚಿದ | ಳಿದುಂ ತ ನಗೇಕೆನುತ ಸತಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಕಿವಿಯ ||
ಆದೊಡಂಜದಿರಂಜದಿರು ವರ | ವೇದಬಾಹರವಲ್ಲ ಸತಿಯರೊ | ಳಾದಿಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ನಿನಗೆಂದನುಮುಖ
ಧ್ವಂಸಿ ||೫೦|| ಶ್ರುತಿಗಳೆಂಬುದೆ ಯೆಮ್ಮನುಡಿ ಸಂ | ಸೃತಿಗಳೆಮ್ಮಯಚೇಷ್ಟೆ ಧರ್ಮದ | ಗತಿವಿಚಾ
ರಸಲೆಮ್ಮನೆಮೆವು ವಿಹಿತವಿಧಿಯೆಂದು || ಕ್ರತುಗಳೇಮೆನ್ನಾದಿಗಳು ಸುರ | ತತಿಗಳಬುಜಭವಾದಿದೇವ |
ಪ್ರತತಿಯನ್ನಾಚ್ಚೆಯೊಳಗೆಂದಾಸತಿಗೆ ತಿವನುಡಿದ ||೫೧|| ನಿನ್ನು ಕಥನವೆ ಪುಣ್ಯಕಥನವು | ನಿನ್ನು
ಚೂತವೆ ಪುಣ್ಯಚೂತವು | ನಿನ್ನು ಸೆನೆದಂಗೆನೆಗೆ ಬಹುದು ಪತಿವ್ರತಾಭಾವ || ಎನ್ನು ನುಚ್ಚುಗೆ ಧರ್ಮ
ಚಿಂತಾ | ಪನ್ನಿಯಾಗದಿರೆಂದು ಕೃಪೆಯಲಿ | ತನ್ನ ಸಿಂಹಕರತಳವೆನಿಸಿದನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ || ಹರನ
ನುಡಿಯೇ ವೇದ ಹರನಾ | ಚರಣೆಯೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹರ ಪತಿ | ಕರಸಿ ನುಡಿದುದೆ ಪರಮಪಾವನಧರ್ಮತ
ತ್ವವದು || ಬರಹಸಹಿತಾವಿಧಿಯನೊರಸಲು | ಹರ ಸಮರ್ಥನು ಹರನ ಬರಹವ | ನೊರಸಲಾಪರ
ತೋರಸಾಬ್ರಹ್ಮಾಟವೇವರಲಿ ||೫೨|| ಅದಲನೈವಂಗೇಕೆ ವಧುವೆಂ | ಬುದು ಮಹೇಶ್ವರನಾಚ್ಚೆ
ನೀನಿ | ನಿನ್ನದಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಬಳಿಕಾಪಾಂಡುನಂದನರ || ಹದನನರುಹುವೆ ಕೇಳು ನೃಪ ಪೂ |
ರ್ವದಲಿ ಸುರಪತಿ ಶಂಕರನ ಶಾ | ಪದಲಿ ನವೆದನು ಹಲವುಯುಗ ಕೈಲಾಸಕುಹರದಲಿ ||೫೩|| ಬಳಿಕ
ಲಿಂದ್ರನು ಮರವೆಯಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಲಾತಂಗೀತನಂದದಿ | ಹಲವುಯುಗಸೆರೆಯಾಯ್ತು ರಜತಾಚಲದ
ಕುಹರದಲಿ || ಬಿಲದಲೀಸುಯ್ಯವಂದ್ರರು | ಸಿಲುಕಿದರು ಶಂಕರನ ಖತಿಯಲಿ | ಬಳಿಕ ಬಿಡುಗಡ
ೆಯಾಯ್ತು ಕಾಶ್ಯಾಪನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೫೪|| ಜನಿಸುವುದು ನೀವೈವಂದ್ರರು | ಮೆನುಜಲೋಕ
ದೊಳರಸುಕುಲದಲಿ | ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮೈವಂಗಯಹಳೊಬ್ಬಳೆ ನಿಧಾನವಿದು || ಎನಲು ನಡುಗಿದರಕಟ
ಮೊದಲಲಿ | ಮನುಜಜನ್ಮವೆ ಕಷ್ಟವದರೂಳು | ವನಿತೆಯೊಡಹುಟ್ಟಿದವಂಗೊಬ್ಬಳೆ ತಿವತಿವಾ
ಯೆಂದು ||೫೫|| ಹರಹರ ತ್ರಾಯಸ್ವ ಕರುಣಾ | ಕರ ಮಹಾದೇವೀದ್ವರಂತದ | ನರಕಭಾಜನಮುಚಿ
ತವೇ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರದರ್ಶನಕ || ಕರುಣಸ್ಯ ಮತ್ತೊಂದುಪುಯಲಿ | ವರವನೆ ನಸುನಗುತ ಗೌರೀ |
ವರನು ತಿಳುಹಿದನೈವಂದ್ರಗರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೫೬|| ಬೇಡತನವೇಕೆಳ್ಳೆನಿತು ಖಯ | ಪೋಡಿಯಿ
ದರೊಳಗಿಲ್ಲ ಮುನಿವಧು | ಬೇಡಿದಳು ಪೂರ್ವದಲಿ ವರವನು ಪಂಚವಾಕ್ಯದಲಿ || ಚೋಡೆನಿಸಿದಳು
ನಾಂ ಧರ್ಮಕೆ | ಕೇಡು ಬಾರದು ನಿಮ್ಮನೆರೆಕೆ | ಟ್ಟಾಡಿದರ ಬಾಯ್ತುಳಿವುದೆಂದನುಬಾಲಶಶಿಮಾಳಿ ||
||೫೭|| ಎನೆ ಹಸಾದದಲಿಂದುಶೇಖರ | ನನುಸುರೇಂದ್ರರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ಜನಿಸಿದರು ಬಳಿಕವರು
ಮಹಿಯಲಿ ಮರ್ತ್ಯರೂಪಾಗಿ || ನಿನಗೆ ಮಗಳೇವನಿತೆ ಕುಂತಿಯ | ತನುಜಲವರಳಿಯಂದಿರೇ ನೀ | ನೆನಿ
ತುಧನ್ಯನೊ ತಿವೆಯನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುನಿಪ ||೫೮|| ಎಲೆಮರುಳ ಪೂರ್ವದಲಿ ತಾವ್ತು | ಮೊಳಗೆ
ಗೈದುದಿಸಿದರೆನಿನ್ನುನು | ಕಳಿವೆಂದು ಬೋಳ್ಳಿಸಿತಾಹಂಕಾರಮೆಮಕಾರ || ತಿಳಿಯದಿರೆ ನೋಡಾದೊ

ಡೆನುತ | ಗ್ಗಳೆಯಮುನಿಪತಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ | ಸಲಿಸಿದೊಡೆ ನೋಡಿದನು ದ್ರುಪದನು ಪಾಂಡುನಂದ
ನರೆ ||೬೦|| ಮೆರೆವದೇಹಸ್ಪರ್ಶಗಳಲಿ ಮಿರು | ಮಿರುಪದಿವ್ಯಾಭರಣಕಿರಣದ | ತುರುಗಿನಲಿ ತನಿಹೊಳೆ
ವದಿವ್ಯಾಂಬರದಕಾಂತಿಯಲಿ || ಅಲವೊಡಾಯ್ತಲ್ಲವಯವದಕಂ | ದರೆವಶೇಜುಪುಂಜರಸಮಯ | ದೆರೆ
ಕವೆನಲಿವರೈವರೊಪ್ಪಿದಬಂದ್ರತೇಜದಲಿ ||೬೧|| ಮನದ ರೂಪೋಪ್ಪಿನ ಬಡಿವರೋಮಾಂ | ಚನದ
ಹುದುಗುವಹೊದರುಗಂಗಳ | ಜನುಗುವಾತಿನ ಹೂತವರುಷದ ಹೊಂಗಿದ್ದುತ್ಸನದ || ಕೊನವಳ ಬೆವರಿನ
ಕಳಿದಚಿಂತೆಯ | ಮನದಫಾವದ ರಾಗರಸದ | ಬೈನಲಿ ಹೊಂಪ್ಪಳಿಹೋದನವರನು ಕಂಡು ಪಾಂ
ಚಾಲ ||೬೨|| ಅರಸ ಕಂಡ್ರೈ ನರಪತಿಗಳೋ | ಸುರಪತಿಗಳೋ ಮನದಸಂಶಯ | ಹರೆದುದೇ ಮಳೆ
ವಿಲ್ಲಲಾ ಲೇಸಾಗ ನೋಡನಲು || ಸರಮಂಚು ನೀ ಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ | ಚರಿಸಿದೈ ನಿಮ್ಮಡಿಯ
ನೇಮವ | ತಿರದೊಳಾಂತನು ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದರಸ ಕೈಮುಗಿದ ||೬೩|| ನಂಬಿದೈಲೇಸಾಗಿ ಲಗ್ನವಿ |
ಲಂಬವಾಗದೆಧಾರೆಯರೆ ಕಲ | ಶಾಂಬುವಿದೆ ನೀ ಹೋಗು ಕಾಶ್ಯಪ ಹೋಮಸಾಧನವ || ತುಂಬಿ ವಹಿ
ಲದಲವನಿಯವರಕ | ದಂಬ ನೆಲೆಯಲಿ ಯೆನಲು ದ್ರುಪದನ | ಹೆಂಬಳೆಯ ತಸಿವರುಷ ಹೊಡೆದೋ
ರಿದುದು ಪುಳಕದಲಿ ||೬೪|| ಸಾಲವರು ಮೆಚ್ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಗುಡ | ಬೇರಿಗೆಗಳೊದಗಿದವು | ಲಗ್ನವಿ ಹಾರ
ದಾತೀರ್ವಾದವಾಯತರವದ ರಭಸದಲಿ || ಧಾರೆಯೆರವನು ದ್ರುಪದ ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಲಗೆ ನಿಜಸುತೆ
ಯನೆತಿವಿ | ಸ್ತಾಪಿಸಿತು ಮೈವಾರಚನೆ ವಿಶಾಲವಿಭವದಲಿ ||೬೫|| ಹೋಮಸಮಾನಂತರದಲಿಳಿಧ |
ರಾಮರರ ಪೂಜೆಯಲಿ ಭೂತ | ಸ್ತೋಮಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೂಡಿದರು ಸನ್ಮಾನದಾನೆಪಲಿ || ಅಮುನಿಂ
ದ್ರಂಗರಗದರು ನೃಪ | ಲೇವಮಾಸತಿಸಹಿತ ವಿನೂ | ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮೈಮುಳಗಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು
ಪಾಂಡವರು ||೬೬|| ಸರಮಂಚಿಭವದಲಿ ಚತುರ್ಥಯ | ಮರುಟವಸದೋಕುಳಿಯ ಪುರಬನ | ಪಂಜನನ
ಸುಮ್ಮಾನಶರಭಿಯ ಸಾರಸಂಪದವ || ವರಮುನಿಸುನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿರ | ಹರಸಿ ನಯನೀತಿಗಳ ಹೇಳಿದ |
ಮರಳಿ ಬಿಲಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ಬದಲಕಾಶ್ರಮವ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕೈ ಪದ ೭೫೬ ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಧಾಳಿಯಲಿ ಬಂದರಿಬದ ಪೆ | ಚಾಳತನವನು ಮುರಿದು ಸಂಧಿಯ |

ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಜ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ |

ಕೇಳು ಜನವೇಷಯನೈಪತಿ ಪಾಂ | ಚಾಲಸುತೆಯ ಪಿವಾರವಾರ್ತೆಯ | ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲೆ ಕೌರ
ವರು ಮರುಗದರು ಮರುಕುಳಿಸಿ || ಆಳನೆರಹಿದನಖಿಳದಳ ದೆ | ಕಾಳವನು ನೋಡಿದರು ಭೂಮಿ |
ಪಾಲಸಂಕುಲಸಹಿತ ಬಂದರು ದ್ರುಪದಪುರಿಗಾಗಿ ||೧|| ಏನ ಹೇಳುವೆ ನಿನ್ನವರೆ ಜಯ | ಮಾನವ :

ಮತ್ತೊಂದುಹೈಕದ | ಮಾನಭಂಗಸ್ಥಿ ತಿಯನೆಲೆನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾ || ಭಾನುವಿನ ಮಂಜಿನ ತಿಲೋ
 ಚ್ಚಯ | ಸಾನುವಿನ ವಜ್ರದ ತರಕ್ಷವ | ಧನುವಿನ ಹೋರಟಿಯ ಹವಣದು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨||
 ಮುರಿದುದಾಹೆಬ್ಬಲ ವಿಘಾತಿಯ | ಲೋರಗಿದರು ಪುಟುಭಟರು ಗಜಹಯ | ದೋರತ ಬತ್ತಿತು ಭೀಮ
 ಪಾರ್ಥರ ಶರನಿದಾಳುದಲಿ || ಉರುಕುಗೊಂಡರು ನಿಚ್ಚುರು ಕೈ | ಮರುದಾಚೆಯ ದೋರಗಳಿವ
 ದಿರು | ನೆರೆ ವಿಭಾಡಿಸೆ ತೆಗೆದ್ರಹಾಯ್ದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೩|| ಬಳಿಕ ಪಾಂಡಾಲಕನ ಭೀತಿಯ |
 ಮೊಳಕೆಯುದುದು ಹರಿದುದು ತ್ವವಜ್ರಲಘವಳಯದ ಭೂತಳಾಗ್ರದ ಭೂತಳೇಂದ್ರರಲಿ || ಹೊಳೆಹೊ
 ಳೆವರವಿರೈಗಳ್ಳು | ಬೆವಲಿಸುವಂತಿರೆ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಣವಿಸುಬ್ಬುತಿ ಬೆಸಲು ನೆರೆ ಪಸರಿಸಿತ್ತು
 ದೆಸೆದನೆಗೆ ||೪|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಯಾದವ | ವೈಂದಸಹಿತ ಮುರಾರಿ ಕುಂತೀ | ನಂದನರು ಬರಲಿಡಿ
 ರುಗಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುತಿತದಲಿ || ತಂದಬಯವಿಧವಸ್ತುಕಾರವ | ನಂದು ಕೊಬ್ಬನು ಗಜರಥಾಶ್ವವ |
 ನಿಂದುವದನೆಯಲಗೆ ವಿಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ ||೫|| ಮಗನೆ ಧರ್ಮಜ ಕೇಳು ಭೀಮನ | ದಿಗಳೆ
 ಹಲಯವ್ಯಣ್ಣ ದೇವನ | ಮಗನು ಸೋದರಮಾವನೀತನು ನಿಮಗೆ ವಸದೇವ || ವಿಗಡಲಯಾದವನೈ
 ಪರು ಬಂ | ಧುಗಳು ನಿಮಗೆಂದೈವರನು ಕೈ | ನೆಗಹ ಕಮಲೋದರನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಬ್ಬಳಾಕುಂತಿ ||೬||
 ವನದೊಳಪಗತನಾದನಿವರ | ಯ್ಯನು ಕುಮಾರರ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದೊ | ಳೆನಗೆ ರಕ್ಷಾಭಾರ ಬಿದ್ದುದು
 ಪತಿಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ಇನಿಬರನು ಗಜಪುರಿಗೆ ಕೊಂಡೊ | ಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನಿಂದ ಪ್ರೆರವು ಜನಿತ
 ವಾಯಿತು ಬಳಿಕ ಲಾಕ್ಷಾಭವನವನದಲಿ ||೭|| ಉಯೊಳುಳಿದವು ನಿಮ್ಮಚರಣ | ಸ್ಮರಣೆಯಲಿ
 ಬಹಳವಿಪಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ತೊಳಲಿದವು ಹೊರದವು ಸಾಯದೊಡಲುಗಳ || ಬರಬರಲು ತತ್ಪರ್ವ
 ದುಬೋ | ತ್ತರನಿವಾರಣ ದ್ರುಪದಕನ್ಯಾ | ವರಣ ನಿನ್ನೀಂಘ್ರದರುಶನವೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೮||
 ದೇವಿ ಚಿತ್ತವಿಸಾಪಚಾರಿಕ | ಭಾವವೇ ಧರ್ಮಜನು ಭೀಮನು | ಭಾವನವರು ಧನಂಜಯಾಟಗಳೆ
 ಮಗೆ ಮೈದುನರು || ಈಯುಪಾಘಸ್ಥಳದೊಳಂತ | ಚೀವನಪ್ರಾಣಾಟವಾಯುಗ | ಳಾವು ನಿಮ್ಮೈವ
 ಲಗೆ ಕಾರಣವೆಂದನಸುರಾರ ||೯|| ದ್ರುಪದ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದನು ಕುಂತಿಯ | ವಿಪುಳಹರುಷವನೇನನೆಂದನು
 ದ್ರುಪದಯದುಪನಾರವುಲಿದುದು ಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ || ಅಪದನೆಯ ಮುಗಿಲೊಡೆದು ಹೊಳೆಹೊಳೆ |
 ದುಪರಿಚರರವಿಯಂತೆ ತತ್ಕ್ಷಣ | ವಿಪುಳತೇಜಃಪುಂಜರಸದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ||೧೦|| ಇದಿರೊಳವ
 ನಿಪ ಭೀಮನಡವಂ | ಕದಲಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರು ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ದೇವಕುಂತಿವಸುದೇವಾದಿಯದುನಿ
 ಕರ || ಮುದುಡಿಯುವರ ರಮಣಿ ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ಕರುಣಾಳುಪಿನ ವಾಮಾಂ | ಕದಲಿಫಲುಗುಣ
 ನೊಪ್ಪೆ ಮೆರದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೧೧|| ಆವುದೋ ಧರ್ಮಜನ ಭೀಮನ | ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಧನಂಜ
 ಯನ ಸುಕೈ | ತಾವಲಂಬನಸಾರವೆಂತುಟೊ ತಿವಮಹಾದೇವಾ || ತಾವುಗಾಣವು ವೇದವುಪನಿಷ | ದಾವ
 ಳಿಗಳೊಲೈಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಕೈ | ಪಾವಿಲಾಸವನೋಡಿಯೆಂದುದು ಸಕಲಸುರನಿಕರ ||೧೨|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈ
 ಸಂದಿನೋಲಗ | ಹರಿದುದಾಹರಿಸೇ ಬಿಟ್ಟುದು | ಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆಹರಿದನಲಿ ||
 ಕುರುನೃಪಾಲನ ಗುಪ್ತಚಾರರು | ಅಂದರವಾತೆಯನು ಪುರದಲಿ | ಹರಿದರು ನೆರೆ ಕೇಳಿದನು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರನೀಹದನ ||೧೩|| ಕರೆಸಿದನು ಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ | ಗುರುಸುಯೋಧನಶಲ್ಯಸೈಂಧವ | ಗುರು

ತನುಜರಾಧೇಯವಿದುರಕಳಿಂಗಸೌಖ್ಯಲರ || ಚರಮುಖಪ್ರತಿಪನ್ನ ಬಂಧುರ | ತರವಚೋವಿಸ್ವಾಸಕರ್ಣ |
 ಜ್ವರವೂ ಕರ್ಣಾಮೃತವೂ ಕೇಳಿರೆಯೆಂದನಂಧನೃಪ ||೧೪|| ಕೇಳಿರೈ ಹೇಳುವೆನು ಯಾದವ | ರಾಳು
 ಬಂದುದುಗಡ ಜನಾರ್ದನ | ಕೋಳುವೋದನುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮಪಾರ್ಥರಿಗೆ || ಗಾಳಿ ಬೆಂಬಲವಾ
 ಗಲುರಿಯಚ | ಡಾಳವನು ನಿರ್ಣೈಸಬಹುದೆ ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತಲೈ ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವೆಂದನಾನ್ಯಪತಿ ||೧೫||
 ಎನಲು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತರಸ ಮುರರಪು | ಜನುಗಿದೊಡೆ ಗಿರಿ ಜರಿವುದೇ ಯಮ | ತನುಜಭೀಮಾರ್ಜುನರು
 ಹಿಡಿದಿರೆ ಗಗನವಡಗುವುದೇ || ದನುಜರಿಪುವಿನೊಳೇನಹುದು ಬರ | ಲನಿಮಿಷರು ನೆರವಾಗಿ ರಣದಲಿ |
 ಜನಪ ನೋಡೆಂದರು ಜಯದ್ರಘಸೌಖ್ಯಲಾಟಗಳು ||೧೬|| ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿದು ನಿನ್ನ ನಾವುಂ | ಡಬದೆಪಿ
 ವರತಿಬಲರು ಕೃಷ್ಣನ | ಬರಸಹಾಯದಲೇನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬಲುಹೇನು || ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳವರಲೈ
 ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದರಣಸಿಯುಂಟೇ ನೀ | ಮಯಿರೇ ಭೂಪಾಲಯೆಂದನು ನಗುತ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೭||
 ಇವರ ಬಲುಹಂತಿರಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನವರ ಕರಸು ವಿರೋಧಬಂಧ | ವೈವತ್ಯತಿಗೆ ಫಲವಿಲ್ಲ ಮೂಲಚ್ಛೇದ
 ಕರ್ಮವಿದು || ಅವರು ಮುನ್ನತಿಬಲರು ಕೃಷ್ಣನ | ಹವಣ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಯಿನ್ನೀ | ಸವಡಿಸಾರಿಯ
 ಸೋಕು ಲೇಸಲೈಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೧೮|| ಕರಸು ವಿದುರನ ಕಳುಹಿ ವಾರಣ | ಪುರದ ರಾಜ್ಯವಿಭಾಗವನು
 ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಡು ಭಂಡಾರವನು ದಾಯಾದವಾರ್ಗದಲಿ || ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮರನು ನೀ | ಬರಸು
 ನಿಮ್ಮವಗುಣವ ನೋಡದೆ | ಬೆರಸಿ ಕೊಡುವೆವು ಕೂಡಿ ಬದುಕುವುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೧೯|| ಕರಸಿಕೂಡಿರೈ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬರಸಿ ನಡಿಸುವೆನೆನ್ನು ಮಕ್ಕಳ | ದುರುಳತನಬಿಂದಾದಹಿಂದಣ ಮಕ್ಕಳಾಟಕಯ ||
 ಮರೆದು ಕಳೆಯಲಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರೆರವಿಗರ ಬಾವಿದುರ ಭೀಷ್ಮನ | ಪರಮಮತವೇ ನನ್ನಮತ
 ಹೋಗೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೨೦|| ಕಳುಹಿದರು ವಿದುರನನು ಬುದ್ಧಿಯ | ಕಲಿಸಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಪಯ
 ಣದ | ಲಲಿತಸನ್ನಾಹದೊಳು ಪರುಲವಿಸಿದನು ಪಾವುಡವ || ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಏಪ್ರ | ವಳಿಗ
 ಳಾತ್ರವಾರ್ತದಲಿ ಮಂ | ಗಳತ ಮಿಗಿಲೊಲವಿಂದ ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊರವಂ ||೨೧|| ಕೇಳು ಭೂಪತಿ
 ಹಲವುಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲೈದಿದನು ಪಾಂ | ಚಾಲಪುರವನು ಬಂದನರಮನೆಗುಹಕಹರ್ಷ
 ದಲಿ || ಕೇಳಿದರು ಕೌಂತೇಯರೀತನ | ಲಾಲಿಸಿದಂಟಿರೈತನುಪುಳ | ಕಾಳಿಯಲಿ ಮೈ ಮುಳುಗಿ ತಗೆ
 ದಪ್ಪಿದರು ತುತಮಗೆ ||೨೨|| ಕ್ಷೇಮವನು ಕುಶಲವನು ಬಂಧು | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕೇಳಿದರು ತಮ್ಮ |
 ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ ಹೇಳಿದರು ಪೂರ್ವಪರಸ್ಥಿತಿಯ || ಭೂಮಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಬಳಿಕನ | ರಾಮಾಣೀಯಕ
 ಯಾದವೇಂದ್ರತಿ | ರೋಮಾಣಿಯ ಸಂಮೇಳವನು ಹೇಳಿದನು ವಿದುರಂಗೆ ||೨೩|| ತಂದಪಾವುಡವನಿತು
 ವನು ಯಮ | ನಂದನಂಗೆೊಪ್ಪಿಸಿದ ದ್ರುಪದಮು | ಕುಂದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧರಿಗೆ ||
 ತಂದವಸ್ತುವನಿತ್ತವನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ನೀಡಿದನು ನಗುತರ | ವಿಂದನಾಭನ ಪದಕೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೪|| ತಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಭೀಷ್ಮಾ | ದಿಗಳ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿದನು ನನು | ನಗುತ ಮೈದ
 ಡವಿದನು ವಿದುರನನಾಕೃಪಾಜಲಧಿ || ವಿಗಡನಾಥ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರನೀಬಂ | ಧುಗಳ ನೆನೆವನೆ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ |
 ಸೋಗಸುವನೆ ನೀ ಬಂದಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫|| ಕಳುಹಿದನು ಬೀಡಾರಕಾತನ | ಬಳಿಯ ಪರಿ
 ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಮರುದಿನ ಮೇಳವಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ || ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾ

ಪ್ರಭೀಷ್ವರ | ಲಲಿತಮತವನುಬಂಧುವರ್ಗ | ಸ್ವಲಿತವನು ಸೈರಿಸುವುದೆಂದನು ವಿನಯದಲಿ ವಿದುರ ||
 ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಚರಣವನು ಕಾಬುದು ನದೀಸುತ | ಗುರುಕೃಪರು ನಿಮಗೊ
 ಳ್ಳಿದರು ನೀವೆಳೆರಾಜ್ಯದಲಿ ||೨೭|| ಮುರಹರನನ ಹುದೆನಿಸಿ ಭೂಮಿ | ಶ್ವರರ ಪೆಚ್ಚಿಸಿ ಭೀಮನನು
 ಮನ | ಬರಿಸಿ ಪಾರ್ಥನನೊಲಿಸಿ ಮಾದ್ರೀಸುತರನೊಡಬಡಿಸಿ || ಅರಸಿಗಭಿಮತನೆನಿಸಿ ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ
 ಕಾರ್ಯವಿದೆನಿಸಿ ಕುಂತಿಗೆ | ಪರಮಹರುಷವ ರಚಿಸಿ ನುಡಿದನು ಸಂಧಿಯನುವಿದುರ ||೨೮|| ಕದಡು
 ತಿಳಿದುದು ಕಾರ್ಯಗತಿಗಾ | ಸ್ವದವಕೊಟ್ಟರು ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂ | ತೃದಲಿ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದರು
 ಪಾಂಚಾಲದಳಸಹಿತ | ಯದುತಿರೋಮಣಿವರೆಸಿ ಬಹುಪಯ | ಣದಲಿ ಬಂದರು ಮೇಲೆ ಕೌರವ |
 ರಿದಿರುಗೊಂಡರು ಕೂಡೆಯೊಕ್ಕರು ಹಸ್ತಿನಾವುರವ ||೨೯|| ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಗಂಗಾ |
 ನಂದನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುಸಾ | ನಂದದಲಿ ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಗುರುಗೌತಮಾದಿಗಳ || ವಂದಿಸಿದರಿವೆ
 ರೈವರವರಾ | ನಂದಜಲಪಲಿಲುಳಿತನಯನಾ | ಸ್ವಂದ ಪರಿತೋಷದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರು ಪಾಂಡವರ
 ||೩೦|| ಕರೆಸಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೊ | ವರನು ಕಾಣಿಸಿದನು ಪರಸ್ಪರ | ಪರಮಸಂಪ್ರೀತಿಗಳ ನಿಜದಾ
 ಲಿಂಗನೋತ್ಸವದ || ದರುಶನೋಚಿತಮಾನ್ಯಮಾನ | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸೈಂಧವ | ಗುರುತನು
 ಜರಾಧೇಯಸೌಬಲರಪ್ಪಿದರು ನೃಪನ ||೩೧|| ಯಾದವರು ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಸಂ | ಪಾದಿಸಿದುದನ್ಯೋನ್ಯ
 ಘನಸಂ | ವಾದಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿಮೆರೆಯಲ್ಕಿಪ್ಪಸತ್ಕಾರ || ಆದುದುತ್ಸವ ಜನಜನಿತ ಹರು | ಪೋದಧಿಯ
 ಹೊನಲಿನಲಿ ಹಿಂದಣ | ಭೇದಕರ್ದಮವಡಗಪೋಯ್ದವನೀಶಕೇಳಿಂದ ||೩೨|| ವೀತ್ಯಮರನ್ಯೋನ್ಯ
 ಪರಮ | ಪ್ರೀತಿಗಳ ಬೆಳೆವಿಗೆಯಲಿದ್ದರು | ಭೂತಕಾಧಿಪರೈದುಸಂವತ್ಸರಗಳೊಂದಾಗಿ || ಖ್ಯಾತ
 ವಿದ್ವಾಂಚಾಲಪುರದೊಳ | ತೀತನಾಯುತೊಂದುವರಪವ | ಭೀತಶರ್ಮಸುತಂಗೆಮೂವತ್ತಾರುಸ
 ಮನಾಯ್ತು ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೮೯ ಕ್ಕುಂ ಮುಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆಂ ಟ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ದಾಯಭಾಗದೊಳಬಿಳಿರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ಹಸುಗೆಯ ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ |
 ರಾಯರೊಪ್ಪಿದರಿಂದ್ರನಿರ್ಮಿತರಾಜಧಾನಿಯಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಶ್ರೀ | ಪಾಲ ನಿಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವಜರು ಸಮ | ಪಾಳಿಗಳ ಸೇರುವೆ
 ಯೊಳಿದ್ದರು ಸಾನುರಾಗದಲಿ || ಬೀಳಮೇಳದ ಬೇಟೆಗಳ ವೈ | ಹಾಳಿಗಳ ಜೂಜನ ಸಮಂಜಸ |
 ಬೀಳಿಗಳ ಕೇಳಿಯಲಿ ಕಳಿದರು ವರುಷಪಂಚಕವ ||೧|| ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಮುರವ

ರನ ದ್ರುಪದನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರವೈಕೋದರಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳ || ಎರಡುಭಾಗವೆ
 ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ರಾಜ್ಯವನುಭಯರಾಯರು | ಹೊರಹೊಗದೆ ಪಾಲಿಸಲಿ ಪಂತದೊಳಿಂದ
 ನಂಧನೃಪ ||೨|| ಅಹುದು ಹೊಲ್ಲೆ ಪವ್ಲು ಬಿಲ್ಲರ | ಕುಹಕ ಕೊಳ್ಳದು ಬೇರರಾಜ್ಯದೊ | ಏತರೆ
 ಸೇರುವೆ ದೃಢವಹುದು ದಾಯಾದಮಾರ್ಗದಲಿ || ಗಹನವೇಕಾಮಿಷಸಮುದ್ಭವ | ದಹಿತನಮತ್ತರ
 ಣವೆತಿದ | ಸ್ವಪವಲೇ ನೀ ನೆನೆದಪದ ಲೇಸೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸಕಲರಾಜ್ಯವೆ | ನೆರಡು
 ಭಾಗವೆ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವೋ | ತ್ತರದ ದಕ್ಷಿಣಾಶ್ಚಿ ಮಂಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ || ಪುರನಗರಬಿರ್ಮುಖ
 ಮುಷಂಬ | ಸ್ಥುಪತಪೋಗ್ರಾಮವೆಂಬವ | ನೆರಡುಭಾಗವೆ ಮಾಡಿದರು ಕೂಡಿದರು ಸಮನಾಗಿ ||೪||
 ಪುರಸುರೇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಮ ವರಸಂ | ಗಿರವು ಧರ್ಮಸುತಂಗೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಸುಯೋಧನಗುಭಯರಾಯ
 ರ ರಾಜಧಾನಿಗಳು || ಚರಮದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಪುರ್ವೋ | ತ್ತರವಿಲಂಬಿತವಾಗಿ ಹಿಮಸಾ | ಗರದಮುಚ್ಚದ
 ಭೂಮಿಯನು ಸೇರಿಸಿದರೆಡಾಗಿ ||೫|| ವಾರಣಪ್ರತಿಯಸಘಾತದ | ವಾರುವಂಗಳ ಮೊಣೆಯು
 ದಹೊಂ | ದೇರುಗಳನಾಭರಣವನು ತೆಗೆಸಿದರು ಸಮನಾಗಿ || ಕಾರವರುಪಾಂಡವರುಗಳ ಮನ |
 ದೋರೆಪೋರೆಯ ತಿಳುಹಿ ಮೈರವಿ | ಕಾರವನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಹರುಷದಲಿ ||೬|| ಬಳಿಕ
 ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರಗುಡಿ | ಬಳಸಿ ಹೊಯ್ದುವು ರಾಣಿವಾಸದ | ನಿಲಯನಿಲಯದ ತಳಿಗೆದಂಬು
 ಲಮಂಗಳಾರತಿಯ || ಫಲಸಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೆ | ಕೊಳುತ ಗಾಂಧಾರಗೆ ಮಹೀಶನ | ಲಲನೆ
 ಯರಗಭಿನಮಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರುಚಿತದಲಿ || ಕಳುಹಲ್ಪಿತಂದಂಧನೃಪತಿಯ | ನಿಲಿಸಿದರು ನಿಲೆಯ
 ದಲಿ ಕಾರವ | ಕುಲದ ಸೂರ್ವ ಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಧಾದಿಗಳ || ನಿಲಿಸಿದರು ಗಜಪುರದ ಯೋಜನ |
 ದಳತೆಯಲಿ ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುರರು | ಕೆಲವುಪಯಣವೆ ಬಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರುಚಿತದಲಿ ||೭||
 ಭೂಮಿಲಂಬದ ನೃಪರ ಬಲದು | ಪ್ತಾದ ಮವಿಭವದೊಳಸುರರಿಪುಸಹಿ | ತೀರ್ಮೋಪಾಲಕರು ಬಂದರು
 ಹಲವುಪಯಣದಲಿ || ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲಿ ಸು | ತ್ರಾಮನಗಲಯ ಸೂತ್ರಧಾರಯ | ಲಾಮ
 ನೋಪರವಿಶ್ವಕರ್ಮವಿನಿರ್ಮಿತದಪುರಕೆ ||೮|| ಧರಣೀಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸಿಳಾವೃತ | ವರುಷಮಧ್ಯದ ಹೇಮ
 ಗಿರಿಯವೊ | ಲರಮನೆಯ ಸಿರಿ ಸೋಲಿಸಿತು ಸುರರಾಜಮೈಭವವ || ಹರಿಯ ವೀಧಿಯ ಸೋಮವೀ
 ಧಯ | ಮುಲವುಗಳ ಕೇರಿಗಳ ನೆಲೆಯು | ಪ್ವುಗಗೆಗಳ ಹೊಂಗಲಸದಲಿ ಹೊಳಹೊಳೆದುದಾನೆಗರ ||೧೦||
 ಹೇಮನಿರ್ಮಿತದೇವಸದನ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಮಣಿಮಯದ ಫಣಿಪನ | ಹೇಮವೇದಿಯ ವಿವಿಧರತ್ನಾ
 ವಳಿಯ ಹಸೆದಲಿ || ಕಾಮರಿಪುವಿಂಗೊರೆಯಕಟ್ಟುವ | ನಾಮಲೋಚನೆಯರ ವಿಲಾಸದ | ಲಾಮಹಾ
 ಪುರನೆಸೆದುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಮನಾಮದಲಿ || ನಿತತವಿಭವದಲಿಂದ್ರನಮರಾ | ವತಿಯ ಹೊಗುವಂದದಲಿ
 ದ್ರುಪದದಾ | ಚ್ಯುತರು ಸಹಿತವನೀಶಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ || ಕೃತಯುಗದೊಳಾಶ್ರೇತೆಯಲಿ
 ಭೂ | ಗತಿಗಳಾದರನಂತಕುಂತೀ | ಸುತರ ಸಿರಿಗಣೆಯಾದುದಿಲ್ಲವನಿಶ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಬಂದು
 ಕಂಡುದು ಸಕಲಪುರಜನ | ವಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಸುಭಟರ | ಸಂದಣಿಯ ಗಜಪಯರಥದ ಪದಧೂ
 ತಧೂಳಿಯಲಿ || ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಗತಾಗತ | ವೃಂದದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿ ಪುರಜನ | ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯ
 ದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯದೆ ರಾಜದರ್ಶನವ ||೧೩|| ಆತೆಶಯವನೇನೆಂಬೆನಮದಾ | ವತಿಯ ಭಗೇಗಾವತಿಯ

ಮಧ್ಯೆ | ಸ್ಥಿತದ ನಾಯಕರತನದಂತಿರೆ ಮೆರೆದುದಾನಗರ || ಸತತವೀಪರಿವಿಭವವೀಜನ | ವಿತತಿಗಳ
ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಂ | ಗತಿಗಳೀವಿಸ್ತಾರವೀಪರಿಭೂಷಣೇಳಿಂದ ||೧೪|| ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮೊ
ದಲಾ | ದಪುಮಿತಪಾಂಧವನಿಕಾಯವ | ನೃಪಚರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಭೂಪತಿ ಪಂಚಕೈಕಯರ ||
ವಿಪುಳಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪಾಂಡವ | ನೃಪಜನವ ಸಂತೈಸಿ ದಾನವ | ರಿಪು ನಿಜಾವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ
ಲನುವಾದ ||೧೫|| ಕರೆಸಿ ಕುಂತೀ ದ್ರಾಪದಿಯರನು | ಕರುಣವಚನಾವೈತದ ರಸದಲಿ | ಹೊರದು
ಕೃತಪಾಯಾವನಿಷಮವಿರೋಧವರ್ತನವ || ಅರುಹಿ ಸುಯ್ಯಾದನದ ಸಮಾಹಿತ | ತರದ ಬುದ್ಧಿಯಗ
ಲಿಸಿ ಯಾವವ | ರರಸ ಬಿಜಯಂಗೈವನಾವ್ಯಾರಕಿಗೆ ಹರಪದಲಿ ||೧೬|| ಕಳುಹಿದನು ಪಾಂಚಾಲ
ರನು ಯದು | ತಿಲಕವೊಲಲಾವಳಿಪಾಂಧವ | ಕುಲವನುತ್ಸಾಹದಲಿ ಹೊರದನು ನಾಡುಬೀಡುಗಳ ||
ಬೆಳಗವತೆಯುಚ್ಚಾಯವಾರಡಿ | ಕಳವುದಳಪುಳಬಂತಿಡಾವರ | ಕೊಲೆಹಸಿಗಳಿಲ್ಲವರ ರಾಜ್ಯದೊಳರಸ
ಕೇಳಿಂದ ||೧೭|| ಯಾಗವೆಪ್ಪಿಯ ಧೂಮದಲಿ ದಿಗ | ಭಾಗವಿವರಣವಡಗಿತು ಹವಿ | ಭಾಗಭೋಜ
ನಟಂವಲಾಮದರ್ಪಣವಮರಂಗಿಯಾಗದಕ್ಷಿಣಗಳಲಿ ಬಹಳ | ತ್ಯಾಗದಾನಕೆ ಲಕ್ಷಕಟಿಸಿ ತಾ | ವಾಗ
ಕ್ರಿಯಾನರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೮|| ಬಲಿಯ ನಹುಷನ ದುಂದುಮಾರನ | ನಳನ ಸಗ
ರನ ನೃಗನ ಶಾಕುಂ | ತಳನ ಪುರುಕುತ್ಸನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಪುರೂರವನ || ಇಳಿಯವ್ವಿಭಂಜಿಸರಾಜಾ |
ವೆಳಿಯ ಮನಮಚ್ಚುಗಳನುರ್ವೀ | ಲಲನೆ ಮರೆದಳು ಮೆರೆದಳಾಧರ್ಮಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೯|| ಅದಿ
ಯುಗಮೊಳು ಧರ್ಮವಿದ್ದದು | ಪಾದನಾಲ್ಕರ ಗಾಢಗತಿಯಲಿ | ಪಾದಪೂಣೆಯವಾದುದಾತ್ಮೇತಾಪ್ರ
ಭಾವದಲಿ || ಪಾದವೆರೆಡತಗದವುವ್ಯಾಪರ | ದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ರಾ | ಜ್ಯೋದಯದಲಂಕು
ಸಿಸಿ ಸುಳಿದುದು ನಾಲ್ಕುಪಾದದಲಿ ||೨೦|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಪತಿಯ ರಾಜ್ಯಪ್ರ
ಭಾವೋ | ತ್ಕರಪವಿಸ್ತರವೇನನಂಬೆನು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಪರಮವಿಭವದೊಳೊಂದುದಿನವೈ | ವರು
ನಿಜಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಹರಿವಿಷ್ಣುರದೋಳಿದರು ಕಂಡರೆಡೋಡಲಿ ನಾರದನ ||೨೧|| ಬಂದನಿವರೋಲಗಕೆ
ಗಗನಲು | ನಿಂದುಮಂಡಲವಿಳಿವವೋಲ್ಪುಪ | ವೃಂದವೆದ್ದಭಿನಮಿಸಿದುದು ಪದಯುಗಕೆ ಮುನಿಪ
ತಿಯಾ || ಇಂದು ಧನ್ಯರು ಸಾವಲಾ ಮುನಿ | ವಂದ್ಯವಶ್ಯನವಾಯ್ತುರೂರ್ವವಿ | ದೆಂದು ಕುಂತೀತ
ನುಜುಬಿರೆದ್ದಂಭ್ರಗೇರಗವರು ||೨೨|| ಹರಸಿದನು ಮುನಿಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯೋ | ತ್ಕರವ ಮಧುಪರ್ಕಾಸ
ನಾದಿಯು | ನುಸಮಾಡವನಮರಮುನಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹರಪದಲಿ || ಪುಮಿತದಸಮಯದ ವಚೋವಿ |
ಸ್ತರಣವುಂಟೆನೆ ರಾಯನೂಲಗ | ಹರದ್ರದವನೀಪಾಲ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಮುನಿಗೆ || ಮನಿ ಬಿಜ
ಯಂಗೈವಹದನೆನ | ಗೇನನುಗ್ರಹವಚನ ನಿವೃದ್ಧಿ | ಗೇನನಾಚೆಸಗೈವುಡೆನಗಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು ||
ನೀನಘಾತದ ರಾಜಪುಷ್ಪ ನೀ | ಮಾನವನೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನು | ನೀನು ಭವಪಾಲೋಕಸಾರ್ಥವು
ನಮ್ಮಬರೆವೆದ ||೨೪|| ಅನುಜರನು ಹೇಳುವೊಡೆ ಭೀಮಾ | ಜುನರು ವಧುವಾರಂಬೋಡವರಾಂ
ಗನೆಯುಗೆ ನೂರೆಂಟುಮಡಿಯಾದ್ರಾಪದೀದೇವಿ || ಘನಕಹಾಯನು ಹವಣಿನವನೆ | ಬೆನೆ ಚತು
ರ್ದಶಭುವನಪತಿ ನೃಪ | ನಿನಗೆ ಪಾಡೇಪನ್ನುಗೇಂದ್ರಸುರೇಂದ್ರಂದಿನಲಿ ||೨೫|| ಅದೊಡೊಂಟು
ವೈವುಗೆ ವಧು | ವಾವನೀಮ್ರಾಸು ಮಹೇಶ್ವರ | ನಾವಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿದವರದಲಿ ಪುಣ್ಯಕಥನವಿದು ||

ಮೇದಿನಿಯೊಳೇಕಾಮಿಷ್ಠಿಸ್ಥಿತಿ | ಯಾದಿಯಿದು ವಿಗ್ರಹಕೆ ತಮ್ಮೊಳು | ಕಾದಿದರು ಸುಂದೋಪಸುಂದರು
 ಭೋಪಕೇಳಿಂದ ||೨೬|| ಅರಸುಗಳ ತಾವಿಬ್ಬರೇಕೋ | ದರರು ಬಲುಗೈಗಳು ಸುರಸುರ | ನರರೊಳಡು
 ಪಾಯೆಯಲಿ ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಭೂತಳವ || ನೆರೆದು ಸುರರು ಸರೋಜಪೀಠಂ | ಗರುಡಿದರು ಬಳಿತ
 ನಿವರನು | ಪರಿಹರಿಸುವುದಕೇನುಪಾಯವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೭|| ಬಳಿಕಸಂಖ್ಯಾತದ ಸುರೋರಗ |
 ಲಲನೆಯರಲಿ ತಿಲಾಂಶಮಾತ್ರದ | ಚಲುವಿಕೆಯನೇ ತೆಗೆದು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ವರಾಂಗನೆಯ || ಬೆಳಗಿಣ
 ಕೆಯ ಹೆಸರು ದಿವಿಜಾ | ವಳಿಯೊಳ್ಳದೆ ತಿಲೋತ್ತಮಾಹ್ವಯ | ದಳಿಕುಲಾಳಕಿಗಬುಜಭವ ನೇವಿ ಸಿ
 ದನೀಹದನ || ಅವರ ಕೆಡಿಸುವಹದನ ಕೈಕೊಂ | ಡವನಿಗೈತಂದಳು ವಿನೋದದೊ | ಳವದಿರಿದ್ದರು
 ಬನದೊಳಗೆ ಮದಿರಾಮದೊಡ್ಡತರು || ಯುವತಿಯನು ಕಂಡರು ಕಟಾಕ್ಷದ | ಸವಡಗೋಲಿಂದೊಡೆ
 ದುದೆದೆ ಹರಿ | ದವರು ಹಿಡಿದರು ವಾಮದಕ್ಷಿಣಕರಗಳಂಗನೆಯಾ ||೨೮|| ಎನಗೆ ವಧು ತಾ ಮುನ್ನು
 ಕಂಡನು | ತನಗೆ ಸತಿ ತಾ ಮುನ್ನು ಹಿಡಿದನು | ತನಗೆನಗೆ ನೀ ನಿಲ್ಲು ನೀ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ||
 ಜನಪರಿಬ್ಬರು ಮಡಿಯಲಮರಾಂ | ಗನೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆನಗುತಲಬುಜಾ | ಸನನ ಹೊರಗೈದಿಳು ಕುಂತೀ
 ತನುಜ ಕೇಳಿಂದ ||೨೯|| ಅದರಿನೀಜೀವರಿಗೆ ದುಸ್ಥಿತಿ | ಸದತಿಯರದಸೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯದ | ಹುದುವಿ
 ನಲಿ ಮೇರ್ಣರ್ಥಗತಿಯಲನರ್ಥತಪ್ಪದಲೇ || ಸುದತಿ ನಿಮ್ಮೈವರಿಗೆಯಾದಾ | ಪದಿ ಮಹಾಸತಿ ರಾಗ
 ಲೋಭದ | ಕದನದಲಿ ಕಾಳಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ತುರಿಗೆ ಲೇಸಂದ ||೩೦|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದವತ್ಸರ |
 ವಿರಲಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರಲಿ ಸತಿ ಮರು | ವರುಷಕೊಬ್ಬನೊಳಿಂತುಪಂಚ ಕಕ್ಯೆದುವರುಷದಲಿ || ಅರಸಿಯನು
 ಪತಿಸಹಿತೆ ಮಂಚದೊ | ಳಿರಲು ಕಾಬುದು ಸಲ್ಲದದುಗೋ | ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿ
 ಧಿಯುಂಟು ||೩೧|| ಅರು ಕಂಡರು ಆತನೊಬ್ಬನೆ | ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸುರ್ತಿರ್ಥಯಾತ್ರಾ | ಭಾರದಲಿ
 ತಿರುಗುವದು ಸುತ್ತಲು ವರುಷವೊಂದರಲಿ || ಚಾರುನಿಷ್ಕೃತಿಯೆನಲು ಮುದದಲಿ | ನಾರದನ ದಿವ್ಯೋ
 ಪದೇಶಕೆ | ಸಾರಹೃದಯ ಹಸಾದವೆಂದನು ತಮ್ಮದಿರುಸಹಿತ ||೩೨|| ಮಂಗಳವು ನಿಮಗೆಂದು ಹಂ
 ಸೆಯ | ಬೆಂಗೆ ಹಾಯ್ದನು ಬಳಿಕ ನೆಭದೊಳ | ಭಂಗಮುನಿಯಡಗದನು ತಮ್ಮೊಳಗೆಂದಲನೈಪರು ||
 ಅಂಗನಾವಿಷಯದಲಿ ಸೀಮಾ | ಸಂಗತಿಯು ಸೇರಿಸಿದನೈ ಮುನಿ | ಪುಂಗವನ ಕರುಣದಲಿ ಗಮಗಿನವೀ
 ರನಾರಯಣ ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೨೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೊಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ.

~*~*~*~

ಸೂಚನೆ: ಅಸುರಾರಿವಿರೋಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎ
ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಸುಭದ್ರಾ ಸಹಿತನಿಜಪುರವ ||

ಸದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಾರದಮುನಿ ನರೇಂದ್ರನ | ಬೀಳುಕೊಂಡನು
ಚಂದ್ರನುತಿಯಲಿ ಚಿಗಿದನಂಬರಕೆ || ಮೇಲೆ ಬಳಿಕೊಂದವಗಡವನೇ | ಪೇಳುವೆನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬಂದುದಾ
ಕಾಂಕ್ಷೆಯೈಸಲೆ ವಿದೇಶಭ್ರಮಣವಾಯ್ತೆಂದ ||೧|| ನರನ ವಳಿತದೊಳೊಂದುಸಮಯದೊ | ಳಿರುಳು
ಪ್ಪವನು ಘೆಯಲಿ ಭೂ | ಸುರರು ಬಾಯ್ವಿಡುತೈದೆಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರವ || ಮೊರೆಯ ಬಾಯ್ವುಳ
ಪ್ಪವನುಗಳ | ಹಂದಮೈಗಳ ಸೇಯ ಸುಯ್ಯುಳ | ತರವಬೈಗುಳ ಕಳಕಳವ ಕೇಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨||
ಕೂಸಿ | ಸುರ ಬಾಥಗಳನಾ | ದುಸಿ ಕೇಳಿದು ಸಂತಪಿಸಿ ಪು | ಹುಸಿಕೊಡುವೆನು ದುಷ್ಟಪಾಟಕ್ಕೆ
ರೂಪವಿಡಿತ || ಮರಳಿನೀವೆಂದವರ ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡೆನಿವಾರಣ ಬಂದನಗ್ಗದ | ಶರಧನುವ ಕೊಳ
ಲೆ | ಸುಯನ ಸ್ವಯರವನಿಗೆ ||೩|| ಸವಯವೇನೆನೆ ಜೀಯ ರಾಯನು | ರಮಣಿಯೊಡನೆಕಾಂ
ತಾಂ | ಸ್ತಮಿತಹರುಷನು ನಿಂದು ನೆನೆದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಅಮರಮುನಿಮತವೊಂದು
ಮು | ರಮಣಿರವಣರದರುಶನವಿದ | ಕ್ರವ ಪೆನಿಪುದೀವಚನ ಸಂಘಟಿಸಿತ್ತು ತನಗೆಂದ ||೪||
ಕು | ರಲಿ ಖಳರಭಿ | ಯೋಗವಾರ್ತಾಶ್ರವಣ ಬಹುದುರಿ | ತಾಗಮವು ತನಗಾವುದೋ ಕರ್ತ
ವ್ಯ | || ಈಗಲೀಸಂದಿಗ್ಧಸವಯ | ತ್ಯಾಗಧರ್ಮವಿರೋಧಕೃತ್ಯವಿ | ಭಾಗವಾವುದೋ ಶಾಸ್ತ್ರ
ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫|| ಎರಡುಪಾತಕವಿವೆ ಬಲಾಬಲ | ವೆರಡರೊಳು ಸಾಮಾನ್ಯಪಕ್ಷಾಂ |
ತರವೆತ್ತಪವದಾವುದವರೊಳಗೆಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಬರದೊರೆದು ನೋಡಿದನು ತೂಕವ | ಬರೆಸಿ ಕಾಹಿನ
ಕಂದುಕ್ಕಂದನು | ಪರಿಕುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತಿಳಿದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೬|| ಅರಸನರಸಿಯರೊಂದು
ಮಂಚದೊಳಿರಲು ಕಂಡೊಡೆ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣ | ವರುಷವೊಂದರೊಳಿದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯುಂಟು||
ಧರಣಿಯಮರರುಪಪ್ಲವವ ಪು | ಹುಸದಿರಲಾಪಾತಕಕೆ ಸಂ | ಹರಣವುಂಟೇ ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯೊ
ಳೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೭|| ಎನುತ ನರನೊಳಹೊಕ್ಕು ತನ್ನಯ | ಧನುಶರಂಗಳ ಕೊಂಡು ನುಡಿದನು |
ಮುನಿವಚನಸಂಘಟತನ್ಯಪದಂಪತಿವಿಲೋಕನದ || ಘನದುರಿತನಿಷ್ಕೃತಿಗೆ ವರುಷದೊ | ಳೆನಗೆ ದೇಶ
ಭ್ರಮಣವಾಯ್ತೆಲೆ | ಜನಪ ಚಿಂತಿಸಬೇಡೆನುತ ಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ||೮|| ಇಂದು ಕಳ್ಳರ ಪಳ್ಳಿಗಳ
ಕುರಿ | ದರಿದು ಭೂಸುರರೊರುಗಳ ಸರೆ | ತುರುಳಗಳನು ತಂದಿತ್ತ ನರ್ಜುನನಾಮುಹಿಸುರರ || ತುರು
ಗಿದಾತ್ರೀವಾರದಮಳೆಗಳು | ಕರೆಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ ದವೀರಕೀರ್ತಿಯ | ತೊರೆಗಳೊಳು ತೇಕಾಡುತಿರ್ದುದು ಸಕ
ಲಜನನಿಕರ ||೯|| ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಗಂಗಾ | ತೀರಕ್ಕೆದಿದನರ್ಜುನನು ಧಾ | ಗೀರಥೀಸ್ನಾನಾವ
ಗಾಹವಿಶುದ್ಧವಿಗ್ರಹನ || ದೂರದಲಿ ಕಂಡುರಗರಾಜಕುಮಾರಿ ವರಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿ ಜಂ | ಭಾರಿತನ
ಯನನಿಟ್ಟುಡಿದಳು ಪಾತಾಳಮಂದಿರಕೆ || ವಿಭವದಲಿ ವಾಸುಕಿಯ ತಂಗಿಯ | ನುಭಯವಂಶವಿಶುದ್ಧ

ಯನು ಹುಂ । ನಿಭನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಮಾಡಿದನು ಮೊಲವಿನಲಿ ॥ ಅಭಿವತಕ್ತಿ (ಡಾವಿನೋದದ) ।
 ರಭಸದಲಿದಿನಸವೆಯೆ ಗರ್ಭ । ಪ್ರಭವವಾಯ್ತು ಕುಮಾರ ಜನಿಸಿದನು ರಗನಾಯಲಿ ॥೧೧॥ ಸುತ್ತನಿ
 ರಾವಾನೆನಿಸಿ ತೊಳಗಿದ । ನೆತಿಬಹಳಬಲನಾತನನು ನಿಜ । ಸತಿಯನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲಿಸಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ
 ನುಚಿತದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬಂದನು ಜಾಹ್ನು ವೀಸಂ । ಗತಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲಿ ಸೇ । ವಿತಸಕಲತೀರ್ಥಾಘ್ರನೈದಿ
 ದನಿಂದ್ರಬಿಜ್ಜುಖವ ॥೧೨॥ ಅರಸ ಕೇಳುತ್ತಿರದವೂರ್ವದ । ಪರಮತೀರ್ಥವಾತ್ರವನು ವಿ । ಸ್ತುತಿಸಿ
 ಸಾಗರತೀರದಲಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾವರೆಕೆ ॥ ತಿರುಗಿದನು ತತ್ಪಂಚಗೋದಾ । ವಲಯ ತೀರಕೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ।
 ವರನವಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಕಾಂಚೀನಗರಕ್ಕೆತಂದ ॥೧೩॥ ಆನಗರದಧಿದೈವನಿಕರಕೆ । ತಾ ನಮಿಸಿ ತತ್ಸಕಲ
 ತೀರ್ಥ । ಸ್ನಾನಕರ್ಮವ ರಚಿಸಿ ಬಂದನು ಜಲಪ್ರತೀರದಲಿ ॥ ವಾನರರ ಭುಳಬಲಸಮಾಖ್ಯಾ । ನೂನ
 ಶಾಸನವನು ಸುರಾಂವಿ । ತಾನರಪಿರಾಯವನು ಕಂಡನು ಸೇತುಬಂಧನವ ॥೧೪॥ ವರಧನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ
 ಯಲಿ ಮಿಂಚಿ । ಶ್ವರಸದಾಂಬುಜಕೆರಗಿ ತತ್ಪಲಿ । ಸರದ ಪಂಚತಟಾಕದಲಿ ಘನವೇಕರರೂಪದಲಿ ॥
 ಸುರವೆಧುಗಳಿರಲವರ ಶಾಸನ । ಪುರುಷನಿ ತತ್ತೀರ್ಥಸೇವಾ । ಪರಮಪಾವನಕರಣನಾದನು ಭೂಪ
 ಕೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ ಈತನನು ಕಂಡುದು ಪಾಂಡುಮ । ಹೀತಳಾಭಿಪ ನಿಜಕುಮಾರಿಯ । ನೀತಿಗತ್ತನು
 ಬಭು ನಾಹನನಾದನಾಕೆಯಲಿ ॥ ಈತ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೈತ್ಯಾ । ರಾತಿಗರಗಯನಂತಶಯನ । ಪ್ರಾತಿ
 ವಿಭವನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹರುಷದಲಿ ನಡೆತಂದ ॥೧೬॥ ನದಿನದವನುತ್ಪರಿಸಿ ಹುಂಹರ । ಪದಯುಗಳಕಂಠಿನ
 ಮಿಸಿ ತದ್ದೇ । ಶುದ ಸೂರ್ತಿರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿ ತಳ್ಳನಿತನಾದರಿಸಿ ॥ ಮುದದಮುಲವಿನಹಂಸೆಗಳ ತನಿ । ಮ
 ದದ ಚಾದಗವಕ್ಕಿಗಳ ಮೇ । ಘದ ಸಘಾಡದ ಮೇಳವವ ನೋಡುತ್ತ ನಡೆತಂದ ॥ ೧೭॥ ಒಡ್ಡು
 ಮೆರದುದು ಮೇಘಘಟೆ ಜಿಸಿ । ಲೊಡ್ಡು ಮುರಿದುದು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ । ನಡ್ಡವಿಸಿ ಹಿಡಿದುಗಳ
 ಹಿಡಿದವು ಮುಗಿಲ ಚೂಣಿಗಳು ॥ ಕಡ್ಡಿ ತಡೆವುದೆ ಕಡಲನುಡುಗಣ । ದೊಡ್ಡ ಕಾಣನು ಮುಗಿಲ ಜನ
 ಕಗೆ । ಲಡ್ಡು ಗಗಳಾದವು ಸಮಸ್ತಗ್ರಹಸುತಾರಗಳ ॥೧೮॥ ಆಳ ಕರ ಕಟಕವನು ಸೂರ್ಯನ । ಮೇಲೆ
 ಬರಹೇಳೆಂಬ ಮೇಘ ನೈ । ಪಾಲಕನಡಂಗುರವೊ ಮೇಳಗುವವನಿಡಲಿನಬ್ಬರವೊ ॥ ಅಲಿಕಲ್ಲು ಕೊ
 ಮುಗಿಲ ಮುಂಗುಡಿ ॥ ಯಾಳಹೊಯ್ಲಲಿ ಜೀಳ್ಳತಾರಾ । ಮಾಲೆಗಳೊ ಜೀಮೂತಲತೆ ಲಂಚಿಸಿದು
 ದಂಬರವ ॥೧೯॥ ಮಿಂಚಿದವು ದೆಸೆಗಳಲಿ ಗಮನಕೆ । ಮುಂಚಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ನಭದಲಿ । ಹೊಂಚಿ
 ದುದು ಜೀವನಕೆ ಜೀವನವಿರಹಿನಿಕುರಂಬ ॥ ಪಂಚಮಿತಿಯರೊ ಮೇಣಿವರು ಪತಿ । ವಂಚಿಕೆಯರೋ
 ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದ । ಪಂಚತೆಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿತು ದಿಗ್ವಿಧುಗಳಂಬುದವ ॥೨೦॥ ಜನಪ ಕೇಳ್ಗೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ
 ಮುಂ । ಬನಿಗಳೊಳು ವಹಿಲದಲಿ ಕೇರಳ । ಜನಪದದ ತೌಳವದ ಕೊಂಕಣ ವಿಷಮವಿಭಿಯಲಿ ॥
 ಜನುಗಿನಲಿ ಬಹುಮಳೆಗಳಲಿ ನೆನೆ । ನೆನೆದು ಸಾಗರತೀರದಲಿ ಬಂ । ದನು ಕಿರೀಟ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಮುರ
 ಹರನ ಪಟ್ಟಣವ ॥೨೧॥ ಪುರವ ಹೊರವಂಚಿಂಟುತಿಂಗಳು । ಪರಿಹರಿಸಿ ತೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಪುರದೊ
 ಳಗೆ ನೂಕುವನು ವರ್ಷಾಕಾಲವಿಭ್ರಮವ ॥ ವರುಷವೊಂದು ಸಮಾಪ್ತಿ ಬಳಿಕಿನೊ । ಕರಸನಂಘ್ರವಿ
 ಲೋಕನಾವಿ । ಸ್ತುರಣವಹುದೆಂದಾತ ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ॥೨೨॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ಳನ್ನಾಸಿವೇಶದ
 ರಕರವನಳವಡಿಸಿ ಶೌರಿಯ । ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದಬನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಇರುಳು ಕಗ್ಗ

ತ್ತಲೆಯೊಳ್ಳಾಕುವೆ | ಸಿಂಹಳಗೆ ಸಲೆ ಸೇಡುಗೊಳುತು | ಬ್ಬರಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ಮರನ ಹೊಳ್ಳಿ
 ನಲಿ ||೨೩|| ದೇವನತ್ತಲು ಸಕ್ಕಳಭಾಮಾ | ದೇವಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಯಿರುತಿ | ದೀವಿಲಾಸವ ನೆನೆದು
 ನಕ್ಕನು ಶಕ್ರನಂದನನ || ಅವಳೋ ನೆನಹಿನಲಿ ಸುಳುದಳು | ಭಾವದಲಿ ಸುಮ್ಮಾನವೇನೆನೆ | ದೇವಿ
 ಬೇರೊಂಬಿಲ್ಲ ಮನ ಸಿನ್ನಾಣ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ನರನ ನೀ ಕೇಳ್ವರಿಯಲಾ ಸೋ | ದರದಮ್ಮಿದುನನೆ
 ನಗೆ ಕುಂತಿಯು | ವರಕುಮಾರಕನಾತನೀದಾ ರಾವತಿಯ ಹೊರಗೆ || ಮರದ ಹೊಳ್ಳೊಳು ಹೊಕ್ಕು
 ಸಿಕ್ಕಿದ | ನಲಿಯವೊಲೈಧಾನೆ ನಾನುತು | ಚರಸಿ ಬಹನೆಂದೆನುತ ಮಂಚವನಿಳಿದನಸುರಾರಿ ||೨೫||
 ಅರಸಿ ಕೇಳಿಬಂದಪಾರ್ಥನ | ಕರೆದ ಪಾಯಾಂತರದೊಳಿವೆನು | ಸರಸಿಜಾನನೆಯನು ಸುಭದ್ರೆಯ
 ನಿಂದುತಪ್ಪಿದೊಡೆ || ಕರೆಸಿ ಮಯೋಧನಗೆ ಕೊಡಿಸುವ | ಭರವು ಬಲಭದ್ರನದು ಪಾರ್ಥನ | ಬರವು
 ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಮೊರವಂಜನು ನಿಜಾಲಯವ ||೨೬|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಫಲುಗುಣನ ಕಂ | ಡೆಂದನೀ
 ಶೈಲದ ಸಮಾಸದೊ | ಳೆಂದು ನಿಲು ಬಲಭದ್ರನೈತನುಚಿತವಚನದಲಿ || ಮಂದಿರಕೆ ಬರಹೇ
 ಳಿದೊಡೆ || ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಪಾರ್ಥನ ಸಿದ್ಧಿಪು | ದೆಂದು ಪಾರ್ಥನ ಸಂತಪಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುರ
 ವೈರಿ ||೨೭|| ಪರಮಮಂಸನ ಸುಳಿವು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಲೀಲೆಗಡ ನ | ಮೃರಸಭ್ಯದಯಪ್ರಪಂ
 ಚವಿದೆಂದು ನಗರದಲಿ || ಪರಮದನು ಹರಿವಾರ್ತೆಯನು ತಾ | ನಲಿಯದಂತಿರೆ ಬಳಿಕ ನೀಲಾಂ | ಬರನು
 ಬಹಳೋತ್ಸವದೊಳ್ಳೊಡನಾತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೮|| ವಂದಿಸಿದನಾಮನಿಸತಿಯನಭಿ | ವಂದಿತಾಶೀರ್ವಾದ
 ಸಂಗತಿ | ಯಿಂದ ವಿವರಿಸಿದನು ಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆಗಳಗತಿಯ || ನಿಂದು ಮೂಗನ ಬೆರಳಿನಲಿ ಸಾವು
 ನಂದ ಮಿಗೆ ಬೆರಗಾಗ ನಮ್ಮಯು | ಮಂದಿರಕೆ ನೀವಿಜಯಮಾಡುವುದನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೯|| ಸಾವು
 ಭಿಕ್ಷುಕರೆಮಗೆ ರಾಜಗೃ | ಹಾವಲಂಬನವೇಕೆ ಶೈಲವ | ನಾವಳಿಗಳಲಿ ಎರನದ್ವೀರದಲಿ ವಾಸಿವೆವು |
 ಭಾವಿತಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಫ | ಲಾವಳಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತ ದೇ | ಹಾವಸಾನವ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಹೆವೆಂದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಅಹುದು ನೀವೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಳೆಂದು ಚಾತುರ್ಮಾಸವಿದು ಸಂ | ನ್ನಿಹಿತವಾ
 ಯ್ದದನೊಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಿ || ವಿಹಿತಚತುರನ ನೀವಲಾ ನಿ | ವರಹಿಸುವೆನುತಿಶ್ರೂಷ
 ಯನು ಕಿಂ | ಗಹನಮಾಡುರೆಂದು ತಂದನು ಯತಿಯನರವನೆಗೆ ||೩೧|| ಇವರನರವನೆಯೊಳಗೆ ಕನ್ಯಾ
 ಭವನಮಧ್ಯದೊಳಿಸಿ ಬಳೆನೋ | ಳಿವರ ತಿಶ್ರೂಷೆಗೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯನು ಕರೆಸಿ || ಇವರವೂರ್ವ
 ಮಹಾತ್ಮಕರು ನೀ | ನಿವರದೇವಾರ್ಚನಸಮಾಧಿ | ಪ್ರವರದಲಿ ಬೆಸಸಿದುದ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನೇವಿ
 ಸಿದ ||೩೨|| ಹೊರಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕರೆದಿವೆಲ್ಲವ | ನರಹಿದೊಡೆ ಮರಳಾಡಿದನು ಮೈ | ಮರೆದು ತಂಗಿಯ
 ನೊಯ್ದು ಬೆಸುಟೆಬಣಗುತ್ತಿರುಕನಲಿ || ಅರಸುವಗಳನು ತೊತ್ತುಗಲಸಕೆ | ಸುರತವಿಸಿದಿರೆ ಶಿವತಿವಾ
 ನಾ | ವರಿಯೆವಲ್ಲಿಯಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆ ಹವೆಮ್ಮದಲ್ಲೆಂದ ||೩೩|| ಮರುಳೆ ನೀಹೋಗಾರನೆನೆಂ | ದರಿಯೆ
 ಯತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೀತನು | ತಿರುಕನೇ ಸಾಕ್ಷಾತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನ್ನಿಭನು || ಬರಲಿ ಮಾಣಲಿ ಹಾನಿವೈ
 ದ್ಧಿಯು | ಹರಿಬವೆನ್ನದು ಯತಿನುಹಾತ್ಮರ | ನಲಿಯದವರೇ ಸಾವೆನುತ ಗಜರಿದನು ಬಲರಾಮ ||೩೪||
 ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತು ತಂಗಿ ಬೆಸಗೈ | ದಾದರಿಸಲೀಯತಿಸತಿಯ ನಿವು | ಗೀದುರಾಗ್ರವೇಕೆ ಕಾಂಠಿರಿ ಫಲ
 ವನಗ್ರದಲಿ || ಹೋದೆವಿಡೆಮೌನದೊಳನುತ್ತಬು | ಜೋದರನು ಹಿಂಗದನು ಹರಿಯವಿ | ನೋದರ

ಚನೆಯನೇನನೆಂಬೆನು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಬಾಲಕಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿದೇವರ | ಮೇಲೆ ಮನವಾಯ್ತು ವರಿಗೇ
ಕೆಯ | ಮೇಲೆ ನೆಲಿಸಿತು ಚಿತ್ತ ಕಾಣೆನು ಜಪಸಮಾಧಿಗಳ || ಮೇಳವಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯರಾಗ ಚ | ಡಾಳಿಸಿ
ದುದಭಿಲಾಷೆ ಕಾಮನ | ಬೇಳುವೆಗೆ ಬೆಂಡಾದುದಿಬ್ಬರ ಧೈರ್ಯವಡಿಗಡಿಗೆ ||೩೬|| ಮಿಡುಕುವುದು
ಬಾಯ್ಬಿತ್ತವವಳಲಿ | ತೊಡಕಿದುದು ಜಪಮಾಲೆ ಬೆರಳಲಿ | ನಡೆಯುತಿಹುದಕ್ಷಿಗಳು ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಹವು
ಮಾನಿನಿಯ || ವೃಡನ ಸ್ತೂಚೆಗೆ ಕೈ ಸುಭದ್ರೆಯ | ಹಿಡಿಹಿನಲಿ ಪುನ ವರಸಮಾಧಿಯ | ತೊಡಹು
ಹೊರಗೊಳಗಂದುಮುಖ ನರಸಾಧ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಜಾಲದುದು ಮಳೆಗಾಲವತಿಬಿಳು | ಪೇದುದುವು
ಮುಗಿಲಗಳು ಕತ್ತಲೆ | ಸೂರವೊಂದು ಹಗಲಿರುಳು ರವಿಶಶಿಗಳ ಪೂಳಕೆ || ತಾರಿದುವು ನದಿನದಗಳ
ಭ್ರಕೆ | ಹಾಲದುವು ಕಳಹಂಸೆಗಳು ತಲೆ | ದೋಲಿದುವು ತಾವರೆಗಳೆನೆ ಬಂದುದ ಶರತ್ಸಮಯ||೩೮||
ಸುದತಿಯನು ಶುಭದಿವಸ ಸುಮಯೂ | ತರದೊಳಿರುಳು ಪ್ರವಾಹವನು ಮಾ | ಡಿದರು ಹರಿವಸದೇವ
ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನನೈಪ || ಮದೆವೆಯಾಯಿತು ಬಲನಲಯದಂ | ದದಲಿ ಹೊಡಿದರಥವನೇನಿ | ವದ
ವಳಿಗೆಸಹಿತಜ್ಞನನ ಕಳಹಿದನು ಮುರವೈ ||೩೯|| ಪುರವ ಹೊರವಂಚವರು ಬರಲ | ಬೃರಣೆಯಾ
ಯ್ತರಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಂ | ಕರಪೂರ್ಣಗರುಹಿದರು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸಮಾಧಿಗಳ || ಅರಸಮಗಳನು
ಕೊಂಡು ಹಾಯ್ದನೆ | ತಿರುಕಮನಿ ವರುಭಾಪು ಸ ಭಟರ | ಕರೆ ಮುರಾಯ ಮಾತು ತಾಗಿತೆನ್ನತ್ತ
ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೪೦|| ಹೇಳೆವೇ ನಾವ ಮನ್ನ ನೀವ ನೀ | ಲಾಳಕಿಯ ಕೆಡಿಸಿದಿರಲಾ ನೀ | ವಾಳ ನೆರಹಿ
ದೊಡನ್ನು ಮಾಡುವುದೇನು ಕಡುಮಾಳಿದು || ಚಾಳಿಸಿದುದಪೇರ್ತಿಯಕು ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತು ಯದುವಂಶ
ವೆನೆ ಕರವಾಳ ಜಡಿದಿದನು ಹಲಧರನರ್ಜುನನ ರಥವ ||೪೧|| ಮುಕ್ಕುಳಿದನು ಸಾರಾಚದಲಿ ನಿ | ಸ್ಪಸ
ರದಲಿ ಹಲಧರನ ಸೇನೆಯ | ಕುಸುರಿದುದನು ಕೊಂದನಗಣಿತಬಲವನಾಪಾರ್ಥ || ಎಸೆವನೇ ಸನ್ಯಾಸಿ
ಮಾಡಿದ | ಹುಸಿಯುಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಯ್ದನು | ರಸನೆಯನು ದೇವಕಿಯ ಮೇಲಾಣೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ
||೪೨|| ಬಳಿಕ ಹುದನು ಕೃಷ್ಣನೀತನ | ಕೆಲಕೆ ಕರೆದನು ಬಹಳಕೋಪವ | ನಿಲಿಸಿರೇ ಸಾಕೆನ್ನು ವನು
ದೇವಂಗೆ ದೇವಕಿಗೆ || ಮುಳಿವುಬೀತನ ದೋಷವಲ್ಲಿದ | ತಿಳಿದವಾವರ್ಜುನನುಗಡ ನಾ | ವಳುಪಲಿನ್ನೇ
ಕೆನುತ ಬೋಧಿಸಿದನು ಹಲಾಯುಧನ ||೪೩|| ಅಕುಟ ದರ್ಯೋಧನಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ | ಸಕಲಯಾದವರಿಲ್ಲಗೈ
ದರೆ | ವಿಕಳಮತಿ ನಾನೈಸಲೇ ಕೃಷ್ಣನ ಕುಮಂತ್ರವಿದು || ಅಕುಟಲಾಂತ್ಯಕರಣತನ ಬಾ | ಧಕವಲೇ
ಗರುವರಿಗೆನುತ ಸ | ಭ್ರಕುಟರಾದ್ರಾನನನ ಮುರಿದನು ಪುರಕೆ ಬಲರಾಮ ||೪೪|| ಹೇಸಹಿತ ಬಲರಾ
ಮನತ್ತಲ | ತಿರುಗಿದನು ಪದಮಾನಜವದಲಿ | ಪುರಕೆ ಬಂದನು ಪಾರ್ಥ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||
ಪುರದ ಬಹಿರೋದ್ಯಾನದಲಿ ಸಂ | ಮುಸಿ ರಥವನು ನಿಲಿಸಿ ನೆಳಲಲಿ | ಪರಿಗತಶ್ರಮನಾಗಿ ನಗುತ ಸುಭ
ದ್ರೆಗಿಂತೆಂದ ||೪೫|| ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆ ದ್ರುಪದನಂದನ | ಕರೆಸಿದೊಡ ನೀ ಹೋಗು ನಿರುತವ | ನರುಹ
ದಿರು ತುರುಗಾಹಿಗಳ ವೆಗಳೆಂದ ನುಡಿ ಸಾಕು || ಅರಸಿ ಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸುವಳೆಲ್ಲರು | ಕರಸಿಕೊಂಬೆನು
ಬಳಿಕಲಿರಿದ | ಸುನಿಪಾಕ್ಷಿಯ ಕಳಹಿದನು ನಿಜರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೪೬|| ಬಂದಳಬಲೆ ಸವಸ್ತುಪುರ
ಜನ | ವಿಂದುವದನೆಯ ನೋಡುತಿದ್ದುದು | ಮಂದಿ ಕವಿದುದು ಮನುಜಯೇ ಸುರಲೋಕವಧುವೆನುತ ||
ಮಂದಿರಕೆ ಬರೆ ಬಾಗಲವದಿರು | ನಿಂದರಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಬಳಿಕರೆ | ವಿಂದಮುಖಿಯರು ಕಂಡು ದ್ರೌಪದಿಗ

ರೂಪದರು ಹದನ ||೪೭|| ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ | ರರಸಿ ಬೆಸಗೊಳಲೀಕೆ ಪಾರ್ಥನ | ಪರು
ತವಮಾತುಗಳನೆಂದಳುನಗೆಯಮೊಳೆ ಮಿನುಗೆ || ಸುರಭುಜಂಗಮವಧುವೊ ನೀವೇ | ಣರಸುಮ
ಗಳೋ ತಂಗ ನೀಗೊ | ಲ್ಲರ ಮಗಳೆ ಪುಸಿಯನುತ ತಲೆದೂಗಿದಳುಪಾಂಡಾಲಿ ||೪೮|| ವಸಗದವು
ನಿಸ್ಸಾಳತತಿ ಗರ್ಜಿಸಿವಮರ್ಚನ ಬಂದನಿದೆಯೆ | ದೊಸಗೆವಾತಿನೊಳೂರ ಸುಳಿದರು ದೂತರಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
ಶತಿಯುಖಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಮಿಗ | ಲೆಸೆವರತಸಾವಳಿಯ ಕಾಂತಾ | ಪಿಸರ ನೂಕಿತು ಪಾರ್ಥ ಹೊಕ್ಕ
ನು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೪೯|| ಅರಸಭೀಮಂಗರಗೆ ಸಕ್ಕಲಾ | ದ್ಯುರನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶಾಂ | ತರದ
ತೀರ್ಥೋನ್ನತಿಯನಾವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ || ಮೂರಮರನ ಸೌಹೃದವನಾತನ | ಕರೂಣಕನ್ಯಾಲಾಭ
ವನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿಹರುಷಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿದನಗ್ರಜಾನುಜರ ||೫೦|| ಅರಸ ಕೇಳೆ ಪ್ರಾಪದಿಯ ಮನ
ಬರಸಿ ಬೇರರಮನೆಯೊಳೀಕೆಯ | ನಿಸಿಸನು ಹರಷದಲಿ ಕಳಿದರು ಕಾಲವಿಭ್ರಮವ || ಇರಲಿರಲು
ಪಾರ್ಥಗೆ ಸುಭದ್ರಗೆ | ವರಕುಮಾರಕನುದಿಸಿದನು ವಿ | ಸ್ತುರಣವಾಯ್ತುಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಜನನೋತ್ಸವಾ
ಭೃದಯ ||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕೆ ಸದ ೧೭೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ, ಖಾಂಡವದ ವನದಹನದಾವೋ | ಚ್ಚಂಡಗಂಡಗಂಡ ದಿವಿಜರ |
ಹುಂಡುಗೋಳಿಡೆ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನು ಚಂಡಗಾಂಡೀವಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರೆಯಲಿ ಭೂ | ಪಾಲತಿಲಕನು ಜನಿಸಿದ
ನಲೈ ಜಾತಮಾತ್ರದಲಿ || ಮೇಲುಮೊಳಗಿನ ದುಂದುಭಿಯ ದಿವಿ | ಚಾಳಿಗಳ ಹೂವಳೆಯ ಹರಷದ |
ಮೇಳವದ ಮೈಸಿರಿಯನೇನೆಂಬೆನು ಧನಂಜಯನ ||೧|| ಕಲಿತನಕೆ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ಭುಜದಾಗ್ಗೆ ಲಿಕೆಗಾಸ್ವ
ದವಾಯ್ತು ನಿಜತಾಪಳವ ಬಿಸುಟಳು ವೀರಸಿಂಹ ವಿಕ್ರಮದ ಸಿಂಹಹಿತ || ಹಳಿವು ಕಳವಳ ಭೀತಿ ಭಂಗ
ಸ್ಥಲನ ಕಂಪನವೆಂಬಿವಾತನ | ನೆಳಲಸೀಮೆಯ ಸೋಂಕಲವ್ಯವು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಚಾತಕರ್ಮ
ದನಂತರದ ವಿಪ್ರಾತನಾಮಪ್ರಧಾನವನು ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡಿದನು ಬುಧಿಭೂಪತಿಯನುಜ್ಞೆ
ಯಲಿ || ವೀತಭಯನಭಿಮನ್ಯುವನೆ ಲವು | ತತ ನಡುಗಿತು ಲೋಕಮೂರರೂ | ಕೀತನುದಯದಕೇ
ರ್ತಿ ಪಸಂಸಿತರಸಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಯಮಸುತಗೆ ಭೀಮಗೆ ಕಿರೀಟಗೆ | ಯಮಳುಗ ಸುಕುಮಾರಕರು ನಿಜ
ರಮಣಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಸುತಸೋಮಕನು ಪತಿವಿಂಧ್ಯ || ವಿಮಲಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪೋ | ತ್ತಮ
ನು ಶ್ರುತಸೇನಾಖ್ಯನುರವಿ | ಕ್ರಮಶತಾನಿಕಾಭಿಧಾನರು ದ್ರುಪದತನುಜಯಲಿ ||೪|| ಇವರು ಕಳುಹಿ
ದಹರುಷವಾರ್ತಾ | ಶ್ರವಣರಸದಲಿ ಮನ ಮುಳುಗಿಯಾ | ದವತಿರೋಮಣಿ ರಾಮವಸುದೇವಾದಿಗಳ

ಸಹಿತ | ಇವರೆ ಪುರೈಕೃತಂದುವರು | ತ್ನವದಿದಿಗೊಂಡೊಸಗೆಯಲಿ ಬಾಂ | ಧವರೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದ
 ರೈ ಯಮನಂದನಾದಿಗಳು ||೫|| ಅರಸಿ ಕಾಣವು ವೇದತತಿ ತಾ | ಸರಸಿ ಬಂದನು ಭಕ್ತರನು ತನ | ಗೆ
 ರಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಲಯರಜರಾದ್ರಾಮರೇಶ್ವರರು || ಎರಗುವನು ಯಮಜಂಗೆ ತನ್ನನು | ಕುರೆಯುಣಗಾ
 ವು ವೇದತರವಿದು | ಮರವೆಯೋ ಹರಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನಾ ||೬|| ಲೀಲೆಯೋ ಇದು
 ಮೇಣು ಕೃಷ್ಣನ | ಬಲಕೇಳಿಯ ನೆನಹೊ ಬೊಮ್ಮದ | ಕೌಳಿಕದ ಕಣ್ಮನೆಯೆಯೋ ತಿವರಿವ ಮ
 ಹಾದೇವ|| ಕಾಲಿಗೇರಿಗದ ಕೃಷ್ಣನನು ಭೂ | ಪಾಲ ತೆಗದಪ್ಪಿದನು ನಿಗವದ | ಮೌಳಿ ತಲೆವಾಗದುವು
 ಲಜ್ಜಾಭೂರಿಭಾವದಲಿ ||೭|| ಅರಸಸಹಿತ ಸಮಸ್ತಯಾದವ | ಪರಿಕರದ ಮೇಳದಲಿ ಯಾದವ | ರರ
 ಸುಖಿಯಂಗೆದು ಕುಂತಿಯಪುತ್ರರ ಭವನದಲಿ || ಅರಸಿಯರ ಸುಕುಮಾರವರ್ಗವ | ಕರಸಿ ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ದಿವ್ಯಾ | ಭರಣವಸಸಾಬಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು ಮಹೀಶ್ವರರ ||೮|| ಜಲಮಧ್ಯದೊಳಿರವೊ
 ಗಗನ | ಸ್ಥಳವೊ ಮೇಣು ಮಹಾಂಧಕಾರದ | ಕಳಿವುಗಳವೈಕುಂಠ ಶ್ರೋ ಮುನಿಸನದ ಹೃದ್ಗು ಹೆಯೋ||
 ತಿಳಿಯೆ ಸಚರಾಚರದ ಚೇತನ | ದೊಳಗೆಯೇ ನೆಲೆಯಾವುದೆಂಬ | ಗ್ಗಳೆಯದೈವದ ನಿಲವ ಕಂಡನು
 ಪಾರ್ಥಭವನದಲಿ ||೯|| ಈತನರ್ಪನರಮನೆಯೊಳಭಿ | ಜಾತನೆನಿಪಭವನ್ಯವನು ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
 ದಪ್ಪಿದನು ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಲದೊಡಿಗೆಗಳ || ಖ್ಯಾತಪಂಚಮ್ರಪಯ ಸಂ | ಜಾತರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಮ
 ಹಾವಿಭ | ವಾತಿಶ್ರಯದಲಿ ಪತಿಕುಸಿದನು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||೧೦|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಲವುದಿನ ಸಂಚ
 ರಿಸಿ ಸೌಖ್ಯದೊಳಿರ್ದ ತಮ್ಮಯ | ಪುಂಗೆ ಬಲಭದ್ರನನು ಯಾವವರಾಯವಳಸಹಿತ || ಹರಿ ಸಮಾ
 ಧಾನದಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ | ನರನೊಡನ ವೈಹಾಳಿವೃಗಯು | ವರವಿಹಾಂದೊಳಿದ್ದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಯಲಿ||
 ಹುಧನಂಜಯರೊಂದುವ್ಯಗ | ಹುಣಕೇಳಿಕಳಾಪದಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸಿ ಬನದಲಿ ಬಳಿಕಮಾರ್ಗಶ್ರಮದ
 ಭಾರದಲಿ || ಬರುತ ನೀರಡಸಿದರು ಕಂಡರು | ಸರಸಿಯನು ರಥವಳಿದು ನೆಳಲಲಿ | ಪಂಹೃತ್ತಶ್ರಮರಾಗೆ
 ಹು ಹೊಕ್ಕನು ಸರೋವರವ ||೧೧|| ಆಸಮಯದಲಿ ಬಂದನೊಬ್ಬನು | ಭೂಸುರನು ಕಡಿಗಳ ತುಷಾ
 ರದ | ಮೀಸಗಡ್ಡದ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕಬ್ಬೊಗೆಯು ಜುಂಜಗಳ || ಬಾಸರವುಳಲಾಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಧೂ
 ಸರದ ಮೈದೊಡಿಗೆ ಮೆಯು ವಿ | ಲಾಸದಲಿ ನಡೆತಂದನರ್ಜುನದೇವನಿದ್ದನು ||೧೨|| ಹರಸಿ ವೇದಾ
 ರ್ಥವನು ಮಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೂಂತೂಡಿದನು ವಿಪ್ರನ | ಪರಮಯೋಗ್ಯತಗಾರುಸು ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಹೊ
 ರತಾಗಿ || ಬರವಿದೇನೆನಗೇನನುಗ್ರಹ | ವರಸಿದೊಡನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವನು ಗೋ | ಚರಿಸುವನು ತಾನನುತ
 ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಭೂಸುರಗ ||೧೩|| ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿತಿಗುನವನ್ನ || ಸುರ್ಪಗಳು ನಾವಾದ್ದು
 ವೆಮ್ಮಿ | ಪ್ವಾರ್ಥಸಿಂಧಿಯ ಘಟಸು ಸಾಕು ಸಮಗ್ರಫಲವಹುದು || ಅರ್ಥವೇ ಕನ್ನತಿಳಿಯಿರಲು ಪ |
 ರಾರ್ಥಸಾಧನತನವೆ ಪರಮ | ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬರು ಸುನನಂದನು ಕಪಪ್ಪವನಗುತ ||೧೪|| ಕೊಟ್ಟ
 ನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನಿವರೊಡ | ಬಚ್ಚುಂನುಡಿಗಳಿದನುಜಘ | ರಚ್ಚು ಬಂದನು ಹವನನರದನು ಹವ್ಯವಾ
 ಹನನ || ಕೊಟ್ಟದೇನು ಕಿರೀಟಯಿವರೇ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಮುನಿವವರಲೈ ನಿ | ಕೊಟ್ಟದೊಡಬಡಿಸು
 ವುದು ಭಾರವಿದಂದನಸುರಾಂ ||೧೫|| ಮುಖರನಾದೈ ಪಾರ್ಥ ಬರ್ಹ | ಮುಖರ ಬಾಣಸವಾತನೀ
 ತನು | ಸುಖವೆ ಹೇಳೈ ತಂದೆ ಖಾಂಡವವನದ ನಿರ್ದಹನ || ನಿಖಿಳನಿರ್ವರಬಲಸಹಿತ ಶತ | ಮುಖನೊ

ಡನೆ ವಿಗ್ರಹವಲಾ ಸಂ । ಮುಖಕೆ ಬಂದುದು ಭಂಗವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೧೭|| ಭಂಗವೇಳ್ಕೈ
 ಕೃಷ್ಣ ! ನಿರ್ಜರ । ಪುಂಗವನ ಗೆಲಿದವನ ಬಾಣಸಿ । ಗಂಗೆ ಬಾಣಸಮಾಡುವೆನು ಖಾಂಡವಮಹಾವ
 ನವ || ೧೮|| ಗವಣಿಯನು ನೋಡು ನೀನೇ । ಕಾಂಗದಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನು ಭಯ । ಭಂಗವುಂಟೇ ನಿನ್ನ
 ಕೃಪೆಯಿರಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೯|| ಮೆಚ್ಚಿದನು ಘೃತಯೋನಿ ಪೂತುರೆ । ನಿಚ್ಚಟನು ನೀನೆನುತ
 ಕಿಡಿಗಳೆ । ಬಿಚ್ಚಲುಡಿಲಿತು ಚಾಸವಾರ್ಗಣರಥತುರಂಗಚಯ || ೨೦|| ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನ್ನೆಸ । ಪ್ರಾರ್ಥಿ
 ಯಿತ್ತನು ವನವನಿಂದ್ರನ । ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕಿನ್ನು ನಮಗುಣಬಡಿಸು ಸಾಕೆಂದ ||೨೧|| ಧರಣಿಪತಿ
 ಕೇಳಿಗ್ನಯಿತ್ತನು । ಹುಂಧನಂಜಯಗೆ ರಥಂಗಳೆ । ನುರುಶರಾವಳಿದಿವ್ಯಧನುಕೌಮೋದಕಿಂಗದೆಯ ||
 ವರತನುತ್ರಸಿತಾತ್ಮವಕ್ರಯ । ಶರನಿಷಂಗಾದಿಗಳನಿವರು । ಬೃಹದಿರು ಹರುಷದಲಿ ನೆನೆದರು ನಯನ
 ವಾಲಯಲಿ ||೨೨|| ಹೂಡಿದರು ರಥವೆರಡನಿವರು ಸ । ಘಾಡದಲಿ ಕಪಿಗರುಡಸಿಂಧವ । ಜೋಡಿಸಿದ
 ರೇವದರು ನಗುತ ಧನಂಜಯಾಚ್ಯುತರು || ಮೂಡಿಗೆಯ ಮೊನೆಗಣೆಗಳಿಗೆ ಕೈ । ನೀಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದರು
 ದಿಗಂತವ । ನೀಡಿದುದಬ್ಬರಣೆ ಬಿಡಿದುದು ಧರಣಿ ಧಾಳಿಯಲಿ ||೨೩|| ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹರಿ ಪಾಂಚಜ
 ನ್ಯಸ । ನುಬ್ಬಿ ದರಿಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥನ । ತೆಬ್ಬಿನಬ್ಬರ ತೀವಿತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ || ಗಬ್ಬರಿಸಿ
 ದುದು ಗಗನವನು ಶರ । ದುಬ್ಬರದ ಬಲುಗಡಿಯ ಗಡಣವು ಹಬ್ಬಿ ಹುದವು ದೆಸೆದಸೆಗೆ ನರನಾಥ
 ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಧಾಳಿಯುಟ್ಟರು ಸುರವನಕೆ ಸುರ । ಜಾಲ ಸುಯಿತು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದೆ । ಬ್ಬಾಳಿಸಿ
 ದುದುತ್ಪಾತಶತ ಖಾಂಡವದ ವೃದ್ಧದಲಿ || ಕೂಳಿಗಳ ಕುಡಿಮೀನವೋಲ್ವಿಹ । ಗಾಳಿ ಹುದುಗಿತು
 ನಡಗಿದರು ವನ । ಪಾಲಕರು ನಿಂದೋಣಗಿದವು ಹುಂಚಂದನಾದಿಗಳು ||೨೫|| ತೂಗಿ ಬಾಣವ ಹೂಡಿ
 ಕಿವಿವರೆ । ಗಾಗಿ ಬರೆಸೆಳವಾಂ ಬೊಬ್ಬಿರಿ । ದಾಗಲಿಂತೆಂದನು ಧನಂಜಯನಾಧನಂಜಯಗೆ || ಈಗಲೀ
 ವನದೊಳಗೆ ಖಗವ್ಯಗ । ನಾಗಸುರದನುಜಾಡಿಜೀವರ । ಹೋಗಲೀಯದೆ ತರುಬಿ ಶರದಲಿ ಕಾಯಬೇ
 ಕೆಂದ ||೨೬|| ಹೈ ಸಮಗ್ರಾತಿಥ್ಯದಲಿ ನಿಮ । ಗೀಸವಸ್ತುಪ್ರಾಣಿಸಹಿತ ಸು । ರೇಶನುದ್ಯಾನವನು
 ಕೊಟ್ಟನು ಬಾಣಧಾರೆಯಲಿ || ನೀ ಸಮಾಧಾನದಲಿ ಸುಪುರೋ । ಡಾಶವಿದೆ ಸಮಿದಾಜ್ಯಸಹಿತ ಮ
 ಹಾಸುವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಕೊಂಬುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೨೭|| ಏನುತ ಬಿಡೆ ತಿರುವಾಯನೋಡೆದು । ಬ್ಬಿನ
 ಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಂಬು ಸುರಪನ । ವನವ ಮುತ್ತಿತು ಕೂಡೆ ಹೊತ್ತಿತು ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಯಲಿ || ತನಿ
 ಗಿಡಿಯ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಾಲಿಗೆ । ಗೊನೆಗಳಲ್ಲಾಡಿದವು ಕಡಲಾ । ಗಿನಲಿ ಲಂಬಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದುದುರಿ ಲಲಿ
 ತನಂದನವ ||೨೮|| ಹೊದುವನಲಿ ಭುಗುಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂ । ದೊಡೆದುದುರಿಯಂಬರವನೋಣಗಿದ ।
 ಬಿಡಿರೆಮೆಳೆಯಲಿ ಧಗಧಗಿಸಿ ಛುಛುಛುನೆಛುಛುಛು || ಕದಳಿಬರ್ಜೂರಕುತಿತರುಜಾ । ಲದಲಿ ಸಿವಿಸಿಮಿ
 ಸಿಮಿಸಿಮಾಯತ । ಮೊದಗೆ ಗಹನೋಪರದೊಳಗೆ ಘಾಡಿಸಿತು ಘನವಹ್ನಿ ||೨೯|| ಏನನೆಂಬೆನು ಏವಿ
 ಜರಾಜೋ । ದ್ಯಾನಹಾನಿಯನಾತನಾಳು ಕೈ । ಶಾನುವಿನ ತನಿಗೊಬ್ಬನೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಬಲುವ ||
 ಆನಿಮಿಳನಿರ್ಜರರು ತಾಗಿ ವಿ । ಮಾನಗತಿಯಲಿ ಹಾಯ್ದರಂದವ । ಮಾನಗತಿಯಲಿ ಗಗನದಲಿ ಗೀರ್ವಾ
 ಣಪತಿಪುರಕೆ ||೩೦|| ಹೊಗೆಯ ಬಳಿಯಲಿ ತಳಿತಹುಯ್ಯಲ । ಬೆಗಡಿದೇನೋ ಕೇಳೆನುತ ಸಿರಿ । ಮೊಗ
 ದದುಗುಡದ ಸಾವಿರಾಲಿಯೊಳುಗುವಕಿಡಿಗಳಲಿ || ಹಗೆಗಳಾರು ನಿವಾತಕವಚಾ । ದಿಗಳೊ ತಾನಾರಂ

ಬಶಕ್ರನ | ದುಗುಡವನು ದೇವಾಳಿ ಕಂಡುದು ದೂರಿದರು ನರನ ||೨೯|| ನಿನಗೆ ಮಗನೇ ಪಾರ್ಥ
 ನಿನ್ನರ | ಮನೆಯ ಬಾಣಸದಾತನೇ ತಿಳಿ | ಯನುಜನೇ ಮುರವೈರಿ ನಿನಗನುಕೂಲಗಾದರಲೇ || ಬನ
 ದಬೇಗೆಯೂ ಪರಿಭವಾಲಂ | ಬನದ ವೈಸಗೆಯೂ ಬಂದುದಿದೆ ಬಿಡು | ಮನೆಯಮನ್ನೆಯಗಂಡನಾಗೆಂ
 ದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೦|| ಐಸಲೇ ನಮ್ಮವರಲಾ ಹೋ | ಹೋ ಸುರರು ಕಳವಳಿಸದಿರಿಯಾ |
 ಹೈಸನಾಹುತಿಗೊಳಲಿ ಪಾವಕನೆಮ್ಮಿಪಾಂಡವನ || ಈಸುರರಿಗಾನರರಿಗಂತರ | ವೇಸು ಪೂತುರೆ ಕಾಲ
 ಗತಿಯೆನು | ತಾಸುರೇಶ್ವರಖಾತಿಗೊಂಡನುಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರಿಗೆ ||೩೧|| ಕಾಹು ತೆಗೆಯಲಿ ಕಲ್ಪಮೇಘ |
 ವ್ಯೂಹಗಳ ಬರಹೇಳು ಕಾಂಚೆನು | ಸಾಹಸವನಿದರೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಧನಂಜಯದ್ವಯದ || ಈಹದಕೆ ಪಡಿಪ
 ಚ್ಚುವಿಲ್ಲವ | ಗಾಹಿಸಲಿ ಪಾಂಡವನ ಹುಲ್ಲೆಯ | ಉಹೆಗಳಹಬ್ಬಲಿಗೆಹಾಯುವೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ
 ||೩೨|| ಅರಸಕೇಳಲ್ಪಾಂತಮೇಘೋ | ತ್ತರದ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ಧರಣಿಯಗಲಕೆ ಧಾಳಿಯಿ
 ಟ್ಪುವು ಸಿಡಿಲ ಮಿಂಚುಗಳು || ಕರಿಯಭರಿಕ್ಯೆಗೆಣೆಯೆನಿಪನಿ | ಸ್ಮರದಧಾರಾಸಾರ ತೆರಳಿತಿ | ಸುರಿದು
 ದಾಪಾಂಡವದಸಿಮಾಸನ್ನಿವೇಶದಲಿ ||೩೩|| ಅಸಕಲಸಾಗರವನೊಂದೇ | ಶ್ವಾಸದಲಿ ತೆಗೆದತ್ತಿ ಮಗು
 ಚಿದು | ವೀಸವಸ್ತುಬಲಾಹಕಾವಳಿ ಬನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಏಸುಸಾಹಸಸ್ವ ತನಗುಂ | ಟ್ರಿಸರಲಿ ತಲೆ
 ಯೆತ್ತಿ ಜಲದಲಿ | ಗಾಸಿಯಾದನು ವಹ್ನಿ ನೂಡಿದನು ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರಿಗೆ ||೩೪|| ಕಳಹುಪಿಂದ್ರನಕೂಡ
 ಕಲ್ಪದ | ಮಳೆಗಳಿವು ಮೂಣಿಸಿದುವೂಟವ | ನೆಳದುವಣಲಿನ ತುತ್ತನಾರ್ಪನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನಲು ||
 ಮಳೆಗೆ ಶರಪಂಜರವೆ ಪಿರಚಿಸಿ | ಬಳಿಕ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತಮೇಘವ್ರವನೆಚ್ಚನು
 ಪಾರ್ಥ ವಹಿಲದಲಿ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಪಾರ್ಥನ | ನೂನಶಕ್ತಿಯನುರೂಪಿದನು ಪವ | ಮಾನಶರ
 ದಲಿ ಪುಷ್ಕಳಾನರ್ತಾಬಿಘನನುಚಿಯಾ || ಭಾನುತಿಮಿರಂಗಳಿಗೆ ಮೇಘಮ | ಹಾನಿಲಂಗಳಿಗಾವುದಂ
 ತರ | ಸೋನೆ ತೆಗೆದುದು ಹೋಗೆದುದಾಪಾಂಡವಮಹೋದ್ಯಾನ ||೩೫|| ಹಾರಲೂಟತು ಮೇಘವನು
 ಕಿಡಿ | ತೂರಲುಬ್ಬರಿಸಿದುದು ವಹ್ನಿಯ | ನೇರಿಸಿತು ಪಾಂಡವದೊಳಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಸುಳಿಸುಳಿದು ||
 ಮೋರೆಯೂಣಗದಮರರಿಗೆ ಮೈ | ಮಾರಿಗಳ ಸುಡು ಮೂಲೆಯವದಿರು | ಮಿಂದುರಲಾಯೆಸುತ
 ಸುರಪತಿ ತರಿಸಿದನು ಗಜವ ||೩೬|| ನೆರೆದುದವರರು ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯರಾಕ್ಷಸ | ಗರು
 ಡಕಿನ್ನರಸಾಧ್ಯಗುಹ್ಯಕಭೂತಗಂಧರ್ವ || ತರಣವೆಸುರಾದ್ರಾದಿಗಳುಮೋ | ಹಸಿದರು ಮುಂಗುಡಿ
 ಯಲಿಂದ್ರನ | ಸಿರಿಯ ರಭಸವನೇನನೆಂಬೆನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||೩೭|| ಮಸಗಿತಮರವ್ರಾತವಭ್ರವ |
 ಮುಸುಕಿದವು ಝಲ್ಲರಿಗಳಿಂದ್ರನ | ವಿಶಸನಕೆ ವೆಚ್ಚಿಸುವೆ ವಸುಗಳನೆನುತ ತಮತಮಗೆ || ಮುಸುಕಿದನು
 ಮೃಗರಾಜಸಿಂಹದ | ಮುಸುಕನುಗಿವಂದದಲಿ ಬಾಣ | ಪ್ರಸರವನು ಹರಹಿದರು ಮುಂದೆ ಧನಂಜ
 ಯಾಚ್ಯುತರ ||೩೮|| ಹೂಣೆ ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚರೋ ಬಹು | ಬಾಣವನು ದೃಢಬಾಣರೋ ಗೀ |
 ವಾರ್ಣರೋ ನೀವಾರು ನುಡಿಯಿರಲೈ ಮಹಾದೇವಾ || ಸಾಣೆಯಲಿಗೆ ಸಾರರೀತನಿ | ಶೋಣಿತವ
 ನಿವ್ರೋಡದ ಸುರಪತಿ | ಯಾಣೆ ಹಿಂಮೆಚ್ಚಿದೊಡನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನರನೆಚ್ಚ ||ತುರಗಿ ಕೂರಂಬಗಳು
 ಮೈಯಲಿ | ಮುಂದುವರ್ಜುನನೆಸುಗೆಯಲಿ ಕೈ | ವರೆದುದಮರನಿ ಕಾಯ ಕದರಿತು ದೊರೆಯ ಮನ್ನಿ
 ಸದೆ || ಮುರಿದುದೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಬೊ | ಬೈರಿತಕವರೆದೆಯೊಡೆಯಲಿಂದ್ರನ | ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕು

ದ್ವಂದ್ವೇವಸಂತತಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ನರಂ ರಚಿಸಿದಹವ್ಯಕವ್ಯೋ | ತ್ತರಹವಿರ್ಭಾಗವನು ತಿಂದು
 ಬ್ಬರಿಸಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಕದಂಬದ ಖೇಳಮೇಳದಲಿ || ಇರವು ನಿಮಗೀರಾದ್ರಾಣ || ಸ್ಫುರಿತಕರ್ಕಶವಿಸ್ಫು
 ಲಿಂಗೋ | ತ್ತರದ ಝಳ ನಿಮಗೇಕಿಯೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಸುನೆಗುತ ||೪೨|| ಮುರಿದನಿರ್ಜರಸೇನಗಭ
 ಯದ | ಕರವ ನೆಗಹಿ ಕರೀಂದ್ರನನು ತಿರ | ಬಿರಿಯಲಂಕುಶಮೊನೆಯೊಳೊತ್ತಿ ಮಹೋಗ್ರಕೋಪ
 ದಲಿ || ನರಮುರಾಂತಕದಿರಿಸಲಿ ಮದ | ಕರಿಯ ಬಿಚ್ಚನು ಶಕ್ರನಾತನ | ಬಿರುದ ಸಂಭಾವಿಸಿದರ
 ಭದ್ರ ಸೂತಮಾಗಧರು ||೪೩|| ನಮುಚಿಮಸ್ತಕಶೂಲ ಬಲಸಂ | ತಮಸಭಾಸ್ಕರ ಜಂಭಭುಜವಿ |
 ಕ್ರಮಮಹಾಂಬುಧಿಕುಂಭಸಂಭವ ವೃತ್ತಗಿರಿವಜ್ರ || ಕಮಲಭವಹರವಿಷ್ಣು ಹೊರಗಾ | ದಮಿತಸು
 ರಗಣವೃಂಶಿಮಣಿಸಂ | ಕ್ರಮಣಚತುರಪದಾಬ್ಜಯೆಂದುದುವಂದಿಸಂದೋಹ ||೪೪|| ನೊಕಿದನು ಸುರ
 ಪತಿ ಗಜವನ | ವ್ಯಾಕುಲರಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥ | ದೇಕೆ ನಿಮಗೀವಾಸಿ ವಾಸವ ಲೇಸು ಮರಳುವುದು ||
 ನಾಕನಿಳಯರು ತಂದಗಲವೇ | ಸಾಕು ಸೋಲುವರಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳೊಡೆ ತಿರುಗಿಯೆಂದನು
 ಹರಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಜನಪ ಕೇಳಾಸಮಯದೊಳು ವಾ | ಗ್ವನಿತಯರಸನು ಗಗನಮಾರ್ಗದೊ |
 ಳನಿಮಿಷಾಧಿಪನಲ್ಲಿಗೈತರೆ ಕಂಡು ಸುರನಿಕರ || ತನತನಗೆ ಭಾಳದಲಿ ನಿಜಕರ | ವನರುಹವ ಮುಗಿಯಿ
 ಸಿದುಂದ್ರಂ | ಗನುವರವ ಮೂಣಿಸಲುಬೇಕೆಂದಿಳಿದನಬ್ಜಭವ || ಮರುಳನೈ ನೀನಿವರನಾರಂ | ದರಿ
 ಯಲಾ ನಾರಾಯಣನು ಮುರ | ಹರನು ನರನಲ್ಲಾ ಧನಂಜಯನಿವರು ಕಿರುಕುಳರೇ || ಮರುಳು
 ನೀನೆಂದಿದ್ರನಾನೆಯ | ತಿರುಹಿದನು ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿತ್ತಲು | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿನಲಕೇಳಿಯನಾವನಾಂ
 ತದಲಿ ||೪೬|| ಜಂಬುಚೂತಪಲಾಶವೊಡಾ | ಳಿಂಬಬಿಲ್ವತಮಾಲಚಂಪಕ | ನಿಂಬಬಕುಳಕಪಿತ್ಥ ಕುಟ
 ಜವಶೋಕಪನ್ನಾಗ | ತುಂಬುರರಳಿಲವಂಗವೂಗಕ | ದಂಬಗುಗ್ಗು ಲಸಾಲತಿಲಕಾ | ದುಂಬರಾದಿದ್ರ
 ಮಕುಲವನಾಲಿಂಗಿಸಿತು ವಹ್ನಿ ||೪೭|| ಸುಳಿಸುಳಿದು ಶತಿಕಾಂತಮಯದ | ಗ್ನಳದ ಪೇದಿಕೆಗಳಲಿ
 ನೀಲದ | ನೆಲೆಯಚಾಕಿಗೆಗಳಲಿ ಮಂಟಪದಲಿ ಲತಾವಳಿಯ || ಲಲಿತಸೌಧದ ಚಾರುಚಿತ್ರಾ | ನಳಿಯ
 ವೇಲ್ಕುಟ್ಟುಗಳ ಭವನಂ | ಗಳಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೂಡೆ ಪಾಳೆಯ ವಹ್ನಿ ಭೂಪತಿಯ ||೪೮|| ಕುರುಳತುಂ
 ಬಿಯ ತನಿಗದರಿ ಮುಖ ಸರಸಿಜವ ಚುಂಚಿಸಿ ತವೂಲದ | ತುಂಬು ಹಿಡಿದಧರಪ್ರವಾಳದ ರಸವ ನೆರೆ
 ಸವಿದು || ಉರುಪಯೋಧರಬಿಲ್ವವನು ಹೊ | ಯ್ದೊರಸಿ ಕದಳಿಯನುಣ್ಣೊಡೆಯನಿ | ಟ್ಟೊರಸಿ ರವಿ
 ಸಿತು ವನಸಿರಿಯ ಪಿಪ್ಪಲದಳಾಂಗದಲಿ ||೪೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳರಭವೃಗಪತಿ | ಕರಿಕಳೆಭಶಾದೂಲ
 ಸೂಕರ | ಕರಡಿಕಾಸರಶಲವೃಗಾವಸಖಡ್ಗ ಗೋವಾಯು | ಖರಳೆಮೇಲಸಾರಂಗವಾನರ | ನುರುಕು
 ರಂಗಪ್ರಮುಖವೃಗಕುಲ | ಪುರುಬಿಬಿದ್ದುದು ಧೃಢೈರಿಯ ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆಗಳಲಿ ||೫೦|| ಶುಕಮರಾಳಮ
 ಯೂರಟಿಟ್ಟುಭ | ಪಿಕಚಕೋರಕಪೋತವಾಯಸ | ಬಕಪದಾಯುಧಚಕ್ರವಾಕಕಳಿಂಗಕಲವಿಂಕ || ಕುಕಿ
 ಲಸಾರಸಕಾಕಪುಟಾ | ತಕಭರದ್ವಾಜಾಟಪಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರ ಬಿದ್ದುದು ಬಿಗಿದಕೇಸುರಿಕಣ್ಣಿವಲೆಗಳಲಿ
 ||೫೧|| ಹರಡೆಗೀಜಗಮರಗೊಡಲೆಕಾ | ಬುರುಲೆಲಾವುಗೆಗೊಜುಪಾಲಿವ | ನಿರಿಲೆಸಾಳುವೆಚಿಲಿಮಿಲಿಗ
 ಚಂಬೋತಮೀನ್ಬಲಿಗ||ಮರಕುಟಗ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟುಗ | ವರಲೆ ಕೊಂಬೆ ಕಪಿಂಜ ಗಿಂಚಲುಗರಿಗಮೊ
 ದಲಾದಖಿಳಖಗಕುಲ ಬಿದ್ದು ದುರಿಯೊಳಗೆ ||೫೨|| ಜಳಕೆ ತಿಳಿಗೊಳದುದಕ ಕಾದು | ಚ್ಚಳಸಿದುವುತನಿ

ಗಾದಿದುಮತ್ತಾಸ್ತು | ವಳಿಗಳಂಬುಜದೇಸಳು ಸೀದುವುತುಂಬಿಗಳಸಹಿತ || ಹಿಳಿದು ಸಿಡಿದುವು ಚಾರುಚಂ
 ದೋ | ವಳಿರಚಿತಸೋಪಾನರತ್ನನಾ | ವಳಿಯರಾತಿಗಳೆದ್ದಲಾದುವು ಬಿದ್ದ ಕಿಡಿಗಳಲಿ ||೨೪|| ಇಟ್ಟ
 ಣಿಸಿ ಛಿಟಿಛಿಟಿಸಿ ತಿಳಿ ಪುಟ | ವಿಟ್ಟುದೋಣಗಲಹೊದರನಲಿ ಮಿಗೆ | ತೋಟ್ಟುಕಬೊಟ್ಟಿಗೆಜಗೆಯಹೋರಳಿ
 ಯಕಿಡಿಯಗಡಣದಲಿ || ಹುಟ್ಟಿದುರಿ ಹೆಮ್ಮರನ ಸುತ್ತಲ್ಪು | ಕಟ್ಟಿತಲ್ಲಿಯ ತೋಡಕಿನಲಿ ಭಗಿ | ಲಿಟ್ಟ
 ಕವಿದುದು ತದಿಗೆ ಬಹುಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳ ||೨೫|| ಹೋಗೆಯ ಹಬ್ಬಗೆ ಸತ್ಯಲೋಕವ | ನುಗದು
 ದುರಿನಾಲಿಗೆಯ ಗರವೊ | ಟ್ಟಿಗೆಯ ತೋಳಲಿಕೆ ತೆರಳಿಚಿತು ತೆತ್ತಿಸುಕೋಟಿಗಳ || ಹಗಲಗಡಿತು
 ಹೊಕ್ಕುದೋ ಕಡೆ ಮುಗಲು ಕಾಣೆನು ದಿವಸನೆತ್ತಣ | ಗಗನಮಣಿನಕ್ಷತ್ರಚಂದ್ರವರರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಛಿಳಿಛಿಳಿಲುಛಿಳಿರವದ ಘುಳುಘುಳುಘುಳುಘುಳಧ್ವನಿಮಯದಿ ಕಪಿಗಳ | ಕಿಳಿಕಿಳಾಯರವದ ಮೃಗಸಂ
 ಕುಳದ ಕಳಕಳದಿ || ಹಿಳಿದುರಿವಹೆಬ್ಬಿದಿರ ಗಂಟನ | ಲಳಲಳತ್ಕಾರದಿ ದಿಶಾಮಂಡಳದ ಮೂಲೆಗಳೊ
 ಡೆದುದದ್ಭುತವಾಯ್ತು ವನದಹನ ||೨೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈಮುನ್ನು ವಿತಳಕೆ | ಗರುಡಭಯವಾಯ್ತೆಂದು
 ತಕ್ಷನ | ನಿರಿಸಿದನು ನಿಜಸುತನನಮರೇಶ್ವರನನುಜ್ಜೆಯಲಿ || ಇರಲಿರಲು ಸುತರಾದರಾತಂ | ಗುರಗ
 ವಂಶದೊಳಶ್ವಸೇನಗೆ | ಹಿರಿದು ಹೆಚ್ಚಿತು ತಕ್ಷಕನ ಸಂತತಿ ವನಾಂತದಲಿ ||೨೭|| ಅವಹಾವನವಹ್ನಿ
 ಭೂತ | ಸ್ತೋಮಸಂಹೃತಿಕರ್ಮಶಾಯೋ || ದ್ವಾಮವವಗಾಹಿಸುತೆ ಬರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಚೂಣಿ
 ಯಲಿ || ಧೂಮವಿಳಿದುದು ಹುತ್ತಿನಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇಮಜನಿತಜ್ವಾಲೆಗಳ ಜಳ | ವಾಮಹೋರಗಚಯವ
 ಚುಂಬಿಸಿತರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಹೂಸಿ ಹುತ್ತಿನ ಮಣ್ಣು ರಂಧ್ರಿಸಿ | ಕಾಸಿದವುಘಣಿಕಲವ ಮೇ
 ಣೊ | ಛಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸಿದವು ಕಿಡಿ ಧೂತಧೂಮದಲಿ || ಅಸುರದ ಕಬೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಕವಚದ |
 ಕೇಸುರಿಗಳೊಳಬಿದ್ದು ದುರಿ ಹೊರ | ಸೂಸಿ ಹಿಡಿದುವು ಹಾವುಗಳ ಬಲುಹೊದರಹೊರಳಿಗಳ ||೨೯|| ಹೆ
 ಡೆಯಮಣಿಗಳ ಕಂಡು ಸೂಸಿದ | ಕಿಡಿಗಳಹಹಾಯೆನುತ ತಿರಗಳ | ಕೊಡಹಿ ಮರಗೆದರುರಗಿಯರು ಮ
 ರಿಗಳಿಗೆ ಮೈಚಾಚಿ || ಕಡುಹೋಗೆಯ ಕೇಸುರಿಯ ಕಿಡಿಗಳ | ಗಡಣದಲಿ ಕೊರೆದ್ದು ಮೈಗಳ | ಕೊಡಹಿ
 ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ ಮುಗ್ಗಿದವಹಿಗಳರಿಯೋಳಗೆ ||೩೦|| ಹುದಿದುರಿವಹುತ್ತಿನಲಿ ಕೂಳ್ಳದಿ | ಗುಡಿ
 ದು ಸರ್ಪಸ್ತೋಮಮಧ್ಯದೊ | ಳೊದೆದು ಹಾಯಿದನಶ್ವಸೇನನು 7 ಗನವಂಡಲ || ಕದರಿದವುಕೆಂದಿ
 ಗಳುರಿಯು ಬಿದ್ದುದು ಘುಳುಘುಳುರಭಸ ಮಿಗೆ ಹೆ | ಚ್ಚಿದುದು ತಬ್ಬಿದುದಿತ್ತನನು ತಡವನಿ ಗಗ
 ನದಲಿ ||೩೧|| ಉರಿಯ ಗಂಟಲನೊದೆದುಘಣಿ ಮಿ | ಕ್ಕುರವಣಿಸೆ ಹಾಹಾ! ಧನಂಜಯ | ಹರಿವೃತಿ
 ದೆ ಹಾ ಮೊಂದು ಹೋದುದುಬಾಯ ತುತ್ತಿನಗೆ||ತರಿಸಿ ಕೊಡು ಸರವೇಡೆಯನು ವಿ ಸ್ತರಿಸು ವಹಿಲ
 ದೊಳಿನಲು ಮೈಶಾಸ್ವ | ನರನ ಮೊತಿಗೆ ನಗುತ ಕೊಂಡನು ನಿಜಯಗಾಂಡಿವವ ||೩೨|| ಅವಶರಸಂಧಾನ
 ಮೋ ಗಗ | ನಾವಲಂಬಿಯ ಕೊರಳನೆಚ್ಚನು | ಪಾವಕನಮಧ್ಯದಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಮುಂಡವಹಿಪತಿಯಾ ||
 ಜೀವವುಳಿದುದು ತಿರದೊಳಾತಂ | ಗಾವಿಗಡಘಣಿನುಡಿದುದೆಲೆ ಗಾಂ | ಡೀವಿ ಮರೆಯದಿರೆನ್ನು ಹಗೆ
 ಯಲಿ ಮರಣನಿನಗೆನುತ ||೩೩|| ಎಂದು ಗಗನದೊಳಲಿದು ಘಣಿತಿ ರಿ ವಂದುಪಾಯ್ದುದು ಧರೆಗೆರಾ
 ಧಾ | ನಂದನನುಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ಶರವಾಗ ಜಗವರಿಯೆ || ಸಂದುದದುಬಳಿಕೆತ್ತಲಿಂದ್ರನನಂದನದ ಬೇಗೆ
 ಯಲಿ ಬದುಕಿತು | ವಂಧಪಾಳನ ಸುತಚತುಷ್ಟಯವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಮೆಚ್ಚಿಸಿದುದವುವಹ್ನಿ ಸೂ

ಕ್ತವೆ | ನುಚ್ಚರಿಸಿ ತಪ್ಪಲನಮುಖವನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಬದುಕಿದುವಾಮುನಿಯ ಸಂತಾನಪಕ್ಷಿಗಳು || ಹೆಚ್ಚಿ
 ದುರಿಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿ | ಬೆಚ್ಚಿ ವಾಯನರ್ಜುನನ ಹೊಗಳಿದು | ಕಿಚ್ಚಿ ನಲಿ ಬದುಕಿದನು ಧರ
 ಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೬೬ || ಖಗಚತುಷ್ಟಯಮಯಸಹಿತಮೂರಿ | ಮುಗುಳಿತುಳಿದಸವಸ್ತಭೂತಾ |
 ಳಿಗಳನಾಹುತಿಗೊಂಡನ್ನಿ ಧನಂಜಯಾಚ್ಛಯಲಿ || ಗಗನದಿಂದಿಳಿ ಕಂಡು ಸುರಪತಿ | ಮಗನ ಮನ್ನಿ
 ಸಿಕೊಟ್ಟನಗ್ಗದ | ಗಗನಮಣಿಗೇಣೆಯನಿಪಮಕುಟವನೊಲಿದು ಪಾರ್ವತಿ || ೬೭ || ಹರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ
 ಮಗನನೊಲಿದಾ ದರಿಸಿ ಮರಳಿದನಿಂದ್ರನಿತ್ತಲು | ಭರದಿನಿವರೈತಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ || ಧರಣಿ
 ಪತಿಗಾಖಾಂಡವದ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಹೋವದ ಹೊಸಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದನಸುರರಿಪು ಭೀಮಾದಿಗಳು
 ನಲಿಯೆ || ೬೮ || ಧಾರಿಣೀಶ್ವರರೈವರನು ಸುಕು | ಮಾರವರ್ಗವನಾಸುಭದ್ರಾ ನಾರಿಯನು ಪಾಂಚಾ
 ಲಿಯನು ತತ್ಸಕಲಬಾಂಧವರ ಸೂರಿಗಳ ಸಚಿವಾದಿನೈಪವರಿ | ವಾರವನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಂದನು | ದೋರ
 ಕಿಗೆ ಹರಷದಲಿ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ || ೬೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಸುದರ್ಶಿಂತ್ಯಮಹಿಮಾ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮುಖಸೂಪುಷ್ಪವಚಃ
 ಪಟ್ಟದೀ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟ
 ಭಾರತ ವಾಕ್ಯಾಭಿಧದೋಳ ಅದಿಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

|| ಶ್ರೀಮಃ ||

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ರ'ಣಾರ್ಘಟಾರತ' — ಸಹಿಪರ್ವವು.

ಸೂಚನೆ | ಸಭೆಯೊಳಗೊಲಗದೊಳು ವಿರಿಂಜಿ ಪ್ರಭವನುಮತದಿದ ಧರಣಿ |

ವಿಭು ವಹಾಶ್ರತುರಾಜಸೂಯವನೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧೃತಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಖಾಂಡವನದ ವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆ ತೆಗೆದು ಕೂಡೆ ಹೋಗಿ
ದುದು ಹೊದರ ಹೊಸಮೇಳೆಯ || ಪೇಲಗಾಳೆಗದಬ್ಬಿನಲಿ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನು ವಿಕ್ರಮ
ದೇಳಿಗೆಯ ಪರಿತೋಷದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಪಚ್ಚಣಕೆ ||೧|| ದೂತರೈದಿದರಿವರ ಸೂರೆಯ | ಕೈತವಕಿ ಗ
ರು ಕೃತಕವಾರ್ತಾ | ಭೀತಪುರಜನಮುಖದ ದುಗಡದ ದಡ್ಡಿಗಳನುಗಿದು || ಬೀತುದಿಂದ್ರನ ಬಲುಹ
ವಿಗಡನ | ವೀತಿಹೋತ್ರನ ವಿಲಗ ತಿದ್ದಿ ವಿ | ಧೂತಂಪುಬಲ ಬಂದನಿದೆಯೆಂದರು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೨||
ಹೂತುದರಸನ ಹರಪುಲತೆ ಪುರು | ಹೂತವಿಜಯದ ವಿಜಯವಾರ್ತಾ | ಶ್ರೋತ ಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿನ
ಯನಜಲಾಭಿಷೇಕದಲಿ || ಮಾತು ಹಿಂಚಿತ ಮುಂಚಿದುದು ನಾಯ | ನಾತಿಭ್ರಮ್ರಜಮುಸುಕಿತಸುರವಿ
ಘಾತಿಪಾರ್ಥನನಿಲಸುತನಕುಲಾಬಿಬಾಂಧವರ ||೩|| ತಳಿತಗಡಿಗಳುಕಾಲಕಲಶದ | ನಿಳಯನಿಳಯದ
ಬೀದಿಬೀದಿಯ | ತಳಿತತೋರಣದೋರಣದನವಮಕರತೋರಣದ || ತಳಿಗೆವಂಬಲದಾರತಿಯ ಮೂಂ
ಗಳಿಕರಭಸದೊಳುಳಿರಾಜಾ | ವಳಿಗಳೊಸಗೆಯೊಳಿವರು ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೪|| ಹಿರಿಯ
ರಂಭಿದ್ರವ್ಯಯಕೆ ಮೂಡಿದರು | ಕಿರಿಯರೂತಿತಕ್ಷೇಮಕುಶಲವಿ | ಪರಿರಚಿತಪರಿರಂಭಮಧುರವಚೋವಿ
ಳಾಸದಲಿ || ಅರಸನಿವರನುಮನ್ನಿಸಿದನಾ | ದರಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗ | ಸ್ಫುರಿತತೇಜೋಭಾವವಿಭ್ರಮ
ಭೂಪತಿವಾಕ್ರ ||೫|| ಅರಸ ಕೇಳೈಬಳಿಕ ಹರಿ ನಿಜ | ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವವಾರ್ತೆಯ | ನೋರೆದನವ
ನೀತಿಗೆ ಭೀಮಧನಂಜಯಾಧ್ಯರಗೆ || ಅರಸಿಯಲಗಭಿಮನ್ಯುಧರ್ವಜ | ನರವೈಕೋದರಸೂನಮೋ
ದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಜನಂಗಳನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ||೬|| ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಮೃತ
ಯೋಗೋ | ತ್ತರಶಭಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಿಮ | ಕರಶಭಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗುರುವಿ
ನಲಿ || ಧರಣಿಸುರಾರೇರ್ವಚನವಿ | ಸ್ತರಣದಧಿಮೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಗಳು | ಬ್ಬರದವಾದ್ಯಗಡಾವಣೆಯು
ಸುರಾರಿಹೊರವಂಚ ||೭|| ಕರಯುಗದ ಚವ್ಮುಟಕಿ ವಾಸಿಯ | ಲರಸರಥವೇರಿದನು ಮುಕ್ತಾ | ಭರದ
ಭಾರದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಲ್ಲವಿಸಿದನು ಭೀಮ || ಹರಿಯುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಸಿತಚಾ | ಮರವ ಚಿವ್ಮದನ
ರ್ಜುನನು ಬಂ | ಧುರದ ಮಡಪದ ಹೆಗಲೈದಿದರರ್ಜುನಾನುಜರು ||೮|| ಪಾರಜನಪುರಜನನೈಪಾಲಕು

ಮಾರಸಚಿವಪಕಾಯುಭಟಸಿ | ಮಾರ ಧಾವ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸೂರಿ ಸಮಾಜರೋಗಿ ನಲಿ || ತೇರಬಳಿವಿಡಿದ್ಯ
 ದಿದರು ಮುರ | ಮೈರಿ ವಿರಹವಿಧೂತವದನಾಂ | ಭೋರುಹರ ಸಂತ್ರೇಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಪಾಜಲಧಿ
 ||೯|| ಅನಿನ್ಯಪರು ಕುಹಕಿಗಳು ನೀವೇ | ಸರಸಹೃದಯರಥವರ್ತಮಾಲರು | ಪರರು ನೀವತಿಥವರ್ತನಿ
 ಪ್ತರು ಹಾನಿಯುಂಟದಕೆ || ಅರಸನಾರೋಗಣೆ ವಿಹಾರದೋ | ಳಿರುಳುಹಗಲು ಮೈಗವ್ಯಸನನೆ | ಚ್ಚರಿ
 ನೊಳಿಹುದೆಂದನಿಬರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಸುರಾರಿ ||೧೦|| ಸಾಲಗೆಗಳಸುರಾರಗುಣನಾ | ಮಾಳಿಯಲಿ
 ತುರುಗಿದವು ಕಂಗಳು | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಲಿ ಬೆಚ್ಚವು ನಿಹಾರದಲಿ || ಬಾಲಕೇಳಿಕಥನ ಸುಧ
 ಯೋಳ | ಗಾಳಿ ಮುಳುಗುತ ಕಳುಹುತ್ತನಿಬರು | ಸಾಲಭಂಜಕೆಯೆಂದನಾದರ | ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ
 ||೧೧|| ಕಳುಹಿ ಕಂಗಳು ಮರಳಿದವುಮನ | ಕಳುಹದಾದ್ವಾರವತಿಗೆ ಮಂ | ಗಳಮಹೋತ್ಸವದೊ
 ಸಗೆನುಡಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕವರು ನಿಸಿರಾಜಭವನ | ಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ಸಾಮನಸ್ಯದ |
 ಲಿಳೆಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರವ ನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ೧೨|| ಮೂರಹರನ ನೇವದಲಿ ಮಯ ವಿ | ಸ್ತರಿ
 ಸಿದರು ಸುನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳು | ವರಸಭಾಸುಂಟಸವನನಿಬರಿಗವಕೃತ್ಯನಲಿ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ವಿವಿ
 ಧರತೋ | ತ್ಕರದ ರಸನಾತಿಲ್ಪವಿದು ದೇ | ವರಿಗಸಾಧ್ಯವು ತಿವತ್ತಿವಾ ಯೆನೆ ಮೆರೆದುದಾಸ್ಥಾನ ||೧೩||
 ಹತ್ತಿಸಾವಿರಕ್ಕಪ್ರಮಾಣದ | ಸುತ್ತವಳೆಯದ ಮೂಯತಿಲೆಗಳ | ತತ್ತವಣೆಗಳ ತಕ್ಕವೆಳಗಿನ
 ಬಳಿಯ ಲಹುಗಳಾ || ಸುತ್ತವಳೆಯದ ಪದ್ಮರಾಗದ | ಭಿತ್ತಿಗಳ ವೈಷ್ಣವಯಿಲೆಗಳ | ಮತ್ತವಾ
 ರಣವರೆಸಿಧಾನದಲಿಸೆದು ದಾಸ್ಥಾನ ||೧೪|| ಕರೆಸಿದನು ಮಯನೆಯನಾವಿರ | ಸುಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರ
 ರ ನಿಜಾ ತಿರದೊಳಾಂತರು ತಂದಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ || ಅರಸಾಣಿಸುಕೊಂಡನದನಾ | ದರಿಸಿದನು
 ಭೀಮಂಗೆ ಭಾಯ | ವರಿಗವಾದುಡವನು ಕಾಣಕಯಿತ್ತಪೂಡವಪ್ಪ ||೧೫|| ಇದು ಪುರಾತನಸಗರ
 ವಂಶಾ | ಭೈರವಮಾರ್ಜುನಯುಗವನಾಶ್ವನಿ ಗದೆ ಕೃತಾಂತನ ಕರದ ದುಡವನಂಡಲಿವಬಲದಾ||ಮ
 ದದಲೊಪ್ಪುವುದೆನುತಮಯನತಿ | ಮುದಬಿಳಿಕಾದೇವದತ್ತಾ | ಬೈದಮಹಾಶಂಖವನುಪಾರ್ಥಗೆಕೊ
 ಟ್ಪುಕ್ರಮುಗದ ||೧೬|| ಬಸಗೆಮೆರದಮ ಮಯನ ಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸುವನವನಿಪನಂಗಚಿತ್ತದೊ | ಳಸು
 ರಕಿಂಕರನಿಬರನು ಸನ್ಮಾನವನದಲಿ || ಬಸವ ಕಳುಹದನಾಂತನನು ದಸ | ದಸೆಯ ಯಾಚಕನಿಕರ
 ನೂಕಿತು | ಮಸುಕಿತ್ಯ ಧರ್ಮಜನ ಕೀರ್ತಿಯ ಝಾಡ ಮೂವಗವ ||೧೭|| ದಿವಸದಿವಸದೊಳುಂಡು
 ವನೀ | ದಿವಿಸುಂತತಿ ಹತ್ತಿಸಾವಿರ | ವಮನೇನೆಂದೊಳಿಸುವನು ಮಾರ್ಗಣಮಹೋದ್ಭಯ ||
 ವಿವಿಧರತ್ನಭರಣಕಾಂಚನ | ನವದೂಲದ ದುಡಿನಲಿ ಬುಧ | ನಿವಹ ತಣದುದನಂತಕೃಪಣಾ
 ನಾಥಜನಸಹಿತ ||೧೮|| ಆಮಹೋತ್ಸವವೇಳುದಿನವು | ರಾಮರುಜಿತವಾಯ್ತು ಶುಭದಿನ |
 ರಾಮಾಣಿಯಕಲಗ್ನದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಾಸಭೆಯು || ಘೂಮಿಪಾಲರನಂತಸುಜನ | ಸ್ತೋಮವನು
 ಜರಮರ್ದೈರನಿಪಸ || ನಾಮರದ್ದರು ರಾಯನಡಬಲವಂಕದಿಬಿನಲಿ ||೧೯|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದುದಾ
 ಸ್ಥಾನಕಾಂತಾ | ವಳಿಯ ಕಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲಿ ತನಿ ಮೂಳುಗಿತೋಲಗ ಲಲಿತರಸಲಾವಣ್ಯಲಹಯಲಿ||
 ವಿಲಸವಳಿಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ರತ್ನಿಯಲೂಗಡಗ ಪ | ಪ್ಪಳಿಸಿತಾಸಭೆ ಬಿಟ್ಟಿಮಯವಿವಿಧಾ
 ನುಭಾವದಲಿ ||೨೦|| ಮೇಳದಲಿ ಗಂಧರ್ವರಪ್ಪ | ತ್ತೇಳುತುಂಬುರಸುತಶುದ್ಧ | ಸಾಳಗದಸಂಕೇ

ಣದೇತಿಯವಿಧರಚನೆಗಳ || ಬಾಳೆಯರ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ ಮುಖ | ಚಾಳೆಯರ ಸಂಗೀತತಾಳದ |
 ತೂಳುವರೆ ತಂಬಿದುದು ಕ್ಕಸುಮಾಯುಧನ ಕಳಕಳವ || ೨೧ || ಆಮೆಹಾಸಭೆಯಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂ
 ಮಿಪತಿ ದೂರದಲಿ ಕಂಡನು | ತಾಮರಸವಳನಯನಸಂನಿಭ ಭಾವಭಾವಿತನಾ || ಹಾ ಮಹಾದೇವತ್ತ
 ಣದುಭುತ | ಧಾಮವಿದು ದಿನವಣಿಯ ತೇಜ | ಸ್ತೋಮವೆರಡರ ಧಾತುವೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಾದನೆಯ ||
 ಲಲಿತತೇಜಃಪುಂಜ ಮಿಗೆ ಧಳ | ಧಳಿಸಿತಿದೂರದಲಿ ಬೆಳಗಿನ | ಗೊಳಸನುಡಿದಂತಾದುದಾಗಳ
 ತೋರಿತಾಕಾರ || ತಳಿತುದವಯವ ಶುದ್ಧವರ್ಣ | ಸ್ಥಳವು ನಿಮಿಷಕೆ ಮುನಿವರಾಕೃತಿ | ಹೊಳೆದು
 ದಾಕ್ಷಣವೀತನಾರದನೆಂದುದಖಳಜನ || ೨೨ || ದಣಿಯದಾತನ ಬೆರಳು ನಾರಾ | ಯಣರವದ ವೀಣೆಯ
 ಲಿ ಹೃದಯಾಂ | ಗಣದ ಸೀಮೆಗೆ ಬಿಡಯವಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ಪದಕೇಳಿ || ಪ್ರಣವರೂಪದ ಭಾವಶುದ್ಧಿ
 ಯ | ಕಣಿ ಮುರಾರಿಯ ತನ್ಮಯದನಿ | ಗುಣಮುನೀಶ್ವರನಿಳಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರಕೆ || ೨೩ || ಬಂ
 ದನರಮನೆಗಾಮುನಿಯನಭಿ | ವಂದಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನವಿದಿರಲಿ | ನಿಂದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು ಸಿಂಹ
 ವಿಷ್ಣುರಕೆ || ಸುವಮಧುಪರ್ಕಾದಿಸತ್ಯತಿ | ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವಿನಯ ಮಿಗೆ ನಗ | ತಂದನವನೀ
 ಪಾಲನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ನಾರದನ || ೨೪ || ಕುಸಲವೇ ನಿವೃಂಘ್ರಗಳಿಗಂ | ದೊಸಗೆ ಯಾಯಿತು
 ನಮಗೆ ದರುಶನ | ವಸಮಸಂಸೃತಿಪ್ಪುದಗ್ಧಂಗೆನೃತವರ್ಜವಲೇ || ಪಶುಪತಿಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯ
 ಮುರ | ದ್ವಿಷನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಗಾಢದ ದೇಶಕ ನಿಮಗಂಟಂಮ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ನಾರದನ || ೨೫ ||
 ಕುಶಲವೆಮಗಿಂದ್ರದೇ ನೀನೀ | ವಸುಮತೀಮಧುಗೊಳ್ಳಿದನೆ ಶೋ | ಭಿಸುವುದೇ ಭವದಾಜ್ಞೆಯಲಿ
 ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಕಾರ || ದೇವದೇವಗಳಮಳಾಗ್ನಿಹೋತ್ರ | ಪ್ರಸರಧೂಮಧ್ವಜಗಳೇ ನಿಂ | ದಿಸರಲೇ
 ದುರ್ಜನರು ಸುಜನರನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೨೬ || ಅರ್ಧದಿಂ ಧರ್ಮವನು ಧರ್ಮದಿ | ನರ್ಧವನು ಧರ್ಮಾ
 ರ್ಧವೆರಡನು | ವ್ಯರ್ಧಕಾಮದ ಲಳಿಯಲೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ || ಅರ್ಧಸಾಧನಧರ್ಮಸಾಧನ |
 ವರ್ಧಧರ್ಮದಲಾಭಯಲೋಕಕ | ನರ್ಧಸಾಧನ ಕಾಮಮಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ || ೨೭ || ಮಾನ್ಯ
 ರನು ಧಿಕ್ಕರಿಸವೇಣವ | ಮಾನ್ಯರನು ಮನ್ನಿಸೆಯಲೇಸು | ಮಾನ್ಯರನು ಸತ್ಕರಿಸುವಾಹಳಿವಾವಿಕಾರಿ
 ಗಳ || ಅನ್ಯರನು ನಿನ್ನವರ ಮಾಡಿಯ | ನನ್ಯರನು ಬಾಹಿರರ ಮಾಡಿವ | ದಾನ್ಯರನು ನಿಗ್ರಹಿಸೆಯೆ
 ಲೆಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ಖಳರ ಖಂಡಿಸುವಾಮದವ್ಯಾ | ಕುಲರ ದಂಡಿಸುವಾದರಿದ್ರರ | ನೋಲಿ
 ದು ರಕ್ಷಿಸುವಾಸುಮಾಯಾವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಾ || ಕುಲಯುತರ ಕೊಂಡಾಡುವಾರಿಪು | ಬಲದತಲೆಚಂ
 ಡಾಡುವಾದು | ಬಲರನತಿಬಾಧಿಸೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಜಾತಿಸಂಕರವಿಲ್ಲಲೇ ಜನ |
 ಜಾತದಲಿ ಹೀನೋತ್ತಮರು ನಿ | ನಿರ್ತರೇ ನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿ ಕುಲವಹಿತಧರ್ಮದಲಿ || ಖ್ಯಾತರೇ
 ಸತ್ಪುರುಷರಧಿಕ | ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗಳಿಲ್ಲಲೇ ಮೃಗ | ಯಾತಿರೇಕವ್ಯಸನಕಿರಿದೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ || ೩೦ ||
 ಘನಣಿಯಿಲ್ಲಲೆನಿನಗೆ ಸಪ್ತ | ವ್ಯಸನದಲಿ ನಿನ್ನನುಜತನುಜರ | ಮುಸುಡಧರ್ಮದಲಿರದಲೇ ವೈದಿಕ
 ವಿಧಾನದಲಿ || ಸಸಿನವೇ ನಿನ್ನರತಖಳರಿಗೆ | ಹಸಿಕರಿಗೆ ಡಂಬಕರಿಪಜ್ಞರಿ | ಗುಸುರುವಾ ನಿನ್ನಂತ
 ರಂಗವನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೩೧ || ಹುರುಡಿಗಿರ ನೇಕಾಂತದೊಳಗಾ | ದರಿಸುವರು ಭೇಡಕರ ಬುದ್ಧಿಗಿ
 ತೆರಹುಗೊಡುವರು ಕುಟಲರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಹೀನರಿಗೆ || ಮರುಳುಗೊಂಬರು ಮೂಳರಿಗೆ ಭಂ | ಡರಿಗೆ

ತೆರುವರು ಧನವನೀಧರೆ | ಯರಸುಗಳಿಗಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೩|| ಬಳಗೆ ಕುಜನರು
ಹೊರಗೆ ಧರಣೀ | ವಳಯವಾನ್ಯರು ಭತ್ತಚಮರದ | ನೆಳಲು ಖೂಳರಿಗಾತಪದ ಬಲುಬೇಗೆ ಬುಧ
ಜನಕೆ || ಬಳಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಹೊರ | ವಳಯದಲಿ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು | ಬಳಸಿದುದು ನೈಪ
ಚರಿತನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೪|| ಖೂಳರೊಡನೆ ವಿನೋದ ಭಂಡರೊ | ಳಾಳಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹ
ರೊಡನೆ ಸ | ಮೇಳ ನಂಬುಗೆ ಡಂಭರೊಡನೆ ವಿಕಾರಿಯೊಡನೂ || ಸೂಳೆಯರು ಸಮಜೀವಿಗಳು
ಕುಲ | ಬಾಲಕಿಯ ರೋಗಡಿಕೆಯವರು ನೈ | ಪಾಲಜನಕಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೫|| ಅರು
ಗುಣದೊಳುಪಾಯನಾಲ್ಕರೊ | ಕೇರಿಹುದೆ ಮನ ರಾಜಧರ್ಮದ | ಮೂರುವರ್ಗದೊಳೆಚ್ಚರುಂಟೀ
ನಯವಿಧಾನದಲಿ || ಮೂರಾಶಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಮನ ಬೇ | ರೂರಿಹುದೆ ಸಪ್ತಾಂಗದಲಿ ಮೈ | ದೋರಿ
ಹೈ ಬೇಸರೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲನೀನೆಂದ ||೩೬|| ಪ್ರಜೆಗಳನುರಾಗಗಳೆ ಸುಭಟ | ವ್ರಜಕೆ ಜೀವಿತ ಸಂದಿ
ಹುದೆ ವರ | ಸುಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಮಧುರೋಕ್ತಿ ರಚನೆಯಲಿ || ವಿಜಯಭೀಮರು ಯಮಳರಿವರ |
ಗ್ರಜರೊಳನುಜರಭಿನ್ನುರೇ ಗಜ | ಬಜಕೆಯಂತಃಪುರದೊಳಿಲ್ಲಲೆ ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೩೭|| ವಿಹಿತಕಾಲ
ದಮೇಲೆ ಸಂಧಿಯ | ನಹಿತರೊಳು ವಿರಚಿಸುವಮೇಣ್ವಿ | ಗ್ರಹದ ಕಾಲಕೆ ವಿಗಡಿಸುವುದೆಂಬರಸನೀತಿ
ಯಲಿ || ವಿಹಿತನೇ ಮತಿ ಮೈರಿರಾಯರ | ವಿಪರಣವನವರಾಳುಕುದುರೆಯ | ಬಹಳತೆಯನಲ್ಪತೆಯನ
ರವೈ ರಾಯನೀನೆಂದ ||೩೮|| ಬಂದರಾಯಕೆ ಬೀಯ ಸು ಮ | ತ್ತೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಹೀನಫಲವಿ |
ನ್ನೊಂದುಕಾರ್ಯದುಪೇಕ್ಷತೆಗೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲಕಡೆಯಿಲ್ಲ || ಬಂದುದುರ್ಘಟದೈವಸಾಧಿತ | ವೊಂದುಶಂಕಿ
ತಪಲವೆನಿಪ್ಪವ | ಹಿಂದುಗಳವೈ ಮಂತ್ರದಲಿ ಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ ||೩೯|| ನೆನೆದಮಂತ್ರವನಿನ್ನೊ
ಳಾಲೋ | ಚನೆಯ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದಿರಲೊ | ಬ್ಬನಲಿ ಮೇಣ್ವು ಲಬರಲಿ ಜಡರಲಿ ಮತಿವಿಹೀನರಲಿ || ಮನ
ಬರಡರಲಿ ಸಲೆ ವಿಧಾವಂ | ತನಲಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಸಂ | ಜನಿಸಿ ಪರಹಿನೊಳಳಿಯಲೇ ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳಿಂದ ||೪೦|| ಕಿಂದುಪೇಕ್ಷೆಯ ಬಹಳಫಲವನು | ಹೊರವುದಿದು ಮೇಣ್ವುಭೇದಕೆ | ಮುಂವುದಿದು
ವಿಕ್ರಮಕೆ ವಶವಿದು ನೀತಿಸಾಧ್ಯವಿದು || ಹುಂವುದಿದು ನಯಶಕ್ತಿಗೆಂಬುದ | ನರಮ ನಡವೈ ರಾಜ
ಧರ್ಮದ | ಹೊರಗೆಯನು ಮರದಿರೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ||೪೧|| ಪರರು ಮಾಡಿದಸದ್ಗುಣಂ
ಗಳ | ಮರೆಯಲೇ ಪರರವಗುಣಂಗಳ | ಮರದು ಕಳೆವಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ನೀಮಾಡಿದವಗುಣವ || ಮರೆ
ಯಲೇ ನೀಮಾಡಿದುಚಿತವ | ಮರೆದು ಕಳೆವಾ ಸಾರವಿದು ಸ | ತ್ಪರುಷರಭಿಮತವಿದು ಕಣಾ ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳಿಂದ ||೪೨|| ಭಜಸುವಾಭಕ್ತಿಯಲಿ ದೈವ | ದ್ವಿಜಗುರುಸ್ಥಾನವನು ದೇಶ | ಪ್ರಜೆಯನರ್ಥಾಗ
ಮದ ಗಡಣಗೆ ಗಾಸಿಮಾಡೆಯಲೆ || ಕುಜನರಭಿಮತದುಗ್ರದಂಡ | ವೈಜನದಲಿ ಜನಜಠರವೆಮ್ಮಿಯ |
ಸೃಜನೆಯಲೆ ಭವದೀಯರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಹೇಳಿಂದ ||೪೩|| ಆಣೆಗಪಜಯವಿಲ್ಲಲೇ ಕೀ | ಕಾಣಿಟಂಕದೊ
ಳ್ಳಿಲ್ಲಲೇ ನಿ | ತ್ರಾಣದಲಿ ಸಂಗರವ ಹೊಗೆಯಲೆ ಶಾರ್ಯಗರ್ವದಲಿ || ವಾಣಿಯ ವನುಚಿತದಲಿ ಧರ್ಮದ
ಲಾಣೆಯವ ನಹಿತರಲುಪೇಕ್ಷೆಯ | ಕೇಣವನು ದಾನದಲಿ ಮಾಡಲೆರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೪೪|| ಕಳವು
ವುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ | ಸ್ತುತಿವಾರಡಿ ಬಂದಿ ದಳವುಳ | ಬೆಳಗವತೆಯನ್ಯಾಯ ಸುಭವ ತಕ್ಕ
ಡೊಳ್ಳಾಸ || ವಳಿವುಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ | ಕೊಲೆವಿರೋಧವುನಿಕ್ಯತಮಾಯಾ | ವಳಿಗಳೆಂಬಿವು ನಿನ್ನೊ

ಳಿಲ್ಲೆರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ರಣಮುಖದೊಳಂಗನೆಯಲಾರೋಗಿ-ಗಣೆಯಲರಿಗಳ ಕೂಟದಲಿ ವಾ
 ರಣತುರಗದೇರಾಟದಲಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳಲಿ || ಎಣೆನೃಪರ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೆಜ್ಜೆಯ | ಲಣೆಯಮ
 ಜ್ಜನದಲಿ ಮಹಾವೈಕುಂಠ | ಗಣನೆಯೊಳಗೆಚ್ಚು ರಿಕೆಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||೪೬|| ನುಡಿದರಡನಾಡ
 ದಿರು ಕಾರ್ಯವೆಬಿಡದಿರಾವನೊಳಾದೊಡೆಯು ನಗೆ | ನುಡಿಯ ಕುಂದದಿರೊಡೆಯದಿರು ಹೃದಯವನು
 ಕಪಟಿಯಲಿ || ಬಡಮನವಮಾಡದಿರು ಮಾರ್ಗದೊ | ಳಡಿಯಿಡದಿರನುಜಾತ್ಮಜರೊಳೊ | ಗೊಡೆ
 ಯದಿರು ನೃಪನೀತಿ ಯಿದು ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ನೀತಿವಿಡಿದರಸಂಗೆ ಬಹಳ | ಖ್ಯಾತವಿದು
 ಜನರಾಗ ರಾಗ | ವ್ರಾತದಿಂ ಧನ ಧನದಿ ಪರಿಕರ ಪರಿಕರದಿ ಜಯವು || ಅತಜಯದಿಂ ಧರ್ಮ
 ಧರ್ಮಸ | ಮೇತದಿಂ ಸುರತುಪ್ಪಿತುಪ್ಪಿಯ | ನೀತಿಯಿಂದಿಹಪರವ ಗೆಲುವೈರಾಯನೀನೆಂದ ||೪೮||
 ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಹಿರಿಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ರಾಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಸಚಿವನಿ
 ಯೋಗಿಯನಿಸುವನು | ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ಬರಿಯಬಲತಳ | ತಂತ್ರದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೈ ಸ್ವಾ | ತಂ
 ತ್ರವೆನಿಸಲ್ಕುವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಧರಣಿ ಸಾರುಗು | ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ
 ಪದವಿಸಾರುಗು | ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಸಕಲರಾಜ್ಯದ ವೀರಸಿರಿ ಸಾರ್ಗು || ಸತ್ಯವೇ ಬೇಹುದು ನೃಪರಿಗಾ |
 ಸತ್ಯ ಭುಜಬಲಗೂಡಿ ಮಂತ್ರದ | ಸತ್ಯವೇ ಸತ್ವಾಧಿಕವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೦|| ಮೇಲನರಿಯದ
 ನೃಪನ ಬಾಳಿಕೆ | ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೋಡರು ನೀರದ | ಜಾಲದೊಡ್ಡಣೆ ಸುರಧನುವಿನಾಕಾರ ತವದುಡಿಗಿ||
 ಬಾಳಿಗಾಕಿದಕೊರಳು ಭುಜಗನ | ಹೇಳಿಗೇಯಲಿಕ್ಕಿದಕರವು ಬೆ | ಳ್ವಾರಹಬ್ಬಗೆಯವನ ಸಿಂ ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಆಯವಿಲ್ಲದ ಬೀಯವನು ಪೂ | ರಾಯವಿಲ್ಲದಗಾಯವನು ನಿ | ದಾರ್ಯವಿಲ್ಲದ
 ಮಂತ್ರವನು ಲೇಸಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಚಿಸಿ-|| ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದನಡವಳಿಯನ | ನ್ಯಾಯಹೊದ್ದು ವಪಾತಕವೆ
 ನಿಜ | ಕಾಯದಲಿ ನೀ ಧರಿಸೆಯಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೨|| ಫಲವಹುದ ಕೆಡಲೀಯದಳಿ ಪಂ |
 ಮಳವೆಕೊಂಬಂದದಲಿ ನೀನಾ | ಳ್ವಿಳೆಯ ಕರದರ್ಥವನು ತೆಗೆವೈ ಪ್ರಚಯ ನೋಯಿಸದೆ || ಹಲವು
 ಸನ್ಮಾನದಲಿ ನಯದಲಿ | ಚಲಿಸದಿಪ್ಪಂದದಲಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಿಲಿಸುವಭಿಮತಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ
 ನಿನಗೆಂದ ||೫೩|| ಸೂಕರನ ತುಂಬಿಯ ಮರಾಳನ | ಭೇಕವೈರಿಯ ಕಾರುರಗಕಪಿ | ಕೋಕಿಲನ ಬಹಿ
 ಯ ಸುಧಾಕಿರಣನ ದಿನಾಧಿಪನ || ಅಕಸದ ದರ್ಪಣದ ಬಕರ | ತ್ವಾಕರನಲೊಂದೊಂದುಗುಣವಿರ |
 ಬೇಕು ನೃಪರಿಗೆ ನಿನೊಳ್ಳುಂಟೇ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ನೆಚ್ಚಿದಿರು ಸಿರಿಯನು ವೃಥಾಮದ | ಗಿಚ್ಚಿ
 ನುಲಿಯಲಿ ಬೇಯದಿರು ಮಿಗೆ | ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರದಿರಡನಲಿ ಸತ್ಯವನು ಚಲಿಸದಿರು || ಮೆಚ್ಚಿದಿರಸತ್ಯ
 ವನು ಗುಣವನು | ಮುಚ್ಚಿದಿರು ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಸಾರಿಯ | ಮುಚ್ಚಿದಿರು ಮರುಳಾಗದಿರು ಭೂಪಾಲ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೫೫|| ಹಲವುನಿಯೋಗದಲಿ ಸುದತಿಯ | ರೊಲುಮೆಯಲಿ ಸಕಲಾಂಗದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತ
 ನಿಜವನೆ ಧರಸುವಾಶ್ರಮವರ್ಣಭೇದದಲಿ || ಹಳಿವು ನಿನಗಾವಂಗದಲಿ ಬಳಿ | ಸಲಿಸದಲಿ ಪರತತ್ವದಲಿ
 ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಮತ ಭೂಪಾಲ ನಿನಗೆಂದ ||೫೬|| ಪರಿಜನಕೆ ದಯೆಯನು ಪರಸ್ತ್ರೀ |
 ಯರಲಿ ಭೀತಿಯ ಹೆಗಗಳಲಿ ನಿ | ಸ್ಮರಣತೆಯ ಬಡವರಲಿದಾನವ ದೈವಗುರುದ್ವಿಜರಾ || ಚರಣ
 ಸೇವೆಯಲಾರ್ತತೆಯ ಪಿಸು | ಣರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಮೂರ್ಖತೆಯ ನೀ | ವಿರಚಿಸೆಯೊ ಬೇಸರುವೆಯೋ

ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೭|| ಮೋಹದವಳಲಿ ಮೈದ್ಯರಲಿ ಮೈ | ಗಾಹಿನವರಲಿ ಬಾಣಸಿಗರಲಿ | ಬೇಹ
ಮಂತ್ರಿಗಳಲಿ ವಿಧಾವಂತರಲಿ ಹಿರಿಯರಲಿ || ದೇಹರಕ್ಷಕರಲಿ ಸದೋದಕ | ವಾಹಿಯಲಿ ಹಡವಾಳಿ
ಯಲಿ ಪ್ರ | ತ್ಯೂಹವನುವಿರಚಿಸೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ತರಣಿಯಲಿ ಹಗೆಗಳಲಿ ಬಹಳೈ
ತ್ವರಿಯದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಸಂ | ಸ್ತರಣದಲಿ ಮದ್ಯಪಿಯಲಬಲಾರ್ಥಯಲಿ ಶೃಂಗಿಯಲಿ || ಉರ
ಗನಲಿ ನದಿಯಲಿ ಸಖಿಯರಾ | ತುರಿಯದಲಿ ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ದು | ಶ್ವರಿತನಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸೆಯಲೇ
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೫೯|| ಧಾಳರನು ಧವಳರನು ಲಕ್ಕನ | ತೌಳಿಕಾರನ ಕೃತಕಮಾಯಾ | ಜಾಲರನು
ಕಾಹುರರನಂತರ್ದಾಹಕರ ಶರರ || ಖೂಳರನು ಖಳರನು ವಿಕಾರಿಯ | ಚಾಳನುಡಿಗಳ ಜಡಮತಿಯ
ನೀ | ನಾಳಿಗೊಂಬೆಯೂ ಲಾಲಿಸುವೆಯೋ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ||೬೦|| ಅವಕಾಲದೊಳಾವಕಾರ್ಯವ
ದಾವನಿಂದಹುದವನ ಮನ್ನಿಸ | ತಾವಿದಂಬುದನರಿದಿಹೈ ಮೃಗಜೀವಿಯಿಂದದಲಿ || ಲಾವಕರ ನುಡಿ
ಗೇಳಿ ನಡೆದರೆ | ಭೂವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ | ತಾವು ಕೆಡುವುದನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೧||
ಅರಸು ರಾಕ್ಷಸ ಮಂತ್ರಿಯೆಂಬವ | ಮೊರೆವಹುಲಿ ಪರಿವಾರ ಹದ್ದಿನ | ನೆರೆವಿ ಬಡವರ ಬಿನ್ನಪವ
ನಿನ್ನಾರು ಕೇಳುವರು || ಉರಿಯುರಿವೃತಿದೆ ದೇಶನಾವಿ | ನಿರಲುಬಾರದನುತ್ತ ಜನಬೇ | ಸರಿನ ಬೇ
ಗೆಯಲಿರದಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೬೨|| ಧನದಲುರುಧಾನ್ಯದಲಿ ನೆರೆದಿಂ | ಧನದಲುದಕದ ಹೆಚ್ಚು
ಗೆಯುಲಂ | ಬಿನಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಘದಲಿ ತಿಲ್ಪಿಗಳಲಿ ತಿಲಾಳಿಯಲಿ || ವನವಳಯ ಕೋಟಾವಳಯಜೀ |
ವನವಳಯಗಿರಿವಳಯದುರ್ಗಮ | ವನಿಪದುರ್ಗಾವಳಿ ಸಮಗ್ರವೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೬೩|| ಕೃಷಿ
ಮೊದಲು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಯಿಂ | ಪಸರಿಸುವುದಾಕೃಷಿಯನುದ್ಯೋ | ಗಿಸುವ ಜನವನು ಪಾಲಿಸುವುದಾ
ಜನಪದದಜನದಿ || ವಸುತೆರಳುವುದು ವಸುವಿನಿಂ ಸಾ | ಧಿಸುವೊಡಾವುದಸಾಧ್ಯವದರಿಂ | ಕೃಷಿವಿಹೀ
ನನ ದೇಶವದು ನಿರ್ದೇಶಕೇಳೆಂದ ||೬೪|| ಸತಿಯರೊಲುಮೆಯ ವಿಟರುಗಳನಾ | ಸತಿಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ
ತಾನೆಂ | ದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ನುಡಿವವರನರಮನೆಯ ಕಾಹಿಂಗೆ || ಪತಿಕರಸಿದರೆ ಜಗವರಿಯಲಾ | ಕ್ಷತಿ
ಪರಭಿಮಾನವು ಮುಹೂರ್ತಕೆ | ಗತವಹುದು ನೀನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೬೫|| ಕಡುಗಧಾರೆಯ
ಮಧು ಮಹಾಹಿಯ | ಹೆಡೆಯ ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರದಿಂ ಬಿಗಿ | ದೊಡಲಿಗೊಡ್ಡಿದಸುರಗಿ ಕಡುಗೆರಳಿದ
ಮೃಗಾಧಿಪನ || ನಡುಗುಹೆಯೊಳಿಹವಸುಧಯಘಟವೀ | ಪೊಡವಿಯೊಡತನ ಸದರವೇ ಕಡು | ಬಡ
ವರಿಗೆ ದೊರಕೊಂಬುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೬|| ಮಗಗೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ | ಮಗ
ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು | ಪಗೆ ಕಣಾ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೂಪರ ಕುಲದ ವಿದ್ಯೆ ಯಿದು || ಬಗೆಯೆ
ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಮಂ | ತ್ರಿಗಳೊಳಾಪ್ತರಖಿನ್ನರೇ ದಾ | ಯಿಗರೊಳಂತರ್ಬದ್ಧವುಂಟೇ ರಾಯ
ನಿನಗೆಂದ ||೬೭|| ಮಲೆವರಾಯರ ಬೆನ್ನಕಪ್ಪವ | ನಲಗನಲಿ ಕೊಂಡಾಂತಮನ್ನೆಯ | ಕುಲದ ತಲೆ
ಚೆಂಡಾಡಿ ಗಡಿಗಳ ದುರ್ಗದಲಿ ತನ್ನ || ಬಲುಸಚಿವರನು ನಿಲಿಸಿ ತಾ ಪುರ | ದಲಿ ವಿನೋದದಲಿರುತ
ಹರುಷದ | ಲಿಳಿಯಪಾಲಿಸುವವನರಸು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ಮನ್ನಣೆಯೊಳಲ್ಪತೆಯ ನುಡಿ
ಯೊಳ | ಗುನ್ನುತಿಯನೆಸಗುವುದು ಪರರಿಗೆ | ತನ್ನವರಿಗುಗ್ಗಡದ ಪರಿಕರಣೆಯನು ಮಾತಿನಲಿ || ಭಿನ್ನು
ವನು ತೋರುವುದು ರಾಯರ | ಗನ್ನುಗತಕಕಣಾ ವಿಪುಳಸಂ | ಪನ್ನಮತಿ ನಿನಗುಂಟೆ ಭೂವಿಾಪಾಲ

ಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಧನದಿ ಪಂಡಿತರಶ್ವತಿಯಾ | ಧನದಿ ಕಾಂತೆಯರಖಿಳವಸ್ತುಗಳೈದೆ ಸೇರುವುದು ||
 ನೆನಹು ತೃಪ್ತಿಯೊಳ್ಳಿದದರಿಂ | ಧನವೆ ಸಾಧನವರಸಿಗಾಧನ | ವನಿತು ದೊರಕೊಳಲಿದಿರದಾರ್ಯ
 ಧಾತ್ರಿಪತಿಗಳಲಿ ||೩೦|| ಶೂರ ಭೀರನುದಾರಧರ್ಮೋ | ದ್ವಾರ ವಿವಿಧವಿಚಾರ ಸುಜನಾ | ಧಾರ
 ರಿಪುಸಂಹಾರ ಚತುರೋಪಾಯಸಾಕಾರ || ಸಾರಮಂತ್ರವಿಚಾರ ಭುವನಾ | ಧಾರ ಸುಜನ ಸ್ವಾಮಿ
 ಕಾರ್ಯಾ | ಗಾರನೆನಿಸುವಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||೩೧|| ತಿಳಿದವನ ಮೆತ್ತಿದವನ ಭಾಷಾ
 ವಳಿಲಿಪಿಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷರಿಕಮಂ | ಡಲಿಕಸಾವಂತರನಶೇಷರನಿಂಗಿತವನರಿತು || ಸಲೆ ಕರೆವಕಳುಹಿಸುವ
 ನಿಲಿಸುವ | ಬಲುವನುಳ್ಳನ ಸುಕೃದದುಷ್ಟತ | ಫಲಿತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||
 ಜರೆನರೆಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕುಲವೈ | ದ್ವರನು ಹೀನಾಂಗರನು ಹಿಂಸಾ | ಚರಿತರನು ಜಾತ್ಯಂಧರನು
 ಧನದಾಸೆಯಳಿದವರ || ಆರಮನೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊ | ಳಿಸಿದೊಡೆಮಾನೋನ್ನತಿಕವಿ |
 ಸ್ತರಣವಹುದಿದನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ಗುಳಿತವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಟ್ಟೆಯ | ಮೆಳೆ ಮರಂಗಳ
 ಹೊಯ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿ | ನೆಳಲನರಸುತ ವೇಗಗತಿಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ || ಬಳಿವಿಡಿದು ಭೂಭುಜರ ಯಾನಂ
 ಗಳೊಳಗಕಡೆ ಡಗೆಯ ಸೈರಿಸಿ | ಬಳಸುವವನೇ ಛತ್ರಧಾರಕನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಬೇಸರದೆ ಕಾ
 ಳೋರಗನನ | ಡೈಸಿಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳು ಮಿಗೆ ವೇ | ಡೈಸಿಕಡಿದರಯಟ್ಟುವಂದದಲಿಹಿತಬಲದೊಳಗೆ ||
 ಓಸರಿಸದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಮರವಿ | ಳಾಸವನು ನೆರೆ ಮೆರೆದು ಕೇಶಾ | ಕೇಶಿಯಲಿ ಹಿಡಿದಿರಿವನ ಕಾಲಾ
 ಳು ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯಲಿರನ್ನೆಪರೆ ನರೆ | ಯಟ್ಟಿ ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮುಂದಣ | ಫಟ್ಟ
 ನೊಡೆಹಾಯ್ದ ಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆ ಎರಿವರಿದು || ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟುತ ಹೇಣನೆ ಸಾಲಗ | ಳೊಟ್ಟು ಮೆರೆ
 ಯಲು ಕಳನ ಚೌಕದೊ | ಳಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಲ್ಲವನೆ ರಾವುತನು ಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಹೆಬ್ಬಲವನೊಡೆತು
 ಳಿದು ಧರಣಿಯ | ನಿಬ್ಬಗಿಯ ಮಾಡಿಸುತ ಪಾಯ್ದಳ | ದೊಬ್ಬುಳಿಯ ಹರಗಡಿದು ಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳ
 ಮೇಲೆ || ಮೊಟ್ಟಿರಿದು ಸರವಳೆಯ ಕರೆವುತ | ಲಬ್ಬರಿಸಿ ಬವರದಲಿ ರಿಪುಗಳಿ | ಗುಬ್ಬಸವನಗನುವನೆ
 ಜೋದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ದಳ ಮುರಿದು ಮ | ತೊಂದುದಿಕ್ಕಿಲಿ ಮ
 ನ್ನೆಯರು ಕವಿ | ದೊಂದುದೆಸೆಯಲಿ ಬಲದೊಳೊಂದನೆಯಧಿಕಬಲವೆನಿಸಿ || ಬಂದು ಸಂತಾಪದಲಿ
 ಕಾಳಗ | ದಿಂದ ಪುರದಲಿ ನಿಂದು ಕರಿಕರಿ | ಗುಂದುವಕ್ಷಿತಿಪಾಲನೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೮|| ಕೃ
 ದುರೆಗಳನಾರೈದು ರಥವನು | ಹದುಳಿಸುತ ಸಾರಥಿಯನೋವುತ | ಲಿದಿರಮುರಿವುತ ತನ್ನ ಕಾಯಿದ್ಯ
 ಕೊಳುತ ಕೆಲಬಲನ || ಸದೆದು ಮರಳುವಲಾಗುವೇಗದ | ಕದನಕಾಲಾನಲನವನು ತಾ | ಮೊದಲಿಗನ
 ಲೈ ರಥಕರಿಗೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದೊರೆಯ ಕಾಣುತ್ತ ವಂದಿಸುತ್ತಂ | ಕರಿಸುತಂತರಿಸುತ್ತ
 ಁಗೆ ಹ | ತ್ತಿರನೆನಿಸದತಿದೂರನೆನಿಸದೆ ಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲೈಸುತರಸನ | ಸಿರಿವೊ
 ಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬೆಸಸಲು | ಕರೆಯುಗವನಾನುವನೆ ಸೇವಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೪೦|| ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
 ಯಿಹದೊಳು | ದುರಿತಭಾಜನರಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ | ಪರಕೆ ಬಾಹಿರರಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯಲಿ ಸುಳಿದು||
 ಹೊರಳುವರು ಕೆಲಕೆಲರು ಭೂಪರು | ಧರಿಸುವರೈ ರಾಜಧರ್ಮದ | ಹೊರಗೆಯನು ' ಮರೆದಿರೆಯ
 ಲಾ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ನೈಗನ ಭರತನ ದುಂದುವನಾತನ | ಸಗರನ ಪುರೂರನ ಯಯಾತಿಯ

ಮಗನನಪುಷ್ಪನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ನಳನ ದಶರಥನ || ಹಗಲಿರುಳು ಎಲ್ಲ ಭಜ ವಂಶದ | ವಿಗಡರಲಿ
ಯಮಸ ಣನು ಸರಿಯೋ | ಮಿಗಿಲೋ ಯನಿಸುವ ನೀತಿಯುಂಟೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೮೨|| ಆಮುನೀಂ
ದ್ರನ ವಚನರಚನಾ | ತಾಮರಸಮಕರಂದಕೇಳಿಯ | ಲೀಮಂಹೀಶಮನೋಮಧುವ್ರತವುಬ್ಬಿತೋಲವಿ
ನಲಿ || ರೋಮಪುಳಕದ ರುಚಿರಭಾವ | ಪ್ರೇಮಪೂರಿತಹರುಷರಸದು | ದ್ವಾಮನದಿಯಲಿ ಮುಳಗಿ
ಮೂಡಿದನರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೩|| ಎಲೆಮುನಿಯ ನೀವ್ರಚಿಸಿದೀನಿ | ಮಂಗಳನೃಪಾಲನಯಪ್ರಪಂಚವ |
ಬಳಸಿದನು ಕೆಲಕೆಲವನಿನ್ನುರೆ ಬಳಸುವೆನು ಕೆಲವ || ಇಳಿದು ಧರಣಿಗೆ ಸ್ಥಳಿದು ನೀತಿ | ಸ್ವಲಿತಜಡ
ರನು ತಿದ್ದಿ ತಿಳುಹುವ | ಸುಲಭತನದಲಿ ದೇವಮುನಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆಂದ ||೮೪|| ಮುನಿಯ ಜಿನ್ನು
ಹವಿಂದು ನೀವಿಂ | ದ್ರನ ವಿರಿಂಚಿಯ ಯಮನ ವರಣನ | ಧನಪತಿಯ ಶೇಷನ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ
ಸುಳಿವಿರಲೆ || ಇನಿತುರಚನೆಗೆ ಸರಿಯೋ ಮಿಗಿಲೋ | ಮನುಜಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವೋ ಮೇ | ಷನಲು
ನಗುತೆಂದನು ಮುನೀಶ್ವರನಾಯುಧೀಪ್ತಿ ರಗೆ ||೮೫|| ಜನಪಕೇಳುತ್ತೇಧಶತಯೋ | ಜನತದರ್ಥದೊ
ಳಗಲದಳತೆಯಿ | ದೆನಿಪುದಿಂದ್ರಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಹುದಖಳಿಸುರನಿಕರ || ಜನಪರಲ್ಲಿ ಯಾತಿಯಾತನ |
ಜನಕನೃಗನಳ ಭರತಪಾರವ | ರನಿಪರಖಳಕೃತುಗಳಲಿ ಸಾಧಿಸಿದರಾಸಭೆಯ ||೮೬|| ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಗ
ಳಲಿ ಹುಟ್ಟುಂ | ದ್ರಾದಿರಾಯರು ರಾಜಸೂಯದೊ | ಳಾದರನಿಬರೊಳಗ್ಗೆಳೆಯರಿಂದ್ರಂಗೆ ಸರಿಮಿ
ಗಿಲು || ಆದೊಡಾಪುರುಹೂತಸಭೆಯೋ | ಪಾದಿ ಯಮನಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿವಿ | ಪಾದದಲಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹ
ನಾತನ ಸಮಾಪದಲಿ ||೮೭|| ವರಣಸಭೆಯೋಳಿಗಹವು ಭುಜಗೇ | ಶ ರಸಮಂದ್ರನದೀನದಾವಳಿ |
ಗಿರಿತರುವ್ರಜವೆನಿಪಸಂಖ್ಯಾರಹಿತವಸ್ತುಗಳು || ಅರಸ ಕೇಳು ಕುಬೇರ ಭಯಾ | ಸಯಗಲವೆಂಭ
ತ್ತಯೋಜನ | ಹರಸಖನ ಸಿರಿ ಸದರವೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮|| ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಮೊಳೆವುದು
ಚತುರ್ದಶ | ಜಗವೆನಲು ಜಾವಳವೆ ತಸೋ | ಲಗದಸಿರಿ ರಮೇಪ್ತಿಗೇನರಿದೈ ಮಹೀಪತಿಯೆ ||
ಸುಗಮಗಾನಿಯರಪನಿಷದವಿ | ದೈಗಳು ವೇದಕ್ರತುಪುರಾಣಾ | ದಿಗಳು ಬಿರದಾವಳಿಯ ಪಾಠಕರಾ
ತನಿದಿರನಲಿ ||೮೯|| ಮುನಿಗಳೇ ಮಾಣಿಯರು ಮುಕ್ತಾಂ | ಗನೆಯರೋಲೆಯಕಾತಿಯರು ಸುರ |
ಜನವೆ ಕಿಂಕರಜನವು ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳೆ ಸಹಚರರು || ಘನಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯಪಾಠಕ | ಜನವೆಲ್ಯ ಪಾಡೇ
ನು ಪದುಮಾ | ಸನನಪರುತವವಾಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾವುದೈ ನೃಪತಿ ||೯೦|| ಇನಿಬರಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುಕೃತಿ
ಗಳನಿವತೇಜಸಿ ಗಳಗಡ ಸುರ | ಮುನಿಹಂಚ್ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸೇರಿದಸುಕೃತಫಲವೇನು || ಜನಪನಪದಸೆಗೇ
ನು ದುಷ್ಕೃತ | ಪೆನಲು ನಕ್ಕನು ರಾಜಸೂಯದ ಘನವನರಿಯಾ ಧರ್ಮನಂದನೆಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ||
ಈಮಹಾಕ್ರತಪರವನೀಮಾ | ಡಾ ಮಹೀಶ್ವರಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿ | ರಾಮಯನು ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹನು
ಸತೇಜದಲಿ ಬಳಿಕ | ಸೋಮವಂಶದ ರಾಯರೊಳಗು | ದ್ವಾಮರಹಬಲುಗೈಕುಮಾರ | ಸ್ತೋಮ
ನೀವಿರಲಯ್ಯಗೇನರಿದೊದನಾಮುನಿಪ ||೯೧|| ಮುನಿಯಮಾತಿನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿತು | ಜನಪತಿಯ ಚೈ
ತನ್ಯವ್ಯಗವೀ | ತನವಚೋವರುಷದಲಿ ನೆನೆದವು ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು || ಮನದಲಂಕುರವಾಯ್ತು ನಾ
ಲಿಗೆಗೊನೆಯಲೆರಡೆಲೆಯಾಯ್ತು ಯಜ್ಞದ | ನೆನಹು ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ||೯೨||
ಕಳುಹಿದನು ಸುರಮುನಿಯನುದರದೊ | ಇಳಿದುದಂತಸ್ತಾಪಯಜ್ಞದ | ಬಲುಹನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸಿ

ಕೈಯಗಲ್ಲದಲಿ || ಬಲೆದೊಲೆದು ಭಾವದಲಿ ವಿಗೆ ಕಳೆ | ವಳಿಸಿ ಪದುಳಿಸಿಕೊಳುತ್ತ ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕ
ಚಿಂತಿಸಿ ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವಿರನರಯಣನಾ || ||೯೪||

ಅಂತು ಸಧಿ ೧ ಕೈ ಪದ ೯೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಬಲಿಮಥನಫಲಗುಣರು ಸಹಿತ , ಗ್ಗಳಯನೇಕಾಂಗದಲಿರಣದಲಿ .

ಕಲಿಜರಾಸಂಧನನ ನೀಳದು ಬಿಸುಟನಾಭೀಮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಂತ್ರಾಕ್ರೋಚನೆಗೆ ಭೂ | ಪಾಲಕರೆಸಿದನನುಜರನು
ಧಾವ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳ || ಮೇಳವದ ತನಿವೆಗಳಗಳ ಮಣಿ ಮೌಳಿಮಂಡಿತರಪ್ಪರದ ಪಡಿ | ಸೂಳು
ಪಾಯವಧಾರಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ಸಭಾಸ್ಥಳವೆ ||೧|| ದ್ರುಪದಧೃತ್ಯದ್ಯುಮ್ನಮತ್ಸ್ಯಾ | ಧಿಪತಿಕೇಕಯ
ಪಾಂಡವಾತ್ಮಜ | ರು ಪತಿಕಾರ್ಯವಿಚಾರನಿಷ್ಠರಬಂದರೋಲಗಕೆ || ನೃಪತಿಹದನೇನವರಮುನಿವರ |
ನುಪಚರತಮಂತ್ರಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ | ರಪಣ ನಮಗುಂಟೆಗೆ ಚೆಸಸಂದರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೨|| ಧರೆ ನಮಗೆ
ವಶವರ್ತಿಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿ ನಮಗೆ ಮೈವಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಸುತನ ನಳನಹುಷ್ಣಪಭರತಾದಿಭೂಮಿ
ಪರ || ಮರೆಸಿತೆಂಬುದು ಲೋಕವೀನಿ | ಬೃರದ ಹೆಸರೆಮಗಂದು ಬೊಪ್ಪನ | ಸಿರಿಯನೇವಣ್ಣಿಸುವೆ
ನೆಂದನು ಸುಯ್ಯು ಯವಸೂನು ||೩|| ಅಲ್ಲಿ ಸುರರಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ | ನಲ್ಲಗಡ ಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಶ್ವರ |
ನಿಲ್ಲಿ ಮೈಭವಕೇನುಫಲನಾವವರ ಸದ್ಗತಿಗೆ || ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರಾಜಸೂಯದಿ | ನೆಲ್ಲವಹುದಯ್ಯಂಗೆ ವೇಖ
ವಿದು | ದುರ್ಲಭವು ಕೈಕೊಂಡವಾವುದು ಮಂತ್ರವಿದಕಂದ ||೪|| ಆಗಲಿದಕೇನರಸ ದೀಕ್ಷಿತ | ನಾಗು
ನಿರುಪಮರಾಜಸೂಯಕೆ | ಭಾಗಧನವನು ಭೂಮಿಪರ ಸದೆಳೆದು ತಹವೆಂದು || ಆಗರುವರುಬೈಳ
ತಪ್ಪೇ | ನಾಗಲಿಗೋವಿಂದಮತ್ತದಲಿ | ತೂಗಿ ನೋಡುವೆವಿದರತೂಕವನೆಂದನಾಭೂಪ ||೫|| ಕಳುಹಿ
ದನು ಸಾರಥಿಯನಾರಥ | ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಭವನ | ಸ್ಥಳದೆ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಚಾಚಿತು ಚಪಳಗ
ವನದಲಿ||೬|| ಬಳಗೆ ಬಂದನು ಪಾವುಡವ ಮುಂ | ದಿಳುಹಿದನು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಪಾಂಡವ | ತಿಲಕನಟ್ಟಿದಹದನ
ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ||೭|| ತಿಳಿದನಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕಾರ್ಯದ | ನೆಲೆಯನಕ್ಕೂರಾದಿಸಚಿವರ | ತಿಳು
ಹಿದನು ತಿಶುಪಾಲಕಂಸನಮಾವನಿಂತಿವರ||ಕೊಲುವೊಡಿದುಹದ ನಮ್ಮ ಭಾವನಿ ನಿಳಯದುತ್ಸಹಸಾಮನ

ಸ್ಯವೆ | ಬಳಸುವರ ಹೊತ್ತಿದು ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿನಮಗೆಂದ ||೨|| ಎಂದು ವಸುದೇವಾದಿಯಾದವ |
 ವೃಂದವನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ | ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಸೇನನ ಕೂಡ ಯೋಲವಿನಲಿ ||ಬಂದನಿಂದ್ರಪ್ರ
 ಸ್ಥಪಟ್ಟಣ | ಕಂದುವೊಸಗೆಯ ಗುಡಿಯತೋರಣ | ದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗಳಸದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು
 ಹರಿಯ ||೨|| ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು | ಹರಿಯನರಮನೆಗನಿಬರಂತಃ | ಪುರದ ಕಾಣಿಕೆ
 ಗೊಂಡು ಬಾಂಧವಜನವನುಚಿತದಲಿ || ಹರಸಿ ಮಧುರಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ | ದರಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯ
 ಮಂ | ದಿರದೊಳೇಕಾಂತದಲಿ ಭೂಪತಿಗೆಂದನಸುರಾರ ||೨|| ಏನುಕರೆಸಿದರೈ ಪ್ರಯೋಜನ | ವೇನು
 ನಿಮ್ಮತ್ತಾಹಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೇನು ದುರ್ಘಟವೇನು ಶಂಕಿತವೇನು ಸಂಸ್ಥಲಿತ || ದಾನವರ ಕೌರವರ
 ವೈರದೊ | ಳೇನುವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲಲೇ ಹದ | ನೇನಿನಲು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ ||೨|| ದನು
 ಜರಲಿ ಕುರುಸೇನೆಯಲಿ ಭಯ | ವನಗೆ ಭಾರಿಯ ನಿಮ್ಮ ಘನಪದ | ವನಜವಿದು ಸೀಸಕವಲೇ ತನ್ನ
 ತ್ತಮಾಂಗದಲಿ || ಮುನಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ಬೊಪ್ಪಗಮರೇ || ದ್ರನಲಿ ಸಮರಸವಿಲ್ಲಗಡ ನ | ಮ್ಮಿನಿಬರಲಿ
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದದಕೇನುಫಲವೆಂದ ||೨|| ಏತನ ಪರಮಪ್ರೀತಿಗುನ್ನುತ | ಗತಿಗೆ ನಿರ್ಮಳರಾಜಸೂಯ |
 ಕ್ರತುವೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಮುನಿಯುಪದೇಶಿಸಿದತನಗೆ || ಕ್ರತುಮಹಾಕ್ರತುಸಕಲಧರಣೀ | ಪತಿಗಳ
 ಥವೆ ಗುಣದಲೀಯ | ವ್ರತವೆನಗೆ ಸುಕಲ್ಪವಾಯ್ತಿದಕೇನು ಹದನೆಂದ ||೨|| ತಿರುಗದೊಡಸಂಕಲ್ಪ
 ಹಾನಿಯ | ಪರಮಪಾತಕವಿದು ವ.ಹಾನಿ | ಪ್ಮರಮಖವಿನ್ನ ಮರಮುನಿಪತಿ ದೇವಲೋಕದಲಿ || ಹರ
 ಹುವನು ಪಂಹಾಸ್ಯಮಯಸಾ | ಗರವ ದಾಟಿಸು ಜೀಯ ಭವಸಾ | ಗರವನಿದುಮಿಗಲೇ ಮುರಾಂತಕ
 ಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೨|| ನಕ್ಕನಸುರವಿರೋಧಿ ಮುನಿಹಾ | ಯಿಕ್ಕಿದನಲಾ ಬಲೆಯನಕಲಾ | ಸಿಕ್ಕಿದಿ
 ರಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಪರು ಸದರವೇ ನೃಪರು || ಅಕ್ಕಜದ ಮಖವಿದರಚೋಣಿಗೆ | ಚುಕ್ಕಿಯಾಯಿತು
 ವನ ಮಹೇಶನ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಯ್ತೆನುತ ತೂಗದನು ಸಿರಿಮುಡಿಯ ||೨|| ಕದರಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ
 ಪತಿಗಳ | ಸದದು ರಚಿಸುವರಾಜಸೂಯದ | ಹದನನಂಘ್ರಿಸುವನದಾರೀವರ್ತಮಾನದಲಿ || ಸುದತಿಯರ
 ಸೂಳೆಯರ ಮುಂದು | ಬೈದೆಯಲಾ ನಾರದನ ಫುಲ್ಲಣೆ | ಗದು ಸುದುರ್ಘಟವೆಂದು ಬಿದ್ದವಿಘಾತಿ
 ಬಲುಹೆಂದ ||೨|| ಮೊದಲಲೇ ನಿಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮ | ಭೈದಯವನು ಸೇರುವರೆ ಕೌರವ | ರದರೊಳ
 ಗೆ ದರ್ಶನಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು || ಕುದುಕುಳಿಗಳೀಚೆಯಲಿ ಕಂಸನ | ಮದಮುಖನ ಪರಿವಾರವಿದೆ
 ದೂ | ರದಲಿ ಮಗಧನ ಹೊರೆಯಲದನೇಬಣ್ಣ ಸುವನೆಂದ ||೨|| ಕಾಲಯವನಾದಂತವಕ್ರನೃ | ಪಾಲ
 ರಲಿ ದುರುದುಂಬಿಯೈ ಶಿಶು | ಪಾಲಪಾಂಡ್ರಕರೆಂಬಗೆ ಸಮದಂಡಿಯೆಮ್ಮೊಡನೆ || ಖೂಳರಿವರು
 ಹಂಸಡಿಬಿಕ್ಕರು | ಸಾಲುವನ ಮುರನರಕರಾಳಿನ | ಮೇಳವವನೇನೆಂಬೆನ್ನೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಕಲ
 ವೆರಿದರೊಳು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ | ಕೊಲೆಗೆ ಭಂಗಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು | ಕಲಕೆ ಸುವವನಲ್ಲ ಮಲೆವರಮಾ
 ರಿ ಮಾಗಧನು || ಬಳಿಕೆಮಗೆ ಬಲವದ್ವಿರೋಧದ | ತೊಳಸುಬಿದ್ದದು ತೋಟಿಗಾರದೆ | ಜಲಧಿಮಧ್ಯ
 ದಲೂರಕಟ್ಟಿದವರಸಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಮುವದೇವನ ಮುರಿದೊಡಾತನ | ದೇವಿಯರುಬಳಿಕೆಮ್ಮದೂ
 ರಿದ | ರಾವಿಗಡಮಗಧಂಗೆ ಮಧುರೆಯಮೇಲೆ ದಂಡಾಯ್ತು || ನಾವು ನಾನಾದುರ್ಗದಲಿ ಸಂಭಾ |
 ನಿಸಿದವಾತನನು ನಿಮ್ಮೊಡ | ನಾವು ಕೂಡಿದೊಡಾತಮುನಿಯನೆ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಅರಸಕೇಳೊ

ರೊಂದುವಂಶದ | ಧರಣಿಪರು ಮಾಗಧನ ಮನೆಯಲಿ | ಸೆರೆಯಲ್ಪೆದರೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ನಿರಂತರಾಯ
 ದಲಿ || ದುರುಳನವಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿಕ | ನರಕವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಮೊದಲಾ | ದರಸುಗಳು ಬಲಗರ್ವಿತರಸಂಖ್ಯಾ
 ತರಹರೆಂದ ||೨೦|| ಅವುರಲಿ ಮತ್ತಿತ್ತಲುತ್ತರ | ದನನಿವರು ಧಕ್ಕಡರುಧರಣೀ | ಧವರೊಳಧಿಕು
 ತಾರರಗ್ಗ ದಚೀನಬೋಚಕರು || ರವಿಯುದಯಗಿರಿತಿಖರದಲಿ ಪಾ | ಫಿವರು ದಕ್ಷಿಣಚೋಳಪಾಂಡ್ಯ |
 ಪ್ರವರರದೆ ವಿಕ್ರಮಹಿರಣ್ಯಮದಾಂಧರವರೆಂದ ||೨೧|| ಔಕಿ ಚತುರಂಗದನ್ಯಪಾಲರ | ನೂಕಬಹು
 ದಿದಕೇನು ಯಾಗ | ವ್ಯಾಕರಣಕಿವಂಬ್ಬರೇ ದೂಷಕರು ಧರಣಿಯಲಿ || ಈಕುತಾರರು ಕದನಮು
 ಖದವಿ | ವೇಕಿಗಳು ತಿಶುಪಾಲಮಾಗಧ | ರಾಕೆವಾಳರು ವೈರಿರಾಯರೊಳರಸಕೇಳಿಂದ ||೨೨|| ಅಧಿಕ
 ರಿವರಿಬ್ಬರೊಳಗಾವಾ | ಗಧನೆ ಬಲುಗೈ ರಾಜಸೂಯಕೆ | ಸಬರವನು ಸಾಕಾಣೆನಾತನ ಖಂಡೆಯದ
 ಮೊನೆಗೆ || ನಿಧನವಲ್ಲದೆ ಧನವ ನೆರಹುವ | ಹವನ ನೀನೇಕಾಂಬೆಯಾತನ | ವಧೆಯು ಹರಿಯದು
 ನಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೨೩|| ಕಂಸನನು ಕಡಹಿದೆವು ಮುರಿದೆವು | ಹಂಸಡಿಬಿಕರ
 ಪಾಂಡ್ರಕರ ನಿ | ವಂಶವೆನೆ ಸವರದೆವು ಮುರನರಕಾದಿದಾನವರ || ಹಿಂಸೆಯಿವನಲಿ ಹಂಯದಿವನಿ |
 ಸ್ಸಂಕಯನು ವಿಜಯದಲಿ ಯಾಗ | ಧ್ವಂಸಕನ ನೆರೆ ಮುರಿವುಪಾಯವ ಕಾಣೆನಾನೆಂದ ||೨೪||
 ಈಸುಘನವೇ ಕೃಷ್ಣ ಯಾಗ | ದ್ವೇಷಿಗಳು ಪಿರದಾಗಲೆವಗ | ಸ್ತ್ರೀಸಲೇ ವರರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರಕೆ
 ಸನ್ಯಾಸ || ಈಸುದೃತ್ಯರು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ | ಗಾಸಿಯಾದರು ಮಗಧನೊಬ್ಬನು | ವಿಸಾಲಳಿಯನುಗಡ
 ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೫|| ಅಹಹ ಯಾಗವ್ರತಕೆ ಭಂಗವ | ತಹುದೆ ಜೀಯ ಮುರಾಂಕೈ
 ಪೆಸ | ನಿಹಿತನಾಗಲಿ ಸಾಕು ನೋಡಾ ತನ್ನ ಕೈಗೂಣವ || ಬಹಳಬಲನೇ ಮಾಗಧನು ನಿನ | ಗಹಿತನೇ
 ತಾವೀಳಿಯವ ಸುರ | ಮಹಿಳೆಯರ ತೋಳಿನಲಿ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೬|| ಮುರುಕಿಸುರ್ಮ
 ನ್ನೆಯರವಾಳವ | ಮುರಿವೆನಖಿಳವ್ಯಪಪತಿಗಳ | ತೆರಿಸುವೆನು ಹೊರಿಸುವೆನು ನೆತ್ತಿಯಲವರ ವಸ್ತು
 ಗಳ || ಕರುಬನೇ ಮಾಗಧನು ರಣದಲಿ | ತರವೆನಾತನ ನಿಮ್ಮಯಾಗದ | ಹೊರಗೆ ತನ್ನದು ಕರಸು
 ರುಷಿಗಳನೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೭|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ಯಾಗೋ | ಪಹರಣಕೆ ಸನ್ಯಾಸಗಡ ವಿ |
 ಗ್ರಹದಲಧಿಕರು ಗಡ ಜರಾಸಂಧಾಬಿನಾಯಕರು || ಮಹಿಮಮನ್ನೆಯರಧ್ವರವ ನಿ | ವರ್ಹಿಸಲೀಯ
 ರುಗಡ ತಿವತಿವಾ | ರಹವ ಮೂಡಿದನರಸನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೮|| ಏಕೆ ಗಾಂಡಿವವಿದು
 ಶರಾವಳಿ | ಯೇಕೆ ಯೈಂದ್ರಾಗ್ನೀಯವಾರುಣ ವೇಕೆ ರಥವಿದು ರಾಮಭೃತ್ಯಧ್ವಜವಿಳಾಸವಿದು | ಲೋಕ
 ರಕ್ಷಾಂತಿಕ್ಷಗಿಂತಿವು | ಸಾಕು ಹುಲುಮಂಡಲಳಿಕವರ | ನೂಕಲರಿಯದೆ ಜೀಯ ಜಂಜಡವೇಕೆ ಬೆಸ
 ಸೆಂದ ||೨೯|| ನೆರಹು ಹಾರುವರನು ದಿಗಂತಕೆ | ಹರಹು ನಮ್ಮನು ಬಂಧುವರ್ಗವ | ಕರಸು ರಚಿಸಲಿ
 ಕಾಣಬೇಹುದು ಕದನಕಾಮುಕರ || ಸೊರಹಲರಿಯನು ಸಾಧುಗಳನಾ | ದರಿಸುವೆನು ಚಾವಟಿಯರನು
 ಚಿ | ಮ್ಮುರಿಯಬಿಗಿಸುವೆನಮರಿಯರ ಕಡಗಣ್ಣು ಕಣ್ಣೆಯಲಿ ||೩೦|| ಅಹುದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನುಡಿ
 ನಿ | ವರ್ಹಿಸದೇ ಬಳಿಕೇನು ನಿಜಕುಲ | ವಿಹಿತವಲ್ಲಾ ವಿನಯವಿಕ್ರಮವಿದ್ಯುನ್ಮಪನೀತಿ ||ಗಹನವೇ ಗಂಡು
 ಗರಿಗದಿರಾ | ರಹಿತಬಲಪಿನ್ನರಸ ಚಿಂತಾ | ಮಹಿಳೆಗವಸರ ವಲ್ಲ ಮನಮೂಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೧||
 ಏಮಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೊಡು ರಪು | ರಮಣಿಯರ ಸೀಮಂತಮಾಣಿಗಳ | ನಿಮಿಷದಲಿ ತರಿಸುವೆನು

ಹರಸುವೆನಹಿತಭೂಮಿಪರ || ಸಮರಜಯವಿನ್ನಾಯ್ತು ಯಜ್ಞೋ | ವ್ಯನು ಕೆನಿಷ್ಟ್ರ ಸ್ಥಿಪವಿನ್ನ |
 ಭ್ರಮೆಯ ವಾಡವಿರೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನೂಡಿದನಸುರಾರಿ ||೩೨|| ಕಂಗಳೆನುರು ಚಿತ್ತನೀವೆ | ನ್ನಂಘ
 ವಣೆಗಿನ್ನೇನು ಭಯನಾ | ವಂಗವಲಿ ನಂಬಿವೆವಲೇ ನಿವ್ಯಂಪ್ರಸಂಕಟವ || ಸಂಗರವ ಜಯನಿನ್ನದ
 ಲ್ಲಿಯ | ಭಂಗ ನಿನ್ನದು ಭಕ್ತಜನದನು | ಸಂಗ ನೀನಿರಲೇನು ನಮಗೊಡಂದನಾಭೂಪ ||೩೩|| ವಿಗಡ
 ಯಾಗೆ ಸಕಲರಾಯರು | ಹಗೆ ಮರುತ್ತನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ | ದಿಗಳು ಕೆಲವರತ್ತಕ್ಕರಾವರು ರಾಜ
 ಸೂಯವಲಿ || ಬಗೆಯಲಿಸು ದುಷ್ಕಾಲವಸುರರೊ | ಳಗಡಮಾಗಧನವನ ಮುಂದೊಡೆ | ಸಗಮ ನಿವ್ಯ
 ಯ್ಯಂಗಿ ಸುರಪವಂದನಸುರಾರಿ ||೩೪|| ಆರವನು ಹಿರಿದಾಗಿ ನೀಕ್ಯೆ | ವಾರಸುವೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಮೂ
 ಗಧ | ನಾರಾಭಚಿ ತಾನೇನು ವರಶೋ ಸಹಜವಿಕ್ರಮಶೋ || ಭೀರಂದ್ರ ಸಿವಿಲಂತೆ ಸಕಲಮ | ಹೀರ
 ನು || ೩೫ || ವೈರಗತ ವಿಕಟಮೊಡೆವನು ನಗತ ಮುರವೈ || ೩೬ || ಧರಣೀಪತಿ ಕೇ
 ಳೈಬೃಹದ್ರಥ | ನರಸು ಮಾಗಧಮಂಡಲಕೆ ತ | ತ್ಪರಿ ಗಿರಿವ್ರಜಮೆಂಬುವವಲ್ಲಿ ಸವೆಸ್ತನಿಭವವಲಿ || ಧ
 ರೆಮ ಪಾಲಿಸುವೆ ಸಾತ | ಗತಿಯುರು ಸೇವರು ಕಾಶೆ | ಶ್ವರನ ತನುಜಯುಬ್ಬರವ ಭೂತರೂ
 ಪಗೂಣಯುತರು ||೩೭|| ಅವರೊಡನೆ ಸುಖಸತ್ಯಭಾಸಂ | ಭವವಿವೇಕವಲಿದ್ದನೀವೈ | ಭವಫಲವ ಪು
 ತ್ರಂಗಿ ಬಹು ದುಃಖೋಪಚಯವೆಂದು || ಅವನಿಪತಿ ವೈರಾಗ್ಯವಲಿ ರಾ | ಜ್ಯವನು ಬಿಸುಟು ತಪಸ್ಸು
 ಭಾವ | ವೈವರಣೆಯಲಿ ತನುವ ನೂಕುವೆನುತ ಹೊರವಂ ||೩೮|| ಉರಹೊರವಡವುತ್ತ ಕಂ
 ಡನು | ಪಾಂಕಾಂಕ್ಷಯೋಬ್ಬನನು ಮುನಿವೀರಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾಂಗಿರಾತ್ಮಜಚಂಡಕೌಶಿಕನ || ನಾಯರು
 ಸೂತನನ ಚರಣಂ | ಭೂರುಹಕೃಭಿರನಿಸಲತನಿ | ಸ್ತಾನಿಸಿವರಾಶಿವ ಚನವನು ಮುನಿ ಪಾಲಂಗಿ ||
 ಏವರಸಕೆ ವರವಲಿ ಮ | ವ್ರಾತನಿರಲಸತ್ಯತಾಚಿ | ತಾನರೂಪವ ದುಗಡಮು ನಿರ್ಮಂಪ್ರ
 ಸೇವೆಯಲಿ || ಹಾನಿವಷ್ಟುತಕಮವಲೇ ಸುತ | ಹೀನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟ ನೆನಗ | ಕಾನನವ ಸಿ ಸೂಕ
 ನುತ ಬಿಸುಟು ನಾಭೂಪ ||೩೯|| ಐಕಲೇ ಸುತುನರಾಜ್ಯವಿ | ಳಾಸನಿಷ್ಟಲವಮವಲೇ ಸು | ತೋ
 ಪವೇ ಸುತಲಾಭವಾದೊಡೆ ಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿವಕೆ || ಆಸಮರ್ಥಮುನೀಂದ್ರನಂತ | ಭೂಸಿತಾತ್ಮಭ್ಯಾನ
 ಸುಖವಿ | ನ್ಯಾಸುರಲುಕವಲಿ ಬಿದ್ದದು ಮಧುರಚೂತಫಲ ||೪೦|| ಕಂದೆರೆಮ ಮುನಿ ಬಳಿಕ ಭೂ
 ಪತಿ | ಗೆಂದನಿದಕೋ ಪುತ್ರಸಂತತಿ | ಗಿಂದು ಸಾಧನವಿದನು ಕೊಡು ನೀನೊಲಿಮ ವಧಾಗೆನಲು ||
 ಕಂದಿದಾನನವುಜ್ಜ್ವಲಪ್ರಭೆ | ಯಿದ ಬೆಳಗಿತು ರಾಣಿಯರ ಸಹ | ತಂದ ಮುನಿಪದಕರಗ ಪರಿತೋ
 ಪವಲಿ ನಿಂದಿದ ||೪೧|| ವರವನೊಂದನು ಹೆಸರುಗೊಂಡ | ಧರಣೀಪತಿಗಾಮುನಿಪ ಕೊಟ್ಟನು | ಪುರ
 ಕೆ ಮರಳಿದನರಸನಾಮುನಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ಸಂದನತ್ತಲು ಚೂತಫಲವಿದ | ನೆರಡುನಾಡಿ ಬೃಹ
 ದ್ರಥನು ತ | ನ್ನರಸಿಯರಿಗತ್ತನು ಯುಧಿಷ್ಟಿರ ಕೇಳು ಕೌತುಕವ ||೪೨|| ಬಲಿಮದವುಗೆ ಗರ್ಭಜನ
 ನದ | ನಲೆಯ ಕಾಲಕೆ ಸತಿಯರುದರದೊ | ಳಿಳಿದುದೊಂದೊಂದವಯವದ ಸೀಳೆರಡು ಸದುವಾಗ ||
 ಬಳಿಕ ಕಂಡವರಕಟ ದುಷ್ಕೃತ | ಫಲವೆ ಸುಡಲಿವೆನುತ ಬಿಸುಟರು | ಹೊಳಲ ಹೊರಬಹೆಯಲಿ
 ನಡುವಿರುಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೪೩|| ನಡುವಿರುಳು ಜರೆಯಂಬರಕ್ಕಸಿ | ಯಡಗನರಸುತ ಬಂದು ಕಂಡಳು
 ಮಿಡುಕುವಿಸೀಳೆರಡುವನು ಹೊರಹೊಳಲೆ ಬಾಹೆಯಲಿ || ತಡುಕಿದಳು ಸೀಳ್ದೆಕೆ ತಿನ್ನದೆ | ಮಡಗ

ದರೂ ಕೌತುಕವದೇನೀ | ಯಡಬಲವನಂದಸುರೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು | ಶಿಶುವೆ ||೪೪|| ಶಿಶುವನಾರೋ
 ಸೀಳ್ವ ತಿನ್ನುದೆ | ಬಿಸುಟು ಹೋದರೆನುತ್ತ ಜರ ಸಂ | ಧಿಸಿದಳಾಕಸ್ಮಿತದ ಸೀಳಿರಡನುವಿನೋದದಲಿ || ೪೫ ||
 ರಿಸಿದುದಸು ಮೇಘುರವ ಘೂ | ಮಿಸುವವೋಲ್ವೀರಿದನು ಗಿರಿಗಳ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ನಡುವಿರುಳ್ಳು
 ಕೋಳಾಹಳಿಸಿತಾರಭಸ ||೪೬|| ಊರಹೊರವಳಯದಲಿದೇನು ಮ | ಹಾರಭಸವಿರುಳೆನುತ ಹರಿದು
 ದು | ಪೌರಜನ ರುಂಪಿಸುವೆದ್ದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಗಿನಲಿ || ೪೭ || ಆರಿವಳು ತಾನೆನುತ ಕಂಡುದು | ದೂರೆ
 ದಲಿ ದಾನವಿಯನವಳಘ | ನೋರುಗಳಸೋಗಿಲಲಿ ಕೈದೊಟ್ಟಲ ಕುಮಾರಕನ ||೪೮|| ನಿಂದದಲ್ಲ
 ಯದಲ್ಲ ರಕ್ಕಸಿ | ಯೆಂದಭಯದಲಿ ಬಳಿಕ ಕರುಣದ | ಲೆಂದಳವಳಂಜದಿರಿ ಹೋಹೋ ಯೆನುತ
 ಕೈನೆಗು || ಇಂದಿವನು ಮಗನೆನಗೆ ಭೂಪತಿ | ಬಂದನಾದೊಡೆಕೊಡುವನೀತನ | ನೆಂದೊಡಾಕ್ಷಣ
 ಕೇಳಿ ಹರಿತಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೪೯|| ಅರಸ ಕೋ ನಿನ್ನುವನೆ ನೀ ಮುನಿ | ವರಕುಮಾರನನ್ನೆ
 ಹೆಸರಲಿ | ಕರೆವುದೀತನ ಸೀಳಬಿಚ್ಚ ವಳಾನು ಬೆದರದಿರು || ೫೦ || ಜರೆಯೆನಿಪುದಭಿಧಾನವೆನ್ನದು | ವರಬ
 ರಾಸಂಧಕನಿವನು ಸುರ | ನರರೂಳಗೆ ಬಲುಗೈಯನಹನೆಂದಿತ್ತಳರ್ಭಕನ ||೫೧|| ಅಸುರೆಯನು
 ಮನ್ನಿಸಿದನಾಕೆಯ | ಪೆಸರಮಗನಿವನೆಂದು ಲೋಕ | ಪ್ರಸರವರಿಯಲು ನಲವಿನಲಿ ಸಾಕಿದನು ಮಾಗ
 ಧನು || ಅಸುರರಲಿ ಮರ್ತ್ಯರಲಿ ಸುರರಲಿ | ಯೆಸಕವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿದನು ಸಾ | ಹಸದ ಬೋಡೆನೆ ಜಡಿ
 ದುದವನಲಿ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೫೨|| ಅದರಿಸಾಮಾಗಧನ ಮುರಿದ | ಲ್ಲದೆ ನೈಪಾಲಕರಂಜ ಕಪ್ಪದೋ
 ಳೊದಗಲಲಯರು ಮೆರೆಯಲೀಯರು | ಯಾಗಮಂತ್ರಪವ || ಇದುನಿಧಾನವು ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ | ಗದು
 ಮುಹೂರ್ತವು ವೀಳೆಯವ ತಾ | ಕದನವಿಜಯದ ವೀರಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಳೆಹೆಂದ ||೫೩|| ಮರೆಯದೇ
 ತಕೆ ರಾಜಸೂಯದ | ಹೊರಿಗೆ ನಿನ್ನುದು ರಾಣಿಕವನಾ | ನಲಯನೆಮ್ಮಧಾರ್ಭವಾನಪ್ರಾಣದೊಡೆಯ
 ನಲಿ || ಕಿರಿಯರಿವದಿರು ರಾಜಸೂಯದ | ಕರುಬರತಿಬಲ್ಲಿದರು ಕೃಪೆಯನು | ಮೆರೆವದೆಂದಸುರಾಲ
 ಮಂಘ್ರಿಗೆ ಚಾಚಿದನು ತಿರವ ||೫೪|| ಎತ್ತಿದನು ಮುರವೈಲ ರಾಯನ | ಮಸ್ತಕವ ನಸನಗುತ
 ಕರೆಸು ಮು | ಹೂರ್ತಿಕರನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಬರಹೇಳು ದಳಪತಿಯ || ಸುತ್ತಣರಸುಗೋಪ್ರಿಯುಡು
 ಗೋರೆ | ಯಿತ್ತು ದೂತರ ಕಳುಹು ಬಳಿಕಿನೊ | ಳುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗಹುದಂದನಸುರಾಲ ||೫೫||
 ರೂಢಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ದಧಿಯ ದೂರ್ವೆಯ | ಕೂಡಿದಕ್ಷತೆಗಳ ಸುಲಾ
 ಜಾವಳಿಯ ಮಂಗಳದಾ || ಜೋಡಗಳ ಜಯರವದ ದೈತ್ಯವಿ | ಭಾಡಸೂಕ್ತದ ವಿಗಡಬಿರುದುಪ |
 ವಾಡಗಳ ಪಾಠಕರ ಗಡಬಡೆ ಗಾಡಿಸಿತು ನೆಭವ ||೫೬|| ಆಳು ನಡೆಯಲಿ ಮಗಧರಾಯನ | ಮೇಲೆ
 ದಂಡು ಮುಕುಂದದಳಪತಿ | ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬರಹೇಳು ಹೇಳೆನುತ || ಆಳುಸಾರದರವನಿಪ
 ತಿಗಳು | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರಹೊರಟು ಬರೆದೆ | ಖ್ಯಾಲವನು ನೋಡಿದರು ನಡೆದರು ಪಯಣಗತಿಗ
 ಳಲಿ ||೫೭|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ಕೃಷ್ಣಭೀಮಾ | ಜುನರು ವಿಮಳಸ್ನಾತಕವ್ರತ | ಮುನಿಗಳಾದರು ನಡೆದು
 ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ || ಜನದ ಕಾಣಿಕೆಗೊಳುತ ನಾನಾ | ಜನಪದಂಗಳ ಕಳಿದು ಗಂಗಾ |
 ವಿನುತನದಿಯನು ಹಾಯ್ದು ಬಂದರು ಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿ ||೫೮|| ಬರುತ ಕಂಡರು ಕೂಡೆಕೊಬ್ಬಿದ |
 ಸಿರಿಯ ನೂರೂರುಗಳ ಸೊಂಪಿನ | ಭರಿತವನು ಗೋಧನಸಮೈದ್ಧಿಯ ಧಾಸ್ಯರಾತಿಗಳ || ವರನದಿಯ

ಕಾಲುವೆಯ ತೋಟದ | ತೆರಳಿಕೆಯ ಪನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗೋ | ತ್ಕರದ ರವ್ಯಾರಾಮಮಂಡಿತವಂಗಧಮಂ
 ಡಲವ ||೫೬|| ಮೆಳೆಗಳೇ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ವೃಕ್ಷಾ | ವಳಿಗಳೇ ಸಹಕಾರದಾದಿವು | ಫಲಿತಪನಸಕ್ರಮಕ
 ಜಂಬೂಮಾತುಳಂಗಮಯ || ಕಳವೆಶಾಲಿಯಮಯವು ಹೊನಲ | ಸ್ಥಳಿತಲಕ್ಷ್ಮೀಮಯವು ನಗರಾ |
 ವಳಿಗಳೆನೆ ಶೋಭಿಸಿತು ಜನಸದವಿವರ ಕಣುವನಕೆ ||೫೭|| ದೇಶ ಹಗೆವನದಂದು ಕಡ್ಡಿಯ | ಗಾಸಿ
 ಮಾಡಿದುದೇ ವಿನೋದದ | ಲೈಸುಪಡೆ ನಡೆತಂದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಿ || ಆಸರೋಜದ ಬಂಧು
 ಚರಮಾ | ಶಾಸತಿಯ ಚಾಂಬಿಸೆ ಗಿರಿವ್ರಜ | ಪಾತಿಖರವನು ಹತ್ತಿದರು ಹರಿಭೀಮಫಲುಗು
 ಣರು ||೫೮|| ವೃಷಭಚರ್ಮನಿಬದ್ಧಭೇರಿಗ | ಳೆಸೆದವಕ್ಷತೆಗಂಧಮಾಲ್ಯ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಶೈಲಾಗ್ರದಲಿ
 ಸಂಪನ್ನವೂಜೆಯಲಿ || ಅಸುರರಿಪುಭೀಮಾರ್ಜುನರು ತ | ದ್ವಿಷಮಭೇರಿತ್ರಯವ ಹೊಂಫಿ |
 ಬೈಸಿದರದಭುತರವ ಮಿಗಲು ಕೆಡೆದುದು ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ||೫೯|| ಏನಿದದುಭುತವೆಂದು ನಡುವಿರು |
 ಳಾನರೇಶ್ವರನಮಳವೇವಿ | ಧಾನದಲಿತಚ್ಛಾಂತಿಗೋಸುಗಕಸಭೋಸುರರ || ದಾನದಲಿ ವಿವಿಧಾಗ್ನಿ
 ಕಾರ್ಯವಿ | ಧಾನದಲಿ ಪಿಪ್ರಾಫುವಚನಸ | ಗಾನದಲಿವಗಧೇಶನಿದ್ದನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೬೦||
 ಇವರು ಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದು ರಾತ್ರಿಯೊ | ಳವನ ನಗರಯ ರಾಜಬೀದಿಯ | ವಿವಿಧವಸ್ತ್ರವ ಸೂರೆ
 ಗೊಂಡರು ಹಾಯ್ದು ದಳದಳವ || ತಿವಿದರಡ್ಡೈಸಿದರನುಬ್ಬಿದ | ತವಕಿಗರು ಮಗಧೇಂದ್ರರಾಯನ |
 ಭವನವನು ಹೊಕ್ಕರು ವಿಡಂಬದ ಪ್ರವೇಷದಲಿ ||೬೧|| ಉರವಣಿಸಿದರು ಮೂರುಕೋಟಿಯ |
 ಮುಂದರಾದ್ವಾರದಲಿ ರಾಯನ | ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ಕಂಡರಿದಿರೆದ್ದನು ಜರಾಸಂಧಾ || ಧರಣಿಯ
 ಮರರವ್ರೂರ್ವಿಗರು ಭಾ | ಸುರವು ಭವ್ರಾಕಾರರೆಂದಾ | ದುಸಿ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳ ಮಾಡಿದನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೬೨|| ಕೇಳಿದನು ಕುಶಲವನು ಕುಶಲವ | ಹೇಳಿದರು ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆನಲು ಭೂ | ಪಾಲಕರು
 ಕುಳ್ಳಿರವೇಯಿಕ್ಕದನಿಂಕ್ಷಿಸುತ || ಹೇಳಿರೈ ನಿಮಗಾವದೇಶ ವಿ | ಶಾಲಗೋತ್ರವದಾವುಡನುತವಿ |
 ಲೋಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಿವದಿರು ವಿಸ್ತರಲ್ಲೆಂದು ||೬೩|| ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇಷದಲಿ ಬಂ | ದಾತಗಳು
 ತಾವಿವರು ಶಸ್ತ್ರ | ವ್ರತದಲಿ ಚಿಕ್ಷಿತರು ಕರ್ಕಶಬಾಹುಪಾಣಿಗಳು || ಕೃತವದಿನೈತಂದರರ್ಥವ |
 ನೀತಿಗಳು ಬಯಸರು ವಿರೋಧ | ಪ್ರೀತಿಮುಖರಿವರಾರು ತಿವೆತಿವೆಯನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೬೪|| ಅರಿ
 ವರು ದೇವತ್ರಯವೊ ಜಂ | ಭಾರಯಮವಗಾರುತರೊ ರವಿರಜ | ನೀರಮಣಪಾವಕರೊ ಕಪಟಸ್ನಾ
 ತಕವ್ರತದ || ಧಾರಿಣೀಶ್ವರರೊಳಗೆ ಭಿಕ್ಷುರ | ದಾರುತನ್ನೊಳು ತೊಡಕಿ ನಿಲುವವಿ | ಕಾರಿಗಳನಾ
 ಕಾಣೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೬೫|| ಈಗ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರು ಮಹಿಯಲಿ | ಸಾಗಪುರದರಸುಗಳು
 ನಮ್ಮವ | ರಾಗಿವರು ಪಾಂಡುಪಿನ ವಕ್ಕಳು ಘೂಂ ಬಳರಲ್ಲ || ಸಾಗರೋಪಾಂತೈವ ನರೇಂದ್ರರ |
 ಭೋಗಿಸಿದಮುತ್ತಗಳು ಭಾವಿಸ | ಲೀಗಯಾಳರ ಗರ್ವವೇನುನಿಮಿತ್ತವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೬|| ಯಾದ
 ವರು ಹಿಂದೆಮ್ಮೊಡನೆಹಗೆ | ಯಾದವರು ಬಳಿವರೊಳಗೆ ತುರು | ಗಾದವನ ಕರುಗಾದವನ ಮೂಢ
 ವನ ಮಾತೇನು || ಮೇದಿನಿಯ ಮಂಡಳಿಕಮನ್ನಿಯ | ರಾದವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇಣುವ | ರಾದೊ
 ಡಿದುದು ಪ್ಕಾಲವನನಿದುಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೭|| ಬವರಿಗರು ನೀವ್ ವಿಪ್ರವೇಷದ | ಜವನಿಕೆಯ
 ಜಾಣಾಯ್ ತನದಿಂ | ದವಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿಯಪದ್ವಾರದಲಿನ್ನ ಪಸಬೆಯ || ನಿವಗಿದೇನೀವಸನಕಪಟ |

ವೈವಹರಣೆ ಕೃತ್ರಿಮವೊ ಸಹಜವೊ | ರವಣ ಮತ್ತೇನುಂಟು ಹೇಳಿನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ ||೬೮|| ಸ್ನಾ
ತಕವ್ರತವೇನು ಪಾರ್ಥಿವ | ಚಾತಿಗಿಲ್ಲಾ ಪೈಶ್ಯಕೂಟದು | ಪಾತಕವು ಸಾವಿಂದು ಪಾರ್ಥಿವಬಾತಿಸಂಭ
ವರು || ಸ್ನಾತಕರು ಸಾವಾ ವೈರಿಗೈದವಲ | ಭೀತರವ್ವಾರಪ್ರವೇಶವ | ನೀತಿಯಿಲ್ಲ ಪುರಾಣಸಿದ್ಧವಿದಂ
ದನಸುರಾರ ||೬೯|| ವೈರಿಭವಣವೆ ನಮ್ಮದಿದು ಸಾವಾ ವೈರಿಗೈ ನಿವ.ಗೆಮಗೆ ಜನಿಸಿದ | ವೈರಿಬಂಧನ
ಮಿತ್ತನಾವುದು ನಿಮ್ಮಪಕ್ಷದಲಿ || ಆರು ನೀವೀಬಾಹ್ಯಾಣರು ನಿಮ | ಗಾರು ಪಾಡ್ಯರು ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ
ವಿ | ಕಾರುಬರ್ದೇ ಹೋಗದೆಂದನು ಮಗಧಪತಿಸಗುತ ||೭೦|| ಮುರಿದು ಹಲಬರಿಳಾಢಿನಾಥರ | ಸೆರೆ
ಯಲಿಕ್ಕಿಡೆ ರಾಜ್ಯವುದದಲಿ | ಮರೆದು ಮಾನ್ಯರನಿರಿದು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡೆ ಭುಜಬಲವ || ಅರಿಯದಳ್ಳ
ಪಿದಪಾತಕಕೆ ಬಿಡು | ಸೆರೆಯಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದು ಸಾ | ಪುರುಷವೇಷದಪಾಡ್ಯರೆಂದನು ನಗುತ ಮುರ
ಹರನು ||೭೧|| ಆನೃಪಾಲರ ಮಗನೊ ಮೊಮ್ಮನೊ | ನೀನವರ ಬಾಂಧವನೊ ಭೃತ್ಯನೊ | ಲೂನವ
ಕ್ಷನೊ ಬೆರಳಬದಗನೊ ಕುರುಳಕೋಮಳನೊ || ಏನುನಿನ್ನಂಘವಣೆ ನೀನಾ | ರಾನರೇಂದ್ರರ
ಸೆರೆಯ ಬಿಡುಗಡೆ | ಗೇನನೆಂಬೆನು ರಹವನೆಂದನು ತೂಗಿ ಮಣಿತಿರವ ||೭೨|| ಎಲವೊ ಧರೆಯಲಧ
ರ್ಮತೀಲರ | ತಲೆಯಚಂಡಾಡುವೆವು ಧರ್ಮವ | ನೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುವೆವು ಶಿಕ್ಷಾರಕ್ಷಣವ್ಯಸನ ||
ನೆಲೆ ನಮಗೆ ನೀನುಯೆ ರಾಜಾ | ವಳಿಯ ಬಿಡ ಘಡ ಬಂಡವಿದ್ಯೆಯ | ಬಳಸುವಾನಮ್ಮೊಡನೆಯೆಂ
ದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೭೩|| ಇವರುಗಡ ಜಗದವನಶಿಕ್ಷಾ | ಸವನದಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರುಗಡ ಕೈ ತವದ ಭಂಡರು
ನೀವೊ ಸಾವೋ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಕವಡತನದಲಿ ಧಿಟ್ಟರಹಿರಂ | ಘವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು ನಿಮ್ಮನಿಜವನು |
ವಿವರಿಸರೆ ನೀವಾರು ಹೇಳೆಂದನುಜರಾಸಂಧ ||೭೪|| ಕೇಳಿ ಮೊಡುವುದೇನು ತಾನಸು | ರಾಳಿಧೂಳೀ
ಪಟಲ ವೈರಿನೈ | ಪಾಲಚೌಪುಷ್ಪವಲ್ಲನೀತನು ಭೀಮಸೇನಕಣಾ || ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭುಜಬಲದ ಸಮ |
ವಾಳಿಯರ್ಜುನನೀತನೇಳಾ | ಕಾಳಗವಕೊಡು ನಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೆಂದನಸುರಾರ ||೭೫|| ಕೇಳಿ ಕೆದರಿದ
ಕಡನಗೆಯಲತ | ಬೀಳತೇಳತ ಬಿರುವನಿಯ ಕ | ಕ್ಷಾಳಿಗಳಜುಮ್ಮೈಗ್ಧರೋಮದ ಜಡಿವಡಿಡದಲೆ
ಯ || ಸೂಳನಗಬಿಳಿನಗೆಯಲಡಿಗಡಿ | ಗಾಳಿಮುಸುಗುಬ್ಬರದಲ್ಲಿದ್ದು ಕ | ರಾಳಮತಿ ಸಂತ್ರೈಸಿ ನೆರೆ
ತನ್ನವರಿಗಿಂತಂದ ||೭೬|| ಈತನಾರ್ಥಂದರಿವಿರೈ ನಂ | ಮಾತನೀತನು ನಮ್ಮ ಕಂಸಂ | ಗೀತನಳಿಯ
ನು ನಮಗೆ ಮೊಮ್ಮನು ಮಗನು ದೇವಕಿಗೆ || ಈತಕಾಣೆರೆ ಹಿಂದೆ ಚಾರಾ | ತೀತಿದುರ್ಗದೊಳೋಡಿ
ಬದುಕಿದ | ನೀತ ಬುಗೈಬಂಜನೆಂದನು ಮಗಧಪತಿ ನಗುತ ||೭೭|| ಕೊಳಲರಾಗದರಹಿಯೊ ಕಲ್ಲಿಯ
ಕಲಸುಗೂಳೋ ಹಳ್ಳಿಕಾಶಿಯ | ನೊಳಗುಡಿಯ ಹಾದವವೊ ತುರುಗಾಹಿಗಳ ತೋಹಗಗಳೋ || ಬಲುಸ
ರಳಸರಿವಳೆಯ ಮುದುಳೊಡೆ | ಗಲಸುಗಳಡಾಯುಧದ ತಳ್ಳಕಿನ | ಕೊಳುಗುಳದ ಜಯಸಿರಿಯ ಕಾಹಿ
ನೊಳಾರು ನೀನೆಂದ ||೭೮|| ಹೋರಿ ಹೆಂಗುಸು ಬಂಡಿ ಪಕ್ಷಿ ಸ | ಮಿರಣಾಶ್ವಾಜಗರಗಾರ್ದಭ |
ವೀರರೀತನ ಘಾತಿಗಳಕಿತು ಕಂಸಪರಿವಾರ || ಆರುಭಟಿಯುಳ್ಳವನು ಕಂಸನ | ತೋರಹತ್ತನ ತೊಡ
ಕಿದನು ಗಡ | ಭಾರಿಯಾಳಹನುಂಟು ಶಿವಶಿವಯೆಂದನಾವಂಧ ||೭೯|| ಎಲವೊ ಗೋವಳ ನಿನ್ನ
ಕಂಸನ | ನಿಳೆಯವೋ ಪಂಡ್ರಕನ ಕಡದದ | ಬಳೆನೊ ಹಂಸನ ಹೋರಟಿಯೊ ಮೇಣ್ಣಿಭಿಕನಡು
ಪಾಯೋ || ಹುಲಿಗೆ ಮೊಲನಭೃಗತನೆ ಕರಿ | ಕಳಧ ಸಿಹಕಿಸುಯೆ ನೀನಿ | ನ್ನಳವನರಿಯದೆ ಹೊ

ಕ್ಕು ಕೆಣಕಿದೆ ಕೆಟ್ಟಿ ಹೋಗೆಂದ ||೮೦|| ಇದುವೆ ಪಿತ್ತದ ವಿಕಳವೋ ಮು | ದೃಢ ವಿಕಾರವೊ ಭಂಗತ
 ಲೆಗೇ | ರಿದುದೊ ಭಟನಾದೊಡೆವಿಘಾತದಲೀಳುತಾಳಗಕೆ || ಸದನ ನಿನ್ನದು ಸೂಳೆಯರ ಮುಂ |
 ದೊಡುಂ ಫಲವೇನೆದ್ದು ಬಾ ಭಾ | ಇದಲಿ ಬರೆದುದ ತೊಡವೆನೆಂದನು | ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೮೧|| ಎಲ
 ವೊ ಗೋಪಕುಮಾರ ಕಂಸನ ಲಲನೆಯರ | ವೈಧವ್ಯದಃಖಾ | ನಲನ ಸಂದಿಸಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ರು
 ಧಿರಜಲಧಾರೆ || ಅಳಿದಕಂಸನ ಕಾಲಯವನನ | ಕಳನ ಹುಬವ ಗೆಲಿದು ದೈತ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಬಂಧು
 ತ್ವವನು ಬಳಸುವೆನೆಂದನಾಮಗಧ ||೮೨|| ಗೋವಳರು ನಿರ್ಲಿಂಗ ರದರೊಳು | ನೀವುಗರುವರು ರಾಜ
 ಪುತ್ರರು | ಸಾವ ಬಯಸುವೆನೊಡನೆ ಬಂದಿರಿ ತಪ್ಪನಾಡಿವಿರಿ || ನೀವು ವ್ರಕ್ಕಳ ನಿಮ್ಮ ಹುಯಿರ |
 ತಾವಿನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಲಾ ನಿಮ | ಗಾವಹದನಹುದೆನುತ ನುಡಿದನು ಭೀಮಫಲಗುಣರ || ಸಾಕಿದೇತಕೆ
 ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಗೆ ವಿ | ವೇಕಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಯುದ್ಧ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ತೋರಿಸುವು
 ದೆವಗೆ || ಈಕವಲನೇತ್ರಂಗೆ ಫಡ ನೀ | ಸಾಕವಾಳನೆ ತಿವತಿನಾ ಜಗ | ದೇಕದೈವದಕೂಡೆ ದಂಡಿಯ
 ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೮೩|| ದಿಷ್ಟ ರಹಿತೋ ಸಾವನುಯದ | ಕೆಟ್ಟಿರಕಟಾ ಕಾಳಗೋವನ | ಗೊಟ್ಟಿ
 ಯಾಚಕೆ ಗುಂಗಳಾದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಸಹಿತ || ಚಪ್ಪಳಿಯ ಚತುರಾಸ್ಯನಿವರೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರಸಮ
 ಜೋಳಿಗಡ ಜಗ | ಬಟ್ಟಿಗಳು ತಾವಿವರೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮಗಧ ||೮೪|| ಬೈದು ಫಲವೇನೆವಗೆ
 ಮೇಳದ | ಮೈದುನರು ನೀವಲ್ಲಲೇ ದಳ | ಮೈದೆ ನೂಕಲಿ ನಿಮ್ಮಮೂವರುಸಹಿತ ನಮ್ಮೊಡನೆ || ಕೈದು
 ವುಂಟೇ ತನಿಸಿ ಒಡಿಸುವೆ | ನೈದಿ ನೀವಾಳಾಗ ನಿಮ್ಮೊಡ | ನೈದುವೆನು ಬಲರಾಮನುಳಿದಾನೆಂದನಾ
 ಮಗಧ ||೮೫|| ಎಲವೊ ಬಾಹಿರ ಮಗಧ ಮಲಧರ | ಸುಳಿಯೆ ಪಾಂಡವನೈಪರು ಸುಯಂ | ತಳವು
 ನಿನಗೊಬ್ಬಂಗೆ ಸೇರುವುದೇ ಮಹಾದೇವಾ || ಅಳಿವು ತಪ್ಪದು ನುಡಿಯೊಳ್ಳುವ | ಬಳಸಲೇತಕೆ ಪೀರ
 ನಹೆ ನ | ಮೊಳಗೆ ಮೂವರೊಳೊಬ್ಬನನು ವರಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮೬|| ಅಕು ನಿಮಗಸಮರವಾ
 ವ | ಸ್ಯಕವೆ ನಮಗಾಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿದು | ಸಕಲಜನವಂದಿರೆಯೆನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ || ಪ್ರಕು
 ವೈ ನಿನ್ನಾಳತನ ಯದು | ನಿಕರಕಾವಂಜುವೆವು ರಣನಾ | ಆಕಪಲಾಯನಪೂತರು ನೀವೆಂದನಾಮ
 ಗಧ ||೮೭|| ಪಾರ್ಥ ನೀ ಮಗುವೆಮ್ಮೊಡನೆ ರಣ | ದರ್ಭಯಾಸರೆ ಭೀಮಸೇನ ಸ | ಮರ್ಥನಹನಾ
 ತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ನು ಕಳನ ಕಾಳಗವ || ವೈರ್ಧವಿದು ತಾ ಹೋಗಲಿನ್ನು ಪ | ರಾರ್ಥಕಂಟಕವಾಗಲೇತಕೆ |
 ತೀರ್ಥವೈಸಲೆ ಶಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಿಂದನಾಮಗಧ ||೮೮|| ತನಿದನು ಚಂದನದ ಸಾಡಿನ | ಭರಣಿಗಳ
 ಕರ್ಪೂರವರಕ | ತ್ತುರಿಜವಾಜಪ್ರಮುಖಬಹುವಿಧಯಕ್ಷಕರ್ಮವು || ಹರಿವೈಕೋದರಪಾರ್ಥರಿಂದಲಿ
 ಭರಣಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರವಿಲೇಪನದಿಂದಲಂಕರಿಸಿದರು ನಿಜತನುವ ||೯೦|| ಅಂಕಕಿಬ್ಬ
 ರು ಭಟರು ತಿಲಕಾ | ಲಂಕರಣಶೋಭೆಯಲಿ ರಣನಿಶ್ಚಂಕರನುವಾದರು ಸುಕರ್ಪುರವೀಳೆಯಂಗೆಗೊಂ
 ಡು || ಬಿಂಕದುಬ್ಬಿನ ರೋಮಪುಳಕದ | ಮುಂಕುಡಿಯ ಸುವ್ಮಾನದಂಕೆಯ | ಝಂಕಿಗಳ ಭರಭುಲ್ಲ
 ವಿಸಿದುದು ಭೀಮಮಾಗಧರ ||೯೧|| ರಣದೊಳಾವುದು ಕೈದು ಹಿರಿಯು | ಬ್ಬಣವೊ ಪರಿಘವೊ ಸುರ
 ಗಿಯೋ ಡೊಂ | ಕಣಿಯೊ ಗಡೆಯೋ ಭಂಡಿವಾಳವೊ ಪರಶುತೋಮರವೋ || ಕಣೆ ಧನುವೊ
 ಕಕ್ಕಡೆಯೊ ಮುಷ್ಟಿಯೊ | ಹಣಿದಕಾವುದು ಸದರವದರಲಿ | ಕಣಕಿ ನೋಡಾ ತನ್ನನೆಂದನು ಭೀಮ

ಮಾಗಧನ ||೯೧|| ಆಯುಧಂಗಳೇನು ನೀನಾ | ಗಾಯುತಚಬಲನೆಂಬರಾನುಡಿ | ವಾಯವೋ ಕಲಿ
ಭೀಮ ದಿಟಪೋ ನೋಡಯೇಪುವಲೆ || ಆಯಿತೇ ಸಮಚೋಳಿ ನಿನಗದು | ಪಾಯವೋ ಚೋಕ್ಕೆಯ
ವೊ ನುಡಿ ಮನ | ದಾಯತವನೆನಗೆನುತ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಗನುವಾದ ||೯೨|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಮಾಗಧನ
ಮಂ | ದಿರದ ರಾಚಾಂಗಣದೊಳವನೀ | ಸುರರು ನೋಟಕರಾದರಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಫಲುಗುಣರು || ಎರ
ಡುಬಲ ಮೋಹುನಿ ನಿಂದಮು | ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಕೃತಸಂ | ಚರಣ ಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧಪಾಡ್ಯ
ದೊಳಾಹವಾರಂಭ ||೯೩|| ಸಿಡಿಲು ಬೊಬ್ಬಿಡುವಂತೆ ಹೊಯ್ದರು | ಮುಡುಹುಗಳ ಮರುಪೂತು
ನುಲೆನು | ತಡಿಗಡಿಗೆ ನೂಕಿದರು ಲವಣಿಯ ನೀಡಿ ಸಾರದಲಿ || ಶುಡುಕಲೀಯದೆ ತಿರುಗಿದರುಗಡ |
ಬಡಿಸಿ ದಂಡೆಯೊಳೊತ್ತಿದರು ಸಮ | ಚಡಿಸಿ ನಿಂದರು ನೀಲನಿಷಧಾಚಲಕೆವಲೆವಂತೆ ||೯೪|| ಸಿಕ್ಕ
ರೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೈ | ಮಿಕ್ಕು ಹುಯರು ಕೊಂಡಹೆಜ್ಜೆಯ | ರಕ್ಕಿನಲಿ ಪ್ರೆಗೊಡರು ತಿರಿಮುರಿ
ವುಗಳ ಮಂಡಿಗಳ || ಇಕ್ಕಿದರು ಗಳಹತ್ತದಲಿ ಸಲೆ | ಮಿಕ್ಕು ಸತ್ರಾಣದಲಿ ಮಿಗೆ ಸರಿ | ಮೊಕ್ಕು ಬ
ಡಿದರು ಬಿನ್ನ ಣವ ಚೋಕ್ಕೆಯವ ಚೋಡಿಯಲಿ ||೯೫|| ಬಿಡಿಸಿಗಳಹತ್ತವನು ಡೊಕ್ಕರ | ಕೊಡಮುರಿ
ವಸಕುಟುಂಬದೊಕ್ಕರ | ಕಡಸಿ ಕತ್ತರಿಫುಟ್ಟಸುವ ಗಳಹತ್ತಡೊಕ್ಕರವ || ತಡವ ಚಾವುಗುಲದುವಂ
ಗುಲ ಕೊಡಮುರಿವಪಟ್ಟನಕೆತಾಚುವ | ಪುಡಿತಿಗೊಡಗುವಭರು ಹಣಗದರರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೬||
ಎಳೆದು ದಣುವಟ್ಟಿಯಲಿಬೊಪ್ಪರ ದೊಳಗೆ ಚಾಳಿಸಿ ಚಿಮ್ಮಿರುದಿತೆಯ | ಸೆಳೆದು ಮುಡುಗಿನಲೊಕಿ
ಬಿಗಿದರು ಪುಟ್ಟಮುಡುಗಿನಲಿ || ಸೂಳಿಮ ಮರ್ಕಟಬಂಧದಲಿ ಕರ | ವಳೆಯದಲಿ ಕೈದುಡುಕಿ ತಿರವ |
ಟ್ಟಳೆಯ ಚಲ್ಲಣವಟ್ಟಿಯವರೊಡಗಿದರು ಪುಟುಭರು ||೯೭|| ಆಗಡಿಯಲಿ ಲೋಟಿಸಿ ನಿರಂತರ
ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಾಗಿಸಿ ನಿಬಂಧವ | ಬಿಗುವುಗಳ ಕುಂವಲಯ ಕುಹರನ ನಾಗಬಂಧಗಳ || ತಗವುಗಳ
ತೊಡಕುತುಳುಕಿನ | ಬಿಗುಗಳ ಚೋಡಣೆಯ ನಿಡುಸು | ಯ್ಲಗಳ ಸೌರಂಭವ ಸಗಾಢರು ಹೊಕ್ಕು
ಹಣಗಿದರು ||೯೮|| ಧೂಳಿ ಕೂಡಿದರು ಬೆವರನಾಕೆಂಧೂಳಿ ನೆನಿದುದು ಬೆವರನಲಿ ತಳ | ಮೇಲನಿಬಿ
ಷಕೆ ಮೇಲುತಳಬಿಡುಯುಗಳ ಬಿಗುಯುಗಳ || ಸೂಳುನಾಸಾಪುಟವ ಪವನನ | ತಾಳಿಗೆಯ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳ
ದ | ತೋಳತಕ್ಕೆಯ ತವಕಿಗರು ಹಣಗಿದರು ಪುಟುಭರು ||೧೦೦|| ತೀರದಿಬ್ಬರ ಸತ್ವವನೆಯ | ಸಾರದಿ
ಬ್ಬರ ಬಲಯು ಗಾಣದು | ಪಾರುಕಾಣೆಯವದಬಿಬ್ಬರ ಭಜಬಲಾಟೋಪ || ಸಾರವಳಿಯದು ಮುಳಿ
ಸು ದರ್ಪದ | ಧಾರೆ ಮುರಿಯದು ಜಯದ ತ್ರೈಪ್ಥಯ | ತೋರಹತ್ತರು ಹಣಗಿದರು ಕಲಿಭೀಮವಾಗ
ಧರು || ಪೂತುವರು ಬಗುಟ್ಟು ಧೂಳಿಧೂ | ವಾತಸೂತ್ರ ವರಬಲಭಯಂಕರ | ಸೋತನೋ ಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲನೆಂದರು ಕೈಪ್ಪು ಫಲುಗುಣರು || ಭೀತನಾವನು ಭೀಮನೊತವಿ | ಘಾತಿಮಾಗಧರಾಯ ಮಲ್ಲ |
ವ್ರಾತಕುಲಗುವಜ್ರನೆಂದದು ಮಗಧಸುರವಾರ ||೧೦೧|| ಅಲಸಿದರು ಬಿನ್ನ ಣಕೆ ಬಿಗುಟನ | ಕಳೆವು
ಗಳ ಬೇಸರಿಕೆಯಲಿ ಕಡು | ಲುಳಿ ವಸಗ ಧಾವರಿಸಿ ಮನವನುಪಾಯಡಾವರಕೆ || ತೋಲಗಿ ನಿಂದರು
ಕರ್ಪುರದ ರನಿ | ಹಳೆಕನಣಲೊಳಗಡಸಿ ದಂಡೆಯ | ಬಲಿದು ಬರಸಿಡಿಲೆರಕವೆನೆ ತಾಗಿದರು ಬಳಸಿ
ನಲಿ ||೧೦೨|| ಬಾಕುಹೊಯ್ಲೋ ಸಿಡಿಲ ತೊಡರನ | ಸೂಳುಗಳೊ ಸಿಡಿಲೆಯ ಗರಿಗಳ | ಬೀಳ್ತ
ಗಳೊ ಬಿಡುಹೊಯ್ಲ ಧಾರೆಯ ಸಿಡಿಯ ತುಂಡುಗಳೋ || ತೋಳನೆಗಹಿನ ಮುಪ್ಪಿಘಾತದ | ಮೇಲು

ಗಾಯದ ಲುಳಿಯ ಘೋಳಾ | ಘೋಳಿಗಳನಾರೆಣಿಸುವರು ಕಲಿಭೀಮವಾಗಧರ ||೧೦೪|| ಕುಸಿದು
 ಗಾಯವೆ ಕಳೆದು ವಕ್ಷದ | | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದು ಹೊಯ್ಲಿಗೆ | ಮುಸುಡತಿರೆಯುವವೈಯನೊ
 ಡ್ದಿದೊಡಾಕಿ ಧಟ್ಟಿಸುವ || ಅಸಮಸೆಗೆ ಮೈಯಳುಕದರಗುವ | ಹುಸಿವಜಾರುವಹೊಳೆವ ಹಣುಗುವ
 ಬೆಸುವಬಿಡಿಸುವದಿಟ್ಟಿವಾಳರು ಹೊಕ್ಕು ಹಣಗಿದರು ||೧೦೫|| ಪವನಜನ ರಾವಣನ ರೂಪಿಯ | ತಿವಿ
 ತಗಳು ಚಾಣೂರಕ್ಕಷ್ಟರ | ಜವಳಿಹೊಯ್ಲಿವರೊಳಗೆ ಚೋಡಿಸವೇನಹೇಳುವೆನು || ೨ವನ ಡವರುಗ
 ದಾಟುವೋ ಭೈರವನ ಪಣೆಗಣ್ಣಾಟವೋ ಬಿರು | ದಿವಿಗು ಳಿನದೆಕ್ಕಾಳ ವಸಗತು ಭೇದಮಾಗಧರ ||೧೦೬||
 ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರ ಮುಷ್ಟಿ ಯಿಬ್ಬರ | ಹಣೆಯಲೆದೆಯಲಿಡ ಮೋರೆಯಲಿ ಭುಜ | ದಣಿಸಿನಲಿ ಕಂದದಲಿ
 ತಿರದಲಿ ಬದಿಯಲುದರದಲಿ || ರುಣುವಿರೋಧಿವಿಭಾರ ರುಣುರುಣು | ರುಣುಜಗತ್ರಯಜಟ್ಟಿ
 ರುಣುರುಣು | ರುಣುರುಣುಕೆಯಿಬ್ಬರನೆ ಮಸಗಿದುದಿಡು ಬಾಹೆಯಲಿ ||೧೦೭|| ಹೊಯ್ಲು ಹೊದ
 ರೆದ್ದವು ವಿಘಾತದ | ಕಯ್ಲಳಿಯ ಕಡುಗಾಯಗಾಯಕೆ ಮಯ್ಯವಣೆ ಲಂಬಿಸಿತು ಕಡುಹಿನ ಖತಿಯ
 ಕೈಮಸಕ || ಹೊಯ್ಲು ಹೊಗೆಗಳ ಹೋರಟೆಯ ವೇ | ಗಾಯ್ಲು ಮುಷ್ಪಾಮುಷ್ಟಿಗತಿಯ ದೃ | ಘಾ
 ಯ್ಲರಪ್ಪಳಿಸಿದರು ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ನೆಲ ಕುಸಿಯೆ ||೧೦೮|| ಆವಸಾಧನೆಯೋ ಏಘಾತಿಯ | ಲಾವಣಿ
 ಗೆಗದಿಗಳು ಬಿರಿದವು | ಮೈವಳಿಯಲುಕ್ಕಿದುದು ಕಡುಹಿನಖತಿಯಸೈವಸಕ || ತಾವರೆಯ ತೆತ್ತಿಗನ
 ಕುಮುವದ | ಜೀವಿಗನ ಮಿಗೆಸೇಲ ನೋಟವೋ | ಳಾವಿಗದರುಗಳದಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರುಬೇಸರದೆ
 ||೧೦೯|| ತೆಗೆಯುರರ್ಜುನಕೃಷ್ಣ ರೀತನ | ನಗುಯರವನವರವನನಿರಳಿನ | ಹಗಲ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ ಮಜ್ಜಿ
 ನಭೋಜನಾದಿಗಳ || ಬಗೆಗೆ ತಾರರು ಬಾಯಸತ್ತದ | ಹೊಗರು ಹೋಗದು ಮನದ ಖಾತಿಯ |
 ತೆಗಹುತಗ್ಗದು ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದಾಡಿದರು ಬೇಸರದೆ ||೧೧೦|| ಸತ್ವ ಸಮೆಯದುವನದ ಮುಳಿಸಿನ | ಬಿತ್ತು
 ಬೀಯದು ಜಯದ ಬಳಕೆಯ | ಸುತ್ತು ಸಡಲದು ಬಿಂಕ ಬೀಯದು ನೋಯದಾಟೋಪ || ತೆತ್ತಕ್ಕೆ
 ಕಂಪಿಸದು ಮುಷ್ಟಿಯ | ಹತ್ತಗೆಗೆ ಮನ ರೋಂಪಿಸಮವದ | ಪೆತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಿದರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮ
 ಮಫ ಘಾತದಲಿ ||೧೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಿದನೆಯಬವಸದೋ | ಳುರುಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಕದನದ | ಭರ
 ದೊಳೆಡೆದೆರೆಹಿಲ್ಲ ವಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಎರಡಾದನೆಯಲಿ ವೀಳೆಯವಕ ಪುರದ ಕವಳದ ಕೈಚ
 ಳಕದಲಿ ತೆರಹನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣೆನು ಯದ್ಧರಂಗದಲಿ ||೧೧೨|| ಭರದಭಾರಣೆಯಲಿ ಚತುರ್ದಶಿ
 ಯಿರುಳು ಮಗಧನ ಬಾಹುಸತ್ತದ | ಮುರಿವು ಮೊಳಿತುದು ಶೌರ್ಯ ಸಡೆದುದು ಭಯದ ಬಿಗುಹಿ
 ನಲಿ || ಉರುಪರಾಕ್ರಮತೇಜ ಪಡುವಣ | ತರಣಿಯಾದುದು ಧಟ್ಟಣೆಯ ಧರ | ಧಾರಕೆ ನಿರ್ದ್ರವೆ
 ಜಹ್ವೆಯಾದುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೧೩|| ಬೇಸುಕೆ ಬೇರೂರಿದುದು ಜಯ | ದಾಸೆ ಜಾರಿತು ದಿಟ್ಟ
 ತನದವಿ | ಳಾಸ ಹಾರಿತು ಸುಪ್ರತಾಪದ ಕೆಂಪು ಕುದಾಯ್ತು || ಮೀಸಲಳಿದುದು ಮುಳಿಸು
 ಶೌರ್ಯದ | ವಾಸಿ ಪ್ರಸರವಾಯ್ತು ರಣದಾ | ವೇಶವಿಳಿದುದು ಮಗಧಪತಿಗಿದನರಿದನಸುರಾರಿ ||೧೧೪||
 ಹೊರಗೆ ಬಲಿದೊಳಡಿಳ್ಳವನು ಪರ | ರರಿಯದಂತಿರೆ ತಿವಿವಮಗಧನ | ಪರಿಯನರಿದನು ದನುಜರಿಪು
 ಪರರಿಂಗಿತ್ತಜ್ಞನಲಿ || ಅರಿವುದರಿದೆ ಚರಾಚರಂಗಳ | ಹೊರಗೊಳಗು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲದ | ನರಿಯನೇ
 ತಿವೆಯೆಂದನಾಜನಮೇಜಯನುನಗುತ || ಎಲೆವೆಪವನಜ ಮಾಗಧೇಶ್ವರ | ನಳವನರಿದಾ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ

ಬಲುಹು ಕೊಂಡಿಂಪುವ ಮುರಿ ನೆನೆನೆನೆ ಸಮಾರಣನ || ಬಲುಮುಗಲು ಬಿರುಗಾಳಿಯೊಡ್ಡಿನೊ |
 ಇಳುಕದೇ ಘಡ ಬೇಗಮಾಡೆನೆ | ಕಲಿಸಿ ಕೊಡರನನಿಲರೂಪಧ್ಯಾನಪರನಾದ ||೧೧೬|| ಧ್ಯಾನದಲಿ
 ತನ್ಮಮತೆಯಾಗಲ | ನೂನಸಾಹಸಂಗಮಾಗಧಮ | ಹಾನರೇಂದ್ರನ ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿದನು ಮಲ್ಲಗಂಜಿ
 ನಲಿ || ಆನಗೆಯನೇವಣ್ಣ ಸುವನನು | ಮಾನಿಸದೆ ಬಿಸಿದನು ಭವಣಿಯ | ಭಾನ ಮಂಡಲದಂತೆ ತಿರುಗಿದ
 ನಾಜರಾಸಂಧ ||೧೧೭|| ಬರಸೆಳೆದು ಕರದಿಂದ ಮಾಗಧ | ನೆರಡುಕಾಲನು ಹಿಡಿದು ಸೀಳಿದು | ಧರೆಗೆ
 ಬಿಸುಟನು ಸಂಧಿಸಿದವಾಸೀಳ್ತತ್ಪಕ್ಷಣಕೆ || ಮರಳಿ ಪವನಜ ಹಿಡಿದು ಸೀಳುವ | ನಿರದೆ ಮಗಗಳವು
 ಸಂಧಿಸುವವೀ | ಪು ಹಲವು ಸೂಳಿನಲಿ ಭೀಮನೊಳೊದಗಿದನು ಮಾಗಧ ||೧೧೮|| ಮುರಮುಖನನದನ
 ರಿತ್ತ ನಿಜಕರ | ಪಿರಡ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಸಂಧಿಸ | ಲರಿವಿದಾರಣಭೀಮ ನೋಡುತ್ತ ಮರಳಿ ಮಾಗಧನಾ ||
 ಎರಡುಸೀಳನು ಮಾತ ಹೊಯ್ದು | ಬ್ಬರಿಸಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿಸೇರಿಸಿ | ತಿಲಗಿಸಿ ಸನೇನು ಬೆಳುನ್ನು ತುಡುಕು
 ತ್ವದಲಿ || ತಿರುಗಿದನು ನೂರೆಯುಸೂಳನು | ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾ | ಪುರಜನದ ಪುಜನದ
 ಹಾಹಾರವದ ರಹಿ ವಸಗೆ || ತೆರಳಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಾಗಧ | ನರಸಿಯರು ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಜಠರದ |
 ಕರೆದ ಬಿರುಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಹೊರವಂಜರು ನಿಜಾಲಯವ ||೧೧೯|| ಮನೆಮನೆಯ ಕದವಿಕ್ಕಿದವು ನೃಪ | ವ
 ನಿಶೆಯರು ಹೊರವಂಜರಲ್ಲಿಯ | ಮನುಜರಡಗವರದ್ರಿಗುಹೆಯಲಿ ಬೇಹಬೇಹವರು || ಜನದ ಕೋಲಾ
 ಹಲವನಾತನ | ತನುಜರೋಷವನವನಸತಿಯರ | ನಿನದವನು ಕಂಡಸುರವರ ಸಾವನು ಕೈನೆಗು
 ||೧೨೦|| ಅಂಜದಿರಿ ಪುರದವರು ವನಿತೆಯ ರಂಜದಿರಿ ಮಾಗಧನ ಪರಿಜನ | ವಂಜದಿರಿ ಮಂತ್ರಿಪ್ರ
 ಧಾನಪಸಾಯ್ತರಾದವರು || ಅಂಜದಿರಿ ಕರೆಯಿವನ ಮಗನು | ಭಂಜನುವಬ್ಬಿಕ್ಕು ಭೀಮ ಧ |
 ನಂಜಿಯರು ಕೊಟ್ಟುಭಯವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರರವೈರಿ || ಮುರಿದು ಕಿಡುಕಿದರು ನಲ್ಲಿಯ | ಸೆರೆ
 ಯಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ರಾಯರ | ಸೆರೆಗಳನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನಾನಾಬ್ಬೀಪಪಾಲಕರಾ || ಮರದ ಮಣಿ
 ಮಯರತ್ತಿವಳೆಯದ | ಮಿರುಪರಧವನು ಕೊಂಡು ನಗದ | ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಬಂದರು ಹೊಕ್ಕರು
 ತಮ್ಮಪಾಳೆಯವ ||೧೨೧|| ಪೌರಜನಕಾಣಿಕೆಗಳಲಿ ಕಂ | ಸಾಲ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕಂಡು | ಧೂ
 ಣೀಪಾಲಕರು ಬಂದರು ಬೆನ್ನುಲಿವರುಗಳ || ಘೋರವಡಗಿದುದಮ್ಮಕಾರಾ | ಗಾರಬಂಧ ಏಮುಕ್ತ
 ವಾಯುಪ | ಕಾರವೆಮ್ಮಿಂದಾವುದೆಂದರು ನೃಪರುಕೈಮುಗಿದು ||೧೨೨|| ನವದಿರಿತಿದುಖದಲಿ ಬಿಡು
 ಗಡೆ | ಪವನಸುತನಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜರಾ | ಜ್ಯವನು ಹೋಗುವುದು ಪೌರಜನಪರಿಜನವ ಸಲಹುವುದು ||
 ಎವಗೆಮಾಳ್ವಪಕಾರ ಬೇರಿ | ಲ್ಲವನಿಷ್ಠ ವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ನಿವನಿವಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಹುದೆಂ
 ದನು ಮುರಾಂತಕನು ||೧೨೩|| ನಗರಜನಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಾ | ದಿಗಳು ಸಹಿತಕಮಾರನೈತಂ | ದಗ
 ಧರನ ಪದಕೆರಗಿದನು ಭೀನಾರ್ಜುನಾಂಘ್ರಿಯಲಿ || ಮೆಗಗೆ ತಂದೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಂ | ಬುಗೆಯೊ
 ಕರುಣಾರಕ್ಷಣದ ನಂ | ಬುಗೆಯೊ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದರಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಮುಗಿದು ||೧೨೪|| ಶವನ ಸಂ
 ಸ್ಕರಿಸುವುದು ಮಾಗಧ | ನವನಿಯಲಿ ಸಹದೇವಗಭಿಷೇ | ಕವನು ಮಾಡಿಸಿದಲ್ಲದೆತ್ತಲು ಮುರಿವುದಿಲ್ಲಂ
 ದು || ಅವರಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಪರಿವಾ | ರವನು ಕಳುಹಿದಿರತ್ತಲಾತನ | ಯುವತಿಯರು ಬೇಡಿದರು ವನ್ನಿ
 ಯ ಪಡೆದುಮರಳಿದರು ||೧೨೫|| ಅವನ ಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ನಾರೀ | ನಿವಹ ಸಹಗತವಾಯ್ತು ವೈದಿಕ |

ರಿವಿಧವಿಧಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಶೇಷಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ್ || ಅವನ ಮಗಸಹಜೇನಾತಂ | ಗವನಿಯಲಿ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ | ತನ್ನವವ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಭಯವನಾಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ||೧೨೮|| ತೇರುಗಳ್ ತೇರುಗಳ್
ನಾಭಂ | ಡಾರವನು ಗಜಘಟಿಸುತ್ತವಿ | ಸ್ತಾರವಿಭವವನ್ನೊಪ್ಪುಗೊಂಡರು ಮಗಧನಂದನನಾ||ಧಾರು
ಣಿಯನವಗಿತ್ತು ಸಕಳಮು | ಹೀರಮಣರನು ಕಳುಹಿ ಬಂದನು | ವೀರನಾರಾಯಣನು ಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥಪು
ರವರಕೆ ||೧೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯೆ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಭೂಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪನವಚಂಡದಲಿ ಸಕಳಮು
ಹೀಪತಿಗಳನು ಗೆಲಿದು ಕಪ್ಪವತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡವಪುರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದ್
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗಡಣದಲಿ || ಬಾಲೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಮಿಂಚಿನ | ಮಾಲೆಗಳ ಲಾಜಾಭಿವರಪದ |
ಲಾಲನೆಯ ರಚನೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೧|| ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನ ನಿವರಕಾಣಿಸಿ | ಕೊಂಡನ
ರಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ಕಂಡುಬೆಸಗೊಳಲೇಕಿಬಹುಮಾತಿನಲಿಫಲವೇನೂ || ಕಂಡೆವೈನಿನ್ನ ಮಳಕರಣಾ
ಖಂಡಜಲಧಿಯು ಭಕ್ತಜನಕಾ | ಖಂಡಲದ್ರಮವೆಂದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಹರಿಪದವ ||೨|| ನಡೆದಪರಿ
ಯನು ರಿಪುಪುರವನವ | ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಂದವನು ಮಗಧನ | ತೊಡಕಿ ತೋಟಿಯ ಮಾಡಿ ಭೀಮನ
ಕಾಹಿಸಿವಪಲಯ || ಬಿಡದೆ ಹಗಲಿರುಳ್ಳೊದಗ ವೈಯ | ಕಡೆಯ ಕಾಣಿಸಿ ನೃಪರ ಕರಗಳ | ಬಿಡಿಸಿ
ಬಂದಂದವನು ನಿಂತುರಿಸಿದನು ಮುರವೈ ||೩|| ಎಲೆಮೇಚ್ಚಿಪು ನಿನ್ನಯಜ್ಞ | ಸ್ಥಲಕೆ ಬಾಧಕೆಲ್ಲ
ವನದಲಿ | ಪುಲಿಯಿರಲು ಗೋಧನಕುಲಕೆ ಯವಸಾಂಬುಗೋಚರವೇ || ನೆಲನ ಗರುವರ ಗೊಂದಣವ
ನಂ | ಡಲೆವನಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ನೆಲಲ ಸೈರಸನಳಿದನವನಿನ್ನೇನು ನಿನಗೆಂದ ||೪|| ರಚಿಸು ಯಜ್ಞಾ
ರಂಭವನು ನೃಪ | ನಿ ಚೆಯವನು ದಾಯಾದ್ಯರನು ಬರಿ | ಸುಚಿತವಚನದಲೆವ್ವು ಕರಸಿದರಾಕ್ಷಣಕೆ
ಬಹೆತ್ತೊ || ಸೋಮರಾಪಡೆ ಕಳ್ಳಹು ಬದರಿಯ | ರುಚಿರಖುಷಿಗಳ ಕರಸು ನಿನ್ನಭಿ | ರುಚಿಗೆ ನಿಷ್ಟ
ತಪ್ಪುಹವೆಂದನು ದಾನವವ್ಯಂಸಿ ||೫|| ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೋರಕೆ | ಗಿಂದಿರಾಪತಿ ಮಾಗಧನ
ರಥ | ದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದನನಿಬರು ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದರು || ಬಂದವೇದವ್ಯಾಸಧಾತ್ರ ವ್ಯಾಸ | ನಂದು
ಕರೆಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ನಿಜ | ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ಪರಿಮಿತಜನಸಮೂಹದಲಿ ||೬|| ಅಕಟ ನಾರ

ತನಲಿ ಭಗವತ್ತನೆಂಬವನು || ಈನರನ ಶರಜಾಲವದು ಕ | ಲ್ಪಾನಲನ ಕಾಲಾಟವಿದರೊಡ | ನಾನ
ಲಿಂದ್ರಾಸ್ಯಂಗೆ ಸದವೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಮುರಿಯದಾಬಲವೀತನರಬೆಗೆ | ಹರಿಯದೀಬಲ
ವುಭಯವಲಿ | ಕುಂದರಿಯ ಕನ್ಯಾರಿಯ ಕಡಿತಕೆ ಕಾಣೆನವಧಿಗಳ || ಅಯುರೀತನ ದುರ್ಗವೀಬಲ |
ದಿರುವುಗಳ ಬೇಳೆಂಬವನು ಬೇ | ಸರದೆ ಕಾಡಿದವೆಂಬವನ ಭಗವತ್ತನೀತನಲಿ ||೨೦|| ಅವನೈ ನೀನ
ಭಕತರಸಂ | ಭಾವಿತನು ಹೇಳೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ದೇವನುಜಕಣಾಧನಂಜಯನೆನಲು ಮಿಗೆ ಮೊಚ್ಚಿ ||
ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಸಖರಿಂ | ದಾವು ನಿನ್ನವರನು ಬೇಡುದು | ನೀವೆವಂಗೆ ಕಡುವೊನ್ನೆರೆಂದನು
ಕಂಡನರ್ಜುನನ ||೨೧|| ಅದರೆಮಗೆಯು ದಿವಿಜಪತಿಯೋ | ಪಾಟ ನೀದೆಮ್ಮಂಣದೇವನ | ಮೇದಿ
ನಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯ ರಾಜಸೂಯವನು || ಅದರಿಸಿ ಸಾಕೆನಲು ಗಜಹಯ | ವಾದಿಯಾದಸ
ವಸ್ತುಸಸ್ತನ | ನೈದೆ ಕೊಚ್ಚನು ಫಲಗುಣಂಗೆ ಸುಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ ||೨೨|| ಬಂದುತಿಂಗಳು ಪಲ
ವುಮನ್ನಣೆ | ಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನಸೇನಾ | ವೃಂದವನು ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ನರಸಾ||
ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ರಾಮಗಿರಿಯಲಿ | ನಿಂದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ನಡೆದನು | ಮುಂದಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ
ಹೊಕ್ಕನು ಭವನಪರವತನ ||೨೩|| ಆಗಿಂದ್ರವಿವಾಸಿಗಳ ಸು | ಭಾಗಧನವನು ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ
ಮ | ಹಾಗತಾಶ್ವನವನೊರೆಗೊಂಡನು ಮುಂದೆ ಸಂಜೆತ್ತಿ || ಆಗಯಾಳರ ಗಾವಿಲರ ನಿ | ಭಾಗ
ಧೇಯರ ಮೊಡಿಯುತ್ತರ | ಭಾಗವಲಿ ತಿರುಗಿತ್ತು ಪಾಳಯವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲ
ವನಚರರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬೃಹಂತಕನ ಕಾ | ತರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸೇನಾಬಿಂದುನಗಿರಿ
ಯಲಿ || ಇರವ ವರುಡಿ ಸುಧಾಮದೈತ್ಯರ | ನರೆ ವಿಭಾಟಿಸಿ ಪಾರ್ವತೇಯರ | ಪುರವ ಕೊಂಡು
ವುಲೂಕರನ ಪಾರವತಭಂಗಿಸಿದ ||೨೫|| ಮುಂದೆ ದಸ್ಯುಗಳೇಳುವನು ಕ್ಷಣ | ದಿಂದ ಕಾತ್ಮೀರಕರ
ಸಾಧಿಸಿ | ಬಂದು ದಶಮಂಡಲವ ಲೋಹಿತರನು ವಿಭಾಟಿಸಿದ || ತಂದಕಪ್ಪವಲಾತ್ರಿಗರ್ತರ | ನಂದು
ಹುದಳಿಸಿ ಗರುಖಿತರನಾ | ನಂದ.ಟಂಕಣದಾಭಿಚಾರಕರೂಷಕರ ಗೆಲಿದ ||೨೬|| ಧಾಳಿಯುಚ್ಚನು
ರೋಚಮಾನನ | ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪನ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುಮ | ಪಾಳಯವು ಚಿತ್ರಾಯುಧನ ನರಸಿಂಹನಗಿರಿ
ಯಲಿ || ಮೇಲೆ ವಂಗರ ಮುಂದು ವರನೇ | ಪಾಳಕರ್ಪರಮೂಣಿಯರನು ವಿ | ಶಾಲಕಾಂಭೋಚಾದಿ
ಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ತಿರುಗಿ ||೨೭|| ಪಾರತೀಕಕಿರಾತಬರ್ಬರ | ಪಾಂಯಾತ್ರರ ಮುಂದು ಸರ್ವವಿ |
ಹಾರವನು ಮೊಡಿದನು ಮೈಚ್ಚುಸಹಸ್ರಕೋಟಿಗಳ || ಕ್ಷಾರಕರ ಮೂಣಕರ ದೊಕ್ಕರ | ಪಾರಕರ
ಬುರಸಾಣಭೂಪರೊ | ಛಾರಾಭಟೆಯಲಿ ಕಾಡಿಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ||೨೮|| ಬದ. ಸಿವನಾಹಿ
ವೆಗಿರಿಯ ಪಾ | ಶ್ವರದ ಕಿರಾತರ ಮುಂದೆ ವಾಯ | ವೈದಲಿ ಶೋಭಿಸಿ ವರಳಿದನು ಹಿಮಗಿರಿಯ
ಕುಕ್ಷಿಯಲಿ || ಪುದಿದನಾನಾದ್ರೋಣಿಗಳಮ | ಧ್ಯದಕಿರಾತಪುಳಿಂದನಿಚಯನ | ಸದಮ ಹತ್ತಿದನಗ್ರ
ತಿಖರಕೆ ಪಾರ್ವತೀಪಿತನ ||೨೯|| ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನವು ಹಿಮ | ಗಿರಿಯ ಬಹಳೋತ್ಸಾದಶಿಖರಕೆ
ಸುಸದಲಿ ಹತ್ತಿದುದು ಪಾಳಯವೇನು ಹೇಳುವೆನು || ಕರಿತುರಗವರರಘನದಾತಿಗೆ | ಪುಗಣನೆಯಲ್ಲಿ
ಯದು ಹಿಮಗಿರ | ಯೆರಡುಸಾವಿರದಗಲತಿರಗಿತು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೩೦|| ಗಿರಿಯ ಕೋಣೆಯ ಕುಹ
ರಗ್ಗಣೆಗಳ | ಗರುವರುಂಟಿಂದಾವುಳಿಂದರ ನೊರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಾ ||

ಗಿರಿಯನಿಳಿದುದು ನಡೆದು ಬಲಿಂ | ಪ್ರೇಮಪ್ರಪಂಚದ ಬಹಳನದಿಗಳ | ಲಿರಡುತಡೆಯಲಿ ತಲೆಬಿಟ್ಟು
 ದುವನವನಂಗಳಲಿ ||೩೧|| ಅದು ಗಣನೆಗೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ವದರೋಳಿದ್ದುದು ಯಕ್ಷ-ಸ್ತುರ | ಸುದ
 ತಿಯರು ಕಿಂಪುರುಷರತಿರಾಗಿಗಳು ಸುಖಮಯರು || ಇದರ ಘಟ್ಟಣೆಗಾನಲೇನ | ಪ್ಪುದು ತದೀಯಜ
 ನಂಗಳಿತ್ತುದು | ಸುದತಿಯರನಾಮಂಡಲಕೆ ಮಿಟಾದವಸ್ತುಗಳ ||೩೨|| ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿ
 ಗುಹೆ | ಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಕಿರಾತನರ್ಗವ | ಚಲ್ಲಬಡಿದಪಹರಿಸುವನು ಬಹುವಿಧಮಹಾಧನವ || ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
 ಹೇಮಕೂಟದ | ಕಲ್ಲನಡರಿದನಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೆಲ್ಲಹಿಮಶೃಲದ ಮಹೋನ್ನತಿಬಹಳವಿಸ್ತಾರ ||೩೩||
 ಅಡಂತಿಬಲವಿದರಬೋಬೈಯ | ಗಡಬಡಗೆ ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ಹುಡಿ | ಹುಡಿಯಲಾ ಗಿರಿಕೋಟಿಕೋಳಾ
 ಹಳದ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯ ತುದಿಯಲಿ | ತುಡುಕಿದುದು ನಾನಾದಿಗಂತವ | ತಡೆ
 ಯದದ ಭುತವಾದ್ಯಗಡಹಯರಥದ ನಿರ್ಘೋಷ || ಹೇಮಕೂಟದ ಗಿರಿಯಗಂಧ | ವಾರ್ಮರ
 ಝೋಂಪಿಸಿದನವರು | ದ್ವಾವೆವಸ್ತುವೆ ಕೊಂಡನಿಳಿದನು ಬಳಿಕ ಪರ್ವತವ || ಅಮಹಾಹುಂವರ-
 ದಲ್ಲಿಯು | ಸೀಮೆಯೋಜನವಸಹಸ್ರವಿ | ರಾಮವದರೋಳಗೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಲಯೆ ದಾನಂದ ||೩೪||
 ಉತ್ತರೋತ್ತರದೇವಭೂಮಿಗ | ಳೆತ್ತಣವರಿದಳನಿಚಯತಾ | ನೆತ್ತ ಭೂರಿಧ್ವನಿಯನಿಗಜಬಜವ
 ನಿಜನವಾ || ಎತ್ತಲೆಂದಲಿಯರು ವಿನೋದಕೆ | ತೆತ್ತರಲ್ಲಿಯ ಪಕ್ಷಿವೈಗಹಯ | ವುತ್ತಮಾಂಗನೆಯ
 ರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಂಡುಫಲಗುಣಗೆ ||೩೫|| ಎರಡುಕಡೆಯಂಬುಧಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದ | ದುರುಳರನು
 ಧಟ್ಟಿಸಿ ತದೀಯರು | ವೆರಸಿಬಡಗಳು ನಡೆದುದಲ್ಲಿಯ ನಿಷದಪರ್ವತಕೆ || ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನದ
 ತುದಿ | ಪರೆಗೆ ಹತ್ತಿತು ಬಿಟ್ಟಿತಾಗರಿ | ಬಿಲಿಯ ಬಿರಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ ||೩೬|| ಮೇಲೆ
 ನಿಷಧಾಚಲದ ಸುತ್ತಲು | ಧಾಳಿಹರಿದುದು ದೆಸೆದನೆಯ ದೈ | ತ್ಯಾಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದದುಷ್ಟದಾನವಮಂಡ
 ಲೇಶ್ವರರಾ || ಸೈಲತಿಬರದೊಳುಳ್ಳಧೂರಗಳ | ತಾಳುಬಾಗಿಲ ಕುತ್ತರಲಿ ಕಾ | ಲಾಳುಹೊಕ್ಕುದು
 ಹೊಯ್ದ ಕಟ್ಟಿತು ಕೂಡೆ ಸೂರೆಗಳಾ ||೩೭|| ಗಿರಿಯ ತಿಬರದ ಮೇಲ್ಕಡೆಯನಾ | ಚಲಿಸಿನಿಷಧಾಚ
 ಲವನಿಳಿದುದು | ನರನ ಪಾಳಯ ಬಿಟ್ಟುದಾಗಲಿಳಾವ್ರತದಮೇಲೆ || ಅರಸಕೇಳೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ |
 ಪುಗಣಿತಯೋಜನದ ನೆಲಸುರ | ಗಿರಿಯಸುತ್ತಣ ದೇಶವತಿರಮಣೀಯತರವೆಂದ ||೩೮|| ಚೂಣಿಗಾ
 ನುವೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಣಕೆದಿರಾರುಂಬುವಾದ್ಯ | ಶ್ರೇಣಿ ಚಾತುರ್ಬಲದ ಫುಲ್ಲಣೆಗಿಲ್ಲಗರ್ವಿತರು ||
 ನೂಸೆಪೊಕ್ಕನು ಕನಕಕ್ರೂ | ದೋಣಿಗಳದರ್ಬಲಸುರಾಫವ | ನಾಣೆಗಂಜಿಸಿ ಕಳೆದು ಕೊಂಡನು
 ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಾ ||೪೦|| ಹಲದು ಹತ್ತಿತು ಗಂಧಮಾವನ | ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಣಯುಕ್ಷವಿದ್ಯಾ | ಧರರ
 ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲಿಯಸಾರವಸ್ತುಗಳಾ || ಗಿರಿಯನಿಳಿದರು ಜಂಬುನೇರಿಲ | ಮರನ ಕಂಡರು ಗಗನ
 ಚುಂಬಿತ | ವೆರಡುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತದೊಳತಿವಿಳಾಸದಲಿ ||೪೧|| ಅದರ ಫಲಹೇರಾನೆಗಳ ತೋ |
 ರವಲಿಹವುಗಿರಿಸಾರತಲೆಗಳ | ಹೊದಲಿನಲಿ ಬಿದ್ದೊಡೆದು ಹೊಳೆಯಾದುದು ಮಹಾರಸದಾ || ಅದು
 ಸುಧಾಮಯವಾಯ್ತು ಜಂಬೂ | ನದಿಜಲಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ಜಾಂಬೂ | ನದಸುರ್ವಣವೆಯಾದುದಾನದಿಯ
 ರಡುತಡವಿಡಿದು ||೪೨|| ಆರಸೋದಕಪಾನವೆ ಸಂಸಾರಸ್ಥಾಪ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯಿತರಾ | ಹಾವವಿಂಧನತಂ
 ಡಲಾಗ್ನಿಕ್ರಮವಿಧಾನವದು || ನಾರಿಯರುಸಹಿತಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರು | ಚಾರಣರು ರಮಣೀಯತೀರವಿ |

ಹಾರಿಗಳು ಬಹುರತ್ನದಿಂ ಮನ್ನಿಸಿವರೂಪನನ ||೪೩|| ಕೇಳಿ ಸೋಗನದಪ್ಪನವಿಗೆ ಕಂ | ಣಾಲಿ
ಬಿದ್ದಣವಾಯ್ತಲಾಸುರ | ಪಾಲಸದ್ವಸದರೋಹಗೆ ಬಹುದೇತೀರವಾಸಿಗಣಾ || ಧಾಳಿಧ್ಯಾತ್ಮಕೃತನು
ಮಾಣಿಸಿ | ಪಾಳೆಯನನುಪನನಸರೋಹದ | ಸುಲಯಲಿ ರಿಹಿಸಿನನು ಬಹುದೇತೀರವಾಸಿ ||೪೪||
ಲಲಿತವಿವ್ಯಾಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯನನುಕುಸಿನನು ಪಾಳೆಯ | ಸುಳಿಯದವರಾಚಲದ ಕೇಸರತೀರಿ
ಗಳ ಕಳೆಯ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಪ್ರೇರಪಿನ ಸುತ್ತಣ | ವಳಯದವರಾಚಲದ ಕೇಸರತೀರಿ
ಹೊಕ್ಕಿಳಾವ್ರತವರಾಪನೀಮಿಯಲಿ ||೪೫|| ಸೇನೆ ಪಡುವಲು ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಣ | ವಾನಪ್ರವಿಯ
ಗಂಧವಾದನ | ಸಾನವನು ಪೆಂಥಣಿಸಿಯಡಂತು ಚೂಣಶೃಂಗದಲಿ || ಅನರೇಂದ್ರನನಿಳಿದು ಪಡು
ವಣ | ಕಾನನಗಳ ಕೇತ್ರವಾಲದ | ಕಾನನಗಳ ಕಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಸೇನೆ ಒಳಿಸಲಿ ||೪೬|| ಅಲ್ಲಿ
ಸಾಗರತೀರಪಯಂ | ತೆಲ್ಲಿ ಗಡಿಯವೆಲ್ಲಿ ಸದತಿಯ | ರೆಲ್ಲಿ ವಣಿಗಣವೆಲ್ಲಿ ಒಡವನವೆಲ್ಲಿ ರಮ
ಣೀಯ || ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಸಾಧಿಸಿ | ಕೆಲ್ಲಿ ಕುರದಕೋಣಬಾಗಗ | ಕೆಲ್ಲಿವನು ಹೊಕ್ಕುಸಿ
ತೆರಳಿಚಿದನು ಮಹಾಧನವ ||೪೭|| ಎಡಕಡೆಯಲೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ನಡನಲಿನನಾಕುಸಿ ಮೂಡಣ |
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು ಗಂಧವಾದನಗಿಂಯನೇರಿಳಿದು || ನಡದಿಳಾವ್ರತದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದು | ಪಡಸುರಾ
ದ್ರಿಯನುಳುಹಿ ಬಲವಲಿ | ನಡಯಲತಿದೂರದಲಿ ಕಂಡರು ಮಂದರಾಚಲವ ||೪೮|| ಇದುವೆ ಕಡೆ
ಗೋಲಾಯ್ತುಗಡೆ ವೊಂ ದುದಧಿಯನು ತಾನಿದು ಮಹಾಗು | ಯದರಬಿಂಕವ ನೋಡಬೇಕೆಂದರ್ಜು
ನನ ಸೇನೆ || ಬದರಿ ಹತ್ತಿತು ನಡವಣಿದು | ಗದಲಿ ಬೆಟ್ಟಿಂಗಳಲಿ ನೃಪಂ | ದ್ವದ ಮಹಾಹವ
ವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ ಚೂಣಿಯವರೊಡನೆ ||೪೯|| ಇಳುಹಿದರು ಚೂಣಿಯನು ಮಂದರ | ನೆಲೆಯ
ಭಟರೊಳಿದರು ಭಾರಿಯ | ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲೊತ್ತಿದರು ಹೊಗಿಸಿದರು ದುರ್ಗವನು || ಕಲವಳೆಯ ಕೋ
ಲಾಹಲಕ್ಕಿವ | ರಳಕದಿದರು ಸುರಗಿಯಲಿ ತೆನೆ | ವಳಿಯ ಹಿದಿದರು ಸೋಯ್ದ ಕೇಶಾಕೇಶಯದ್ಧ
ದಲಿ ||೫೦|| ಶಕರು ಖದ್ಯೋತಪ್ರತಾಪರು | ವಿಕಳೆಚಿಂಫುರು ದೀರ್ಘಮಯವೇ | ಣಿಕರು ಪಶುಪಾ
ಲಕಪುಳಿಂದರು ಕಂಕಣಾಹವಯರು || ಸಕಲವಸ್ತ್ರಗಳೈದೆ ಸೋತ್ರದು | ವಿಕಳಬಲವೊಪ್ಪಿಸಿತು ಸರ್ವ
ಸ್ವಕವ ಸಂಧಾನದಲಿ ನೆಲೆಯಾಯ್ತಲ್ಲಿಯರ್ಜುನಗೆ ||೫೧|| ಶೋಭಿಸಿದನಾಗಿಯನಾಚಯ | ಹಾದಿ
ಯಲಿ ಹೊರವಂಚು ಬರವು | ಯಾದೆಗಿಕ್ಕಿದಬೆಟ್ಟವಿದ್ದದು ಮಾಲ್ಯವಂತಗು || ಭೇದಿಸಿದನದರೊ
ಳಗುಹೊರಗನ | ಲಾದವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ತಪ್ಪೆ | ಲೋದರವನೇರಿಳಿದು ಭದ್ರಾಶ್ವಕ್ಕೆನಡೆತಂದ
||೫೨|| ಅದು ಮಹಾರವೋಣಿಯತರವಂ | ತದರೊಳಿದ್ದದು ಶುದ್ಧಭೋಗ | ಸ್ವದರಯಕ್ಷೋರಕ್ಷ
ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋನಿಕರ || ಕುದುರೆರಥಗಜಪತ್ತಿನಿರ್ಘೋ | ಪದಲಿ ಬೆಟ್ಟಿಳೆಯಾಯ್ತು ಬೇಳಂ |
ಬದ ವಿಘಾತಿಗೆಸಿಲುಕಿತ್ತದು ಸಕಲವಸ್ತ್ರಗಳ ||೫೩|| ದೊರೆತಲ್ಲಿಯವೂರ್ವವಸ್ತ್ರಾತ್ಮರ ಸಮು
ದ್ರದ್ರವಿಪಪರಿಯಂ | ತರ ನಡೆದನೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರವಾ || ತಿರುಗಿದನ ಭದ್ರಾಶ್ವ ಕ್ಷ
ವನಾ | ಕುಸಿ ಬಡಗಲು ನಡೆದರಲ್ಲಿಯ | ಗಿರಿಯಕಂಡರು ಹತ್ತಿದರು ಹರಷದಲಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ||೫೪||
ನೀಲಗಿರಿಯಗ್ರದಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದು | ಪಾಳೆಯವು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಜಿರಿದು ಜರಿದ ಎದ್ರಿ
ಗಳೇ ನನುಸುರುವೆನು || ಮೇಲುದುರ್ಗದ ಸಂಧಿಗೊಂದಿಯೊ | ಇಳು ಹರಿದು ಸೂರೆಗೊಂಡು

ಏ | ಶಾಲವಸ್ತುವ ತಂದ ಶ್ಲಿವ್ವರಸ ಗಳೆ ಗೆಲಿದು || ೫೫ || ಎರಡು ಸಾವಿರದ್ವಾದನದು ನ | ತ್ವೇದ್ಯ
 ಸಾವಿರವ ಸುರವತಾ | ಕುಸಿ ರವ್ಯಕಥೂವಿಗಿಳಿದರು ಹೊಕ್ಕರಾನೆಲನ || ತರಸ ಕೆಳ್ಳೆಲ್ಲಿ ಸಮ
 ನೋ | ಹರವ ವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ನವೆಕಾ | ವಿವರವಗಲಕಿ ಸುತ್ತಿಬಂದರು ಗೆಲಿದು ಗರ್ವರ || ೫೬ ||
 ಅರಸ ಕೆಳ್ಳೆಲ್ಲಿಂದ ಬತಗಲು | ಹುರು ಬಿಟ್ಟರು ಹತ್ತಿದರು ಬೇ | ಸರದೆ ಕಲದುಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ೯
 ತರ್ವತ || ಗುರುತುಗಲ ತೋವಲಿ ಗುಹರವ ಕೊಳ್ಳದೋಡನಲಿ ಹೋ | ಕ್ಕಿಲದು ಸೂಚಿಸಿ
 ಕೊಂಡರಲ್ಲಿಯ ಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಇಳಿದನಾಗಲಿಯನು ಹಿರಣ್ಮಯ | ದೋಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳೆಯ
 ವತ | ದ್ವಲಯ ವಿಗರೋ ಭತ್ತ ಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರವ || ಬಳಸಿ ಬಂದನು ವಿವಲಸೌಧಾ |
 ವಳಿಯ ಕೆಲೆಯ ಸ್ವುಗೇಳ ನರ | ಲಲರಮರು ಕೂಡಿತನು ಹೊಗಳಿದರು ತರ್ವತಮಗೆ || ೫೭ || ಈತ
 ಫಾರತರೇಷ್ವರನು | ಪೂತಗತ ತತ್ಕರ್ತೃಭೂತನು | ಲಿತಸ್ಥಪತಿ ಗೆಲಿದನು ತ್ವಲ
 ವಿಸರ || ಈತ ಗೌರವತಪ್ರೊ ಲ್ಪರು | ಹೂತತನುನ ಶ್ರೀಲ ಭವನ | ಲ್ಪತನಂದಾಸ್ತಿ ಕುಟಕ
 ಕೊಂಡಾಡಿತರ್ವನ || ೫೮ || ತನತನಗೆ ತರಣಿಮರು ಹೂವು | ತನಿವಳಿಯ ಕರವರು ಕನತ್ಕಾಂ |
 ಚನವಿಭೂಷಣತತ್ಕುಚ ಮ ಪ್ರೊತವವೆಚ್ಚಿಗೆಯ || ವನಿತೆಯರನಾಪ್ರದಲಿ ಖಾ | ಟಿನಿವರನುಯ್ಯಗ
 ವಕ್ಷ್ಯಕ್ಷಾ | ಚರವನುತನಿತ್ತು ಸತ್ಕುಸಿವರು ಫಲಗೂರ || ೫೯ || ಧಾರಣೀಪತಿ ಕೆಳ ದಳ
 ನಡು | ದಾಲಬದಗಣಶೃಂಗಪರ್ವತ | ದೂರಯಲಿ ದೂರಗಳನು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಸಳೆದುಬಹುಧನವ ||
 ಭಾರಣೆಯ ಮುಂಗುಡಿಯ ಕೊಳ್ಳೆಗ | ಲೋರೂನಿ ತುರಿಗೆಲಿ ಸಿದ್ಧರ | ಚಾರಣರ ವಿದ್ಯಾಧರರ
 ಮುತ್ತಿದರು ಮನ್ನಿಸದೆ || ೬೦ || ಅರಸುಮೋರಾರುತ್ತುತಾಗು | ಎರಡು ಸಾವಿರದಗಲವದಲಿ | ತುರು
 ಗಿಬಿಟ್ಟರು ಸೇನೆ ಸೂಚಿಸಿವು ನಿನ್ನಳ || ಬಿಂದುದಾಗು ಕೆಳಗಣ್ಣತ್ತರ ಕುರುಗಳೆದವುಯ್ಯರಿತ
 ವಾಯು | ಬಿರುಕೆ ಬದಗಣಕಡಲು ಕಡಿತು ತಳವತಾಯ್ಕಳಲ || ನರವಲಿಯ ನೃಪರು ದೂರು |
 ಹುಯಿಬಿಟ್ಟರು ಪಾರ್ಥನಿದ್ದದೆ | ಗರವಕೇಳವರುಗಳ ಬುರು ಕುಡರರ್ವನನ || ಗುಯನಿಳೆಯಬ
 ರಿತ್ತಲತ್ತರ | ಕುರುಗಳಿಮನುಸ್ಯಾ ನವದು ಗೋ | ಚುಸಲಯದನರರ ಕಾಲ್ದಳಿಗುಂದವರದು
 || ೬೧ || ಅಲ್ಲವಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ನಿನಗು | ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಂ ದೂರಕಲಯದು | ಬಲ್ಲವರುತ್ತರಬಕ್ಕರು
 ಗಳಾನಿನಗೆ ಬಂಧವರು || ಗೊವಲಿಫಲಲ್ಲ ಸಾರಸ | ವಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯದು ಮರ್ತ್ಯವದಮೂ | ಳಿಲ್ಲಿ
 ಸುಳಿವು | ಭಾರವೆದರು ಚರರು ಫಲಗೂರ || ೬೨ || ಮೂಲದು ನಮಗವರು ಬಂಧು | ಶ್ರೀಣ
 ಗಳು ಗತ ಮೋಗಲದು ಕ | ಟ್ಪಣಮುಖವು ನಿಮ್ಮ ದೇಶನೋಳೊಳ್ಳಿದನುಗಳ || ವಾಣಿಯವ ಮೂಡ
 ದೆಸುಯ ಸ್ಥಿವೆ | ಕಾಣಕೆಯನಿವುದು ಯುಧಿಸ್ಥಿರ | ನಾಣ ನಿವಗನ ತುದು ಕೂಚ್ಚರು ಸುಲವಸ್ತು
 ಗಳ || ೬೩ || ತಿರಗಿತ್ತಲ್ಲಿಂದಿತ್ತು ಪಾಳಯ | ಮೂದುಬಿಟ್ಟ ಹರಣ್ಮಯನಿನ | ಕುಸಿ ರವ್ಯಕುರುವ
 ಳಾವೃತವಿಂದ ವಕ್ಷಿಣ || ಭುವೈಮತ ಹವರೇಷಕಿ ವ್ರಷವನು ದಾಖತ ಹುಮನಿತ್ತ | ಗು
 ಯಕೇವದಿಳಿದು ಬಂದುದು ತಂಕಮುಖವಾಗ || ೬೪ || ಕಳುಕು ಕಳೆದನು ಹಿಂದ ಕೂಡದ | ಬಲವನ
 ವರವರೆಲ್ಲ ಯಾಗ | ಸ್ಥಳಕೆ ಬಹುನೇಮದಲಿ ಹರಿದುದು ನಿಷ್ಪುರಂಗಳಿಗೆ || ನೆಲವಲಯದದನಸ್ತವಿದನು |
 ತಳವಡಿಸಿದನೊ ಕೆಯನುತ ಸುರ ರುಲಿಯ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರವ ... || ೬೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಸದ ೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಲ ನೆ ಯ ನಂ ದಿ .

ಸೂತನಿ ವರಾ ಸಿಂಧುಗೆ ಗತಮು ಕೂನು ಸು ಭಾಗವತಿ ಭೂಮಿ ಸ್ತುತಿ

ಸಾಗರೋಪಮಧನವ ಮೊಕ್ಕಿಸಿನನು ಕಲಿಖಿಸುವ

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧನಿತ್ತಿ | ಸಾಲ ಯವ ಸಂದನನ ಭಾಗ್ಯದ | ಹೊಲಿಕೆಗೆ ಬರುಂಟೆ
ನಳನಯವಾದಿಕಾಯರಲಿ || ಆಳು ನಡೆದುದು ಭೀಮಸೇನನ | ಘಾಳಿಯಿದೆಯೆನೆತ್ತದವನಿ | ಪಾಲ
ಕರ | ತೊವೆ ನಿಜು ತ್ತಾನುರೂಪವಲಿ ||೧|| ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಿಸಿ ರೂಚವಾನನ | ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು
ಸರ್ವ ಪಿತ್ತವ | ನಡಕಿತನಿಜನಾಳು ಮುರ್ದುಂಗ ಚ ಬಿಡುವಲಿ | ಫ ಬಿಡುವುನಿ ನಿನ್ನಾಳೊಗಡ |
ಬಡೆಯಿದೇನೆನೆ ಭೀಮಸೇನನ | ನಡೆಯಲ | ಶ್ರೀಪಾಲಬಂದನು ಕಂಡನುಚಿತ್ತಲಿ ||೨|| ಏನಬಂದೆ
ಯವ್ರೂರ್ವಜನೆ ಯಾ | ಗಾನನಾಗವನರೂಪತಿಪುಂ | ಮಾನದಲಿ ಶ್ರೀಪಾಲ ಹೇರಿಸಿದನು ಮಹಾಧ
ನವ || ಮಾನಿಸರ ಕಳಹಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ | ನಿನ್ನಿದೇಕೆಂದಾಡಿದಲಿ ಸ | ನ್ಯಾಸಸೂತ ನಿಲಿಸಿದನು ತಿಂ
ಳುಸವನನಂದನ ||೩|| ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಕಳಿಂಗದೊಡೆ | ಕಪಪಿ ಬಿಟ್ಟನು ಕೋಣಿವಂತನ | ಹಿಡಿದು
ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಸದೆದನು ಕೋಣಿವಾಸರನ || ಅಪಕಿತ್ತಲಿಯ ಧನ ಸಯೋಧಿಯ | ಕಡೆಯಕೋ
ಟಿಯ ಮುಲಯಲವನೆ | ಯೊಡೆದು ಬೀರ್ವುಪ್ಪು ನಿತ್ತನು ನೇವವಸ್ತುಗಳ ||೪|| ಆಳು ನಡೆ
ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ಗೋ | ಪಾಲನೆ ಏನ ಮುಲಯ ರತ್ತವ | ದೇಳಲಯನು ಸಂಕೈಯನು ಮುಂದ
ತ್ತಕಾಲವ || ತಾಳಿಸಿದವಾಕಾಶವಾನ | ಧಾಳಿಯಲಿ ಕೊಂದನು ಸಹಾಸರನ | ಮಲೆ ನಡೆದನು
ಗ ಏನ ಮತ್ತನು ಗೆಲಿದನುಭೀಮ ||೫|| ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದನನು ಸದೆ | ಬಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಕಿರಾ
ತುಲವನ | ಗುಪಿ ಕಾಟತನಂತ್ರವದರೂಳೆಗಳೊಮಾನಿಸರು || ಬಡೆಯದೆವರಿರ ನಂಗಡವ ಮುಡಿ
ಕುಡಿಯದಾಡಿ ನಿಶ್ಚಾವನರ್ಗವ | ಕೆಡಪಿ ನಿಸರ್ಥನ ಹೊಯ್ದು ಸೆವನು ಸಲುವಸ್ತುಗಳ ||೬|| ವಲಿತು
ಕಾನಿದವ ಗರ್ಭಾರನ | ಗೆಲಿದು ಮಗಧೇಶನಗುವ್ರು | ದೊಳಗೆ ಪಾಳಯ ಬಿಟ್ಟದವನಿಬರಗ | ನಡೆ
ತಂದು || ದಳನ ಹೇಳಿತನಾತನಲ್ಲಿ || ಬಿಡಿದು ಕೋನ ಗೆಲಿದು ಕಪ್ಪವ | ಸಳಮಕೊಂಡಬ್ರಿಯಲಿ
ಸದೆದನು ಬಿಳವನತ್ತರ ||೭|| ಸೂರೆಗೊ ಡಲ್ಲಿಂದೆ ನಡೆವನು | ವಿಶಾಲ ಗಂಗಾಸಂಗಮವ ಕೈ |
ವಿಶಾಲಯದೆ ಸಂಭಗವನಿಶ್ವರರು ವಶವಾಯ್ದು || ಹೇರಿಸಿದನನುಪಮವಸ್ತುವ | ನಾರಸೂಪಿರ
ಭಂಡಿಯಲಿ ನಡೆ | ದೇರಿ ಹೊಯ್ದನು ವಾಸುದೇವನ ಪೊದ್ರಕಾಹ್ವಯನ ||೮|| ಪುರವರವನಲ್ಲಿಂದ
ವೊಲ್ಯದ | ಕರತಿಯ ಮೂಡಿದನು ಮೂಡಲು | ಮದ ಮುಂದು ಸಮುದ್ರಸೇನನ ಸರ್ವಗವತೆ
ಯಲಿ || ತರಳಿಯಲ್ಲಿಂದ್ರಸೇನನ | ನೊರಸಿ ಭಂಡಾರವನು ಹೇರಿಸಿ | ಮುಳಿ ಮಂಗವನಕ್ಕಳಿಸಿ
ದನು ಲುಬ್ಧಕರಸಹಿತ ||೯|| ಸಾರಲೋಕಿತನೆಂಬಸಾಗರ | ತೀರವಾಗಿಗೋಳಕುರುವದ ವಿ | ಕಾರಚೋ
ನೆಗಚಿನಬೋಳಕರನು ನಿವಾಸಿಗಳ || ಓರೆಬಾಗಿನ ಕೂವೆಕೊಳ್ಳದೆ | ಗಾಂಕರನಪ್ಪಳಿಸಿ ವಲಿಯವಿ |

ಹಾಂಗಳ ಬುಗ್ಗಿದು ತುಂಬಿಸಿದನು ಸುವಸ್ತುಗಳ || ಧಾಳಿ ಹುದುದು ಪಂಚಗೌಳವ | ರಾಳವೊಡ್ಡಿ
ಯರಾಂದ್ರಜಾಳಾಂ | ಪ್ರಾಳಿಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೂಡಿಸಿದನು ಮಹಾಧನವ || ವೇಲುದುರ್ಗದ ಪಾರ್ವತೇ
ಯರಿ | ಗಾಳು ಹರಿದುದು ಸುದುಗೊಂದಿಯ | ಶೈಲಗಹೆಗಳೊಳರ ಸಿಡಿಡದನು ಬಹಳಧನೆಯು
ತರ ||೧೧|| ಅರಸಿದನು ಸಾವೆಗಳಲಬ್ಧಿಯ | ಕುರುವದಲಿ ಕೊಬ್ಬಿದಧನಾಧ್ಯರ | ಮುರಿದು ಮರಳಿದು
ಕೆಲಬಲದಲಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ || ಸೆರೆಪಿಡಿದು ತನಿಸೂರೆಯಲಿ ಪಡೆ | ನೆರೆದಣಿಯಲಾವ್ಲೇಷ್ಯವರ್ಗವ |
ತರಿದು ಶೋಭಿಸಿ ತೆಗೆದನಲ್ಲಿಯ ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ||೧೨|| ಅವುಹಾಖೋಟಕಮಹಾಹವಯ | ಧಾಮ
ದಲಿ ದಸ್ಯುಗಳನತಿನಿ | ಸ್ವೀಮಯವನಕರೂಪಕರ ತಾಗಿದನು ವಹಿಲದಲಿ || ಹೇಮಮುಕ್ತಾರಜತಚಂ
ದನ | ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುವಿಚಯದ | ಸೀಮೆಗಳ ನಾಂರಿಯ ನಳವಡಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೧೩||
ಮರಳೆಯನಿಲಜನಾಮಹಾದ್ಭುತ | ತರದ ವಸ್ತುವನಾನಲಾಪ್ತದೆ | ಧರಣಿಯನೆ ಸಂದಣಿಸಿದವಸಂಖ್ಯಾ
ತರಧಯೂಧ || ಅರಸುಗಳಸಹಿತೀಮಹಾಬಲ | ವೆರಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮನಂಣನ | ಚರಣಕೆರೆಗಿದನರ್ಜು
ನನ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ನಗುತ ||೧೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕೈ ಪದ ೩೦೪ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ನಡೆದು ವಿವಿಧದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ಜಡಿದು ಕಪ್ಪುವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ |
ಕಡಲನಳಯದ ನೃಪರ ಗೆಲಿದನು ವೀರಸಹದೇವ |

ಕೇಳು ಪನವೆಜಯಧುತ್ವೀ | ಪಾಲ ಸಹದೇವನ ಸಗೌಢಿಕೆ | ಯಾಳುತನವಿವರಾರಹವಣಲೆಂ
ಬತೆರನಾಯ್ತು | ಆಳು ಸಹದುದು ತೆಂಕಣವನೀ | ಪಾಲತನ ಬಿರಿಸಿಗುತನ | ದಾಳಿಗೀತನ ದೆಸೆಗೆ
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುದು ದಿಗಂತವಲಿ || ೧ || ಸೂರಸೇನನ ಸಹದು ನೆರೆ ಭಂ | ತಾರವೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ |
ವೀರಮತ್ಸ್ಯನ ಗೆಲಿದು ಸರ್ವಸ್ವಾಸಹಾರದಲಿ || ಭೂಬಲನಹದಂತವೆಕ್ರನ | ವಾರಣಾಶ್ವರಥಂಗಳ
ಳನು ಕೊಂ | ತಾರ ಭಟಿಯಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ || ೨ || ಖಳನಿಶಾಚರಕೋಟಿಗಳ
ನಲಿ | ಗಳಿಗೆಯೊಳಗಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ಮುಂ | ತಪಿಕವನ್ನೈಯರಾಸುರೇ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಹೊಳ
ದಯುಗುಂದುರ್ಗವಿಸಿನ | ಸ್ಥಳದ ಧರಣಿಪಂದಿರವೆಂದ | ಗ್ಗಳೆಯಗಬಲಧಹಯಸಹಿತ ತೆತ್ತರು ಸುವ
ಸ್ತುಗಳ ||೩|| ಮುಂಕ ರತೀಭೋಜಮೊಮ್ಮನ | ಮಂದಿರದ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ಎಂದು ಕೇಳಿದು
ಕೊಬ್ಬನತಿಸಯಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಮುಂದ ಚರ್ಮಾಣ್ವತಿಯ ಜಂಬುಕು | ನಂದನವನಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಜಹಯ
ವೃಂದವನು ಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನವಂತಿದೇಶದಲಿ ||೪|| ತರುಭಿದೊಡೆವಿಂದಾನವಿಂದದ | ಮುರಿದು

ಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಭಿಷ್ಠಕ | ನರಪತಿಯ ಗೆಲಿದ್ದ ವನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತವಲಿ || ಬರಬರಲುಕುಂತಲನೃಪ
ನನಾ | ಕುಸಿಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಖಳತಿ | ತ್ತಿರಕಿಳಿಂಧ್ರಕರೆಂಬಬೇಡರ ಧಾರದೊಳೋಡಿಸಿದ ||೫|| ಉರ
ವಣಿಸಿ ದಳ ತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಪಾ | ಸರದ ತಡಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟನಾವಿರುಪಾಕ್ಷಸೀಮೆ
ಯಲಿ || ಗರಿಚರರ ವನಚರರ ಬಿಂಕವ | ನೊರಸಿಕ್ಕಿಂಧಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸಿಬಿಟ್ಟುದು ಕಟಕ ಬಹು
ವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ||೬|| ಕೇಳಿದನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯವಿ | ಶಾಲಶೃಂಗವನೇರೇಘನನಿ | ಸ್ನಾಳಮೊಳಗಿ
ದೊಡೊಡನೆ ಮೊಳಗಿತುಗಿರಿಗುಹಾನಿಕರ || ಅಳಿದತ್ತಣದನುತ ಕಪಿಬಲ | ಜಾಲ ನೆರೆದುದು ಮುರಿದುತ
ರಶಾ | ಖಾಳಿಗಳ ಕೈದುಗಳಕೈಯಲಿ ತರುಬಿದರು ಬಲವ ||೭|| ಕವಿದುದೀಚಿತುರಂಗಬಲ ಸಂ | ತವಿಸಿ
ಲಗ್ಗೆ ಯಮಾಡಿ ವಾನರ | ನಿವಹದಲಿ ಕರೆದುದು ಶರಾಳಿಯ ಸುಭಷಮೇಘಚಯ || ತಿವಿದರಂಬಿನಸೋನೆ
ಗಳುಕದೆ | ಸವಡಿದುರನಲಿ ಸದೆದು ಹೊಕ್ಕುದು | ರವಿಸುತನ ಸಂತತಿ ಸುಷೇಣನು ವೀರವೃಂದಸೇನ ||೮||
ದೊರೆಗೆದೊರೆಯಿರುರಾಗಿ ಕಾದಿತು | ತರಳಬಿದು ದಿನವೇಳುಪುಯ | ತರ ವಿಘಾತಿಯೊಳೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ದರು ಭಯವಾನರರ || ಅರಸನೀನಾರೆನೆ ಯುಭುಷ್ಠಿರಾನರ | ತಿಯ ಕಫವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟರು | ಪರವಾವಸ್ತುಪ್ರ
ಚಮವನು ವಾದ್ರಿಕುಮಾರಂಗೆ ||೯|| ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ತುಕಣ | ನರಪತಿಗಳಾನುವರೆ ಸೇನೆಯ |
ಖುರಪುಷಕೆನುಗಾಗಿ ತೆತ್ತರು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ || ಉರವಣಿಸಿ ಬಲ ನಡೆದು ನಟಗಳ | ನರಸಿಕಾವೇಯಲಿ
ಬಿಟ್ಟುದುಹರಿದುದಲ್ಲಿಂ ದಾಳಿ ಘನಮಾಹಿಷ್ಮತಿಪುರಕ ||೧೦|| ದಾಳಿಯೆನಲಿಬರಾಗಿ ಹೊರವಂ | ಟಾಳು
ತಾಗಿದುದಲ್ಲಿಗುಪತಿ | ನೀಲನೆಂಬಾತನು ಮಹಾಹವವಾಯು ಚೂಣಿಯಲಿ || ಹೇಳಲವ್ಯತವುರಿದುದ
ಧಿಕ | ಜಾಸ್ವಲೆಯಲಿ ಚತುರಂಗಬಲ ಹರ | ಭಾಳನಯನಕವಾಟ ತೆರೆದಂತಾಯ್ತು ನಿವಿಷದಲಿ ||೧೧||
ಉರಿಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದದೋ ಮೋ | ಹರವು ತೆಗೆತೆಗೆ ಕುನ್ನಿಗಳ ಕಾ | ತುಸಲೀಯುಬರಾನೆ ಮುರಿಯಲಿ
ಹೊಕ್ಕುಕುದುರೆಗಳ || ಮರಳಿಚಲಿ ತೇರುಗಳ ಸೂತರಕರವವಾಘಿಯ ಸೆಳೆ ಪದಾತಿಯುತಿರಗೆಹೊಯ | ಹೊ
ಯ್ಯನುತ ಮಿಗೆ ಗವರಿದನು ಸಹದೇವ ||೧೨|| ರಾಯದಳವೇಕುರಿದುದೇನಿದ | ರಾಯತವು ಹೊಸತಾಯ್ತು
ವೈಶಂ | ಪಾಯಮುನಿ ಹೇಳಿನಲು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ || ರಾಯಕೇಳೈ ಪೂರ್ವದಲಿ ಕಮ | ಲಾಯ
ತಾಕ್ಷಿಯರುಂಟು ಹಲಬರುವಾಯುಸುಖ ಪರದಾರಗಮನವ ಮುಚ್ಚಿ ದನು ಬಳಿಕ ||೧೩|| ಪಾವಕ ದ್ವಿಜವೇ
ಷದಲಿ ಬಂದಾವಧುಗಳೊಡನಿರಲು ನಗರವ | ಕಾವವರು ಹಾದರವ ಹಿಡಿದರು ಹವ್ಯವಾಹನನಾ || ಕೋವಿ
ದರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿದೊಡ್ಡಧಾರ್ವ ವಲಂಬನಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು | ದ್ವಾವಿಸಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ತೋರಿದನುನಿಜತ
ನುವ ||೧೪|| ಧರಣಿಸ್ತರರಲಿ ಸುಪ್ರಧಾನರು | ವರಸಿ ಬಂದಗ್ನಿಯ ಪದತ್ರಯ | ಕೆರಗ ಕೋಪಸ್ತಂಭವ
ನಮಾಡಿದರು ದೈನ್ಯದಲಿ || ಪುರದಲದುಮೊದಲಾಗಿ ಕಾವುನಿ | ಯರಿಗೆ ಹಾದರ ಸಲುವುದೀವಿ | ಸ್ತರಣ
ವೆಂದು ಕೃಶಾನು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡನಾನ್ಯ ಪನ ||೧೫|| ಅದುವೆ ಮೊದಲಾಗಿಗಳಲ್ಲಿಯ | ಸುದತಿಯರು ಸ್ವ
ಷ್ಟುಂಡಚಾರಿಯ | ರದರಿನಾನ್ಯ ಪತಿಗೆ ಸಹಾಯವನಗ್ನು ಮಾಡುವನು || ಇದನಂತು ಸಹದೇವನುಪವಾ |
ಸದಲಿ ಮಿಂದು ಕುಶಾಗ್ರಸಂಸ್ತರ | ಣದಲಿ ಪವಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ವನ್ತಿಸೂಕ್ತದಲಿ ||೧೬|| ಯಾಗವಿ
ದುನಿನಗೋಸುಗವೆ ನೃಪಯಾಗಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ | ಮೇಗೆ ತಾನುಯದೆ ಧನಾಶಯಲಿವನ ಮುರಿಯ
ವಲಿ || ಈಗನೀನಡ್ಡೈಸಲೆವ್ವಯ | ಯಾಗ ವೃಳಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ಮಾಡಲಿ | ಯಾಗಪುರೋಹಿತ್ಯವೆಂದನು

ನಗುತ ಸಹದೇವ ||೧೭|| ಎಂದುನಾನಾವಿಧವರಸ್ತುತಿ | ಯಿಂದ ಹೋಗಲಿದರಗ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ | ರಿಂದುಬಿ
ಡಿಯನೆ ಬಿಟ್ಟಿನೀತನ ಮಾರದೆನು ನಿನಗೆ || ಎಂದ ತಿಳಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲಾದಳ | ಮೃಂದೆ ನಡೆದುದು ನೀಲಪುರ
ದಲಿಸಂದಣಿಸಿ ಬಳಿಕಾತನೀತನ ಕಂಡು ಪೊಡವಂಟ ||೧೮|| ತೆತ್ತಿನವ ಸರ್ವಸ್ವವನುತಾ | ನೆತ್ತಿ ಬಂದ
ನು ಕೂಡ ಬಳಿಕಿನೊ | ಕುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಸಹದೇವನಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ || ಮತ್ತೆ ಸಹ್ಯಾಚಲದ ಕೊ
ಳ್ಳದ | ಕುತ್ತಲನ ಭೂಪರ ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಸುತ್ತಿಬಂದಾಕರಿಸಿದನು ತದ್ವಿಲಿನಿವಾಸಿಗಳ ||೧೯|| ಇಳಿದು
ಕೊಂಕಣಗೌಳವರಕ್ಕೆ | ರಳರ ಸದೆದು ಮಹಾರ್ಘರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ಹೇರಿಸಿದನು ಸುಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಲೇಪ
ನವ || ಜಲಧಿಯಂತದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ಕುಲವ ಶೋಧಿಸಿ ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರ | ದಳವ ಧಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡನ
ನುಪಮಸಾರವಸ್ತುಗಳ ||೨೦|| ಕಳುಹಿದನು ಮಿಗೆಯಾಪ್ತಪತ್ರಾ | ವಳಿಯ ತನುಜನ ಬಳಿಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣ |
ದೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಪುವಾರಕ ಘಟೋತ್ಕಚನಾ || ತಿಳಿದಕಾಂಬರಗಳೆರಕವೋ ಮೋ | ಣ್ಣಳಜನದಹ್ಯ
ದಯಾಂಧಕಾರದ | ಹೊಳಕೆಯೋ ತಾನೆನುತಿರಲು ನಡೆತಂದನಾದನು ||೨೧|| ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕನು
ಘಟೋತ್ಕಚ | ನಾಳುಸಹಿತಯ್ಯಂಗೆ ನಮಿಸಿದ | ನೊಳಗವ ಹೇಳನೆಗೆ ಬಸಸಾರಾಜಕಾಂಬಯವಾ || ವಿಳೆ
ಯವ ತಾಯನಲು ನಗುತವಿ | ಶಾಲವಿನಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬಲು | ದೋಳಿನಲಿ ಸೆಳೆದಪ್ಪ ಮುಂಡಾಡಿ
ದನು ನಂದನನ ||೨೨|| ಮಗನೆ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗುಮಾನವ | ರಿಗೆ ಮಹೋದಭಿಗಮ್ಯವಲ್ಲತಿ | ವಿಗಡತ
ನ ಬೇಡಲ್ಲಿ ವಿನಯದಲೆನ್ನು ಕಾಂಬಯವ || ಸೋಗಸಿತೇಸಾವುದುಲಿ ಕಪ್ಪವ | ತೆಗೆವುದವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ
ಲ್ಲಿಗೆ ಶರಾಳಿಗಳೆವೆ ವಿಘಾತಿಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೩|| ಎನೆ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ ಭವನ | ತನಯ ಕಳ್ಳ
ಹಿಸಿಕೊಂಡು ತಂಕಲು | ಮನಬಮಾನ್ನವೆ ಬಂದರಾಮೇಶ್ವರದತ್ತಿವಗ್ಯಹಕೆ || ವಿನಯ ಮಿಗೆ ಪೊಡವಂ
ಟುರಳುನಂ | ದನನ ಕೀರ್ತಿ ಸ್ತಂಭಡಂಬರ | ವಿನಿಪ ಸೇತುವ ಕಂಡ | ನಡೆದನು ತಂಕಮೋಗವಾಗಿ
||೨೪|| ತೋರತತ್ತಿದೂರದಲಿ ಲಂಕೆಯ | ಮೂರುತ್ತಿಖರದ ದುರ್ಗವುಧಗೆ | ಮೂರುದಧಿಯನೆ ಮೆರೆ
ದುದಂದು ಮಣಿಪ್ರಭಾವದಲಿ || ನೂರುಯೋಜನ ಸೇತುಮೂಲವ | ಮೂರು ನಡೆದನು ಬಡಗವಾ
ಗಲ | ಸೇವಕಗಳಿನ ಪಟಮೋಗವ ದಾಟಿದನು ಮೂಲದಲಿ ||೨೫|| ಕೇಲಕೇಲಗಳೊಳಗೆ ನಿಜಪರಿ | ವಾರ
ಸಹಿತವೈಕೋದರಾತ್ಮಜ | ನಾಂಬನು ತಾನಾರೆನಲು ನಡೆತಂದ ನೋಲವಿನಲಿ || ವಿರದಾನವವರ್ಗದ
ಲಿ ಬಹ | ತೋರಹತ್ತನಕಂಡವೂರ್ವಪಿ | ಕಾಂಬಾನಿಸನಲ್ಲಿ ನುತ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಾರಜನ ||೨೬||
ಬಂದನರಮನೆಗಾಗಿ ಪಾಂಗಲ | ಮುಂದಣೆಡಬಲಹೇಮವೇದಿಯ | ಸಂದಣಿಯ ಜನ ನೋಡಲೆಂದನು
ದೋರಪಾಲಿಗೆ || ಇಂದುನಾವುತ್ತರದ ಭೂಮಿ | ರಿಂದ ಬಂದವು ಹೇಳು ನಿಜಪತಿ | ಗೆಂದೊಡ
ವ ಬಂದನು ವಿಭೀಷಣದೇವನೋಲಗಕೆ || ಜಯ ಬಿನ್ನಹ ಬಂದನುತ್ತರ | ರಾಯನಟ್ಟಿದ ದೂತನೆ
ನೆತ | ಪ್ಪಾಯಿತೇ ಹೋಗಿಸನಲು ಕರೆದನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನ || ವಾಯು ತನುಜನ ಸುತನು ತನ್ನ
ಪ | ಸಾಯಿತರು ಸಹಿತೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು | ವಾಯಿಯಲಿ ನಡೆತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೊಡ
ವಂಟು ||೨೭|| ಬಿಗಿದಮರಕತವ ಣಿಯ ನೆಲಗ | ಟ್ಟುಗಳ ಹವಳದ ಹಲಗೆಗಳ ಮೂ | ಳಿಗೆಯ
ಪೈಕೂರೈದ ಕವಾಟದವಜ್ರಭಿತ್ತಿಗಳಾ || ಹೊಗರಿಡುವ ಹರಿನೀಲಮಣಿವೇ | ದಿಗಳ ಮುತ್ತಿನಲಂ
ಬಳದ ಲೋ | ವೆಗಳ ಕಾಂತಿಯ ಲಳಿಯಲಹರಿಯೊಳಿದ್ದ ನಸುರಾರಿ ||೨೮|| ಇತ್ತಬಾರೈ ಕುಳ್ಳಿ

ರೆತ್ತಣ | ದೆತ್ತ ಬರವಾಚಟ್ಟಿದರು ನೀ | ವೆತ್ತಣವರೇನೆಂದು ನಿವೃಢಿಧಾನವೇನುಕದ || ಬಿತ್ತ
 ಲಿಸಿ ಹೇಳಿನಲು ಕೈಮುಗಿ | ಯತ್ತ ನುಡಿದನು ರಾವಣಾನುಜ | ಚಿತ್ತವಿಪುಲವೈಕುಳ ಪೂರ್ವೋ
 ತ್ತರದ ಸಂಗತಿಯ ||೩೦|| ಸೋಮವಂಶದಲರಸುಗಳು ನಿ | ಸ್ವೀಮಲದ್ವರು ಪಲಬರದರೊಳು |
 ಭೂಮಿಗಭಿಪ್ರತಿಪಾಂಡವಾತಂಗೈವರಾತ್ಮಜರು || ಅಮಹೀಪತಿ ಧರ್ಮನಂದನ | ಭೀಮಫಲಗುಣ
 ನಕುಲನಲ್ಲಿ ಸ | ಸಾವಸಹದೇವಾಖ್ಯಾನಿನಿಬರು ಚಿತ್ತವಿಸಿಯಿಂದ ||೩೧|| ಅರಸನೆಂದೊಡೆ ಸಕಲಧರ್ಮ
 ಕೆ | ಕರಚರಣವಾದಂತೆ ಯಾತನ | ಕಿಲಯಲಿಹರು ಚತುರ್ವಿಧೋಪಾಯ ಸ್ವರೂಪದಲಿ || ಸುರಮು
 ನಿಯ ಮೆತದಿಂದ ಯಾಗೋ | ತ್ಕರಷಕಾದುದು ಬುದ್ಧಿಜನಪಾ | ಧ್ವರದ ದಿಗ್ವಿಜಯಾಭಿಸಂಧಿಗೆ
 ಮಾಡಿದನು ಮನವೆ ||೩೨|| ಬಡಗಲರ್ಜುನ ನುತ್ತರಾಬ್ಧಿಯ | ತಡಿಯನೊಪರಿಗಂತ ವಸ್ತುವೆ |
 ಜರಿಸು ತಂದನು ಮೊದಲಾಕರಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ಪಡುವಲರ್ಜುನನನುಜತೆಂಕಣ | ಕಡೆಗೆ ಸಹದೇ
 ವಾಖ್ಯಾನಿಸು | ನಡೆಯುತಿದ್ದುದು ತಾ ಘಟೋತ್ಕಚಭೀಮಸುತನೆಂದ ||೩೩|| ಅರಸನೊಂದು ನಿಮಿತ್ತ
 ದೇಶಾಂ | ತರಪರಿಭ್ರಮಣದಲಿ ವಿಹಿಂಸಾಂ | ತರದೊಳಿರೆ ಬಿಂದುದ ಹಿಡಿಂಬಕನೆಂಬನಸುರಪತಿ ||
 ಕೆರಳಿಚಿದೊಡಾ ಭೀಮನಾತನ | ನೊರಸಿದನು ಖಳನನುಜಿಯಾತಂ | ಗರಸಿಯಾದಳು ಸತಿಹಿಡಿಂಬಿಕೆ
 ಮಾತೆ ತನಗೆಂದ || ಇನಿಬರಿಗೆ ಪತಿ ದೇವಕೀನಂ | ದನನಘಾಸುರವುಘನ ಮಧುಸೂ | ದನಮು
 ರಾಂತಕ ದ್ರೈತ್ಯಮರ್ದನ ಭಕ್ತಸುರಧೇನು || ಮುನಿಹೃದಯಸರ್ಯಂಕ ಕರು | ಕಾವನಧಿ ರಾವಣ
 ಕಂಠಕಾನನ | ಘನಪರಶುರಾಕ್ಷಣೈವೈವರಜೀವಸಖನೆಂದ ||೩೪|| ಕ್ರತುವಿದಸುರಾರಾತಿಗೀ
 ಕ್ರತು | ಪತಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರೂತನಾನಿದ | ರತಿಶಯವೆ ನೀಬಲ್ಲಿಯೆನೆ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರಾ ||
 ಇತರವಿದಧಿಂಧುಕ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರತತಿಯುಂಟೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ | ಪಿತತೀರ್ತಿ ತ್ರೇತೆ ಯಾದ್ವಾಪ
 ರದಲಾಯ್ತಂದ ||೩೫|| ತಾವು ವರ್ತ್ಯರುಪೂರ್ವಯುಗದವ | ರಾವು ತಮ್ಮಂತರವ ನೋಡದೆ |
 ದೇವರೆದೆಲ್ಲಣದ ಲಂಕೆಯ ತಾವನೀಕ್ಷಿಸದೆ || ಅವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂಬುದ | ಭಾವಿಸದ ಗರ್ವಿ
 ತರನೋಡಿ | ಸ್ನಾವಸದರವೊ ನಾವನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಖುನಿಕರ ||೩೬|| ನೊಸಲಿನಲಿ ಕಣ್ಣು
 ಕೈದೇವನು || ಮೊಸದುಲಂಕಾದಿವೀಪಸೀಮೆಗೆ | ವಿಸುಕಲನ್ಮನು ಬಂದು ಕಂಡವೆಲ್ಲ ಪಾಪಣವ ||
 ಜಿಸುಪಂಭವನಾದಿತೇಯ | ಪ್ರಸರಮಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಲಿಪ್ಪುವು | ನುಸಿಗಳಹಮಾನವರ ಪಾಡೇನೆನುತ
 ಗರ್ಜಿಸಿತು ||೩೭|| ಕಾಳಗದೊಳಿಂದಮಗೆ ದಿವಿಚೇಂ | ದ್ರಾಳಿಯಲಿ ಸವನುಬರ ಕಾಣವು | ಮೇಳ
 ವೇ ಮರು ಮೂತು ಮರ್ತ್ಯರ ಸಹಸವೆಮ್ಮಡನೆ || ತೋಳನಳವಿಗೆ ಮಲಿತ ಮೃಗತಿರು | ಬಾಲದಂತಿ
 ಹುದೆಂದು ಮಂದಕ | ರಾಳಮತಿಗಳು ನಗಲು ಕಂಡನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ||೩೮|| ಸಾಲಗೆಯ
 ನೊಗೊಬ್ಬಗಳಲಿ ಛ | ತಾಚಳಿಸಿದರೇನಹುದು ಸಭೆಯಲಿ | ಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಾರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ
 ಭಾರಣೆಗೆ || ಅಳುತನವಂತಿರಲಿ ಮೈಷ್ಠವ | ಮೌಳಿ ಬೆಸಸಲಿ ಕೇಳಿನೆನಕ | ಟ್ಟಾಳುಗಳ ದೇವನು
 ವಿಭೀಷಣನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೩೯|| ಕಾಲವಾವುದು ತನ್ನಶಕ್ತಿಯ | ಕೇಳುನೋಲಾವುದು ಸಹಾಯದ |
 ಮೇಲುತರಗೆ ನೆರ ಸೋಡದೆ ಬಯಲಗರ್ವದಲಿ || ಸೋಲುವುದು ಜಗಜಿಹವದ ಗತಿ | ಕಾಳು
 ದು ಖಳರಲಿಯಲದನುಬ್ಬಳುವರು ಬಂದೆಂದು ಜರದನು ತನ್ನಮಂತ್ರಿಗಳ ||೪೦|| ಅದಲನೀವು

ಪರದಲೀಹರಿ | ಯುದಯಿಸಿದನಾಕಾಲದಲಿ ಸಲ | ಹಿದನು ನಮ್ಮನು ಹಿಡಿದನಿವರನು ವರ್ತಮಾನ
 ದಲಿ || ಮದದ ದರ್ಪದಲಂಬುಜಾಕ್ಷನ | ಪದ್ಮಮೆರೆದೋಡೆ ಪಾತಕದದು | ಗರ್ವದಲಿ ಕೆಡಹನೆ ನಮ್ಮನೆಂ
 ದು ವಿಭೀಷಣನು ನುಡಿದ ||೪೧|| ತರಿಸಿದನು ಭಂಡಾರದಲಿ ಪರಿ | ಪರಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ಕಂಠಾ |
 ಭರಣಕಂಕಣ ವಜ್ರಮಾಣಿಕಮರಕತಾವಳಿಯ || ಚರಣನೂಪುರರೂಪವಟಿಗೆಯುಂ | ಗರುಡೀ
 ಟಾಂಗದ ಸುಕರ್ಣಾ | ಭರಣವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಭೀಮಕುಮಾರನೋಡನುತ ||೪೨|| ನಿಲಮಣಿ
 ಕಾಂತಿಗಳಹೊಯ್ಲಲಿ | ಕಾಳರಜನಿಯೊಲಾಯ್ತು ಮುತ್ತಿನ | ಧಾಳ ಧವಳಿಸಲಾಯ್ತುಚಂದ್ರಿಕೆ
 ತವವ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ || ಮೇಲೆ ಹೊಂಬಿಸಲಾಯ್ತು ಮಾಣಿಕ | ದೇಳಿಗೆಯಲಹರಿಯಲಿ ವರರ | ತ್ವಳಿ
 ರುಡಿಯಲಿ ಚಂಡಿಯಾಯಿತು ದಿವಸವಂದಿನಲಿ ||೪೩|| ತೆಗೆಸಿದನು ಗಜದಂತಮಯವೆ | ಟ್ಟಿಗೆಗಳನು
 ಕರ್ಪುರದ ತವಲಾ | ಯಿಗಳ ಹವಳದಮಂಚವನು ಮಣಿಖಚಿತರಚನೆಗಳ || ಬಿಗಿದವಜ್ರಪ್ರಭೆಯ
 ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದಬಡ್ಗ ಕಟಾರಿಗಳ ರುಗ | ರುಗಿಪಹೊಂಗೆಲಸದ ವಿಚಿತ್ರದ ಚೋಡಸೀಸಕವ
 ||೪೪|| ಗುಳವ ರೆಂಚೆಯ ಹಕ್ಕಲಕೆಹ | ಲ್ಲಳವ ಮಣಿಕಾಂಚನಮಯಂಗಳ | ಕೆಲಸಗತಿಗಳ ಹೇಮರೇಖಿ
 ಯವಿವಿಧಚಿತ್ರಗಳ || ಬಿಳಿಯಚಾಲಯಹೊರೆಗಳ್ಳರುಹ | ತ್ತಳದ ಕಟ್ಟಿಗೆಬೆಂಟಿಗಳ ಹದ | ಪಿಲು
 ತದ್ರಿಯಶರಾಳಿಗಳ ತಂದಿಳುಹಿದರು ಚರರು ||೪೫|| ಬಲಮುರಿಯ ಶಂಖಗಳ ಗಂಧದ | ಬಲಹೊರೆಯ
 ಕೃಷ್ಣಾಗರವಿನೋಟ್ಟಿನ ಸುರಂಗಿನಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳ || ಪ್ರಲಿದೋಗಲ ಕೃಷ್ಣಾಜನಂಗಳ |
 ಹೊಳೆವಹೊಂಗೆಪ್ಪಲಿಗೆಚಿತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸತ್ತಿಗೆ ಹೇಮಘಟಸಂತತಿಯನೋಟ್ಟಿದರು ||೪೬|| ಕೀಳಿ
 ಸಿದನರವನೆಯ ಹೇಮದ | ತಾಳಮರಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ವರ | ಶಾಲೆಯಿರುರಲಿ ತೋರಣಸ್ತಂಭಗಳಹ
 ವೆಂದು || ಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಹಂಕದಟ್ಟಿನ | ಜಾಳಿಗೆಗಳನು ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಮೇಲುಮುದ್ರೆಗಳಿಕ್ಕಿ
 ದವು ಕರಿಸಿದನು ಹೊರೆಯವರ ||೪೭|| ಕುಲಗಿರಿಯನೋಡೆಮೀಟಿ ತಮ್ಮಯ | ತಲೆಯೊಳಾನವಕ
 ಕರ್ತಾಂಗದ | ಕಲುಬಲೆಯ ಹೇರೋಡಲ ಮಿಡುಕಿನ ಕಾಳರಕ್ಕಸರ || ಸೆಳೆದು ಹೊತ್ತರು ಹೊರೆ
 ಯನಿವರಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಹೊರವಂಟರು ವಿಭೀಷಣ | ಕಳುಹಿದನು ಪವಮಾನಸುತನಂದನನ ಸತ್ಕರಿಸಿ
 ||೪೮|| ದನುಜನಬ್ಧಿಯ ದಾಟಿ ಸಹದೇ | ವನ ಸಮೀಪಕೆ ಬಂದು ರಾವಣ | ನನ್ನಜಮಾಡಿಬಹ
 ಳಸತ್ಕಾರವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿ || ಅನಿಬರನು ಕಾಣಿಸಿದನಾಕಾಂ | ಚನಮಯದ ಹೊರೆ ಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಗ |
 ಳನು ಪಮಿ ತರಕ್ಕಸರ ಕಂಡಂಜಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ||೪೯|| ಲಾಲಿಸಿದನಾಖಳರನೆತ್ತಿತು ಪಾಳೆಯವು
 ನಡೆತಂದು ಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣವನ್ನೆದಿ ಬಂದನು ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಣಕೆ || ಪೆಳ್ಳಲೋಗುವಸುಮ್ಮಾ
 ನಸಿರಿಯ ಚ | ಧಾಳದಲಿ ತಂದಳಿಳವಸ್ತುವ | ನಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನವನೀಪತಿಗೆ ಸಹದೇವ ||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕೈ ಪದ ೩೫೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

—

ಸೂಚನೆ | ನಕುಲ ಪಶ್ಚಿಮದೇಸೆಯಭೂಮಿ | ಲಕರ ಗೆಲುವು ನೆರೆದರನ್ನ

ಪ್ರಕರದಿಂದಳಕಾಪುರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ನೃಪನಗರ .

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಪಶ್ಚಿಮದೇಸೆಯ ಭೂಮಿ | ಪಾಲಕರಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆದ
ನು ನಕುಲನೋಲಿನಲಿ || ಧಾಳಿ ಹುರುಡು ಮರುಯವನನೇ | ಪಾಳರೋಹಿತರೆಂದೆನಿಪಭೂ | ಪಾಲ
ಕರ ಮುಂದವರ ಸಪ್ತಾಂಗವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ ||೧|| ಹೇಮಕನ ಸೈಭಕನೆಂಬನ | ನಾವರನು ಮುಂದ
ನು ಕಳಿಂಗದ | ಭೂಮಿಪರಸದೆದನು ತ್ರಿಗರ್ತರ ತಿಜಿಯಸಂತತಿಯ || ಹೇಮಮಾತ್ರವನುಳ್ಳಹದವದಿರ |
ಭೂಮಿಗಳನವರ್ಗಿತ್ತವಸ್ತು | ಸ್ತೋಮವನು ನೆರೆಹಿದನು ನಡೆದನು ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ||೨|| ಮುಂದನ
ಗ್ಗದಚೇಕಿತಾನರ | ನೆರೆಗಿದನು ಬರ್ಬರತುರುಷ್ಕರ | ನೋರಗಿದನಾಹವದೋಳಾಭೀರಕರ ಬಾಹ್ಯಕರ ||
ಸೇರೆಯಹಿದನು ಪಾರ್ವತೀಯರ | ನರುಕ್ಕುಗೊಳಿಸಿದಬೀನರಂಬ | ಪೃರನು ಸಿಂಧುಸರಸ್ವತೀತೀರ
ದಮಹೀಶ್ವರ ||೩|| ರಣದಸಂಕೇತಗಳೊಳ್ಳುತ್ತವ | ರಣಸಮರ್ಥರ ಹಿಂದಿದನು ಚಾ | ರಣರ ಮರ
ಸಾಣರನು ಪುಷ್ಕರವರನಿವಾಸಿಗಳ || ಹಣಿದನಲ್ಲಿಂದತ್ತ ವಿಗೆ ಪಸು | ವಣಬಗಂತದಲದ್ವಸರಸ |
ಚ್ಯೂದವರ ಪಂಚನದಭೂಮಿಯಭೂಮಿಪರ ಗೆಲಿದ ||೪|| ಖ್ಯಾತಿಕರವಣ್ಣ ಕೂಕರಕೃತ | ಯಾತಿಕರ
ಯಾರ್ಥಯಸೋವೀ | ರಾತಿಶಯಬಡಹಾರರವಳದ್ವಾರಪಾಲಕರ || ಘಾತಿಸಿದನವರಗಳ ವಿತ್ತ | ವ್ರಾ
ತವನು ಹೇರಿಸಿದನೆಡಬಲ | ದಾತಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ತೆಗೆದನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ||೫|| ಮಾವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೊ
ಡಾಮಾ | ದ್ರಾವನೀಪತಿಶಲ್ಯಮಿಗಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನೊಲಿದಿತ್ತನೀತಂಗಳಿಳವಸ್ತುಗಳ || ತೀವಿವರು
ಭಂಡಿಯಲಿ ಮುಂದಣ | ಚಾವಟಿಯಚಪಳಿಗೆ ಹುಯೆ ನೃ | ಪಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆತ್ತರು ಕಂಡುವಸ್ತು
ಗಳ ||೬|| ತಳಿತು ಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಪಡುವಣ | ಜಲಧಿಯ ಕರವಳಿಗಳಲಿ ಕೇವಳಿಸಿದರು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯ
ಲಿ ಕೊಂಡರು ಸುವಸ್ತುಗಳ || ಕಳಿಸರದ ಹುರುಗಿಯ ಮಾಲಿಗೆ | ನಿಲುಕಿ ಸಕಲವೈಚ್ಛಭೂಪಾ |
ವಳಿಯ ಭಂಗಿಸಿ ಹೇರಿಸಿದನೊಂಟಿಗಳಲಾಧನವ ||೭|| ಹೇರದವು ಬಹುಧನವನೊಂಟಿಗ | ಳಾರಸಾ
ವಿರ ಮಿಕ್ಕವಸ್ತುವ | ಹೇರದವು ಯೆತ್ತಗಳ ಮೂಡಿದಭಂಡಿಸಾವಿರವು || ಆರೂಕ್ಷತುರಂಗಲು
ಪ್ಪುಗ | ಳಾರುಕೋಟಿಗಳಾನೆಗಣನೆಯ | ವಿಶುವವು ವ್ಯಗಪಕ್ಷಿಕೋಣನ ಕುಲಯ ಹಿಂಡುಗಳು
||೮|| ಮರಳಿತೀರನಸೇನೆ ಬಂದನು | ಪುರಕೆ ಕಂಡನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಚರಣಕಿರಗಿದನಳಿಳವಸ್ತುವ
ಬೇರೆ ತೋರಿಸಿದ || ಅರಸನುತ್ಸವವನು ವೈಕೋದರ | ನರನಕುಲಸಹದೇವನಂತ | ಪುರದ ಹರುಷದ
ಸಿರಿಯನದನೇವಣ್ಣಿ ಸುವೇನೆಂದ ||೯|| ಕಳವು ಹುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ | ಸ್ವಲಿತವಾರಡಿ ಬಂದಿ ದಳವುಳ |
ಬೆಳಗುವತೆಯನ್ಯಾಯ ಪರಿಭವತಕ್ಕಡೊಳ್ಳಾಸ || ಹಳವುವಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ | ಕೊಲೆಯುಡಾವರವಿ

ಕೃತಿಮಾಯಾ | ಎಳಿಗಡಗದವೀಯುಭಿಷ್ಠಿ ರನ್ಯಪನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ನೈಗನ ಭರತನ ದುಂದುಮಾ
 ರನ | ಸಗರಪೂರೂರವನನಾತನ | ವ.ಗನ ನಹ-ಷನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ನಳನ ದಶರಥನ || ಹಗಲಿರುಳು
 ವಲ್ಲಭರವಂಶದ | ವಿಗಡರಲಿ ಯವನೊನು ಸಂಯೋ | ಮಿಗಲೊ ಬಲ್ಲವನಾರೆನಲು ಸಲಹಿದನು
 ಭೂತಳವ ||೧೧|| ದ್ವಾಪರದ ಮರಣವನಿಕೆಯಲಿ | ದ್ವಾಪರವೊ ಕೃತಯುಗವೊ ಧರ್ಮದ | ರೂಪು
 ನಾನಾಮುಖದಲವತಿಸಿತೋ ದಿಗಂತದಲಿ || ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು ಎಣರ್ಪಶ್ರಮದ ಧ | ಮೋಪಚಯವೆರಡಂ
 ಫ್ರಿಮುಂದಿದು ವಿ | ರೂಪವಾದುದಧರ್ಮವೀ ಧರ್ಮಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೨|| ಬಡಗಲುತ್ತರಕ್ಕರುಗಳಿ
 ತ್ತಲು ! ಪಡುವುದು ವಿಭೀಷಣನಪುರ | ಗಡಿಕೃತಾಂತನದೆಗೆಮೊಡಲು ದಿನಪನುದಯಾದ್ರಿ ||
 ಪೊಡವಿಯಿದರಲಿ ಯವಜನಾಣಗೆ | ನಡಗುವುದು ರಾಯಂಗೆ ತೆತ್ತುದು | ಗಡ ಸುವಸ್ತುವನೇನಸಾ
 ಧ್ಯವು ಕೃಷ್ಣನೊಲಿದಲಗೆ ||೧೩|| ಕಳೆನ ಸವಿದರ, ಮೂರಯೋಜನ | ವಳೆಯದಲಿ ಪಡಿಯುಗಳು
 ಕೋಟಾ | ವಳಯ ಸುಯ್ಯಾದಲಿ ಹೊಯ್ದರು ರತ್ನಕಾಂಚನವ || ಕೆಲದೊಳ್ಳಿಗಾವುದದೊಳಿ
 ಕ್ಕಿದ | ತಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಳವಸ್ರಾ | ಎಳಿಯನೊಟ್ಟಿದರದರ ಕೆಲದಲಿ ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೧೪||
 ಹತ್ತಯೋಜನವಳಯದಲಿ ಮಿಗೆ | ಸುತ್ತಸೇಲಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಯ | ಮತ್ತಗಜರಥಗೋಮಹಿ
 ಪಿವರಸ್ಯಂಭದ ಚಯಕೆ || ಉತ್ತಮಾಂಗನೆಯಲಗೆ ಭವನಗ | ಳಿತ್ತ ಬೇರವಾಯ್ತು ನೃಪಯಾ |
 ಗೋತ್ತಮಕೆ ಪರೂನಿಸಿದರು ಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ ||೧೫|| ಬಳಿವನೋದೆಯ ಭಾವಿ ನೂರರ | ವಳೆಯ
 ತುಂಬಿತು ತೈಲಧೃತಮಧು | ಗಳಲಿ ವರಗುಡಶರ್ಕರಾದಿಯ ಕಣಜಕೋಟಿಗಳು || ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ
 ಗೋಧಿಕಡಲೆಯ | ವಿಳಸರಾಶಿಯದೇಸುಯೋಜನ | ದಳತೆ ಯಿಂದಾರಲವರೆಂದನು ಮುನಿನೃಪಾ
 ಲಂಗೆ ||೧೬|| ನೆರೆದುಪರ್ಥವನಂತವವನೀ | ಶ್ವರರ, ಪವಾದರು ಚಿತ್ತಸ್ಸಾ | ಗರದ ಮಧ್ಯದಲಾಣೆ
 ಸಂದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಕರನು ಬೇರವರನು ಮಹಿ(ಶಾ | ಧ್ವರಕೆ ಸಮಯವಿದೆಂದು
 ಪಾರಾ | ಸಲಯ ಭಾಷ್ಯರು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯೊಳಿಂದರವನಿಪಗೆ ||೧೭|| ಹೋಗು ಫಲುಗುಣ
 ಕಂಸಮಂಥನನ | ಬೇಗ ಬಿಂಬುಂಗೈಸಿ ತಾ ನೃಪ | ಯಾಗವಾತನ ಹೊರೆ ವೇದೀಯಜಯಾಭಿ
 ವೃದ್ಧಿಗಳು || ಅಗಮೋಗತಾದು ರಚ್ಚಿಯ | ರಾಗಬಿಕ್ಷಣವೆನಲು ಮನವನು | ರಾಗದಲಿ ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥ ಬಂದನು ಕಂಠಚ್ಯುತನ ||೧೮|| ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಬಿಗ್ನಿಜಯಸಂ | ಪಸ್ತವಸ್ತುನಿಧಾನವನು
 ಮೇ | ಲಿನ್ನು ದೇವರು ಬಲ್ಲಿರುತ್ತರಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ || ನಿನ್ನು ಕೃತೆಯಲಿ ರಾಜಮುಖಿ ನಿ | ಪ್ಪನ್ನ
 ವಾದರೆ ಬೊಮ್ಮನಿಂದ್ರನ | ಮನ್ಮಥೆಯ ಮೈಕೋಂಕಿನೋಲಗ ಸುಲಭವಹುದೆಂದ ||೧೯|| ಕರೆಸಿ
 ಯಾನವನಾಯಕರ ಸಂ | ವರಣೆಯನು ನಿಜಪುರದ ಕಾಟಂ | ಗಿರಿಸಿ ಬಲದೇವಂಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಕಲರ
 ಕ್ಷಣವ || ತರಿಸಿ ಭಂಡಾರದಲಿ ವಿವಿಧಾ | ಭರಣವಸನಾದಿಗಳ ಹೇರಿಸಿ | ಹರಿ ಧನಂಜಯನೊಡನೆ
 ಬಂದನು ಬಂಧುಜನಸಹಿತ ||೨೦|| ಇವಿರುವಂದನು ಧರ್ಮಸುತಹರಿ | ಪದಮಯೋಜದಲೆರಗಿದನು ನಿನ |
 ಗಿದು ವಿನೋದವಲೇ ವಿಮುಕ್ತಗೆ ಭಕ್ತಸಂಸ್ತರಣ || ಕುದಿದು ಮರುಗಿದವರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ | ಪದವ
 ಕಾಣದೆ ಸುತಿಗಳೆಮ್ಮಯ | ಸದನವೆಳಿಳಾವ್ನಾಯನಿಕರವನೇಡಿಸುವುದೆಂದ ||೨೧|| ನಗುತ ಸಾಕೇ
 ಳೆಂದು ರಾಯನ | ತೆಗೆದು ತಳ್ಳಿಸಿ ಕೈಯತಳುಕಿನೋ | ಳಗಧರನು ನೃಪಸಭೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ||

ಮುಗಿದಕರದಲಿ ವ್ಯಾಸಧಾಮ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರವಿಳಮಂ | ತ್ರಿಗಳ ಸಚಿವರು ನೆರವುದಾ
 ಲೋಚನೆಯಭವನದಲಿ || ಕಳಹಿದನು ನಾನಾನ್ಯಪರವಂ | ಡಲಕೆ ದೂತರನವಿಳ ಪುಷ್ಪಸಂ | ಕುಳಕೆ
 ತಿಪ್ಪರ ಪರುಲವಿಸಿದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ || ಕಳಹಿದನು ನಕುಲನನು ಬಳಿಕೆ | ತ್ತಲು ನೃಪಾಧ್ಯಾಪನೆಯಲ್ಲಿ
 ಗಲ್ಲಿಯು | ನೆಲನ ಶೋಭಿಸಿ ಕರೆಸಿದರು ಬಹುವಿಧದ ಶಿಲ್ಪಿಗರ || ೧೫ || ಮಯನ ಮತ್ತವಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ
 ನಯವಿವೇಕದಲಮಲಮಖಶಾ | ಲೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಸುಲಕ್ಷಣಶಸ್ತ್ರಕೂತ್ರದಲಿ || ನಿಯತಪತ್ನೀ
 ಶಾಲೆ ಜನವೇ | ದಿಯವರಾಂತರೈದಿ ಮಖವೇ | ದಿಯ ಬಹಿರ್ವೇದಿಗಳನಳವಡಿಸಿದರು ವಹಿಲದಲಿ
 || ೧೬ || ಬಿಗಿದಬಿಂಗಾರಿಗಳ ಮೇಲ್ಕು | ಟ್ಟುಗಳ ಮೊಣಿಮಯಸೂಸಕದ ಲೋ | ಪೆಗಳ ಮುಖಮಂಟಪದ
 ಚಾರಿಯ ನವಫಲಾವಳಿಯ || ಹೊಗರನೀಲದಸರಿಯ ನೆಲಗ | ಟ್ಟುಗಳ ಚರ್ಮದಡೆಯಡೆಯ ಚಾ |
 ಕಿಗೆಯ ಚತುರಂಗದ ವಿಚಿತ್ರದರಚನೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು || ೧೭ || ಪುರದ ಹೊರವಳಯದಲಿ ಯಮುನಾ
 ವರನದಿಯ ತೀರನಲಿ ಧರಣೀ | ಶ್ವರಗರವನೆ ಮಾಡಿದರು ನವರತ್ನನಮಯಮಾಗಿ || ಸುರಪುರದ
 ಮಾರಾಂಕಭುಜಗೇ | ಶ್ವರನ ಭೋಗಾವತಿಯ ತಿಲ್ಪದ | ಗುರುವೆನಿಸಿತೀನಗರ ನಾರಾಯಣನ ಕರು
 ಣದಲಿ || ೧೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೮೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ವಿಳ ನೆ ಯ ನಂ ಧ .

ಸೂಚನೆ | ಸಕಲಮುಖಮುಖ್ಯರು ಮುಖಲಾ ಲಕರು ನೆರೆದರು ವಿಶ್ವಭೂತ .

ಪ್ರಕರ ತಣಿದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ದೂತರು ಹುದರವನೀ | ಪಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಭೂ
 ಸುರವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿಗೆ || ಹೇಳಲೇನವಭ್ರತವನಂಬುಧಿ | ವೇಲೆಯದ ಮಧ್ಯದ ಸಮಸ್ತಜ | ನಾಳೆ ನೆರೆ
 ದುದು ವಿಲಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರಯಲಿ || ೧ || ಚೋಳಸಿಂಹಳಪಾಂಡ್ಯಕೇರಳ | ಮಾಳವಾಂಧ್ರಕರೂಪ
 ಬರ್ಬರ | ಗೌಳಕೋಸಲಮಗಧಕೇಕಯಹೂಣಸಾವೀರ || ಲಾಳಚೋನೆಗಚೀನಕುರುನೇ | ಪಾಳತಿಬಿ
 ಕಾಶ್ಮೀರಭೋಟವ | ರಾಳವರಮೇಶಾಫತಿಕಳು ಬಂದಮೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೨ || ಭೂಲಭೂಲಶ್ರವನು ಬಾ
 ಹ್ಲಿಕ | ಶೂರಸೇನ ಕಳಿಂಗ ಸಲೆ ಗಾಂ | ಧಾರ ಸೌಬಲ ಸೋಮದತ್ತ ಸುಷೇಣ ಭಗವತ್ತ || ವೀರ
 ಪಾಂಡ್ರಕನೇಕಲವ್ಯಸು | ರಾಂಗಳು ತಿಶುಪಾಲಯನನಕು | ಮಾವೆಪರೆವದಂತವಕ್ರರು ಬಂದರೊ
 ಗ್ಗಿನಲಿ || ೩ || ಸಕಳದಳಮೇಳಾಪದಲಿ ಭೀ | ಪ್ತಕನು ರುಗ್ಮನು ಚಿತ್ರರಥಸಾ | ಲ್ವಕನು ರೋಹಿತರೋ

ಚಮಾನಸಮುದ್ರಸ್ಥಾನಕರು || ಪ್ರಕಟಬಲರುತ್ತರದಿಶಾಪಾ | ಲಕರು ಕುರುಪರಿಯಂತ ರಾಜ | ಪ್ರಕರ
 ನೆರೆದುದು ವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ||೪|| ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮರಣಲೋ | ಲಪಯಧಾ
 ಮೃತ್ಯುತ್ತಮೌಂಜಸ | ರುಪಚಿತರು ಬಂದರು ಸಗಾಢದಲಿವರಬಾಂಧವರು || ಕೃಪಜಯದ್ರಘಭೀಷ್ಮ
 ಮಾದ್ರಾ | ಧಿಪತಿಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾ | ದಪರಿಮಿತಬಲಸಹಿತ ಕೌರವರಾಯ ನಡೆತಂದ ||
 ಗುರುತನೂಜಸತ್ಸರ್ವವಂಗೇ | ಶ್ವರಬೃಹದ್ರಘಭೀಮರಥದು | ಮೌರಸುಣರು ವರಭಾನುದತ್ತವಿಕ
 ಣದ್ರಸ್ಸುಹರು || ವರವಿವಿಂಶತಿವೀರ್ಭಭುಜದು | ದ್ರಶರುದುರ್ಜಯಶಂಕುಕರ್ಣಾ | ದೈರುಸಹಿತದು
 ಶ್ವಾಸನನು ಹೊರವಂಜನರಮನೆಯ ||೬|| ಬಂದದೆ ಚತುರಂಗವವನಿಪ | ವೈಂದವವರವರುಚಿತಮಿ
 ಗಿಲಿಬಿ | ವೌಂದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಗೆ ನಮಿಸಿ || ವಂದನೀಯರಿಗೆರೆಗಿ ಸಮಲಿಗೆ |
 ನಿಂದು ಕುಶಲಕ್ಷೇವಸುಗತಿ | ಯಿಂದ ಸತ್ಕೃಪಿಸಿದನು ನೈಪ ವಿದುರಾದಿಬಾಂಧವರ ||೭|| ಜನಪ
 ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಬಂದದು | ಮುನಿಗಳಾಂಗಿರ ಕಣ್ವ ಭೃಗು ಜೈ | ವಿನಿಸುಮಂತ ವಸಿಷ್ಠ ಶಾನಕ
 ಗಾಗ್ಯ ಬೃಹದಶ್ವ || ಸನಕ ಶುಕ ಜಾಬಾಲಿ ತಿತ್ತಿಲ | ವಿನುತಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುಲ್ಲ | ತನಯ
 ರೋಮಶಕುತ್ಸವತ್ಸರು ರೈಬೃನಾರದರು ||೮|| ಚ್ಯವನ ಗೌತಮವೇಣುಜಂಘ | ಪ್ರವರ ಕೌಶಿಕ
 ಸತ್ಯತಪ ಭಾ | ಗವ ಸುಮಾಲಿ ಸುಮಿತ್ರ ಕಾಶ್ಯಪ ಯಾಜ್ಞ ವಲ್ಕ್ಯ ಋಷಿ || ಪವನಭಕ್ಷಕ ದೀರ್ಘ
 ತಪಗಾ | ಲವನು ತಿತಶಾಂಡಿಲ್ಯಮಾಂಡ | ವೈವರರೆಂಬವಹಾಮುನಿಂದ್ರರು ಬಂದರೊಗ್ಗ ನಲಿ||೯||
 ದೇಶದೇಶಾಂತರದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿವರ್ಣನಿ | ವಾಸಿಗಳು ಫಲಮೂಲಧಧಿಘೃತದುಗ್ಧ
 ಭಾರದಲಿ || ಆಸವಸ್ತಮಹೀತಳದ ಧನ | ರಾಶಿ ಜನೇಸಂತತಿಯನೇಕನಿ | ವಾಸದಲಿ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾ
 ಯಿತು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦|| ವಿಕಳವಾಮನಮೂಕಬೃರಾಂ | ಧಕರು ಮಾಗಧಸೂತವಂದಿ |
 ಪ್ರಕರಮಲ್ಲವೇಂದ್ರಜಾಲಿಮಹಾಹಿತುಂಡಿಕರು || ಸುಕವಿತಾರ್ಕಿಕವಾಗ್ನಿವೈತಾ | ಳಿಕಸುಗಾಯಕ
 ಕಥಕಮಾರ್ದಂ | ಗಕರು ನೆರೆದುದು ನಿಖಿಳಯಾಚಕನಿಕರ ಸಂದಣಿಸಿ ||೧೧|| ಕರೆಸಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆರೆಗಿ
 ನುಡಿದನು | ಧರಣಿಪತಿಬಾಲಕರು ನಾವ | ಧ್ವರವಿದಗ್ಗ ದರಾಜಸೂಯ ಮಹಾಮಾಹೀಶ್ವರರು || ನೆರೆ
 ದುದಖಿಳದ್ವೀಪಜನನಾ | ದಂಸಲಯನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಕುರುಡನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನು ಮುಗಿದು
 ಕರುಯುಗವ ||೧೨|| ಚಿಂತೆಯೇಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಾರೆಂ | ದೆಂತು ಕಂಡೆ ಚತುರ್ದಶಾಂಶದ | ತಂತುರೂಪನು
 ತಾನೆ ಯೆನ್ನದೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರುತಿವಚನ || ತಂತುವಿನ ಪಟವೃತ್ತಿಕೆಯಘಟ | ದಂತೆ ಜಗವೀತನಲಿ
 ತೋರ್ಕು ಮು | ರಾಂತಕನ ಸುಯ್ಯಾನ ನಿನಗಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೩|| ಕರಸು ಧಾವ್ಯಾದಿಗಳನಿ
 ಲ್ಲಿಯ | ಪರೂವವ ಮಾಡೆಂದು ಭೀಷ್ಮನು | ಗುರುಸಹಿತ ಕೈಕೊಂಡನೆಲ್ಲರ ಮೇಲನೋಟವನು ||
 ಅರಸ ಕೇಳಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಬಾಹುಕ | ವರಬೃಹದ್ರಘಸೋಮದತ್ತರು | ಪರಮಪೂಜ್ಯರು ಮಾನನೀ
 ಯರ | ಯಜ್ಞವಾಹದಲಿ ||೧೪|| ಸವನಸಾಧನಸರ್ವಸಂಭಾ | ರವನು ಧಾವ್ಯಾನು ತಪಿಸಿಕೊಡಿಸುವ |
 ನವನಿಪತಿಗಳ ಪಾರುಪತ್ಯದ ನೋಟ ಸಂಜಯಗೆ || ವಿವಿಧರುಷಿಯಾಜ್ಞ ಕರು ಮಾಂತ್ರಿಕ | ನಿವಹ
 ಸಹದೇವಂಗೆ ಭೋಜ್ಯ | ಪ್ರವರದಭುಕಾರದ ನಿಯೋಗ ಯುಯುತ್ಸವಿನಮೇಲೆ ||೧೫|| ನೆರೆದಭೂ
 ಸ್ವರತತಿಯ ನೋಟಕೆ | ಕರೆಸಿ ಕುಳ್ಳಿಲಿಸುವನು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಭರದಿನೆಂಜಲ ತೆಗೆಸಿ ಸಾಂಸುವದು ಪಿಕ

೧೦೦ಗೆ || ಅರಸ ಕೇಳೊಪ್ಪನವ ಸಮನಂ | ತರದ ವೀಳೆಯಗಂದಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರವನೀವಧಿಕಾರ
 ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಶವಾಯ್ತು ||೧೬|| ವಿತತಭೂಸುರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಗುರು | ಸ್ತುತ ನಿಯೋಗಿ ಸಮಸ್ತರತ್ನ |
 ಪ್ರತತಿಗಳನಾರೈದು ತಲಸುವನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ಘೃತವು ದಧಿ ಮಧು ತೈಲ ಕತ್ತರಿ | ಸಿಲವಣಿ
 ಸಂಭಾರಶಾಕೋ | ಚಿತಸುವಸ್ತುವ ಕೊಡುವ ಕೊಂಬಾರೈಕೆ ವಿದುರಂಗೆ ||೧೭|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾಕ
 ಶಾಲೆಯ | ಹಿರಿಯಪಂತಿಗಳಲಿ ಚತುರ್ದಶ | ಕುಳುಕಿಗೊಪ್ಪೆಯಾಡುವುವು ಸಂಭಾರವನು ಹೇರಿ ||
 ಹುವರಜತದ್ರೋಣಿಯಲಿ ಸುರಿ | ಸುರಿದು ಸೇದುವರಾಜಳಂಗಳೋ | ಕೆರೆವೆಘೃತಮಧುತೈಲಧಾರಾ
 ರಚನೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ||೧೮|| ಧರಣೀತಿಲಕೇಳ್ಳೊದ್ರಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆ ಪಿಠಾವಂ |
 ತುರಿಗೆ ಭೋಜನಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂಬರವಿಲೇಪನದ || ಉರುನಿಯೋಗಿಗಳಿಂದ್ರಸೇನನು | ವರವಿಶೋಕನು
 ರಗ್ಮನಟಂ | ಧಾರಸಮೀಕಪತಾಕಸೇನರು ಸೂತರೈವರಿಗೆ ||೧೯|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ |
 ಶ್ವರಂಗಭಿನವ ಗಜರಥಾವಳಿ | ತುರಗಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೀವನಿಯೋಗ ಕರ್ಣನದು || ಕರಕರದು ಯೋ
 ಗ್ಯಾತಿಶಯವಂ | ವರಿದು ಯೋವಿಜ್ಜನಕೆ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನು ಕೊಡುವವನಾದನುಕೋತ್ಸವದ ಸಿರಿ
 ಮಿಗಲು || ಸಕಲಮಣಿಕಾಂಚನದ್ರೂಪ | ಪ್ರಕರಪೀಡಾಯೋಧನನ ವಶ | ನಕುಲನವರವರಚಿತ
 ವೃತ್ತಿಯ ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಪ್ರಕಟಿಸುವನವನಿಪರ ಸೇನಾ | ನಿಕರದಾರೈಕೆಗಳು ಪಾಂಚಾ | ಲಕನಿ
 ಗಾದುದು ರಂಜಿಸಿತು ಸುರದಾಟಿಯೊಡ್ಡವನೆ ||೨೦|| ಆದುದನುಸಮಕುಂಡವರಿತ | ಪೇಟೆಯ ಸಮೀ
 ಪದಲಿ ಹೊರಗಲ | ಕೋಟಿ-ಧೃತಕೃಶಂಗಳಾಸ್ಥಂಜಲದ ಸೀಮೆಯಲಿ || ಆದು ಸುರಚಾರಕರು ಸು |
 ಪಾಂಜಿದನ್ಯುತಚರಪುರೋಡಾ | ಶಾಹಿಸಂಭಾರಾಘವನವಾಯಿತ್ತ ನಿರೀಷದಲಿ ||೨೧|| ಕಲಿಸಿದರು
 ಬ.ತಿ.ಕೃಗಳನ | ಧ್ವಂಯನಾದನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು | ವರಸಮೀಪ್ರಾಂಗರಸರುಗಳದ್ದಾ ತೃಪ್ತೋ
 ತೃಗಳ || ಸುರಮುಕ್ತವಿನಿಕಣ್ಣವರತಿ | ತಿರಿಗಳಾಗ್ನಿಧಾರಿದಿರಾಚಾ | ಧ್ವರನಿಯೋಗಿಗಳಾಯ್ತು
 ವೇದವ್ಯಾಸಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಲಿ ||೨೨|| ಆಸದಸ್ಯತ್ವವನು ವೇದ | ವ್ಯಾಸ ಕೈಕೊಂಡನು ಮುನೀಂದ್ರನು |
 ಹಾಸನಾಡು ಬಯಕೆಗಾಶಾಂಜ್ಯನಾರದರು || ಭೂಸುರರು ಕಾಮಾಚಕರು ಧರ | ಣೀಶಯೋಜ್ಞಾ
 ಪಕ್ರನುಡ ನಿ | ನ್ಯಾಸದಲಿ ಬಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಚ್ಯುತನ ಹೊರಗೆ ||೨೩|| ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಕರು
 ಣದಲಿ ಸಕ | ಕಾವನೀಪತಿವಿಜಯಬಹಾ | ಧಾರವಲಯನುಮೋಪಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತಾರ || ಈವಿಭವ
 ವೈಭವವೆನಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿತನೆ ವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ದೇವಬಿಕ್ಷುತನಾಗು ನೀನೆಂದರಗದನು ಪದಕ
 ||೨೪|| ಮೊದಲ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ರಾಯನ | ಪಣೆಯನನುಸಮಕರಣನಿಬ್ಬ ಕಡು | ಗುಣಯ ಬಾಯ
 ನ್ನಾನೆ ಬಯೆಂದಪ್ಪಿ ನೈದದವಿ || ಗುಣವದುದು ನಿನಗಂದಕುಲಬನ | ಮೂಯ ಬಿಕ್ಷುತನಾಗು
 ವದವಾ | ರಣನೆ ಬಿಕ್ಷುತನಾಗೆನುತ ಬೋಳೈಸಿದನು ಮರಸಿ ||೨೫|| ಎನೆ ಹಕಾದವೆನುತ್ತ ಯಮನಂ |
 ದನನು ವೈಶಾಖದ ಚತುರ್ದಶ | ದಿನವಲುತ್ತರಪೂರ್ವವೇದಿವರಾಭ್ಯುದೈಕೃದಲಿ || ವಿನುತಪುಣ್ಯಹದ
 ಮಹಾನಾ | ಚನೆಯ ನಿಗಮಪವಿತ್ರಜಲಪಾ | ವನನು ಮರುದಿನ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನೊಲಿಸಲಿ
 ||೨೬|| ಹದಿದನವನೀತಾನುಲೇಪದ | ಹೊದಿದಕೃಷ್ಣಾಚನದ ಹಸ್ತಾ | ಗ್ರದಲೆಸವಕಾರಂಗತ್ಯಂಗದ
 ಯಾಜವಾನ್ಯದಲಿ || ಉದ್ಭುಗೊರೆಗಚ್ಚುವಚಾರ್ಣವೇ | ದದ ಮಹಾಘೋಷದಲಿ ಮುಳುಕಂ | ತದ

ತದಂತರ್ವೇದಿಗೈತಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೨೮|| ನೆರೆದುದವನೀಪಾಲಜನ ಸಾ | ಗರಬಹಿರ್ವೇದಿಯ
ಮಹಾಚ | ಪ್ಪರದೊಳಗೆ ತಂತವ್ಯಸಿಂಹಾಸನಸಗಾಢದಲಿ || ಪರಮಾಚುಷಿಗಳ ವೇದಘೋಷೋ |
ತ್ಕರನೃಪಾಧ್ಯಾಪನಪಿಷಯತರ್ಕ | ಸ್ಫುರಣೋಲಾಹಳದ ಕಳಕಳ ತುಂಬಿತಂಬರವ || ಚರುತಿಲದ
ರಾತಿಗಳ ಸೃಕ್ಸನ | ಬರುಹಿಗಳ ಬಲುಹೊಡೆಗಳಾಚ್ಯೋ | ತ್ಕರದ ಪತ್ರಾವಳಿಯ ನಿರ್ಮಳಸಾರಸ
ವಿಧಗಳ || ಪರಿವಳೆಯದಾಬಿಕ್ಷುಗಳ ಪು | ಕರದ ವಿವಿಧದ್ರವ್ಯಮಯಬಂ | ಭಾರದಲಿಸೆದುದು
ಯಜ್ಞನಾಟಕಿ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ||೨೯|| ಬಳಸಿದರು ಪುನುಷ್ಯಮಾನಾ | ನಳನನಗ್ಗದಸುಪ್ರಣೀತಾ |
ನಸನನಾಯನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣದ || ಜ್ವಲಿತವೆನೆ ಮೃಗಚರ್ಮವೀಜನ ವಳಯದೊಳಪ್ರಾ
ಗ್ವಂಶದಲಿ ಪರಿ | ವಿಳಿತವಾಯ್ತು ಸದಸ್ಯರತ್ವಿಜ್ಞರ ವಿಧಾನದಲಿ ||೩೦|| ಏವಮೇವಾತ್ಮಾತ್ತದಿ
ತಿಸಂ | ಭಾವನೀಯಮಿದಂಚಮೈತ | ನೈವಮಿದಮೇವಂಚಶ್ರುತಿಸಂಸಿದ್ಧಮಿದಮೇನಲು || ಕೋವಿದ
ರ ಕಳಕಳಿಕೆಯನ್ನೋ ನ್ಯಾವಮಾರ್ದದ ರಭಸವೀಭೂ | ಪಾವಳಿಗಳಪಹಾಸ್ಯಮೋಷಕೆ ಕವಚವಾಯ್ತಂ
ದ ||೩೧|| ವ್ಯಾಹೃತಿಗುಂ ಕ್ಷಾತ್ರತದ ವಿಮು | ಇಹಪ್ರತಿಸ್ವಾಹಾವಪ್ಪತ್ಯತಿ ಸೋಹಿತಂದ್ರದ ಸುರರ
ಸುಹವಿರ್ಭಾಗಭೋಗಗಳ || ಲೋಹಿತಾಶ್ವನ ರಚನೆಯೊಳು ಹರಿ | ಸಾಹುಲಯೊಳುಬೈದ್ದವರ್ಚಿಗ
ಳಾಹ ಸಸ್ತಕವೋಸುಸ್ರಕವೆನಿಸಿ ಪೊಂಚತಾಯ್ತು ||೩೨|| ತ್ರಿದಿವವನು ತುಡುಕಿತು ಹರಿಗಂ | ಭದ
ಗಧಾವೆನೆಧೂತಧೂಮದ | ತುಡಿ ತಪೋಲೋಕದಲಿ ತಳಿತುದು ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ || ತ್ರಿದಶರರೆ
ಬಾಯಾಡಿಸಿದರ | ಗ್ಗದಧ್ವನಾವಿಗಳನು ಸುತೃಪ್ತಿಯ | ಹೊದರುದೇಗಿನ ಹೊಟ್ಟೆನೂಕಿತು ಹರಿಹ
ಯಾದಿಗಳ ||೩೩|| ದಣಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಸುರಾಘುವಿದ | ಕ್ಷಿಣೆಯಲೂಟದಲಾದರಣೆಮಂ | ನಕ್ಷೆಯಲವನೀ
ಸುರರು ಹಿಗ್ಗಿದಂಲ್ಲಿವಿವಾಗ || ಎಣಿಸುಹುದೇ ಭೋಜನದಸಂ | ದಣಿಯನೀಸ್ರಸಂದು ಭಾಂವಾಂ |
ಕಣದ ಭೂಲಯವಿವರವನು ಬಣಿ ಸುವಸಾರಂದ ||೩೪|| ವೇದವೇದಾಂಗದ ರಸಸ್ಯವಿ | ವಾದರ್ಕ
ಸ್ಮೃತಿಗಳಂತ | ವೇದಿಯಲಿ ಘನಲಹುಮಸಗತು ತಂತ್ರಸಂತತಿಯ || ಆದದತ್ತಲಗದ್ಯಪದ್ಯವಿ |
ನೋದನರ್ತನವಾದ್ಯಸಂಗೀ | ತಾದಿಸಕಲಕಳಾನುರಂಜನೆ ರಾಜವರ್ಗದಲಿ ||೩೫|| ಆಚುಷಿಗಳಾಕ್ಷತ್ರ
ಜನದಾ | ಭೂನಿಕರದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿ ಚಾರಣರ ಚಾರಣರ ಸಂಗೀತಾದಿಕಳಕಳದ || ಆರುಭಟಿ ಮ
ಥಿತಾಂವುಸಿಂಭಯೊಡ | ನಾರುವವೊಲುವೈದ್ದಬಲಜ | ಜ್ವಾರವೆನೆ ಜಡಿದುದು ಯದಿಷ್ಟಿರಾಜ
ಸೂಯದಲಿ ||೩೬|| ಏಳುಟಿನಸುರಿಯಂತ ಗಳಿಗೆಗೆ | ಮೇಲೆಮೇಲಧ್ವರದಲಕ್ಷ್ಮಿಳ | ಡಾಳಿಸಿತು ಜಾ
ಳಿಸಿ ಚತುರ್ವಶಲೋಕಚೇತನವ || ಕೇಳಿದೈಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಸುರಲೋಕದಲಿ ಪಾಂಡುವಿ |
ನೋಲಗಕೆ ಬಮಬಣಗುಸುರರಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೭|| ಎವಗೆತವಗೆಂದಿ ದೀಹವಿರ್ಭಾ | ಗವನು
ಮುತ್ತಿತು ದೇವತೆಸುರ | ಯುವತಿಯರೊಳೊರ್ವಸಿತಲೋತ್ತಮೇರಂಭಮೇನಕಿಯಾ || ದಿವಿಜರೊಳ
ಹಸುಗಳೆ ಲೆಕ್ಕದ | ಸವಚರನ ಸವಿವಾಯತುತ್ತಿನ | ತವಕಿಗರುಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಸಭೆಯಲಿ ಸುರೇ
ಶ್ವರನ || ಈತನಾರ್ಯಪಾಂಡುನಂದನ | ನೀತಕಾಣಿಕೆ ಪಾಂಡುವಿನಸುತ | ನೀತನೇದಿಟ ಪಾಂಡುವಿನ ಮ
ಗನೀತನೇನುತ || ಪೂತುಧರ್ಮಜಪೂತುಧರ್ಮಜ | ಪೂತುಧರ್ಮಜಯನುತರಾಜ ವ್ರಾತಹೊಗ
ಳಿತು ನಮುನನಳನ್ನೆಗವಶರಥಾಬಿಗಳು ||೩೮|| ಏನಹೇಳುವುದರಸುಜ್ಞಾನಿ | ಧಾನದಭಿಷೇಕಾದಿಸಮ

ಯೋ | ದ್ವಾನವಾಯ್ತರಸಂಗೇ ಸುರಮಂಜುಭಯರಭಸದಲಿ || ಅನಿರಂತರತುಷ್ಟಿಗಳವೈ | ಮಾನಿಕ
ರಸಂದಣಿ ನವೀನವೀ | ತಾನವಾಯಿತು ಭೂರಿಭಾರತವರೇಷದಗಲದಲಿ ||೪೦|| ವರಸದಸ್ಯಾಪಿಗಳ ವಕ್ಷಿಣೆ
ಬರಹವೆಮ್ಮಡಿ ನೂರುಮಡಿಸಾ | ವಿರಸಮಡಿ ವರಹೇವನವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗೋಪ್ರಜಪ ||೪೧|| ಅರಸನಿತ್ತ
ನು ಮುಖನಿಯೋಗೋ | ತ್ವರಗನುಪಮಭೂರಿಜನಕಾ | ದಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕೂತ್ತಾನಡದದು ಸಕಲ
ಜನಧನವ ||೪೨|| ತಲೆಹೊರೆಯಲಡಕಿದರು ಹೆಗಲಲಿ | ಕೆಲರು ತಿಷ್ಠರನೆತ್ತಿಯಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ಹೊರಿ
ಸಿತು ದೇಶದೇಶದ ಸಕಲಭೂಸುರರು || ಲಲಿತರತ್ನಾಭರಣಗೋಪನ | ಕುಲದಸೂರೆಯನೇನನೆಂಬನು
ಸಲಿತಣಿದುದಾಸಕಲ ಜಾತಿಜನೇಶಯಜ್ಞದಲಿ ||೪೩|| ಕಳಿದವಗಣತಕಲ್ಪವಿದರೂಳ | ಗಳಿವನರಿಯ
ದಲಿಬ್ಬರೇಮುನಿ | ತಿಲಕಮಾರ್ಕಂಡೇಯರೋಮಶರೀಮಹಾದ್ವರದ || ಸುಳಿವನಾರಲಿ ಕಂಡರವನಿಪ |
ರೋಳಗೆನುತ ಮನವುಕ್ಕಿನಾರದ | ನೊಲಿದು ನಡಿದನು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಸಫಲವಾಯ್ತೆಂದ ||೪೪|| ಸುರ
ರಿಗಾದುದು ತುಷ್ಟಿಧರಣೀ | ಸುರಮುನೀಂದ್ರರಿಗಾಯ್ತು ಶೂದ್ರರ ನೆರಪಿಗಾಚಂಪಾಲಸುರಿಯಂತಾ
ಯ್ತುಸತ್ಕಾರ || ಧರಣಿಪಾಲಕರಿಡೆ ಚತುಸ್ಸಾ | ಗರದ ತಡಿಸುರಿಯಂತಪಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ಮಾನ್ಯರಮ
ನ್ನಿಸೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೪೫|| ಸ್ನಾತಕಪ್ರಿಯಚಪ್ಪಿಗಾಚಾ | ಮಾರ್ತಿಸಯಗುರನೃಪರು
ಸುತೀ | ಭೂತಳದೊಳಿಂತಾರುಮಾನಿಸರಘ್ನಯೋಗ್ಯರಲೆ || ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನೀ ನರ್ಘ್ಯವನು ವಿ |
ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮಾಡನಲು ಮನ್ನಣೆ | ಯಾತನಾರನೆ ವೀರನಾರಾಯಣನತೋರಿಸಿದ || ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕೈ ಪದ ೫೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಂಟನೆಯನಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ರಾಜಸೂಯದೊಳಗ್ರಪೂಜಾ | ರಾಜಿತನಸ್ತುತಿಮಂಗಳಮಣಿಯವಿ |
ರಾಜಿತನ ಶಿಶುಪಾಲ ಜರೆದನು ಪೂರ್ವಮೈರದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಮುನಿಮಧ್ಯದಲಿನಿಟ್ಟು ನೈ | ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನತಿಗಂ
ಭೀರನಾದಲಿ || ಭಾಳನೇತ್ರಗೆ ಪಡಿಯನಿಪಭೂ | ಪಾಲರಿದರೊಳಗಗ್ರಪೂಜ್ಯನ | ಹೇಳೆನಲು
ಗಾಂಗೆಯ ನುಡಿದನು ವೇದಸನುಮತವ ||೧|| ಆರು ತಾರಾಗ್ರಹದಮಧ್ಯದೊ | ಳಾರು ದಿನಕರನು
ಳಿಯ ಬಳಿಕಾ | ರಾರುಸುರನಿಕರದಲಿ ಸೇವ್ಯರು ಶೂಲಧರನಳಿಯ || ಆರು ನಿರ್ಜರನಿವಹದಲಿಜಂ |
ಭಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಮಾನನೀಯರ | ದಾರು ಜಗದಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಪೂಜ್ಯತಮರೆಂದ ||೨|| ಗುಗಳಲಿ
ಹೇಮಾದ್ರಿಘನಸಾ | ಗರದೊಳಗೆ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿದೇವಾ | ಸುರನರೋರಗನಿಕರದಲಿ ನಾರಾಯಣನೆ
ಮಿಗಿಲು || ಅರಸ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನತುಳೆ ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕೆಪೂಜಾಪಾ

ತ್ರನೀಪುಯಂದನಾಭೀಷ್ಟ ॥೩॥ ವ್ಯಾಸಸಾರದರೋಮಶಾದಿಗ ಳಿಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ . ದೇ ಯೋ ।
 ಕೇಶವನು ಪೂಜಾರುಹನೆಯೆಂಬವರ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ ॥ ಲೇಸನಾದಿದೆ ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕೆ । ಸುಸಮಸ್ತಚ
 ರಾಚರದೋಳಿ । ವಾಸುದೇವನೆ ಪೂಜ್ಯನೆಂದದು ಸಕಲಮುನಿಕರ ॥೪॥ ತಲಸಿದನು ಸಹಜವಮ
 ಣಿಭಾ । ಸುರದ ಮಂಚದವೇಲೆ ಲಲಿತಾ । ಸ್ತರಣದಡಿಲುವಾಸಗಳ ನಿರ್ಮಳವಿಕಾಂಗಳ ॥ ಮೆರೆ
 ದುದದು ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಮೋ । ಹರದ ವಾರೋಡ್ಡೆನಿಸಿ ಭೂಮಿಾ । ಸ್ತರಸಭಾವಧ್ಯಬಲಿ ಧರಣೀ
 ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ವಿನಯದಲಿ ಸಹದೇವ ಕೈಗೊ । ಪ್ಲನುಸಮನ ತಂದನು ಪಿತಾವಹ । ಜನಕ
 ಪಾಯವಧಾರು ಗಂಗಾಜನಕನವಧಾರು ॥ ದನುಜಪುತ್ರವವಧಾನವವಧಾ । ನೆನುತ ವಿವಾಳವಹಾಸ್ಥೈರ್ಯ
 ಸಿಂಹಾ । ಸನಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರು ಕುಳ್ಳಿ ರ್ವನಸುರಾಂ ॥೬॥ ತಂದು ಮಣಿಮಯಾದಿಗದಲಿ ಗೋ ।
 ವಿಂದನಂಪ್ರಿಯ ತೋಳೆದು ಗಂಗೆಯ । ತಂದವೀಗಳೆ ತಾವೆನುತ ತಮ್ಮತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ॥ ಮಂಜುತ
 ವೈದಿಕದಸುಮಿತಿ । ಯಿಂದ ಮಧುಸರ್ಕಾದಿಪೂಜಗ । ಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಸಿದರು ಸುತಕಾಚರಜಗತ್ಪ
 ತಿಯ ॥೭॥ ಆಯೆನುತ ವನವಕ್ಕಿ ಮುನಿಗಳು । ಘೇಯೆನಲು ನಿರ್ಜರರ ಭೇದ । ನವಾಯಿಯಲಿ ಮೋಳ
 ಗದವು ಸುರದವು ಮೊಗುಳತನಿವರ್ಷ ॥ ರಾಯಸಧ್ವರಕರ್ಮಸತ್ಯತ । ವಾಯಿತ್ತೀಭೂಪತಿ ಕೃತಾ
 ರ್ಥನ । ಲಾಯೆನುತ ಸಭೆ ಪೂಗಳಿತಂದು ಸಮದ್ರಗೋಷದಲಿ ॥೮॥ ಈಮಹಾಧ್ವರಕರ್ಮವೆಸು ।
 ತಾ । ವನವಲಗೆ ಹಸ್ಯಸಿಬ್ಬವು । ಹಾಮುಷಿಸುರಮುನಿನಿಕರದೇಕತ್ರಸಂವಿಳಿತ ॥ ಈಮುಷಿಸುರ ವರವಿ
 ದ್ವಲ್ಲರೋ ಳಿವುಕುಂದನ ಪೂಜಗಿಮವೆ ಸ । ಭಾಮುನೋಹರವೆಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿ
 ದ ॥೯॥ ಅವನಿಯನುರರೆ ಕುಕಳವ ಪಾಂಡವರ ಸುಂವಾನವನು ನೃಪಕಾ । ರವರ ಮಾತ್ಸರ್ಯೋ
 ಸಲಾಲಿತರುಷಪಿಥ ಪವ ॥ ಅವನಿಹಾಲರು ಕಂದಂಯು । ತ್ಸವವ ಕಂಡರೆ ನೀವೆನುತ ತಂ । ವವ
 ರೋಳುಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿವರು ಬೆರಗಾಗಿ ॥೧೦॥ ಕೆಲರು ಪಾಂಡವಮೈತ್ರಿಯಲಿ ಕೆಲ । ಕೆಲರು
 ಕೃಷ್ಣನ ಬಲಮೆಯಲಿ ಕೆಲ । ಕೆಲರು ಭೀರತ್ನದಲಿ ಕೆಲರನುಚಿತವಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಕೆಲುದೇಕವೆಗಂದು
 ಧರಣೀ । ವೆಳಯದವನಿಪುದ್ವರದೊಳು । ಖಳತರೋಮಣಿ ವೆಸಗದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೧॥
 ಹೊತ್ತಿತವ ಹೇರಾಳತವದಲಿ । ಕತ್ತಿದವು ಖೂಸುಗಳ ಕಂಗಳು । ಹೊತ್ತವರಣಚ್ಛೇದಿಯನುಬ್ಬರಿಸಿ
 ದುದು ಗೋನಾಳಿ ॥ ಕೆತ್ತದಲಿವನ ಕವ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ । ವಿತ್ತವ್ರೇಲಿದಳು ರೋಷ ಮಿಗೆ ಹೋಗ । ರತ್ತಿ
 ಕೃತಿಪಾಲವೀರನ ವಚನಮಯಖಡಗ ॥೧೨॥ ಎನೆಲವೊ ಸಹದೇವ ವಸುಧಯ । ಮಾರ್ಗನಿಧಿಗಳ
 ಮುಂದೆ ನಂದನ । ಸೂನುವಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲರ್ಪ್ಯಸತ್ಯತಿಯೆ ॥ ನೀನೆಲದವ ನಿಮ್ಮ
 ಯಾಗಕೆ । ಹಾನಿಯಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಹಿರಿಯಂ । ದೇನ ನೆಗಳಿದರಕಟ ಖೂಳರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ॥೧೩॥
 ಯದುಗಳೆವರು ವುನ್ನು ರಾಜ್ಯಾ । ಸ್ವದವ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಾಹಿರ । ರದರೋಳಿತನ ಬೋದಿಯನು
 ಜಗಮೈ ಬಲ್ಲದಲೆ ॥ ಇದು ಮಹಾಧ್ವರವಿಲ್ಲಿ ನೆರದಿ । ದ್ದದು ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಗೋವರ ।
 ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಸಹದೇವ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ತ್ರಿದಶರಿಗೆ ಸರಿತೂಕ ಸಾಮ । ಪ್ಲದಲಿ ಶುದ್ಧ
 ಶ್ರಾತ ಸನ್ಮಾ । ಗದಲಿ ತಿವತಿವ ರಾಜಬುಷಿಗಳಲಾ ಮುಷೀತಳಕೆ ॥ ಉದಯದಿನನಂದದಲಿ ನೃಪಂ ।
 ದುಡು ಸತೇಜವ್ರಜರು ಗೋವರ । ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಷ್ಠನೇ ಸಹದೇವ ಹೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ ಬಾಲಕನು

ಸಹದೇವನೀತನು ಹೇಳಿಲ್ಲಿಯವೆಚ್ಚ ಕುಂದು ನ್ನು | ಪಾಲನೆನ್ನವ ಧರ್ಮತತ್ತ್ವದಹಸ್ತಸಂಗತಿಯ ||
 ಕೇಳುವೆಗಳವು ಬೇರೆ ಚ ತವ | ಪಾಶಿ ಕಾನದು ಬೇರೆಲಾಕಸು | ಪಾಲನೆಯಧ್ಯರಕೆ ಪೂಜ್ಯರೆ ತಿವ
 ತಿವಾ ಯೆಂದ ||೧೬|| ತರಳಲವದಿರು ಪಾಂಡುಸುತರಂ | ತಿಲಿ ನಿಗ್ರಹಾ ಧನಂದಾ | ದುಸಿದ್ಧಿ ವ
 ಸುದೇವಸುತನಲಿ ತಿಷ್ಠಯೋಗ್ಯತೆಯ || ಧರಣಿಪಾಲರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭಾ | ಸ್ವರನುಗಪ ಖರಸಾಳ್ವ
 ಕಾರರ | ಪುರದ ಭಾಸ್ಕರನೀತನಲ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ತಿವನಸುತರಂಚಿದಲಿ ಸರಸಿ | ಭವನ
 ಸಮಗದ್ಗುಗೆಗಳಲಿ ವಾ | ಸವನ ತೋಡೆಪೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿಮುಖವೊಳ್ಳುರರು || ಇವರ ಸರಸಕೆ ಸ್ಥ
 ದೀಯಾ | ದವನ ನುದ್ದದಲಿರಿಸಿ ಬಹ ಮಾ | ನವನು ಮಾದಿವ ಭೀಷ್ಮಯುಜ್ಞ ವನಳೆದೆ ನಿನೆಂದ ||೧೮||
 ಸಕಲಸಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ಪೇದ | ಪ್ರಕರಧರ್ಮಪಿತಾರ ಪೌರಾ | ಣಿಕಕಥಾಪ್ರಾ ಗಲ್ಪ್ಯನಿನಿತರಸಾರಸಂಗತಿ
 ಯ || ಅಕಟ ನೀರಲಿ ನೆರೆಹಿ ಪಶುಪಾ | ಲಕನ ಪೂಜಾಕಾಧನಾರ್ಥ | ಪ್ರಕಟಸಾಪ್ತ ಭೀಷ್ಮವೊ
 ಖಾರ್ಥಮನು ನೀನೆಂದ ||೧೯|| ಹಿರಿಯನೆಂದೀತನಲಿ ಪೂಜಾ | ವರಣವೇ ವಸುದೇವನೀಮರ
 ಹರನ ಪಿತನಿದ್ದಂತೆ ಮೇಣೀದ್ರಪದಭೂಪತಿಯ || ವಲಸಿ ನಿವಾಚಾರ್ಯನೆಂದಾ | ದುಸುಪರ ರಾ
 ಯಲಿಗೆ ಶಿಸ್ತುರ | ಗುರುವಲಾ ದೋಣಂಗೆ ಪೂಜೆಯಮಾಡಿರೇಕೆಂದ ||೨೦|| ಈತನಿಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನೇ
 ವಿ | ಉತ್ತಮೇದವ್ಯಾಸರೂಪಿ | ಗ್ನಾತನಾಥಂಗ್ರಪೂಜೆಯನೇಕೆಮಾಡಿಸು || ಈತ ನಿವಗೆ ಪಿತಾಮ
 ಹಗೆ ಗಂ | ಗಾತನುಜನೈದನೆ ವಿಶೇಷಕೆ | ಗಾತವನಲಾ ಕೃಪನ ವನ್ನಿಸರಕೆ ನೀನೆಂದ ||೨೧|| ಪೀರ
 ರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡುರೇಣ | ಭೀರಶ್ವತ್ಥಾವನೈದನೆ | ಸಾರನಲ್ಲಾ ಚಾಸಧರರೊಳಗೆಕಲವ್ಯಸೃಪ ||
 ಪಾರವೇಯರೊಳಗಿಹಾಹ್ಲಕ | ಗಾರು ಸುರ ಕೊಡಿಕೆ ಕೃಷ್ಣನಿ | ದಾರೊಳಾರಂದಗ್ರಪೂಜಿಯ
 ಕೊಟ್ಟಿರಕೆಟೆಂದ ||೨೨|| ನರನ ಸುನೀಕ್ಯಷ್ಣ ಗೆಂದಾ | ದುಸುವರೆ ಗಂಧರ್ವ ನಿರಮಿಾ | ನರನಸು
 ನಲ್ಲಾವಿ ರೋಧಿಯ ಚಿತ್ರರಥ ನಿವಗೆ || ಅರಸನಲ್ಲಾ ದ್ರವಮನುವರಕಿಂ | ಪುರುಷನಾನ್ಯನು
 ನಿವೃಯ್ದೊಡೊ | ಉರುಳುಕುಲಗಲ್ಲದೆ ಬಿಶಿಷ್ಟಗಲ್ಲ ಗತಿಯೆಂದ ||೨೩|| ಮಾನ್ಯಲಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯ
 ಹರೆ ಸಾ | ಮಾನ್ಯನೇ ಭಗದತ್ತ ನಿವಗೆ | ನನ್ಯನೇ ಸೊಲುವಯದ್ರಧನೇಕೆಮನ್ನಿಸು || ಶೂನ್ಯ
 ವಿಭವನೆ ವಗಧರನು ಸು | ಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ ದಂತಕರನು | ಭಾನ್ಯಭಟ್ಟಸುಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲಿಗೆಯೋಗ್ಯನು
 ನೆಂದಾ ||೨೪|| ಉರುವನ್ಯಪನಲ್ಲಾ ಸುದಕ್ಷಣ | ನುಯಿರೇಮಾಳವನೀತನ | ಮರಡಿರೇಕಾಲ್ವನನು
 ಭೀಷ್ಮಕರುಗೃಭೂಪತಿಯಾ || ಮೊರೆಯವರಬರಶಲ್ಯಭೂಪ | ಬೊರಗಲಾವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕರು
 ವಕಾವವನ್ನಲ್ಲದಳಿದರಯೋಗ್ಯರಲ್ಲಿಂದಾ ||೨೫|| ಭೂ ಭೂಪ್ರವನನಿಷ್ಕೊಳ | ಗಾರಹೊಯ್ದ
 ನಸೂಮದತ್ತವು | ಹೀರವಣನತಿಪೂನ್ಯನಲ್ಲಾ ಅಗ ವ್ರಾತಯಲಿ || ಸಾರ ಭರ್ಮ ಪಿಟೆಂದು
 ಬಂದೆ ವಿ | ದಾರುಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಿಕಾರರ | ನಾಯರ ನೆರೆವಿಂಡಸಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂದ ||೨೬||
 ಎಂದುನನು ವಿಂದಾಮಹೀಶರ | ಬಂದಿರೈ ಕಾಂಭೋಜ ನಪನ್ನೆ | ತಂದೆಲಾ ಗಾಂಧಾರ ಶಕುನಿ
 ಬೃಹದ್ರಥಾದಿಗಳ || ಬಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಧರ್ಮಸಾಧನವೆಂದು ಬಯಸಿಬಲವರ ಯಾಗಕೆ | ಸಂದಗೋ
 ಪನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯಲಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೭|| ಈಶ್ವರನಿಗಿಳಿ ಮಂತ್ರವೀಸಂ | ಭಾರಣಿ ಪೌರಾ
 ಣಕಥ ಯಾ | ಭೂಲಭೋಜನವೀಮಹಾಗೋರತ್ನ ಧನವಾನ್ಯ || ಸಾರತರ ಪೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವಿ

ಚಾರವಿದ್ದುದು ಹೊರಗೆ ಗೋಪಿ | ಚಾರಸತ್ಯತಿಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿದನರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೮||
 ಸ್ನಾತಕವ್ರತಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಿ | ನಿತನಲ್ಲಾ ಚಾರ್ಯನಲ್ಲವು | ಹೀತಳಾಧಿಪನಲ್ಲ ಗುರುವಲ್ಲ ಸುರರಿಪು
 ನಿಮಗೆ || ಈತನೇಪ್ರಿಯನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಂ | ಗೋತುಕೊಡುವರೆ ಬೇರೆಕೊಡುವುದು | ಭೂತಳೇಶ್ವರ
 ಮುಂದೆ ಮನ್ನಿಪುದ, ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ರಾಯ ನಿನಗಾವಿದು ಧಿಃಸಿ | ದ್ವಾಯವನು ಸಾವಾತೆ
 ತ್ತೆವಲ್ಲದೆ | ವಾಯುಜನ ಫಲುಗುಣನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಲವೆ ಗುಜದವೇ || ರಾಯತಕ್ಕಿನ ನಿಧಿಯ ತೌಳಿಯೆ |
 ಮಾಯಕಾರನ ತಂದು ವನ್ನಿಸಿ | ರಾಯರಭಿಮಾನವ ವಿಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದಾ ||೩೦|| ಧರ್ಮಮ
 ಯವೀಯುಳ್ಳ ನೀನೇ | ಧರ್ಮಸುತನೆಂದಿದ್ದವಿಲ್ಲವಿ | ಕರ್ಮವಾಯಿತ ಸೂಯವೇ ತಿವನಾಣೆ ಜಗವೆ
 ರಿಯೇ || ಧರ್ಮವೇ ಯಪ್ರಾಪ್ತ ಕಾರ್ಯದ | ಕರ್ಮವೀನೃಪನಿಕರಪುಚ್ಚಲ | ಧರ್ಮಸುತನೆಂ
 ದಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಭಿಫಾನವಿಂದಿನಲಿ ||೩೧|| ಆಯಿತಿಮುಷಡಧರ್ಮಜನು ಗಾಂ | ಗೇಯ ಜಡನೀತಾ
 ಗುಧಟ್ಟಿನ | ದಾಯವುಯದೆ ನಿನ್ನ ಕರಡೊಡೆ ಕೃಷ್ಣ ಬೆರೆತೆಯಲಾ || ರಾಯ ರತುನದನಡುವೆ ನೀನನು |
 ನಾಯಕವೊನ್ನೊಪ್ಪದಾರದಲಿಯನು | ನಾಯಕವೊ ನೀನಾವನೆಂದನು ಜರದು ಮುರಹರನ ||೩೨||
 ಈಶ್ವರಗಿಗಳೇ ಬಣಗುಗಳು ಬಡ | ಹಾರ, ವರುದಕ್ಷಿಣೇಸುಭೋಜನ | ಪೂರವಾದರಕಾಕು ಮಾಸ್ಯರ
 ವಾಸಿವಚ್ಚದಲಿ || ಹೋರವವರಿವರಲ್ಲನೆರೆಯ | ವೀರನೃಪರಭಿಮಾನಿಗಳು ನೆರೆ | ಸೈರಿಸಿದುದು ನಿನಗೆ
 ಸದರವೆ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಅಯುದವ ರಾವುಸಿದೊಡೆ ನೀ | ನಯಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಕುಂದಿನ |
 ಕೊರತೆಗಳೆ ಸಾರಿಯಲಿ ಭೂಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ || ಕುರುಬರೂರಲಿ ಗಾಜುವಾಣಿ ಕ | ವಯದವರಿಗೆ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀಕಡ | ಬೆರೆತಲಾನೆರೆಮರೆದೆಲಾನಿನ್ನಂತರವನೆಂದ ||೩೪|| ಕುಲದಲಿ ಕರುರಾಚ್ಚದಲಿ ಪೆ
 ಗ್ಗಳರು ಭುಜಸತ್ವದಲಿ ಸೇನಾ | ಬಲದಲುತ್ತುಮರಿವರ ಭಂಗಿಸಿ ನಿನಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೇ || ಕುಲವು
 ಯದುಕುಲರಾಚ್ಚವೇ ಕಡ | ಲೋಳಕುರುವ ನಿನ್ನೊಳಗುಳಿತನ | ದಳವಮಾಗಧ ಕಾಲಯವನರುಬ
 ಲ್ಲರವರೆಂದ ||೩೫|| ಬೇಸುಸಾರಸೆಯೊಳಗೆ ಕಳಹಂ | ಸಾವಳಿಗೆ ರನ್ಯವೆ ಜಪಾಕುಸು | ಮಾವಳಿ
 ಗಳಲಿ ವಧಾಕರನ ಪೋಹರಕೆ ಮನ್ನಣೆಯೇ || ಈವಿಕಾರದ ಯಜ್ಞದಲಿ ರಾ | ಜಾವಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ
 ತಿವರಿವ | ನೀವು ಗೋಪುಚಾರಂಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಪ್ಪರಹರೆಂದ ||೩೬|| ಜರಡುಮುಖವೀಮುಖೆ ಮೋಲುವ
 ಧರಣಿಪತಿ ಯಾನುಖಕೆ ಧರಣೀ | ಶ್ವರಗೆ ಪಾಸತಿ ಭೀಷ್ಮ ನೀಮುಖ ಭೂಪ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ || ಸುಸನಾದನು
 ಕೃಷ್ಣ ನೀಮುಖ | ಧರಣಿಪತಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಗೆ | ಸುಯಕಾಣನು ನಿಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೆಣೆ
 ಯೆಂದ ||೩೭|| ಸೀಳಿವನಹದಲೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆ | ಸಾಲಿಗೆಯ ನೆಲೆಕುನ್ನಿಗಳಿದ | ಕೇಳುವರೆ ಪತಿನಿಂದೆ
 ಯನು ಪಾತಕಕೆ ಗುರುವು || ಏಳೆನುತ ಕೃತವರ್ಮಸಾಂಬ ನೃ | ಪಾಲ ಮೊದಲಾದವಿಳಯಾ
 ದವೆ | ಜಾಲನೆವ್ದುದು ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗಳೆ ಸೇವಡತಾಯುಧದಿ ||೩೮|| ಕದಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾನಹೋಯಂ |
 ದೊವು ಬ್ರಹ್ಮಿಗಳ ತಳಿಗೆಗಳೊಣ | ಗದವುಹುಣಿಸಿವು ರಥಮಾತಂಗವಾಜಗಳು || ಕೆದರಿತೀಟಿಯ
 ದೇಸನೀತನ | ಸದಮ ತೆಗೆಸುಂಟಿಗೆಯನನುತಲಿ | ಯಮನೃಪಾಲರು ಗಜಬಜಸಲೆವೊಕ್ಕನಾ
 ಭೀಷ್ಮ ||೩೯|| ನಿಲಿಸಿದನು ಕಳಕಳವನೀಯದು | ಬಲವ ತೆಗೆದನು ಮತ್ತೆವರಾನದ | ಜಲಧಿಯಾ
 ಯುಸ್ಥಾನದಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಸಹದೇವ || ಎಲೆಸು ನೀತನೃಪಾವಿರೋಧ | ಸ್ಥುಲಿತನಾದ ಮುರಾರಿ

ಮಾನ್ಯರ | ತಿಲಕನೀತನ ಪೂಜೆಯಾಗಕೆ ಕಳಸವಾಯ್ತೆಂದ | ೪೦ || ಧರಣೀಪತಿಯೇ ಸಕಲ ಧರ್ಮದ |
 ಪರವೇಸೀಮೆ ಮುಕುಂದನೇ ಮಾ | ನೈರಿಗೆ ಗುರು ವಂದ್ಯರಿಗೆ ವಂದ್ಯನು ಸೈವಕಳಿದೈವ || ಸುರನದೀ
 ನಂದನನು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ವರಮತಿವೇನೀಯಜ್ಞ ಲೋಕೋ | ತ್ವರದ ಪುಷ್ಪಿದು ನಿನ್ನ ಕ್ರವ್ಯತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
 ವಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ನಿನ್ನನೆನ್ನನು ಚೈದ್ಯಕೃಷ್ಣನ | ಮನ್ನಣೆಗೆ ಕಣಸುವಲಗಿದೆ ತೋಡ | ರನ್ನ ಪಾದ
 ದಲೆನುತ ಧರಣಿಯನೊಡೆದನಂಭಯಲಿ || ಇನ್ನು ನೀನು ಸುಲೋಚನಾಂಧಕ | ನಿನ್ನೊಡನೆ ಫಲ
 ವೇನು ಕದನಕೆ | ಬನ್ನಿ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರೆನುತ ಗಜರಿದನು ಸಹದೇವ || ೪೨ || ನೈಯದವ ಮೌನಗ್ರ
 ಹದಹೆಡ | ಗುಡಿಯಲಿದ್ದು ರಾಯಕುಲವವ | ಗಡೆಯನೆದ್ದನು ಸಿಪ್ಪಪೀಠದಿಗೋಡ ಕೆಲಬಲನ ||
 ಕಡೆಯ ಝಣಝಣರವ ಮಸಗಲಿವ | ನೊಡನೆಹೊರವೆಂಬು ನೃಪಾಲಕ | ರೊಡಮುರೂಪಿದರು ಹಿಡಿ
 ವಸಚಿವ ಪಸಾಯ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ || ೪೩ || ತಿವಶಿವಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆ ನಮ್ಮ | ತ್ವನಕೆ ಬಂದವನಿಪನಗಣ
 ದೋ | ಪವನು ಸಾವೀಕ್ಷಿಸುವುದನುಚಿತವೆಂದು ವಿನಯದಲಿ || ಅವನೀಪತಿ ಬೆಂಬಿತ್ತಿ ಗಮನಕೆ | ತವ
 ಕಿಸುವ ತಿಶುಪಾಲಕನ ಹಿಡಿ | ದವಚಿದನು ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ನಡಿಸಿದನು ಬೋಳ್ಕೊಸಿ || ೪೪ || ಅರಿ
 ಯರೇ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಿತನ | ನುರುವದೈವವಿದೆಂದು ನೀಕ | ಟ್ಟುಲತಗಾರನೆ ರಾಯುದೇಲಾ ಸಕಲ
 ಗುಣಯುತರು || ಕುರುಬತನದಲಿನೀನಕಟತರ | ನುಯದೆಂಬರೆ ಬಾರನುತಮುಂ | ಜರಗಹಿಡಿದೆಳದವ
 ನ ತಂದನು ಭೂಪಪನಸಹಿತ || ೪೫ || ಎಲೆಮರಳೆ ಭೂಪಾಲನೊರಜನ | ಕಳಕಳಕೆ ಕಂಬಿಚ್ಚುವು
 ದೆಮುಂ | ತಳಿಯಮುರಮಿಡಕಿದರೆ ಕಳವಳಿಸುವುದೆ ಕಲಿಸಿಂಪ || ಗಳಿಯಮುರಕಕೆ ಗಿಡಗನಗಿದ |
 ವ್ಯಳಿಸುವುದೆ ಹುಗಿವನಗಣ್ಯನೆ | ಗಳಹನಿವನೊಡ ಸಾವುದನುನಯವೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೪೬ || ಗರು
 ವಗರುವನನಖಿಳವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತನ ಪುಣತನು ಖೇರನು | ಧರದಖೇರನನುಪನಿಂಪದು ಲೋಕವಿ
 ಖ್ಯಾತ || ೪೭ || ಗರುವನಲ್ಲ ಸುನೀತವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತನು ತಾನಲ್ಲ ಘನಸಂ | ಗರಮೊಳಿವನಾಳ್ವ ಕೃಷ್ಣನನ
 ಬವನೆಂತೆಂದ || ೪೮ || ಅರಸನರಸನು ಕಾಲು ಹಿಡಿದಾ | ದುಸಿ ಬಿಟ್ಟು ತಬ್ಬಿಯರಾಷ್ಟ್ರದೊ | ಳಿಸಿ
 ದೊಡ ಗುರುವಾತನಾತಂಗಿದುವೆ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ || ಅರಸುಗಳನನಿಬರನು ಸೋಲಿಸಿ | ಮರಳಿ ರಾಷ್ಟ್ರದೊ
 ಳಿಸಿನೇ ಮುರ | ಹರನು ಗುರುವಲ್ಲಾ ಮಹೇಶ್ವರಗಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೪೯ || ಮಗಧಸುತನೀಸಾಲ್ವ
 ಹಂಸನ | ಮಗ ನಿಶುಂಭನಸೂನು ನರಕನ | ಮಗನು ಪಾಂತ್ರಿಕದುತವಕ್ರನ ತನುಪವರಲ್ಲ || ಹಗೆ
 ಯಮಾಡೆ ಮುರಾಂತಕನ ಕಾ | ಕಗಬೊಳ್ಳಿರ ನಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟವ | ಬಿಗಿಸೊಂಪವರಲ್ಲವ ಹೇಳೆಂದನಾ
 ಭೀಷ್ಮ || ೫೦ || ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರು ಏಕರಲಿ ಸ | ನೃನನೀಯರ ಶೌರ್ಯವೃದ್ಧರು | ಮಾನವೇಂದ್ರ
 ರೊಳಿಧಕವಿದು ಪರಾಣಸಿದ್ಧವಲೇ || ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನು ಕೃಷ್ಣನಾಪವ | ಬೀನನೇ ಘನಶರ್ಮನಂ
 ಬದ | ತಾನರಿಯನೇ ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿ ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೫೧ || ಎನ ಹೇಳ್ವುದು ಧರ್ಮತತ್ವನಿ |
 ಧಾನದಲಿ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಿವರ | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಶುಪಾಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನಪಂಡಿತನು || ಕನಿಶುಪರು
 ಮೆಚ್ಚರಗದ | ಭಾನುರತ್ತಿಯನಂಧಕಾರ | ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಕರು ನಿಪುಣರೊಲೆ ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೫೨ ||
 ಈತ ಸಹರಾಚರದ ಗುರುವಿ | ಖ್ಯಾತ ಖ್ಯಾತಿವಿಜಯತನಾಕಾ | ರ್ಯಾತಿಶಯನೀತನು ಮಹಾಪ್ರಯನೀ
 ತನೈಪನೀತ || ಸ್ವಾತವ್ರತಿಯಿರಾತನೀತನ || ಮಾತು ನಿನಗೆತ್ತೊಂದು ನವಖ | ದ್ಯೋತಕತುಣಸೂರ್ಯ

ಮಂಡಲವಿಂಪವಾಭೀಷ್ಠ ||೫೨|| ಕರಣೀಶೈ ಗಾಂಗೇಯ ಕೃಷ್ಣನ | ಚರಿತವನು ಶ್ರೀಪಾಲಭೂಷನ |
 ಕರಣವೃತ್ತಿಯ ಕದಡು ತಿಳಿಯಲಿ ದೈವದೂರನಲೇ || ದುರುಳನಿವನ್ನದರುಕ್ತಿಗಳ ಕೇ | ಇದರಿಗೆ
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಪಿಡು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಬೇಡು ಸಕಲಜನಮತವೆಂದನಾಭೀಷ ||೫೩|| ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಸಕ
 ಲಖ್ಯಗಳ | ಕೇಳಿರೈ ನೆರದವನು ಪಾಲರು | ಕೇಳಿರೈ ನೆರದವಿಳಜನ ಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ || ಶ್ರೀಲತಾಂ
 ಗುಯವ್ಲಭನ ಶ್ರುತಿ | ಮೌಳಿವೌಕ್ತಿಕಪಾಪೀತನ ಲೀಲೆಯನು ಚಿತ್ತಪಿಸಿ ಗದಗಿನಪೀರನಾರಾ
 ಯಣನಾ ||೫೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಾಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂತನೆ | ದೇವದೇವನನುಪನಿಪತ್ಯಾಂ | ತಾವಳಿಯ ಕಮನೀಯನನು ರಾ |
 ಜೀವವೀತನುತನನಧಿವರಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಠ ||

ಕೇಳುಜನಪೇಜಯಧುಂತಿ | ಪಾಲ ಪಿರಚಿತಪದಯುಗಪ್ಪ | ಕ್ಷಾಳನಾಚಮನೀಯತತ್ಪುಂಶು
 ದ್ವಭಾವದಲಿ || ಅಲಿಲಿತತತ್ಪವಯುಕ್ತೋದಾ | ಬಾಲಕಂಘನಮಿಸಿ ನಿಮಿಷನಿ | ಮಿಲಿತಾಕ್ಷನು ಕಂದೆ
 ರಮ ಮನಿಜನಕೆ ಕೈಮಾಗಮ ||೧|| ವರಪುಷ್ಪಗಳಾಚ್ಚಯಲಿ ವಿಶ್ವಂ | ಭರನ ಪಿಷಯಾಕರಿಸಿ
 ರಾಜಾ | ಧ್ವರಸವರ್ಧನ ಭವವಿನಾಶನ ಸಪ್ರಯೋಜಕನಾ || ಅವತೆರವಿಂಪವೆನ್ನ ಮತಿ ಗೋ |
 ಚರಿಸಿದವ ಮಳುವನು ಕೃಷ್ಣನ | ಪ ರಮಲೀಲಾಲಲಿತಚರಿತವನೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೨|| ಘನರಚೋಗು
 ಣದಲ್ಲಿ ಚತುರಾ | ನನ ರವೋಗೋದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ | ನೆನಿಸಿ ಸತ್ವಗುಣಾನುಗತಿಯಲಿ ವಿಷ್ಣು ಸಿಂಧನಿಸಿ |
 ಘನಜಗನ್ಮಯನಾಗಿ ಸರ್ವಾ | ತ್ಯನು ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಸನೀತನ | ನನಸನೀಶನ ನಿಜವನುಮಮಹಾತ್ಮ
 ರಾರಂದ ||೩|| ಈತನವೈಕ್ತನು ಪಿತೃಪು | ಲೀತನಮಲವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗನ ಜಾತನವ್ಯಯನಪ್ರಮೇಯನ
 ಗವ್ಯನುಪ್ಪತಿಯ || ಈ ಹೃತಸ್ಯಾತ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ | ನಿರತಗುಣಸಂಯೋಗಿ ಸರ್ವತ | ನಿರತ ಚಿನ್ಮಯ
 ನಿರತನಾಪುಂಪಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೪|| ಪಲನಿಭಯ ಬುದ್ಧದವತರಂಗಾ | ವಳಿಗಳಾಜಲಭಯಲಿ ತೋ
 ರುವ | ವಳಿವಪೀವ್ಯಕುಂಠಪಮಲಜ್ಞಾನಪುಂಪಯಲಿ || ಹೊಳಪುವಳಿಪಮ ವಿಶ್ವಪೀತನ | ಸ್ತಳಿವು
 ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಮೂಯಾ | ಲಲನಯುಕ್ತದಮದ್ದು ಚಪಂಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೫|| ಭೂತಜನಸ್ಥಿತಿಗೆ
 ಕಾರಣ | ನಿರತನೀತಂಗಲ್ಲ ಕಾರಣ | ನಿರತಜಗತ್ಸ್ವಪ್ನ ಸುಪ್ತಿಗಳೆಂಬವಸ್ಥೆಗಳ || ಆತುಲಯನಾತುಲ
 ಯತುಲಯಾ | ತೀತಲಕ್ಷಣ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಳ | ನಿರತನವಳಿವ್ಯಕ್ತಿ ಚನ್ಮಯನಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೬|| ಭಾ
 ವಕದೋಳಿವಿಷಯಸೌಖ್ಯದ | ರಾಮೋಯಕದೋಳಿಗೆ ಮೂಳುಗಿ ಸಿ | ರಾಮಯನು ಪರತತ್ವಮಯ
 ನಚ್ಚೈತನುತಾನಾದ || ಈ ಮೂಕುಂಠನ ಮರದ ಕರ್ಮವಿ | ರಾಮದಲಿ ಕುಡಿದವರು ಮೂಯಾ |

ಕಾಮಿನಿಯ ಕೈವಸಕದಲಿ ಮರುಳಾಗದಿರಂದ ||೨|| ಇರದೆ ತಿಲದಲಿ ತೈಲ ಕಾಷ್ಟದೊ | ಳೆರವ ತಹ
 ರೇ ಹುತವಹನನೇ | ನರಿಯಬಾರದೆ ವಿಷ್ಣು ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂಬುದನು || ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಕೂಲಸೂ
 ಕ್ಷೋ | ತ್ತರದೊಳಗೆ ಹರಿಯುಳಿಯ ವಿಶ್ವವ | ಹೊರವ ಹೊಂದಿಪರುಂಟಿ ಹೊರಬಿಗರಂದನಾ
 ಭೀಷ್ಮ ||೨|| ಹಾಹೆಗಳು ಹೊಯ್ದಾಡವೇ ನಿ | ವರ್ಷಸೂತ್ರದ ಕ್ಷಣಕಗಾರನಿ ಗಾಢನಲಿ ತಬ್ಬಗದ
 ಜೀವದ ಸುಕೃತದಷ್ಟು ತವ || ಓಹರಿಕೆಯಲಿ ತಂದು ಭವದಲಿ | ಸೋಹ ಸುಳಿಸುವನೀಚರಾಚರ | ಚೋ
 ಹವಿದು ನಿಡಲಿಲೆಯೂಕುಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩|| ಈತನಚೈತನ್ಯನೆನಿಸಿ ಏಪ | ರೀತಮಿಧ್ಯಾಜ್ಞಾನ
 ತೋರದೊ | ಡೀತನಲಿ ತಪ್ಪೇನು ನಿಷ್ಕಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಿದ || ಭೀತನೊಬ್ಬನು ಕನಸಿನಲಿ ತ |
 ನ್ನಾ ತಲೆಯ ತಾನಂದು ಪಿಡಿದವ | ನೇತುಂದಲಿ ಕಂಡನೈ ಶಶುಪಾಲಕೇಂದ್ರ ||೪|| ಭ್ರಮೆಯ
 ಭುಜಗನೊ ರಜ್ಜವೋ ಜಂ | ಗಮನೊ ಕಲ್ಪಿತಪುರುಷನಾತ್ಮನೊ | ವಿಮಲಸಂವಿದ್ರೂಪನಾತ್ಮನೊ
 ಬೀವಪರಮನಲಿ || ಕಮಲನಾಭನೆ ನೆಟವೂ ಪಶ್ವ | ಕ್ರಮವ ನಿಜವೋ ಹೃದ್ಯಭೂಪತಿ | ಕುಮಾರಕಪಿ
 ಗೇಕಮಲಮಾಣಿಕವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೫|| ತೋರುಪೀಮಯವಾಟಭೂತದೊ | ಫೋರುಗೂಡುವೆ ನಿಂ
 ದವೊವ | ತ್ತಾರತತ್ವದೊಳೀತನೇ ಮೂಗೂಣವಗೂಡುವಂತೆ || ತೋರುಪೀತೋರಕಯು ತಪ್ಪವನು
 ತೊಂದೊಡೆನೇಣ್ಣ ಶ್ವಮುಖವಲಿತೋರತೋರದೆ ಸರವನೀಯು ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ಸ್ವರೂಪಾಂ
 ಡೋಬ್ಬಿಜಜರಾಯುಷಾಭೀದವಾವಚತುರ್ವಧದ ಭೂ | ತೊದವನ ತದ್ಭೂತವಯುತದ್ಭೂತಭಾವನನಾ ||
 ವಾವಗೊಳ್ಳುವುಹಳವಸ್ತವ | ನಿಮರಾತ್ಮಕನತ್ತ ಬಲ್ಲನು | ಬಿಬಿಯಲ ಬಿದ್ದ ಮಲಬೂವತ್ತೊಡೆದ
 ನಾಭೀಷ್ಮ ||೬|| ನೆಳಲಿ ಸಲವಲಿ ನಡುಗುನಮು | ಸಲಕ ಕುಪವ ಧೂಮಕುಳಿ ಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆಂ
 ದುವದ ನಭ ಕೆಂಫೂಳಿಯೊಡಮುಂದು || ಸುಳಿದೊಡನಿಲನ ತೂಳವರೇ ನರ | ರೂಳಿಗ ನರರೂಪದಲಿ
 ಜನಿಸಿದ | ರೂಳಿಗೂಡುವೆ ಪರಮಸುಖನುಗುಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೭|| ಗೂಣಮಯದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ
 ಜೇ | ವಣಗೆಗೊಂಬನು ಭೂತಬಿಂದು | ಗೂಡೊಡನ ನಿಷ್ಕಪುರುಷವಲೊದಗವಪವಾಟಿಗಳ ||
 ಗೂಣವ ಝಾಡಿಸಿದೊಡ ಸಮುಪ್ಪಿಯ | ಹೂತದಲಿ ಮುರಬಿರನಗಲಕ | ಕೂಣವತೆ ಪಟದೊವ್ವಗ
 ಜಪಿದನಂಬರಾರಂದ ||೮|| ಕೂಲೆಯ ಕವತೆಯ ಕನಸಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದೊಡೆ ಬಿಬವ ವನೋರಫ |
 ಫಲವನನುಭವಿಸಿದೊಡೆಯನುಭವಸಿದ್ಧವೇ ತನಗ || ಹೊಳವುಗದಲಿ ಹೊಳೆದು ತನ್ನೊಳ | ಗಳದು
 ತಾರಾಗಳಿಮ ಮೊಕ್ಕ | ಹಳಿವು ಹೂತವು ವೆ ನಿಶ್ಯಶ್ವರೂಳಿವನಾಭೀಷ್ಮ ||೯|| ನೋಟ ಸುತ್ತ
 ಲಬೇಹುವೇ ಹು | ದಾಟವಗಲಕ ಬಳಕೆಯಲಿ ಮೂ ತಾಟಸುಳಿವನೊಳ್ಗೆ ಇದ ಹಿಡಬಿಬಿಹರಡನಲಿ ||
 ಬೇಟದಲಿ ಮೂವಣ್ಣದಾಡೆಯ | ಕೂಟದಲಿ ಕುರುಹಾಗಿ ಮಿಗೆ ನಿ | ಲೋಟಸುವನುಬಿಟ್ಟದೊವ್ವ
 ವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೦|| ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ಪ್ರಧಾನ ಪಶ್ಯತತತ್ವಪ್ರಕೃತವೂರೂಪ | ನಿತ ಸಚ್ಚ
 ನ್ಮಾತ್ರಲಿಂಗನುಪರತವಾತ್ಮಕನು || ಸೂತನುಡಿ ಮನದೊಡನೆ ಮರಳಿದೊ | ಪಾತ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ
 ಮುನಿ | ಧೂತಮಾಯಾತೀತನೀಹುಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೧|| ಯಜ್ಞ ಧುಪತಿಯಾತನೀತನು |
 ಯಜ್ಞಪುರುಷನು ಸೃಕ್ಸ್ರವಾದೀ | ಯಜ್ಞ ಸಾಧನನೀತನೀತನು ಮಂತ್ರಕಾಲಾತ್ಮ || ಯಜ್ಞ ಪೀತನು
 ಕರ್ಮಪೀತನು | ಯಜ್ಞದಲಿ ಯಜಮಾನನೀತನು | ಯಜ್ಞ ಫಲವೀಡವೇಸೂತನಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೨||

ದೇವ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸದ ನೆಡಿಹವೆ | ಣಿಸವ ಕಲ್ಪಪುಷ್ಪಕೋಟಿಯೊಳಿಸವೆ ಸೆಯಮಾಡದ ಮಹತ್ವದೊಳು
 ರುಮಹತ್ವದಲಿ || ಎಸೆವನಣುವಿಂಗಣುವೆನಿಸಿ ನಿ | ಮಿಸಿ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಬರವಳಿದು ಹೆ | ಚೈ ಸಿ ಮುರಿ
 ದನೀಜಗವನೀಹುಯೆಂದಸಾಭೀಪ್ಪ || ೧೦ || ಒಂದನಿಸಿ ತೋರುವನ. ಯೆರಡರೊ | ಳೊಂದಿ ಮೆರೆವ
 ನು ಮೊರುನೆಲೆಯಲಿ | ನಿಂದು ಸಾಲ್ಪನು ಬಳಿಸಿ ವಿಭಾವಾಗ್ಯದುತಾಣದಲಿ || ಒಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದ
 ಬಹುವಿಧ | ಒಂದ ಮೆಯುಗುಪ್ತನಾಗಿ ಮು | ಕುಂದ ತೋರುವನೀತನಂತೆಯನರಿವರಾರಂದ || ೧೧ ||
 ದ್ವಿಜರು ಮುಖದಲಿ ಭೂಪುತನ | ಭೂಪದಲಾದರು ನಿಖಿಳವೈಶ್ಯ | ವ್ರಜ ಘನೋರಗಲಿಂದ ಶೂ
 ವ್ರರು ಪಾಪಪವ್ಯದಲಿ || ದ್ವಿಜಪತಿ ಸ್ವಾಂತದಲಿ ವರದಾ | ಒಬಸುನು ಕಣ್ಣಿನಲಿ ವದನಾಂ | ಬ್ರಜ
 ದಲಿಂದ್ರಾಬಿಗಳು ಬಸಿಸಿದರೆಂದಸಾಭೀಪ್ಪ || ೧೨ || ಗಗನಪೀತನಸಾಭಿ ದಶಬಿ | ಕ್ಕುಗಳು ಕಿವಿ ಘಣಿಲೋ
 ಕ ವಿನುಳಾಂ | ಭ್ರಗಳು ಭ್ರವನಿಂ ಮೇಲೂಘಾಗ ಮುರಾಂತಕನ ಮುಖ || ಗಗನನಣಿ ಶಂಕರವಿ
 ಲಂಚಾಬಿಗಳು ದೇವನ ರೋಮಕೂಪದೊ | ಳಗಣಿತಾವರನಿಕರಪಿಹುಬದನುವರಾರಂದ || ೧೩ || ಪ್ರ
 ಳಯದಲಿ ಭರೆ ಕರಗುವರು ಬಲ | ದೋಳಗೆ ತ್ವಲವಡಗುವುದು ತಿಳಿ | ಯೋಳಗೆ ತ್ವಪಕನು ಪವ
 ನನೊಳಾತನದ್ದದಲಿ || ಬಳಿಕಹಂತತ್ವದಲಿ ಗಗನವಿನಿಲಗು ಹವ್ಯಮಹತ್ವದಲಿ ವ.ಹ | ಳಳಿವು ಮಾ
 ಯೆಯೊಳಾಕೆಯಡಗವಾತನಂಭ್ರಯಲಿ || ೧೪ || ಭರಣಿತಾನೈವತ್ತೋಟಯ | ಹುರು ಭೂಮಿಗೆ
 ಹತ್ತುವನು | ಪರಕಪಾಪವದಕ್ಕೆ ಪಶಗುಣ ಪಶಗುಣೋತ್ತರದಾ || ಪರಿವಿಡಿಯುಲುವಾಗ್ಗು ರವಿಪು
 ಷ್ಕರನ ಹಂದ್ರನುತತ್ವಸಪ್ತಾ | ವರಣವಿಬ್ರಹ್ಮಾಂತಪೀತನ ರೋಮ ರೋಮದಲಿ || ೧೫ || ದೇವ
 ರಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಸೇ | ಪಾವಳಿಗಳಚ್ಚಾಸ್ತದಲಿ ರೇ | ಧಾರವಳಿಗಳಂಭ್ರವ್ಯಯಾಂಬುಜಮಾಕ
 ರುದದಲಿ | ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನು ಜೀವರ | ಜೀವನನು ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿ | ಪಾವಲೆಕ್ಕದೊ
 ಳೀತನವನೆಂಬವರಾರಂದ || ೧೬ || ವಿಶ್ವತಲ್ಪದಕುಶಲಹಸ್ತ ನು | ವಿಶ್ವರಕ್ಷೆಯ ಮಂತ್ರವಾ
 ಬಿ ಸ | ವಿಶ್ವಸಮಿಧಗಳಿಗ್ಗುಕಾರ್ಯದ ಬೊಮ್ಮತಾಲವಟು || ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನು | ವಿಶ್ವವಿ
 ಸ್ಮಯದ್ರೌದ್ರಚಾಲಿಕ | ವಿಶ್ವದಂತಸ್ಯೂತಚೀತನನೀತ ನೋಡೆಂದ || ೧೭ || ಇರಲಿರಲು ಕಲ್ಪನಸಾ
 ನಕೆ | ಬಿುವುಬ್ರಹ್ಮಾಂತಬಹಿರಾ | ವರಣಬಲವೀಜಲದೊಳೊಂದಾಯ್ತೀಕರೂಪಾಗಿ || ಹುವಿ
 ನೋದದಲೊಬ್ಬನೇ ಸು | ಚರಿಸಿಸ್ತಿದ್ವನು ಬಳಿಕ ಕಾಲಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ಮಧುಕ್ರೇಭರು ಜನಿಸಿದ
 ರು ಕರ್ಣದಲಿ || ೧೮ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಬಳಿಕವೆಬರೊಡನೆ ವಿ | ಬಾಳಿಸಿತು ಮನ ಕಾದಿದರು ಬಲು | ಕಾಳ
 ಗವನನುತತ್ವವರದಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾನವರ || ಸಿಳಿಬೆನುಟನು ಬಳರ ಮೇದ | ಸ್ನಳಿ ಮುಳಗಿತು ಜಲ
 ದೊಳೆದ || ಮೇಲುವೆಸರಾಯ್ತೀಗೆ ಮೇದಿನಿಯೆಂಬನಾವದಲಿ || ೧೯ || ಆಮಧುವನಾಕ್ರೇಭನ
 ಮುರಿ | ದ್ರವದಾತೃಕನೊಡನೆ ವಾದಿಸು | ಪ್ರಮರುಕನೇನೆಂಬನೈ ಶ್ವಪಾಲಬಾಲಕನಾ || ಕಾಮರಪು
 ಕಲ್ಪಾಂತವನಿ | ಸ್ತೋಮರೂಪನುಮಾರಸಗಣಿಸ | ಸಾಮಾಜಿನ್ಯ ಯನೀತನೀತನುವರಾರಂದ || ೨೦ ||
 ಸ್ತೋಮರೂಪನವಸ್ತುಕಾಸ್ತ | ಸ್ಮೃತಿವಿಭಾಗಾರ್ಥಕ ವಸ್ತುನ | ಸ್ತೂಪತನಲೀಲಿವಲವೇದವ್ಯಾಸನಾ
 ಮದಲಿ || ಪ್ರಪಂಚೋತ್ತಮನುಬಿಸಿದನು ಹುರು | ಸತಿಕಣಾ ತಾನೀತನೀದು | ಮೌತಿಕೆಗೆ ಗಮ್ಯವೆಗರು
 ವದ್ಭವದ ಗಾಢಗತಿಯೆಂದ || ೨೧ || ಮನುವಂವನುಬಿಲ್ಲನೀಶ್ವರ | ನೆನೆವೆ ಸಾರದಮನಿಸ ಬಣೀಪ |

ಮನದಿ ಸನಕಸನತ್ಸುಜಾತಾದ್ಯಂಗಿದೇವ್ಯಸನ || ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಕರ್ಮದ | ಕಣಿಗಳಿಗೆ ಕೋವಿ
 ದರಿಗದೇವ | ವನವಿದೇಗತಿ ಪರಮವೈಷ್ಣವತತ್ತ್ವವಿದೆಯೆಂದ ||೩೨|| ವೇದೇಶ್ವರನು ಎಂದಿಂತನು | ರಾ
 ದಿಗಳುಕಿಗೆ ಡಲಿಲಿರೆ ಸನ | ಕಾಡಮುನಿಗಳು ತಡಿಯಲಿದ್ದರು ತೆರೆಯೊಯ್ಯ ನಲಿ || ವಾದಿಗಳ ದ್ವಸ್ತ
 ಕ ನೆಸಿದರು | ನಾವದಲಿ ದ್ವಸ್ತರಮುರಾರಮ | ಹೋದಧಿಯ ಸೀಲಗುಪ್ತಾನವಭಂಗಿಸುವನೆಂದ
 ||೩೩|| ಅಕಟ ನಿರ್ಗುಣತತ್ತ್ವವಿದೆ ನಾ | ಏಕದ ಬಹುರೂಪಿನಲಿ ವಿಶ್ವಾ | ತೃಕಪರಾನಂದೈಕರಸವಿದೆ
 ವನೆಯ ಕೇಲಿಯಲಿ || ಪ್ರಕಟಮಾಯಾಗುಪ್ತಪರಮಾ | ತೃಕಮಹಾನಿಧಿ ಸಭೆಯೊಳಿರ | ವಿಕಳವ
 ತಿಗಳು ವಿಚಗಡುವರು ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೩೪|| ನಿರವಯವ ತತ್ತ್ವೈಕರಸವಿದು | ಸರವನೋಪರರೂ
 ಪಿನಲಿ ವ್ಯವ | ಪರಣ ಸಂಜ್ಞಾರೂಪಿತವಿದೆ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಭರಿತಬಹುಬ್ರಹ್ಮವಿಲ್ಲಿಯ | ಧರಣಿ
 ಯಲಿ ಸುಚರಿಸುತಿದೆ ಮುರ | ಹರನ ತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮುಪ್ತಿಯನಲವರಾರಿಂದ ||೩೫|| ಏಕ ಕನ್ನಡಿ
 ಕುರುಡಲಿಗೆ ತಾ | ನೇಕೆ ಸಾಳೆಗೆ ಸುದ್ಧಬಿಳಿರು | ಗೇಕೆ ಮೂರ್ಖಸಮಾಜದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸನ್ನಾಹ || ಏ
 ಕೆ ಖಳಲಿಗೆ ನಯವಿಧಾನ | ವ್ಯಾಪರಣಪಾಂಡಿತ್ಯಫಡ ಲೋ | ಕೈಕಪಾತಕನೆಂದು ನಡಿದನು ಜರೆದು
 ದಾನವನ ||೩೬|| ಹೋಗಳಿ ತಣಿಯಪು ವೇದತತಿ ಕೈ | ಮಗಿದು ತಣಿಯರು ಕಮಲಭವಭವ | ರೋಗು
 ವಿಗೆಯ ಮಾನಸಸಮಾಧಿಯ ಸಾರಸತ್ತ್ವದಲಿ || ಬಗೆದು ತಣಿಯರು ಯೋಗಿಗಳು ಕೈ | ಮಗುತಿ ತ
 ಣಿಯರು ಕರ್ವಿಗಳು ಮೂ | ಜಗದ ದೈವದದೈವ ಕೃಷ್ಣನ ಬೈವನಿವನಂದ ||೩೭|| ಈತಕಾಣಿರೆ ಘನ
 ಚಾಚರ | ಚೇತನತ್ತ್ವದವಿಹಿತವೇ | ಪ್ರಾತವನು ತುಂಬಿದನು ಪಡಗನೊಳಾಕಿಬಾಲ್ಯದಲಿ || ಆತತ
 ಮನಂಬಸುರನನು ಕರ | ಘಾತಿಯಿಂದಪೆ ಕೆಡಹಿ ವೇದವ | ನೀತತಂದನು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿನೊಳಿಂದನಾ
 ಭಿಷ್ಠ ||೩೮|| ಖೂಳನಾಯ್ಕಳು ಬಲ್ಲರೇ ತಿಶ್ವ | ಪಾಲಕಾದಿದೊತಾರಲಿಗೋ | ಪಾಲಕಾಣಿರೆ ಕೂ
 ವರ್ವೇಷವ ಧುಸಿ ಮೇದಿನಿಯ || ಸಾಲಹಡೆಯಲಿ ಹೊತ್ತಪನ್ನಗ | ಪಾಲಕನನಾವಂದರವ ಕಡೆ |
 ಗೋಲನಾಂತಮಹಾತ್ಮನೀತನನಲವರಾರಿಂದ ||೩೯|| ಅವನ ಪಾಡೇಮುನ್ನ ಕೃತಯಗದವರೊಳಧಿಕ
 ರಣ್ಯಲೋಚನ | ನವನಿಯನು ಕೊಂಡೊಬ್ಬ ಹೊಕ್ಕನು ಘನರಸಾತಳವ || ಅವನ ಬೆಂಬಿತ್ತವನು ಯ
 ಜ್ಞ | ಪ್ರವರದೇವನು ವೇದಮಯನಿ | ಭವವಿಮೋಹನ ಘನವರಾಹನು ಕೃಷ್ಣತಾನೆಂದ ||೪೦|| ತೂಳಿ
 ದನು ದಾಡೆಯಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಸೀಳಿದನು ಬಿಕ್ಕಲಫಣಿಂದ್ರರ | ಮೇಲೆ ಧರಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನು ಸಂತಪಿಸಿ
 ದನು ಜಗವ || ಹೇಳಲಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರರ | ತಾಳಿಗಳೋಣಗದಪು ಭಂಗ ಭ | ಡಾಳಿಸಿತಲಾ ಬೈ
 ದ್ಯಭೂಪತಿಗೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೪೧|| ಅಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಸಹೋದರ | ನೀಹರಿಯನವಗಡಿಸಿ ದೈವ | ದೋ
 ಹಿಬಹುವಿಧವೈಷ್ಣವಗಳಲಿ ಬೇಸ ಸಿದನು ವ ಗನ || ಅಕದವಲಚ್ಚುತ ಮುಕುಂದ ಮ | ಹಾಹಿತಳ್ಳ ಮ
 ಹೇಂದ್ರವಂದ್ಯ | ತ್ರಾಹಿಯಿಂದನವರತ ತುತಿಸಿದನಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ||೪೨|| ಕಾಮದೇತನ ನಾಮ
 ನಾಪ್ರ | ಹ್ಲಾದನಾಸರುಬೇಸರನು ಬಳಿ | ಕೇದಯಾಂಬುಧಿ ದನುಜಪತಿ ವಿಟ್ಟಿಸಿದಕಂಭದಲಿ || ಆದು
 ದಾವಿಭಾವ ಸಿಡಿನ | ಸೋದರದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಭಾಳವ | ಬೇದಿಕಿಚ್ಚಿನ ರಾವ್ರದಲಿ ಸರಸಿಹರೂಪಾ
 ಗಿ || ಉಗುರೊಳಸುರನ ಕರ ಳದಂಡೆಯ | ನುಗಿದು ಕೊರಳಲಿ ಹಾಯ್ಕ ದೈತ್ಯನ | ವ.ಗನ ಪತಿಕುಸಿ
 ದನು ತತ್ತ್ವೋಧಾಗ್ನಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ || ಭುಗಿಭುಗಿಲ್ಲುಗಲೆಂದು ಕಬ್ಬೊಗೆ | ನೆಗೆಯಲು ಹೊತ್ತದಬಾಜ

ಹ ತ್ರ ನೈ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾಪ್ರಾಜ್ಞಮುಖಾಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಶುಪಾಲಶಿರಗಗ

ನಾಗದಲಿ ಬುಣಿಗಾಡಲೆನೆದಂ | ವೀರನಾರಾಯಣ ||

ಕೆಳಗೆ ಬಸವೇಂದ್ರಯ್ಯಾಚಾರ್ಯ | ಪಾಲ ಸಾ ದೇವನ ವಚನ | ವ್ಯಾಕವಿಷದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವೆನ ವ್ಯಾಕವೆಂದರೆ || ಸೂಳೆನೆನಕಿನ ಸುಳಿವನದ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಳಿಯವೊನದ | ಮೇಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಬೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕವಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯ | ಸಾಡಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವನವನದಬೆಸುಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರೀತಿಗಳ
ಮಂತಿ | ಪ್ರಪಂಚವೆಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳವಳಿಸುತಿದ್ದುದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕುಟ ||೨||
ಪೂಜಾರನುಡಿಗಳನು ಕಿರಿಯೋ | ಕಂಸಿವವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಡಿವು ತ್ರೇಗದವು || ಕಂಸಿದರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಪರಮ
ಯಾಗವಸಳಿಯುಲನುನಾಯಿತ ನೃಪಕುಟ ||೩|| ನೀವುಪಯಂತ್ರೇಕೆ ನಿಮ್ಮವ | ರಾವಲೇ ನಿಮ್ಮಾಳುಕು
ದುರಗೆ | ಸಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವರಿರ ಯಜ್ಞವೇಂಟಪವ || ಅವಲೇಗದಲರುಮವೆನು | ತಾವ
ಧಾರವದಾಡಿಯೆಂದು ನ್ನ | ಪಾವಳಿಯ ಶಿಶು ಪಾಲ ಸಂತ್ರಿಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೪|| ಧರಣಿಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿವೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋಪರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಿದ ||
ಕುತರಗರಧಪ್ಪುಗಳಸಂ | ಪರಣೆ ತಳಿತದ ಕಂಡು ವೊತನೆ | ಬೆರಳೆವರಿಗನಲೋವಿದುಭೀಷ್ಮಂಗೆ
ದವಾಧಾರ ||೫|| ಈಸುಪಾರಪದ್ರವಸುನೆಯೋ | ಕೀಸುಪಯಂತ್ರಾಯ್ತಯಜ್ಞದ | ವೀರನಳಿ
ಯದೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುಗನಿನ್ಯಾಕರಣದಲಿ | ಈಸುಪಸ್ತನೃಪಾಲಜನವಾ ರಾಸಿವೇರಯನೋದೆ ವುತಿದನಿಮ
ಗೆಸುಧಾರಿಸಿದೆಂದ | ಬೆನ್ನಪಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ||೬|| ಕಾದವೋಡೆ ನಮ್ಮತ್ತವೆ ನೆರ | ವಾದವರು ಸೈ
ಲಿಸುವರಗ್ಗದ | ಯಾವವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಳಾದವನ್ನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ಬೇದಪಂಕದೊಳೆನ್ನ ನುದ್ದರಿಸೆಂದನಾಭಾಪ ||೭|| ಅಂಜುತಿರು ಭಯ
ದೇವ | ನಂಬ ಪಕ್ಕವೆಗಳಿಯ ಮಂಗಳು | ಮಂಜರನ ಮೇಲಾಯ್ತು ಬದುಕವವೇ ಮೋ
ಪತಿಯ | ಮಂಜುಮಧ್ಯಾನ್ತದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸುವುದೇ ಕುಸಿತನಿಂಪವ | ನಂಜಿನವವೇ ನಾಯ್ಕಳಿಂ
ಪರು ಧೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೮|| ಬಗ್ಗುವಿವರಿರು ಹಯ ಬಡಿಯೋ | ಲಿಗಳಲಾ ಜಗವರಿಯದೇಜ |
ಳ್ಳಗಳ ತೋಡಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನೀಜರುಗುಪ್ಪೆ ಭೂಪ || ಉಗವನಿಬರ ಜೀವವನು ಜೋ | ತ್ರಗೆಯ
ನಿರಿಸಿ ಪಾಲರಾಯನು | ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟುವನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೯|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ಸುಲಗೈ | ಯಗಧರಂಗೀಶ್ವರ ಕುಂಪಿಂ | ಹುಗಳ ಕುಂಪುಗಡಿತಕಾಷ್ಟದು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜನ | ಮುಗಲವಳೆಯನು ಪ್ರೈಪ್ಯಭೂತನ | ಆಗವಭಂಡನ ನಿರ್ದೇಶಾರ್ಥ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮ ಸುಡುಬೈ | ಗೃಳಿನಭಂಡನು ನಿರ್ದೇಶ ಗೋ | ಕೂ
 ದಗರುವನ ಗಣನ ಗುಡಿತ್ತು ಗೊಂಡಬೇಸರದೆ || ಹಳಿಪಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಯನು ಕುಂಬನ | ಕೂಡೋಗ್ಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸೂತಿದೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೧|| ಅವಗಣದಲನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ಸುಸುಪ್ತ
 ಗಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧನರು ಯಾ | ದವರು ಪೂಜಾರುಹರೆ ಸುಡುಗುಡು ನಿನ್ನ ಸಾಲಗಯ ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ತೊಂಡನ | ತವರಮನೆ ಬಾರುಂಗಾಶ್ರಯ | ಭವನ ಬಳರ್ದಪ್ರವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವಲ್ಲೆಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದವೊಲೆಗೋ | ಟ್ಟವಳ ಹಿಂಬದಗಂದ ಭಂಡಿ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮುರಿದನೈ ಮಾಮಾಸವರ್ಧನಲೇ || ಸವಟಿವರ ನೆಗ್ಗಿ ದವಗಡ ಪ್ಯ | ಯವಟಿ
 ದೊಡೆ ಬಲಗತ್ತೆಗೊಳಿಯ | ನಿವವಿಭಾಡಿಸಿದನೆ ವ.ಹಾಪ್ಯತವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೩|| ಹಕ್ಕುಹುಣಿ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮಾಯನು ಸು | ಕಕ್ಕವನೆನಿರೆಯೆಳೆಯ ಕೊಕ್ಕಪ್ಪ ಪಾಪನವ ||
 ಹೊಕ್ಕಹೆಪ್ಪಿನ ಬಸರ ಸೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪೌರಷ ವಕ್ಕವವಿಳಾ ಭೀಷ್ಮತೊಂಬೆಯೆಂದ
 ನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೪|| ಗಾಳಿಯನು ಘುಲ್ಲಿಸಿದಕರುಪನ | ಕಾಲ ಬುಡಿದೊಡೆದನುಗಡುರಗನ | ಮುಲಿ ಕೂಡವಾ
 ಡಿದನುಗಡ ಹಾವಡಗುಪ್ಪೆಯಲಿ || ಬೂಳಿಗೋವೆಂದಪ್ಪಿಯಲಿ ಕ | ಪ್ಪಿಳಲಾ ಬಳಿಕನು ಪ್ಯಾಪ |
 ಪಾಲುತ್ತಗೆ ಸುಯ ಬಿಬಿಬಿವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೫|| ಎಳುವಿನಮಯುತ ವೂರಯ | ಪುಲ
 ಗೊಡೆಯನು ಹಿಡಿದು ಬಲುಮಳೆ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ಮರವರ ಪುಷ್ಪವಲಾ || ಮಳೆಯೇ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತ್ರಿಯನೊಪ್ಪಿನೇ ಕೈ | ಮಳೆಹಸಿದನೆ ಕುಂದನಾಣ ಮರವನೆಯೆಂದ
 ದ ||೧೬|| ಅಸಗನನು ಕಡೆತೆವಿದು ಕಂಸನ | ಎಸನವಲ್ಲವ ಸಳಿದಗಡ ಮೂಣಿದನು ಬಿಬಿಘ್ನವಳಿ
 ಯ ಮೈಯ ಮೂಯೊರಡ || ಮಸಗ ಬೀಸುವಕಂಸನನು | ನಸುಬಿಡಿದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದನೆ ಕೂಳಾಪಲಿತವಂಗನಹನಂದ ||೧೭|| ತವವನನು ತಂತಿಸುಮೊದಮೇ | ಲಾವಕಪ್ಪವನು ಸಹಳ
 ವೆ | ನೀಮರಾತ್ಮ ಕನಾಕದೊಡೆಯನನಿದಸುಳವಲೇ || ಕೂಡುಯಲಿ ಕೈಪ್ಪ ನವವ | ವಾವನುಕಾಕಿ
 ದನಲಾಕ್ಯ | ಗಾವನ ಕಂಸಂಗೆ ಮನಿಪುಬಿದಾವಳುನವೆಂದ ||೧೮|| ತವನಿ ಬಣ್ಣ ಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೌಳಿಕವರಾಕ್ರಮ | ವಾಯುಯವಸಮಸ್ತಗೂಣವಿತ್ತಾ ರಪೈಭವವ || ಆದರಾಗೋವಳರ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣ ಸ | ದಾದೆ ನಿನಗೇಕೆನು ಸಾಚೆಯೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೯|| ಬುಕ್ಕೂ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಬುಲಕಲಗಗಳಕಲಾ ಪೂಮಕುಳಿಹೋದಲ್ಲವಗಧನರಾಚಿಕಾರ್ಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯ ವಿಜಾತರತ್ನದ | ಪೋಷಗಳ ಹಳಿವಾತನು ಮ | ಕ್ಕೊಬಿಬಿಗುವ ಕರಿಗರೋ
 ಚಕವಾಯುತೆಗೆಯೆಂದ ||೨೦|| ಕಪಟಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜನರೂಗು | ತಪುತವಿವಿವೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪಪು
 ವಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಾ || ಕೃಪಣಂವವಿರು ಪಪ್ರವೇಷದ | ಲಪುಪಿರು ಕಾಲದ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಾ ಕಂಠಂ ಮೂಡಿದಕಪ್ಪಕೃತಿಯು ||೨೧|| ದರನಗ್ಗ ದಮಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮುರಿದಮುರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವನುಪಾಲಪಂತಗಳ || ಸರಯನುಪುಟಿಸಿದ
 ನುಗಡ ಬೊ ಬ್ಬುವಪೌರಷನೆ ಕೆ ಕದಯಲಿ | ತರಯವವಲಾಪೈಸಲೆ ನಿವಗಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೨೨|| ಕ |

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾಪ್ರಾಜ್ಞಮುಖಾಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಲುಪಾಲಿರ ಗಗ ,

ಸಾಗ, ಬಲಿ ಬುಣದಾಡಲೆನೆವು ನೀರನಾಕಯಣ ||

ಕೇಳು ಬನಮೇಜಯಧುಲಿ || ಪಾಲ ಸು ದೇವನ ವರೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವನ ಮುಗ್ಧರ || ಸೂಳನೇನಿನ ಸುಳಿವನವ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಳಿಯವನದ | ಮೇಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಚೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕಡಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯ | ಸೂಳಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವನವನದಬೆಸುಗೆಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರೀತಿಗಳ
ಮಂಕಿ | ಪ್ರಪರವಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳವಳಿಸುತಿದ್ರದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕಟಕ ||೨||
ಪೂಜಿತನುಡಿಗಳನು ಕಿವಿಯೋ | ಕಲಿಸಿದವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಥಿರು ತಿಗುವವು || ಕಲಿಸಿದರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಸರವು
ಯಾಗವನಳಿಯಲನುವಾಯ್ತು ಸ್ಥನಕಟಕ ||೩|| ನಿವೃತ್ತಿಯಂತೇಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ | ರಾವಲೇ ನಿವೃತ್ತಿಗಳ
ದರಗೆ | ಸಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವದಿರ ಯಜ್ಞ ವ್ಯವಹಾರವ || ಅವಬೇಗವಲರುಮನೆನು ಚಿ | ತ್ತಾವ
ಧಾರವವಾಡಿಯೆಂದು ನ್ನ | ಪಾವಳಿಯ ತಿಳಿ ಪಾಲ ಸಂಕ್ರೇನಿಸನು ಸಾಮದಲಿ ||೪|| ಧರಣೀಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿಬಾಚೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋದರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ||
ಕುತುರಗರಕ್ಷಣಗಳಸಂ | ವನಣೆ ತಳಿತುದ ಕಂಡು ವನತನೆ | ಬೆರಳವೆರಗನಲೋಪಿದುಭಿಷ್ಠಂಗೆ
ದಗಭಾರ | ಸ | ಈಸವಾರವಪ್ರವಳನೆಯೋ | ಳಿನಪಲಯಂಕಾಯ್ತಯಜ್ಞದ | ವಿಸಾಸಳಿ
ಯವ ನಡೆದುಗೈಗನಿವ್ಯಾಕರಣವಲಿ | ಈಸವಸ್ತುಸೃಪಾಲಜನವಾ ರಾಸಿವೇರಯನೊದೆ ಪುಡಿವನಿಮ
ಗೇನುಭಾರವಿದೆಂದು ಬಿನ್ನಿಸಿದನು ಭಿಷ್ಠಂಗೆ ||೫|| ಕಾದವೊಡೆ ನಮ್ಮತ್ತವಕೆ ನೆರೆ | ವಾದವರು ಸೈ
ಲಿಸುವರಗ್ಗದ | ಯಾವವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಳಾರವನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ಬೇದಸಂಕಡೋಳೆನ್ನನು ದ್ವರಿಸೆಂದನಾಭೂಪ ||೬|| ಅಂಜದಿರು ಭಯ
ಬೇ | ಗ | ಸಂಕು ಸಪ್ತಕೆಗಳಿಯ ಮಂಗಳ | ಮಂಜರನ ಮೇಲಾವ್ಯಯ ಬದುಕುವವೇ ಮೇಲೆ
ಪತಿಯ | ಮಂಜುವಧ್ಯಾನ್ವದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸವುದೇ ಕುಸಿತನಿರವ | ನಂಬಿಸುವವೇ ನಾಯ ಕೆಂ
ಸರು ಭೂಪತಿಗೆ ಭಿಷ್ಠ ||೭|| ಬಗ್ಗುವಿವಬರು ಹಲಯ ಬಡಿಹೋ | ಲಿಗಳಲಾ ಜಗವಲಯದೇಜ |
ಳ್ಳಗಳ ಪೋತಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನಿಜರುಗುಪೈ ಭೂಪ || ಉಗಿವನಿನಿಬರ ಜೀವವನು ಜೋ | ತ್ತಗೆಯ
ನಿಜಕ ಪಾಲನಾ ಮನು | ತೆಗೆದು ಕುಟ್ಟಿ ವನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೮|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ನೂಲಗೈ | ಯುಗಧರಂಗಧೃಪರ ಕುಲವಿಂ | ದಗಳ ಕುಂಠುಗಡಿತ್ತಕಾವು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜಿನ | ಮುಗಲವಳೆಯನು ಪ್ರೆಪ್ಯಭೂಗನ | ಬಗವಭಂಡನ ಸುತರಾರ್ವ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮ ಸುಡಬೈ | ಗುಳಿನಭಂಡನು ನಿನ್ನಲಾ ಗಣ | ಕುಲ
 ದಗರುವನ ಗಣವ ಗುಂಟಿತು ಗೊಂಡೆಬೇಸರದೆ || ಹಳಿಪಿನಲಿ ಹಸ್ತಿಯನು ಕುಂಬಿನ | ಕುಲದೊಳಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವುದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸುತಿಯ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೧|| ಅವಗುಣದೊ ಪಾಪಿಸುವ
 ಗಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧವರು ಯಾ | ದವರು ಮೂಜಾರುಹರೆ ಸುಡುಸುಡು ನಿನ್ನ ಸುಲಗಯ ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಕೊಂಡಿನ | ತವರವನೇ ಪಾಪರುಗಾತ್ರಯ | ಭವನ ಲಿಕ್ಕರಭಪ್ರವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವಲಲ್ಲಿಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದವೊಲೆಗೊ | ಪ್ಪವಳ್ ಕುಂಬದಗುಂಟ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮೂದಿನೈ ಮಾಮಾಸವರ್ಧನಲೈ || ಸವಟಿವರ ನೆಗ್ಗಿ ದವುಗತ ಪ್ಪ | ಯವಡಿ
 ದೊಡೆ ಬಲಗತ್ತಿಗೊಳಿಯ | ನಿವವಿಭಾಡಿಸಿದನೆ ವ.ಹಾಪ್ಪತವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೩|| ಹಕ್ಕಿದುಣ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮಾಯನು ನು | ಕಕ್ಕವನುನಿಕಡೆಳವು | ಕಕ್ಕವನುನು ||
 ಹೊಕ್ಕಹೆವ್ವುನ ಬಸರ ಸೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪೊರನು ವಕ್ಕವನುನು | ಭೀಷ್ಮತೊಲಿಯಂದ
 ನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೪|| ಗಾಳಿಯನು ಘಲ್ಲಿನಿದಕರುಪಿನ | ಕಾಲಪುಂಡದೊಡೆದರಗದರಗನ | ಮರೆ ಕೂಡಾ
 ಡಿದನುಗಡ ಹಾವಡಿಗುಪ್ಪೆಯಲಿ || ಬೂಳಗೊಡವರವಳ್ಳಿಯಲಿ ಕ | ಪ್ಪಳಲಿ ಕುಕ್ಕನು ಪ್ಪಳವ |
 ಪಾಲುತ್ತಗೆ ಸುಯ ಬಿಬಿಬಿವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೫|| ಎಳುವಿನಕುಂಬುತ ವೊಲಿಯು | ಮೇಲು
 ಗೊಡೆಯನು ಕುಂಬ ಬಲಮಣಿ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ಪರವರ ಪರವನಲಿ || ಹುಂಟ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತ್ರಯನೊಪ್ಪನೇ ಕೈ | ಮೇಳವನವನೆ ಕುಂಬನಾ ಮಹತ್ವನುಯ್ತ
 ದ ||೧೬|| ಅಸಗನನು ಕಡತವಿದು ಕುಂಸನ | ಎಸನವಲ್ಲವ ನಳಿದಗಡ ಮಾಣಿಸಿದನು ಬಿಬಿಬಿಬಿವಳ್ಳಿ
 ಯ ವೈಯ ಮೂಹೊರಡ || ವಸಗ ಬೀಸುವಕುಂಸನಯ | ನಸುನಿಡಿದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದನೊಳ್ಳಾಸಲಿಡಾವಂಗನಹನಂದ ||೧೭|| ತವರವನನು ತುತಿಸುಮೊದಮೇ | ಅಡಕಪ್ಪವನುನು
 ವೆ | ನಿಂದ್ರಾತ್ರ ಕಸೂದೊಡೆಯನನಿದಕಬೀವಲೆ || ಕೂಡಿಯುಲಿಕೈಪ್ಪ ನವವು | ವಾಡವನೊಕ
 ದನಲಾಕ್ಕ | ಗಾವನ ಕುಂಸಗೆ ಮನಿವುಬಿವಾವನವಂದ ||೧೮|| ತವನ ಬಣ್ಣ ಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೊಳಕಪರಾಕ್ರಮ | ವಾಯಿಯವಸವಸ್ತುಗುಣವಸ್ತುರವೈಭವ || ಅದರಾಗೊಳವಳಿ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣಸ | ದಾದೆ ನಿನಗೆಕೆಳ ನಾಡಕಯಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೯|| ಬಿಬಿ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಬಲಕುಲಗಳಕಡಲಿ ಮೂಡಕುಳಿಹೊಡೆಲ್ಲಿಮಗಧನರವಿಕೆಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯ ವಿಜಾತರತ್ನದ | ಪೂವಿಗಳ ಯಳಿವಾತನು ಹು | ಕ್ಕೆಯುಬಿಬಿಬಿ ಕುಂಸರೋ
 ಚಕವಾಯ್ತೆಗೆಯಿಂದ ||೨೦|| ಕಪುವಲಿ ಭೀಮಾರ್ವ ನರಸು | ತುಪಟತವಿವಿವೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪವ
 ವಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಿ || ಕೃಪಣವಬಿರು ಪಪ್ರವೇಷದ | ಅಪರವಿರು ಕೂಡ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಿ ಕುಂಸು ಮಾಡವಕಪ್ಪ ಕೃತಿಯು ||೨೧|| ವರನಗ್ಗ ದವಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮೂದಮೂರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಿಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವವನಿಪಾಲಪುಂಟಗಳ || ಸರಿಯವನುನಿ
 ನುಗಡ ಬೊ ಬ್ಬುವಪೊರನುನೇಕ ಕಡೆಯಲಿ | ರರುಬುವವರಾಪೈಸಲೆ ನಿವಗುಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೨೨|| ಕ |

ಹ ತ್ರ ನ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾವ್ಯಾಜಮುಖವಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಶುಪಾಲಶಿರ ಗಗ

ನಾಗದಲಿ ಕುಣಿದಾಡಲೆನೆದಂ | ವೀರನಾರಾಯಣ ||

ಕೆಳು ಬನವೊಬ್ಬಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಸೂ ದೇವನ ವರೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವನ ಶೂರರ || ಸೂಳನೊಪ್ಪಿನ ಸುಳಿವನವ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಿಯವೊನದ | ಮೊಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಜೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕಪಗಣ್ಣಿ ಸನ್ನೆಯ | ಸಾಡಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವನವನದಬೆಸುಗೆಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರಿತಿಗಳ
ಮುಂತಿ | ಪ್ರಸರವಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳೆವಳಿಸುತ್ತಿರ್ದದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕುಟ ||೨||
ಪೂತರನುಡಿಗಳನು ಕಿಪಿಯೋ | ಕಲಿಸಿವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಳಿರು ತ್ರಿಗದವು || ಕಲಿಸಿವರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಪರಮ
ಯಾಗವಸಳಿಯುನುನಾಯಿತು ಸ್ವಸಕುಟ ||೩|| ನೀವುಕುಲಯಂತೇಕ ನಿವೃವ | ರಾವಲೇ ನಿವೃಳ್ಳಾಕು
ಪುನಗೆ | ನಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವದಿರ ಯಜ್ಞವಂಶವ || ಅವಲೇಗದಲರುಹುವೆನು ಚಿ | ತಾನ
ಧಾರವನಾಡಿಯೆಂದ ಸ್ವ | ಪಾಪಳಿಯ ಶಿಶು ಪಾಲ ಸಂತ್ರಿಸಿವನು ಕಾವದಲಿ |೪|| ಧರಣಿಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿ ಕಾಚೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋಪರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವು ಹೊದಲಿದ ||
ಕುತರಗರಧಪ್ತಗಳಸಂ | ವನಣೆ ತಳಿತುದ ಕಂಡು ವೊತನೆ | ಬೆರಳವೆರಗಿನಲೋವಿಮುಖೈಷ್ಯಂಗೆ
ದರಾಭೂತ ||೫|| ಈಸುಪಾರುಪದ್ಯವಳುನೆಯೊ | ಳಿಸುಪಯಂತಾಯ್ತಯಜ್ಞದ | ವೀರಳಿ
ಯವ ನಡೆದುಸಿಗುನಿನ್ಯಾಕರಣದಲಿ | ಈಸುಪಸ್ತನೃಪಾಲಜನವಾ ರಾಸಿವೇರಯನೊಡೆ ವೃದಿನಿಮ
ಗೆಸುಧಾರವೆಂದರು ಬಿನ್ನಸಿಸಿವನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ||೬|| ಕಾದವೊಡೆ ನಮ್ಮತ್ತವಕೆ ನೆರೆ | ವಾದವರು ಸೈ
ರಿಸುವರಗ್ಗದ | ಯಾವವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಳಾದುದನ್ನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ಬೇದಪಂಕದೊಳೆನ್ನು ನುದ್ದರಿಸೆಂದನಾಭೂತ ||೭|| ಅಂಜದಿರು ಭಯ
ದೇವ |೮|| ನಂಬು ಸಪ್ತವೆಳಿಳಿಯ ಮಂಗಳ | ಮಂಜರನ ಮೇಲಾವ್ಯಯ ಬದುಕುವವೇ ವಹೀ
ಪತಿಯ || ಮಂಜುಮಧ್ಯಾನ್ತದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸುವುದೇ ಕುಸಿತನಿಂವ | ನಂಬನುವವೇ ನಾಯ ಳಿಂ
ದರು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೯|| ಬಗುಳುವಿವದಿರು ಹಲಯ ಬಡಿಯೋ | ಲಗಳಲಾ ಜಗವಲಯದೇವ |
ಳ್ಳಗಳ ಘೋಷಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನೀಜರುಗುಪ್ಪೆ ಭೂಪ || ಉಗಿವನಿನಿಬರ ಬೇವವನು ಜೋ | ತ್ರಗೆಯ
ನೀಶ ಪಾಲನಾಯನು | ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟು ವನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೦|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ವಬುಗೈ | ಯಗಧರಂಗಿನೈಪರ ಕುಂವಿಂ | ಡಗಳ ಕುಂಮಲಗಡಿತಕಾಪುದು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜಿನ | ಮೃಗಲವಳೆಯನು ತ್ರೈವ್ಯಭೂಪನ | ಆಗವಭಂಡನ ನಿಜನಾರ್ಪ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮಸುಡುಬೈ | ಗೃಳಿನಭಂಡನು ನಿಜನಾರ್ಪ ಗೋ | ಕೂ
 ದಗರುವನ ಗಣನ ಗಂಡಿತು ಗೊಂಡಬೇಸರದೆ || ಹಳಿವಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯನು ಕುಂಟಿನ | ಕೂಡೊಳಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವುದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸೂತಿಯೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಚೈವ್ಯ ||೧೧|| ಅವಗುಣವಲುವಾಸನು
 ಗುಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧವರು ಯಾ | ದವರು ಪೂಜಾರುಹರೆ ಸುಡುಸುಡು ನಿನ್ನ ಸಾಲಗಯ ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ತೊಂಡಿನ | ತವರಾಮನೆ ಬಾಯರಂಗಾಶ್ರಯ | ಭವನ ಬಳಿರ್ದಪ್ರವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವೆಲ್ಲೆಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದವೊಲೆಗೊ | ಜ್ಞವಳ ಬಿಂಬದಗಂಡ ಭಂಡಿ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮುಂದಿನೈ ಮಾಮಾಸಮರ್ಥನಲೇ || ಸವಟಿವರ ನಗ್ನ ಪವಗಡ ಪು | ಯವಟಿ
 ಮೊಡೆ ಬಲಗತ್ತಗೊಳಿಯ | ನಿವಪಿಭಾಡಿಸವನೆ ವಹಾಪ್ಪತವೆಂದನಾಚೈವ್ಯ ||೧೩|| ಪಕ್ಕದುಣಿ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮರಿಯು | ನೆಂ | ಕಕ್ಕವನೆನಿರೆಯೇಳುವೆ ಕೊಕ್ಕಪ್ಪ ಪಾಳುನೊ ||
 ಹೊಕ್ಕಹೆವೆವುನ ಬಸರ ನೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪಾರುಷ ವಕ್ಕಜವಲಿ | ಭೀಷ್ಮತೊಂಬೆಯಿಂದ
 ನಾಚೈವ್ಯ ||೧೪|| ಗೊಳಿಯನು ಘಲ್ಲಿನಿವಕರೂಪನ | ಕಾಲಬಿಂಬದೊಡವರುಗಡರಗನ | ಮುಂ ಕೂಡೊ
 ಡಿನುಗಡ ಹಾವಡಿಗುವೈಯಲಿ || ಬೂಳಗೋವೆವೆವೆಳಿಯಲಿ ಕ | ಪಾಳಲಿ | ಬಳಿಗನು ಪೃಥವ |
 ಪಾಲುತ್ತಗೆ ಸುಯ ಬಿಂಬಿಬವೆಂದನಾಚೈವ್ಯ ||೧೫|| ಬಳಿಯನುಮುಂ ತ ವೊರೆಯು | ಬೊಂಬ
 ಗೊಡೆಯನು ಬಿಂಬ ಬಲಮಣಿ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ಮರವರ ಪಿಂಚುವಲಿ || ಮಳೆಯೇ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತಿಯನೊಬ್ಬನೇ ಕೈ | ಮೇಳವನಿಸನೆ ಕುಂಬೊಣ ಬಿಂಬದೊಂಬೆಯಿಂದ
 ದ ||೧೬|| ಅಸಗನನು ಕೆಡತವಿದು ಕುಂಸನ | ವಸನವಲ್ಲವ ಸಕೆದಗಡ ಮೂಣೊವನು ಬಿಂಬುಪ್ಪವಳಿ
 ಯ ಮೈಯ ಮೂಯೊರಡ || ವಸಗ ಬೇಸುವಕುಂಸನನು | ನಸುಬಿಂಬದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದಕೊಳ್ಳಾಸಲಿತೊಂಬಗನನಂದ ||೧೭|| ತವುವನನು ತಂತಿಸುಮೊಡಮೇ | ಅದಕಪ್ಪುಪನನಹಳು
 ವೆ | ನಿರ್ಮರಾತ್ತ ಕಸಾಕೆದೊಡೆಯನನಿಂದಸಬಳಿವಲೇ || ಕೂಡಂಬಯಲಿಕೈವ್ಯ ನವವ | ವಾದವೊಣಕಿ
 ದನಲಾಕ್ಯ | ಗಾವನೇ ಕಂಸುಗೆ ಮನಿವುಬದಾವಳುವೆಂದ ||೧೮|| ತವನಿ ಬಣ್ಣ ಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೌಳಿಕಪರಾಕ್ರಮ | ವಾಯಿಯವಸಮಸ್ತಗುಣವಿಸ್ತಾರಪೈಭವವ || ಆದರಾಗೋವಳರ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣಸ | ದಾವೆ ನಿನಗೇಕೆಕು ಸಾಯಕೆಯಿಂದನಾಚೈವ್ಯ ||೧೯|| ಬಿಂಬೊ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಮುಲಕಲಗಳಕಡಲಿ | ಮೂಡುಕುಳಿಹೋವಲ್ಲವಾಗಧನರಾಜಕರೆಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯ ಬಿಜಾಜರತ್ತದ | ಪೋಟಿಗಲ ಹಳಿವಾತನು ಹುಂ | ತೋಟಿಯುಗುವ ಕಳಗರೋ
 ಚಕವಾಯುತೆಗೆಯಿಂದ ||೨೦|| ಕಪಟವಲಿ ಭೀಮಾಸು ನರಸು | ತಪಟತವಿವಿವೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪಪಟ
 ಮಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಿ || ಕೃಪಣಂಪವರು ಪಿಪ್ಪವೇಷವ | ಅಪಕವರ ಕಾವದ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಿ ಕಂಕಂ ಮೂಡಿದಪ್ಪಕೃತಿಯಿಂದ ||೨೧|| ಬಿಂಬನಗ್ನ ದಮಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮುಂದಮುರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವನುಪಾಲಪಂತಿಗಳ || ಸರಯನಿವಟಿಸಿದ
 ನುಗಡ ಬೊ ಬ್ಬುವಪಾರುಷವೇಕೆ ಕಡಯಲಿ | ತರುಬುವವರಾವೈಸಲೇ ನಿವಗಂದನಾಚೈವ್ಯ ||೨೨|| ಕ |

ಕಿಡಿಕಿಡಿಗೆದು ತನುರೋ | ಮಾಳಿ ತಳಿತುದು ರೋಷವೆಂಬ ಜ್ವಾಲೆರೊಳುಪಿಸೆಯುಡಿದವರ | ಣಚ್ಛವಿಯಲ
ಕ್ಷಿಗಳು || ಸೂಳುರೆಯನಿಡುಸುಯ್ಯ ಕಬ್ಬೊಗೆ | ಜಾಳಿಗೆಯಲೇಕಾವಳಿಯಮು | ಕ್ತಾಳಿಕಂಡಿತು ಖತಿ
ಯಮೊನೆಯಲಿ ಮೊಗದನು ಭೀಮ || ೨೩ || ಸೆರಗ ಸಂವರಿಸಿದನು ಮುಕುಟವ | ನುರಗದಂತಿರೆ ಮುರು
ಹಿ ಸಸಿವಂ | ಗರುಹದನು ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಮರಕ್ಕೆ ಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ || ಹೊರಗೆ ಸಂವರಿಸಿರಲಿ ದಳ ಕೈ
ಮರೆಯಬೇಡ ಸುನೀತನನು ನಾ | ವ್ತರುಬಿನಿಂದಾಕ್ಷಣದಲೊದಗುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ || ೨೪ || ಪವನ
ತನಯನ ಖತಿಯ ಝಾಡಿಯು | ಹವಣ ಕಂಡರು ಮೊಗದರು ಯಾ ದವರ ಪಡೆಯಲಿ ಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ
ಕಾಮೃತವಮಾ || ತವತವಗೆ ಪಾಂಚಾಲಕೇಕಯು | ನಿವಹ ಪಾಂಡವಸುತರು ಮೊದಲಾ ದವಗಡೆಯ
ರನುವಾಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ನಿವಿಷದಲಿ || ೨೫ || ಸೆಳೆದಡಾಯುಧವು ತ್ತರಿಯವ | ನಿಳುಹ ಮುಂಗೈ
ಯಲಿ ವೈಕೋದರ | ಮೊಳಗುವನುವನುಕಂಡು ಭಿಷ್ಮನೆ ಭೀಷ್ಮನಡಹಾಯ್ದು || ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಕ
ಡಗವನು ಭುಜ | ವಳಯುಬಂದವಚಿದನು ತೋಟಿಯು | ತೋಳಸುಗರ ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯನುತ ಗರ್ಜಿಸಿ
ದನಾಭೀಷ್ಮ || ೨೬ || ನೆರೆಯಬಿಟ್ಟ ಚತುರಬಿಧಿವಳಯದ | ಧರಣಿಪಾಲಸಮುದ್ರವನು ಕಾ | ಹುರವ ಮಾ
ಡಿವರಕುಟ ಕಡದೇ ರಾಜಸೂಯವ.ಖ | ಧರಧರದದುವ್ಯಸನಿಗಳ ನಿಟ್ಟೊಪಿಸಿತೆಗೆ ನಿನ್ನವರನೆನುತಿ
ಬ್ಬರವ ಮಾಣಸಿ ಹೂಣಗರಹೊಯ್ಯುವನು ಕಲಿಭಿಷ್ಮ || ೨೭ || ಬಿಡುಬಿಡಲೆ ಗಾಂಗೇಯ ಭೀಮನಾಕಡಿದು
ವೂರ್ಣಾಹುತಿಯನ್ನಿಗೆ | ಬಿಡುಬಿಡುವನು ಸಾಮದೋಹಿಯ ಕರೋದಂಡೆಗಳಾ || ಮುಡಿಸುವನು
ಜಯಸಿಂಗ ನೋಡೆ | ನೋಡನೆ ಮೇಳವೆ ದಕ್ಷಯುಜ್ಜಿದ | ಮೃಡನ ಮರಸುವನೆನುತ ಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದನಾಚ್ಯೃದ್ಯ || ೨೮ || ಬಿಡುಬಿಡಕಟಾ ಭೀಷ್ಮದ ರುಬಿ | ಕಡುಜರದಕಳವಳದ ಕುನ್ನಿಗೆ | ಕುಡಿಸುವನು
ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರವಿತ್ತಿಬಿವಿಶೇಷದ ಸ್ವಪುಯಾ || ತಡಮ ತನ್ನನು ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ಕಡಿಸಿದೆಯಲಾ ದಕ್ಷಯು
ಜ್ಜಿದ | ಮೃಡನಮುರುಕವ ಕಾಡೆನೆನುತೊಡೆಮುರುಚಿದನು ಭೀಮಾ || ಮತ್ತೆಹಿಡಿದನು ಪವನನ
ಬಾ | ಗೊತ್ತಿಡನುಮರುಳೇ ಸುರೋಧು | ತುತ್ತಗುಟ್ಟಲಿಳಿವುದೇಗಜದಚವ ಮಾಡಿದರ || ತತ್ತಿಗನು
ಹುಯುಜ್ಜಿ ಪುಗಳ | ವೃತ್ಯವರಿಯಾನಿನುಸಾರುವ | ದುತ್ತಮಿಕೆಯಲ್ಲೆ ನುತಮಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು
ಗಾಂಗೇಯ || ೩೦ || ಇವನಕೊಲ್ಲನೆನು ಮಿಕ್ಕಭೂಪರ | ನಿವಹವನು ಮನ್ನಿಸುವನೆನೀ | ನಿವನಕೊ
ಲುವುದಸಾಧ್ಯವೀತನ ನಿಜವನುಯಿಯಲಾ || ಇವರಣೈಶ್ವರಕನು ಕಣಾಮರಾಭವದೊಳಗೆ ಪಶವದನನಿ
ವಸಂ | ಭವಿಸಿದನು ಶಿಶುಪಾಲನೆನಲಿ ಭೀಮ ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ || ಜನಿಸಿದಾಗಳ ಭೂಳದಲಿ ಲೋ | ಚ
ಚನತುರ್ದಜನಾದನದ್ಭುತ | ನಿನದದಲಿ ನೆಲ ಬಿಂಬಿಯಲೊದಂದನಂದು ಬಾಲ್ಯದಲಿ || ತನತನಗೆ ಜನಬೆದ
ರತೀತನ | ಮನೆಗೆ ನಾನ್ಯ ಬಂದನೀತನ | ತನನಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಶಿಶುಪಾಲಸಂಗತಿಯಾ || ೩೨ ||
ಆತನೆಂದನು ತಾಯೆ ಶಿಶುವಿಖ್ಯಾತನನೀನಾರಹಸ್ತಧೂಳೀತನನು ಕೊಟ್ಟು ಗಲಡಗುವವಕ್ಷಿಭುಜಯು
ಗಳ || ಆತನೀತನ ವೃತ್ಯವಿದು ಸಂಭೂತನಿಶ್ಚಯವಂದು ಶಿಶುವಿನ | ಮಾತೆಯನು ಸಂತೈಸಿ ನಾರದನ
ಡರಿದನು ನಭವ || ೩೩ || ಇವನ ಕಾಣಲಬಂದರವನಿಪ | ರವರವರಕೈಗಳಲಿ ತಾಯ್ತು | ದಿವನನಿತ್ತಳು
ಮಾಣವಿವನಭಿಕ್ಷಾಕ್ಷಿಬಾಹುಗಳು || ಇವನತಾಯ್ತು ಮತ್ತೆಯೆಂದು | ತ್ಸವದಲೀಮುರವೈರ ಬರಲಂ
ದಿವನ ತಂದಿವನವೈಕೊಟ್ಟಳು ಹರಿಯಹಸ್ತದಲಿ || ೩೪ || ಆಗಿವನಭಿಕ್ಷಾಕ್ಷಿಬಾಹುವು | ನಿಗಿತೊಡನಿವ

ನೃಪಿ ಕಂಡು | ದ್ವೇಗದಲಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಯಲೆರಗಿ ಕೃಮುಗಿದು || ಮೇಗಲಯ ಮಾತಲ್ಲ ಬಾಲ
 ಕ | ನಾಗುಹೋಗಿನ ಕೊರತೆ ನಿನ್ನನು | ತಾಗುವುದು ನೀಸೈರಿಸೆಂದಭಯವನು ಬೇಡಿದಳು ||೩೫||
 ಸೈರಿಸುವೆನಪರಾಧಶತವ ಕು | ಮಾಕರಕನಾ ಕೊಲ್ಲಿನೆಂದೀ | ಶೃಂಗ ಭಾಷೆಯಮಾಡಿ ಹಿಂಗದನಿವನತಾ
 ಯೊಡನೆ || ಆರವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮು | ರಾರಿಯೋ ನೀನೋ ವಿಚಾರಿಸು | ವೀರನಾ
 ರಾತಿಯನಲು ಕೇಳಿದನೆಂದು ತಿತ್ತಪಾಲ ||೩೬|| ಎಲವೊಗೋ ಪಕ್ಕಮಾರನೆಂಬನು | ಕೊಲುವನೇ ತಾ
 ನಿವನೈಯ್ಯಿಂ | ದಳಿವವನೆ ತಿವತ್ತವ ವಿಕಾರಯನೇನಮಾಡುವೆನು || ಗಳಹಭೀಷ್ಮವೈಕೋದರರ
 ಮೈ | ವಳಿಯು ಭಟನೋ ಮೇಣು ನೀಗೋ | ವಳರಹಳ್ಳಿಯ ಭಟ್ಟನೋ ಹೇಳೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||
 ಈಕುರುಕ್ಷಿತಪಾಲರಲಿ ನೀ | ನಾಕೆನಾಳನುಗಡ ವಯಸು | ಪಾಕವುಳ್ಳವನೀಸುಕಾಲದಲೋದಿದರತ
 ವಿದೆ || ಕಾಕನುರೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗೊಲ್ಲರ | ಗೋಕುಲದ ಗೋಪಪ್ರಸಂಗ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯ
 ಮೆರೆದುದು ಭೀಷ್ಮ ನಿನಗೆಂದ ||೩೭|| ಇದು ವ್ರಹಾಮುಖಿಲ್ಲ ಪೂಜ್ಯನು | ಯದುಗಳರಸನು ಭಟ್ಟ
 ನಿಲ್ಲಿಗೆ | ನದಿಯಮಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನಾರದಾಬಿಗಳು || ಹುಡುಮರಭೂಮಿಯಲಿ ಮಾನ್ಯನು |
 ಖದಿರನಲ್ಲಿಗೆ ಗೂಗೇಗೋಲಿ | ಮುಡುನುಗಳಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಭಾಸವರೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||೩೮|| ನೀನಲಾ ಧರ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಂದಾ | ಮಾನಿನಿಯರ ಪವಾಹದಲಿ ನೀ | ನೇನಮಾಡಿದೆ ಬೀಸುಸಿ ಬಳಲಿಸಿದೆ ಬಾಲಕಿಯಾ ||
 ಎನಹೇಳುವೆನೊಂದುಹಂಸನು | ಮಾನಸದಾಳೆರದಲಿ ಪಕ್ಷಿಪಿ | ತಾನದಲಿ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನಾಯ್ತಾಹಂಸ
 ನೀನೆಂದ ||೪೦|| ನುಡಿಗಳಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಸದವಳಿಯಲನ್ಯಾಯವೆಂದೇ | ಕೆಡಹಿದವು ಹಂಸಯ
 ನು ನಾನಾಪಿಹಗಸಂದೋಹ || ನುಡಿವುದಲ್ಲದ ಮೇಣು ನಯದಲಿ | ನಡೆದುದಲ್ಲಲಿ ಭೀಷ್ಮ ನಿನ್ನ
 ನು | ಕಡಿದು ಭೂತಕೆ ಬಡಿಸಿದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆಂದ ||೪೧|| ಕಳಿದಕಾಲದವೃದ್ಧ ಮೇಲ | ಗ್ಗೊಳದನಿ
 ಯಮವ್ರತಶ್ರುತಿಸ್ತೃತಿ | ಗಳಲಿ ಪುಣತನಂಬೆ ಕಡೆಯಲಿ ಗೋಪನಂದನನಾ || ಬೆಳವಿಗೆಯಮಾಡಿದೆ
 ಮಹೀಮಂ | ಡಲದಾಯರನಕಟ ಲಜ್ಜಾ | ಕುಳರ ಮಾಡಿದೆ ಭಂಡಾಡಹೋಗೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||
 ಪರಗುಣಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಾವ್ಯವೆ ನಿನ್ನಜಹೈಗೆ | ವರಗುಣಸ್ತವದಿಂದ ಮೇಣ್ಣಂ
 ಡೂತಿಹರವಹರೇ || ಹಿರಿಯಂದಲಾ ಕಣ್ವಪಾಲಾಂ | ಗಿಂಸಬ್ರಹ್ಮನಿಯಾಜ್ಞಾ ಎಲ್ಲೈರು | ವರಸುಹೈ
 ಕದೊಳಭುಕುಂದಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ನಾವುಮೊದಲಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆಕುಂ | ದಾವುದೇತಕೆ ಹೋಗ
 ಳೆಯಿವರಲ | ದಾವಕೊರತೆಯುಭೀಷ್ಮ ರನನೀಕುಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ || ಈವೈಕೋದರಪಾರ್ಥರನು ಸಹ | ಜೀ
 ವನಕುಲರನೇಕೆಹೋಗಳೆಯ | ದಾವಗುಣನಿಧಿಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆಯೆಂದ ||೪೪|| ಗರುವನ
 ಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ರರಸಲಾಬಾಹು ಕನುರಾಯರ | ಗುರುವಲಾಕೊಂಡಾಡಲಾಗದೆ ಚಪ್ಪಾಪರ್ಜ
 ಟಿಯ || ಗುರುಸೃತನುಸಾಮಾನ್ಯನೇಸಂ | ಗರಭಯಂಕರನಲ್ಲವೇ ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಲಾಗದೆನಿನ್ನ ಕೃಷ್ಣ
 ನಹವಣೆಯಿವರೆಂದ ||೪೫|| ಕವಚಕುಂಡಲಸಹಿತತಾನುನು | ಭವಿಸನೇ ಶೃಂಗಾರದಿಗುಣದಲಿ |
 ಭುವನದಲಿ ಭಾರಾಂಕವೀರರುಪಡಿಯ ಕರ್ಣಂಗೆ || ಇವನನೇಕಗ್ಗಲಿಸೆ ಭೂರಿ | ಶ್ರವಣಹೋಗಳೆಜ
 ಯವ್ರಧನು ನಿ | ಸ್ನವನಹವಣೇ ಶಲ್ಯವನಿಯನೆ ನಿನಗೆಹೇಳೆಂದ || ಕುಲದಲಿ ಕರು ಶೃಂಗದಲಿ
 ವೆ | ಗ್ಗೊಳರುತ್ತಿಲದಲನ್ನುತರು ನಿ | ರ್ತುಲಿನರಾಚಾರದಲಿ ಕೋಳಿದರಖಳಕಳೆಗಳಲಿ || ಇಳೆಯವಲ್ಲಭ

ರಿನಿಬರನು ನೀ ಕಳೆದು ನೋಣ ನೆರೆಹೂತವನವನು | ಹಳಿದು ಹಗಿನಿಂಗೇರಗವನೊಲಾಯ್ತೆಂದನಾಚ್ಚೆ
 ದ್ಯ || ಘನನಲಾ ಭಗದತ್ತ ಕಾಂಭೋ | ಜನುಪದಸ್ಥ ನಲಾಪಿರಾಟನ | ಶನುಜನಿಪಾಂಚಾಲಕೇಕಯ
 ರೀಮೋಹಿಭುಜರು || ವಿನುತರಲ್ಲ ದಂತವಕ್ರನು | ನಿನಗೆ ಕಿರುಕುಳನೇ ಜರಾಸಂ | ಧನಸುತನ
 ನೀನೇಕಬಂಣಿಸೆ ಭೀಷ್ಮಹೇಳೆಂದ ||೪೮|| ದ್ರವನ ಕಿಂಪುರುಷಾಭಿಪನಪಿ | ಕ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸಲಾ
 ಗದೇ ಭೂ | ರಮಣಂದಲಾ ಮಾಳವಂಗಳಿಂಗಕೊಸಲರು || ವಿಮಳನಿಬರನಳಿದು ಕೃಷ್ಣ | ಭ್ರ
 ಮೆಹಿಡಿದುದ್ಯ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ | ಕ್ರಮದಭಣಿತೆಯ ಕರ್ಮಜೀವನಲಯನಾನಂದ | ೪೯|| ಕುವಂತಿಕೇ
 ಳ್ಳೊಬ್ಬಲಿಯ ಬನದಲಿ | ರಮಿಸುವುದೆ ಕಳಹಂಸ ಮಾಯಾ | ಭ್ರಮಿತರಲಿ ಯಾಚಿಸುವನೇ ವರ
 ಯೋಗಿ ನಿಜಪದವ || ಸಮರಪಲುಭಟದರ್ಪಪಿತ್ತ | ಭ್ರಮೆ ವಿಸಂಸ್ತುಲಚಪಳಚಿತ್ತ | ಸ್ತಿಮಿತ
 ಭೂಪರ ಬಗೆವನೇ ತಾನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೫೦|| ಖತಿಯ ಹಿಡಿದುದು ಸಕಲರಾಜ | ಪ್ರತತಿಗಳು ದು
 ವರ್ಣಗವಾನ | ವೈತಿಕರದೊಳುಬ್ಬದ್ದರಿನಿಬರು ಜಲಭಿಘೋಷದಲಿ || ಕ್ರತುವ ಜಲದಲಿ ಕದಡು
 ಗಂಗಾ | ಸುತನ ಹೊಯ್ಯುವಾಯ ಕೊಯ್ತು | ಕ್ಷಿಪ್ರತಘಟಾಗ್ನಿಯಲಿವನ ಸುಡಿಯೆಂದುದು ನೃಪ
 ವ್ರಾತ ||೫೧|| ಬರಿಯವೂತನೆ ಮರದು ಕಾರ್ಯದ | ಕೊರತೆಯಾದೊಡೆ ನಾಯ್ಕಳೊರಲಿದ | ತೆರನ
 ಹುದಲೇ ತೋರಿರೈ ನೀವನಿಮ್ಮ ಪೊರುಷವ|| ಇಲಿದು ನೀವ ಕೋಲಾರದಿದೋಡೆ | ನರಘಟಾಗ್ನಿ
 ಯೊಳುರುಹಬದೋಡಿಕೆರಹು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಯಲೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೨|| ನೆರೆದನರಿಗಳ
 ವ್ಯಾಧಲಿಕೇ | ಸರಿಯ ಮನ್ನಿಸುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನು ಪೂಜಿಸಿದವರ್ಧ್ಯಾರುಹನು ಮುರ
 ವೈರ || ಜರಡುಗಳು ನೀವೀಜನಾರ್ದನ | ನೋರೆಗೆ ಬಹುರೇ ಪ್ರೀತಿಯೇ ನೀ | ನೆರೆವಿಷಾದವೆ ಹೋ
 ಗಿಯೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೩|| ಅಣಕಿಸುವರೆನ್ನೊಡನೆ ಓರಿಯು | ಬೃಣವ ತೆಗೆಯಿರಿ ಈಮು
 ರಾರಿಯು | ಕೆಣಕಲಾಪರೆ ಕರೆದುನೋಡಿ ವೃಧಾಭಿಮಾನದಲಿ || ಹಣಕಿ ಬಾಯ್ಕುಡಿದೇನಹುದು ಕೈ |
 ಗಣವತೋರಿರೆ ಸಾವಿರೊಳ್ಳಗೆ | ಮಣಿವನೇ ವಿಹಗೇಂದ್ರನೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೪||
 ಶಿವತವಾ ಮುಂದುಗೂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದು | ರೆವಿಯನೆಲವೋ ಭೀಷ್ಮ ನಿಲಾ ಮಾ | ಧವನ ಮರ್ದಿಸಿ ನಿನಗೆ
 ಜೋಟಿಸುವೆನು ಮಹಾನಳನ || ಯುವತಿಯರು ಹಾರುವರು ಹುಲುಪಾಂ | ಡವರು ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ
 ನೀನಿಂ | ದವಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣ ಸುಹಾಸನವನಿಳಿಯಂದ ||೫೫|| ನಿನಗೆ ಮೊದಲೊಳು ನಿಶಿತವಿತಿ
 ಖದ | ಮೊನೆಯೊಳಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ | ಘನಘಟಾನಳಕುಂಡದೊಳ್ಸಾಹಸ್ಯಧಾಹುತಿಯ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಬಳಿವನಲಿ ಕುಂಠಿ | ತನಯರೈವರ ರಕುತಘೃತದಲಿ | ವಿನುತರೋಷಾಧ್ವರವ ರಚಿಸುವೆ
 ನೆಂದನಾಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೬|| ಒಂದುಚೂಪವತರಿಸಿ ಚಪ್ಪರ | ದಿಂದ ಹೊರವಡುತ್ತವನಿಪಾಲಕ | ವೃಂದವ
 ನು ಕೈವೀಸಿದನು ಕರೆ ಗೋಕುಲೇಶ್ವರನ||೫೭|| ದಲೇಂಪುರುಭಿರಪಾನಾ | ನಂದಕೃತಮದಶಾಕಿನೀಸಾಸ್ವ
 ಚ್ಚಂದಲೀಲಾನೃತ್ಯದರ್ಶನವೆಂದನಾಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೮|| ಡಾವರಿಸಿದುದು ವಿವಿಧವಾದ್ಯವಿ | ರಾವ
 ವಯ ಕೋದ್ಯವನ ಭವನವ | ಸಾವಿಗತಭಟಕಟಕವಿದ್ದಿದು ಬಲಿದಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ಗೋವಳನ ಬರೆ
 ಹೇಳು ಫಲೆಯಲಿ | ದೇವಗಡ ಬರಹೇಳು ತೋರಾ | ಕಾವವರ ತಾ ಕೊಲುುವನೆಂದೊದರಿದನು ಕಲಿ
 ಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೯|| ಮಿನುಗುದುಟಿಗಳ ಪಿಕಲಮೂತ್ರದ | ಬಿನುಗುಗಳ ಕೈಯಾಹುತಿಗೆ ಕರೆ | ದನಿಮಿಷರ

ಪಲ್ಲವದವಿಚಲಿತಸೂಕ್ತಿವ್ಯಯನಿನದ || ತನಿಭಯದ ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳ | ದುರ್ವನದ ಮೋಡಿಯ ಮೋಗದ
ಬರಿದೇ | ತೋನೆವಗಡ್ಡೆದ ಮುನಿಗಳಿದ್ದರು ಬಲಿದಬೆರಗಿನಲಿ ||೫೯|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ಯಾದವರ ಪ
ಡೆ | ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಘರ್ಘರದಘೋಷದ | ಭುಲ್ಲಣೆಯ ಗಂಭೀರಭೇದಿಯ ಬಹಳರಭಸದಲಿ || ನಿಲ್ಲದಿಳಿ
ಪದಹತಿಗೆನಲು ಬಲ | ಪೆಲ್ಲ ಭೀಮನ ಸನ್ನೆಯಲಿ ರಣ | ಮೆಲ್ಲರೊಡ್ಡಿತ್ತ ಹೊರಗೆ ನೃಪಮೋಹರದ
ಬಾಹೆಯಲಿ ||೬೦|| ಮುನಿಗಳಂಜದಿರಂಜದಿರ ಪಲ | ಜನಕೆ ಗವಬಜಬೇಡ ಯಾದವ | ಜನಪರುಬ್ಬ
ಟಿ ನಿಲಲಿ ಸೈರಿಸಿ ಪಾಂಡುಸುತರನುತ || ಮೋನೆನಗೆಯ ಸಿರಿಮೋಗದ ನೆಗಹಿದ | ಜನದಭಯಹಸ್ತಾಂ
ಬುಜದ ಹರಿ | ವಿನುತಸಿಂಹಾಸನವಳಿದಾಧುರಕೆ ಹೊರವಂಟ ||೬೧|| ಅಂದಿನಲಿ ಶಿಶುಪಾಲಕನ ತಾ |
ಯ್ಯಂದೆ ವಾಗನಪರಾಧಶತದಲಿ | ಕಂದಲಾಗದು ಚಿತ್ತವೆಂದಳು ನಮ್ಮನನಸರಿಸಿ || ಇಂದು ಖತಿಯಿ
ಲ್ಲೆ ಮಗೆ ಸೈರಿಸ | ಬಂಡುದಿಲ್ಲವೆಗೆರಡುತಪ್ಪಿನೊ | ಳೆಂದು ಮುರಹರ ನಗುತನುಡಿನನು ಸಾರದಾದ್ಯ
ರಿಗೆ ||೬೨|| ಈಮಹಾಯಜ್ಞ ವನು ಕೆಡಿಸುವ | ನೀಮಹೀಶನ ಮುರಿವೆನೆಂದೇ | ವೈಮನಸ್ಯದಿ ಬಗೆ
ದು ಮೋನೆಮಾಡಿದನು ನುಡಿಯೆರಡ || ತಾವಸನ ತರಿದಖಿಳಭೂತ | ಸ್ತೋಮತುಂಬಿಯ ಕೀರ್ತಿ
ಫಲಿಸಲಿ | ಈಮಹಾಶರಕೆನುತ ಕೊಂಡನ ದಿವ್ಯಕರ್ಮಕವ ||೬೩|| ಝಂಕೆ ಮಿಗೆ ಹೊರವಂಟುದೆಡ
ಬಲ | ಮಕದಲಿ ಯದುಸೇನೆ ಪಾಂಡವ | ರಂಕೆಯಲಿ ದಳ ಜೋಡಿಸಿತು ಜಳಪಿಸುವಕ್ಕೈದುಗಳ ||
ಮುಂಕುಡಿಯ ಮೋಹರದ ದಳನಿ | ಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಭೂಪರಿ | ಬಿಂಕ ಬೀತುದು ಭೀತಿ ಹೂ
ತುದುಮದಗಿತಾಟೋಪ ||೬೪|| ತೊಲಗಿದನು ಕುರುರಾಯ ಪಾಂಡವ | ರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ
ಕುರು | ತಿಲಕನಾವೆಡೆಯನುತ ಬಳಿವಿಡಿದರೆ ನೃಪಾಲಕರು || ಕಲಿಜಯದ್ರವಮಾದ್ರವತಿಸ್ತ | ಬಲಕಳಿಂ
ಗಕರೂಷ್ಣಪಕಾ | ಸಲರು ತಿರುಗಿತು ಭೇರಿ ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||೬೫|| ಚೆಲ್ಲತೀನ್ಯಪಯೂಧ ಜಾ
ರಲಿ | ಜಳ್ಳಗಳು ಜಲಪಾಕ್ಷನಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲ ತಾನೈ ಸಾಲದೇ ಹಾರುವೆನೆ ಕೆಲಬಲನ || ಬಲ್ಲರಾಯ
ರು ನಿಲಲಿ ಗೊಲ್ಲರ | ಹಳ್ಳಿಗಾರನ ಕೂಡೆ ಬಿರುದಿನ | ಕಲ್ಲಿಗಳ ತವ್ವೆದೆಯಲೊತ್ತಲಿಯೆಂದನಾಚೆ
ದ್ಯ ||೬೬|| ಎನುತಖಳೆನಿದಿರಾಗಿ ಮಧುವು | ದನನ ಹಳಚಿದನಸುರಲಪುವಿನ | ಮೋನೆಗಣೆಯಲೆಲ್ಲೆ
ಮುಳುಗಿದನು ಬಳಿಕಾಮುಷೂರ್ತದಲಿ || ದನುಜವೈರಿಯ ಮುಸುಕಿದನು ತನ | ತನಗೆ ನೋಟಕವಾ
ಯ್ತು ಭೂಪತಿ | ಜನ ಸುನಿತಮುರಾರಿಗಳ ಕೌತೂಹಲಾಹವಕೆ ||೬೭|| ಬಿಡುವ ತೊಡಚುವ ಸಂಧಿಸು
ವ ಚೇ | ವಡೆವಹೂಡುವತಾಗಿಸುನಹಿಳು | ಕಿಡೆವಹರಿಸುವಬೆಸುವಭೇದಿಸುವಸಮಚಾರಪಳವ || ನುಡಿನ
ಕವಿಯಾರೈ ಬರಿಯಬಾ ಯ್ಯಡಿಕನೇ ಶಿಶುಪಾಲನೀಪರಿ | ನಡೆವುದೇ ಕೈಹರಿಯೊಡನೆ ಸಮಜೆಸನ ಬಿಂ
ಕದಲಿ ||೬೮|| ಸೋತನೇ ಹರಿಯುದು ಜೈದ್ಯನ | ಬೂತುಗಳು ಬಣ್ಣಿಸಿದರನಿ | ಭೀತಯಾದವಸ್ಯ
ಸೈವಿದ್ವದು ಪರುಷಕೇಳಿಯಲಿ || ಈತ ರಾವಣ ಮುನ್ನ ಭುವನ | ಖ್ಯಾತನೆಂದಮರರು ವಿಜಾನ | ವಾ
ತನಲಿ ನೆರೆ ನೋಡುತಿದುರ್ದಾ ಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ||೬೯|| ಭರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳಪ್ಪಣ್ಣ ಶಿಶುಪಾಲ ಲರ ಮ
ಹಾಸಂಗ್ರಾಮಮಧ್ಯದೊ | ಳುರಿದುದಿಳಿ ಹೊಗದುದು ದಿಶಾವಳಿಧೂಮಕೇತುಗಳು || ತರಣಿಮಂ
ಲಮಾಲೆಗಳು ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿತಾಕಾಶಪಲಪರ್ವದ | ಬಾರವಣಿಸಿದನು ರಾಜು ಚಂದಾ ದಿತ್ಯಮಂಡ
ಲೆಡ ||೭೦|| ಸತ್ತಾಗತವಿಮುಷೂರ್ತದಲಿ ಬಲ | ಪಿಡಿಲು ಸುಖಪಡು ಪಗಲು ತಾಳಿಸ | ಛಿಡಿಪಾಳು

ಲಿಳಿಗೆ ಸುರಿದುದು ರುಧಿರಮಯವರ್ಷ || ಮಿಡುಕಿದವು ಪ್ರತಿಮೆಗಳುಳಿಬರವಿ | ನುಡಿದುಬಿದ್ದುದು
 ಕಳಸ ಜೆಮ್ಮರ | ವಡಿಗಡಿ ಕಾರಿದವು ರುಧಿರವನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ನೆಳಲು ಸುತ್ತಲು ಸುಳಿದು
 ದಿನಮಂ | ಡಲಕೆ ಕಾಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಫಲದಲೆ | ಫಲದ ಬೆಳವಿಗೆ ಹೂವಿನಲಿ ಹೂವಾಯ್ತು ತರಂಗ
 ಳಲಿ || ತಳಿತಮರನೋಣಗಿದುವು ಕಾಡ್ತಾ || ಎಳಿಗಳಾರೆ ತಳಿತವು ತಟಾಕದ | ಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತು ಪಾಂಡು
 ಪುತ್ರರ ಪುರದವಳಯದಲಿ ||೨೨|| ಬೆವರವನು ಯವಃಸೂನು ಭಯದಲಿ | ಗದಗದಿಸಿ ಸಾರದನ
 ಕೇಳಿದ | ನಿದನಿದೇನೀಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಯ ಸಕಳಚೇಷ್ಟೆಗಳು || ಇದುಕಣಾ ಚೈದ್ಯಾದಿಗಳ ವಧೆ |
 ಗುದುಭವಿಸಿದುದಲೇ ಮುರಾರಿಯೊ | ಳುದಯಿಸುವವತ್ತಾ ತಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂಬನಾಮುನಿಸ | ಈನೆಗಳಿದು
 ತ್ವಾತಶಾಂತಿವಿ ಧಾನವೇನೆನೆ ಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟೆಯಾ ಹಾನಿವೈದ್ವಿವಿಸಾಶವಭ್ಯುದಯಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಎನಾ
 ನನಿಫಯೇ ವೇದಸೂಕ್ತವಿ ಧಾನದಲಿ ಪರಿಹಾರವಿಶ್ವ | ಕ್ಷೇನಮಯವೀಲೋಕಯಾತ್ರಗಳೆಂದನಾಮು
 ನಿಸ ||೨೩|| ಆಹರಿಯ ನಿವಗಿಂದು ಜೀವಿಸ್ವೇಕವನು ನಿವಗಾವಚಂತ ವಿ | ಪೋಷಚೇಷ್ಟೆಗಳಿನನ
 ವಧೆಗೋ ಬಲ್ಲರಾರಿದನು || ಊಹಿಸಲು ಬೇಡೆಂದು ಮುನಿಸತಿ | ಗಾಹಿನಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ಫುನಸ |
 ನ್ನಾಹರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಶಿಶುಪಾಲಕಮುರಾರಂತಕರು ||೨೪|| ಕಾಡಿದರು ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭೇದ
 ದಲಿ ರಥಭಂಗಚಾಪವಿ | ಭೇದಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾ ಸುಸಂಪರಣಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಈಮರಾತ್ಮನ ನಿಲಿಸಿ
 ನಿಮಿಷದೊ | ಛಾದಯಾಂಬುಧಿ ತುಡುಕಿದನು ತ್ವ || ಪೇದಮಯನೂರ್ತಿತ್ರಯಾತ್ಮಕವರಸುರಾರ್ಕ
 ನವ ||೨೫|| ಬೆಸಸಿದನು ಚಕ್ರವನು ವಾರಾ | ವಿಸರಧೂತಪಂಕ್ಚಲಿಂಗ | ಪ್ರಸರತೇಜಃಕರಣವಲ
 ವೈತನವೈಶತಫಾನು || ದೇವದೇವೆಗೆ ದುವಾಳಿಸುವಬೇಳ | ಗೆಸೆಯೆ ಬಂದು ಸುನೀತಕಂತದ | ಬೆಸಗೆ
 ಬಿಡಲೆರಗಿದುದು ಹಾಯ್ತು ತಲೆ ನೆಧಿಸ್ಥಳಕೆ ||೨೬|| ಪಲಗೂರಳ ಚೌಧಾರಯಲಿ ಧರು | ಧರ
 ಸಿ ನೂಕಿತು ರಕ್ತತವದರೂಳು | ಮಿರಪತೇಜಃಪುಂಜವುಕ್ಕಿತು ಹೊದರ ಹೊಹಿನಲಿ || ತುರುಗುವೆರ
 ಗಿನ ಜೋಕೆಯಲಿ ಬಗ | ವರಿಯೆಬಂದು ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೆರಗಿ ನಿಂದುದು ನಿಜನೆಲೆಗೆ
 ವಿಜಯಾಭಿಧಾನದಲಿ || ತಗ್ಗಿತ್ತರುಕಳಕಳಪಿಸಾದವ | ಸುಗ್ಗಿ ಬೇತ್ತದು ರಾಯಲಚೆಯ | ಮಗ್ಗು
 ಲಲಿ ಮೇಳೈಸಿ ಮೆರೆದರು ಮತ್ತೆ ಬಾಂಧವರು || ನೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಪವನ ಸಖಿಗಳು | ಮುಗ್ಗಿದರು
 ಹುರುಡಿನ ವಿಘಾತಿಯ | ಲಗ್ಗಿಗರು ಹಣಗಿದರು ಶಿಶುಪಾಲಾವಶಾನದಲಿ ||೨೭|| ಈಸುಹರಿದಿ
 ಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಲೇಸಮಾಡಿದನಸುರುಪುವಿವೆ | ನೀಸುಬಾಹರನೆಂದಲಿಯೆನಾಪೆಂದು ಕೆಲಕೆ
 ಲರು || ಐಸಲೇ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಮುನಿದವ | ರೇಸುಬಿನ ಬದುಕುವರು ಲೇಸಾ | ಯ್ತಾಸುನೀತಂಗೆಂದು
 ನಗುತಿದುದು ನೈಪಕ್ಷೋಮ ||೨೮|| ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಬಂದೆರಗಿದರು ಶಿಶು | ಪಾಲತನುಜರು ಕೃಷ್ಣ
 ನಂಘ್ರಿಗೆ | ಲಾಲಿಸಿದನನಿಬರನು ಸುಕ್ರೇಸದನು ಕರೂಣದಲಿ || ವೇಲುಪೋಗಿನವಿಧವಿಹಿತಕ | ಮಾರ್
 ಳಿಗಳಮಾಳ್ವವನ ಮಗಗೆ ಕೃ | ಪಾಳು ಸುಪ್ಪದಕೇಸೆದಳಿದನು ವೀರಸಾರಯಣ ... ||೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೬೦೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ನ್ನೋಂ ದ ನೆಯ ಸಂಘ

ಸೂಚನೆ|| ರಾಜಸೂಯಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯೊಳಿಂ, ಭಾಜನಾರ್ಥನಮುಖ್ಯದನು ಯಮು,
ರಾಜಸುತ ಕಳುಹಿದನು ಪೋಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ್ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರ್ಮಶ್ರೀ | ಪಾಲ ರಣಗಜುಜದ ಗೋಳಾ | ಗೋಳಿ ತಳಿತುದು ಹಂತಿ
ಗಟ್ಟಿತು ವತ್ತೆ ನೈಸಿಕರ || ನೋಲನಂತರ್ವೇದಿಗಳಮನಿ | ಪಾಳಿವಂತಾಹುತಿಗೆಕವಿವರಿ |
ನಾಲಿಗೆಯಲಾವಣಿಗೆತಳಿತುದಯಜ್ಞಾಕಂಡದಲಿ ||೧|| ತಳಿತು ತಿವಿದಾಡಿದವು ಮೊದೊಡ | ಗಲಸಿ
ದವು ಹೋಗಿಸ್ತೆ ಸಿಮಿಸಿಮಿ | ಮೊಳಗಿ ಹೊದರೆದ್ದವು ಸಗಾಢದಲಿ ಬೈ ಭುಗುಭುಗಿಸಿ || ಸುಳಿಸು
ಳಿದು ಭೋರಂದು ಬಿಗಿದ | ವೃಳಿಸಿದವು ಘೃತಧಾರೆಗಳಿಗು | ಚೈಳಿಸಿದವು ಪರ್ದನಲಿ ನಾಲಗೆ ಹವ್ಯ
ವಾಹನನ ||೨|| ಶ್ರುತಿವಿಧಾನರ ವಿಮಳಪೂರ್ಣ | ಹುತಿಯ ಪಾರಾಯಣದ ನಿಗಮ | ಪ್ರತತಿಗಳ
ಪರಿಪೂತಪರಿಮಳಮಯಬಿಶಾವಳಿಯ | ಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯಲವ್ಯಾತದ ಭೂ | ಪತಿಯ ವಿಮಳಸ್ನಾ
ಪುಣ್ಯೋ | ಚಿತದಲೋಕಳಿಯಾಡಿ ತಣಿದುದು ಲೋಕಸುರಾರರ ||೩|| ಅರಸ ಚಿತ್ತವಿನೋಂದಲು
ಕ್ಷದ | ಧರಣಿಯವರರ ಭೋಜನಾಂತಕಿ ಮೊರೆವುದೊಂದೆಬಾರಿ ಶಂಖಧ್ವನಿ ಚಡಾಳದಲಿ ||
ಪರುತವಣೆಯಿಮ ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರದ ಮೊದಲವಸಾನಪರಿಯಂ | ತರದೊಳೋರಂದದಲಿ
ಹಗಲಿರಳೊಡಿತನವರತ ||೪|| ಏಕುಲಕ್ಷವದೇಸುಕೋಟಿಯ | ದೇಸುನಿಬುಂದವೇಸು ಖರ್ವವ |
ದೇಸು ಪದ್ಮಬಿಜರ ಗಣನೆಯನರಿವರಾರದನು || ಏಕುಭಕ್ಷ್ಯೋದನದ ಪರ್ಮತ | ರಾತ್ರಿ ವಧಿಘೃತದು
ಗ್ಧವಧವಾ | ರಾತ್ರಿಯೊಡ್ಡೆನೆ ಮೆರೆದುಬಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗಲಯಲಿ ||೫|| ಓಗರದ ರಾತ್ರಿಗಳ ಗಿರಿಕಂ |
ಡಾಗಲಂತಿರೆ ಮರಳಿ ಕಾಣನು | ಸಾಗರದಮೊಲೆಧಧಿಘೃತಾಟಮಹಾಪ್ರವಾಹಚಯ | ಆಗಳಂತಿರೆ
ಬತ್ತುವವು ನಿಮಿ | ಪಾಗಮಕಿ ತಂಬವವು ಯಮಜನ | ಯಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಲ್ಪಮತಿ ಬಣ್ಣಿಸ ಮೊಡರಿ
ದೆಂದ||೬|| ಅರಸ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಸನ್ಮನಿ | ಎರಸಮಾಜಕಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ | ಧರಣಿಪಾಧ್ವರಸಿಧ್ಧಿ
ಯಾಯ್ತು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ಕರಣ ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಮಿಗೆ ಸ | ತ್ಕಲಯನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂ
ದಿನ | ಪುರುಷೋತ್ತಮಲಾಗದೆಂದನು ಮೊಗದು ಕರೆಯುಗವ ||೭|| ವನ್ನಿಸಿದನವರುಗಳನಡಗೋರೆ |
ಹೊನ್ನುವಿನಿಧಾಭರಣಪತುಗಳ | ಲುನ್ನತಾತಿರ್ವಾದವಚನದೊಳವನಿಸನ ಪರಸಿ || ಸನ್ಮತರು
ತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕಿ ಸಂ | ಪನ್ನಸತ್ಯರು ಮರಳಿದರು ಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಯಜ್ಞ ವಿಳಾಸನೊಪ್ಪಿದನಿಂದ್ರವಿಭ
ವದಲಿ ||೮|| ರಾಜವರ್ಗವನವರವರ ನಿಜ | ತೇಜಮಾನೋಚಿತದ ಗಜರಥ | ವಾಜವಿವಿಧಾಭರ
ಣವಸನವಧೂಕದಂಬದಲಿ || ಆಜಗತ್ಪತಿಯುಳಿಯ ಪಾರ್ಥಿವ | ರಾಜಯನು ಮನ್ನಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠರ |
ರಾಜನನುಜರು ಕೂಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮಹೇಶ್ವರರ ||೯|| ಫಲುಗುಣನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮರ |
ಕಳುಹಿದನು ಗುರುಗುರುತನೊಜರ | ಬಳಿಯೊಳನಿಲಜಬಂದನಾಕೃಪನೊಡನೆ ಸಹದೇವ || ಬಳಿಯಲೈ
ದಿದನಕುಲನಾಸೌ | ಬಲನ ಸೈಂಧವಶಲ್ಯನನು ಕೌ | ಸಲವಿರಾಟದ್ರುಪದಸುತಭಗದತ್ತಭೂಪತಿ||೧೦||ಯ||

ಅರಸ ಕೇಳಿ ಪಾಂಡ್ಯಭೂಮಿ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಪ್ರಮುಖತೆಂಕಣ | ಧರಣಿಪರ ಬಲಿಗಲಿ 'ಘಟೋತ್ಕಚಯೋಜನಾಂತರವ || ವರಕುಮಾರರು ನಿಖಿಳಪೃಥ್ವಿ | ಶ್ವರರನವರವರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸತು | ಕರಿಸಿ ಮರಳಿದು ಬಂದಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರಿಕೆ ||೧೧|| ಕರಿಸಿದನು ಹರಿ ಪಾಂಡ್ಯಪುತ್ರರ | ನರಸಿ ಸಹಿತೇ ಕಾಂತಭವನದೊ | ಕರುತರಪ್ರೇಮೈಕರಸಸಂಸಿಕ್ತವಚನದಲಿ | ಭರಿತವಾಯಿತೆ ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಸದಾಹುತಿತ್ವಪ್ಯಮಾಣಾ | ವರಮಹಿಶ್ವರವಿಭವವಿಳಸಿತಪಾಂಡುಪದವೆಂದ ||೧೨|| ದೇವನಂ ಘ್ರಿಯ ಮುಸುಕಿದುವು ಮುಕು | ಛಾವಳಿಗಳೈವರಸತಿಯ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಯ ಮಧುರೋಕ್ತಿರಸದಲಿ ನಗುತ ವನ್ನಿಸಿದ || ಓವಿದನು ಮುರವೈರಿ ಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ನಿನ್ನವ | ರಾವಭವದಲಿ ಭಜಿಸಿದರೊ ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಹರಿಸದವ ||೧೩|| ದೇವ ನಿವೃದ್ಧಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನಾವನೆನದನವಂಗೆ ತುಸವ | ಲ್ಲಾ ವಿರಿಂಚಾದ್ಯವರಸದವಿದು ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧವಲೇ || ನಾವು ಸಾಕ್ಷಾದವ್ಯಮೂರ್ತಿಸು | ಧಾವಸೇಚನಧೂತಕಿಲ್ಬಿಪ | ರಾವುದರಿದೈ ಬೊಪ್ಪನವರಿಗೆ ಶಕ್ರಪದವೆಂದ ||೧೪|| ಮಸಗಿದರೆ ಮಾಗಧ ನಯಜ್ಞವ | ಮಿರುಕಲೀವನೆ ಚೈದ್ಯನಿಂದು | ಬ್ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡೆವ್ಯ ಕೈಯಲಿ ಪರಿವಹೆಕ್ಕಳವೇ | ತಿಶುವೊರಲಿದೊಡೆ ಕಂಭದಲಿ ತೋ | ರಿಸಿದಕರುಣಾಜಲಧಿಯೇ ಪಾ | ಲಿಸಿದಲಾ ಪಾಂಡನನೆಂದಳು ಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ||೧೫|| ವಿಳನುತ ತೆಗದಪ್ಪಿದನು ಕರು | ಣಾಳು ಪರಿತೋಷಾ ಶ್ರುಪೂರ್ಣವಿ | ಶಾಲೋಚನ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರನೊಲವಿನಲಿ | ಬಾಲಕಿಯ ಬಾ ತಂಗಿ ಬಾನೀ | ಲಾಳಕಿಯ ಬಾಯನುತ ಮಿಗೆ ಪಾಂ | ಚಾಲೆಯನು ಕರದಸುರರಿಪು ಸೂಚಿಸಿದನಂಗನೆಗೆ ||೧೬|| ನಂಬದಿರು ಸಿಂಹಿಯನು ಪತಿವ್ರತೆ | ಯೆಂಬರಿಗೆ ನೀಗುರುವಿಪಾದಪಿ | ಡಂಬಹರುಷಂಗಳಲಿ ನೀನಿಮದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ | ತುಂಬುವುದು ಬತ್ತುವುದು ರಾಜ್ಯದ | ಡೊಂಬು ಹರಿವೈಖಲಿಯ ವಿದ್ಯಾ | ಡಂಬರವಿದೆಂದಸುರರಿಪು ಸೂಚಿಸಿದನಂಗನೆಗೆ ||೧೭|| ವಿಷವಗೆಲಿದಿರಿ ಹಿಂದಕಿಚ್ಚಿನ | ದೆಸೆಯಲುಳಿದಿರಿ ದಾಯಿಗರು ದು | ವ್ಯಸನಿಗಳು ದುಸ್ಸಹವು ನಿವೃದ್ಧ್ಯದಯವಹಿತಗೆ || ವಿಷವಂವಿವಲೇ ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾ | ವ್ಯಸನ ಪಾರ್ಥವಚಾತಿಗಿವು ದು | ವಿಷಯವಿದರವಿನೆಗ್ಗಿ ದರು ನಳದಶರ ಧಾದಿಗಳು || ೧೮|| ಸೋತು ನಡೆವುದು ಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯನು ಸುಜನರಲಿ ನಿರ್ಮಳ | ನೀತಿಯನು ಪರಿವಾರ ಪುರಜನನಾಡುಗಿಡಿನಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯನು ಧರ್ಮದಲಿ ಮೈರಿ | ವ್ರಾತದಲಿ ಪಾರುಷವನಖಳ | ಜ್ಞಾತಿಗಳಲೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯೊಳಗಿಹುದೆಂದನುಸುರಾರಿ ||೧೯|| ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ಪಾರ್ಥನ | ನಂದನನ ಕರಿಸಿದನು ತಾಯ್ಸಹಿ | ತಂದನವರಿಗೆ ನಯದಲೂಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ || ಬಂದು ಕುಂತಿಗೆ ಸಾಸನೆಗೆನುಡಿ | ಯಿಂದ ವಿನಯವಮಾಡಿ ಪಾಂಡವ | ನಂದನರ ವನ್ನಿಸಿದನತಿಕಾ ರಣ್ಯಭಾವದಲಿ ||೨೦|| ಯಾದವರು ಪಾಂಡವರು ತನ್ನವ | ರಾದುದದುವೆ ಕುಟುಂಬವದು ಮಹದಾದಿಸೃಷ್ಟಿಗದಾರರಕ್ಷೆ ಕುಟುಂಬವಾವನದೊ || ಆದರಿಸಿದನು ಕೆಲಬರನು ಹೊರ | ಗಾದವರು ಕೆಲರಾಯ್ತು ಹರಿವಾ | ಯಾದುರಾಗ್ರಸೃಷ್ಟಿಯಾಹದನೆಂದನಾಮನಿಪ ||೨೧|| ಆಶುಭಗ್ರಹದಯದಲಿ ತಿಳಿ | ರಾಶಿನಕ್ಷತ್ರಾದಿಫಲಣ್ಯೋ | ದ್ಯಾಸಮಾನಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸುಸ್ವರವಿಳಾಸದಲಿ | ಭೂಸುರಾಶೀರ್ವಾದದಲಿ || ೨೨|| ಕ್ಷೀಣ ಸಯಣದ ಮಾಡಿಷನು ಕ | ಟ್ವಾಸದದೊಡಂಬಿದುದು ಭೂಸಂಭವ

ವಾದ್ಯಗಳು ||೨೨|| ದೇಶದಲಿ ಕಾಲದಲಿ ದೇಸೆಯಲಿ | ರಾಸಿಯಲಿ ತಾರಾಗ್ರಹಾದಿಗ | ಳೈಸರಲಿ
 ತಾತನ್ನಚೇಷ್ಟಗಳಿವರೆ ವರ್ತನಕೆ || ಈಸುವಹಿಮೆಯ ಮರಸಿ ಲೋಕವಿ | ಳಾಸಚೇಷ್ಟಯನನಸರಿ
 ಸಿನರ | ವೇಷವನು ನಟಿಸಿದನು ಹಲ ಹೂಳಿದನಿಜೋನ್ನತಿಯ ||೨೩|| ಕಲಿವಿಡೂರಧಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ |
 ದಳಪತಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಾದವ | ಕುಲಸಚಿವನಕೂರನುದ್ಧವಚಾರುಕೃತವರ್ವ || ಬಲುಪದಾತಿಯ
 ರಥನಿಕರದ | ಗ್ಗಳೆಯ ಗಜವಾಜಿಗಳಸಂದಣಿ | ಯೋಳಗೆ ನಿಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ರಥದ ಬಳಸಿ
 ನಲಿ ||೨೪|| ಅನುಜತನುಜರುಸಹಿತ ಕುಂತೀ | ತನಯದೂರಕ ಕಳೆಹಿ ಮರಳಿ ದು | ಮನೆಗೆ ಬಂದನು
 ಕೃಷ್ಣ ವಿರಹವಿಶಾಲಖೇದದಲಿ || ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸಧೌವ್ಯರ | ನನಸರಿಸಿದಾಹಿಸುವದುಗಡವ |
 ನನಿತುವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಮಿಡಮಿಡಿದು ಕಂಬನಿಯ ||೨೫|| ಅಸುರರಿಪು ಕೃಪೆಯಿಂದನಿರ್ವಾ |
 ಹಿಸಿದನೀಯಜ್ಞವನು ಪೂರ್ವದ | ವಸುಮತೀಶರ ಪಾಡಿಗೆಣೆಯೆಂದೆನ್ನಪತಿಕರಿಸಿ || ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಿಜಯಂ
 ಗೈದನೀಯು | ಬೃಹವನಾರೋಡನುಸುರುಪನು ಹಿಂ | ದೇವಗೋಕುಲವಾಯ್ತು ಪುರವಿದು ಕೃಷ್ಣ ವಿರ
 ಹದಲಿ ||೨೬|| ಆರಸ ಕೇಳೈ ದೈತ್ಯದಾನವ | ರುರವಣೆಯ ಯದುನಾಯಕರು ವಿ | ಸ್ತುತಿಪಲರಿಯರು
 ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದೆ ಭೀತಿದ್ವಾರಕೆಗೆ || ಕರುಣ ನಿಮ್ಮಲಿ ಕಿರಿದ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆರಕವಲ್ಲವೆ ಚಿಂತೆ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ
 ಯೆಂದವನೀಶನನು ಸಂತೈಸಿದನು ಮುನಿಪ ||೨೭|| ಅಮುಕ-ಂದೆನ ನೆನಪುನಮಗೆ ನಿ | ರಾಮ
 ಯವು ನೀವಿರಲು ಚಿಂತಾ | ವೈಮನಸ್ಯದ ವೇಧ ಮುರಿದುದು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಈ ಮಹೋತ್ಪಾತ
 ಪ್ರಬಂಧವಿ | ರಾಮಕರ್ಮವ ಬಸಸಿಯನೆ ನಗು | ತಾಮುನೀಶ್ವರ ನುಡಿದನವನೀಪತಿತಿರೋಮಣಿಗೆ
 ||೨೮|| ಇದುಕಣಾ ಕುರುರಾಯವಂಶಾ | ಭೃದಯವಿಗ್ರಹಪೂರ್ವಸೂಚಕ | ವಿದುಸುಯೋಧನನೈ
 ಸನ ಕತಿಪಯಕಾಲಸುಖವೀಜ || ಇದು ಸವಸ್ತುತ್ವತ್ರಕುಲವಾ | ರಿದಘಟೋಚ್ಚಾಟನ ಸಮೀರಣ |
 ವಿದರಫಲ ನಿಮಗಪಡಿಯಾವ ವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೯|| ಆರಿಬಹುದು ನೀನಾಪ್ತವಚನವ | ಮರ
 ಯದಿರು ವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮದ | ಹೊಲಗೆ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನ ಹೊದ್ದದು ಕಲಷಕಲೆಮಲದ || ಕ
 ರಬೀಕೌರವರು ಮುಖವಿದು | ಮೊರದುದದ್ಭುತವಾಗಿ ನಿನ್ನನು | ಮುಲವರಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮವರು
 ಸೈರಿಸುವರೆಲ್ಲೆಂದ ||೩೦|| ನುಡಿಯದಿರ ಸತ್ಯವನು ರಾಜ್ಯವ | ಬಿಡು ವಿಭಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನವಧುವಿನ |
 ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದರೆ ನೀನಧರ್ಮದ ತಡಿಯನಡರದಿರು || ಬಡಲುಗೂಡಿ ಸವಸ್ತುಧನವಿದು | ಕೆಡುವು
 ದಗ್ಗದಮೋಕ್ಷಲಕುಮಿಯ | ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಸತ್ಯವೊಂದನೆ ನಂಬು ನೀನೆಂದ ||೩೧|| ಅಜ್ಞಾ
 ರವದಿರು ನೀವು ನೆರೆ ಸ | ವರ್ಜ್ಯ ರವದಿರಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು | ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತರಿಂದು ನೀವು ಸವಸ್ತುಜ
 ಗವರಿಯ || ಯಜ್ಞಾ ರಿಪುಗಳು ನಿಪುಣರಿಗೆ ವರ | ಯಾಜ್ಞ ಕರಿಗಾಚಾರಹೀನರ | ಭಜ್ಞಮತವಿದು
 ತಪ್ಪದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ || ಇದುವೆ ರೇಖಾಮಾತ್ರಸರ್ವಾಂ | ಗದಲಿ ನಿನ್ನನು ಮರೆಯ
 ದಿರು ಕೊಂ | ಕಿದರೆ ಕರುಣಾಜಲಧಿ ಜೈಸಲಿವುಂಟು ಹಲ ನಿನಗೆ || ಬೆದರದಿರು ವಿಗಡಿಸುವವಿಷಯಾ |
 ಸ್ಪದದೋಳೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರನೈವರು | ಸುದತಿಸಹಿತನಿಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ಹೊರವಂಟು ||೩೩||
 ಮುನಿಪ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬದರೀ | ವನಕೆ ತಿರುಗದನತ್ತಲಿತ್ತಲು | ಜನಪ ಬಂದನು ಬಳಿಕ ಮಯ
 ನಿರ್ಮಿತ್ಯಮಾಹಾಸಭೆಗೆ || ಮುನಿಗಳುಳಿದವರನು ಮಹಿಸುರ | ಜನಸಹಿತ ಭೂಪಾಲಶ್ರೇಷ್ಠವ | ನನನ

ಯದಿ ಮಿಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುನುಚಿತದಲಿ ||೩೪|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಾರವೇಂದ್ರನ | ಕಡೆಸಿದನ್ಯ
ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಕ | ದ ರುಳಕೌರವಶತಕಸಹಿತಲೆ ಸಭೆಗೆ ನಡೆತಂದು || ಪರಿಭವಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ಯ
ದ | ಹರಹಿನಲಿ ಹಳವಾಗಿ ಪಾಂಡವ | ರರಸನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ಹೊರವಂಟ
||೩೫|| ಭೂವಿ ಲುಬದ ನಿಖಿಳಭೂಪ | ಸ್ತೋಮಸಹಿತ ಸುಯೋಧನನುಹೃ | ತ್ತಾವನದ ಚಾವ
ಡಿಯ ಝಾಡಿಯ ರೋಷಪಾವಕದ || ಧೂಮಮುಖನೈತಂದು ಗಜಪುರ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಪಾಳೆಯವ
ಬಿಡಿಸಿದ | ವೈನುನಸ್ಯದಲಿರುಳು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||೩೬||
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನೈ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ. ಕಾಲಪಾಠಾಕರುಷದಲಿ ಭೂ ಪಾಲನಿಂದ್ರಪ್ರಸನ್ನಗರಿಯ |
ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನಿತ್ತಲು | ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಹೊತ್ತ
ದುಗುಡದ ಹೊಗರ ಹೊಗೆಗೊಗದ || ತಾಳಿಗೆಯ ನಿರ್ದ್ರವದ ಮತ್ಸರ | ನೇಳಿಗೆಯಲಿಕ್ಕಡಿಯ
ಮನದ ನೈ | ಪಾಲ ಹೊಕ್ಕನು ನಡುವಿರುಳು ನಿಜರಾಜಮಂಟರವ ||೧|| ಆರತಿಯ ಗಣಿಕೆಯರಸುಳಿ
ವು | ಪ್ವಾರತಿಯ ದಾದಿಯರ ಪಾಯವ | ಧಾರು ಸೂಳಾಯತರ ಮಂಗಳವಚನದೈದೆಯರ || ದೂರ
ದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಭಂಗದ | ಭಾರಣೆಯ ಬಿಸುಸುಯ್ಲು ಸೂರೆಯ | ಸ್ಯರಣೆಯ ಸೀವಟದಸಿರಿಮಂಚದ
ಲಿ ಪವಟಿಸಿದ ||೨|| ಭಾನುವತಿ ಬರ ಮುಂದಮುಸುಕಿನ | ಮೌನಿ ನೂಕಿದ ನಿರುಳನದಯದ | ನೂ
ನಮಂಗಳ ಪುಷ್ಪಶಂಖಧ್ವನಿಯ ಮೂಡಿಸಿದ || ಭಾನುವಿಂಗಧ್ಯಾಧಿಕೃತ್ಯವ | ನೇನುವನು ವನ್ನಿ
ಸದೆ ಚಿತ್ತದೊ | ಕೇನನನದನೊ ಭೂಪನಿದ್ದನು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ ||೩|| ಬೇಟಿ ನಿಂದಮದು ಗುಪ್ತರ
ಗದೇ | ರಾಟ ಮೂದುದು ಕೇಳಮೇಳದ | ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಕವಡಿಕೆ ನೆತ್ತನೊದಲದ || ನಾಟಕದ
ಮೊಗರಂಭವೆನಿವ ಕ | ವಾಟ ತೆರೆಯದು ಹೊಕ್ಕಸೂರೆಯ | ಕೋಟಲೆಯ ಕಡ ಹೂಟಕ ಮೆತ್ತುನೈಪ
ನ ತನುಮನವ ||೪|| ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಸಮಯವ | ಕಾಣರು ಲಿದಪರಾಯ್ತುಸಿವ | ಶ್ರೇಣಿ
ಬಾಗಲ ಹೊರಗೆ ನಿಂದಮದು ಮತ್ತೆತ್ತ ಮನೆಗಳಲಿ || ಕಾಣನೊಳಪ್ರಕದ ಸುಮೇಣಿಯ | ರಾಣಿಯರ
ದುರ್ಮನದ ಬೆಳಸಿನ | ಕೇಣಿಯನು ಕೈಕೊಂಡನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರರಾಯ ||೫|| ಸಮಯವಿಲ್ಲೋರಂತೆ
ಮೌನ | ಭ್ರಮೆಯ ಬಿಗುಹಿನ ಕೇರಕೇರಿಯ | ಕುಮತಿಗಳ ಗುಜುಗುಜನ ಗುಪ್ತದ ಮುಸುಕುಗೈದು
ಗಳ ||ತಮತಮಗೆ ಬಿರುದುಗಳಗಣಿಕಾ | ರವಣವೈರದ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಸಮರಭಟರಂದಾಡಿದರು
ನಿರ್ವಾಮಭಾವದಲಿ ||೬|| ಸ್ತ್ರೀಣಿಬೇಪ್ಪಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಕಾಣವರನನೆಂದು ಕೆಲರ | ಕ್ಷೀಣರೋ
ಗಿತನೆಂದು ಕೆಲರು ವಿಷಪ್ರಯೋಗದಲಿ || ಪಾಣಿಶೋಷಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಜಾಣನೊಹೆಯ ಜನ

ದ ನೆನಹಿನ | ಸಾಣೆಯಲಿ ಸವೆಯಿತ್ತು ಕೌರವನೃಪನ ನಿರ್ದೇಶ ||೨|| ಅಕಟ ಕೌರವರಾಯ ರಾಜ |
 ನೃಕೃತರೋಮಣಿಯಿರಲು ಧರೆ ರಾಜ | ಕವಿಹೀನವಿಡಂಬವಾಯ್ತೇ ತಿವತಿವಾಯೆನುತ || ಸಕಲದಳ
 ಸಾಯಕರು ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರಕರ ಚಿಂತಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿರೆ | ಶಕುನಿ ಬಂದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ರಾಜ
 ಮಂದಿರಕೆ ||೩|| ಕರೆದು ಬಾಗಲವರಿಗೆ ತನ್ನಯ | ಬರವನರುಹಿದೊಡವರು ರಾಯನ | ಹೊರಗೆ
 ಬಂದರು ನುಡಿವರಂಗೈತಳದ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ || ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ವೆವಾವಡೇವರು | ದರುಶನಾರ್ಥಗಳೆನಲು
 ಮನದಲಿ | ಕುರುನೃಪತಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಬರಹೇಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೪|| ಹೊಕ್ಕನೀತನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ |
 ನೆಕ್ಕಟೆಯೊಳಿರೆ ಕಂಡು ನುಡಿಸಿದ | ನಕ್ಕಜದ ರುಚೆಯನು ಮಾನಸವೋಶಂರಜವೋ || ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರಬಿರಾರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೊ ನೀಮಂತ್ರಿನಿಯರಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ ಬೇಡ ನುಡಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾ
 ಣೆಂದ ||೫|| ಮಾವ ನೀವ್ವರುಳಾದಿರೇ ನನ | ಗಾವರುತ ಯಿಲ್ಲಂಗನೆಯರೂ | ಜೀವಿಯೇ ನೀವರಿ
 ಯರೇ ಹಿಂದೀಸುಕಾಲದಲಿ || ನೋವು ಬೇರಿಲ್ಲ ನಗೆನಿಳಯಕೆ | ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈವುದಂತ | ಭಾರ್
 ವಮ್ಮಯನೇಕೆ ಬೆದಕುವಿರೆಂದನಾಧೂಪ ||೬|| ಎನು ನಿನ್ನಂತಸ್ಥ ಹೃದಯಕ್ಕೆ | ಶಾನುಸಂಭವ
 ವೇಕೆ ನುಡಿ ದು | ಮ್ಮಾನಬೇಡವ್ವಾಣೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ನೃಪನ || ಏನುಭಯಬೇಡಂದೆನಲು
 ಯಮ | ಸೂನುವೈಭವವಸ್ತು ದಗ್ಧಮ | ನೋನುಭಾವವನೇಕೆ ನುಡಿಸುಪಿರಂದನಾಧೂಪ ||೭||
 ಹೇಳುಹೇಳೇನೇನು ಪಾಂಡುಸೃ | ಪಾಲಪುತ್ರರೆ ವಿಧವವನ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಮನ ಬೆಂದುದೇ ಹರ
 ಹರ ವಿಚಿತ್ರವಲಾ || ಪಾಲಕನು ಧರ್ಮಜನು ಸಲೆ ಕಿ ಟ್ವಾಳುಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬ | ಇವಳ
 ಹಬ್ಬುಗೆಯ್ಯಸಲೇ ಪಾಂಡವರ ಸಿರಿಯಂದ ||೮|| ಅವರು ಎತ್ತಾರ್ಜುನರ ರಾಜ್ಯ | ಪ್ರವರಪಾತ್ರರು
 ನಿನ್ನುಸೂಯು | ಕವೆಲಾಮನದ ಕುತಾರಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಷಭಾವನೆಯ || ಎವರಣೆಯನವರೆತ್ತ
 ಬಲ್ಲರು | ತಿವತಿವಾ ಭುವನೃಕವಾನ್ಯರ | ನವಗಡಿಸುಂಗೈಸಿದೈ ಮಾಣೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೯|| ಲೇಸು
 ಬಿಜಯಂಗೈಯಿನೀವೆ | ನ್ನಾಸರಾಗ್ನಿಯನೇಕ ಕಣಕುಪಿ | ರಾಸುರವದೇಕನೊಡನೆ ಸೈರಿಸುವುದುಪರು
 ತಿಯಾ || ಈಸುನುಡಿವರೆವಾಂವಯೆನುತಮ | ಹೀಶಕಂಬನಿದುಂಬಿನೆನಹನ | ಬೇಸರಕ ಬಿಸುಸುಯ್ದ
 ಧೂಪನೆ ಕೆಡದನವನಿಯಲಿ ||೧೦|| ಎತ್ತಿದನು ಕಂಠವೆಯ ತಿರುವನಿ | ಮುತ್ತಗಳ ಕೇವಣಯ
 ಶಕುನಿಸೃ | ಪೋತ್ತಮನ ಬಾ ಕಂದ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪ ಕೌರವನಾ || ಕತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆನಹಿತರನು
 ನಿನ | ಗತ್ತೆನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವನು | ಹತ್ತತಾಯ್ನಂಧುಂ ಸಂತೋಷಿಸಲಿ ಬಳಿಕಂದ ||೧೧||
 ಮಾವ ಕೇಳತಬಲರುಫಲಗಣ | ಪಾವಮಾನಿಗಳೈವಂಗ ತಾ ಚಿವಕುಗೂಂವನನಿಬರಗೆಲವು
 ಗೋಚರವೇ || ಸಾವುದಲ್ಲದ ತನಗೆ ಬೇರಿ | ನ್ನಾವಸುರಿಯಲಿಸಮತ ಸೇರದು | ಜೀವಿತವ್ಯವನಮರ
 ನಿಕರದೊಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳಂದ ||೧೨|| ಗೆಲುವೆ ನಾನಂಜಬಿರು ಪಾಂಡವ | ರಳವಳೆವನಾನಂಜ ಸೃಪನ |
 ಗ್ನಳದಧರ್ಮಜ್ಞನು ವಿಶೇಷದ್ಯೂತಲೋಲುಪನಾ || ಗೆಲುವೆ ಮೋಡಿಯನುರಯನಾತನ ನಲಯ
 ಬಲ್ಲೆನು ಜೂಜುಗಾರರ | ಕುಲತಿರೋಮಣಿತಾನೆಯಂದನು ಶಕುನಿ ಕೌರವಗೇ ||೧೩|| ಕಪಟವನು
 ನೆರೆವಾಡಿ ಜೂಜನೊ | ಳುಪರಿಕಾರ್ಯವ ಜೈಸಿಕೊಡುವೆನು | ನಿಪುಣರೆನ್ನಂದದಲಿ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ
 ಕೈತವದ || ಅಪದಸಗೆ ಭಯಗೊಳ್ಳದಿರು ನಿ | ಪ್ಕೃಪೆಯಲಿರು ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುತಾ | ದೃಸಸರರ

ಕೈಕೊಳ್ಳದರುನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೯|| ಎನ್ನಬಹುಮಾನಾವಮಾನವ ನಿನ್ನದೈಸಲೆ ಮಾವ ನೀಸಂ
 ಪನ್ನಕೃತಿ ಮುವಿದ್ಯನಾದೊಡೆ ತೊಡಚು ಸಾಕದನು || ಅನ್ನಿಗರಿಗರುಹದಿರು ನಮ್ಮವೆ | ರನ್ನದಿರು
 ವಿದುರಾದಿಗಳನುಪ | ಪನ್ನಮಂತ್ರವನರಾಯ ಬೊಪ್ಪಂಗೆಂದನವನೀಶ ||೨೦|| ನೀನರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ
 ಮನಗೊ | ಟ್ಪಾಸರೇಂದ್ರರ ಕರಸಿಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಮಾನನಿಧಿಯೇ ಸಕಲಧರೆಯನು ಸೇರಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ||
 ನೀನೆ ಹೋಗೀಯೆನ್ನ ಕಡುದು | ಮೌನವನು ಬೊಪ್ಪಂಗೆ ನಡಿದರೆ | ತಾನೆ ಕರೆಸುವ ನೆರುಹುವೆನು
 ಜನಕಂಗೆನಿಜಮತವ ||೨೧|| ಅಹುದು ಬಳಿಕೇನೆನುತಬಂದನು | ಕುಹಕಮತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರವನೆ |
 ಗಹಸಮಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನಂದೇಕಾಂತಮಂದಿರವ || ಬಹಳಬೇದವ್ಯಸನವಲಿದು | ಸ್ವಪಮನೋವ್ಯ
 ಘಯಕ್ಕೆ ಕುಮಾರಕ | ನಿಶುದನಲಯರೆ ನೀವೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ನಾಶಕುನಿ ||೨೨|| ಏನುಶಕುನಿ ವಾಗರಿಗೆ
 ದುಗುಡವ | ದೇನುಕಾರಣವಾರದೆಸೆಯಿಂ | ದೇನುಸಾಧ್ಯವದೇನುಭಯ ವೇಣಾವುಡಬಿಲಾಪ || ಏನು
 ವನು ವಂಚಿಸದೆ ಹೇಳಿ | ನ್ನಾಣೆಗೆಕ್ಕೈ ಮರುಕನೆನಿಜ | ಸೂನುವನು ನೀ ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೊಂದನಾ
 ಶಕುನಿ ||೨೩|| ಕರೆಸಿದನು ದುರಯೋಧನನನಾ | ದುರಸಿ ಕಟ್ಟಿಕಾಂತವಲಿ ಮೂ | ವರು ವಿಚಾರಿಸಿ
 ದರು ನಿಜಾನ್ವಯಮೂಲನಾಶನವ || ಭರತಕುಲನಿರ್ವಾಹಕನಬಾ | ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯಬೀಜ
 ಬಾಯೆ | ನ್ನುರಸಬಾ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ||೨೪|| ದುಗುಡವೇಕ್ಕೈ ಮಗನಿ ಹಿರಿಯೋ
 ಲಗವನೀಯಗದೇಕೆ ವೈಹಾ | ಳಿಗಳ ಬೇಟೆಗಳವಸಿಪಾಲನೋದಕೇಳಿಗಳ || ಬಗೆಯೆಗಡ ಬಾಂಧವರ
 ಸಚಿವರ | ಹೊಗಿಸಗಡ ನಿನ್ನರಮನೆಯನೀ | ಹಗಲು ನಿನಗೇಕಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆಯೆಂದನಂಧ
 ನೃಪ ||೨೫|| ಹೇಳಲಮ್ಮನು ನೀವು ಧರ್ಮದ | ಕೂಳಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದವರೆನ್ನನು | ಖೂಳನೆಂಬ
 ಕಷ್ಟನೆಂಬಿರಸೂಯನೆಂಬಿರಲೇ || ಸಾಲಭಂಚಕಯಾಯ್ತು ತನ್ನಯ | ಬಾಳಿಕೆಯ ಬೆಳ್ಳಂಬವೇತಕೆ |
 ಕೇಳುವಿರಿ ನೀವೆಂದು ಸುಯ್ದನು ತುಂಬೆ ಕಂಬನಿಯ ||೨೬|| ಮುನಿಚರಿತ್ರರು ನೀವು ರಾಜಸ | ತನದ
 ವದವಲಿ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ | ನನುಸುಸುವವರಾಪು ನೀವೇ ಭೋಗನಿಷ್ಟರು || ಅನುಬವಸರಾ
 ಗಿಗಳು ನಾವೆ | ವೈನುಮತವ ಪಾಲಿಸುವರಾರಂ | ಜನತೆಯೊಡನು ಮರಗಿ ಬೈದನು ತನ್ನಬು
 ಪ್ಪತವ ||೨೭|| ಈಸುಕಳವಳವೇನು ಬಿತ್ತದ | ಹೃದಿಕೆಗೆ ಹೊಳ್ಳಾಸವೇಕೆ ವಿ | ಳಾಸಕೂಣೆಯ
 ವೇನು ಹೇಳಾ ನೆನುನಿಧಿರೂಪ || ವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಸರವನೆನ್ನಲಿ | ಸೂಸಬಾರದೆ ನಿನ್ನಹರುಷಕೆ |
 ಪ್ರಸರವದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ ||೨೮|| ಏನನೆಂಬನು ಬೊಪ್ಪ ಕುಂತೀ | ಸೂನು
 ಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪಣವನು | ದಾನವಾಲಯ ಹಾಸುಯ್ದೊಡೆ ಸಖ್ಯಸಂಗತಿಯ || ತಾನಪುಂಸಕನಾ
 ದಪುಲಯನ | ದೇನವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಲಜ್ಜಾ | ಮಾನಿನಿಗೆ ತನ್ನೊಕ್ಕ ತನವಿಂದಳಿದುಮೋಯ್ತೆಂದ ||೨೯||
 ನೆಗೆದುಬುಗುಡದೆ ಹಣೆಯಲವರೋ | ಲಗದ ಸಭೆಯಲಿ ನನೆಪಸೀರಯ | ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟರು ತಂದು
 ಮೆಟವರ್ಗದ ನವಾಂಬರವ || ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದರೆನ್ನನವರೋ | ಲಗದಸೂಳಿಯರವನ ಸೂಳಿನ |
 ನಗೆಯ ನೆನೆನೆದೆನ್ನ ಮನ ಜರ್ಘ್ಯತವಾಯ್ತೆಂದ ||೩೦|| ಇದಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಹಣೆನೊಂ | ದುಡಕ
 ದೇನುನಿಮಿತ್ತವೆನಲರಿ | ಸದನದಲಿ ಮಯನಿತ್ತಸಭೆಯನು ದೇವರೆಯಿರಲೇ || ಮುದದಿನಾಧರ್ಮ
 ಜನು ಘನಸಂ | ಪದದಲೋಲಗವಿತ್ತನಾದ್ರಾಪು | ನಿಜಾನುಬವಂತಿ ಸಚಿವಸಸಾಯಿತರುಸ

ಹಿತ ||೩೧|| ಅಮಹಾಸಭೆ ದೇವನಿರ್ಮಿತ | ರಾಮಣೀಕವಿವಿಧರತ್ನ | ಸ್ತೋಮತೇಜಃಪುಂಜ
 ಭಂಜತನಯನವಿಘ್ನಯಲಿ || ಸಾವದಲಿ ನಮ್ಮನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂಮಿಸುತಿ ಕರಸಿದನು ತನ್ನ |
 ದ್ವಾಮಿಭವವನೆನೆಗೆ ತೋರಲು ತತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ||೩೨|| ಹರಹಿನಲಿ ಹಿರಪಾಯ್ತು ಕಂದಾ | ವರಯ
 ವನ ಬೇರೊಂದುತಾಣದೊ | ಳುರುವನಯ ಬೆಳಬಿಂಗಳೊಳಿದುಬೊಂದುತಾಣದಲಿ || ಪರಿವಯ
 ಮುನಾನದಿಯನ್ನಲ್ಲಿಗೆ | ತರಿಸಿದವರಾರನಲು ವ.ಣಿಬಂ | ಧಾರದಡಗಗಿನೊಹಲಿ ಮುರಿದುದು ತನ್ನೆಜಾ
 ಣಮೆಯ ||೩೩|| ಹೊಕ್ಕಸಾಲಲಿ ಹೊಳೆವವುಣಿರುತಿ | ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದವು ಕಂಗಳನು ನಡ | ಬಿಕ್ಕಲನ
 ನೋಡಿದೊಡೆ ಮುರಿದೊಳಸಲದವಾಲಿಗಳ || ಉಕ್ಕುವಮಲಚ್ಚವಿಗಳಲಿ ಮನ | ಸಿಕ್ಕ ಹೊಲಬಳಿ
 ದುದು ವಿವೇಕವ | ಡೊಕ್ಕಲಿಸಿ ಕೆಡಹಿದವು ಬಹುವಿಧರತ್ನ ಕಾಂತಿಗಳು ||೩೪|| ಹಿಡಿದವೆನ್ನೊ ಹೆಯನು
 ವುಣಿರುತಿ | ಯೆಡತರದೊಳಿಕ್ಕಿದವು ಭಿತ್ತಿಯ | ಬೆತೆಯದಲಿ ರುಳವಿಸುವನೀಲದಲಿಯಲಹಲಿಯಲಿ ||
 ಶಡಿಯ ಕಾಣನು ತಳಿತಕಾಂತಿಯ | ಕಡಲ ವಿಮಲಸ್ಥಟಕಜಲದಲಿ | ಮಿಡುಕಲಂಚದವಂಫಿಗಳು
 ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಸ್ಥಳವೆ ಜಲರೂಪಲಿ ಜಲವೇ | ಸ್ಥಳದಪ್ಪಾನಲಿದ್ದುದು ಕೆಲ | ಒಲನ
 ಭಿತ್ತಿಯ ಕಂಭಕಂಭದ ನಡುವೆ ಭಿತ್ತಿಗಳು || ಹೊಳೆಯನೇ ಕಂಡನು ವಿವೇಕದ | ಕಳೆವು ಚಿತ್ತದ ಸೆರೆ
 ದುಹಾರದೊ | ಳಿಳಿದವಕ್ಷಿಗಳಿಂತು ಸೋತನು ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಮುಂದೆ ವಿಮಲಸ್ಥಟಕಭೂ
 ಮಿಯ | ನೊಂದುತಾವಿನೊಳಿಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕೊಳ | ನಂದು ಬಗೆದನು ನಿಂದು ಸಂವರಿಸಿದನು ಮುಂಚೆ
 ರಗ || ಅಂದು ದ್ರೌಪದಿಸಹಿತ ಸಾರೀ | ವೃಂದ ಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದ ಮಿಗೆ ಘೋಷೆಂದು ನಕ್ಕುದು
 ನೊಂದು ತಲೆವಾಗಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಯಲಿ ||೩೭|| ಊಹೆಯಲಿ ತಡವರಿಸಿ ಹಜ್ಜಯ | ಗಾಹುಗತಕದೊಳಿ
 ಡತ ಕಾಂತಿಯ | ಸೋಯೆಯುಂಗೆ ದೆ ಜೀವಿಯಲಿ ಕಂಡನು ಸರೋವರವ || ಅಹಲಿಬವನು ಮುರಿವೆ
 ಸುರಿದ | ನೊಪ್ಪಿಸಿದಸಾಸ್ಥಟಕವೆಂದು | ತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಿರಾಯ್ತು ನನೆದನು ಸಾಭಿದಘ್ನದಲಿ ||೩೮||
 ಮತ್ತೆ ಘೋಷೆಂದು ಹು ನೃಪಾಲನ | ಮತ್ತೆಕಾತಿನಿಯರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಿತ್ತಬಿವ್ಯದುಕ್ಕೂಲವನು
 ತಡಗಡುತ್ತಾಡಬಿಡನು || ಬತ್ತತೆನ್ನಭಿವಗನುಲನಿಭಿ | ಮತ್ತೆ ಮೂಲಯ ಮಸಕವನು ನಿ |
 ವ್ವಿತ್ತವಿಸಿರೇ ದೊಪ್ಪಯಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೩೯|| ನಂಬಿಸಿದುದೊಂದೆಡೆಯಬಾಗಿಲು |
 ಬಿಂಬಿಸಿತು ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ತತ್ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬವೆಂದಾನಲಯದೊಡಹಾಯಿದನು ಚೌಕಿಗೆಯ || ಎಂಬೆ
 ಸೇನನು ಹೊರಳಿ ನಗೆ ನನಿ | ತಂಬಿನಿಯರನು ಭೀಮಸಾರ್ಥರ | ತಂಬರವ ಕಂದಸುವಹಿಡಿದನು
 ನೊಡಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೪೦|| ನೊಂದುದೇ ಹಣಿ ಮನದೊಳಗೆ ಕಡು | ನೊಂದಿನವದಿರ ನಗೆಗೆ ನಡೆದನು
 ಮುಂದವನೊಪುಬಾಗಿಲನು ಕಂಡೆನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಹಿಂದೆ ಹೇರಿದಭಂಗವೇ ಸಾ | ಕೆಂದು ಸುಪ್ರಾ
 ಘಯಲಿ ಬಾಗಿಲ | ನೊಂದುತಾವಿನೊಳರಸಿ ತಡವರಿಸಿದನು ಭಿತ್ತಿಗಳ ||೪೧|| ನಗೆಗೆನೆಗೆ ಕುಂಟಣಿ
 ವಿವೇಕದ | ಹೊಗೆಗೆ ಹೊಗೆ ಸುಯಾದುದಲ್ಲಿಯ | ಹಗರಣಿಗನಾದೆನದು ಸೋಟಕದ ಜನವಾಯ್ತು ||
 ನಗುವವರ ಜರೆದನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಗೆಯಮರದನ ಹೊಪ್ಪ ನಿವ್ಯಯ | ಮಗನವಸ್ಥಾ ರೂಪವಿದು ಚಿತ್ತ
 ವಿಸಿ ಸೇವೆಂದ ||೪೨|| ಬಡ್ಡವಿಸಿತೆನ್ನಾಟ ನಗೆಯೊಳ | ಗಡ್ಡಬಿದ್ದಳು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಬೊಡ್ಡ
 ಬಿಂಕದಲವರು ಬಿರಿದರು ಭೀಮಫಲಗುಣರು || ಖಡ್ಗಿಗರು ವೆನ್ನಿಂದ ರೋಷದ | ಗೊಡ್ಡು ನಾನಾ

ದೇನುವಿಘಾತಿಯು | ಬಡ್ಡಿ ಗಿನ್ನ ಕಬದುಕಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಸಿಂಗಿಯನು ಬಿತ್ತಿ
 ದೆನು ಪಾಂಡವ | ರಂಗದಲಿ ತೃಪ್ಪಲದ ಬೆಳಸಿನ ಸಿಂಗಿಯಲಿ ತಾಸಾವೆನಲ್ಲದೊಡಗ್ಗು ಕಂಡದಲಿ || ಭಂಗ
 ಸುವೆನಾಫಲದೊಳನ್ನನು | ನಂದರಾಜರು ವಸ್ತ್ರ ಮೇಣೀ | ಗಂಗೆಯಲಿ ಬಿದ್ದೊಡಲ ನಿಗುವೆನೆನುತ
 ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೪೪|| ಆಯುಧಪ್ಪಿ ರಸಕಿತ ನೀನೇ | ರಾಯನಾಗರು ಮೇಣು ನಮ್ಮಿ | ತಾಯಿ ಸಂತ
 ಸಬಡಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಟ್ಟದಲಿ || ರಾಯತನವೆಂದ ಲೋಕದ | ರಾಯದಲಿ ಧಿಕ್ಕವೆಂದು ನಡೆ
 ವರು | ಜೋಯಿಸರು ಸಾಕವರ ವಚನ ನಿರರ್ಥವಲ್ಲೆಂದ ||೪೫|| ಪುರದಲಿಂಭತ್ತೆಂಬುಸಾವಿರ |
 ಧರಣಿಯಮರರು ನಿತ್ಯಕಡೆಯುವ | ರರಸ ಕೇಳೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರಹೊನ್ನತೆಗೆಯಲಿ || ವರಯತಿಶರು
 ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರವನೆಯಲಂಬುದು ನೃಪಾಲಾ | ಧ್ವರದ ಸಿಲೆಯನು ನೀವೆ ಕಂಡಿರೆಯೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೪೬|| ಕೇಳಿದನು ಬಿಸುಸುಯ್ದನಕಟ ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತೆ ಕೌರವನ ಬುದ್ಧಿ ವಿ | ಟಾಕಸಂಗತಿಯಾ
 ಯ್ದಲಾ ಪಿಸುಸಾರ ಕರಳಿಚದು || ಕೇಳು ಮಗನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಿ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರೆ ರಾಜಪುಷ್ಪಿನರ |
 ಪಾಲಮಾತ್ರವೆ ತಿವಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೭|| ಸತಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮವ್ವೆ ಸುಖತಿವ್ರತ ಮಹಾಖಳ
 ನೀನು ಬೀಜ | ಸ್ಥಿತಿಯಲೂಣಯವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ದೋಷವಿದು || ಕೃತಕವೋ ಸಹಜೋ ನವೀನ
 ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಂಡೆನು ತಿವತಿವಾ ದು | ಮೃತಿಗಳಾವುದ ನೆನೆಯರೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೪೮||
 ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಗಲಾರಾ | ಪಾಂಡುಪಿನಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಭೇದವ | ಕಂಡಲಾ ನೀನವರಿಗೆನಪ್ರಾಪ್ತವೇ
 ಧರಣಿ || ಉಂಡು ಬದುಕುವಬಹಳಭಾಗ್ಯರ | ಕಂಡನೂಯಂಬಡುವುಡ್ಡರ | ಭಂಡರನ್ನದೆ ಲೋಕ
 ನಿನಗದು ಸಾವ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ||೪೯|| ಆಯದು ಬೊಪ್ಪ ವೃಧಾಭಿಮಾನದ | ಕುಹಕಿ ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ
 ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಹಕುಮಾರರ ಕೂಡಿ ನಡೆವುದು ಪಾಂಡುನೆಂದನರ || ಮಹಿಯ ಹಂಗಿಂಗೋಸುಗವೆ ಬಿ |
 ನ್ನುಯವ ಮಾಡಿದನೆನಗೆ ಭಂಡಿನ | ರಹಣಿ ಬಂದುದು ಸಾಕಲೇ ಸೋಗಸಾಯ್ದು ಲೇಸೆಂದ ||೫೦||
 ತಾಯಿ ನೇವುವಗೋಡೆನಯ್ಯಂ | ಗಾಯುಧಪ್ಪಿ ರಸಾತ್ಮಜನಲೇ | ವಾಯುಸುತನರನಕುಲಕಹದೇವರು
 ಕುಮಾರರಲೇ || ಈಯುಗದಲಿನ್ನವರಸಂತತಿ | ದಾಯಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬದುಕಲಿ | ರಾಯಲಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ
 ನಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದ ||೫೧|| ಆರಸ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನು ಯುಧಿಪ್ಪಿರ | ಧರಣಿಪತಿ ಯುತ್ತಮನು ಸವ
 ನಜ | ನರರು ವಿನಯಾನ್ವಿತರು ನೀವೇ ಪುತ್ರವತ್ಸಲರು || ಧರಣಗಾವಿನ್ನೊಸಲೇ ನೂ | ವರುಕು
 ಮಾರರು ಹೋಗಗೆ ನಿಮ್ಮಯ | ಕರುಣವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮನು ಬೀಳಕೊಡೆಂದ ||೫೨|| ಆಯ
 ಫಲವೆಭಿಮಾನ ಹೋಗಲಿ | ಕಾಯವೇಕೆಂಬರ ನೃಪಾಲರ | ಪಾಯತಂಬುಲ ತಿಂದು ಹೊರವೆವು ಬೆಂದ
 ಬಸುರುಗಳ || ಆಯಫಲವಾಚಂದ್ರತಾರಕ | ಕಾಯವಧ್ರುವವೆಂಬೊಡಿದಕೆ ಸ | ಹಾಯವಿದಲಾ
 ಕಾಲಕೂಟ ಕಲೋರನಟಯೆಂದ ||೫೩|| ಆರಸನಭ್ಯುದಯವನು ಭೀಮನ | ಧರಧುರವನರ್ಜುನನ
 ಪಿಂಕವ | ನರಸಿಯುತೋಪವನು ಮಾದ್ರಿಸುತರ ಸಂಭ್ರಮವೆ || ಹೊರಯದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ವು
 ಸಮ | ದ್ಯುರ ನೃಧಾಡಂಬರವ ಕಂಡೆಡ | ಬಿಂದುದಳುಕಿದನಳುಕಿದನು ಸಂತಪಿಸಲರಿದೆಂದ ||೫೪|| ಕರ
 ಗದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಕಂಬಿನ | ದುರುಗಲಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಡೆಜ | ಝುರಿತವಾದುದು ಮಗನ ಮಾತಿನ
 ಮುಳುಗುತಿಗಳಲಿ || ಪುರಿವನಯನಾಂಬುಗಳ ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ತೂಗುವಮಕುಟದವನೀ | ಶ್ವರುನ

ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ನೊಂದುವಿಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ||೫೫|| ಮಾತು ಸೋಗಸದಲಾ ವೈಧಾನಿ | ವೇತಕನ್ನ ನು
ಕರೆಸಿದಿರಿ ನಿ | ಮ್ಮಾತೃಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಸಹಿತೀಮುಪ್ರತಳವ || ತಾತ ನೀವಾಳುವುದು ರಾಯ
ಸು | ನೀತನಾಧರ್ಮಜನು ಧರ್ಮವಿ | ಘಾತಕರು ಸಾಣೆಮ್ಮ ಕಳುಹುವುದೆನುತೋರವಂ ||೫೬||
ಎಲೆಗೆ ಕರೆಯಾಪಾಪಿಕಾರವ | ಕುಲಕುತಾರನ ನಿನ್ನು ಮಗನೊಡ | ನಳಿವೆಸ್ರಸಲೆ ಪಾಂದ ಪ್ರಶ್ನರ ವೈರ
ಬಂಧದಲಿ || ತಿಳುಹಿ ತಾಯೆನಲಾಕೆ ಶಕ್ರನಿಯ | ಕಳುಹಿ ಕರೆಸಿದೊಡಾತ ಮರಳಿದ | ನಳಲುದೊರ
ಯಲಿ ಮೂಡಿ ಮುಳಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೭|| ವಿನನೆಂದೈ ಮಗನೆ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ
ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದೊ | ಕೇನುಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸವಾವುದು ಕಾರ್ಯಗತಿನನೆಗೆ | ದಾನದಲಿ ಮೇಣ್ಣಾಮದಲಿ
ಭೇ | ದಾನುಮತದಲಿ ಪಂಡದಲಿ ನೀ | ವೇನನಿಶ್ಚೈಸಿದಿರಿ ಹೇಳಿನ್ನುಂಜಬೆಡೆಂದ ||೫೮|| ತಿಂದವಿಷವ
ಳ್ಳಿದವು ಮುಪುನೊ | ಇಂದು ಬೆಸುಕರೆ ಮುಳಗಿ ಸುಖದಲಿ | ಮಿಂದು ಹೊರವಂಜರು ಮಹಾ
ಗ್ನಿಯ ಭವನಭಂಗದಲಿ || ಬಂದುಕೂದಲು ಸೀಯದನಿಬರು | ಬಂದವು ಪೊದಲಾದಕೃತ್ರಿಮ |
ದಿಂದ ಪಾಂಡವರಳಿದುಬಿಲ್ಲಿದಕೇನು ಹವನಂದ ||೫೯|| ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸಿದೊಡೆ ನೆತ್ತದೊ | ಇವು
ಸೋಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆವವರನು | ನೀವು ಕರೆಸುವುದಿಲ್ಲಗುಪ್ತಪ್ರತಿವಚನದಲಿ || ಸಾವು ಜಾಣರು ಜೀಯ
ಜೂಜಿನ | ಚೀವಕಳೆಯಲಿ ಧರ್ಮಸ್ತನಿದ | ಸಾವಹವಣೆಂದಲಯಸಾತನ ಪ್ರಸಬಹದಂದ ||೬೦||
ಅಹುದು ತಪ್ಪೇನಿದುವೆ ಸಾಧನ | ವಹುದು ಪದುರನ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಮತ | ವಹದಕರಸುವೆಪ್ಪೇಲೇ ಬಸ
ಸುವೆನು ವಿದುರಂಗೆ || ಕುಹಕವಾತನಲಿಲ್ಲ ಸೋಡುವನಿಹಪರತ್ರದ ಹಿತವನಿದನಿ | ವಹಿಸಿಕೊಡು
ವೊಡೆ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೧|| ಖೂಳರಲಿ ಸತ್ಕಳೆಗಳನು ನೆರೆ | ಕೇಳದವರಲಿ
ಮಂತ್ರಜೀಜವ | ನಾಲಿಯಿಲ್ಲದವಂಗೆ ರೂಪವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮವ || ಹೇಳುವಂತಿರೆ ನಿಮ್ಮವಿದುರನ |
ಕೇಳಿಸಿದರಾಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ ವಿ | ತಾಳವಾಗದೆ ಬೊಪ್ಪಯೆಂದನು ನಗತ ಕರುರಾಯ ||೬೨|| ಅರಳಿ
ದೊಡೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕಾರ್ಯವ | ಮುರಿವಸಾತನು ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಿರಿಯತಮ್ಮನ ವಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿ
ಹಸ್ತಿಸಾಪುರವ || ಹರಕುಗಳು ಸಾವ್ವುರುಮಕ್ಕಳು | ಹೊರಗೆ ಬದುಕುವೆಪ್ಪೇಸಲೇ ನಿ | ಮ್ಮುರುವಮ
ಕ್ಕಳುಗೂಡಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯನಾಳೆಂದ || ಪಾರಲೌಕಿಕದಳಿವೆನೈಹಕ | ದೋರಪೋರಯನಿಂದು
ಬಲ್ಲವ | ರಾರು ಹೇಳಾವಿದುರನಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮಹೈಕದಲಿ ||೬೩|| ಸಾರವಾತನ ಮಾತು ನೆಯವಿ | ಸ್ತಾರ
ಸಹಿತಿದುದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ | ದೂರವಿಲ್ಲ ನಗಲಯ ನೀನಿಲ್ಲೆಂದನಂಧನೈಪ ||೬೪|| ತಿಳುಹಿ ವಿದುರನನ
ವರೆ ಕರೆಯಲು | ಕಳುಹುವೆನು ಯವಸೂನು ನಿಮ್ಮಯ | ಬಲುಹಿನಲಿ ಒಳ್ಳೆಕುವನೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು
ಕಿರುಕುಳಲೇ || ತಿಳಿವೊಡತನಬುದ್ಧಿಯೇ ನಿ | ರ್ಮಲನವಹುದು ನಿಧಾನವಿದು ನೀ | ಕಳವಳಿಸದಿದ್ದೊಡೆ
ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಂದ ||೬೫|| ನೀ ಕರುಣದಲಿ ನಮ್ಮಸಲದುಪೊಡಾಕುಮೂರರ ಕರೆಸಿಕೊ
ಟ್ಟೊಡೆಸಾಕು ಮತ್ತೊಂದಿಹುದಲೇ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ || ನೂ ಮುಂದಲೆವಿವಿದು ತೋತ್ತಿರೋಳಾ
ಕೆಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದುದು ನಿ | ಶೋಕನಹೆನಾಬಿವಸದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ ||೬೬|| ಪೋಗು ನೀನೆಂ
ದವನ ಕಳುಹಿದ | ನಾಗಮನದೊಳಗಧಿಕಚಿಂತಾ | ಸಾಗರದೊಳೋರಂತೆ ಮುಳಗಿದನಂದು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಈಗಳಿನಸವಿಗಳುಪಿ ಮೇಲಣ | ತಾಗನರಿಯನು ಕಂದನಿದಕಿ | ನ್ನೇಗುವೆನು

ಗಾಂಧಾರಿ ಸಿಂಹಾಳೆಂದನಾಥನು || ೧೭ || ಅವರು ಕಪ್ಪುವನೊಡನೆ | -ವಣಿ ನೀನೇ
 ಕಂಪ ಕುಸಿತನು | ಅವರು ಸಿಲ್ಲರು ಗೆಡೆಯಲಿ ಬಳಸಂದವ್ಯಗದಂತೆ || ನನಗೆ ಬಹು
 ದಾಸೀರ್ಥಿಯಾಗಿ | ನಿನ್ನನ ಕುರಿತು ಲೋಕವಾಯಿದು | ಸುವೃತ್ತಾಯಂದಳಲಿ ಮರುಗಿದನಂ
 ದು ಪೃಥ್ವಿಪುತ್ರ || ೧೮ || ಮುಂಜಿನೇ ಮನುಷ್ಯವರು ನೂರ್ವರು | ತೊರೆವರೆನ್ನನು ತೊಡಕಿಸುನೆ
 ನೇ | ತುಂಬಿಸುವವರವರು ಕಿರವಶತಕವನು ಬಳಿಕ | ಹೊರಗೊಳಗೆ ತಡನಿದು ಸಿಂಹಾನನ | ಲು
 ಯೆನೆನ್ನಸುನಲಿ ಪೃಥುವಿದ | ಕಿರಿ ಬಿಡದು ಸುಖವಯನು ಮರುಗಿದನು ದ್ವಾರಾಪ್ತ || ೧೯ ||
 ಏಕೆ ನಿನ್ನಗೊಳಿಕೆಲಿ ಎಂದರೆ | ಪಾಕವು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಸಂಭವಿ | ಪೇಕನಿಕವಲೊಲೆದು ಪೋಯು
 ಸೊಂದಮಾಯಲಿ || ಈಕರನಗ್ರಜನೊಡನೆ ಕುರಿ | ಅಕಮಾರದ ಬಿಡು ತನಗಿಬರಿ | ನೂಕುತಿ
 ಟಿ ಪಾಂಪವರನಂದಳು ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ || ೨೦ || ಜಸಲೇ ತಾನಾದುದಾಗಲಿ ಲೇನು ತಿಳಿಸು ನಿನ್ನಮ
 ಕ್ಕಳ | ವಾಸಗು ಏತ್ತಾದ ಮರೆಯಲಿ ಮುನ್ನಮಾಳೆ || ಅಸಭೆಯಸಂಪದ ಸುಖಾನಂದಾಸುಖಗರಾ
 ರೇನುತ ಧರ | ಲೀಳ ಕರೆಸಿದನು ಸುಖಾನಂದಾಸುಖಾನಂದ || ೨೧ || ತೆಗೆಸಿ ಭೂಪಾಲನಲಿ ಬಹುವ
 ಸ್ತುಗಳನಿತ್ತನು ತರುಣಾಕೋ | ಉಗ್ಗ ತುಂಬಿದನು ಸುಖಸುಸ್ತಂಧಪಂಪರವ || ಮುಗಿಯುಗಪಟು
 ಮುಲ್ಲಮಯಾ || ಕಿಗಳನು ತರರಕ್ಕಲನು | ಪ್ಲಗತುಗುಭಿತ್ತಿಗಳನು ಪವರಪ್ಪರಾಳಿಗ || ೨೨ ||
 ಮಾವತಗ್ಗ ದಾಳಿ ಸುಧರ್ಮಿಯ | ನೆಂಬಿಸುವಲಸಿನಲಿ ಪುರವಲಿ ರೂಢಿಸು ಬಳಿಕಂಧಸುಪನೇಕಾಂ
 ತಾಪನವಲಿ || ಕೂಡಿಕೊಂಡುಕೂಡುವವಾತನ | ಕೇಡುಗರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಲ್ಪವ || ಪೂಜೆಯನೆ ನಿ
 ಸ್ತುತಿ ಸಿದ ರಂಗರನು ಕರೆಸಿ || ೨೩ || ಮುರ ಕೆಳಗೆ ಪಾಂಪವರನಂ | ಪವಕೆ ಸಲಿಯೋ ಮಿಗಿ
 ಲೊಡಕ್ಕಿ || ನಿಮ ಮಿಡುವವರಾ ನನ ಸ್ತುತವಿವವಲಿ || ಇವರೊಳೊಲಗುತ್ತು ಹರ್ಷಾ |
 ಸ್ವವರು ಕುರು ನೃಪರಲಿ ಸುಖಮಯ | ತವಲಿ ರಮಿಸಲಿ ಕರೆಯತಾ ಕುಂತಿಕಮಾರಕರ || ೨೪ || ಅವರ
 ವಿಧವನವದ ಯಾಗೋ ವವನಿಬದ ಸ್ತುತ್ಯದಲಿ ಕರಿ | ಪವ ಮನೋವರವಾಯ್ತು ಬೆಳಲಿಗೆ ಪಾಂ
 ದನಂದನರ || ಅವರು ಮಸ್ತಿನಪುರಕೆ ಬಂದು ವವಲಿ ಸುಧಯಲಿ ಸುಖಮಯ | ತವನು ರಮಿಸಲಿ ಸು
 ಖಬದುಕಲಿ ಪಾಂಪ ಸುತರಂದ || ೨೫ || ಮಾವಯಲೊಸನಗಂಧರಾಗನು ಭೀತಿಕವಲಿ ಮನ ಮುಳಗಿ
 ತೀ | ವಿಶ್ವತಿ ಮುಖಯನು ಸುಕನಗಿಪದವಾರುಕಲಿಸಿದರು || ಕೃತವದಕೂ ನಿನ್ನಮಗ ನೀಗೋತಲಾ
 ತಿವರವ ಸುಖಾಗ | ದ್ಯೂತನೇ ಹಾಹಾಯನು ತಲೆಮರಗವನು ವಿದು || ೨೬ || ದಾಮರುಳೆ ಕಣ
 ಕುವರೆ ಧೂಗು || ಮನನು ಮಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೆಳೆದು | ದ್ವಾವಸಿ ಯನು ಮಸ್ತಿನವರವಕು ಕಡಿ
 ಸಿದಲಾ || ಕೂಗುತನು ಮನಗಿವನು ನಿ | ಕಾರವರಾರೋ ಲಿತ್ತಿದರು ಕುರು | ಭೂಮಿಯಲಿ ಮುಷ
 ಬಿಡುವನು ರಾಯನು ಕುಸುಕಯ್ತು || ೨೭ || ಮಿದುರೆ ಬಿಂಬಿಳಿಬರು ಬಿಂಕವ | ಹದನ ಬಲ್ಲನು ಭೀ
 ವಪುಧಾರವ | ಪವನ ಬಯಸುವ ಮನುಷ್ಯರಾಪನ ಹೇಳುತನಯಗೆ || ಇದು ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ
 ಮುಳು | ಮನು ಕುರಿತುತವರು ನಮ್ಯ | ತವಲಿ ರಮಿಸುವರನುನೋಲಿ ಪವಂದನಂ ನೃಪ || ೨೮ ||
 ಮೊದಲನು ಕುರಿಯತವನು | ನನಲಿ ಸುಖಮದ್ಯತವಲಿ ನಿಲು | ಪವು ನಿವಾರಣವುಣಿ ವಮ
 ವನಿಬದಸುಖವಲಿ || ತುಂಬಿ ತಾನಿದಪ್ಪು ಕುರುವ | ಗದವಿನಾಶಕಬೀಜವದು ನಿಮಗಿದಿರೊಳಗೆ ಸೋಗ

ಕರಸಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮಂತ್ರಿಜನಮು | ಖ್ಯರೆ ಪಸಾಯ್ತರೆ ಕೇಳುವುದು ಮನ | ದೂರಗೆ ತೂಕಕೆ ಬಹರೆ
 ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮತವಿಡಿದು || ಅರಸ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದೆನಲು ನೀ | ಮರುಳೆ ವಿದುರ ಭವದ ವಚೋವಿ |
 ಸ್ತುರಕೆ ಪಟಸ್ಥನವಂತೆ ಶಿವಶಿವಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೯೨|| ಹೋಹುದೇನಭಿಮತವೆ ಧೂರ್ತ | ಪೂಜಿಸು
 ವೆದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಹುಲಿಯರು | ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲದೆ ರಹಸ್ಯಕೆ ಸಲ್ಲರವರುಗಳೂ | ಕಾಯರಡು ಕಾರವರು
 ಸಮರೋ | ತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಗೆ ತಾವದಲ್ಲ | ವ್ಯಾಹತವೆ ಮತವೆಂದು ಭೀಮಾದಿಗಳ ಬಸಗೊಂಡ ||೯೩||
 ಜಯ ಬಿನ್ನಹವಿಂದ | ದೇಹ | ಭ್ರಾತೃಯಗುಂಟೆ ಬೇರೆಚೆಪ್ಪು ನ | ವಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮಿಬಿಬರಗೆ ರಾಜಾ
 ಭಿಮಾನದಲಿ || ನೋಯೆನೊವುದು ನಿಮ್ಮದೇಹದ | ಬೀಯದಲಿ ನಾವಬೀಯವಮಾಡ | ಮ್ಯಾಯತಂ
 ಸ್ಯಾತಂತ್ರೈವೆವಗಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ ||೯೪|| ಕರಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಮ್ಮನು | ಕರವಮಣಿಯನು
 ಯೇಧನಾಪ್ಯರ | ಮರುಳುಗಳ ಮಾತೇನು ಹಿತವರು ನೀವಲಾ ನನಗೆ || ಧರಣಿಯಿದು ಶಾಶ್ವತವೆ
 ತಂದೆಗೆ | ಹಿರಿಯಸಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರನಾಚ್ಛೆಯ | ತಿರದೋಳಾಂತೆನು ಬಯೆನೆನುತ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು
 ನೃಪತಿ ||೯೫|| ಇರುಳ ನೂಕಿದರುದಯದಲಿ ಭೂ | ಸುರರ ಕರಸಿದರವಳಸಾಂವ | ತ್ಸುಕಸುಮು
 ಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯಿಸಿದರುದ ಹೊರಗುಡಿಯು || ಪುರವ ಕಾಯನು ಸಚಿವಸಾವಂ | ತಲಗೆ ನೇವಿಸಿ
 ಸಕಲದಳವೋ | ಹರದ ದೆಬ್ಬಾಳವನು ಕಂಡನು ಪುರವಹೊರವಂಟು ||೯೬|| ಬಿಗದರಂಜೆಯ
 ಹೊಮ್ಮಿಣಿಯ ಹೊರ | ಜಗಳ ಜೋಡಿಯ ಪಕ್ಕನುಂಟಿಯ | ರುಗೆಯ ಮೊಗರಂಬದ ನವಾಯಿಯ
 ಮಣಿಯಜಲವಟಿಯು || ಬಿಗದಕೂರಂಕಶದ ಮಾವಂ | ತಿಗನಸನ್ನೆಗೆ ಕುಸಿದದಂತಿಯ | ಹೆಗಲ
 ಹೊಂಗದ್ದಿಗೆಗೆ ಚಿಜಯಂಗೈದನಾಭೂಪ ||೯೭|| ತಿಳಿತವಿನನುದಯದಲಿ ತಾರಾ | ವಳಿಗಳದ್ಭುತವೆ
 ನಲು ಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯ ಧವಳಭತ್ತದೊಬಲಕೊಲೆವಚ್ಚೆಗಳ || ಕೆಲಬಲದ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗಡ |
 ದಳದ ಮುಂದೆ ಕುವಾರವರ್ಗದ | ಸುಳಿವುಗಳ ಸೌರಂಭದಲಿ ಹೊರವಂಟನಾಭೂಪ ||೯೮|| ಮುಂದೆ
 ಮೋಹರ ತೆಗೆದು ನಡೆದುದು | ಸಂದಣಿಸಿ ನಕುಲಾದಿಭೂಪರು | ಒಂದೆ ಮಣಿಕೀವಣದದಡ್ಡಿಯ ಬಿಗ
 ವಬೀಯಗದ || ಗೊಂದಣದ ಹಮ್ಮಕ್ಕಳಿದ್ದೆನೆ | ಯಂವಣದ ಸಂದಣಿಗಳಲಿ ನಡೆ | ತಂದವನಿಬರರಾಣಿ
 ವಾಸದದಂಡಿಗಳೆಂದು ||೯೯|| ಉಡಿಗೆಗಳ ದೇಸಿಯವಿಕಾಸದ | ತೊಡಿಗೆಗಳ ವಸಳಿಯ ನವಾ
 ಯಿಯ ಮುಡಿಗಳೆಬಲದೋರನೋಟದ ಬಳ್ಳಿವೆಳಗುಗಳ || ಕಡುಬೆಮರತನುಪುಮಳದೊಳೆಡ |
 ವಿಡವಗಗನೋದರದ ಗರುವೆಯ | ರಡಸಿದರು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಿಯ ದಂಡಿಗಯ ಬಳಸಿನಲಿ ||೧೦೦||
 ಭೂರಿಭೀಲಿವಾದ್ಯರವಕ್ಕೆ | ಪಾಲಗಳ ಕಳಕಳದೊಳಡಗತು | ಸಾರಿಯರ ನೇವುರದ ಮೊಳಗಿನೊಳದ್ದು
 ದಾರಭಸ || ಆರು ಹೊಗಳುವರಾವಿಭವವಿ | ಸ್ತಾರಪಣವನು ಪಯಣಗತಿಯಲಿ | ಭೂರಮಣನೈತಂದು
 ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿಸಾಪುರವೆ ||೧೦೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ನ ದಿ .

— — — — —

ಸೂಚನೆ|| ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಭಯನನ | ಜಾತಕತೃವನಕಟ ಕಟ |

ದ್ಯೂತನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಗೆಲಿನನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧುತಿ ||೧|| ಪಾಲ ಪಾಂಡವನೃಪರನರಮನೆ | ಬೀಳುಗೊಂಡುಮ ಪಿಳಸದಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಸುತ || ಮೇಲೆ ನೆಗಳುವದುರ್ನಿಮಿತ್ತವ | ನಾಲಿಸಿವರೇ ದೈವದೋಷನಿ | ಮೂಲಿತಾಂ
ತಾಕರಣವತರೆ ತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ ||೧|| ಹರಡೆ ಕೆವುತು ಬಲವಲ್ಲದಯದ | ಲುಲಯಲೊದರಿತು ಹಸು
ಬನೆಡದಲಿ | ಕುಯಹಕ್ಕಿಯತಾರು ಹಂಗನವಾಮೃದುಡಿಕೆಗಳ || ನುಗಳೊದರಿವದಿರಿನಲಿಮೋ |
ಹರವ ಮೊಲನಡಹಾಯ್ದನಾನೆಗೆ | ಕೆಲವು ಕೆಡೆವಪು ಮುಗ್ಧವಪು ರಥವಾಬಗಳನೃಪರ ||೨|| ಶಕುನ
ಗತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಿದು ಕಂ | ಒಕದನೆಲೆ ಜನ್ಮದಲಿ ಸಪ್ತ | ಧಿಕಮೊಳಿದ್ದರು ಸೌಗುರುಭಾವಾಬ್ಜ
ಬಾಂಧವರು || ಏಕಳದೆಸೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗ ವೈರಿ | ಸುಕರಕುನ್ನುತದೆಸೆ ಮುನಿಸಾ | ಲಕಶಿರೋಮಣಿ ಪುರಕ
ಮರಳೆಂದರುಮುನಿಸುರರು ||೩|| ಮರಳಲಹುದೈ ದೈವನಿಕ್ಕಿದ | ಕೊರಳುಗಣ್ಣಿಯ ಕುಣಿಕೆಯಾ
ರಲಿ | ಅರಿವುದೈಮನ್ನಿಸಿದನೆ ಮೊಹೂರ್ತಕರ ನುಡಿಯ || ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಮಗ | ನರಿ
ಮೊಲಂಗಳ ಹಕ್ಕಿಪುಗಣಿಯ | ಕರಹವೇಗುವವೆಂದು ಬರೆದನು ಶಕುನಕೋಪಿದರ ||೪|| ಹರಿಪರರಸಾ
ಳುಗಳು ರಾಯನ | ಬರೆವನುಹಿದರಂದಭೂಪತಿ | ಪುರದೊಳಗೆ ಗುಡೆಗಟ್ಟಿಸಿದನತ್ಯುಭಕಹರ್ಷದಲಿ ||
ಸುರನದೀಜದೋಗ್ರಣಗೌತಮಗುರುಬಕರ್ಣಜಯದ್ರಘಾಟಗುರುವಿಭವೆಂಬಿಬಿರುಗೊಂಡರುಹೋಗಿ
ಸಿದರುಪುರವ ||೫|| ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದ ಬಹಿರು | ಹ್ಯಾನಪುಗಣೊಳಗೆ ಕುಂತಿ | ಸೂನುಗಳು
ಸುಮ್ಮಾನ ವಿನೆ ನಡೆತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ || ಆನಗರದೊತ್ತೊತ್ತೆಗಳನಾ | ವಾನಿನಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ
ನವ | ರಾನನೆಂದುಪ್ರಭೆ ಪಿಭಾಡಿಸೆ ಬಿಸಲ ಬೆಗೆಗಳ ||೬|| ಪಿಗಿರಾಯಜನದ ತಿಳಿಗೆಗ | ಳಾರತಿಯ
ಕೇಸಿಗಳ ಲಾಜಯ | ತೋರಮುತ್ತಿನಮಳೆಯ ಮಂಗಳರವಚಕಳಕಳವಾ || ಓರೊಡ ತೋರೊಡ
ಗುಣಿಗಳ | ಚಾರುವಿಭುಗಳೊಳಗೆ ಬಂದರು | ಭೂರಮೂರುತ್ಪಾದಲ ಸೃತಿರಾಷ್ಟ್ರ ನರಮನೆಗೆ
||೭|| ಇಳಿದರಾನೆಯನಮಳರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ತಾಣಿಕಗಳನು ಸುರರು | ಬಳಶಿರೋಮಣಿಗೆರಗಿದರು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧೂಪತಿಗೆ || ಕುಲತಿಲಕ ಬಾ ಕಂದ ಭರತಾ | ವಳಿವನದ ವಾ ಕಂದ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಲಲತಾ
ವಳಿಕಂದ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ನೃಪನ ||೮|| ಬಾ ಮಗನೆ ಲಪುರಾಯಮನ್ಮಥ | ಭೀಮ ಬಾರೈ
ಭೀಮ ರಣನಿ | ಸ್ನೇಹ ಫಲಗಣ ಬಾ ನಕುಲಸಹದೇವಬಾ ಯೆನುತ || ಪ್ರೇಮರಸದಲಿ ಬೇರೆಬೇರು |
ಬ್ರಾಮೇಭೂಜನಪ್ಪಿದನು ಚಿತ್ತದ | ತಾಮಸದ ತನಿಬಿಜ ಮುಸುಕಿತು ಹರ್ಷರಚನೆಯಲಿ ||೯|| ಹರಸಿ
ದನು ತಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡೈ | ವರ ಮಹಾಸತಿಯನು ಕುಮಾರರ | ನರಸಿಯರನನಿಬರ ವಚೋರಚನ
ಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಅರಸಗಾಂಧಾರಿಯನು ವಂದಿಸಿ | ಪರುಶನವ ಕೊಡು ಮೋಗನಲು ಕಡು |
ಹರುಷ ಮಿಗಲೈತಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಯರಮನೆಗೆ ||೧೦|| ಬಂದ, ತಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ | ನಿಂದರೈ

ವರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ರಿಂದ ತರಿಸಿದಳಾರತಿಯನುಪ್ಪಾರತಿಯನೊಲಿದು || ಚಂದ ಮಿಗೆ ಸಾವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯ | ಬಂದುಮುಖಿಯರ ತಳಿಗೆಯಾಗತಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವು ಜಯಸಬುದ ಪೋಷಿಸಿದುದಂ ಬರವ ||೧೧|| ಅರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳೀನೃಪ | ರರಸಿಯನು ಸುಕುಮಾರಕರನವ | ರರಸಿಯರ ಸಖಿಯರ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಸಸಾಯ್ತೆಯರ || ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಬೇರಬೇರನಿ | ಬರಿಗೆ ಯುಡುಗೊರೆಗಂಧ ಮಾಲ್ಯಾ | ಭರಣವನು ರಾಜೋಪಚಾರವಿಳಾಸವಿಭವದಲಿ ||೧೨|| ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳು ಬಳಿಕ ಕುರು ನೃಪ | ಸಾಲಯಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕುಂತಿಯ | ಕಾಲಿಗೆರಗದನಿವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಬಾಲವೃಗವೊಳಗಾಯ್ತಲಾ ತೊಡು | ಕೋಲನೆಂದರು ನಗುತ ಮನದಲಿ ಕೃತಿಕದಕುಹಕಿಗಳು ಕೌರ ವರಾಯಶಕುನಿಗಳ ||೧೩|| ಬಳರ ಹೃದಯದ ಕಾಳಕೊಟದ | ಹಳಕು ಬಲ್ಲರೆ ಮಾನ್ಯರವದಿರ | ಲಲಿ ತಮ್ಭುರವಚೋವಿಳಾಸಕೆ ಮರುಳಗೊಂಡರಲ್ಲೆ || ಅಳುಪಿದೊಡೆ ಮಧುಕರನಮರಿ ಬೊ | ಬ್ಬಲಿಯ ವನದೊಳಗೇನಮುದು ನೃಪ | ತಿಲಕರದ್ದರೆ ಬೇರೆ ರಚಿಸಿದರಾಜಭವನದಲಿ ||೧೪|| ಬಂದು ಕಂಡುದು ನಿಖಳಪುರನು | ವಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೌರವ | ನಂದನರು ಸಚಿವರು ಸಸಾಯ್ತರು ಯೋಗಿಮಂ ತ್ರಿಗಳ || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕವಿಗಮಕನು | ವಂದಿಮಾಗಧವಲ್ಲ ಗಾಯಕ | ವೃಂದದೀನಾನಾಥ ರೋಲಗಿಸಿದರು ಧರ್ಮಜನ ||೧೫|| ಆದಿವಸವನು ಮಧುರಗೇಯವಿ | ಸಾದದಲಿ ಕವಿವಾದಿವಾಗ್ಯವಿನೋ ದದಲಿ ನೂಕಿದರು ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಯಲಿ || ಆದುದುತ್ಸವವೆಂದಿನಿರುಳ್ಳದಿ | ಸಾದಿಯಲಿ ಕಂಡನು ಕನಕ ಪಾ | ಸಾದಲಿಖರವು ಮುರಿದು ಚಿದ್ವದನಡವಿಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೬|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ ಸ್ವರವಿಪಿತಸತ್ತಿ | ಯಗಳನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮಸ್ವಪ್ನ ಕುಂತವಿಭಿನ್ನ ಚೇತನನು || ಕರೆಸಿ ಧಾವ್ಯನಿಗರು ಹಲತಿರು | ಸ್ತರದಕನಸಿದು ಶಾಂತಿಕರ್ಮವ | ಪುರದೊಳಗೆ ವಿರಚಿಸುವೆಂಬದಿರೆಂದನಾಮಾನಿಕ ||೧೭|| ಪುರದೊಳೆಯ ಶಾಂತಿ ಸಾರದ | ನೊರದನುತ್ಪಾತಪ್ರಬಂಧದ | ಹೊರಗೆಯನು ನಿಮ್ಮೈಸಿ ರಿಯವಿಧ್ವಂಸಕರನೆಂದು || ಇರುಳು ಸಾನಾಸ್ವಪ್ನ ಕಾನನ | ಗಿರಿಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಚಿಂತಾ | ಭರಿತನಾ ದೆನು ದ್ರವಕೃತಪ್ಪ ಸರ್ವೋಗ್ಯವೆನಗೆಂದ ||೧೮|| ಜನಪ ಕಳುಹಿದದೂತರಿವರರ | ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಜೀಯ ಕೃತಕಾ | ರ್ವಸಸಮಯವಾಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಜಯಮಾಡುವದು || ಎನಲು ತನ್ನ ಕುಮಾರ ರನುತ | ನ್ನನುಜರನು ಸಚಿವಪ್ರಭಾನರ | ನನಿಬರನು ಕರೆಸಿದನು ನೃಪ ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ||೧೯|| ಬಂದು ಪೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪದಾಬ್ಜಕೆ | ವಂದಿಸಬೊಡೆನ್ನಾನೆಬಾರೈ | ತಂದೆಬಾರೆಂದೆಳೆದುಕುಳ್ಳಿ ರಿಸಿದನು ಮಂಚದಲಿ || ನಂದನರು ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗ | ಇಂದು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರಿತ್ತಲು | ಕಂದುಹೃ ದಯದ ಕೌರವೇಂದ್ರನಹದನ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ಶಕುನಿಯನು ಕರ್ಣಂ | ಗರುಹಿದನು ಸ್ಯಂಧವನೇಕುಟ | ಗರೆದು ಪೇಳಿದ ಕೃತ್ರಿಮದ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ರಚಿಸಿ || ಹರಸಿ ಕೊಂಡರು ಗಣಪ ಯಕ್ಷ | ಸ್ವರ ಕಳಾವತಿ ಮರ್ಗಭವನೇ | ಸ್ವರಿಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದ ಬಲವಿಧಾನದಲಿ ||೨೧|| ದ್ಯೂತಸಿದ್ಧಿಯ ಮಂತ್ರವರಪಿ | ದ್ಯೂತಿಕೆಯವಿಚ್ಛೇದರಕ್ಷವಿ | ಧೂತಲಿಪುಮತಿಯಂತ್ರಪರಸನ್ನೋ ಹನುಪ್ಪಿಯ || ಈತಗಳು ಮೇಳವಿಸಿದರು ನಿ | ಭೀತರಿವರಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ಕೃತವದ ಕಣಿ ಕೌರವೇ ಸ್ವರ ಬಂದನರಮನೆಗೆ ||೨೨|| ಚಿತ್ತವಿಸಿವಿರ ಬೊಪ್ಪ ಮಯನಿವ | ಗತ್ತಸಭೆಯದು ದೇವನಿರ್ಮಿತ |

ವೆತ್ತಮಾನವಕರ್ಮವೆತ್ತಲು ಸರಸವಲ್ಲದಕೆ || ಇತ್ತನಿಮ್ಮಡಿ ಮಾಡಿಸಿದಸಭೆ | ಯೆತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೈದು
 ನೋಡಿದೊ | ಡುತ್ತಮವಲಾಯಂದನಾದುರೋಧನನು ನಗುತ್ತ ||೨೩|| ಆಸಭೆಯ ನೋಡುವೆವು ತಿಲ್ಲ
 ದ | ದೇಸಿಗಾರರ ಕೈಮೆಗಳು ಲೇ | ಸೈಸಲೇ ಬೇರೇನು ಮಾನುಷದೈವಕೃತಿಯೆಂದು || ಈಸುಸಂಪ್ರಿ
 ಯನಮ್ಮಲುಂಟೇ | ಲೇಸನುತ ನೃಪನೆದ್ದು ಕೈಗೊಡ | ಲಾಸಭೆಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಂದನು ರಾಜಗಣ
 ಸಹಿತ ||೨೪|| ಬಗದನೀಲದಸರಿಯನೆಲಗ | ಟ್ಟುಗಳವೈಡೂರಿಯದ ಮಣಿಭಿ | ತ್ತಿಗಳ ವಜ್ರವವೇದಿಗಳ
 ವಿದ್ರುಮದಲೋವೆಗಳ || ಜಗೆಯಲಹರೆಯ ಜಾಳಿಗಯ ಪ | ಚ್ಚುಗಳಪಾಗಾರದ ಸುರತ್ತಾ | ಳಿಗಳಲೆ
 ಸೆದುದು ರಾಜಸಭೆ ತತ್ಕೋಶವಾತ್ರದಲಿ ||೨೫|| ಕವಿದುವರಾಣಾಂಶುಗಳ ಲಹರಿಯ ಲವಣಿ ಲಾವ
 ಣಿಗೆಯಲಿ ನೀಲ | ಚ್ಚುವಿಯ ದೀಪತಿ ರ್ಘುಳುಪಿಸಿತು ದೆಸೆದಸೆಯ ಭಿತ್ತಿಗಳ || ತಿವಿದುವೆಳಮುತ್ತುಗಳ
 ಚಂದ್ರಕೆ | ಜವಳಿಸಿದವೊಂದೊಂದನಾಕಿದ | ಪವರಳಿತಮೂಕಿರಣವೇಣೀಬಂಧಬಂಧುರು ||೨೬||
 ಅಲ್ಲಿ ಪಮಳೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗ | ಇಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗೊಳದ ರಚನೆಗ | ಇಲ್ಲಿ ಹಂಸಮಯೂರಮಧುಕರ
 ಶುಕಪಿಕಾನೀಕ || ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಶೈಲ ಹಿಮಗೃಹ | ವಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಿಳಾಸರಚನೆಗ | ಇಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಕಯು
 ನಿಸಿ ಮೆರೆದುದು ಪಾಂಡವರ ಸಭೆಯ ||೨೭|| ಸ್ಥಳವನೇ ಜಲವೆಂದುನಿರ್ಮಳ | ಜಲವನೇ ಸ್ಥಳವೆಂದ್ಯ
 ಬಾಗಲ | ನಳಲ ಭಿತ್ತಿಯ ಹಾಯ್ದು ಬಾಗಲ ಭಿತ್ತಿಯೆಂಬಳೆದು || ಕಳವಳಿಸುವನ ಧರ್ಮಸುತನಾ |
 ಕೊಳನನೇ ಕೊಳನೆಂದು ಬಾಗಲ | ನಳಲ ಹೊಗಳುತ್ತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಬಹಳಚಾಕಿಗೆಯ ||೨೮||
 ಕೆಲಸದಲಿ ತಿಲ್ಲದಲಿ ರತ್ತಾ | ವಳಿಯ ಘಾಟನವಾಯಿಯಲಿ ಸಭೆ | ಯಿಳೆಗವೂರ್ವವಲಾ ಮಹಾದೇ
 ವೆಂತು ರಚಿಸಿದರೋ || ಏಳಸದಾಯವ್ಯಯದ ವಿಶ್ವಾತ | ವಳಯದುನ್ನತವಾಸ್ತುಲಕ್ಷಣ | ಬೊಳಗೆ
 ಸೇಂದುದೆಂದು ನೃಪ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಸಭೆಯಾ ||೨೯|| ಸೂಸಕದಮುತ್ತುಗಳ ತಾರಾ | ರಾತ್ರಗಳ
 ಹಬ್ಬುಗೆಯ ನೀಲದ | ಹಾಸರಗಳೇ ಹೋಲುತಿದ್ದುವು ಗಗನಮಂಡಲವ || ಸೂಸಕಂಗಳ ಮುಂದ
 ಮುತ್ತಿನ | ದೇಸಿಕಾತಿಯರಾನನೇಂದುಗ | ಳಾಸುಧಾಕರವೆನಲು ಗೆಲಿದುದು ಸಭೆ ಸಭಸ್ಥಳವ ||೩೦||
 ಗುರುನದೀಸುತಕರ್ಣಸೃಂಧವ | ಗುರುತನುಜಭಗದತ್ತ ಬಾಹ್ಲಿಕನುರಯವನಸೌಖ್ಯರಕಸಲಚ್ಯುತ್ಯ
 ವಾಗಧರು || ಅರಸುಗಳು ನಾನಾಬಗಂತದ | ಧರಣಿಪರು ಸಚಿವರು ಪಸಾಯ್ತರು | ನರಡುದಂಬಿನದಿ
 ದಿವಸದೋಲಗದೊಡ್ಡು ಚೆಲುವಾಯ್ತು ||೩೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಂದುಹರಿಯಂತರ ವಿಶಾಲಮಹಾ
 ಸಭಾವಿ | ಸ್ತರಣವದರಲಿ ತೆರಹ ಕಾಣೆನು ತೀವಿತವನಿಪರು || ಹೊರಗೆ ರಾವ್ತರು ರಥದವರು
 ಜೋ | ದರು ಪದಾತಿಗಳಿದ್ದುದಂದಿನ | ಸಿಂಹ ಸುರೇಂದ್ರನ ಪಾಡುಗೈವಡಿ ಹತ್ತುಮಡಿ ಯೆಂದ
 ||೩೨|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಕವಡಿಕಯ ಜೂ | ಜೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಗದ್ಯಪದ್ಯವ | ದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ
 ವಾರವಧುಗಳ ಸಾರಸಂಗೀತ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ತರ್ಕಗೋಷ್ಠಿಯ | ದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಕಿರವೇಂ
 ದ್ರನ | ಮುಂದೆ ಜಡಿದುದು ರಭಸಹಾಸಂಗಿಗಳ ಸಾಂಗಗಳ ||೩೩|| ಅಡಲಯನುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ |
 ನಾಡುವೊಡೆ ಬರಹೇಳು ಮೇಣ್ತಾ | ನೋಡುತಿರಲಾವಾಡುವೆವು ಸಭೆಯಲಿ ಪಿನೋದದಲಿ || ಪೋಡಿ
 ಯಿಲ್ಲದಸರಸನೆತ್ತವ | ನಾಡಲಂಯದನೈಪತಿ ವೃಗವೆಂ | ದಾಡುತಿಹರಂವವರು ತಾವಲ್ಲೆಂದನಾಶ
 ಕುನಿ ||೩೪|| ಅಹುದು ಹೊಲೆ ಹವಾವುದಾಡಲು | ಬಹುದು ಸುಜನರಕೂಡೆ ನೀವೇ | ಕುಹಕವಿದ್ಯಾ

ಸಾರ್ವಭೌಮರು ಶಕುನಿ ಕೌರವರು || ಸುಹೃದಯರಿಗತಿಕ್ಕುಟಲರಲಿ ನಿ | ಸ್ಪೃಹರಗತಿರಾಗಗಳೊಡನೆ
 ದು | ಸ್ನಹಕಣಾ ಸಂಮೇಳವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೩೫|| ನೀವು ಸುಹೃದಯರಿಂದು ದುರ್ಜ
 ನ | ರಾವು ನೀವ್ವೀರಾಗಗಳು ರಾ | ಗಾವಲಂಬರು ಸಾವಲೇ ನೀವಲಯರೇ ನಿಜವ || ನೀವು ನಾವೆಂ
 ಬೀಪೃಥಗ್ಭಾ | ವಾವಲಂಬನವೇಕೆ ನಿಮ್ಮಲಿ | ನಾವು ನಮ್ಮಲಿ ನೀವೆಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 ||೩೬|| ಇರಲಿ ಬಾಂಧವರೊಳೆರಡಿ | ಟ್ಟರದೆ ನಿಲಿದು ಲೇಸಲಾ ವಿ | ಸ್ತುತನಲೇಕೈ ದ್ಯೂತದು
 ವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವಿದು || ತರಣವಿಟತಾರಣಕುಶಲಕ | ಭರತಗಣಿಕಾಯೋಗ್ಯವಿಷಯಕೆ | ಗರುವ
 ರೂಲಿವರೆ ಯೆಂದನಾಕುರಸತಿಗೆ ಯಮಸೂನು ||೩೭|| ದ್ಯೂತವಿದು ದುರ್ವ್ಯಸನವೆಂಬವ | ನೀತಿವಿ
 ದನೇ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಿಗ | ಸ್ವಾತಿಯದು ಯತಿಗಳಿಗೆ ವೇದೋಕ್ತಭೂತಭೂತವಿಗೆ || ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾ
 ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನ ನೈಪ | ಚಾತಗೋಸುಗವಾದುದರ ರ | ಸಾತಿಶಯವರಿಯದವ ನರವೃಗನೆಂದನಾಶ
 ಕುನಿ ||೩೮|| ಅರಸ ಕಲ್ಯಾಣಗಕೆ ಜೂಜಿಗೆ | ಕರದೊಡೊಸಲಿಸಿದೊಡ ಬಳಿಕವ | ಗರುವನೇ ಕ್ಷತ್ರ
 ಯರೊಳಗೆ ನೈಪಧರ್ಮ ನೀನಲಯ || ಕರದವಾವ ಬೂಜೆಗೆ ಬೇಕೇ | ಧರಣಿಪತಿ ಪಾ ರಾಜಧರ್ಮ
 ವ | ನೊರಸುವೊಡನಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಡೆದನಾಶಕುನಿ ||೩೯|| ರಾಜಧರ್ಮವಿದಹುದು ಕಳಪಿನ |
 ಜೂಜು ಧರ್ಮದವಗನೊ ಪೊಮ್ಮನೊ | ಬೀಜವಾವುದು ನಿಮ್ಮ ಕಪಟದ್ಯೂತನೀರ್ಣಯಕೆ || ರಾಜ
 ಪರಪಾಟಗಳ ಪಂಥದ | ಜೂಜಬಲ್ಲೊಡ ಕರೆಯಿ ಪಾರದೊ | ಪಾಪನಾರ್ದನನಾಣೆ ಯೆಂದನು
 ಧರ್ಮನೆಂದನನು ||೪೦|| ಭೂರನುಣ ಕೇಳುಳನೈಪಸಂ | ಹಾರಬೀಜದ ಕರ್ಮಫಲಸಂ | ಸ್ಮಾರವಳ್ಳೆ
 ಯನಿರಿದು ನೂಕಿತು ಧರ್ಮನೆಂದನನ || ಭೀರನಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಚಾರಸಾರಬಾ ನನಿ
 ವೈಯೊ | ಳೋರೆಯುಂಟೇ ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಮನವ ||೪೧|| ಇಂದುವದನೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ |
 ಸ್ಪಂದವಾಯಿತು ಭೀಮಪಾರ್ಥ || ಗಂದು ಕೆತ್ತಿತು ಹೃದಯ ವಾಮಭೂತಾಕ್ಷಿಗಳೊಸುತ || ಕಂಬ
 ದವು ಮೋರಗಳು ಗಂಗಾ | ನಂದನದೋಣೊಂಬನುಜನಲ | ಗಂದನೇರಿತು ಮುಸುಡು ಶಕುನಿಸು
 ಯೋಧನಾಟಗಳ ||೪೨|| ಕುರುಪತಿಯ ಕೃತಪುಣ್ಯಜೀವಂ || ಕುರದ ಕಾಲದಿಗಂತದವನೀ | ಶ್ವರಸ
 ಮೂಹಚಮೂನಿಬರ್ಪಣಸ ಉಚನಾಸಮಯ || ಅರಸಕೇಳ್ಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಸಿಲಯ ದಗುಡದ
 ಹೊತ್ತು ಮಿಗೆ ಗಬ್ಬರಿಸಿತ್ತೆ ಧರ್ಮಜನ ಗಾಢದ ಬುದ್ಧಿಪರ್ವತವ ||೪೩|| ವ್ಯಸನತೃಪ್ತಿಯು ಕೀಳು
 ಚಿತ್ತದ | ಮಿಸುನಿಯೊಳು ಬೆರಸಿತು ಸುಬುದ್ಧಿಯ | ರಸವು ಹಾರಿತು ಹುಡಿದರಾಗದ್ವೇಷವಹ್ನಿ
 ಯಲಿ || ಮುಸುಡ ತಿರುಹಿತು ತಿಳಿವ ಲಜ್ಜೆಯ | ದೆಸೆಗೆ ದುರ್ಭೂತವಾಯ್ತು ಪರಿಭವ | ದೊಸಗೆ
 ಯನು ಸೂಚಿಸಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಹೃದಯ ||೪೪|| ಹಲವುಮಾತಿನಲೇನು ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕಸಿಲು
 ಕಿದನವದಿರೊಡ್ಡಿದ | ಬಲಿಗೆ ಬಂದನು ನೆತ್ತಸಾಲೆಯ ಗುಲಯ ಗದ್ದುಗೆಗೆ || ಕೆಲದಲನುಜರು ವಾಮದಲಿ
 ಮಣಿ | ವಳಯಮಂಚದಲಂಧನೈಪನಿಬಿ | ರಲಿ ಸುಯೋಧನಕರ್ಣ ಶಕುನಿಜಯದ್ರಘಾದಿಗಳು ||೪೫||
 ಹಲಗೆಯಿಕ್ಕಿತು ಹೊನ್ನುಸಾರಿಗ | ಳಿಳುಹಿದವು ಹೇಳೊಡ್ಡವನು ಕಳ | ಕಳವ ನಿಲಹೇಳಿನುತ ಮಿಗೆ
 ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಶಕುನಿ || ನೆಲಕೆ ಹಾಯ್ಕಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಂ | ಡಳಿಸಿ ಸಾರಯ ಹೂಡಿ ಕುರುಪತಿ | ಗೆಲಿದ
 ಹೋಗಿಂಹೊದರುತ್ತೆನು ತೊಡೆಯನಪ್ಪಿಸಿ ||೪೬|| ಒಳವಾರಂಭಿಸಿದು ಎರಿಬೊ | ಬೃಹವೇತಕೆ

ವಿಜಯಸಿರಿವಾ | ಚಾಟರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು ವಳೆ ತೋರಾ ದ್ಯುತಕೌಶಲವ || ತೋಟ ಬೇಕೆ ಕೈಯಹೊಯ್ಯೂ
 ತಾಟವೇತಕೆ ಧರ್ಮನಂದನ | ನಾಟವೊಳ್ಳಿತು ಬಲ್ಲೆನೆಂದನು ಶಕುನ ಸುನಗುತ ||೪೭|| ಎನ್ನು
 ಲೆಕ್ಕಕೆ ಶಕುನಿ ಭೂಪತಿ | ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೈಹೊಯ್ದು ನೊಡ್ಡವ | ನೆನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು | ಕೌರವ
 ರರಾಯ || ನಿನ್ನೊಳಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನೆ | ಮುನ್ನೆ ಬರಲಿದಕೇನೆನುತ್ತ ಸಂ | ಪನ್ನ ಶರಣೊಡನಳ
 ವಿಗೊಪ್ಪುವನೀಶನಂತೆಂದ ||೪೮|| ಹೇಮಭಾರದ ವಿಮಲರತನು | ಸ್ತೋಮವಿದೆ ಪಣವೆನಲು ಕೌರ
 ವ | ಭೂಮಿಪತಿಯೊಡ್ಡಿದನು ಧರ್ಮಜಹೆಸರಿಸಿದಧನವ || ಅಮಹಿಪಶಕುನಿಗಳು ಸಾರ | ಗ್ರಾಮವನು
 ಕೆದರಿದರು ತಿವಿದುದು | ರಾಮಸುಗುಳ್ಳೆದ್ದು ಬಬ್ಬರ ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ||೪೯|| ದುಗನ ಹಾಯಕು
 ತನಗೆ ಹಾಯ್ಕು | ಶ್ಲಿಗನವೆಂಬಬ್ಬರದ ಹಾಸಂ | ಗಿಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಸಾರುಗಳ ಮಣಿಬಿಟ್ಟುನಿಷ್ಟನವ ||
 ಉಗಿವಸುಗಳೆಂಬಳಿದು ಹಾರದ | ಬಿಗುಹುಗಳ ಬೀಟುಗಳ ತಳಿಸಾ | ಲಗಳ ಧಾಳಿಧಾಳಿ ಮುಸಗತು
 ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೫೦|| ರಾಯ ಸೋತನು ಶಕುನಿಬಿಡಿದು | ಪಾಯ ತಪಸ್ಸುಪ್ಪಿಗೆಯಲೊಡಗದ | ವಾಯ
 ತದ ಕೃತ್ರಿಮವೆಲ್ಲೆ ಕೌರವರ ಸಂಕೇತ || ಆಯಿತ್ತೀಹುಲಗೆಯನು ಕೌರವ | ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಮತ್ತೆ
 ಪಣವೇ | ಸಾಯಿತೆಂದನು ಶಕುನಿ ಯವನಂದನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ||೫೧|| ಕನಕಮಯರಥವೆರಡುಸಾರಿ |
 ವೆನಗೆ ಹೂಡಿದವೆಂಬುಸಾರಿ | ಏನುತವಾಜಗಳೊಡ್ಡವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು || ಜನಪತಿಗೆ ತಾನೈಸಲೇ
 ಹಾ | ಯ್ಕನುತ ಸಾರಿಯ ಕೆದರಿದನು ದು | ಜನರಗೊಲಿದುದು ದೈವಗತಿ ಬೊಬ್ಬರದನಾಶಕುನಿ ||
 ಸೋತೆಯರಸಾ ನಿನಗೆ ಜೂಜಿನ | ಭೀತಿಯುಂಟೇ ಮಾಣು ಮೇಣಾನಿ | ಭೀತನೇ ನುಡಿ ಮೇಲಣೊ
 ಡ್ಡವ ಹಲವುಮಾತೇನು || ಕಾತರಸದೇಡೆನಲು ಫಡ ಪಣ | ಭೀತನೇ ತಾನಕಟಿನುತ ಕುಂ | ತೀತಸುಜ
 ನೊಡ್ಡಿದನು ಸಾವಿರಮತ್ತ ಗಜಘಟೆಯ ||೫೨|| ಅದುವೆಮಗವು ಗಜಘಟೆಗಳೆಂ | ದಾದುರಾತ್ಮ ಕನಾಡಿ
 ದನು | ದುರ್ಭೇದವಿವದಿರ ಕಪಟಮಂತ್ರವನಾವನರವನು || ಅದುದರಸರ ಸೋಲವಿನ್ನೇ | ಸಾದು
 ದೈ ಭೂಪತಿಯ ಗಜಘಟೆ | ತೀದವೇ ಮೇಲೇನುಪಣವುಂಟೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೫೩|| ಫಡ ದುಬ್ಬನ ತಾನು
 ತನ್ನಯ | ಮಡದಿಯರ ಕೆಳದಿಯರು ಸಾವಿರ | ಮಡಿ ಸುಯೋಧನರಾಜಧವನವ ವಾರಸಾರಿಯರ ||
 ನುಡಿಯಬೇಕೇ ಧರ್ಮಸುತ ನಿಂ | ಮಡಿಗಳೊಡ್ಡಿ ದುಬಳಿಕ ಗೆಲಿದವ | ರೊಡವೆಯೈಸಲೆ ಹಾಯ್ಕುಹಾ
 ಯ್ಕೆಂದೊದಂದನು ಶಕುನಿ ||೫೪|| ಏನನಾಡಿದೊಡೇನುಫಲ ದೈ | ವಾನುಕೂಲ್ಯದ ಕಣಿಕೆ ಬೇರಹು
 ಪಾನರೇಂದ್ರನ ಸಾರ ಸೋತುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ಆನಿರೂಢಿಯ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಮಾನಿನಿಯ
 ರನು ಮತ್ತೆ ಸೋತನು | ಮಾನನಿಭಯೇ ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೫೫|| ಅರಸಿಯರ ಮೈಗಾ
 ಹುಗಳ ಕಂ | ಕರರು ಸಾವಿರವಿದ ರಪಣನಿ | ಮ್ಮರಸನಲಿ ಪಣವೇನೆನಲು ನಿವೇನನೊಡ್ಡಬಲ || ಮ
 ರಳಿ ಬೆಸಗೊಳಬೇಡ ನಮ್ಮಲಿ ಬರಹವದುಹಾಯ್ಕನುತ ಸಾರಿಯ | ದರಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದನು ಹೆಕ್ಕಳವಿಕ್ಕಿ
 ದನು ಶಕುನಿ ||೫೬|| ಅರಸ ಸೋತೈ ಸಾರಿಯರ ಜಯ | ಮರಳಿತಿತ್ತಲು ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ | ಬೆರಕೆ
 ಯುಳ್ಳೊಡೆ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಮೈಸರಕೆ ಸಮಯವಿದು || ಅರಸುಪಂಥದವಾಸಿ ಮನಕು | ಬ್ಬರಸುವೊಡ ಪ
 ಣವೇನು ಹೇಳ್ವೆ | ಧರಣಪಾಲ ಯೆನುತ್ತ ರಂಗಣಗುಣದಸಾಶಕುನಿ ||೫೭|| ಎಲ್ಲವೊ ಸಂಬಲಪಾಂಡು
 ವಿನವು | ಕಳ್ಳಕಣಾ ಚತುರಂಯನಿಭಿಮೇ | ಖಳೆಯವುತ್ತರಕುರುಸರೇಂದ್ರರ ಸೀಮೆಪರಿಯಂತೆ || ನೆ

ಲವಿದೆಮ್ಮದ್ ನೃಪರೋಳಗೆ ನಾ | ವುಳಿಯೆ ಧರಣಿಪರಾರು ರಥಸಂ | ಕುಳವನೊಡ್ಡುವೆನೊಂದು ಭಾ
 ರಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ||೫೯|| ಈರಥಕೆ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರ | ವಾರುವಂಗಳ ಕೂಟವಾಪರಿ | ವಾರವಿ
 ದೆಲಾ ರಪಣವೆಂದನು ಸುಬಲತನಯಂಗೆ ||.ವೀರನಹೆಯ್ಯೆ ಧರಣಿಪತಿ ತೆಗೆ | ಸಾರಿಗಳ ಬಿಡುಸರೆಯು
 ಬಿಗಿದುದು | ಹಾರದಲಿ ನೀಸೋತೆ ಹೋಗೆಂದೊದರಿದನು ಶಕುನಿ ||೬೦|| ಅವಕಳಿಕಮಂತ್ರತಂತ್ರದ
 ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಾಸವಿಕ್ಕಿದ | ದೀವಸದ ಬೇಳುವೆಯನ್ನೇನೆಂಬೆನು ಮಹೀಪತಿಯ || ಅವವಸ್ತುವನರಸ
 ನೊಡ್ಡುವ | ನಾವವಹಿಲದಲಾತ ಸೋಲಿಸಿ | ಕೈವಳಿಸಿದನೊ ಬಲ್ಲನಾವವನಂದನಾಮುನಿಪ ||೬೧|| ಅ
 ರಸ ನೀಗಿದೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರರಥವನಿನ್ನೇನು ಸಾಕೇ | ಸರಲಿ ನಿಲುವುದು ವಿತ್ತವುಂಟೇ ಮತ್ತೆ ಹೆ
 ಳೆನಲು || ಮರುಳೆ ಸುಬಲ ಚಿತ್ತಗ್ರಹನೀ | ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ತೇಜಿಗಳ ತಿತ್ತಿರಿಯಬಣ್ಣದ ಹತ್ತುಸಾ
 ಪಿರತುರಗವವೆಯಿಂದ ||೬೨|| ಅಡಿದನು ನೃಪಸಾಕ್ಷಣಕೆ ಹೋ | ಗಾಡಿದನು ಖೇಚರರ ಪಾಡಾ | ಪಾ
 ಡಿಯಲಿ ಝಾಡಿಸಿದ ಹಯವನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ಹೂಡಿದನು ಸಾಂಗಳ ಮರಳಿ | ನ್ನಾಡುವೊಡ
 ಪಣವಾವುದೈ ಮೂ | ತಾಡಿಯೆನೆ ಮನದಲಿ ಮಹೀಪತಿ ಧನವ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೬೩|| ಆಗಣಿತದಧನವುಂ
 ಟು ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯಿಕು ಸೋತವಸ್ತುವ | ತಗೆವನೀಗಳೆ ಶಕುನಿ ನೋಡಾ ತನ್ನ ಕೌಶಲವ || ದು
 ಗುಣಹಲಗೆಗೆ ಹತ್ತುಮಡಿರ | ಬೆಗೆ ಗಜಾಶ್ವನಿಕಾಯರಥವಾ | ಜಿಗಳಸಹಿತೆ ಸಕಲಸೈನಿಕವೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೬೪|| ಆಯಿತದು ಪಣವಹುದಲೇ ನೃಪ | ಹಾಯಿಕಾಹಾಸಂಗಗಳ ಸಾ | ಹಾಯಕರು ಪತಿ
 ಗಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ನಿನ್ನುವರು || ದಾಯಕಂದರವೊಡೆ ಸುಯೋಧನ | ರಾಯನುಪಚಿತಪುಣ್ಯವಕಲಾ
 ದಾಯವೇ ಬಾಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರದನಾಶಕುನಿ ||೬೫|| ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಸೋಲವ | ಬಿತ್ತಿ
 ಬೆಳದನು ಭೂಪನವರಿಗೆ | ತತ್ತನೈ ಸರ್ವಸ್ವಧನವನು ಸಕಲಸೈನಿಕವ || ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆನಲು ಬಳಿ
 ಕರು | ಮತ್ತುಸಾವಿರಕುಕಳಭವಂ | ಭತ್ತುಸಾವಿರ ತುರಗ ಅಶುಗಳ ನೊಡ್ಡಿದನು ಭೂಪ ||೬೬||
 ಅರಸ ಕೇಳಿತುರಗವರಥ | ಕುನಿಕರಸೈನ್ಯಹಸ್ತಿನ | ಪುರಗೆ ಬಂದುದು ತಮ್ಮ ಕೂಡೆ ವಿನೋ
 ದಕೇಳಿಯಲಿ || ಕುರುಪತಿಯವಶವಾಯ್ತು ಬಳಿಕನ | ಮರಿಗುದುರಮರಿಯಾನೆಗಳನು | ಚ್ಚರಿಸಿ
 ಸಾರಿಯ ಸೋಕಿದಾಗಲೆ ಸೋತನಾಭಪ ||೬೭|| ಅಕಟ ಸಾಲದೆ ಜೂಜುನಿರ್ಬಂ | ಧಕವೆ ತಿವತಿವ
 ತಾನಿದೆತ್ತಣ | ಶಕುನಿಯತ್ತಣಭರತಕುಲದಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು || ಏಕಳಚೇಷ್ಟೆಯದೇನು ವೃದ್ಧ
 ಪ್ರಕರಕಿದು ವಿಳಸವೆ ವಿಘಾತೆಗೆ | ಸಕಲಜನಸಮ್ಮತವೆಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ||೬೮||ವರಪುರೂಪ
 ವನಹುಷನವನೀ | ಶ್ವರತಿಲಕದ್ವಂಶತಕುರುಸಂ | ವರಣನಮಲಯಯಾತಿಯಾದಿಪರಂಪರಾಗತದೇ||
 ಭರತಕುಲವಿದರೋಳಗೆ ವಂಶೋದ್ಧರರಳೆಯಬೆಳಗಿದರು ನೀನವತಂಸಿ ತಂದೈ ತೊಡಕನೆಂದನು ಖಾತಿ
 ಯಲಿ ವಿದುರ ||೬೯|| ಸೋಲಮುಚ್ಚಿ ದುಬವರನೊಡ್ಡದ | ಮೇಲೆ ಹೇರಿದುದೊಡ್ಡವೀಗಳು | ಮೇಲುಗೈ
 ನೀನಾದೆ ಕುಸಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ಸೋಲವಿದು ಕಾಲಾಂತಕನ ಮೈ | ಸಾಲ ಸಾಲದನೆಕಟಸಾ
 ಕೆ | ನ್ನೇಳು ಕೌರವನೃಪತಿಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ||೭೦|| ಗೆಲಿದಧನವಕ್ಕುವುದೆ ಸೋತವ | ರಳು
 ಕಿದವರೇ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಬಲುಹ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಾ ತದೀಯಶ್ರವಣದೃಷ್ಟಿಗಳ || ಎಲೆಸುಯೋಧನ
 ವಿಷದಮಧುರವು | ಕೂಲುವುದೋ ಮನ್ನಿಸುವುದೋ ಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಗಿದು ಕಡೆಹಾರವಾಗಲಿ ಸಾಕು

ತೆಗೆಯೆಂದ ||೨೧|| ಗೆಲಿದದರ್ಪದದಡ್ಡಿ ತೆಗೆ ಸೌ | ಬಲನ ಬೀಳ್ಕೊಡು ನಿಖಿಲಬಾಂಧವ | ಕುಲಸಹಿತ
ನೀ ಮಧುರವಚನದಲಿವೆರ ಸಂತೈಸು || ನೆಲನನೇಕಚ್ಚತ್ತದಲಿ ಹದ | ಗೊಳಿಸು ಬದುಕ್ಕುವೊಡಿದು
ನಿಜಾನ್ವಯ | ದುಳಿವು ಬೆಸಗೊಳು ಬೇಹುಹಿರಿಯರನೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೨|| ಒೂಳನೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಕಲೆ
ಗಳ | ಬಾಳಮನೆಗಡ ನಿನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ವಿ | ಶಾಲಮತಿ ನೀನೆಂಬೆನೇ ಜಗದಜ್ಞರಭಿದೈವ || ಕೇಳಿದೊಡೆ
ಮೇಣಹಿತಹಿತವನು | ಹೇಳುವುದು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಿನ್ನುನು | ಕೇಳಿದವರಾರೆಂದು ಜರೆದನು ಕೌರವರ
ರಾಯ ||೨೩|| ಹಿತವ ನೀನವರಿಗೆ ಕುಟುಂಬ | ಸ್ಥಿತಿ ವಿಡಂಬಕೆ ಸಾವು ಕುಂತಿ | ಸುತರೊಡನೆ
ಸಮ್ಮೇಳವೆಮ್ಮೊಳು ಮೈಮನಸ್ಯಗತಿ || ಕೃತಕಮಾರ್ಗದ ಮೋಡಿಯಲಿ ಸರಿ | ಚಿಂತನು ನೀನಲ್ಲವಿ
ಮಲ | ಕ್ರತುವಿಧಾನವನಕ್ಷದೀಕ್ಷಿತರರಿವರಿಂದ ||೨೪|| ನೀ ಹಿತವನೇ, ಶಕುನಿ ರಾಜ | ದೋಷಯ್ಯ
ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀನೇ | ಹೋಪುದೈ, ನಿನಗಾವುದಭಿಮತವಾದಿಗಂತರಕ || ಐಹಿಕಾಮುಖ್ಯಕದ ವಿಭವೋ |
ತ್ಸಾಹನಿಸ್ಪ್ರಹರಾವಲೇ ಸಂ | ದೇಹವೇ ನೀವರಿವರಿಂದನು ತೂಗಿ ತುದಿವೆರಳ ||೨೫|| ಗುರುಗಳುಸಿರ
ರುಭಿಷ್ಮನೆಮ್ಮನು | ಕೆರಳನೀಕೃಪ ನುಡಿಯನಯ್ಯನ | ಕೊರಳು ಕೊಂಕದು ಬಾಹ್ಯ ಕನ ಮನ ನೋಯ
ದಿನ್ನುಬರ || ಹಿರಿಯರಿವರೇನಜ್ಞರೇ ನೀ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೇ ಕಾ | ತರಿಸದಿರು ನೀನೆಂದು
ಟಕ್ಕಲಿಗಳಿದಪಾಘೋಪ ||೨೬|| ಇವರ ಜನಪಾಧ್ಯರವನಡಹಾ | ಯ್ದವನನಾಗಳಿ ದೇವಕೀಸುತ | ಸವ
ರದನು ನಮ್ಮಾವಿನೋದದ್ಯೂತಸಂಪದದ || ಸವನವಿಘ್ನವಿಕಾರಿಯನು ಕರಿ | ಭವಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ
ತಿವಯೆಂ | ದವನಿಪತಿ ನಿಜಪುಬ್ಬಿನಲಿ ಹೂಳಿದನು ಸರಿಚರರ ||೨೭|| ಮಣಿಯ ನೀನಿಲ್ಲಿಯನರ್ಥವ |
ಕುಣಿಕೆಗೊಳಿಸಿದನೀಸಹಿತ ನಿ | ಸ್ನೇಹಗಳಹಕ್ಕಂಧವನೀರಾರ್ಥಯಶಕುನಿಗಳ || ರಣದೊಳಗೆ
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮಾ | ಗರ್ಣದಧಾರೆಗೆ ಖೀರನಾರಾ | ಯಣನೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುವನರಿವರು ಯೆಂದ
ನಾವಿದುರ ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಸದ ೪೨೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ: ರಾಯಪಾಂಡವರಸಿಕಮಲಗ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಪರಿಭವನ ನೆರೆ

• ಕಾಯಿದುಬೆಲಾ ಪರನಾರಾಯಣನ ನಿರಿನಾಮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತಿಗ್ಗೆ | ಪಾಲ ವಿದುರನ ಮಾತ ಮುರಿದು ನೈ | ಪಾಲನೆಚ್ಚಲಿಸಿದನ್ನ
ಕಣುಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೌಬಲನ || ಏಳು ಧರ್ಮಜ ಸೋತಲಾ ನಿ | ನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯನಿನ್ನು ಸಾಕು
ದ | ಯಾಳುವೆಲ್ಲ ಸುಯೋಧನನು ಧನವಿಲ್ಲ ನಿನಗಿಂದ ||೧|| ತೆಗೆವನೇ ಸಾರಿಗಳ ನಿನ್ನಿ | ನಗೆಮೊಗ

ವಸಿರ ಸೀದು ಕರಿಯಾ | ಯ್ತು ಗುಳುತಿದೆ ನಿನ್ನ ನುಜಲಿಂಗತ ರೋಷಪಾವಕನ || ಕೂಗನು ಬೀಯ
 ದು ರಸಣವಿಲ್ಲವ | ಬೆಗಡು ನೋಯದು ಚತ್ತರ್ಧಮದ | ತಗದು ಸಾಯದು ನಿನಗೆನುತ ಗಹಗಹಿದನು
 ಶಕುನಿ ||೨|| ಎಲೆನೊಸೆಬಲ ವಿತ್ತಪ್ರಸರ | ಲಳಿದುದೇ ನೀ ನಗುವವೋಲ್ಲ | ನೋಳಗುಡಿಳ್ಳವೆ ರಪ
 ಣವಿದೆಲಾ ಬಹಳಭಂಡಾರ || ಸುಳಿಸು ಹಾಸಂಗಗಳ ಮೋಹರ | ಗೊಳಿಸು ಸಾಲಿಯನೊಂದುರೇ
 ಬಿಯ | ಬಳಿಯಲೊಂದೇಕೋಟಿಧನವೆಂದೊಡಬದನು ಭೂಪ ||೩|| ದುರ್ಗುಣಕ್ಕಿದನರಸನಾಚೆಗೆ | ತೆಗೆ
 ದನವಮೂರೆಂದು ನಾಲ್ಕು | ಕ್ಕುಗಿದನವನಿಸ್ತನ್ನಿದಕಳೆದನು ಬಹಳವನು ಶಕುನಿ || ತೆಗೆದನಿವ್ವಡಿಗರಸ
 ನವನಾ | ತ್ರಿಗುಣಪಂಚಕಸತ್ತನವನು | ಪ್ರಗುಣವೆಂದನು ಶಕುನಿ ಸೋಲಿಸಿದನು ಮಹಿಷತಿಯ ||೪||
 ಎಣಿಸಿದನು ರೇಬಿಗಳನಿವ್ವಡಿ | ಗಣಿತಸಂಭ್ಯಾಸಿದ್ಧ ವಸ್ತುವ | ನೋಸ ಬುಧಸಂಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಹಲ
 ಗೆಯೊಂದರಲಿ || ಗುಣನಿಧಿಯ ಮಗುಳೊಡ್ಡಲಾಸರೆ | ಪಣವಸಬುದಿಸು ಕೇಳ್ವೆನೆನೆ ನೃಪ | ಗುಣತಿ
 ರೋಮಣಿ ಧರ್ಮಸುತ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೫|| ಹೂಡು ಸಾಲಯ ರೇಬಿ ರೇಬಿಗೆ | ಮೊಡಿದಬುಧ
 ದಧನ ಸುಯೋಧನ | ನಾಟ ನೋಡಲಿ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯ್ಕನುತ || ಆಡಿದನು ಯಮ
 ಸೂನು ಬಾಡಾ | ಬಾಡಿಯಲಿ ಸಾಲಗಳೊಡನೆ ಹೋ | ಗಾಡಿದನು ಭಂಡಾರವನು ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳಿದ ||೬|| ಸಾಲ ಸೋತವು ಕೋಲ ನಿನಗನು | ಸಾಲ ನೀವೈವರು ವಸಾಂತ್ರಕೆ | ಸಾಲ ಸಾಕಿ
 ನೋಡ್ವಲಾಸರೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿ ಧನವ || ಭೂರಮಣ ಹೇಳಿನಲು ರೇಬಿಯ | ಭಾಲಯೊಪ್ಪಕೆ ಸದ್ವ
 ಸಂಪ್ತಿಯ | ಭೂಲಧನವಿದೆ ರಸಣವೆಂದನು ನಗುತ ಯಮನೂನು ||೭|| ಬರಹಕಿಂಮಡಿ ಸೂರೆ ಮಡಿ
 ಸಾ | ಸಿರವಮಡಿಗುಲಯಂತವಿಕ್ಕಿತು | ಹರಪನಗೆಕೊನೆವೋಯ್ತು ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಲಿವಲಾಸೇಶ ||
 ಸ್ಥಿರನೆ ಹಿಂಗಿತು ವಾಸಿಪಾಡಿನ | ದ ರಾಳತನವುಬೆದ್ದುದುಡಿ | ಗರಸನೊಡ್ಡಿದ ಮೇಲೆಮೇಲೊಡ್ಡ
 ವನು ಪಿರಚಿಸಿದ ||೮|| ತಿಲಿಂತಿದ ಸ್ವಸ್ಥದುರುಭಂ | ತಾರ ತನ್ನರಮನೆಯ ಹೈಕದ | ವಾರಕದ
 ಭಂಗಾರವೊಡ್ಡಿತು ಕೋಟಸಂಪ್ತಿಯಲಿ || ಸೇರಿತದು ಕುರುಸತಿಗೆ ರಾಯನ | ಸಾಲಯರ ನಿಪಿಧುಭರ
 ಣಸಿ | ಗಾರ ವೊಡ್ಡಿತು ಕೊಂಡು ಮುಳುಗಿತು ಬುಡ್ಡತನ ನೃಪನಾ ||೯|| ನಕುಲಕುಟದೇವಾಲಿಗರೆ
 ಮೊಣ | ಮಕುಲಕುಟಾ ಭರಣವಿದು | ಬಕಕಮುಕ್ತಾಭರಣವೊಡ್ಡಿತು ಹಲಗೆಯೊಂದರಲಿ || ಬಕಕ
 ವಸಾಯದ ನಿಷ್ಕಮಕಮ | ನಕುಲ ಬಲ್ಲನೆ ಸಾಧುನನಳೆ | ವಕನು ಕೋನು ಸ್ವಾಭಯದ ಸಿಂಧಿಯ
 ಮುಳಿಸಿನಲಿ ||೧೦|| ಕೋತಲಾ ಕಂತೆಯ ನಿಮಿಷಕೆ | ಬೀತುದೇ ನಿನ್ನ ಬಿಳಿಸಿಲ ಹಿ | ಬ್ಯಾತಿ ಬರೆತು
 ದು ವೇಡೆಗೆದುತನವನವಾಸಿಗಳ || ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ | ದ್ಯೂತವಲಿ ಧನವಿಲ್ಲಲಾ
 ಗ | ವಾರ್ತೀಕವ ಬೀಳುಗೊಂಡಿರೆಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೧|| ಬಿನ್ನ ನಾದನು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬೆನ್ನ
 ಕಂಡನು ಬಕಕ ಹೋವನಿ | ಜೋನ್ನತಿಯಲವನೀಶನಿದ್ದನು ಮೂರದಮುಖಮೆಯಲಿ | ಇನ್ನ ಸಣ
 ನೆನೋ ಪಿರೋಭಿಗಳೆನ್ನ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದುಬಕಿನ್ನನ್ನನಿಕ್ಕಿ ದ್ಯೂತವನಯವ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂಬ ||೧೨||
 ಎಲವೊ ಭೇಷಧ ಶಕ ನಿ ಗವಾಪ | ತಳಿ ಮುಪ್ಪದೇ ನಿನ್ನ ಮಮಾತಿ | ಗಳಿಗೆ ಮೊಡಿದದುಗೊಪ್ಪಿದತ
 ನ್ನಂತರಂಗವಲಿ || ಲಳಿದಧನವೇಗುವುದು ಜೀವ | ಸ್ಥಳವಿದೇ ಮೇಲೊಡ್ಡವೊಂದೇ | ಹಲಗೆ
 ಯೊಡ್ಡಿದೆನ್ನ ನಕುಲನ ನೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೩|| ವಾಸಿಗನುಜನನೊಡ್ಡಿದೊಡನಮ | ಗ್ರಹರಲಿ ಭಯ

ಪೇನು ನೋಡುವ | ಪ್ರಸುತೆ ನೈಪ ಹಾಯ್ಕ ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯ್ಕನುತ || ಅಶಕುನಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜ
ತದ ತೋ | ಛಾಸವಲಿ ತಾವುನಿ ಧರ್ಮಪಿ | ಸಾಸಿನಕುಲನ ಗಲಿಹು ಬೊಬ್ಬಿರದವನಿಪನ
ಬರೆದ ||೧೪|| ಅರಸ ಸೋತ್ತಿ ನಕುಲನನು ಹೇ | ಪರಸುರು ಹೇಳೋದ್ದವನು ಪಿ | ಸ್ತುತಿಸಲೊಂದೇ
ಹುಗೆ ಸೋಲ್ವದು ಪೇಳುಯ್ಗೆನಲು || ಪರಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ನೆರೆ | ವ ರಳಿತುಜಿನೆನ್ನ ಖಳ
ಪಸ್ತು || ತ್ತರವನಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನರಸುಕೇಳೆಂದ || ೧೫|| ಹುಬವಲಿ ತನ್ನ ಖಳವಸ್ತು || ತ್ತರವ
ಮರಳಿತುವನು ಮುಪತಿ | ಕಿರಿಯತವ್ಯನನೊಬ್ಬಿದನು ಮಾಟ್ರಿಕುಮಾರಕನ || ಅರಸದಾಯವೆ
ಬಾ ಬಯಾಂಗದ | ಸಿರಿಯ ಬಾ ಕುರುರಾಯರಾಜೋ | ತ್ತರುಷಸಿಬ್ಬಯ ಬಾಯನುತ ಗರ್ಭಸಿದ
ಸಾರಕುನಿ ||೧೬|| ಪನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆನು ವಿಕಾರಗ | ಕೇನ ನನೆಯರು ಕಪಟವಿಧವಲಿ | ಮಾನನಿಧಿ ತಾ
ಸೋತನನು ಬದ್ಧಯಮಹಾಧನವ || ಗ್ಲಾನಿಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಲೇಸು ಮ | ನೋನುರಾಗವೆ ಭೀಮ
ಪಾರ್ಥರು | ತಾನಿದೊಮ್ಮೆಗೆ ಬದುಕದರು ನಿವಗೆಂದನಾಕುನಿ ||೧೭|| ಭೇದಮಂತ್ರವ ಮಾಡಿ
ನಮ್ಮನು | ಭೇದಸುವಗದ ಸುಬಲನುತನ || ಬೇದರಾತ್ಮನ ನೋಬಿರು ಸಭ್ಯರು ತಿವಾಯನುತ || ಅದು
ರಾಗ್ರಹ ಲೋಕನುತ | ಪಾದಕವನಿರ್ಭರನಕ್ಷಪಿ | ನೋದಕರ್ಪವಮಗ್ನು ನೋಡಿದನಾಧನಂಜ
ಯನ ||೧೮|| ಏರಧನಂಜಯ ನಿನ್ನನೊಬ್ಬಿದ | ಭಲಿಯುಬ್ಬಿರನಿಲ್ಲಿ ಸೋತೋದ | ಬೀಕ ನಿನ್ನನು
ಮಾರಿದನಲಾ ಕೊರವೇಶ್ವರಗೆ || ತಿಳಿದು ಭೀಮಾರ್ಯನರು ನಿಟ್ಟಿ | ಮೊಳಗೆ ಬಲಿಬುದನಲು ಖತಿ
ಯಲಿ | ಮುಳಿದು ಬೈದರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು ಸುಬಲನಂದನನ ||೧೯|| ದೇಹಿಗಿರವೇ ದೇಹವೆಲವೋ |
ದೇಹಭೂತಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ದೇಹನಾವಿದರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕುಮಂತ್ರಭಾವಿತದ || ಊಹೆಗೊಂಬುದೆ
ಕಮಟಂದವ | ಗಾಹಿಸುವೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣ | ಗಾಹುಗತಕಗಳೆಮ್ಮೊಳೆಂದರು ಜರೆದು ಸುಬಲನ ||೨೦||
ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಕಾರಯ | ಕಾಲು ಮುಂದುದು ಸರೆಯ ಕಳಪಿನ | ಕಾಲುಕೇಲಿ ಳನಾರು ಬ್ಬ
ರು ಕುಟಲಕೋವಿದರ || ಹೇಳುವುದುಮುನ್ನು ಶಕುನಿಗೆ | ಬೇಳುವುದು ಬೇಕಾದವಾಯವು | ಕೊಳಿಕದ
ವಿಧಿಪಾಶ ರೂಪತು ನಿಗಿತಪುನನ ||೨೧|| ಸೋರರಸರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ | ದ್ಯೂತತಿಳಿಗಾಹುತಿಯ
ನನೆ ಕುಂ | ಪ್ರತನುನೊಬ್ಬಿದನು ವಿದವಕಾಸುರಾಂತಕನ || ಅತುಡೊಂದರಗಳಿಗೆ ಸುಬಲಿ | ಸೋತ
ಧರ್ಮ ಗಲಿವ ಧರ್ಮಪಿ | ಸೋತ ಸುಬಲ ಗಲಿದನೆಂಬವೊಲಾಯ್ತು ಸುನರಧನ ||೨೨|| ಅದಲಗೆ
ಸೋತುದು ಯುಬ್ಬಿರ | ನೂಹ ಮುಂದುದು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು | ರಾಹು ಹಿಡಿದುಹಿವಾಂಶಾಮಂಡ
ಲಮಳಿದಕಳಯಂತೆ || ರೂಪನಲಿ ತೊಟ್ಟುಸಿದವ್ಯಗದವೊ | ಲೂಹೆಯಳಿದುದು ಯಂತ್ರಗೂತ್ರದ |
ಹಾಪೆಯಂತಿರ ನೈಪತಿ ರತ್ತನು ಹಗೆಗೆ ತನುಧನವ ||೨೩|| ಜನಪ ಮಾರದೆ ಭೀಮಸೇನಾ | ಜನರು
ಸುತೋದಮುಟ್ಟಿದರ ನ | ಧರ್ಮಕನಾಗಯ ಮತ್ತೆ ಬಿಡದೇ ದ್ಯೂತಮರ್ಯಗನ || ಎನಲು ಶಕುನಿಯ
ಜರೆದು ತಾನೇ | ಧನವಲಾ ಸಾಕೆಂದುಹಲಗೆಯೊ | ಕೆನಗೆ ಜಯವೇದಾಯವೆಂದೊಬ್ಬಿದನು ಜನ
ನಾಥ ||೨೪|| ಹೇಳಲೇನದನವರು ರೂಪಿದ | ಬೇಳುವೆಯನಾಕುನಿಯೊಬ್ಬಿದ | ಕಾಲುಕುಣಿಕೆಯೊ
ಳಾರು ಬೇಳರು ನೈಪತಿ ನಿಮಿಷವಲಿ || ಬೇಳುಗೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಸಾಜನ | ಬಾಲವಿದ್ದುದು ಬಿಗಿದರೆ
ಗಿನೊ | ಛಾಲಿಸುವಿರೇ ಜೀಯ ಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೫|| ಏಲವೊ ಸುಬಲ ಸಾಕಿದೊಂದೇ |

ಜೂಜನಲಿ ಕುರು | ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕೋಶವನು ಗಜತುಂಗರಥಸಹಿತ || ನೋಯಲಾಗದು ಹಲವು
ಮಾತೇ | ನಾಯುಧಿಷ್ಠರನೃಪತಿ ಸೋತನು | ತಾಯೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವನೀವ್ನಹಿತ ||೫೦||
ಅರಳಿದಂಬುಜವನಕೆ ಮಂಜನ | ಸರಿಯು ಸುರಿವೆಂದದಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ | ಸಿರಿಯ ಹೊಸಬೆಳುದಿಂಗಳನು
ಬಲುಮುಗಲು ಕವಿವಂತೆ || ಚರನ ಬಿನ್ನಹಕರಸಿವೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಸಖೀಜನದ ಮುಖ | ಸರಸಿ
ರುಹ ಬಾಡಿದವು ಮುಸುಕಿತು ಮೌನಮಯಜಲಧಿ ||೫೧|| ದೂತ ಹೇಳ್ವೆ ತಂದೆ ಜೂಜನ | ಜಾತರಿ
ಪುವಾಡಿದನೆ ಸೋತನೆ | ಕೈತವದಬಗಗಾರರವದಿರು ಶಕುನಿಕೌರವರು || ದ್ಯೂತದಲಿ ಮುನ್ನೇನನೊ
ಡ್ಡಿದ | ಸೋತನೇನನು ಶಿವಶಿವಾ | ನಿ | ಧೂತಕಿಲ್ಚಿಷನರಸನೆಂದಳ್ವೆ ||೫೨|| ತಾಗಿದು
ದಲಾ ನಾರದಾಧ್ಯರ | ನಾಗತವನರುಹಿದರು ಹಿಂದೆ ಪಿ | ಯೋಗನಾಯಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ
ಪುರವರದ || ಹೋಗಲದು ಮುನ್ನೇನನೊಡ್ಡಿದ | ನೀಗಿದನುಗಡ ತನ್ನನೆಂತಿದ | ರಾಗುಹೋಗೇ
ನೆಂದು ನುಡಿದಳ್ವಾಂತ್ರಿಕಾಮಿಕನ ||೫೩|| ಮೊದಲಲರ್ಥವ ಹೆಸರುಗೊಂಡೊ | ಡ್ಡಿದನು ಸೋತ
ನು ಮೊರಳೆಮಗುಳೊ | ಡ್ಡಿದನು ಹೇರಾಳದಲಿ ಧನವನು ಕರಿಘಟಾವಳಿಯ || ಕುದುರೆರನ್ನಿವ್ವ
ಡಿಯಮೇಳದ | ಸುದತಿಯರನೊಡ್ಡಿದನು ಸೋತನು | ತುದಿಯಲನುಜರನೊಡ್ಡಿದ ಸೋತನು ತಾಯೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಬಳಿಕ ತನ್ನನೆ ಸೋತ ನಿಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ ನಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಬಂದುದು | ಬಳೆರು ಶಕುನಿ
ಸುಯೋಧನರು ನಿವಾಗಳಂದಿರಲೆ || ಅಳಕಬೇಡಿನೈನು ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕ ತನ್ನನು ಮುನ್ನ
ಸೋಲಿದು | ಬಳಿಕ ತನ್ನನು ಸೋತನೇ ಹೇಳೆಂದಳಿಂದಮುಖ ||೫೫|| ಅಹುದು ತನ್ನನು ಮುನ್ನ
ಸೋತನು | ಮಹಿಳೆಗೊಡ್ಡಿದನೆಂದು ನಿವೃದ್ಧನು | ಮಹಿಪ ಸೋತನು ನಿವೃ ಬಿಜಯಂಗ್ರಯ್ಯಬೇರು
ದನೆ || ವಿಹಿತವಿದು ಮಾನುಷನೆ ಪ್ರವದ | ಕುದುರೆಮೈಸಲೆ ಮಗನೆ ತಾನೇ | ಬಹನು ನೀ ಹೋಗೊಪ್ಪಿ
ಹೇಳಿಮಾತನಾಸಭೆಗೆ || ಮುನ್ನ ತನ್ನನು ಸೋತಬಳಿಕನೊ | ಳೆನ್ನ ಸೋತರೆ ಸಲವುದೇ ಸಂ | ಪನ್ನ
ವಿಮಲಿಜ್ಞಾನರರಿದಿಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ || ಎನ್ನವೆಚ್ಚಿ ಸಿಕೊಡಲಿ ತಾ ಬಹೆ | ನೆನ್ನು ಹೋಗನಲ
ವನು ಭಯದಲಿ | ತನ್ನೊಳಗೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಂದನು ಕೌರವನ ಸಭೆಗೆ ||೫೬|| ಜೀಯ ದೇವಿಯರೆಂದ
ಮಾತಿದು | ರಾಯ ಮುನ್ನವೆ ತನ್ನ ಸೋತಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಬಳಿಕ ಸೋತರೆ ಧರ್ಮನೊಪ್ಪ
ದಲಿ || ರಾಯಸಭೆಯಲಿ ಹಿರಿಯರರಿದದ | ರಾಯತವನರುಹಿದೊಡೆ ಬಹನೆಂ | ದಾಯುವತಿ ಬಿನ್ನಹವ
ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಕೈಮುಗದ ||೫೭|| ರಾಯ ಸೋತನು ತನ್ನನಾವ | ನ್ಯಾಯದಲಿ ತಹುದಿಲ್ಲ ತೊತ್ತಿರ
ಲಾಯದಲಿ ಕೂಡುವೆವು ಕರೆಯನಲಿವನು ಗರಹೊಡೆದು || ೫೮|| ತಮ್ಮ
ಬಾರೈ ಹೋಗುದಿಟನೀ | ನಮ್ಮವರೆ ಹಿಡಿದೆಳೆದು ತಾ ನೃಪ | ರೆಮ್ಮಕಿಂಕರೈವರಿವರಿದ್ದೇನಮಾಡು
ವರು || ತಮ್ಮಕರ್ಮವಿಪಾಕಗತಿ ನೆರೆ | ತಮ್ಮನೇ ಕೆಡಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಿದಮ್ಮಕಾರಣವಲ್ಲ ನೀ ಹೋಗಿಂ
ದನಾಭೂಪ ||೬೦|| ಗಾಳಿಯಳ್ಳೆಯನಿರಿಯಲಗ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿತ್ಪ್ಪಯವೆಕಡುಹಿನ | ಕಾಳಕೂಟದನದಿಗೆ
ನಂಜನಹೊನಲು ಬೆರಸಿದೊಡೆ || ವಾಳೆಯವೆ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಜಗ | ದೂಳಿಗದದುರುದುಂಬಿಕುರುಪತಿ |
ಮೇಲೆನೇಮಿಸಲುತಿತಗೈವನೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೬೧|| ಹರಿದನವಬೀದಿಯಲಿ ಬೆಡುದಲೆ | ವೆರಸಿ ಸತಿಯ

ರಮನೆಯಬಾಗಿಲ | ಚರರು ತಡೆದೊಡೆ ಮೆಟ್ಟಿದನು ತಿವಿದನು ಕತಾರಿಯಲಿ || ತರುಣಿಯರು ಕಂಡಂಜ
 ಹೊಕ್ಕ ರು||ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮರೆಯನೀಬಳನುರವಣಿಸಿದನು ರಾಹು ತಾರಾಗಣವ ತಗುಳ್ವಂತೆ ||೬೨||
 ಬಂದನಿವನಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆಲೆಗೇ ಗರುವತನವಿದು | ಹಿಂದೆ ಸಲುವದು ಸಲ್ಲದೆದು ಕುರು
 ರಾಜಭವನದಲಿ || ಇಂದು ಮರೆ ನಡೆ ನಮ್ಮ ತೊತ್ತಿರ | ಮುಂದೆ ಮರೆ ನಡೆ ಮಂಚದಿಂದಿಳಿ |
 ಯೆಂದು ಜರೆದನು ಕೌರವಾಸುಜನಾಮಹಾಸತಿಯ ||೬೩|| ಬನಪನನುಜನು ನೀನೆನೆಗೆ ಮೈ | ದುನ
 ನಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಯಮನಂ | ದನನು ಸೋಲಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಮರುಮಾತ || ಅನುಜ
 ಕೇಳ್ಳೆ ಪುಷ್ಪವತಿ ತಾ | ನಿನಗೆ ರಾಜಸಭಾಪ್ರವೇಶವ | ದನುಚಿತವಲೇ ಹೇಳನಲು ಖಳರಾಯ ಖತಿ
 ಗೊಂಡ ||೬೪|| ಎಲ್ಲಿಯದು ದುಷ್ಟ ಶ್ವ ಮರುಮಾ | ತಲಯದು ನೀಪುಷ್ಪವತಿರೂ | ಗಲ್ಲಿಫಲವತಿ
 ಯಾಗು ನಡೆ ಕುರುರಾಯಭವನದಲಿ || ಬುಲ್ಲರೈವರು ತಮ್ಮ ಸೋತರು | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯುಚಿತವನು
 ಮೌಳಿಯ | ನಲ್ಲಿತೋರಾಯನುತ ತಪ್ಪಿದನಹಸಿರಿಮೊಡಗೆ ||೬೫|| ಅವಹಿಂಶಕೃತವರದೊಳು |
 ಪ್ದಾನುಮುನಿಜನರಚಿತಮಂತ್ರ | ಸ್ತೋಮಪುಷ್ಕಲಪೂತಪುಣ್ಯಜಲಾಭಿಷೇಚನದ || ತ್ರಿಮುಡಿಗೇ
 ಕೈಯಿಕ್ಕಿದನು ವರಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬವಕುಕುಲಾ ಮಹಾಸತಿ ವತಿವಾಯೆಂದೊರಲಿತ್ತಲ್ಲ ||೬೬||
 ಕೆದುದುವು ಸೂಸಕದಮೊತ್ತುಗ | ಳುದುಬದುವು ಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ | ಹೊವರು ಮುಬದುವು ಕರ್ಣ
 ಪೂರದರತ್ನದೊಲೆಗಳು || ಸುದತಿಯರು ಗೋಳಿದುತ ಬರೆ ಮೆ | ಟ್ವಿದನು ತಿವಿದನು ಕಾಲಲಡಬಿ |
 ವ್ದದು ಸುಖಜನವೆಳೆದು ಝಾಡಿಸಿ ಜರೆದು ಝೋಂಪಿಸಿದ ||೬೭|| ಮಣಿದತನುವಿನ ವೇಗಗತಿಯಲಿ |
 ಝಣಝಣಿಸನೊಪುರದರವ | ಕಂಕಣದದನಿ ನೇವುರದ ಹೊಂಗರುಗೇಷ್ಟಗಳ ರಭಸ || ಗಣಿಕೆ
 ಯರ ಕೆಳದಿಯರ ಹಾಹಾ | ರಣತಕವು ನೆರವಾದವಾಪ | ಟ್ವಣವ ತುಂಬಿತು ಶೋಕವನೇನೆಂಬೆನ
 ದ್ಭುತವ ||೬೮|| ಹವಸಗತಿಯರು ಸೀಗುಲಿಯಕ | ಸ್ನಡಿಯವರು ಮೇಳದವಿನೋದದ | ನುಡಿನಗೆಯ
 ಸಖಿಯರು ಪಸಾಯ್ತೆಯರಾಪ್ತದಾಸಿಯರು || ಒಡನೆ ಬಂದರು ಕಂಠನಿಯ ಬಿದು | ಮುಡಿಯ
 ಹಾಹಾರವದ ರಭಸದ | ನಡೆಯಲಖಿಳವಿಲಾಸಿಯರು ಸುಸುಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೬೯|| ನಗೆಮೊಗವ
 ನೊನ್ನೆಯು ಪಯೋಧರ | ಯುಗಳ ನೋಡುವಸಖ್ಯವಲಿ ದೃಗು | ಯುಗಳಜಲಬಿಂದುಗಳಿಗಾಜಲ
 ಬಿಂದುಸುಲವಂತೆ || ಬಗುವುಂಡಿತಹಾರಮುಕ್ತಾ | ಳಿಗಳು ಮೆರೆದವು ಮಾನಿನಿಯರು | ಬೈದರೋ
 ದನರೌರವದೊಳ್ಳೆತಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೭೦|| ಬೆದರುಗಂಗಳ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯ | ಪುದಿದಹಾಹಾರ
 ನದ ತೊಡಕಿದ | ಪದಯುಗದ ಮೇಲುದಿನ ಬೀದಿಯ ಧೂಳಿಧೂಸರದ || ವದನಕಮಲದ ಬಳನ
 ವಾಮಾಂ | ಗದಲಿ ಬಾಗಿವತನುಲತೆಯ ವರ | ಸುದತಿ ಬಂದಳು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಸ್ವಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೭೧||
 ಅಹಹ ಪಾಂವವರಾಯ ಪಟ್ಟದ | ಮೆಚಿಗಳ್ಳಿವಿಧಿಯೇ ಮಹಾಕ್ರತು | ವಿಚಿತವಂತ್ರಜಲಾಭಿಷಿಕ್ತ
 ಕಚಾಗ್ರಕಿದು ವಿಧಿಯೇ || ಮಿಹಿರಬಿಂಬವ ಕಾಣದೀನ್ಯಸ | ಮೆಚಿಗಳ್ಳಿದು ವಿಧಿಯೇ ವಿಧಾತ್ರನ |
 ಕುಹಕವೈಸಲೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದರು ಸಭಾಜನರು ||೭೨|| ತುಳುವವು ಪುಳಕಾಂಬುವಾಸಫಿ | ಯೋಳಗೆ
 ದುಶ್ಚಾಸನಸುಯೋಧನ | ಬಳಿತರೋಮಣಿಶಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಧಾದ್ಯುಗ || ತಳಿತದದ್ಭುತವೇದ
 ಮುಖ | ಮಂಡಲಕೆ ಸೀರೆಯನವುಚಿ ನಯನೋ | ದ್ಗುಳಿತಜಲಧಾರೆಯಲಿ ನನೆದುದು ಸಭೆ ವಿಷಾದ

ದಲಿ ||೨೩|| ವ್ಯಾಕುಲವನಿದ ಕಾಂಬಕಂಠುಗ | ಲೇಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಕೆಯ | ಶೋಕರಸವನು
 ಕುಡಿವಕರ್ಣದ್ವಯವಿದೇಕೆಮಗೆ || ಏಕೆ ವಿಧಿನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ | ವೇಕೆ ಸಪ್ರಾಣರೊ ತಿವಾಯೆಂ |
 ದಾಕುತಾರರ ಬೈದುದಾಸಭೆಯಲಿ ಬುಧವ್ರಾತ ||೨೪|| ವನಜಮುಖಿಯಳ್ಳೆಯನು ದುಶ್ಯಾ | ಸನನದು
 ನಿರ್ಫತಿಯನು ದುರೋ | ಧನನ ದುಶ್ಚೈಷ್ಯಯನು ಕಂಡೀಭೀಮಫಲುಗುಣರು || ಮನದೊಳಗೆ ಕೌರ
 ವನ ಕರುಳನು | ತನಿರಕುತದಲಿ ಕುದಿಸಿದರು ವಾ | ಚನಿತಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗೆನೆವುದನರಿದನಾಭೂಪ ||೨೫||
 ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಪವನಜ | ನುಬ್ಬಟೆಯನರ್ಜುನನ ವಿಕೃತಿಯ | ನಿಬ್ಬರಾಲಾಪವನು ಧರ್ಮರ
 ಹಸ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಹಬ್ಬಿದುದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಶೋಕದ | ಮುಬ್ಬು ಗುರು ಗೌತಮರು ವಿದುರನು | ಸರ್ಪ
 ಖೇದಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದರು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಾಯ್ತಾ
 ವಾರ್ತೆ ಬಳಿಕೇ ಪುರದ ಬಹಿರೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಹಿನಲಿ || ಅರಸಿಯರು ಸೌಭದ್ರನವರೈ |
 ವರು ಕುಮಾರರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯರು ಪಸಾಯ್ತರು ಕೇಳಿದಸು ಪಾಂಡವಪರಾಜಯವ ||೨೭||
 ಬಂದರಿದಿರೊಳು ಕೌರವರ ಕಡಿ | ನಂದನರ ಕಡಿಯಾವುದನೆ ಸಾ | ವಂದದಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹಿಡಿವೆವು
 ಸುರರಸೂಳೆಯರ || ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ನೆರೆದು ಸೇನಾ | ವೈಂದಸಜ್ಜೂಡಿನಲಿ ಕಾಳಗ | ಕಂದು
 ಮೋಹರಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ||೨೮|| ಇತ್ತಲಬಲೆಯ ವಿಧಿಯಕೇಳಿತಿ | ಮತ್ತನೈ
 ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತನೀ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯ ಬಿಡಿಸಿದ ನವನಕ್ರಿಯೆಂದ || ನೆತ್ತ ಸೋತುದು ನಿನ್ನು
 ನೊಡ್ಡಿನೈ | ಪೋತ್ತಮನ ಸಲೆ ಮಾರಮಾರಿದ | ನತ್ತೊಡೇನಹುದೆಲೆಗೆ ತೊತ್ತಿರಹಿಂಹ ಹೋಗು
 ಯೆಂದ ||೨೯|| ಲಲಿತಬುದ್ಧಿಗಳೇಕೆ ನಾಪೇ | ಲಲನೆಯರು ಸತಿ ಧಿಟ್ಟಿಯೆನ್ನದಿ | ರಲೆಸುಯೋಧನ
 ರಾಜಸಭೆಯಿದು ದೋಷರಹಿತವಲೆ || ಗೆಲವಿದೆಂತುಟೊ ತನ್ನ ಸೋಲಿದು | ಬಳಿಕ ಸೋತೋಡಧರ್ಮಗ
 ತಿಯನು | ತಿಳಿದು ಹೇಳಲಿ ತತ್ಸಭಾಸದರೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೩೦|| ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲದಸಭೆ ಮನುಷ್ಯರ |
 ನೆರೆವಿಯದು ಸಭೆಯಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು | ಹಿರಿಯರಲ್ಲ ಯದಾರ್ಥಭಾಷಣಭೀತಚೇತನರು || ಹಿರಿಯರಿದೆ
 ಸಾಮಾಜಿಕರು ಸ | ಚ್ಚರಿತರಿದಲಾ ಸ್ತ್ರೀಮತವನು | ತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಂದಳೆಂದು
 ಮುಖ ||೩೧|| ಚಪಳೆ ಫಡ ಹೋಗಿವಳು ಹಲಬರ | ನುಪಚರಿಸುವುದನರಿಯಲಾದುದು | ದುಪ್ರದ
 ನಂದನೆ ನಡೆ ವಿಳಾಸಿನಿಯರವಿಧಾನದಲಿ || ಕೃಪಣನೇ ಕುರುರಾಯ ನಿನಗಿ | ನ್ನಹದಸೆಯ ಹೊಲೆ
 ಹೋಯ್ತು ರಾಯನ | ವಿಪುಳವಿಭವವನನುಭವಿಸು ನಡೆಯೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೨|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿ
 ಕೇನು ದಾಸ್ಯಕೆ | ವಿಹಿತವಾಯಿತು ನಿನ್ನುತನುವಿನ | ಲಹಮನೋವ್ಯಥೆಯೇಕೆ ರಾಣೀವಾಸವೀಧಿಯಲಿ ||
 ಮಹಿಳೆಯರ ಸಖ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯದ | ರಹಣಿಗೊಡಬಡುವಾರಕದಲತಿ | ಬಹಳಭೂಷಣಭಾರದಲಿ ಮೆರೆ
 ಯೆಂದನಾಶಕನಿ ||೩೩|| ವಾರಕದವಿವಿಧಾಭರಣಶೃಂಗ | ಗಾರದಂತಿರಲೀಕೆಯಾಡಿದೆ | ಸಾರಭಾಷೆಗೆ ನೆನೆ
 ಯರೇ ನಿರ್ವಾಹಸಂಗತಿಯ || ಓರೆಪೋರೆಯೊಳಾಡಿ ಧರ್ಮದ | ಧಾರಣೆಯ ಧಟ್ಟಿಸುವುದಿದು ಗಂರಿ
 ಭೀರರಿಗೆ ಗರುವಾಯಿಯೇ ಸುಡಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೩೪|| ತುಟ್ಟಿನಲಿ ಧನಮಾನಗರ್ವದ | ಬೆಟ್ಟ ಮು |
 ಯಲಿ ಜೀವವೊಡಲನು | ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗಲಿ ಬಿಡೆನು ಸತ್ಯವನೆಂದು ಯಮಸೂನು || ನೆಟ್ಟನೇ ನಿಶ್ಚೈಸಿ
 ದುದನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಮನ್ನಿಸಿದರಲ್ಲದೆ | ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಂದಲುಗತಿಯಹುದೆ ನಿನಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೩೫||

ಅಳಿಯದಂತಿರೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ | ನೆಳಲು ನೆಗ್ಗೆದೆ ಕೀರ್ತಿವಧುವಿನ | ಸುಳಿವು ನೋಯದೆ ತಳಿರು ಬಾಡದೆ
 ಧೈರ್ಯಸುರಕುಜದಾ || ಹಳಿವಿಗಳು ಪದವೈರಿವರ್ಗದ | ಕಳಕಳಕೆ ಮೈಗೊಡದೆ ನೈಪನಿ | ಮಂಳ
 ದಲಿದ್ದೊಡೆ ನಿನಗೆ ಸದರವೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೮೬|| ಸೋತಬಳಿಕವರೆಮ್ಮವಶವ | ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ನಾವ್ನೆ
 ಡೆವರಲ್ಲ ವೃಥಾತಿರೇಕದಿ ನೀವು ಘೂರ್ಮಿಸಲಂಜುವೆವೆ ನಿಮಗೆ || ಈತಳೋದರಿ ತೊತ್ತಿರಲಿ ಸಂ |
 ಘಾತವಾಗಲಿ ಸಾಕು ನಿಮ್ಮಯ | ಮಾತನುತ ಕುರುರಾಯ ಜರೆದನು ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ ||೮೭||
 ನೊಂದನೀಮಾತಿನಲಿ ಮಾರುತ | ನಂದನನು ಸಹದೇವನನು ಕರೆ | ದೆಂದನಗ್ನಿಯ ತಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ನೈಪನ ತೋಳುಗಳ || ಮಂದಿನೋಡಲು ಸುಡುವೆನೇಳೇ | ಳೆಂದು ಜರೆದೊಡೆಹಿಡಿದು ಮಾದ್ರೀ |
 ನಂದನನ ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದನನಿಲಜನ ||೮೮|| ಏನಿದೈ ಭೀಮ ನಿಲು ಯಮ | ಸೂನು
 ತಿವತ್ತಿವ ಗುರುವಲಾ ನಮ | ಗೀನಿತಂಬನಿಯಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳು || ಈನರೇಂದ್ರಗೆ ಸರಿಯೆ
 ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥದಿಂದನು | ಘಾನನೈ ನಮಗೀತನೇಗತಿಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೮೯||
 ಹಿಂಗಿಹೋಗಲಿ ತನುವನಸು ಸ | ಪಾಂಗ ಬೇಯಲಿ ಖೋಡಿ ಮನದಲಿ | ಹಿಂಗುವುದೆ ಹರಹರ ಧನಂ
 ಜಯ ಕಾಕ ಬಳಸಿದಲಾ || ಅಂಗನೆಯಮೇಲೊಡ್ಡವೇ ಲಲಿ | ತಾಂಗಿಗೀವಿಭಿಯೇಕೆ ನಮಗೀ | ಭಂಗ
 ಸಾಲದೆ ಸುಡುವೆನಾದೊಡೆ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ||೯೦|| ಈಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಂದಕೌರವನಾಯಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಲು
 ಮುರಿದು ನವಾಯಿಯಲಿ ಘಟ್ಟಿಸದೆ ಕೊಬ್ಬಿದತನ್ನ ತೋಳುಗಳಾ || ವಾಯುಸಖನಲಿ ಸುಡುವೆನೀ
 ಗಳೆ | ಬೀಯವಾಗಲಿ ದೇಹವಾಚಂದ್ರಾಯತವೆಯೆಂದೊಡನೊಡನೆ ಮಿಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೯೧||
 ಅಕಟ ಧರ್ಮದಭೀಮಘಫಲುಗುಣ | ನಕುಲಸಹದೇವಾದ್ಯರಿರ ಬಾ | ಲಕಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರೇ
 ಮೃತ್ಯುವಿನತಾಳಿಗೆಗೆ || ಏಕಳರಾದಿರೆ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವೀ | ಗಕುಟಲರಲಾ ಭೀಷ್ಮಗುರುಬಾ | ಹ್ಲಕಕೃಪಾದಿ
 ಗಳುತ್ತರವ ಕೊಡಿಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೯೨|| ಕಂಗಲಿಂದನುಯೋಗ ನಿಜಹ | ಸ್ತಾಂಗುಲಿಯೊಳು
 ತ್ತರ ಲಸದ್ಭಾ || ಭಂಗದಲಿಸಂದೇಹ ಮುಖವಿಕ್ಕತಿಯಲಿದುರ್ನೀತಿ || ಇಂಗತದಲಾಂಗಕದಭಾವಾ
 ಭಂಗಪರಿಯನುಯೋಗಯುಕ್ತನ | ಯಂಗಲಿ ತಿಳಿದುಸುರದಿದುರ್ದು ಸಭೆ ಸುಭೀತಿಯಲಿ ||೯೩||
 ಅರಿದು ಮೌನವೋ ಮೇಣು ಮಾನಿನಿ | ಯೊರಲುತಿರಲೆಂದಾದುಪೇಕ್ಷೆಯೊ | ಮುರಿದು ನುಡಿದುದ
 ಸಾಧ್ಯವೋ ಮೇಣಾವುದಿದರೊಳಗೆ || ಅರಿಯಿರೇ ಸಮವರ್ತಿದೂತನ | ಮುರುಕವನು ನೀವೇಕೆ
 ನಿಮ್ಮನು | ಮರೆದಿರೆಂದು ವಿಕರ್ಣ ಜರೆದನು ತತ್ಸಭಾಸದರ ||೯೪|| ಹುಸಿವಚನಪಾರುಷ್ಯಲಲನಾ |
 ವಿಷಯಮೃಗತೃಷ್ಣಾ ಪಿಪಾಸಾ | ವ್ಯಸನಿ ಬಲ್ಲನೆ ಧರ್ಮತತ್ಪರಹಸ್ಯನಿಶ್ಚಯವ | ಉಸುರಲಮ್ಮಿರೆ ವೈದಿ
 ಕದ ತನಿ | ರಸದ ಸವಿ ನಿವೆಗಲ್ಲದಾಂಗ | ಬಸಿದುಬೀಳ್ವುದು ಭೀಷ್ಮಯೆಂದುವಿಕರ್ಣಗರ್ಜಿಸಿದ ||೯೫||
 ತನ್ನ ಸೋತಾಗಲೆ ಮಹೀಪತಿ | ಯನ್ಯನಾದನು ಸತಿಗೆ ತನ್ನಂ | ಮುನ್ನ ಸೋತೊಡೆ ತನ್ನ ಧನವೈಸಲೆ
 ವಿಚಾರಿಸಲು || ಅನ್ಯನನ್ಯಳಸೋತಗಡತಾ | ತನ್ನ ಧನವೆಂದರಸ ಶಕುನಿಯ | ಚಿನ್ನಣಕೆ ಬೆಳ್ಳಾದನೆಂದು
 ವಿಕರ್ಣಖತಿಗೊಂಡ ||೯೬|| ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನಂಮೊಡನೆ ಬಾ | ಯ್ವಡಿಕತನವೇ ಕುರುಮಹೀಪತಿ |
 ಯೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯಾದಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟಿವೀಸರಲಿ || ನುಡಿದರೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನೀ | ನೊಡಬಡಿಸ
 ಲೆಂತರಿವೆ ಧರ್ಮದ | ಕಡೆಮೊದಲ ಕೈವಾರ ನಿನಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೯೭|| ಏಕಪತಿ ಬಹುಪತಿಯರೆಂ

ಬುದು | ಲೋಕಪದ್ಧತಿಯಾದುದುತಾ | ನೇಕಸತಿ ಬಹುಪತಿಗಳಿದು ವೈದಿಕವಿರುದ್ಧವಲೇ || ಲೌಕಿಕ
ವೈವಹಿತದಕರ್ಮವ | ನೀ ಕುರ್ಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು, ನೀ ಕುರುವ್ರಜದೊಳಗೆ ಜನಿಸೆ ವಿಕರ್ಣಹೋ
ಗೆಂದ ||೯೮|| ಅಹುದು ಕರ್ಣನ ನುಡಿ ವಿಕರ್ಣನು | ಬಹುವಚನಪಂಡಿತನು ಬಾಹಿರ | ನಹುದಲೇ
ಕುರುರಾಜವಂಶದೊಳುಹಿಸಿ ಫಲವೇನು || ಅಹಿತಹಿತವಿಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲದ | ಬೃಹದುದುರೇಕಿಂಕರನ
ನುಡಿ ಕಿಂ | ಗಹನವೇ ಕಲಿಕರ್ಣಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ||೯೯|| ಹಾರಪದಕಕಿರೀಟಮಣಿಕೇ |
ಯೂರಕರ್ಣಾಭರಣವೆಂಬವು | ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಹೇಳ್ವಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಸಾರಿಗೀವಸ್ತ್ರಾಭರಣ
ಶೃಂ | ಗಾರವೇಕಿನ್ನಿವನು ತೆಗೆ ಕೈ | ವಾರವಿದಕೇಕೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೦೦|| ತೆಗೆದು
ಬಿಡುತು ಹಾರಪದಕಾ | ಬಗಲನಿವರೈವರು ದುಕೂಲವ | ನುಗಿದು ಹಾಯ್ಕಿದುದ್ದರಿವರೊಂದೊಂದು
ವಸ್ತ್ರದಲಿ || ಹೊಗೆಮೊಗದ ಕಿಡಿಗಣ್ಣುಕೆಮ್ಮಾ | ಸೆಗಳ ಗುಜುರಿನ ಜುಂಜುಗೇಶದ | ವಿಗಡನೆದ್ದನು
ಬಂದು ಹಿಡಿದನು ದೌಪದಿಯಸೆರಗ ||೧೦೧|| ಮುರುಹಿದರು ಮುಸುಡುಗಳ ಮಿಗೆನೀ | ರೂರವಕಂಗ
ಳಲಕಟಕಟ ನಿ | ಪ್ಲೂರವಿದೇಕಪರ್ತಿರ್ತೀಕನುಚಿತವಿದೇಕನುತ || ಕರಗದರು ಕಂದಿದರು ಮೆಮ್ಮಲ
ಮರುಗದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಜ | ರ್ಪುರಿತರಾದರು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಖಳನ ದುಷ್ಕೃತವ ||೧೦೨||
ಅಳುಕಿದನೆ ಸುಡಲವನ ಮೇಲುದ | ಸೆಳದನುನ್ನುತಕುಚವ ನಳಿತೋ | ಳ್ಗಳಲಿ ಮುಚ್ಚಿದಳಬಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ
ದಳವನನಿಷ್ಟುರಕೆ || ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಬೆರಳಿನಲಿದ್ಯಗು | ಜಲವಬಿರುತ ನೋಡಿದಳು ನೃಪ | ತಿಲಕನನುಭೀ
ಮಾರ್ಜುನರಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ ||೧೦೩|| ಮುಬದವನಿಬರ ಮೋರೆ ಮಹಿಪನ | ಕೊರಲಕೊಂಕಿ
ನಲಿದ್ದರಾಸೋ | ದರರು ಸಾರವನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರಾ || ಮರಳಿ ನೋಡಿದಳಕಟ ಗಂಗಾ |
ವರಕುಮಾರದ್ರೋಣಕೃಪರ | ಸೆರಗ ಬಿಡಿಸಿರೆ ತಂದೆಗಳಿರಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೪|| ಕ್ರೂರನಿವ
ದುಶ್ಯಾಸನನು ಗಾಂ | ಧಾರಿ ಬಿಡಿಸೆ ಸೆರಗ ಸೊಸೆಯ | ಲ್ಲಾರು ಹೇಳು ತಂಗಿಯಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಭಾನ್ಯ
ಮತಿ || ವೀರಸೈಂಧವನರಸಿ ರಾಜಕು | ಮಾರ ನೀ ನಾಟನಿಯಲಾ ಖಳ | ರೆರೆವದೊಳದ್ದುವನು
ಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೫|| ಎಲೆವಿಳಾಸಿನಿಯಿರ ಭೂಪನ | ತಿಳುಹಿರೆ ತಾಯ್ನಳಿರ
ನೀವಿಂ | ದಲೆಪಸಾಯ್ತೆಯಿರ ಸಮೋದರಿಯೆಂದು ಕೆರೆವನ || ತಿಳುಹಿರೆ ಶರಣಾಗತರ ತಾ |
ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ಧರ್ಮವಕಟಾ | ಕಲುಷ್ಠದಯರಾ ನೀವನುತ ಹಲುಬಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೧೦೬||
ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಿರ ರಾಜಕು | ಮಾರಲಿರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ಪಂ | ವಾರಕಿದು ಪಂತವೆ ವಿಚಾರಿಸಿನಿರಪ
ರಾಧಿಯನು || ಸಾಂಬಯೊಬ್ಬಳನಕಟ ಸಭೆಯಲಿ | ಸೀರೆಯೊರೆಯುರ್ಚುವರು ಕೆಟ್ಟನು | ಕಾರಣಿಕಿರಲ್ಲಾ
ತಿವಾ ಎಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೭|| ಪತಿಗಳೆನ್ನುನು ಮಾರಿ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೊಂಡರು
ಭೀಷ್ಮಮೊದಲಾ | ದತಿರಫರು ಪರಹಿತವ ಬಿಡುತರು ವಧ್ಯಭೀತಿಯಲಿ || ಸುತನ ಸಿರಿ ಕಡುಸೊಗಸಲಾ
ಭೂ | ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯನಾಥೆಗೆ | ಗತಿಯ ಕಾಣೆನು ತಿವತ್ತವಾ ಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೮||
ಮೈದೆಗೆದುವೀಪ್ರಾಣವಾಯುಗ | ಳೈದು ಬಳಿಕೆನಗಾರುಮರುಗುವ | ರೈದೆತನವೊಂದುಳಿಯಲುಳಿವುದು
ಮಿಕ್ಕಮಹಿಮೆಗಳು || ಮೈದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ನಿನ್ನಯ | ಮೈದುನರ ಮರುಳಾಟಕೆನ್ನನು | ಕಾಯ್ದು
ಕೊಳ್ಳೈ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||೧೦೯|| ಸುಲಿವರೂರೊಳಗುಟ್ಟುಸೀರೆಯ | ನೆಲೆ

ಮುರಾಂತಕ ರಕ್ಷಿಸೈ ಶತಿ | ಕಳೆಗೆ ಸದರವೆ ರಾಹು ರಚಿಸಿದತುಟಿಯತೋಟಿಯದು || ಸೆಳವೆರಸುವನು
 ಖಳರು ಸೀರೆಯ | ಸುಲಿದರಂಥೆಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯೇ ಕೃಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೧೦|| ಗತಿವಿಹೀನರಿಗಕಟ ನೀನೇ | ಗತಿಯಲ್ಯೆ ಗೋವಿಂದ ರಿಪುಬಾ | ಧಿತರಿಗಬಲರಿಗಾರ್ತ
 ರಿಗೆ ನೀ ಪರಮಬಂಧುವಲಾ || ಸತಿಪಶುದ್ವಿಜಬಾಧೆಯಲಿ ಜೀ | ವಿತವ ತೊರೆವರು ಗರುವರೆದುಹಿಂ |
 ಗತೆ ಸುಯೋಧನಸಭೆಯೊಳೆಂದೊರಲಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೧೧೧|| ಕಾಯಿದೈ ಕರುಣದಲಿ ದಿವಿಜರ |
 ತಾಯಪರಿಭವನು ಪಯೋಧಿಯ | ಹಾಯಿದಮರಾರಿಗಳ ಖಂಡಿಸಿ ತಲೆಯಚ್ಚಂಡಾಡಿ || ಕಾಯಿದೈ
 ಜಾನಕಿಯನೆನ್ನನು | ಕಾಯಬೇಹುದು ಹೆಣ್ಣು ಹರಿಬಕೆ | ನೋಯಬಲ್ಲರೆ ಕೆಲಬರೆಂದೊರಲಿದಳು ತರ
 ಳಾಕ್ಷಿ ||೧೧೨|| ವೇದವಧುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಲಾ ತಮ | ಬಾಧೆಯಲಿ ಖಳನಿಂದ ಧರಣಿಮ | ಹೋದಧಿಯ
 ಲಕ್ಕಾಡಿದೊಡೆ ದಾಡೆಯಲಿದಾನವನ || ಕೋದು ಹಾಕಿಭೂತಧಾತ್ರಿಯ | ಕಾಡೆಲಾ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ |
 ಮೇದಿನೀಪತಿ ಮೃನ್ಮಿ ಸೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ || ರಕ್ಷಿಸಿದ ಯೋಗಿನಿಗೆ ಬೆದರುವ | ದಕ್ಷಸುತೆಯನು
 ಕೋಪತಿಖಮರ ರಾಕ್ಷನಾಜಮದಗ್ನಿ ಮುನಿಪನ ನುಡಿಯನನುಕರಿಸಿ || ರಕ್ಷಿಸಿದ ರೇಣುಕೆಯನೆನ್ನನು |
 ಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿರೈ ಕರುಣದಲಿ ಕಮ | ಲಾಕ್ಷ ಬಿಡಿಸಾ ಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿದಳು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ||೧೧೪|| ದೇವಕೀ
 ದೇವಿಯರ ಸೆರೆಯನು | ದೇವಕೃಪೆಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿದೈ ಕರು | ಣಾವಲಂಬನಕಳಚಿದೈ ಹದಿನಾರುಸಾವಿ
 ರದಾ || ದೇವಕನ್ಯಾಬಂಧನವನಭಿ | ಭಾವಕರ ಕೌರವರ ಭಂಗಿಸಿ | ದೇವ ಬಿಡಿಸೈ ಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿ
 ದಳು ಪಾಂಚಾಲೆ ||೧೧೫|| ಶಿಶುವಧಗೆ ಸೀವರಿಸಿದಸುರನ | ಬಸುರಹೂಮಾಲೆಯನು ನೀ ತುರು | ಬಿಸಿ
 ದೆಲಾ ನಖರಾಜಗಬಲನಕಾಯ್ದು ಕರುಣದಲಿ || ಶಿಶುವನಯ್ಯಂಗಿತ್ತುಜಲಧಿಯ | ಮುಸುಕನುಗದತಿಕ
 ರುಣಿಯೇ ಹೆಂ | ಗುಸಿನ ಹರಿಬಕೆ ಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೧೬|| ತುರುವನುಂಗಿದ
 ಫಣಿಯ ಗಂಟಲ | ಮುರಿದು ಕಾಯ್ದೈ ಗೋವುಗಳ ಗರಿ | ಮರೆಯಲಿಂದ್ರನ ಖಾತಿಗಳುಕದೆ ಕಾಯ್ದೆ
 ಗೋಕುಲವ || ಮೆರೆದೆಲಾ ಕೃಪೆಯಲಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಖಳನು ಸೋಕಿದ | ಸೆರಗ
 ಬಿಡಿಸೈ ಕೃಷ್ಣ ಯಂದಳು ಪಾಂಡವರ ರಾಣಿ ||೧೧೭|| ಬದೆದೊಡೊಲಿದವರುಂಟೆ ಬೈದೊಡೆ | ಪದವ
 ನಿತ್ತವರುಂಟೆ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದರನಾಕೇಳ್ವರಿಯನೇ ಕಮಲಾಸನಾದ್ಯರಲಿ || ಪದವ ಸೋಂಕಿದಮೂ
 ಹೊರಡುತಿ | ದ್ವಿದುದುಗಡ ಹೆಂಗುಸಿನ ಹೇರಾ | ಇದ ಕೃಪಾಳುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೧೮|| ಸೊಕ್ಕಿದಂತಕದೂತರನು ಸದೆ | ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯಜಾಮಿಳನ ಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ
 ಯೆಲ್ಯೆ ದುರಾತ್ಮಕ್ಷತ್ರಬಂಧದಲಿ || ಸೊಕ್ಕಿದರು ಕೌರವರು ಖಳರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿದನು ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಕಕ್ಕು
 ಲಿತೆ ಬಡುವನು ಮುರಾಂತಕವಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೧೧೯|| ಚರಣಭಜಕರ ಮಾನಹಾನಿಯ | ಹರಿಬವಾ
 ರದು ಕೃಷ್ಣನಾಮ | ಸ್ಮರಣ ಧನಿಕರಿಗುಂಟೆ ಫುಲ್ಲಣಿ ಘೋರಪಾತಕದ || ಕರಮಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕನು
 ನೀ | ಕರುಣೆಯಲ್ಲದೊಡೀ ಕುಟುಂಬಕೆ | ಶರಣರದಾರೈ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ
 ||೧೨೦|| ನಾಥರಿಲ್ಲದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ನೀ | ನಾಥನೈ ಗೋವಿಂದ ಸಲಹೈ | ಯೂಧಪತಿಗಳು
 ಬಿಸುಟ ತರುಣಿಗೆ ಕೃಪೆಯ ನೀ ಮಾಡೈ || ನಾಥರಿಲ್ಲನಗಂದು ದೀನಾ | ನಾಥ ಬಾಂಧವ
 ನೀನಲ್ಯೆ ವರ | ಮೈಥಿಳೀಪತಿ ಮೃನ್ಮಿ ಸೆಂದೊರಲಿದಳು ಮೃಗನಯನೆ ||೧೨೧|| ಹೊಲಬುದ

ಪ್ಪಿದ ಹುಲ್ಲೆ ಬೇಡನ | ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾದೆನ್ನೆ ಬಲು | ಹಳ್ಳುವದಲಿ ತೇಯ್ಬಿಸುತಿಶುತಾ
 ನಾದೆನೆಲೆಪರಿಯೆ || ಕೊಲುವವೈ ಕಾಗೆಗಳ ಕಟಕೋ | ಗಲೆಯವರಿಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ |
 ಜಲಧಿಯೇ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೨೦|| ಅಕಟ ಪಂಸೆಯ ಮರಿಯ ಮೋದುವ |
 ಬಕನ ತೆಗೆಸೈ ಗಿಡಗನೆರಗುವ | ಶುಕನ ಶೋಕವ ಮಾಣಿಸೈ ವಾಣಿಯವೆ ಭಕತರಲಿ || ಪ್ರಕಟಭೂತ |
 ಗ್ರಹದಬಾಧಗೆ | ಏಕಳೆ ನಿನ್ನಯಬಿರುದ ತಡೆದನು | ಭಕತವತ್ಸಲನಹರೆ ಸಲಹೆಂದೊದಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೨೧|| ಅರಿಗೊರಲುನೆನ್ನೆ ಖಳಾಪ | ಸ್ಮಾರವಿದೆ ಸೆರೆಪಿಡಿದು ತನ್ನನು | ವಾರಿಗೆಯು ಪ್ರೇರಾ
 ಗ್ಯಗಡ ಮತ್ಪ್ರಾಣವಿಭುಗಳಿಗೆ || ಘೋರತರಭವದುರಿತತರುವಿನ | ಬೇರಸುಡುವಿನಿನ್ನ ನಾಪಕೆ |
 ನಾರಿಯಳ್ಳೆಯನಿಲಿಸಲೇನೆಂದೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೧೨೨|| ಕರಣಿ ನೀಕಾರಣ್ಯಪಾತ್ರದ | ತರಳೆತಾ
 ದೀನಾರ್ತಿ ದುಃಖೋ | ತ್ತರಣ ನೀ ಬೀನಾರ್ತದುಃಖಿತೆಯಾನು ಜಗವರಿಯ || ಪರಮಪಾಲಕ ನೀನೆ
 ಗತ್ಯಂ | ತರದವಿಹ್ನುಲೆ ತಾನಲಾ ನಿ | ಪ್ಪುರವಿದೆನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೧೨೩||
 ಮರೆದೆನಭ್ಯುದಯದಲಿ ನೀನೆಂ | ದಲವನಾಪತ್ತಿನಲಿ ಮದದಲಿ | ಮುರುಕಿಸುವೆನುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸು
 ವೆನು ಬೋಡಿಯಲಿ || ಅರಿಯದಜ್ಞರ ಗುಣವ ದೋಷವ | ನರಸುವರೆ ನಿನ್ನಡಿಯ ಕೃಪೆಯನು |
 ಮೆರೆಯಲಾಗದೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೧೨೪|| ಋಷಿಗಳತಿತಾರ್ಕಿಕರು ಕರ್ವ | ವ್ಯಸ
 ನಿಗಳು ಕೋವಿದರು ಮಿಕ್ಕಿನ | ವಿಷಯದರೆಮಾನುಗಳು ಮೂಢಮನುಷ್ಯರೆಂಬವರು || ಒಸದು
 ನಿನ್ನುವರೆಂದು ಬಗೆವರೆ | ಬಸಿದುಬೀಳುವಕೃಪೆಯ ನೀತೋ | ರಸೆಯದೆನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು
 ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೧೨೫|| ತುಸಮೊದಲು ಚತುರಾಸ್ಯಪರಿಯಂ | ತೆನೆವವೇ ಭವನದಲಿ ಜೀವ | ಪ್ರಸರವಿ
 ಸ್ವಪ್ನದ ಮುಖವು ಬೃಹದ ತಾರತಮ್ಯದಲಿ || ಉಸುರಸರಣಪಿಲ್ಲದೆನ್ನು | ಬೃಹದ ಭೀತಿಯಬೇಗೆ
 ಮಿಗೆ ದಾ | ಹಿಸುವುದೈ ಕಾರಣ್ಯನಿಧಿ ಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೨೬|| ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ
 ಗೋಪೀ | ವೃಂದವಲ್ಲಭ ದೈತ್ಯವಂಥನ ಮು | ಕುಂದ ಮುರಹರ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಘನಕೃಪಾಜಲಧಿ ||
 ನೊಂದೆನ್ನೆ ನುಗ್ಗಾದೆನ್ನೆ ಗೋ | ವಿಂದಕೃಪೆಮಾಡಕಟಿನುತ ಪೂ | ಳೇಂದೆ ಮುಖಿ ಹಲುಬಿದಳು
 ಬಲುತೆರತರದಿಂದಲಚ್ಚುತನ ||೧೨೭|| ಇತ್ತದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳಗೆ ದೇ | ಪ್ರೋತ್ತಮನು ಭಕತರಗೆ
 ತನ್ನನು || ತೆತ್ತು ಬದುಕುವನೆಂಬಪರಮವ್ರತದನಿಷ್ಠೆಯನು || ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ |
 ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರೊಳು ಸಮೇಳದ | ನೆತ್ತಸಾರಿಯ ಹರಹಿ ಹಾಸಂಗಿಯನು ದಾಳಿಸುತ ||೧೨೮|| ಕೇಳಿ
 ದನು ಮುರವೈರ ತನ್ನಯ | ಮೇಳದ್ರವರಸತಿಯ ಹುಯ್ಯಲ | ನಾಳಿನೊಂದಪಮಾನವಾಳ್ವಂಗೆಂಬ
 ನುಡಿಯಿಂದ || ಕೋಳುಹೋದುವೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಬಾಳುವೆಗಳಕಟಿನುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ
 ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೀಪದನ ||೧೨೯|| ಕ್ರೂರದುರಿಯೋಧನನು ದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿ
 ಪಾಂಚಾಲೆಯನು ಸಭೆಯಲಿ | ಸೀರೆಯನು ಸುಲಿಯಲೈ ಕಾಯೈ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೆನುತ || ನಾರಿಯೊರ
 ಲುತ್ತಿಹಳ | ವುಟ್ಟಾ | ಸೀರೆಸೆಳೆಯಲು ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷಯ | ಸೀರೆಯಾಗಲಿ ಯೆಂದ ಗದಗಿನವೀರ
 ನಾರಯಣ || ||೧೩೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

~*~*~*~*~

ಸೂಚನೆ: ಸೋಲದಲಿ ಮನನೊಂದಧರಣೀ | ಪಾಲರನು ಸಂತೈಸಿಯಂಧನೈ |

ಪಾಲ ಕಳುಹಿದರಿವರು ಹೊರವಂಟರು ಪುರಾಂತರವ ||

ನಿಯತಮತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇ | ಜಯಮಹೀಪತಿ ದೇವತಾಭ | ಕ್ಷಿಯಲದೇನಾತ್ಮ
ಯವೋ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ || ಜಯಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿಳಜನ ಝಾ | ಡಿಯಲಿ ಝೋಂಪಿಸಿ ಸೆಳೆ
ವಸೀರೆಗೆ | ಲಯವ ಕಾಣೆನು ಕರುಣವೆಂತುಟೊ ದೇವಕೀಸುತನಾ ||೧|| ಉಗದು ಹಾಯ್ಕುವಳಿನ
ನಿಡುದೋ | ಳುಗಳು ಬಳಲಿದವಳ್ಳೆ ಹೊಯ್ದವು | ಧಗೆಯ ಡಾವರವಾಯ್ತು ಬಹಳಸ್ವೇದಜಲಜ
ಡಿಯೆ || ತೆಗೆದು ನಿಂದನು ಸೀರೆಯೊಟ್ಟಿಲ | ಗಗನವನು ಗಾಹಿಸಿತು ಗರುವೆಯ | ಬಗೆಗೆ ಬೀಸರ
ವಿಲ್ಲ ಬೆರಗಾಯ್ತುಮಹಾಸ್ಥಾನ ||೨|| ಅಮಹಾಸತಿ ಶಿವತಿವಾ ಲಚ್ಚಾವೆಹೋದಧಿ ಬತ್ತುವದನಿರ್ಣಾ
ಮರೇಕುಂತೀಸುತರು ಪಙ್ಕ್ತರ ಪರಾಭವಕೆ || ಅಮುಕುಂದನ ದಿವ್ಯನಾಮ | ಪ್ರೇಮರಸಕಿದು ಸಿದ್ಧಿಯೆಂ
ಡನ | ಲಾ ಮಹಾಸ್ಥಾನವಲಿ ಬೆಳೆದುದು ಬೆರಗುಬಿಂಕದಲಿ ||೩|| ಅಹಮ ದೈವಪ್ರೇಮವಿದಲಾ |
ಮಹಿಳೆಯಲಿ ಮೊನವರಕೃತಿಗಲ | ಬಹುಡೆ ಗರು ಯಗಾಹಿಸಿತು ಗೋವಿಂದನಭಿಧಾನ || ಅಹಿತವಹಕು
ರುರಾಜಕುಲಘನ | ಗಹನಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರ | ವಿಹರಣದಲಿ ವಿನಾಶವಹುದೆಂದುದು ಬುಧ
ಸ್ತೋಮ ||೪|| ಬೆಗಡಿನಲಿ ಮುದಖೇದನಯನಾಂ | ಬುಗಳೊಳಾನಂದಾಶ್ರಯೋಕದ | ಬಗೆಯೊಳು
ಬ್ಬಿದನಗೆಯಲಾಸ್ವೇದದಲಿ ರೋಮಾಂಚ || ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿತೋಷ ಕಂದಿದ | ಮೊಗದಲುಜ್ಜ್ವಲ
ವೃತ್ತಿ ಭೀಷ್ಮಾ | ದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿದು ಪಡಿಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೫|| ನೆನೆದೆ ನೀನನುಚಿತವ
ನೀಹೊ | ತ್ತಿನಲಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಚಯ ದೈವದ | ನೆನಹಿನಲಿ ದೂರಡಗಿತರೆ ಬೆಳಸಾದುದಪಕೀರ್ತಿ || ವನಿ
ತೆಯನು ಬಿಡು ಪಾಂಡುನೃಪನಂ | ದನರ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡುವು | ದನುನಯವು ನಿನಗೆಂದು ನುಡಿ
ದನು ವಿದುರ ಕುರುಪತಿಗೆ ||೬|| ದೈವವೀದ್ರಾಪದಿಗೆ ಸೀರೆಯ | ನೈವುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಸಲಾಪುಡೆ | ದೈವ
ತೊತ್ತಿರ ಹುರುಡುಗೆಲಸದ ಹಿಂದುಗೂಡದಲಿ || ದೈವವಿವಳಿಗೆ ತಾನಲೇ ತ | ನ್ನೈವರಿಕ್ಕಿದಮಾತು
ರಿಪುಗಳ | ಮೈವಳಿಯ ನುಡಿಗಾರ ನೀ ಸಾರಂದನಾಭೂಪ ||೭|| ನೀತಿಮರುಳನು ವಿದುರನೀತನ |
ಮಾತಿನಲಿ ಫಲವೇನು ತೊತ್ತಿರೊ | ಳೀತಳೋದರಿ ಬೆರಸಿ ಬದುಕಲಿ ಕರ್ಣ ಕಳುಹಿವಳ || ಈತತ್ತ್ವ
ಣದೃಷ್ಟಬಂಧನ | ವೇತರಲಿ ಮಾಡದಳೊ ಲಚ್ಚಾ | ಜಾತವುಳಿದುಮ ಬೆಳದಸೀರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಹೊರಿ
ಸೆಂದೆ ||೮|| ಇವಳಲೇ ನಮ್ಮಿನಿಬರಭಿಮಾ | ನವನು ಸೆಳೆದಳಲಾ ಸ್ವಯಂವರ | ಭವನದಲಿ ಭಂಗಿಸಿ
ದಳೆಮ್ಮನು ಸಭೆಯೊಳೆಡಹಿದರೆ || ಇವಳು ಬಹುವಿಧಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೆವಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳೆಂದು
ತೊತ್ತಿರ | ಸವಡಿವೇಟದ ಸವಿಯ ಸುರಿಯಲಿ ಭಂಡಮಿಂಡರಲಿ || ಬೂತುಗೆಡವನೊಳೆಂಬೆನೇ ಮರು
ಮಾತನೆಲೆಗಾಂಗೇಯ ತಮ್ಮದು | ನೀತಿಯೇ ತಾನಿವರಧನವೇ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸೋತನರ
ಸನು ತನ್ನನೆನ್ನನು | ಸೋತುದನುಚಿತವೆಂಬ ಬೆಡಗಿನ | ಮಾತನರಿಯದಮೂಢರನು ಸುಡಲೆಂದಳಿಂ

ದುಮುಖಿ ||೧೦|| ಸೋತುದಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನು ಸೋತುದು | ನೀತಿಯೆಂಬುದ ವಿಹಿತವೇ ತು | ನೀತನುಡಿಯಲಿ
 ಧರ್ಮಪುತ್ರನು ಸತ್ಯಸಂಘನಲೇ || ನೀ ತಳೋದರಿ ತರಿಚುಗೆಡದೀ | ಮಾತಿನಲಿ ತಾಬಿಡುವೆನೇ ನಿ |
 ನ್ನಾತಗಳ ನುಡಿಸೆಂದು ಖಳ ಧಟ್ಟಿಸಿದನೆಂಗನೆಯ ||೧೧|| ಜೀಯ ಮಾತೇನಿವಳೊಡನೆ ರಿಪು | ರಾಯ
 ರಿಗೆ ದಾಸತ್ವವಾಗಲು | ಬಾಯಬಡಿಕೆಯದಾರೊಡನೆ ತದ್ವಾಸಧನವಲ್ಲಾ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯನಿನ್ನು
 ನಿಮ್ಮಪ | ಸಾಯಿತೆಯರಲಿ ಕೂಡು ತೊತ್ತಿರ | ಲಾಯಬೇಡುಪಕಾರವೆಂದೆರಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧೨||
 ಎಲೆಗೆಭಜಿಸಾ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ತಿಲಕನನು ನಿನ್ನುವರೆ ಮರೆ ನಿ | ನ್ನುಳಿವನೆನೆ ಯಾಸಮೆಯದಲಿ
 ಕಾಲೋಚಿತಕ್ರಮವ || ಬಳಸು ನೀನೆನೆ ಗಜರಿದಳು ಕುರು | ತಿಲಕನನು ತರಿದೊಟ್ಟು ರಣದಲಿ | ತಿಳಿ
 ರಕುತದಲಿ ತಣಿವನೆನಿಲಜನೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೧೩|| ಏಕೆ ಕಣಕಿದೆ ಕರ್ಣಬೂತಿನ | ಬೀಕರಿನ ಬದಗ
 ಯನು ಸಮರದೊ | ಳೀಕೆಯನಿಲಜ ಮುರಿವನೆನುತವೆ ತನ್ನ ಮುಂಜಿರಗ || ನೂಕಿ ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿ
 ಸುತ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನನೇಡಿಸಿದರ | ವ್ಯಾಕುಲನ ಮನಖಂಡಿಯೋದುದು ಖತಿಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||
 ನೋಡಿದನು ಪರಿಘವನು ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಾಡಿತಿವದಿರಮೇಲೆ ಮೈಯಲೆ | ಝಾಡಿಗದಲಿತು ರೋಮ
 ಝಳಪಿತರಾಣಮಯನಯನ || ಮೂಡಿತುರಿ ಸುಯ್ಲಿನಲಿ ರೋಷದ | ಬೀಡು ಭೀಮನ ಕಂಡು
 ಧರ್ಮಜ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಕೊರಳಿನ ಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ ||೧೪|| ಸೈರಿಸಕುಟಾ ಭೀಮರೋ
 ಷವಿ | ಕಾರಕಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಸರ್ವವಿ | ಕಾರದಲಿ ಕೌರವರು ಮೆರೆಯಲಿ ಕಾಲವವರದಲಾ || ಧಾರು
 ಣೀಶನ ಧರ್ಮತತ್ವದ | ಸಾರವುಳಿದರೆ ಸಾಕು ಮಿಕ್ಕಿನ | ನಾಭಿಧನವಭಿಮಾನ ಬೇಯಲಿಯೆಂದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ||೧೫|| ಕ್ಷಮೆಯೆ ಧನವೆಂದಿದ್ದವಿವಳಲಿ | ಮಮತೆಯನು ಮಾಡಿದೆವೆ ನಾವು | ಭ್ರಮಿಸುವರೆ
 ದೇವೇಂದ್ರತೃಣವಿನನಾವಪಾಡೆವಗೆ || ರಮಣಿಯಾಡಿದಧರ್ಮಪದವಿದು | ಕುಮತಿಗಳ ಮತವಲ್ಲದಿ
 ದೊಡ್ಡ | ತಮಗೆದಾಸಿಯದ್ರಪದನಂದನೆಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಶ್ರುತಿತದರ್ಥಸ್ಮೃತಿಗಳಲಿ ಪಂ |
 ಡಿತರು ಪುಣತರುಂಟು ಪಾರ್ಥ | ಸ್ಮೃತಿಯ ಬಳಿಕಾದರಿಸುವೆವು ನಿಮಗಾದದಾಸ್ಯದಲಿ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ
 ನಡೆದು ತೋರಾ | ಸತಿಯ ಸೆರೆಯನು ಬಿಡಿಸಲೆಮ್ಮಾ | ಕ್ಷಿತಿಯೂಳಾರುಂಟೆಂದು ಕೌರವರಾಯ
 ಗರ್ಜಿಸಿದ || ಭಾಷಯೇಕವನೊಡನೆ ದುರುಪದಿ | ದಾಸಿಯಲ್ಲೆಂಬವನದಿವಸವ | ದೇಸುಬಲಹೋ
 ವೂತುಮುರು ತಾನಿಂದ್ರಸುತನೆಂಬ || ಐಸರಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ತೃಣಗಡ | ವೈಸಲೇ ನೀಮುನಿದೊ
 ಡೀನುಡಿ | ದಾಸಭಾವದ ಬಣಗುಗಳಿಗೆಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೭|| ನೂಕಿಸಾ ತೊತ್ತಿರಮನೆಗೆ ತಡ |
 ವೇಕೆ ತರುಣಿಯನಿನ್ನು ನೀನು ವಿ | ವೇಕದಲಿ ನನ್ನಂತೆ ತೆಗೆ ಸಾಕಿವರ ಮಾತೇನು || ಈ ಕುಠಾರರ
 ಕಳುಹಿ ಕಳೆ ತಾ | ವೇಕೆ ನೈಪಸಭೆಯಲಿ ವರಾಸನ | ವೇಕೆನುತ ಕುರುಪತಿಗೆ ನುಡಿದನು ಕರ್ಣ ಖಾತಿ
 ಯಲಿ ||೧೮|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ನೀನತಿ | ಬಹಳಮತಿಯೈ ಕರ್ಣ ನೀನೀ | ಕುಹಕಕೋಟಿಯನೆತ್ತ
 ಬಲ್ಲ ವೈಧಾಭಿಮಾನಿಗಳ | ರಹಣಿ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ತೊತ್ತಿರ | ಸಹಚರರ ಸೂಳಾಯಿತರ ಕರೆ |
 ಮಹಿಳೆಯನು ನೂಕೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೯|| ಸುಳಿವಹುಲ್ಲೆಯ ಸೋಹಿ
 ನಲಿ ಕುಕ್ಕುಳಿಸಿದರೆ ಕುಕ್ಕುರನ ಕೈಯಲಿ | ತಳುವಹುದೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾಲ ನಿನ್ನುವರಾ || ಬಳ
 ಲಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಹಿಡಿ | ಬೆಳೆಯ ಹಲುಬಿದಳಕಟ ರಾಯನ | ಲಲನೆಗೀವಿಧಿಯೇ ಮಹಾದೇವೆಂದು

ದಖಿಜನ ||೨೨|| ಮಾಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಗುರು ನಿ | ಮಾಣೆಯಡಿ ಕೃಪ ಕೃಪೆಯಮಾಡೈ | ರಾಣಿ
 ವಾಸಂಗಳಿರ ನಿಲಿಸಿರೆ ನಿಮ್ಮವೈಮನನ || ಪಾಣವಿದಕೊಳಹೇಳಿರಾ ಸಾ | ಕೂಣೆಯವ ಹೊರಲಾರನೆ
 ನುತಾ | ರಾಣಿ ಹಲುಬಿದಳೊಡಮುರುಚಿ ಹಣಗಿದಳು ಖಳನೊಡನೆ ||೨೩|| ಮಾವ ನಿಮ್ಮಯ ನೇತ್ರ
 ವಂತ | ಭಾವದಲಿ ಬೆರಸಿದೊಡ ವಿಜ್ಞಾ | ನಾವಲಂಬನದಿಟ್ಟಿ ಬೆಂದುದೆ ನಿಮ್ಮಹೃದಯದಲಿ ||
 ದೇವಿಯರಿಗಿದು ಸೊಗಸಲಾ ಸ | ಖ್ಯಾವಳಿಗೆ ಸೇರುವುದಲಾ ನಿ | ಜೀವರಾದಿರೆ ನೀವೆನುತ ಹಲುಬಿ
 ದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೨೪|| ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಿಡಿಸಾ ಸೆರೆಗನೆಲೆಪಾ | ವರ್ತಿಯೆ ತನ್ನದು ಧರ್ಮವಾದೊಡ |
 ಗತಿ ತನಗೆ ನೀವಾಗಿರ ಕಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಗಳು || ಸತಿಯಹಲ್ಯಾದ್ಧಿತಿವರಾರುಂ | ಧತಿಮಹಾವಮಾಯಾ
 ದಿದೇವ | ಪ್ರತತಿ ಬಿಡಿಸಿರೆ ಸೆರೆಗನೆಂದೊರಲಿದಳು ಪಾಂಚಾಲೆ ||೨೫|| ಅಂಧನೊಬ್ಬನೆ ಮಾವ ನೀವೇ
 ನಂಧರಾದಿರೆ ಪಾಂಡು ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧು ನೀಸೈರಿಸುವುದೇ ತನ್ನೀವಿಪತ್ತಿನಲಿ || ಅಂಧಕಾಸುರಮ
 ಥನ ನೀನೇ | ಬಂಧಿಸಿದಲಾ ಪೂರ್ವವರಸಂ | ಬಂಧವನು ನೀ ಸೆರೆಗೆ ಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೨೬|| ಸೊಸೆಯಲಾ ದೇವೇಂದ್ರಯೆನ್ನಯ | ಗಣನಿಯಾರದು ಹಿರಿಯಮಾವನ | ವಶವಲಾ
 ತ್ರೈಜಗದ ಜೀವರ ಜೀವವಿಭ್ರಮಣ || ಉಸುರು ನಿನ್ನಾಧೀನವೀದು | ವೈಸನಿಗಳ ಕೊಂಡಾಡು
 ವರೆ ಕರು | ಣಿಸು ಸಮೀರಣಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳುತ್ಪಿನೇಯರಿಗೆ ||೨೭|| ಮಾವದಿರು ಮೊದಲಾದ
 ದಿಕ್ಕಾ | ಲಾವಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದನು ನೈದಿಲ | ತಾವರೆಯಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮಂಡೆಯೊಳಿಟ್ಟಿನಂಜುಳಿಯ || ಕಾವು
 ದೆನ್ನನು ಹೆಂಗುಸಲ್ಲಾ | ಹಾವು ಹಲಬರ ನಡುವೆ ಸಾಯದು | ದೇವರಿಗೆ ದೂರೈದಲೆಂದೊರಲಿದಳು
 ಲಲಿತಾಂಗ ||೨೮|| ಬಾಯ ಬಿಡಲೇಕಕಟ ಬಳಲಿದೆ | ತಾಯೆ ಕೈದೋರಿಸರು ನಿನ್ನಯ | ರಾಯರೈ
 ವರು ಕೆಲಬಲದ ಜನರೇನಮಾಡುವರು || ನ್ಯಾಯ ನಿನ್ನದು ದೈವದೊಲುಮೆಯ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು
 ಬರಿದೆ ಧೈರ್ಯದ | ಬೀಯಮಾಡದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿದುರನಂಗೆನೆಗೆ ||೨೯|| ಎಲೆಗೆ ನಿನ್ನವರೇನ
 ಮಾಡುವ | ರೊಲೆಯೊಳಡಗಿದಕಂಡವಿವರ | ಗ್ಗಲಿಕೆ ನಂದಿದುವೆನುತ ಮುಂಚರೆಗೆತ್ತಿಮಾನಿನಿಗೆ ||
 ಖಳನು ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿಸಿದೊಡತಿ | ಮುಳಿದು ಕೊಟ್ಟಳು ಶಾಪವನು ನಿ | ನ್ನಳಿವು ತೊಡೆಯಲಿ
 ಮುಗಿವುದೆಂದಳು ಮುಗುದೆ ಖಾತಿಯಲಿ ||೩೦|| ಕಡಲ ತೆರೆಗಳ ತರುಬಿ ತುಡುಕುವ | ವಡಬನಂದದಿ
 ಮೇಘಪಟಲವ | ನೊಡೆದು ಸೂಸುವಸಿಡಲಿನಂದದಿ ಸಭೆಯೊಳಡಹಾಯ್ದು || ಕುಡಿ ಕುಠಾರನ ರಕು
 ತವನು ತಡೆ | ಗಡಿ ಸುಯೋಧನನೂರುಗಳ ನಿ | ಮೃಡಿಸಿಮುನಿಯಲಿ ಧರ್ಮಸುತನೆನುತಿದ್ದನಾಭೀ
 ಮ ||೩೧|| ಹೆದರುಹೊಕ್ಕರು ಸಭೆಗೆ ಕೌರವನೆದೆಬಿರಿದುದಾಸ್ಥಾನಜಲನಿಧಿ | ಕಡಡಿತ್ತುಕ್ಕಿದಬೆರಗನಲಿ ಬೆಳ್ಳಾ
 ದನವನೀಶ || ಹದನಹುದು ಹಾಯನುತಲಿದ್ದರು | ವಿದುರಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರಿತ್ತಲಾ | ಕೆದರುಗೇಶದಕಾಂತೆಹು
 ದಿದಳುಹರುಷಪುಳಕದಲಿ ||೩೨|| ಒಡೆಯನೈತರಲಿಕ್ಷುದೋಷದ | ಬಡನೆಂಗಳೋಡುವವೊಲೀಕೆಯ | ಹಿಡಿ
 ದೆಳವಖಳಹಾಯ್ದನಾ ಕೌರವನ ಹೊರೆಗಾಗಿ || ನುಡಿ ತರುಣಿ ತನ್ನಾಣೆ ಭೀತಿಯಬಿಡಿಸಿದನಲಾ ರಾಯ
 ನಾಚ್ಚೆಯ | ತಡಿಕೆವಲೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಹೋಗಿನ್ನೆಂದನಾ ಭೀಮ ||೩೩|| ಉಲವಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ
 ಕರ್ಣನ | ಶಿರದಭಾಂಡದಲಿವನ ನೊರೆನೆ | ತ್ತರಿನಲಿವನಗ್ರಜನ ಕೊಬ್ಬಿದನೇಣ ಕೊಯ್ಯೊಯ್ದು ||
 ದುರುಳಶಕುನಿಯ ಕಾಳಿಜದೊಳೊಡ | ವೆರಸಿ ಕುಡಿಸಿ ಮಹೋಗ್ರಭೂತದ | ಸೆರವಿಗುಣಲಿಕ್ಕುವೆನು

ಸತಿ ಕೇಳೆಂದನಾ ಭೀಮ ||೩೪|| ಕೊಂಬೆನೇ ಧರ್ಮಜನ ಧರ್ಮದ | ಡೊಂಬಿನೇ ಮುದಿಗುರುಡನಿಕ್ಕಿದ
ನಂಬುಗೆಯ ವಿಷವೈಸಲೇ ತಲೆಗೇರಿತಗ್ರಜನ || ಡೊಂಬಿಗರ ಡಾವರಿಗರಿವದಿರ | ತಿಂಬಿನೀಗಳೆ
ತರುಣಿ ಕೇಳೆನು | ತಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ಸಂತಪಿಚ್ಚನು ಕುರುಳಿನೇರಿಸುತ್ತ ||೩೫|| ಇಳಿದನರ್ಜುನನಾಸಭಾ
ಮಂ | ಡಲದ ವೇದಿಯನಹಹ ಧರ್ಮಜ | ನುಳಿವನೇ ನುಡಿಯಡಹಿದರೆ ಸಿಗ್ಗರೇಳ್ಳು ಸದ್ಗುಣಕೆ ||
ಕಳವಳದ ಕಾಯರದ ಕಾಲುವೆ | ಗೊಳಗುಕೊಡಬರು ಭೀಮರಿಪುಗಳ | ಓಳಿವೊಡಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲೆ ನುತ
ಹಿಡಿದನು ವೈಕೋದರನ ||೩೬|| ಪಾಣಲದು ಕೌರವರ ನೂರ್ವರ | ಗೋಣಬನ ಕಾಳೆಗದೊಳೆನ್ನಯ |
ಕೇಣಿ ತನ್ನಯ ಗಡೆಗೆ ದುರಯೋಧನನ ತೊಡೆಗಳಿಗೆ || ವಾಣಿಯವು ದುಶ್ಶಾಸನನ ತನಿ | ಶೋಣಿ
ತವ ತಾ ಕುಡಿಯದಿರೆ ನಿ | ಸ್ನಾನೆ ಸೈರಣೆಗಿದುವೆ ಫಲವೆಂದೊದರಿದನು ಭೀಮ ||೩೭|| ಧರಣಿಬಲ
ಪಾವಕ ಸಮಾರಾ || ದೈರುಗಳರಿತಿ ಶಕ್ತನಿರುಪುತಿ | ವರಣ ವಾಯು ಕುಬೇರ ಯಮರೆಂಬವಿಳ
ದಿಗುಪರು || ಬರೆದುಕೊಂಡಿರ ಭಾಷೆಯನು ಸುರ | ನರಫಣಿವ್ರಜವೆಂಬ ಭೀಮನ | ಧರಧಾರದ ಧಟ್ಟ
ಣೆಗೆ ಧೃತಿಗೆಚ್ಚಿದು ಕುರುಸ್ತೋಮ ||೩೮|| ಬಲಸಿರೈ ಭಾಷೆಯನು ದೇವಾಸುರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಾಯ್ತು
ಕರ್ಣನ | ಕೊರಳಿಗೆನ್ನಯ ಬಾಣಕುಂಗುರವುಡಕೆಯಿಂದಿನಲಿ || ಸುರನರೋರಗರಂದಿರೆಂದ | ಬ್ಬ
ರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಶಕುನಿಯ | ತಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಸುಚಕಾರವನೆಂದ ಸಹದೇವ ||೩೯|| ಅರಸ ಕೇ
ಳಾಶ್ವರ್ಯವನು | ಗಜ ಪುರದೊಳಗೆ ನೆಲ ಬಾಯುಬಿಚ್ಚಿದು | ಸುದುದುರೈಣಾಂಬುಪಿನ ಮಳೆ ತತ್ಪು
ರದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ನುಗಲವನಿಪನಗ್ನಹೋತ್ರದೊ | ಳೊರಲಿದವು ಸುಸ್ವೇದದಲಿ ಹೂಂ | ಕರಿಸು
ತಿರ್ದವು ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆಗಳು ನಗರಿಯಲಿ ||೪೦|| ಉಗುಳಿದವು ಕುಳುಗಡಗಳನು ಕೈ | ದುಗಳು
ವಾರುವಪ್ಪವಾನೆಗೆ | ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕಂಬನಿಗಳಭ್ರದಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳು || ನೆಗಳಿದವು ಬಿರುದಾಳಿ
ಗುಗಳೆ | ಮಗುಚಿ ಮುದುವು ದೇವತಾ ಭವಾನಗಳ ತಿಖರವನಂತವದ್ವಿತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೪೧||
ಭಾರಿಸಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಹಾ | ಹಾರವಾಪಿಭಾರವತೊಳಗರೆ | ತಾರಕೆಗಳಿನಬಿಂಬವನು ಝೋಂಟು
ಸಿದನಾ ರಾಯ || ತೋರಣದಲುರಿ ತಳಿತು ರಾಜ | ದ್ವಾರ ಹೊಗೆದುದು ದೆಸೆಗಳಂಬರ | ಧಾರು
ಣಿಯೊಳುತ್ತಾತ ಬಿಗಿದುದು ಮೊಗೆಮದದ್ಭುತವ ||೪೨|| ನಡುಗತಿಳೆ ನಡುಹಗಲು ಕತ್ತಲೆ | ಯಡ
ಸಿತಾಕಾಶದಲಿ ಹೆಮ್ಮರ | ನುಡಿದು ಬಿದ್ದವು ಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತು ಕೂಡೆ ಕೆರೆತೊರೆಯಾ || ಉಡಿದವವದಿರ
ಕೆಯ್ಯಕ್ಕೈದುಗ | ಳೊಡನೊಡನೆ ಸಿಡಿಲೆರಗಿತಾಸಭೆ | ಸೆಡೆಮದಲ್ಲಿದಲ್ಲ ಹುದುಗಿತು ಭೀತಿಗರ
ಹೊಡೆದು ||೪೩|| ಅಹಹ ಭೂತಕ್ಷೋಭವಿದು ನಿ | ದರ್ಹಿಸುವುದು ಕುರುಕುಲವನಕಟೀ | ಮ
ಹಿಳೆ ಯೊರಲಿದಳಮರನಿಕರಕೆ ದೈವಕೃತವಿದಲೇ || ಕುಹಕಿ ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಮೌನದೊ | ಳೆಹರೆ
ಬಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡವ | ಮಹಿಳೆಯನು ಸಂತೈಸು ನಡನಡೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೪೪||
ಇದಕೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವೇ ವರ | ಸುದತಿಯನುನೀಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು ಯ | ಜ್ಞಾದಲಿ ಪಾವಕಗುಡಿಸಿದಳು
ಪಾಂಚಾಲಿ ಮಾನಿನಿಯೇ || ಇದು ಭವತ್ಸಂತಾನವಿಲಯಾ | ಸ್ಪದಕಣಾ ನಡೆ ಪಾಪಿಯೆಂದಾ |
ವಿದುರಗುರುಕೃಪರಾಂಕಿದರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಷತಿಯ ||೪೫|| ಭೇದಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನೃಪತಿ
ತ | ಳೊಡರಿಯ ನುಡಿಸಿದನು ಮಗಳೆ ವಿ | ಪಾದವನು ಬಿಡು ಮಾತಮನ್ನಿಸು ಮಾವ ನಾ

ನಿನಗೆ || ಈದುರಾತ್ಮರ ಮಾತು ಬೇಡವಿಭೇದವೇ ದುಶ್ಯಳಿಗೆ ನಿನಗೆಂದಾದರಿಸಿ ನುಡಿದನು ವಿಸತ್ತಿನಲಾ
ಮಹಾಸತಿಯಾ ||೪೬|| ಮಗಳಹೆನು ಸೊಸೆಯಹೆನು ನಿಮ್ಮಯ | ಮಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಳಕೂಟದ |
ಮಗಳೂ ಸೊಸೆಯೂ ನಾದಿನಿಯೂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮವನ || ಅಗಡುವಾಡಿದು ನಿಮ್ಮಮಕ್ಕಳ |
ವಿಗಡತನಕಂಜದರೂ ದುರಿತಬ | ಸೊಗಡಿಗಂಜದರೂ ಪೃಥಾನುತರೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೭|| ಧರ್ಮ
ನಿಮ್ಮದು ತಾಯೆ ಕಿಲ್ಪಿಷ | ಕರ್ಮವೆಂದು ಲೋಕವರಿಯಲ | ನಿರ್ಮಲರು ನಿವ್ವಾಸಪಂಕಿಲವ್ಯ
ದಯರಾವ ಜಗಕೆ || ದುರ್ಮತಿಗಳಿವದಿರ ಕೂಡೆಜ್ಜೆಯ | ನೆಮ್ಮ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರೆ ಮಗಳೆ ಸ | ದ್ಧರ್ಮ
ವೃತಿಗಳು ನೀವೆನುತ ತಿಳುಹಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯ || ದುರುಳರನ್ನು ವರರು ದುರಂತ | ಕರಣರಾವ
ದುಶ್ಚೈಷ್ಟೆಯಮ್ಮದು | ದುರಭಿಮತದುಷ್ಟೂರ್ವರೆನ್ನು ಕುಮಾರರಭಿಧಾನ || ಕರುಣಿಗಳು ಕವನೀಯ
ಗುಣಬು | ಧುರರು ಶಾರ್ಯಬಲಪ್ರಭಾಪೋ | ತ್ತರರು ನಿನ್ನುವರೆಂದು ನಯದಲಿ ತಿಳುಹಿದನು
ಸತಿಯಾ ||೪೮|| ತಾಯೆ ಬೇಡ ವರವ ತಾನ | ನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿಮ್ಮನು ನಿರರ್ಥಕೆ | ನೋಯಿಸಿದನದ
ನೆನೆಯದಿರಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧನನು || ದಾಯಗೆಡೆ ನಿನ್ನುವರು ಕೊಲುವೋಡೆ | ಕಾಯಲಾಪವರುಂಟೆ
ವರಸ | ತ್ಯಾಯುಧರಲೇ ನೀವೆನುತ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೪೯|| ವರನ ನಿತ್ತಿರೆ ಮಾವ
ಭೂಮಿ | ಶ್ವರರ ದಾಸ್ಯನ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಮ | ತ್ತರಡನೆಯ ವರವೇನು ವಚನಿಸು ಕೊಟ್ಟೆನಾನಿ
ನಗೆ || ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ | ಪರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಜರಥ | ತುರಗನಿಕರವನೆಂದೊ
ಡೆದನುಮತ್ತೈಸ್ರತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೦|| ವರವೆರಡು ಸಂದವು ವನೋರಥ | ಭುತವಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ
ಹೇಳಿನೆ | ತರುಣಿಯೆಂದಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಕಟಪದ್ಧತಿಯ || ವರವು ವೈಶ್ಯರಿಗೊಂದುನೃಪಸತಿ |
ಗೆರಡು ನೃಪುಗೆಮೂರು ಭೂದೇ | ಮಗೆ ನೂರಧಿಕಾರವೆಂದಳು ನಗುತ ಪಾಂಚಾಲೆ ||೫೧|| ಹಾರ
ಲತಿಶಯತ್ಯಷ್ಟ ನಾಶಕೆ ಕಾರಣವಲೇ ಮಾವ ವರವಿದು | ಭಾರಿಯಾದೊಡೆ ಬೇಡಲಘುವನು ಕರುಣಿಸು
ವುದೆನಲು || ಭಾರವಾವುದು ಮಗಳೆ ಕೊಟ್ಟೆನು | ಧಾರುಣೀಪತಿ ಬಿಜಯಮಾಡಲಿ | ವೈರಬಂಧದ
ಕಂದುಕಲೆಯನು ಮರೆದು ಕಳೆಯೆಂದ ||೫೨|| ಪೂತರೇ ಪಾಂಚಾಲೆ ಭುವನ | ಬ್ಯಾತೆಯಾದೆಗೆ ಜಾಗು
ನಿನ್ನಯ | ಬೈತಲೆಯಮಣಿ ನೂರುಮೋದುದ ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿದಲೇ || ಬೀತವರ ಫಲವಾಯ್ತುಲಾನಿ |
ನ್ನಾತಗಳ ಬಹುಬೇಡಜಲಧಿಗೆ ಸೇತ್ರವಾದೆಗೆ ನೀವೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೫೩|| ಹೊಕ್ಕಗೂಡಿನ
ಹುಲಿಗಳನು ಹೊರ | ಗಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಯಿರುಬಿನಲಿ ಬಿ | ದ್ವೆಕ್ಕಲಂಗಳ ನೋಯಲೀಯದೆ ಕೆಲಕೆತೆಗೆ
ದೆಯಲಾ || ಸೊಕ್ಕಿದುರುವಾನುಗಳೆಗಂಟಲೊ | ಳಿಕ್ಕಿದವಲಾ ಗಾಣ ಗಂಟಲ | ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಿಸಿದ ಗರುವೆ
ನೀನೆಂದುಲಿದನಾಕರ್ಣ ||೫೪|| ಘುಡುಘುಡಿಸಿದನು ರೋಷವಹ್ನಿಯ ತಡಿಯ ಹೊಕ್ಕನು ಬಿಗಿದ
ಹುಬ್ಬಿನ | ಬಿಡೆಯಬವರಿಯಲಳಿಯಲವಣಿಯ ಲೋಚನದ್ವಯದ || ಕಡುಮುಳಿಸಿನ್ನಟ್ಟೆಯ ಮಾ
ರುತಿ | ಕಡುಹಿನಲಿ ಭಗಿಭಗಿಸುಭಾರಿಯ | ಕಿಡಿಗದರಿ ನೋಡಿದನು ಬಾಗಿಲ ಲಾಳಮುಂದಿಗೆಯ ||
ಹಗೆಗಳೇ ಕೌರವರು ತೆಗೆ ಬಲು | ವಗೆಕಣಾ ಕಾಮಾದಿರಪುಗಳೆ | ಸೆಗಳಿಕೆಯ ಸನಿಯಾಗವೇ ನಿಜಸತ್ಯ
ಭಾಷೆಗಳು || ಉಗುಳ್ಗುಳ್ಳು ರೋಷವನು ರಾಧಯ | ಮಗ ವಿಕಾಂಕಣಾ ವೈಕೋದರ | ಬೆಗಡುಗೊ
ಳಿಸದಿರಮ್ಮನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೫೫|| ಬಾ ವೈಕೋದರ ನಕುಲ ಬಾ ಸಹ | ದೇವ ಬಾರೈ

ತಮ್ಮ ಫಲಗುಣ । ದೇವಿಯರು ನೀವನ್ನಿಯನಲವನೀಶನೈತಂದು ॥ ಅವುದೈ ಕರ್ತವ್ಯ ನೀವೇ ।
 ದೈವಗುರುಪಿತರೆಂದು ಮಿಗೆ ಸಂ । ಭಾವನೋಕ್ತಿಯನಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ ॥೫೮॥
 ಮಕ್ಕಳಿನಗಲ್ಲವರು ನೀವೇ । ಮಕ್ಕಳೈವರು ಮಗನೆ ನಮ್ಮದು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತೆಲಾ ಸೌಖ್ಯನ
 ದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಮಿಕ್ಕ ನೀ ಸೈರಿಸುವುದೆಮ್ಮದು । ಬಕ್ಕಡಿಯಬೇಳಂಬ ನಿಮ್ಮಲಿ । ಕಕ್ಕಲಿತೆಯಿಲ್ಲೆಂ
 ದು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನ ॥೫೯॥ ಎನ್ನ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಗನೆ ಮರೆ ನಿನ । ಗನ್ಯಳೇ ಗಾಂಧಾರಿ ಪಿತನೊ
 ದೆನ್ನ ಕಾಬಿರಿ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಗತಾಕ್ಷತಾನೆಂದು ॥ ಮನ್ನಿಸುವಿರೆಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ಸಂ । ಪನ್ನಸತ್ಯರು
 ನೀವು ಕರ್ಮಿಗ । ಳೆನ್ನವರು ದೋಷಾಭಿಷಂಧಿಯ ಮರೆದುಕಳೆಯೆಂದ ॥೬೦॥ ರೂಢಿಗಗ್ಗದ ರಾಜ
 ಸೂಯದ । ಲೂಡಿ ನಿರ್ಜರಕಟಕವನು ಖಯ । ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಲಿಸಿದೈ ತ್ರಿದಿವದಲಿ ಪಾಂಡುವನು
 ಮಾಡುವೆಯಲಾ ಮಗನೆ ಯನ್ನೀ । ಗೂಡಜಿಸುತರೆ ಸುರರಸಂಗಡ । ಮಾಡುವಂತಿರೆ ತನಗೆ ಗತಿ ನೀ
 ನಲ್ಲದಾರಂದ ॥೬೧॥ ಪಾಲಿಸವನಿಯ ನೆನ್ನಮಕ್ಕಳ । ಖೂಳತನವನು ಮನಕೆ ತಾರದಿ । ರಾಲಿಸದಿರ
 ಪರಾಧಿ ವಾಚಾಳರೆ ವಚೋತ್ತರವ ॥ ಕಾಲದೇಶಾಗಮದ ನಿಗಮದ । ಡಾಳವರಿದೈಹಿಕಪರತ್ರವಿ । ಟಾ
 ಳಿಸದೆ ನಡೆಕಂದ ಯೆಂದನು ಮರಳಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ॥೬೨॥ ತರಿಸಿದನು ಮಾಡವರ್ಗದವೆಲಾಂ । ಬರವ ನಂ
 ಬುಜಮುಖಿಗೆ ರತ್ನಾ । ಭರಣವನು ವಿವಿಧಾನುಲೇಪನಚಿತ್ರಸಂಪುಟವ ॥ ಅರಸನಿತ್ತನು ವಿಳೆ
 ಯವ ಕ । ಪುರದ ವತಲಾಯಿಗಳ ನಭ್ಯಂ । ತರಕಿವರ ಕಳುಹಿದನು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದ ॥
 ನೋಡಲಾಗದು ಮಕ್ಕಳಿರ ಕುಲ । ಗೇಡಿಗರ ಕಪಟವನು ನಮ್ಮನು । ನೋಡಿ ಮರೆವುದು ಪಾಂಡುವೆಂ
 ದಿಹುದಂಧಭೂಪತಿಯ ॥ ಸಾಡೆ ತಾಯೀ ನೊಂದೆ ಬಾ ಮಗ । ಮಾಡಿದನುಚಿತರ್ಮವೆಲ್ಲವೆ
 ಮಾಡಿದನು ತಾನೆಂದಳಾ ದ್ರಾಪದಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ॥೬೩॥ ಮರೆದೆನಾಗಳೆ ವಿಗಡವಿಧಿಯೆ । ಚ್ಚರಿಸಿ
 ದೊಡೆ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮುಖದಲಿ । ಮುರಿದುದೆಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವದುಷ್ಟಾಸ್ಪ್ರಶ್ನಕರ್ಮಫಲ ॥ ಹೆರರನೆಂ
 ಬುದು ಖೂಳತನವೇ । ನರಿಯದವರೇ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂ । ದುರುಬೆಯಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ
 ಗಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೬೪॥ ಸಾಕು ನೇಮವ ಕೊಡಿ ಯೆನುತ ಕುಂ । ತೀಕುವಾರರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು ।
 ನೂಕಿ ಹೊಕ್ಕುದುದಾರವಟ್ಟದಲಿವರ ಪರಿವಾರ ॥ ತೋಕಿದವು ಸೀಗುರಿಗಳೆಡಬಲ । ದಾಕೆಯಲಿ
 ಪಾಂಡವಕುಮಾರಾಂ । ನೀಕ ಬೆರಸಿತು ಗಜತುರಗರಥಪಾಯದಳಸಹಿತ ॥೬೫॥ ಕಳೆದೆವೇ ಖಳರೊಡ್ಡಿ
 ದಿರುಬಿನ । ಕುಳಿಗಳನು ಕೈತಪ್ಪುವಾಡದೆ । ಸಲಹಿದನೆ ಸತ್ಯವನು ಸುಜನರ ಕಲೆಗೆ ಸಂದವಲೇ ॥ ಕಳವ
 ಳದ ಕಡುಗಡಲೊಳಾಳದ । ಸುಳಿದೆವಿತ್ತಲ ತಿವತಿವಾ ಯದುತಿಲಕ ಗದಗನ ವಿರಸಾರಾಯನ
 ಕರ್ಣದಲಿ

॥೬೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

~~~~~

ಸೂಚನೆ|| ದ್ಯೂತಮುಖದಲಿ ನಿಖಿಳರಾಜ್ಯವ | ಸೋತು ತನ್ನನುಜಾತಮುನಿಸಂ |

ಘಾತಸಹಿತವನೀಶ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರವಂಟ ||

~~~~~

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತೀ | ಪಾಲ ಕುಂತಿಯನಂದನರು ತ | ಮ್ಮಾಳೋಡನೆ ಹೇಳಿದರು
ಸೌಭದ್ರಾದಿತನಯರಿಗೆ || ಬಾಲಕಿಯ ಬೇಳಂಬವನು ಜೂ | ಜಾಳಿಗಳ ಜಜ್ಜುರತನವನು | ಕೇಳಿ
ಬೈದುದು ಸೇನೆ ಖತಿಯಲಿ ಖಳಚತುಷ್ಟಯವ ||೨|| ಎತ್ತಿತಿಪಾಳೆಯವು ನಿಜಪುರ | ದತ್ತ ತಿರು
ಗಿತು ಜನಜನಿತರಾ | ಜೋತ್ತಮನ ತಡೆಯಾಯ್ತು ಸ್ತೃಷ್ಣಮೆಪರಾಕ್ರಮಕೆ || ಇತ್ತಲಡುಪಾಯ್ಕೆಗೆ
ಬಿಸುಗುದಿ | ಕಿತ್ತಡವು ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕಪಟ ಖ | ಲೋತ್ತಮರ ಹೃದಯದಲಿ ಹುದುಗಿತು ನೃಪತಿ
ಕೇಳೆಂದ ||೨|| ರವಿಯುದಯದಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಭವನಕೈತಂದನು ಕುಠಾರರ | ಜವಳಿಯನು ಕರೆ
ಸಿದನು ರಾಧಾಸುತನಸಂಬಲನ || ಅವನಿಪತಿಗಾಂಧಾರಿಯರು ಪಾಂ | ಡವರ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದರು
ತ | ಮೈವನಿಗೈದಿದರೆಂದನಾದುಶ್ಶಾಸನನುನಗುತ ||೩|| ಮುರಿಮುರಿದು ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡುತ | ನರ
ವೈಕೋದರರಾಡುಗಚ್ಚುತ | ತಿರುಗಿದರುಗಡ ಗಾಢಬದ್ಧ ಭೃಕುಟಭೀಷಣರು || ಕರಿಯಸೋಗಡಿನಮೈ
ಗಪತಿಗೆ ಮೈ | ಹರಿದಹಂಬಗೆ ನೊಂದಹಾವಿಂ | ಗರಸ ಮೈಚಾಚಿದೇನುಲಾ ನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪||
ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿ | ದವಗಡವ ಮಾಡಿಸಿದೆ ಪಟ್ಟದ | ಯುವತಿಯಾಕೆಯಭಂಗಬಡಿ
ಸಿದೆ ನಿನ್ನಲಾಪನಿತ || ಅವಳದೈವೋದಯವದೈಸಲೆ | ಸವಡಿಸೀರೆಯ ಸುತ್ತ ಸಡಿಲದು | ನಿವಗದಾ
ಗಳೆ ಮರೆದು ಹಿಂಗಿದುವೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೫|| ಬೋಪ್ಪನಿತ್ತನು ವರವನೆಮಗದು | ತಪ್ಪಿಸಲಿ ತೀರುವುದೆ
ಭೀಮನ | ದರ್ಪಕರ್ಜುನನುಬ್ಬಟಿಗೆ ಮಾಡಿದವು ಮದ್ದುಗಳ || ತಪ್ಪಿಸಿತಲೇ ದೈವಗತಿನ | ಮೃತ್ಪನ್ನೇ
ಕಿಡಿದನು ನವಗ | ನ್ನಪ್ಪುದಾಗಲಿಯೆಂದು ಸುಯ್ದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬|| ಜಯಪಹುಡೆ ನಿರ್ವೇ
ದದಲಿ ನಿ | ಭಯವಹುಡೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದಿ ನಲಿ ನಿ | ಣಯವಹುಡೆ ರಿಪುನೈಪರಿಗಿದು ತಾನೀತಿಮಾರ್ಗ
ದಲಿ || ನಿಯತವಿದು ನಿಶ್ಯೇಷ ನಿವೃತ್ತ | ನ್ವಯಕೆ ನಿರ್ವಾಹವನು ಗಾಂಧಾ | ರಿಯಲಿ ನಿವೃಯ್ಯನಲಿ
ಬಿಸಗೊಳ್ಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೭|| ಅರಸ ಕೇಳೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಯರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದ
ರೀನಾ | ಲ್ವರು ವಿಷಾದವಿಡಂಬವಿಹ್ವಲಕರಣವೃತ್ತಿಯಲಿ || ಪರಿಮಿತದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ಸಹ |
ಚರನ ಶೋಧಿಸಿ ಕಡುರಹಸ್ಯದೊ | ಳರಸಿಯನು ಬರಹೇಳಿದರು ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯನು ||೮|| ಅವರ
ದಾಸ್ಯವ ಬಿಡಿಸಿ ನೀ | ರಾಜ್ಯವನು ಕರುಣಿಸಿನೀತಿಯಲಿ ನಿ | ಮೈವರ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದವಾಯ್ತು
ಪರಿತೋಷ || ಅವರು ನಿನಗತಿಭಕ್ತರೈ ಬಾಂ | ಧವರಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಧರ್ಮ | ಪ್ರವರರಿಗೆ ನೀವೊಲಿದಿ
ರೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೯|| ನಾವಲೇ ಹೊರಗವರ ಹೆಂಡಿರ | ಹೇವಗೆಡಿಸಿದವವರ ಸೋಲಿಸಿ |
ಜೀವಮಾತ್ರವನುಳುಹಿ ಸೆಳೆದವು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ || ನೀವು ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ ಕೃಪಾರಸ | ಭಾವ ಹಿರಿಯ

ರಲುಂಟಲೇ ತ | ಪ್ಪಾವುದೈ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತಲ್ಲಾಡಿದನು ಶಿರವ ||೧೦|| ತಾಯಿ ನೇಮವೆ ಹಗೆಯ
 ಕೈಯಲಿ | ಸಾಯಲಾರೆವು ಸಾಗರಾಂತದ | ರಾಯಿರಲ್ಲಾ ಹೊರೆಯಲಾಪೆವು ಬೆಂದಬಸಿರುಗಳ || ಕಾಯಿ
 ದನು ಕರುಣದಲಿ ತಂದೆ ಸ | ಹಾಯವಹಪಾಂಡವರ ಕೂಡಿಯೆ | ರಾಯ ಬದುಕಿರಲೆಮ್ಮ ಕಳುಹೆಂದೆ
 ರಗಿದನು ೩ದಕೆ ||೧೧|| ಏಕೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಬಲೆ ಸುತನವಿ | ವೇಕವಿಷಮಗ್ರಹವಿಕಾರ | ವ್ಯಾಕರಣದುರ್ಲ
 ಲಿತದುಷ್ಟತವಿಪ್ರಳಾಪವಿದು || ಈಕುಲವನೀಪುರವನೀಲ | ಕ್ಷೀಕರವನೀಜಗವನೀವಿಭ | ವಾಕ್ಯತಿಯ
 ನಂಬುಭಯೋಳದ್ದು ವ ನಿನ್ನವ ಗನೆಂದ ||೧೨|| ಸರಿಹಸುಗೆಯಿಂದರ್ಥರಾಜ್ಯದ | ಸಿರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು
 ಬಾಹುಸತ್ಯಕೆ | ಸುರರುಸರಿಯಿಲ್ಲವರಪಾಡೇ ಮನುಜಜಂತುಗಳು || ಚರಿತವೆಂಬರೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಗೋ
 ಚರಿಸದವರಾಚರಣೆ ನಿನಗೆಂ | ತರಿವಿನಾಶನಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೩|| ಬೇಹವರು
 ಸರಿರಾಜ್ಯಕದು ಸಂ | ದೇಹವೇ ಮೇಲವರಸತ್ಪದ | ಸಾಹಸದ ಸತ್ಪದ ಸದಾಚಾರದ ನಿವಾಸರಲೇ ||
 ಸ್ನೇಹಿತರು ನಿನಗವರಮೇಲವ | ಗಾಹಿಸದೆವನ್ಯಾಯದಲಿ ಸ | ದ್ರೋಹರಾವಿನ್ನೆ ಮಗೆ ನೇಮವೆ
 ಯೆನುತ ಹೊರವೆಂಟ ||೧೪|| ಕಲಕಿತರಸನ ಕರಣ ಕಂಗಳ | ಕುಳಿಗಳಲಿ ನೀರೊರೆತವಕಟಕ | ಟಲಿಗೆ
 ಕರೆಯಾಪಾಪಿಮಗನನು ಕುರಲಾಂತಕನ || ಸೆಳೆದು ತಂದರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ | ಳಳಲಿಗನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ
 ದನು ಕುರು | ತಿಲಕ ನೀನುಳಿದೊಡಲಿಡುವೆನೆ ಯುದನಂಧನೃಪ ||೧೫|| ಏನ ಮಾಡುವೆವರ ಕಿಡಿ
 ಸುವೊ | ಡೇನುಹದನನು ಕಂಡೆ ದೈವಾ | ಧೀನನಿಷ್ಠರ ಮುರಿವುದರಿವನ್ಯಾಯತಂತ್ರದಲಿ || ಏನು
 ನಿನ್ನುಭಿಮತವು ನಿನ್ನೊಳ | ಗಾನು ಹೊರಗೇ ಕಂದ ನುಡಿ ದು | ಮ್ಮಾನ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತ ಸಂತ್ರೈ
 ದನು ಮಗನ ||೧೬|| ನೊಂಬರವರಗ್ಗಲಿಸಿ ಹೃದಯದೊ | ಳೊಂದಿ ಬೆರಸರು ಮರಹುತೆರಹಿನೊ |
 ಳಂದಗೆಡಿಸುಪರಲ್ಲದುಳುಹರು ನಿನ್ನುಸಂತತಿಯ || ಬಂದುಸತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮದಿಲ್ಲಿಗೆ | ನಿಂದದೆನಿಸಲಿ
 ನಾವು ನಿಲುವ | ರೊಂದ ಸತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಸಲಹಲಿ ಸಕಳಭೂತಳವ ||೧೭|| ಹುದುವ ಸೈರಿಸಿ ಬಳ
 ಸಿದರು ದುರು | ಪದಿಯನವರೈವರು ಧರತ್ರಿಯ | ಹುದುವ ಸೈರಿಸಲಾರೆನವರೊಡನಿಂದುಮೊದ
 ಲಾಗಿ || ಬದೆದು ಕಳೆ ನಮ್ಮಿಬರನು ನೇ | ಹದಲಿ ಸಲಹೈವರನು ನೀನಿಂ | ದೊದವುದೈವರ ನಮ್ಮ
 ಹಿಡಿ ಬೇರಿಲ್ಲವತವೆಂದ ||೧೮|| ಅನಿಲಜನ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕತನವ | ಜುಫನನ ಬರಿಬೊಬ್ಬಾಟ ಸಹದೇ |
 ವನ ಸರ್ಗವದಮಾತು ಮೈಯಿಕ್ಕುವವು ಬಳಿಕಿನಲಿ || ವನಮೊಗವಕಾಣಿಸದೆ ಘನಕಾ | ನನದೊಳಗೆ
 ಸುಳಿವಂತೆ ಮಂತ್ರವ | ನನೆದನಿದು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹರೆ ಬೆಸಸೆಂದ || ಮರುಳುಮಗನೇ ಶಿವ
 ಶಿವಾ ಮನ | ಬರಡನೇ ತಾನುಕಟ ನಿಮ್ಮೈ | ಸಿರಿಯ ಹಗೆ ದಾಯಾದ್ಯರುಗಳಭ್ಯುದಯದಲಿ ಸೊ
 ಗಸ || ದುರುಳರವದಿರು ದೈವಮುಖದ | ಚ್ಚರಿಕೆ ಘನಕೆಡರೆಂದು ಮೇಗರೆ | ಹೊರಮನದ ಸೂಸಕದ
 ನೇಹವನರಸುತಿಹೆನೆಂದ ||೨೦|| ಕರಸಿಕೊಡಿ ನೀವಿಲ್ಲಿಗವರೈ | ವರನು ಜೂಜನಲೊಂದುಹಲಗೆಯ |
 ಲರಸನೀ ಚಿತ್ತವಿಸು ಹನ್ನೆರಡುಬುದವಿಪಿನದಲಿ || ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾ ತವದರೊಳ | ಗರಿಡವಾದೊಡೆ
 ಮರಳಿ ವಿಪಿನಕೆ | ವರುಷಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತೆ ನೀಳಯವ || ಅಹುದು ಮಂತ್ರವಿದೆಂದು
 ಚಿತ್ತಕೆ | ಬಹರೆ ಕಳುಹಿ ಮನುಷ್ಯರನು ಕರ | ಸಹಿತರನು ವಿದ್ವರಾದಿಗಳ ಕೊಂಡೆಯಕೆ ಕಿವಿಗೊಡೆ ||
 ಕುಹಕವುಂಟೇ ನಮ್ಮ ಕಳುಹುವು || ದಹಮತವ ಬೆಸಸೆನಲು ನಿಮ್ಮೊಳು | ಕುಹಕವುಂಟೇ ಮಗನೆ

ಕರಸುವೆನೀಗೆ ಪಾಂಡವರ || ೨೨ || ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ ಬಾ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ | ಭೂತಳೇಶನ ಕರೆದು ತಾರೈ |
ತಾತ ಕಳುಹಿದನೆಂಬುದಿಂದ್ರಸ್ಥದಲ್ಲರಲಿ || ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದಲ್ಲ ವಿ | ಘಾತಿಯಿಲ್ಲೆಂದೆಚಿ
ತವಚನದೊ | ಳಾತಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗೆಂದನಂಧನೃಪ || ೨೩ || ಕೇಳಿದರು ಭೀಷ್ಮಾಡಿ
ಗಳು ಬರ | ಹೇಳಿದರೆ ಪಾಂಡವರನಕಟಾ | ಹೇಳಿದರೆ ಕೌರವರನೂರ್ವರನಂತಕಾಲಯಕೆ || ಹೇಳಿದರೆ
ಹೇಳಿಗೆಯಹಾವಿನ | ಮೇಲಮುಚ್ಚಳ ಮುರಿಯಲೆಂದಿದ | ಕೇಳಿದವೆ ಕೌತುಕವನೆಂದರು ಕುದಿದು
ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೪ || ಉರುವಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸು | ಮಕ್ಕಯಾವುದು ಹೇಳಲಾಗದೆ | ಕುರಿಗಳೇ
ನಿನ್ನವರು ಬಲ್ಲರೆ ಮೇಲಣಪಜಯವ || ಮರುಗುವಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳ | ಹರುವಕಂಡರೆ ಮೇಲೆ
ನಿನಗೇ | ನರಿಯಬಾರದಲಾ ಮರುಳೆಯೆಂದಳಲಿದನು ಭೀಷ್ಮ || ೨೫ || ಕೊಂಬುದೇ ಖಳಜನಕೆ ಸಾ
ಧುಗ | ಳೆಂಬಮಾತು ವಿಧಾತ್ಯಕಲ್ಪಿತ ವೆಂಬ ವಿಷದುಗ್ಗಡಕೆ ಗಾರುಡವೇನಮಾಡುವುದು || ತುಂಬು
ವುದು ಬತ್ತುವುದು ಕಾಲನ | ಡೊಂಬಿದಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾವೇ | ನೆಂಬುದಿದಕೆಂದಳಲಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಸಷ್ಟನರು || ೨೬ || ಇವರ ವೆಂಚಿಸಿ ರಜನಿಮಧ್ಯದೊ | ಳವನ ಕಳುಹಿದೊಡಾತನೈತಂ | ದಿವರಪಾಳ
ಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಹಲವುಪಯಣದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಮರುಬವಸ ಬೀಡ | ತ್ತವನಿಧಾನವನರಿದು
ರಾಯನ | ಭವನಿಕೆಯ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನವನಿಳಿದ || ೨೭ || ಕರೆದು ಹೇಳಿದನಾತ
ಪಡಿಹಾ | ರರಿಗೆ ತಾನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ | ನರಸ ಕಳುಹಲು ಬಂಜೆನಗ್ಗದರಾಜಕಾರಿಯಕೆ || ಧರಣಿ
ಪಾಲಂಗರುಹಿಯೆ ನೃಪ | ವರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಕರಸಿದೊ | ಡಿರದೆಹೊಕ್ಕನು ದೂತನೆಂದಾರಾಯ
ನೊಲಗವ || ೨೮ || ದರುಶನವನಿತ್ತವನಿಪಾಲನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು | ನರವೃಕೋ
ದರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು || ಧರಣಿಪನ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕು | ಳ್ಳಿರಲಿದೇನೈ
ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ | ಬರವು ಬೇಗದೊಳಾಯೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಭೀಮ || ೨೯ || ಬರವು ಬೇರೇ
ನೊಡೆಯರಟ್ಟಿದ | ರರಸನಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದ ಜೂಜನೊ | ಳೊರಸೊರಸು ಮಿಗೆ ವೆಸೆದುದಿತ್ತಂ
ಡಕ್ಕೆ ಮನಮುನಿಸು || ಹರೆದುಹೋಯ್ದುದು ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊ | ಳೆರಡರಸುಗಳು ಜೂಜ
ನಾಡಲಿ | ಮರಳಿಬಿಜಯುಂಗೈವುದೆಂದಟ್ಟಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೦ || ಮರಳಿ ಕರಸುವುದೆಂದು ಕಂಬನಿ
ವೆರಸಿ ಕುರುಪತಿ ಪಿತನ ಚಿತ್ತವ | ಕರಗಸಿದನೋ ಮೇಣು ತಾ ಕರಸಿದಳೊ ಗಾಂಧಾರಿ || ಕರಸುವ
ವದಿರು ಭಂಡರೋ ಮೇ | ಣ್ಯರಳಿ ಹೋದರು ಭಂಡರೋ ನೀ | ನರಿವುದೇನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕನೆಂದ
ನಾಭೀಮ || ೩೧ || ಬೊಪ್ಪನವರಟ್ಟಿದರೆ ತಿವತಿವ | ತಪ್ಪನೆನೆವರೆ ಭೀಮ ಸೈರಿಸು | ತಪ್ಪನಾಡಿದನೆವಗೆ
ಮುನಿವಳೆ ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿ || ತಪ್ಪಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಪಾಂಡು ಕುಂತಿಗೆ | ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮರುಳಾಟವಾ
ಗಲಿ | ತಪ್ಪುವನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದನು ನಗುತ ಯವಸೂನು || ೩೨ || ಖಳರು ಮೊದಲಲಿ ಕೌರವರು
ಕಲಿ | ಮೊಳೆಯನಂಕುರಿಸುವಕುವಿದ್ಯಾ | ಕಲಿತವನಾಯರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳವರಸಂಗದಲಿ || ತಿಳಿದು
ನಡೆವವನಲ್ಲವಿದು ನಿ | ಮೇಲದನೀತಿಗೆ ಸಲ್ಲ ನಿಜಪಿತ | ನೊಳಗು ನಿರ್ಮಳವಿಲ್ಲವೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿ
ಭೀಮ || ೩೩ || ನೆನಹಿನಭಿಮತವಲ್ಲ ದುರ್ಯೋಧ | ಧನನ ಸೌಬಲಕರ್ಣರಭಿಮತ | ಜನಪ ದೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯಲಂಘ್ಯವಿದು || ಅನುನಯದ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ನೀವ್ತು | ಸ್ತಿನಪುರಿಯ ಹೊ

ಕ್ಷಾಗ್ ಘನಕಾ | ನನಕೆ ಗಮಿಸುವಿರೆಂದರಾಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳು || ೩೪ || ಕರೆಯೆಕಾದುವುದಾಡು
 ವದು ಸಂ | ಗರಕೆ ಜೂಜಂಗಿದು ಮಹೀಶರ | ಪರಮಧರ್ಮವಲೇ ನಿಡಾನಿಸೆ ವೈದಿಕಾಂಗದಲಿ || ಗುರು
 ವಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನು | ಕರಸಿದಲ್ಲಿ ವಿಘಾತಿ ಬಂದರೆ | ಬರಲಿ ಸೈರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂ
 ದನನ || ೩೫ || ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯ ಮಿಾರಿ ಬಳಸವು | ದನುಚಿತವು ನಮಗಿನ್ನು ಭೀಮಾರ್ಜುನನಕ್ಕು
 ಲಸಹದೇವರಭಿಮತವೆಮ್ಮ ಮತವೆನಲು || ಮನವೊಡಲು ಕರಣಂಗಳಾತ್ಮಂ | ಗನುಚರರೊ ಬಾಧ
 ಕರೊ ನಿಮ್ಮಯ ಮನಕೆ ಚೆಮ್ಮಾವುಗೆಗಳೆಂದರು ಕವನಚಾದಿಗಳು || ಮರಳಿ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡಲಿ ಶಿಷ್ಟರ |
 ಕರಸಿ ಹೇಳೆನುತವನಿಪತಿಗಜ | ಪುರಿಗೆ ತಿರುಗಿದನರಿಯನೇ ಕೌರವನಕ್ಕುತ್ರಿಮವ || ಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿದ ಪಿ
 ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿಯ | ಹುರಿಬಲುಹಲೇ ಧರ್ಮಸುತನೊಡೆ | ಮಂಚಲಾಪನೆ ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯಮಹೀ
 ಪಾಲಾ || ೩೬ || ಸುತರು ಸಚಿವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜ | ಸತಿಯಾರಾಪ್ತರು ಬಂಧುಗಳು ಭೂ | ಪತಿಗ
 ಳನುಜರು ಬುಧರು ಚಾತುರ್ಬಲದನಾಯಕರು || ಮತವು ಮರಳುವದಲ್ಲ ಧರಣೀ | ಪತಿಯನುತ್ಸಾಹಿ
 ಸುವಗತಿ ಸಂ | ಗತವಲೇ ನಮಗೆನುತ ನಡೆದುದು ಬುಧಜನಸ್ತೋಮ || ೩೭ || ಭರದಪಯಣದಲಿವರು
 ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಬಿಟ್ಟರು | ಪರರಚಿತಗಜತುರಗಶಾಲೆಯ ವಿಪುಲವಿಭಿಯಲಿ ||
 ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ | ಮೊರೆವಭೇರಿಯ ಬಹಳಕಹಳಾ | ಸ್ವರದ ಕಳಕಳ ತೀವಿತಬುಬವಾಂಡ
 ಖರ್ಪರವ || ೩೮ || ವಿನಿದದ್ಭುತರಭಗವಿದಲಾ | ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮರಳಿ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ ಬಲ
 ಬಂದು ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ || ವಿನಕೌರವರೊಡನೆ ಶರಸಂ | ಧಾನವೋ ವಿನಯಾನುಗು
 ಣಸಂ | ಧಾನವೋ ತಾನೆನುತ ಗಜಬಜಸಿದುದು ಗಜನಗರ || ೪೦ || ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ನೃಪತಿ ಪರಮಿತ್ರ
 ಪರಿಜನದಲಾರಾಜಬೀದಿಯ | ನೆರವಿನೆರವಿಯ ಜನದ ಪುನರಾಗಮನವಿಸ್ಮಯವ || ಪರಿಣತಸ್ತ್ರೀಬಾಲ
 ವೃದ್ಧರ | ವಿರಸವಚನವನಾಲಿಸುತ ನೃಪ | ನರವನಿಗೆ ಬಂದೆರಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರ
 ಯಲಿ || ೪೧ || ಸೋಲದಲಿ ಮನನೊಂದು ಹೋಡುದು | ಹೋಲದೆಮ್ಮಭಿಮತಕೆ ನಿಮ್ಮೊಳು | ಮೇಳ
 ದಿಂದೊಂದಾಗಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳೆ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಮಾಡುವದು ಸದ್ಯೂ | ತಾಳಿಯಲಿ ರಮಿಸು
 ವದು ಮನದವಿ | ಟಾಲವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆಂದನಂಧನೃಪ || ೪೨ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೆ ನೀವೀ
 ವೈತಿಕರಕೆ ಮನ ಬಹರೆ ಸುಖಸಂ | ಗತಸುಹೃದ್ಯೂತದಲಿ ರಮಿಸೈ ಕಂದ ಹೋಗೆಂದು || ಸುತತನದ
 ಸೌಹಾರ್ದಸಂಭಾ | ವಿತದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಧರಣೀ | ಪತಿಯನುಪಚರಿಸಿದನು ಚದುಲಿಗತನದಿ ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರ || ೪೩ || ಸರ್ವಲೋಕವಿನಾಶಕರವಿ | ಗುರ್ವಣೆಯದೈವಾಭಿವಾಕಕೆ | ದರ್ವಿಯಾಯಿತು ಧರ್ಮ
 ಪುತ್ರನಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತಾರ || ಸರ್ವಜನವೊಂದೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೊರ್ವನೊಂದೆನೆ ಶಕುನಿಕೌರವ |
 ರಿರ್ವರೊಂದೆನೆ ಜೂಜನಭಿಮತವರಸಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಕಂದುಕುಳ್ಳಿದುದು ಸಭಾಸದ | ವೈದ ನೆರೆ
 ದುದು ಮತ್ತೆ ಜೂಜನ | ದಂದುಗದ ದುರ್ವ್ಯಸನ ಮುಸುಕಿತು ಧರ್ಮನಂದನನ || ತಂದು ಮೊಣಮೆ
 ಯಸಾರಿವಲಗೆಯ | ನಂದು ಮೋಹರಿಸಿದರು ಜೂಜಂ | ಗಿಂದುಕುಲದ ಮಹೀಶನನುವಾದನು ಸರಾ
 ಗದಲಿ || ೪೫ || ಎಳ್ಳೆನಿತುಖಯಖೋಡಿಚಿತ್ತದೊ | ಳಿಲ್ಲನಿಜಪಾಂಡಿತ್ಯಪರಿಣತೆ | ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಖುದು ಬೆದ
 ರಿಹೋಯ್ದು ವಿವೇಕವಿಸ್ತಾರ || ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯ ಕೇಳಮೇಳಕೆ | ಚಲ್ಲಣವ ವೆಂಟಣಿಸಲ್ಪಾಜನ |

ಮೈ ಮರಗಿತು ಧರ್ಮಜನ ಮರುಜೂಜನುಬ್ಬಟೆಗೆ ||೪೬|| ತೆಗೆದು ಸಾರಿಯ ಹೂಡಿ ಹಾಸಂ | ಗಿಗಳ
ಹೊಸದನು ಶಕುನಿ ಧರ್ಮಜ | ಹೊಗಳು ಹೊಣೆಯನು ವಚನಿಸೊಡ್ಡವನಿದು ವಿನೋದವಲೇ ||
ಬಗೆವವೊಂದೇಹಲಗೆ ಮೇಲಣ | ದುಗ್ಗಣಸಲ್ಲದು ಜೂಜುಗಾರರ | ವಿಗಡತನವೆಲ್ಲೆಂದು ನೈಪತಿಗೆ
ಸೂಸಿದನು ನಗೆಯ ||೪೭|| ಲಲಿತರಾಗದ ರಸದಗೋರಿಯ ಬಿಲುಸವಿಯ ಮೃಗದಂತೆ ವಿಷಯದ |
ಘಳಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ಪೊಡಕಿ ಬಿದ್ದಸುಯೋಗಿಯಂದದಲಿ || ಕಲಿತವಿಕಳಾವೇಶದಲಿ ವಿ | ಹ್ಯಲಿತವಿವಿಧ
ಶ್ರೋತ್ರನಯಸಂ | ಚಲಿತನಂದನು ಶಕುನಿ ನೀನಡಿಯೊಡ್ಡವೇನೆಂದು ||೪೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿನ್ನ
ಧಾರುಣಿ | ಕುರುಪತಿಯ ನೆಲನೊಡ್ಡನಿನ್ನಾ | ಯೆರಡರಸುಗಳೊಳಾರು ಸೋತರು ಸೋತಭೂ
ಪತಿಗೆ ||ವರ.ಪಹನ್ನೆ ರಡರಲಿ ವನದೊಳ | ಗಿರವು ಮೇಣಜ್ಞಾ ತವೊಂದೇ | ವರಪ ಹದಿನಾಲ್ಕರಲಿ
ಹೊಗುವುದು ತಮ್ಮಪಟ್ಟಣವ ||೪೯|| ವರೆಯಲಿಹುದಜ್ಞಾ ತವಾಸದೊ | ಳೆದರಾದೊಡ ಮತ್ತೆ
ವನದಲಿ | ಚರಿಸುವುದು ಹನ್ನೆರಡವರಪವು ಸತ್ಯಭಾಷಯಲಿ || ಮುರಿದು ತಪ್ಪಿದನೃಪನೀಶ್ವರ |
ನರಿವನೈಸಲೆ ರಾಜಧರ್ಮವ | ಮೆರೆವರಾಡುವುದೊಡ್ಡವೀಪರಿಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೫೦|| ಅಂಜುವರೆ
ನಿಲು ಜೂಜುಗಾರರ ಭಂಜವಣೆಗೊಳಗಹರೆ ಬಾ ನೃಪ | ರಂಜಲಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದೆ ಪರಮದೃಶ್ಯತರ
ಸಸುಧೆಯ || ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲ ಜೂಜಿಗೆ | ಕಂಜಭವ ತಾನೆನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲ | ರಂಜದಿಹರಾರೆಂದು
ಗರುವವ ಸೂಸಿದನು ಶಕುನಿ ||೫೧|| ಉಗ್ರಭಾಷೆಯದೇಕೆ ತಿವತಿಸಿ ವಿಗ್ರಹಪ್ರತಿಮೆಯಾದ ವಿಷಮಾ
ವಗ್ರಹದಲಿದು ಬೆಂಡುಹೋಗದೆ ಭರತಸಂತಾನ || ನಿಗ್ರಹಿಸಲೇಕಕಟ ಕುರುಕುಲ | ದಗ್ರಯನನೆಂದ
ಖಿಳಸಚಿವರು | ದಗ್ರಚರಿತರು ಮುರಿದು ನಡಿದರು ನೀತಿವಚನದಲಿ ||೫೨|| ವಿದುರ ಗುರು ಗುರು
ಸೂನು ಬಾಹ್ಯಕ | ನದಿಯಮೆಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತೀ | ಸುದತಿ ಭೂರಿಶ್ರವಯುತಸ್ಸುರ್ವೀರ್ಣಸ್ಯಂ
ಜಯರು || ಇದು ವಿಷಮವೆಂದಾಕೃಪದ್ರಾ | ಪದಿವೈಕೋದರಪಾರ್ಥಯಮಳರು | ಕುದಿದರೊಳಗೊ
ಳಗಾಡಲಮ್ಮದೆ ರಾಯರಿದಿನಲಿ ||೫೩|| ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಿ ದುವ್ಯಸನವಿಷಮ | ವೈತಿಕರದ ಭಾಷೆಯನು
ನೃಪ ಮಿಗೆ | ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಹೊಸದು ಹಾಸಂಗಿಗೂ ಹಾಯ್ಕಿದನು || ಸತಿಯ ದಕ್ಷಿಣನಯನವೀರ್ಣಾ
ಪತಿಯ ವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಗಳು ದು | ಗತಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ತೋರುತಿರ್ದವು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೫೪||
ದಾಯವೇ ಮರುಪುರುತು ದುಗತಿಗೆ | ನಾಯಸವಲೇ ಚೌಕವೊಂದೇ | ಕಾಯಲಾಗದೆ ಹಾಯ್ಕಿದು
ಯ್ಕೆಂದೊದರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ರಾಯ ಸೋತನು ಧರ್ಮಸುತ ಕುರು | ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕಟ್ಟು ಗುಡಿ
ಯನು | ರಾಯನೂರೊಳಗೆಂದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿದನಾಶಕುನಿ ||೫೫|| ಹಣುಗಿತರಸನ ಪದನ ತಾಳಿಗೆ
ಯೋಣಗಿತವನಿಗೆ ನಟ್ಟುಡಿಟ್ಟಿಯ | ಮಣಿದನೆನಹಿನ ಮುರಿದಮಹಿಮೆಯ ತಾಗಿದಪದಸೆಯ || ಜುಣು
ಗಿದುಬ್ಬಿನ ಸತ್ಯದಲಿಕೇ | ವಣಿಸಿದಂವಿನ ವಿಕೃತಿಕರ್ಮದ | ಕುಣಿಕಗೊಲೆದೊಲೆದರನಿದ್ದನು ಹೊತ್ತ
ದುಗುಡದಲಿ ||೫೬|| ಉಬ್ಬು ಮುರಿದುದು ತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರ | ನೊಬ್ಬರಿಕ್ಷಿಸಿ ಕೈಯಗಲ್ಲದೆ | ನಿಬ್ಬ
ರಬೆ ನಿಡುಸುಯ್ಲ ಬೋಡಿಯಮನದ ಕಳ್ಳು ದಿಯ || ಜಬ್ಬರಿಯ ಜಾಣಿಕೆಯ ಚಿಂತೆಯ | ಹಬ್ಬಗೆಯ
ಹರವಸದ ಬೇದದ | ಮೆಬ್ಬಿನಲಿ ಹಣುಗಿದರು ಪವನಜಫಲುಗುಣಾದಿಗಳು ||೫೭|| ಕಂಡನೇ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನನು ಕೈ | ಕೊಂಡನೇ ವನದೀಕ್ಷೆಯನು ಪಿತ | ನಂಡಲೆದು ಕೃಷ್ಣಾ ಜನವನುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತನ

ಲೇ || ಚಂಡಿಗೂಂಡರೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿನ | ಭಂಡತನ ಬಾರದಲೆ ವನವಾ | ಬಂಡಲಪ್ರಸ್ಥ ವಲೆ ನಿನಗಿ
 ನ್ನಿಂದಳಿದುಬಿಡು ||೫೮|| ಕಳೆದು ಬಿಡುರು ಮತ್ತೆ ರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ವಿವಿಧಾಭರಣವನು ಪರಿ |
 ಲಲಿತಕೃಷ್ಣಾಜನವ ಹೊಡೆದರು ಹಾಯ್ಕಿ ಹಚ್ಚಡವ || ನಳಿನಮುಖಿ ನಳನಳಿಪಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯ
 ಲಂಕಾರವನುಗಿದು ಸಭೆ | ಯೋಳಗೆ ಬಿಡುಳು ನಿಂದಳಬಲೆ ನಿಜಾಭರಣಪದಲಿ ||೫೯|| ಸಾಲದೇ
 ನಿಮಗಿನ್ನು ಕೊರವ | ರೋಲಗದ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ ವನ | ಮಾಲೆ ಕೊರಳಿಂಗಲ್ಲ ಚರಣಾಭರಣವಾ
 ಯಿತಲೇ || ಬೀಳು ಕೊಳಿರೇ ಬೊಪ್ಪನವರನು | ಮೇಲೆ ಮೋಹದತಾಯಲಾ ನಡೆ | ಯೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ
 ಕೊಂಬೆವೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಮ ||೬೦|| ಬಂದರಿವರರವನಿಗೆ ನೇಮವೆ | ಯೆಂದು ಪದಕೆರಗಿದೊಡೆ
 ಕಣುನೀ | ರಿಂದನನಿದನು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುವನೇ || ಇಂದುಮುಖಿ ಮರುಗಿದಳು ಸಾವಿ
 ನ್ನಿಂದ ಕಾಬೆವು ನಿವೃತ್ತಕಟಕ | ಚಂದಳತಿಮೋಹಿತಯಲಾಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ ||೬೧|| ವನದೊಳತೃಪ್ತ
 ಯಾಸನೀವೆಂ | ತನುಭವಿಸುವಿರಿ ಪಾಪಿದುರ್ಯೋ | ಧನನ ದುರ್ಜನಸಂಗ ನಿವುಗಿದು ಸಿಂಗಿಯಾದು
 ದಲೇ || ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಂತು ತೋಳಲುವ | ಕನವರತ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ಘಟ್ಟವ | ನೆನುತ ನುಡಿದಳು
 ಕುಟಿಲಗರ್ಭದಗುಣದಬೆಳವಿಗೆಯ ||೬೨|| ಬೀಳುಕೊಡಿರೇ ಸಾಕು ಬಹಳಕ್ಕ | ಪಾಳುಗಳಲಾ ವಿಧಿಯ
 ಚಿತ್ತವಿ | ಟಾಳಗತಿಗೇನಾಯ್ತು ಹದಿಮೂರಬುದವವಧಿಯಲೇ || ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಜರಗವನೀ |
 ಪಾಲನೆಯ ಪರುತವದಪಟ್ಟವ | ಪಾಲಿಸುವಿರಿದಕೇನುಹೊಲ್ಲೆ ಪವೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೬೩|| ಫಲಕಜದ
 ಪಲ್ಲವದ ಪದಕರ | ತಳದ ವಿಪುಲತಮಾಲಪತ್ರದ | ಲಲಿತಕೇತಕಿನಿಖದ ದಾಡಿಮದಂತಪಂಗ್ತಿಗಳ ||
 ನಳಿನನಗನದ ಮಧುಪಕುಲಕುಂ | ತಳದ ವನಸಿರಿ ಸವತಿಯಾದಳು | ಜಲಜಮುಖಿಪಾಂಚಾಲೆಗೆಂದನು
 ಧಾವ್ಯಮುನಿನಗುತ ||೬೪|| ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಾನ್ಯಪ | ಭವನವನು ಹೊರವೆಂಟರೊಡನು |
 ತ್ಸವವಿಹಿನರು ವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌತಮರು || ಅವನಿಪತಿದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗ | ಕವನಸಹಭವ
 ರುಳಿಯ ಬಂದುದು | ವಿವಿಧಜನದೊತ್ತೊತ್ತೆ ವಸಗತು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ||೬೫|| ಸಂದಣಿಸಿದುದು
 ಕೇರಿಕೇರಿಯ | ಮಂದಿ ಮನೆಮನೆಮೇಲೆ ಘನತರ | ವೃಂದದಲಿ ಪುರಸದನತಿಖರೌಘದಲಿ ಶೋಕಿ
 ಸುತ || ನಿಂದುದಲಿಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಕ | ಬಂದ ಕೆತ್ತದು ಬೀದಿ ಪುರಜನ | ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದನ್ಯ
 ಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೬|| ಕುತ್ತುದಲೆಗಳ ಮೃಗದತೊಗಲಿನ | ಸುತ್ತುಹೊಡಕೆಗಳೆಡದಕ್ಕುಗ
 ಳೊ | ಕೆತ್ತಿದಾಯುಧತತಿಯ ಭಂಗದಘೂರಿತಾಪದಲಿ || ಹೊತ್ತುವೆಡಗಳ ಹೊಗೆವಪೋರಯ |
 ಕೆತ್ತಡದಕಡುಗೋಪಸಮತೆಗ | ಕೆತ್ತಡಿಯತಡವಾಯ್ವನೈ ಪರೈತಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೭|| ಮುಂದಣಾ
 ತನುಪಾರ್ಥಸಾತನ | ಹಿಂದೆ ಭೂಪತಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಹಿಂದೆ ಮಾಬ್ರೀತನಯರಿಬ್ಬರಹಿಂದೆಪಾಂ
 ಚಾಲೆ || ಹಿಂದೆ ಕುಂತೀದೇವಿಯಾಕೆಯ | ಹಿಂದಣಾತನು ಭೀಮನೆಂದಾ | ಮಂದಿತೋರಿದುದೊಬ್ಬ
 ರೊಬ್ಬರಿಗವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೬೮|| ಪರನಜೋಡು ಮುರಾಂತಕನಸಮ | ದೊರೆ ವಿರಿಂಚನಪಾಡು
 ಶಕ್ರನ | ಸರಿಸದವರಿಗೆ ಭಂಗವೀವಿಧಿಯಾವಿಪತ್ತುಗಳೇ || ನರರನೀಕೊರವರಮಿಕ್ಕಿನ | ನೋರಜುಗಳ
 ಪಾಡೇನು ತಿವತ್ತಿವೆ | ಕರಾಣಿಯಲ್ಲವಿಧಾತ್ರನೆಂದುದು ನೆರದಜನನಿಕರ ||೬೯|| ಕೇಳಿದಭಿಮನ್ಯುಪ್ರ
 ಮುಖಭೂ | ಪಾಲತನುಜರು ಸಚಿವರಾಪ್ತರು | ಪಾಳೆಯದತಲ್ಲಣದಕಯಖೋಡಿಯಮನೋವ್ಯ

ಭೆಯಾ || ಹೇಳಲಿಯೆನು ಬುದುಕಂಡರು | ಗೋಳಿಡುತ ಪದಕರಗವು ನೃಪ | ನಾಲಿನೀರೇರಿದವು
 ನನೆದರು ನಯನವಾರಿಯಲಿ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ಪರಿವಾರವನು ನಿಮ | ಗರಸು ಕೌರವನೆಮ್ಮಗಜರಥ |
 ತುರಗಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೆತ್ತು ಭಂಡಿಕೊಟಾರಕೊಪ್ಪರಿಗೆ || ಸರಕುಸರ್ವಸ್ವಗಳು ಕೌರವ | ನರಮನೆಗೆ ನಡೆ
 ಯಲಿ ವೆನಾಂತದೊ | ಳಿರವು ನಮಗೆಂದರುಹಿದನು ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಹದೇವ ||೨೧|| ಕರಿಗಳನು ಕೌರ
 ವನಮಾವಂ | ತರಿಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿದರು ರಥಹಯ | ತುರುಗಳುಂ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಸೂತರಿಗೆ ಗೋವ
 ರಿಗೆ || ಸರಕನವನಿಜನನುಚರರಿಗು | ತ್ತರಿಸಿದರು ಪಾರಕವನೊಪ್ಪಿಸಿ | ವರಸುಭಟರಳವಡಿಸಿಕೊಂ
 ಡರು ಕಾನನೋಚಿತವ ||೨೨|| ಹರಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕಾತನ | ಚರರು ಸಚಿವರು ಹೊಕ್ಕು ಪಾಂಡವ |
 ರರಮನೆಯ ಮುದ್ರಿಸಿದರಲ್ಲಿಯ ನಾಡುಬೀಡುಗಳ || ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಠಾಣಾಂ | ತರದನಾ
 ಯಕವಾಡಿಗಳ ಸಂ | ವರಣೆಗಳ ಸಂತವಿಸಿದರು ಕುರುರಾಜಮುದ್ರೆಯಲಿ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳ್ದಾ
 ಶ್ಚರ್ಯವನು ಗಜ | ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳಿವರು ಬರುತಿರೆ | ದುರುಳದುಶ್ಚಾಸನನು ಮಿಗೆ ಹರಿತಂದ
 ನೆಡಿಸುತ || ಬೆರಳನಾಡಿಸಿ ಹೋದರೀಹೋ | ದರಸುಕಾನನಡೆತ್ತು ಪುನರಪಿ | ಸರಿದವೆತ್ತುಗಳೆನುತ
 ಬಂದನು ಹಿಂದೆ ಪವನಜನ ||೨೪|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮನುಬ್ಬಿದ | ಪರುಷಹೃದಯನ ಮನದರೋ
 ಪದೊ | ಳರಸನನು ನೋಡಿದನು ಭೂಪತಿ ಮೊಗದಸನ್ನೆಯಲಿ || ತಿರುಹಿದನು ತಮ್ಮನನು ಗದೆಯನು
 ತಿರುಗಿ ಹಾಯಿಕಿ ಹಿಡಿದು ಮಾರುತಿ | ಯರಿಸನಾಚ್ಚಯೊಳಂಜ ನಡೆದನು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||
 ಪುರವ ಹೊರವಂಟವರು ಗಂಗಾ | ವರನದಿಯ ತೀರದಲಿ ನಿಂದರು | ಪರಿಜನವ ಕಳುಹಿದರು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರನ ಪಸಾಯಿತರ || ಗುರುಜನಕೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರು ನದೀಜದೊಣಕೃಪರನು |
 ಕರೆದು ಕುಂತಿಯ ನಿಲಿಸಿದರು ವಿದುರನ ನಿವಾಸದಲಿ ||೨೬|| ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದು ವಿದುರನರಸನ | ನಿಲ
 ಯಕೈತಂದನು ಕುಮಾರರ | ಕಳುಹಿ ಬಂದೈ ತಮ್ಮ ಮತೇನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನ || ಉಳಿದವರ ಹದ
 ನೇನು ದುರುಪದಿ | ಲಲನೆಯೇನೆಂದಳು ನಿದಾನವ | ತಿಳಿದು ಬಂದೈ ಹೇಳೆನುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೆಸ
 ಗೊಂಡ ||೨೭|| ಮುನಿಪ ಜಪಿಸುತ ಹೋದನಗ್ನಿಯ | ವಿನುತಸೂಕ್ತವನೆತ್ತುಗೈದುವಿ | ನನಿಲ
 ಜನು ದುಗುಡದಲಿ ಫಲುಗುಣಯಮಳರೊಂದಾಗಿ || ವನಿತೆಯನು ನಡುವಿಟ್ಟು ಹೊರವಂ | ಟನು
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿ ನಿಯತದಿ | ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಪದಯುಗವ || ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಜಂತೈಮಹಿಮ ಗದಾಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ
 ಪುಷ್ಪವಚಪಟ್ಟದೀ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮದ್ಭೋಗಿಂದ್ರ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿತ
 ಮಹಾ ಕರ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳು ಸಭಾಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು. ॥
ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❀ ಕ'ನ್ನಡಮಹಾಕಾರ'ತ—ಅರ'ಣ್ಯಪರ್ವ. ❀

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಸಕಲರಾಷ್ಟ್ರವನುಳಿದಿವರು ಕಾ | ಮೃಕಮಹಾಕಾನನದೊಳಗೆ ಕೀ |
ಚಕಕುಲಾಂತಕ ಕೆಡಹಿದನು ಕಿಮ್ಮಾರದಾನವನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಗಂಗಾತೀರದಲಿ ಭೂ | ಪಾಲಕರು ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದು
ರಾಧ್ಯಖಿಳಬಂಧವರ || ಬೀಳುಗೊಟ್ಟರು ಗಜಪುರದ ಜನ | ಜಾಲವನು ಕಳುಹಿದರು ಗಂಗಾ |
ಕೂಲದುತ್ತರಭಾಗದಲಿ ಮಾಡಿದರು ವಿಶ್ವಮವ ||೧|| ನಿಲಿಸೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದರರಸನ | ಬಳಿಯಲಗ್ಗದ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ | ರೊಲಿದು ಸಾಂದರಾಜಪುತ್ರರು ಹಲವುಮನ್ನಣೆಯ || ಬಲುಭಟರು ಬಾಹತ್ತರ
ದನಿ | ಶ್ವಲನಿಯೋಗಿಗಳಾಶ್ರಮಿಗಳ | ಗ್ಗಳೆಯವಿಪ್ರಸ್ತೋಮ ಬಂದುದು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨||
ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೂಮಿಭಾರದ | ನೆರವಿಯನು ಗಲ್ಲವಲಿ ಕರವಿ | ಪ್ವರಸ ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುಯ್ದನು
ಬೈದು ದುಷ್ಕೃತವ || ಧರಣಿ ಸೇರಿದುದಹಿತಲಗೆ ಕರಿ | ತುರಗರಥಮೆವುಗಿಲ್ಲ ವಿವಿನದ | ಪರಿಬವಣೆಗಿ
ವರೇಕೆ ಬೆಸಗೊಳು ಭೀಮ ನೀನೆಂದ ||೩|| ನಿಲ್ಲಿರೈ ದ್ವಿಜನಿಕರ ಕಳುಹಿಸಿ | ಕೊಳ್ಳಿರೈ ಪುರವರ್ಗ
ನೇಮವ | ಕೊಳ್ಳಿರೈ ಪರಿವಾರ ಮಕ್ಕಳುತಂದೆಮೊದಲಾಗಿ || ಎಲ್ಲಿ ಮೆಳೆಮರಗಾಡುಪಲ್ಲವ | ಪುಲ್ಲಫ
ಲಪಾನೀಯಪೂರಿತ | ವಲ್ಲಿರಾಯನ ಸಜ್ಜೆಯರಮನೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೪|| ಅವನಿಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು
ಬಹಳಾ | ಣವವ ಹೊಗು ಹಿಮಗುರಿಯಲಿರು ಭೂ | ವಿವರಗತಿಯಲಿ ಗವಿಸು ಗಾಹಿಸು ಗಹನಗ
ಹ್ವರವ || ಎನಗೆ ನೀನೇ ಜೀವ ನೀನೇ | ವಿವಿಧಧನಗತಿ ನೀನೆಮತಿ ನೀ | ನವಗಡಿಸಬೇಡಕಟ ಕೃಪೆ
ಮಾಡೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೫|| ತುಂಬಿದುದು ಕಂಬನಿಯನಕಟ ವಿ | ಡಂಬಿಸಿತೆ ವಿಧಿಯೆನ್ನನಿಬರ |
ನಂಬಿಸುವಪರಿಯಂತುವಸನಗ್ರಾಸವಾಸದಲಿ || ತುಂಬಿಸಿರಿಗೆಡೆಯೊಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಮುಂಬಿಗ
ನೊಳಪಡೆಸೆಯ ಕುಂತದ | ಚುಂಬಿಗನೊಳೆನುಂಟುಫಲವೆಂದರನ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೬|| ಖೇದವೇಕಲೆ
ನೃಪತಿ ಹರುಷವಿ | ಪಾದದಲಿ ಸುಖದುಃಖದಲಿ ನುತಿ | ವಾದಪರಿವಾದದಲಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಗಳಲಾದ್ವಿ
ಜರು || ಈದುರಂತದಚಿಂತೆ ಬೇಡಲೆ | ದ್ವಾದತಾತ್ಮನ ಭಜಿಸಿದೊಡೆಭ | ಕ್ಷ್ಯಾದಿಬಹುವಿಧದನ್ನ
ಸಿದ್ಧಿಪುದೆಂದನಾಥವ್ಯ ||೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೆಳ್ಳಾಂವ್ಯವಚನಾಂ | ತರದೊಳಮರನದೀವಿಗಾಹನ |
ಪರಮಪಾವನಕರಣನೀಕ್ಷಿಸಿ ತರಣಿಮಂಡಲವ || ಮುರುಹಿ ಮೂಲಾಧಾರಪವನನ | ನುರುಸುಷುಮ್ನೆಗೆ

ನಗು ನಿಚ್ಚುಟ | ವರಸವಾಧಿಯಲಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೮|| ವರವ ಕೊಟ್ಟನು ನಿನಗೆ ಹೇಮದ | ಚರುಕವಿದೆ ವಿವಿಧಾನ್ನಪಾನೋ | ತ್ವರದ ತವನಿಧಿ ನಿನ್ನವಧು ಬಾಣಸನಕರಣದಲಿ || ವಿರಚಿಸಲಿ ಬಳಿಕುಣಲಿ ಶತಸಾ | ವಿರವನಂತವು ನೀವು ಬಳಿಕಂ | ಬುರುಹಮುಖಿ ಮರುದಿವಸವೀಪರಿ ಯೆಂದನಾದ್ಯಮಣಿ ||೯|| ಭೂಮಿಪತಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ನಿನ್ನೀಮಸಂತೋಷದಲಿ ಸುಜನ | ಸ್ತೋಮ ರಕ್ಷಣಕಾದನಿರ್ವಾಹದನಿರೂಢಿಯಲಿ || ಅಮುನೀಂದ್ರಂಗೇರಗಿ ಬಳಿಕೀ | ಭಾಮಿನಿಯ ಕರೆದೀಹ ದನ ಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂದರುಹಿದನು ತನ್ನ ಸಹೋದರವ್ರಜಕೆ || ಇವರು ತಿರುಗಿದಲತ್ತಲಡವಿಯ | ಭವಣಿಗೆಯ ಭಾರಾಂಕಭಾಷಯ | ಲವಿರಳಿತಜನಜಾಲಸಹಿತಾರಣ್ಯವಾರ್ಗದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ ತ್ತಲಾಕಾ | ರವನ ನಗರಿಗೆ ಪಾಠಿಕಾಂಕ್ಷಿ | ಪ್ರವರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿ ರವ ||೧೦|| ಮುನಿಯ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಕೌರವ | ಜನಪಸಾಯುಷಿಮುಖ್ಯನೀತನ | ವಿನಯರಚನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ರಾಜಕಾರಿಯವ || ನಿನಗದೊಂಬೇಕೊರತೆ ಪಾಂಡವ | ಜನಪರನು ಜೂಜನಲಿ ಸೋಲಿಸಿ | ಕನಲಿಸಿದನು ದರಿಂದ ಬಲುಗೇಡಮುದು ನಿನಗೆಂದ ||೧೧|| ಹೋದಕೃತಿಯಂತಿರಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನಾದರೆಯು ಕೌಂತೇಯರನು ಕರೆ | ದಾದರಿಸಿಕೊಡು ಧರೆಯ ನೆನೆ ಖೊಪ್ಪಲಿಸಿ ಖಾತಿಯಲಿ || ಹೊ ಯ್ದತೊಡೆಯನು ಹಗೆಗೆ ಕೊಡುವನೆ | ಮೇಲಿನಿಯ ನೆನೆ ರೋಷತಿಖಿಯಲಿ | ಕಾದದೀತನಹೃದಯ | ಶಪಿಸಿದನಂದು ಮೈತ್ರೇಯ ||೧೨|| ತೊಡೆಗಳನು ಕಲಿಭೀಮ ಬವರದೊ | ಳುಡಿದು ಕೆಡಹಲಿಯೆಂದು ಶಾಪವ | ಕೊಡಲು ಮುನಿಪನ ಸಂತವಿಚ್ಛನು ಬಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ತೊಡೆಗೆ ಬಂದುದು ತೋಟ ಸಾಕಿ | ನೊಡಬಡಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಯ | ನುಡಿಗೆ ಮರುಮಾತಿಲ್ಲ ನುತ ಮುನಿ ಸಂದನಾಶ್ರಮಕೆ || ಆಮಹಾಮುನಿಶಾಪಭಯವನು | ಭೀಮಸೇನನ ಬಲಹ ನೆನೆನೆನೆ | ದಾವನಸ್ಸಿನ ಬೇಗೆಯಲಿ ಬೆದೆ ಬೆಂದು ಬೇಸರಲಿ || ಭೂಮಿಪತಿ ಕರೆಸಿದನು ವಿದುರನ | ನಾಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯನು ಮುನಿಪನ | ತಾ ಮಸವನರುಹಿದೊಡೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೩|| ತಪ್ಪದಿದು ನಿನ್ನಾತಗಳ ಭುಜ | ದರ್ಪತೀವ್ರ ಜ್ವರದ ವಿಕಳರ | ನೊಪ್ಪಿತಾದೆ ಸುಯೋಧನಾದ್ಯರು ಜನಿಸಲೀಧರಗೆ || ತಪ್ಪುವದೆ ಋಷಿವಾಕ್ಯಸಂ ಧಿಯೊ | ಳ್ಪಿಗೊಳು ಪಾಂಡವರನಲ್ಲದೊ | ಡಪ್ಪಿಕೊಂಬಳು ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೆಂದ || ಎನಲು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕೌರವ | ಜನಪನೀತನ ಬೈದುಕುಂತೀ | ತನುಜರಲಿ ಬಾಂಧವನಲಾ ಹೋಗ ವರ ಹೊರಗೆಂದು || ಮುನಿದು ಗರ್ಜನೆ ಜೀಯ ಕರಲೇ | ಸನುತ ಮನದುಬ್ಬಿನಲಿ ಪಾಂಡವ | ಜನಪರಿ ಹಕಾವ್ಯಕವನಾಂತರಕೈದಿದನು ವಿದುರ ||೧೪|| ಇಬರುಗೊಂಡರು ಹಿರಿದುಮನ್ನಿಸಿ | ವಿದುರನನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಗುರುನೃಪ | ನದಿಜಘ್ನತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲಗಳ || ವಿದುರನಾಗಮನಪ್ರ ಪಂಚದ | ಹವನಲ್ಲವ ಕೇಳಿದರು ಹೇ | ಳಿದನು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿದುರಂಗೆ ಯಮಸೂನು ||೧೫|| ಇತ್ತಲೀವಿದುರನ ವಿಯೋಗದ | ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾಪದಲಿ ನೃಪ | ಮತ್ತೆ ದೂತರ ಕಳುಹಿ ಕರೆಸಿದ ನಾತನನು ಪುರಕೆ || ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಬಿಡು ಪೃಥಾಸುತ | ರತ್ತ ತಿರುಗನೆ ಖಾತಿಗೊಂಡನು | ಮತ್ತೆ ಮುನಿಯದಿರೆಂದು ವಿದುರನನಪ್ಪಿದನು ನೃಪತಿ ||೧೬|| ಅವವನದಲಿ ಪಾಂಡುಸುತಲಿಗೆ | ತಾವು ನಿನ ಗೇನೆಂದರನಿಬರ | ನಾವವನದಲಿ ಕಂಡ ಕೊಡೆನಿತುಂಟು ಪರಿವಾರ || ಅವುದಭಿಮತ ಭೀಮಸೇನನ |

ಭಾವವೇನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ | ರಾವಭಂಗಯಲಿದ್ದರೆಂದನು ನಗುತದೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಅರಸ
 ಕೇಳಿಂಗಾನದಿಯನು | ತ್ತರಿಸಿದವರಿಗೆ ಕಮಲವಿ.ತ್ರನ | ಕರುಣವಾಯಿತು ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳಕ್ಷ
 ಯಾನ್ನದಲಿ || ಪರಿಕರದ ಪರುಷವಣೆಯಲಿ ಸಾ | ವಿರಶತತಸಂಖ್ಯಾತಧರಣೀ | ಸುರನಿಯೋಗಿಗ
 ಳಾಪ್ತಜನಸಹಿತ್ಯದಿದರು ವನವ || ೧೧ || ಜನಪ ಕೇಳಿವಿಶ್ವಾರನೆಂಬವ | ನನಿಮಿಷರಿಗುಬ್ಬಸದ ಖಳನಾ
 ತನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರವರಾರಣ್ಯಮಂದಿರವ || ದನುಜನೇ ಕಿವಿಶ್ವಾರನಾತನ | ನನಿಲಜನೊ ಫಲುಗು
 ಣನೊ ಕೊಂ | ದಾತನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆಂದೇಕ
 ಚಕ್ರದೊ | ಳೊರೆಸಿದನಲಾ ಭೀಮನಾತಗೆ | ಹಿರಿಯನೇ ಕಿವಿಶ್ವಾರಬಾಂಧವನಾಹಿಡಂಬಕಗೆ | ಧರಣಿ
 ಪಾಲನ ಸಪರಿವಾರದ | ಬರವ ಕಂಡನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನ | ಹರಿಬವನು ಮರಳಿಚುಪೆನೆನುತಿದಿದಾದನ
 ಮರಾರಿ || ೧೩ || ಇವರು ಮೂರೇದಿನಕ ಕಾವ್ಯಕ | ನವಮಹ.ಶ್ರಮಕಾಗಿ ಬರೆ ದಾ | ನವನು
 ದಾರಿಯ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂದನು ಕೈಯಮುಪ್ಪಿಯಲಿ || ಅವನ ಕಂಗಳ ಕೆಂಪಿನಲಿ ಮೇ | ಣವನ ದಾಡೆಯ
 ಬೆಳಗಿನಲಿ ಖಳ | ನವಯವನ ಕಂಡಳುಕಿ ನಿಂದರು ಮುಂಗುಡಿಯಭಟರು || ೧೪ || ಮುಂದೆ ಘೋರಾ
 ರಣ್ಯವಿದೆ ಸುರ | ಬಂದಿಕಾರನ ಕಾಹಿನಲಿ ಕಾ | ಳಿಂದಿಯುದರದ ಮೊಬ್ಬಿನಂತಿದೆ ತೀವ್ರತರತಿಮಿರ ||
 ಇಂದಿನಿರುಳಲಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಸಾ | ಪೆಂಬಗಮಗಲ್ಲೆನುತ ಭಯದಲಿ | ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು
 ಕುಮಾರಪರಿವಾರ || ೧೫ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಾನಿಸರ ಸೊಗಡವ | ಗಡಿಸುತಿದ ಬರಹೇಳು ನೆತ್ತರ | ಗುಡಿ
 ಹಿಗ್ಗಿನೆಯರಲ್ಲಿ ಕಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿನಿಕರ || ತಡೆಯಬೇಡೋ ತಿನ್ನೆನುತ ಬೊ | ಬ್ಬಿಡುತ ಖಳನುರುಬಿದನು
 ರಾಯನ | ಮಡಬ ಹೊಕ್ಕಳು ಮರೆಯನರ್ಜುನಭೀಮಧರ್ಮಜರ || ೧೬ || ಎಲೆಲೆರಾಕ್ಷಸ ಭೀತಿಹೋ
 ಗದೆ | ನಿಲುನಿಲೆಲವೋ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ | ಗೆಲ್ಲುರರಸುಗಳನುತ ಮುನಿರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತವನು ||
 ಪಲವುವಿಧದಲಿ ಜಪಿಸಿ ದಿಗುಮಂ | ಡಲದ ಬಂಧವ ರಚಿಸಿ ಜನಸಂ | ಕುಲವ ಸಂತೈಸಿದನು ಧೌವ್ಯ
 ನು ಮುಂದೆ ಭೂಪತಿಯ || ಆರುನೀವ್ವಡುವಿರುಳು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರರಾವೆನಲಿತ್ತಲೇನು ವಿ |
 ಚಾರ ಬಂದಿರಿ ಹೇಳಿ ನೀವಾಬಕುಡಿಂಬಕರ || ಮೈರಿಗಳಲಾ ಹೊಲ್ಲೆಹೇನುವಿ | ಕಾರಿಗಳನೊಡಹೊ
 ಯ್ದು ಶೋಣಿತ | ವಾರಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತ ಖಳ ಜರೆದ || ೧೭ || ಮಿಡಿದನರ್ಜುನಧನು
 ವನಾತನ | ಜಡಿದು ನಿಂದನು ಭೀಮನಸುರನ | ಕೆಡಹಿ ಕಾವ್ಯಕವನದ ಭೂಮಿಯ ಭೂತಸಂತತಿಗೆ ||
 ಬಡಿಸುವೆನು ನೀಸ್ಮರಿಸೆನುತವ | ಗಡಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮನಂತ್ಯದ | ಸಿಡಿಲು ಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆ
 ದ್ದನಮರಾರಿ || ೧೮ || ಎಂಬಿನೇನನು ಪವನಜನ ಕೈ | ಕೊಂಬದೈತ್ಯನೆ ಹೆಮ್ಮರನ ಹೆ | ಗೊಂಬ
 ಮುರಿದನು ಸವರಿದನು ಶಾಖೋಪಶಾಖಿಗಳ || ತಿಂಬಿನವನನು ತಂದು ತನ್ನಹಿ | ಡಿಂಬಕನ ಹಗೆ ಸಿಲು
 ಕಿತೇ ತಾ | ನಂಬಿದುದು ನೆರೆದೈವವೆನುತಿದಿರಾದನಮರಾರಿ || ೧೯ || ಹೊಯಿದನವನುರವಣಿಸಿ ಮುರಿ
 ದೊಳ | ಹೊಯಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನಲವೋ | ಕಯಿದುಮರನೇಸೆಳೆಗೆಸೆಡೆವುದಭದ್ರಮದದಂತಿ ||
 ಕಯಿದುವಿಲ್ಲಾ ತರಿಸಿಕೊಡುವೆನ | ಡಾಯುಧವ ಬಿಡುಸರಳನೆನುತವ | ಹೊಯಿದು ಹುರಿಯೋಹುರಿ
 ಯೆನುತ ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೦ || ಮುರುಕಿಸುವಪವನಜನನೆತ್ತಿಯ | ನೆರೆಗಿದನು ಬಳಿಕವನ ಹೊ
 ಯ್ಲನ | ಬಿರಿಸಿನ್ನೈಯ್ಯನೊ ಸಿಡಿಲತಿಷ್ಯನೊ ವಜ್ರಕರಹತಿಯೋ || ಕರಗಿದಾಮಯಣಾಮದಿಗಳಿಂ |

ದರೆದಕಾಹಿನಕರುವೆನಲು ಕು | ಕ್ಕುರಿ ನಲಸುರನನಿಕ್ಕಿದನು ಚಾಪಲಚಪೇಟದಲಿ ||೩೨|| ಡೆಂಡಣಿಸಿ
 ಸುರವೈರಿ ದೊಪ್ಪನೆ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದನು ನೀಲಶ್ರೀಲದಾ ದಂಡಿಗಾರನ ದೇಹಗರ್ವದ ರಕ್ತನಿರ್ಝರದಾ ||
 ದೊಂಡೆಗರುಳಿನ ಬಾಯಚ್ಚೋಲಿನ | ಕುಂಡಲಿತಕರಜಂಘೆಗಳ ಬಿಡು | ಮಂಡೆಗೆದಬಿಡುಳನ ಕಂಡು
 ದು ಭೂಸುರವಾತ್ರ ||೩೩|| ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ಹೋರಿದ | ನರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಳಿಕಿಟ್ಟೊರಿಸಿ
 ಹುಡಿಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ಕಿಮ್ಮಾರದಾನವನಾ || ಬೆರಸಿ ತೀವಿಪ್ರಾಘವೀಮುನಿ | ವರಿಯರೀಕಾಮಿನಿ
 ಯರೀನೃಪ | ವರನ ಪರಿಕರವಾಮಹಾಕಾಮ್ಯಕವನಾಂತರವ ||೩೪|| ತಳಿತು ಬಿಟ್ಟು ದು ಕೂಡೆ ಪರಹಿನ
 ಹಳುವದೊಳ್ವಿಜವರ್ಗ ರಚಿಸಿದ | ತಳಿರಗುಡಿಗಳ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಭದ್ರಭವನಿಕೆಯ || ಮೆಳೆಯ
 ಮಂಟಪ ಹೊದರುದುರುಗಲು | ನೆಳಲಚ್ಚಾಕಿಗೆ ವಿಪುಳವಟಸಂ | ಕುಲದೊಳೆ ನೀಲಗಶಾಲೆ ಮೆರೆದುದು
 ಧರ್ಮನಂದನನಾ ||೩೫|| ಅಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿವಿ | ಳಾಸವರವನೆಗಳನು ಮೆರೆಸಿದು | ದೀಶರಭ
 ಶಾರ್ದೂಲಸೇವಿತನೋರಕಾಂತಾರ || ಅಸುಧಾಕಲಿತಾನ್ನವೇ ಫಲ | ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಗೇಯರಸವಿ
 ನ್ಯಾಸವೇ ಮಧುವುಕ್ಷಿಪವ್ರಜಜಂಬುಕಧ್ವಾನ ||೩೬|| ಬಿನಪ ಕೃಪೆಮಾಡಿದನಲೇ ಕಾಂ | ಚನಮಯದ
 ಭಾಂಡವನು ಬಳಿಕಾ | ವನಜಮುಖಿ ಮಾಡಿದಸುಪಾಕದ ಪಡುರನ್ನಾನದಲಿ || ಮುನಿಜನಕೆ ಪರಿಜನಕೆ
 ಭೂಸುರ | ಜನಕೆ ತುಷ್ಟಿಯಮಾಡಿ ಭೂಪತಿ | ವನದೊಳಿದ್ದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ||೩೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧ .

ಸೂಚನೆ|| ಸಕಲಯದುಬಲಸಹಿತ ಭಕ್ತ | ಪ್ರಕರಪಾಲಕನೊಲವಿನಲಿ ಕಾ |

ಮೃಕಮಹಾಕಾನನಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ವಾರಕಾಪುರ | ವರಕೆ ಬಂದುದು ವಾರ್ತೆ ಪೀತಾಂ | ಬರನ ಬಹುಳಾಸ್ಥಾನ
 ದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ || ಧರಸಹಿತ ನಿಜವಸ್ತುವಾಹನ | ಪರಮವಿಭವವ ಬಿಸುಟು ಭಾರಿಯ |
 ಪರಿಭವದಿ ನಟ್ಟಡವಿವೊಕ್ಕರು ಪಾಂಡುಸುತಧೆಂದು ||೧|| ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮೂಗಿನ | ಮೇಲುವೆ
 ರಳಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ತೂಳಿದುಬೈಯ ನಟ್ಟನೋಟದ ನೆಗ್ಗಿ ದುತ್ತವದಾ || ಹೂಳಿದೂಹೆಯ ಹಿಳಿ
 ದನೆಗಹಿನ | ಹೇಳಲರಿದನೆ ಹುಡಿದಭಾವದ | ಲಾಲಿಸಿದನಸುರಾರಿ ದೂತವ್ರಜದ ಬಿನ್ನಪವ ||೨||
 ಅಕಟ ಕಪಟದ್ಯೂತದಲಿ ನೃಪ | ಮುಕುರನುನ್ನತಿ ಮುರುದುನೀಕಾ | ಳಿಕಬಲೀಕೊರವರು ಕೊಂಡರೆ
 ಧರ್ಮಜನನೆಲನ || ಅಕುಟಲರಿಗೇಕಿದು ನಿರಾಬಾ | ಧಕರಿಗೇಕಿದು ಸಕಲಸುಜನ | ಪ್ರಕರವಂದ್ಯರಿ
 ಗೇಕೆನುತ್ತಸುರಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩|| ಹಿರಿದು ಹರ ಚಿಂತಿಸಿದನೀವ್ಯತಿ | ಕರವನರಿಯದಮುಗುದರಿದನಾ |
 ರರಿವರೈ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾರಾಪನೋದನಕೆ || ಧರಣಿಯಲಿ ಮೈಗೊಂಡು ದೈತ್ಯರ ನೊರಿಸಿದನು ಬಳಿ

ಕುಳಿದಪಾಂಡವ | ಕುರುನೃಪರ ಕದಡಿರಿದನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ ||೪|| 'ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕಡು
 ದುಂ | ಮಾನದಲಿ ಹೊರವೆಂಟು ಬಂದನು | ದಾನವಾಂತಕನೈದಿದವು ದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿಯರ || ಅನಿ
 ಖಿಳನೃಪವರ್ಗಯಾದವ | ಸೇನೆ ಕವಿದುದು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕಾನನವ ಕರುಣಾಳು ಹೊಕ್ಕನೈ
 ಹಲವುಪಯಣದಲಿ ||೫|| ಕೇಳಿದಾಗಳೆ ಬಂದರಾಪಾಂ | ಚಾಲಕೇಕಯದೃಷ್ಟಕೇತನೈ | ಪಾಲ ಕುಂತೀ
 ಭೋಜ ಸೃಂಜಯಸೋಮಕಾಟಗಳು || ಮೇಲೆಮೇಲೇನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಯರಸುಗಳಿವರ ಕಂ
 ಡುಪ | ಲಾಲಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರಾಕಾವ್ಯ ಕವನಾಂತರಕೆ ||೬|| ಇವರು ಬಂದರು ನಿಖಿಳಭೂಸುರ |
 ನಿವಹಸುತಿರಿದಿರಾಗಿ ವರಬಾಂ | ಧವರೋಳಬಿವೆಂದ್ಯರಿಗೆ ತತ್ಸಮರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠರಿಗೆ || ಅವರಿಗವರವರು
 ಚಿತಕತ್ತಾ | ರವನು ಮಾಡಿ ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯ | ನವಿರಳಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ನಾದಿದರರಸಕೇಳಿಂದ
 ಬೇರೆಬೇರೈವರನು ತೆಗೆದು ಮು | ರಾರಿಯಪ್ಪಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ದೃಗು | ವಾಳಗಳನೊರಸಿದನು ಪೀತಾಂಬ
 ರದ ಸೆರಗಿನಲಿ || ಸಾರುಸಾರಿಸಲುಗ್ಗ ಡಣಿಯ ವಿ | ಕಾರವಿನ್ನೇಕೆನುತ ರಾಯನ | ಸಾಲ ಬಂದಳು
 ಕವಿದು ಬಿದ್ದಳು ಹರಿಯಚರಣದಲಿ ||೭|| ಬರಲಿದಳು ದೆಸೆಯೊಡನೊದರೆ ಮಿಗೆ | ಹೊರಳಿದಳು
 ಹರಿಪಾದದಲಿ ಮೈ | ಮರೆದಳಂಗನೆ ತನುವೆ ಮುಸುಕಿದಕೇಶಪಾಶದಲಿ || ಕರಗದಳು ಕಂದಿದಳು ಮ||
 ಮೈಲ | ಮರುಗಿದಳು ಕುಂದಿದಳು ದೃಗುಜಲ | ದೊರತೆಯುಕ್ಕಿತು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಮಹೇಶನಂಗನೆಗೆ ||
 ಹಿಂದೆ ಸೆಳೆಸೀರೆಯಲಕಟ ಗೋ | ವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾಥ ಮು | ಕುಂದ ಕಾಯೈ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು
 ಕರುಣಿಸಸುರಾರಿ || ಇಂದಿರಾಪತಿಯೇ ಯಶೋದಾ | ನಂದನನೆ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಸಲ | ಹಿಂದರುಳುಹಿ
 ದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೮|| ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ಮೈದೋರ ಸುಪತಿ | ವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಗೋಚ
 ರಿಸೆ ಯತಿಸಂ | ತತಿಯ ನಿರ್ವಾಳಸಾರಕವ್ಯಜ್ಞಾನದೀಧಿತಿಗೆ || ಮತಿಗೊಡದಮಹಿಮಾಂಬನಿಧಿ
 ಯೆನ | ಗತಿಶಯವನೇ ಮಾಡಿ ಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೯||
 ಹೆಸರುಗೊಂಡೊಡೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು | ಬೃಹದಭಾರವ್ಯಸನವನು ಹಿಂ | ಗಿಸಿದೆ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವೃಷ್ಟದರುಶನ
 ವೇನನಿತ್ತಪುದೋ || ಹೆಸರುಗೊಳಲರಿಯದೆ ಮನೋವಾ | ಗ್ವಿಸರ ಮರಳಿದತರ್ಕನಿಗಮ | ಪ್ರಸರ
 ಣದ ಪರದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೦|| ಪತಿಗಳಿವರಂಜದರು ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯನರಿದವರ
 ಳುಕಿದರು ತ | ಪ್ಪಿವೃತತಾಮಹಗುರುಗಳಡಗದರವನಿಯಲಿ ಬಗಿದು || ಗತಿವಿಹೀನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ | ಗತಿ
 ಯೆನುತ ಬಾಯ್ಪಿಡಲು ಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೧|| ದಾನಯ
 ಜ್ಞಾತಪೋವ್ರತಾನು | ವ್ರಾತನಿಷ್ಠರು ಕಾಣರಷ್ಟವಿ | ಧಾನಯೋಗದ ಸಿದ್ಧರರಿಯರು ನಿನ್ನಸುಳಿವು
 ಗಳ || ಜ್ಞಾನಮಧ್ಯಪ್ರಪುಟಿಯನು ಸಂ | ಧಾನರಹಿತಜ್ಞಾಪ್ತಿರೂಪನು | ತಾನೆನಿಪ ಪರಬೋಮ್ಮ
 ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೨|| ಕಾಯಿದೈ ಪ್ರಹ್ಲಾದಮಾರ್ಕಂ | ಡೇಯವನಗಜವೆಂಬರಿಪನ |
 ಕಾಯಿದೈ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪಾತಕಿಯ ಪಾಮಿಳನ | ಕಾಯಿದೈಗೋವಿಂದಯೆನೆ ತ | ಸ್ನಾಯತಿಕೆಯ
 ಭಿಮಾನವನು ನೀ | ಕಾಯಿದೈ ಹರಿಯನುತ ಪದದಲಿ ಹೊರಳಿದಳು ತರಳೆ ||೧೩|| ವಿಳು ತಾಯೆ
 ಸರೋಜಮುಖಿ ಪಾಂ | ಚಾಲೆ ನೊಂದಿ ತಂಗಿಯನುತ ಕೃ | ಪಾಳು ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕೊಡಹಿದ
 ನವಯವದರವನು || ಮೇಲುಮುಚ್ಚಿಳತೆರೆದತನುವಿನ | ಹೇಳಿಗೆಯ ಶೋಕಾಹಿಯಂತಿರೆ | ಲೋಲ

ಲೋಚನೆಯುಳಲು ಮಿಗೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ||೧೬|| ಆಸಕಲಪದವಾರವಾಧರ | ಣೀಶರಾನುನಿನಿಕರ
ವಾಜನ | ವಾಸತೀನಿಕರುಂಬವಾಗಜಘೋಟಕವ್ರಾತ || ಆಸರೋಜಾನನೆಯ ಬಹಳ | ಕ್ಲೇಶಗಳ ಕಂಡ
ಕ್ಷಿಜಲವಾ | ರಾತಿಯಲಿ ತೇಕಾಡುತಿರ್ದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಮುಡಿಯ ಸಂವರಿಸಬಲೆ
ಸೀರೆಯ | ನುಡು ನವಾಂಬರವಿದೆ ವಿರೋಧವ | ಬಿಡು ಸುಯೋಧನರಾಜಸಂತತಿಯುರಿದುದಿನ್ನೇನು ||
ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರು ನಾಯ್ಕಳಿನ್ನುದ | ನುಡಿದು ಫಲವೇನಕಟ ಕೈಕೊಂ | ಡಡವಿಯನು ಭವಸಪೆಯ ಸೈರಿ
ಪುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೮|| ತರುಬ ಕಟ್ಟುವಹದನ ನಿವೃದ್ಧಿ | ಯರಿಯದೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಸಚರಾ | ಚರದ
ಚೇತನರೂಪ ದೇಹಿನಿಕಾಯಕೃತಸಾಕ್ಷಿ || ತರಿದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಕ್ರದೊ | ಳೊರೆವರಕ್ರತದೊಳದ್ವಿ
ಕಟ್ಟುವ | ಕುರುಬನರಿಯಾ ಕೈಪ್ಪ ಯೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ ಸಿಗುತ ||೧೯|| ಐಸಲೇ ದುರ್ಯೋಧ
ನಾದಿಗ | ಳೇಷರವಿರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಬೀಸರಕೆ ಬಲುಗೈಯ ಬರ್ಹಿಮರ್ಬರ ಭಾರವಣೆ || ದೂ
ಸಕನ ರಕ್ತದಲಿ ನಿನ್ನುಯ | ಕೇಶವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ನಿನ್ನುಯ | ಭಾಷೆ ತನ್ನದು ತಾಯೆ ತವಕಿಸಬೇಡ
ನೀನೆಂದ ||೨೦|| ವರತಪಸ್ವಿನಿ ನೀನು ನಿನ್ನುನು | ಕೆರಳಿಚಿದರೇ ಕುನ್ನಿಗಳು ಮಿಗೆ | ಭರತಸಂತತಿ ಫಲಿ
ತಕದಳಿಯತೆರಡೊಳಾಯಿತಲಾ || ಕುರುಡನೆಯದೆ ಹೋದರೆಯು ಕಂ | ಗುರುಡರಾದರೆ ಭೀಷ್ಮವಿ
ದುರಾ | ದೈರು ಮಹಾದೇವನುತ ಮುರಲಪು ತೋಗಿದನು ತಿರವ ||೨೧|| ಶಕುನಿಕಲಿಸಿದಕಪಟವೇಕೆ |
ಳಿಕಡಜೂಜದು ನಿವೃದ್ಧಿನೀಕಾ | ವೈಕಕೆ ತಂದುದು ಜೂಜನಲಿ ತಾನಿಲ್ಲಲೇ ಯನಲು || ಸಕಲಜೀವರ
ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಾ | ತೈಕನು ನೀನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮನಿಯಲ್ಲಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೨||
ದೇವಿ ತಾನಿದನರಿದೊಡಾವಸು | ದೇವನಾಣೆ ಮಹಾದ್ಭುತವನದ | ನೇವೊಗಳೈಸು ಯದುನೃಪಾಲವಿ
ತ್ನರಂಪರೆಯಾ || ನೀವು ಮಾಡಿದಯಜ್ಞ ಮುಖದವ | ಳಾವಳಿಯೊಳಾವಿರಲು ಮುಕ್ತಿತು | ದೇವರಿ
ಪುಬಲನಿಕರವಸ್ತದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯಾ ||೨೩|| ಲಗ್ನಿ ಗಳುಕುವುದಲ್ಲಲೇ ಬಲು | ದುರ್ಗವದು ದುರ್ಭೇವ
ದರೊಳ | ಗಗ್ನಿ ಳೆಯರಿದ್ದುದು ಹಲಾಯುದಮನ್ಮಥಾದಿಗಳು || ಬಗ್ಗಿ ಕವಿವಕಲೋರದೈತ್ಯರ || ನು
ಗ್ಗು ನುಸಿಮಾಡಿದರು ಹರಣದ | ಸುಗ್ಗು ಮೆರೆದುದುಮಾರ್ಬಲದೊಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಅಳುರೆ
ಮುಕ್ತಿಗೆದೆಗೆದು ಸಾಲ್ವನ | ದಳ ಮುರಿದು ನಿಜಪುರಕೆ ಹಾಯ್ದುದು | ಗೆಲವು ಸಾತ್ಯಕಿರಾಮಕಾ
ಮಾದಿಗಳ ವಶವಾಯ್ತು || ಬಳಿಕ ನಿವೃದ್ಧಿಯ ರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕಳಶವಿಟ್ಟು ಮದೀಯನಗರಿಯ |
ಕಳಕಳವ ಸಂತ್ರಸಿ ನಡೆದವು ಸಾಲ್ವಪಟ್ಟಣಕೆ ||೨೫|| ಏನನೆಂಬೆನು ಸಾಲ್ವಪುರದ ನ | ವೀನಮಾ
ಯಾರಚನೆಯನು ನಮ | ಗಾನಲಸದಳವುಳಿದಗೀರ್ವಾಣರಿಗೆ ಗೋಚರವೆ || ದಾನವನ ಮಾಯಾಪು
ರದ ಸಂ | ಸ್ಥಾನವರ್ಮವನರಿದು ಶರಸಂ | ಧಾನದಲಿ ಸಂಹರಿಸಿದವು ಸಾಲಾಸ್ವದಿಪುಭಟರ ||೨೬||
ಅತ್ತಲಾಕೋಳಾಹಳದಲಿರ | ಲಿತ್ತಲಾದುದು ಜೂಜು ನಿವೃದ್ಧಿ | ಪತ್ತು ಕಂಡುದು ತೆರಹ ತಪ್ಪಿಸಿ
ನಮ್ಮಸುಳಿವುಗಳ || ಇತ್ತಲಾವಿರೆ ಮೇಣು ದೋರಕೆ | ಯತ್ತಲಿರೆ ನೀವೆಡವಿವೊಕ್ಕರೆ | ಹೆತ್ತಲೋ
ದೇವಕಿ ಮಗನನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೭|| ದ್ವಾರಕಾತತ್ಪರದಲಿರುವತಿ | ದೂರದಲ್ಲಿರು ಮೇಣು
ನಮ್ಮಯ | ಸಾರೆ ನಿವೃದ್ಧಿಯಿರಲಿ ನಿವಿಶ್ವಾಪಾಂಡುನಂದನರ || ಭಾರ ನಿವೃದ್ಧು ಭಕ್ತಜನದಾ |
ಧಾರ ನಿವೃದ್ಧನಾಥರಾವತಿಕಾರಣಿಕನೀನೆಂದು ಬಿದ್ದಳು ಮತ್ತೆ ಚರಣದಲಿ ||೨೮|| ಮಗನ ಕರೆದೊಡೆಯ

ಮನದೂತರ | ತಗ್ಗಳುವೆಂದು ಸವಿಾಪವರ್ತಿಯೆ | ನಗಧರ ತ್ರಿಕಾಂತ ಸಲಹೆನೆ ಮುನಿಕುಮಾರಕನ ||
 ಉಗುಳಿಚಿದೆಲಾ ವೈತ್ಯವಿನ ತಾ | ಳಿಗೆಯೊಳೆಂದು ಸವಿಾಪವರ್ತಿಯೆ | ಜಗದುದರ ನೀ ಜಾಣನಹೆ
 ಯೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೨೯|| ಅಯಿತೇಳೌ ತಂಗಿ ನೀ ಪಿರಿ | ದಾಯಕವನನುಭವಿಸಲ್ಪಡಿದೆ |
 ರಾಯನಾಡಿದಭಾಷಿಸಲಿ ವನಪ್ರವಾಸದಲಿ || ವಾಯುತನುಜನ ಕೈಯಲೇ ನಿ | ನ್ನಾಯತಿಕೆಯಹು
 ದಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ | ತಾಯೆ ತಾ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಸತಿಗೆ ಸಂಬುಗೆಯ ||೩೦|| ಸಂತವಿಟ್ಟನು
 ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೃ | ತಾಂತಸುತಭೀಮಾದಿಗಳ ಮುನಿ | ಸಂತತಿಯ ಮನ್ನಿಸಿದನವರವರೂಚಿತವೃತ್ತಿ
 ಗಲಿ || ಎಂತು ಹದಿಮೂರಬುದವೀನ್ಯಸ | ಸಂತತಿಗೆ ಸೌಹಾರ್ದವೆಕಟ ವ | ಸಾಂತರದೊಳೆಂದಸು
 ರೆರಿಪು ನುಡಿದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೩೧|| ಕಳುಹುವುದು ಸೌಭದ್ರಯನು ನಿಜ | ಲಲನೆಯರ ಲವರವರ
 ತಾಯನೆ | ಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡು ನಿಮ್ಮ ಪಂಚದ್ರಾಪದೀಸ್ತುತರ || ಹಳುವದಾಟಲಿ ದ್ರುಪದನಂದನಿ
 ಯಳಲಿಬಿಗಿಂಧನವಲೇ ಕುರು | ಕೂಲದಕರಡಮಣಬೆ ಕಾದುತಿರುವಮ ಕೇಳಿದ ||೩೨|| ಎಂದು
 ಕಳುಹಿ ಸುಭದ್ರಯನ ನ | ನಂದನನ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿದನು ಸೃಷ | ನಂದನರ ಕಳುಹಿಸಿದನಾಪಾಂಚಾ
 ಲನ್ಯಸನೊಡನೆ || ಇಂದುವದನೆಯ ಸಂತವಿಟ್ಟ ಮು | ಕುಂದ ರಥವೇರಿದನು ಕುಂತೀ || ನಂದನರು
 ಕಳುಹುತ್ತ ಬಂದರು ಕಮಲಲೋಚನನ ||೩೩|| ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು ಕೃಷ್ಣನನು ಪಾಂ | ಚಾಲಪತಿ
 ಯನು ಪಂಚಕೇಕಯ | ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯಕುಂತೀಭೋಜನಂದನರ || ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು ದೃಷ್ಟಕೇ
 ತುನ್ಯ | ಪಾಲಮೊದಲಾದಖಿಳಧರಣೀ | ಪಾಲಕರು ದುಗುದದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ||೩೪||
 ಸಂತವಿಸಿ ಪಾಂಡವರೆನಾಮುನಿ | ಸಂತತಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಹೀಭಾ | ರಾಂತರವ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಾರತ
 ಪಾರಿಶೇಷಕವ || ಅಂತಕಾಂತಕ ನೆಲವು ಮಿಗೆ ಜಗ | ದಂತರಂಗಸಾನ್ಧಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತ ಜಿಜಯಂ
 ಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ದೋರಕಾಪುರಯ ||೩೫||

ಅಂ ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ಪದ ೩೦ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಬರುತ ಕಂಡನು ಕಣ್ವಿನಾಶ್ರಮ | ಪರದ ಜಂಬೂಫಲವೆ ಮಾರುತಿ |

ತರಲು ಯಮಸುತ ಹಲುಬೆ ಮುರರಿಪು ಶಾಖೆಗಡರಿಸಿದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಯಮಸುತ ಮುನಿಜನಂಗಳ | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವೆಂಟು
 ತನ್ನೆನು ಜಾತರೋಡಗೂಡಿ || ತಾಳಿಗೆಯ ತಲ್ಲಣದ ಗಿರಿಗಳ | ಮೇಲೆ ಚರಿಸುತ ಬಂದು ವಿಪಿನ |
 ವ್ಯಾಳಗಜಶಾರ್ದೂಲಸಿಂಹಾದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೧|| ಬರೆಬರಲು ಮುಂದೊಂದುವೆನದೊಳು | ಚರಿಪ
 ಪಕ್ಷಿವೃಗಾಳಿ ತಳಿತಿಹ | ಬಿರಿಮುಗುಳನೀಕ್ಷಿಸುವಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಮೇಳವದ || ಪರಿಪರಿಯ ಮರೆಪೂ

ಫಲಂಗಳಾನಿರದೆ ಕೊಡುತ್ತಿರೆ ಪಕ್ಷಿವೈಗಕುಲ | ವೆರಸಿ ಮೆರದವು ಬನದಸುತ್ತಲು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧||
ತುಂಬುರೆರಳಿ ಲವಂಗ ಪಾದರಿ | ನಿಂಬೆ ಚೂತ ಪಲಾಶ ಪನಸು ಸು | ಜಂಬುವಕ್ಕುಳಾಶೋಕ ವೆಟ
ಪುನ್ನಾಗ ಚಂಪಕದ || ಕುಂಭಿನಿಯೊಳುಳ್ಳ ಖಿಳವೃಕ್ಷಕದಂಬದಲಿ ವನ ಮೆರೆದುದದನೇ | ಸಂಜನೀ
ಪರಿವಾರ ತುಂಬಿತು ಲಲಿತನಂದನವ ||೨|| ತಿಳಿಗೊಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ 'ಮೆರೆದಿದು' ನಳಿನ ನೃಪನಿರಿದಿನಲಿ
ಮಧುಪಾ | ವಳೆರವದ ನಾಯಕರ ಪಿಕಪಾಠಕರನೃತ್ಯಗಳ || ಲಲಿತನವಿಲಿನ ವಾದ್ಯಗಳ ಘುಳು
ಘುಳಿಪಕೊಳರೈಕ್ಕಿಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲಲನೆಯರೆ ಮನೆಯನಲು ಮೆರೆದುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಬಂದು
ಭೂಪತಿ ಕೊಳನತೀರದಿ | ನಿಂದು ತಮಗಾಶ್ರಮದ ತಾವಹು | ದೆಂನು ಭೀಮಂಗರುಹಲಾಕ್ಷಣವಾತ |
ನೈತಂದು || ತಂದು ತಳಿರನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ | ಳಂದದಲಿ ರಚಿಸಿದನು ಭೂಸುರ | ವೃಂದ ಬಿಟ್ಟುಡು
ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಸುತ್ತದೊಳಯದಲಿ ||೪|| ದಿನಪನಪರಾಂಬುಧಿಯನ್ನೈದಲು | ವನಜ ಮುಗಿದವು
ಚಕ್ರವಾಕದ | ಮನಕೆ ಖತಿ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಮುದ ಯಾಮಿನಿಗೆ ಸುಮ್ಮಾನ || ಕನಕಮಯವರರಥವನಡ
ರಿದ್ರಾದನುಜರನು ಸಂಹರಿಸೆ ಕವಲಿನಿ | ಮನದೊಳುತ್ತಾಹಿಸಲು ರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದ ||೫||
ಖುಷಿಗಳೊಳು ಮೇಳವು ವರಾಸನ | ವೆಸನಬನದೊಳು ಬಳಿಕ ಗಂಗಾ | ಪ್ರಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಭೋಜ
ನಕಾಲದಲಿ ಪಾನ || ಮಿಸುಪಸುತಿಯವಿಲಾಸಗಳ ಸಂ | ತಸದಿ ಕೇಳೈಸಮಾಸಪೂರಿತ | ವಸುಮತಿ
ಧರಯಮಾಜನೆನ್ನದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಇರುತಿರಲು ಕಲಿಭೀಮ ವೈಗಯಾ | ತುರದಲಿಖಿಕಿ
ರಾತರುಗಳೊಡ | ವೆರಸಿ ಹೊಕ್ಕನು ಗುತರುವ್ರಜಬಹಳಕಾನನವ || ವರಹ ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಪೆರ್ಬು
ಲಿ | ಕರಡಿ ವೈಕ ಶಾರ್ದೂಲ ಕೇಸರಿ | ಕರಿಕಳಭವೋದಿವವು ದೆಸದೆಸಗೈದಿತ್ತಲ್ಲಣಿಸಿ ||೭|| ಹಾಸಗಳ
ಬಡಿದೆಳೆವನಾಯ್ಗೆಳ | ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲಕಣ್ಣಿಯ | ಸೂಸುವಲೆಗಳ ಧನುಸರಳಭಾಸುರದಕುಪ್ಪ
ಸದ || ಕೇಶದಲಿ ತಳಿರುಗಳ ಬಿಗಿದು ನಿ | ಳಾಸದಲಿ ಹೊರವಂಟು ಹೆಬ್ಬಲೆ | ಬೀಸಿದರು ಬೇಂಟೆಗರು
ಬಹಳವೈಗಂಗಳನು ಕೆಡಹಿ ||೮|| ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟನು ಕೇಸರಿಯ ಕಾ | ಲ್ವಿಡಿದು ಸೀಳಿದಕರಿಗಳನು
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಾರ್ದೂಲಹೆಬ್ಬಲಿಯ || ಅಡಗೇಡಹಿ ಪೇರ್ಮಲವರಾಹನ | ಮಡದ
ಲಾರೆ ಘುಟ್ಟಿಸಿ ವಿನೋದದಿ | ನಡೆಯೆ ಧರೆ ಕಂಪಿಸಿತು ಭೀಮನ ಪದದಫುಲ್ಲಣೆಗೆ ||೧೦|| ಬಂದನತಿ
ಬೇಂಟೆಯಲಿ ಚರಿಸುತ | ನಿಂದು ಹತವಾದಖಿಳವೈಗಗಳ | ನಂದು ವ್ಯಾಧರ ನಿಕರಕಿತ್ತನು ಪವನಜಾ
ತ್ಮಜನು || ತಂದರವದಿರು ತವತವೆಗೆ ಪರಿ | ತಂದು ತರೆತಿಖಿಯಿಂದ ದಹಿಸಿದ | ರಂದು ಮಾಂಸವನೊ
ಲಿದು ಭಕ್ಷಿಸಿದರು ವಿನೋದದಲಿ ||೧೧|| ಮುಂದೆ ಕಂಡನು ದೂರದಲ್ಲಿಹ | ನಂದನದ ಮೆಳೆ ತರುನಿ
ಕಾಯದ | ಸಂದಣಿಯ ಪೂಗೊಂಚಲಿನ ಪಲ್ಲವನಿಕಾಯದಲಿ || ಗೊಂವಣದ ತರುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಹು |
ದೊಂದುಜಂಬೂವೃಕ್ಷ ಮೆರೆದಿರೆ | ನಿಂದು ನೋಡಿದು ಭೀಮ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡನಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨||
ಇದು ವಿಚಿತ್ರದ ಫಲವು ತಾನೊಂ | ದಿದೆ ಮತಂಗಜಗಾತ್ರದಲಿ ತಾ | ನಿದನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು
ಮಹಿಪಾಲಕನ ದರುಶನಕೆ || ಗದೆಯ ಕಕ್ಷದಲಿ ಕಿ ಮಾರುತಿ | ಮಧುರಿಪು ವನನೆಯುತ್ತಲಾನಂ |
ದದಲಿ ವೃಕ್ಷವನಡರಿ ಕೊಯ್ದಿಳುಹಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೩|| ಫಲವ ಕೊಂಡಾಭೀಮಬೇಗದಿ | ನಲವಿ
ನಲಿ ನಡೆತಂದು ಭೂಪನ | ನಿಳಯದಲಿ ತಂದಿಳುಹಿದೊಡೆಯಮಾಸೂನು ಬೆರಗಾಗಿ || ಕೆಲದಲಿದ್ದನು

ಜರಿರ ಖುಷಿಜನ | ಗಳಿರ ನೋಡಿರೆ ಯೆನಲು ತಿವತಿವೆ | ನಳಿನನಾಭನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದರು ಸಕಲಪುಷಿವೆ
 ರರು ||೧೪|| ಎನಲು ಸಹದೇವನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪ ಬೆಸಗೊಳತಿರಲು ಬಿನ್ನಹ | ದನುಜರಿಪು
 ಹರ ಕಮಲಭವರಿಗೆ ಕೊಡುವಶಾಪವನು || ಅನುವಕಾಣೆನು ಕಣ್ವಮುನಿತಾ ಮುನಿದನಾದೊಡಶಪಿಸುವನು
 ಯೆಂ | ದನು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿ ಮಾಡಿದ್ರಸುತನು ಭೂಪತಿಗೆ ||೧೫|| ವರುಷಕೊಂದೇಫಲವೆಹುದ
 ಅದ | ನುತು ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಂ | ದೆರೆದು ಕರಸಂಪುಷವನರಳಿಚಲಾಗಲಾಫಲವು || ಇರದೆ
 ಹಸ್ತದೊಳಿಳಿಯಲಾ ಮುನಿ | ಹರುಷದಿಂದದಕಳೆದು ಕೊಂಬನು | ಪರತಿವಧ್ಯಾನ್ಯೈಕದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿ
 ಪ್ಪನಾಮುನಿಪ||೧೬|| ಕಂದೆರೆದು ಮುನಿ ನೋಡಿದೊಡತಮಗಂದುಹರಿವಹುದನುತಧರ್ಮಜಾನೊಂದು
 ಫಲುಗುಣಭೀಮಸಹದೇವಾದಿಗಳುಸಹಿತ || ಬಂದನತಿವೇಗದಲಿಪವನಜನ | ನಿಂದವೃಕ್ಷವತೋರಿಸಿ
 ದನೇ | ನೆಂದಬಣ್ಣಿಹೆಬಹಳಕೊನೆಗಳ ಗಗನಚುಂಬಿತವ ||೧೭|| ಕಂಡು ಯಮಸುತನೇ, ಯದಿನಿದ್ರ
 ಖಂಡಪರಶುವೆ ಬಲ್ಲ ನಾವ್ಯಂ | ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದದಾಷ್ಟೃತದ ಫಲವೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ಚಂಡವಿ
 ಕ್ರಮಭೀವನದ ಕೈಕೊಂಡು ತಾನವಿವೇಕದಲಿ ಯುದ್ಧಂಡತನದಿಂ ತಂದ ಹತ್ತಿಸಲರಿದು ನಮಗೆಂದ||
 ಹೇಳಿರೈ ಭೂಸುರರು ಪುಷಿಗಳು | ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವುಪಾಯವನು | ಪುಷಿಜಾಲದೊಳಗೆಂದೆನಲು ನುಡಿ
 ದನು ಧೌವ್ಯ ನಸುನಗುತ || ಹೇಳಲರಿದಿದ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹುವ | ಬಾಲಕೇಳಿಯ ಕೃಷ್ಣ ಬಲ್ಲನು |
 ಕಾಲವನು ನೂಕದೆ ಮಹಾತ್ಮನ ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||೧೮|| ಎನಲು ಭೂಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು | ದನುಜ
 ರಿಪು ಗೋವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು | ವನಜನಾಭ ಮುಕುಂದ ರಕ್ಷಿಸು ರಾವಣಾಂತಕನೇ || ಮನಸಿಜನಪಿತ
 ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು | ಘನಮಹಿಮ ಕೇಶವನೆ ರಕ್ಷಿಸು | ನೆನೆವಭಕ್ತರು ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಮಾಧವನೆ ರಕ್ಷಿಪುದು ||
 ಎಂದು ಭಜಿಸುತ್ತಿರಲು ನೃಪಗೋ | ವಿಂದನಮಳಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಾ | ನಂದದಿಂದಲೆ ಸತ್ಯಭಾವಾ
 ದೇವಿಯರಕೂಡೆ || ಮಂದಮತಿಪವಮಾನಜನ ಕತ | ಬಂದ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೇ | ಡಿಂದು ಬಹು
 ದಾಪುಷಿಯ ಶಾಪದಿ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ ||೧೯|| ಎನುತ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದಾ | ದನುಜರಿಪು ಕವಲಾಕ್ಷಿ
 ನೀನಿ | ಲ್ಲೆನುತ ಮನವೇಗದಲಿ ಬಂದನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ || ನೆನೆಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಂದನು |
 ಘನದುರಿತದಾವಾಗ್ನಿ ಬಂದನು | ಯೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುನಿಜನಸಹಿತ ಯಮಸೂನು ||೨೦||
 ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಭೂಪನ | ಮಿಗೆ ಹರುಷದಲಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೆಗೆಹಿ ಮೈದಡವಿದನು ಮಾಡಿದ್ರ
 ಸುತರ ದ್ರೌಪದಿಯ || ನಗುತ ಪುಷಿಜನ ವಿಪ್ರಧೌವ್ಯಾ | ಬಿಗಳನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸು |
 ತಗಧರನು ನೋಡಿದನು ಜಂಬೂಫಲದ ಘನತರವ ||೨೧|| ಕಾಳುಮಾಡಿದಿರಕಟಕಟ ನೀ | ಮೈಲನರಿ
 ಯದೆ ಪುಷಿಯಶಾಪವ | ನಾಲಿಸದೆ ವರಮೂರ್ಖತನದಲಿ ನೆನೆದಿರನುಚಿತವ || ಏಳಿ ಫಲವನು ತೊಟ್ಟ
 ಸರಿಸಕ | ಕಾಲದಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ ನಿಮ್ಮನು | ಕೂಲಧರ್ಮಂಗಳನು ಬೇಗದಿ ಹೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೨೨||
 ಎನಲು ತಂದಿರಿಸಿದರು ಫಲವನು ವನಜನಾಭನ ಹೇಳಿಕೆಯಲಾ | ಕ್ಷಣಕೆ ಕುಂತೀತನುಜ ಹೇಳೆನೆ ಕೈಗ
 ಳನು ಮುಗಿದು || ಇನಶಶಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ದನುಜವರಣಸವಿರಾರಹರಸಖ | ಮನುಮಾಧಾ
 ರಿಯೆ ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸೆನುತಲಿಂತೆಂದ ||೨೩|| ಶ್ಲೋಕ || ಮಾತೃವತ್ಪರದಾರಾಂತ್ವಪರದ್ರವ್ಯಾಣಿಲೋ
 ಪ್ಪವತ || ಅತ್ಯವತಸರ್ವಭೂತಾನಿ | ಯಃಪಶ್ಯತಿ ಸಪಶ್ಯತಿ ||೧|| ಪದ || ಪರಸತಿಯೆ ನಿಜಜನನಿ ಪರ

ಧನಃ | ವಿರದೆಲೋಷ್ಯವು ಜೀವರಾಶಿಯ | ಪರರ ನೋವನು ತನ್ನನೋವೆಂದನುತ ಭಾವಿಸುವೆ ||
ನಿರುತವನೆ ಫಲಧರೆಯ ಬಿಟ್ಟುಂ | ತೆರದೊಳೊಮ್ಮೆಳನಗೆಯೆ ಮುರಹರ | ಮರುತನುತ ಬಾರೆ
ನಲು ನುಡಿದನು ಮುಗಿದು ಕರೆಯುಗವ ||೨೬|| ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಾಣಂವಾಪಿಸುತೃಷ್ಯ | ಮಾನ
ಮೇವಾಭಿರಕ್ಷಯತಃ || ಅನಿತ್ಯಮಧಃವಂಪ್ರಾಣಂ | ಮಾನಮಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭|| ಪದ|| ಜೀವ
ವೀಕ್ಷಣವಳಿದು ಹೋಗಲಿ | ಕಾವುದಭಿಮಾನವನು ನಿತ್ಯದ | ಭಾವವಾಗಹುದಾತ್ಮವಾಚಂದ್ರಾ
ರ್ಕವಭಿಮಾನ || ನಾವುಬೇರೊಂದರಿಯವಿದ್ದುದ | ದೇವರಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದವು ಯನ | ಲಾವಬೇಗದಲಡ
ರಿದುದೊ ಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಏನು ನಿನ್ನಭಿಮತವು ಪಾರ್ಥ ನಿ | ಧಾನವನು ನುಡಿಯನಲು
ಹೇಳುವೆ | ಮಾನನಿಧಿ ನಿಮಗರುಹುಕೆನು ಚಿತ್ತವಿಸಿ ನೀವೆನುತ || ೨೯|| ಶ್ಲೋಕ|| ನಿಮಂ
ತ್ರಣೋತ್ಸವಾವಿಪ್ರಾ | ಗಾವೋನವತ್ಯಣೋತ್ಸವಾಃ || ಭರ್ತೃಗಮೋತ್ಸವಾನಾರ್ಯಃ | ಅಹಂಕೃಷ್ಣರ
ಣೋತ್ಸವಃ ||೩೦|| ಪದ|| ಪರಗೃಹದಭೋಜನಕೆ ವಿಪ್ರರು | ಪುಣಮಿಸುವೋಲ್ಪಶುಸಮೂಹವು | ಇರದೆ
ನವತ್ಯಣದಿಂದ ತುಪ್ಪಿಯನ್ನೈದುವಂದವಲಿ || ವರಸತಿಯ ನಿಜಪತಿಯ ಕಂಡಾ | ಹರುಷವಹುದೆನಗಾ
ಹವದಲೆಲೆ | ಹರಿಯ ಯನೆ, ಬೇಗದಲಿ ಫಲವಡಲಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೧|| ಶ್ಲೋಕ ||
ಧರ್ಮೋಜಯತುನಾಧರ್ಮಃ | ಸತ್ಯಂಜಯತುನಾನ್ಯತಂ || ಕ್ಷಮಾಜಯತುನಕ್ರೋಧೋ | ವಿಷ್ಣು
ರ್ಜಯತುನಾಸುರಃ ||೩೨|| ಪದ|| ಧರ್ಮವನು ನೆರೆ ಜಯಿಸಲಾಯದ | ಧರ್ಮ ಸತ್ಯವೆ ಮಾರಲರಿ
ವುದೆ | ನಿರ್ಮಳದ ಸೈರಣೆಯ ಗೆಲುವುದೆ ಕ್ರೋಧ ಭಾವಿಸಲು || ಕರ್ಮಹರಕೃಷ್ಣನು ಗೆಲುವೊಡೆ |
ದುರ್ಮತಿಗಳಹ ಅಸುರರೆನಲಾ | ಧರ್ಮತತ್ವವ ನಕುಲ ವಿರಚಿಸಲ್ಪೆದಿತಾಫಲವು ||೩೩|| ಶ್ಲೋಕ||
ಸತ್ಯಂಮಾತ್ರಾಪಿತಾಜ್ಞಾನಂ | ಧರ್ಮೋಭಾತ್ರಾದಯಾಸಹಾ || ಶಾಂತಿಃಪತ್ನೀಕ್ಷಮಾಸೂನು |
ಷ್ಪಡತೇಮಾಮಾಂಧವಾಃ ||೩೪|| ಪದ|| ಸತ್ಯವೇ ನಿಜಮಾತೆ ಜಾನವೆ | ನಿತ್ಯವಹಪಿತ ಧರ್ಮವನುಜನು |
ಮತ್ತೆ ಏಯೇಮಿತ್ರಶಾಂತಿಯ ಪತ್ನಿಕ್ಷಮಿಸೂನು || ಸತ್ಯವನು ಸಹದೇವನುಡಿಯಲ್ಕೃತ್ಯಭಿಫಲ
ಮೇಲೆ ಚಿಗುಲು | ಮತ್ತೆ ಮುರುಪು ದ್ವಸಸೂತೆ ಬಾಯೆಂದನುಚಿತದಲಿ ||೩೫|| ಶ್ಲೋಕ|| ಸುಂದ
ರಂಪುರುಷಂದೃಷ್ಟ್ಯಾ | ಭ್ರಾತರಂಪಿತಂಸುತಂ || ಯೋನಿದ್ರವತಿನಾರಿಣಾಂ | ಸತ್ಯಂಬ್ರೂಮಿ
ಹಕೇಶವ ||೩೬|| ಪದ|| ಭಾವವಹಪುರುಷರನು ಕಾಣುತ | ಭಾವಿಸಲು ಪಿತಸುತರ ಅನುಜರ | ತಾವಿನ
ಲಿಯಾದರೆಯು ಯೋನಿದ್ರವಣ ಸತಿಯರಿಗೆ || ಭಾವದಲಿ ಮರೆಪಡಿದು ನುಡಿಯ | ಲ್ಕಾವಿಗಡಫ
ಲವಡರದಿರುತಿರೆ | ದೇವ ನುಡಿದನು ವಂಚಿಸದೆ ನಿಶ್ಚಯವ ಹೇಳೆಂದು ||೩೭|| ಶ್ಲೋಕ|| ಪಂಚಮೇ
ಪತಯಸ್ಸಂತಿ | ಪಷ್ಠಸ್ತುಮುಮರೋಚತೇ || ಪುರುಷಾಣಾಮಭಾವೇನ ಸರ್ವಾನಾರ್ಯಃ ಪತಿ
ವ್ರತಾಃ ||೩೮|| ಪದ|| ಪತಿಗಳೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದವೆ | ಯತಿಶಯದಲೈವರು ಮನಸ್ಸಿನ | ಮತದ
ಲಾರಾಗಹುದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಪೃಥವಿಯಲಿ ಪರಪುರುಷರನು ದು | ಮೃತಿಯೊಳೊಡ
ಬಡುವವಳು ಸತಿಯೇ | ಸತತ ಕರುಣಾಕರ ಯನಲು ಫಲ ತಾವನಡರಿದುದು ||೩೯|| ಹರುಷ ಮಿಗಲು
ಪಿಜನಕಥಾವ್ಯನು | ಕರಗಳನು ನೆಗಹುತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುಷ್ಣನಿರೆ ನಿನಗಾವುದರಿ

ದೆಂದು || ಇರದೆ ದೇವನ ಪಾದಪಂಕಜ | ಕೆರಗಿದುದು ಮುನಿನಿಕರಬುಧಜನ | ನಿರತಪರಮಾನಂದ
ದಿಂದೈದಿದರು ತದ್ವನವ ||೩೪|| ಮುನಿಪಕಣ್ವನು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಪರ | .ಮನನು ಜಾನಿಸಿ ಕರವನ
ರಳಿಚ | ಲೊನೆದು ಬಿದ್ದುದು ಪಣ್ಣು ಕಂಡನು ನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ || ವನಜನಾಭನ ತಂತ್ರವಿದು
ಪಾ | ವನಸುರೂಪನ ನೋಳ್ವೆನೆಂದಾ | ಮುನಿಪ ಫಲಸಹಬಂದು ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರ||೩೫||
ಇದರೊಳಿರಿಸಿದನಾಫಲವ ಸಂ | ಮುದದಿ ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಮುನಿಯಾ | ಪದುಮನಾಭಂಗೆರಗಿ ತೆಗೆ
ನೀ ಫಲವನೆಂದನಲು || ಮದನಪಿತ ನಸುನಗುತ ಮುನಿಪನ | ಹದುಳ ಮಿಗೆ ಸೈಪಿಟ್ಟು ನೆಗೆಹಿಡೆ ! ಸುದಿ
ತಫಲವನು ಹಂಚಹೇಳಿದನಾಸೌಖ್ಯಪಾಲಂಗೆ ||೩೬|| ಬರಿಸಿ ಋಷಿಗಳನವರವರ ತರ | ವರಿದು ಕೊಡಿಸಿ
ದನುಳಿದನು ಭೂ | ಸುರಸಹೋದರರಿಂಗೆ ಮುನಿಸತಿಯರಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ || ಮುರಹರಗೆ ತನ್ಮುನಿಪ
ಕಣ್ವಂ | ಗಿರಿಸಿಕ್ರೈವಿಸಿದೊಡೆ ಫಲವನು | ಹರುಷಮಿಗೆ ಭುಂಜಿಸಿತು ಭೂಪತಿ ಕೇಳುಕೌತುಕವ ||೩೭||
ಪಾರಣ್ಣನುರೆ ಮಾಡಿ ಮುನಿಪ ಮ | ಹೀರಮಣನನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು | ದಾರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು || ಸಾರವಹಸುಸ್ಥಾನಕ್ಕಿದಿದ | ನಾರು ಭಾವಿಸಬಲ್ಲರಾಮುರ | ವೈರಿಯ
ನುಪಮಮಹಿಮೆಗಳ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ||೩೮|| ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಮೃಳಾಂಘ್ರಕಮಲವ | ಸಾವನೆನೆವನ
ವಂಗೆ ಜಪತಪ | ಸಾವುಪುಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂಬುದೈ ವರವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು || ಸಾವಲೇ ಕೃತಕೃತ್ಯರಿಂದೀ |
ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರದರ್ಶನ | ಭಾವವೋ ಯಿದು ನಮಗೆನುತ ಹೋಗಳಿದನು ಸಹದೇವ ||೩೯|| ಹರಿಯೊ
ಲಿದು ಮೈದಡವಿ ಯೈವರ | ತರುಣಿಯನು ಸಂತೈಸಿಯಾಮುನಿ | ವರರನುಪಕೆಲಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯ
ನೊರೆದು ಧರ್ಮಜಗೆ || ಉರುತರೋತ್ತರಸಿಂಧು ನಿಮಗ | ನಿರದೆ ಫಲಿಸುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ | ಮರಳಿ
ತನ್ನಯಪುರಿಗೆ ಗಮನೋದ್ಯೋಗಮನನಾದ ||೪೦|| ಬಂದನಾಭೂಪತಿ ಮುರಾಂತಕ | ನಂದಣದ
ಬಲದಸೆಯಲನಿಲಜ | ಮುಂದೆ ವಾಮದಿ ಪಾರ್ಥಯಮಳ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ || ಹಿಂದೆ ಬರೆ ಕಿರಿದೆಡೆ
ಯಲಲ್ಲಿಯೆ | ನಿಂದು ಕಳುಹಿದನೆಲ್ಲರನು ಗೋ | ವಿಂದನೇರದ ರಥವ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ ||೪೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಭಜಿಸಿದನು ನಂದಿಂದ್ರಕೀದೊ | ಕೃಷ್ಣಸುರಾರ್ಜುತಚರಣಮಾಲನ |

ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯನು ಮಹಾನಟರಾಯಭೂರ್ಜಟಿಯ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಟವಿಯ | ಪಾಳಿಯಲಿ ಪರುಶವಿಸಿ
ದರು ಪದಯುಗಪಂಭ್ರಮವ || ಲೋಲಲೋಚನಸಹಿತ ತತ್ಕುಲ | ಶೈಲದಲಿ ತದ್ವಿಪಿನದಲಿ ತ | ತ್ಕೂಲ
ವತಿಗಳತೀರದಲಿ ತೋಳಲಿದರು ಬೇಸರದೆ ||೧|| ಫಲವೈಗಾವಳಿ ಸವೆದುದಿನ್ನೀ | ಹಳುವು ಸಾಕಿನ್ನೊಂ

ದರಣ್ಯ | ಸ್ಥಳವ ನೋಡಲಿ ಕಟಕ ನಡೆಯಲಿ ವಿಪ್ರಸಂಕುಲದ || ಸುಲಭವಿವನವೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು |
 ತಿಳಿದು ಪಾರ್ಥಯುಧಿಪ್ತಿರರು ಮುನಿ | ಕುಲಸಹಿತ ನಲವಿಂದ ಹೊಕ್ಕರು ದ್ವೈತಕಾನನವ ||೨|| ಅರಸ
 ಕಳುಹಿದ ದೂತನಾಗಜ | ಪುರವ ಹೊಕ್ಕು ತದ್ವಿಯವಾರ್ತ | ಭರದ ವಿವರವನು ಬಂದನು ಕಂಡ
 ನವನಿಪನ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ವಂದನನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನ ಒಲುಪನಾತನ | ಪರಿಯನರುಹಿದೊಡ
 ಬುಜಮುಖಿಪವನಜರೂ ಕಳವಳಿಸೆ ||೩|| ಮೊದಲಿದಳು ದ್ರುಪದತನುಜೆ ವೈ | ಕೋದರನರ್ಜುನನವ
 ನಿಪ | ನಾದಿಯಾದೈವರನು ಕೌರವನೃಪನ ಪತಿಕುಂಸಿ || ಆಡೊಡಿದೆ ಕುರುರಾಜವಂಶ | ಚೈದಧೀರ
 ಕುಠಾರವೆನುತ ವೈ | ಕೋದರನು ತೋಗಿದನು ಗಡೆಯನು ಗಾಢಕೋಪದಲಿ ||೪|| ಏಕಿದೇಕ ವೈಧಾನಿ
 ಶಾಖ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವಕುಲವ ವಿ | ನೇಕರಹಿತನೆ ನೀ ವೈಕೋದರ ದ್ರುಪದಸುತೆಯಂತೆ || ಸಾಕು
 ಸಾಕೈ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವೆ | ಸಾಕು ನನುಗೆ ಮದೀಯಪುಣ್ಯ | ಶ್ಲೋಕತೆಯನುಳುಹೆಂದು ಗಲ್ಲವ ಹಿಡಿದ
 ನನಿಲಜನ ||೫|| ಅರಸಿ ನಿನ್ನಯ ಶೋಕನಯ್ಯೋ | ಳುವುದುಲನ್ನಪಜಲಧಿ ಕೇಳಂ | ಬುರುಹ
 ಲೋಚನೆ ನಿನ್ನ ಲೋಚನವಾರವೂರದಲಿ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ಸಿರಿಯ ಶೋಕ ಸ್ಫುರದನಲನುಜ್ವಲಿ
 ಸುವುದು ರಿಪು | ವಿರಚಿತದವಿಪರೀತಕದು ವಿಪರೀತವಹುದೆಂದ ||೬|| ಅಸಮಯದಲಿ ಬಂದನಗ್ಗದ |
 ಭೂಸುರ ಶ್ರೀಕಂಠನೋ ಪ | ದ್ವಾಸನನ ಪಲ್ಲವೋ ಕಮಲಾಂಬಕನ ಚುಂಬಕವೋ || ಭಾಸುರಕ್ರ
 ತುಶತದ ರೂಪವಿಳಾಸವೋ ಶ್ರುತಿಕೋಟಿಕನ್ಯಾ|ವಾಸಭವನವೋ ದೇವದೇವವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ||೭||
 ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಇದಾರು ಮ | ಹಾಮುನೀಶ್ವರರೆನುತ ಮುನಿಪ | ಸ್ತೋಮವೆದ್ದುದು ಧರ್ಮ
 ನಂದನನವರಿಗದಿರಾಗಿ || ಪ್ರೇಮಪುಳಕದ ನಯನಸಲಿಲದ | ರೋಮಹರ್ಷದ ಸತ್ಯಭಾವದ | ಭೂಮಿ
 ಪತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುನಿವರನ ಚರಣದಲಿ ||೮|| ವಿವಿಧಮುನಿಗಳ ಗೋತ್ರನಾಮ | ಕ್ರವರಸಹಿತರ
 ಭಿವಾದಕವೋ | ತ್ಸವವ ಕೈಕೊಳುತನಿಬರನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ || ಯುವತಿ ಪದಕೇರಗದೊಡೆ
 ಭೂಯಾ | ತ್ತವಮನೋರಥವೆನುತ ನಸುನಗು | ತವನಿಪಾಲನ ಪೂರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಮುನಿಪನೈತಂದ ||೯||
 ಇದೆ ಕವಿತ್ರಪಲಾಶೆಪತ್ರದ | ಲುದಕವರ್ಷ್ಯಾಚಮನಪಾದ್ಯ | ಕ್ಕಿದೆ ವಿಮಳಧರ್ಭೋಪರಚಿತಾಸನ
 ವಿಳಾಸದಲಿ || ಇದನು ಕಾಂನನಪಾತ್ರಜಲವೆಂ | ದಿದು ವರಾಸನವೆಂದು ಕೈಕೊಂ | ಬುದು ಯಥಾ
 ಸುಭವದಲೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೧೦|| ಈಸವಿತ್ತೋದಕವಲೇ ದೋ | ಪಾಪಹರದರ್ಭಾಸನದಲಿಂ |
 ದೀಪ್ಯಥಿವಿ ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯವು ಸೇರುವುದು ನಿನಗೆ || ಭೂಪ ಕೇಳ್ವೆ ಜನನೋಣದ ಮ | ಧೂಪಚಯವ
 ವೆಕ್ಲಲೇ ಸ | ವಾರ್ಪಹಾರವು ಪರರಿಗಾಕೌರವನ ಸಿರಿಯಿಂದ ||೧೧|| ಬಡಲು ಬೀಳಲಿ ಮೇಣು
 ತಮ್ಮದಿ | ರಡವಿಯಲಿ ಹಾಯಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಲಿ | ಮಡದ ಮುನಿಯಲಿ ಬಸಿದು ಬೀಳಲಿ ಧರಣಿ ಕುರು
 ಪತಿಗೆ || ಎಡೆಯಲುಳಿವಿವರಾಗುಹೋಗಿನ | ಗೊಡವೆಯನಗಲ್ಲೆ ನ್ನು ಸತ್ಯದ | ನುಡಿಗೆ ಹಾದರವಿಲ್ಲದಂ
 ತಿರೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ||೧೨|| ಬಾಧಯುಂಟೇ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ | ಸಾಧಿಸುವುದವಧಿಯನು ನಿನ್ನವಿ |
 ರೋಧಿಗಳಿಗೆ ನಿವಾಸವಹುದು ಕೃತಾಂತಲೋಕದಲಿ || ಅಧಿಪತ್ಯಭ್ರಮಿತರಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಯಲಿ ಕಡೆ
 ಗೊಂಡಿರಲಿಲನಿ | ರೋಧವನು ಕಡನನು ಸವೈದ್ವಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಿಯಿಂದ ||೧೩|| ಅವುದಲಿದಿವರಿಗೆ
 ಭವತ್ಕರು | ಣಾವಲೋಕನವುಂಟು ಪುನರಪಿ | ದೇವಕೀನಂದನನಲೊದಗುವಮೇಲುನೋಟದಲಿ || ಈ

ವಿಸತ್ತೇಸರದು ಪಾಂಡವ | ಜೀವಿಗಳು ನಿವಿಬ್ಬರಲೆಂ | ದಾವಿಭಾಂಡಕಶಾನಕಾದಿಗಳೆಂದರಾ
ಮುನಿಗೆ ||೧೪|| ಕರೆಸಿದುಪದಾತ್ಮಜಯ ಕಂಬನಿ | ಯೋರತೆಯಾರಲುನುಡಿದನಾಕೆಯ | ಕರುಣದಲಿ
ಕಿವಿಗೊಂಡಕಳಕಳವನು ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ಧರಣಿಪತಿಗೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಳೋರೆದನೀಶ್ವರವಿಷಯ
ಮೆಂತಾ || ಹ್ಲವನಂಗೋಪಾಂಗಮುದ್ರಾಶಕ್ತಿಗಳುಸಹಿತ ||೧೫|| ಇದುಮಹೀಶ್ವರ ಶೋಕಹರವಿಂ |
ತಿದು ವಿರೋಧಿಬಲಪ್ರಭಂಜನ | ಏದು ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನವುಳಿದುಲತಹರ || ಇದು ವಹಾ
ಧಿನ್ಯಾಭಿಹರವಿಂ | ತಿದನು ನೀ ಕೋಳ್ಯರ್ಜುನಂಗೊರ | ವುದು ರಹಸ್ಯದೊಳೆಂದು ಮುನಿಕರುಣಿಸಿದನ
ರಸಂಗೆ ||೧೬|| ಪಾರ್ಥನೈದುವುದಿಂದ್ರಕ್ಷೀಲದೊ | ಳ್ಳರ್ಥಸಲಿ ಶಂಕರನನಖಿಳ | ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ
ಬೀಜವಿದು ಬೇರೊಂದ ಬಯಸುರು || ವೈರ್ಭಾರವುರು ನಿನ್ನ ಹಗೆಯ ಕ | ದರ್ಭನದೊಳಿನ್ನೊನು
ಜಗಕೆ ಸ | ಮರ್ಥನೋಬ್ಬನೆ ಶಂಭು ಕೃಪೆಮಾಡುವನು ನಿನಗೆಂದ ||೧೭|| ಇಂದ್ರಮುಖಿಯನು ಭೀಮ
ನನು ಯಮ | ನಂದನನರ್ಜುನನಯವಳರ | ನಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ವೈದದವನು ಮೋದ
ದಲಿ || ಬಂದು ಸಂದಣಿಸಿದಮೊನಿವ್ವಿಬ | ವೃಂದವನು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಜಾಶ್ರಮ | ಮಂಟರಕೆ ಮುದ
ದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪ ||೧೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮುನಿಪನತ್ತಲು | ಸುಖದನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥನ
ನು ನೈಪ | ಕರೆದು ವೇದವ್ಯಾಸನಿತ್ತಾಪದೇಶವಿಸ್ತರವ || ಆರೂದನ ಕೈಲಾಸನೀಮಾ | ವರಪದಲ್ಲಿ
ಹುಬಂದ್ರಕ್ಷೀಲದ | ಗು ವಾಪೇಶಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ||೧೯|| ಅಲ್ಲಿ ಭಜಿಸುವುದಮಳಗಿ
ರಿಜಾ | ವಲ್ಲಭನನಾಮ್ನಾಯಚಡೈಗೆ | ಮರ್ಲಭನನೈವೈವವನು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಭಾಸ್ಕರರ || ಬಲ್ಲೆನೆಂ
ಬರ ಬಹಳಗರ್ವವ | ಫುಲ್ಲನುವಗಡ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು | ಬಲ್ಲಿದರು ತನಗೆಂಬದೋಳೆಯರರಸನಿಹ
ನೆಂದ ||೨೦|| ಏಳು ನಿಷ್ಪ್ರತ್ಯಾಸದಲಿ ಶತಿ | ಮೌಳಿ ಮೈದೋರಲಿ ತದೀಯಶ | ರಾಳಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿ
ಸಲಿ ಸೇರಲಿ ಶಿವನ ಕೃಪ ನಿನಗೆ || ಸೋಲದಿರು ಸುರಸತಿಯಲಿಗೆ ಸಂಮೇಳವಾಗಬರವರೊಡನೆ ಕೈ |
ಮೇಳವಿಸುವುದು ಕಾಮವೈರಿಯ ಚರಣಕವಲದಲಿ ||೨೧|| ಮುಗ್ಧದಿರು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುದದಲಿ |
ನೆಗ್ಗದಿರು ರೋಷವವಿಡಂಬದ | ಲಗ್ನ ಕೆಯತನಟಿಂದ ಹಂಕೃತಿಭರದಿ ಮೆರೆಯದಿರು || ಅಗ್ನಿ ಸದಿರಾ
ತ್ಮನನು ಲೋಭದೊ | ಳೋಗ್ಗದಿರು ಲಘುವಾಗದಿರುಮಿಗೆ | ಹಿಗ್ಗದಿರು ಹೋಗಲಿಕೆಗೆ ಮನದಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ಆಡದಿರಸತ್ಯವನು ಕಪುವ | ಮಾಡದಿರು ನಾಸ್ತಿಕರೊಡನೆ ಮಾ | ತಾಡದಿರು
ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳದಿರು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರ || ಬೋಡಿದಿಗಳೆಯದಿರಾರುವನು ಮೈ | ಗೂಡದಿರು ಪರವಧುವಿ
ನಲಿ ರಣ | ಬೇಡನಾಗದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ನೈಪತಿಯರ್ಜುನಗೆ ||೨೩|| ಕ್ರೂರರಿಗೆ ಕತರಿಗೆ ವೃಥಾ
ಹಂ | ಕಾಂಗಳಿಕುತಿಕುಟಲಿಗೆಯುಸ | ಕಾಂಯಃಪಘಾತರಿಗೆ ಭೂತದ್ರೋಹಿಜೀವರಿಗೆ || ಜಾರರಿಗೆ
ಜಡರಿಗೆ ನಿಕ್ಕಪ್ಪಾ | ಚಾರರಿಗೆ ಪಿಸುಣರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿ | ದೂರರಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿ
ಲ್ಲೆಂದ ||೨೪|| ಭಾತ್ರೈಮಿತ್ರವಿರೋಧಕಗೆ ಪಿತ್ಯ | ಮಾತೃಘಾತಿಗೆ ಬಿಳಿನಿಗುತ್ತಿಮ | ಜಾತಿಸಾತಕ
ನಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮವಿದೋಷಕಗೆ || ಜಾತಿಸಂಕರಕಾರಿಗಾಕ್ರೋ | ಧಾತಿರೇಕಗೆ ಗಾಢಗರ್ವಿಗೆ | ಭೂ
ತವೈರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೫|| ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಿಘಾತಕಂಗತಿ | ಕಾಮುಕಗೆ
ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದಿಗೆ | ಭೂಮಿದೇವದೇವಪಿಗತ್ಯಾತಿಗೆ ಬಕವ್ರತಿಗೆ || ಗ್ರಾಮಣಿಗೆ ಪಾಪಂಡಗಾತ್ಮವಿ |

ರಾಮಕಾರಿಗೆ ಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಗೆ | ನಾಮಧಾರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೬|| ಅದರಿನಾವಂ
ಗುಪಹತಿಯ ಮೂ | ಡದಿರು ಸಚರಾಚರದ ಚೈತ | ನೈದಲಿ ನಿನ್ನನೆ ಬೆರಸಿ ಕಾಬುದು ನಿನ್ನ ತನು
ವೆಂದು || ಬೆದರದಿರು ಬಲತಪಕೆ ಶೂಲಿಯ | ಪದಯುಗವೆ ಮರೆಯದಿರು ಹಲಿಯನು | ಹೃದಯದಲಿ
ಪಲ್ಲಟಿಸದಿರು ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋಗೆಂದ ||೨೭|| ಕರಣಿಸಲಿ ಕಾಮಾರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ | ವರಮಹಾ
ಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರಯಮಂಭಾ | ಸ್ಮರಹುತಾಶನನಿಖುತಿವರುಣಕುಬೇರವಾರುತರು || ಸುರರವಸುಗಳುಸಿದ್ಧ
ವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯುಕ್ಷಮನುಕಿಂ | ಪುರುಷರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಮಳಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವೆ ||೨೮||
ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುಲ್ತ ಯಮನಂ | ದನಗೆ ಭೀಮಂಗರಗದನು ಮುನಿ | ಜನಕೆ ಪ್ರಿಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುಳು
ಗಿದನಕ್ಷತೌಘದಲಿ || ನೆನಪಮುಖಮುನಿವಧುಗಳಾಶೀ | ವಿಸುತದ್ಭೂವಾರ್ಹುತೆಯನು | ಬೈನಲಿ
ಕೈಕೊಳುತನಿಬರನು ವಾನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ||೨೯|| ನೆನೆಯದಿರು ತನುಸುಖವೆ ವನದಲಿ | ನನೆ ವಿರೋ
ಧಿಯ ಸಿರಿಯನೆನ್ನಯ | ಘನತರದಪುಲಭವನ ನೆನೆ ನಿವ್ಯಗ್ರಜರ ನುಡಿಯ || ಮುನಿವರನ ಮಂತ್ರೋ
ಪದೇಶವ | ನೆನೆವುಧವನ ಚರಣಕವಲವ | ನೆನುತದರುಪದಿಯರಗದಳು ಪಾರ್ಥನ ಪದಾಬ್ಜದಲಿ ||
ಹರನ ಚರಣವ ಭಜನವೆನು ದು | ಧರತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಕೇಳೆಲೆ | ತರುಣಿ ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವಾದಿ
ಯದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ || ಪುರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಡೆದಾ | ನರಿಗಳನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ | ಪರಿ
ಭವಾಗ್ನಿಯ ನಂದಿಸುವೆನಿಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಬಿಗದಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ
ಕಡುಗತಾರಿಚಾಪವ | ತೆಗೆದನಳವಡೆಕಟ್ಟಿಬದ್ದು ಗದಾರಗೋಡೆಯವ || ದುಗದಹರಪದ ಮುಗಿಲ
ತಲೆಯೂ | ಶ್ರುಗಳಿಗಿಟ್ಟಿದೆಯಾಗಿ ಗಣಮಾ | ಳಿಗಳಮಣಿ ಕಲೆಪಾರ್ಥ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ನಿಜಾಗ್ರ
ಜನ || ಹರಡೆವಾಮದಲುವಯ ಮಧುರ | ಸ್ವರದಲಪಸವ್ಯದಲಿ ಹಸುನ | ಸರಸಮಾಹಿತವಾಗೆ
ಸೂರ್ಯೋದಯದಸಮಯದಲಿ || ಹರಣಭಾರದ್ವಾಜನುಡಿಕೆಯ | ಸರಸನಕುಲನ ತಿದ್ದುಗಳ ಕು |
ಕ್ಕುರನ ತಾಳಿನ ಶಕುನವನು ಕೈಕೊಳುತ ನಡೆತಂದ ||೩೧|| ನೀಲಕಂಠನ ಮನದಬಯಕೆಗೆ | ನೀಲಕಂಠನೆ
ಬಲಕೆ ಬಂದುದು | ಮೇಲುಪೋಗಿನಸಿಬ್ಬಿ ದೈತ್ಯಾಂತಕನ ಬುಧ್ಧಿಯಲಿ | ಕಾಲಗತಿಯಲಿ ಮೇಲೆ ಪರ
ರಿಗೆ | ಕಾಲಗತಿಯನು ಕಾಬೆನ್ನ ಸಲೆ | ಶೂಲಧರನೇ ಬಲ್ಲನೆನುಶೈತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೨|| ಅರಸ ಕೇಳ್ಕೈ
ಬರುತ ಭಾರತ | ವರಪವನು ದಾಂಟಿದನು ತಡ್ಕಿನ | ಗಲಿಯ ತಪ್ಪಲನಿಳಿದನಾಹರಿವರಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ||
ಬೆರಸಿದನು ಬಳಿಕುತ್ತರೋತ್ತರ | ಸರಣಿಯಲಿ ಸೈನಡೆದು ಹೊಕ್ಕನು | ಸುರರಸೇವ್ಯವನಿಂದ್ರಕೀಲಮ
ಹಾವನಾಂತರವ ||೩೩|| ಗಲಿಯ ಮಿದುವಾತುಗಳ ಮರಿಗೋ | ಗಲಿಯ ಮಧುರಧ್ವನಿಯ ಹಂಸೆಯ |
ಕಳರವದ ಮನವಿಲ ಕೇಕಾರವದ ನಯರಸದ || ಮೆಲದನಿಯ ಪಾರಿವದ ತುಂಬಿಯ | ಲಲಿತಗೀತದ
ವನದ ಸಿರಿ ಬಗೆ | ಗೊಳಿಸಿತ್ಯೆಪೂರ್ವಾಭಿಭಾಷಣದಲಿ ಧನಂಜಯನ ||೩೪|| ಸೊಂಪೆಸವಕೋಗಿಲೆಯ
ಸರ ದೆಸೆ | ತಂಪಸೆವತಂಬಲರ ಹೊವಿನ | ಜೊಂಪವನು ರೋಂಪಿಸುವಮಂಡಿಗಳ ಮೇಳ
ವದ || ಪೆಂಪುಗುವತಾವರೆಗೊಳಂಗಳ | ತಂಪಿನೊದಗಿನವನದ ಸೊಗಸಿನ | ಸೊಂಪು ಸೆಳೆದುದು
ಮನವನೀತನನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಚಾರುತರಪರಿಪಕ್ವನವು | ಜೂರರಸಧಾರಾಪ್ರಪಾಸು ಮು |
ನೋರಮೇಕ್ಷುವಿಖೇದವಿಶ್ರುತರಸನಿಪಾನೇಷು || ಭೂರಿಜಂಬುಮಧೂಕಪನಸ | ಸ್ಫಾರರಸಪೂರೇಷಕ

ಲಿತವಿ | ಹಾರಸುರಮಹಿಳಾಭಿರಂಜನವಚಳವನಭೂಮಿ ||೩೮|| ವಿಲಸದಭ್ರಂಲಿಹಮಹಾತರು | ಕುಲ
ದಿನಮರನದೀಸ್ತನಂಧಯ | ಫಲರಸದನದಿಗಳಲಿ ದಿಕ್ಕೂಲಂಕಷೋನ್ನತಿಯ || ಸುಳಿವಪರಿವಳಪ
ವನನಿಂ ಕಂ | ಗೊಳಿಸಿತರ್ಜುನಕಾವ್ಯಸಿದ್ಧಿ | ಸ್ಥಳದೊಳಂತರ್ಮಿಥುನಕಾನನವರಸಕೇಳಿಂದ ||೩೯|| ಇಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲರ್ಜುನ ತಪೋವನ | ಕಿಲ್ಲಿನಲಿ ಸ್ತುತಿಯುವತಿಸೂಸುವ | ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳಮೊನೆಗೆಮೀಸಲುಗೆಡದಮೈ
ಸಿರಿಯಾ || ದುರ್ಲಲಿತದಸ್ವಾಂಗಯೋಗದ | ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿಕೂಡದಸ್ತುತಿ | ಮಲ್ಲತಿವನಕ್ಷೇತ್ರವಿ
ದೆಯೆಂದುದು ನಭೋನಿನದ ||೪೦|| ಹರಕಿಪನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂರ್ಗಾಂ , ತರದೊಳಾರಡೆಗೈದು
ಹೊಕ್ಕನು | ಹರನ ಕರುಣಾಸಿದ್ಧಿಕಾಫನವೆನಿಸುಗುವನವ || ಮರುದಿವಸದುದಯದಲಿ ಮಿಂದನು |
ಸರಸಿಯಲಿ ಸಂಧ್ಯಾಭಿಮುಖದಲಿ | ತರಣಿಗರ್ಭ್ಯವನಿತ್ತು ದೇವವ್ರಜಕೆ ಕೈಮುಗಿದ ||೪೧|| ಪಿನ್ನುತ
ಶಾಂಭವಮಂತ್ರಪ್ರಸಂ | ಜನಿತನಿರ್ಮಳಭಾವಶುದ್ಧಿಯ | ಮನದೊಳರ್ಜುನನತ್ತಿ ನಿಂದನು ದೀರ್ಘ
ಬಾಹುಗಳ || ನೆನಪು ನೆಮ್ಮಿತ್ತು ಲಿವನನಿರದ | ನನೇನೋನೆಯ ತೆರಳಿಕೆಯ ತೊಡಚೆಯ | ಮನದ
ಸಂಚಲನೀಚಿತ್ತೋಮದು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||೪೨|| ಮೃಗುಳುಗಂಗಳ ಮೇಲಾಗುಡಿದೋ | ಳುಗಳ
ಮಿಡುಕುವತುಟಿಯ ತುಟಿಗಾ | ಲುಗಳ ಹೊಂಗೆಯ ತಪವನಿಂಗೆಯ ನಿಷ್ಪ್ರಕಂಪನದ || ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ
ಬಿನ್ನಬತ್ತಳಿ | ಕೆಗ್ಗ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿನಕತ್ತಾಯ | ಹೆಗಲಕಡಗದಹೊಸತಪಸಿ ತೊಡಗಿದನು ಬಲುತಪವ ||
ಅರಸ ಕೇಳೈ ವಿಪ್ರವೇಷವ | ಧುಸಿ ಧರಗಿಳಿದನು ಸುರೇಶ್ವರ | ತರಹರಸದೀವೂತನೆಂದನು ನಿಜಕು
ಮಾರಂಗೆ || ಮುಚ್ಚ ಮೌಕ್ತಿಕ ಶೋಹ ಹೇವೊ | ಚರಣ ಚರ್ಮ ಮಕೂಲ ಮಿಳಿತಾ | ದಯೆಯ
ಹೂವಿನದಂಡೆಗೆಕನಿಮಾಸನೇಕೆಂದ ||೪೩|| ಅವಸ್ಥೆಲಕೆ ಬಸಕೆ ಚಾಪತ್ರ | ರಾವಳಿಗೆ ಶಮದಮೆಗೆ ಕಡು
ಗಕ | ದಾವಸಮ್ಮಿಳನವಿಭೂತಿಗೆ ಕವಚಸೀಸತೆ || ಆವುದಿವರಭಿಧಾನ ತಪವೋ | ಡಾವಲಗವಿದ್ಯಾಸ
ಮಾಧಿಯೊ | ನೀವಿದಂತಧರ್ಮುಗಿಗಳೆಂಬುವನುನಯ ನಾನೆಂದ ||೪೪|| ಕಂದರೆದು ನೋಡಿದನು ನೀವೆ |
ನೆಂದರೆಯು ಪೃಥುಯಾಬ್ಜಪಿತದ | ಲಿಂದಮೌಳಿಯ ನಿರಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವೆನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ || ಇಂದಿ
ನೀಬಹಿರಂಗಚಿನ್ನೆಯ | ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿ ನಲೇನುಫಲವನ | ಲಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುರಪತಿ ತೋರಿದನು
ನಿಜವ ||೪೫|| ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದನಿಷ್ಠಗೆ | ಸೋಗಸಿದನು ಪಿರಿದಾಗಿ ಹರನಿ | ಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಕರಾಣಿ
ಸಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಿವಾಂಛತವ || ಹಗಗೆ ಹರವಮುಧ್ಧೆಂದು ಸುರಮ್ | ಳಿಗಳ ಮಣಿ ಸುಬದನು ಪಮಾ
ನದ | ಲಗಧರನ ಮೈದುನನ ಮುಖವೆಯನಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೦, ೧೬೧ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ನಂ ದಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಮುನಿನಿಕರ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕರುಣಾ | ವನಧಿ ಶಂಭು ಕಿರಾತಮಯರೂ |
ಪಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ವನದಲೆಚ್ಚನು ಮೂಕದಾನವನ ||

ಮರಳಿದನು ದೇವೇಂದ್ರನತ್ತಲು | ಹಲೆನೊಡನೆ ಹೊರೆಯೇರಿದಂತಃ | ಕರಣ ಒಗ್ಗಿತ್ತು
ಹುದುಗಿದನು ಬಹಿರಂಗಭಾವನೆಯ || ಧರಣಿಷೋಡಲೆನೆಭೂತಪಂಚಕ | ಮರುತಪಂಚಕವಿಷಯ
ವಿಂದ್ರಿಯ | ಕರಣವಿಪ್ಪತ್ತೈದುತತ್ವಾತ್ಮಕನ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧|| ಮೇಲೆವಿದ್ಯಾರಾಗನಿಯತಿಯ | ಕಾಲ
ಕಲೆಯಾತ್ಮಕನಮಾಯೆಯ | ಮೇಲುಮೋಗಿನಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾರೂಪನಿಶ್ವರನಾ || ಕೇಳು ನೈವತಿ ಸದಾ
ತಿವನನು | ತ್ತಾಳಶಕ್ತಿಯ ನಖಿಲತತ್ವದ | ಮೇಳಿಮಣಿಯನಖಂಡಚಿನ ಮಯತಿವನ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨||
ಮೂರುದಿನಕೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಲದಾ | ಹಾರದಲಿ ನೂಕಿದನು ತಿಂಗಳ | ಸಾರುದಿವಸಕೆಜಲವಕೊಂಡನು
ತಿಂಗಳರಡರಲಿ || ಮೂರುತಿಂಗಳ ಕಳಿದನಂತೀ | ರಾರುದಿವಸಕೆ ಕಂಪಮೂಲಾ | ಹಾರದಲಿ ತರಗಲೆ
ಯಲಿದನು ನಾಲ್ಕು ವಾಸದಲಿ ||೩|| ಬಳಿಕ ಪವನಾಹಾರದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತತಿವಸದಭಕ್ತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲಿ |
ತಳಿತರೋಮಾಂಚನದಕಂದದಕುಂದದವಯವದ || ಛಳಧಳಿಸುವಾನನದ ಸತ್ಯೋ | ಚ್ಚಲಿತಚಿತ್ತದ
ಸುಪ್ರಭಾಸದ | ಬೆಳವಿಗೆಯಲುತ್ಕೋಶವಾಯಿತ ತಪಧನಂಜಯನಾ ||೪|| ಯಮದಲುತ್ಸಾಹಿಸಿದನಿಯ
ಮ | ಶ್ರಮವ ಗೆಲಿದನು ಶಂಭುವಿನ ಪಡ | ಕವಳಬಯಸಿಕೆಯಾದುದೆತ್ತಿದಜೀವಪರಮನಲಿ || ಭ್ರವಿ
ಸುವಿಂದ್ರಿಯಗುಣವನುಗದಾ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಶಂಕರಭಾವದಲಿಸಂ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಧರಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯನುತ
ಳಿದಾತ್ಮಪರನಾದ ||೫|| ವಿಮಳಮತಿ ಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥ | ಭ್ರಮೆಯಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಂತಃ | ಸ್ತಿಮಿ
ರಕರಣಭ್ರಮೆಯಲುದಿತಸ್ವಪ್ನವೀಧಿಯಲಿ || ಗಮಿತತದ್ವಾಸನೆಯಬೀಜ | ಕ್ರಮಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ
ಯಲಿ ಸಂ | ಕ್ರಮಿಸದಗ್ಗದತುರ್ಯತಿವನನು ಪಾರ್ಥಚಿಂತಿಸಿದ ||೬|| ತಾನೆ ತಿವನೋ ಮೇಣುತಿವನ ||
ಧ್ಯಾನತನವದ್ವೈತವನಸಂ | ಧಾನವಿದು ಜವನಿಕೆಯೊ ಜೀವಾತುಮನಜಂಜಡಕೆ || ಧ್ಯಾನಮೋಮೇಣ್ಣೈ
ರ್ಯಮೋ ತಧ್ಯಾನಕರ್ತುಮೋ ತ್ರಿಪುಟಿರಹಿತನೊ | ತಾನು ಮೇಣನಲಾಯ್ತುಚಿತ್ತದಶುಧ್ಧಿಯರ್ಜುನನಾ
||೭|| ಮುನಿಯದೇನೈ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು | ಜುಫನನಚಿತ್ತದೊಳೆನುತಾವಸ | ಜನಿತಕರ್ಮವೊ ಶುದ್ಧತತ್ವ
ಜ್ಞಾನಜಲಧಿಯಲಿ || ಮನಮುಳುಗಮಗುಳೆದ್ದು ತಿತಿಕಂ | ರನಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಬೇಡಿದ |
ನೆನಲು ಜನಮೇಜಯಗೆ ಮುನಿಯಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ||೮|| ಅಶಕ್ತಿ ಕೇಳೈ ರಾಜಸಾಂತಃ | ಕರಣ
ವನು ಕಾವ್ಯೈಕಸಿದ್ಧಿ | ಸ್ಫುರಣೆಗೋಸುಗ ತಪವಲೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ || ಹರಚರಣನಿಕ್ಷಿಪ್ತ
ಚೇತಃ | ಸ್ಫುರಣೆ ತತ್ಪಲಯಂತಲುಕ್ಕಿತು | ಪರಮವಸ್ತುನಿಜಸ್ವಭಾವಕೆಚಿತ್ರವೇನೆಂದ ||೯|| ಮೇಲೆ
ಮೇಲೀತನ ತಪೋಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆ ಜಡಿದುದು ತಡೆದುದಭ್ರ | ಸ್ಥಳಿಯಲಿ ಸೈವಲವನೂರ್ಯಾಚಂ
ದಮಃ ಪ್ರಭೆಯ || ಛಾಳಿಸುವಪರಿಧೌತಮಾನಕ | ರಾಳತೇಜೋಗರ್ಭತಪಧೂ | ಮಾಳಿಯಲಿ
ಮೇಘಾಳಿ ಮಸಗಿದುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦|| ಆತನಗ್ರತಪುಪ್ರಭಾವಿ | ಖ್ಯಾತಿ ವಿಗಡಿಸಿತಖಿಲೋಕ

ವ್ರಾತವನು ಸೋತವನು ಕೌರವನೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋ || ಈತನೀಶ್ವರಶಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಯಾತು
 ಕೊಂಡೊಡೆ ಬಳಿಕ ರಿಪು ನೃಪಜಾತವಿದಿರೇ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲಾ ||೧೧|| ಏನನೆಂಬೆನು
 ಪಾರ್ಥನುಗ್ರತ | ಪೋನಿಧಾನಜ್ವಾಲೆಯನು ಸಂ | ಧಾನವನು ತತ್ಪರಿಸರದಪಾವನತಪೋಧನರಾ ||
 ಮೌನವುರೆ ಸೀದುದು ಜಪಾನು-ಷ್ಠಾನ ಬಿಡೆ ಬೆವರಿತು ಸಮಾಧಿ | ಧ್ಯಾನ ಸೀಕರಿಯಾಯ್ತು ಸಾರವಿಚಾ
 ರಶಮೆಸಹಿತ ||೧೨|| ಶ್ರುತಿಯ ಲುಳಿ ತಗ್ಗಿತು ವಿವೇಕ | ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತು ಮತ್ಸರ | ಮತಿಯ
 ಮೈಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||ಧೃತಿಯ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಸೂಯಾ | ಸತಿಯ ಕಾಹಿನಮನೆ
 ಯಲಿದ್ದರು | ಯತಿಗಳೇತನ ತಪದ ತೇಜದ ಹೊದರಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||೧೩|| ಕೋಪ ಸಸಂಸಿತಾಧಿಭೌ
 ತಿಕ | ತಾಪ ತಳಿತುದು ಹೃದಯವೀಶ್ವರ | ರೂಪವನು ಮೆಚ್ಚಿದುದು ಮಾಯಾಮೋಹಮುದ್ರೆಯಲಿ
 ಶಾಪಭೀತರಹಂಮಮತ್ಸಕ್ಯ | ತಾಪರಾಧರು ವಿಕೃತಗುಣಯ | ಜ್ಞಾನವೀತರು ಮೃಗದರು
 ಮುನಿಗಳು ತಪೋವನದ ||೧೪|| ಹಳಿದು ಹಾವಸೆ ಮನದೊಳಿದ್ದರು | ಕೆಲರು ಕೆಲರಡೆಯಾಡತು
 ದರು | ತಿಳಿವುಮರವೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲರಸಶಾಂತಿಭಾವದಲಿ || ಕೆಲರಲದೇನಿವಗಲ್ಲಿ ತೊಲಗಿಸಿ | ಕಳೆವು
 ದೀತನನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು | ಕಳವಳಿಸುತೊಮ್ಮೊತ್ತವಾದುದು ಸಕಲಮುನಿಕರ ||೧೫|| ಕೆದರಿದವು ಜಡೆ
 ಯಕ್ಷಮಾಲೆಗೆ | ಳುದುರಿದವು ಕರದಲಿ ಕಮಂಡಲ | ವದುರಿದವು ಹಳುವಾಯ್ತು ಹರಿಣಾಜನ ಮುನೀ
 ಶ್ವರರ || ಕಡೆಡಿತಂಗವಿಭೂತಿ ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಹುದರು ಹರಗಿಯ ಹ | ತ್ತಿದರು ಕಂಡರು
 ರಾಜಮೌಳಿಯ ರಾಜಮಂದಿರವ ||೧೬|| ತಿವನ ಭವನವ ದೂರದಲಿ ಕಂ | ಡಿವರು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು
 ವರಮುನಿ | ನಿವಹ ಬಂದುದು ಬಾಗಲವದಿರು ಬಿನ್ನಹದ ಹದನ || ವಿವರಿಸಲು ಕರಸಿದನು ಕರುಣಾ |
 ಣವನ ಕಂಡರು ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ರೆವನಿಯಲಿ ಜಯಜಯ ಮಹೇಶನಮಾತಿವಾಯೆನುತ ||೧೭||
 ಏಳಿರೈ ಸಾಕೇಳಿರೈ ಸಾ | ಕೇಳಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಬಂದಕಾರ್ಯವ | ಹೇಳಿಯೆನೆ ಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದು ನೋಸಲ
 ಕೈಗಳಲಿ || ಹೇಳಿ ನೀವ್ವೇಳಿನ್ನು ಹಿರಿಯರು | ಹೇಳಿಯೆನುತೊಳಗೊಳಗೆ ಘೋಳಾ | ಘೋಳಿಮೃಗ
 ದುದೊಬ್ಬಮುನಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಕಳಕಳವ ||೧೮|| ನೀಲಲೋಹಿತ ಚಿತ್ತಪಿಸು ಶತಿ | ಮೌಳಿ ಬಿನ್ನಹ
 ನಿಗಮಮಹಿಳಾ | ಮೌಳಿಮಣಿನೀರಾಜತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನವಧಾನ || ಪಾಲಿಸುವುದಾರ್ತರನು ಪರಮ
 ಕೃ | ಪಾಳುನೀನೆತಿರೀನರಾವು ವಿ | ಟಾಳಸಂಗತಿಯಾದುದೆಮ್ಮಯ ಜಪತಪಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೧೯|| ಶಾಂತಿ
 ಯೇ ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದ ಚಿರಿತೆಯೇ ಮನೆವಾರ್ತೆ ವರವೇ | ದಾಂತತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮನನಾದಿಗಳು
 ಸರ್ವಸ್ವಾ || ದಾಂತಿಯೇ ಸುಖಭೋಗ ಮಾಯಾ | ಶಾಂತಿಯೇ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿವುಘುಷಿ | ಸಂತ
 ತಿಗೆ ವರ್ತನವಲೇ ವೈದಿಕವಿದಾನದಲಿ ||೨೦|| ಹೋದಹೊಲಬಿಲ್ಲಿವರೊಳಗೆ ದು | ಭೇದತಪವೇ
 ಹೊಗವುತದೆ ಹೊ | ಳ್ವಾದವೆಮ್ಮಸಮಾಧಿ ಸ್ಮರಣಶಮದಮಾದಿಗಳು || ಕಾದುದಾವನಭೂಮಿ ತರಗು |
 ಲ್ವಾದಿಗಳು ಕಟ್ಟೊಣಗಲಾದವು | ತೀದುದೆಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯವಿಧಿಯೊಬ್ಬನದಸೆಯೊಳಿಂದು ||೨೧||
 ರಾಯನೋ ಮೇಣವನು ರಾವುತ | ಪಾಯಕನೊ ಮುಷಿಯಲ್ಲ ಘುಷಿಗೆ | ಕಾಯುಧಂಗಳ ಗೊಡವೆ
 ನಮಗೇಕದರಬೂತಾ || ಸಾಯಕದ ಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪದ | ಡಾಯುಧದ ಕುಶವೆರಳಡೆಗಳ | ನಾಯ
 ತದಲನುಚಿತದನಂಗದ ತಪಸಿ ಯಿಹನೆಂದ ||೨೨|| ಆಡಿದೊಡೆ ನಾವುನಿಗಸೂಯವ ಮಾಡಿದವರು

ಗಳಿಂದುನಿಮ್ಮಡಿ । ಗಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಿಸಲರಾಶಿಯನುರಿಯಗೂತಕವ ॥ ಕೂಡಿತೆಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯವಿಧಿ
 ತಪ । ಗೇಡಿಯನು ಬಿಡದೆಬಿಟ್ಟವೆಗೆಡೆ । ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆರಗಿದರು ತಿವಪದಕೆ ॥
 ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನು ಪಿಸುಣರೆಂದೇ । ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಗದು ತಪೋವನ । ಹೊತ್ತುತದೆ ವಿಪರೀತತಪಸಿಯು
 ತೀವ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ಇತ್ತಲೊಂದುತಪೋವನವನೇಮ । ಗಿತ್ತು ಕರುಣಿಸು ಮೇಣ್ಣಿಕಾರಿಯು । ನೆತ್ತಿ ಕಳೆ
 ಕಾಸುಣ್ಣಿನಿಧಿ ಯೆಂದುದು ಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥೨೪॥ ಕೇಳುತವನಾರೋ ಯನುತಶ್ರತಿ । ಮೌಳಿವಿಮಲ
 ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಾಳನರಿದನು ಮನದೊಳಗೆನಮ್ಮವನಲಾಯನುತ ॥ ಬಾಲಹಿಮಕರಕಿರಣನೊ
 ಡನೆ ಸ । ಮೇಳವಹನಗೆ ಮಿಸುಗೆ ಮುನಿಜನ । ಜಾಲವನು ನೋಡದನು ಕರೆದನು ಕೃಪೆಯ ತನಿಮಳೆ
 ಯ ॥೨೫॥ ಅರಿದವಾವಂಜದಿರಿ ಹುಯ್ಯಲ । ಬರಿದೆ ತಂದಿರಿ ನಿಮ್ಮಗಲವಿಂ । ಗೆರಗುವವನವನಲ್ಲ
 ಬೇರಿಹುದಾತನೆಂಫುವಣೆ ॥ ಅರುಹಲೇಕೆ ಭವತ್ತಪೋವನ । ವೆರೆ ನಿಮಗೆ ನಾವವನನೆಬ್ಬಿಸಿ । ತೆರಹ
 ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವವೆಂದನು ನಗುತಕತಿಮೌಳಿ ॥೨೬॥ ಏಳಿನೀವಾಕ್ರಮಕೆಪೋಗತ । ಡಾಳಿಸದು ಮುನಿ
 ವರನ ತಪವಿ । ನ್ನೇಳಿದಿಹುಭಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಕರಾಂಬುಜವನೆಗಹಿ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲಮುನಿಜನ ।
 ಜಾಲವನು ಕರೆ ಭೂತನಿಕರವ । ಮೇಳವಿಸಹೇಳೆಂದು ನಂಬಿಶ್ವರಗೆನೇಮಿಸಿದ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬೇಂಟೆ
 ಯಂದೀ । ಶ್ವರನ ಕಟಕದೊಳೊದರಿದುದು ಡಂ । ಗುರುದ ದನಿ ಡಾವರದೊಳ್ಳದಿತು ನಿಖಿಳಭುವನವನು ॥
 ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಭಕ್ತನ । ಹೊರೆವಭರದಲಿ ಭೂರಿವೃಗಯಾ । ಚರಣೋಸುಗ ಶಬರವರರೂಪ
 ದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥೨೭॥ ತೆಗೆದು ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಹಸುರಂ । ಗಗಳ ತೊಟ್ಟನು ಸುತ್ತುಬರೆಹೀ । ಲಿಗ
 ಳಹರಹಿನಪಾರಿವದಚಲ್ಲ ಣವನಳವಡಿಸಿ ॥ ಬಿಗಿಜಡೆರು ಶ್ರತಿಮುಖಕೆ ಪತ್ರಾ । ಳಿಗಳ ಕಟ್ಟಿಕಿರಾತವೇಷದ
 ವಿಗಡದೇವರದೇವ ಕೊಂಡನು ಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೮॥ ದೇವನನುರೂಪದಲಿ ನಿಂದರು । ದೇವಿಯ
 ರು ಗುಹಗಣಪತಿಗಳೆ । ಲ್ಲಾವಿನೋದವನೋಡಿ ಧರಿಸಿದರೊಲಿದು ಶಾಬರವ ॥ ಅವಿಗಡನಂದೀಕವೀ ।
 ರಕದೇವಲಕ । ರೇಣುಕಮಹೋದರ । ದಾವತಿಖಿಮುಖವೀರಭದ್ರಾ ಸ್ಯಖಿಲಭೂತಗಣ ॥೨೯॥ ಅರಸಕೇಳೈ
 ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆ । ಯರು ಮಹೋಪನಿಷನ್ನಿ ತಂಬಿನಿ । ಯರು ದಿಶಾದೇವಿಯರು ಶ್ರುತಿವಿದ್ಯಾದಿಶಕ್ತಿಯ
 ರು ॥ ಉರಗಿಯರು ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರ । ಸ್ಪರಿಯರೌಷಧಮಂತ್ರದೇವತೆ । ಯರು ಪುಳಿಂದಿಯರಾಯ್ತು
 ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಬಳಸಿನಲಿ ॥೩೦॥ ಧೃತಿ ಮಹೋನ್ನತಿ ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿ । ಸ್ಮೃತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸಂವಿದಾಯ
 ಕಿ । ಮತಿ ಮನಸ್ವಿನಿ ಸಿದ್ಧಿ ಕೀರ್ತಿ ಖ್ಯಾತಿ ನಿಯತಮತಿ ॥ ಗತಿ ಕಳಾವಾನಿನಿ ಕಳಾವತಿ । ರತಿ ರಸಾ
 ವತಿ ಚಂಡಿ ಜಯ ಮಧು । ಮತಿಯನಿಪದೇವಿಯರು ಶಬರಿಯರಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೧॥ ಮಾರಿ ಚಾ
 ಮುಂಡಿಶ್ರುತಾನಾ । ಕಾರವತಿ ವರಕಾಳರಾತ್ರಿಯು । ಹೀರಮಣಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೋಗಿನಿ ಯಜ್ಞಾ ದೇವಿ
 ಯರು ॥ ವೀರಸಿರಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾಕಿನಿ । ನಾರದೇವತೆಡಾಕಿನೀಮುಖ । ಭೂಲಕಕ್ತಿಯರೈದೆ ಶಬರಿಯರಾ
 ಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೨॥ ಚಾಳಿಸಿದಹದವಿಲ್ಲ ಗಳ ಬಡಿ । ಕೋಲಗಳ ಸಂಕಲೆಯನಾಯ್ಕಳ । ಕೋಲು
 ವಲೆಗಳಸಿಡಿವಲೆಯ ಮಿಡಿವಲೆಯ ದಡಿವಲೆಯ ॥ ಕಾಲುಗಣ್ಣೆಯ ಹೆಬ್ಬಲೆಯ ಬೆ । ಳ್ವಾರವಲೆಗಳ
 ಮಯಣದಂಟಿನ । ಮೇಲುಕೊಂಬಿನ ಬೇಟೆಗಾರರು ಬಳಸಿದರು ತಿವನ ॥೩೩॥ ಶ್ರುತಿಗಳೂಳಿಗತರ್ಕ್
 ಶಾಸ್ತ್ರದ । ಗತಿಯ ಸೋಹಿನ ಮಂತ್ರಮಯಸಂ । ತತಿಯ ಸೊಂಪಿನ ವಿವಿಧಜಯಜ್ಞಾದಿಗಳ

ಬಲೆಯ || ವ್ರತದ ಜಂತ್ರದಕಂಠಿಗಳ ಸ | ತೃಪ್ತಿಯಕಲ್ಗುಂಡುಗಳ ಯೋಗ | ಸ್ಥಿತಿಯಸರಳಿನ
 ಶಬರೈದಿತು ತಿವನ ಬಳಸನಲಿ ||೨೫|| ಶ್ರವಣವನನದಬೀಸುವಲೆ ಶಾಂ ಭವಸುವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಗಳ್ವಲು |
 ಗವಣೆಗಳ ಪಶುಪಾಶಬಂಧದಬೋಳೆಯಂಬುಗಳ || ನವವಿಧಾವುಲಭಕ್ತಿಗಳ ರಣ | ತವಕದೀಹದಹುಲ್ಲೆ
 ಗಳ ವ್ಯಗ | ಭವವಿದಾರಣಸುಭಾರೈದಿತು ತಿವನನೇಮದಲಿ ||೨೬|| ಸೋಹಿದೊಡೆ ದೆಸದೆಸಗೆ
 ಹಾಯ್ದುದು | ಮೋಹತಮ ಡಂಭಾದಿವ್ಯಗತತಿ | ತೋಹಿನಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಮಹಾಪಾತಕಮದೇಭಚಯ
 ದೋಹದೀಹಾವ್ಯಗವಸೂಯವ | ರಾಹಸಂಕೀರ್ಣೋಪಪಾತಕ | ದೇಹವಳಿದವನಂತವದರೊಳು ತಿವ
 ಬೇಂಟೆಯಲಿ ||೨೭|| ಜಯಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿಳಜಗ ಸುತಿ | ಚಯಭಡಾಳಿಸಿ ಹೋಗುತಿರ್ದುದು |
 ನಯನೆಗೋಚರವಾಯ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮತಿವತತ್ವ || ಲಯದಜನನದ ಸುಳಿಯಸಂಸೃತಿ | ಮಯಸ
 ಮುದ್ರವ ಸುರಿದು ಸಲೆ ನಿ | ಭಯವು ಭಕುತರಿಗೆಂಬವೊಲುಮೆಸಗಿತು ಮಹಾಸಬುದ ||೨೮|| ಹೇಳು
 ತೊಡೆ ರೋಮಾಂಚನವಲೇ | ಕೇಳು ನೃಪಕೃಲಾಸವಾಸಿಯ | ಲೀಲೆಯನು ನಿಜಭಕ್ತಜನಸಂ ದರ್ಶ
 ನಾರ್ಥವಲೇ || ಅಳುನಡೆತಂದಿದ್ರಕ್ರೀಲದ | ಶೈಲವನು ಬೆರಸಿತು ಮಹಾದ್ಭುತ | ದೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆ
 ನೈ ಕೈರಾತವಿಭ್ರಮವ ||೨೯|| ಇಂಬಿನಲ್ಲಿ ಹಮಾಕದಾನವ | ನೆಂಬನೊಬ್ಬನು ತನ್ಮಹಾದ್ರಿ |
 ತಂಬವನದ ನಿಕುಂಜನಲಿ ನಿರ್ಭಯವಿಹಾರದಲಿ || ಚುಂಬಿಸಿತು ಬಲರಭಸವೆನೆ ವಿಲ | ಯಾಂಬಧಿಯು
 ಳಕಳವನವರರ | ತಿಂಬಿನೀಕ್ಷಣವೆನುತ ಖಳನಾಲಿಸಿವನಾಘ್ನನಿಯು ||೩೦|| ಹಂದಿಯಾದನು ದನ
 ಜನಾಗಿರಿ | ಕಂದರವಹೊರವಂಟು ಬೇಂಟೆಯ | ಮಂದಿಯೊಳಗಡಹಾಯ್ದನೆತ್ತಿದನಡ್ಡಬಿದ್ದವರಾ |
 ಹಂದಿಯೋ ತಡೆ ನಾಯಗಳ ಬಿಡಿ | ಹಿಂದೆ ಹಿಡಿ ಕಡೆಕುತ್ತು ಕೈಕೊ | ಳೈಂದು ಗಜಬಜಸಿತ್ತು ಗಾವಳಿ
 ಗಹನಮಧ್ಯದಲಿ ||೩೧|| ಎಳೆವರೆಯ ನಡುವಿದ್ದ ರಾಹುವೊ | ಲಳವಡುವದಾಡೆಗಳಲೊಗಮಿಗೆ | ಬೆಳೆದ
 ನೀಲಾಚಲಕೆ ಸರಿಯೆಂದನಿವಹೇರೊಡಲ || ಮುಳಿದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಿಡಿಸುರಿವಕಂ | ಗಳಲಿ ರೌದ್ರಾಟೋಪ
 ದಲಿ ಕೆ | ಕೃಳಸಿದಿಕ್ಕಲನೋಡುತಿರ್ದುದು ದೇವಸಂತತಿಯ ||೩೨|| ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟಿತು ಭೂತಗಣ ದನಿ
 ಮೊಡಿ ಜಡಿದುಬ್ಬರಿಸಿಮೋರೆಯ | ನೀಡಿ ನಾಯ್ಕಳು ತುಡುಕಿದವು ತಿರುಗದೊಡೆಹಿಮ್ಮಡಿಯ ||ರೂಢಿ
 ಸುತ ಕವಿದೆತ್ತಲೊಂದೇ | ದಾಡೆ ಬರೆತುದು ನೂರುಗಾಯವ | ನೋಡುತಿರ್ದುದು ಸೇನೆ ಕಂಡನು
 ಶೂಲಿ ಸೂಕರನ ||೩೩|| ಇಡುವಸಲ್ಲೆ ಹಬಲ್ಲೆ ಹದ ಹೆ | ಗ್ಗಡಿಯನುಗುಳುವಬಾಯಧಾರೆಯ | ನುಡಿ
 ದು ಹರನಮಹೋಗ್ರತರಜಾಯಿಲನಜಂಗುಳಿಯಾ || ಕಡಿದು ಕಡಹಿ ಪುಳಿಂದಶಬರಿಯ | ರಡಗಡೆಹ
 ಲೊಡಹಾಯ್ದು ಮಿಗೆ ಘುಡಿ ಘುಡಿಸಿ ಕವಿದೈತರಲು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟುದು ಗಣಸ್ತೋಮ ||೩೪|| ಇದುವೆ
 ಸಮಯವಲಾ ಯೆನುತ ಹೂ | ಡಿದನು ಬಾಣವನುಗದು ಪೂರಾ | ಯದಲಿ ತೂಗಿ ಪಿನಾಕಿ ಯೆಚ್ಚನು
 ಮೂಕದಾನವನ || ಒದೆದು ಹಾಯ್ದುದು ಬಾಣ ಗರಿದೋ | ರಿದುದು ಬದಿಯಲಿ ಕೊಡಹಿ ಗೋಳಿಡು |
 ತದು ಧನಂಜಯನತ್ತ ಹೋದುದು ಹೊತ್ತಕಣೆಸಹಿತ ||೩೫|| ಬಂದು ಗಿರಿಕಂದರದೊಳಿಹಮುನಿ |
 ವೈಂದದೊಳಗಡಹಾಯ್ದು ಕೆಡಹುತ | ಹಂದಿ ಮೋರೆಯ ನೆಗಹಿ ಮಲೆವುತ ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು ||
 ಮಂದಿ ಬೆದರುತ ಗೋಳಿಡುತಲಾ | ಇಂದುಧರನೇ ಬ್ಬು ಶಿವತಿವ | ಯೆಂದು ಮೋರೆಯಡೆ ಕೇಳಿ
 ಕಂದರೆದೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೬|| ಕಂಡನರ್ಜುನನೀವರಾಹನ | ದಂಡಿ ಲೇಸಲ್ಲೆ ನುತ ಬಾಣವ | ಗಾಂಡಿ

ವೆದೊಳಳವಡಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚ ನಾಖಳನ || ದಿಂಡುಗಡೆದುದು ಕಾಲ ಕೊಡಹುತ | ಗಂಡಶೈಲದ
ವೋಲು ಭೂತವೆ | ದಿಂಡುದರಿಯುವಹಂದಿ ಬಿದ್ದು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಿನಲಿ ||೪೭|| ಬಂದನೀಶ್ವರನಾವು
ಕಡಹಿದ | ಹಂದಿ ನಮ್ಮದು ತೆಗೆಯಿ ಯೆನೆ ನರ | ನೆಂದನಮ್ಮಂಬಿನಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾರು ನೀನೆನಲು ||
ಬಂದುದೇಕಾಮಿಷವಿರೋಧರ | ಕುಂದು ಪಾರ್ಥನ ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಾ | ಲೇಂದುಧರನೆಂದೆತ್ತ ಬಲ್ಲನು ಕಣ
ಕಿದನು ತಿವನ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ನ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕದನಮುಖದಲಿ ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಬೆದರದೊಡಗಿದನರಗೆ ಕಾರು |
ಣ್ಯದಲಿ ಕಾಮವಿರೋಧಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಶುಪತಕರವ ||

ಎಲೆಕಿರಾತ ಮದೀಯಬಾಣದ | ಬಲೆಗೆ ನೀವೈಗವಾಗದಿರು ನಿನ್ನ | ನ್ನಳವ ಮರೆಯಾ ಬನದ
ನರಿಮೊಲಹುಲ್ಲೆ ಹರಿಣನಲಿ || ಗೆಲಿದಗರುವನು ನೀನು ನಿನ್ನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾವಂಜುವೆವು ನಿನ್ನೀ | ದಳಕೆ
ಪತಿಯುಂಟಾದೊಡಾತನ ಕೊಂಡುಬಾ ಯೆಂದ ||೧|| ಎನಲು ನಕ್ಕನು ಶಂಭು ಭಕ್ತನ | ಮನದಧೃತಿ
ಯನು ಭುಜಬಲವನಾ | ತನಪರಾಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ || ನೆನೆದು ನುಡಿದನಿ
ದೇನು ತಮ್ಮಡಿ | ನಿನಗೆ ತಪದಲಿ ಬಡ್ಗ ವೇಕೀ | ಧನುಶರಾವಳಿಯೇಕೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರವಣೆಯೇನೆಂದ ||೨||
ಎಕೆ ನಿನಗೀತಪದ ಚಿಂತೆ ವಿ | ವೇಕಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿದು ವಿಪಿ | ನೌಕಸದ ಸಂಹಾರವಿದ್ಯಾವೃತ್ತಿ ನಿನ್ನ
ದಲೇ || ಆಕೆವಾಳರ ಕರಸು ನೀನೇ | ಕಾಕಿ ನಿನ್ನಲಿ ಹರಿಯದಾಹವ | ವೇಕೆ ನಿನಗೀಗೆಂದು ಕಪಟಕಿ
ರಾತನನು ಜರೆದ || ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಶ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಲಾವಿಂದು ಪಕ್ಷಿವೈ | ಗಾವಳಿಯ
ಬೇಂಟಿಯಲಿ ಬಲ್ಲೆವು ಜಾತಿಧರ್ಮವಿದು || ನೀವು ಬಲುಹುಳ್ಳವರು ನಿಮ್ಮೊಡ | ನಾವು ಸಣಸುವರಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮವೊ | ಲಾವಮುಖಶಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾತನ ಬಿರುದ ತಡೆಯೆಂದ ||೪|| ಕಟಕಿಯೇಕೆ ಪುಳಿಂದ ನಾವು |
ಬಟ್ಟೆಯ ತಪಸಿಗಳೆಂಬುದಿದು ವಿ | ಸ್ಫುಟವಲೇ ತಪ್ಪೇನು ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಫಲವೇನು || ಜಟಿವೈ
ಗಾಜನಭಸ್ಮದೊಡಲು | ತ್ವಟದಧನುಶರಬಡ್ಗ ದಲಿ ಧೂ | ಜಫಟಿಯಹನು ನಾವವರ ತಿಷ್ಠರು ಶಬರ
ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಲೋಕತಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಲೇ ನಮಗೆಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಡದಚಿಂತೆ ಪಿ | ನಾಕಧರನಡಹಾಯೊಡೆ
ಯು ಬಿಡವೆಮ್ಮವಾಸಿಗಳ || ಈಕಳಂಬವಿದಮ್ಮಡೆನುತ ವ | ನೌಕಹದ ನೆಳಲಿನಲಿ ನಿಂದು ಪಿ | ನಾಕಿ
ನುಡಿದನು ಕಡಿದನೀತನ ಸ್ಮರಣೆಯಮನವ ||೬|| ಮಸಗಿದನು ನಿಮ್ಮಾತನುಗಿದೆ | ಬೈಸಿದಹುಲಿಯೋ
ನೊಂದಹಂದಿಯೊ | ಹಸಿದಭುಜಗನೊ ಕಾದಕಟ್ಟುಕಿ ನಲ್ಲಡಾಳಿಕೆಯೋ || ಉಸುರುಗಳ ಕರ್ಬೊಗೆ
ಗಳಾಲಿಯ | ಬಿಸಿಗುದಿಯ ಬಲುಕೆಂಡವೆಂಬಿನ | ಹೊಸಮನೆಗಳುರಿ ಝಾಡಿ ಝಳಿಸಿಪಾರ್ಥ ಖತಿ

ಗೊಂಡ ||೨|| ಆದೆ ಒಡಿದಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕೆನ್ನೆಗೆ | ಸೇದಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳನದು ಹಿಂ | ದಾದುದಾಬಳಿಸ
ರಳನದ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂದು || ಹೋದುದದಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂದು | ದೈದಿತತಿವೇಗಾಯ್ಲ ತನದನು |
ವಾದಸಾಧ್ಯದಸರಳು ಕವಿದವು ಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯಲಿ ||೩|| ಏನಹೇಳುವೆನರಸ ಶರದಭಿ | ಮಾನದೇವತೆ
ಯುಂಟಲಾ ಹರಿ | ಸೂನುವರಿಯದೊಡಂಬೆಯರಿಯಳಿ ಚೆಂಡಿಕಾದೇವಿ || ಭಾನುಮಂಡಳದಂಧಕಾ
ರದ | ಮೈನತೇಯನ ಭುಜಗತತಿಯಸ | ಮಾನಧರ್ಮವ ಕಂಡೆನೀಶನೊಳರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೪||
ಮತ್ತೆ ಸುರಿದನು ಸರಳಮಳಿ ಯನ | ದೆತ್ತನಭ ದೇಸೆಯತ್ತ ಧಾರುಣಿ | ಯೆತ್ತಲರ್ಜುನನೆತ್ತ ಕಪಟ
ಕಿರಾತ ತಾನೆತ್ತ || ಹೊತ್ತಹೊಗರಿಸ ಮೊದವಗರಿಗಳ | ತತ್ತುಗಿಡಗಳ ಹೊಳೆವಧಾರೆಯ | ಮೊತ್ತ
ದಂಬಾಕಿದವು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸಮ್ಯಖಕೆ ||೧೦|| ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದೊಡೇನು ಪರ್ವತ | ವಂಜುವುದೆ
ಹಾಲಾಹಲವನೋಣ | ನಂಜಲಿಸುವುದೆ ವಡಬತಿಳಿ ನನೆವುದೆ ತುಷಾರದಲಿ || ಕಂಜನಾಳದಿ ಕಟ್ಟುವಡೆ
ವುದೆ | ಕುಂಜರನು ನರಶರದ ಜೋಡಿಸ | ಜುಂಜುವಳೆಯಲಿ ಜಾನವೀಧರ ಜಾರುವನೆ ಯೆಂದ ||೧೧||
ಕೆರಳಿದನು ಹೇರಂಬ ಗುಹನ | ಬ್ಬರಿಸಿದನು ರೋಷದಲಿ ಮಸಗಿತು | ಧರಧರವರವೀರಭದ್ರಾದ್ಯುಖಿ
ಳಭೂತಗಣಾ || ಹರನು ಕಂಡನಿದೇನಿದೇನ | ಚ್ಚರಿ ಧನಂಜಯನೆಮಗೆ ನೂರ್ಮಡಿ | ಕರಹಿತವ ನಿ
ಮ್ಮಿಂದ ನೀವ್ಗಜಬಜಸಬೇಡೆಂದ ||೧೨|| ಏನುತ ಕೊಂಡನು ಧನುವನಾಪಾ | ಧನ ಶರೌಘವನೆ
ಚ್ಚೊಡೀಶನ | ಮೊನೆಗಣೆಯಲಕ್ಕಾಡಿದವು ಬಾಡಿದವು ಬಳಿಸರಳು || ಕನಲಿ ಕಿವಿವರೆಗುಗಿದು ಫಡ
ಹೋ | ಗೆನುತ ಮಗುಳೆಚ್ಚೆನು ಧನಂಜಯ | ನನಿತುಶರವನು ಕಡಿದು ಮದನವಿರೋಧಿ ಮಗು
ಳೆಚ್ಚ ||೧೩|| ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ಶಬರನತಿಸಾ | ಹಸಿಕನೈ ಬಿಲ್ಲಾಳಲಾ ಸಂ | ಬೆಸನನೆಚ್ಚೆನು ನಮ್ಮೊ
ಡನೆ ಮುಚ್ಚುವೂತು ಪಾಯ್ಕನುತ || ಹೊಸಮಸೆಯ ಹೊಗರಲ್ಗುಗಳ ದ | ಳಿಸುವಧಾರೆಯ ಕೆಂಗರಿ
ಯಧಾ | ಳಿಸುವಕಣಗಳ ಶರನಿಧಿಯ ಕವಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೪|| ಈಡರಿದವೊಂದೊಂದರಲಿ
ಹೋಗೆ | ಝಾಡಿ ಝಳಿಸಿ ಉರಿಗಳಲಿ ಸರ | ಳೊಡಿದವು ಗಾಂಡಿವವನೊದೆದು ಮಹೇಶನಿಧಿರನಲಿ||
ಕಾಡಿದೊಡೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೊಂ | ಡಾಡುತಿರ್ದನು ಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ಮೂಡಿಗೆಯ ಸಂವರಣೆ ಸವೆ
ದುದು ಸವೆಯದಾಟೋಪ ||೧೫|| ಎಲೆಕಿರಾತಕಿರಾತರೋಳಗ | ಗ್ಗಲೆಯನಹೆಯೋ ದೆವದಾನವ |
ರೋಳಗೆ ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವನಾವನು ನಮ್ಮವಿಲಗದಲಿ || ಅಳುಕದಿರು ಕಲಿಯಾಗನುತ ತುದಿ | ಹಿಳುಕ
ಮಂತ್ರಿಸಿ ದಿವ್ಯಬಾಣಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ಬಾಲೇಂದುಮಾಳಿಯನೆಚ್ಚೆನುಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಎಸುವಂತಾ
ಸ್ತ್ರದಲಿ ಮುಸುಕಿದೊ | ಡೈಸುವನು ಹರನುಂಗಿದನು ಮಗು | ಳೇಸುಕೂರಂಬುಗಳನೆಚ್ಚೊಡೆಕಡಿದನಂ
ಬಿನಲಿ || ಈಸುವೆಗ್ಗಲರಾರನಿಪಭಿ | ಜ್ಞಾಶಿ ಬೇಡಾಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ | ವೇಸುಬಲಹೋ ನಿಮ್ಮಜಾ
ತಿಗೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಅಂದು ಕಾಂಡವವನದ ದಹನದಿ | ಬಂದುದಕ್ಷಯಬಾಣವಿದು ತಾ |
ಇಂದುಬರೆತುದು ಬಹಳಜಲನಿಧಿ ಬತ್ತುವಂದದಲಿ || ಇಂದುಮಾಳಿಯ ಸೇವೆಗಂದಪು | ಳಿಂದಕಂಟ
ಕನಾದನೇ ಹಾ | ಯೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿ ಚಾಪದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಿವನ ||೧೮|| ಕಳಚಿದನು ದಂಡೆಯನು
ಗಾಯದ | ಲಳುಕಿದನಲಾಯನುತ ಮಗುಳ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮೇಲ್ವಾಯ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಜರೆದು
ಝೋಂಪಿಸುತ || ಮೆಲುನಗೆಯಲರ್ಜುನನ ಚಾಪವ | ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ | ಬೆಳವಿಗೆ

ಯವೂಡಿದನು ಘೇಯೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮು ||೧೯|| ತಿಳಿವನಗಿದಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಮರೆವೆಯ | ಕಳಕ
ಳವೆ ಮೇಲಾಯ್ತು ತಾಮಸ | ಜಲನಿಧಿಯ ತಾಯ್ತುಳಲ ಮುಟ್ಟಿತು ಮನ ಧನಂಜಯನಾ || ಸೆಳೆದ
ನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವ ಬೀ | ಳೆಲವೊ ಶಬರಯೆನುತ್ತ ಹೊಯ್ದನು | ತಳಿರೆಲೆಯ ತಳಿವಳವರೆಯ
ನೆಲೆವನೆಯಪಶುಪತಿಯ ||೨೦|| ಆಯುಧದ ಬರಿಮುಷ್ಟಿಯುಳಿಯಲ | ಡಾಯುಧವ ತಿವಕೊಂಡನೀ
ತನ | ಬಾಯಹವಣಿನ ತುತ್ತಹುದೆ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೊಡ್ಡವಣೆ || ರಾಯಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಟಿ |
ಬೀಯದೀಸರಮೆತ್ತಮೆತ್ತ ವಿ | ಡಾಯಿಯಾಯ್ತುತಿಚಸಲತನದವಿವೇಕಮಡ ಮುರಿಯೆ ||೨೧||
ಮರನಹಗೊಂಬುಗಳಲಿಟ್ಟನು | ತಿರುಹಿ ಕಲ್ಲುಂಡುಗಳ ಮಳೆಯಲಿ | ಹರನನಾದಿದನೇನನೆಂಬನು
ಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ || ಸರಳ ಸಾರದಲಿನಿತುವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಾವನಧಿ ನುಡಿದನು | ಮರುಳೆ
ತಮ್ಮಡಿ ಕೈದುವುಳ್ಳೊಡೆ ಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದ ||೨೨|| ಕೈದುವೇಕೆ ಪುಳಿಂದನವೊಡ | ನೈದಿಸಾ
ಭುಜಯುದ್ಧದಲಿ ಬಲು | ಗೈದುವಿದಲಾ ಮುಷ್ಟಿ ನಿನಗಡುಪಾಯ ಚೋಕ್ಕೆಯವ || ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳ
ನುವಾಗು ನಿನ್ನವ | ರೈದಿ ನೋಡಲಿ ಯೆನುತ ಭುಜವನು | ಹೊಯ್ದು ನಿಂದನು ಪಾರ್ಥನುರೆ ಬೆರ
ಗಾಗೆ ಭೂತಗಣ ||೨೩|| ಕಂಡಿರೇ ದೇವಿಯರು ನರನು | ದ್ವಂಡತನವನು ತರಗೆಲೆಯ ಕೈ | ಕೊಂಡು
ತಿಂಗಳುನಾಲ್ಕು ಪವನಗ್ರಾಸದಿಂ ಬಳಿಕ || ದಂಡಿಸಿದನೀದೇಹವನು ನಾ | ವಂಡಲೆಯಲೊಡಗಿದನಲೇ
ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ನಮೊಡನೆ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶಶಿಮೌಳಿ ||೨೪|| ಹಾರಿತಾಯುಧವೆಂದು ಭೀತಿಗೆ |
ಮಾರುಪೋದನೆ ವೀರರಸ ನೊರೆ | ಯಾರಿತೇ ನಿಜಬಾಹುಶಕ್ತಿಯೊಳುಂಟೆ ಖಯಪೋಡಿ || ವಿಾರಿ
ಹತಕಂಠಕದವೊಲು ಪುಟ | ವೇರುತದೆ ವಿಕ್ರಮ ಚಡಾಳಿಸಿ | ಬೀರುತದೆ ಭುಜಭಾರಿಯಂಕವ ದೇ
ನೋಡೆಂದ ||೨೫|| ಈತನರನೆಂಬವಕಣಾ ಸಂ | ಗಾತಿ ನಾರಾಯಣಬುಟಿಗೆ ತಾ | ವೀತಗಳು ಹವಿ
ಯಂಶಭೂತರು ಭಕ್ತರಿವರೆಮಗೆ || ಈತನೆಮ್ಮಯ ಪಾಶುಪತವಿ | ಬ್ಯಾತಬಾಣವ ಬೇಡಿ ತಪದಲಿ
ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಿಯಾದನು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಕೊಡುವೆನೀತಂಗೆಮ್ಮ ಶರವನು | ಮಡದಿ
ಮೆತ್ತೆಯು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನ | ಕಡುಹನೆನುತಿದಿರಾತು ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಹಿಡಿದರಿಬ್ಬರು
ಕೈಗಳನು ಹೊ | ಕೊಡನ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಯಲಿ ಮಿಗೆ | ಜಡಿತೆಯಲಿ ಚಾಳೈಸಿದರು ಬಹುವಿಧದಬಿನ್ನ
ಣವ ||ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ ಬಿಡಿಸಿದಾಕ್ಷಣ | ತೆಗೆವ ಕಳಚುವ ಕೊಂಬ ಲಳಿಯಲಿ | ಹೊಗುವ ಹತ್ತುವ
ಲವಣಿಯಲಿ ಲಾಲಿಸುವ ಹೊರವಡುವ || ಚಿಗಿವ ತೊಡಚುವ ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ | ಬಿಗಿವ ಬಳಸುವ
ಬಂಧಗತಿಯಲಿ | ಲಗಡಿಸುವ ಲೋಕೈಕವೀರರು ಹೊಕ್ಕುಹೊಣಗಿದರು ||೨೭|| ಕರವಳಯತಳಹತ್ತ
ಡೊಕ್ಕುರ | ತಿರವಧಣುವಟ್ಟ ತಳಬೊ | ಪ್ಪರದುವಂಗುಲಕಂದಡೊಕ್ಕುರತೋರಾತ್ತದಲಿ || ಸಂಸವಂ
ಕಡಬಂಧಪಟ್ಟನ | ಉರಗಬಂಧನಬಾಹುದಣುವಂ | ತರಲಗಡಿಯೆಂಬಿನಿತರಲಿ ತೋರಿದರು ಕೌಶಲವ ||
ಮುರಿವ ಬಿಡಿಸುವಡಗೆಯಸೈರಿಸಿ | ತೆರಳಿಚುವ ತಳಮೇಲುಗಳಲು | ತ್ತರಿಸುವೇಳುವ ಬೀಳ್ವ ಹತ್ತುವ
ಸುಳಿವವಂಚಿಸುವ || ಹೊರಳವ ತನುಹೋರಟಿಯ ಸತ್ವೋ | ತ್ತರುಷ ಸರಿಯನೆ ಶಂಭು ಶಿಷ್ಯಗೆ | ಪರಿವಿಡಿ
ಯುಳಿಸುವೊಲಿದ್ದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಗಾಯವುಂಟೇ ತೋರು ನಿನಗಡು | ಪಾಯೊ ಬಿಡ
ಜೊಡುವನುತಲ | ಜೇಯನೊಡನಿದಿರಿದ್ದು ತಿವಿದನು ಹರನೈರೂರವ || ಗಾಯಘಾತಿಗೆ ನಿಮ

ಮತವೆಮೆ | ಗಾಯಿತನುತ ಪುರಾರಿ ಕಪುಪೂರಾಯದಲಿ ಕರೆವೆತ್ತಿ ನಸುಕ್ಕಿವಿದನು ಧನಂಜಯನ ||೩೧||
ತರೆಹರಿಸಿ ನರನಿಕ್ಕಿದನು ಶು | ಕರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೆಡೆಯಲಿ | ಮುರಿದು ಕಳಚಿ ಗರಿ(ಅನೇರಗದನಿಂದ್ರ)
ನಂದನನ || ಮರಳಿತಿವಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ತಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಶಂಭುವಿಂತಿ | ಬೃರ ವಿಷಮಗ
ಯದ ಪಾವಣೆ ಘಲ್ಲಿಸಿತುಜಗವ ||೩೨|| ಸುಯ್ಯಹೊಗೆಗಳಹೊದರು ದಿವಿಗುಳ | ಮಯ್ಯಳಿಯ
ಮುರಿವುಗಳ ದೃಢವೇ | ಗಾಯ್ಲರಿಕ್ಕಿದ ಗಾಯಗಾಯಕೆ ಮುಪ್ಪಿಕಿಡಿಯೇಳಿ || ಶಯ್ಯಹತಿಗಳಭಾರಣೆ
ಯಬಲು | ಪೂಯ್ಯ ಬೆಳೆಸಿರಿವಂತರಿವರೆನ | ಲಯ್ಯಹೈಲದಜರಡುಗಳೆ ನರನಾಥಕೇಳಿಂದ ||೩೩||
ತಾಣವೆಂತುಟೊ ಶಿವತಿವಾಸ | ತಾಣನಹೆ ಬಹುದಿವಸಭುವನ | ಪಾಣವೇಪೋಷಣವಲಾ ಮರು
ಪೂತು ಜಗಜಟ್ಟಿ || ಕಾಣೆನಿವಗೆ ಸಮಾನರನು ಶಿವ | ನಾಣೆಗುಣದಲಸೂಯವೇತ | ನ್ನಾಣೆ ನೋಡಾ
ಶಬರಿ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಮದನಾರಿ ||೩೪|| ನಿನಗೆ ನಾ ಬೆರಗಾದ ನೀನಿಂ | ದನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ದೇವ
ದಾನವ | ಜನನಿಗೆ ಪಾಡಲ್ಲ ನೀಹಲ್ಲಣಿಸಿದ್ಯ ನಮ್ಮ || ಇನನೊ ಮೇಣ್ಣೇವೇಂದ್ರನೋ ಹರ | ತನು
ಜನೋ ಹರಿಯೋ ಮಹಾದೇ | ವನೊ ಕಿರಾತನೊ ನೀನನುತ ಮತ್ತೆರಗದನು ಶಿವನ ||೩೫|| ಗಾಯ
ವನು ಮುನ್ನಿಸುತ ಶಿವ ಪೂ | ರಾಯದಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕುರು ರುಧಿರ
ನಾಸಿಕದರಡುಬಾಹೆಯಲಿ || ನೋಯನೊಂದನು ಮಿಾರಿ ಮುನಿಯಲ | ಪಾಯವಾನುದೆ ಕಟಕಲಾತ |
ಪ್ಪಾಯಿತೇ ತಪ್ಪಾಯ್ತನುತ ಮರುಗದನು ಮದನಾರಿ ||೩೬|| ಬಿರಿದುದೀತನ ಗರ್ವಗಿರಿ ಮಡ
ಮುರಿದುದೀತನ ಶಕ್ತಿ ಸಲೆ ಟಿ | ಬೃರಿಸಿತ್ತಿಂದ್ರಿಯವರ್ಗ ನೆಗ್ಗಿ ತು ನೆನಹಿನೊಡ್ಡವಣೆ || ಹರಿದುದಂ
ತೆ ಸ್ವೇದಜಲ ಕಾ | ಹುರತೆ ಕಾಲ್ಪೊಳೆಯಾಯ್ತು ಮತಿನಿ | ಬೃರದಬೆರಗಿನ ಬೇಟದಲಿ ಬೆಂಡಾದನಾ
ಪಾರ್ಥ ||೩೭|| ಅವಸವ್ರತಭಂಗವೋ ಮೇಣಾವದೈವದೋಹವೋ ತಾ | ನಾವಳಿವಭಕ್ತಾಪರಾ
ಧಿಯೊ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ || ಅವಹಿರಿ ಯರಹಳಿದನೋ ಮೇ | ಣಾವಧರ್ಮವನಳಿದನೋ ತನ |
ಗಾವಪರಿಪರಿಭವಮುರಹ ಫಲಿತವಾಯ್ತಂದ ||೩೮|| ಈತ ಧಿಟಕೆ ಪುಳಿಂದನೇ ವಿ | ಬ್ಯಾತನರ
ತಾನಲ್ಲಲೇ ಧಿಟ | ಜಾತಪಾರ್ಥನೆ ತಾನಿಧಾನಿಸೆ ಶಬರನಿವನಲ್ಲ || ಈತ ಪಲ್ಲಟವಾದನೋ ಮೇ |
ಣೈತ್ವತರುಗನಪಲ್ಲಟವೊಕುಂ | ತೀತನುಜ ತಾನಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೯|| ಅರಿದನೇ ಶಿವ
ನೆಂದು ದೈವದ ಸಲಿಯಬಲುವನು ಕಂಡೊಡೆಯುಧಿಟ | ವರಿಯಬಹುದೆ ರವಸ್ಯಮಾಯಾಗೋಪಿತಾ
ತ್ಮಕನ || ಅರುಹಿಕೊಡವೇ ವೇದತಿರವೆ | ಚ್ಚರಿಸಿ ತನ್ನ ನಖಂಡಚಿನ್ಮಯ | ದರಿವು ತಾನೆಂದಾವನರಿ
ವನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೪೦|| ಹಂದಿಯೇತಕೆ ತನಗೆ ಬನದ ಪು | ಳಿಂದನಲಿ ಸೇನಾಗಲೇಕೆ ಪು | ಳಿಂದ
ನೇಮಾನ್ಯಕನು ನಾವವಮಾನ್ಯರಾದವಲೇ || ಇಂದುಮೌಳಿಯುಪೇಕ್ಷೆಯೋ ತಾ | ನಿಂದು ಶಿವಪದ
ಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯನೊ | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ತಾನಲಾ ಹಾಯನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೪೧|| ಏಕೆ ಚಿಂತೆವೈಧಾಮ
ನೋವೈಫ | ಕಾಕಲಾ ನಾನಜ್ಞಾನಾಗೆ ಪಿ | ನಾಕಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಮರೆವೊಗುವೆನು ಮಹೇಶ್ವ
ರನ || ಈಕಿರಾತನಹರಿಬವನು ಬಳಿ | ಕೇಕನಿಮಿಷಕೆ ಗೆಲುವೆನೆನುತ ವಿ | ವೇಕಸಿರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತಕೆ
ಮಾರಿದನು ಮನವ ||೪೨|| ಮಣಲಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು ನಿ || ಗುಣನ ಸಗುಣಾರಾಧನೆಯ ಮ ||
ನ್ನಣೆಗಳಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ವಿವಿಧಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ || ಕಣಗಲೆಯ ಬಂದುಗೆಯ ಕಕ್ಕಯ | ಸಣಬಸರಿ

ಸದಕುಸುಮದಲಿ ರಿಪು | ಗಣಭಯಂಕರನರ್ಚಿಸಿದನಂಧಾಸುರಾಂತಕನ ||೪೩|| ಅಮಲಶೈವಸ್ತವವೆ
ಹೇಳಿದು | ನಮಿಸಿದನು ಬಲವೆಂದು ಪುನರಪಿ | ವಿಮಲಮತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ||
ಕಮಲಭವಸುರವೆಂದ್ಯ ಗಿರಿಜಾ | ರಮಣ ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಿ ದೇವೋ | ತ್ತಮ ತ್ರಿಯಂಬಕ ಪುಷ್ಟಿವ
ರ್ಧನ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ||೪೪|| ಗೆಲಿದನೆನ್ನನು ಶಬರನೀತನ | ಗೆಲುವಶಕ್ತಿಯ ಕೊಡು ಕಿರಾತನ |
ಬಲಹು ಭಂಗಿಸಿತೆನ್ನ ಬಿಂಕವನೊಡೆಯನೀನಿರಲು || ಹಲವು ಮಾತನೀವನ ಮುರಿವ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯನೆ
ಕೃಪೆಮಾಡೆನುತ ಪರ | ಬಲಭಯಂಕರ ಭುಜವನೊದರಿಸುತ್ತಿತ್ತ ಮುಂದಾದ ||೪೫|| ಕಾಣಬಹುದೋ
ಶಬರ ನಿನ್ನೀಪ್ರಾಣವೆನ್ನಾಧೀನವರಿಯಾ | ಸ್ಥಾಣುವಿನ ಬಲಹುಂಟು ಹಿಂಡುವೆನಿನ್ನು ನಿನ್ನಸುವ ||
ಗೋಣ ಮುರಿವೆನು ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ತಿವ | ನಾಣೆ ಬಾ ಸಂಮುಖಕೆ ಹಾಣಾ| ಹಾಣಿಗಿನ್ನು ನುವಾಗೆನು
ತಲೆವೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೬|| ಕಂಡನರ್ಜುನನೀಕಿರಾತನ | ಮಂಡೆಯಲಿ ತಾಮಳಲಿಂಗದ | ಮಂಡೆ
ಯಲಿ ಪೂಜಿಸಿದಬಹುವಿಧಕುಸುಮಮಂಜರಿಯ || ಕಂಡನಿತ್ತಲು ಮುರಿದು ಪುನರಪಿ | ಕಂಡನೀಶ
ಬರಂಗಿದೆತ್ತಣ | ದಂಡಿಯೋ ಹಾಯೆನುತ ಸೈವರಗಾದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೭|| ಆಗಲಿದನಾರೈವೆನೆನು
ತವೆ | ಯಾಗಮೋಕ್ಷದಿ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗದ | ಮೇಗಡೆಯನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನು ಬೇರಿರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಹೂ
ಗಳನು ತಿರಿದೊಟ್ಟಿ ಕರುಣಾ | ಸಾಗರನ ಬಲವೆಂದು ದಕ್ಷನ | ಯಾಗಹರನೆ ನಮಚ್ಛಿವಾಯೆನುತಿತ್ತ
ಮುಂದಾದ ||೪೮|| ಮತ್ತೆ ಕಂಡನು ಬುಡಕರಶುಖ | ನುತ್ತಮಾಂಗದಲೀಚೆಯಲಿ ಲಿಂ | ಗೋತ್ತ
ಮಾಂಗದಮೇಲೆಕಾಣನು ಕುಸುಮಮಂಜರಿಯ || ತುತ್ತಿದವು ಕೌತುಕವ ರಂಜಿಸಿ | ಹೊತ್ತವೆದು
ಭುತವನು ಭಯಾನಕ| ವೆತ್ತರಸದಲಿ ಮುಳುಗಿದವು ಕಂಗಳು ಧನಂಜಯನಾ ||೪೯|| ತಿವನಲಾ ಸಾಕ್ಷಾ
ಚ್ಚ ತುರ್ದಶ | ಭುವನಕರ್ತುವಲಾ ಕಿರಾತ | ವೈವಹರಣೆಯಲಿ ಸುಳಿದುದಸ್ಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಲಾ ||
ಎವಗದನಶನತಪದ ಪಿತ್ತದ | ಬವಣಿ ತಲೆಗೇರಿದುದಲಾ ತಿವತಿವ | ಮಹಾದೇವನುತ ಮರುಗದನಂದು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಹೃದಯವಿಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತು ಕಂಗಳು | ಬೆದರಿದವು ವೈರ್ವಣವದಲಿ ತನು | ಗದಗ
ದಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ಜಡಿದುದು ರೋಮಹರುಷದಲಿ || ಉದುರಿದವು ನೇತ್ರಾಂಬು ಬಿಂಕದ | ಬೆದರಿಕೆಯ
ಮೂಢತೆಯ ತಿಳಿವಿನ | ಮುದದ ಭೇದದ ಗಾಯಘಾತಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೊಳಗಾದ ||೫೧|| ಸ್ವೇದಜಲದಲಿ
ಮಿಂದು ಪುನರಪಿ | ಬೇದಪಂಕಜೋಳದ್ದು ಬಹಳವಿ | ಪಾದರಜಲದಲಿ ಹೊರಳಿ ಭಯರಸನದಿಯೊ
ಳೀಸಾಡಿ || ಮೈದೆಗೆದು ಮರನಾಗಿ ದಸಯಲಿ | ಬೀದಿವರಿವುತ ವಿವಿಧಭಾವದ | ಭೇದದಲಿ ಮನ
ಮುಂದೆಗೆಡುತಿದ್ದದು ಧನಂಜಯನಾ ||೫೨|| ಏಸುಬಾಣದಲೆಚ್ಚೊಡೆಯುಯೊರ | ಸೂಸಿದವು ನಾನ
ರಿದುದಿಲ್ಲ ಮ | ಹಾಶರಾಘವ ಕಳುಹೆ ನುಂಗದೊಡರಿದೆನೇ ಬಳಿಕ || ಆಶರಾಸನಖಡ್ಗ ವನು ಕೊಳ |
ಲೈಸರೊಳಗೆಚ್ಚ ತ್ತನೇ ಹಿಂ | ದೇಸುಜನ್ಮದ ಜಾಡ್ಯಜವನಿಕೆಯಾಯ್ತು ತನಗೆಂದ ||೫೩|| ಅವನನು ಜಪ
ಯಜ್ಞದಲಿ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವರಾವನ ಪದಾಂಬುಜ | ಸೇವೆಯಲಿ ಸನಕಾದಿಗಳು ಧನ್ಯಾಭಿಮಾನಿ
ಗಳು || ಅವನೊಬ್ಬನು ನಾದಬಿಂದುಕ | ಛಾವಿಶೇಷಾತೀತನೀತನೊ | ಛಾವು ಸಮರಕೆ ಸೇನಿಸಿದವಲಾ
ಶಿವತಿವಾಯೆಂದ ||೫೪|| ಅವನನುಯಜ್ಞಾ ದಿಕರ್ಮದೊ | ಛಾವನನು ನಿಯಮಾದಿಯೋಗದೊ |
ಛಾವನನು ವಿವಿಧಾರ್ಚನಾಂಕಿತಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅವನನು ಜೀವಾತ್ಮಜೈತ | ನ್ಯಾವಲಂಬನನೆಂದು

ಭಜಿಸುವ | ರಾವು ರಣದಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೫|| ಲೋಕವಾವನ ಮಾಯೆಯಿ
ಜಗ | ಕಾಕೆವಾಳರಿದಾರುಚಂದ್ರದಿ | ಮೊಕ್ಕರಗ್ರಹರಾತಿತಾರಗ್ರಹರತೇಜಸ್ವಿನಿ || ಲೋಕರಚನಾರಕ್ಷೆ
ಸಂಹೃತಿ | ಯಾಕರಣೆ ತಾನಾರದಾಜಗ | ದೇಹದೈವದಕೂಡ ತೋಡಿಯಿ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೬||
ಜೀವರೂಪನು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೂಟ | ಸ್ಥಾವಲಂಬನ ಕರ್ತು ಚೇತನ | ನಾವನೀಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನಂತರ್ಯಾಮಿ
ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ || ಅವನಮಲ ಪ್ರತ್ಯೇಗಾತುಮ | ನಾವನುರುಪರಮಾತ್ಮನೀಶ್ವರ | ಸಾವನಾತನಕೂಡ
ಕದನವ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೭|| ಸ್ಫುರದಲಿಂಗನುಲಿಂಗಮೂಲೋತ್ಕರನು ದಾರವ್ಯಕ್ತಸದಸಿ ತ್ವರದ
ಪರತಿವನಾರುಶೈವೋತ್ಕರುಷಲಿಂಗದಲಿ || ಪರಮಪರರೂಪಾತ್ಪರಾತ್ಪರ | ತರ ನಿರೂಪನದಾವನಾ
ತನೊ | ಳರರ ನಾವೆಚ್ಚಾಡಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೮|| ಆರಕಾರವುಕಾರವಿಮಲಮುಕಾರಯುಕ್ತೇ ಕಾಕ್ಷ
ರದವಿ | ಸ್ಫುರಿಯಾವನು ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರರೂಪನಕ್ಷಯನು || ಆರುವಾಜ್ಞೆಯನಾರು ವಾಚೋ | ದೂರ
ನಾರು ವಚೋನಿಯಾಮಕ | ನಾರವನಕೂಡವಗೆ ಕಲಹವೆ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೯|| ಗಾಹುಹತ್ತಾಹ
ತ್ತಿಗಡ ನಿ | ದೇಹನೊಡನೆ ಮಹಾಶರಾಘಿಕೆ | ಮೇಹುಗಡ ಜೀವನವು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸೀಮೆ
ಯಲಿ || ಅಹ ಮೂದಲೆಗಡ ಸುನಿಗಮ | ಪೂಜದೂರನಕೂಡ ಹರನೊಡ | ನಾಹವಕೆ ಸಮಜೋಳಿ
ನಾವ್ಗಡ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೦|| ಎವೆಗೆರಡುಕಣು ವಿಶ್ವತೋಚ | ಕ್ಷುವಿನೊಡನೆ ಸಕ್ರೋಧದರುಶನ
ವೆವೆಗೆರಡುಭುಜವಿಶ್ವತೋಭುಜನೊಡನೆಸಂಗ್ರಾಮ || ಭುವನಚರಣನ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ತಿವನ ನ
ಮ್ನಿಕಾಲುನಾಲಿಗೆ | ಯವಗಡಿಸಿ ಗೆಲಲಾವ್ನಮರ್ಥರೆ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೧|| ಹೂಡಿ ಜಗವನು ಜಗ
ದಜೀವರ | ಕೂಡ ಬೆರಸಿ ಸಮಸ್ತವಿಷಯದೊ ಲಾಡಿ ಸೊಗಸುವನಾತನುಪಭೋಗಪ್ರಪಂಚದಲಿ ||
ಹೂಡದಳಿಯದಗಮಿಸಿವರಳದ | ಕೂಡದಗಲದನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿ | ರೂಢನೊಡನೆಚ್ಚಾಡಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾ
ಯಿಂದ || ಅವನೊಬ್ಬನಣೋರಣೀಯನ | ದಾವನುರು ಮಹತೋಮಹೀಯನ | ದಾವ ನಿರುತಂ ದೃಷ್ಟಿ
ಸಂಗತವಿಶ್ವಸಮಯದಲಿ || ಅವನೊಬ್ಬನ ನಾಮರೂಪುಗು | ನಾವಲಂಬನನಲ್ಲದೀಶ್ವರ | ನಾವನಾತ
ನೊಳೆಮಗೆ ತೋಟಿಯ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೨|| ಸೇವ್ಯನನು ಸತ್ಕೃತಿಗಳಲಿ ದ್ರ | ಪೃವ್ಯನನು ದೃಢ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಮಂ | ತವ್ಯನನಶ್ರುತವ್ಯನನು ಸಂಕೀರ್ತಿತವ್ಯನನು || ಅವ್ಯಯನನಕ್ಷಯನನಭವನ | ನವ್ಯ
ಥನನ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಚೇ | ತವ್ಯಂದೇಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೩|| ಸ್ಫುರದಕಾರಾದಿಯ ಹಕಾ
ರೋ | ತ್ವರದಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಿ | ಸ್ತರದಹಂತತ್ವದ ಮಹತ್ತತ್ವಾತಿಶಯಪದದ || ಪುರುಷ ಮೂ
ಲಪ್ರಕೃತಿಗಳನು | ತ್ವರಿಸಿ ತೊಳತೊಳತೊಳಗಬೆಳಗುವ | ಪರಮತಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವ
ಯಿಂದ ||೬೪|| ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುರುದ್ರೇ | ಶ್ವರಸದಾತಿವರಾವೆಳೊಬ್ಬಳ | ಚರಣಸೇವಾಸಂಗದ
ಲ್ಲಿಯೆ ಸುಪ್ರಸ್ಮಿತರು || ಪರಮಾಶಕ್ತಿಯದಾವನಂಘ್ರಿಗೆ | ತಿರವನೊಡ್ಡಿ ಹಳಾಮಹೋತ್ತಮ | ಪರಮ
ತಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೫|| ಈಸರಿಯಲರ್ಪನನ ಮನದನು | ತಾಪವನು ಕಾಣು
ತ್ತಶಾಬರ | ರೂಪರಚನೆಯ ತೆರೆಯಮರೆಯಲಿ ಮೆರೆವಚಿನ್ಮಯದ || ರೂಪನವ್ಯಾಹತನಿಜೋನ್ಮತ
ರೂಪರಸದಲಿ ನರನಚಿತ್ತದ | ತಾಪವಡಗಲು ತಂಪನೆರೆದನು ತರುಣಶತಿಮಾಳಿ ||೬೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈ
ನಿಮ್ಮಪಾರ್ಥನ | ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯವನೀಶನ | ಕರುಣವನು ಶುಕಸನಕಸಿದ್ಧಾಧ್ಯರಗಿಗೋಚರದ ||

೦ರಪಮಿತನಿಜ ರೂಪವನು ವಿ । ಸ್ತಂಭದನು ವಿವಿಧಪ್ರಭಾವೋ । ತ್ವರದ ನಿರುಗೈಯ ತೋರಿದನು
 ಸುತಿಕೋಟಿ ಕೈಮುಗಯ ॥೬೮॥ ಬಲಿದಚಂದ್ರಿಕೆಯೆರಕವೆನೆ ಥಳ । ಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುವಕಾಯಕಾಂತಿಯ ।
 ಪುಲಿದೊಗಲ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕೇವಣದಿಂದುಘನಪತಿಯಾ ॥ ಹೊಳೆವಪರಣನಅಕ್ಷಮಾಲಾ । ವಲಯದ
 ಭಯದ ವರೆದಕರಪರಿ । ಕಲಿತನೆಸದನು ಶಂಭು ಸದ್ಯೋಜಾತವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೬೯॥ ಹೊಳೆವಕುಂಕುಮ
 ಕಾಂತಿಯಲಿ ಥಳ । ಥಳಿಸತನುಗಜಚರ್ಮದುಡಿಗೆಯ । ಲಲಿತದಂತಪ್ರಬೆಯ ದರಹಸಿತಾನನಾಂಬು
 ಜದಾ ॥ ವಿಲಸಿತಾಭಯವರೆದಕರಪರಿ । ಲುಳಿತಪರಶು ದೃಢಾಕ್ಷಮಾಲಾ । ವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ವಾಮದೇವಾ
 ನನದಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥೭೦॥ ಕಾಳಮೇಘಸುವರ್ಣದುರುದಂ । ಪ್ಲಾಜ್ವಲಿಭೀಷಣನಮಳಜಪಮಣಿ । ಮಾ
 ಲಿಕೆಯ ಸುತಿವ್ಯಗದಪಾಶಾಂಕುಶದ ಡಮರುಗದ ॥ ಶೂಲಘನಖಟ್ಟಾಂಗದ್ರೂಪಕ । ಪಾಲಘನಿವ
 ಲಯದ ಕರೋಟೀ । ಮಾಲೆಯಿಂದ ಮಹೋಗ್ರನೇಸದನಘೋರವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೭೧॥ ಪರಶು ಡಮರುಗ
 ಖಡ್ಗಖೇಟಕ । ಶರಧನುಶ್ಚೂಲದ ಕಪಾಲದಾಕರದ ರಕ್ತಾಂಬರದ ಘನಪನ ಭೋಗಭೋಷಣದಾ ॥ ಸ್ಫು
 ರದಘೋರದಭೇದದಭಯುಷ । ಕರದ ಪರಶುವ್ಯಗಂಗಗಳಿ ತೆ । ತ್ವರಃಪಮುಖದಲಿ ಮೆರೆದನೆರಕದಮಿಂ
 ಚಿನಂದದಲಿ ॥೭೨॥ ಎಳೆಯಮುತ್ತಿನಢಾಳವನು ಮು । ಕ್ಕುಳಿಸಿದಂಗಚ್ಛವಿಯ ಭಯವರೆ । ಲುಳಿತಜಪ
 ಮಣಿವೇದಪಾಶಾಂಕುಶದ ಡಮರುಗದಾ ॥ ಲಲಿತಖಟ್ಟಾಂಗದ ಕಪಾಲದಾ ಹೊಳೆವಶೂಲದಕರದ ನಿಗಮಾ
 ವಳಿತಿರೋಮಣಿ ಮೆರೆದನಂದೀಶಾನವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೭೩॥ ಬೇರೆಬೇರರಿಗಣ್ಣುಗಳ ಪೂ । ತ್ವಾ
 ರದಹಿಂಬಂಧದ ಜಟಾಕೋ । ಟೀರೆಭಾರದ ಮುಖಚತುಷ್ಟಯಭುಜಚತುಷ್ಟಯದಾ ॥ ವಾರಿಜಾಸನವಿ
 ಪ್ಲುರುದಾ । ಧಾರನೀಶ್ವರಪಂಚವಕ್ತ್ರಾ । ಕಾರದಲಿ ತಿವ ಮೆರೆದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ॥೭೪॥
 ಶ್ರುತಿಗಳುಪನಿಷದಾದ್ಯಖಿಳದೇವತೆಯರಾಕಲ್ಪಿತಕಿರಾತಾ ಕೃತಿಯನುಳಿದರು ಸುಳಿದರೀಶನ ಸುತ್ತುವಳ
 ಯದಲಿ ॥ ಸ್ತುತಮೆಧುರವುಖಕಾಂತಿಕಲ್ಲೋ । ಲಿತಕಟಾಕ್ಷಚ್ಛವಿಯಲೀಕನ । ಧೃತಿಯಲೀಡಿದಡದಲೆ
 ಸೆದರು ಗೌರಿದೇವಿಯರು ॥೭೫॥ ಸನಕನಾರದ ಭೃಗುಪರಾಶರ । ತನುಜ ಭಾರದ್ವಾಜಗೌತಮ । ಮುನಿ
 ವಸಿಷ್ಠಸನತ್ಕುಮಾರನುಕಂಕನುಪಮನ್ಯು ॥ ವನಕೆ ಬಂದರು ಪಾರ್ಥಕೇಳಿದು । ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಮಗೆ
 ಲೇಸಾ । ಯ್ತನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದುದು ಹರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ಮುನಿನಿಕರ ॥೭೬॥ ಜಯಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿ
 ಳಜಗವೆ । ಕ್ಷಯನ ದರುಶನಕೆಂದು ಸುತಿಕೋಟಿಯ ಗಡಾವಣೆ ಗಾಸಿಯಾದುದು ಹರನ ಘಲ್ಲಣಿಗೆ ॥
 ನಿಯತವೇನೋ ಜನ್ಮಶತಸಂ । ಚಯದೊಳರೆ ಕೃತಾರ್ಥನರ್ಜುನ । ಜಯವೆನಲು ಮೊಳಗಿದವು ಭೇರಿ
 ಗಳಮರಕಟಕದಲಿ ॥೭೭॥ ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯೊಳೆದ್ದು ಹರುಷಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನವನು ನೋಡುತಿದನುನಿಟ್ಟ
 ದೃಷ್ಟಿಯೊಳುಗುವಜಲದಲಿ ರೋಮಪುಳಕದಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದನು ಹರನ ಕಾಣದೆ । ತೊಟ್ಟುರುಗಗಳ
 ರೋಮಹರುಷದ । ಲಿಟ್ಟಿಡೆಯ ಮೈದವಕದರ್ಜುನ ನಿಂದು ಬೆರಗಾದ ॥೭೮॥ ಹರಹಿನಲಿ ಹೊದರದ್ದು
 ಹರುಷದಾ ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ ಚಿತ್ತವಾ । ತಿರುಹಿ ಹಿಡಿದನು ಮನಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಮ್ಮುಹಮ್ಮು
 ಗೆಯ ॥ ಕೊರಳುಗೊಳಿಸಿ ಕುಲಾಲಚಕ್ರದ । ಪರಿಭವಣಿಗೆಯ ಪಾಡಿನಲಿ ಕಾ । ತರಿಸುತವನಿಗೆ ಮೈಯ
 ನಿತ್ತನು ನೀಡಿ ಭುಜಯುಗವೆ ॥೭೯॥ ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವೋ । ತ್ತಮ ವೈಘಾಸುಭಲಾಭಿ
 ಮಾನ । ಭ್ರಮಿತನನು ಮೋಹಾಂಧಕೂಪಜಲಾವಗಾಹದಲಿ ॥ ಸ್ತಿಮಿತನನು ದುರ್ಬೋಧವೇದ

ಭ್ರಮಿತನನು ಕಲ್ಯಾಣಪದನಿ । ಗಮಿತನನು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೮೦॥ ಅರಿದರಿದು
ಮೆತಿಗಿಟ್ಟಮಾವನ । ಕುರಿಯಲಾ ನೆರೆ ಕಂಡುಕಂಡೆಚ್ಚರದ ಖೂಳನಲಾವಿವೇಕದಮೂಗುವಾರಿಯಲಾ ॥
ಬರಿಮನದ ಬಾಹಿರನೊಳಿನ್ನುಲಿ । ಮರೆವುದಪರಾಧವನು ನಿನ್ನನೆ । ಮರೆವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯ
ಬೇಕೆಂದ ॥೮೧॥ ದೇವದೇವ ಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿ ಭ । ಕ್ತಾವಲಂಬನ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ । ಸೇವಕಪ್ರಿಯ
ಭೂತಭಾವನ ಭಾವನಾತೀತಾ ॥ ದೇವವಂದಿತ ಕಾಲರೂಪ ಮಹಾವಿಭವ ಭವರಹಿತ ಪಾವನ । ಪಾವ
ಕಾಂಬಕ ಸುತಿಕುಟುಂಬಕ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೨॥ ಜಯ ಜಗತ್ತ್ರಯನಾಥ ಭಕ್ತಾ । ಶ್ರಯ ಸದಾ
ತಿವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಲಯವಿಹೀನ ಮಹೇಶ ಮನ್ಮಥಹರ ಮಹಾದೇವಾ ॥ ಭಯರಹಿತ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಲೋಕ ।
ವೈಯಭವನ ದುರ್ಲಭ ದೇವ । ತ್ರಯನಮಸ್ಕೃತ ನಿಗಮಸತ್ಕೃತ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೩॥ ಸರ್ವಗತ
ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದ । ಸರ್ವಭಾವನ ಸರ್ವತೋಮುಖ । ಸರ್ವಪೂಜಿತ ಸರ್ವಸಾಧಕ ಸರ್ವಗುಣನಿ
ಲಯ ॥ ಸರ್ವಸರ್ವಾಶ್ರಯಸಮಾಹಿತ । ಸರ್ವಮಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರ । ಸರ್ವದುಃಖಾಪಹ ಮಹೇ
ಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೪॥ ರೂಪರಹಿತ ಸರೂಪ ನಿರ್ಮಲ । ರೂಪವಿಶ್ವಾಧಾರ ಸದಸ । ದ್ರೂಪ
ರೂಪ ವೈದ್ಯಮರೂಪಕ ಸರ್ವತೋರೂಪಾ ॥ ರೂಪರಸಗಂಧಾಬಿಷಯವಿರೂಪ ರೂಪಾತೀತ ಸಂವಿ ।
ದ್ರೂಪ ವಿಮಲವಿರೂಪಲೋಚನ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೫॥ ರಚಿತಮಾಯ ವಿಮಾಯ ಮಾಯಾ ।
ನಿಚಿತ ಮಾಯಾಧಾರ ಮಾಯಾ । ರುಚಿರ ಮಾಯಾರೂಪ ಮಾಯಾಮಯ ಜಗನ್ಮಾಯಾ ॥ ಶುಚಿ
ಸತೇಜೋಬಲ ಹಿರಣ್ಯ । ಪ್ರಚಯತೇಜ ಸುತೇಜ ಗೌರಿ । ಕುಚಯುಗಾಂಕಿತವಕ್ಷನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣಿ
ಸುವುದೆಂದ ॥೮೬॥ ಪರಮಹಂಸ ಪರಾತ್ಮ ಪರಮೇ । ಶ್ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ । ಪರಮತಿವ ಪರ
ತತ್ತ್ವರೂಪ ಪರಾತ್ಪರಾನಂದಾ ॥ ಪರಮಗುಣ ಪರಶಕ್ತಿವಾಗ್ಗೇ । ಶ್ವರ ಪರಾರ್ತಿಹರೇಶ ಪರಶಂ । ಕರ
ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಪರೋತ್ತಮ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೭॥ ಲಿಂಗಮಯ ನಿರ್ಲಿಂಗ ತೇಜೋ ಲಿಂಗ
ಲಿಂಗಾತ್ಮಕ ಸದಾಶಿವ । ಲಿಂಗನಿರ್ಮಲಲಿಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಿತಮಹಾಲಿಂಗಾ ॥ ಲಿಂಗ ವಿಲಸಿತ ಲಿಂಗಚಿನ್ಮ
ಮಯ । ಲಿಂಗ ಚೇತನ ಲಿಂಗದುರ್ಗಾ । ಲಿಂಗಿತಾಂಗವಿಲಾಸ ಶಂಕರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೮॥ ನಿರ
ವಧಿಕ ನಿರ್ಮಯ ನಿಸ್ಪೃಹ ನಿರುಪಮಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಗುಣ ॥ ನಿರವಯವ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರವಗ್ರ
ಹನಿರಾಧಾರ ॥ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಮಯನಿರಂತರ । ನಿರವಶೇಷನಿರಂಗ ನಿರ್ಮಲ । ನಿರತಿಶಯ ನಿಷ್ಕಳ
ಮಹೇಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೯॥ ವಾಮದೇವ ದುರಂತ ವಿಮಲ । ವೈದ್ಯಮೇಕೇಶ ಕೃತಾಂತಹರ
ನಿ । ಸ್ವಾಮ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸಮಂಜಸ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಾ ॥ ಭೀಮ ಭರ್ಗ ಕಪರ್ದಿ ಕಲ್ಪಿತ । ನಾಮ
ರೂಪತ್ರಯ ವೃಷಧ್ವಜ । ಕಾಮಹರ ಕರುಣಾಮಹಾರ್ಣವ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೯೦॥ ಹರಹರಾ
ತ್ರೈಮೂರ್ತಿರೂಪನು । ಧರಿಸಿಯತುಳಮಹಾಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು । ಧರಿಸಿಯನುಪಮವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯು
ಧರಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ॥ ಪರಿಯನರಿವವರಾರು ದೇವಾ । ಸುರಮುನೀಶರಿಗರಿದು ಕೃಪೆಯಿಂ । ಕರುಣಿಸ
ಲು ಬಂದೈ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೧॥ ದೇವಸುರದನುಜೇಶವಂದಿತ । ದೇವಮನುಮುನಿನಿಕರ
ಪೂಜಿತದೇವ ತತ್ವಾಕಾರ ಭಾವಿಪೊಡತಿನಿರಾಕಾರಾ ॥ ದೇವ ಸಾಕಾರದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಾವಳಿಯನುಡ್ಧ
ರಿಪತಿವ ಮಾದೇವ ಕರುಣಿಸಿದೈಯನಾಥಂಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೨॥ ಹರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ಗಿರಿಜಾ । ಪರ

ನೆ ಶಶಿಶೀಖರನೆ ದಕ್ಷಾಧ್ಯಾಪಕರನೆ ಶಂಕರನೆ ನಿಜಭಕ್ತರಮನೋಹರನೇ || ಕರುಣಿಸುವುದುದ್ಧರಿಸುವುದು ಸಂ | ಹರಿಸು ಮತ್ಪರಿಭವವನೆಂದುರು | ತರದಭಕ್ತಿಯಲಂದು ಸೈಗಡೆದಿರ್ವನಾಪಾರ್ಥ || ೯೩ || ಧರಣಿ ಪತಿ ಕೇಳಿಶನೀತನ | ಹೊರಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾರ್ಥನ | ತಿರವ ಹಿಡಿದತ್ತಿದನು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಬರ ಸೆಳೆದು || ಮರುಳುಮಗನೆ ಮಹಾತಪಸ್ಸಂ | ಚರಣೆಯಲಿ ನೊಂದೈಯೆನುತ ಕಡು | ಗರುಣಿ ಕರುಣಾ ಮೃತಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದಿದನು ನರನ || ೯೪ || ಕೂಡೆ ಮೈದಡವಿದನು ಚೈಮುಂ | ಪಾಡಿದನು ಮನನೋ ಯಿದಿರು ನೀ | ವ್ರಾಡಿದುಪಹತಿಯೆಂಬುದೆವ-ಗರ್ಚನೆನಮಸ್ಕಾರ || ಕೋಡದಿರು ಕೊಂಕದಿರು ಭಕ್ತಿಗೆ | ನಾಡೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೆನ್ನು ಚಿತ್ತಕೆ | ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆ ಗುರುಗಣಪತಿಗಳಾಣೆಂದ || ೯೫ || ನರನು ನೀ ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೀತಾಂ | ಬರನ ವಿಮಲಾಂಕಪ್ರಸೂತನು | ಪರಮಖುಷಿ ನೀನೆನ್ನು ಭಕ್ತನು ಚಿಂತಬೇ ಡಿನ್ನು || ವರದನಾದನು ಮಗನೆ ಶಸ್ತ್ರೋ || ತ್ವರವನಿದನೀ ಮುನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಂ | ದುರುತರಪ್ರೇಮ ದಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಖಡ್ಗ ಶರಧನುವ || ೯೬ || ಸಲಿಸುವೆನು ನೀ ಬೇಡಿದುದನಿ | ಸ್ಥಲಿತವಂಜದಿರನ್ನು ಸಾಕೆನೆ | ನುಲಭನೀಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಯವಿನ್ನೀಕೆ ನಮಗೆನುತ || ಸಲಿಸು ಪಾಶಾಪತಾಸ್ತ್ರವನು ವೆ | ಗ್ಗಳದಬೊಮ್ಮ ತಿರೋಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಗೋಳಿಸುವುದು ಕೃಪೆಯುಳ್ಳೊಡೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೯೭ || ಸವಡಿನುಡಿ ಯುಂಟೇ ಚತುರ್ಧಶ | ಭುವನದಾಹವದಕ್ಷವೀಬಾ | ಣವನು ಕೊಟ್ಟನು ಮಗನೆ ಬೊಮ್ಮ ಶಿರೋಮಹಾ ಶರವ || ದಿವಿಜದನುಜಭುಜಂಗವಾದಿಗ | ಇವಗಡಿಸಲರೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಸಂ | ಭವಿಸದಾಹುತಿಯೆಂದು ಕರವುದ್ದಂಡಬಲವೆಂದ || ೯೮ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮಿಂದಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣೆಯೆಲ್ಲವೆ ಮಾಡಿ ಶೂಲಿಯ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ಸರಳಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮಂತೋ || ಚ್ಚರಣಸಂ ಹೃತಿಮೋಕ್ಷವನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸುತ ರಹಸ್ಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಶಾಪತಶರವ || ೯೯ || ಜಗವುಘೋಯೆಂದು ದು ಜಯಧ್ವನಿ | ಗಗನದಲಿ ಗಾಡಿಸಿತು ಹೂವಿನ | ಮುಗುಳಸರಿವಳೆ ಸುರಿದುದೀಶ್ವರನಂಘ್ರಿಕಮಲ ದಲಿ || ಧಗೆಯತಳಿ ಮುರಿದುದು ಮನೋರಥ | ದಗಳು ತುಂಬಿತು ನರನ ಮನಬು | ದ್ಧಿಗಳು ನೆರೆಸಿಲು ಕಿತ್ತು ಹರಷೋತ್ಸವದ ದಾಳಿಯಲಿ || ೧೦೦ || ಹರನ ಕೋಮಲಪಾಣಿಕಮಲ | ಸ್ವರುಶಪೀಯೂಷದಲಿ ಮುಳುಗಿದ | ನರನ ತನು ನಿರ್ಮೋಕಮುಕ್ತಭುಜಂಗನಂದದಲಿ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ಲಳಿಯ ದಿವ್ಯೋ | ತ್ವರದ ಚಪಲಚ್ಛವಿಯ ಚಾರು | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿದುದು ಸುರನರರ ಕಣ್ಮನವಾ || ೧೦೧ || ಸುರ ಮುನೀಕರ ವೇದಮಂತೋ || ಚ್ಚರಣನಾದದ ಗರುಡಗಂಧ | ವರ್ವ ಮಹಾಸ್ತುತಿರವದ ತುಂಬುರನಾರ ದಾದಿಗಳ || ವರರಸಾನವಿಸ್ತಗೀತದೂರ್ವತಿ | ಯರ ಸುನೃತ್ಯದ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯದ | ಹರನ ಕರುಣಾಂಬು ಧಿಯಶೋಲಾಡಿಸನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೦೨ || ಧರೆಗೆಸೆವಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮೋ | ತ್ವರವನನುಪಮಮೋಕ್ಷ ಪದವನು | ಧಾರದೊಳಹಿತರ ಗೆಲುವಶೌರ್ಯಾನ್ನತಿಯ ಸಾಹಸವ || ಕರುಣಿಸಿದನಪ್ಪಿದನು ಕರೆದನು | ಗರಿತನುಚ ನೀನುದ್ಧರಿಪುದೀ | ಪರಮಭಕ್ತನೆನಲು ಕರುಣದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿದಳಗಜೆ || ೧೦೩ || ಗರಿಜ ತ್ರಿಜ ಗನ್ಮಾತೆ ರಕ್ಷಿಸು | ಪರಮಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಜಗದೊಳು | ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಚಂಡಿ ದುರ್ಗಿಯರೆಂಬ ನಾಮದಲಿ || ಚರಿಸುತಿಹನಿನ್ನೀಕಮೂರ್ತಿಯ | ಪರಿಯನರಿವೆವರಾರೆನುತ ತ | ಚ್ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕ ರಗಿ ಪುಳಕಿತನಾದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೦೪ || ಕಂಜನಾಭನಮೈದುದನನೆ ಬಾ | ಅಂಜದಿರುನಿನಗಾಂತರಿಪುಗಳ |

ಭಂಜಿಸುವಸಾಮರ್ಥ್ಯದನುವನು ತಳೆದು ರಂಜಿಸುವ || ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರವನಿತ್ತ ಮಗನೆ ಧ | ನಂಜಯನೆ
ನಿನಗೆನುತ ಕರುಣದಿ ಮಂಜುಳಾರವದಿಂದ ತಚ್ಚಸ್ತ್ರವನು ಬೆಸಸಿದಳು ||೧೦೫|| ಒಂದುದಶಶತಸಾ
ವಿರದಹೆಸ | ರಿಂದ ಲಕ್ಷವುಕೋಟಿಯಗಣಿತ | ದಿಂದ ನಿನಗಾಂತದ್ವಾರಪುಗಳ ತಿಂದು ತೇಗುವುದು ||
ಬಂದು ಬೆಸನನು ಬೇಡುವುದು ತಾ | ನೊಂದುಶರರೂಪಾಗೆನುತಮುದ | ದಿಂದವರಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತ
ಳರ್ಜುನಗೆ || ಕರಿಮುಖನ ಪಣ್ಮುಖನ ಚರಣ | ಕೈರಗ ನ್ನುತಿಸುತ್ತಿರಲು ಪಾರ್ಥನ , ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರು ಕರುಣದಲಿ || ವರಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಮಂತ್ರೋ | ತ್ಕರವನವರೊಲಿದಿತ್ತು
ಗೆಲು ನೀ | ಧುರದೊಳಹಿತರನೆಂದು ಹರಸಿದರಾಧನಂಜಯನ ||೧೦೬|| ಸರಳ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನು
ನಿನ | ಗರುಹಿದನು ನೀನಿನ್ನು ಕತ್ತನ | ಪುರಕೆ ನಡೆ ನಿಮ್ಮತ್ತರೋತ್ತರಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಗೆ || ಪರಿ
ಸಹಾಯನು ನಮ್ಮ ಸತ್ವದ | ಪರಮರೂಪಾತನುಕಣಾ ನೀ | ನರಿದಿರೆಂದು ಮಹೇಶ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು
ಧನಂಜಯನ || ನಿಮ್ಮ ಕಠ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ ಸುಚರಿತವಾಗಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಕಥನಾಮೃತ
ವನಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ವರಘು ಕೆಡಲಿ || ನಿಮ್ಮ ನಿಂದಿಸುವವರುಗಳು ದು | ಪ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಪಾತಕರು ತಾನಿದು
ನಮ್ಮ ಮತವೆಂದಭವ ಹರಸಿದನಾಧನಂಜಯನ || ದೇವಿಯರು ಗುಹಗಣಪಮುಖ್ಯಗ | ಣಾವಳಿಗೆ ಪೊ
ಡಮಟ್ಟನವರ ಕೈ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಹೊಂಪುಳಿವೋದನಡಿಗಡಿಗೆ || ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈದ
ರಜತ | ಗ್ರಾವತಿಬರಕೆ ಮನದೊಳಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನೀವೀರನಾರಾಯಣನಮೈದುನನ ||೧೦೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧೮ ಕ್ಕೂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ವಿ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ|| ಹೃದನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಲಾಭೋ | ತ್ಕರುಪಹರ್ಷೋತ್ಸವದಲಿಂನನ ,
ಪುರನ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನೆಸೆದನು ಕಲ್ಪತೇಜದಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ವರಕೈಲಾಸವಾಸಿಯ | ಬೀಳುಗೊಂಡನು ತದ್ವಿಯಾ
ಗದಲಿಂದ್ರಕೀಲದಲಿ | ಮೇಲುದುಗುಡದಲಸ್ತ್ರಲಾಭವ | ನಾಲಿಸದೆ ಕಂಕರಪದಾಂಬುಜ | ದೋಲಗದ
ಸಿರಿ ತಪ್ಪಿತನುತುಮ್ಮಳಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೧|| ಮರುಳ ದೇವಾರ್ಚನೆಯೊ ಕನಸಿನಸಿರಿಯಾ ತಿಶುವಿನ
ಕೈಯರತ್ನವೊ | ಹರಿಯಹೂವೊಲೆಯೊ ಮದೀಯವಿವೇಕವಿಭ್ರಮವೋ || ಹರನನೀಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಲಿ
ಗೋ | ಚರಿಸೆ ಬೇಡಿದುದಂಬು ಮರ್ತ್ಯದೊ | ಳಿರವು ಮರುಭಾಪೆನ್ನು ಪುಣ್ಯವೆನ್ನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ
||೨|| ಅರಸ ಕೇಳಿದ್ದುತವನಿತ್ತಲು | ಚರಮದಿಗ್ಭಾಗದಲಖಿಳಜಲ | ಚರನಿಕಾಯದ ಮುಂಗುಡಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ
ದ ಫಣಿಕುಲದಾ || ವರನದೀನದಕೋಟಿಗಳ ಸಾ | ಗರದ ಪರಿವಾರದಲಿ ಬಂದನು | ವರುಣನಮರೇಂದ್ರ
ನ ಕುಮಾರನ ಕ್ರಾಂತವಕದಲಿ ||೩|| ವಿಕಟರಾಕ್ಷಸಮುಷ್ಪಜನಗು | ಹೈಕರು ಕಿನ್ನು ರಗಣಸಹಿತಪುಷ್ಪಕದಲೈ
ತಂದನು ಧನೇಶ್ವರನಾತಪೋವನಕೆ || ಸಕಲಪಿತೃಗಣಸಹಿತದೂತ | ಪ್ರಕರಧರ್ಮೋದ್ಭುಕ್ಷರೋಡನಂ | ತಕ

ನು ಬೆರಸಿದನಿಂದ್ರಕ್ರೀಲಮಹಾವನಾಂತರವ ||೪|| ಹಿಡಿದಸಾಲಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಬಲ | ನಡಕೆ ಕೆದರುವ
 ಸೀಗುರಿಯ ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ ||ಜಡಿವಕಹಳಾರವದ ನೆಲನು |ಗ್ಗ
 ಡಣೆಗಳ ಕೈವಾರಿಗಳ ಗಡ | ಬಡೆಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಗಗನದಿನಿಳಿದನಮರೇಂದ್ರ ||೫|| ಕಂಡನನಿಬ
 ರ ಬರವನೊಲಿದಿದಿ | ಗೊಂಡನವರವರುಚಿತದಲಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಮನವ ಪಡೆದನು
 ಲೋಕಪಾಲಕರ ||ಖಂಡಪರಶುವಿನಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಕೊಂಡನಿನಗೇನರಿದು ನೀನು | ದ್ವಂಡಬಲನೆಂದನಿಬ
 ರ ಪಚರಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣನ ||೬|| ಆಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬಳುವಳಿಯ ಕೊ | ಳೈಮದೀಯಾಸ್ತ್ರವನೆ
 ನುತ ಸು | ತ್ರಾಮುನಿತ್ತನು ದಿವ್ಯಬಾಣವನಿಂದ್ರಸಂಜ್ಞಕವ || ಸಾಮವರ್ತಿಕದಂಡವಾರುಣ |
 ತಾಮಸದ ಸವೋಹನವಿಚೆಂ | ದಾಮಹಾಂತಕವರುಣಧನವರು ಕೊಚ್ಚುರಂಬುಗಳ ||೭|| ಎಲೆಧ
 ನುಜಯ ನಿನಗಿವೇನ | ಗ್ಗಳದ ಶರವೇ ನಿನ್ನುಭಕ್ತಿಗೆ | ಸಿಲುಕಿದನು ಶಿವನಾತನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನು ಸೀಮೆ
 ಯಲಿ || ಸುಲಭ ನಿನಗಿಂದಮಳಲಕ್ಷೀ | ನಿಲಯ ನೀನೇವೂರ್ವದಲಿ ನಿ | ಮೃಲಿನನರಋಷಿ
 ಯೆದು ಹಳ್ಳಿ ತೆಗೆದಸ್ವಿನು ವಾಗತ ||೮|| ಕೃತತಪ್ಪುಂ ಭಿನ್ನುಭೇದ | ಕ್ಷತಶರೀರವ್ಯಥೆಯನಮರಾ
 ವತಿಯೊಳಗೆ ಕಳೆ ರಥಸಹಿತ ಕಳುಹುವೆನು ಮೊತಲಿಯ || ಕ್ರತುಶತದ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯ ದೀ | ಕ್ಷಿತರ
 ಸಿರಿಯಂತರವ ಮನವಾ | ರತೆಯವೆಂತುಚೊ ಕಾಣಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ||೯||ಹೈಹಸಾದವು ನೊ
 ರುಯಜ್ಞಾದ | ಮೈಹುನಾಡನು ಮೆಚ್ಚಲೆಮ್ಮೊ | ಊಹೆಗಳಿಗಳವಡವದೊಲ್ಲೆನೆ ನಿಮ್ಮಕರುಣದಲಿ ||
 ಐಹಿಕದಲಾಮುಷ್ಮಿಕದ ಸಂ | ನಾಹ ಸಂಭವಿಸುವುದೆ ನಿಷ್ಟ | ತ್ಯೂಹವೆಂದೆರಗಿದನು ಫಲುಗುಣನಿಂದ್ರ
 ನಂಭ್ರಿಯಲಿ ||೧೦|| ಬೀಳುಕೊಚ್ಚುನು ನರನನೀದಿ | ಕ್ವಾಲರಂತರ್ಧಾನದೊಡನೆ ಸ | ಮೇಳರಾದರು
 ಶಕ್ರಸಾರಥಿ ಸುಳಿದನಭ್ರದಲಿ || ಜಾಳಿಗೆಯ ಮಣಿವೆಳಗುಗಳ ವೈ | ಹಾಳಿಗಳ ವೈಡೂರ್ಯದೀಪ್ತಿನಿ
 ವಾಳಿಗಳ ಸುಪತಾಕೆ ಬೆಳಗುವಹೇಮರಥಸಹಿತ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗನಿಕರದ
 ಲಳಿಯದಿವ್ಯಾಂ | ಬರದ ಸಿಂಧದ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕೆಗಳ || ಖರರುಚಿಯ ಮಾರಾಂಕವೋ ಸು
 ರ | ಗಿರಿಯ ಸೋದರವೋ ಮೈಗಾಂಕನ | ಮರುದಲೆಯೂ ಮೇಣೆನಲು ರಥ ಹೊಳೆದಿಳಿದುದಂಬರದಿ
 ||೧೨||ಎನಿದಚ್ಚೇರಿ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ನ | ವೀನದರ್ಶನವೆನ್ನು ಪುಣ್ಯ | ಸ್ಥಾನವೈಸಲೆಯನುತ ನರನಿದಿರಾದ
 ನಾರಥಕೆ || ನೀನಹೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥನೆಂಬಮ | ಹಾನರೇಶ್ವರನೆನುತ ಮಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ ಸುರಪತಿಯ ಸಾ
 ರಥಿ ನಿಲಿಸಿದನು ರಥವ ||೧೩|| ಲಲಿತಹೇಷಾಧ್ವನಿಯ ಹಯಮಂ | ಡಲದ ಮೌಳಿಯ ಮೇಲುದಾಯದ
 ಲಳಿಯ ಚಿತ್ತೈತ್ತಿರವದ ಪಲಪಲತೆರದ ಫಲಹರದಾ || ಚಲತುರಗಮುರಹತಿಯ ರಥಸೋ | ಚ್ಚಲಿತ
 ಧೂಳೀಧೂಸರದ ರಥದೊಳಗೆ ನಿಂದಾಶಕ್ರಸಾಧಿರ ನುಡಿಸಿದನು ನರನ ||೧೪|| ಎಳು ಫಲುಗುಣಹರಿ
 ವರೋಧದ | ಮೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೈವಬಹಳಫ | ಲಾಳಿಯಿದಲಾ ನಿನ್ನು ಪುಣ್ಯದ್ರುಮದ ಬೇರೊಡೆದು ||
 ಸಾಲಕುರಿದರಿಹಿಗಳಕರ್ಮದ | ಕೂಲಿಗರ ಜಡಜಂಝುವೂಗರ | ಜಾಲದವರನಿವಿಷರ ಪುರಿ ವಶವಾ
 ಯುನಿನಗೆಂದ ||೧೫|| ಬಲ್ಲರಾರದನಶ್ವಮೇಧದ | ಮಲ್ಲರನು ಕೃತರಾಜಸೂಯರು | ಬಲ್ಲರೇ ಕಡೆ
 ಬೀಡ ಕೋಟಿಯ ಗುಡಿಯ ಬೊಡ್ಡಿಯರಾ ||ಎಲ್ಲಿಯಮರಾವತಿ ನರಾಧಮ | ರೆಲ್ಲಿ ನಾವೀಶ್ವರನಕರು
 ಣದ | ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಭಾಗ್ಯನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ಎನುತ ತೇರಿನೊಳ್ಳೊಂದುಕಾಲಿ | ಳ್ಳು

ನು ಧನಂಜಯನಿಂದ ದ್ರೋಣನು ಮೃಗಯಿಸಿದನು | ವನಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದರಾಗಿ ನುಡಿದನು ಮೃಗಯಿಸುವೆನು || ಮುನಿಜನವೆ
ಪರ್ವತವೆ ಪಂಕಜ | ವನವೆ ತರುಲತೆಗುಲ್ಮಖಗವ್ಯುಗ | ವನಚರವೆ ನಾ ಹೋಗಿ ಬಹುನೇ ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞಾ
ಯಲಿ || ೧೧ || ಎಂದು ರಥವೇರಿದನು ಪಾರ್ಥವು | ರಂದರನ ಸಾರಥಿಗುಣಾಘವ | ನೊಂದುನಾಲಗೆ
ಯಿಂದ ಹೊಗಳಿದನಾಧನಂಜಯನಾ||ಗೊಂದಣ ದವಾಘಗಳನೆಲ್ಲವ | ನೊಂದುಗೂಡಿ ಕಿರೀಟ ದೃಢವಾ
ಗೆಂದು ಮೊತ್ತಲಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ಚಪಲವಾಚಿಗಳ||೧೨|| ಅವಜವವೇನೆಂಬಗತಿ ಮೇ | ನಾವಧ್ಯಧವೇಗಾ
ಯ್ಲತನ ತಾ | ನಾವಸೂಟಿಯದಾರುಬಲ್ಲರು ವಹಿಲವಿವರಣವ || ತೀವಿತಾಕಾಶವನು ಹೇಷಾ | ರಾವ
ಸೂತನ ಹುಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯಾಗಿಗಡರಥಚಕ್ರಚಿತ್ಕೃತಿ ಚಪಲನಿಘೋಷ||೧೩|| ತೇರು ಮೇಲಕ್ಕಡರೆ ನು
ಡಿದನು | ಸಾರಥಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿವರಿಸು | ಧಾರಣಿಯಪರ್ವತಸಮುದ್ರದ್ವೀಪನದನದಿಯ || ತೋ
ರುವಿಲೋಕಂಗಳಳತೆಯ | ಸೂರಿಯನ ರಥಗತಿಯನೆಸೆವಾ | ಮೇರುವನು ಪಸರಿಸಿದಗಿರಿಗಳ ತಿಳಿಯ
ಹೇಳಿಂದ || ಧರೆಯಸಾಂತವರಾರು ಧಾರಣಿ | ಯಿರವದೇತರಮೇಲೆ ದಿಗ್ಧೇ | ವರಪುರಂಗಳವೆಲ್ಲಿಹ
ವು ಬೊಮ್ಮೊಂಡವೆನಿತಗಲ || ಉರುತರಗ್ರಹಾತಿಯಾಧುವ | ನಿರವು ಮೇಲೆನಿತೆನಿತುಯೋಜನ | ವ
ರುಹೆನಲು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೊತ್ತಲಿ ನಗುತ ವಿವರಿಸಿದ || ಕೇಳು ನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥ ತಾರಾ | ಮೊಲೆಗಳ ವಿ
ವರವನು ರವಿರಥಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನೈದಿ ಗಗನಾಂಗಣದಿ ಚರಿಯಿಪುದು || ಲೀಲೆಯಿಂದಬುಜೋದರನು ಸಲಿ
ಪಾಲಿಸುವಲೋಕಗಳನೆಂದವಾಶಾಲಿಯಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ಹೇಳಿದ ಭುವನೋಶವನು||೧೪|| ಕೆಳಗಣಂ
ಡಕುಲಾಹ ತೋಡಗಿಯಿಜಲವು ತುಂಬಿಹುದದರ ಘಾತವು | ತಿಳಿಯಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯಪವಣ ಪಡೆದಿ
ಹುದು || ಇಳಿಯದರಮೇಲೊಂದುಕೋಟಿಯ | ದಳದಲಿಹುದಲ್ಲಿಂದಮೇಲಣ | ದಳತೆಯದು ಚವ್ವೀಸ
ಕೋಟಿಯಜಾಂಡಪರಿಯಂತ ||೧೫|| ಹತ್ತಿರೆಯಲಿಹುದತಳವಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ವಿತಳಸುತಳತಳಾತಳ | ದೊ
ತ್ತಿನಮಹಾತಳ ರಸಾತಳ ಕೆಳಗೆಘಾತಾಳ||೧೬|| ರದ ಲೋಕಂಗಳೇಳು ಧ | ರಿತ್ರಿಯೊಳಗೊಂದೊಂದ
ದರಂತರ | ಹತ್ತುಹತ್ತುಸಹಸ್ರಯೋಜನ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೧೭|| ಉತ್ತಮವು ಭೂಲೋಕವಲ್ಲಿಂ
ದತ್ತ ಭುವನುವಲೋಕವಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ಮಹಜನಲೋಕವಲ್ಲಿಂದತ್ತ ತಪಲೋಕ || ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ
ವಿವಕೆ ಮೇಲಣ | ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಗಳ ನೋಡಿ ಧ | ರಿತ್ರಿಯಲಿ ಬಲುಗಾಹ ಕೊಟ್ಟನು ಲೋಕಪಾಲ
ಕರ ||೧೮|| ತರವಿಡಿದಮೇಲಣಜಗಂಗಳು | ತರಣಿಮಂಡಲತೋಡಗಿಯತಿವಿ | ಸ್ತರವೆನಿಸಿ ಬೊ
ಮ್ಮೊಂಡಪರಿಯಂತಡಕಿಲಾಗಿಹವು || ಮರುತನಾಧಾರದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕರವೆನಿಸಿ ದೇವರುಗಳಿಂದವೆ |
ಭರಿತವಾಗಿಹವವರ ಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳಲ ದಿಂದ ||೧೯|| ಧಾರುಣಿಯನಹಿತಾಳ್ವನಾತನ | ವೀರಕಮ
ತನು ಹೊತ್ತನನಿತರ | ಭಾರವನು ನಿಶ್ಚಕ್ತಿ ಧರಿಸಿಹಳೊಂದುಲೀಲೆಯಲಿ || ತೋರಗಿರಿಗಳುವೆರಸಿದಿಳಿ
ತಾ | ನೀರೊಳದ್ದವುದೆಂದು ಸಲೆ ವದ | ವಾರಣಂಗಳು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹವೆಂಬುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ||೨೦|| ಧ
ರಣಿ ತಾನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯ | ಹರಹು ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಹೊರಗಾ | ವರಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪನಡುವಿಹು
ದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾಶ್ವ || ವರುಷಭಾರತಕೇತುಮೂಲವು | ಕುರುವರಪವಿವು ಪತ್ರವಾಸುರ | ಗಿರಿಯ ಹೊ
ರಗಾಗಿಹವು ಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆಕನಕಾದ್ರಿ ||೨೧|| ಲೆಕ್ಕದೊಳು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಮಿಕ್ಕವಸ್ತುಧಯೋಳಾ
ಳುಗೋಲದು | ಮಿಕ್ಕಚ್ಚರಾತೀತಿಸಾಸಿರಯೋಜನದ ನಿಲವು || ಲೆಕ್ಕಸಲು ಗಿರಿತಿಖರದಗಲವ | ದಕ್ಕು

ಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ । ದಿಕ್ಕಿನೊಡೆಯರಿಗೆಂಟುಪಟ್ಟಣವದರವೇಲಿಹವು ॥೨೯॥ ನಡುವೆ ಚತುರಾ
ನನನ ಪಟ್ಟಣ । ದೆಡೆದೆರವು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ಕಡುಚಲುವಿನಿಂದೆಸೆವಮಿಸುನಿಯುಕೋಟಿ ನವರತ್ನ ॥
ಎಡೆಗೆಡೆಗೆಕೇವಣಿಸಿದಂಗಡಿ । ಗಡಣೆಯಿಲ್ಲದಹವ್ಯೂನಿಚಯಕೆ । ಪಡಿ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗಿಲ್ಲೆ
ನಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹುದು ॥೩೦॥ ಹರಳುಗಳ ಕೇವಣದ ಮಂಗಳ । ಕರವೆನಿಸ ತೊಡಿಗೆಗಳ ದಿವ್ಯಾಂ ಬರದಿ
ಬೆಳಗುವತನುಲತೆಯ ನವಮಣಿಯ ಮೌಳಿಗಳಾ ॥ ತರಳಲೋಚನದಿಂದುವದನದ । ಪರಮಸೌ
ಭಾಗ್ಯದ ವಿಲಾಸದ । ಪರಿಜನಂಗಳು ಕಮಲಭವಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರು ॥೩೧॥ ಹಲವುನೆಲೆಚ
ಲುವಿಕೆಗೆ ಸಲೆ ಹೊಂ । ಗಲಸ ಲೋಕಕೆ ವಿಲಸಹೇಮದ । ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿ ಚಲುವೆನಿಸಿದು
ಪ್ಪರಿಗೆ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ಹೊಳಹಿನಲಿ ಧಳಧಳಸುತಿದುದಾ । ನಳಿನಪೀಠನ ಭವನ ಸಭದಿಂ । ದಿಳಿ
ವಗಂಗೆಯ ಧಾರೆ ಮೆರವುದು ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ॥೩೨॥ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದದೇವತತಿಗಳ । ಭಾ
ರದಿಂ ಜಗ ಜರಿವುದೆಂದಾ । ಮೇರುವಿಂಗಾನಿಸಿದರಜತಸ್ತಂಭವೋ ಮೇಣು ॥ ಸಾರತರಸುಕೃತ
ದನುಸಂಚಿಸಿ । ಧೀರಶೈವವಸತ್ಯಲೋಕದಾ ದಾರಿಯೆಂಬಂದದಲಿ ಗಂಗೆಯಧಾರೆಮೆರೆ ದಿಹುದು ॥೩೩॥
ನರಸುರರುಮೊದಲಾದಸಚರಾ । ಚರದ ಜೀವರಘುಂಗಳನು ಸಂ । ಹರಿಸಲೋಸುಗ ಸತ್ಯಲೋಕದಿನಿಳಿ
ದು ಬಹಗಂಗೆ ॥ ಧರೆ ಧರಿಸಲರಿದೆಂದು ಕನಕದಾಗಿರಿಯತಿಖರದನಡುವೆ ಬರುತಿಹಾ ಪರಮಪಾವನೆ ತಿರುಗಿ
ಹರಿದಳು ನಾಲ್ಕು ಮುಖವಾಗಿ ॥೩೪॥ ಅಳಕನಂದ ಸುಚಕ್ಷುನಿರ್ಮಲ । ಜಲಜಭದ್ರೆಯು ಸತ್ಯೆಯೆಂಬಿವು ।
ತಿಳಿಯೆ ದಕ್ಷಿಣವಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಸುಳಿದು ಮೇರುವಿನಿಂದ ಕುಲಗುಲಿ । ಗಳಿದು
ಜಾಹ್ನವಿ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ । ಜಲನಿಧಿಯ ಬೆರಸಿದಳು ಕೇಳ್ವಗದಭುವನಪಹರಿಸಿ ॥೩೫॥ ಸುರಗಿರಿಯ
ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕೀಲಕ । ಗಿರಿಯ ನಾಲ್ಕುವರಲ್ಲಿ ಕೇಸರ । ಸರಸಿನಾಲ್ಕುರುಣೋದೆ ಭದ್ರೆ ಸಿತೋದೆ ಮಾನ
ಸದಾ ॥ ಹೊರಗೆ ನಾಲ್ಕುದ್ಯಾನಕೀಲಕ ಗಿರಿಯುದಯವೈವತ್ತಯೋಜನಾಹರಹು ತಾನು ಸಹಸ್ರಯೋ
ಜನವದರತಿಖರದಲಿ ॥೩೬॥ ಸುರಪತಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಬೆಳೆದಿಹು । ದರಳಿಜಂಬೂವೃಕ್ಷ ತೆಂಕಲು । ಹಿರಿದೆ
ನಿವತನಿವಣ್ಣರಸ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದಿಹುದು ॥ ವರಾಣನಿಹದೆಸೆಯಲಿ ಕದಂಬವು । ಹರಸಖನ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ
ವೆಳಕುಜ । ಸುರರಿಗಾಶ್ರಯವೆನಿಸಿ ಕೀಲಕಗಿರಿಯಮೇಲಿಹುದು ॥೩೭॥ ಮಂದರಾಚಲ ಮೂಡ ತೆಂ
ಕಲು । ಗಂಧಮಾದನ ವಿಮಳಪತ್ನಿ ಮ । ದಿಂದ ಬಡಗ ಸುಪಾರ್ಶ್ವವೆಂಬಿವು ಕೀಲಕಾದಿಗಳು ॥ ನಂ
ದನವು ಬಡಗಣದು ಪಡುವಣ । ಚಂದವಹವೈಭ್ರಾಜ ತೆಂಕಲು । ಗಂಧಮಾದನ ಚೈತ್ರರಥ ಮೂಡ
ಣದು ಕೇಳೆಂದ ॥೩೮॥ ತೀತಳಾಂತಕಕುಂಡ ಮಳೆಯ ಕು । ರಾತಿವೈರಂತಕವು ಮೂಡಲು । ನೀತಿವಿ
ದನೆ ತ್ರಿಕೂಟ ತಿತಿರಪತಂಗರಾಚಿ ನಿಷಧ ॥ ಖ್ಯಾತವಿವು ತೆಂಕಣದ ಕಪಿಲನ । ಜಾತಿವಾರಿಧಿಗಂಧಮಾ
ದನ । ತಾತವಿವು ಸುಖವಾಸಮಿಗೆ ವೈದೂರ್ಯಪತ್ನಿ ಮದಿ ॥೩೯॥ ಸಾಗಕಾಲಾಂಜನವು ಹಂಸನು ।
ಮೇಗೆ ವೈಷಭನು ಶಂಖಕೂಟವ । ನೀಗಿಳೀಕ್ಷಿಸು ಬಡಗಲೆಕ್ಕಕೆನಾಲ್ಕುವನು ಬಳಿಕ ॥ ಮೇಗೆ ಕೇಳೀರೈ
ದುದೆಸೆಗಳೆ । ಲಾಗರಿಯ ಹೊರಗಿಹರು ಸುರಜನ । ಯೋಗಿಸಿದ್ಧು ನಿಷ್ಕೇವಿತರು ತಾವಾಗಿ ವಿಭವದಲಿ ॥೪೦॥
ಧಾರಿಣಿಯ ನಡುವಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿಹು । ಮೇರುಗಿರಿಯನು ಬಳಸಿ ವೃತ್ತಾ । ಕಾರವಾಗೆಸದಿಹುದು ಜಂ
ಬೂದ್ವೀಪನವೆಂಬಂಡ ॥ ಮೇರೆಯಾಗಿಹಗಿರಿಕುಲಂಗಳ । ತೋರದಗಲವದುನ್ನತಂಗಳ । ಸಾರಹೃದ
ಯನೆ ನಿನಗೆ ಕಲಿಮೂಲದೂರ ತಿಳುಹುವೆನು ॥೪೧॥ ಕುರುಹಿರಣ್ಮಯರಮ್ಯಕವು ಸುರ । ಗಿರಿಯನೊಳ

ಕೊಂಡಿಪ್ಪಿಳಾವೈತ | ಹರಿವರುಷಕಿಂಪುರುಷಭಾರತವುತ್ಪರಾದಿಗಳು || ಪಿರಿಯಶೃಂಗಶ್ವೇತನೀಲದ
ಗಿರಿನಿಷಧವಾಹೇಮಕೂಟದ | ಗಿರಿ ಹಿಮಾಲಯವಾಗಪರಜಲಧಿಯನು ಮುಟ್ಟಿಹವು ||೪೨|| ಸುರಗಿ
ರಿಯಬಳಸಿಪ್ಪಿಳಾವೈತ | ವರುಷದಿಂದವೆ ಮೂಡಲೊಪ್ಪುವೆ | ಪಿರಿಯಗಿರಿಮೂಲ್ಯವತ ಜಲನಿಧಿತನಕ
ಭದ್ರಾಶ್ವ || ವರುಷ ಪಡುವಣ ಗಂಧಮಾದನ | ಗಿರಿತೊಡಗಿಯಾಪಶ್ಚಿಮಾಶಾ | ಶರಧಿಪರಿಯಂತಿ
ಪ್ಪವರುಷವು ಕೇತುಮೂಲವದು ||೪೩|| ವರುಷಮಧ್ಯದ ಪರ್ವತಗಳ | ಹರಹು ತಾನೆರಡೆರಡುಸಾವಿ
ರೆ | ವರುಷನವನವನವಸಹಸ್ರವದಾರುಮಧ್ಯದಲಿ || ವರುಷವದು ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕರ | ಪರಿಗಣಿತಮೂ
ಡಣದು ಪಡುವಣ | ದೆರಡು ತಾನದರಂತೆ ಮೆರೆವುದು ಹೊರಗೆ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ||೪೪|| ದೇವಕೂಟದ ಜ
ಲರವೆಂಬಿವು | ಭಾವಿಸಲು ಮೂಲ್ಯವತದಿಕ್ಕೆಲ | ನಾವಿಧದಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ಗಂಧಮಾದನವು || ಕೋ
ವಿದನೆ ಕೇಳೊಮ್ಮಿವಲಯದೊ | ಛಾವಿತಾಲದ ಪಾರಿಯಾತ್ರದ | ದೇವಯೋಗ್ಯದ ಗಿರಿಗಳಿಕ್ಕಲನಿಷಧ
ಪರ್ವತಕೆ ||೪೫|| ನೀಲಗಿರಿಯಿಕ್ಕಲಕೆ ವಾರಿಧಿ | ವೇಲೆ ನಿಷ್ಪ್ರತಿಶೃಂಗವಿವು ಮೈ | ನೀಳದಲಿ ಪೂರ್ವಾ
ಪರದ ಜಲನಿಧಿಯ ಮುಟ್ಟಿಹವು || ಹೇಳಿದೆಂಟುಪಪರ್ವತಾಗ್ರವಿ | ಶಾಲ ತಾನೆಂಭತ್ತುಯೋಜನ |
ಕೇಳಿಳಾವೈತವೇಲೆಯಾಗಹಗಿರಿಯಲೆಕ್ಕವನು ||೪೬|| ವರುಷದೊಡೆಯನಿಳಾವೈತಕೆ ಸಂ | ಕರುಷಣ
ನು ಭದ್ರಾಶ್ವದೊಳು ಹಯ | ತಿರನು ಹರಿವರುಷಕ್ಕೆ ನರಹರಿ ಕೇತುಮೂಲದಲಿ || ಸಿರಿಯರಸ
ರಮ್ಯಕಕೆ ಮತ್ಸ್ಯನು | ಪಿರಿಯಕಮಲ ಹಿರಣ್ಮಯಕೆ ಕುರು | ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮಹಾವರಾಹನು ಪಾರ್ಥ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೪೭|| ರಾಮ ಕಿಂಪುರುಷಕ್ಕೆ ಭಾರತ | ಭೂಮಿ ನರನಾರಾಯಣನುತಿಳಿ | ನಾಮಧಾರಕಹನು
ಮ ವಸುಧಾಡೇವಿ ನಾರದನು || ಆಮನು ಜಗಚ್ಚಕ್ಷು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಿಜನಿ ಸ್ನೇ
ಮಭದ್ರಶ್ರವ ಸದಾತಿವನಿವರು ಪಾಲಕರು ||೪೮|| ವರುಷವನುಗಿರಿಗಳನು ಬಳಸಿಹ | ಪಿರಿಯಲವಣ
ಸಮುದ್ರ ತದನಂ | ತರದಿ ದೀಪಪ್ಲಕ್ಷವಿಕ್ಷು ಸಮುದ್ರವಲ್ಲಿಂದ || ಇರಲು ಶಾಲ್ಮಲವದರಹೊರಗಣ |
ಸುರೆಯಶರಧಿಯನೊಂದನೊಂದಾ | ವರಿಸಿ ಪರಿಭಾವಿಸಲು ತದ್ವಿಗುಣಂಗಳಾಗಿಹವು ||೪೯|| ತಿಳಿವೊ
ಡಾಸುರೆಯಿಂದ ಕುಶಘೃತ | ಜಲಧಿ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪವೆಂಬಿವ | ರಳತೆ ಗಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ದಧಿಯಸಮು
ದ್ರವಲ್ಲಿಂದ || ಇಳೆಯಮೇಲೆಸದಿಪ್ಪಶಾಕದಬಳಿಯ ದುಗ್ಧವಿದೊಂದನೊಂದನು | ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹವಬು
ಜನಾಭನನಿಳೆಯವದನೋಡಾ ||೫೦|| ಚಲುವಿಕೆಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆವುದು | ಪಳಯವೆಂದೂಯಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ನಿಳೆಯನಿಹನನವರತ ಸುಳಿಯವು ಮೃತ್ಯುವಾಯೆಗಳು || ಬಳಕೆ ಸಲ್ಲದು ಕಲಿಯಕಾಲದ | ಹೊಲಬು
ಹೊದ್ದದು ಹರಿಯ ರೂಪನು | ತಳೆದಪುರವನು ಕೀರವಾರಿಧಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ||೫೧|| ಯೋಗ್ಗಿ
ಳ ನೆಲೆವೀಡು ಬೊಮ್ಮದ | ಸಾಗರವು ಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳ | ಭೋಗಭೂಮಿಯನಂತೆನಿಸಿದುರ್ಪನಿಷತ್ತು
ಗಳಾ || ಆಗರವು ಮೂಲೋಕದರ್ಪಣವಾಗಿದುಗೋದಧಿಯಾಳಿಸವುದು | ತ್ರೀಗಂಧೀಶನನಗರೆ ನೋಡಲೆ
ಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ ||೫೨|| ನಳಿನನಾಭನ ದುಗ್ಧಕರಧಿಯ | ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹಪುಷ್ಕರದ ಹೊರ | ವಳೆಯ
ದಲಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದಾಸ್ವಾದೂದವಾರಾತಿ || ಇಳೆಗೆ ಕೋಟಿಯನಿಕ್ಕದಂತಿರೆ | ಬೆಳೆದಲೋಕಾಲೋಕಪ
ರ್ವತ | ತಿಳಿವೊಡಲಿಂದತ್ತೆ ತಿಮಿರವೆಜಾಂಡಪರಿಯಂತೆ ||೫೩|| ಲಕ್ಕಜಂಬೂದ್ವೀಪವಾಪರಿ | ಲಕ್ಕ
ಲವಣಸಮುದ್ರನಾಲುಕು | ಲಕ್ಕದೀಪಪ್ಲಕ್ಷವಿಕ್ಷುಸಮುದ್ರವೊಂದಾಗಿ || ಲಕ್ಕವೆಂಟುಸುಶಾಲ್ಮಲಿಯು

ಸುರೆ | ಲಕ್ಕಪೋಡಶಕುಶಘೃತಂಗಳು | ಲಕ್ಕಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೌಂಚದ್ವೀಪ ದಧಿಗೂಡಿ ||೫೪||
 ಲಕ್ಕತಾ ನರವತ್ತು ನಾಲಕ್ಕಾ | ಗಿಕ್ಕುಶಾಕ ಕ್ಷೀರಕೋಟಿಯ | ಲಕ್ಕವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪುಷ್ಕರಸುಜಲವೊಂ
 ದಾಗಿ || ಮಿಕ್ಕಕೋಟಿದ್ವಯದ ಮೇಲಣ | ಲಕ್ಕವೈವತ್ತಾರುಯೋಜನ | ವಕ್ಕು ಹೇಮದಭೂಮಿ
 ಲೋಕಾಲೋಕಗಿರಿಸಹಿತ ||೫೫|| ಹತ್ತುಲಕ್ಕವು ಹೀನವಾಗಿ | ಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿತಮಂಧದೂರ್ವರೆ |
 ಸುತ್ತುವರೆ ಬಳೆದಿಹುದು ಗರ್ಭೋದಕದಪರಿಯಂತ || ಇತ್ತಸುರಗಿರಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ | ಪ್ಪತ್ತುಕೋ
 ಟಿಯ ಕೂಡಿ ನೋಡೆ ಧ | ರಿತ್ತಿನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯ ಲೆಕ್ಕನೋಡೆಂದ ||೫೬|| ವರುಷವೊಂಭತ್ತಾ
 ಗಿಹುದು ವಿ | ಸ್ತರದಜಂಬೂದ್ವೀಪವೊಂದೇ | ವರುಷವೇಳಾಗಹವು ತಾಶರಸಂಖ್ಯೆಯದ್ವೀಪ || ನಿರುತ
 ಕಡೆಯದ್ವೀಪವೆಂಬುದು | ವರುಷವೆರಡಾಗರಲು ಮಾನಸ | ಗಿರಿಯದರಮೇಲಿಹುದು ಚಕ್ರದಕಂಬಿಯಂ
 ದದಲಿ ||೫೭|| ವರುಷವೆರಡಾಗೊಪ್ಪುತಿಹವು | ಸ್ವರದನಡುವಣವಾನಸೋತ್ತರ | ಗಿರಿಯುದಯ
 ವೈವತ್ತುಸಾವಿರ ಹರಹುತದ್ವಿಗುಣ || ಪಿರಿದು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಕೇಳಾ | ಗಿರಿಯುತಿಖರದಮೇಲೆ
 ದಿಗ್ಧೇ | ವರಪುರಂಗಳು ಸಿರಿಗೆ ನೆಲೆವನೆಯನಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹವು ||೫೮|| ಸುರಪನದುವೇ ಸ್ವರ್ಗಸಾರವು |
 ನಿರುತದಲಿ ಸಂಯಮಿನಿಯೆಂಬಾ | ಪುರವು ಕಾಲನ ನಗರಿ ತೆಂಕಲು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯಲಿ || ವರಣ
 ನದು ಶುದ್ಧವತಿ ಯಕ್ಷೇ | ಶ್ವರಗೆ ಸೇವಾಕಾಂತಿಮತಿ ತಿಳಿ | ನಿರುತಿಮರುದೀಶಾನ್ಯರಿಗೆಯವರವರನಾ
 ಮದಲಿ ||೫೯|| ಉರಗನಾಳಾಂಬುಜಕುಸುಮವೀ | ಧರಣಿ ಕರ್ಣಿಕೆ ಮೇರುಗಿರಿ ಕೇ | ಸರನಗಂಗಳು
 ಬಳಸಿ ಕೇಸರದಂತೆ ಸೋಗಯಿಹವು || ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನು ಮಧ್ಯದೊ | ಳಿರಲು ಭೂತಲವೈದೆ ಮೆರೆ
 ವುದು | ಸಿರಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭೀಕಮಲದಂದದಲಿ ||೬೦|| ಧರೆಯ ವರ್ಷದ್ವೀಪಗಿರಿಗಳ | ಶರಧಿ
 ಗಳ ಸುರಶ್ರೀಲದಗ್ರದ | ಹರಹಚತುರಾನನನಪ್ಪುಣದಿರುವ ತಿಳುಹಿದನು || ಸರಸಿರುಹಬಂಧುವಿನ ರಥ
 ವಿಹ | ಪರಿಯ ಚರಿಸುವಪಥವ ತಾರಗೆ | ಳಿರವ ನೀಕೇಳೆಂದುಮಾತಲಿ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ||೬೧||
 ಗಾಲಿಮಾನಸಗಿರಿಯ ತಿಖರದ | ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವುಮೊಂದುಕಡೆ ಸುರ | ಶ್ರೀಲದಲಿ ಬಿಗಿದಚ್ಚೆ ಕೋಟಿ
 ಯಮೇಲೆ ಯೈವತ್ತು || ಎಳುಲಕ್ಕದ ನೀಳರಥದ ವಿ | ಶಾಲವದು ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ | ಮೇಲೆ ಧ್ರುವ
 ಮಂಡಲಕಿ ಬಿಗಿದಿಹುದನಿಲಪಾಶದಲಿ ||೬೨|| ಹರಿಯ ಗಾಲಿಯ ನಾಭಿಮೂರೆ | ಚಕ್ರಿಯಚಾತು
 ಮರ್ವಸಗಳು ಘನ | ತರದ ಪಡುಮುತ್ತು ಬಳೆ ಪಡಂಗವೆ ನೇಮಿ ಚತುರಯುಗ || ತರವಿಡಿದ ಸಂವತ್ಸ
 ರವು ಘನತರದ ಪರಿವತ್ಸರವಿಧಾವ | ತ್ಸರವುದಿವತ್ಸರವು ವತ್ಸರವೆನಿಪಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ||೬೩|| ಉರ
 ಗನಾಳದ ಹೊರಜಿ ನವಸಾ | ವಿರದಕುರಿಗುಣಿಯಾಸುಗಳುತ್ತಾ | ವೆರಡುಮಡಿ ತೊಂಭತ್ತುಮೊಂದುಸ
 ಸಸ್ರದರ್ಧವದು || ಪರಿಯನೋಗನದರನಿತುಸಂಖ್ಯೆಗೆ | ಸರಿಯನಿಪಮೇಲಚ್ಚ ಮಂಗಳ | ತರವೆನಿಪ
 ನವರತ್ನರಚನೆಯ ಚಿತ್ರತರವೆಂದ ||೬೪|| ಕರಸಹಸ್ರನ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ತುರಗ ಛಂದೋಮಯವು
 ಸಾರಥ | ಯರುಣಕಾಲವೆ ಗಾಲಿನವಕೋಟಿಯನು ಚರಿಯಿಸುಗು || ವರವರೂಢದ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಿ |
 ಸ್ತರದ ಮಣಿಪೀಠದಲಿ ಮಿಗೆ ದಿನ | ಕರನು ಗ್ರಹಭವನಕ್ಕೆ ಸಲೆಯಾಧಾರವಾಗಿಹನು ||೬೫|| ಹರಿ
 ತರಣಿಗಿಂದುವಿಗೆ ಕರ್ಕಟ | ಧರಣಿಜಂಗಜವೃತ್ತಿ ಕವು ಹಿಮ | ಕರನತನಯಗೆಮಿಥುನಕನ್ಯೆ ಬೃಹಸ್ಪ
 ತಿಗೆ ಚಾಪ || ಪಿರಿಯರುಷ ತುಲೆ ವೃಷಭದಾನವ | ಗುರುವಿನವು ಮೃಗ ಕುಂಭ ಮಂದಂ | ಗಿರವು

ನಿಜಗೃಹ ರಾಹುಕೇತುಗಳವರ ಕೂಡಿಹರು ||೬೬|| ಲಕ್ಷ ಉರ್ವಿಗೆ ರವಿಯ ಪಥ ಕಳಿ | ಲಕ್ಷವೆರಡು
 ತ್ರಿಲಕ್ಷಯೋಜನ | ಲೆಕ್ಕಿಸಲು ನಕ್ಷತ್ರಬುಧನಿಹ ನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ || ಲಕ್ಷವೇಳಾಶುಕ್ರಕುಜನವ | ಲಕ್ಷ
 ಗುರು ಹನ್ನೊಂದುಲಕ್ಷವು | ಮಿಕ್ಕವಸುಧಾತಳಕೆ ಶನಿ ಹದಿಮೂರುವರೆಲಕ್ಷ ||೬೭|| ವಿದಿತವಿಂತಿದು
 ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ | ಸದನವದು ಹದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವು | ಮಂದದಿನೇಸಿಹ ಧ್ರುವನುತಾ ಹದಿನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ ||
 ಅದರಮೇಲಿಹವಿಷ್ಟು ಪದದಲಿ | ಸದಮೇಳಾತ್ಮಕ ತಿಂಶುಮಾರನು | ಪದುಳದಲಿ ಸಕಲಕ್ಕೆ ಸಲೆಯಾಧಾ
 ರವಾಗಹನು ||೬೮|| ವರಕುಮಾರಕ ನೀನು ಕೇಳ್ಕೆ | ಪಿರಿಯಲೋಕಾಲೋಕವೆಂಬಾ | ಗಿರಿಯ ಬಳಸಿದ
 ಕಾಳಗತ್ತಲೆ ಯೋಳಗೆ ಮೆರೆದಿಪ್ಪಾ || ಧರೆಯೋಳರುಣಬ್ಬುಪವದರೋಳು | ನೆರೆದಮಂದೇಹರಗ
 ಳಂದ | ಚ್ಚರಿಯದಲಿ ಸರಸಿರುಹಾಸನನಿಂದ ಜನಿಸಿದರು ||೬೯|| ಹರಿಹರಪಿರಿಂಚಿಗಳುಮೊದಲಾ
 ದುರುವದೇವರಗಳೊಳು ಮತ್ತಾ | ಧರವಿಡಿದಹದಿನಾಲ್ಕುಬಗಡೊಳಗುಳ್ಳದೇವರಲಿ || ತರಣಿಯತಿ
 ಬಲವಂತನೆಂಬುದ | ನಲಿದು ಮಂದೇಹಾಸುರರು ಸಾ | ಸುರಕರದದಿನಸಾಧನೋಳು ಕಾಳಗವ ಬಯಸಿ
 ಹರು ||೭೦|| ಸರಿಕಿಸಲು ಪರಮಾತ್ಮದಿನಕರ | ಹರಿಹರಪಿರಿಂಚಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ | ನೆರೆದು ಸುತಿ ಕೈ
 ವಾರಿಸುತ್ತಿರೆ ಘನಮಹಾಮಹಿಮ || ಕಿರಣದುರಿಯ ಮಹಾಪ್ರತಾಪನು | ತರಣಿಯೆಂದಾತನೋಳು
 ಕಾದಲು | ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿ ವರವಪಡೆದಿಹರು ||೭೧|| ಕಾಲವೆಂಬುದು ರವಿಯ ಗಾಲಿಯ |
 ಕಾಲಗತಿಯೆಲೆ ಕೃತಾಂತಗೆ | ಲೀಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಲಯವು ಸಚರಾಚರಗಳೆಂಬವನು || ಕಾಲಚಕ್ರದ
 ಖಚರಗತಿಯಲಿ | ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯನು ನಿವಾರಿಸಿ | ಪಾಲಿಸುವಲೋಕಂಗಳನಿವ ಪಾರ್ಥ ನೋ
 ಡೆಂದ ||೭೨|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿದ್ರಸಾರಥಿ | ವಿವರಿಸಿದನರ್ಜುನಗೆ ಭೂಮಿಯ | ಭೂವನಕೋಶವ
 ಸನ್ನಿವೇಶವನದಿ ಜಲಧಿಗಳ || ಇವುಕಲಾದ್ರಿಗಳೆವು ಪರ್ಯೋಧಿಗ | ಇವು ಮಹಾದ್ವೀಪಂಗಳೆವು ಮಾ |
 ನವರಧರಣೀಸ್ವರ್ಗ ಮೇಲೆನ್ನಿತ್ತ ನೋಡೆಂದ ||೭೩|| ಈವಿಮಾನದ ಸಾಲಸಂದಣಿ | ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆ
 ಗಗನತಳದಲಿ | ದೇವಕನ್ಯಾಶತಸಹಸ್ರದ ಕೇಳಿಮೇಳದಲಿ || ಭೂವಳಯದಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳು ಸಾ |
 ನಾವಿಧದ ಜಪಯಜ್ಞದಾನತ | ಪೋವಿಧಾನದಲೊದಗದವರನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೆಂದ ||೭೪|| ಭೂತ
 ದಯೆಯಲಿ ನಡೆವನೀತೋ | ಪಾರ್ಥ ನಿರ್ಮಳಸತ್ಯಭಾಷಿತ | ನೀತ ತೀರ್ಥವಿಹಾರ ಸಜ್ಜನನೀತ
 ಗುಣಿಯಾತ || ಈತನಿರ್ಮತ್ಸರನಸೂಯಾ | ತೀತನಿವನತಿವಿಪ್ರವೂಜಕ | ನೀತಮಾತಾಪಿತರಭಕ್ತನು
 ಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ || ಈತನಿಂದ್ರಿಯವಿಜಯಸತ್ಯತ | ನೀತನಿವವೇದಾಧ್ಯಯನಪರ | ನೀತಪರಹಿತನಿವ
 ಯಥಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷಿ || ಈತಶುಚಿ ರುಜುವೀತ ನಿಷ್ಪೃಹ | ನೀತನಿರ್ಭಯನೀತ ನಿರ್ಮಳ | ನೀತ
 ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನು ಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ ||೭೫|| ಇತ್ತ ನೋಡೈಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ | ತೆತ್ತನೊಡಲನು
 ವರರಣಾಗ್ರದೊ | ಳಿತ್ತಲೈದನೆ ಭೂಮಿಕನ್ಯಾಗೋಧನಾವಳಿಯ || ಇತ್ತವನು ಸತ್ಪುತ್ರನನುತಾ |
 ಹೆತ್ತವನು ಗೋವಿಪ್ರಬಾಧಗೆ | ಸತ್ತವನನೇಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡುತ್ತಮವಿಮಾನದಲಿ ||೭೬|| ಮೇಲೆ
 ಮೇಲೈದರೆಸುತರಾ | ಮಾಲೆಗಳವೊಲು ರಾಜಸೂಯದಾಮೇಲಯಜ್ಞದ ವಾಜಮೇಧದ ಭೂರಿಸುಕೃ
 ತಿಗಳು || ಕಾಳಗದೊಳರಿಸುಭಟಿತಕರ | ವಾಳಧಾರಾಪೀರ್ಥಸೇವಿನೈ | ಪಾಲರೈದರೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಿಮಾ
 ನಮಧ್ಯದಲಿ ||೭೭|| ಈತಭರತನು ದೂರದಲಿತೋ | ಪಾರ್ಥನುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಳನೈಗ | ರೀತಗಳುಪುರು

ಕುತ್ಸನೀತಮರುತ್ತನ್ಯಪನೀತ || ಈತ ಹೈಹಯ ದುಂದುಮಾರಕ | ನೀತನಹುಷದಿಳಿಪದಶರಥ | ನೀತರ
ಘೃತಾನೀತ ಶಂತನುಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ ||೨೯|| ಇದೆಯಸಂಖ್ಯಾತಕ್ಷಿತಿಶ್ವರ | ರುದಿತಕೃತಪುಣ್ಯೋಪ
ಚಯಭೋ | ಗದಲಿಭಾರತವರುಷ ನಿವೃದ್ಧ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಕಣಾ || ಇದರೊಳಗೆ ಜಪಯಜ್ಞದಾನಾ |
ಭೃದಯವೈದಿಕಕರ್ಮನಿಷ್ಠರ | ಪದವಿಗಳ ಪರುಶವಣೆಯನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡೆಂದ ||೩೦|| ಹೊಳ
ವುತದೆ ದೂರದಲಿ ರಜತಾ | ಚಲವ ಕಂಡಂದದಲಿ ಕೆಲದಲಿ | ಬಲವಿರೋಧಿಯ ಪಟ್ಟದಾನೆ ಸುರೇಂ
ದ್ರನಂದನನೆ || ನಿಳಯವದೆ ನಸುದೂರದಲಿ ಥಳ | ಥಳಿಸುವಮಲಮುನಿಪ್ರಭಾಪರಿ | ವಳಯರತ್ತಿನಿ
ಬದ್ಧ ವಮರಾವತಿಯ ನೋಡೆಂದ ||೩೧|| ಹೊಕ್ಕನಮರಾವತಿಯನರ್ಜುನ | ನೆಕ್ಕಸರದಲುಪಾರ್ಜುನಿ
ದಪು | ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇ ನಳನಹುಷಭರತಾದಿಭೂಮಿಪರು || ಉಕ್ಕಿದವು ಪರಿಮಳದ ತೇಜದ | ತೆಕ್ಕೆ
ಗಳು ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯ | ಸೊಕ್ಕುಗಳ ಸುರಸೊಳೆಗೇಲಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆತಂದ ||೩೨|| ಇಳಿದು ರಥವನು
ದಿವಿಜರಾಯನ | ನಿಳಯವನು ಹೊಕ್ಕನು ಕಿರೀಟಿಯ | ನಳನಿಯಲಿ ಕಂಡಿದಿರುಬಂದನು ನಗುತ ಶತ
ಮೆನ್ನ || ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕರದಲಿ | ತಳುಕಿ ಕರವನು ತಂದು ತನ್ನಯ | ಕೆಲದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿ
ಸಿದನು ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥದಲಿ ||೩೩|| ನೂರುಪಶುಗಡಹಿಗೆ ಸುರೇಂದ್ರನು | ಮೂರುವನು ಗರ್ಭುಗೆಯ
ಬರದೇ | ಸೂರೆಗೊಂಡನು ಸುರಪತಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸಿರಿಯ || ಮೂರುಯುಗದರಸುಗಳೊಳಿತಗೆ |
ತೋರಲೆಣೆಯಿಲ್ಲೆ ನಲು ಶಕ್ರನ | ನೂರುಮಡಿತೇಜದಲಿ ತೊಳತೊಳಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೩೪|| ನುಸಿ
ಗಳಿವೆಬರು ಮರ್ತ್ಯರೆಂಬುವ | ರೊಸಗೆಯಮರಾವತಿಯೊಳೆನಿದು | ಹೊಸತಲಾ ಬಂದಾತನಾರೋ
ಪೂತುರೇಯನುತ ||ವಸುಗಳಾದಿತ್ಯರು ಭುಜಂಗಮ | ವಿಸರ ಗಂಧರ್ವಾದಿವೇ | ಪ್ರಸರಬಂದುದು
ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಪುರುಹೂತನಂದನನ ||೩೫|| ಅಂದಿನುತ್ಸವದಮರನಿಕರದ | ಸಂದಣಿಯನೇನೆಂಬೆನಿಂ
ದ್ರನ | ಮಂದಿರದೊಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾದುದು ಜನದ ದೊಂಬಿಯಲಿ || ಮಂದಿ ತೊಲಗಲಿ ತೆರಹು
ಗೊಡು ಹೊ | ಯ್ದುದಣವರನು ಗಜಬಜವಮಾ | ಣೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿತ್ತಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುರನಿ
ಕರ ||೩೬|| ನೂಕು ಬಾಗಲ ಚಾಚು ಬಣಗುದಿ | ವೌಕಸರ ನಿಲಿಸಲ್ಪಪುಣ್ಯರ | ನೇಕೆ ಹೋಗಿಸಿದೆ
ಬಹಳದಾನತವೋವಿವರ್ಜಿತರ || ಓಕುಳಿಯನೆವದಿಂದ ತೆಕ್ಕೆಯ | ಬಾಕುಳಿಗಳುರವಣಿಸಿತೇ ತಮ |
ಗೇಕೆ ರಂಭಾದಿಗಳ ಸೋಕೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೭|| ತೊಲಗಿ ಸೋಮಂದಿಯನು ತೆಗೆ ಬಾ |
ಗಿಲನೆನಲು ಕವಿದುದು ಸುರೇಂದ್ರನ | ಲಲನೆಯರು ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯಲಿತವಿಭ್ರಮದಾ || ಸುಳಿಗು
ರುಳ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ಹೊಳೆವಕದಪಿನ ನುಣ್ಣೊರಳ ಬಲು | ಮೊಲೆಯ ಮೋಹರ ನೂಕಿತಮರೀ
ವಾರನಾರಿಯರು ||೩೮|| ಉಗಿಬರೋ ಕತ್ತರಿಯ ತವಲಾ | ಯಿಗಳ ಮುಚ್ಚೆಳವನೆ ಕವಾಟವ |
ತೆಗೆಯೆ ಕವಿದರು ಏವ್ಯಪರಿಮಳಸಾರ ಪೂರವಿಸೆ || ಹೊಗರಲಗುಹೊಳಮಗಳ ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಗಳ
ಬಲುಗರುವಾಯಿ ಮುಸುಕಿನ | ಬಿಗುಹುಗಳ ಬಿರುದಂಕಕಾತಿಯಿಂದ್ರನೋಲಗವ ||೩೯|| ನೇವುರಥ
ನುಣ್ಣನಿಯ ಕಾಂಚಿಯ | ಕೇವಣದ ಕಿಂಕಣಿಯ ರಭಸದ | ನೇವಣಗಳೊಲಹುಗಳ ಮೌಳಿಯ ಮುರಿದ
ಮುಸುಕುಗಳ || ಭಾವದುಬ್ಬಿನ ಚೆಲ್ಲೆ ಗಂಗಳ | ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಾಸಕಾತಿಯ | ರಾವಿಬುಧಪತಿಯೋ
ಲಗವ ಹೊಕ್ಕರು ನವಾಯಿಯಲಿ ||೪೦|| ವರತಿಲೋತ್ತಮ ರಂಭೆ ಮಧುರ | ಸ್ವರ ಘೃತಾಚಿ ಸುಕೇತಿ

ಗೌರೀ | ಶ್ವರಿ ವರೂಭಿನಿ ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಿಸುಲೇಖ ಚತ್ರರಥಿ || ಸುರಭಿಗಂಧಿನಿ ಚಾರುಮುಖಿ ಸೌಂ |
 ದರಿಯನಿಧಿಯೂರ್ವತಿ ಸುಲೋಚನೇ | ಸುರಸೆಯನಿಪಂಗನೆಯರೈದಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೯೧||
 ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯಶಕ್ತಾ | ಸ್ಥಾನವಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಸು | ಗಾನನರ್ತನವಿಮಳತೂರ್ಯತ್ರಯದ
 ಮೇಳವದಾ || ಅನಿತುಬಿನಿಯರ ಸುರೇಖಾ | ಸ್ಥಾನಕದ ನಿರುಗೇಂ ಸುಧಾಳದ | ನೂನಸಮ್ಮೋಹನದ
 ತೂಕದ ಭಾವಭಂಗಿಗಳ ||೯೨|| ರಸದಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ಭಾವದ | ಬೆಸುಗೆಗಳ ಹಸ್ತಾಭಿನಯದ್ಧ |
 ಕ್ಷಸರಣದ ವರಸಾತ್ವಿಕಾಂಗಿಕಸುಗತಿವಿಭ್ರಮದ || ವಿಷಮಸಮಕರಣದ ಕಳಾಪದ | ಕುಸುರಿಗಳ
 ವರಲಾಸ್ಯತಾಂಡವ | ವೆಸದುದ್ದೈ ರಂಭಾದಿನರ್ತಕಿಯರಲಿ ಹೊಸತೆನಿಸಿ ||೯೩|| ಗಾನರಸದಲಿ ಮುಳು
 ಗಿತಮರಾ | ಸ್ಥಾನವೆತ್ತಣವಾದ್ಯನರ್ತನ | ಗಾನನರ್ತನವೆನಲು ಸಮ್ಮೋಹಿಸಿತು ಫುನವಾದ್ಯ || ಗಾನ
 ವಾದ್ಯವಿದೆತ್ತ ನೈತ್ಯರ | ಸಾನುಭವ ಭಾರವಿಸಿತನ್ನೋ | ನ್ಯಾನುರಂಜಕವಾಯ್ತು ತೂರ್ಯತ್ರಯದ
 ಮೇಳಾಪ || ೯೪|| ಈಯಮಾನುಷನೈತ್ಯವಾದ್ಯಸು | ಗೇಯರಸದಲಿ ಮುಳುಗಿಕರಣದ | ಲಾಯತೊಡ
 ಕದೆ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು ಧೈರ್ಯಶಿಖರದಲಿ || ಈಯುವತಿ ತಾನಾವಳೋ ಕುಸು | ಮಾಯುಧನ ಬಂಡೆ
 ಯವಲಾ ಮರು | ಮಾಯೆಯನುತೂರ್ವತಿಯನೆವೆಯಿಕ್ಕಿದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೯೫|| ಪಾರುಖಾಣೆಯವಿ
 ತ್ತನಾಜಂ | ಭಾರಿಯೂರ್ವತಿರಂಭಮೇನಕೆ | ಗೌರವೊದಲಾದಖಳಪಾತ್ರಕೆ ಪರಮಹರಷದಲಿ ||
 ನಾರಿಯರು ನಿಖಳಾಮರರು ಬೀ | ಡಾರಕ್ಕೈದಿತು ಹರಿದುದೋಲಗ | ವಾರತಿಯಹರಿವಾಣ ಸುಳಿದುದು
 ಸಾಲಸೂಡರುಗಳ ||೯೬|| ಅರಸ ಕೇಳಾರೋಗಿಸಿದರಿ | ಬ್ಬರು ಸಮೇಳದಲಿದ್ದು ಬೇರೊಂ | ದರಮ
 ನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಪವಡಿಸುವರೆ ನಿಜಾತ್ಮಜನ || ಸುರಪನಿತ್ತಲುಚಿತ್ರಸೇನನ | ಕರೆಸಿದನು ಫಲಗುಣನ
 ಭಾವವ | ನರುಹಿದನು ನಮ್ಮೂರ್ವತಿಯ ಕಳುಹೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೯೭|| ಇನಿಬರಿರೆ ರಂಭಾದಿಸೀ
 ಮಂ | ತಿನಿಯರೊಳಗೂರ್ವತಿಯೊಳಾದುದು | ಮನ ಧನಂಜಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿವೇಷದ್ವಿಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ವನಿತೆಯನು ಕಳುಹೇಳು ನೀನೆಂ | ದನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ದೇವಾಂ | ಗನೆಯ ಭವನಕೆ ಬಂದನೀತನು
 ಹರಿಯನೇಮದಲಿ ||೯೮|| ತಾಯೆ ಚಿತ್ತೈಸರಮನೆಯ ಸೊ | ಳಾಯಿತನು ಬಂದೈದನೆನೆ ಕಮ |
 ಲಾಯತಾಂಬಕಿ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಕರೆಸಿದಳು ನಗುತ || ತಾಯೆನುತ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಪ | ಸಾಯವಿ
 ತ್ತಳು ಪರಿಮಳದ ತವ | ಲಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದಳು ವರಕತ್ತರಿಯ ಕರ್ಪುರದ ||೯೯|| ಆಣಕವಲ್ಲಿದು
 ರಾಯನಟ್ಟಿದ | ವೇಣಿಹವೋ ನಿಜಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ | ಕುಣಿಕೆಯೋ ಕರ್ತವ್ಯವಾವುದು ನಿಮಗೆ
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ || ಗುಣಭರಿತ ಹೇಳೆನಲು ನಸುನಗೆ | ಕುಣಿಯೆ ಮುಖದಲಿ ಮಾನಿನಿಗೆ ವೆಂ | ಟಣಿಸಿ ಲಜ್ಜಾ |
 ಭರದಿ ನುಡಿದನು ದೂತನೀಮಾತ ||೧೦೦|| ಎಮಗೆ ಮಗನರ್ಜುನನು ನೀನಿಂ | ದೆಮಗೆ ಸೊಸೆಯಹು
 ದಾತನಂತ | ಸ್ತಿಮಿರವನು ಕಳೆ ನಿನ್ನು ಕುಚಯುಗಕಾಂತಿಲಹರಿಯಲಿ || ಕಮಲಮುಖಿ ನೀ ಕಮಲವಾ
 ತನು | ಭ್ರಮರ ನೀಸುರವನದಸಿರಿ ಮಧು | ಸಮಾಹವರ್ಷ ನನೆಂದು ಬೆಸಸಿದನಮರಪತಿಯೆಂದ ||೧೦೧||
 ಕೇಳುತವೆ ರೋಮಾಂಚ ಲಜ್ಜೆಯ | ಜೋಳಿ ಯೆದ್ದುದು ಝೋಂಪಿಸಿತು ಪುಳ | ಕಾಳಿ ಭಯವನು
 ಪಂಠಿಸಿದುದನುರಾಗದಭಿಮಾನ || ಮೇಲೆಮೇಲಭಿಲಾಷ ಧೈರ್ಯವ | ಚಾಳವಿಸೆ ಪರಿತೋಷಪೂರಣ |
 ದೇಳುಮುಳುಗಾಯ್ತು ತ್ತರಕೆ ನಸುಬಾಗದಳು ತಿರವ ||೧೦೨|| ಆತನುತ್ತಮನಾಯಕನು ವಿ |

ಖ್ಯಾತೆ ನೀ ಸುರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲ | ಜ್ವಾತಿತಯವೇಕಿಲ್ಲಿ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ಸೋತೊಡೆಯು
ದಿಟ ಭಂಗವಲ್ಲ ಪು | ರಾತನದ ನಳನಹುಷಭರತಯ | ಯಾತಿನೈಪರೋಳಗೀತನಗ್ಗ ಳನೆಬಲೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೧೦೩|| ರಾಯನಟ್ಟಿದನೇಮಗಡ ಕಮ | ನೀಯವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ರಮ | ಣೀಯತರವಿದು
ನಿನ್ನ ರಚನೆ ಮಹಾನುಭಾವವಲೆ || ಆಯಿತಿದು ನೀ ಹೋಗೇನುತಲೆಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಹೋತ್ಸವ
ದಿ ನಾ | ರಾಯಣನ ವೈದುನನ ಬರೆದಳು ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯಲಿ || ... ||೧೦೪||

ಅಂತು ಸಾಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳವಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂ|| ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾಮಾ | ರಿಯನು ಗೆಲಿದರ್ಜುನನು ಹರವೈ |

ರಿಯನು ಗೆಲಿದನು ಧೈರ್ಯದಿಂದೂರ್ವಶಿಯಾಸದಲಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಪಾರ್ಥನ ಮೈಯ ಹುಲುರೋ | ಮಾಳಿ ಹರಿದುದು ಮನು
ಮತನ ಖಂಡೆಯದ ಗಾಯದಲಿ || ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳು ಚಿತ್ರನೇನನ : ನಾಲತಾಂಗಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ |
ಕೇಳಮೇಳದ ಸತಿಯರನು ಕರೆಸಿದಳು ಹರುಷದಲಿ ||೧|| ವನಜಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಳು ಮ | ಜನವನ
ವಳದುಕೂಲಪರಮಂ | ಡನದಲಿಸದಳು ವಿವಿಧರತ್ನಾ ಭರಣಶೋಭೆಯಲಿ || ತನತನಗೆ ಭರಣಿಗಳೆ
ನುಲೇ | ಪನವ ತಂದರು ವಿಳಸದಧಿವಾ | ಸನೆಯ ಕುಸುಮದ ಮೊಗ್ಗೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಸಿರಿಮು
ಡಿಯ ||೨|| ತಿಗುರಗೆಲಿದಳು ತಿಲಕವನು ತೆ | ತ್ತಿಗರಲಂಕರಿಸಿದರು ಹೊಳಕಿನ | ಹೊಗರ ಹೊಸ
ಜಾವನದ ಜೋಡಿಯರೂಡಿಯಿಮ್ಮಡಿಸ || ಉಗಿದೊರೆಯ ಕೂರಲಗೊ ಧಾರೆಯ | ಮಿಗೆ ಹಡಿದ
ಖಂಡೆಯುವೊ ಕಾಮನ | ಹಗೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಧೂಮಕೇತುವೊ ರೂವೊ ಸುರಸತಿಯಾ ||೩|| ಪರಿಮಳದ
ಪುತ್ರಳಿಯೊ ಚೆಲುವಿನ | ಕರುವಿನೆರಕವೊ ವಿಟರ ಪುಣ್ಯದ | ಪರಿಣತೆಯೊ ಕಾಮುಕರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಲ್ಪ
ತರುಫಲವೋ || ಸ್ಮರನ ವಿಜಯಧ್ವಜವೊ ಮೆನ್ನಡ | ಪರಮಕಾಸ್ತ್ರದಮೂಲಮಂತ್ರವೊ | ಸುರಸತಿಯ
ರಧಿದೇವತೆಯೊ ವರ್ಣಿಸುವೊಡರಿಂದ ||೪|| ಲೋಕವಶ್ಯದತಿಲಕವೋ ಜಗ | ದೇಕರತ್ನವೊ ವಿಗಡ
ಮುನಿಚಿ | ತ್ತಾಕರುಷಣದ ಮಂತ್ರವಾದವೊ ರ್ತುಪಿತಪಃಫಲವೋ || ಲೋಕಸೌಂದರ್ಯೈಕಸರ್ಗವೊ |
ನಾಕಸುಖಸಾಕಾರವೋ ರೂ | ಹೈಕತಾಣವೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ದೂರ್ವತಿಯ ಬರವಿನಲಿ ||೫|| ನೆರೆದರಬು
ಲೆಯರಂಗವಟ್ಟದ | ಪರಿಮಳದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ತುಂಬಿಯತೆರಳಿಕೆಯ ಕತ್ತಲೆಯ ಕೆದರುವಕಣ್ಣ ಬೆಳಗು
ಗಳ || ಪರಿಪರೆಯಹೊಂದೊಡಿಗೆಗಳ ಪರಿ | ಪರಿಗಳುಡಿಗೆಯದೇಸಿ ಮಿಗೆ ಪರಿ | ಪರಿಯಮುಡಿಗಳ
ಬಳಸಿದರು ಮುಗುದೆಯರು ಬಾಲಕಿಯ ||೬|| ಹೆಗಲುಹಡಪದ ಹಿಡಿದಮುಕರಾ | ಳಿಗಳ ಚಿಮ್ಮುವನೀ
ಗುರಿಯ ಹಾವುಗೆಯ ಹೇಮನಿಬಂಧಕಳಶದ ತಾಳವೃಂತಕದ||ಮಗುಲಯರು ಮನುಮತನ ಮೊನೆಯಾ |
ಳುಗಳು ಮುಸುಕಿತು ಮೂನಿನಿಯ ದಂ | ಡಿಗೆಯ ಮೈಕಾಂತಿಗಳ ದೂವಾಳಿಗಳ ಲಹರಿಯಲಿ ||೭|| ತುರು
ಗಮೇಧದ ರೂಜಸೂಯದವರಮಹಾಕ್ರತುಕಾರರೀಕೆಯ|ಚರಣದುಂಗುಟತುದಿಯ ಕಾಬರೆ ಪೂತುಫ
ಲುಗುಣನ || ಪರಮಪುಣ್ಯವದೇನು ತಾನಿ | ದ್ವರಮನೆಗೆ ಸತಿಬಂದಳೇನ | ಚ್ಚರಿಯನುತೆ ಹೊಗಳಿ

ದರು ವಾಗ್ಗಾಂಧ್ರನಂದನನ ||೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳವಳ ತೊತ್ತಿರ | ಹೊರಗೆಲಸದವದಿರ ಪಸೂ
 ಯಿತೆ | ಯರಿಗೆ ಪಡಿಗವನೀಡಸಲ್ಲರು ಸೋಮಯಾಜಿಗಳು || ವರುಣಸೂನು ಜಯಂತನಳಕೂ |
 ಬರರು ಸಮಯವನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣದೆ | ವರುಷವೋಲೈಸುವರು ಸೌಧದದಾರವಟ್ಟದಲಿ ||೯|| ಜನಮನದ
 ಸಂಕಲೆವನೆಯೊ ಲೋ | ಚನವೃಗದತಡೆವೀಟಕಾತಿಯೊ ಮನುಮತನ ಸಂಜೀವನೌಪಧಿಯೋಮು
 ಹಾದೇವಾ || ಮನಸಿಜನ ಮಾರಾಂಕಕಾಮುಕ | ಜನದ ಜೀವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಭುವೆಂ | ದೆನಿಸಿದೂರ್ವತಿಬಂ
 ದಳಜುನದೇವನರಮನೆಗೆ || ಮೆಲುನುಡಿಗೆ ಗಿಳಿಹೊದ್ದಿದವು ಸರ | ದುಳಿಗೆ ಕೋಗಿಲೆಯಾಡಿದವು
 ಪರಿ | ಮಳದಪಸರಕೆ ತೂಳಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ಡೊಂಬಿಯಲಿ || ಹೊಳೆವಮುಖಕೆ ಚಕ್ಕೋರಚಯವಿ
 ಟ್ಟಳಿಸಿದವು ನೇವುರದ ಬೊಬ್ಬೊಗೆ | ಸಿಲ್ವಕಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ಕಮಲಾನನೆಯ ಕೆಳದಿಯರ ||೧೧||
 ಅರ್ಲದ ಪೊಂದಾವರೆಯಹಂತಿಯೊ | ತಳಿತಮಾವಿನಬನವೊ ಮಿಗೆ ಕತ್ತಲಿಪುಹಳತಮಾಲಕಾನನವೋ
 ದಿಗಂತದಲಿ ||೧೨|| ಹೊಳೆವವಿದ್ರಮವನವೊ ಕುಸುಮೋಚ್ಚಲಿತಕೇತಕಿದಳವೊ ರಂಭಾ | ವಳಿಯೊ
 ಕಾಂತಾಜನವೊ ಕಮಲಾನನೆಯಮುಂಗಡಿಯೋ || ಬಂದಳೂರ್ವತಿಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ | ಮಂದಿಯಲಿ
 ಮುಂದಿಳಿವಮರಿಮುಗಿ | ಲಂದದಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದಳು ರಾಜಭವನಲಿ || ಮುಂದೆಪಾಯವಧಾರು
 ಸತಿಯರ | ಸಂದಣಿಯ ಸಿಂಜಾರವದ ಸೊಗ | ಸಿಂದಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೋತುದು ಸೊರಹಲೇನೆಂದ ||೧೩||
 ಬಾಗಿಲಲಿಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದರು | ಸೋಗೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರು ಸೆಜ್ಜೆಯ | ಬಾಗಿಲಲಿ ಚಾಮರದ ಹಡಪದ
 ಚಪಲೆಯರುಸುತ || ಆಗ್ನುರವೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಹಾಹಿಯ | ಭೋಗತ್ವದ ಹರಿಯೊಲಿಹಶತ | ಯಾಗ
 ಸುತನನು ಕಂಡಳಂಗನೆ ಮಣಿಯಮಂಚದಲಿ ||೧೪|| ಹೊಳೆವಮಣಿದೀಪಾಂಶುಗಳ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿ
 ದವು ಕಡೆಗಂಗಳಿಂದೂ | ಪಳದ ಭಿತ್ತಿಯ ಬೆಳಗನಣೆದುದು ಬಹಳತನುಕಾಂತಿ || ಕೆಳದಿಯರ ಕಂತದಲಿ
 ಕೈಗಳ | ನಿಳುಹಿ ನಿಂದಳು ತರಣಿ ನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕನಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಹರಹಿದಳು ಕಣ್ಮನವ ||೧೫||
 ಎಳೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳವೊಲೀಕೆಯ | ಧಳಧಳಿಪಮುಖಚಂದ್ರಮನ ತಂ | ಬೆಳಗು ಸುಳಿದುದು ಸಾರತರ
 ಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ || ತಿಳಿದುದೀತನ ನಿಡ್ತು ಕರಣಾ | ವಳಿಯ ಪರಮಪ್ರೀತಿರಸದಲಿ | ಮುಳುಗು
 ಸುಖಭಾರದಲಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಹರಮಹಾದೇವೀಯಘಾಟದ | ಪರಿಮಳವಿದತ್ತಣ
 ದೆನುತ ಮೈ | ಮುರಿದು ಕಂಡನಪೂರ್ವಪರಿಮಳಸಾರ್ಥದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ದಿವ್ಯರತ್ನಾ |
 ಭರಣರುಚಿರತರಪ್ರಭಾಪಂ | ಜರದೊಳಗೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವಮದನಾಲಸೆಯನೂರ್ವತಿಯ ||೧೭||
 ಹಾಮಹಾದೇವಿಯರಲಾ ಸು | ತ್ರಾಮನೋಲಗದೊಳಗೆ ನರ್ತನ | ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲಿ ರಂ
 ಜಿಸಿದಳಾಸಭೆಯ || ಈಮಹಿಳೆಯಭಿವಂದನೀಯನಿ | ರಾಮಯದ ಕತಿವಂಶಜನನಿಸ | ನಾಮೆಯಲ್ಲಾ
 ತಿವಯನುತ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದಿಳಿದ ||೧೮|| ವಿನಿಬಿಜಯಂಗೈದಿರಿತ್ತಲು | ಮಾನಿಧಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಸುರೇಂ
 ದ್ರನ | ಮಾನಿನಿಯರಭಿವಂದನೀಯರು ನಾವು ತಾರ್ಥರಲಾ || ಏನುಬೆಸನೆನಗೇನುಹದ ನಿಮ |
 ಗಾನು ಮಗನುಪಚಾರವೇಕೆ ಮ | ನೋನುರಾಗದಲರುಹಿಯಿಂದನು ಪರ್ಥನೂರ್ವತಿಗೆ ||೧೯|| ನುಡಿಗೆ
 ಮರೆವುಗು ಹರನ ನೀನನು | ಸರಿಸುನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಹೇಳಿದು | ನಿರುತ ತಪ್ಪದು ಹೋಗೆನುತ ಮೋಗದಿರು
 ಹಿದಳ ಚಪಳ ||೨೦|| ಮೂಗನಾದನು ಬಹಳಧೈರ್ಯದ | ಬೇಗಡೆಯ ಬಿಡ ಬಿಗಿದಬೆರಗನ | ಮೂಗ

ಬೆರಗಾದಳು ಮನೋಜನ । ಸಡಗರಕೆ ತಕ್ಕಿದಳು ಪಾರ್ಥನ । ನಡವಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಳು ಬೆಚ್ಚಿದಳುಂಗನು
 ಸ್ಮದಲಿ ॥ ಕಡುಗಿದಳು ಬಾತಿಯಲಿ ಲಜ್ಜೆಯ ॥ ಬಿಡಯದಲಿ ಭಯಗೊಂಡಳುಂಗನೆ । ಮಿಡುಕಿದಳು
 ವಿವಿಧಾನುಭಾವದರಸದಭಂಗಯಲಿ ॥೨೦॥ ಏಕೆ ನುಡಿದನೊ ಚಿತ್ರಸೇನನ । ದೇಕೆ ನಾ ಕೈಕೊಂಡೆನ
 ತ್ತನೊ । ಕಾಕುಮೂಳಗೆ ಕೋಳುಹೋಡೆನೊ ಕಾಮನೆಂಬುವಗೆ ॥ ಲೋಕವರ್ತಕವಲ್ಲದಿವನನ । ದೇಕೆ
 ವಿಘ್ನ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ । ನೇಕೆ ನರನೇಕೆನುತ ಸುಯ್ಯಳು ಬೈದು ಕಮಲಜನ ॥೨೧॥ ವಿಕಳಮ
 ತಿಯೋ ಮೇಣಿವ ನಪುಂ । ಸಕನೊ ಜಡನೋ ಶೋಶ್ರಿಯನೊ ಬಾಧಕನೊ ಖಳನೋಖೂಳನೋ
 ಮಾನವವಿಕಾರವಿದೋ ॥ ವಿಕಟತಪಸಿನ ದೇವದೈತ್ಯರೆಮೆಕುಟವಾಂತುದು ವಾಮಪಾದವ । ನಕಟ ಕೆಟ್ಟ
 ನಲಾ ಯೆನುತ ಕರಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೨೨॥ ಎಲವೊ ರಾಯನ ಹೇಳಿಕಯಲಂ । ಡಲದನೆನ್ನನು
 ಚಿತ್ರಸೇನಕ । ನಲುಗಿ ನಟ್ಟವು ಕಾಮಶರವೆನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಬ್ಬಲಿದು ಬಂದಬಲೆಯರ ಟಕ್ಕರಿ ।
ಗಳವುದೇ ವಿಷಧರ್ಮವಕಟಾ । ತಿಳಿಯಲಾ ತಾನಾವಳೆಂಬುದನೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ॥೨೩॥ ತಿವತಿವೀ
 ಮಾತೇಕೆ ಕಾಮನ । ಬವಣಿಯಲಿ ನೀವರಿಯದಿರೆ ವಾ । ಸವನ ನೇವವು ಚಿತ್ರಸೇನನ ನುಡಿಗಳಂ
 ತಿರಲಿ ॥ ಎವಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲಿ ಮನಸಂ । ಭವಿಸುವುದೆ ನೀವೆಮ್ಮ ವಂಶೋ । ಧೃವಕೆ ಜನನಿಯಲಾಯೆ
 ನುತ ವಿನಯದಲಿ ನರ ನುಡಿದ ॥೨೪॥ ನಾರಿನೀವೂರ್ವದಲಿ ನಿಮ್ಮಪು । ರೂರವನಸತಿ ನಿನಗೆ ಬಳಿಕ ಕು ।
 ಮಾರಜನಿಸಿದ ಸಾಯುವಾತನೊಳುದಿಸಿದನಹು ॥ ವೀರರಾಜಪರಂಪರೆಯು ಬರಲಾರಗಾವುದಿಸಿದವು
 ನಮ್ಮವಿಚಾರಿಸಿದುದಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ನಯದಲಿನರನುಡಿದ ॥೨೫॥ ಪ್ರಣವದರ್ಥವಿಚಾರವೆತ್ತುಲು । ಗಣಿಕೆ
 ಯರ ಮನೆಯ ಸ್ವರಾಕ್ಷರಗಣಿತಲಕ್ಷಣವೆತ್ತು ರತಿಕೇಳಿವಿಧಾ ದಲಿ । ಋಣಗುಭಾರತವರ್ಷದವದಿರ
 ಭಣಿತಯೆಮ್ಮೀ ದೇವಲೋಕಕೆ । ಸಣಬಿನಾರವೆ ಚೈತ್ರರಥದೊಳಗೆಂದಮುಖ ॥೨೬॥ ಅಯ್ಯನಯ್ಯನ
 ನಿಮ್ಮವರ ಮುತ್ತುಯ್ಯನಾತನ ಭಾವ ಮೈದುನನಯ್ಯನಗ್ರಜರನುಜರಂಬೀಜಾತಿಬಾಂಧವರ ॥ ಕೈಯ
 ಲಗಲಿ ಹೊಯ್ದು ತಿರನರಿದುಯ್ಯಲಾಡಿದವರ್ಗೆ ಮೇಣ್ಮುಖದಯ್ಯಗಳಿಗಾನೊಬ್ಬಳೆಂದಳು ನಗುತ ನಳಿ
 ನಾಕ್ಷಿ ॥೨೭॥ ಮರೆಯಮಾತಂತಿರಲಿ ಸಾಕದ । ಮರೆದುಕಳಿ ಮಾನಿನಿಯರಿಚ್ಚೆಯನರಿಯದವನುಸುರೇಂ
ದ್ರನಾಗಲಿ ಚಂದ್ರನಾಗಲಿ ॥ ಕುರಿಕಣಾ ಭಡಖೂಳನೀನೆಂ । ದರವೆಯನೆ ನಡನಡಗಿ ಕೈಮುಗಿ ।
 ದೆರಗಿ ಮೆಗುಳೀಮಾತನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನೂರ್ವಸಿಗೆ ॥೨೮॥ ಇದು ಮನುಷ್ಯಕರೀರತದ್ಧ । ಮೌದಲಿ
 ತನ್ನವಸಾನಪರಿಯಂ । ತಿದರೊಳವ್ಯಭಿಚಾರದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದಬಳಿನಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರಶ್ಲಗೆ ಬಂದರಾಮಾ ।
 ಗದಲಿ ನಡೆವುದು ದೇವತಾದೇ । ಹದಲಿ ಬಲವತ್ತರವು ದೇಹವಿಶೇಷವಿಧಿಯೆಂದ ॥೨೯॥ ಅಹುದಹು
 ದಲೇಶ್ವರತಪದಲಿ । ಬಹಿರಿ ನೀವೇ ಸ್ಮಾರ್ತವಿಧಿಸಂ । ನಿಹಿತರೆಂಬುದನರಿಯದೇ ಮೂಜಗದ ಜನ
 ಪೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳೊಳ್ಳೆವರೊಡಗೂ । ಕಹರು ನೀವೇನಲ್ಲಲೇ ನಿ । ಸ್ವಪ್ನರು ನೀವೊಮ್ಮಲ್ಲಿ
 ಹರಹರೆಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ॥೩೦॥ ತಾಯಿ ನೇಮದಲಂದು ಕಮಲದ । ಛಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟವೈ
 ವರಿ । ಗಾಯಿತದಾ ತಪ್ಪೇನು ಜನನಿಯ ನುಡಿಯಲ್ಲಿನಲಿ ॥ ಕಾಯಕೃಷ್ಣಕೆ ಕಾಮಸುಖದ ವಿ ।
 ಡಾಯತತುವಕೆ ವೇಡೆಗೊಂಡು ನ । ವಾಯಿಯಲಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ದುವ್ವಾಳಿಸುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೩೧॥ ತಾಯಿ
 ನೇಮದಲೈವರಿಗೆ ಕಮ । ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟವೇ ಸುರ । ರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನು ವಿಲಂಘನವೆ ನಿಗೆ

ಪ್ರತ್ಯವಚನ || ರಾಯನಟ್ಟಲು ಬಂದನೀಕುಸು | ಮಾಯುಧನ ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಕೆದರುವು | ಪಾಯವನು
 ನೀ ಬಲ್ಯೆಯಂದಳ ವನಿತೆ ವಿನಯದಲಿ ||೩೭|| ಸರಸಿಜದ ಮಧುಮಧುಕರನನನು | ಕರಿಸಿದೊಡೆಚಂದ್ರಿಕೆ
 ಚಕ್ರೋರನ | ವರಿಸಿದೊಡೆ ನಿಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸುಳಿದೊಡೆನಯನವಿಧಿಯಲಿ || ಗರುವೆಯರುಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಪುರು
 ಪನ | ವರಸಿದೊಡೆ ಜಾರುವರೆ ಸುಡಲಾ | ಸರಸಿಜವನಾಚಂದ್ರಿಕೆಯನಾನಿಧಿಯನಾವಧುವೆ ||೩೮|| ತಿಳು
 ಹಿದೊಡೆಸುರಲೋಕದ ವರತಿ | ಗಳಹೆಯರಲಾಯೆಂಬೆ ಮನ್ಮಥ | ಖಳಕಣಾ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ನೀ ಸೌಭಾಗ್ಯ
 ಗರ್ವದಲಿ || ೩೯|| ಲಾಮೆ ಬಿದ್ದದು ವಾಸಿಯಲಿ ಕಂ | ದೊಳಸುಗೊಂಡುದು ಕಾಮಶರಮನ | ವಳುಕೆ
 ಕೆಡಹಿತು ವಿರಹತಾಪದಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೦|| ಕಾಡಲಾಗದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮುರಿ | ಡಾಡಲಮ್ಮೆನು
 ಮನಕೆ ಧೈರ್ಯವ | ಜೋಡ ತೊಟ್ಟಿದಿರಾಗಿ ನಿಲೆ ನನೆಯಂಬು ನಾಟುವವೇ || ಖೋಡೆಯೇಕಿದಕವ್ವೆ
 ಮಕ್ಕಳ | ನೋಡಬಂದೊಡೆಬೇರೆಕಪ್ಪವ | ನಾಡುವರೆ ಬಲ್ಲವರು ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ || ರೋಷ
 ಪೆರಡಲೆಯಾಯ್ತು ಲಚ್ಚೆಯ | ಮ್ನೀಸಲಳಿದುದು ಬಲುವಿಧದಬಹು | ವಾಸಿಗಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿದವು ತೆಲ್ಲೈಸಿ
 ತನುತಾಪ || ಆಸೆಪ್ರಸರವೋಯ್ತು ಕಡುರುಳ | ಸೂಸಿದುದು ಸಯ್ಲಿ ನಲಿಕಂಗಳು | ಕ್ಲೇಸುರಿಯ ಮುಕ್ಕು
 ಳಿಸಿ ಕಾಮಿನಿಯಾ ||೪೧|| ಸೊಂಪಡಗಿತು ಮುಖೇಂದು ತನುಲತೆ | ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಮೈತನಿ | ಗಂಪಿ
 ನಲಿ ಮುಘಮುಘಿಸಿತಮಲಸ್ವದಸನ್ನಿಲದಲಿ || ತಂಪಿನಲಿ ತಿಳಿ ಮಧುರದಲಿ ಕಟು | ನುಂಪಿನಲಿ ಬಿರಿಸ
 ಮೈತದಲಿ ವಿಷ | ಗುಂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಯಾದವೋಲ್ಲತಿಗಾಯ್ತು ಘನರೋಷ | ಕೆತ್ತಿದವು ತುಟಿ ಕದಪಿನಲಿ
 ಕೈ | ಹತ್ತಿಸುತ ತೂಗಿದಳು ತಿರವನು | ತತ್ತರೋಷಾಯುಧವಮಸೆದಳು ಧಾರಂಗಳಲಿ || ಎತ್ತಿದು
 ಬೈಗದ ವಿಕಾರದ | ಚಿತ್ತಬುದ್ಧಿ ಮನಂಗಳಾತ್ಮನ | ಜೊತ್ತಿಸಿದವೆದುಭುತದಹಂಕಾರದಲಿ ಕಾಮಿ
 ನಿಯಾ ||೪೨|| ಎಲವೊಂಠರಭಾವ ಖೋರ | ನಿಳಯ ಖಳರಫನಾಥ ವಂಚಕ | ತಿಲಕ ಗಾವಿಲ
 ರೊಡೆಯ ಬಂಧುವೆದುಷ್ಪನಾಯಕರಾ || ಎಲೆಮರುಳೆ ತಾನಾವಳೆಂಬುದ | ತಿಳಿಯಲಾ ನೀನಾವನೆಂ
 ಬುದ | ನಿಳೆಯರಿಯದೇ ಭಂಡ ಫಡ ಹೋಗೊಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೩|| ಬಲಿದುಬಂದವರಾವು ಸೊಬ
 ಗಿನೊ | ಕೊಲಿಸಿ ಮರುಗಪಮಿಂಡ ನೀನತಿ | ಸುಲಭರಾವ್ ದುರ್ಲಭನು ನೀ ದೇವೇಂದ್ರಕಟಕದಲಿ |
 ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಗಂಡುವೇಷದ | ಸುಳಿವು ನಿನಗೇಕೆನುತ ರತಿಕಳ | ವಳಿಸಿ ಕರವೆತ್ತಿದಳ ಹಿಡ್ಡಹಿಡ್ಡಶಾಪ
 ವಿದೆಯೆನುತ ||೪೪|| ತಳುಕಿತದ್ಭುಲರೋಷ ಸುಯ್ಲಿನ | ರುಳವೊಡೆದು ಮೂಕುತಿಯಮುತ್ತಿನ ||
 ಬೆಳಕು ಕುಂದಿತು ಕುಂದಿತಮಳಚ್ಚವಿ ಮುಖಾಂಬುಜದಾ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಕೆಂದಳದ ಸೆಳೈಗು |
 ರೊಳಮಯೂಖದ ಮಣಿಯಮದ್ರಿಕೆ | ಗಳ ಮರೀಚಿಯಲೆಸೆದುದೆತ್ತಿದಹಸ್ತವೂರ್ವಶಿಯಾ ||೪೫||
 ರಾಯ ತುಡುಕಿದಶತಿಯೊ ಮೇಣ್ಣಾ || ದ್ರಾಹಿ ಮಸ್ತಕಮೋಣಿಕವೊ ಕಡು | ಗಾಹಿನವೃತ್ತವೊ ಕುಪಿತಸಿಂ
 ಹದ ಗುಹೆಯ ಮೃಗವದವೋ || ಲೋಹಧಾರೆಯ ಮಧುವೊಕಳಿತಹ | ಳಾಹಳದಕಜ್ಜಾಯವೆನಿಸಿತು |
 ರಾಯ ಸುಮನೋಹರಭಯಂಕರ ವಾಯು ಸುರಸತಿಯಾ ||೪೬|| ನರವೃಗಾಧಮ ನಿಮ್ಮ ಭಾರತ |
 ವರಃಪೂಮಿಯೊಳೊಂದುವರುಷಾಂ | ತರೆ ನಪುಂಸಕನಾಗಿ ಚರಿಸು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ಹರಿಯ
 ನಂಗುಲಿಗಳಧನಂಜಯನೊಲೆದು ನಿಜತಿರವ || ಆಗಲಿದು ಸುರಭವನವಧುಗಳು | ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತ |
 ಭಾರತ | ಭೂಗತರು ತಾವೆತ್ತಲಿದು ಘಟಿಸಿದುದು ವಧಿಯಿಂದ ||೪೭|| ಸುರಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನೇಮೇ

ನಂಗುಲಿಗಳ ಧನಂಜಯನೊಲೆದು ನಿಜತಿರವೆ || ಆಗಲಿದು ಸುರಭವನವಧುಗಳು | ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತ
ಭಾರತ | ಭೂಗತರು ತಾವೆತ್ತಲಿದು ಘಟಿಸಿದುದು ವಿಧಿಯಿಂದ ||೪೪|| ಸುರಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನೇ
ಮೇ | ಣ್ಮರಸಿದನೆ ಕಮಳಾನನೆಯ ನಿ | ಪ್ಮರದನುಡಿಗಪರಾಧವುಂಟೇ ತಾನು ಮಾಡಿದುದು || ವರು
ಷತನಕ ನಪುಂಸಕದಲಾ | ಚಂಸಬಲ್ಲೆನೆ ಸಾಕು ದೇಹಾಂ | ತರವನಂಗೀಕರಿಸುವೆನಲಾ ತನ್ನ ಸುಡ
ಲಿಂದ ||೪೫|| ಎಲೆವಿಧಾತ್ರ ಕೃತಾಪರಾಧ | ಸ್ಥಳಕೆ ದಂಡಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲದೆ | ವಿಲಸಿತದವೇದಾರ್ಥದಲಿ
ಮನ್ನಾದಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ಚಲಿಸದಾಚರಿಸಿದೊಡೆ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಳದೊಳೇನುನಿಮಿತ್ತವಕಟಾ | ಗಳಿತ
ಪೌರುಷನಾಗಿ ಬದುಕುವನಲ್ಲ ತಾನೆಂದ ||೪೬|| ತಪವನಾಚರಿಸಿದೊಡೆವರಪಾ | ಶ್ರುಪತಶರವೆನಗಾಯ್ತು
ಧರ್ಮವೆ | ತಪವಲಾಯೆಂದರಿದು ನಡೆದೊಡೆ ಷಂಡತನವಾಯ್ತು || ತಪವೆರಡು ಸರಿಫಲದೊಳಾ
ದುದು | ವಿಪರಿತದಗತಿ ಗಹನತರವೇ | ವಿಪುಳಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯೆನುತ ತೂಗಿದನು ನಿಜತಿರವೆ ||೪೭||
ತಿವನ ಶರವೆನಗಾಯ್ತು ರಿಪುಕೌ | ರವರ ರಕುತದ ರಾಜ್ಯವನೆ | ತ್ತುವೆನು ಕಟ್ಟಾವುಡಿಯನೆಂಬೆನು
ದುರುಪದಿಸತಿಗೆ || ಇವಳು ಭಂಗಿಸಿ ಬೂತುಗಡಹಿದ | ಹವಣನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು ವರ | ಯುವ
ತಿಗೀನುಡಿಯೊಸಗೆಯೇ ಹಾಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೪೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಕರಸಿ
ಯೂರ್ವತಿ ಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿದ | ದುರುಳತನವನು ದೂರಿದೊಡೆಸುರಸತಿಯ ಸಂತೈಸಿ || ಸುರಪತಿಗೆ
ಗಂಧರ್ವನಿವರಿ | ಬ್ಬರನಿರೋಧನಿಬಂಧನವನೆ | ಚ್ಚರಿಸಲರ್ಜುನನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಬಲಧ್ವಂಸಿ ||
ಮಗನನಪ್ಪದನೆನ್ನುತಂದೆಗೆ | ದುಗುಡವೇಕೆನ್ನಾನೆಗೆತ್ತಣ | ಬೆಗಡಿದನ್ನರಸಂಗಿದತ್ತಣದೆಸೆಯದು
ಮ್ಯಾನ || ಮೊಗದ ತನಿಹಳಹಳಿಕೆ ನೇತ್ರಾಂ | ಬುಗಳೊಳದ್ದುದು ನಿಜಮನೋವೈ | ತ್ತಿಗಳೊಳಗೆ
ನುಡಿ ಮುಳುಗಿತೇನಿದು ಚಿತ್ರನಾಯ್ತೆಂದ ||೫೦|| ನುಡಿಸೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲಜ್ಜೆಯ | ಝಡಿತೆಯಲಿ
ಝೂಂವೇರಿದಂದದಿ | ಮಿಡುಕದಿರೆ ಮಗುಳಪ್ಪಿ ಹರಿ ಮೊಗನೆಗಹಿ ಮುಂಡಾಡಿ || ಬಿಡು ಮನೋ
ಗ್ಲಾನಿಯನು ಸತಿ ಕೆಡೆ | ನುಡಿದುದೆಲ್ಲವನೆನೆಗೆ ಸ್ಮರಿಸು | ಮಡದಿಯರಲೇನುಂಟು ಗುಣವೆನ್ನಾಣೆ
ಹೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಎಲೆಕಿರೀಟ ವೃಧಾಮನೋವೈಫ | ತಳಿತುದೇಕೂರ್ವತಿಯ ಶಾಪದ | ಲಳುಕಿದೈ
ತತ್ಕೋಧ ನಿಗುಪಕಾರವಾಯ್ತು ಕಣಾ || ಹಳುವದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷದ | ತಲಹಿನಜ್ಜಾತದಲಿ
ವರುಷವ | ಕಳಿವೊಡಿದುಸಾಧನವೆಯಾಯ್ತು ತಿಖಂಡಿತನವೆಂದ ||೫೨|| ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲೆಲೆವಗನೆ
ಚಿಂತಿಸ | ಬೇಡ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಾತದಲಿ ನೆರೆ | ಜೋಡಲಾ ಜಾಣೆಯಲ್ಲಿಪುಜನದೃಷ್ಟಿಶರಹತಿಗೆ || ಕೂಡಿ
ತಿದು ಪುಣ್ಯದಲಿ ಸುರಸತಿ | ಮಾಡಿದಪಕೃತಿ ನಿನ್ನಭಾಷೆಯ | ಬೇಡ ಸಲಹಿದುದರಿಯೆ ನೀ ಸಾಹಿತ್ಯ
ನೆಲ್ಲೆಂದ||೫೩|| ಎಂದು ಪಾರ್ಥನ ಸಂತಪ್ಪಿ ಪು | ರಂದರನು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ನಡೆ | ತಂದನರ್ಜುನಸ
ಹಿತ ವಿವಿಧವಿನೋದವಿಭವದಲಿ || ಅಂದು ತಿಖಿಪವನಾದಿಗಳು ನಲ | ವಿಂದ ಕೊಟ್ಟರು ಶರವನಮರೀ |
ವೈಂದ ಸೂಸಿತು ಸೇಸೆಯನು ಜಯರವದ ರಭಸದಲಿ ||೫೪|| ಸುರಪನರುಹಿದನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ತರರ
ಹಸ್ಯವನಮರಭುವನದ | ಭರತವಿದ್ಯೆಯನರುಹಿಸಿದನಾಶಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ || ಸುರರಿಗಲಗಣಸಾದ
ದೈತ್ಯರ | ನೊರಸಿದನು ತತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಕುಡಿ | ವರಿದು ಬೆಳೆದುದು ವೀರನಾರಾಯಣಮೈದುನನಾ ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೭೭ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂ ಭು ತ್ತ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ, ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತಗಿರಿವನ | ನಿಕರದಲಿ ತೋಳಲಿದನು ರಾಜ |

ನೈಕಶಿರೋಮಣಿ ಧರ್ಮನಂದನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು | ವರುಷವೈದರೊಳಿಂದ್ರಭವನದ | ಸಿರಿಯ ಸಮ್ಮೇಳದ ಸಗಾ
 ಢದ ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ || ನರನ ಹದನೇನೋ ಧನಂಜಯ | ನಿರವೆದ್ದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ನಮ್ಮನು | ಮರೆದು
 ಕಳೆದನಲಾಯೆನುತ ಯಮಸೂನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧|| ಕಳುಹಿದನು ಲೋಮಶನನವನೀ | ತಳಕೆ ಸುರಪತಿ
 ಸಿತಹಯನ ಕೆ | ಶಲವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಿಗರುಹಲಿಕಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ || ಇಳಿದನಾಮುನಿಪತಿ ಧರಿತ್ರಿ |
 ತಳಕೆ ಕಾವ್ಯಕನಾಮವನದಲಿ | ತಳೆರ ಗೂಡಾರದಲಿ ಕೂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೨|| ಈತನಿದಿರೆದ್ದ
 ಧೈರ್ಯಪಾದ್ಯವ | ನಾತಪೋನಿಧಿಗಿತ್ತು ಬಹಳ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡನವರಾಗಮನಸಂಗತಿಯ ||
 ಆತನಮುಲಸ್ವರ್ಗಸದನಸು | ಖಾತಿಶಯವನು ತಿಳುಹಿದನು ಪುರು-ಹೂತಭವನದಲರ್ಜುನನವಾರತೆಯ
 ವಿವರಿಸಿದ ||೩|| ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪುಳಕದ | ಗುಡಿಯ
 ಬೀಡಿನ ರೋಮಪುಳಕದ ಪೂರ್ಣಹರುಷದಲಿ | ಪೊಡವಿಯಧಿಪತಿ ಬಳಿಕ ತೋಳಲಿದ | ನಡವಿಯಡ
 ವಿಯತೀರ್ಥಯಾತ್ರಗೆ | ಮಡದಿ ನಿಜಪರಿವಾರವವನೀದೇವಕುಲಸಹಿತ ||೪|| ವರಪುಲಸ್ತ್ಯಮುನೀಂದ್ರ
 ಭೀಷ್ಮಂ | ಗರುಹಿದುತ್ತಮತೀರ್ಥವನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಲೋಮಶಮುನೀಶ್ವರನವನಿಪಾಲಂಗೆ ||
 ಧರಣೀಪತಿ ಬೃಹದಶ್ವನನು ಪತಿ | ಕರಿಸಿ ನಿಜರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದ | ಪರಮದುಃಖಪರಂಪರೆಯನರುಹಿ
 ದನು ಖೇದದಲಿ ||೫|| ಆತನೀತನ ಸಂತವಿಟ್ಟು | ದ್ರೂತದಲಿ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿಮ | ಹೀತಳವ ಸೋತನು
 ಕಣಾ ಕಲಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಕರಗೆ || ಭೂತಳವ ಬಿಡುಡವಿಗೈದಿದ | ನಾತನಿಜವಧುಸಹಿತ ವನದಲಿ | ಕಾತ
 ರಿಸಿ ನಿಜಸತಿಯ ಬಿಡುಟನು ಹಾಯ್ದ ನಡವಿಯಲಿ ||೬|| ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಾಟಕನದಸೆಯಿಂ | ದಳಿಯ ನಿಜ
 ಋತುಪರ್ಣಭೂಷವ - ನಿಳಯಕೋಲ್ಪಿಸಿದನು ಬಾಹುಕನೆಂಬನಾಮದಲಿ || ಲಲನೆ ತೋಳಲಿದು
 ಬರುತ ತಂದೆಯ | ನಿಳಯವನು ಸಾರಿದಳು ಬಳಿಕಾ | ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂದಾಯ್ತು ನಳಭೂಪತಿಗೆ ನಿಜ
 ರಾಜ್ಯ ||೭|| ಆತನಾಪತ್ತದು ಮಹೀಪತಿ | ನೀತಳೋದರಸಹಿತ ನಿನ್ನೀ | ಭ್ರಾತೃಜನಸಹಿತೀಮಹಾ
 ಮುನಿಮುಖ್ಯದನಸಹಿತ || ಕಾತರಿಸುತಿಹೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮು ವಿ | ಋತರಾರೈ ಪುಣ್ಯತರರಂದಾತಪೋನಿಧಿ
 ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೮|| ನಳಮಹೀಪತಿಯುಕ್ತದಯವ | ತಿಳಿದು ಋತುಪರ್ಣನಲಿ ಕಾಲವ |
 ಕಳಿದು ಗೆಲಿದನು ಪುಷ್ಕರನ ವಿದ್ಯಾತಿಮಹಿಮೆಯಲಿ || ಗೆಲಿದು ಕೌರವಶಕುನಿಗಳು ನಿ | ನ್ನಿಳೆಯ
 ಕೊಂಡರು ಮರಳಿ ಜೂಜಂ | ಗಳುಕಬೇಡೆಂದಕ್ಷಹೃದಯವ ಮುನಿಪ ಕರುಣಿಸಿದ ||೯|| ಬಳಿಕ ಲೋಮ
 ಶಸಹಿತ ನೈಪಕುಲತಿಲಕ ಬಂದನಗಸ್ತ್ಯನಾಶ್ರಮ | ದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳೆಯವನಾಮುನಿಯ ಚರಿ
 ತವನು || ತಿಳುಹಿದನು ಲೋಮಶನು ವೃತ್ರನ | ಕಲಹಕೆಂದು ದಧೀಚಿಮುನಿಪತಿ | ಯಲುವನಮರರು
 ಬೇಡಿದುದನರುಹಿದನು ಜನಪತಿಗೆ ||೧೦|| ಆಮುನಿಯ ಕಂಕಾಳದಲಿ ಸು | ತ್ರಾಮ ಕೊಂದನು ವೃತ್ರ
 ನನು ಬಳಿ | ಕಾಮಹಾದಾನವರ ರಕ್ತಸಕೋಟಿಜಲಧಿಯಲಿ || ಭೀಮಬಲರಡಗಿದರು ಬಂದೀ | ಭೂಮಿ

ಯಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠನಾಶ್ರಮ | ದಾಮುನೀಂದ್ರರ ತಿಂದರವರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೧೧|| ಚೈವನಸಾ
ಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಮೂರನು | ತಿವಿದು ಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮ | ಕವರ ಮುನಿದಪ್ಪತ್ತ ನುಂಗಿದರೇನನು
ಸುರುವೆನು || ದಿವಿಜರಿತ್ತಲಗಸ್ತ್ಯನನು ಪರು | ತವಿಸಿದರು ಸಾಗರವನಾಮುನಿ | ಹವಣಿಸಿದ ಜರರದಲಿ
ಕೊಂದನು ದೈತ್ಯದಾನವರ ||೧೨|| ಸಗರಸುತಚರಿತವನು ಕಪಿಲನ | ದೃಗುತಿಖಿಯುಲುದಿದನು ಬಳಿ
ಕವ | ರಿಗೆ ಭಗೀರಥನಿಳುಹಿದಮರನಬೀಕಥಾಂತರವ || ಪಿಗಡಮುನಿಯಿಲ್ಲವನವಾತಾ | ಪಿಗಳ
ಮರ್ದಿಸಿ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಹ | ಬೃಗೇಯ ನಿಲಿಸಿದಗಸ್ತ್ಯಚರಿತವ ಮುನಿಸು ವರ್ಣಿಸಿದ ||೧೩|| ಕೇಳಿದನು
ನೃಪಋತ್ಯುಶೃಂಗವಿ | ಶಾಲಕಫಯ ಕಳಿಂಗದೇಶದ | ಕೂಲವತಿಗಳ ಮಿಂದು ಗಂಗಾಜಲಧಿಸಂಗಮದ ||
ಮೇಲೆ ವೈತರಣಿಯ ವರೋತ್ತರ | ಕೂಲವನು ದಾಂಟಿದನು ನೃಪಕುಲ | ಕಾಲಯಮನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಬಂದರು ರೇಣುಕಾಸುತನ ||೧೪|| ಪರಶುರಾಮನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ | ಧುರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಕೂಳಿ
ನೊ | ಛರಿದರಾಯರ ಕಂಠನಾಳದ ಸೆತ್ತರಿನನದಿಯ || ಪರಮಪಿತೃತರ್ಪಣವನಾತನ | ಪರಶುವಿನ
ನೇಣವಸೆಯ ತೊಳಹದ | ವರನದಿಯ ವಿಸ್ತರಣವನು ಕೇಳಿದನು ಯಮಕೂನು ||೧೫|| ಬಂದನವನಿಪ
ನಾಪ್ರಭಾಸದ | ವಂದನೆಗೆ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಯಾದವ | ವೃಂದದರ್ಶನವಾಯ್ತು ಬಹುವಿಧತೀರ್ಥತೀರದಲಿ ||
ಮಿಂದನಾತಗೆ ಗಯನಚರಿತವ | ನಂದು ಲೋಮಶ ಹೇಳಿದನು ನಲ | ವಿರಿದ ಸಂಯಾತಿಚೈವನಸಂವಾ
ದಸಂಗತಿಯ ||೧೬|| ಚೈವನಮುನಿಯ ವಿವಾಹವನು ರೂ | ಪವನು ಮುನಿಗತ್ವಿನಿಗಳಿತ್ತದ |
ನವರಿಗಾಮುನಿಮುಖವಿಭಾಗಪ್ರಸಂಗತಿಯ || ಅವರಿಗಿಂದ್ರನ ಮತ್ಸರವ ದಾ | ನವನ ನಿರ್ಮಾ
ಣವನು ಬಳಿಕಿನೊ | ಆವನಿಪಗೆ ಮಾಂಧಾತಚರಿತವನೊರೆದನಾಮುನಿಪ ||೧೭|| ಸೋಮಕನ ಚರಿತವ
ಮರುತ್ತಮ | ಹಾಮುಹಿಮನಾಚಾರಧರ್ಮ | ಸ್ತೋಮವನು ವಿರಚಿಸಿ ಯಯಾತಿಯ ಸತ್ಕಥಾಂತ
ರವ || ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ತಿಖಿಯು | ದ್ವಾಮತನವನು ತನ್ನಮಾಂಸವ | ನಾಮಹೇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗ
ಳಿಗತ್ತವಿಚಿತ್ರವಿಸ್ತರವ ||೧೮|| ಕೇಳಲಪ್ಪಾವಕ್ರಚರಿತವ | ಹೇಳಿದನು ಲೋಮಶಮುನೀಂದ್ರ ನೈ ||
ಪಾಲಕಂಗರುಹಿದನು ಯಾವದ್ರುಪಿಯ ಸತ್ಕಥೆಯ || ಬಾಳಡವಿ ಬಯಲಾಯ್ತು ಫಲವೈಗ | ಜಾಲ
ಸವೆದುದು ಗಂಧಮಾದನ | ಶೈಲವನದಲಿ ವಾಸವೆಂದವನೀಶಹೊರವೆಂಟ ||೧೯|| ಅರಸ ಬಂದನು
ಗಂಧಮಾದನ | ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿಗಗ್ನಿಹೋತ್ರದ | ಪರಮಮುಪಿಗಳು ಮಡದಿಸಕಲನಿಯೋಗಿಜನಸ
ಹಿತ || ಸರಸಿ ನೆರೆಯವು ಸ್ನಾನಪಾನಕೆ | ತರುಲತಾವಳಿಗಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರವನೆಯ ಸೀಮೆಕೆ
ಸಾಲವು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦|| ಮರುದಿವಸವಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟದ | ಹೊರಗೆ ನಡೆತರಲಭ್ರದಲಿ ಗುಡ |
ಯಿರಿದು ಮೆರೆದುದು ಮೇಘ ಮಿಂಚಿದವಖಳದೇಸಗಳಲಿ || ಬರೆಸಿಡಿಲ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಪರ್ವತ |
ಬಿರಿಯ ಬಲುಗತ್ತಲೆಯ ಬಿಂಕಕೆ | ನರರ ಕಣುಮನ ಹೂಳೆ ತೂಳಿತು ಮಳೆ ಮಹೀತಳವ ||೨೧||
ಮರನ ಮರ ತಕ್ಕಿಸಿದವು ಕುಲ | ಗಿರಿಯ ಗಿರಿ ಮುಂಡಾಡಿದವು ತೆರೆ | ತೆರೆಗಳಲಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು ಸಾಗ
ರದಸಾಗರದಾ || ಧರಣಿಗಿಕ್ಕಿದಿಳಿಂಪನಡಕಿಲು | ಜರಿಯದಿಹುದೇ ಜಗದ ಬೋನಕೆ | ಹರಿಗೆ ಹೇಳೆನೆ
ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಿರುಸಿನಲಿ ||೨೨|| ಕದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಲಿಹುದುಗತ್ತಲೆಯದಲ್ಲಿ ಕಣಿಗಿಲು |
ಕದಳಿಗಳ ಮರೆಗೊಂಡುಡುಡುಡು ಹರಿಹರಿದು || ಬೆದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕರೆಕರೆ | ದೊದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ

ಬಲುವಳೆ | ಸದೆದುದಿವರನು ಸೇಡುಗೊಂಡುದು ಜನದ ಸುಮ್ಮಾನ ||೨೩|| ಬಗಿದು ಹೊಕ್ಕರು ಮೆಳೆಗಳನು ಮಿಂ | ಚಗಗಳ ಕಂಬೆಳಗಿನಲಿ ದಾರಿಯ | ತೆಗೆತೆಗೆದು ಸಾರಿದರು ಸಂದಣಿ ಮರನ ಹೆಮ್ಮರನ || ಬಿಗದರೋಮದ ಹುದಿದಕ್ಕಿಗೊ | ಪ್ಪೆಗಳ ನಡುಕದ ಮೈಯ ಕಡಸೇ | ಡಗಗಳ ತೀತದ ಸಕಲಜನ ಹುದುಗಿದುದರಣ್ಯದಲಿ ||೨೪|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಝಳಪಿಸೆ ಘೋರವಿಪಿ ನದೊಳಳಿಕ್ಕುಲಾಳಕಿ ಬಂದಳೊಬ್ಬಳ ಮೆಳಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ || ಬಲಿದು ಮೈ ನಡನಡುಗಿ ಹಲುಹಲು | ಹಳಚಿ ನೆನದಳು ವಾರಿಯಲಿ ತನು | ಹಳಹಳಿಸಿ ಬಳಲಿದಳು ಚರಣದ ಹೊಸಲ ಹೋರಟೆಗೆ ||೨೫|| ಎಡಹುಬೆರಳಿನ ಕಾಲಮುಳುಗಳ | ಕಡುವಳೆಯ ಘಾಟಿಪಗಾಳಿಯ | ಸಿಡಿಲುಮಿಂಚಿನ ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಘೋರಾಂಧಕಾರದಲಿ || ಬಡನೆ ಮಾನಿಸುರಿಲ್ಲ ಕರೆದರೆ | ನುಡಿವರಿಲ್ಲ ಕರದವ್ಯಯದಿ ತಡ | ವಿಡುತ ಹೈಸರದೊಳಗೆ ಸೂಸಿತು ಮೈ ಮಹಾಸತಿಯ ||೨೬|| ಗಾಳಿಗೊರಗದಕಡಳಿಯಂತಿರೆ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದಳು | ಮೇಲುಸುರ ಬಲುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಚ್ಚೇತನದ || ಬಾಲೆಯರೆ ಬೆಳಗಾಯು ತೆಗೆದುದು ಗಾಳಿಬಿರುವಳೆ ಭೀಮನಕುಲನ್ಯ | ಪಾಲರರಸಿದರೀಕೆಯನು ಕಂಡವರ ಬೆಸಗೊಳಿತ ||೨೭|| ಬರುತ ಕಂಡರು ಬಟ್ಟಿಯಲಿ ನಿ | ಭರದ ಮೂರ್ಛಾಮೋಹಿತಾಂತಃ | ಕರಣೆಯನು ಹಾಯೆನುತ ಬಿದ್ದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು || ಧರಣಿಪತಿ ತೆಗೆದೀಕೆಯನು ಕು | ಳ್ಬಿರಿಸಿ ತನ್ನಯ ತೊಡೆಯಮೇಲಾ | ದರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರತಳಿದನು ರಕ್ಷಗಳ ರಚಿಸಿ ||೨೮|| ಉಪಚರಿಸಿ ರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತದ | ಜಪವಮಾಡಿಸಿ ವಚನಮಾತ್ರದ ರಪಣದಲಿ ರಚಿಸಿದನು ಗೋಧನಭೂಮಿದಾನವನು || ನೃಪತಿ ಕೇಳೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆಯೊ | ಳಹರರಿಸಿದುದು ಮೂರ್ಛ ಸತ್ಯ | ವೈಸಗತ್ರೈಶ್ವರ್ಯರನು ಕಂಡಳು ಕಾಂತೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ||೨೯|| ನೆಲೆವನೆಯ ಮಾಡದಲಿ ರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ನುಣ್ಣುಳಗಿನಲಿ ಹಂಸೆಯ | ತುಳಿಯಮೆಲಾಸಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವೀಕೆಗಿಂದೀಗ || ಹಳುವದಲಿ ಘೋರಾಂಧಕಾರದ | ಮಳೆಯೊಳೊಬ್ಬಳ ನಡೆದು ನೆನೆದೀಕುಲನೆಲದೊಳೊರಗಿದಳೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಧರಣೀಶ ||೩೦|| ಹರೆದುದುಬ್ಬಿದಮೂರ್ಛ ಕರಣೋ | ತ್ತರದ ಕಳವಳವಡಗತರಸನ | ನರಸಿ ಸಂತೈಸಿದಳು ತಪ್ಪೇನಿದು ಪುರಾಕೃತದ || ಪರಂವಣಿಗೆಕಳಲು ಮುಂದಣ | ಗಿರಿಯ ಗಮನೋಪಾಯವನು ಗೋಚರಿಸಿರೇ ಸಾಕೆಂದಳಂಬುಜಮುಖಿ ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೩೧|| ಇದೆ ಮುನಿವ್ರಜವೆಗ್ಗುಹೋತ್ರಿಗ | ಳಿದೆ ಕುಟುಂಬಿಗಳಾಪ್ತಪರಿಜನ | ವಿಡವರ ಸ್ತಿ | ಬಾಲವೈದ್ಯನಿಯೋಗಿಜನಸಹಿತ || ಇದೆ ಮಹಾಕಾಂತಾರವಿನಿಬರ | ಪದಕೆ ವನಮಾರ್ಗದಲಿ ಸೇರುವ | ಹದನ ಕಾಣೆನು ತಿವತಿವೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಭೂಪತಿಗೆ ||೩೨|| ಆಯತಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಗೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಿದನಿನ್ನು ಗಮನೋ | ಪಾಯವೆಂತೆಂದೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದನು ಘಟೋತ್ಕಚನ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕಮಲನಾಭನ | ಮಾಯೆಯೋ ನಾವರಿಯವಾಕ್ಷಣ | ವಾಯು ವೇಗದಲಭ್ರದಿಂದಿಳಿತಂದನೆಮುರಾರಿ ||೩೩|| ವೀರದೈತ್ಯನ ಬಹಳದುಷ್ಟರಿ | ವಾರವದನಾರಣಿಸುವರು ಮುಂ | ಗಾರಿರುಳ ತನಿಯರಕ ನೀಲಾಚಲದ ಖಂಡರಣೆ || ಘೋರರಾಹುಪ್ರಾಹವೆನಿಸುರ | ವೈರಿಗಳ ಮೈಗಾಂತಿಲಹರಿಯ | ಪೂರದಲಿ ಜಗ ಮುಳುಗೆ ಬಂದುದು ಲಕ್ಷನಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೩೪|| ದೇವ ಬೆಸಸಾ ನಮ್ಮ ಬರಿಸಿದು | ದಾವಹದನು ನವೀನಭಟಿದೆ | ದೇವರಿಪುಗಳು ಹೇಳು ನೆನಹಿನರಾಜಕಾರಿಯವ || ಆವುದೆನಗುದ್ಯೋಗವೆನೆ

ಸಂಭಾವಿಸಿದನೆಸುರನನು ಜಾರುವ | ಜೀವಮರುತನ ಮರಳಿ ನಿಲಿಸಿತು ನಿನ್ನ ನಡಿಯಿಂದ ||೩೫|| ದುರ್ಗ
ವಿದೆ ನಮ್ಮಂಘ್ರಶಕ್ತಿಯ | ನುಗ್ಗಿ ಬೀತದು ಸಾಹಸಿಗ ನೀ | ನಗ್ಗಲೆಯದೆ ನಿನ್ನವರು ಪಡಿಗಿರಿಗ
ಳಾಗಿರಿಗೆ || ಹುಗ್ಗಿ ಗರ ಹೆಗಲೇರಿಸೊಂದೇ | ಲಗ್ಗಿಯಲಿ ನಡೆಸೆನೆ ಹಸಾದದ | ಮೊಗ್ಗಿ ಗೈಗಳ ದನುಜ
ತಗ್ಗಿ ದನರಸನಿರಿಸಲಿ ||೩೬|| ಹೊತ್ತ ನರಸನರಸನನುಜರ | ನೆತ್ತಿದನು ನೈಪನರಸಿಯನು ಬಳಿ | ಕೆತ್ತಿ
ಕೈವೀಸಿದನು ಭಟರಿಗೆ ತೋರಿಪರಿಜನವ || ಹೊತ್ತ ರನಿಬರನಸುರಭಟರೊ | ತೊತ್ತೆಯಾದುದು ಬೆನ್ನಿ
ನಲಿ ಬಿಗಿ | ದತ್ತಿ ಹಾಯ್ದರು ಮುಗಿಲ ತಟ್ಟನೆ ಪರಿಯಜೋಡಿನಲಿ ||೩೭|| ಅಸುರದೇಹಸ್ಪರ್ಶವ
ಸಮಂ | ಜಸವಲಾ ತನಗನುತ ಮುನಿಲೋ | ಮಶನು ಗಗನೇಚರರ ಗತಿಯಲಿ ಬಂದನಿವರೊಡನೆ ||
ವಿಪವಗುರಿಕಾನಕದಧ್ವ | ಪ್ರಸರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೊದ್ದಿದ | ರೆಸವನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮವರತ
ಪೋವನವ ||೩೮|| ಅಲ್ಲಿಯಖಿಳಪುಷ್ಪವ್ರಜವು ಭೂ | ವಲ್ಲಭನ ಸಾತಿಹೃದ್ರೂಪಾ | ಸ್ಥಲಿತಸಂಭಾ
ವನಾಮಧುರೋತ್ತಿರಚನೆಯಲಿ || ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಮುನಿಜನ | ವೆಲ್ಲವನು ಮನ್ನಿಸಿದನಾವನ | ದಲ್ಲಿ
ನೂಕಿದನೆಂಟುನವನು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧೬ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ || ಕಂಡನಡವಿಯೊಳನಿಜನನಾ | ಬಂಡಲನ ತನುಜನ ಪತಾಕಾ |
ದಂಡದಲಿ ನಿಲುವಂತೆ ವರವನು ಪಡೆದನಾಭಮು ||

||೪೦|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ | ಕೂಲವತಿಗಳನಂದ
ನದ ನಿರ್ಮಳಸರೋವರದ || ಕೇಳಿಕೆಯನವಿಲುಗಳ ತುಂಬಿಯ | ಮೇಳವದ ಗೀತದ ವಿನೋದದ | ಲಾಳಿ
ದರು ವನವಾಸಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಸೋಗಸಿನಲಿ ||೧|| ಪರಮಧರ್ಮಶ್ರವಣಸೌಖ್ಯದೊ | ಕರಸನಿರೆ
ಬದರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವೋ | ತ್ತರದದೇವವಿಡಿದೆಸಗಿತತಿಶಯಗಂಧಬಂಧುರದ || ಭರಣಿ ಮನ್ಮಥಪೋತ
ವಣಿಜನ | ತರಣಿ ತರಣಭ್ರಮರಸೇವಾ | ಸರಣಿಯೆನೆ ಸುಳಿದುದು ಸವೀರಣನಾಮಹಾದ್ರಿಯಲಿ ||೨||
ಸರಸಸೌಗಂಧಿಕದ ಪುಮಳ | ಭರದ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ತಿಳಿಗೊಳ | ನುರುಬುದೆರೆಗಳ ತಿವಿಗಳಿನತುಂ
ತುರುತುಪಾರದಲಿ || ಮೊರೆದೊಗುವಮುಬಿಂದುಂಜಿಗಳ ಮೋ | ಹರದ ಮೋಡಾನೋಡಿಯಲಿ ಡಾ | ವರಿ
ಸಿಕ್ಕದಿಂದ್ರಿಯದಲೊಂದಿರೆ ಸಕಲಮುನಿಜನವ ||೩|| ಮೇಲುರತದಲಿ ಪರಿಮಳದ ವೈ | ಹಾಳಿಯಲಿ
ಸಲೆ ಬೀದಿವರಿದು ಛ | ಡಾಳಿಸುವೋಗಸಿನಲಿ ಸೊಂಪಾದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ || ಸೋಲಿಸಿತಲಾ ಚೂ
ಣಿಯಲಿ ಸಂ | ಪಾಳಿಸಿದಸೌ ಗಂಧವಿನ್ನು ವಿ | ಶಾಲಪದುವುವದೆಂತು ಚೆನ್ನತವೆ ತೋಗದಳುತಿರವ ||೪||
ಅರಸನಲಿ ಮೇಣ್ಣ ಕುಲಸಹದೇ | ವರಲಿ ತನ್ನ ಮನೋರಥಕೆ ವಿ | ಸ್ತರಣವಾಗದು ನುಡಿವೊಡ್ಡಿಲ್ಲ
ಜುನಸಮೀಪದಲಿ || ಅರಿಭಯಂಕರಭೀಮನೇ ಗೋ | ಚರಿಸುವನಲಾಯನುತಲಾತನ | ಹೊರೆಗೆ
ಬಂದಳು ನಗುತ ನುಡಿದಳು ಮಧುರವಚನದಲಿ ||೫|| ಹಿರಿಯ ಸೋಗಸಾಯ್ತನೆಗೆ ಪೂರ್ವದ | ಪರಿ

ಮಳದ ಕೇಳಿಯಲಿ ನೀನಾ | ಸರಸಿಜವ ತಂದಿತ್ತು ತನ್ನ ಮನೋರಥವ್ಯಥೆಯ || ಪರಿಹರಿಪುದೆನಲಬು
 ಜವದನೆಯ | ಕುರುಳನುಗುರಲಿ ತಿದ್ದಿದನು ತ | ತ್ಸರಸಿಜವ ತಹೆನೆನುತ ಕೊಂಡನು ನಿಜಗದಾಯು
 ಧವ ||೬|| ಬಿಗದು ಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ ಬಡ್ಕ ಶರಾಸನವ ಕೊಂ | ಡಗಧರನ ನೆನೆದನಿಲ
 ಸುತ ಹೊರವಂಟನಾಶ್ರಮವ || ಬಿಗದು ಹೊಕ್ಕು ನರಣ್ಯವನು ಬೊ | ಬೈಗಳ ಬಿರುಬಿನ ಬಾಹುಸತ್ವದ |
 ವಿಗಡಭೀಮನ ಕಾಲುಡುಳಿ ಕಂಪಿಸಿತು ಕಾನನವ ||೭|| ಒದರಿದೊಡೆಪರ್ವತದತಿಖರದ | ಲುದುರಿದವು
 ಹೆಗ್ಗುಂಡುಗಳು ಮುರಿ | ದೊಡೆಯ ಬಿದ್ದವು ಬೇರುಸಹಿತ ಮಹಾದ್ರೂಮಾದಿಗಳು || ಗಡೆಯಹೊ
 ಯ್ಲಿ ಗಂಡೆಶೈಲವೊ | ಕದಳಿಗಳೊ ನಾವರಿಯುವುಬ್ಬಿದ | ಮದಮುಖನ ಪರಿಮಸಕ ಮುರಿದುದು
 ಗಿರಿತರುವ್ರಜವ ||೮|| ಮುಡುಹುಸೋಂಕಿದೊಡಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೊಡನೆ ತೋರಹತರು ಕಡೆದವಡಿ |
 ಯಿಡಲು ಪುಷ್ಪಗೆ ತಗ್ಗಿದುದು ನೆಲಸಹಿತ ಹೆದ್ದವರು || ಒಡೆದುದಿಳೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿತಕೀತನ | ತೋಡೆಯ
 ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿದವು ಕಿರು | ಗಿಡಮರಗಳು ಮೀರಿ ನಡೆದನು ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ ||೯|| ಹುಲಿಕರಡಿಕಾ
 ಡಾನೆಸಿಂಹಾ | ವಳಿಗಳೀತನ ದನಿಗೆ ಯೋಜನ | ವಳೆಯದಲಿ ಹಾಯ್ದೊಡ್ಡಿದವು ನೋಡುತ್ತ ಮುರಿ
 ಮುರಿದು || ಹಳುವ ತಳಪುಷ್ಪವಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜ | ತುಳಿದಬಾಳೆಯವನದವೊಲು ವೆ | ಗ್ಗಲೆಯನೈ ಕಲಿ
 ಭೀಮ ಬಂದನು ವನದಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ಬಿರಿದವದ್ರಿಗಳನಿಲಸುತನು | ಬೃರದಬೊಬ್ಬಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಮೃಗ
 ತತಿ | ಶರಭಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಿಲ್ಲ ವಿಲೋಚನಾಂತದಲಿ || ಮುಗ್ಗಿರ್ದವುಗಗಗದವನಾತೇ | ನರಸ ಭೀ
 ಮನ ದನಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದೆ | ಗಿರಿಗುಹೆಗಳೇ ಮಲೆತು ನಿಂದವು ದನಿಗೆದನಿಗೊಡುತ ||೧೧|| ಅಮಹಾದ್ರಿಯ
 ತಪ್ಪಲಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇವಕದಳೀಪಂಡದಲಿ ರಘು | ರಾಮನಾವಸುಧಾಭಿಷೇಕಸಮಗ್ರಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
 ಭೀಮವಿಕ್ರಮನಿದ್ದನೀಯು | ದ್ವಾಮಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ನಿಧ್ರಾ | ತಾಮಸದ ತನಿವದವಡಗೆ ಕಂಡರೆದ
 ನಾಹನುಮ ||೧೨|| ಏನಿದತ್ತಣರಭಸವೀಗಿರಿ | ಸಾನುವಿದಮಾನುಷವಿಹಾರ | ಸ್ಥಾನವಿನಾರೋ
 ಮಹದೇವಾ ಪ್ರಚಂಡನಲಾ || ಈನಿನದವೆಮ್ಮಂದಿನಗ್ಗದ | ವಾನರನ ಗರ್ಜನೆಗೆ ಗುರುವಾ | ಯ್ತೇ
 ನನೆಂಬೆನೆನುತ್ತಮೆಲ್ಲನೆ ಮಿಡುಕಿದನು ಹನುಮ ||೧೩|| ಮುರಿಯದಂತಿರೆ ಲಘುವಿನಲಿ ಹೆ | ಮ್ಮರ
 ನನೊಯ್ಯನೆ ನೆನ್ನಿ ಕುಳ್ಳಿ | ದರ್ಪದಿಶಾಪುನುಡಿಸಿದನು ಪವಮಾನನಂದನನ || ಭರವಿದೆಲ್ಲಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯ
 ನೋಬೇ | ಚರನೊ ದೈತ್ಯನೊ ದಿವಿಜನೋ ಕಿಂ | ನರನೊ ನೀನಾರೆಂದು ಭೀಮನ ನುಡಿಸಿದನು ಹ
 ನುಮ ||೧೪|| ನಾವು ಮರ್ತ್ಯರು ದೂರದಲಿ ರಾ | ಜೀವಗಂಧಸಮೀರಣನ ಸಂ | ಭಾವನೆಗೆ ಸೊಗ
 ಸಿದಳು ಸತಿಯಾಕೆಯ ವಚಸ್ಸಿನಲಿ || ತಾಚರೆಯ ತಹೆನೆನುತ ಸಿಂಹವಿ | ರಾವದಲಿ ವಿಕ್ರಮಿಸೆ ವಿಗಡನ |
 ದಾವರಿಸಿ ಬಲುಬಾಲ ತಡೆದುದು ಪವನಜನ ಪಥವ ||೧೫|| ಗಡೆಯ ಮೊನೆಯಲಿ ನೂಕಿದನು ರೋ |
 ಮದಲಿ ಚರಿಸದು ಬಾಲನೋಡಿದ | ನಿದು ವಿಚಿತ್ರವಲಾಯನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕಪಿವರನ || ಒದೆದೊ
 ಡದ್ರಿಗಳ ಕಳಿವೆನ್ನಂ | ಗದಲಿನಾ ಬಲ್ಲಿದನು ಬಾಲದ | ಕದವ ತೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಲೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾ
 ಭೀಮ ||೧೬|| ನೀವು ಬಲ್ಲಿದರಿದಕೆ ಸಂಶಯ | ವಾವುದಲ್ಲದೊಡೀಮದದ್ವಿಪ | ವೀವಿಹಗಕುಲವೀಮೈ
 ಗವ್ರಜವಂಜುವವೆನಿಮಗೆ || ನಾವು ವೃದ್ಧರು ನಮ್ಮ ಬಾಲವ | ನಾವು ಹದುಗಸಲಾರೆವೀಗಳು | ನೀವು
 ತೊಲಗಿಸಿ ಬಿಜಯಮಾಡುವುದೆಂದನಾಹನುಮ ||೧೭|| ಐಸಲೇ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ತನ | ಗೇಸುಬಲುಹುಂ

ಟ್ರಿಸರಲಿ ಕ | ಟ್ಪಾಸುರದಲಿಂಕಿದನು ಬಾಲವನೊದರಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಗಾಸಿಯಾದನು ಪವನಸು
 ತನೆ | ಳೈಸು ಮಿಡುಕದು ಬಾಲವೂರ್ಧ್ವ | ಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀಮ ||೧೮||
 ತೆಗೆದು ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದು ಹೊಯ್ದು | ಳೈಗಳು ತಾವರವಡಗಲೊಳತಾ | ಳಿಗೆಗಳವಳ ನೊಕಿದನು ಕಪ್ಪು
 ರದ ಹುಳುಕುಗಳ || ಢಗೆಯಡಗೆ ಮರುವಲಗೆಗಾಡೊ | ತ್ತಗಳ ಬಲಿದವಯವದ ಸತ್ತಾ | ಳಿಗಳ
 ಒವನು ತಾವುರಿಯಲೊದಗಿದನು ಬಾಲದಲಿ ||೧೯|| ಮಿಡುಕದದು ಮಹಿಯಿಂದ ಭೀಮನ | ಕಡುಹು
 ನಿಂದುದು ಬಾಲದಲಿ ತುದಿ | ನಡುಕದನಿಲಜನಂಗವಟ್ಟದ ಕಡುಹು ಕಂಪಿಸದು || ತೊಡಕಿ ಕೆಟ್ಟುದು
 ಕಾರ್ಯ ದುರ್ಬಲ | ನೊಡನೆ ಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿ ತನ್ನನು | ಸುಡಲೆನುತ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿ
 ದನು ಭೀಮ ||೨೦|| ಈತ ಕಪಿರೂಪದಸುರೇಂದ್ರನೊ | ಭೂತನಾಥನೊ ಮೇಣು ವಿಮಳ |
 ತ್ರೇತೆಯಲಿ ದಶಮುಖನ ಹಾಣಾಹಾಣಿಗಳ ಕಪಿಯೋ || ಏತರವು ನಮ್ಮುಬ್ಬಿಟಿಗಳಿಂ | ದೀತ ಗೆಲಿ
 ದನು ಬಾಲದಲಿ ಸ | ತ್ವಾತಿಶಯವಿನ್ನಿವನೊಳೆಂತುಟೊ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೨೧|| ಭೀಮಗಡ ತಾನಾ
 ಕಿ ನಿಲಲು | ದ್ವಾಮಬಾಲದನಿದ್ರೆ ತಿಳಿಯದು | ರೋಮತತಿ ಮನೆಗಾಣಿಸಿದವೆನುತ್ತುಮಾಂಗದಲಿ ||
 ಈಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವಪಜಯ | ಧಾಮವಲ್ಲಾ ತಿವತಿವಾ ನಿ | ಸ್ವಾಮಕಪಿ ನೀನಾರನುತ ಪವನಜನಬೆಸ
 ಗೊಂಡ ||೨೨|| ನಾವು ವಾನರರಡವಿಯಲಿ ಫಲಜೀವಿಗಳು ನಿತ್ಯತ್ವರಿಲ್ಲಿಯು|ತಾವಜಿಡಲನೈತ್ರ | ಗಮ
 ನತ್ರಾಣವಿಲ್ಲಿಮಗೆ || ನೀವು ಬಿಟವಾರೈ ಮಹಾಸಂ | ಭಾವಿತರು ಸುರನರಭುಜಂಗರೊ | ಳಾವ
 ಕುಲ ನಿಮಗೆಂದು ಭೀಮನನುಡಿಸಿದನು ಹನುಮ||೨೩||ಮುನುಜರಾ ವ್ರೋಮಾಭಿಕುಲದಲಿ | ಜನಿಸಿದನು
ವರಪಾಂಡುವಾತನ | ತನುಜರಾವು ಯುಧಿಪ್ತಿ ರಾಜುರನಭೀಮಯಮಗಳರೆನೆ || ವನಕ-ಬಂದೆವು ನಮ್ಮ
ದಾಯಾ | ದೈನ ವಿಕಾರದ್ಯೂತಕೇಳಿ | ಜನಿತಕಲ್ಪಪದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೪||
 ಬಳಿಕ ಸಾಗಂಧಿಕದ ಪವನನ | ಬಳಿವಿಡಿದು ನಾಬಂದೆನೈವೈಯ | ಲಲನೆ ಕಾಮಿಸಿದಳು ಸಹಸ್ರದಳಾಬ್ಬ
 ದರುಶನವ || ತಿಳಿಯಲಿದು ವೃತ್ತಾಂತ ನೀನ | ಸ್ವಲಿತಬಲ ನೀನಾರು ತನ್ನನು | ತಿಳುಹಹೇಳು ಮಹಾ
 ತ್ಮಕಪಿ ನೀನೆನುತ ಕೈಮೈಗಿದ ||೨೫|| ನಾವು ಹಿಂದಣಯುಗದ ರಾಘವ | ದೇವನೋಲೆಯಕಾರರಾ
 ಸು | ಗ್ರೀವಸಖ್ಯರು ಪವನನಿಂದಂಜನೆಗೆ ಜನಿಸಿದವು || ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಂ | ಭಾವಿಸಿತು
 ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೆನೆ ನಗು | ತಾವೈಕೋದರನೆರಗಿದನು ಕಲಿಹನುಮನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೨೬|| ಜರುಗನಲಿ ಜಾಂ
 ಬೂನದದ ಸಂ | ವರಣಕಾರಂಗೆಡೆಯಲಿದ್ದುದು | ಪರಮನಿಧಿ ಮರು ಪೂತುಪುಣ್ಯೋದಯದಫಲ
 ವೆನುತ || ಸರಸಿಯೆತ್ತಲು ಗಂಧವೆತ್ತಲು | ಬರವಿಡೆತ್ತಣಿದೆತ್ತ ಘಟಿಸಿದು | ದರರೆ ಮಾರುತಿ ತಂಡ
 ನೀನೆಂದೆನುತ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೨೭|| ತೀದುದೆಮಗೆ ವನಪ್ರವಾಸದ | ಭೇದವರ್ಜುನನಗಲಿಕೆಯದು | ಭೇ
 ದವಿಷವಿಂದಿಳಿದುದೈ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ || ಹೋದರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶ ಬಹಳವಿ | ಪಾದ ಬೀತುದು
 ನಿಮ್ಮಕಾರು | ಣ್ಯೋದಯವು ನಮಗಾಯ್ತಲಾ ಚರಿತಾರ್ಥರಾವೆಂದ ||೨೮|| ಹಿರಿಯರೆನಗಬ್ಬರು
 ಯುಧಿಪ್ತಿರ | ಧರಣಿಪತಿ ನೀನೊಬ್ಬನಯ್ಯಂ | ದಿರುಗಳಿಬ್ಬರು ಮಾರುತನು ನೀನೊಬ್ಬನಿಂದನಗೆ ||
 ಗುರುಗಳಿಬ್ಬರು ಬಾದರಾಯಣ | ಪರಮರುಪಿ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದುಪ | ಚರಿಸಿದನು ಪವನಾನಂದನನಂ
 ಜನಾಸುತನ ||೨೯|| ಲಲಿತವಚನಕೆ ನಿನ್ನ ಭುಜದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಮೆಚ್ಚಿದನು ಹಿಮಕರ | ಕುಲಪವಿತ್ರರು

ಜನಿಸಿದಿರಲಾ ಪಾಂಡುಜಠರದಲಿ || ಗೆಲವು ನಿಮಗಹಿತರಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕೆಲವುದಿವಸಕೆ ಕಾಬಿರೆಮಗೆ
ಯು | ಫಲಿಸಿತ್ತೀದಿನವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಹನುಮಂತ ||೩೦|| ಅಂಜುವೆನು ಬಿನ್ನುಹಕೆ ಬಾಂಧವ |
ವಂಜಕೆಯನಭಕೊತ್ತು ತಿದೆಕೇ | ಅಂಜನಾಸುತ ತನ್ನ ಸಲಿಗೆಯ ಮಾತ ಸಲಿಸುವೊಡೆ || ಅಂಜದೆಂಬೆನು
ದನುಜಪುರಕೆ ಧ | ನಂಜಯನ ಹೊತ್ತಿಸಿದಖಳರನು | ಭಂಜಿಸಿದಸಾಗರವದಾಂಟದರೂಪತೋರೆಂದ ||೩೧||
ಈಯುಗದ ಗುಣಧರ್ಮವಾತ್ಮೆ | ತಾಯುಗದ ಪರಿಗೈದದಾತ್ಮೆ ತಾಯುಗವು ಸರಿಯಲ್ಲ ಕೃತಯುಗದೇ
ಕದೇಶದಲಿ || ಅಯುಗದಲಾಮನುಜರಾಸ | ತ್ವಾಯುತದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾತರು | ವಾಯುಯುಗದಲಿ
ಸಲ್ಲದೆಂದನು ನಗುತ ಹನುಮಂತ ||೩೨|| ಕೃತಯುಗದವರು ತ್ರೇತೆಯವರಿಂ | ದತಿಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತರವ
ರದು | ಭುತದಬಲವೀತ್ರೇತೆಯವರಲಿ ದೋಪರಸ್ಥಿತಿಗೆ || ವಿತತಸತ್ವರು ಕಲಿಯುಗದ ದು | ಮೌಢಿಮೆ
ನುಷ್ಯವಾತ್ರ ಹೀನಾ ಕೃತಿಕಣಾ ಯುಗಧರ್ಮ ಕೃತಮೋದಲಾಗಿ ಕಲಿಯುಗಕೆ ||೩೩|| ಹೀನಸತ್ವರು ಸತ್ಯ
ಧರ್ಮವಿ | ಹೀನರರ್ಥಪರಾಯಣರು ಕುಜ | ನಾನುರಕ್ತರು ವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮವಿದೋಷಕರು ||
ದಾನಿಗಳು ಬುಷ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಗುಣ | ಮೌನಿಗಳು ಗರ್ವಿತರು ವಿದ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಲಿಯುಗದಮನುಜ
ಜರು ಭೀಮಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಅದರಿಂದಾದಾಪರದಕಡೆಯಲಿ | ಯುದಿತಮಾನುಷಕರ್ಮಸಂಶಯ | ವಿದ
ರೋಳೆವ್ಮಯ ರೂಪು ಗೋಚರವಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ || ಇದು ನಿಧಾನವು ಭೀಮಯನೆ ತ | ತ್ವದಯುಗಕೆ ಮ
ಗುಳೆರಗಿನಿರ್ಬಂ | ಧದಲಿ ಬಿನ್ನುಹಮಾಡಲಮ್ಮೆನು ರೂಪತೋರೆಂದ ||೩೫|| ಶ್ರೀದೋಡನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ
ನಿ | ನಾದದಲಿ ನೆಲ ಬಿಲಯ ಬಾಲದ | ಬೀದಿವರಿ ಬಾಸಣಿಸೆ ಘನನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲವ || ಮೇದಿನಿಯ
ಹೊರಗಾರರಳ್ಳಿದೆ | ಯಾದವಳುಕಿದವದ್ರಿಗಳು ಸ | ಪ್ರೋದಧಿಗಳಂಜದವೆನಲು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಲಿಹ
ನುಮ ||೩೬|| ಮೇರುವಿನ ತಪ್ಪಲಿ ಬೆಳೆದಬ | ಲಾರಿಚಾಪವೊ ಮೇಣ್ಣಿವಿಕ್ರಮ | ನಾರುಭಟಿಯಲಿ
ಜಡಿವಚ್ಯೋತಿರ್ಗಣದ ಬಲುಮಿಳಿಯೋ || ಚೂರಿಸುವಬಲುಬಾಲವೋ ಜಂ | ಭಾರಿಭವನವನ
ಳ್ಳಿರಿಯೆ ತ್ರಿಪು | ರಾರಯೋಡ್ಡಿನ ಹೊಳೆಹಿನಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದನಾಹನುಮ ||೩೭|| ನೋಡಿದನು ನಡು
ಗಿದನು ಕಂಗಳ | ಕೋಡಿಯಲಿ ನೀರೋಯೆ ಹರುಷದ | ರೂಢಿಯಲಿ ಝೂಮೈದ್ದಮನ ಡೆಂಡಣಿಸಿ
ಭೀತಿಯಲಿ || ಬಾಡುಮೋರೆಯನೆತ್ತಿ ಕೈಗಳ | ನೀಡಿ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಳಿದು | ನೋಡಿ ತಿವಚಿಯು
ನುತ ಬೆಚ್ಚಿದನಡಿಗಡಿಗೇಭೀಮ ||೩೮|| ಸಾಕುಸಾಕಂಜದೆನು ಮನುಜರು | ಕಾಕಬಲರು ನಿಜಸ್ವಭಾವವ |
ನೇಕೆ ಬಿಡುವೆವು ತಿಳಿದುತಿಳಿಯೆವು ಕಂಡೊಡಂಜುವೆವು || ಸಾಕು ಪೂರ್ವದ ರೂಪಿನಲಿ ನಿ | ವ್ಯಾಕು
ಲನ ಮಾಡೆನಲು ಪವನಜ | ನಾಕಪೀಶ್ವರ ನಗುತ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪಕೈಕೊಂಡ ||೩೯|| ಅಂಜದಿರು
ನೀನಿನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನೆಂಜಲಿಸುನಾ ಸಲಿಸುವೆನು ನ | ಮ್ಮಂಜನಾದೇವಿಯರು ಕುಂತೀದೇವಿಯಾದ
ರಲಿ || ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲ ಹೇಳು ಸ | ಮಜಸದೆನೆನೆ ಭೀಮ ನಗುತ ಧ | ನಂಜಯನ ಟಕ್ಕೆಯಕೆ ಬಿಜಯಂ
ಗೈಯಬೇಕೆಂದ ||೪೦|| ಐಸ ಸಲಿಸಿದನೆನುತಲಾಕು | ಯಾಸಮಯದಲದ್ಯಶ್ಯವಾಗೆ ವಿ | ಕಾಸವಾದುದು
ವಿಸ್ಮಯಕೆ ಪವಮಾನನಂದನನ | ಆಸುಗಂಧಿಕಕಮಲ ತಾನಿ | ನ್ನೇಸುದೂರವೊ ದ್ರುಪದಸುತೆ ತನ
ಗೇಸುಮುನಿವಳೊ ಹಾಯೆನುತ ಹರಿದನು ವನಾಂತರವ || ೪೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಬಹಳವಿನಾಂ | ತರ
ವನಂತವ ಕಳಿದು ಬರೆಬರೆ | ಸರಸಿಜದ ಮೋಹರದ ಮುಂದೈತಪ್ಪಪರಿಮಳದ || ಮೊರೆವತುಂಬಿಯ

ತಟ್ಟುಗಳ ತನಿ । ವರಿವತಂಪಿನ ತುರುಗಲಿನ ತ । ತ್ಸರಸಿಯನು ದೂರದಲಿ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟದನು ಕಲಿಭೀಮ ॥
 ಬಗುಮಿಗೆಯ ಪರಿಮಳದ ಕಂಪಿನ । ತಗಡತೆಕ್ಕೆಯ ಬೀದಿವರಿಗಳ । ಮುಗುಳವೊಗ್ಗೆಯ ತಗೆವತುಂಬಿ
 ಯಲಳಿಯಲಗ್ಗೆಗಳ ॥ ಹೊಗರಹೊರಳಿಯ ಕಿರಿದೆರೆಯನೂ । ಕುಗಳ ತಳಿತತುಷಾರಭಾರದ । ಸೊಗಸ
 ಸೇರಿಸಿ ಮಂದಮಾರುತನಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ॥೪೩॥ ರ್ಲುಳದಲಳಿ ಲಟಕಟಿಸೆ ಮಾರ್ಗ । ಸ್ವಲಿತಖೇದಸ್ವೇ
 ದಬಿಂದುಗ । ಳೊಳಸರೆಯ ರೋಮಾಳಿ ಚಾಳಿಸೆ ತೃಪ್ತಿಯದೆಸೆಮುರಿಯು ॥ ತಳಿತುದಾಪ್ಯಾಯನ ಮನೋ
 ರಥ । ಫಲಿಸಿತರಸಿಯ ಹರುಷದರ್ಪಣ । ಬೆಳಗುವದು ಮರು ಭಾಪೆನುತ ಭುಲ್ಲ ವಿಸಿದನು ಭೀಮ ॥೪೪॥
 ಸಾರೆ ಬರೆವರೆ ಕಂಡನಲ್ಲಿ ಕು । ಬೇರನಾಳಿದ್ದುದು ತದ್ವಿಯಸ । ರೋರುಹದ ಕಾಹಿನಲಿ ಯಕ್ಷರು ಲಕ್ಷ
 ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಸಾರೆ ಚಾಚಿದಹರಿಗೆಗಳ ತರ । ವಾರಿಗಳ ಹೊದೆಯಂಬುಚಾಪಕ । ತಾರಿಶಲ್ಲೆ ಹಸಬಳ
 ಗಳ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೪೫॥ ಎದ್ದರವೆರಿದಿರಾಗಿ ಭೀಮನ । ಹೊದಿದ್ದರು ನೀನಾರು ಹದ್ದಿಗೆ ।
 ಬಿದ್ದಿನನೊ ಮೇಣ್ಮಿತ್ರಭಾವದ ಲೆವಗೆಬಿದ್ದಿನನೋ ॥ ಉದ್ದುರುಟುತನ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯ । ಲಿದ್ದುದೈ
 ನೀನಾರು ನಿನಗೇ । ನಿದ್ದುಲಿಯನುತ್ಪಜರಿದರು ಯಕ್ಷರೆನಿಲಜನ ॥೪೬॥ ನಾವಲೇ ಕುಂತೀಕುಮಾರ
 ರರು । ಭೂವಧೂವಲ್ಲಭರು ನಮ್ಮಯ । ದೇವಿಗ್ರಾದುದು ಬಯಕೆ ಸೌಗಂಧಿಕಸರೋರುಹದ ॥ ತಾವು
 ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡುಬಹುದಾ । ತಾವರೆಯನೆನೆ ಬಂದವಿಲ್ಲಿಗೆ । ನೀವು ಕಾಹಿನಬಂಟರೆಂಬುದನುಯವಾ
 ವೆಂದ ॥೪೭॥ ಐಸಲೇ ತಪ್ಪೇನು ನೀ ಯ । ಕ್ಷೇಶನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡುವು । ದೀಸರೋರುಹವಾವಘನ
 ಧನಪತಿಯದಾರನಲೆ ॥ ಮೀಸಲಿನ ಸರಸಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ । ಸೂಸಬಹುದೇ ರಾಯನಾಜಾಞ್ಞ । ಭಾಷೆ
 ಯಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯಲರಿದೆಂದುದು ಭಟಸ್ತೋಮ ॥೪೮॥ ಬೇಡಲರಿಯವು ಬೇಡುವರಕೂ । ಡಾಡು
 ವರು ನಾವಲ್ಲ ಕದನವ । ಬೇಡಬಲ್ಲೆವು ಕರೆಯಿ ಕೊಡಲಾಪರೆ ಧನೇಶ್ವರನ ॥ ಬೇಡುವುದು ಗದೆ ನಿಮ್ಮ
 ವಕ್ಷವ । ತೋಡಿ ನೆತ್ತರುಗೊಳದಲೋಕ್ಕಳಿ । ಯಾಡುವುದನೆಂದನಿಲಸುತಬೀಸಿದನು ನಿಜಗಡೆಯ ॥೪೯॥
 ಎಲಲೆ ಕವಿಕವಿ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ । ದಳವನರನೊಟ್ಟೈಸುವನೆ ಹೆ । ಬ್ಬುಲಿಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹೋತ ಹೊಡಕ
 ರಿಸಿತು ಮಹಾದೇವ ॥ ತಲೆಯ ಹೊಯ್ಸೊಂಡಾಡು ತಿನ್ನುವ । ನೆಲುವನನುತೀಟಿಯಲಿ ಸಬಳದ । ಲಲಗಿನ
 ಲಿ ಖಡ್ಗದಲಿ ಹೊಯ್ದರು ಪವನನಂದನನ ॥೫೦॥ ತಾಗದಳೆಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಮದಗಜ । ಸೀಗುರಿಸುವುದೆ
 ಭಟರ ಕೈದುಗ । ಳೇಗುವವು ಪವನಾನಸುತ ಕೈದೋರೆ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ತಾಗದವದಿರನಿಕ್ಕಿದನು ರಣ ।
 ದಾಗಡಿಗರನು ಯೆಕ್ಕಿದನು ಕೈ । ದಾಗಿಸಿದನನಿಬರಲಿ ಗಂಡುಗತನದಘಾಡಿಕೆಯ ॥೫೧॥ ಘಾಡಿಸಿತು
 ಗಜಬಿಜ ಕುಬೇರನ । ಬೀಡಿನಗ್ಗ ದಬಂಟರೇ ಕೈ । ಮಾಡಿರೈ ಕೊಳಗಾಹಿಗಳು ಫಡ ಹಿಂಗಬೇಡನುತ ॥
 ಝಾಡಿಸುವಮಣಿಮಯದ ಗದೆಯಲಿ । ತೋಡುವೊಯ್ಲಿನ ತುಡುಕುಗಾಯದ । ನೀಡುಮೊನೆಗಳ ವಿಗ
 ಡನಿಕ್ಕಿದನದಟರಕ್ಕಸರ ॥೫೨॥ ಹಾರಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ತುದಿಮರ । ನೇರಿದವು ನವಿಲುಗಳು ತುಂಡವ ।
 ನೂರಿ ನೀರೊಳು ಮುಳ್ಳುಗಿ ಮರಳವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ॥ ಚೀರಿದವು ಕೊಳರೈಕ್ಕಿ ಜಲದಲಿ । ಜಾರಿ ತಾ
 ವರೆಯಲೆಯವರೆಗಳ । ಲಾರಡಿಗಳಡಗದವು ಕೊಳಾಹಳಕೆ ಪವನಜನ ॥೫೩॥ ಚೆಲ್ಲಿದರು ರಕ್ಕಸರು
 ಯಕ್ಷರು । ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟರು ಗುಹ್ಯಕರು ನಿಂ । ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲರು ಕಿನ್ನರರನ್ನೀನನುಸುರುವೆನು ॥ ಗೆಲ್ಲ
 ವಿದು ಲೇಸಾಯ್ತು ಮಾನವ । ನಲ್ಲಿ ನಮಗೀಭಂಗ ಭಯರಸ । ವೆಲ್ಲಿ ಭಾಪುರೆ ವಿಧಿಯನುತ ಬೆಚ್ಚಿತು

ಭಟಸ್ತೋಮ ||೫೪|| ಗಾಯವಡೆದರು ಕೆಲರು ಕೆಲರಸು | ಬೀಯವಾದುದು ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಲು |
ನಾಯಕರು ಸಂತೈಸಿದರು ಕೌಚೇರ ಭವನದಲಿ || ವಾಯುಸುತನೀವಿಜಯಸಿರಿಯಪ | ಸಾಯಿತಂಗಭಿ
ಷೇಕವೆಂದು ಗ | ದಾಯುಧವನಲುಬಿದನು ಕೊಳನಲಿ ಚಾಚಿದನು ತಡಿಗೆ ||೫೫|| ತೊಳೆದು ಚರಣಾನ
ನವ ನಡುಗೊಳ | ದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಡಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮು | ಕ್ಕಳಿಸಿ ತೀರದಲುಗುಳಿ ದಿವ್ಯಾಂಭೋಜಪ
ರಿಮಳವ || ವಿಲಸದಲಿ ತನಿಹೊರೆದತೀತಳ | ಜಲವ ಕುಡಿದಾಪ್ಯಾಯನಾಂತರ | ಲಲಿತ ಹೃದಯ
ನಿಮಿರ್ದು ಹಿಡಿದನು ಕಮಳಪಂಚ್ಚುಗಳ||೫೬||ಚಾಚಿದನು ಬರಿಕೈಯನಬುಜಕೆ | ಚಾಚುವಿಭವತಿಯಂ
ತೆ ತುಂಬಿಗ | ಳಾಚೆಢಾಳಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣೆ ಮಿಗಲು ಚದರಿದವು || ವೀಚಿ ಮೆಸಗುವಕೊಳನು ಜನರು
ಪಿ | ಯಾಚರಣೆಯೊಳು ಕಮಳವನವನು | ಲೋಚಿನಲಿ ಲಾವಣಿಗೆಕೊಂಡನು ಭೀಮನಿಮಿಷದಲಿ ||೫೭||
ತಿರಿದು ತಾವರೆವನವ ಕಕ್ಷದೊ | ಳಿರುಕೆ ಗದೆಯನು ಕೊಂಡು ಸರಸಿಯ | ಹೊರವಳಯದಲಿ ನಿಂದು
ಕಾಹಿನ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ || ಬರಲಿ ಕರೆದನುನಿಮ್ಮ ಕೊಳನಿದೆ | ಬರಿದೆ ದೂರಿದರೆಮ್ಮನನುತಾ | ಸರನ
ಮಾತಿನ ನಲವಿನಲಿ ಮರಳಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೫೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೪೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ನ್ನೋಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಭೀಮ ಕೊಂದನು ಕಲಿಜಟಾಸುರ , ನಾಮಹಾಮಣಿಮಾನನನುಬಳಿ |

ಕೀಮಹೀತಳಕಿಳಿದು ಕಂಡನು ಪಾಠನಗ್ರಜನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೋಲಗದೊಳುತ್ತಾತೃತವಿವ | ರಾಲಿಗಳನಂಜಿಸಿದವತಿ
ರಂಜಿಸಿದವಬುಭುತವ || ಕೇಳಿದನಿದೇನೆಂದು ವರವಿ | ಪ್ರಾಳಿಯನು ಧೌವ್ಯಾಧಿಲುಪಿಗಳು | ಹೇಳಿ
ದರು ತಚ್ಚಕುನಸಂಗತಿಗಳ ಫಲೋತ್ತರವ ||೧|| ಸರಸಸೌಗಂಧಿಕದ ಪುಷ್ಪೋ | ತ್ತರಕೆ ಪವನಜ ಹೋ
ಚನೆಂಬುದ | ನರಸಿಯಿಂದರಿದವನಿಪತಿ ಪೂರಾಯದುಗುಡದಲಿ || ನರನ ಹದನೇನೋವೈಕೋದರ |
ನಿರವು ತಾನೆಂತೆನುತ ಚಿಂತಾ | ಭರಿತನಿದ್ದನು ಭೀಮಸೇನನ ಪ್ರಾಂಬತವಕದಲಿ ||೨|| ಆಸಕಲಪರಿವಾ
ರರಾಣೀ | ವಾಸಸಹಿತಾರಣ್ಯಭವನಾ | ಭ್ಯಾಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮಸೇನನ ಗಮನಪಥವಿಡಿದು || ಅಸು
ಗಂಧಕಪದುಮಪರಿಮಳ | ಬಾಸಣಿಸಿತಿಜನಮನೋವಿ | ನ್ಯಾಸವನು ಯಿದೆಬಂದಪವನಜನೆಂದುದೀ
ಕುಟಕ ||೩|| ಎನಲು ಬಂದನು ಭೀಮನಂಬುಜ | ವನವಿಡಿರುಬಂದಂತೆ ಕಂಪಿನ | ತನಿರಸದ ತಾವರೆಯ
ತೆಕ್ಕೆಯ ತೋಳತೋರಿಕೆಯ || ಜನುಗುದುಂಬಿಯ ಜಾಳಿಗೆಯ ತನಿ | ಮಿನುಪನೋರೆಯ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಿನ
ಘನಭಯಂಕರರೂಪಭೀಮನ ಕಂಡನವನೀಶ ||೪|| ಸೆಳೆದು ತಕ್ಕಿಸಿದನು ತಾವರೆ | ಗೊಳದ ತೋ
ಟಿಯ ಹದಕೆ ಕಂಪಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಕಪಿಧರ್ತನದ ಕೌತೂಹಲಕೆ ಭುಲ್ಲವಿಸಿ || ನಳಿನಗಂಧದ ಗಾಢತರಸುಖ |
ದೊಳಗೆ ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಭೂಪತಿ | ತಿಲಕನಿದ್ದನು ಗಂಧಮಾಡನಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ||೫|| ಗಿರಿಯ
ತುದಿಗೇರುವವಹೀಶನ | ಭರವಸವನಕಂಠರದನಿ ಪರಿ | ಹರಿಸಲಿಳಿದನು ಮರಳಿ ಬಂದನು ಬದರಿಕಾಶ್ರ

ಮಕೆ || ಅರಸ ಸೇಳ್ಳೆ ಮತ್ತೆ ಮಾರಿಯ | ಪರುಶವವನನಿಲಜನು ಬೇಟೆಗೆ | ಹರಿದನಿತ್ತಲು ಬಂದು ಮು
ತ್ತಿತ್ತು ದಾನವರ ಧಾಳಿ ||೬|| ಖಳಜಟಾಸುರನೆಂಬನಾದ್ವಿಜ | ಕುಲವನಂಜಿಸಿ ಯಮಳರೊಡ | ನಿಟ್ಟು
ಳಿಸಿ ಕಾದಿ ಕಠೋರದಲಿ ಪಡಿದನು ವ. ಹಾಸತಿಯ || ಬಲುಗಡಿಯನಿವನೊಡನೆ ಹೋರಿದು | ಬಳಲಿವ
ರು ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಗಾ | ವಳಿಯ ಗಜಬಿಜ ತಿರುಗಿತಿತ್ತಲು ಪವನಜನ ಹೊರಗೆ ||೭|| ತಳಿರಕ್ಕಿಗಳ
ಮೊರೆಯಬಾಯ್ಗಳ | ಜಲದಕಂಗಳ ತಾಪದಿಂದೊಳ | ರ್ಪುಳದಿಯುಗಿವಳ್ಳಿಗಳ ಬಲಭಯವಾಂತ
ಕೊರಳುಗಳ || ಕಳಕಳದ ಕಾಲುವೆಯ ಭಂಗದ | ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಲುವೆಯ ಸವ್ಯಾ | ಕುಲರ ಕಂಡ
ನು ಭೀಮನೇನೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೮|| ಹಿಡಿದರರಸಿಯನವನಿಪತಿ ಹಿಡಿ | ವಡೆದನನುಜರುಸಹಿತ ಹಾ
ರುವ | ರಡವಿಯಲಿಹಾಯ್ದರು ಚೆಲ್ಲಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ಕಡ್ಡು ಹುನವಿದ ದಾನವರ ವಂ | ಗ
ಡವೆನಲು ಘನಸಿಂಹನಾದದ | ಸಿಡಿಲಶೀಕ್ಷಾಗುರುವೆನಲು ಮೊಳಗಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೯|| ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟು
ನು ದಾನವರ ದೆ | ಕ್ಷಾಳದಲ್ಲಿಗೆ ಫುಲ್ಲಿಸಿದನು | ಬೃಳುಗಳನಿಟ್ಟರಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿದ ತನ್ನವರ ಸೆರೆಯ ||
ಸೀಳಿ ಸಾಯ್ಗಳನೆತ್ತರಿನ ತನಿ | ಗಾಲುವೆಯಲೇ ಬೆಳಸುವೆನು ದಿವಿ | ಜಾಳಿಗಳ ಸಂತೋಷಸಸಿಯನೆನು
ತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೧೦|| ಮಸಗಿತಿಬ್ಬರಗದುಭುತಾಹವ | ವುಸುರಧಾಳಾಧಾಳಿ ಮಿಗೆ ಘ | ಟ್ಟಿಸಿದನವ
ನನು ದಂಡೆಯಲಿ ತಡೆಗಾಲಲೊಡೆಹೊಯ್ದು || ಬಿಸುಗುದಿಯ ನವರುಧಿರಜಲ ಜಾ | ಳಿಸೆ ನವದ್ವಾರ
ದಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಕುಸುಕಿರಿದು ತಿವಿತಿವಿದು ಕೊಂದನು ಕಲಿಜಟಾಸುರನ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಾದಾನ
ವನ ತನ್ನ | ಬಿರಿದು ಬಿದ್ದು ದು ಬಾತಹೆಣನು | ಬೃರದ ಹೊಲಸಿನ ಗವಲು ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವನದೊ
ಳಗೆ || ಧರಣಿಪತಿ ತದ್ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ | ವರತಪೋವನದಿಂದ ತಂಕಲು | ತಿರುಗಿ ಬಂದನು ಸಾರಿದನು
ವೈಷ್ಣವತಾಶ್ರಮವ ||೧೨|| ಆತಪೋವನವಿವರ ಫುಲ್ಲಣಿ | ಗಾತುದಿಲ್ಲ ವಿನೋದದಲಿ ವಿ | ಖ್ಯಾತ
ಶೈಲದ ಮೇಖಲೆಯ ತುದಿಗೇರಿದನು ಭೀಮ || ಈತನನು ಹಳಚಿದನು ದೈತ್ಯನ | ಭೀತಮಣಿಮಾನೆಂಬು
ವನು ಪದ | ಘಾತಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸೆ ಗಿರಿ ಕಾದಿದರು ಪಟುಭಟರು ||೧೩|| ಕೊಂದನವನನು ವಿಗತತಾ
ಪನು | ನಿಂದನಿದಿರಲಿ ಯಕ್ಷರೂಪನ | ಲಂದಗಸ್ತ್ಯನ ಶಾಪವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿವರಿಸಿದ || ಬಂದನ
ಲ್ಲಿಗೆ ಯಕ್ಷಪತಿ ನಲ | ವಿಂದಲಿವರನು ವಿವಿಧವಸ್ತು | ಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಪಾಂಡ
ವರ ||೧೪|| ಅರಸನತಿಸಂತೋಷಮಯಸಾ | ಗರದಿ ಮುಳುಗುವನೊಮ್ಮೆ ನಿಮಿಷಕೆ | ನರನ ವಿರಹದ
ದುಃಖಸಾಗರದೊಳಗೆ ಸೈಗಡೆವ || ಪರಮಪುಷ್ಪಗಳ ಮಧುರವಚನೋ | ತ್ಕರಕೆ ತಿಳಿವನದೊಮ್ಮೆ ಪುನ
ರಪಿ | ಮರುಳಹನು ಫಲುಗುನಣನ ನೆನೆನೆನೆದರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫|| ಅರಸನಲಿ ಬೇರೊರಿ ಮಗುಳಂ | ಕುರಿ
ಸಿದುದು ಭೀಮನಲಿ ನಕುಲನ | ಲಿರಡುಮೂರಲೆಯಾಯ್ತು ಸಹದೇವನಲಿ ಕವಲೊಡೆದು || ಅರಸಿ
ಯಲಿ ಸಲೆ ಹೂತು ಕಾತು | ಬೃರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಶೋಕಲತೆ ತ | ತ್ಪರಿಕರದ ಕರಣಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬು
ಗೆಯ ಹರಹಿನಲಿ ||೧೬|| ಮರದನೋ ನಮ್ಮಿನಿಬರನು ದಿಟ | ಮರೆಯಲುಚಿತವಲೇ ಸುರೇಂದ್ರನ |
ಸೆರಗು ಸೋಂಕುವಸಲುಗೆಯುಂಟೇ ಮರ್ತ್ಯಜಾತಿಯಲಿ || ಉರುವಸುರಪದಸಾರಸಾಖ್ಯದೊ | ಳರಿಯ
ನೋ ನಮ್ಮಿ ಪ್ರವಾಸದಸೆರೆಗೆ ನರನಂಘ್ರಿಸನೆಂದವನೀಶ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೭|| ವಾಮನಯನಸ್ಪು
ರಣಪರಿಗತ | ವಾಮಬಾಹುಸ್ಸಂದವಾದುದು | ಭಾಮಿನಿಗೆ ಭೂಪತಿಗೆ ಚಲಿಸಿತು ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಲಿ ||

ವೈಮನಸ್ಯವೈಸನನಿರಸನ | ಕೇಮಹಾಶಕುನಂಗಳಿವೆ ಯೆಂ | ದಾಮಹೀಪತಿ ನೆನೆಯುತಿರ್ದನು ಫಲುಗು
ಣನ ಬರವೆ ||೧೮|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವೆ ಹಿಮದ ಹೊಯ್ಲಿನ | ಸರಸಿಜಕೆ ರವಿಯಂತೆ ತಿತಿರದ | ಸರಿದಲೆಯ
ವನದಲಿ ವಸಂತನ ಬರವಿನಂದದಲಿ | ಸುರವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಗಳ ನವ | ಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ ಭಾರತ |
ವರುಷಕಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥ ಬಂದನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೧೯|| ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕುಂತೀ | ಸೂನು
ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ಸುರ | ಮಾನಿನೀದನದಂಗವಟ್ಟದ ಪೂರ್ವಪರಿಮಳದ || ಆನನೇಂದುಗಳಾಭ
ರಣಮು | ಕ್ತಾನುಕೃತತಾರಾಮಯ್ಯಾಖ್ಯಾನ | ತಾನದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಮೆರೆವಮಹೇಂದ್ರಮಣಿ
ರಥವ ||೨೦|| ಅರದೀರಥವೆನುತ ತಿರುಗಿ ಮ | ಹೀರಮಣನಾಲಿಗಳು ಹರಿದ್ವು | ಭಾರಣೆಯ ಜನನ
ಯನಕೋಟಿಯ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ ಮಿಗಲು || ಭೂರಿಮಣಿರತ್ನಗಳ ಚಿಮ್ಮುವ | ಚಾರುಚಮರಿಯ ತುರಗನಿ
ಕರಗ | ಭೀರಹೇಷಾರವದಲಿಳಿದುದು ರಥ ಸುರೇಶ್ವರನ ||೨೧|| ರಥಮಹೇಂದ್ರನದೀತನಮ್ಮತಿ | ರಥನ
ಲಾ ನೆರೆ ನೋಂತು ಪಡೆದಳೊ | ಪೃಥ್ವಿಯನುತ ಕವಿದುದು ಮುನಿವ್ರಜ ಮಿಕ್ಕವರ ನಗುತ || ಮಧುತರಿ
ವುವವದಾನಲೋಕ | ಪ್ರಭುತದಿರುಪಯವೆಂಬಸುರಸಾ | ರಥಯ ನೆಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ನಗುತಿಳಿದನಾ
ರಥವ ||೨೨|| ಅರಸಕೇಳುಬಿನ್ನಲಿ ಧಾವೈನ | ಧರಣಿಪನ ರೋಮಶನ ಭೀಮನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಕೈಮುಗಿದರಗಿಮುನಿಜನಕೆ || ಹರಸಿದನು ಹೊರವಂಟನಕಲಾ | ದೈರನು ಮಧುರಪ್ರೀತಿವಚನ | ಸ್ಫುರದ
ಮಂದಸ್ನೇಹದಲಿ ನೋಡಿವನು ಪುಜನವ ||೨೩|| ಬಿಗಿದಗವಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯನ | ನುಗಿವವೋಮಾ
ಣಿಕ್ಕೈಮಣಿರ | ತ್ತಿಗಳ ರಹಿ ರಂಜನೆ ಸುರೇಶ್ವರನಿತ್ತ ಭೂಷಣವ || ತೆಗೆತೆಗೆದು ಯಮನಂದನಂಗಳೋ |
ಲಗಿಸಿ ಭೀಮಂಗಿತ್ತು ನಕುಲಾ | ದಿಗಳ ಮೈಯಲಿ ತೊಡಿಸಿದನು ಕೈಯಾರ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೪|| ಕರಸಿ
ಕಾಣಿಸಿದನು ಧನಂಜಯ | ಸುರಪತಿಯ ಸಾರಥಿಯನಮರೇ | ಸ್ವರವೆರೊಥದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸಕಲಶೋಭೆ
ಗಳ || ಅರಸನೊದಲಾದಖಿಳಜನಭೂ | ಸುರರು ಕಂಡರು ಮಾತಲಿಯ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಸಂಭಾವಿಸಿದನವನೀ
ಪತಿ ಸರಾಗದಲಿ ||೨೫|| ಕುಶಲವೇ ದೇವೇಂದ್ರನಾತನ | ಶಶಿವದನೆಯರು ಸುಖಿಗಳೇ ರಾಕ್ಷಸರು ವಶವ
ರ್ತಿಗಳೆ ನಿರ್ಜರನಗರಿ ನಿರ್ಭಯವೇ || ದೇಸೆಯವರು ಮೂಲೆಗಳವರು ಮ | ನಿನ್ನಸುವರೇ ಸುರಲೋಕಸು
ಖವನು | ವೈಸನಭರ ಭಂಗಿಸದಲೇ ಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೬|| ಭಜಸಿದೈ ಭರ್ಗನನು ಶಾಂಭವ | ಯಜನ
ಸಾರಸಮಾಧಿ ತಿವಪದ | ರಜವ ಬೆರಸಿತೆ ಬಗೆಯ ಕುಣಿ ತೆವರಾಯ್ತೆ ತಡಿದೆಗೆದು || ವಿಜಯಕಬ್ಬವು ಪಾರ್ಥ
ಕೃತಿಯಲಿ | ಯಜಡವಲ್ಲೆ ಲೆ ವೈರಿರಾಯರ | ಕುಜನತಾವಿಚ್ಛೇದಸಾಧ್ಯವೆ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೭|| ಜೀ
ಯಚಿತ್ತೈಸಿಂದ್ರನಲ್ಲ ಸಿಹಾಯವಾದನು ಶಿವನಕಾರು | ಜ್ಯಾಯುಧವೆ ಮಸೆದುದು ಸುರೇಂದ್ರಸ್ನೇಹಸಾ
ಣೆಯಲಿ || ಆಯಿತೇ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಶರ ಲೋ | ಕಾಯತರಿಗೇನೆಂಬನದು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ವಶವರ್ತಿ
ಯಾಯ್ತೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ | ೨೮ || ವರನ ಕರುಣಾಲಾಭ ಲೋಕೋ | ತ್ತರದ ಪರಿತೋಷದಲಿ ನಾನಿರೆ |
ಸುರಪ ಕಳುಹಿದನೀರಥವನೀವಿಮಳವಾತಲಿಯ || ಕರೆಸಿದನು ನಿಜನಗರಿಗಾನಿ | ಜರನಿಕರವಾಸತಿಯ ರಾ
ದಿ | ಕ್ವರಿವೃಥರು ಕೊಂಡಾಡಿತನ್ನನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಪಾಶುಪತಶರಭುವನದೂರ್ಧ್ವ | ಶ್ವಾಸ
ಕೃತಿಕೋವಿದನಲೇ ಚಿತ್ತೈಸಿಬಲ್ಲರಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾವ್ನಾ ಯದೇವೀಧಿಯಲಿ || ಅಶರವಲೇ ಸೇರಿತೆನಗೆಮಾ
ಹೇಳೆನಿಂದಲ್ಲಂದ ಬಳಿಕಸು | ರೇಶನತಿಮ್ಮನ್ನಿಸಿದನಮರಾವತಿಯೊಳೊಲವಿನಲಿ ||೩೦|| ಖ್ಯಾತಿವಡೆದನುತಿ

ವನ ಕಾರು | ಣ್ಯಾತಿಶಯಕಿದು ಫಲವೆ ಸಾಕಿ | ನ್ನೇತಕಿದು ರಾಜಸವಿಡಂಬವಿಕಾರಕುಚಿತವಲೇ ||
 ವೀತಿಹೋತ್ರಪರೇತಪತಿಪುರು | ಹೂತವರುಣಾದಿಗಳು ಕಾಂಡ | ವ್ರಾತದಲಿ ತೋಳೆದರು ಮನೋ
 ರಥಕಲಿತಕರ್ಡಮವ ||೩೧|| ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿದನು ತನುಪುಳ | ಕಾಳಿ ತಳಿತುದು ಹರುಷವಾರಿಗ |
 ಳಾಲಿಗಳ ಹೂಳಿದವು | ತೋಳಿದವಾಂತರವ್ಯಥೆಯ || ತೋಳ ಹಿಡಿದಳೆದಪ್ಪಿ ಪಾರ್ಥನ | ಬೋಳವಿಸಿ
 ದನು ಪೌರವಾನ್ವಯ | ಪಾಲಕನೆ ಯಂದರಸ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಫಲುಗುಣನ ||೩೨|| ಮುರಿದುದಿ
 ನ್ನೇನಹಿತ ಬಲ ಹಗೆ | ಹರಿದುದಿದ್ರೌಪದಿಯ ಮೌಳಿಗೆ | ಕರುಬಿದವರಿಗೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ಕೃತಾಂತ
 ನೋಲಗವ ||ಕರೆದನೇ ಕರುಣವನು ಹರಹರ | ಹೆರೆನೊಸಲ ಬಲುದೈವವಿನಿತರ | ಹೊರಿಗೆ ಗಡುಗಿನ
 ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||೩೩||

ಹ ನ್ನೇ ರ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ನರನಮರಲೋಕದ | ಕಾಲಕೇಯನಿವಾತಕವಚರ .

ಸೀಳ ಬಿಸುಟಂದವನು ಬಣ್ಣಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಧರ್ಮಜನರ್ಜುನನನುಪ | ಲಾಲಿಸಿದನುರೆ ಮುಳ್ಳಾಗಿ
 ದನು ಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ || ಹೇಳು ಪಾರ್ಥಕಪದಿಯಸ್ತ್ರ | ವ್ಯಾಳಸಂಗ್ರಹಣಪ್ರಪಂಚವ | ನಾಲಿ
 ಸುವೆನೆನೆ ನೃಪತಿಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಕಘೆಯ ||೧|| ಹರನ ಶರಲಾಭಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಿಗೆ | ಕರೆಸಿದನು ಸುರನಾಥ
 ರಾಗದ | ಲರುಹಲಾಸುರರಿಪುಗಳೂಳಿಗವನು ಸುರಾಚಾರ್ಯ || ಅರಿಗಳೆವಗೆ ನಿವಾತಕವಚರು
 ಸುರಪದವಿ ಸೋಪದ್ರವದನಿ | ಪೂರವಿದೆಂದು ರಹಸ್ಯದಲಿ ನನಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೨|| ತಿವನ ಶರ
 ನಿನಗಾಯ್ತು ನಿರ್ಜರ | ನಿವಹವಿದೆ ನಾಕಪಲಿ ಬಲುದಾ | ನವರು ವಿಲಗದಿ ವಿಚಿವೋದುದು ಸಗ್ಗ
 ಸೌಖ್ಯಫಲ || ಜವನಭಯ ಜೀವರಿಗೆ ದುರ್ಜನ | ರವಗಡವು ಸುಜನರಿಗೆ ತಮ ಶತಿ | ರವಿಗಳಿಗೆ ಮುನಿ
 ವಂತೆ ಬಳರಿದ ಯಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೩|| ಮದದ ನೆಲೆ ಕುಭದಿಕ್ಕಿ ಸೋಗಸಿನ | ಸದನ ಸೌಖ್ಯದ ಗರುಡಿ
 ಸೊಂಪಿನ | ಪದವಿ ಲೀಲೆಯ ತಾಣ ತಾಯ್ವನೆ ಕೇಳಮೇಳವದ || ಮದದ ಮಡು ಭೋಗೈಕನಿಧಿ
 ಸಂ | ಪದದ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮನೋರಥ | ದುದಯಗಿರಿ ಹಿಂದಿಸುದಿನವಮರಾವತೀನಗರ | ೪|| ಕಳವಳ
 ದನೆಲೆ ಭಯದ ಜನ್ಮ | ಸ್ಥಳ ವಿಷಾದದ ಹೇಟಿ ಖಾತಿಯ | ನಿಳಯ ಬೋಡಿಯ ಕಟಕ ಭಂಗದ
 ಸಂಭವಾಸ್ಥಾನ || ಅಳುಕಿನಂಗಡಿ ಹಳುವಿನಾಡುಂ | ಬೋಲ ನಿರೋಧದಶಲೆ ದುಗುಡದ | ಕಳನೆನಿಸಿ
 ತೀನಗರಿಯಾಗಲು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಸಿಡಿಲಕಾಲದೊಳೆರಗುವಂತಿರೆ | ಕಡಲಕಲ್ಪದೊಳುಕ್ಕು
 ವಂತಿರೆ | ಪೊಡವಿಯಾಕಸ್ಮಿಕದೊಳಿಳಿವಂತಿರೆ ರಸಾತಳಕೆ || ತುಡುಕುವುದು ರಕ್ಕಸರ ಭಯ ಹುಡಿ
 ಹುಡಿಯಹುದು ಸುರವಿಭವವೆನಗಿ | ಮೃಡಿಯುವವರು ನಿವಾತಕವಚರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||
 ಕೆತ್ತಕದ ತೆಗೆಯದು ಸುರಾಘದ | ಹೊತ್ತ ಸರಕೆಳಿಯದು ಸುಕಲ್ಪಿತ | ಮತ್ತಗಜರಥವಾಜಿ ತೆಗೆಯವು

ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ || ತೆತ್ತು ಹರಿಯದು ಕಾದಿ ರಣದಲಿ | ಸತ್ತು ಹಿಂಗದು ಸುರರ ಸತಿಯರು |
ತೋತ್ತಿರಾದರು ಖಳರ ಮನೆಗಳಿಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೨|| ಭಯದ ಬಾಹೆಯಲಪಸರದ ನಿ | ಶ್ವೇತದ
ದುಮ್ಮಾನದ ವಿಘಾತಿಯ | ಲಯದಲಾವಣಿಗೆಯ ವಿರಾಗದ ತಡಿಯ ಸಂಕಟದ || ಪಯದಪಾಡಿನ
ಹೃದಯಕಂಪದ | ನಯನದೊರತೆಯ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯ | ಜಯದ ಜೋಡಿನ ದೇವರಿಡೆ ನೋಡೆಂ
ದನಮರೇಂದ್ರ ||೩|| ಅವರುಪೇಕ್ಷೆಯ ಉಳಿವಿನಲಿ ನ | ಮೃವರ ಬೇಹಿನ ಸುಳಿವಿನಲಿ ಮೇ | ಣವರನ
ಳ್ಳುಕಿಸುವಾಧ್ಯವೈಕಕರ್ಮಗತಿಗಳಲಿ || ದಿವಿಜರಿಂದವರುಳಿದರಾದಾ | ನವರ ಮುದ್ರಿಸಿ ದೇವಲೋ
ಕಪ | ನವಗೆ ನಿರುಪದ್ರವದಲೆಡೆವಾಡೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೪|| ಹೈಹಸಾದವು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯವ |
ಗಾಹಿಸುವೊಡರಿಡೆನು ದೈತ್ಯರು | ಸಾಹಸಿಗರೇ ಸದೆವೆನೀ ಸುರಜನಕೆ ಹಿತವೆಹರೇ || ಆಹರಾಸ್ತ್ರದೊಳ
ಮರವೈರಿ | ವ್ಯೂಹಭಂಜನವಹುದು ನಿಷ್ಪ | | ತ್ಯೂಹನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಬಿನ್ನಿಸಿದನು ಸುರ
ಪತಿಗೆ ||೧೦|| ಈರಥವನೇ ಹೂಡಿಸಿದನೀ | ಸಾರಥಿಯ ಬೆಸಸಿದನು ಸುರಪರಿ | ವಾರ ನೇದದನೇಣಿ
ಸಲಳವೇ ಕೋಟಿಜಹ್ವೆಯಲಿ || ವಾರಣದ ಹಯರಥಸದಾತಿಯ | ಭಾರಣೆಗೆ ದಸೆ ನೇಯದಿಂದ್ರನ |
ವೀರಭಟರನ್ನೊಡನೆ ನೆರೆದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಹೋಬಿಗರು ಹರಿದರು ಸುರೇಂದ್ರನ |
ದಳದ ಮಾನ್ಯರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ದಿಗು | ವಳಯದಗಲದಲೊಲೆವಲಿತಚ್ಛತ್ರಚಮರಗಳ || ಜಲಧಿ ಜಲ
ಧಿಯ ಹಳಚಲಗದ | ವೈಶಿಷ್ಣವಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಯ ಡಾವರ | ಸೇದುದಸುರರ ಧಾರದ ಧೈರ್ಯವನರಸ
ಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಆಳು ನಡೆದುದು ಮುಂಗುಡಿಯ ಹರಿ | ಧಾಳಿ ನೂಕಿ ಹಿರಣ್ಯನಗುಯ | ಮೂಲೆ
ಗೈದಿತು ಹೊಯ್ದರಲ್ಲಿಯ ಬಿಡುಗಬಿಡ್ಕೆಟಿಯ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ ದನುಜಪು
ರೋಪಕಂಠದ | ಕೂಲವತಿಗಳ ತೀರದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಳೆಯವ ||೧೩|| ಅರಿಯದಾಪಟ್ಟಣವಿ
ದೇನೋ | ಹೊರಗೆ ಗಜಬಜವೆನೆ ಸುಪರ್ವರ | ಕುರುಹುಗಳನರಿದಮರರಿಪುಗಳು ಹರಿದರರಮನೆಗೆ ||
ಬಿರುಗಿಯ ಸುಮ್ಮಾನದಬ್ಬಿನ | ನೆರೆನಗೆಯ ನಯನಾಂಬುಗಳ ಖಳ | ನೆರಗಲತಿಸುಮ್ಮಾನವೇನೆಂದ
ಸುರ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೪|| ಜೀಯ ಬಲೆಗಳ ತೆಗೆಸು ನಡೆ ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನಿವೃದ್ಧಿಯ ಬೇಟೆಗೆ |
ರಾಯವ್ಯಗವೈತಂದವಿವಿ ನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ || ಹೋಯಿತಸುರರ ಕೈಯಹೊಸೆದಿರು | ಪಾಯ
ಪಾಯವಧಾರನಲು ಖಳ | ರಾಯ ಕೇಳುತ ವೈಗವದಾವುದೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೫|| ಜೋಡಿಸಿದ
ನಮರೇಂದ್ರನಮರರ | ವೇಡೆಯಾಯ್ತು ಹಿರಣ್ಯನಗರಿಗೆ | ಗಾಢಬಲರದೆ ಬಂದು ವರುಣಯಮಾಗ್ನು
ವಾಯುಗಳು || ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತಲಾ ಪರಿ | ಗಾಢವೈಗಗಣವಿಲ್ಲವಿದೆ ನಿ | ಮೂರ್ಛರನು
ಹಿಡಿತರಿಸುಯೆಂದನು ದೂತನೊಡೆಯಗೆ ||೧೬|| ಇವನ ಹೊಯ್ದಿಟವಾಯಕೊಯ್ತು | ಪ್ಲವನೆ ಸುರ
ಪತಿ ತಿವತಿವಾ ಸುರ | ರವಗಡಿಸುವರೆ ವೇಡೆಗಡ ಹೈರಣ್ಯನಗರಿಯಲಿ || ಇವನ ಸೀಳೆನೆ ಹೊರಗೆ
ಸುರಸೈ | ನೈವನು ಸೀಳಿದು ಬಳಿಕ ನಿನಿ | ನ್ನವನ ಮನವೊಲಿವಂತೆ ಮಾಡೆನೆ ಖಳನು ಖತಿಗೊಂಡ||
ಬಂದನೇ ಸುರರಾಯನಕಟಕ | ಟಂದು ಮುತ್ತಿತೆ ದಿವಿಜಗಣ ತರು | ಣೇಂದುಧರನೇ ತರಿಸಿದನೊ ತಿವ
ತಿವ ವಿಶೇಷವಲಾ || ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆ ತನಗೆ ಮೇಣಪು | ರಂದರನು ನಿರ್ನಾಮನೈಸಲೆ | ಯೆಂದು
ಬಿಟ್ಟನು ಚೂಣಿಯನು ಪುಟುಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ||೧೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ವೇಲಯ | ತಿರವನೊ

ಡೆದುಬ್ಬೇಳ್ವನುಸಾ | ಗರದವೂಲು ಪಿಡಿದೊದರಿ ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವಂಕದಲಿ || ಕರಿತುರಗರಥವಾ
 ಜಕಾಲಾ | ಕ್ಕರವಣಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಸುರರ | ದೊರೆಯ ಸನ್ನೆಗೆ ಸೂಳವಿಪನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ ||೧೯||
 ಕವಿದುದಸುರರ ಚೂಣಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಹಳಾ | ರವದ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ತುಂಬಿ
 ತು ಬಹಳಭೇರಿಗಳು || ರವಿಯನಾಕಾಶವ ದಿಗಂತವ | ತಿವಿಮ ಕೆದರುವಧೂಳಿ ತಿಮಿರಾ | ಣವ
 ವಲೈ ತ್ರೈಜಗವೆನಲು ಝೂಂಪಿಸಿದುದರಸೇನೆ ||೨೦|| ದಾನವರ ಧಕ್ಕಡತನವನದ | ನೇನನೆಂಬೆನು
 ಜೇಯ ತೂಳಿದ | ವಾನೆಗಳು ತರುಬಿದವು ತೇಜಗಳುರುಬಿದವು ತೇರು || ಆನಲಳವೇ ಭಟರ ಕರಸಂ |
 ಧಾನವನು ಬಲುಸರಳಸೂಟಿಯ | ಸೋನೆಯಲಿ ಜಗ ನನೆಯಿತನೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಖಳಸೇನೆ ||೨೧||
 ಮುರಿದುದಮರರ ಚೂಣಿ ದಾನವ | ರುರುಬೆಗಳುಕಿತು ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ
 ಗುಹ್ಯಕಾದಿಗಳು || ಹೊರಗೆ ವನವಿಧಿಯಲಿ ಕಾಹಿನ | ಕುರುವದಲಿ ಗೋಪುರದೊಳಾಕಿತು |
 ಸುರರು ಮುರಿದರು ಮೇಲುಗಾಳಗವಾದುದಸುರರಿಗೆ ||೨೨|| ಕೆಣಕಿದಸುರರ ಕೋಲುಗಟ್ಟಿತು | ಬಣ
 ಗುಸುರರೋಸರಿಸಿ ಭಾರಾಂ | ಕಣವನೆನ್ನಿ ದಿರಿನಲಿ ಸುಭಟರು ಸೂಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ರಣವನದನೇನೆಂ
 ಬೆನ್ನೆ ಧಾ | ರಣಿಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಸ್ತಾ | ರಣನಿಗುರ್ಗಣೆ ವಿಗಡಿಸಿತು ವಿಬುಧರ ವಿಡಾಯಿ
 ಗಳ ||೨೩|| ಬಳಿಕ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನೀವಾ | ತಳಿವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು ಚೂಣಿಯ | ಬಲಸಮುದ್ರದ
 ಮಧ್ಯದಲಿ ಮುಳುಗಿತು ವರೂಥವಿದು || ಬಲದಲೆಚ್ಚನು ಹಿಂದುಮುಂದೆ | ಟ್ಟಳಿಸಿದೊಡೆನಿಟ್ಟೂರಿಸಿ
 ದೆನು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದವರ ಮುಂದೆನು ವಾಮಭಾಗದಲಿ ||೨೪|| ಕೆಟ್ಟುದಹಿತರ ಚೂಣಿ
 ರಿಪುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ನುಗ್ಗಾ ಯ್ದು ದಿವಿಜರ | ಧಟ್ಟಿನಲಿ ಬೊಬ್ಬಾಟವಾಯ್ದು ಗಭೀರಭೇರಿಗಳು ||
 ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಸುರಸುಭಟರು | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಕೂಡೆ ಹೆಣ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟು ದುರೆಯನಲರುಣಜಲ
 ನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ ||೨೫|| ನೂಕಿ ದೈತ್ಯರ ಚೂಣಿಯನು ಮುರ | ದಾಕಿ ದುರ್ಗವ ಹೊಗಿಸಿಬೆನು ಸ |
 ವ್ಯಾಕುಲರು ಸೂಸಿದರು ಭಯವ ನಿವಾತಕವಚಂಗೆ || ಆಕೆವಾಳರು ಜೇಯ ನಮ್ಮ ದಿ | ವಾಕಸರ ಪರಿ
 ಯಲ್ಲ ಯುದ್ಧ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಂಟೆಂದೆನ್ನ ದೂರಿದರು ||೨೬|| ಕೇಳಿದನು ಕಡುಗೋಪದಲಿ
 ಸಿಡಿ | ಲೇಳಿಗೆಯಲೆದ್ದನು ಸುರೇಂದ್ರಗೆ | ಮೇಲುಗಾಳಗವೇ ಸುಪರ್ವರು ನಮ್ಮಸದವರಲೇ || ಕಾಲ
 ಗತಿಯೋ ಮೇಣ್ಣುಪರ್ದಿಯ | ಕೀಲಕವೊ ರವಿಯೊಡನೆ ತಮ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿತೇ ತಿವತಿವಾಯನುತ
 ಸುರಹಲುಮೊರದ ||೨೭|| ಭಟರ ಬರಹೇಳೋ ಸುರೇಂದ್ರನ | ಕಟಕವಿಕ್ಕಿದವೇಡೆಯಲಿ ಲಟ | ಕಟ
 ಸುತಿದೆ ದಾನವರು ಮಾನಚ್ಯುತಿಯ ಮನ್ನಿಸದೆ || ನಿಟಲನಯನನೇಳಿಸುವಚಾ | ವಟಿಯರಾವೆಡೆ
 ಚದುರರಣಲಂ | ಷಟರ ಬರಹೇಳನುತ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಮರಾರಿ ||೨೮|| ನೆರೆದುದಸುರರ ಕಾಲಕೂ
 ಟದ | ಕರುವಿನೆರಕವ್ರೊ ಸಿಡಿಲ ದಳ್ಳುರ | ತಿರುಳದಡ್ಡಿಯೊ ವಿಲಯಭೈರವನುಬ್ಬಟೆಯ ಪಡೆಯೋ
 ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆಯವದಿರ | ಗರುಡಿಯೋ ಗಾಡಾಯ್ಲತೇಜದ | ದುರುಳದಾನವಭಟರು ಬಂದು
 ದು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨೯|| ನೆರೆದಿರೈ ಪರಿಭವದ ನೆಲೆಯಲಿ | ನೆರೆದಿರೈ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಸತಿಯಲಿ |
 ನೆರೆದಿರೈ ಸಲೆ ಹೊರವಿರೈ ದುಷ್ಕೃತಿಯಲೊಡಲ-ಗಳ || ಸುರರಲೇ ನೀಮ್ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರ | ಕುರುಳ
 ಕೈದೊಳಸಿಂಗೆ ಮಿಗೆ ಕಾ | ತರಿಸುತಿದೆ ವಾಸವನೊಡನೆ ವಾಸಿಗಳ ಬಿಡಿಯೆಂದ ||೩೦|| ಜೇಯ ಖಾತಿಯ

ದೇಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾಯನರಸಿಯ ನಿನ್ನು ತೋತ್ತಿರ | ಲಾಯದಲಿ ತೋರುವೆವು ತಾತಾ ವೀಳಯವೆನೆ
ನುತ || ಹಾಯಿದರು ತಮತಮಗೆ ಮುಂಗುಡಿ | ದಾಯದಲಿ ಭಟ್ಟಿಸುವನಿಸ್ಸಾ | ಛಾಯತದ ಬಹುವಿಧ
ದವಾಡ್ಯದ ಲಳಿಯು ಲಗ್ನೆಯಲಿ || ೩೧ || ಒಡೆದುದಿಳೆಯೆನೆ ಸಮವಿಷಮದುರಿಗಡಲು ಶಿವತಿವಯೆನೆ ನಿಹಾ
ರದ | ದಡಿಗದಾನವರೈದಿ ಕವಿದುದು ಕೆದರಿ ಸುರಬಲವ || ಫಢಫಡಿರಾಗಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನ | ತುಡುಕ
ಹೇಳಾ ಕಾಲವಿದಲಾ | ತೋಡರೆನುತ ಹೊಯ್ದರುಬಿಡಸುರರು ಸುರರ ಸಂದಣಿಯ || ೩೨ || ಮುರಿದುದ
ಮರರು ಮತ್ತೆ ಬೋಬ್ಬಿರಿ | ದುರುಬಿದನು ಹೆಸರೆನಿಸಿದಸುರರ | ತರಿದನದರೊಳು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ
ನೈಂದ್ರಬಾಣದಲಿ || ಹರಿದುದಮರಾರಿಗಳು ಕೋಟಿಯ | ಹೊರಗೆ ಸುರಬಲವೌಕಿಬಿಟ್ಟುದು | ತುರಗಿ
ತಮರರು ಖಳನ ದುರ್ಗದತುದಿಯ ತೆನೆಗಳಲಿ || ೩೩ || ಎಲೆಲೆ ಸುರಪತಿಯಾಳು ಕೋಟಿಯ | ನಿಳಿಯು
ತದೆ ನಡೆಯೆನುತ ದಾನವ | ರುಲಿದು ಕವಿದುದು ಖಾತಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಭಾಷೆಗಳ ಕೊಡುತ || ತಲೆಯ
ಹೊಯ್ದ ಡಗೆಡಹು ಸುರಪನ | ಲಲನೆಯರ ಮುಂದಣವಿಕಾರಿಗ | ಳೆಲವೊ ಸರಿಯೋ ಪೂತು ಮರು
ಯನುತ್ಯದಿದರು ಭಟರು || ೩೪ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜಯ ಬಳಿಕಾ ದಾನವಾಧಿಪರುಬೈಯನು ಸು | ಮ್ಮಾನ
ವನು ತರಹರಿಸಲಳವೇ ಖಳರ ಘಲ್ಲಣಿಯ || ಮೈನತೇಯನ ಪಕ್ಷಗತಪನ | ಮಾನನಂತಿರೆ ಭಟರ
ಸುಯ್ಯನ ಲಾನಿರೂಢಿಯಸುರರು ಹಾರಿತು ಸೂಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ೩೫ || ತೋರುತೋರಮರೇಂದ್ರನಾವೆಡೆ
ತೋರಿಸೈರಾವತವೆದತ್ತಲು | ತೋರಿಸುಚ್ಚೈಶ್ರವವನೆಲ್ಲಿಹರಗ್ನಿಯಮಗವರು || ತೋರಿರೈಕೈಗುಣ
ವನಸುರರ | ಗಾರುಗೆದರದಗರ್ವಿತರ ಮೈ | ದೋರಹೇಳಾ ಕಾಣಬಹುದೆನುತುರುಬಿದರ ಭಟರು || ೩೬ ||
ಕರೆದರವದಿರು ಕಲ್ಪಮೇಘದ | ಬಿರುವಳೆಯವೊಲು ಸರಳನನಿತುವ | ತರಿದು ತೆತ್ತಿಸಿದನು ತದಂಗೋ
ಪಾಂಗದಲಿ ಶರವ || ಅರಿಯರೆನ್ನುನು ಶಕ್ರನೆಂದೇ | ತರುಬಿದಿಜ್ಜಂಡಲವ ಮುಸುಕಿದ | ರಿರಿತಕಂಜದದಿ
ಟ್ಟನಾವನು ಸುರರ ಭಟ್ಟಿನಲಿ || ೩೭ || ರುಗರುಗಿಪಪಾಣಾಗ್ನಿ ಭುಗುಭುಗು | ಭುಗಿಲೆನಲು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತ
ತಿಯಲಿ | ಹೊಗೆಯ ತೋರಿಸಿದನು ಚತುರ್ಧಶಭುವನ ಭವನದಲಿ || ವಿಗಡರದ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಲೋಟಿಸಿ |
ಮೆಗುಚಿದರು ಮದ್ಯಾಣಮುಹಮೆಯನೊಗಡಿಸಿತು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಾಲಾಂತಕರಿಗಾಸಮರ || ೩೮ || ದೊರೆಗಳೇ
ರಿತು ರಥತುರಂಗಮ | ಕರಿಗಳಲಿ ಕಾಲಾಳ ಬಿಂಕವ | ನರಸ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯನಾಸುರಕರ್ಮಕಲಹವಲೇ ||
ಸರಿಗರೆದ್ದುದು ಮೂರುಕೋಟಿಯ | ಸುರರು ಸರಿಗಳಲಿಟ್ಟುರಶನಿಯ | ಶರದಲೆಡೆಯಲಿ ತರುಬಿದರು
ಕೈಸೋತುದನೆಗೆಂದ || ೩೯ || ಲಟಕಟಿಸುವಾಮೂರುಕೋಟಿಯ | ಭಟರು ಕರೆದರು ಕಲುವಳೆಯನು |
ಬೃಟಿಯನದನೆಂಬೆನೆವದಿರ ಸಮರಸಂಭ್ರಮವ || ಕುಟಲಕದನದೊಳೊಡಗಿತದು ಕಲು | ಗುಟಕ
ಶರಶತಕೋಟಿಯಲಿ ಪಡಿ | ಭಟಬಲವ ಬೆದರಿಸಿದೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೦ || ತೆರಳದವದಿರ, ಹೂಡಿ
ದರು ದ | ಳ್ಳುರಿಯಧಾರೆಯಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ | ನರಸ ಹೊಗೆದುದು ಭುವನ ಹೊಯ್ದುದು ರುಳ ಜಗ
ತ್ತಯವಾ || ಸರಕುದೆಗೆದುದು ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ | ಧರಧರದಜಗವಿಂದ್ರಸಾರಥಿ | ಜರಿದು ಜವಗುಂದಿ
ದನು ಝಾಡಿಸುವನಲನುಬೈಯಲಿ || ಸಾರಥಿಯ ಸಂತೈಸಿ ತೇರಿನ | ವಾರುವಂಗಳ ನೇಣನೋಜಿಯೊ
ಳೋರಣಿಸಿ ಸಂವರಿಸಿ ರಥವನು ವರುಣಬಾಣದಲಿ || ವಾರಿಧಿಯ ಕೆದರಿದನು ಕೆಟ್ಟವು | ಭೂರಿಗಡಗಳು
ಮಾರುತನಕ್ಕೆ | ವಾರ ಕುಂದಿದುದಸುರಮುಖದನಲಾಸ್ತ್ರಪರಿಹರಿಸಿ || ೪೧ || ಅವರು ಮಗುಳೆಚ್ಚರು

ತಿಲೀಮುಖ | ದವಯವದೊಳುಬೈದ್ದು ಗಿರಿಗಳು | ಕವಿಯೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದೆನು ಭಾರಿಯವಜ್ರಬಾಣ
 ದಲಿ||ಅವರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರ ದಲಿ ಕೆತ್ತರು|ಭುವನನಯನದ ಕದವನಾಗಳೆ|ರವಿಯಶರದಲಿ ಮುರಿದೆನಗುಳಿ
 ಯನರಸಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಬಳಿಕ ಸುರಿದರು ಹಾವುಗಳ ಹೆ | ಮ್ಮಳೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಗರುಡಬಾಣವ | ಸುಳಿ
 ಸಿದನು ಬಳಿಕಾದುದರ್ಧಗ್ರಾಸವಾಶರಕೆ || ಉಲಿದು ದನುಜರು ಮತ್ತೆ ಕಂಡದ | ಮಳೆಯ ಕರೆದರು
 ಮರಳಿ ಜಲಧಿಯ | ತುಳುಕಿದನು ತೊಡಕಾಯ್ತು ಸಾರಥಿ ಮತ್ತೆ ಬಸವಳಿದ ||೪೪|| ಸಾರಥಿತ್ವದ
 ಕೈಮೆ ತಪ್ಪ್ರತಿ | ಕಾರಶರಸಂಧಾನವೆರಡರ | ಭಾರ ಬಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ದನುಜರ ಮೂರುಕೋಟಿ
 ಯದು || ಧೀರರಾತ್ಮಸ್ತುತಿಗೆ ನಾಚದ | ರಾರು ಜೀಯ ಮಹಾಹವದವಿ | ಸ್ತಾರವನು ಮಾತಳಿಯ
 ಕೈಯಲಿ ಚಿತ್ತವಿಸಿಯೆಂದ ||೪೫|| ತೊಡಚಿದನು ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ಹುರಿ | ಯೋಡೆದುದಸುರರು
 ಮಲೆತವರನಿ | ಕೃಡಿಯ ಮಾಡಿತು ಬಂದುದಳಿವು ನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ || ಕಡುಹಿನಿಂದ್ರಾಗ್ನಿಯವಾ
 ರುಣ | ದಡಬಳಿಗರನು ಬಾಚಿದವು ಬರ | ಸಿಡಿಲ ಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಳಚಿದವಸುರಬಲದಸುವ ||೪೬||
 ಕಾಳದನುಜರು ಮೂರುಕೋಟಿಯೊ | ಕಾಳುಳಿಯದಕ್ಕಾಡಿತಮೆರರ | ಸೂಳೆಯರ ಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟುದ
 ರಿನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ || ಧೂಳಿಪೂವಾಯಿತು ಹಿರಣ್ಯಪು | ರಾಲಯದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಮರಳಿದು | ಕಾಳಿ
 ಕೇಯರ ಪುರಕೆ ಬಂದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಕೆರಳಿತಲ್ಲಿ ನಿವಾತಕವಚರ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯ
 ಕೇಳಿದಸುರರು | ಪುರದ ಬಾಹೆಯೊಳಡ್ಡ ಹಾಯ್ದರು ತರುಬಿದರು ರಥವ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸವದಿರಲಿ
 ಪರಿ | ಪರಿಯಮಾಯಾರಚನೆ ರಂಜಿಸಿ | ತೆರಡುಸಾವಿರ ಮಡಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ ||೪೮||
 ಬೀಸಿದರು ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮ | ಹಾಸಮುದ್ರದ ನೊಕುತೆರೆಯಲಿ | ಬೇಸರಿಸಿದರು ಹರಿದರವನಿಯ
 ಲಗ್ನಿರೂಪಾಗಿ || ಅಸುರದ ತಮವಾಗಿ ರವಿಶತ | ದಾಸರಿನ ಜಿಸಿಲಾಗಿ ಮಾಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೋ
 ಹಿಸುವರದನೆಂಬಣ್ಣಿ ಸುವನೆಂದ ||೪೯|| ಘೋರತರವದು ಬಳಿಕ ದುಷ್ಟ್ರತಿ | ಕಾರವಿತರರಿಗಿಂದು
 ಮೌಳಿಯ | ಸಾರತರಕೃಪೆಯಾಯ್ತಲೇ ಸರಹಸ್ಯಸಾಂಗದಲಿ || ಭಾರಿಸಿದುದಾವಂಗದಲಿ ಮಾ |
 ಯಾರಚನೆಯಾವಿಧದಲಾವಾ | ಯಾರಚನೆಯನು ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟಿನು ತಿಲಿದಲಿ ಖಳರ ||೫೦|| ಮುರಿ
 ದುದಸುರರ ಮಾಯೆ ಕಾಹಿನೊ | ಕೆರೆದರಸದವೊಲವರು ನಿಜದಲಿ | ತರುಬಿ ನಿಂದರು ತೊಳಿದರು
 ಗಜಹಯರಥೌಘದಲಿ || ತರಿದವುಗಿದವು ತುಂಡಿಸಿದವು | ದೆರಗಿದವು ಸೀಳಿದವು ಕೊಯ್ದವು | ಕೊರೆದು
 ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವು ನಿಮಿಷಕೆ ಕರವರಿವ್ರಜವ ||೫೧|| ಜೀಯ ವಿಗಡಬ್ರಹ್ಮಶರವಿಂ | ದಾಯುಧದ ಮುಂ
 ಗುಡಿಯಲಿರಿದುದು | ಮಾಯಕಾರ ಮೋಹರವನುಬ್ಬಟಿ ಚತುರ್ಬಲವ || ಹೋಯಿತಸುರರ ಸೇನೆ ಸರಿ
 ದುದು | ನಾಯಕರು ನಾನಾದಿಗಂತ | ಸ್ಥಾಯಿಗಳು ಸಗ್ಗಾದಿಭೋಗಕೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೫೨||
 ಕಡುಹುವಗ್ಗ ದಕಾಲಕೇಯರ | ಗಡಣವಡಗಿತು ಸುರರ ಬಲುಸರೆ | ಬಿಡಿಸಿದವು ಬಳಿಕಾಯ್ತು
 ಕಡುಸುಮ್ಮಾನ ಸುರಕುಲಕೆ || ಬಡೆದುದಿಳೆಯನೆ ಬಾಹುವಿನ ಬಿರು | ನುಡಿಯ ಕೈಗಳ ತುದಿವೆರಳ
 ಬೊ | ಬೈಡಿಕಗಳ ಸುರಭಟರು ಹರಿದರು ಮುಂದೆ ಸುರಪುರಕೆ ||೫೩|| ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯನು
 ಖೋಡಿಯೇ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತಲೇ ನಿ | ನಟ್ಟಸಸಿ ಸುರಕುಜವಲೇ ಕೊಡದೇ ಮನ್ನೋ
 ರಥವ || ಕಟ್ಟುದಹಿತನಿವಾತಕವಚರ | ಥಟ್ಟು ಹುಡಿ ಯಾಯಿತ್ತುದನುಜರ | ಹುಟ್ಟುವುರಿದುದು

ಜೇಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಿಂದ್ರಂಗಿ ||೫೪|| ಕೋಟೆಯರ ನಗರಿಯಲಿ ದು | ವ್ಯಾಳಿಸಿತಲೇ ಮೃತ್ಯು
 ದಿವಿಜರ | ಸೊಳೆಯರು ಸರೆಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರ || ಕಾಲ ಸಂಕಲೆ ಕಡಿದವಾಖಳ | ರೊಳಿ
 ಗಕೆ ಕಡೆಯುಯ್ತು ಸುರಪುರ | ಧಾಳುವೇ ಕಾಹು ತೆಗೆಯಲಿ ಯೆಂದರಾಚರರು ||೫೫|| ಪುರದ
 ಬಾಹೆಯ ಕೋರಡಿಯ ಸಂ | ವರಣೆ ತೆಗೆಯ ನಿರ್ಭಯದಿ ಸಂ | ಚರಿಸುವುದು ನಂದನದೊಳಗೆ
 ನಿಮ್ಮಡಿಯರಾಣಿಯರು || ತರತರದ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಹಿನ | ಸುರಭರು ಸುಖನಿಜೈಯಲಿ | ನಿರುತ
 ನಿಜನಿಳಯದೊಳಗೆಂದುದು ಸುರಜನವ್ರಾತ ||೫೬|| ಕೇಳಿದನು ಹರುಷಾಶ್ರು ಹೊದಿಸಿದ | ವಾಲಿಗಳ
 ಸಾವಿರವನುಬ್ಬಿದ | ಮೇಲಮದದ ಸರೋಸುಪುಳಕದ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಬಾಲೆಯರ ಬರಹೇಳು
 ರತುನನಿ | ವಾಲಿಗಳ ತರಹೇಳೆನಂತ ಸುರ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣನೆದ್ದನು ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ ||೫೭||
 ಕವಿದುದಮರವ್ರಾತ ಕಾಂತಾ | ನಿವಹ ಹೊರವಂಟುದು ಸುರೇಂದ್ರನ | ಭವನದಲಿ ಗುಡಿ ನೆಗಹಿತಮ
 ರಾವತಿಯ ಚಕದಲಿ || ತವತವಗೆ ತನಿವರಿವಜನದು | ತನ್ನವನದನೇನೆಂಬೆನಂದಿನ | ದಿವಸದೊಸಗೆಯನ
 ಮರಲೋಕದೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ಇದಿರು ಬಂದನು ಪದಯುಗದಲೆರ | ಗದೊಡೆಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು
 ಸುಮ್ಮಾ | ನದ ಸಗಾಢವನೇನನೆಂಬೆನು ಸಾವಿರಾಲಿಗಳ || ಹೊದರಿನಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಮಿಗೆ ನಾ |
 ದಿದನು ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳಲೆನ್ನು | ಭೃದಯವೇ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷಕೃಪೆಯಿಂದ ||೫೯|| ಸುರ
 ರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸುರಮುನಿ | ವರರ ಪರಮಾಶೀರ್ವಚೋವಿ | ಸ್ತರಕೆ ಫಲವಿದಲಾ ಭವತ್ಕರು
 ಣಾಂಬಕಾಲೋಕ || ಅರಿಸುಭಟಸಂತೋಷಮಯಸಾ | ಗರವ ಸುರಿಯನೆ ಸರಳು ವಡಬ | ಸ್ಫುರಣ
 ಮೇಘಜ್ವಾಲೆ ಜಾಲಕರಾಳಜಹ್ವೆಯಲಿ ||೬೦|| ಲೇಸುಮಾಡಿದ ಸಾಕವನು ಖಳ | ರೀಸುದಿವಸ ವಿಭಾ
 ಡಿಸಿದರೆ ಸು | ರೇಶನಾಪತ್ತಾಪನಿರ್ವಾಪಣವ ರಚಿಸಿದಲಾ || ಈಸುಪುಣ್ಯೋದಯಕೆ ಪೂರ್ವಮ |
 ಹೀಶಕುಲ ನೋಂತುದು ಯೆನುತ ಸಂ | ತೋಷಮಯಜಲಧಿಯಲಿ ತೇಂಕಾಡಿದನು ಯಮಸೂನು ||೬೧||
 ಹೊಗಳಿ ನಿಲ್ಲದು ಜಹ್ವೆ ತೆಕ್ಕೆಯ | ಸೊಗಸಿನಲಿ ಮೈದಳೆಯದೀಕ್ಷಣ | ಯುಗಳ ಬೀಯದು ನೋಡಿ
 ಪಾರ್ಥನ ಮಾತ ಸವಿಸವಿದು || ತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲದು ಕರ್ಣಯುಗ ಸುರ | ನಗರಿಯುತ್ತಮಗಂಧಭರದಲಿ |
 ಮುಗಿಯದರಸನ ಗಂಧವಹವವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೨|| ನೃಪನ ಮೊದವನು ಭೀಮಸೇನನ | ವಿಪುಳ
 ಸುಮ್ಮಾನವನು ನಕುಲನ | ಚಪಲಮೊದವನು ಪುಳಕವನು ಸಹದೇವನವಯವದ || ದ್ರುಪದಸುತೆಯು
 ತನ್ನವ ಮುನಿಜನ | ದಪಗತಗ್ಲಾನಿಯನು ಪುಜನ | ದುಪಚಿತಾನಂದವನು ಬಣ್ಣಿ ಸಲರಿದು ತನಗೆಂದ ||
 ತಿವನ ಘಾಟದ ಶರ ಚತುರ್ದಶ | ಭುವನಭಂಜನವಿದು ಮದೀಯಾ | ಹವಕೆ ಹೂಣಿಗವಾಯ್ತುಲಾಹೇ
 ರಾಳಸುಕೃತವಿದು || ಎವಗೆ ತೋರಿಸಬೇಹುದೀಶಾಂ ಭವಮಹಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಧಕೇಳಿ | ವಿವರಣವಕಾಬ
 ತಿಯಾಯ್ತೆಂದನು ಧನಂಜಯಗೆ || ಜೇಯ ನಿಮ್ಮತೆಯನು ಶಂಭುವಿ | ಸಾಯುಧದಲೇ ಸಲಿಸಿದ
 ಪೆನಾ | ಗ್ನೇಯವಾರುಣವೈಂದ್ರಕೌಬೇರಾಸ್ತ್ರಕೃತಲವ || ಆಯತವ ತೋರಿಸುವೆನೀಗಳ | ಸಾಯ
 ತಪ್ಪು ರವಿತುರಗರಾಜಗೆ | ಲಾಯ ನೀಡಿತು ಪಶ್ಚಿ ಮಾಶಾಗರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ||೬೩|| ಅರಸ ಕಳುಹಿದ
 ನಿಂದ್ರಸೂತನ | ನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಧನಂಜಯ | ವರಸಿ ಪಣಸದ್ದ ಚಾಕಿಗೆಯಲಿ ಮುನೀಂದ್ರಮೇ

ಳದಲಿ || ಅರಸಿ ಬಣ್ಣದಸೊಡರ ಬಲಿದಳು | ಹರಸಿದರು ಮುನಿವಧುಗಳಕ್ಷತೆ | ವರಸಿ ಗದುಗಿನ ವೀರ
ನಾರಾಯಣನಮ್ಮೆದನನ ||೬೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೬೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ

ಸೂತನೆ|| ಅಡವಿಯಲಿ ಧನಿಭೋಗದಲಿ ಬಿಗಿ | ವಡೆನು ಬಳಲಿದಭೀಮಸೇನನ |
ಬಿಡಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ಧರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವೇದದ | ಪಾಳಿಯುಚ್ಚರಣೆಯಲಿ
ತತ್ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪವೆನೆ || ಮೇಳವಿಸಿತರುಣಾಂಶು ಪೂರ್ವದಿ | ಶಾಲತಾಂಗಿಯ ಮಂಡನೋಚಿತ
ಮಾಳಿಮಾಣಿಕವೆನಲು ಮೆಲೆದುದು ಬಿಂಬ ದಿನಮಾಣಿಯ ||೧|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೆದ್ದನು | ವರವೈ
ಕೋದರನರ್ಜುನನ ದೈಗು | ಸರಸಿರುಹವರಳಿದವು ಮಾದ್ರಿಸುತರು ಮೈಮುಲ್ಕದು || ಹರಿಯ ನೆನೆ
ವರು ನಿಂದ್ರೆ ತಿಳಿದುದು | ಪರಿಜನಕೆ ಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದು | ತರಣಿಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಸತ್ಕೃತಿಜಪಸಮಾ
ಧಿಯಲಿ ||೨|| ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಯಮನಂ | ದನನ ಚರಣಕ್ಕೆ ರಗ ಶಂಭುವ | ನೆನೆದ ಗವಸ
ಣಿಗೆಯಲಿ ತೆಗೆದನು ಗರುವಗಾಂಡಿವವ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ಕೊಪ್ಪಿನಲಿ ಸಿಂ | ಜನಿಯ ಸಿಕ್ಕಿದನಳ್ಳಿರಿದು
ಮಾ | ದರ್ನಿ ದಿಗಂತದಲೊಡರಲೊಡರಿಸಿದನು ಮಹಾಧನುವ ||೩|| ಘೋರತರಲಯಭೈರವನ ಹುಂ
ಕಾರವೋ ಸಂಹಾರಸುತಿಯೋಂ | ಕಾರವೋ ಕಲ್ಪಾಂತತಾಂಡವವೇದಪಂಡಿತನ || ಅರುಭಟೆಯೋ
ಮೇಣ್ಣಿ ವಿಕ್ರಮ | ವೀರಪದಭಿನಮ್ಮಬ್ಜಜಾಂಡಕ | ಲೋರವವೆನೆ ಮೆರೆದುದರ್ಜುನಚಾಪಕುಂ
ಕಾರ ||೪|| ಏನಿದದ್ಭುತರವೆನುತ ಮೈಮಾನಿಕಳು ನೆ | ಗಡುಗಿದರು ಗ | ವಾನುನಯಗತವಾಯ್ತಲೇ
ಸುರಪುರದ ಗರುವರಿಗೆ || ಅನಿರುತಿಯಮವರುಣವಾಯ ಕೈ | ಶಾನುಧನದಮಹೇಶ್ವರತರ | ಲಾನೆ
ಯಲಿ ಹೊರವೆಂಟನೆಂಬರಗತಿಯಲಮರೇಂದ್ರ ||೫|| ಮೆರೆದುದಭ್ರದೊಳಮರಗಣಮುನಿ | ವರರುಸ
ಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳೆರಡುವಂಕವ ಹೊದ್ದಿದರು | ರಿತನಯನೆಡಬಲವ || ತರನಿಕರಗಿರಿನಿಚಯ
ವಲ್ಲಿಯ | ಪರಿಜನವು ತರುಬಿದುದು ನನಗದ | ನೆರಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಳಲವೆ ನರನ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಸ್ತಾಪಕವ ||೬||
ಮೊದಲೊಳನಲಮಹಾಸ್ತ್ರವನು ಹೂ | ಡಿದನು ಹು | ಮದು ಭುವನದಿಕ್ಕುಗ | ಳೊದರಿದವು ಪಂಠಿ
ಸಿತು ರವಿರಥ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ಉದಧಿಯುದ್ಧಯ ತರೆಯ ಗಂಟಿ | ಕ್ಕಿದವು ಹರಹರ ಹೇಳಬಾ
ರದ | ಹೊದರು ಹೊದಿಸಿತ್ತು ಕೀಳು ಮೇಲಣ ಜಗದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ||೭|| ಅಹಹ ಬೆಂದುದು ಭುವನವಿದು
ವಿ | ಗ್ರಹದ ಸಮಯವೆ ತಮ್ಮಲೀಲೆಗೆ | ಕುಹಕಮತಿಗಳು ತಂದರೈ ತ್ರೈಜಗಕೆ ತಲ್ಲಣವ || ರಹವಿದೇ

ನೆಂದಭ್ರತಳದಿಂ । ಮಹಿಗೆ ಬಂದನು ದೇವಮುನಿ ದುಸ್ಸಹವಿದೇನೈ ಪಾರ್ಥ ಹೋಹೋ ಸಾಕುಸಾ
ಕೆಂದ ॥೯॥ ತೊಡಚಿದಿರು ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವಿದು ಬಾ । ಯ್ಗಡಿಯನಿದು ನಿಮಿಷದಲಿ ಭುವನವ । ನಡು
ಗಿ ತಣಿಯದಿದೊಂದು ಮತ್ತೀಶಾಂಭವಾದಿಗಳ ॥ ತೊಡಚಿದೊಡೆ ಸಂಹಾರಸಮಯವ । ನೆಡೆಯಲನು
ಭವಿಸುವುದು ಜಗವಿದುಕಡಿಸದಿರು ಕಡಿಸದಿರು ತೆಗೆತೆಗೆಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೯॥ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತೊಡಚು
ವೊಡೆ ನಿ । ಲಕ್ಷ್ಯಶರವೇ ನೀನುಪಾರ್ಜಸಿ । ದಕ್ಷಯವಲೇ ಪಾರ್ಥ ಗಣನೆಯ ಗುತ್ತಿ ನಂಬುಗಳೇ ॥ ತಿಕ್ಷ
ರಕ್ಷೆಗೆ ಬಾಣವೊಂದೇ । ಲಕ್ಷ್ಯವಿದು ನೀನರಿಯದುದಕೆ ವಿ । ಲಕ್ಷ್ಯನಾದೆನು ನಾನೆನುತ ಮುನಿನುಡಿದನ
ಜುಫನೆಗೆ ॥೧೦॥ ಹರ ಮಹಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಲೀಲೆಯ । ನರಸನೋಡಲುಬೇಡುದಾದರೆ । ಬೆರಸು
ವುದು, ತತ್ಸಮಯ ಸ್ಮರಿಸು ನೃಪನ ಕಣುಮನವ ॥ ಹೊರೆವಹೇರಾಳದ ಮಹಾಸಂ । ಗರವಹುದು
ಮುಂದಣಕಥಾವಿ । ಸ್ತರವ ವಿರಚಿಸಬಾರದೆನುಚಿತವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೧॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಾರದನ
ನುಡಿ । ಗುರುತರದಲೀಪಾರ್ಥನಾಬಿಲು । ದಿರುವ ಮಗುಳಿಳುಹಿದನು ಮುನಿಪನ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುತ ॥
ಹರೆದುದಮರರಮೇಲೆ ನೋಡುವ । ನೆರವಿ ದಿಗುಪಾಲಕರು ನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆ ಸರಿದರು ದೇವಮುನಿ
ಹಾಯಿದನು ಗಗನದಲಿ ॥೧೨॥ ಇವರು ಕಾವ್ಯಕಕಾಸನವನನು । ಭವಿಸಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ಹೊರವಂ ।
ಟವಗಡೆಯ ಪರ್ವತಕೆ ಬಂದರು ಯಾಮುನಾಹ್ವಯದ ॥ ದಿವಿಜರಿಪು ಹೈಡಂಬನಾತುಡಿ । ಗವರನೇರಿ
ಸಿದನು ತದಗ್ರದೊ । ಳವನಿಪತಿ ಕೆಲದಿವಸವಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಹೊರವಂ ॥೧೩॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಾರ್ತಿಕೇ
ಯನ । ವರಮಹಾಶ್ರಮಕ್ಕೆದಿದನು ಮುನಿ । ವರರು ಸಹಿತೊಲವಿನಲಿ ನೊಕಿದನೊಂದುವತ್ಸರವ ॥
ಧರಣೀಪತಿ ಬೃಹದಶ್ವನಾಶ್ರಮ । ವರಕೆ ಬಂದನು ತೀರ್ಥಸ್ನೇವಾ । ಪರಮಪಾವನಕರಣನಿರ್ದನು ಪ
ರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ॥೧೪॥ ಬಂದನೊಬ್ಬನು ಪವನಸುತನಪು । ಳಿಂದನುಖಿವೀತ್ಯದ ಖಗವ್ಯಗ । ವೈಂದದಿ
ಕ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕೆಯಾಡುಂಭೊಲದ ಸೋಹೆಗಳ ॥ ನಿಂದನೆಲೆನೀದಾರ್ಣಾಣಹಚ್ಚೆಗ । ಳಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ಜೀಯ
ಚಿತ್ತವಿ । ಸೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಮಸ್ನೇನೆಗೆ ॥೧೫॥ ಇದೆ ಮಹಾತಾಂತಾರವತಿದೊ ।
ರದಲಿ ವೈಕಶಾರ್ದೂಲಕೇಸರಿ । ಕದಡಿ ಕಳಭಕ್ರೋಡಖಡ್ಗಿ ಲುಲಾಯಸಾರಂಗ ॥ ಮದದ ರಹಿಯಲಿ
ಮಾನಿಸರು ಸೋಂ । ಕೆಡೊಡೆಸಡೆಯವು ಹೊಲನ ಹೊದರಿ । ಕ್ಕಿದವು ದೀಹದ ಹಿಂಡಿನಂತಿರೆ ಜೀಯ
ಚಿತ್ತೈಸು ॥೧೬॥ ಮೇಹುಗಾಡಿನೊಳವರ ಮೈ ಮಿಗೆ । ಸೋಹಿದರೆ ಸುವ್ವಲೆಯ ಸುಬ್ಬಲೆ । ಯಾಹ
ವದಲೇ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ತೋಟಿ ತೇಗುವರೆ ॥ ತೋಹಿನಲಿ ತೊದಳಾಗಿ ಗೋರಿಯ । ಗಾಹಿನಲಿ
ಗುರಿ ಗಡಬಡಿಸೆ ಬಲು । ಸಾಹಸಕ್ಕಂಜುವೆವು ನೀವೇಳೆಂದನಾಕಬರ ॥ ೧೭॥ ಕಂಡವೈಗಮೈದೆಗೆಯದಿ
ಕ್ಕೆಯ । ಹಿಂಡು ಹೊಳಹಿನ ಹುಲಿಯ ಮೇಕೆಯ । ಮಿಂಡವಂದಿಯಲಾವಣಿಗೆಯ ಲುಲಾಯಲಾಲ
ನೆಯ ॥ ತೊಂಡುಮೊಲನ ತೊಡಂಕು ನವಿಲಿನ । ಖಂಡೆಯದ ಮೊನೆ ನಡದಖಡ್ಗ ಬ ! ಹಿಂಡುಗಳ
ತೋರಿಸುವೆ ನೇಳೆಂದನಿಲಜಗೆ ನುಡಿದ ॥೧೮॥ ಅಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾಶಬ । ರಂಗೆ ಬಲೆಗಳ ತೆಗೆಸಿದನು
ಹಸು । ರಂಗಿಯನು ತೊಟ್ಟನು ಚಡಾಳಿಸಿ ಪದದೊಳೆಕ್ಕಡವ ॥ ಸಿಂಗಶರಭವನಳವಿಗೊಡಲವ । ರಂ
ಗುಲಿಝಲಡುಪಾಯಲಾಡಿಯ । ಜಙ್ಗಲಿಯ ಜೋಡಿಸಿದನೆಂದು ಜವಾಯ್ಲು ಜಾಯಿಲನ ॥೧೯॥ ಮಡಿ
ದಕೊಡಕೆಗಳೊಡ್ಡಿದುದೊ । ಪ್ಪಡಿಯ ನಡುವಿನ ಕೊಂಕಿದುಗುರಿನ । ನಿಡುವೊಡಲ ನಿರ್ಮಾಂಸಜಂ

ಘೆಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳ | ಸಿಡಿಲುಗಳ ಗರ್ಜನೆಯ ಗಗನವ | ತುಡುಕುವಾಗುಳಿಕೆಗಳ ಮೊರಹಿನ | ಮಿಡು
 ಕುಗಳ ನಾಯ್ನುಕಿದವು ಹಾಸದವಿಳಾಸದಲಿ ||೨೦|| ಹೆಸರನಾಯ್ನುಳ ಹಾಸ ಹರಿದು | ಬೃಸದಲೂಳಿ
 ದವದಿರಿ ಹಿಡಿವ್ಯುಗ | ಮಸಗಿದವು ಹದವಿಲುಗಳೊಡೆದವು ಹೆದೆಯ ಹರಿವಿನಲಿ || ನುಸುಳಿದವು ಮೊಲನು
 ರಿಯಹೊಗೆಗಳ | ದೆಸೆವಿಡಿದು ಕೆದರಿದವು ಹೊಲದಲಿ | ಹಸುಬಹರಡೆಗಳೇನನೆಂಬೆನು ಶಕುನಸೂಚ
 ಕವ ||೨೧|| ಬಗೆಯನವಶಕುನವ ವ್ಯುಗವ್ಯದ | ಸೊಗಸಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದಮನೋವ್ಯ | ತ್ತಿಗಳೊಳುಂಟೆ
 ವಿವೇಕಧರ್ಮವಿಚಾರವಿಸ್ತಾರ || ಹೊಗರೊಗುವಹೊಂಗರಿಯ ಬಿಲುಸರ | ಳುಗುಳ ಹೊದೆಗಳ ನಡೆ
 ದುದಡವಿಯ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸುತ ಮುಂದಮುಂದ ಪುಳಿದಸಂದೋಹ ||೨೨|| ಬಂಡಿಗಳ ಬೆಳ್ಳಾ
 ರವಲೆಗಳ | ಖಂಡವಲೆಗಳ ತಡಕಿವಲೆಗಳ | ಗುಂಡುವಲೆಗಳ ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲುಗಣ್ಣಿಗಳ ||
 ದಂಡಿವಲೆಗಳ ತೊಡಕುವಲೆಗಳ | ಹಿಂಡುವಲೆಗಳ ಮಯಣದಂಟಿನ | ಮಂಡವಿಗಿಬಲೆಗಳ
 ಕಿರಾತರು ಕೆದರಿತಗಲದಲಿ || ೨೩ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಹೊಕ್ಕನು | ಕಾನನವನನಿಲಜನು
 ಶಬರವಿ | ತಾನವಿಕ್ಕಿದವೇಡೆಗಳ ಬೆಳ್ಳಾರಸುತ್ತಗಳ || ಕಾನನವನಳಿವಿನ ಶಿಲೋಚ್ಚಯ |
 ಸಾನುವಿನ ಗಹ್ವರದಗಂಡ | ಸ್ಥಾನದೀರ್ಘದ್ರೋಣಿಗಳಲರಸಿದರು ವ್ಯುಗಕುಲವ || ಬೊಬ್ಬ
 ಗಳ ಪಟಪಟ ವ್ಯುದಗದ | ಸರ್ಬಲಗ್ನೆಯ ಸೋಹಿನಲಿ ಸುಳಿ | ವಬ್ಬರಕೆ ಹಿಂಡೊಡೆದು ಹಾಯ್ದವು
 ಸೊಸಿದವು ದೆಸೆಗೆ || ತೆಬ್ಬಿದವು ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆ ಹರಿ | ದುಬ್ಬಿಹಾಯ್ದೊಡೆವೇಡೆಯವರಿಗೆ | ಹಬ್ಬವಾಯ್ತೇ
 ನೆಂಬೆನಗಣಿತವ್ಯುಗನಿಪಾತನವ ||೨೪|| ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದರು ಸಬಳದಲಿ ಜಡಿ | ವೆಕ್ಕಲನನಳವಿಯಲಿ ಹರಿ
 ಣನ | ನಿಕ್ಕಿದರು ನಾರಾಚದಲಿ ಸೈವರಿದು ಸೈರಿಭನ || ಸೆಕ್ಕಿದರು ಸುರಗಿಯಲಿ ಹೊದರಲಿ | ಹೊಕ್ಕು
 ಹುಲಿಗಳ ಕೆಣಕಿ ಖಡ್ಗದ | ಲಿಕ್ಕಡಿಯತೋರಿದರು ತೂರಿದರಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ || ೨೫ || ಕಳಚಿ ಹಾಸ
 ವನುಬ್ಬರಿಸಲ | ನ್ವುಳಿಸಿ ಕಂಠೀರವನ ಮೋರೆಗೆ | ನಿಲುಕಿದವು ಕದುಬಿದವು ಹಾಯ್ದವು ಹಣುಗಿ ತುಡುಕಿ
 ದವು || ಸೆಳೆದವುಡಿಡಕ್ಕುಳಿಸಿಯೆಡಬಲ | ಬಳಸಿದವು ಮೆಲುವಾಯಿದವು ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿದವು ಕುಸುಬಿದವು
 ಕುನ್ನಿಗಳಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ ||೨೬|| ಗಾಯವಡೆಡೆಕ್ಕಲನ ರಭಸದ | ಜಾಯಿಲನ ಗಳಗರ್ಜನೆಯ ಪೂ |
 ರಾಯದೇರಿನ ಕರಡಿಕಾಡಾನೆಗಳ ಕಳಕಳದ || ನೋಯಲೊರಲುವಶರಭಸಿಂಹಲು | ಲಾಯವ್ಯಕಶಾ
 ದೂಲಶಶಗೋ | ಮೂಯುಮೊದಲಾದಖಿಳವ್ಯುಗರವ ತುಂಬಿತಂಬರವ ||೨೭|| ಮುಳುದೊಡಕಿನೊಳು
 ಕೂದಲೊಂದೇ | ಸಿಲುಕಿ ನಿಂದವು ಚಮರಿವ್ಯುಗ ಮರಿ | ಗಳಿಗೆ ಮೊಲೆಗೊಡುತಿರುಕಿನಲಿ ಹುದುಗಿದವು
 ಹುಲ್ಲೆಗಳು || ಎಳವರಿಯನಡಗಲಿಸಿ ನಿಂದವು | ಮಲೆತು ಸಿಂಹದಮಿಥುನಹಿಂಡಿನ | ಕಳಭವನು
 ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ವನಕರಿ ತೂಳಿದವುಪಡೆಯ ||೨೮|| ಪಡೆ ಬೆದರೆ ಪಡಿತ್ತಳಿಸಿ ಪವನಜ | ಹಿಡಿದು ಬೀಸಿದನಾನೆಗ
 ಳನವ | ಗಡಿಸಿ ಸಿಂಹನ ಸೀಳಿದನು ಹಾಯ್ದತ್ತವೆಕ್ಕಲನ || ಮಡದಲುರಘಟ್ಟಿಸಿದಮುಷ್ಟಿಯೊ
 ಳಡಸಿ ತಿವಿದನು ಹುಲಿಯಕರಡಿಯ | ಕೊಡಹಿದನು ಕೊಂದನು ವನಾಂತದೊಳಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ ||೨೯||
 ಈತನುರುಬೆಗೆ ಬೆದರಿತುರುಸಂ | ಘಾತದಲಿ ಹೆಬ್ಬಂದಿಯೊಂದುವಿ | ಘಾತದಲಿ ಹಾಯ್ದುದು ಕಿರಾತವ್ರ
 ಜವ ನೊಡೆದುಳಿದು || ಈತನರೆಯಟ್ಟಿದನು ಶಬರ | ವಾತ್ರವುಳಿದುದು ಹಿಂದೆಭೀಮನಭೀತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕು
 ದು ಮಹಾಗಿರಿಗಹನಗಹ್ವರವ ||೩೦|| ಮುಡುಹು ಸೋಂಕಿದೊಡುಲಿದು ಹೆಮ್ಮರ | ನುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು

ಪಾದಘಾತದೊ | ಆಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಗ್ಗಿದುದು ನೆಲನುಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ಜಡಿದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆ
ನಲವ | ಗಡೆಯಭೀಮನ ಕಳಕಳಕೆ ಕಿವಿ | ಯೊಡೆದು ತಿಳಿದುದು ನಿದ್ರೆಮುಂದಿಕ್ಕೆಯ ಮಹೋರಗನ || ೩೨ ||
ತೆಕ್ಕೆ ಸಡಿಲಿತು ತರಗೆಲೆಯಹೊದ | ರಿಕ್ಕರಿಸೆ ಮೈಮುರಿಯಲನಿಲಜ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಮೇಲೆಹಾಯ್ದನು
ಕಾಣದಹಿಪತಿಯ || ಸಿಕ್ಕಿದವು ಹೆದೊಡೆಗಳಾರಗನ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಫಣಿಪತಿ | ಡೊಕ್ಕರಕೆ
ಹಬ್ಬಿದನು ಬಿಗಿದನು ಭಟನ ಹೇರುರವ || ೩೩ || ಭಟ ಮರಳೆ ಸಂಕ್ರಿಸಿಕೊಂಡಟ | ಮಟಿಸಿ ಗಡೆಯಲಿ
ಹೊಯ್ದು ಬಿಗುಹಿನ | ಕಟಕವನುಬಿಟ್ಟದನು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಪುಟದಕಂತುಕದಂತೆ ಫಣಿ
ಲಟ | ಕಟಿಸಲಾಕಿತು ಗಡಗನೆರಕೆಯ | ಪುಟದಗಿರಿಯಂದದಲಿ ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿದನು ಭೀಮ || ೩೪ || ರು
ಡಿಸಲುರುಾಡಿಸಲು ಬಿಗುಹತಿ | ಗಾಡಿಸಿತು ಕೊಡಹಿದೊಡೆ ಮಿಗೆ ಮೈಗೂಡಿ ಬಿಗಿದುದು ಭುಜಗವಳಯದ
ಮಂದಿರಾದ್ರಿಯೆ || ರೂಡಿಸಿದಭುಜಬಲದ ಸಿರಿಯ | ಕ್ಕಾಡಿತೇ ತನಗೆನುತಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯಲಿ
ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೩೫ || ಅರಸಕೇಳಿತ್ತಲು ಮಹೀಶನ | ಹೊರೆಯಲಾಯ್ತು ತ್ವಾತಶ
ತ ನಿ | ಪುರವಿದೇನೋ ದೈವಕೃತಫಲವಾವುದಿವಕನುತ || ಕರೆಸಿ ಧಾವ್ಯಂಗರಾಹಲಿದನು | ಮ್ಮರ
ಸುಗಳಿಗೆಪಘಾತಸೂಚಕ | ವಂದಿದರ ನಿರ್ವಾಪವೆಂದೊಡೆನೃಪತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೩೬ || ಭೀಮನಾವೆಡೆ
ಯೆನೆ ಕಿರಾತ | ಸೋಮಸಹಿತವ್ಯಗವ್ಯಕೇಳಿ | ಕಾಮನೈದಿದನೆನಲು ನೃಪ ಹೊರವಂಟನಾಶ್ರಮವ ||
ಭೂಮಿಸುರರೊಡನೈದಿ ಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಭೀರನಹಜ್ಜೆ ನಿಡಿದು ಮಹೀಮನೋಹರನರಸಿ ಹೊಕ್ಕನುಘೋ
ರಕಾನನವ || ೩೭ || ಹುದುಗಿದ್ದಗ್ಗದಕತ್ವದುಸ್ಸಹ | ಸದ ನಿರೂಢಿಯ ಸೋಸಮಯಗದು | ಗದಿತಕಂಠದ
ತಳಿತಭಂಗದತಿರುಗುವಾಲಿಗಳ || ಹೆದರೆದಯ ಹೇರಾಳಶೋಕದ | ಕೆದರುಗೇಶದ ಕೆಲಕಜಾರಿದ | ಗಡೆ
ಯ ಗರುವಾಯಳಿದಭೀಮನ ಕಂಡನಾಭೂಪ || ೩೮ || ಅಕಟ ಹಿಂದನುಭವಿಸಿದನು ಕಂ | ಒಕ್ಕಹಲವನೀ
ಪರಿಯ ಬಲುಕಂ | ಒಕಮಹಾಕರ್ದಮದೊಳದ್ದಿತೆ ವಿಧಿಮಹಾದೇವಾ || ವಿಕಟನಾಗಾಯುತವು
ದತ್ತಾ | ಣಕನ ಸಾಹಸವಡಗಿತೇ ವನ | ನಿಕಟ ಭುಜಗಾಟೋಪತಾಳಿಯೊಳನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೩೯ ||
ಎನು ಕುಂತೀಸುತನಪಾಯವಿ | ದೇನು ಫಣಿಬಂಧನವಿಧಾನವಿ | ದೇನು ನಿನಗೆ ವಿನೋದವೋ ತ್ರಾಣಾ
ಪಜಯವಿಭಯೋ || ಎನಿದಕೆ ಕರ್ತವ್ಯನಮಗೇ | ಹೀನದೇಸಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತದುಷ್ಕೃತ | ವೇನು ತಿವತಿವ
ಯೆನುತ ನುಡಿಸಿದನೆನಿಲನಂದನನ || ೪೦ || ನೋಡಿದನು ಕಂದರೆದು ಕಂಠಕೆ | ಹೂಡಿದುರಗನ ಘೋರ
ಬಂಧದ | ಗಾಢದಲಿ ನುಡಿ ನೆಗ್ಗಿ ನುಡಿದನು ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ಖೇಡನಾದನೆಜಾತರಿಪು ಮಾ |
ತಾಡಿಸಿದನಹಿಪತಿಯನೆಲೆ ಸಾಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕದ ಫಣಿಯಲ್ಲಾರು ನೀನೆಂದ || ೪೧ || ಅನಿಲಸುತನಪರಾ
ಧಿಯೋ ನೀ | ವಿನಯಹೀನನೊ ಮೇಣು ಪರಖೇಡನ ವೈಧಾದುಷ್ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಬೇಹುದೇ ನಿನಗೆ ||
ದನುಜನೋ ಗಂಧರ್ವನೋ ಯ | ಕ್ಷನೊ ಸರಿಸೃಪರೂಪದಿವಿಜೇಂ | ದ್ರನೊ ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆ
ನೀನಾರೆಂದನವನೀಶ || ೪೨ || ಕೇಳಿದನು ಫಣಿ ಭೀಮಸೇನನ | ಮೌಳಿತಲ್ಪದ ತಲೆಯ ಹೊಳಹಿನ |
ನಾಲಗೆಯ ಚೂರಣದ ಝಡಿತಗೆ ಚೆಲಸುವಾಲಿಗಳ || ಮೇಲುಮೊಗದಲಿ ನೃಪನ ನುಡಿಗಳ | ನಾಲಿ
ಸುತ ನುಡಿದನು ಕರಾಳಾ | ಭೀಳದಂಷ್ಟ್ವಾಂತರವಿಂಸಸ್ತಳಜಹ್ವಗಳ ಜಡಿದು || ೪೩ || ವಿನಹನು ನಿನ
ಗೀತನೀನಾ | ರೇನು ನಿನ್ನುಭಿಧಾನ ವಿಪ್ರನ | ಸೂನುವೋ ಕ್ಷತ್ರಿಯನೊ ವೈಕೃತನೊ ಶೂದ್ರಸಂಭ

ವನೋ || ಏನುನಿಗವನೇಕೆ ಬರವು ನಿ | ದಾನವನು ಹೇಳಿನಲು ಕುಂತಿ | ಸೂನು ನುಡಿದನು ತನ್ನ
 ಪೂರ್ವಾಪರದ ಸಂಗತಿಯ ||೪೪|| ಸೋಮವಂಶ ಪರಂಪರೆಯೊಳು | ದ್ವಾಮಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಪನು
 ದಿಸಿದ | ನಾಮಹೀಶನಸುತಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂಬುದಭಿಧಾನ || ಭೀಮನೀತನು ಪಾರ್ಥನಕುಲಸ |
 ನಾಮಸಹದೇವಾಖ್ಯಪಾಂಡವ | ನಾಮಧೇಯರು ನಾವೆಯೆಂದನು ಭೂಪನಾಭನಿಗೆ ||೪೫|| ಬೀತು
 ದಖಿಳ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಕಪಟ | ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ ಕೌರವರು ಕೊಂಡರು | ಭೂತಳವನೆಮಗಾಯ್ತು ಬಳಿಕಟ
 ವೀಪರಿಭ್ರಮಣ || ಈತನೆನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ನೀ | ನೀತನನು ಬಿಡಬಹುದೆ ಬಿಡು ವಿ | ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಪರ
 ಪೀಡೆ ಧರ್ಮವಿನಾಶಕರವೆಂದ ||೪೬|| ಆದೊಡಲೆಧರಣೀಶ ಧರ್ಮವ | ಸಾದರಿಸುವೈ ಧರ್ಮವೆಂ
 ಬುದು | ವೇದಮಾರ್ಗವಲೇ ಸುಧರ್ಮದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ || ಕೈದುಮುಳ್ಳೊಡೆ ಕಾದು ನಿನ್ನಯ |
 ಸೋದರನ ಬಿಡುವೆನು ಮನಃಪರಿ | ಭೇದವನು ಬಿಸುಟಿನ್ನು ದರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ ||೪೭|| ಉಸುರ
 ಬಹುದೇ ಧರ್ಮತತ್ವ | ಪ್ರಸರಣವಿದೇನೆಂದು ನೀಶಂ | ಕಿಸಲು ವೇದಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣತ್ರಾಣ ತುಟ್ಟಿ
 ಸದೆ || ಎಸೆವವಿಪ್ರರ ಮತಿಗೆ ಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮವನೆಗುಹುವೆನು ನೀ | ಬೆಸಗೊಳೆಂದನು ಧರ್ಮ
 ಸುತ ನಹುಷಂಗೆ ವಿನಯದಲಿ ||೪೮|| ಎಸೆವವಿಪ್ರರ ಮತಿಗೆ ಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನಭಿವ |
 ಣಿಸುವನೆಂದೈ ಭೂಪತಿಯೆ ಭೂದೇವಕುಲದೊಳಗೆ || ಎಸೆವವಿಪ್ರನದಾರು ಪರಿಶೋ | ಭಿಸು
 ವುದೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವೇತರ | ದಸೆಯೊಳಿದನೇ ಮುನ್ನು ಹೇಳಿನೆ ಭೂಪನಂತೆಂದ ||೪೯|| ಉರಗಕೇಳ್ವಿ
 ತ್ಯಮಾತ್ಮವೆಂತೋ | ತ್ತರ ವಿಶುದ್ಧಸದಾಗ್ನಿ ಹೋತ್ರದ | ಭರ ದಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸತ್ಯವಹಿಂಸೆಪರಿ
 ತೋಷ || ವರಗುಣಂಗಳಿವಾವನಲಿ ಗೋ | ಚರಿಸದಾತನೆ ವಿಸ್ರನೆಂಬರು | ಹಿರಿಯರೆಂದನು ಧರ್ಮ
ಸುತ ನಹುಷಂಗೆ ವಿನಯದಲಿ ||೫೦|| ಆಯಿತಿದು ಮತವಾವುದೈ ಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದದೇನು ಸತ್ಯದ |
ಕಾಯವಾವುದು ಹಿಂಸೆಪರಿತೋಷಂಗಳಿಂದೇನು || ರಾಯ ಹೇಳಿವರಲಿವ ನಿಜಗುಣ | ದಾಯತವನೆನೆ
ಧರ್ಮವತಿರಮ | ಣೀಯವೆನೆ ನಹುಷಂಗೆ ವಿರಚಿಸಿದನು ಮುಖೇಶಾಲ ||೫೧|| ನಿಯತವೀಶ್ರೋತ್ರಾ
ದಿಪಂಚೇಂ | ದ್ರಿಯದ ನಿಗ್ರಹ ದಮಸೆನಿಪ್ಪುದು | ಭಯವನೀತರಂಗಿವರಲಿಸುಪುದೇಯಹಿಂಸಕಣಾ||
ನಯವಿದನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಲೋಕ | ತ್ರಯವನೊಂದೇಸತ್ಯದಿಂವವಿಜಯಿಸಬಹುದಾಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆವಿಪ್ರನ
ವನೆಂದ||೫೨|| ಸತ್ಯವೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಸತ್ಯವೇ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿಧಾನವೊಂದೇ | ಸತ್ಯವೇ ಜಪ ಹೋಮಯು
ಜ್ಞಾ ವಿಧಾನ ದಾನ ತಪಃಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆಶೂದ್ರನವನಿಂ | ದತ್ಯಧಿಕನಾದ್ವಿಜರೋಳಗೆ ವರ | ಸತ್ಯಹೀ
ನನೆ ಹೀನಜಾತಿಗನೆಂದನಾಭೂಪ ||೫೩|| ಧೀರನಾವವ ದಿಟ್ಟನಾರು ವಿ | ಕಾರಿಯಾರು ವಿನೀತ
ನಾರಾ | ಚಾರಹೀನನೆದಾರು ಸುವ್ರತಿಯಾರು ಶರನಾರು || ಕ್ರೂರನಾರತಿಕಷ್ಟನಾರು ವಿ | ಚಾರಿ
ಯಾರು ಸುಮುಕ್ತನಾರು ವಿ | ದೂರನಾರಹಪರಕೆ ಭೂಮಿಪಾಲ ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಸಾರಿಯರ
ಕಡೆಗಣ್ಣು ಹೊಯ್ದಿನ | ಧಾರೆಗಳುಕದನಾವನಾತನೆ | ಧೀರನಾತನೆ ದಿಟ್ಟನೆಬಲೆಯರುಬ್ಬುಗವಳದಲಿ ||
ಮೇರೆದಪ್ಪುವನೇ ವಿಕಾರಿ ವಿ | ಚಾರಪರನೆ ವಿನೀತನೆನ್ಯಾ | ಚಾರಯುತನಾಚಾರಹೀನನು ಘಣಿಪ
ಕೇಳೆಂದ ||೫೫|| ಕೃತಕವಲ್ಲ ದ್ವಂದ್ವಗಹನೇ | ವ್ರತಿ ಮುಮುಕ್ಷು ವಿಚಾರಯುಕ್ತನು | ಕೃತಕನೇ ಕ
ತನಪ್ರಗಲ್ಭಕೃತಘ್ನನೇ ಕ್ರೂರ || ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಲೋಭಿಯ ಕಷ್ಟನಾತ್ಮಾ | ರತನೆಮುಕ್ತನು ವೇದ

ಮಾರ್ಗಚ್ಯುತನೇ ಲೋಕದ್ವಯಕೆ ದೂರನುಷ್ಠಾನೇ ಕೇಳೆಂದ ||೫೬|| ಆರು ಭಂಡರು ಸುಜನನಿಂದ್ಯರಾದಾ
ರುಹಾಲಾಹಳಸೋರೂಪರಾದಾರು ಸಾಹಸಿಯಾರು ಸಜ್ಜನನಾರು ಶುಚಿಯಾರು || ಆರು ಹಗೆ ಸಖನಾರು
ಸೇವ್ಯನ | ಧಾರು ದುರ್ಲಭನಾರು ದುಸ್ಸಹ | ಸಾರುದುರ್ಮತಿರು ಧರ್ಮಜತಿಳಿಯಹೇಳೆಂದ ||೫೭||
ವೈಸನಿ ನಿಂದ್ಯನು ರಣದೊಳೊಡೆಯನ | ಬಿಸುಟುಹೋಹನೆ ಭಂಡನತಿಸಾ ಹಸಿಕನೇ | ಸೇವ
ಕನು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯೇ ವಿಷವು || ಪಿಸುಣನೇ ಹಗೆ ಪರಸತಿಗೆ ಮನ | ಮಿಸುಕದವನೇ ಶುಚಿ ಪರಾರ್ಥ |
ವೈಸನಿಯೇ ಸಜ್ಜನನು ಸರ್ಪಾಭೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ವಿನುತಪರತತ್ವಜ್ಞಾನತಿಸೇ | ವೈನು ಸುದುರ್ಲ
ಭನೇಜತೇಂದ್ರಿಯ | ನನುಗುಣನೆ ಸಖನಾರು ಸೈರಿಸದವನೆ ದುಸ್ಸಹನು || ಮನುಜರಲಿ ದರ್ಮತಿಯ
ಲಾದು | ಜಫನುಗಾಶ್ರಯವೆಂದು ತೋರಿದು | ದೆನಗೆ ನಿನಗಭಿಮತವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೫೯||
ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ವಿದ್ಯಾ | ಮಹಿಮದಾನತಪೋಗುಣಕೆ ಸು | ನಿಹಿತಾರ್ಥರ್ಮದಲಿ ಸತ್ಯಾಚಾ
ರತೀಲದಲಿ || ಕುಹಕಿಯಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲತಿ | ಸಹಸಿಯೈ ಸಾರಾಜ್ಞಾನಲಿ ನ | ಬಹುದೆ ನಿನ್ನು ಕು
ತಿಗಳನೆಂದನು ನಹುಷನರಸಂಗೆ ||೬೦|| ಅರಸಕೇಳೈ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ | ಹೊರವುದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ
ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಣೆ ನೀನೀಬ್ರಹ್ಮವರ್ಗದ ಸಾರಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಮೆರೆದಲಾವಿಪ್ರಾವಮಾನವೆ | ಸಿರಿಗೆ ನಂ
ಜಕಣಾ ಮಹೀಸುರ | ವರರುಪಾಸನೆ ನಿನಗೆ ನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದ ||೬೧|| ನೋರುಯಜ್ಞದಹೊ
ಯ್ದರಿಗೆ ಹರಿ | ದೇರಿದನು ಸುರಪತಿಯುಪೇತವ | ಸೋರುಗಡಿಸಿತು ಪದವಿಯದುವಿಪ್ರಾವಮಾನ
ದಲಿ || ಮಾರುಮಾತೇನೈಮಹೀಸುರ | ರೇರಿಸಿದರೇರುವುದು ಮುನಿದೊಡೆ | ಕಾರಿಸುವರೈನೋರುಯ
ಜ್ಞವ ನೆಂದನಾನಹುಷ ||೬೨|| ಎನ್ನು ವೃತ್ತಾಂತದ ನಿಧಾನವ | ಮುನ್ನುವೇ ಬೆಸಗೋಳು
ಹೇಳಿದ | ನಿನ್ನು ನಿನ್ನುಭಿಧಾನವನು ನೀನಾವನೆಂಬುದನು || ಇನ್ನು ಕೇಳುವೆನೆನಲು ನಿಮ್ಮಲಿ |
ಮುನ್ನುನವರ ಯಯಾತಿಯಯ್ಯನು | ನನ್ನ ಸಾಮವೆ ನಹುಷನೆಂಬುದು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೬೩||
ಮಾಡಿದನು ಮಖಕತವನೆಂದು ಹೋ | ಗಾಡಿತಿಂದ್ರನನಲ್ಲಿತನಗೆಡೆ | ಮಾಡಿತರಮನೆ ಕಂಡುದಾತೆ
ತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು || ಸಾಡುಬೀಡೆನಗಾಯ್ತು ವಶ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶಕ್ರಪದದಲಿ |
ಝಾಡಿಸುವೆನದನೇನ ಹೇಳುವೆನೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೬೪|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ರಂಭೆಯೂರ್ವತಿ | ವರತಿ
ಲೋತ್ತಮೆ ಗೌರಿ ಮೇನಕೆ | ಸುರಸೆ ಸುವದನೆ ಮಂಜುಘೋಷ ಸುಕೇತಿಸೋದಲಾದ || ಸುರಪತಿಯ
ರೆನ್ನರವನೆಯತೊ | ತ್ತಿರುಗಳಾದರು ಮೂರುಲಕ್ಷದ | ಹೊರಗೆ ಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರವೆಂದ
ನಾನಹುಷ ||೬೫|| ಈಸುಸಾರಿಯರಿರಲು ಬಯಲಭಿ | ಲಾಷ ದಿವಿಚೇತ್ವರನ ರಾಣೀ | ವಾಸ
ದಲಿ ಗರಿಗಟ್ಟು ತಂದುದು ತನ್ನನೀವಿಧಿಗೆ || ಮೀಸಲಿನ ಮಾನಿನಿಯರಲಿ ಮನ | ದಾಸೆ ಮನುಜರ
ಮಾರಿವುದಕೆ ನಾ | ನೈಸಲೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದನು ನಹುಷನರಸಂಗೆ ||೬೬|| ಅಧಿ ಬಿದ್ದುದು ಶುಚಿಯ
ಮೇಲಣ | ವೇಧಯಲಿ ವಿಷಬುದ್ಧಿ ಸಿರಿಗುಪ | ರೋಧವೈಸಲೆ ಸತಿಯುಪಾಯವ ಮಾಡಿ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ||
ಬೋಧಿಸಿದೊಡವರೆನ್ನವಾಹನ | ಸಾಧವೆಯಾದರು ಮುನೀಂದ್ರವಿ | ರೋಧವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿ ಕಪಿ
ಸಿದನಂದಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ||೬೭|| ಸರ್ಪಗತಿ ಸರ್ಪತ್ವವೆನೆ ಫಡ | ಸರ್ಪನೀನಾಗೆಂದೊಡೆನ್ನಯ | ದರ್ಪ
ವನು ಕಡೆನೂಕಿ ಬಿದ್ದನು ಮುನಿಯಚರಣದಲಿ || ಸರ್ಪತನ ದನುಭವಕೆ ಕಡೆಯೆಂ | ದಪ್ಪುದನೆ ಧರ್ಮ

ಜನ ವರವಾ | ಗೃಹಪಣದಲಕುದೆಂದನಿಂದಿದು ಘಟಿಸಿತನಗೆಂದ ||೬೮|| ಏನುತ ದಿವ್ಯಾವಯವ ಕಾಂ
ತಿಯ | ಮಿನುಗುಮೋಹರದೇಳೆ ಮೂಡಿದ | ವನಿಮಿಷಾಂಗದಲರಗಕಾಯದ ಕೋಹಳೆಯನುಗಿದು ||
ಜನಪ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರ ಕೊ | ಳೈನುತ ಹೇಮವಿಮಾನದಲಿ ಸುರ | ವನಿತೆಯರ ವಂಗಡದಲೆಸೆವನ
ನಹುಪನಭ್ರದಲಿ ||೬೯|| ದ ಗುಡದಲಿ ಬರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಖೇದದ | ಹೋಗ
ರಿದೇಕೆ ವೃಥಾಮನೋವ್ಯಥೆಯೇನು ತಾಳದಿರು || ಜಗವರಯ ನಮ್ಮನ್ವಯದ ಪೂ | ವಿಗನಲಾ
ನಹುಷಂಗೆ ಬಂದು | ಬೈಗದ ಹದನಿದು ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನೆಂದನಾಭೂಪ ||೭೦|| ನಿನ್ನ ದಸಯಿಂದಾಯ್ತು
ಲೇಪ್ರತಿ | ಪನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಕ್ಷವಿದರಲಿ | ನಿನ್ನ ದರ್ಪಕೆ ಹಾನಿಯೇ ಹೇರಾಳಸುಕೃತವಿದು || ತನ್ನ
ರಿಷ್ಟವನೀಕ್ಷಿಸದೆ ಪರ | ರುನ್ನುತಿಯ ಬಯಸುವರು ಸಜ್ಜನ | ರನ್ನು ಸಾಕೆಂದೊರಸಿದನು ಪವನಜನ
ಕಂಬನಿಯ ||೭೧|| ತಿಳುಹಿ ತಂದನು ಸಕಲಮುನಿಸಂ | ಕುಲಸಹಿತ ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಕೋ | ಮಲೆಯ
ಕೈಯಿಂದೊರಸಿದನು ಭೀಮನ ಮನೋವ್ಯಥೆಯ || ಹಳಿವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದೆಪಾಯದ | ಜಲಧಿಗಳು
ಬತ್ತುವವು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀರ ಸಾಸಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ||೭೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ|| ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾಂಡವ | ಧರಣಿಪನ ಸಂತೈಸಿ ಯಾದವ |

ರರಸನಿದ್ದನು ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತ ವನದೊಳಗೆ

ಪದ|| ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪೋತ್ತಮನೆ ಧರ್ಮಜನ ಮುಖದಲಿ | ಕೆತ್ತದುಗುಡವ
ಬಿಡಿಸಿ ಭೀಮನ ತಂದನಾಶ್ರಮಕೆ || ಮತ್ತ ಕಾತಿನಿಧಾವ್ಯನಿಖಿಲಮ | ಹೋತ್ತಮರು ಪೀಯೂಷಮ
ಧಾರರ | ಸೋತ್ತರದನುಡಿಗಳಲಿ ನಾದಿದರನಿಲಜನ ಮನವ ||೧|| ಮುಗಲು ಬೆಳೆತುದು ಬರಿಯಗಡ
ಬಡೆ | ಗಗನಕುಳಿದುದು ಕೊಂಡನಿಲನನು | ತೆಗೆದು ನಿಂದುದು ಮೋಡಿಯಂಕದವೊಲು ನದಿನಿ
ವಹ || ನಗುವಕೊಳನೆಭ್ಯಾಗತೆಯ ಹಂ | ಸೆಗಳು ಮೆರೆವವು ಮೊರೆವತುಂಬಿಯ | ಸುಗಡತನ ತಾವರೆ
ಯೊಳೆಸೆದುದು ಶರದಸಮಯದಲಿ ||೨|| ಸವೆದುದೀವನವಿಲ್ಲಿ ಫಲವ್ಯಗ | ನಿವಹ ಬೀತುದು ನಮ್ಮ ಕಾಲಾ |
ಽವನು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವವನವನು ಕಾಣೆ ನಾನೆನುತ || ನಮಗೆ ಮಗುಳಾಕಾವ್ಯಕದವನ | ಭವನವೈಸಲೆ
ಯೆಂದು ಮುನಿಜನ | ನಿವಹಸಹಿತವನೀಶ ಕಾವ್ಯಕವನಕೆ ನಡೆತಂದ ||೩|| ಆಶರತ್ನಾಲವನು ತದ್ವನ |
ವಾಸದಲಿ ನೂಕಿದನು ಘನಪರಿ | ತೋಷಕೂಚಕತಕುನವಂಗಸ್ಪರ್ಶಣೆವೊದಲಾದ || ಮಿಸಲಳಿಯದಹ
ರುಷರಸದಾ | ವೇಶದಲಿವ ನವುಕ್ಕಿ ಹಿಗ್ಗಿದ | ಸೀಶಕುನ ಸುವ್ರಾತನವಿದಕೇನಹುದು ಫಲವೆಂದ ||೪||
ಇದಕೆ ಕೃಷ್ಣಾಗಮನವೇ ಫಲ | ದುಡಯವೈಸಲೆಯನುತಲಿರೆ ಬಂ | ದಿದಿರೆ ನಿಂದನು ದೂತನಮಲದ್ವಾ

ರಕಾಪುರದ || ಇದೆ ಕೃಪಾನಿಧಿ ಬಂದನಸುರಾ | ಭೈದಯಘಾತಕ ಬಂದ ರಿಪುಬಲ ! ಮದನಮದಹರ
 ಬಂದನಿದೆ ಯೆಂದನು ಮಹಿಮತಿಗೆ ||೫|| ಸೂಚಿಸಿದವೇ ಶಕುನ ಪುನರಪಿ | ಗೋಚರಿಸಿತೇ ಗರುವನಿಧಿ
 ನಾ | ವಾಚರಿಸಿತೇನೋ ತಿವಾ ಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ || ಸಾಚಿಪು ನಿಗಮಂಗಳಾವನ | ಸೂಚಿಸುವವೆ
 ಘೋಳಗೆ ಕೃಪೆಯಲಿ | ರೋಚಕವನಾದ್ಯವಮಾಡೆನುತ್ತ ಹೊರವಂಟ ||೬|| ಹಳುವವನು ಹೊರವಂಟು
 ಗರುಡನ | ಪ್ರಳವಿದೆಯ ದೂರದಲಿ ಕಂಡನು | ತುಳುಕಿದಪು ಸಂತೋಷಜಲ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳಲಿ ||
 ತಳಿತರೋಮಾಂಚದಲಿ ಸಮ್ಮದ | ಪುಳಕದಲಿ ಪೂರಾಯದೃಷ್ಟಿ | ಲಿಳೆಯೊಡೆಯ ಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ರೆದಿ
 ದನಖಿಜನಸಹಿತ ||೭|| ಇಳಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಕರಣಾ | ಜಲಧಿ ಬಂದನು ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ |
 ಸಳಿದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನಿದೇನಾಸುರವಿದೇನನುತ || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಯವ್ಯಕರ | ನೋಲಿದು
 ಮನ್ನಿಸಿ ಸತಿಯಲೋಚನ | ಜಲವ ಸರಗಿನೊಳೊರಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಬಾಲಕಿಯ ||೮|| ಕುಶಲವೇ ಕುರು
 ರಾಯನೊಳಿಗೆ | ವಸಗದಲೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಲವಧಿಯ | ದೆನೆ ಸಮೀಪಪೆ ತೊಳಲಿಬರಲಾ ವನವನಾಂತದಲಿ ||
 ಪಶುಪತಿಯ ಹಿಡಿವಂಬು ಕೈವ | ತಿಸಿತುಗಡ ವಾರ್ಧಂಗೆ ನಮಗಂ | ದೊಸಗಯಾಯಿತು ಪುಣ್ಯವೆಂ
 ದನು ಹರಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೯|| ಆಗಲೀವೈಷ್ಣವಕೆ ನಮ್ಮದು | ತಾಗುಧಟ್ಟಿನರಕ್ಷ ತೊಡಚಿದು | ದಾಗ
 ಲಿದ್ದು ಪಾಶುಪತಕರವದರಬಳಿವಿಡಿದು || ಈಗಲೊಸಗೆಯ ಯಮೃಪಂಚಕ | ದಾಗುಹೋಗನು
 ಹೊತ್ತುನಡೆಸಿದ | ಯಾಗಳಾಯ್ತು ಮಗೊಸಗೆಯೆಂದನು ನೃಪತಿ ವಿನಯದಲಿ ||೧೦|| ತೊಳಲಿದೆವಲಾ
 ಕೃಷ್ಣ ತಪ್ಪದೆ | ಹಳುವಹಳುವವನಮರಪುರದಲಿ | ಕೆಲವುದಿನವಿರಲರ್ಜುನಂಗಾಯ್ದು ವೃತ್ತಿಯಶಾಸ ||
 ಖಳರನಲ್ಲಿ ನಿವಾತಕವಚರ | ಗೆಲಿದು ಬಂದನು ಪಾರ್ಥನದರೊಳು | ಕೆಲಬರಸುರರ ಕಾದಿ ಕೊಂದನು
 ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ ||೧೧|| ಇಂತು ತಲೆಯೊತ್ತುತ ವ.ಹಾವಿಪಿ | ನಾಂತರವ ತೊಳಲಿದೆವು ಒಳಿಕವ||
 ನಾಂತದೊಳಗಿಂದಾದುದೊಳಗನಹುಷ್ಣಪತಿಯಲಿ || ಭ್ರಾಂಶಿಯೈಸಲೆ ಭೀಮನುರಗಾ | ಕ್ರಾಂತನಾ
 ದನ್ಯುಧರ್ಮಕಥೆಯಲಿ | ಸಂತವಾಯ್ತು ವಿಶಾಪವಾದನು ನಹುಷನಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಮರಳಿ ಕಾವ್ಯಕ
 ವನದಳದಮಂ | ದಿರವ ನೆಲೆಮಾಡಿದವು ಬಹು | ವಿಸ್ತರಣವಿದು ಹಿಂದಾದವಿಪಿನಾಂತರಪರಿಭ್ರಮದ |
 ಕರುಣೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ | ದರುಶನದಿನಾಯಾಸಪಾರಂ | ಪರಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನುತ ಮೈಯಿ
 ಕ್ಕಿದನು ಯಮಸೂನು ||೧೩|| ರಾಯ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಮಾರ್ಕಂ | ಡೇಯನಾರದರಿಳಿದರಬುಜದ | ಕಾ
 ಯತಾಕ್ಷಂಗೆರಗಿದರು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ತಾಯಿ ಕರುಗಳ ನಿಡದವೊಲು | ನಿರ್ದಾಯದಲಿ ನಿಜ
 ಭಕ್ತಸಂಗದ | ಮಾಯೆ ಬಿಡದೈ ನಿನ್ನ ನೆಂದರುಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ||೧೪|| ತಪದಲರಿದು ಸಮಾಧಿಯೋ
 ಗದ | ಲುಪಶಮದಲುಬೈದ್ದು ಹೋಮದ | ಜಪದ ಜಂಜಡದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಜನಾರ್ದನನ ಮರವ ||
 ಅಪಸರರು ನಾವ್ಯರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ | ಕೃಪಣರೆವಗೆಯು ತನ್ನತೋರುವ | ಕೃಪೆಯ ನೋಡೈ ಭೂಪನೆ
 ನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಚ್ಛತನ ||೧೫|| ಈಯಘಾಟದೈವವಿದು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೇರಿತು |
 ರಾಯರಿದ್ದರು ಹಿಂದೆ ಭರತಭಗೀರಥಾದಿಗಳು || ಆಯಿತ್ತೇಯವರಿಗೆ ಸರೋಚಿದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನ
 ಚರಣಸೇವೆ ನಿ | ರಾಯಸದ ಸಹವಾಸಭೋಜನವೆಂದನಾಸ್ಯಪನ ||೧೬|| ವರುಷಹದಿನಾರರಲಿ ಮೃ
 ತ್ಯುವು | ಪರುಹವಿಸಿದುದು ಕರ್ಮಗತಿ ಮುರ | ಹರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸವೆದನು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ ||

ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮೈತ್ಯವಿ | ನರಿವಗಂಟಲೊಳಿವತನ್ನನು | ಬರೆಸಳೆದನೆಂದಮಳಮಾರ್ಕಂ
 ಡೇಯಮುನಿ ನಡೆದ ||೧೭|| ಓಕರಿಸಿದಳು ಮೈತ್ಯವೆನ್ನನು | ಲೋಕದಲಿ ಹೊರಗೆಂದು ಯಮಗಮ |
 'ರಾಕರಣೆಗಳ ಜೀವಜಾತಿಯೊಳ್ಳವಿವನೆಂದು || ಲೋಕದಲಿ ದಂಗುರವ ಹೊಯ್ದಿದ | ನೀಕಮಲನಾ
 ಭನುಕಣಾ ಕರು | ಜೈಕನಿಧಿ ನಿಮಗೊಲಿದನೆಂದನು ಮುನಿ ಯುಧಿಪ್ಪಿ ರಗೆ ||೧೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವ
 ಳಯದಲಿ ಸಾ | ಗರದತೆರೆ ಮುಂದಾಡಿದವು ಸಾ | ಗರದತೆರೆಯಲಿ ಸಕಲಜಲಧಿಗಳೇಕರೂಪದಲಿ ||
 ಧರೆಯ ಮುಳುಗಿಸಿ ಮೇಲೆಮೇಲು | ಬೃಂಹಿ ಬಗದಡಕಿಲಿನ ಚೋಡಿಯ | ಜರುಹಿದವು ನೀರೇರಿತಗ್ಗದ
 ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ ||೧೯|| ಜಗದಜೀವರ ಕರ್ಮಬೀಜಾ | ಳಿಗಳ ಭೈತ್ರವ ತನ್ನ ಬಾಲಕೆ | ಬಿಗಿದು ನೀರಲಿ
 ಸುಳಿಸಿದನು ಮತ್ಸ್ಯವತಾರದಲಿ || ಬಗೆಯಲಾ ಹುಲಿಯಾತನೇದ್ದ | ಗ್ಯುಗಕೆ ಗೋಚರನಾದನರಸುವ |
 ನಿಗಮವೀತನ ಹಜ್ಜಿಗಾಣವು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦|| ಮರಳಿ ಹೂಡಿದನೀ ಜಗದ್ವಿ | ಸ್ತರಣವನು
 ಮಾಯಾಮಹೋದಧಿ | ಹೊರೆದನುನ್ನು ತಸತ್ಯದಲಿ ಮೇಲಾದಲೋಚನದ || ಉರಿಯಲದ್ದುವನಿದನು
 ಲೀಲಾ | ಚುತವಿದು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಸಿರಿಯೆ ಸಿರಿ ಬಡತನವೆ ಬಡತನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೧||
 ಅರಸಕೇಳ್ವಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಬಿಡ | ಬೆರದುದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂತಬಹಿರಾ | ವರಣಜಲನಿಧಿ ಜಲದೊಳೊಂದಾಯ್ತೇ
 ನನುಸುರುವೆನು || ಹರಿವಿನೋದದೊಳೊಲದಲೆಯಲಿ | ಸಿಂಹಹಿತ ಪವಡಿಸಿದನಿನಶತಿ | ಕಿರಣವಿಲ್ಲ ಮ
 ಹಾಂಧಕಾರಸಭಾರವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೨|| ಈನೆಲನೀಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಕೃ | ಶಾನುತೇಜವನೀಸಮೀರಣ |
 ನೂನಭುವನವ ಕಾಣನೊಂದೇ ಸಲಿಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಏನಹೇಳುವೆನೆನ್ನಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯನು ಬಲು
 ತೆರೆಯ ಹೊಯ್ಲಿ ನೊ | ಳಾನು ಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತಿದ್ದೆನು ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೨೩|| ಹೇಳಲೇನದವ್ಯ
 ತ್ಯವಿನಗೋ | ನಾಳೆಯೊಳಗಂದಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದೆ | ಕಾಳುಮಾಡಿದನೇ ಮುರಾರಿಯ ಭಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿ
 ಯಲಿ || ಬಾಲಕನೊಳವಗುಣವನಕಟಾ | ತಾಳಬಹುದೇ ತಾಯೆ ಮೈತ್ಯವೆ | ತಾಳಿಗೆಯ ತೆಗೆದನ್ನು
 ನೊಳಕೊಳ್ಳೆಂದು ಹಲುಬಿದನು ||೨೪|| ನೀರುಹೊಕ್ಕದು ನೂಕಿ ವಿವಿಧ | ದ್ವಾರದಲಿ ಬೆಂಡೆಳ್ಳನೊ
 ಮ್ಮತಿ | ದೂರ ಮುಳುಗುವನೆಡ್ಡಬೀಳ್ವನು ತೆರೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ಮೂರಿಗುಬ್ಬಸವೆನ್ನು ಮರಣವ |
 ನಾರು ಕಂಡರು ಹೇಸಿ ನನ್ನನು | ದೊರಬಿಸುಟಳು ಮೈತ್ಯ ಬಳಲಿದೆನಿಂತು ಹಲಕಾಲ ||೨೫|| ಮು
 ಳುಗುತೇಳುತ್ತ ಬರುತ ಮುಳುಜ | ದಲೆಯಲೀತನ ಕಂಡೆನೈನಾ | ನೆಳತುಕಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ತೆರೆಯಡತರಕೆ ತನಗೆ
 ಡೆದು || ಜಲಜಸಂಭವನಾಜಲವ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸುತುಗಳುತ್ತ ನಾಲ್ಕುಮುಖದಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ನಿಗುರುತನಿಲುತ
 ಬಂದನು ಕಂಡನೀಹರಿಯ ||೨೬|| ಅರುನೀನೆನುತಾತನೀತನ | ಸಾರಿದನು ಬೆಸಗೊಳಲು ಜಗದಾ |
 ಧಾರಕನು ಜಗದುದರಹರಿ ತಾನೆಂದೊಡಜನಗುತ || ಭೂರಿಜಗವೆನ್ನುದರದಲಿ ನೀ | ನಾರು ಜಗಕೆಂದೆ
 ನುತ ಗರುವ ವಿ | ಕಾರದಲಿಪರಮೇಷ್ಟಿ ನಿಜತೇಜನ ಪಚಾರಿಸಿದ || ಆದವೇನಿನ್ನುದರದಲಿ ಜಗ | ವಾದೊ
 ಡೀಕ್ಷವೆನೆನುತಲೀಕಮ | ಲೋದರನು ಕಮಲಜನ ಜಠರವ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರವಂಟ || ಭೇದಿಸಿದನಾನೆನ್ನು
 ಜಠರದೊ | ಳದಲೋಕವನೆಣಿಸಿ ಬಾಯೆನ | ಲಾದುರಾಗ್ರಹಿ ಯಿಳಿದನಸುರಾಂಕನ ಜಠರದಲಿ ||೨೭||
 ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದನಲ್ಲಿ ಭುವನಾ | ವಳಿಗಳಿದ್ದವು ಕೋಟಿರುದ್ರಾ | ವಳಿಗಳಿದ್ದವು ಕೋಟಿಪರಮೇಷ್ಟಿ
 ಗಳು ಶತಕೋಟಿ || ಹುಲುನೊರಜುಸಾಗರದ ಸಲಿಲವ | ನಳಿವವೊಲು ನೊಳ ಹಾರಿ ಗಗನದ |

ತಲೆಗಡೆಯ ಕಾಣಿಸುವನೆಂಬವೊಲಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ || ಹಲವುಯುಗಪರಿಯಂತರಕ್ಷೆಯೆ | ತೋಳಲಿ
ಕಡೆಗಾಣದೆ ಕೃಪಾಳುವ | ನೊಲಿದು ಹೊಗಳಿದನಜನು ಪೇದಸಹಸ್ರಸೂಕ್ತದಲಿ || ಬಳಿಕ ಕಾರುಣ್ಯ
ದಲಿ ನಾಭೀ | ನಳಿನದಲಿ ತೆಗೆದನು ವಿರಿಂಚಿಗೆ | ನಳಿನಸಂಭವನೆಂಬವೆಸರಾಯ್ತುಂದುಮೊದಲಾಗಿ ||
ಆಮಹಾಜಲಕಗ್ನಿಮುಖದಲಿ | ಹೋಮವಾಯ್ತು ತದಗ್ನಿಯಡಗಿದು | ದಾಮರುತ್ತಿನಲಾ ಬಹಳ
ಬಹಿರಾವರಣಪವನ || ವ್ಯೋಮದಲಿ ತದಹವ್ಯಹತ್ತುವಿ | ರಾಮವಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಮೂಯಾ |
ಕಾಮಿನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಲಯವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೧|| ಏಸುದಿನವೀಜಗದ ಬಾಳುವೆ | ಯೈಸುದಿನ
ವೀಪ್ರಳಯಮಯಪರ | ಭಾಸಮಾನಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋರೂಪವೈಸುದಿನ || ಅಸದಾನಂದೈಕರಸಕೆ ಪ |
ರಾಸಿತಾವಿದ್ಯಾಪ್ರಪಂಚವಿ | ಲಾಸವಾಯ್ತು ವಿಭಾಗಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನಚಿಂತೆಯಲಿ ||೩೨|| ಏಕಮೇವಾ
ದ್ವಿತಯಮೆಂಬನಿ | ರಾಕುಳಿತತೇಜೋನಿಧಿಗೆ ಮನ | ಯಾಕಳತ್ರದೊಳಾಯ್ತುನಿಜಗುಣಭೇದವವ
ರೆಂದ || ಆಕಮಳಭವನೀಮುಕುಂದಮಿ | ನಾಕೆಯೆಂಬಭಿಧಾನದೊಳ್ತಗು | ಣಾಕೃತಿಯ ಕೈಕೊಂಡನು
ರಾಲೀಲಾವಿನೋದದಲಿ ||೩೩|| ಆರಜೋಗುಣಕಬಜಭವನಧಿ | ಕಾರಿ ತನ್ನ ಶರೀರಧರ್ಮವ |
ನಾರಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಶತರೂಪಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಸೇರಿಸಿದನರ್ಧದಲಿ ಮನುವನು | ದಾರಚರಿತನು ಸಕ
ಲಧರ್ಮದ ಸಾರವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮನು ಭುವನವಿಭುವಾಗಿ ||೩೪|| ಭೃಗುಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಠದಕ್ಷಾ
ದಿಗಳೆನಿಪ್ಪನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರೋಗುಮಿಗೆಯ ಮಾಡಿದನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರವರ || ಜಗದಜೋಡ
ಣೆಯಾಯ್ತು ಭೂತಾ | ಳಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧಸೃಷ್ಟಿಯೊಡ್ಡಣೆ | ನಿಗಮಮತದಲಿ ಹೂಡಿತವನೀಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ||೩೫|| ಆದಿಯಲಿ ಕೃತಯುಗಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಕೆ ಬುಧ | ನಾದಿನಿಮ್ಮನ್ನ
ಯಕೆ ಬಳಿಕ ಪುರೋರವಕ್ಷತಿಪ || ಮೇದಿನಿಯನಾಯುಗದಲವರೋ | ಪಾದಿ ಸಲಹಿದರಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಿತು
ವೇದಬೋಧಿತಧರ್ಮ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ||೩೬|| ಅಯುಗದತರುವಾಯಲಾತ್ರೇ | ತಾಯು
ಗವಲೇ ಬಳಿಕ ಧರ್ಮದ | ಲಾಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದರಧರ್ಮವನೊಂದುಪಾದದಲಿ || ರಾಯ ಕೇಳ್ವಿ ದ್ವಾಪ
ರದಲಿ ದೃ | ಢಾಯಿಯಲಿ ತಾಧರ್ಮವೆರೆಡೆ | ಬೀಯವಾದುದು ನಿಂದುದನಿಸಿತು ನಿನ್ನದನೆ
ಯಿಂದ ||೩೭|| ಕಲಿಯರಾಜ್ಯದಲೊಂದುಪಾದದ | ಸಲುಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಕಹುದುಗಡವೆ | ಗ್ಗಳೆಯವದರೊ
ಳಸತ್ಯಧರ್ಮದ್ರೋಹಮಾತ್ಸರ್ಯ || ಕಳವು ಹಿಂಸೆಯನೀತಿ ಲೋಭ | ಸ್ಥಲಿತವಾರಡಿ ತಕ್ಕು ||
ವೆಂಚನೆ | ಹಳವು ಹಾದರ ಕವತೆಯೆಂಬಿವರುಬ್ಬು ಹಿರಿದೆಂದ ||೩೮|| ಈಯಧರ್ಮವ ಪತಿಕರಿಸಿ ತ ||
ನ್ನಾಯತಕೆ ಭೂತಳವ ತಂದು ನಿ | ರಾಯಸದಲೇ ಬಳಸುತರ್ದನು ದುಂಧುವೆಂಬಸುರ ||
ರಾಯ ಕೇಳಾದೈತ್ಯನನು ತ | ನ್ನಾಯುಧಕೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ | ಸ್ಥಾಯಿಧರ್ಮವಲು
ಲಿದು ಕೊಟ್ಟನು ದುಂಧುಮಾರನೈಪ ||೩೯|| ಆನೃಪನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಯಜ್ಞವಿ | ಧಾನವೈ
ದಿಕವಿಧಿಕೃತಾನು | ಪ್ತಾನಯವನಿಯಮಾದಿಯೋಗವಿಶಿಷ್ಟನೀತಿಯಲಿ || ದೀನಭಾವವನುಳಿದು
ಯಾಚ್ಛಾ | ಹೀನವೃತ್ತಿಯ ಬಿಸುಟು ಲೋಕದ | ಭಾನುತೇಜದಲಿಸೆದುದಂದುಮಹೀಸು
ರವ್ರಾತ ||೪೦|| ರಣದೊಳಹಿತರ ತಿರದ ಮಿದುಳಾ | ತಣವು ಶಸ್ತ್ರಕೆ ವಿತ್ತ ಭೂಸುರ | ಗಣಕ
ವರಯುವನದವಿಭ್ರಮ ನಿಜಸತೀಜನಕೆ || ಗುಣಮನುಷ್ಯವ್ರಜಕೆ ಪರರ | ಕ್ಷಣವಶೇಷಪ್ರಜೆಗೆ

ನಲುಧಾ | ರಿಣಿಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಕೃತಯುಗದಾದಿಕಾಲದಲಿ ||೪೧|| ಪ್ರೌಢನೇ ವ್ಯವಹರಿಸಲಗ್ಗದ |
ಮೂಢನೇ ಬರೆಲೊಂದೆಸತ್ಯನಿ | ರೂಢಿಯಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯಸುವ್ಯವಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ || ಗಾಢವಿಕ್ರಯ
ಸಕ್ರಯದೊಳೇ | ಗೂಢಕರುಮೂಲೈಕಲಾಭನಿ | ರೂಢಪರರೊಪ್ಪಿದರು ವೈಶ್ಯರು ಧರ್ಮಕಾಲದಲಿ ||
ನಿಜಕೃಪಿವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತ | ದ್ವಿಜಕುಲದ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲಿ ಪಾ | ದಜರು ಕೃತಕೃತ್ಯರು ಚತುರ್ವರ್ಣ
ದಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದು || ನಿಜನಿಜಾಂಗದ ಧರ್ಮಗತಿಯಲಿ | ಮಜಡರಾದೊಡೆ ಮನುಜರಾದವ | ರಜನ
ಪರಮಾಯುಷ್ಯಪರಿಯಂತಿಹರು ನರಕದಲಿ ||೪೩|| ನಯವಿದನೆ ಕೇಳೋದಶಾಸ್ತ್ರಾ | ಧ್ಯಯನದಲಿ
ಪಿತೃಮಾತೃಶುಶ್ರೂ | ಪೆಯಲಿ ಗುರುಪರಿಚರ್ಯದಲಿ ವಿಮಲಾಗ್ನಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ನಿಯತಮಾನವ್ರ
ತದ ಸಂಗ | ಪ್ರಿಯದ ಶೌಚಾಸ್ತೇಯದಿಂದಿರಿಯ | ಜಯದವಿವೇಲಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮದಗತಿ
ಯಿಂದ ||೪೪|| ದೇವಗುರುಪಿತೃವಂದಿಸುಶುಶ್ರೂ | ಪಾವಧಾನನಿರಂತಪಚ್ಚ | ಮಾರ್ಗಲಂಬನಿಜೋನ್ನ
ತಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷ || ಪಾವನವ್ರತನಿಜಪುರಂಧ್ರೀ | ಸೇವೆ ಸತ್ಯಾಸ್ತೇಯಶೌಚಗು | ಣಾವಳಿಗ
ಳ್ಳುಳ್ಳಾತ ಗೃಹಪತಿಯಿಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೫|| ವನವನದೊಳಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಕುಲ | ವನಿತಸಹಿತಮ
ಲಾಗ್ನಿಹೋತ್ರದ | ನೆನಹು ತಪ್ಪದೆ ಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನಗಳಲಿ || ವಿನಯಯಜ್ಞತಪೋವ್ರತಾ
ದಿಗ | ಳನಿತರಲಿ ನಿಷ್ಕಾತ್ಮನಾದೊಡೆ | ವಿವ್ರತವಾನಪ್ರಸ್ಥನೆಂಬರು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೪೬|| ಮದನೆ
ನೆಂಬನು ಮುರಿದು ರೋಷವ | ಕದನದಲಿ ಸೋಲಿಸಿದು ಲೋಭವ | ನೊಡೆದು ಮೋಹವನೊಕಿ
ಯಿರಿದಾಮದವ ಮತ್ಸರದಾ || ಎದೆಯಲಂಕವ ಬರೆದು ವೈರಾ | ಗೃಹ ಸುಸುವ್ಯಗಾಜ್ಞಾನಯೋಗದ
ಪದದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತನೇ ಯತಿಯಿಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಪ್ಪತಿವರ್ಗದ | ಪರಮ
ಧರ್ಮದಸಾರವಿದನಾ | ಚರಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೈದಿದನು ಪಿತೃಮಾತೃಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬರೆಗೆ ಬಣ್ಣಕೆ ಬರೆಸಿ
ವೇದೋ | ಚ್ಚರಿತಧರ್ಮವನರುಹಿದನು ಭೂ | ಸುರಗೆ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನೆಂಬನ ಕಥೆಯ ಕೇಳಿಂದ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೯೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಮುನಿಗಳುಪಕಥೆಯಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪತಿಯ ಸಂತ್ಯೆಸಿ ಕಾಮ್ಯಕ ||
ವನದಿನಸುರಾರಿ ಬಂದನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಪತಿ | ಹೇಳಿದನು ವೇದೋ
ಕ್ತಧರ್ಮದಸಾರಸಂಗತಿಯ || ತಿಲಗುಣಸಚ್ಚರಿತದಲಿ ಸಂ | ಮೇಳವಿಸಿ ಮುದ್ದಲ್ಯವಂಕವಿ | ಶಾಲ
ನೊಬ್ಬನು ವಿಪ್ರನಿರ್ದನು ಬೊಮ್ಮಚರಿಯದಲಿ ||೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಮಹೀಸುರ | ವರನು ವೇದಾ
ಧ್ಯಯನಪರನನ | ವರತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಶೀಲನು ವನದಲೊಂದುದಿನ || ಮರದಮೊದಲಲಿ ವೇದಪಾಠದ |

ಲಿರೆ ಮುಹುರುಹದಗ್ರದಲಿ ಸಂಚಿ | ಲಿಸುತಿಹಬಗವಿಷ್ಣು ಬಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ಭೂಸುರನ || ೨ || ಮೇಲೆ ನೋಡಿ
 ದೊಡ್ಡಧಿಕರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಗು ಸೀದು ಧರಣಿಯ | ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಏಹಗವೀತನಮುಂದೆ ತನು
 ಬೆಂದು || ಲೀಲೆಯಲಿ ಭೂದೇವನಲ್ಲಿ || ಮೇಲೆ ಭಿಕ್ಷಾಹನಕೆ ಭೂಸುರರಾಲಯದ ಪಂತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು
 ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೩ || ಬಂದುವನೆಯಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ನಿಂದನಾಮನೆಯಾಕೆ ಭಿಕ್ಷವ | ತಂದವನು
 ನಿಲ್ಲೆನುತ ಪತಿಪರಚರ್ಯೆಯನು ಮಾಡಿ || ತಂದು ಭಿಕ್ಷವ ಹಿಡಿಯನಲ್ಪಿಬ | ನಂದು ಮುನಿದೀಕ್ಷಿಸಿ
 ದೊಡ್ಡಾಸತಿ | ಯೆಂದಳೆಲೆವರುಳ್ಳ ಕುಜಾಗ್ರದ ವಿಹಗನಲ್ಲೆಂದು || ೪ || ಬೆರಗಿನೊಳು ದ್ವಿಜನಿರ್ದ
 ನಿರ್ದನಂ | ತಲತಳೆನುತೆಲಿವಿಪ್ರ ನಿಗಮವ | ನಯ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ವದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ || ಅರಿದು
 ಪತಿಪರಚರ್ಯೆಯಲಿ ಕೈ | ಮರೆಯದಾರಾಗಲಿ ಸುಧರ್ಮದೊ | ಕೆರೆಕವುಳ್ಳೊಡ್ಡಧನ್ಯರೆಂದಳುಕಾಂತೆ
 ಭೂಸುರಗೆ || ೫ || ಇಲ್ಲಿಗದೆ ನಾಲ್ಕೈದುಯೋಜನ | ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಣವದರೊಳೊಬ್ಬನು | ಬಲ್ಲನಗ್ಗದ
 ಧರ್ಮಮುದ್ರಾಘುನವಿಘುನವ || ಅಲ್ಲಿಗೈದುವುದಾತನಲಿ ನೀ | ನೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿ ನಿನ್ನಚಿತ್ತದೊ |
 ಳಿಲ್ಲಲೇ ಪರಿಪಾಕವೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದಳಬಲೆ || ೬ || ಹೆಸರು ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನಾತನ | ದೆಸೆಯೊಳರಿ ಹೋ
 ಗೆನಲು ಬಂದನು | ವಸುಧೆಯವರನು ನಗಬಗಾಸತಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಡುನಲಿ || ಹಸಿದು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ
 ತೊಳಲಿದು | ಗಸಣಿಗೊಳುತ ಪುರಾಂತದಲಿ ಕ | ಕೃತಪುಳಿಂದರ ಕೇರಿಯಿರೆ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈತಂದ || ೭ ||
 ಬಸನೇಣನ ಸುಂಟಿಗೆಯ ಹರಿದ | ಹಸಿಯತೋಗಲಿನ ತಳಿತುಂಡದ | ಹಸಗದುರುಗಲ ಕಾಳಿಜದ ಜಂಗ
 ಡೆಯ ಗಳಗೆಗಳ || ಬಸೆಯ ಹರವಿಯ ಸಾಲ ತೊರಳಿಗೆ | ಬೆಸಳಿಗೆಯ ಕುರಿದಲೆಯ ಹಂತಿಯ | ಕುಸುರಿದ
 ಲುವಿನ ಕೋದವಿನಾನಂಗಡಿಯಲ್ಲೆತಂದ || ೮ || ಬರೆಬರಲು ಮೂರದಲಿ ವಿಪ್ರನ | ಬರೆವ ಕಂಡಿಬಿರಾಗ
 ಬಂದುಪ ಚರಿಸಿದನು ಬಂದೈ ಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನು ದೂರಿದಳೆ || ಧರಣಿಯಮರೋತ್ತಮರಿಗದು ಸಂ | ಚರಣ
 ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವಲ್ಲಾ | ದರಿಸುವೊಡಬಾಯೆನುತ ತನ್ನಾಲಯಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ || ೯ || ಬಳಗಮಂ
 ಚದಮೇಲೆ ನಡುಗುವ | ತಲೆಯ ತರಳಿದಮಯ್ಯ ಬೆಳುಪಿನ | ತಲೆನವಿರ ತಗ್ಗದಶರೀರದ ನಗ್ಗಿದವ
 ಯವದ || ತಳಿತಸರೆಗಳ ತಾರಿದಾನನ | ದಿಳಿದಹುಬ್ಬಿನ ಹುಬ್ಬದಕಣ್ಣಳ | ಚಲಿತವಚನದ ವೃದ್ಧರನು
 ತೋರಿದನು ಮುನಿಸುತಗೆ || ೧೦ || ಇವರು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆನ್ನಯ | ಯುವತಿಯವಳಿವಳೆನ್ನಮಗನಿಂ
 ತಿವರ ರಕ್ಷೆಗೆ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವೆನಡವಿಯಡವಿಯಲಿ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಮೃಗಗಣವ ಕೊಂ | ದವನು
 ತಹೆನಂಗಡಿಯಲವ ಮಾ | ರುವೆನು ಲೋಭವನಲ್ಲಿ ಮಾಡೆನು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ದೊರಕಿದನಿ
 ತಾದ್ರವ್ಯದಲಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸುವೆನು ಸಕುಟುಂಬವಿದನೇ | ಹೊರವೆನಾರ್ಜಿಸುವೆನು ಕುಟುಂಬಕೆ ತಕ್ಕನಿತು
 ಧನವ || ನಿರುತವಿದು ಮಾತಾಪಿತರ ಪರ | ಚರಿಯದಲಿ ರಾಗಾದಿದೋಷಾ | ಚರಣವದು ಮನವ
 ಚನಕಾಯದೊಳ್ಳಿ ತನಗೆಂದ || ೧೨ || ಭೂತಹಂಸೆಯಿದ್ದಲ್ಲ ನಮಗದು | ಮಾತೃಪಿತೃರಕ್ಷಾರ್ಥವೆಮ್ಮಯ |
 ಜಾತಿಧರ್ಮವು ಮಾಂಸವಿಕ್ರಯವ್ಯಗವಧಾಬಗಳು || ಜಾತಿಧರ್ಮಾತ್ಮಾಗರ್ಮವಿ | ಜಾತಿಧರ್ಮ
 ಗ್ರಹಣವೇ ವಿ | ಖ್ಯಾತಕುಂಭೀಪಾಕಸಾಧನ ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೩ || ವಿತತಭಾಷಿತವನ್ಯವಿತ್ತಾ |
 ಹೃತಿಪರವ್ಯಾಪಾರವಾತ್ಮ | ಸ್ತುತಿ ಪರಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನವತ್ಯಾಸ್ಯಾದ ಬಕವೃತ್ತಿ || ಕೃತವಿನಾಶನ ಡಂಭ
 ಹಿಂಸಾ | ರತಿ ನಿಜಾನ್ವಯಧರ್ಮಕರ್ಮ | ಚ್ಯುತಿಗಳಿವು ದೋಷಾಂಕುರಂಗಳು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

ಸಾಂಗವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಜ್ಜನ | ಸಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ತೃಷ್ಣಾ | ಭಂಗ ಯಜನ ಧ್ಯಾನಮೌನವ್ರತ
 ಸದಾಚಾರ || ಮ್ರಾಂಗಲಿಕಕರ್ಮಾಭಿಯೋಗ ಕುಲಾಂಗನಾರತಿಯುತ್ಪತ್ತಿ || ೧೦೦ ||
 ಖ್ಯವಿವ್ರ ಸದ್ಧರ್ಮಗತಿಯಿಂದ || ೧೦೧ || ಧನಮದವ ಸತ್ಕುಲಮದವ ಯಶಃ | ವನಮದವ ವಿದ್ಯಾಮದ
 ವ ಪರಿ | ಜನಮದವ ಪ್ರಭವಮದವನಾಚಾರಪದಮದವ || ಮನನದಿಂ ಶ್ರವಣದಿ ನಿಭಿಧ್ಯಾ | ಸನದಿನಿವುಗ
 ಳನೋತ್ತಿ ವಿದ್ಯಾ | ವಿನಯಸೌತೀಲ್ಯದಲಿ ನಡೆವುದು ವಿಸ್ತರಣೆಯಿಂದ || ೧೦೨ || ನಿವು ಬಾತಿಯೋಳಧಿಕ
 ತರರಿಂ | ದಾವು ಜಾತಿವಿಹೀನರಾಗಿಯೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲೇ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚಾರವಾಗದಲಿ || ಅವು
 ದೂಣೆಯವಿಲ್ಲವಿದಿವಿಜ | ದೇವಗುರುಸಂಚರೈಯದಲಿ ಸಂ | ಭಾವಿತರು ನಾನಾದವೆಮ್ಮನು ನೋಡಿ
 ನಡೆಯಿಂದ || ೧೦೩ || ಈಸರಿಯಲರುಧರ್ಮಕಥನಾ | ಳಾದಲಿ ಮುನಿಸುತಗೆ ಸಂದೇ | ಹಾಸನೋದವ
 ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಿದನಾಪುಟಿಸುರನ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ತ್ವತಧರ್ಮಕ | ಳಾಪದಲಿ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಕೋರತೆ ಕೃ |
 ತಾಪರಾಧರು ಕೌರವರು ನಿರ್ಧಾರಮರಹರೆಂದ || ೧೦೪ || ಬಾಹುಬಲ ಬಲವಲ್ಲ ದೈವ ! ದೋಷಗಳಿಗೆ
 ಸುಧರ್ಮನಿಷ್ಠರ | ಸಾಹಸವು ಕಿರಿದಾದೊಡೆಯುಕೊಯ್ಯುವಿರೋಧಿಗಳ || ಅರಾತ್ಯಜಹಸುಳತ
 ನದ | ವ್ಯೂಹದಲಿ ತಾರಕನನಿಕ್ಕನೆ | ಯಾವವದಜಯಿಸಿರಿಯು ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನುಲಿಯದೆಂದ || ೧೦೫ ||
 ಎಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ಗುಮ | ನಂದನನನಿತಿಹಾಸಕಳಗಳ | ಲೆಂದವಿಟ್ಟನು ಚಿತ್ತವನು
 ಖಯಬೋಧಿಗಳ ಕಳೆದು || ಕಂದುಕಸರಿಕೆಯೇಕೆ ನಿಮಗೆ ಮು | ಕುಂದನೋಲವಿದೆ ಬಯಕೆ ಬೇರೇ |
 ಕೆಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಾರದರಡಲಿದರು ಸಭವ || ೧೦೬ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹರಿ | ಯರಸಿ
 ನುಡಿದಳು ಸತ್ಯಭಾಮಾ | ಸರಸಿಚಾನನೆ ನಗನುಡಿಯು ಸಮ್ಮೇಳಕಳದಲಿ || ಅರಸಿ ಕೌತುಕವೆನಗೆ
 ನೀನೈ | ವರಿಗೆ ಸತಿ ಪಲ್ಲಭರಚಿತ್ತಾ | ಕರಪಣವು ನಿನಗೆಂತು ಸೇರಿಹುದೇಕಭಾವದಲಿ || ೧೦೭ ||
 ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯೊ ಮೇಣು ಕಾಬರ | ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯೊ ಮೇಣವುಪದ | ತಂತ್ರತಿಲಕವೊ ರಮ
 ಣರಿವರೈವರ ವತೀಕರಣ || ಯಂತ್ರಮಯಹಾಹೆಗಳು ನೈಪರೀ | ಯಂತ್ರಸೂತ್ರದ ಕುಣಿಕೆ ನಿನ್ನನಿ |
 ಯಂತ್ರಣವ ಹೇಳಾ ನಿಧಾನವನೆಂದಳಿದನು || ೧೦೮ || ದೇವಿಯೆಂದಳು ಸತ್ಯಭಾಮಾ | ದೇವಿ
 ಯರು ಮುಗುಡೆಯರಲಾ ನಾ | ನಾನಮಂತ್ರದ ತಂತ್ರಕೊಡಕಿನ ತೋಟಯುಳ್ಳವಳು || ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯಲೈವರನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವೆನವರವರಚಿತ್ತದ | ಭಾವವರಿದುಪಚಲಿಸುವೆನು ಚತುರತೆಯಚಾ
 ಳಿಯಲಿ || ೧೦೯ || ಬಲವರಿದು ಹತ್ತವದು ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯರಿದು ನೆಮ್ಮವುದು ಮೂರಿವಿನ | ಹೊಳವರಿ
 ದುಹಿಂಗುವುದು ಹೊಗುವುದು ಮನದೊಳೊಳವರಿದು || ಸೂಳಿವರಿದು ಸೋಂಕುವುದು ತವಕಕೆ | ಬಲಿದು
 ಮುನಿವುದು ಸವಿಯಬೇಟವ | ಬೆಳಸಿ ಬೆಸೆವುದು ಬಗೆಯಲೆಂದಳು ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ || ೧೧೦ || ರಸಿಕ
 ಹರಿ ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಶತಮುಖಿಯರಲಿ ಬೇಟಾಚಗಿನ | ದೇಸಕ ಬಿಮ್ಮಿತು ಬಗೆಯ ಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿ
 ಕೃಷ್ಣನಲಿ || ನಸುಳು ನೆಲೆಡಿಳ್ಳಾಯ್ತು ಪ್ರಸರ | ಬಸುಗೆ ಜಿಗುಡುಳುಕೊತ್ತುಕಲೆಗಳ | ರಸದ ವಸರವ
 ನರಿಯಬಾರದು ವಿಗಡವಿಟರುಗಳ || ೧೧೧ || ನೀವು ಮುಗುಡೆಯರತಿವಿದಗ್ಧನು | ದೇವಕೀಸುತನೆನ್ನ ವರು
 ಧ | ಮಾರ್ವಲಂಬರು ದಿಟ್ಟರಲ್ಲ ಮನೋಜಲೀಲೆಯಲಿ || ನೀವು ಸೊಬಗಿನನಿಭಿಯಲೇ ಶತ | ಸಾವಿ
 ರದಸತಿಯರಲಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಜೀವವಿಶ್ವಮಸತಿಯರೆಂದಳು ನಗುತ ತರಳಾಕ್ಷಿ || ೧೧೨ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸತ್ಯ

ಭಾವಾ | ಸರಸಿಚಾನನೆ ದ್ರವದಸುತೆಯರು | ಸರಸಮೇಳದಲೊಪ್ಪಿದರು ಚತುರ್ಮುಖಿಲೀಲೆಯಲಿ ||
ಹರಿಯುಧಿಪ್ತಿ ರಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ವರಮುನಿಗಳಿತಿಹಾಸಮಯಬಂ | ಧುರಕಥಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕಳಿದರು
ಹಲವುದಿವಸಗಳ ||೨೭|| ಹಗೆಗಳಮರಾರಿಗಳು ನಮ್ಮಯ | ನಗರಿಶೂನ್ಯಾಸನದಲಿದ್ದು | ವಿಗಡ
ರಾಮಾದಿಗಳು ವಿಷಯಂಗಳವಿನೋದಿಗಳು || ಅಗಲಲಾರೆನು ನಿಮ್ಮವನದೋ ! ಲಗಕೆ ಬಿಡೆಯವ
ಕಾಣೆನೆಂದನು | ನಗುತ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಯಮನಂದನನ ಮೊಗನೋಡಿ ||೨೮|| ನುಡಿದ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ
ಜರೆತೆರೆ | ಯಡಗದವು ಜಾಣಿನಲಿ ಸತ್ಯವ | ನಡೆಸಿದಿರಿ ಕಡೆಸಾರಿಗೆಯಲನ್ನು ತಿಯಕೆಡಿಸದಿರಿ || ಕಡು
ಮನದಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ದುಡುಕಿದೊಡೆಕ್ಕಿಗಾಯ್ದು ಧರ್ಮದ | ತಡಿಗೆ ಜಾರಿ ಜಯಾಧ್ಯದಲಿ ಜಂಘಾ
ಲರಹಿರೆಂದ ||೨೯|| ಮರೆಯಲಿಹಕಾಲದಲಿ ಬಲಿದ | ಚ್ಚರಲಿಹುದು ಬೇಕಾದೊಡೆವಗೆ | ಚ್ಚರಿಸಿ
ಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನೇ ಚರಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ || ಅರಿದಿಹುದು ನೀನೆಂದು ರಾಯಂ | ಗರುಹಿ ಭೀಮಾ
ದಿಗಳಿಗುಚಿತವ | ನೆರೆನುಡಿದು ದುರುಪಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಪುರಕೆ ||೩೦|| ಅರಸಿ ಹರಿ
ಯಾವ್ನಾಯತತಿಕು | ಕ್ಕರಿಸಿದವು ಮುನಿಗಳ ಸಮಾಧಿಗೆ | ಕರುಬುವವರಾವಲ್ಲ ಕಾಣರು ನಖದ
ಕೊನೆಗಳನು || ಅರಸ ತಾನೇ ಹರಿ ಹರಿದು ತ | ನ್ನರಕದವರನು ಬಿಡದೆ ಸಲವುನ | ಕರುಣವೆಂತುಟೊ
ರಾಯದಾಗಿ ನವೀರನ್ನರಯಣನ ||೩೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕೈ ಪದ ೧೨೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

— ಸಂಧಿ ೧೫ —

ಪ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ನ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ವಿವಿಧಲಿ ಪಾಂಚಾಲ ಭಕತಿಯು | ತಪದಲಿರೆ ದೂರ್ವಾಸನುಗ್ರವ |

ನವಹರಿಸಿ ಹರಿ ಮರಳಿ ಹೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯು ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ತೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರುವಿವಿ | ನಾಲಯದೊಳನು
ಭವಿಸಿದರು ಸಂವತ್ಸರಾಷ್ಟಕವ || ಲೀಲೆ ಮಿಗೆಯೈತಂದು ಯಮುನಾ | ಕೂಲದಲಿ ವರತೀರ್ಥ
ಸೇವಾ | ಶೀಲರಿದ್ದರು ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತ ಪರುಷದಲಿ ||೧|| ಅಸುಯೋಧನನೇಕಭತ್ರವಿ | ಇಾಸ
ದುವಿರಾಜ್ಯಪದವಿ | ನ್ಯಾಸವಿಭವದ ಸುಖದ ಸೌಖ್ಯವನನುಭವಿಸುತಿರಲು || ಭೂಸುರವ್ರಜನಿಕರವ
ರವಿ | ನ್ಯಾಸಮುನಿಜನಸಹಿತ ವರದೂ | ವಾರ್ಸಮುನಿಪತಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||೨||
ಮುನಿಯ ಬರವನು ಕೇಳಿ ದುರೈಯೋ | ಧನನು ಬೀಡುಡೊಣಗೌತಮ | ರಿನತಪಯ ಗುರುಸೂನು
ವಿದುರಾದಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು || ವಿನುತಭೂಸುರನಿವಹಕಾಂತಾ | ಜನದಕನ್ನಡಿಕಲಶವಾದ್ಯ | ಧ್ವನಿಸ
ಹಿತಲಿದಿರಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ನಮಿಸಿದರು ||೩|| ವಂದನೆಯ ಕೈಕೊಳುತ ಗಂಗಾ | ನಂದನನ ಕೈವಿಡಿ
ದು ಬರೆ ಕೃಪ | ಮುಂದೆ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಗಡಣದಿ ಹೊಕ್ಕನರವಾನೆಯ || ಬಂದನಂಗನಸಹಿತ ನಮಿಸಿದ |

ನಂಧನ್ಯಪನನು ಹರಸಿ ಹರುಷದ | ಲಂದು ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದನುನ್ನತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||೪|| ಹೊಳೆವ
ಹೊಂಗಳಶೋಧಕದಿ | ಮುನಿಕುಲಲಲಾಮನ ಪಾಪಪದ್ಮವ | ತೋಳೆದು ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಮನ್ನಣೆ
ಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ || ಬಳಿಕ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ವ ಮುನಿಸಂ | ಕುಲವನೊಲಿದಾದರಿಸಲಿತ್ತಲು | ಪೊಲವು
ಮಿಗೆ ಯೆಡೆಯಾದುದಾರೋಗಣ್ಣೆಗೆ ಮುನಿ ಹೊಕ್ಕ ||೫|| ಪಡುರಸಾನ್ನದಲಾದರಣೆಯಿಂದ | ದುಡು
ಗೊರೆಗಳಿಂ ತುಪ್ಪಿಬಡಿಸಿದ | ಪೊಡವಿಪಾಲಕರುಪಿಗಳಪ್ಪಾಪ್ರೀತಿಸಾವಿರವ || ಕಡುಸುಖದ ಸನ್ಯಾಸಿ
ವೇಷದ | ಮೃಡನು ಮುದದಲಿ ಕೌರವನ ಮೈ | ದಡವಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಗನೆ ಬೇಡೊಲಿದುದನು ನಿನ
ಗೆಂದ ||೬|| ಅರಸ ಕೇಳಂಗೈತಳದಲಿಹ | ಪರುಷಮನು ಕಲೆಂದು ಟಕ್ಕೆಯು | ಹರಳಿನಲಿ ಹರುಷಿಸುವ
ಮೊಡಮನುಷ್ಯರಂದದಲಿ || ಅರಸಕೌರವನೆಂದನಿಬರು | ವೆರಸಿ ಪಾಂಡವರರಸಿಯುಣಲೊಡ |
ನಿರದೆ ಕವಳವ ಬೇಡಿಯುಭ್ಯಾಗತರು ನೀನೆಂದ ||೭|| ಭೂಪ ಕೇಳೆರಡುಂಟೆನಿನ್ನಾ! ಕೌರವನು ಕೈಕೊಂ
ಡೆನೆನುತ ಮ | ಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೇಳಲೊಡನೆದ್ದುದು ನೃಪಸ್ತೋಮ || ತಾಸರು ಬಳಿವಿಡಿದು ಬರೆ
ಬಳಿಕಾ | ಪುರವ ಹೊರವಂಟು ಭವನಿರ್ಲೇಪ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರನು ಕಳಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೮||
ಅಗಡುಕೌರವನೊಡ್ಡಿದನಲಾ | ವಿಗಡವನು ಮುನಿಯುಗ್ರರೋಷದ | ಸೆಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡವರು ಸವಿದು
ತ್ತಾದರಕಟಿನುತ || ದುಗುಡದಲಿ ಗಾಂಗೇಯವಿದುರಾ | ದಿಗಳು ಮನೆಯೊಳಗಿತ್ತಕೌರವ | ನಗುತ
ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆಡೆಗಣಿ ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ||೯|| ಮರುದಿವಸ ಸತಿಯುಂಡಸಮಯವ | ನರಿದು ಮುನಿ
ಪತಿ ಬರಲು ಕಪಟದ | ನಿರಿಗೆಯನು ಬಲ್ಲನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆದ್ದು ಸಭೆಸಹಿತ || ಕಿರಿದಡೆಯಲಿದಿರಾಗಿ
ಭಕುತಿಯ | ಹೊರಿಗೆಯಲಿ ಕುಸಿವಂತೆ ನೃಪಬಂ | ದೆರಗಿದನು ಮುನಿವರಗೆ ತನ್ನನುಚಾತರೊಡ
ಗೊಡಿ ||೧೦|| ಕುಶಲವೇ ನಿಮಗೆನುತ ಲೈವರ | ನೊಸಲ ನಿಜಕರತಳದಲಿತ್ತುತ | ಲೊಸೆದು ಧೌವ್ಯಾ
ದೈಖಿಳಭೂಸುರಜನವ ಮನ್ನಿಸುತ || ಹೊಸಕುಶೆಯ ಪೀಠದಲಿ ಮುನಿವೇ | ಪ್ಪಿಸಿದನುಘ್ನಾಚಮನ
ಪಾದ್ಯ | ಪ್ರಸರಮಧುಪರ್ಕಗಳ ಮಾಡಿ ಮಹಿಷನಿಂತಂದ ||೧೧|| ದೇಶ ಕಾನನ್ವಸನ ವಲ್ಕಲ |
ಭೂಸುರವ್ರಜವಾತ್ಮಜನವು ಪ | ಲಾಶಪರ್ಣವೆ ಪಾತ್ರೆ ಭೋಜನ ಕಂದಮೂಲಘನ || ಈ ಸರಿತ್ವಾ
ನೀಯಮಜ್ಜನ | ವಾಸವೇ ಗುಹೆ ಭವನ ರಾಜ್ಯವಿ | ಕೌಸವೆಮ್ಮದು ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ಯಮ
ಸೂನು ||೧೨|| ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಹೇಳಬಹುದುಪ | ಚಾರವೇಕಿದು ರಾಜ್ಯಪದವಿ | ಸ್ತಾರವಾವುದು
ರಾಜಖುಷಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯಿನ್ನು || ಸಾರೆಯಾಯ್ತುಮಯಸಮಯಕು | ದಾರವೆನ್ನಿಯ ವಿವಿ
ಧಪೀಠಾ | ಕಾರಕುಂಟೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||೧೩|| ಅವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಫಲ ಸಂ |
ಭಾವಿಸಿದುದೋ ನಿಮ್ಮ ಭರವಸೆ | ದಾವ ಪಡೆವನು ಕೊಟ್ಟಿನೆಂದನು ನೃಪತಿ ಕೈಮುಗಿದು || ಆವಿಗಡ
ಮುನಿ ಬಳಿಕನುಷ್ಠಾ | ಸಾವಲಂಬನಕತ್ತ ಯಮುನಾ | ದೇವಿಯರ ಹೊಗಳಿತ್ತ ನೃಪ ಕರಸಿದನು
ದುರುದಿಯ ||೧೪|| ಅರಸಿಯಾರೋಗಿಸಿದಭಾವವ | ಬರವಿನಲಿ ನೃಪನಬದು ಅರಸನ | ಪರುಷವ
ಡಗಿತು ಧೈರ್ಯ ಸುಕ್ಕಿತು ವುಷ್ಣನಯನಾಂಬು || ಉರಿಹೊಡೆದಕೆಂದಾವರೆಯವೋಲ | ಕರಿಕುವಡೆ
ದುದು ಮುಖ ಕವೋಲಕೆ | ಕರವನಿಟ್ಟನು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಮಹಿಷಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೫|| ತುಡುಕಿ ಸುರ
ಪನ ಸಿರಿಯ ಶರಧಿಯ | ಮಡುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ಕಿದನು ರೋಷವ | ಹಿಡಿದರೀಗಳೆ ಸುಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟಿಡು

ವನು ಜಗತ್ತಯವ || ಮೃಡ ಮನಿದು ಕೋಪಿಸಲಿ ಶಾಪವ | ಕೊಡಲಿ ನಾನೆದಕಂಜಿನೆನ್ನಯ |
 ನುಡಿಗನ್ಯತ ಸಂಭಾವಿಸಿತಲಾ ಕೆಟ್ಟನಾನೆಂದ ||೧೬|| ಏನಿದೇನೆಲೆ ನೃಪತಿ ಚಿತ್ತ | ಗಲ್ಲಾನಿಯನು ಬಿಡು
 ನಿನ್ನವಚನಕೆ | ಹಾನಿಯುಂಟೇ ಸದವಿ ಸುರಪನ ಸಗ್ಗಿಗ್ಗ ವನು || ಆನೆ ವರಿವರಿದಳೆದುತ್ತಹೆ ಸುರ |
 ಧೇನುವನು ನಿಮ್ಮಡಿಗನುತ ಪವ | ಮೂನಸುತ ನಿಜಗಡೆಯ ಜಡಿದನು ಬೇಗ ಬೆಸಸನುತ ||೧೭|| ಬರಿ
 ಯನುಡಿಯೇಕಕಟ ನಿಮ್ಮಯ | ಹೊರಿಗೆವಾಳನು ಕೃಷ್ಣನಾತನ | ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರಿಗುಂಟೆ ದೋಷ
 ದರದ್ರ ಮೃತ್ಯುಭಯ || ಮರೆದಿರೈ ಸಳಿಸೀರೆಯಲಿ ಸತಿ | ಯೂರಲಕ್ಷಯವಿತ್ತು ತನ್ನನು | ಮರೆದ
 ಮಹಿಮಾರ್ಣವನ ಭಜಿಸುವುದೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೧೮|| ಕ್ಷತ್ರತೇಜದತೀವ್ರಪಾಪನಿ | ಮಿತ್ತನಿಮಗಂ
 ಜನು ಸುರೇಶ್ವರ | ಸತ್ಯ ಕೆಡುವರೆ ಸಾರೆಯಿದೆಲಾ ಕೌರವನ ನಗರ || ಸತ್ಯಮೂರಿಯ ಸುರಭಿಗಳಪಿದಾ
 ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ಕಥೆಯನು | ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವೆ ಭಜಿಸು ಕೃಷ್ಣನನೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೧೯||
 ನಾಮವನು ನಂಬಿದಮಹಾತ್ಮರ | ನಾಮವನು ನೆನೆದವರು ಪಡೆವರು | ಕಾಮಿತವನೆಲೆನಿಮ್ಮನೆಲೆ ನಿಮ
 ಗಯಿಬಾರದಲೇ || ನಾಮನಿಮ್ಮಲಿ ಕೃಪೆ ವಿಶೇಷವು | ಕಾಮಿನಿಗೆ ಕರಗುವನು ಕೃಷ್ಣನು | ಯಾಮಹಿಳೆ
 ಭಜಿಸುವುದು ಬೇಗದಲೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೨೦|| ಭೂಸುರರ ಕಳಕಳವೆ ನೃಪನಾ | ಕ್ಲೇಷವನು ಪವಮಾನ
 ಸುತನಾ | ಕ್ರೋಧವನು ನರನಾಟವನು ಮಾದ್ರೋರುರುಪಟಳವ || ಆಸರೋಜಾನನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು |
 ತಾಸುರದಮುಖದಲಿ ಮುನಿಮಂ | ಕ್ರೋಧದೇಶದ ಬಲುಮೆಯಿಂದವೆ ನೆನೆದಳಚ್ಯುತನ ||೨೧|| ಮುಗು
 ದಮಿಗೆ ನಿಂದಿದುರ್ಗ ನಮಪದ | ಯುಗಳದಲಿ ಸೂರ್ಯನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಮುಗಿದುಕೈಗಳ ವಗುಳೆ ಯೆ
 ವೆಯನು ಮುಚ್ಚಿ ನಾಸಿಕವ || ನೆಗಟ ಪುಳಕಾಂಬುಗಳು ಪೈಯಲಿ | ಜಿಗಿದು ಪೊನಲಾಗರಲು ಹಿಂ
 ಮುಟ | ಗೋಗುವಕ್ಕುಂತಳದಬಲೆ ಕಾವಿಸಿ ನೆನೆದಳಚ್ಯುತನ ||೨೨|| ತ್ರಿರಮಾವರ ದೈತ್ಯಕುಲಸಂ |
 ಹಾರ ಭಕ್ತಜನಾರ್ತಿಹರ ಭವ | ದೂರ ಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ದುಷ್ಟಕಂಸಹರಾ || ಚಾರುಗುಣಗಂ
 ಭೀರ ಕರುಣಾಕಾರ ವಿಹಿತವಿಚಾರಪಾರಾ | ವಾರ ಹರಿ ಮೈದೋರನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||
 ನೀಲಕಂಠನ ನೇತ್ರವನ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಗಾಹುತಿಯಾಗಿ ಮಗ್ಗಿದ | ಕಾಲಕಾಮನ ಪಥವ ಪಡೆದರು ಪಾಂ
 ಡನಂದನರು || ಏಳೆಂದಿಷ್ಟೆ ಯೆನ್ನನುಡಿಯನು | ಪಾಲಿಸೈ ಸಂಕಲ್ಪವಳಿದೋಡೆ | ಹಾಳು ಹೊರು
 ವುದು ಕೃಷ್ಣ ಮೈದೋರಂದಳಿಂದಮುಖ ||೨೪|| ಹಿಂದೆ ನಾನಾಪಾಯದಿರುಬಿನ | ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಿ
 ದಯಲೈ ಗೋ | ಏಂದ ಶರಣಾನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಗುಣವೃಂದ || ಇಂದು ರುದ್ರನು ತಪ್ಪುಸಾ
 ಧನ | ಬಂದೋಡೆಮ್ಮನುಕಾವರಾರಲೆ | ತಂದೆ ನೀನೇಗತಿಯನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||೨೫||
 ಅರಸುವೆನೆ ಪುನೋರ್ಣ ಕೇಳೆಂ | ದರಹುವೆನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಾಕೆಂ | ದೂರಲಲಾರನು ತಾಯಿ ನೀನ
 ಮಗಾವು ತಿಶುಗಳಲೇ || ಕುರುಹುದೋರೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣವ | ಕರೆದು ಕಳೆಯಲು ಭಕುತರಾರ್ತಿಯ |
 ನುವವಿಪುಳಿಘುರಾಂಟಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೨೬|| ಮುನ್ನುವೇ ಮುನಿದಂಬರೀಷನ | ಬೆನ್ನುನೆ
 ತ್ತಲು ಹರನ ನೇತ್ರದ | ವಹ್ನಿಯೂಳಗುದಯಿಸಿದಕೆಂಗಡಿ ಸುಡಲು ಕಂಗಡುತ್ತ || ಉನ್ನುತೋನ್ನುತ
 ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು ಪನ್ನಗಾಸನ ಹಲಯ ರಕ್ಷಿಸು | ಅನ್ಯಗತಿಯನಗಾರೆನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಭೂಪಾಲ ||೨೭||
 ಬಳಿಕ ನಿನ್ನುಯವರಸುದ್ರ ನ | ಸುಳಿವುದೋರಲು ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ | ಬೆಳಗು ಬೀರಲು ಹೊತ್ತಿವು

ರಿವುರಿಲೋಕಮೂರರಲಿ || ಬಲುಬಿಸಿಲು ಬಾಯ್ಕಾಂತಚಂದ್ರಿಕೆ | ಬೆಳಗೇನಲು ಘನರೋಷವನ್ನಿಯ |
 ಬೆಳಗು ಬೀತುದು ಚಕಿತಚಂದ್ರವೆನಾದ ದೂರ್ವಾಸ ||೨೨|| ಅಗಿದುದೆಂಬತ್ತಿದೊಡೆ ಮುನಿಮೂ |
 ಜಗವನೆಲ್ಲವ ತೊಳಲಿ ಭಕ್ತಿಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕ ಸುತಿಸಾರೋಪ್ಯಮಾನದಲಿ || ಹೊಗಳಿದೊ
 ಡೆ ಹಿಂಗಿದವಲಾ ಸುರ | ರುಗಳುಘೋನಲಂಬರಪ್ರಸ | ಬೆಗಡ ಬಿಡಿಸಿದಕೃಷ್ಣ ಪೈಮೋರೆಂದಳಿದು
 ಮುಖಿ ||೨೯|| ಅವನಿಸತಿ ಕೇಳಬಿಳನಿಗಮ | ಸ್ತವಕೆ ತಾನೆಡೆಗೂಡದವ ಹಿಮಾ | ರ್ಥವನೇಸುಭವಂಗಳಲಿ
 ಭಜಿಸಿದರೊ ನಿನ್ನುವರು || ಯುವತಿಯಕ್ಕೆಯ ಸೈರಿಸದ ಯಾ ದವರೋಮಣಿ ಸುಳಿದನಾಪಾಂ ಡವರು
 ಕಂಡರು ದೂರದಲಿ ಖಗರಾಜಕೇತನವ ||೩೦|| ಮುಗುಳುನನೆಗಳ ಹೂಂಗುವಂಗದ | ನಗೆಮೊಗದೊಳಾ
 ನಂದಬಿಂದುಗ | ಳೊಗುವಕಂಗಳ ಹೊತ್ತಹರುಷಸ್ಪಂದಸಂಪ್ರದಾ || ಬಗೆಯಬೆರಗದ ಕರವಸ
 ದೊಳಾ | ನಗೆಯೊಳೆಡೆಗೊಂಡವುಜನ್ಮದ | ಮುಗುದಪಾಂಡವರೆರಗದರು ಧಾಮ್ಯಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||
 ರಥವನಿಳಿದಸುರಾರಿ ಸುವನೋ | ರಥವಿಡಿದು ಬಪ್ಪಂತೆ ಕುಂತೀ | ಸುತರ ನಿಜಭಜವಾರ ತಕ್ಕಿಸಿ
 ದನು ಹರುಷದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಯಮರರಾರ್ಪಣನಸಂ | ಸ್ತುತಿಗೆ ತಲೆನಾಗುತ್ತ ಮಿಗೆ ದ್ವರು | ಪದಿಯ
 ಹೊರಗೈದಿದುದುಘೋಯೆಂದುದ ಸೂರ ಸ್ತೋಮ ||೩೧|| ಧ್ಯಾನಗೋಚರವಾಗಿ ವನಿತೆಯ | ಮಾನಸದಲಿ
 ಹಪರಮಹಂಸನು | ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಾಗಿ ತೋರಿದಬಾಹ್ಯರಚನೆಯಲಿ || ಮಾನಸಿಯ ಮೈದಡವಿ
 ಚಿಂತೆಯ | ದೇನು ತಂಗಿ ಲತಾಂಗಿ ಹೇಳಾ | ಮಾನಮಾದೆ ಯುದೇನಿನಲು ಕಂದೆರೆದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೩೨||
 ಉಬ್ಬಿದಳು ಹರುಷದಲಿ ದಗುಡದ | ಕೊಬ್ಬ ಮುರಿದುದು ಪುಳಕವಾರಿಯೊ | ಳೊಬ್ಬಳಿಯೊಳೊ
 ಡೆಹಾಯ್ದು ನಿಂದವು ನಯನವಾರಿಗಳು || ಸಭ್ಯತಾಲತೆ ಹೂತು ಹಸರಿಸಿ | ಹಬ್ಬಿ ಫಲವಾದಂತೆ
 ಕಾಯವ | ನಿಬ್ಬರದಲಿಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದಪಯೋಜದಲಿ ||೩೩|| ಧರಣಿಯನು ಬಿಡದಳೆದು ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಚರಣವಿದು ಸುರನದಿಯ ಸೃಜಿಸಿದ ಚರಣವಿದುಕಲ್ಲಾದಹಲ್ಯಾಕಾಪನಿರುಹರಣ || ಚರಣವಿದು ಕಾಳಿಂ
 ಗವರ್ಧನ | ಚರಣವಿದು ಶಕುಪ್ರಭಂಜನ | ಚರಣವಿದಲಾಯನತ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದವ ||೩೪||
 ಸ್ತೋತ್ರಕೀಗಳು ಸಮಯವೇ ಹೇ | ಳೇತಕಿಸ್ತುತಿತಂಗಿ ಚಿತ್ತದೊಳಾತುರವಿದೇನೆನುತ ಹಿಡಿದತ್ತಿದನು
 ಮಸ್ತಕವ || ಬೀತತರುಕುಕನಿಕರಕೀವುದೆ | ಪೌತಣವಸಲೆ ತುಪ್ಪಿಬಡಸುವ | ನೀತಿಯನು ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು
 ಕಮಲಮುಖಿನಗುತ ||೩೫|| ಶೌರಿ ಕೇಳ ಸಾಕ್ಷಾತತಿವ ನವ ತಾರವದದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಪಲ ವಾರಸಹಿತ್ಯೆ
 ತಂದೊಡಭ್ಯಾಗತೆಯನೃಪನಿತ್ತ || ತೀರಿತಕ್ಷಯದನ್ನುವಿಂದುಮ | ಹಾಣುಪೀಂದ್ರಗುಪಾರ ನಿನ್ನು
 ಯ | ವೀರವೈದುವನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ನಳಿಸಾಕ್ಷಿ ||೩೬|| ಸಾವು ಹಸಿದೈತಂದೊಡಿಸಲಿ | ದೇವಿ
 ನಾನಾದೂರ ದೂರುವು | ದಾವುದುಚಿತವು ಹೇಳಿನಲು ನಡನಡಗ ಕೈಮುಗಿದು || ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ
 ಹಸಿವು ಕಳಿವೊಡೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಭಕುತಿಬೇಹುದು | ಸಾವುಚಂಚಲಚಿತ್ತರೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ
 ಸಗುತ ||೩೭|| ಮಾತುಗಳು ಸೋಗಸುವದೆ ಹಸಿವಿಂ | ದಾತುರಂಗಿಲೆತಂಗಿತಾರಾ | ಪ್ರೀತಿವಿದರೊಲಿ
 ದಿತ್ತದೇ ಕ್ಷುಧೆಗವ್ಯತಪುಂಜವದು || ಎತಕೀಜಂಜಡವೆನಲು ಜಲ | ಚಾತಮುಖಿ ಕಂಪಿಸುತ ಕುಮುದಾ |
 ರಾತಿ ಕೊಬ್ಬಾಸ್ಥಲಿಯನು ತಡವಿದಳು ಕರದಿಂದ ||೩೮|| ಕಂಡು ಕಿಂಚಿತ್ತಾಕಶೇಷವ | ಕೊಂಡು
 ಬಂದೊಡೆ ಕೃಷ್ಣ ನದ ಕೈ | ಕೊಂಡು ಸವಿದನು ತಣಿದು ತಲೆದೂಗಿದನು ತೇಗಿದನು || ಪಾಂಡವರ

ಪತಿಕರಿಸಿ ನಲಿವುತ | ಚಾಂಡನುಡಿದನು ಹೃದಯಕ್ಷುಧೆಯನು | ಖಂಡಿಸಿದಲಾಯನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದನು
 ದ್ರೌಪದಿಯ ||೪೦|| ಆರಸ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಮನದು | ಬೃರದ ತನುವಿನ ತಳಿತರೋಮದ | ಭರದ
 ತುಷ್ಟಿಯ ಬಳಿಯತೇಗುವಹಿಗ್ಗು ವಳ್ಳೆಗಳ || ಕೊರಳಿಡರುಹೊಟ್ಟೆಗಳ ಖುಷಿ | ವರರು ಸಹ
 ದೂರ್ವಾಸಮ ನಿಯ | ಚೈರಿಯವಾಳುತ ತನ್ನೊಳಗದನು ಮುರಹರನ ಬರವ ||೪೧|| ಬಂದನೇ
 ಗೋವಿಂದಭಕುತರ | ಬಂಧುವಲ್ಲಾ ಆತನೊಳು ಮನ | ಸಂದಮನುಜರ ಸಣಸಮಾಣಿಪರಾರು ಭುವ
 ನದಲಿ || ಎಂದೆನುತ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಸತಿ | ಬಂದು ಕಂಡನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ | ಲಂದು ಕುಂತಿಸು
 ತಸಹಾಯನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನನು ||೪೨|| ಕಾಣುತ್ತಿದಿರದ್ದಸುರಮರ್ಗನ | ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರಗಿ
 ಹೋಹೋ | ಸ್ಥಾಣುವಿನ ಬರವೆತ್ತಣಿಂದಾಯ್ತನುತ ಕೈಮುಗಿಯ || ಮಾಣು ಮಾಧವ ನಿಲ್ಲ
 ಮಾನವ | ನಾಣೆಯದನಾಟಕದ ನುಡಿಯಿದು | ಜಾಣನಿನಹೆಯನುತ ಮುನಿ ಹಾಯ್ದುಪ್ಪಿದನು ಹರಿ
 ಯ ||೪೩|| ಯತಿಗಳೈತರೆ ಗಾರುಹತ್ಯ | ಪ್ರತತಿ ವಂದಿಸಬೇಹುದಾಪ | ದ್ಧತಿಯ ತೋರುವಪಂಥವೈ
 ಸಲೆ ನೀನು ವಂದಿಪುದು || ಅತಿಸಹಜವೈ ಕೃಷ್ಣ ಕುಳ್ಳಿರು | ಸುತಿತಿರೋಮಣಿ ಕುಳ್ಳಿರವ್ಯಾ | ಹತಗ್ರ
 ಹಸ್ಥನು ಕುಳ್ಳಿರೆನುತವೆ ಮುನಿಪ ಮಂಡಿಸಿದ ||೪೪|| ತುಂಬಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ವಳಿಳಮುನಿನಿಕ | ರುಂಬಸಭೆ
 ಯೊಳಗಿದ್ದಮುನಿಪಂ | ಗಂಬುಜಾನನೆ ನಮಿಸೆ ಹರಿಸಿದನೈದೆಯಾಗೆನುತ || ಹಂಬಲಿಸುತಿಹನಿಗಮ
 ಶಾಸ್ತ್ರಗ | ಳಿಂಬುಗಾಣದಗಾಢದೈವದ | ಬೆಂಬಳಿಯಲಿರಲಿನ್ನದಾವುದಸಾಧ್ಯನಿಮೆಗೆಂದ ||೪೫|| ಮೈ
 ವಶವ ಮಾಡದಿರಲೇ ಪರ | ದೈವವನು ಕುರುಕೂಲದಬೇರನು | ಕೊಯ್ವನೀಹರಿ ಒಳಿಸಲಿಸಿ ಭೀಮಾಜು
 ನಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಕಾವಪೈ ನಿಮ್ಮೈವರನು ಕೈ | ಗಾವನೇ ಪರರಾಜ್ಯಲಕುಮಿಯ | ಕೈವಿಡಿವಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ
 ಪುದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೬|| ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರ ನಿಮ್ಮನುಡಿಯ | ಸ್ವಲಿತವಿದು ಯಿಹಪರದಗತಿನಿ |
 ನೊಲಪು ಕೃಷ್ಣನ ಕೂರ್ಮೆಯಿರಲಿನ್ನಾವುದರಿದೆವಗೆ || ನಳಿನಸಖನಪರಾಂಬುರಾತ್ರಯ | ನಿಲುಕು
 ತೈದನೆ ಹಸಿದುದೀಮುನಿ | ಬಳಗವಾರೋಗಣೆಗೆ ಚಿತ್ತವಿಸಂದ ಯಮಸೂನು ||೪೭|| ಬೇರುನ್ನೀರೂ
 ಡಾಗೆ ತಣಿಯವೆ | ಭೂರುಹದಶಾಖೀಪಶಾಖೆ | ಳೋರಣೆಯ ನಿಜದೇಹವಂಗೋಪಾಂಗನೆಂದೆ
 ನಿಪ || ತ್ರೀರಮಣಸಂತಪ್ಪನಾದೊಡೆ | ಬೇರೆಭೋಜನವೆಮಗೆ ಬೇಹುದೆ | ಭೂರಮಣ ಕೇಳನುತ
 ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೮|| ಮೃಷ್ಟಭೋಜನದಿಂದನಾವ್ವಂ | ತಪ್ಪರಾಗೊಲಿದುದನು ಬೇಜೆನೆ
 ದುಷ್ಟಕೌರವ ನಮ್ಮನಟ್ಟಿದ ಧೂರ್ತವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಕಷ್ಟವೇ ಕೈಗಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ | ಕೆಟ್ಟರೇ ಪಾಂಡವರು
 ಹರಿಸದ | ನಿಷ್ಕರನು ನಿಲುಕುವನೆ ದುರ್ಜನನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ಎಂದು ಹರಿಯನು ಹೊಗಳಿ
 ನಾನಾ | ಚಂದದಲಿ ಪಾಂಡವರ ತಿಳುಹಿ ಮುನೀಂ | ದ್ರತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ತಾಪಸರುಸಹಿತ ||
 ಅಂದು ಕುಂತಿನೆಂದನರಿಗಾ | ನಂದಸುಖವನು ಕರೆದು ದೇವಮು | ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ

...

...

...

||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೭೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕರುಪತಿ ವಿದುರಗುರುಗಾಂ , ಗೇಯಕೃಪರಲ್ಲಿನಲು ಪಾಂಡವ ;

ರಾಯ ವಿಠಿನಕೆ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ ನೆವದಲ್ಪಿತಂದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತಿ | ಪಾಲ ನಿಜನಗರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದನಿತ್ತಲು
ಪಾಂಡುನಂದನರು || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮುಖದಚಿಂತೆಯ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡಮನದಲಿದ್ದರು | ಸೂ
ಳುಸುಯ್ಯಿನ ಹೊಯ್ಲು ನಾಸಾಪುಟದ ಬೆರಳಿನಲಿ || ಸೂರೆವೋದುದು ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಮುಮ್ಮಾರುವೋದುದು
ಲಜ್ಜೆಬಿಟ್ಟವ | ಸೇರಿ ಕಾನನಕೆಳಿದು ವನದಿಂದಡರಿ ಗಿರಿಕುಲವ || ತಾರುತಟ್ಟಿಗೆಹಾಯ್ವಸುಖವನ |
ದೇರು ವಸಗಿ ಮುರಾರಿ ಕೃಪೆಯನು | ತೋರಿಯಡಗಿದನಕಟವಿಧಿಯೆಂದಳಲಿದನು ಭೂಪ ||೨||
ಎಹಗೆ ಸೈರಿಸಿನಿಂದರೋ ವ್ರಜ | ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಿರಹದ | ದಹನದಾಪಸ್ತಂಭಕೌಷಧ
ದಾನಶೌಂಡರಿಗೆ || ಅಹಹ ಕೊಡುವೆನು ನನ್ನನೆನುತು | ಮೃಹದ ಮೊನೆ ಮುರಿದವನಿಪತಿ ನಿ | ಸ್ಪೃಹೆ
ಯಲಿದ್ದನು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿಹಾರಲೀಲಗಳ ||೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಸ್ತಿಸಾಪುರ | ವರಕೆ ಕಾವ್ಯಕವನ
ದಿನೊಬ್ಬನು | ಧರಣಿಸುರನೈತಂದು ಕರ್ಣಾದಿಗಳಮನೆಗಳಲಿ || ಇರಲಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ |
ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಿರವನಟವೀರಟಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಭೀಷಣವ ||೪|| ವಿವಿಧವನಪ್ರ
ಯುಟಣದಾಯಾ | ಸವನು ತತ್ಪರಿಸರದ ಕಂಟಕ | ನಿವಹವನು ದಾನವರ ದಕ್ಕಡತನದ ಧಟ್ಟಣೆಯ ||
ಅವಚಿದಾಪತ್ತಿನ ಮನಃಖೇ | ದವನು ಖೋಡಿಯ ಖತಿಯ ಲಜ್ಜಾ | ವಿವರಣವನರುಹಿದನು ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶಂಗೆ ||೫|| ಈ ವಿಧಿಯ ಪಾಂಡವರಿಗಕಟಾ | ಸಾವು ಸೇರದು ತನಗೆ ತಾವು |
ನ್ನಾವನೋಹಿಯನಳಿದನೋ ಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ || ಈವಿಲಾಸವನೀವಿಭವಸಂ | ಭಾವನೆಯನೀಪದವ
ನೀಪು | ತ್ರಾವಳಿಯ ಸುಡಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಮರುಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಮರಳಿಮರಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ಮನ | ದಿರವ ಭೀಮನ ಖತಿಯ ಪಾರ್ಥನ | ಪರಿಯ ನಕುಲನ ನಿಲವನಾಸಹದೇವನಾಯತವ || ತರ
ಳೆಯುಬೈಯನಾಪುರೋಹಿತ | ವರನ ಭೇದವನಾಮುನೀಂದ್ರರ | ಪರಗತಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಕೇಳಿದು ಮ
ರುಗಿದನು ನೃಪತಿ ||೬|| ಆಳಲುವೀಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುರುಕೇಳ | ಕಳವೆಕೇಳಿದು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ | ಳಲಿದು
ತಂಬುಲ ಸೂಸೆ ನಕ್ಕರು ಹೊಯ್ತು ಕರತಲವ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಮಹೀಶನ | ನಿಳಯಕ್ಕ
ತಂದರು ಸುಲೋಚನ | ಜಲವ ಸೆರಗಿನೊಳೊರಸಿ ನುಡಿದರು ಭೇದವೇಕೆನುತ ||೭|| ಭೇದವೇಕೆಂದೇನು
ಮಕ್ಕಳು | ಬೀದಿಗರವಾದರು ವನಾಂತದ | ಲಾದಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯ ಕೇಳಿದು ಬೆಂದುದನ್ನೊಡಲು ||
ಆದಿವಾಕರನಂತೆ ನಿಚ್ಚಲು | ಕಾದುದುದಯಾಸ್ತಮಯದಲಿ ದನು | ಜಾರಿ ಖಳರೋಡನಟವಿಗೋಟಲೆ
ಯೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೮|| ಈಕುಮಾರಕರಲ್ಲೇ ಕುಂ | ತೀಕುಮಾರರು ನವೆಯುತಿದ್ದರೆ | ಸಾಕುಸಾಕೆ
ಳಲೇಕೆ ಸತ್ವಾಧಿಕರು ಸಜ್ಜನರು || ಈಕುರುಕ್ಮಿಪತಿಯೊಳೆನ್ನಾ | ಯಕಲವವುಂಟೇ ವಿಚಾರಿಸಿ | ಶೋ

ಕವನು ಬಿಡು ಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೦|| ವಿಷಯಲಂಪುರಕ್ಷಲಿಲಾ | ವೈಸನಕೋಸುಗ
ವೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟರು | ವಸವತಿಯನನ್ಯಾಯವುಂಟೇ ನಿನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲಿ || ಉಸುರಲಮ್ಮದೆ ಸತ್ಯವನು
ಪಾ | ಲಿಸಲು ಹೊಕ್ಕರರಣ್ಯವನು ತ | ದ್ವೈಸನಫಲಭೋಗಿಗಳಿಗಳೆಲುವಿರೇಕೆ ನೀವೆಂದ ||೧೧||
ಅವರು ಕುಹಕೋಪಾಯದಲಿ ಕೌ | ರವರ ಕಡಿಸದೆ ಮೂಣರೆಜುನ | ಪವನಜರ ಭಾಷೆಗಳ ಮರೆದಿರೆ
ಜೂಜು ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ಅವರು ಸುಜನರು ನಿಮ್ಮವರು ಬಿಳಿ | ರವರು ಸದಮಲಸಾಧುಗಳು ಕೌ |
ರವರಸಾಧುಗಳೆಂದು ತೋರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ||೧೨|| ಗಳಹನೆನಿಲಜಗಾಥ
ಗರ್ವದ | ಹುಳುಕನರ್ಜುನನವರ ದೇಹದ | ನೆಳಲು ಮೂಗ್ರಿಸುತರು ಮಕ್ಕಳು ಪಿಪ್ಪಳಸಾ
ಹಸರು || ಅಳಲಬಹುದರಸಂಗೆ ಗಳಿಗೆಗೆ | ತಿಳಿವನವದಿರ ಸಂಗದಲಿ ಮನ | ಮುಳಿವನೆರಡಿ
ಟ್ಟಿಹನು ಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೩|| ಅವರವನವಾಸದ ದಿನಂಗಳು | ನವಗೆ ಸುದಿನ ಸ.ಖಾನ.ಭವ
ವನ | ರವಧಿ ತುಂಬಿದಬಳಿಕ ನೋಡಾ ಸಾಧುಗಳ ಪರಿಯ || ನಿವಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಾಮ್ರಾ |
ಜ್ಯವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರ್ತಿಯಲಿ ಪಾಂ | ಡವರ ಹಂಬಲ ಮರವುದುಚಿತವು ಕರ್ಣಹೇಳೆಂದ ||೧೪|| ಬೇವು
ತಾಪರಿಪಕ್ಷವಾದೊಡ | ಹಾವುಮೆಕ್ಕಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಡ ದ | ಮಾರ್ವಮಾನದ ಕವಿಗೆ ಕಾಮಾದಿಗಳ ನೆರವಿ
ಗಡ || ಅವಿಡಂಬದ ಶಕುನಿಕರ್ಣರು | ಜೀವಸಖರೆ ತಪ್ಪೊಳಗೆ ದು | ಭಾವಭೀಕರಹೃದಯ ನುಡಿ
ದನು ಕರ್ಣನರಸಂಗೆ ||೧೫|| ಅಹ ಶಕುನಿಯ ಮಾತಿನಲಿ ಸಂ | ದೇಹವೇ ಪಾಂಡವರು ಬಂಧು |
ದ್ರೋಹಿಗಳು ತಮ್ಮವು ತುಂಬಲು ಕೇಡ ತಹರೆಂಬ || ಈಹದನು ತಪ್ಪುವುದೆ ನಿವತಿ | ಮೋಹದಲಿ
ಬಿಡ ಬೀಸಿಬಿದ್ದರೆ | ಕ್ರಾಂತಾರರು ಕೌರವರ ಕಡಿಸುವರೆಂದನಾಕರ್ಣ || ಈಸಿರಿಯ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ ನಿನ್ನವ |
ರೇಸುಹೆಚ್ಚು ಗೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ | ರೈಸುವನು ನೀ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗದೆ ಪಾಂಡುನೆಂದನರು || ಗಾಸಿಯಾ
ದರು ಗೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟದ | ಹೈಸರದೊಳೆಂದಳಲಿ ಮರುಗುತ್ತ | ಸೂಸಿದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷೆಯನೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ||೧೬|| ಸೋಗಸು ತಳಿತುದು ತರಳಮನ ತಳ | ಮಳೆಗುಡಿದಂತಾಯ್ತು ವರೋಲವು ಕಾ | ಡಿಗೆಯ
ಕೆಸರೊಳಗದ್ದ ನೀಲದಸರಿಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು || ಮುಗುಳುಗರಗಳ ಬಾಷ್ಪಬಿಂದುವ | ನೆಗುರುಕೋನ
ಯಲಿ ಮಿಡಿದು ಕರ್ಣನ | ಹೊಗಳಿದನು ಬಳಿಕನು ಸಿಂಗಿಯಲುಂಟೆ ಸವಿಯೆಂದ ||೧೭|| ಹೋಗಲಾ
ಪಾಂಡವರ ಚಿಂತೆಯ | ನೀಗಿದನು ನೀವಿನ್ನು ನೆನೆವು | ದ್ರೋಗವೇನೆನೆ ನಗುತ್ತ ನುಡಿದರು ಕರ್ಣ
ಶಕುನಿಗಳು || ಈಗಲೇವಿಭವದವಿಲಾಸದ | ಭೋಗದಗ ಳಿಕೆಗಳ ಭುಜದ | ಪರ್ವವನವಲದ್ದವನ
ದಲಿ ತೋರಬೇಕೆಂದ ||೧೮|| ಸಾಡೊಳಗೆ ತುರುಹಟ್ಟಿಯಲಿ ಹೊಲ | ಸಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿದಗೋಕದಂಬವ |
ನೋಡುವುದು ನೆವ ಕುರುಪತಿಯ ಗಾಢದಸಗಾಡಿಕೆಯ || ನೋಡಿ ನಸಿಯಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರನ | ರಾ
ಡುಗಾಡಿನ ಹೊಲನ ಹೊರೆಯಲಿ | ಕೂಡೆ ತನು ಪರಿಮಳದಲೆರವನೆಯಂಗನಾನಿವಹ ||೨೦|| ವನದ
ಚಿಮ್ಮಂಡೆಗಳ ಘೋರ | ಧ್ವನಿಗಳಲಿ ಕಿವಿ ಮೃಗಕುಲದ ಸೋಗ | ಡಿನಲಿ ಸಾಸಿಕ ರಾದ್ರಭೂತಾ
ಲೋಕನದಿ ನಯದ || ಜನಪರರೆ ಬೆದರುವರು ನಿನ್ನರ | ಮನೆಯ ಸತಿಯರ ನೇವುರದ ನು | ಣ್ಣನಿ
ಗಳಲಿ ತನಿಗಂಧದಲಿ ರೂಪುಗಳ ಸೊಗಸಿನಲಿ ||೨೧|| ಸಿರಿಗೆ ಸಫಲತೆಯಹುದು ನಾನಿದ | ನರಿಯೆ
ನೀವವೆಂದ್ವಿಪಿನಾಂ | ತರಕೆ ಗಮಿಸುವುದುಚಿತವೇ ಮನಮುನಿಸು ನೆರೆಬಲಿದು || ಕರಳಿದೊಡ ೩೬

ಹುದು ಭೀನುನ | ದುರುಳತನವೀಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹುರುಳು ಹುರಿಯೇರುವುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದನಂಧ
 ನೃಪ || ೨೧ || ಹೂಣ್ ಹೂಗೆವೆವರೊಡನೆ ಸಣಸಿನ | ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕುವು ಮಸ್ಯವಕದನವೆ | ಕಾಣವೆಮ್ಮರಿ
 ಕೆಯಲಿ ಸಲುಗೆಯ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸಾಮದಲಿ || ರಾಣಿಯರ ರಹಿಯಿಂದ ರಂಜಿಸಿ | ಜಾಣಿನಲಿ ಬಹವರಸ
 ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾಣೆಯರದೊಡ್ಡಬಡಿಸಿದರು ನೈಪರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ೨೨ || ಪರಿಮಿತದಲಿವಾರ್ತೆ ನೆಗ
 ಳಿದು | ದರಮನೆಯಲಿದನೈದೆ ಕೇಳಿದು | ಗುರುಪಿದುರಗಾಂಗೇಯಕೃಪರಳಲಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ಕರಿಸಿ
 ನುಡಿದರು ಕರ್ಣಸೌಬಲ | ಕುರುಪತಿಗಳಿಗೆ ಘೋಷಯಾತ್ರಾ | ಭರವನೆರಿದವು ಹೋಹುದನುಚಿತವೆಂ
 ದರನಿಬರಿಗೆ || ೨೩ || ಅವಗಡೆಯನಾಭೀಮ ನಿವೆಂ | ಬವರು ನಿಸ್ಸೀಮರು ಚತುರ್ಬಲ | ನಿವಹ
 ನಿಲ್ಲದು ತುಡುಕುವುದು ತುಳುವುದು ತಪೋವನವೆ || ವಿವಿಧಖುಷಿಗಳನೇಡಿಸುವರೀ | ಯುವತಿಯರು
 ಕೈಕಾಲುಮೆಟ್ಟಿನ | ಬವರಗಂಟಿಕ್ಕುವುದು ಲೇಸಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಪ್ತ || ೨೪ || ಸಾರಿದವು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಾ
 ರವು | ದೂರಲಾಗದು ನಿಮ್ಮನಿಬರ | ಮಿಾರಿದೋಡರಣಭಂಗ ತಪ್ಪದು ಹೋಗಬೇಡನಲು || ದೂರ
 ತಾರವು ನಿವಗೆ ನಾಷ್ಟ್ಯ | ಮಿಾರಿ ನಡೆಯುವು ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲಿ | ಜಾರುಜಡತೆಯ ಮಾಡೆವೆಂದನು
 ಕೌರವರರಾಯ || ೨೫ || ಆದೊಡಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭದ ಫಲ | ಬೀದಿವರಿಸುವುದೈಸಲೇ ನಿಮ | ಗೀದುರಾ
 ಗ್ರಹವೇಕ್ಯಕಾಬಿರಿ ಫಲವನೆಗ್ರದಲಿ || ಆದುದಾಗಲಿ ಹೋಗಿಯೆನೆ ದು | ಭೇದಗರುವಗ್ರಂಥಿಗಳು
 ಪವಿ | ನೋಡತೀಲರು ಭುಜವ ಹೊಯ್ದರು ನೋಡಬಹುದೆನುತ || ೨೬ || ಕೇರಿಯಲಿ ಸಾರಿದರು
 ಕೊಟ್ಟರು | ವಾರಕವನೆಬಲಾಜನಕೆ ಭಂ | ಡಾರಸವೆದುದು ಗಣಿಕೆಯರಿಗಾಭರಣವಾನದಲಿ || ಸಾರಪರಿ
 ಮಳವಸ್ತುಗಳ ಬಲು | ಭಾರಣೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಟ್ಟಿತು | ತೇರುಗಳಮೇಲೊದಗಿತಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ
 ರಾಣಿಯರು || ೨೭ || ಬಿಗಿದಬೀಯಗಬದ್ದರದಬಂಡಿಗಳು ರಾಣೀವಾಸದಂದಣ | ತೆಗೆದು ವೊರಲುವೆ
 ಕಂಚುಕಿಗಳುಗ್ಗಡದರಭಸದಲಿ || ಗಗನವಡಗಿತು ಪಲ್ಲವದ ಸ | ತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿನ ಝಲ್ಲರಿಯಝಾ |
 ಡಿಗಳಲಾಡುವಚಮರಸೀಗುರಿಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ || ೨೮ || ಸವಡಿಯಾನೆಯಮೇಲೆ ಗಣಿಕಾ | ನಿವಹ ದಂ
 ಡಿಗೆಗಳಲಿ ಕೆಲಬರು | ಯುವತಿಯರು ಕೆಲರತ್ನಚಯದಲಿ ರಥನಿಕಾಯದಲಿ || ಯುವತಿಮಯವ್ರೋ
 ಸೃಷ್ಟಿ ಗಣಿಕಾ | ಯುವತಿಯರ ನೆಲನೀದುದೋ ದಿಗುವಿವರಕರೆದುದೋ ಕಾಂತೆಯರನೆ ಕವಿದುದಗಲ
 ದಲಿ || ೨೯ || ಅರಸಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟಾವಳಿಯೆಂಟುಸಾವಿರ | ವರವರೋಧವು ರಾವುತರ ವಾಘೈ
 ಯಲಿಹಯಕೋಟಿ || ಬಿರುದಿನಗ್ಗದಭಟರ ಸಂಖ್ಯೆಯ | ನರಿಯನಿಂತಿದು ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ | ಪರು
 ಠವಣೆಗೊದಗಿದಚತುರ್ಬಲವವನಿಪಾಲಕನ || ೩೦ || ನೆರೆದುದಗಣಿತವಂದಿಗಳು ಕವಿ | ವರರು ವಿದ್ವಾಂ
 ಸರು ವಿಧಾವಂ | ತರು ಸುನರ್ತಕಕಥಕಪರಿಹಾಸಕರು ಪಾಠಕರು || ಚರರು ವಲ್ಲರು ಬೇಂಟೆಗಾ
 ರರು | ಪರಿಜನಾವಳಿಸಹಿತ ನಗರಾಂ | ತರದ ಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದಲರಸನೈತಂದ || ೩೧ || ಅರಸ
 ಕೇಳಿವರತ್ತ ಪಯಣದ | ಭರದಿನೈತರೆ ಮುಂದೆ ವಾಯಸ | ವೆರಡು ತಮ್ಮೊಳು ಕದನಮುಖದಲಿ ವಾ
 ಮದೆಸೆಗಾಗಿ || ಪರಿದವಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ಹಸುಬನ | ಸರುವು ವಾವುದಿ ಗರ್ವಭನೆ ಬಲ | ಕರಿಯಹಕ್ಕಿಯ
 ತಡೆಯ ಮನ್ನಿಸದೈದನು ಭೂಪ || ೩೨ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತವನ ಬಂ | ಧುರನದೀನದತೀರದಲಿ | ಸರ
 ಸಿಯಲಿ ದೀರ್ಘಕಿಗಳಲಿ ನದದಲಿ ವರತಟಾಕದಲಿ || ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೂಡ ಪಾಳೆಯ | ವರಮನೆಯ

ಗುಡಿ ನೆಗಹಿದವು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದವು ಮಂಡವಿಗೆತ್ತಂಪೆಯಭದ್ರಭವನಗಳು ||೩೪|| ಕರಸಿದನು ಕೀಲಾರಿ
 ಗಳನಾ । ದರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಯ ತುರುಗಳೆಲ್ಲವೆ । ತರಿಸಿ ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿನ ಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ಹರಿವೆ
 ಹಾರುವ ಪಂರಿಸುವ ಸೈ । ವರಿವೆ ಮರಳುವ ಮುರಿವೆ ನಿಲುವೆಳೆ । ಗರುಗಳನು ನೋಡಿದನು ನಗುತೆ
 ನರೇಂದ್ರನೊಲವಿನಲಿ || ಬೆಳವಿಣಿಲಮಿಡಿಗಲೆವಬಾಲದ । ನೆಲಕೆ ನಿಗುರುವಗಂಗೆದೊವಲಿನೆ । ಹಲಗೆಬೆ
 ನ್ನಿನ ಸಿಡಿಲಮರಿಯನೆ ಮೆರವಹುಂಕೃತಿಯ । ಕೆಲವಿದಿರುಬರೆಲಯದಿಯದ್ರಿಯ । ಹಳಚುವಂತಿರೆ
 ಹರಿವಹಾರುವೆ |ಸಲಗನಳ್ಳಿದಾಡುತಿರ್ದವು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲಿ || ತರಿಸಿ ಹೋರಿಯಗವಿಯ ಗೋಳಿಯ
 ಬರಿಸಿದನು ಕೆಲಕೆಲವೆಕ್ಕಪಿಕ್ಕರಿಗಿರಿಸಿದನು ಗೋಲಕ್ಷವಿತ್ತನು ವಿಪ್ರಸಂಕುಲಕೆ||ಕರಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಭಟ್ಟ
 ರಿಗೆ ಮೆ । ಲ್ಲರಿಗೆ ವಿಟರಿಗೆ ನಟವಿಧಾವಂ । ತರಿಗೆ ಬಹುವಿಧಬಹಳವಂದಿಗೆ ಮಾಗಧವ್ರಜಕೆ ||೩೫||
 ಅಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಮೊದಲಸ । ಮಂಗನನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಹಿಂಡಿನ । ವಂಗಡದ ಗೋಪಾಲನಿಕರಕೆ
 ಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯ || ಹಿಂಗಿದವು ತುರು ಬೇಟೆಯಾಡಿವು । ಗಂಗಳಿಗೆ ಮದ್ದರೆದು ಕಡಿವಾ ।
 ಗಂಗಳನು ಕೊಡಿಸಿದನು ಪರಿವಾರಕೆ ವಿನೋದದಲಿ ||೩೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕೈ ಪದ ೯೦೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಂ ಟ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಪರಿವಿಡಿಯಲಾದ್ವೈತವನದಲಿ । ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಬೀಡು ಗಂಧ ।
 ವರಗೆ ಕೌಂವಬಲದೊಡನೆ ಮಸೆದುದು ಮಹಾಸಮರ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ತುರುಪಳ್ಳಿಗಳ ನೋಡಿ ವೆ । ನಾಳಿ ತಪ್ಪದೆ ಬೇಂಟೆ
 ಯಾಡಿ ಸಮಸ್ತಬಲಸಹಿತ || ಲೀಲೆ ಮಿಗಲಾಪಾಂಡವರ ವನ । ವೇಲೆಯಲಿ ನಿರ್ಸಾಳರಭಸದ್ಲ ಸೂಳ
 ಸಂಕೇತದಲಿ ನೃಪ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಳೆಯವೆ ||೧|| ಲಾಯ ನಿಡಿತ್ತು ಮುಂದೆ ರಾವುತ । ಪಾಯಕರಿಗೆ
 ಡವಂಕ ಮಂತ್ರಿಸ । ಸಾಯತರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆಡೆಯಾಯ್ತು ಬಲವಂಕ || ರಾಯನರಮನೆಮೌ
 ಕ್ತಿಕದ ಕಳ । ಶಾಯತದ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಪಾಂಡವ ರಾಯರೆಲೆವನೆಗಳನು ನಗುತಿದ್ದು ನವಾಯಿಯಲಿ ||
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನರಸಿಯರು ಲೀಲೆಯಲಿ ಶತಸಾ । ವಿರಸಖೀಜನಸಹಿತ ಹೊರವಂಟರು
 ವಸಾಂತರಕೆ || ಸರಸಿಬದ ನಿಜಗಂಧದಲಿ ತನು । ಪರಿಮಳವ ತಕ್ಕೈಸಿ ವನದಲಿ । ತರಳೆಯರು ತುಂಬಿ
 ದರು ಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಡೊಂಬಿನಲಿ ||೨|| ಕೆಲರು ಹೊಂದಾವರೆಯ ಹಂತಿಯ । ಕೊಳನ ಹೊಕ್ಕರು
 ಬಿಲ್ವಫಲಗಳ ನಿಲುಕೆ ಕೊಯಿದರು ಕೊಡಹಿ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲುದಿನ ನಿರಿಯ || ಕೆಲರು ಹೂಗೊಂಚ
 ಲಿನ ತುಂಬಿಯ । ಬಳಗವನು ಬೆಂಕೊಂಡರಲಿವರ । ಗಿಳಿಗೆ ಹಾರದ ಬಲೆಗಳನು ಹಾಯ್ಕಿದರು ಕೊಂ
 ಬಿನಲಿ ||೪|| ಪಾರಿವದೆ,ಪಾಧ್ಯರನು ನಮಿಸುತ । ವಾರನಾರಿಯರಾನನದಲಿ ಚ । ಕೋರಿಗಳ ಚಾಳೈಸಿ

ದರು ಕೆಲರಂಗಪರನುಳಿಕೆ || ಸಾರದೊಡೆ ಮೃದುಂಬಿಗಳ ಸುಖ | ಪಾರಣೆಯ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತ ನಗುತ
 ವಿ | ಕಾರಿಗಳು ವೆಡ್ಡಿಸಿದರು ನೃಪ ಮುನಿನಿಜಾಶ್ರಮವ ೨೫|| ನೇಪುರದ ದನಿ ಧಟ್ಟಿಸಿತು ವೇ | ದಾವ
 ಳಿಯ ನಿಘೋಷನನು ನಾ | ನಾವಿಭೂಷಣಕಾಂತಿ ಕಣಕಿತು ಮುನಿಸಮಾಧಿಗಳ || ಆವಧೂಜನದಂ
 ಗಗಂಧ | ಪ್ರಾವರಣ ಹುತಚರುಪುರೋಡಾ | ಶಾವಳಿಯ ಸೌರಭವ ಮುಸುಕಿತು ವನದವಳಯದಲಿ ||
 ಹೊಕ್ಕರಿವರಾಶ್ರಮವ ತುರುಗಿದ | ತಕ್ಕರಂತಃಕರಣತುರಗಕೆ | ದುಕ್ಕಡಿಯನಿಕ್ಕಿದರು ತಿರುಹದರರ
 ಡುವಾಘೆಯಲಿ || ಸಿಕ್ಕಿದವು ಧಾಳಿಯಲಿ ಧೈರ್ಯದ | ದಕ್ಕಡರ ಮನಹರಹಿನೋಳಾಹಾ | ಯಿಕ್ಕಿದರು
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ಬಲೆಗಳ ಮುನಿವೈಗಾವಳಿಗೆ ||೨|| ಸುಕುಸುಮವ ಮುಟ್ಟಿದರು ಧೌತಾಂ | ಶುಕದೊಳಗೆ
 ತಂಬುಲವ ಕಟ್ಟಿದ | ರಕಟಪಾಧ್ಯರ ಮೋರೆಯನುತೇಡಿಸುತ್ತ ಬೆರಳಿನಲಿ || ಚಕ್ರಚಕ್ರತಿಯರು ದೀಕ್ಷಿತರ
 ಚಂ | ಡಿಕೆಗಳನು ತುಡುಕಿದರು ಮುನಿವಟು | ನಿಕರಶಿರದಲಿ ಕುಣಿಸಿದರು ಕುಂಚಿತಕರಾಂಗುಲಿಯ ||೩||
 ರಾಯರೆಂಬವರಿಲ್ಲಲಾ ಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯ ಕಿಟ್ಟಿದು ಮುಟ್ಟಿದರು ಪಾ | ಧ್ಯಾಯರನು ಶೂದ್ರಿಯರು
 ಸೇಳೆದರು ಮೌಂಜಿಮೇಖಲೆಯ || ಹಾಯಿದರು ಯಜ್ಞೋಪವೀತಕೆ | ಬಾಯಲೆಂಜಲನಿಡಿಯಬರು
 ವರ | ಲಾಯನುತ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ||೪|| ಕೆದರಿದರು ಗಡ್ಡವನುಪಾಧ್ಯರು | ಬೆದ
 ರಿನಿಂದರಿದೇನಿರವು ಮಾ | ಡಿದವಿಟಾಳವ ಹೇಳುವೆವು ಕುಂಠಿಕುಮಾರಂಗೆ || ಇದು ಮಹಾಬಾಹುಸೇ
 ವಿತಾಶ್ರಮ | ವಿದರ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರವನು ಕೆಡಿ | ಸಿದವರೇ ಕ್ಷಯವಹರು ಹರಹರಯೆಂದರೊದ್ವಿಜರು ||೫||
 ಹೇಳಿದೊಡೆ ಕುಂಠಿಕುಮಾರರು | ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದಾವುದೋ ವನ | ಪಾಲಕರು ತಾನ್ವಿಂದು ಪೃಥ್ವೀ
 ಪಾಲನೆಮ್ಮೊಡೆಯ || ಹೇಳಿ ಬಳಿಕರ್ಜುನನ ಭೀಮನ | ಧಾಳಿಯನು ತಹುಡನುತಲತಿಘಾ | ತಾಳಿ
 ಯರು ಮುನಿಜನವ ಬೈದರು ಬಹುವಿಕಾರದಲಿ ||೬|| ಶಾಂತರದೆ ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ವೇ | ದಾಂತ
 ನಿಷ್ಠರು ಸುವ್ರತಿಗಳ | ಶ್ರಾಂತವೇದಾಧ್ಯಯನಯಾಜ್ಞ ಕಕರ್ಮೋವಿದರು || ಸಂತತಾನುಷ್ಠಾನಪರ
 ರನೆ | ದೆಂತು ನೀವಾಕ್ರಮಿಸುವಿರಿ ವಿ | ಭ್ರಾಂತರ ನೀವನುತ ಜರಿದರು ಕಾಮಿನೀಜನವ ||೭||
 ಬದೆದು ಪದದಲಿ ಕೆಂದಳಿರತೋ | ರಿದವಶೋಕಿಗೆ ಮದ್ಯಗಂಡೂ | ಪದಲಿ ಬಕುಳದ ಮರನ ಭುಲ್ಲವಿ
 ಸಿದೆವು ಕುರುವಕಕೆ || ತುದಿಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಹೂದೋ | ರಿದವು ಕಣ್ಣೋರೆಯಲಿ ತಿಲಕವ |
 ಕದುಕಿದೆವು ನೀವಾವಘನಪದವೆಂದರಬಲೆಯರು || ಬಲ್ಲಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಶಾಂತರ | ತಲೆಕೆಳಕ
 ಮಾಡುವೆವು ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಲಗಿನಲಿ ಕೊಯ್ದುತ್ತವೆವು ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ ಮನವ || ಎಳನಗೆಗಳಲಿ
 ವೇದಪಾಠರ | ಕಲಕಿ ಮಿಗೆ ವೇದಾಂತನಿಷ್ಠರ | ಹೊಳಸಿ ಮವ್ಯಾಳಿಸುವೆವೆಮಗದಿರಾರು ಲೋಕ
 ದಲಿ ||೮|| ಎನುತ ಕವಿದಾದು ಮತ್ತೆ ಕಾಂತಾ | ಜನ ಸುಯೋಧನನರಮನೆಯ ಸೊಂ | ವಿನ
 ಸಖಿನಿಕುರುಂಬ ತುಂಬಿತು ವರತಪೋವನವ || ಮನಸಿಜನ ದಳ ನೂಕಿತೇಳೇ | ಳೆನುತ ಚೆಲ್ಲಿತು ಮುನಿ
 ನಿಕರ ನೃಪ | ವನಿತೆಯಿದಿರಲಿ ಸುಳಿದರಿವದಿರು ಮಂದಿ ಸಂದಣಿಸಿ ||೯|| ಈಕೆ ಪಾಂಡವಸತಿಕಣಾ
 ತೆಗೆ | ಯಾಕೆಯತಿದಾರಿದ್ರಮಾನುಷ | ಯಾಕೆಯಲ್ಲೊಳಗಿಹಳು ರಾಣೀವಾಸವೆಂಬರಲೇ || ಈಕೆಯ
 ಹುದಲ್ಲದಕೆ ಪಣವೇ | ನೀಕೆ ಬಣಗಕಟೆಂದು ಕಾಂತಾ | ನೀಕ ತಮ್ಮೊಳು ನುಡಿವುದಿದ್ದು ತೋರಿ
 ಬೆರಳಿನಲಿ ||೧೦|| ಕುಣಿವರೆಂದುಗೆಕಾಲ ಝಣಝಣ | ಝಣಝಣತ್ಯುತಿರಭಸ ಮಿಗೆ ಕಂ | ಕಣದ

ದನಿದೋರುವರು ನುಡಿಸುಡಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಂಡದಲಿ || ಮಣಿಮೆಯದ ಕುಂಡಲವನಲಗಿಸಿ | ಯಣಿಸುವಂತಿರೆ
 ಕೊರಳಹಾರದ | ಮಣಿಗಳನು ಮುತ್ತುಗಳ ಮೆರೆವರು ಮುರಿದಮೌಳಿಯಲಿ ||೧೭|| ಬಳಿಯಲೈದಿತು
 ಮುನಿಗಳಿವರುಪ | ಒಳವನರಸಂಗರುಹಿದರು ವೆ | ಗ್ಗಲಿಸಿ ಭೀಮಂಗಂದರರ್ಜುನಯಮಳರಿದಿರನಲಿ ||
 ಉಳಿದರೆಮಗೀವನವಿಟಾಳ | ಪ್ರಳಯವಾದುದು ಕಾಸನಾಂತರ | ನಿಳಯದಲಿ ನಿಲಿಸೆವ್ವನೆಂದುದು ಸಕ
 ಲಮುನಿನಿಕರ ||೧೮|| ಅರಸಲಾಕುರುರಾ ಯನಾತನ | ಬರವು ತುರುಪಟ್ಟುಗಳ ಗೋವಿ | ಸ್ತರಣಕೋ
 ಸುಗವೈಸೆ ಪಾಳೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮನದು || ಪರಿಸರದಲಿದ್ದು ದು ವಿನೋದಕೆ | ತರಣಿಯರು ಬರಲೇಕೆ
 ನೀವ | ಬ್ಬರಿಸುವಿರಿ ನಮ್ಮವರಲಾಯೆಂದನು ಮಹಿಪಾಲ ||೧೯|| ಔಡುಗಚ್ಚಿದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೆಲ |
 ಬೀಡು ಬಿಡಲೊಡೆದನು ಕರಾಂಗುಲಿ | ಗೂಡಿ ಮುರಿದಾಕಿದನು ಖತಿಯಲಿ ನಿಜಗದಾಯುಧವ || ನೋ
 ಡಿದನು ಕುರುರಾಯನಲಿ ಹೊ | ಯ್ದಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂಬಭೀಮನ | ಮೋಡಿಯನು ನೃಪನರಿದು ಸಂತೈ
 ಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ನೃಪವಾರಿಕೇಳಿಗೆ | ವರವಧೂವರ್ಗವನು ಕ್ಷೇಳಿತ್ತು | ತಿರುಗಿತಂ
 ಗಜಘಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಪುಣರವದ ರಭಸದಲಿ || ಸರಿದಿಳಿವಗಿರಿಯೊಂಗುಕ್ಕೆಯಲಿ | ಸುರಿವರಳ ಮುಡಿಯೊಂ
 ದುಕ್ಕೆಯಲಿ | ಭರದಿ ಗಮನಸ್ವೇದಜಲ ಮುಖಮುಖಿಸೆ ದಸೆಡಸಗೆ ||೨೧|| ಬಲುಮೊಲೆಗಳಳ್ಳಿರಿಯಲೇ
 ಕಾ | ವಳಿಗಳನು ಕಲಕೊತ್ತಿ ಮೇಲಾದ | ಕಳಚಿ ನಡಗಿಸಿ ನಡುವನಂಜಿಸಿ ಜಘನವೆಂಡಲವ || ಅಳಕ
 ನಿಕರವ ಕುಣಿಸಿ ಮಣಿಕುಂ | ಡಲವನಲಗಿಸಿ ಹಣೆಯ ಮುತ್ತಿನ | ತಿಲಕವನು ತನಿಗದರಿ ನಡೆದುದು
 ಕೂಡೆ ಸತಿನಿಪದ ||೨೨|| ತಾರಕಿಗಳುಳಿದಂಬರದ ವಿ | ಸ್ತಾರವೋ ಗತಹಂಸಕುಲಕಾ | ಸಾರವೋ
 ನಿರ್ಮಲತಪೋವನವೆನಲು ರಂಜಿಸಿತು || ಸಾರಿಯರ ದಳ ತಿರುಗಿದೊಡೆ ತನಿ | ಸಾರಭದದಳ ತೆಗೆಯ
 ದಾಕಾಂ | ತಾರದೊಳಗೇನೆಂಬಿನಾಸೌಗಂಧಬಂಧುರವ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ | ಕುರುಪ
 ತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಶತಸಾ | ವರಿಸರೋಜಾನನೆಯರೈದಿತು ವನವನಂಗಳಲಿ || ಪರಿಮಳದ ಪಸರಣದ
 ಪದ್ಮಾ | ಕರಸಹಸ್ರದ ಸಾಲ ಸುಮನೋ | ಹರಮಹೋದ್ಯಾನವನು ಕಂಡೈತಂದರಬಲೆಯರು ||೨೪||
 ರಾಯಕುವರರು ಸಚಿವಮಂತ್ರಿಸ | ಸಾಯತರಮಕ್ಕಳು ಚಮೂಪರ | ನಾಯಕರ ನಂದನರು ವಿಟರು
 ವಿನೋದಿಗಳು ಪುರದಾ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆ ರಾವುತ | ಪಾಯಕರಸುತರಾಳಮೇಳ ನ | ವಾಯು
 ಗಳ ನಾಗರಿಕರೈದಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨೫|| ತವಗ ತಳಿ ಮುಳುವೇಲಿ ಬಾಗಲ | ಜವಳಿಗದ
 ಬೀಯಗದಲಿದ್ದು ದು | ಬಿವಿಜವನವುದ್ದಂಡತರಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ || ಯುವತಿಯರ ದಳ ನೂಕಿತು
 ದಕೋ | ತ್ವನವೃಥಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕನಕೋ | ದ್ಭವಕವಾಚವನೊಡೆದು ಕರದರು ಕಾಹಿನವರುಗಳ ||೨೬||
 ಆರವರು ಕರವವರೆನುತಸುರ | ವೀರರಾಕಿತು ಬಾಗಲಲಿ ನೀ | ವಾರನೆಲು ತೆಗೆ ಕದವನರಿಯಾ ರಾಯ
 ನರಮನೆಯಾ || ವಾರಸಾರಿಯರವನಿಪತಿಯ ಕು | ಮಾರಂದೆ ಬೇಹವರು ಸರಸಿಯು | ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ
 ಬಂದೆವೆಂದರು ಗಜು ಗರ್ಜಿಸುತ ||೨೭|| ಹೊಗಬಹುದೆ ಗಂಧರ್ವರಾಯನ | ಮಗನವನವಿದು ನೋ
 ಡಿದೊಡೆ ದೃಗು | ಯುಗಳದವೆ ಸೀವುದುಕಣಾ ಫಡ ಹೋಗಿಹೋಗಿಯೆನೆ || ತೆಗೆ ವಿಕಾರವೆನವೊಡನೆ
 ತೆಗೆ | ತೆಗೆ ಕದವ ಗಂಧರ್ವನಾರಿಗೆ | ಮಗನದಾವವನನುತಹೊಕ್ಕರು ತಳಿಯ ಮುರಿದೊಡೆದು ||೨೮||
 ಬರಲಿದವು ಕಹಳೆಗಳು ಕಾಹಿನ | ಸುರಭರು ನರೆದಸಿಮುಸಂಡಿಯು | ಪರಶುಮುದ್ಗ ರಚಾಪಮಾರ್ಗ

ಣಸುಬಳಸೂನಗೆಯ || ಹರಿಗೆಬಡ್ಗ ದಲರಿಬ್ಬರ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿದರು ಗಂಧರ್ವಭಟರಿಗೆ | ಕುರುಪತಿಯ
ಸುಭಟರಿಗೆ ತೊಡಕಿತು ತೋಟಿ ತೋಪಿನಲಿ ||೨೯|| ಚೆಲ್ಲಿದರು ಚಪಳೆಯರು ಮುನಿಜನ | ಪೆಲ್ಲ ಪಾಂಡ
ವರಾಶ್ರಮದ ಮೊ | ಗ್ಗಲ್ಲಮೊನೆಗಣೆ ಮೊರದು ಮುರಿದವು ಮೊನೆಯಮುಂಬಿಗರ || ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ
ಯವತಿಯರ ನಾ | ನಲ್ಲ ಕಾಣೆನು ಕಾನುಕರು ನಿಂ | ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹರಿದರವನೀಪತಿಯ ಪಾಳೆ
ಯಕೆ ||೩೦|| ಬರಿಯಮಕ್ಕಳ ತಂಡವೇ ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದುದವದಿರನುರಬಿ ದಿವಿಜರು | ಜರೆದು ನೂಕಿತು
ತೋಪಿನೊಳಬಿದ್ದವರ ಹೊರವಡಿಸಿ || ಮುರಿಚು ತಳಿಗಳ ಬಲಿದು ಬಾಗಲ | ಹೊರಗೆ ನಿಂದರು ವಾರಿ
ಕೇಳಿಯ | ಮರೆದು ಶೋಣಿತವಾರಿಕೇಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆನುತ ||೩೧|| ನೈಪಸುತರ ಪಡೆಲಕೆ ಬಂದಿತು |
ವಿಪುಳಬಲ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದೊ | ಯೈಪಸರರ ಗಂಧರ್ವಸುಭಟರನೆನುತ ಸೂಟಿಯಲಿ || ಕುಪಿತರ
ರೆಯಟ್ಟಿದರು ತೋಪಿನ | ಕಪಿಗಳಾವೆಡೆ ಕಾಣಬಹುದನು | ತುಪಚರಿತರೊಳಸರಿಯೆ ಹೊಗಿಸಿದರವರ
ನಾವನವ ||೩೨|| ಬಂದಬಲ ಹೇರಾಳ ತೆಗೆತೆಗೆ | ಯೆಂದು ತೋಪಿನಕತ್ತೆಗೆ ಹಾಯಿದು | ನಿಂದು
ನೆರೆಹಿದರದುಗಂಧರ್ವರು ಭಟವ್ರಜವ || ಬಂದುದಮನಡುವನಕೆ ಕೆರೆವ | ವೃಂದವನು ಕರೆದರು
ವಿನೋದಕೆ | ಬಂಬರೈ ನಾರಾಚಸಲಕ್ರೀಡೆಯಿದೆಯನುತ ||೩೩|| ಮುರಿಯಿಸುತ ಗಂಧರ್ವಬಲ ಮು |
ಕ್ಕುರಿಕೆ ಕೆರೆವಬಲವ ತತ್ತರ | ದರಿದು ತರವರವಿಲ್ಲಿನಿಸಿ ಹೊಗಿಸಿದರು ಪಾಳೆಯವ || ಹೊರಗುಡಿಯ
ಹೊರಪಾಳೆಯದ ಭಟ | ರರುಹಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ಖತಿಯಲಿ | ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನಕ್ಷಾಹಿಣಿ
ಯನಾಯಕರ ||೩೪|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿತಿಚಾತುರಂಗವ | ದೆಲ್ಲ ಕವಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ದಿವಿಜರ | ಚೆಲ್ಲಬಡಿ
ದರು ಚಾಚಿದರು ತೋಪಿನ ಕವಾಯದಲಿ || ನಿಲ್ಲದಾಕಿದರಂತಕನ ಪುರ | ದೆಲ್ಲಿಯಲಿ ಹೆಕ್ಕಳದ ಬಡು
ಗದಿ ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಖಣಿಖಟಲಗಾಢಿಕೆ ಕಂಟಿಸಿತು ನಭವ ||೩೫|| ಬಲವ ಒದಫುಟ್ಟಣೆಗೆ ಹೆಮ್ಮರ | ನುಲಿ
ದು ಬಿದ್ದವು ಸಾಲವೂಗಾ | ವಳಿಕಪಿತ್ತಲವಂಗ ತುಂಬುರ ನಿಂಬ ದಾಳಿಂಬ || ಫಲಪಲಾಶರಸಾಲಶ
ಮಿಗು | ಗ್ಗುಳ ಮಧೂಕಾಶೋಕ ಬಿಲ್ವಾ | ಮಲಕ ಜಂಬೀರಾದಿಗಳು ನುಗ್ಗಾ ಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೬||
ಕದಡಿದವು ಸರರಿಸಿಗಳು ಕೆಡದವು | ಕದಲಿಗಳು ಗೊನೆಸಹಿತ ಮುಂಡಿಗೆ | ಮುದುಡಿ ನೆಲಕೊರಗಿದವು
ಮಿರುಗುವನಾಗವಲ್ಲಿಗಳು || ತುದಿಗೊನೆಯ ಚೆಂದೆಂಗು ಬರ್ಜು | ರದಲಿ ಕಾಣೆನು ಹುರುಳಿನಾರಂ |
ಗದ ವಿರಾಮವನೇನನೆಂಬೆನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೩೭|| ತೋಟ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಮುರಿದುದು
ತೋಟಿಯಲಿ ನಮ್ಮವರು ಹಗೆಗಳ | ಘಾಟವವರಾಚೆಯಲಿ ದುರ್ಬಲ ನಮ್ಮದೀಚೆಯಲಿ || ಆಟವಿ
ಕದಳ ಹೊಯ್ದು ಮಿಂಡರ | ಮಿಾಟನೆತ್ತಿದರವರು ಕಾಟನ | ಕೋಟಲೆಗೆ ನಾವೊಲ್ಲೆವೆಂದರು ಚಿತ್ರ |
ಸೇನಂಗಿ ||೩೮|| ಅವರು ಮರ್ತ್ಯರು ನಮ್ಮದಕಟಾ | ದಿವಿಜರೀವಿಧಿಯಾದುದೇ ಕವಿ | ಕವಿಯೆನುತ
ಬೇಹವರಿಗತ್ತನು ರಣಕೆ ವೀಳೆಯವ || ಗವಿಯ ಗರುವರು ಗಾಢಿಸಿತು ಮಾ | ನವರ ಮುರುಕೆ
ಮುರಿದುದಿಸುರ | ನಿವಹ ಸುಡಲಾಹವವನೆನುತೈದಿದರು ಸೂಟಿಯಲಿ ||೩೯|| ಆತುದಿದು ತೋಪಿನಲಿ
ಗಂಧ | ವಾರ್ತೀರಕವ ಸೈರಿಸುತ ಒದ | ಘಾತಧೂಳಿಪಟಲ ಪರಿಚುಂಬಿಸಿದುದಂಬರವ || ಭೀತಿ
ಬಿಟ್ಟುದೆ ಮನುಜರಿಗೆ ನ | ಮ್ಮಾತಗಳ ಕೂಡಹುದಲ್ಲೆ ಕಾ | ಲಾತುದೇ ಕಲಿತನವೆನುತಕ್ಕೊಂಡರವಗ
ಡಿಸಿ ||೪೦|| ಆರು ನಿಲುವರು ದೇವಲೋಕದ | ವೀರರಲ್ಲಾ ವಿಗಡರಸುಗೆಯ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಹಿಂಡು

ತರಿದವು ಹೊಗುವಗಂಡಿಗರ || ವಾರುವನ ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಮದ | ವಾರಣಂಗಳ ಕೊಡಹಿದವು
ಹೊಂ | ದೇಗು ಮುಗ್ಗಿದವೊಗ್ಗು ಮುರಿದುದು ಮಿಗುವಕಾಲಾಳ ||೪೧|| ಮುರಿದುದಿದು ಗಂಧರ್ವಬಲ
ಮಿ | ಕ್ಕು ರುಬಿಕೊಂಡೇ ಬಂದುದಗ್ಗದ | ಗರುವರಳಿದುದು ಬರಿಯದುರುಯಶ್ರವಳಿದುದರಸಂಗೆ ||
ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳಹಣ | ಹೊರಳಿಗೊಟ್ಟು ಪಾಳೆಯದ ಗೋಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ನಿಂದು
ದು ಬಳಕೆ ಬೇಡವರು ||೪೨|| ಮುರಿದು ಬರುತ್ತದೆ ಜೀಯ ಸಾಯಕ | ರುರಿವವರ ಬಲುಗಾಯದಲಿ
ಕು | ಕ್ಕು ರಿಸಿದರು ಗಂಧರ್ವರಿದೆ ಕಡೆವೆನದ ಕಾಹಿನಲಿ || ಮರಳಿ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡಲಿ ಮೇಣ್ಣಗೆ | ಯಿರಿ
ತಕಂಗೈಸುವರ ಬಿಡು ಕೈ | ಮರೆಯಬೇಡನೆ ಬೆರಳ ಮೊಗಿನಲರಸ ಬೆರಗಾದ ... ||೪೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೮ ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳನುಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೋಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

— — — — —

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಕಾರವ | ರಾಯನನುಜರು ಸಹಿತ ಗಗನಕೆ | ಹಾಯಿದನು ಗಂಧ
ರ್ವಪತಿ ಸುರಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತಿ | ಪಾಲ ವನಪಾಲಕರ ಜಗಳದೊ | ಳಾಳು ನೊಂದುದು ಧರೆಗೆ
ಬಿದ್ದುದು ತೋಟತೋಟಿನಲಿ || ಅಲಿಗಳ ಕೀಳ್ನೋಟದೊಲಿಸಿ | ಮರಳಿಯುಬ್ಬೆಯ ಸೂಲ ದುಗು
ಡದ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡಮನದಲಿದ್ದನು ಕಾರವರರಾಯ ||೧|| ಜೀಯ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾ
ಯತಿಖಿಯನುನಿರುತಿಜಲಧಿಪ | ವಾಯುಧನದತಿವಾದಿಗಳ ಸಾಹಸಕೆ ಮೂವಡಿಯ || ರಾಯಭಟರಿದೆ
ನೇಮಿಸಾ ಸುರ | ರಾಯನೊರನ ಹಾಡುಗರ ಹುಲುನಾಯಕರಿಗಿನಿತೇಕೆ ಖತಿ ಬೆಸೆಸಂದನಾಕರ್ಣ ||೨||
ನೇಮವಾಯಿತು ಸುಭಟರೊಳಗೆ ಸ | ನಾಮರೆದ್ದರು ಕರ್ಣಸೌಬಲ | ಭೂಮಿಪತಿಯನುಜಾತಬಾಹ್ಯ ಕ
ಶಲ್ಯನಂದನರು || ಸೋಮದತ್ತನ ಮಗ ಕಳಿಂಗ ಸು | ಧಾಮಚಿತ್ರಮಹಾರಥಾದಿ ಮ | ಹಾಮಹಿ
ಮರನುವಾಯ್ತು ಗಜಹಯರಥನಿಕಾಯದಲಿ ||೩|| ನೂಕಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಬನ | ದಾಕೆಯಲಿ
ಹೊಯ್ದರು ವಿರೋಧಿ ದಿ | ವೌಕಸರನಿಕ್ಕಿದರು ಸಿಕ್ಕಿದರುರವ ಸಬಳದಲಿ || ಆಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಶಕ್ತ
ನಿಗ | ಳೇಕೆ ನಿಲುನರು ಬಿರುದುಪಾಡಿನ | ನೇಕಭಟರೊಳಬಿದ್ದ ತಿವಿದರು ಬೆರಸಿ ಪರಬಲವ ||೪||
ಮತ್ತೆ ಮುರಿದುದು ದೇವಬಲ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ತಿವಿದರು ಕೌರವನ ಭಟ | ರತ್ತಿಹಾಯ್ತಿದರಡುಗಂಧ
ರ್ವರಭಟವ್ರಜವ || ತೆತ್ತಿಸಿದಕರದೇರ ಸುರಿಗರು | ಳೊತ್ತುಗೈಗಳ ತಾಳಿಗೆಯ ತಲಿ | ಹೊತ್ತು ರಕ್ತ
ದರಹಿಯಲೋಡಿತು ಸೇನೆ ಸುರಪುರಕೆ ||೫|| ಹುಯ್ಯಲಾದುದು ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಬಯ್ಯಲೇತಕೆ ಬೇರೆ
ಗಾಯದ | ಮೆಯ್ಯಬಿಸುಟಾಯುಧದ ಚೆನ್ನಲಿ ಬಿಟ್ಟುಮಂಡೆಗಳ || ಸುಯ್ಯಬಹಳದಭಟರು ತೊದಳಿಸು
ತೊಯ್ಯನೆಂದರು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ | ಕಯ್ಯಲಮರರ ಜೀವವದೆ ಜಾರುವುದು ಹಿತ ನಿಮಗೆ ||೬|| ಕಳವ

ಳಿಸದಿರಿ ಧನುವ ತಾಹೆ | ಬ್ಬಲವ ಕರೆಕರೆ ಹುಲುಮನುಷ್ಯರ | ಬಲುಹುಗಡ ಬಯಲಾಯ್ತು ಗಡ ಗಂ
 ಧರ್ವರಾಟೋಪ || ನೆಲನೊಳೊಕ್ಕರೆ ಶೋಣಿತಕೆ ರಾ | ಟಳವ ಹಿಡಿ ಬರಹೇಳು ಶಾಕಿನಿ | ಕುಲವ ಡಾ
 ಕಿನಿಯರನು ನೆತ್ತರು ಗುಡುಹಿ ಕೈನೆಯರ || ೭ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ದಿವಿಜರ | ಸೇನೆಯಲ್ಲಾ ಭತ್ತ
 ಚಮರ ವಿ | ತಾನದಲಿ ನಭವಿಲ್ಲ ನೆಗಹಿದ ಸಬಳಸೆಲ್ಲಿ ಹಕೆ || ಮೈನುಸುಳ ಕಾಣೆನು ಸವಿಾರನ | ಭಾ
 ನುಕಿರಣದ ಸುಳಿವನೀಶ್ವರ | ತಾನೆಬಲ್ಲ ನು ಶಿವತಿವನೆ ಜೋಡಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮ || ತಿನ್ನಡಗ ಕೊ
 ಯ್ತುಣನ ಮನುಜರ | ಬೆನ್ನು ಲಾಗಿ ತನಿಗರುಳನಕಟಾ | ಕನ್ನಿಗಳಿರುದ್ಯಾನವನವನು ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದಿರಲಾ ||
 ಮುನ್ನು ಮುರಿದವರಾರೆನುತ ವಿ | ತ್ವನ್ನರನು ತೊಲಗಿಸುತ ಸುರಸನ | ಮನ್ನಣೆಯ ಗಂಧರ್ವಬಲ
 ಬೆರೆಸಿದುದು ಪರಬಲವ || ೯ || ಹೊಯ್ದರೊಳಬಿದ್ದವರ ಮುಂದಲೆ | ನಾಯ್ದು ತಿವಿದರು ಮುರಿದ
 ಮೂಳೆಯ | ಹೊಯ್ದು ಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಚೋರಿನ ಬಸಿವ ಶೋಣಿತದ || ಕೈಯುಗಳ ಖಣಿಕಟಿಲ
 ಹೊಯ್ಲಿನ | ಬಾಯ್ದಣಿಯ ಬೈಗುಳಿನಲುಭಯದ | ಕಯ್ದುಗಾರರು ನಿಗಿದರು ನಿಜಪತಿಯ ಹಣರಿ
 ಣವ || ೧೦ || ಬಿಟ್ಟಸೂಟಯ ಕುದುರೆಗಾರರ | ನಿಟ್ಟಿಡೆಯಲೆಕಿದಮದೆಭದ | ಫಟ್ಟುಗಳನುಬೈದ್ದು
 ಹರಿಸುವ ರಥದವಾಜಿಗಳ || ಬಿಟ್ಟನಾರಾಚದ ವಿಘಾತದೊ | ಳಿಟ್ಟಸೆಲ್ಲಿಹ ಸಬಳಬಿಟ್ಟೀ | ರಿಟ್ಟಿಗಳ
 ಮಳೆ ನಾದಿದವು ಕಾದಿದರು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೧೧ || ಮುರಿದಚೂಣಿಯಭೂರು ತಂದರು | ಬಿರಿಸಿನರೆ
 ನೆಲೆಗಿದು ನಿಹಾರದೊ | ಳಿರಿದು ನೆರೆಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಸಾರಿದು ಸರಿದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ || ಸುರಿಯಲಂಬರುಣಾಂ
 ಬುಗಳ ನದಿ | ಹೊರಮರಿಯ ದೊರೆನಿಕ್ಕಿದರುದೊ | ಬೈರಿದಿರಿವದನಿ ಫಟ್ಟಿಸಿತುನಿಸ್ಸಾಳಯದದ
 ನಿಯ || ೧೨ || ನೂಕಿದೊಡೆಕರ್ಣಾದಿದೊರೆಗಳ | ಡಾಕನಾನುವರಾರು ದಿವಿಜಾ | ನೀಕದಲಿ ಧಕ್ಕಡರು
 ಸುರು ದುವ್ಯಾಳಿಸಿತು ನೆಭಕೆ || ತೋಕಿದವು ನಾರಾಚ ದೆಸೆದಸೆ | ಯೋಚರಿಸಿದವು ಸರಳನೆನೆ ಸ |
 ವ್ಯಾಕುಳರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಡಿದವಸುವನತಿಬಲರ || ೧೩ || ಮುರಿದುದಾಗಂಧರ್ವಬಲ ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದು
 ಕೆರೆವರಾಯದಳದಲಿ | ಕುರುಹಿನವರೆಪ್ಪಿದರು ಖಚರೀಜನದ ಕುಚಯುಗವ || ಉರುಬಿಚರೆನೆಲೆ ಚಿತ್ರ
 ಸೇನನ | ಸೆರೆಗ ಹಿಡಿದುದು ಸಮರಹೊಯ್ತು | ಯ್ಕುರಿಮನದ ಕನ್ನಿಗಳನೆನುತೇರಿದನು ಮಣಿರ
 ಥವ || ೧೪ || ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತನ್ನ ತೂಕದ | ವಿನುತಭೂರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ವಾದ್ಯ | ಧ್ವನಿಯ
 ಧಟ್ಟಣೆ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿತು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳ || ಮನುಜರಿವದಿರ ಮುರಿದು ಬಹಭಟ | ರನಿಮಿಷರು
 ಬಯಲಾಯ್ತು ಕಟಕಟ | ದನುಜರಿಪುಗಳ ದೆಸೆಗಳಳಿದವೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೫ || ನೂಕಿದನು ಗಂಧ
 ವರ್ಸೇನೆಯೊ | ಳಾಕೆವಾಳರ ಮುಂದೆ ತಾನವಿ | ವೇಕಿಯೋ ದೊರೆತನದಲ್ಲಿದ್ದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ ||
 ಸೋಕಬಹುದೇ ಕರ್ಣಕೆಲಬಲ | ದಾಕವಾಳರ ಕೊಂಬನೇ ನೆರೆ | ತೋಕಿದನು ಗಂಧರ್ವಜಲಧಿಯ
 ನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೬ || ಗಾಯವೆಡೆದರು ಕೆಲರು ನೆಲದಲಿ | ಲಾಯನೀಡಿತು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಪೂ |
 ರಾಯದೆಸುಗೆಗೆ ಹಸುಗೆಯಾದರು ಭಟರು ದೆಸೆದಸೆಗೆ || ಅಯುಧದ ಮೆದೆಯೊಟ್ಟಿತಾಕ | ರ್ಣಾಯ
 ತಾಸ್ತ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಖೇಚರ | ರಾಯದಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ದೊರೆ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಾಹವವ || ೧೭ ||
 ತೊಲಗು ಮರ್ತ್ಯರಿಗೀಸದರ್ಪದ | ಕಲಿತನವೆ ಫಡ ನಿಮಿಷ ಸೈರಿಸು | ಹುಲುಭಟರ ಹುರಿದೀಪ್ರತಾ
 ಪಾನಳನ ಸೆಗಳಿಯಲಿ || ಅಳುಕುವುದೆ ಖಚರೀಂದ್ರಜಲಧರಿನೆಲವೊ ತೋರಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಕಲಿಯ

ನೆನ್ನೊಡನೆ ಸುತ ಬೋಬ್ಬಿದೆಚ್ಚ ನಿನಸುತನ ||೧೮|| ಹೇಳಬಹುದೆ ಸುರೇಂದ್ರಭವನದ | ಸೂಳೆಯರ
 ಸೂಳಾಯತದ ವಾ | ಚಾಳತನವೇ ನೆರೆವೆ ನಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಿದ್ಯೆಯಲಾ || ಆಳುತನದಂಗದಲಿಬಹರೆ
 ಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ಮಾತಾಡೆನುತ ಕೆಂ | ಗೋಲಿನಲಿ ಸಲೆ ಹೂಳಿದನು ಉದ್ಯಾನವನತಳವ ||೧೯||
 ಪೂತುಮೆಯು ಮರ್ತ್ಯರಲಿ ಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯ ಕಿರುದುಂಟಲಾ ತಾ | ನೀತ ಕರ್ಣನೆ ಕೌರವೇಂ
 ದ್ರಗೆ ಬೇಡುಭೂನಿವನೇ || ಆತುಕೋಳಾಬೋಡೆಯನುತ ದಿ | ಗ್ವಾತ್ರನಂಬಿನಲಡಗೆ ರಿಪುಶರಾಜಾತ
 ವನು ಹರಗಡಿದು ಕರ್ಣನ ಧನುಜ ಖಂಡಿಸಿದ ||೨೦|| ಇದುಶರಾವಳಿಯಹುದು ಸರಿಗಮ | ಪಧನಿಗಳ
 ಸರವಲ್ಲಲಾ ಸೇ | ರಿದಧನುರ್ವಿದ್ಯಾತಿಶಯಯೋಗ್ಯತೆ ವಿಶೇಷವಲಾ || ಇದೆ ಮನಃಪ್ರಸಾರ ಕಲಹ
 ನೋಡೆನು | ತೊಡರು ಹೊಸತಾಪದಲಿ ಕಲಿ ಚಿ | ಮೃದನು ಚಾಮಾಕರಸುರೇಖಾವಳಿ ಶಿಲೀಮು
 ಖವೆ ||೨೧|| ಕಡಿದು ಗಂಧರ್ವನ ಕರೌಘವ | ನಡಸಿ ನಟ್ಟವು ಕರ್ಣಶರ ಸೈ | ಗೆಡಹಿದವು ಕಿಂಪು
 ರುಷ ಗುಹ್ಯಕ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ || ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದರದ್ದು ಬಲ ಸಂ | ಗಡಿಸಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ
 ಕರ್ಣನ | ಬಿಡುಸರಳಬೀದಿಯಲಿ ಬೆದರದೆ ನೂಕಿತಳವಿಯಲಿ ||೨೨|| ಸಂಧಿಸಿತು ಪತೆ ಚಿತ್ರಸೇನನ |
 ಹಿಂದೆ ನಿಲಿಸಿ ವಿರೋಧಶರಹತಿ | ಗಂಧವಳಿಯದೆ ಮುತ್ತಿದುದು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ರಥವ || ಮುಂದು
 ಗೆಟ್ಟನು ಕರ್ಣನೆ ಕೈ | ಗುಂದಿದರು ಸೌಬಲಸುಯೋಧನ | ನಂದನರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿ ಸಮಸ್ತ
 ಪುನಾರ ||೨೩|| ನೋರಜನೆರಕೆಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ಹೆ | ಮ್ಮರದ ಪೊದಲಳುಕುವದೆ ಫಡ ಕಾ | ತರಿಸ
 ದಿರಿ ಕೌರವರನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ಬೋಬ್ಬಿರಿದ || ಶರನಿಧಿಗೆ ಬಡಬಗ್ಗು ಮುನಿವವೊ | ಲುರುವ
 ಣಿಸ ಹೆಬ್ಬಲವನೊಂದೇ | ಸರಳಿನಲಿ ಸವರಿದನು ಸುಳಿಸಿದನಾಕಿ ನಿಜರಥವ ||೨೪|| ಗೆದ್ದದೇ ರಣವೆ
 ಲವೊ ಬಿವಿಜರ | ದೊಡ್ಡೆಯದ ಸೂಳೆಯರ ಚೌರಿಗೆ | ಬಿದ್ದಿನರ ವೀಳೆಯದ ಬದಗರು ಭಟರ ಮೋಡಿ
 ಯಲಿ || ಹೊದ್ದದೊಡೆ ಹುರುಳಹರೆ ಭಯರಸ | ಗದ್ದೆಗೆಯ ಮಂಚಡಿಕೆ ಮನದವ | ರಿದ್ದು ಫಲವೇ
 ನೆನುತ ಕೈವಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೨೫|| ನೊಂದುದಾತನ ಪೊರೆಯ ಸುಭಟರ | ಸಂದಣಿಗಳೆಕ್ಕಲಿಸಿ
 ಬಿದ್ದಿದು | ಮುಂದೆಬಲು ಗಂಧರ್ವಬಲವಿನಸುತನ ಶರಹತಿಗೆ || ಬಂದುನಿಮಿಷಕೆ ಮತ್ತೆ ಪಡಿಬಲ |
 ಬಂದುದಗಣತ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ವೃಂದ ಮುಕ್ಕುರುಕಿದುದು ಕರ್ಣನ ರಥದ ಮುಂಕಣಿಯ ||೨೬||
 ಅರಸ ಕೀಳೀಚೆಯಲಿ ಕೌರವ ರರಸ ಬಂದನು ಸರ್ವದಳಸಹಿ | ತೆರಡುಬಲದಬ್ಬರದ ಬೋಬ್ಬೆಗೆ ಬಿರಿದು
 ದವನಿತಳ || ಸರವೃಕ್ಷೋದರ ನಕುಲ ಮೊದಲಾ | ದರು ಕುತ್ತೂಹಲವಿವರಸುತ್ತಣ | ಮೊರಡಿಗಳ
 ಮೇಲಿದ್ದು ನೋಡಿದುರಿ ಮಹಾಪವವ ||೨೭|| ತೆಗೆಸಿದನು ನೃಪ ನಿನಸುತನ ಮು | ತ್ತಿಗೆಯು ನೆರೆ
 ದೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸೂಸುವ | ಹೊಗರಗಣೆಗಳ ಮೊಯ್ವತಾಯಃಧಕಡಿವಪರಶುಗಳ || ಬಿಗಿಯಸಬಳದಲೋ
 ಡಿಸುವ ಲಾ | ಡಿಗಳ ಚಿಮ್ಮುವ ಸುರಗಿಗಳ ಕಾ | ಳಗದ ರಾದ್ರಾಟೋಪ ರಂಜಿಸಿತಮರರಾಲಿಗಳ
 ||೨೮|| ನೂಕಿತದು ತೋಸಿತುಬಿಗಿ ಮಗು | ಳಾಕಿತದು ಪಾಳೆಯಕೆ ಮುರಿದು | ದಿವಾಕಸರು ಜಾರಿ
 ದರು ಜೋಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕುರುಬುವ || ತೋಕುವರು ಗಂಧರ್ವರು ಭಯಾ | ನೀಕದೋಹರಿಸಾಹರಿ
 ಯಸು | ವ್ಯಾಕುಲರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು ||೨೯|| ಈಸುಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ಸುರರುಪ |
 ಹಾಸನಾಡುವರೆಮ್ಮ ನೆನುತ ಮು | ಹಾಸಗರ್ವರು ಚಿತ್ರಸೇನನ ಮನ್ನಣೆಯಭಟರು || ಪಾಶಚಕ್ರಮು

ಸುಂಡಿ ಪರಿಘ | ಪ್ರಾಸ ಪರಶುಕೃಪಾಣಸುಬಳಿತ | ರಾಸನಾದಿಯ ಕೈದುಗಾರರು ಕವನಕನವಾಯ್ತು
 ಜೋಡುವಾಡಿತು ಖಚರಬಲ ಕೈ | ಗೂಡಿ ಕವಿದುದು ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಜೋಡಿಯಲಿ ಜಝ್ಜುರಿಸಿದ್ದರು
 ಮುಂದೆ ಮುಂಗುಡಿಯ || ಆಡಿದೊಡೆ ಹಾವಿಂಗಿ ಹದ್ದಿನ | ಕೂಡೆ ಮರುಕವೆ ಫಡ ಯನುತ ಕೈ |
 ಮಾಡಿದರು ರಿಪುಭಟರು ನಿಂದರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೩೧|| ಗಳಿಯಹುಂಡಿನಮೇಲೆ ಗಿಡಗ | ಬಳ
 ಗ ಕವಿದಂದದಲಿ ಸೂಟಿಯ | ಲಳವಿಗೊಡ್ಡಿದಚಾತುರಂಗವೆ ಚಿನಕಡಿಯವಾಡಿ || ಎಲೆಸುಯೋಧನ
 ಬೀಳು ಕೈದುವ | ನಿಳುಹಿ ಖೇಚರರಾಯನಂಘ್ರಯೋ | ಳೆಲವೂ ರವಿಸುತ ಹೋಗನುತ ಹೊಕ್ಕಿರಿ
 ದರುರವಣಿಸಿ ||೩೨|| ಗರುವರೇ ನೀವೆಲವೂ ಸುರಪನ | ಪುರದನಟ್ಟವಿಗರು ಸುಯೋಧನ | ನರಮನೆ
 ಯನ್ಯವಿಗಳಿಗೆ ಪಾಡಹರೆ ತೊಡುಕುವೊಡೆ || ಅರಸುಪರಿಯಂತಾರು ನೀವೆನು | ತರಿಭಟುಗಾಗ್ನೇ
 ಯವಾರುಣ | ನಿರುತಿಮೋದಲಾದಸ್ತ್ರಚಯವನು ಕವಿಸಿದನು ಕರ್ಣ ||೩೩|| ನೈರುತಿಕಾಗ್ನೇಯ
 ಯಾವ್ಯಕ | ವಾರುಣಕೆ ಸುರರೋಡೆಯರೆಮ್ಮಲಿ | ವೈರಬಂಧವಿದುಂತೆ ಸಾಧನವಹರೆ ದಿವ್ಯಕರ || ಸೇ
 ರದರೆ ನಿನಗಾದದಿಕೋ | ವಾರುಣಪ್ರತಿಕಾರಪಾವಕ | ನೈರುತಾದಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಗಂಧರ್ವಪತಿ
 ಯೆಚ್ಚೆ ||೩೪|| ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ದಿವ್ಯಕರ ಭಯ | ಗಬ್ಬವನಪತಿಕಾರಶರ ಮಗು | ಳೆಬ್ಬಿಸಿದನಿಸೂನು
 ಪರ್ವತತಿಮಿರಫಣಿಶರವ || ಪಬ್ಬತಕೆ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ ತಿವಿರದ | ಹಬ್ಬಗೆಗೆ ರವಿಬಾಣ ಹಾವುಗ | ಳೊ
 ಬ್ಬಳಿಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರವನು ಗಂಧರ್ವಪತಿಯೆಚ್ಚೆ ||೩೫|| ಸವೆದನಿಸುತನಂಬು ಖೇಚರ | ನವಗಡಿಸಿ ಕ
 ವಿದಚ್ಚೆ ನೀತನ | ಸವಗಸೀನಕಜೋಡು ತೊಟ್ಟವು ಸರಳಜೋಡುಗಳ || ಕವಿದದಡಬಲಗಂಕದಲಿ
 ಸುರ | ನಿವಹ ಸೂಟಿಯ ಸರಳಸೋನೆಗೆ | ಡವರಿಸಿದವಡಿಗಡಿಗೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ವಾಜಿಗಳು ||೩೬||
 ಜೋಡು ಹರಿದುದು ಸೀನಕದ ದಡಿ | ಬೀಡು ಬಿರಿದುದು ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪಿನ | ಜೋಡು ಚರಿದುದು ಮನ
 ಕೆ ಸುರಿದುದು ಸೋಗಡ ರಣರಭಸ || ಖೋಡಿ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದುದು ಧೈರ್ಯವ | ನೀಡಿರಿದುದಪದಸೆ ವಿ
 ಕಾಳಿಸಿ | ಖೇಡತನ ಭುಲೈಸುತಿದ್ದುದು ಭಾನುನಂದನನ ||೩೭|| ಮತ್ತೆಕೊಂಡನು ಬಿಲುಸರಳನಭ |
 ಕೂತ್ತಿದನು ರಣಭಯವನಹಿತನ | ಕುತ್ತಿದನು ಕಂಗಳಲಿ ಕುಡಿದನು ಮನದಲರಿಭಟನ || ಕತ್ತಿದನು
 ಕೂರಲಗನಲಿ ಮುಳು | ಮುತ್ತ ಹೂತಂದದಲಿ ಹುದುಗಿದ | ನೆತ್ತರಿನ ನೆಣವೆಸೆಯಲೆಡದನು ರಣದೊ
 ಳಾಖಚರ ||೩೮|| ನೊಂದೊಡಬ್ಬಿತು ದರ್ಪತಿಖಿ ಖತಿ | ಗೊಂದುಮದದುಬ್ಬಿನಲಿ ಘಾತದ | ಕಂದುಕ
 ದವೊಲ್ಕುಣಿದುದುತಃಖೇದ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ನೊಂದುದಿನಿಸಿಲ್ಲ ಕುಟೈತ್ಯರ | ದಂದುಗದಲಾವಿಂದು
 ಮರ್ತ್ಯರು | ಬಂದಿವಿಡಿದರೆ ಬಲುಹನೆನುತೋರಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೯|| ಖತಿಯಲಾಗದನು ದಿವ್ಯಬಾಣ
 ಪ್ರತತಿಯನು ರಥಸೂತಹಯಸಂ | ತತಿಶರಾಸನ ಕೇತುದಂಡಚ್ಚೆತ್ರಚಾಮರವ || ಹುತವಹನೊಳೊ
 ಟ್ವಿದನು ಸಮರ | ವೈತಿಕರದಲಾಗ್ನೇಯಶರ ಚಿಂ | ಮಿತು ಚಡಾಳಿಸಿ ಕೆಂಡ ಕೆದರಲು ಕರ್ಣ ಬೆರೆ
 ಗಾದ ||೪೦|| ವಿರಥನಾದನು ಹಲಗೆಖಡ್ಗದ | ಲರಿಭಟನ ಸಂಮುಖಕೆ ಚಿಮ್ಮಿದ | ರೆರಡನೊಂದಂಬಿನಲಿ
 ಕಡಿದನು ಜಡಿದನಿನಸುತನ || ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ | ಮುರವ ಕಂಡು ವಿಕರ್ಣ ತನ್ನಯ |
 ವೆರರಥವ ಚಾಚಿದನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿದನು ರವಿಸುತನ ||೪೧|| ಹೈಸರಿತೋ ಕುರುಚ್ಚತುರ್ಬಲ | ಗಾಸಿಯಾ
 ದನು ಕರ್ಣನಿದು ದೊರೆ | ಗೈಸಲೇ ದುಮ್ಮಾನವೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುರುಸೇನೆ || ಓಸರಿಸಿತಡತರದಮುಖದಲಿ |

ಸೂಸಿದರು ಸಮರಥರು ಸೋಲವ । ನಾಸುಯೋಧನ ನಗುತ ಕಂಡನು ನೋಡಿ ಕೆಲಬಲನ ॥೪೨॥
 ಅವನಿಪನ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೂ । ಆವಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗ । ಆವಡಿದುದು ಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯ
 ಧ್ವನಿ ದಿಶಾಮುಖವ ॥ ತವತವಗೆ ಧುರತೋರಹತ್ತರು । ತವಕಿಸುತ ಹುರಿಯೇರಿದರು ಕೌ । ರವರು
 ಕರ್ಣನ ಹರಿಬದಾಹವವೆಮಗೆತವುಗನುತ ॥೪೩॥ ಮುರಿದು ದಳ ಸಂವರಿಸಿ ಪಡಿಮುಖ । ಕುರುಬಿ
 ದುದು ದುರಿಯೋಧನಾನುಜ । ರರಸಿದರು ಗಂಧರ್ವನಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರಿನುತ ॥ ತರುಬುವುದು
 ಜಯವೊಮ್ಮೆ ಮನದಲಿ । ಕರುಬುವುದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪೇ । ನಿರಿದಸಹಸವ ತೋರೆನುತ ಬೆರಸಿದರು
 ಪರಬಲವ ॥೪೪॥ ಅರಸನನುಜರೆ ನೀವು ಕರ್ಣನ । ಹರಿಬದವರೇ ಹರಹರೆಮಗ । ನ್ನುರಿದಲ್ಯೆ ನಿಮಗೀ
 ಸುಖವುಯ್ಯೋಂಪಿಸಿದುದಿನ್ನೇನು ॥ ತರಹರವು ನಮಗಿಲ್ಲಲಾ ಪೂ । ತುರೆಯನುತ ಪಡಿತಳಿಸಿ ಗಂಧ ।
 ವರ ಚಮೂಸರು ನೂಕಿದರು ತರುಬಿದರು ಪರಬಲವ ॥೪೫॥ ಎಚ್ಚರಿರಿದರು ಹೊಯ್ದರಿಟ್ಟರು ।
 ಚುಚ್ಚಿದರು ಸೀಳಿದರು ನೂಕಿದ । ರಿಚ್ಚಿದರು ಸೇರಿದರು ದಡಿವಲೆಕಣ್ಣಿ ವಲೆಗಳಲಿ ॥ ಕೊಚ್ಚಿದರು
 ನುಗ್ಗಿದರುಕೊಯ್ದರು । ನುಚ್ಚು ನುರಿವೊಡಿದರು ಹರಿಬಕೆ । ಹೆಚ್ಚಿ ಹೊಗುವವನೀಶನನುಜರ ಮನ್ನಣೆ
 ಯ ಭಟರ ॥೪೬॥ ಗಾಯವಡೆಯದರಿಲ್ಲ ಸಾಯದೆ । ನೋಯವವರಿಲ್ಲ ರಡುಬಲದಲಿ । ಬೀಯವಾದರು
 ಸುಭಟರಿಗೆ ಗಂಧರ್ವಪತಿ ಮುಳಿದು ॥ ರಾಯನನುಜರ ತಟ್ಟದನು ದೀ । ಘಾಯವನು ಹಿಡಿದನು
 ವಿಕರ್ಣನ । ನೋಯಲೆಚ್ಚನು ಕೆದರಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೪೭॥ ಫಡಯನುತ ಕುರುಗಾಯ
 ನಾತನ । ಪಡಿಮುಖಕೆ ನೂಕಿದನು ಜೋಡಿಸಿ । ಜಡಿವನಿಸ್ಸಾಳಾಯತದ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳದಾ ॥
 ಬಿಡುರಥದ ಧೃಷ್ಟನೆಯ ಧಾಳಿಯ । ಕಡುಗುದುರೆಗಳ ನೆತ್ತಿಯಂಕುಶ । ದಡೆಯ ಘಟೆಯಾನೆಗಳ
 ದಳ ಸಂದಣಿಸಿತೊಗ್ಗ ನಲಿ ॥೪೮॥ ನುಗ್ಗನಿವ ಕೈಕೊಂಬನೇ ರಣ । ದಗ್ಗಲರ ಮೂಳೆಯಲಿ ಕದ
 ನದ । ಹುಗ್ಗಿಗರ ಸಾಕಿದನು ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಗಣವ ॥ ಬಗ್ಗಿ ಕವಿವರನಿಂದ್ರಲೋಕದ । ಸುಗ್ಗಯಲಿ
 ಸೇರಿಸಿದನಾಹವ । ದುಗ್ಗಡವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಗಂಧರ್ವವಿಕ್ರಮವ ॥೪೯॥ ಮೀಟಿನಿಪಗಂಧರ್ವರೊಂದೇ ।
 ಕೋಟಿ ಕವಿದುದು ಕುರುಬಲಕೆ ಪಡಿ । ಗೋಟಿಯಾದುದು ನೃಪತಿ ಸಿಲುಕಿದನವರ ವೇಡೆಯಲಿ ॥ ದಾಟಿ
 ತರಸನ ಧೈರ್ಯ ಕೈದುಗ । ಆಟ ನಿಂದುದು ಕರದ ಹೊಯ್ಲಿನ । ನೋಟಕರು ಘೋಳೆಂದರಿತ್ತಲು
 ಪಾಂಡವರ ವನದಿ ॥೫೦॥ ಅರರೆ ದೊರೆದೊರೆ ಡೊಂಬಿಯಲಿ ಡಾ । ವರಿಸುವರ ಹೊಯ್ಲೊಯ್ಯೆ
 ನುತ ಖೇ । ಚರರ ಕಂಬಿಗಳಾಡಿದವು ಸುತ್ತಲು ಸುಯೋಧನನ ॥ ಅರಸರಂಜದಿರಂಜಬೇಡೆನು ।
 ತುರವಣಿಸಿ ಕೌರವನರೆಂದ್ರನ । ಕರದ ಧನುವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಬಚರಪತಿ ನಗುತ ॥೫೧॥ ಹಯದ
 ಪಡಿವಾಘೆಯಲಿ ಬಾಹು । ದ್ವಯವ ಬಿಗಿದನು ತನ್ನ ರಥದಲಿ । ಜಯವಿಹೀನನ ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
 ದನು ಕೌರವನ ॥ ಭಯಭರಿತದುಶ್ಯಾಸನನ ದು । ಜಯನ ಚಿತ್ರಾಂಗದವಿಕರ್ಣನ । ನಯವಿದೂ
 ರರ ತಂದರಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಹಭವರ ॥೫೨॥ ಇಳಿದು ಗಜವನು ಕೈದುಗಳ ನೆಲ । ಕಿಳುಹಿ ಜೋದರು
 ವಾರುವದಿನಿಳಿ । ಗಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಹಾಯ್ಕಿದರು ದೂಹತ್ತಿಲೌಡಿಗಳ ॥ ಬಿಲುಸರಳ್ಳಿಗಳ ಬಿಸುಟ
 ರಥಿಕರು । ನೆಲಕೆ ಹಾಯ್ದರು ಕೈಯ ಕೈದುವ । ನಿಳುಹಿ ಪಯದಳ ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಖೇಚರೇ
 ಶ್ವರನ ॥೫೩॥ ಮುಟ್ಟದಿರಿ ಪರಿವಾರ ಕೈದುವ । ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ದೊರೆಗಳಾದರ । ಬಿಟ್ಟವರಿ

ಗಮರೇಂದ್ರನಾಣೆಯನುತ್ತ ಸಾರಿದರು || ಕೆಟ್ಟುದೀಕುರುಪತಿಯ ದಳ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ಕರ್ಣಾದಿ
ಗಳು ಮುಸು | ಕಿಟ್ಟು ಜಾರಿತು ಕಂಡದನೆಗವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಖಿನ್ನನಾದನು ಪಾರ್ಥನನಿಜ |
ನುನ್ನತೋತ್ಸವನಾದನತಿಸಂ | ಪನ್ನಸಮ್ಮದರಾದರಾವಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು || ಇನ್ನು ಪಾಂಡವ
ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಯೆಮ | ಗನ್ನು ಲೇಸಹುದಕಟ ದೈವದ | ಗನ್ನುಗತಕವೆಯನುತ ಹಿಗ್ಗಿತು ಮುನಿವಧೂನಿಕರ ||
೫೫|| ಭಾವನವರರ್ತಿಯಲಿ ಜಲಕೇ | ಲೀವಿನೋದಕೆ ಬಂದು ಗಂಧ | ವರ್ವಳಿಯ ಕೇಳಿಯಲಿ ಚಿ
ತ್ತೈಸಿದಿರಲಾಯನುತ || ದೇವಿಯರು ನಸುನಗುತ ಚಿತ್ತದ | ಚಾವಡಿಯಲೋಲೈಸಿಕೊಂಡಳು | ಭೂ
ವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದವ ||೫೬|| ಕೇಳಿದನು ಯಮಸೂನು ದುಗುಡವ | ತಾಳಿದನು ನೆ
ಳನಹುಷಭರತನ | ಪಾಲಪಾರಂಪರೆಯಲುದಿಸಿದಸೋಮವಂಶದಲಿ || ಕೋಳುವೋದದೆ ಕೀರ್ತಿ ನಮ್ಮಿ
ಬಾಳಿಕೆಯ ಸುಡಲೆನುತ ಚಿಂತಾ | ಲೋಲಚಿತ್ತನು ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವೀರನರಯಣನ ||೫೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ವೃತ್ತ ನೆ ಯ ನಂ ದಿ .

ಸೂಚನೆ | ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಕೌರವ | ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಚರ |
ರಾಯನನು ತಾಗಿದನು ಮರಳಿಜಿತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದನತ್ತಕುರುಭೂ | ಪಾಲನದನೆಹೇಳುವೆನು ಪಾಳೆ
ಯದ ಗಜಬಜನ || ಆಳು ನಡೆದುದು ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ಕೇಳುಮೇಲೊಂದಾಯ್ತು ಧನಿಕರ | ಪೀಳಿ
ಗೆಯ ಧನ ಸೂರವೋದುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ||೧|| ಕುದುರೆ ಹಾಯ್ದವು ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ಮದಗಜಾ
ವಳಿಯೋಡಿದವು ರಥ | ಕೆದರಿದವು ಕಾಲಾಳು ಹಾಯ್ದರು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ || ಕದಡಿದುದು ಜನಜ
ಲಧಿ ರ್ಪೂಡಿಸಿ | ಬೆದರಿದವು ಕೇರಿಗಳು ರಾಯನ | ಹದನದೇನೆನುತ ಹರಿದರು ಹರಿದರಗಲದಲಿ ||
ಗಾಳಿಯುರಿದುದು ರವಿಯ ಕಿರಣಕೆ | ಬಾಲೆಯರು ಗೋಚರವೆ ದಡ್ಡಿಯ | ಮೇಲು ಬೀಯಗದಂಗರಕ್ಷ
ಯ ಕಂಚುಕೀಜನದ || ಮೇಳವವದೇನಾಯ್ತು ಬೀದಿಯ | ಗಾಳುಮಂದಿಯ ನಡುವೆ ಕುರುಭೂ |
ಪಾಲನರಸಿಯರಳುತ ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ||೨|| ಕುರುಪತಿಯ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗ | ಳರಸಿಯರು
ಭಟಭಟರೊಳೊದರಿದ | ರರಸನುಪಹತಿಗೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರೆ ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ಗುರುನದೀಸುತರಿದ್ದೊ
ಡೀಪರಿ | ಪರಿಭವಕೆ ಪಾಡಹುದೆ ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿಹವನವಾವುದಂದರಸಿದಳು ಭಾನುವತಿ ||೪||
ಅರಸಿಯರು ಸಖಿಯರು ಕುಮಾರಕ | ರರಸನನುಜರ ಹೆಂಡಿರನಿಬರು | ವೆರಸಿ ಬಂದಳು ಭಾನುವತಿ
ಯಮತನುಜನಾಶ್ರಮಕೆ || ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸೋಮವಂಶೋ | ದ್ಧರಣ ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ | ಸಿರಿ
ಯ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಧೂಪನೆ ಬಿದ್ದಳಂಫ್ರಿಯಲಿ ||೫|| ನಾದಿದಳು ನೃಪನಂಫ್ರಿಯನು ನಯ | ನೋಡ
ಕದ ಧಾರೆಯಲಿ ಭಾಳವ | ತೇದು ತಿಲಕದ ಗಂಧದಲಿ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ || ಆದರಿಸಿ ನವಕುಸು

ಮದಲಿ ಘನ । ರೋದನಧ್ವನಿಮಂತ್ರದಲಿ ನೃಪ । ಪಾದಪೂಜೆಯ ರಚಿಸುವವೊಲೊಪ್ಪಿದಳು ಭಾನು
ಮತಿ ||೬|| ಖಳರು ಕೌರವರಿಂದು ಸಜ್ಜನ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ನೀನು ಕರುಣಾ । ಜಲಧಿ ನಿನಗಪರಾಧಿ
ಗಳು ನಾವಹೆವು ಜಗವರಿಯೆ || ಹುಳಿಗೆ ಹಾಲಳುಕಿದೊಡೆ ಹಾಲಿನ । ಜಲಧಿ ಕಡುವುದೆ ಜೀಯ ನಿನ್ನವೆ
ರಳಿಸಿಕೊಂಡರು ಕಾಯಬೇಕೆಂದೊಲಿದಳು ತರಳೆ ||೭|| ರಾಯರಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವೆ ಮೊಡೆ । ತಾಯೆ
ದುರುಪದಿದೇವಿಯೇ ಹಿರಿ । ದಾಯಸವ ಪಡಿಸಿದನು ಕುರುಪತಿ ನಿನ್ನ ಮೈದುನನು || ನೋಯಿಸಲು
ಸಿರಿಖಂಡನಿಜಗುಣ । ದಾಯತವ ಬಿಡದಂತೆ ನೀವೇ । ಕಾಯಬೇಹುದು ಪತಿಯನೆಂದೊಲಿದಳು ಭಾ
ನುಮತಿ ||೮|| ಚುಂಬಿಸಿತು ಕಡುಶೋಕ ಮಿಡಿದನು । ಕಂಬನಿಯನುಗುರಿನಲಿ ಘನಕರು । ಣಾಂಬುನಿಧಿ
ಸಿಗುರಿಸಿ ಮೈಗೂಡಿದರೋಮದಲಿ || ಹಂಬಲಿಸಬೇಡಕಟ ಕುರುಪತಿ । ಯೆಂಬನಾರಾ ಬೊಪ್ಪನವ
ರೇ । ನೆಂಬರೇಳೆ ತಾಯೆಯನುತೆತ್ತಿದನು ಭಾಮಿನಿಯ || ಭೀಮ ಬಾ ಕುರುರಾಜಕುಲಚೂ । ಡಾ
ಮಣಿಯ ತಾ ಹೋಗು ಕದನೋ । ದ್ವಾಮದರ್ಪನ ತಾ ನಿಜಾನ್ವಯಕುಮುದಚಂದ್ರಮನ || ತಾ
ಮನೋವ್ಯಥೆ ಬೇಡ ನೃಪತಿಂ । ತಾಮಣಿಯ ತಾಯೆನಲು ಕರೆಯುಗ । ತಾಮರಸವನು ಮುಗಿದು
ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||೧೦|| ಬೆಸಸಬೇಹುದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ । ಬೆಸುಗೆತಪ್ಪದೆ ರಾಜಧರ್ಮದ ।
ಮುಸುಡುಕಂದದೆ ಖೋಡಿವಿಡಿಯದೆ ಕುಶಲರಾದವರು || ಎಸಗುವದು ನಾವಾವಕಾರ್ಯದೊ । ಳಸು
ವನಿಕ್ಕಿ ತದರ್ಥವನು ಪರ । ರೆಸಗದೊಡೆ ನಮಗೆನುಬಾಧಕವೆಂದನಾಭೀಮ ||೧೧|| ತಮ್ಮ ಸಂಕಟ
ವರು ವಿನಯವ । ನೆಮ್ಮಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುತಿದೊಡೆ । ನಿಮ್ಮಡಿಗ ಪರಿತೋಷವೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿಷಯದಲಿ ||
ಎಮ್ಮ ಮನ ಮುಂಚುವುದು ಕಾರ್ಯದ । ಹಮ್ಮಿಗೆಯ ನೀವರಿಯಿರೇ ತಮ । ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತ ತಮಗೆ
ಫಲಿಸಿದರೇನು ನಿಮಗೆಂತ ||೧೨|| ಅನುಜ ಕೇಳಪಕಾರಿಜನದಲಿ । ನೆನೆವುದುಪಕಾರವನು ಗುಣಹೀ ।
ನನಲಿ ಗುಣವನು ತೋರುವುದು ಗರುವರಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯದು || ಅನುಜನಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಕೌರವ । ಜನಪ
ನವರಪರಾಧಶತವನು । ನೆನೆವೊಡಿದುಹೊತ್ತೇ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೩|| ಭರತವಂಶದೊಳವರ
ಭಂಗವೆ । ನಿರುತವೆಮ್ಮದು ನಮ್ಮಭಂಗ । ಸ್ಫುರಣವವರದು ತಾವರಿಯರಾವರಿವಿವಿಹದನ || ಪರರ
ಕಲಹಕೆ ನಾವು ನೂರೈ । ವರುಗಳಂತಃಕಲಹಕದು ನೂ । ವರು ವಿಚಾರಿಸಲೈವರಾವೆಂದನು ಮಹೀ
ಪಾಲ ||೧೪|| ಅವನಾಗಲಿ ಬೇಡಿದಂಗೆಲಿ । ದೀವುದೇ ನೃಪಧರ್ಮ ಹೆಗೆಕೆಳೆ । ಯಾವನಾಗಲಿ ಸೇನ
ಸಿದೊಡೆಕಾದುವುದೆ ನೃಪನೀತಿ || ಅವನಾಗಲಿ ಶರಣುವೊಕ್ಕೊ ಡೆಕಾವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವಿಂ ।
ತಾವುದುಚಿತವು ಭೀಮ ನೀ ಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೫|| ಆರಿಗಾರುಪಕಾರಿಗಳು ಮೇ । ಣಾರಿಗಾರಪ
ಕಾರಿಗಳು ತಾ । ನಾರಿಗಾರುಂಟವರವರ ಕೃತಕರ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ || ಹೋರಿಸುವುದಳಿಸುವುದು ಸೌಖ್ಯಕೆ ।
ಸೇರಿಸುವುದಿದಕಹಿತಹಿತರೆಂ । ದಾರ ಮುರಿವುದು ಮನ್ನಿಸುವುದೈ ಭೀಮ ಹೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಅದರಿನಾ
ಚೆಯಭವದ ದುಷ್ಕೃತ । ವೊದಗಿತಿಳುನೈದಲಿ ವನವಾ । ಸದ ಪರಿಕ್ಲೇಶಾನುಭವಕೆವರೇನಮಾಡುವರು ||
ಬದಗಿದುತ್ಸವದಲ್ಲ ಪರರ । ಭೃದಯವನು ಬಯಸುವುದು ಪರರಿಗೆ । ಮುದವನಾಚರಿಸುವುದು ಧರ್ಮ
ಜ್ಞರಿಗೆ ಗುಣವೆಂದ ||೧೭|| ಎಣಿಸಲೇಕಿದನದನು ಕೌರವ । ಗಣ ಮರಳಿ ಬಂದಲ್ಲದಾರೋ । ಗಣೆಯ
ವೊಡೆನು ಪಾರ್ಥ ನೀನುಡಿ ನಿನ್ನ ಹವಣೇನು || ರಣದೊಳಿರಗಳ ಮುರಿದು ಕುರುಧಾ । ರಿಣಿಪ

ತಿಯೆ ತಹುದುಂಟೆಯೆನೆ ಬಿಲು | ಗಣಗಳನು ತಿದ್ದಿದನು ಫಲುಗುಣ ಹೂಡಿದನು ರಥವೆ ||೧೮|| ಎಮೆ
ಗೆ ನುಡಿ ಬೇರುಂಟೆ ನೀತಿ | ಭ್ರಮಿತರಾವಲ್ಲನಿಲಸುತನು | ಭ್ರಮಿತನವ ಸೈರಿಸುವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ
ನೀನು || ನಿಮಿಷದಲಿ ಗಂಧರ್ವಕನನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಕೌರವಗಣವನೀಪದ | ಕಮಲದಿದಿರಲಿ ಕೆಡಹಿ
ತೋರುವೆನೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||೧೯|| ಮುರಿದು ಚೆಲ್ಲಿದಸಕಲಕುರುಬಲ | ನೆರೆದುದರ್ಜುನನೊಡನೆ
ಸೂಟಿಯೊ | ಳರಿಭಟನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಫಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ || ಸೆರೆಯ ಬಿಡು ಗಂಧರ್ವಲೋಕವೆ
ನುರುಹುವೆನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ | ತಿರವ ಚಂಡಾಡುವೆನೆನುತಕವಿದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ಸರಳನುಬೈಗೆ
ಸಡದು ಸಮರಕೆ | ತಿರುಗಿ ನಿಂದುದು ಖಚರಬಲವು | ಬೃರದಬೊಬ್ಬೆಯಲುರುಬಿದುದು ಶರಹತಿಗೆ
ಸೈರಿಸುತ || ಉರುಳಿದ್ದವು ಗಂಧರ್ವತಿರ ನಭ | ಸರಳಮಯ ದಿಗುಜಾಲವೆಂಬಿನ | ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೊ
ದಿಸಿದುದೆನಲು ಕವಿದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೦|| ಮೊರೆವಗರಿಗಳ ಮೊನೆಯಲುದಿರುವ | ಹೊರಳಿಗಡಿಗಳ
ಬಾಯಧಾರೆಗೆ | ಳುರಿಯಹೊದರಿನ ಹುದಿದಹೊಂಬರಹದ ಸುರೇಖೆಗಳ || ಸರಳು ಹೊಕ್ಕವು ಹೆಕ್ಕಿ
ದವು ಖೇ | ಚರಬಲವನೊಕ್ಕಿದವು ತೂರಿದ | ವೆರಿಭಟನ ಚುಚ್ಚಿದವು ಹೆಚ್ಚಿದವೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ ||೨೧||
ಕೋಲ ಬಲುವಳೆಗೊಡ್ಡಿಹರಿಗೆಯ | ಮೇಳೆಯವ ಮರೆಗೊಂಡು ಖೇಚರ | ರಾಳು ನಿಂದಚ್ಚಿತು ನಿಹಾ
ರದಲರ್ಜುನನ ರಥವೆ || ಕೋಲುಗಳನಾಹರಿಗೆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಳೆಯವನಾಮರೆಯಲುಗಿದೆಸು | ವಾಳ
ನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಸಂದಣಿಗೆಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೨೨|| ಮೆಟ್ಟಿ ಹಣನನು ಖಚರಬಲ ಹುರಿ | ಗಟ್ಟಿ
ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಚೂರಿಸಿದರುಬ್ಬಣದಮೊನೆಗಳಲಿ || ದಿಟ್ಟರಹಿರೋ ಕೌರ
ವೇಂದ್ರನ | ಕಟ್ಟಿದಾತನ ಕರೆಯಿ ನಿಮ್ಮನು | ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನೃಪನಾಣೆಯನುತೊಡಹಾಯ್ತಿದನು ರ
ಥವೆ ||೨೩|| ಗಜಬೆ ಪದಘಟ್ಟಣೆಯ ಬಹಳಾಂ | ಬುಜದವೊಲು ರಥಚಕ್ರಹತಿಯಲಿ | ಗಜಗಜಯ
ಮಾಡಿಸಿದಖೇಚರಚಟುಲಪಟುಭಟರ || ವಿಜಯನಲ್ಲಾ ಸುರಪುರದಮೆ | ರಜಗನಾವೆಡೆ ಕುರುಬಲ
ಗಜ | ಬಜದ ಗರುವನ ತೋರೆನುತ ತೊಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೪|| ಆಳವಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಖೇಚರ
ರಳಲಿಗರು ಮುಮ್ಮುಳಿತರಾದರು | ಬೆಳಗಿದವು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಗಳಖಿಳದಿಗುತಟವ || ತಳಪಟದೊ
ಳಾಸರೆಸಹಿತ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದಸುತ ಸಮರಕೆ | ಮಲಿತು ನಿಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನನು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಿ
ನಲಿ ||೨೫|| ಬಿಡು ಸೆರೆಯನವಗಡೆಯತನವೆಂ | ಮೊಡನೆ ಸಲ್ಲದು ಸೂಳೆಯರ ಸುರ | ಗುಡಿಹಿಗಳ
ರಸವಾದಿಗಳ ಸೇರುವೆಯಲೊಪ್ಪುವುದು || ಫಡಯೆನುತ ನಾರಾಚದಲಿ ಬಲ | ನೆಡನ ಕೀಲಿಸಿ ಪಂಗಡೆಯ
ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿದನೆಂಬಿನಲಿ ಖಚರಾಧಿಪನ ರಥವೆ ||೨೬|| ನೂಕದಿರಲಾಹವಕೆ ಸಮ್ಮುಖ |
ವೇಕೆನುತ ಹತ್ತಿದನು ಗಗನವ | ನಾಕಿರೀಟಿಯ ಗೆಲುವೆನೆಂದುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ನಾಕನಿಳಯರ
ಮಾರ್ಗದೊಳಗ | ವ್ಯಾಕುಳನು ಭುಲೈಸಿದೊಡೆ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನಲಾ ಧನಂಜಯನಡರಿದನು ನಭ
ವೆ ||೨೭|| ಎಲೆವೊ ಕೌರವಸಹಿತ ಕಮಲನ | ಕಳಗೆ ಧ್ರುವನಿಂ ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೆ
ಬಿಡುವೆನೇ ಫಲ ನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತ || ತುಳ್ಳಕಿದನು ಕಿಂಗೋಲನಿನಮಂ | ಡಲಕೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು
ನಭದಲಿ | ದೇವ ರಾವಿಮಾನತತಿ ಚೆಲ್ಲಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೮|| ತಿರುಗಿ ನಿಂದನು ಖಚರಪತಿ ನಿ |
ಸ್ಥೂರೇಂದ್ರನೈ ಪಾರ್ಥ ನಿ | ಸಡು | ಮರುಳೊ ಮೂಢನೊ ಜಡನೊ ಪಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿವಿಹ್ವಲನೊ ||

ಧಾರವಕೌತುಕಗರಳಮೂರ್ಛಾಂ । ತರಿತಹೃದಯನೊ ನಿಲ್ಲು ಚಾಪದ । ಶರವನುಪಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ
ಯ ಮಾತ ಕೇಳಿಂದ ॥೩೦॥ ಹುಲಿಯ ಮುರಿದೊತ್ತಿದೊಡೆ ಪತ್ರಸಂ । ಕುಲಕೆ ಸಂಕಟವೇನು ವಾಯಸ ।
ಕುಲವ ಕೈಮಾಡಿದೊಡೆ ಕೋಟಲೆಯೇನು ಕೋಗಿಲೆಗೆ ॥ ಖಳರ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದೊಡೆ ಸುಜನರ । ತಲೆಗೆ
ವೇದನೆಯೇನು ಕೌರವ । ಕುಲವನದ್ದಿದೊಡೆನು ಜಠರದಶೂಲಿ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೧॥ ಹೋದಮಾರಿಯ
ಕರೆದು ಮನೆಯೊಳ । ಗಾದರಿಸಿದವರುಂಟೆ ನಿರಲಿ । ಸಾದಕಂಡವನುರುಹಿ ಮುಡಿದವರುಂಟೆ ಮಂಡೆ
ಯಲಿ ॥ ಕೈದು ಮುರಿದೊಡೆ ಹಗೆಗೆ ತನ್ನಯ । ಕೈದುಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ ಕುರುಪತಿ । ತೀದಡಿತ್ತನ ಬಿಡಿ
ಸಿಕೊಂಬರೆ ಲೇಸುಲೇಸಂದ ॥೩೨॥ ಜನಪನಿತಿಯೊ ಮೇಣುಖೋಳೆಯ । ತನವೊ ಬಿಲುಜಾಣಿ
ಕೆಯೊ ಬಿಂಕವೊ । ನಿನಗೆ ಕದನದ ಕಲುಹಯೋ ಸಾವಯವಿದನೀಗ ॥ ಬನಕೆ ಮರಳೈ ಮರುಳೆ ನೀ
ಹುದು । ವನೆಯಹಾವನು ಹದ್ದುಹಿಡಿದೊಡೆ । ಮನಕತವಮಾಡವರೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ ॥
ನಟರಲಾ ನೀವ್ಸುರಪುರದ ಚಾ । ವಟೆಯರೈ ಚತುರೋತ್ತಿಗಳಲಟ । ಮಟಿಸಿದೊಡೆ ನಾ ಮರಳುವೆನೆ
ಬಿಡುಬಿಡು ಸುಯೋಧನನ ॥ ಕಟುವಧಾರವುರಿಸಿತ್ತವತಿಸಂ । ಕಟುವಸುಖವಿಪವಮೃತವಾವುದು । ಘ
ಟಿಸಿತಗ್ರದನಾಚ್ಛೆಯಿದು ನಮಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೩॥ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಮೇಣುಜಗದಲ । ಧರ್ಮವಾಗಲಿ
ರಾಜಮಂತ್ರದ । ಮರ್ಮವಾಗಲಿ ನೀತಿಬಾಹಿರವಾಗಲದು ಮೇಣು ॥ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಬೆಸನು ವೈದಿಕ ।
ಧರ್ಮವೆವುಗದು ರಾಜಮಂತ್ರದನಿರ್ಮಲಿನಮತಮೆವುಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಮತವೆಂದ ॥೩೪॥ ನುಸುಳು
ಗಂಡಿಯಿದೆಲ್ಲಕೌರವ । ವಸುಮತಿಶನನಕಟ ಬಿಡುನಿನ್ನುಸಿರಿಗುಬ್ಬಸಮಾಡೆನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಜನ ॥
ಮಸಗುವರೆ ಹಿಡಿ ಧನುವ ನೆನುತೆ ಬೈಸಿದನವಿರಳಶರವಸಾತನ ಮುಸಿಕದವು ಮುಕ್ಕಿರಿಸಿದವು ರಥಸನ್ನಿವೇ
ತದಲಿ ॥೩೫॥ ಕೋಲ ಬರಿದೇ ಬೀಯವಾಡದಿ । ರೇಳು ಫಲುಗುಣ ಮರುಳು ನೀ ದಿಟ । ಕೇಳುವರೆ
ನಾವಿವನಕಟ್ಟಿದವಿಂದ್ರನಾಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸಾ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಸಸಿದ । ನೇಳಿಸದೆ ಕೇಳಿನಲು ಕೆಂಗರಿ
ಗೋಲ ತೂಗುತ ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಚಿತ್ರಸೇನಂಗೆ ॥೩೬॥ ಕುರುಪತಿಯ ಕಟ್ಟುವೊಡೆ ಸುರಪತಿ ।
ಕರೆದು ಬೆಸಸಿದ ನಿನಗೆಯವಗೆ । ಮ್ಮರಸ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೀಕುರುಪತಿಯ ಬಿಡಿಸೆಂದು ॥ ಸುರಪತಿಗೆ
ಕೃತಕಾರ್ಯ ನೀನಾ । ಗಿರಲು ನಾವಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿಯು । ಮರಳಿ ಭೂಪನ ಕಾಬೆವೈಸಲೆ ಜಾಣನಹೆ
ನೆಂದ ॥೩೭॥ ಬಿಡುವೆಯಾದೊಡೆ ನೃಪನಸರೆಯನು । ಬಿಡಿಸುವೆನು ಮೇಣಲ್ಲದಿದೊಡೆ । ಬಿಡಿಸುವೆನು
ನಿನ್ನುಸುರಸರೆಯನು ನಿನ್ನದೇಹದಲಿ ॥ ಮಡಿಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲೇಳೆನುತ ಕೈ । ಗಡಿಯಲೆಚ್ಚೆನು ಕಾಲಕೂ
ಟದ । ಕಡಲು ಕವಿವೆಂದದಲಿ ಕವಿದವು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ॥೩೮॥ ಕಡಿದನರ್ಜುನನಂಬನೀಸವ । ಗಡ
ವಿದೇಕೈ ಮರುಳೆ ಕೆಂಡವ । ಮಡಿಲೊಳಿಕ್ಕುವುದರ್ಥಿಯೇಸಂಧಾನ ನಿಮಗೆಮಗೆ ॥ ಬಿಡುವೆನಿಬರ
ಸರೆಗಳನು ನಿ । ನೋಡೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡು ನಡೆಯೆಂ । ದೊಡನೆ ಬಂದನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ
ಖಚರೇಂದ್ರ ॥೩೯॥ ಸೋಲವೆಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮತಮ್ಮನು । ಮೇಲುಗೈ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಜ್ಞಾ । ಪಾಲಕರು
ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು ॥ ಕಾಳಗದೊಳಿಮ್ಮಿಳಿಖಚರರ । ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನು
ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ ನಿಮಗೊಲಿದಿಹನು ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ ... ॥೪೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕೈ ಪದ ೧೦೫೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

~*~*~*~*~

ಸೋಜನೆ|| ಕಳುಹಿದನು ಯಮಸೂನು ವಂಶ | ಪ್ರಳಯನಂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ |

ತಿಳುಹಿ ದೈತ್ಯರು ಸಂತವಿಟ್ಟರು ಕಾರವೇಶ್ವರನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕೌರವನೈಪನ ತಂದು ಕೈ | ಪಾಳುವಿನ ಚರಣಾಗ್ರ
ದಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ತೋಳ ಹಿಂಗಳ್ವುಗಳ ಮೋರೆಯ | ಕಾಳಿಕೆಯ ಬಿಡುದಲೆಯ ನೀರೊ
ರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕುರುಭೂಷನಿದ್ದನು ತಮ್ಮದಿರುಸಹಿತ ||೧|| ಕೊಳ್ಳಿ ಸೆರೆಯನು ನಿಮ್ಮ ಸಹಭವ |
ರೆಲ್ಲರಂ ಕಡುಮೂರ್ಖರಿದು ನಿ | ಮೈಲ್ವರಿಗೆ ಮತವೈಸಲೇ ನಾವೆಂದು ಫಲವೇನು || ಮಿಲ್ಲರಿವದಿರ
ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆ ತಳುವಿಲ್ಲದಹುದಪಘಾತ ಸಾಕಿ | ನೈಲ್ವಿಯದು ನೆಯ ಬೀಳುಗೊಡಿ ನೀವೆಂದನಾ
ಖಚರ ||೨|| ಮಾನಭಂಗವು ಬರಲಿ ಮೇಣಭಿ | ಮಾನವಾಲಿಂಗಿಸಲಿ ಚರಣದೊ | ಛಾನತರ ಪಾಲಿ
ಸುವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮವಿದು || ನೀನೆಮಗೆ ಬಾಂಧವನೆನುತ ಸ | ನ್ಯಾನದಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಬಳಿ
ಕು | ದ್ಯಾನದಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನೆತ್ತಿದನಳಿದಖೇಚರರ ||೩|| ಕಳುಹಿದನು ಖೇಚರನ ನವನಿಪ | ತಿಲಕ
ನೋಡಿದನೀತನನು ನಿಜ | ಲಲನೆಯನು ಕರೆದನು ಸುಯೋಧನನೊಂದನಕಟಿನುತ || ನಳಿನಮುಖಿ
ಹೆಡಗೈಯ ಬಿಡು ಕಲು | ನೆಲನು ಹಾಸಿಕಿ ಹಂಸತಲ್ಪದ | ಪಳಿಕಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವಗೀವಿಘಯೇ ಶಿವಾ
ಯೆಂದ ||೪|| ಬಂದಳಬುಜಾನನೆ ಸುಯೋಧನ | ನಂದವನು ನೋಡಿದಳು ಸುಯ್ದಳು | ಬೆಂದವಿಧಿ
ಬುಧನವ ತಂದದೆ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ || ಬಂದು ಕೈ ಗಲ್ಲದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ | ಳೊಂದು ಕೈಯಲಿ ಭುಜ
ದಪಾಶವ | ನಿಂದುಮುಖಿ ದುರಿಯೋಧನನ ದುಶ್ಚಾಸನನುಸಹಿತ ||೫|| ಕೆಳದಿಯರ ಕೈಯಿಂದ ಕೊ
ಯ್ದಿದ | ಳುಳಿದ ಕೌರವನನುಡವರ್ಗದ | ಬಲುಹುರಿಯನೇಣುಗಳ ನವದಿರ ಗೋಣುಗಳು ಮಣೆಯೆ||
ಅಳಲಿಸಿದನೇ ಖಚರನಾತನ | ಕೊಲಿಸಬೇಡುದು ಕಳುಹಿ ಕಷ್ಟವ | ಬಳಸಿದಿರಿ ಭೂಪಾಲಯೆಂದಳು
ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ ||೬|| ಅರಸನೊಂದೈ ಮರ್ದನಕೆ ಮ | ಲ್ಲರುಗಳಿಲ್ಲ ಮಗೊತ್ತವವು ಕಲು |
ಹರಳು ಮಜ್ಜನಭೋಗಿಸುವರಸಿತಾಂಬು ತಿಳಿಗೊಳನು || ಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಾದಿ ಚರ್ಮಾಂ | ಬರವೆ
ಸಮಕಟ್ಟಿಮೆಗೆ ರತ್ನಾ | ಭರಣವೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂದಳು ನಗುತ ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೭|| ವಾರುವವು ಮಟ
ಶಾಖೆಗಿರಿಗಳ | ತೋರಕರಿಗಳು ಭದ್ರಗಜ ವನ | ಭೂರುಹದನೆಳಲೆಮಗೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಪಲ್ಲವವಾತ್ರತ || ಚಾರು
ಚಾಮರ ಕಿರುಮೊರಡಿ ವಿ | ಸ್ತಾರಪೀಠವು ಹಂತಿಗಾರರು | ಭೂರಿಸರ್ಪವೆಳೆಗಳರಮನೆ ಹೊದರು
ಹೊಸಮೆಳೆಯ ||೮|| ಈ ವಿಪತ್ತಿನ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಸಂ | ಭಾವಿಸ:ವೊಡೆಮಗಾದವಸ್ತುಗ | ಳೀವಿಧಿಗ
ಳೇಕೆಮ್ಮ ಬಾಳಿಕೆ ಯೆಂದುದುಗುಡದಲಿ || ದೇವನಿರ್ಪನು ಧರ್ಮಸುತನಿ | ನ್ನಾವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂ
ಬುದ | ಭಾವನವರೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದಳ್ದ್ರಾಪದಾದೇವಿ ||೯|| ಮಾನಿನಿಯ ಕುಕಿಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ |
ಮೌನವನು ಮರೆಗೊಂಡು ಕಲುಷ | ಧ್ಯಾನನಿದ್ದನುಚಿತ್ತದಲಿಬೇರೊಂದ ಚಿಂತಿಸುತ || ಭಾನುಮತಿ ಕೈ
ಮುಗಿದಳೀಕ | ಕಾರ್ತನುಗತತಾಟಂಕಮುದ್ರಯ | ನೀನಲೈ ದಯಗೃಹಯೆಂದಲಿರಗಿದಳುಚರಣದಲಿ ||

ಎತ್ತಿದನು ರಾಣಿಯನು ನೃಪ ತಲೆ | ಗುತ್ತಲೇಕೈನಿನಗೆ ಬಂದಾ | ಪತ್ತುನಮ್ಮದು ನಮ್ಮತೊಡಕನ
 ತೋಟಗಳು ನಿನಗೆ || ಹತ್ತತಾಯ್ಗಂಧಾರಿನದಿನಾ | ವಿತ್ತಡಿಗಳಕಟಕಟ ನೀದು | ಶ್ವಿತ್ತನಾಗದಿ
 ರೆಂದು ನುಡಿದನು ನೃಪತಿ ಕೌರವಗೆ ||೧೧|| ದೋಣರೆಂದುದಮಾಡೆ ಭೀಷ್ಮನ | ವಾಣಿ ವಿಷವೈ ನೀ
 ಗೆ ವಿದುರನು | ರಾಣಿಕವನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲನೆ ಬಗೆಯೆ ನೀನಿವರ || ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳವರು ಸುಭಟ |
 ಶ್ರೇಣಿ ದೇಹಕೆ ನಿನ್ನ ತನು ನಿ | ತ್ರಾಣವದರಿಂದಾಯ್ತು ಪರಿಭವವೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೨|| ಬಿಡಿಸಿ
 ದದರಿಂದ ದ್ವಯವಿಷಾದದ | ತಡಿಯ ಚಿತ್ತದ ನೈಗೆ ಬೇರೊಂ | ದಡೆಯಲಿದ್ದುದು ಬೀಳುಕೊಂಡನು
 ಮೌನದನನ || ಬಡನೆ ಬಂದರು ರಾಣಿಯರು ಕೈ | ಗುಡಿಯ ವರಸುದ್ದಿಯಲಿ ಸೂಸಿದ | ಪಡೆಯು
 ಧಮಿಷಕೆ ನೆರೆದುದಿನಸುತಸೌಲರಸಹಿತ ||೧೩|| ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಡಗದವು ಬಾ | ಯ್ದುಟಿಗಳಾ
 ಡವು ವಂದಿನಿಕರಕೆ | ಪಟಪಣವ ವೃದಂಗ ವಿದ್ವವು ಮೌನದೀಕ್ಷೆಯಲಿ || ಚಟುಲಗಜಹಯರಥದ
 ವರು ಲಟ | ಲಟದಿದ್ದರು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕಟಕ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೧೪||
 ಹೊಗಲಿ ಪಾಳೆಯಪುರವನೆಂದು | ಬೈಗದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತನೆತ್ತಿದ | ದುಗುಡದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾಸುರನ
 ದಿಯ ತೀರದಲಿ || ಹೊಗೆವಮೋರೆಯ ನೆಲಕೆ ನಟ್ಟಾ | ಲಿಗಳ ನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ರೇಚಕ | ಬಿಗಿಯ
 ಬೇಗೆಯ ಬೇಸರಿನ ಬೆಸಗುದಿಯ ಸುಯಿಲ್ಲಲಿ ||೧೫|| ತರಿಸಿ ಗಂಗಾಜಲವ ಗೋಮಯ | ವೆರಸಿ
 ಕುಶಸಮ್ಮಾಜ್ಞನೆಯ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಪರಿಕರಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಪಸರಿಸಿದಬಹಿಯಲಿ || ನಿರಶನವ್ರತವೆಂದು
 ಮಂತೋ | ಚ್ಚರಿತಸಂಕಲ್ಪದಲಿ ಕೌರವ | ರರಸ ಪವಡಿಸಿದನು ಕೃತಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ ||೧೬||
 ಹೊಗಸಬೇಡಾರುವನು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾಗೆಂದು ದಡ್ಡಿಯ | ನುಗುಳುಗಂಡಿಯಕಾಹ ಕೊ
 ಟ್ವನು ತನ್ನು ಬೇಹವರ || ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿವಾರ ಬಂದೋ | ಲಗಿಸಿ ಹೊರಗೇ ಹೋಗುತಿರ್ದುದು |
 ನಗುತ ಹೊಕ್ಕಳು ಭಾನುವತಿ ಕಂಚುಕಿಯನೊಡೆನೋಕಿ || ಏನುದಿಟ ಸಂಕಲ್ಪವಿನಿತಕೆ | ನಾನು ಹೊ
 ರಗೇ ಹೋಗುವವೇಳು ಕೈ | ಶಾನುವನು ಬೀಳುವವು ನಡೆ ಭಾಗೀರಥೀಮಡುವ || ಮಾನನಿಧಿಯೇ
 ವಿವಿಧಗರಳವಿ | ತಾನವನು ತರಿಸುವನು ನಿಶ್ಚಯ | ವೇನು ನಿರಶನಮರಣವೇಕೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ
 ||೧೭|| ತರುಣಿ ನೀ ಹೆಸರಿಸಿದವಿವು ದು | ಮರಣಸಾಧನವಮಲದರ್ಭಾ | ಸ್ತರಣವಿದು ಪಾವನವ
 ಲಾ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ || ಪರಿಹರಿಸುವನು ದೇಹವನು ಸುಡ | ಲರಸುತನವನು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ |
 ಕರುಣಕಲುಪಿತಕಾಯವಿದನಾದರಿಸುವನೆ ಯೆಂದ ||೧೮|| ಈ ನಿರಾಹಾರವು ನಿರರ್ಥಕ | ವೇನನೆಂಬೆನ್ನ
 ಜೀಯ ಮುಂದಿಬಿ | ಮಾನ ಬೆಸವುಡೆ ಬಣ್ಣವಳಿವುಡೆ ಬಂದದುರಿಯಶದ || ಆ ನದೀಸುತವಿದುರರೊ
 ಮದ | ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಕಳೆವೆ ಹೆಂಗಸು | ನೀನರಿಯೆಯೆನಬೇಡ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುಬಿನ್ನಪವ ||೨೦||
 ತಮ್ಮ ನೆರೆ ಧಟ್ಟಿಸಿ ರಣದಲಿ | ನಮ್ಮ ಬಿಡಿಸಿದರವರು ನೀವಿ | ನ್ನಮ್ಮ ಹಿಂದಣ ಹಳಿವ ನೋಡದಿ
 ರೆಂದು ಯಮಸುತನಾ || ನಮ್ಮ ನಗರಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಧರೆಯನು | ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಸಹಿತಕೊಟ್ಟೊಡೆ | ನಿಮ್ಮ
 ನೀಗಲು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುವುದೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೧|| ಕರೆಸಿದೊಡೆ ದಿಟಬಾರರವರಾ | ದರಣೆಯನು
 ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲುವರು | ವರುಷದಿಮೂರಾದೊಡಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುರೀನಲನ || ಅರಿಗಳುಪ್ಪಲದಿಂದ
 ತಪ್ಪಿಸಿ | ಮರಳಿಬಿಡಜೀವೋಪಕಾರಕೆ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ನಾಣಿ ಲೇಸುವೊಡಿದನೆಂಬುದೀಲೋಕ ||೨೨||

ನುಡಿದವಧಿಹದಿಮೂರುವರುಷದ | ಹೆಡತಲೆಯನೊಡದೆದ್ದು ನವಿನ್ಮಾ | ಪೊಡವಿಯರ್ಧಕೆ ಬಲೆಯ ಬೀ
ಸದೆ ಬಿಡುವರೇ ಬಳಿಕ || ನುಡಿಯ ಸಲಿಸದಮುನ್ನು ನೀಕೊ ಟ್ಟೊಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಪ್ಪುವುದು ಮಿಗೆ |
ನುಡಿಯಲಮ್ಮನ್ನು ರಾಜಕಾರ್ಯವನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೨೩ || ಮರೆವಹಗೆಯೇ ನಾವು ಮಾಡಿದ | ನರಿಯ
ಲಾ ಮೂದಲಿಸಿ ಮರ್ಮವ | ನಿರಿವಸುರಗಕಣಾ ಸದಾಪಾಂಚಾಲೆ ಪವನಜರು || ಮರುಗಲೇತಕೆ
ಭಾನುಮತಿ ನಿ | ನ್ನು ರುವಮಗನಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ | ಹೊರಿಸಿ ಬದುಕುವುದೆನ್ನು ಕಾಡದೆ ಹೋಗು
ನೀನೆಂದ || ೨೪ || ಸಾಕುಸಾಕೀಮಾತಿನಲಿ ಮಗ | ಗೇಕರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟವಾಯ್ತವಿ | ವೇಕಿಗಳಿಗೆಧಿದ್ಯವ
ವೇ ತಾನೀಸುಹಿರದಲ್ಲ || ಮೂಕಭಾವದ ದೀಕ್ಷೆ ತನಗೆಂ | ದಾಕಮಲಮುಖಿಯಿದ್ದಳಿತ್ತಲು | ನೂಕಿ
ದವು ದಂಡಿಗೆಗಳರಮನೆಯಿಂದ ಸಂದಣಿಸಿ || ೨೫ || ಬಂದಳಾಗಾಂಧಾರಿ ಸೊಸೆಯರ | ವೃಂದಸಹಿತು
ರವಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಳು | ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾತನಿರವನು ಕುಶ್ರಿಯಹಕ್ಕೆಯಲಿ || ಕಂದಿದಳು ಕಡುಶೋಕ
ತಿಖಿಯಲಿ | ಬೆಂದಳೇನೈ ಮಗನೆ ಹಾಸಿಕೆ | ಯಂದ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಕುಳ್ಳಿದಳು ಸಮೀಪದಲಿ
|| ೨೬ || ಏನುದರ್ಭಾಸ್ತರಣಶಯನವಿ | ದೇನುಕಾರಣ ನಿರಶನವ್ರತ | ವೇನು ಸಾಧಿಸಲಾದುದೀಪ್ರಾ
ಯೋಪವೇಶದಲಿ || ಏನಸಿದ್ಧಿಯಿದಕ್ಕೆ ಮೋಹಿದ | ಮೌನಮದ್ರೆಯ ಬಿಸುಟು ಹೇಳಿ | ನ್ನಾಣೆಯ
ನುತವೆ ಹಣೆಯ ಹಣೆಯಲಿ ಚಾಚಿದಳು ಮಗನ || ೨೭ || ತಾಯ ಹೇಳುವುದೇನು ಪಾಂಡವ | ರಾಯ
ರುಳುಹಿದವೊಡಲನಿದನಿದ | ರಾಯಸವನಾಹೇಳಲರಿಯೆನು ಹೊರಗೆ ಕೇಳುವುದು || ನೋಯಲೇತಕೆ
ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು | ತಾಯ ನೂರುಂಟುನಿಬರಲಿ ಕುಂ | ದಾಯಿತೊಂದೈಸಲೆ ಮನೋವೈಭವೇಕೆ ನಿಮ
ಗೆಂದ || ೨೮ || ಮಾಡಿದನು ಸಂಕಲ್ಪವಿದರೊಳು | ಗೂಡ ಕಳಚುವೆನೊಮ್ಮೆ ನೀವೇ | ನೋಡಿ ಸಂತಸ
ಪಡುವುದಾದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳ || ಕೇಡಗನು ಕುರುವಂಶಕಂದಿಳಿ | ಯಾಡುವುದು ತನ್ನೊಬ್ಬನನು ನಾ |
ಮಾಡಿದನು ನೆರೆ ಮುಳುಗಡೊಡೆ ಕುಲಕಲ್ಲ ಲೇಸೆಂದ || ಉಸುರುಬೀಯದಮುನ್ನು ರಾಜ್ಯವ | ನೊಸ
ದು ಕೊಟ್ಟನು ಪಟ್ಟಬಂಧನ | ದೊಸಗೆಯಲಿ ಕೌತುಕವನೀಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳುವೆನು || ಅಸುವನಳುಕದೆ
ಬಿಡುವೆನೌ ಶಂಕಿಸದೆ ದುಶ್ಚಾಸನಗೆ ಪಟ್ಟವ | ನೆಸಗಿ ನಡೆಯೌ ತಾಯ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ
|| ೨೯ || ಆಸಮಯದಲಿ ವಿಗತನಯನವು | ಹೀಶ ಬಂದನು ಜನಪದದ ವಿ | ನ್ಯಾಸದುಗ್ಗ ಡಣೆಯಲಿ
ವಿದುರನ ಹೆಗಲ ತೋಳಿನಲಿ || ಆಸರಿನ ಬೇಗುದಿಯ ಬೆಂಕಿಯ | ಬೇಸರಿನ ಬಿಸುಸುಯ ರಾಣೀ |
ವಾಸಕುಲವಿದಿರೆದ್ದು ದಖಿಳಾಭರಣರಭಸದಲಿ || ೩೦ || ಸಂತವಿಡಿರೇ ಮಗನ ನಿಜದೇ | ಹಾಂತಕೃತಸಂ
ಕಲ್ಪಗಡ ನೈವ | ನಂತರಂಗವ ಕರೆಸಿಯೆಂದಳಲಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಗಿದಿದೆ ಚದುರಚಿ
ತ್ತಕೆ | ಚಿಂತೆ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ರಾಯನ | ಹಂತಿಕಾರರು ಬರಲಿ ಹಿಡಿಯಲಿ ನಿರಶನವ್ರತವ || ೩೧ ||
ಸಾಕು ಮಗನೆ ದುರಂತಚಿಂತೆಯಿ | ದೇಕೆ ಸಂಕಲ್ಪಭಿಯೋಗ | ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬೇಡೇಳು ಪಾಲಿಸು
ಸಕಲ ಭೂತಳವ || ಅಕುಮಾರರ ಕರೆಸಿ ಗುಣದಲಿ | ಸಾಕುವುದು ಜೀವೋಪಕಾರಕೆ | ಕಾಕ ನೆನೆಯ
ದಿರೆನುತ ಮುಂಡಾಡಿದನು ನಂದನನ || ೩೨ || ಸವೆದು ಹೋಯ್ತಾಯುಷ್ಯ ತನಗ | ನ್ನು ವನಿಯಾಗದು
ಮೊರೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಪವನಜರು ನಿನಗನ್ನರೇ ಕರೆಸುವುದು ರಾಜ್ಯದಲಿ || ಅವರುಗಳ ನಿಲಿಸುವುದು
ನೆಲದ | ಧವನು ದುಶ್ಚಾಸನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು | ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹರೆಯೆಂದನು ತಂದೆಗವನೀತ

||೩೪|| ಆದರವರಂತಿರಲಿ ನಿನಗೆ | ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹ ಬೇಡ ನಿನಗೆ | ವಾದೋಡ್ಡೆಕುರುವಂಶವೆಳೆವುದು
ಪಟ್ಟವಾವನಲಿ || ಬೀದಿಗಲಹದೋಳೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಸರ | ವಾದೋಡದು ಪರಿಹರಿಸಿದವರೇ | ಸೋದರರಲಾ
ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದೇನೆಂದನಂಧನೃಪ ||೩೫|| ಕಲಹ ಬೀದಿಯೊಳಾಯ್ತು ಕಟ್ಟಿದ | ರಳಿವಿನೋದದಲಹಿತ
ರಡಹೊ | ಯೆಳೆದು ತಂದನು ಪಾರ್ಥನೆಮ್ಮಯ ತೋಳ ನೇಣುಗಳ | ನಳಿನಮುಖ ಕಡುಮೆಹುಳಿ
ಯಲಿ ಮೂ | ದಲಿಸಿ ಕೊಯ್ದಳು ತನಗೆ ಭಂಗದ | ಲಳಿವುದತ್ತಣಮಾತು ಕರುಣಿಸು ಬೊಪ್ಪ ನೀ
ವೆಂದ ||೩೬|| ದೋಷ ನಿಮಗಿಲ್ಲೆನ್ನ ಮೇಲಭಿ | ಲಾಪಯನು ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಕುಲ | ಭೂಷಣನಲಾ
ಧರ್ಮಸುತನಾತನಲಿ ಹುರುಡಿಸುವ || ರೋಷವುಂಟೇ ತನಗೆ ನಿಮಗಿದು | ದೂಷಣವೆ ತಾನಲ್ಲ ನಾನಾ
ಪೋಷಿಸುವೆನ್ನಿ ಪಾಂಡುಸುತರರಸಾಗಬೇಕೆಂದ ||೩೭|| ಸಾರವೀನುಡಿ ಕಟಕಿಯಲ್ಲ ವಿ | ಚಾರಪರರಿಗೆ
ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಾರದಿದ್ದೊಡೆನಿಲಿ ದುಶ್ಲಾಸನ ಕರೆಸುವುದು || ಸೇರಿಸುವುದವನಿಯನು ಮೇಣಿ
ದು | ಭಾರವೇ ನಿಮ್ಮ ರಮನೆಗೆ ವಿ | ಸ್ತಾರದಿಂದವೆ ಬಿಜಯಮಾಡೆನುತತ್ತ ಮುಂದಾದ ||೩೮|| ಮು
ನಿಸಿನಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನರ | ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿದನಿತ್ತ ನಾರೀ | ಜನವನೆಲ್ಲವೆ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಬೈದು ಖಾತಿಯಲಿ || ಮನಕತದಿ ಕಾತರಿಸಿ ಗಂಗಾ | ತನುಜಗುರುಜದ್ರೋಣಗೌತಮ | ರನುಚಿತ
ಪ್ರಾರಂಭಭೀತರು ಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ರಾಯನಿಹಹದನೇನು ನಿಂದ್ರಾ | ನಾಯಕಿಯ ಮೇಳವದಲೈ
ದನೆ ಜೇಯ ಯೆನಲೊಳಹೊಕ್ಕು ನಿಂದರು ನೃಪಸಮಿಪದಲಿ || ಆಯಿತೇ ನಾವೆಂದನುಡಿಯಿದು |
ಹೋಯಿತನಶನದಿಂದ ದೇಹದ | ಬೀಯದಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಡ ಹೇಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೦|| ಈಸುದಿನ ಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯವಿ | ಳಾಸದಲಿ ಬಳಸಿದನು ಸಿಂಹ | ನ್ನೀಶರೀರವೆ ನೂಕಿ ನಿಲುವನು ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ
ಆಶಯವನಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ವಿಷಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿರಕ್ತಿದೇಸಯಹು | ದೈಸಲೇ ಗುರು ನೀವು ಬೆಸ
ಸುವುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೧|| ಕೇಳಿದವು ಹಿಂದಾದಖೇಚರ | ರೂಳಿಗವನಡಹಾಯ್ದು ನಿಮ್ಮುವ | ನೋ
ಲಯಿಸಿದಂದವನು ನಿನಗದರಿಂದ ಪರಿಭವವೇ || ತಾಳದಂತಿರಲವರ ಕರೆಸುವೆ | ವೇಳು ಭೀಮಾರ್ಜು
ನರ ನಿನಗೆ | ನ್ನಾಳುಗಲಸದೊಳಿರಿಸಿ ನಡೆಸುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೨|| ಮೊದಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ
ತಾ ಜನಿ | ಸಿದುದು ಬಳಿಕೇಡೇಹಧರ್ಮಜ | ನುದರದಿಂದವೆ ಬಂದುದಿನ್ನವರೊಡನೆ ಮತ್ಸರವೇ ||
ಅದು ನಿಲಲಿ ದುರ್ವಿಷಯವೈರಾ | ಗ್ಯದಲಿ ದೇಹವೆ ಬಿಡುವೆನಲ್ಲದೆ | ಬೆದರು ಭಂಗದೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಬಿಜಯಂ
ಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ ||೪೩|| ನಾವು ಪಡಿಬಾಹಿರರು ಬೀಯದ | ಸೇವಕರು ಸಮಹಂತಿಗಾರರ | ಗೀವುದೈ
ದೃಢಮುದ್ರಿತಾಂತರ್ಮಾನಸಾವೃತವೆ || ಭೂವಧುವ ಬೋಳ್ಳಿಸು ಕಾನನ | ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮೊಲಿದು
ದಾಗಲಿ | ಸಾವುವನುಚಿತವೆಂದು ನುಡಿದರು ಭೀಷ್ಮಗುರುನೃಪರು ||೪೪|| ಎಮ್ಮ ನುಡಿಗಳಪಥ್ಯವಾ
ದೊಡ | ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಕರೆಸುವು | ದೆಮ್ಮ ನುಡಿಗವರೆಂದವಾತನುಸಾರಿಯೆನಿಸಿದೊಡ || ಒಮ್ಮೆ
ಕೈಕೊಂಬುದು ವೃಥಾ ನೃಪ | ಧರ್ಮವನು ಬಿಡಬೇಡ ಸಮರವ | ನೆಮ್ಮಿ ಸಾವುದು ಗುಣವು ಗರುವರಿ
ಗೊಡನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೫|| ಕದನವಾಗಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ | ಕದಡ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ನಮ | ಗಿದಿರು
ಬಳಿಕಾರುಂಟು ಭಾರತವರುಷಸೀಮೆಯಲಿ || ಇದನರಿತು ಸಂಕಲ್ಪಭಂಗಾ | ಸ್ಪದವ ಮಾಡುವುದೊಳ್ಳಿ
ತೇ ನಿಜ | ಸದನಕಥಿಮುಖರಾಗಿ ಕರುಣಿಪುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೬|| ಐಸಲೇ ದೈವೋಪಹಿತಮನ !

ದಾಸರಾರಿಂದಡಗುವುದು ನಾ | ವೇಸನೊರಲಿದೊಡಾಗದವರೇ ಬಂದು ನಿಲಿಸುವರು || ಈಸರಲಿ ಮರ
 ಳುವೆವೆನುತ ನಿಜ | ವಾಸಕೈದರಿತ್ತ ಮೋಹದ | ವಾಶಕುನಿಕರ್ಣಾಬಗಳ ಪಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗ ನಲಿ || ೪೭ ||
 ಹೊಕ್ಕು ರಾಯನ ಕಂಡಿರೇ ನೀ | ಹಕ್ಕುಹುಲ್ಲಿನಲಿರವು ಹರಹರ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕಯಾವುದುಗ್ಗ ದಸಾರ್ವಭೌ
 ಮರಿಗೆ || ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆ ತನಗೆ ತಾನೇ | ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆಗಳಿಗೆ ಲೋಕದೊ | ಳಕ್ಕಜವೆ ಜಯವಜಯ
 ವೆಂದರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ೪೮ || ಹರಿಬ ಜೇಕೇ ಮತ್ತೆ ಗಂಧ | ವರಿಗೆ ದೂತರನಟ್ಟುಭೀಮನ | ನ
 ರನೊಳನುಸಂಧಾನವೇ ನಾಲ್ಕೆಂಟುಬವಸದಲಿ || ಧರಯೊಳವರಿದಂತೆ ಧಟ್ಟಿಸಿ | ತರಳಿಚುವೆವಿದಕಕಟ
 ದರ್ಭೆಯ | ಹರಿಹ ಹಕ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಲೇಕೆಂದೊದರಿವರು ಬಿಳರು || ೪೯ || ದೂತನಮರಗಟ್ಟುವುದು ತಾ |
 ಬೂತುಭೀಮಾರ್ಜುನರಕೂಡೆ ಪಿ | ಫೌತಿ ಕೈಯೊಡನುಚಿತವೇ ಕೆಡನುಡವುಬೀಲೋಕ || ಈತನುವನೀ
 ಪರಿಯಲೇ ನಿ | ಭೂತವನೆ ಮಾಡುವೆನು ನನ್ನನು | ಚಾತನಲಿ ಭೂವಧುವ ಸೇರಿಸಿ ಬದುಕಿ ನೀವೆಂದ ||
 ೫೦ || ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹುತವಹನ ಹೊಗುವೆವು | ಮನ್ನಣೆಯಮಾತಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂ | ಮನ್ನ ಮುಂಡಿತೆರಿದ
 ಲೆನೆವೆವು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ಎನ್ನಮತ ಸೌಬಲನಮತವಿದು | ಪಿನ್ನುಕೆಲರಲಿ ಬೆರಸುವುದೆ ಬೇ | ರ
 ನ್ನು ಮಾತೇಕೆನುತ ಮುರಿವರು ತಮ್ಮಮನೆಗಳಿಗೆ || ೫೧ || ಉಲಿವಭಟ್ಟರನಿಲಿಸಿದನು ಸಮ | ನಲನ ಹೊ
 ಗಳುವಕಾರಹಕರ ಕಳ | ಕಳವ ನೆಭಕೂತ್ತಿದನು ಕಹಳಾರನಕೆ ಕೋಪಿಸುತ || ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ತಾರಿ
 ದೊಡದನ | ತಳಿತದುಗುಡಲಿ ಮೋರೆಯಲಿ ಕುರು | ಕುಲಭಯಂಕರಸೃಟದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸೃಪ
 ನ || ೫೨ || ಹೊಕ್ಕನೊಳಗನು ರಾಯನಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಲೋಚನಾಂಬುಗ | ಳುಕ್ಕಿದ
 ವು ಕಳವಳಿಸಿದವು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾಟಗಳು || ಬಿಕ್ಕಿದನು ಬಿಂಬಿದು ಸರಗಳ | ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು
 ಕೊರಳ ಪೃದಯದೊ | ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕಪಾವಕಸಾನ್ಯಪಾನುಜನ || ೫೩ || ಅನುಜನದ್ಭುತಶೋಕ
 ರಸದಲಿ | ಕೊನಂತರಸನ ಮೋಹ ಕುರುಕುಲ | ವನಪರಶು ಕುಳ್ಳಿದನೊಯ್ಯನೆ ಮಾನಿನಿಯ ಮುಲ
 ಗಿ || ನಿನಗದೇನುಡ್ಬೇಗವೀಹ | ಸ್ತಿನಪುರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಿರ ಲಿಪು | ಜನಪರಗೆ ಹುರುಡಿಸಳೆ ಹೇಳಿ
 ನುತೆತ್ತಿದನು ಹಣೆಯ || ೫೪ || ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದನು ಲೋಚನ | ಜಲವ ತೊಡೆದನು ಪಾಂಡುಪು
 ತ್ರರು | ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳರೆ ನೆಲನನಕಟಾ ಮತ್ಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ಕುಲವನೀನುದ್ಧರಿಸು ಸೇಸೆಯ | ತಳಿವೆ
 ನಾ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬರಬ | ನ್ನುಳಲಿದರು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ ಬಿಡನು ನಾನಂದ || ೫೫ || ಅಳಿದರಳಿವೆ
 ಭವತ್ಪರೋಕ್ಷದೊ | ಳುಳಿವೆನೇ ನಿನ್ನರಸಿ ಧರೆಗಾ | ನಳುಪುವೆನೆ ನಿನ್ನಳಿವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಧೈರ್ಯವೇ ತನಗೆ ||
 ನೆಲನ ಕುಂತಿಯಮಕ್ಕಳೇ ಕೈ | ಕೊಳಲಿ ಮಾಣಲಿ ಸಿರಿಗೆ ಸೇಸೆಯ | ತಳಿವರಿಗೆ ತಳಿನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಹ
 ಬಾಪೆ ನನಗೆಂದ || ೫೬ || ಧಾತುಗೆಡಲೇಕೇಸುಕಾತರೆ | ಬೀತುಹೋಯದು ಬೀತಮರನೇ | ಕಾತಿಹುದ
 ಲೈ ಹತವಿಧಿಗೆ ವಿಪರೀತಕೃತಿ ಸಮಜ || ಆತಗಳು ನಮಗುಪಕರಿಸಿ ವಿ | ಬ್ಯಾತರಾದರು ಮರಳಿ ನಾವಿ
 ನ್ನಾ ತಗಳನಳುಕಿಸುವಪಾಯವ ಕಂಡೊಡೇನಂದ || ೫೭ || ಮರುಳುತಮ್ಮವೃಥಾ ಬಿಳಾಡಂ | ಬರವಿದ
 ಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಪರಿಭವಿಸಲೊಡಬಡುವರೇ ವಿದುರಾಧಿಬಾಹಿರರು || ಅರಮನೆಗೆ ನೀ ಹೋ
 ಗು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆ ನೀನರಸಾಗು ಮೋಹದ | ಮರುಳತನವೀಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದೊಳಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫೮ ||
 ಮಗಗೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ | ಮಗ ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು | ಪಗೆಕಣಾತಮ್ಮೊ

೪ಗೆ ಭೂಪರ ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯವಿದು || ಜಗದ ಪರಿವಿಡಿಯೆಮ್ಮೊಳ್ಲ್ಲದೆ | ಸೊಗಸಿ ರಾಚ್ಯವನಿತ್ತೆ ನಿನಗದು |
 ಮಗುಚಿದರೆ ಯೆನ್ನಾಣೆಯೆನುತಪ್ಪಿದನು ಖಳಪತ್ತಿಯ ||೫೯|| ಭ್ರಾಂತಿಯೇಕೆ ಭವತ್ಪರೋಕ್ಷದೊ |
 ೪ಂತಕನ ಪುರವಲ್ಲದುವೀ | ಕಾಂತೆಗಳುಪಿದನಾದೊಡೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ || ಸಂತವಿಡು
 ವೀವಾತು ಸಾಂ | ನ್ನಂತರಲಿಸಿಮಗೇನು ಹದನಾ | ಯ್ತಂತರದೊಳಾಹದನನೀಕ್ಷಿಪೆನೆನುತ ಹೊರವಂ
 ಟ ||೬೦|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ನಿಖಳಶ್ರೇಣಿ ಕುಲನಾ | ಗರಿಕಜನ ಪರಿವಾರಪಾಡಿ
 ಪಸಾಯ್ತುಪೌರಜನ || ಅರಸ ಬಿಜಯಂಗೈದು ನಮ್ಮನು | ಹೊರವುದಲ್ಲದೊಡಾವನಾಂತರ | ವರಕೆ
 ನೇಮವ ಕೊಡುವುದಂದೊರಲಿದರು ತಮತಮಗೆ ||೬೧|| ಪರಿಜನದೊಳವರವರ ಮುಖ್ಯರ | ಕರಸಿದ
 ನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ನಿಮ | ಗರಸುನೃಪನೀತಿಯಲಿ | ಪಾಲಿಸುವನು ಮಹೀತಳವ || ಧರೆಯನಾತಂಗತ್ತೆ
 ವೆಮಗೇ | ಸುರನಬೀತೀರದಲಿ ಕಾಶೀ | ಶ್ವರನಸನ್ನಿಧಿಯಿರವು ಘಟಿಸಿದುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೬೨|| ರಾ
 ಯನೀಪರ ನುಡಿದು ಜನಸಮು | ದಾಯವನು ಕಳುಹಿದನು ಸುಮನೋ | ಭೂಯಸಾವೇಕ್ಷನು ಸಮಾ
 ಛಯೊಳಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲಿ || ದಾಯವಿದು ತಮಗೆಂದು ದೈತ್ಯನಿ | ಕಾಯ ಬಂದು ರಸಾತಳಕೆ ಕುರು|
 ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಿಳುಹಿದರವರು ಸಾಮದಲಿ || ಅರಸ ನೀ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಿ | ಮರಣ
 ದೀಕ್ಷಿತನಾದೆಗಡ ನಿ | ಮ್ಮರಸುಗುಲಕನುಚಿತವ ನೆನೆದೈ ಕಾಕಬಳಸಿದಲಾ || ಸುರರು ಪಾಂಡುಕುವಾ
 ರರಾಗವ | ತರಸಿದರು ನೆಲವವಬಗೈ ನಾ | ಪಿರಲು ಸುಡಲೀದೈತ್ಯಜನ್ಮವನೆಂದರಾಖಳರು ||೬೪|| ಸಾ
 ಯಬರು ನಿನಗಂದು ಮೊದಲು ಸ | ಹಾಯರಾವಾಹವಕೆ ರಪುಕೌಂ | ತೇಯರಗ ಕೊಡಬೇಡವಿನ್ನು
 ತಿಲಾಂಶಭೂತಲವ || ಲಾಯಸಹತೀಗಜರಥಾಶ್ವನಿ | ಕಾಯ ನಿನ್ನದು ದೈತ್ಯಸಚಿವವ | ಸಾಯತರು
 ನಿನ್ನವರು ಸಾವೆವು ನಿಮ್ಮಸಮರದಲಿ ||೬೫|| ಮಾನವನು ನಾನಿನ್ನು ನೀವೋ | ದಾನವರು ಗಂಧರ್ವ
 ರಂದಭಿ | ಮಾನವನಗಕ್ಕಾಡಹೋಯಿತು ಹೇಳಲೇನದನು || ಮಾನಿನಿಯ ಮೂದಲೆಯನಾಪವ | ಮಾ
 ನಸುತನ ಸಗರ್ವವಚನವ | ನೇನಹೇಳುವೆನುತ ಸುಯ್ದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬೬|| ನರರು ನೀವ್ವಾ
 ನವರು ನಾವೆಂ | ದೊರೆಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುನಿಮಗ | ನ್ನರಸವೇಳಾಯ್ತಾರುವೆಗ್ಗೆಳದೈತ್ಯಭಟರಲ್ಲ ||
 ಸುರಪುರದ ಸೂಳೆಯರ ಪಡಿಗವ | ನಿರಸುವರು ಗಂಧರ್ವರವದಿರ | ಕರುಳ ತಿಂಬೆವು ನಾವೆನುತ ಗ
 ಜಿಸಿತು ಖಳನಿಕರ ||೬೭|| ಎಂದು ಭೂಪನ ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಲು | ಬಂದು ಮರಳಿ ಮಹೀತಳಕೆ ತ |
 ನ್ನಿಂದುವದನೆಯ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಂದವನು ತಾನಾಗಿ || ಬಂದನಿರಮನೆಗೆಖಿಳಜನವಾ | ನಂದರಸದಲಿ ಮು
 ಳುಗೆ ಪುರದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವು ಗುಡಿಗಳೊಸಗೆಯಲಳಿಯಲಗ್ಗೆಗಳ ||೬೮|| ಮತ್ತೆ ನೆಗ್ಗಿತು ನಯವ
 ಧರ್ಮದ | ಕುತ್ತದಲೆ ನೆಗೆಹಿದುದು ಸತ್ಯದ | ಬಿತ್ತು ಹುರಿದುದು ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದುದಾಕೃತಘ್ನತೆಗೆ ||
 ನತ್ತಿ ಕಣ್ಣಾಯ್ತುಧಮತೆಗೆ ನಗೆ | ಯೊತ್ತಿತ್ತಾರಡಿ ಸುಜನಮಾರ್ಗವ | ಕೆತ್ತದಟಮಟವೀಸುಯೋಧನ
 ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ ||೬೯|| ಮರದು ಕಳೆದನು ಬಂದಲಜ್ಜೆಯ | ಬರನಟನವನು ಮುಂದಣುಪಹತಿ | ಗು
 ರುವದೈತ್ಯರ ಮೈತ್ರಿಯನು ನೆನೆನೆನದುಹಿಗ್ಗಿದನು || ಮುರಿದುದಿನ್ನೇನಹಿತದರ್ಪದ | ಹೊರಿಗೆಯೆಂದು
 ತ್ಸವದಲವನಿಸ | ಮೆರೆದನಧ್ವರಶಾಲೆಯಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಕ್ರತುವ ||೭೦|| ಕೇಳಿದರು ಪಾಂಡವರು
 ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಪಾ | ತಾಳದಲಿ ಸುರವೈರಿವರ್ಗದ ಸಖ್ಯಸಂಗತಿಯ || ಮೇಲಣ

ಧ್ವರಕರ್ಮವನು ನಗು | ತಾಲಿಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಂಫ್ರಿಯ ನೆನೆಯುನತಿದ್ದರು ವೀರನಾ
ರೆಯಣನ ||

||೭೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕೈ ಪದ ೧೧೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪೈ ತ್ತ ರ ಡ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯನರಸಿಯ ಹಿಡಿದೆಳವರಿಪು | ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಫಲುಗುಣ |

ವಾಯುಜರು ಪರಿಭವಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು ಕಲಿಜಯದ್ರಥನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲಲೆಕ್ಕಕೆ ಸಂದವಟವೀ | ಪಾಳಿಪರಿಯುಟಣಪ್ರಬಂ
ಧಕೆ ವರುಷಹನ್ನೊಂದು || ಮೇಲೆಮೇಲಾಕುವವಿಪತ್ಯ | ಲೋಲಕೋಳಾಹಲಿತಕಲುಷಕ |
ರಾಳಕಾಲಾಂಬುಧಯನೀಸಾಡಿದರು ಬೇಸರದೆ || ೧ || ಸಿಂಧುದೇಶಕಬಂದನವನಿಸ | ಬಂಧಕೃ
ತಯಲಿ ಬಳಿಕ ಬಿಡುಗಡೆ | ಯಂದಭೂಪತಿಯಳಿಯ ಕೇಳಿದನಾಜಯದ್ರಥನು || ಅಂಧತೆ
ಯನೇನೆಂಬನೈ ಪ್ರತಿ | ಬಂಧಕರು ಬೇಡನಲು ನಯದಭಿ | ಸಂಧಿಯಲಿ ಸೀವರಿಸಿ ಸಂವ
ರಿಸಿದನು ಸೈನಿಕವ ||೨|| ನೆರಹಿದನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಕಲಿಘಟಿಯುನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರುಗವ
ನು ಹಟನಾಲ್ಕುಸಾವಿರಕನಕಮಯರಥವ || ಚರಣಚೌಪಟರೈದುಲಕ್ಷವ | ಬಲಿಸಿದನು ಬಹುವಾದ್ಯರ
ವಟ | ಕೈರಮೊಡೆಯೆ ಸೂಳೈಸೆ ಮೇಳೈಸಿದನು ಮೋಹರವ || ಬೇಯ ಭಾಸ್ಕರಭೌಮರಶುಭ | ಸ್ಥಾ
ಯಿಗಳು ಗುರುಮಂದರಭಿಭವ | ದಾಯಿಗಳು ವಿಪರೀತದೇಸ ಬುಧಶುಕ್ರರಾಹುಗಳು || ಯಾಯಿಗಳಿಗೆ
ಪಜಯನಿವಾಸ | ಸ್ಥಾಯಿಗೊಳ್ಳಿತು ಚಿತ್ತವಿಸಿಯೆನೆ | ಚೋಯಿಸರ ಜವಿವಲೆಗೆ ಸಿಲುಕನೆನುತ್ತ ಹೊ
ರವಂಟ ||೪|| ಉರಿಹೊಗೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಹಕ್ಕಿಗ | ಳೊರಲಿದವು ಗೋಮಾಯುರವವ | ಬೃರಿಸಿದುದು
ದಸೆದಸೆಗಳಲಿ ಸೂಚಿಸಿತು ರಣಭಯವ || ದುರುಳನದ ಕೈಕೊಂಬನೇ ಕುರು | ನರಪತಿಯಸತ್ಸಂಪ್ರ
ದಾಯದ | ಗರುಡಿಕಾರನಲಾ ಚತುಷ್ಟಯದುಷ್ಟಮಂತ್ರಿಗಳ ||೫|| ಭರದಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದ |
ಲುರವಣಿಸಿ ನಡೆತಂದು ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿಹವಿಮಲಾಶ್ರಮದ ವಿಸಿನೋಪಕಂಠದಲಿ || ಹರಹಿದವು
ಗುಡಿ ಗಜಹಯದ ಮಂ | ದಿರರಚನೆ ರಹಿಯಾಯ್ತು ಬಿಟ್ಟನು | ಕುರುನೃಪಾಲನ ಮೈದುನನು ಭೂ
ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಏನ ನೆನದನೊ ದುಷ್ಟಮಂತ್ರವಿ | ತಾನಬೀಕ್ಷಿತಕಳುಹಿದನು ಮದ | ನಾನುರಾಗ
ದಲಾಭರಣವನುಲೇಪನಾದಿಗಳ || ಸಾನುನಯದಲಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಮಾನಿನಿಗೆ ಕೊಡಿ ನಿರ್ಜನ
ದೊಳಬು | ಜಾನನೆಯ ಸೇರಿಸುವುದೆಮಗಂದಟ್ಟಿದನು ಚರರ || ಬನದೊಳಡಗದರವರು ಕುಂತೀ |
ತನುಜರೈವರು ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು | ನೆನೆದು ಧೌಮ್ಯನನಬುಜಮುಖಿಯಾಶ್ರಮದ ಕಾಹಿನಲಿ || ಮುನಿ
ಜನಂಗಳ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಡರು | ಧನುವ ಬೆಂಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ನೃಪ | ಜನಲಲಾಮರು ಬನಬನದೊಳರಸಿದ

ರು ಮೃಗಕುಲವ ||೮|| ಹೋದರವರತ್ತಲು ಪಿಕಾರವಿ | ನೋದಶೀಲನ ಶಿಷ್ಯರುಬ್ಬಟಿ | ಬೀದಿವರಿದು
 ದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರಂಗನೆಯ || ಆದರಸಿ ಮುನಿಜನವನೊಯ್ಯನೆ | ಕೈದುಗಳ ಹೊರಗುರಿಸಿ
 ದೂರದ | ಲಾದುರಾತ್ಮರು ಕಂಡು ಮೈಯ್ಯಕ್ಕಿದರು ಮಾನಿನಿಗೆ ||೯|| ದೇವಿ ಚಿತ್ತಸ್ತುವುದು ನಿಮ್ಮ
 ಯ | ಭಾವಕೌರವನೃಪನ ಮೈದುನ | ಭಾಷಿಸಲು ದುಸ್ಸಳೆಯರಮಣನ ಕಲಿಬಯದ್ರಧನ || ಈವಿಪಿ
 ಧರತ್ತಾಭರಣ | ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನನುಲೇಪನಾದಿಯ | ಪಾವುಡವನವಧರಿಸಬೇಕೆಂಬಳುಹಿದರು ಮುಂದೆ
 ||೧೦|| ಎಸೆವಳೇ ದುಸ್ಸಳೆ ಜಯದ್ರಧ | ಕುಶಲನೇ ಪಾವುಡವ ನೀವೊ | ಪ್ಪಿಸುವುದೋಡೆಯರ ಮುಂ
 ದೆ ಬಿಜಯಂಗೈವರಕ್ಷಣಕೆ || ತಿತ್ತಗಳಾವೆಮಗೀಸ್ಯಸಂತ್ರತೆ | ಯೆಸಕಪೆಲ್ಲಿಯದಕಟ ವಸ್ತು | ಪ್ರಸರ
 ವೆಮಗೇಕನುತ ನುಡವಳು ನಗುತ ಇಳನಾಕ್ಷಿ ||೧೧|| ಸಾರಸೀರೆಯ ನುಡುವೆವೆಮಗಾ | ಹಾರವೇ ಫಲ
 ಮೂಲತತಿ ಶೃಂ | ಗಾರವೆಮಗೆ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣವಲ್ಲದಿರದಲಿ || ಸೇರುವುದೆ ಮನವಿದನು ಪಾಂಡು
 ಕು | ಮಾರರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದೈ ಬೀ | ಡಾರವನು ಬಿಡ ಬೇರೆ ವನದೊಳಗೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೧೨||
 ತಾಯೆ ನೀನಿವನೊಪ್ಪುಗೊಂಬುದು | ರಾಯಬಡವನೆ ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಯರಿಗೆ ಪಾವುಡವನ
 ಬ್ಬವನಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸದೆ || ಆಯತಾಂಬಕಿ ತೆಗಸಿಯೆನೆ ನಡೆಗೆ ರಾಯಸವಿದೇಕನುತ ದೂತರ | ಸಾಯುವ
 ತಿ ಜರೆದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು ತಳಿರಮಂಟಪವ | ಮಸುಳಿತವರ ಮೋರೆ ಕಾರ್ಯದ | ಬೆಸುಗೆ ಹತ್ತದೆ
 ಸತಿಯ ನುಡಿಯಲಿ | ರಸವಕಾಣದೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಮರಳಿದರು ಪಾಳೆಯಕೆ || ಉಸುರಲಮ್ಮೆವು ಬೀಯಸೋ
 ಲಳು | ಶತಿವದನೆ ಗುಣಸಾಮದಲಿ ಸಾ | ಭಿಸುವುದರದೆನೆ ತಾನೆ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||೧೪||
 ಹೆಗಲಹಿಂಬಯುಬ್ಬಣಕತಾಂಬಯ | ಬಿಗಿದುಡಿಗೆ ರತ್ನಾಭರಣ ರುಗ | ರುಗಸೆ ರುಣರುಣರವದ ರಸಭದ
 ಖಡಿಯತತಿ ಮೆರೆಯೆ || ಬಗುವಸಾದುಜವಾಚಕತ್ತಾಂಬ | ಯಗರುಪರಮಳದಂಗವಟ್ಟದ | ವಿಗಡಹೋ
 ಕ್ಕನು ವನವನಾಪಾಂಚಾಲೆಯಾಶ್ರಮವ ||೧೫|| ತೋಲಗಿದುದು ಮುನಿನಿಕರವೀತನ | ಸುಳಿವ ಕಂಡುಸು
 ತೇಜದಲಿ ಖಳ | ತಿಲಕ ಬಂದನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಮುಖದಮಂಟಪಕೆ || ಲಲನೆಯೊಳೆ ಹೊಗಲೊಡನೆ
 ಹೊಕ್ಕನು | ನಳಿನಮುಖ ಬಂದವ ಜಯದ್ರಧ | ನಳುಕಲೇಕೌ ದ್ರಾಪದಯೆ ನೀನನುತ ಮಂಡಿಸಿದ ||
 ಬೆದರಲೇತಕೆ ನಮ್ಮನಾದಿಸಿ | ಮದವಳಿಗೆ ನೀನಾದರೊಡಹು | ಟ್ಟಿದನು ನೀನಹೆ ಯೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಲಿ
 ಬೇರೆ ಭಯವೇನು || ಸದನವಿದು ಪತಿಶೂನ್ಯ ತಾನೆಂ | ಬುದು ಪತಿವ್ರತೆಯೆಲ್ಲಿಯನುಚಿತ | ವಿದು ಪಿ
 ಚಾರವ ಬಲ್ಲೆ ನೀನೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೧೬|| ಅಹಹ ಪತಿವ್ರತ್ಯವತಿಸ | ನ್ನಿಹಿತವಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ
 ಹಲಬರ | ಮಹಿಳೆ ಸತಿಯೆನಿಸುವರೆ ಸೂಳೆಯರೇಕಪುರುಷರಲಿ || ವಿಹರಿಸುವರೇ ಲೋಕಧರ್ಮದ |
 ರಹಣಿ ರಹಿಸುವುದಲೇ ನಮ | ಗಮದು ಮಾವಲ್ಲದೊಡೆ ಮೂಣಲೆನುತ್ತ ಮುರಿದೆದ್ದ ||೧೭|| ತರಳೆ
 ಮಿಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಳಿರೋ | ವರಯ ಹೊಗುತಿರಲೆಟ್ಟ ಮೇಲುದ | ಬರಸಳೆದು ತುರುಬಿಂಗಹಾಯ್ದನು
 ಹಿಡಿದು ಕುಸುಬಿದನು || ಬರಲಿದಳು ಹಾ ಭೀಮ ಹಾ ನೃಪ | ವರಧನಂಜಯ ಹಾಯೆನುತ ಕಾ | ತರಿ
 ಸೆ ಕಮಲಾನನಯ ಕಂದವನಾಚಿ ಹೊರವಂಟ ||೧೮|| ರಾಣಿವಾಸವಲಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಾಣೆ ಬಿಡು
 ಬಿಡೆನುತ್ತ ಸುಜನ | ಶ್ರೇಣಿಯಡ್ಡೆಸಿದೊಡೆ ಬೀಸಿದನವನು ಖಂಡಯವ || ರಾಣಿ ನಡೆನಡೆ ನಮಗೆ
 ಪಾಂಡವ | ರಾಣೆಯಿಟ್ಟರು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಹ | ಜಾಣು ತಪ್ಪುದನುತ ಹೊರವಂಡಿಸಿದನಾಶ್ರಮವ ||೨೦||

ಬಡನೆ ಬಂದನು ಧೌವ್ಯಮುನಿಯಡಿ | ಯಿಡುತಘನರಕ್ಷೋಘ್ನಿಸೂಕ್ತವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಜಪಿಸುತ ಜ
 ಯವ್ರಥ ಬೇಡಬೇಡೆನುತ || ಮಿಡುಕದೈತರಲೌಕಿ ಹೋಕ್ಕನು | ಪಡೆಯವ್ಯಧ್ಯದ | ರಥವನೇರಿಸಿ | ನಡೆ
 ದನವ ಸೂಟಿಯಲಿ ತಾಟಿಸಿ ರಥದವಾಜಿಗಳ ||೨೧|| ಚೆಲ್ಲಿತೀಮುನಿಯೂಥ ವೆಸೆದೇಸೆ | ಗೆಲ್ಲ ಹಲದುಡು
 ಬಾಯಮೊರಗಳ | ಪಲ್ಲವದಪಾಣಿಗಳ ಸೂಸುವಸಮಿಧಬಹಿಗಳ || ತಲ್ಲಣದ ತೋಪಿನವಿಷಾದದ | ವ
 ಲ್ಲಬಯ ಮೂದೊಡಬೆಗಳ ಹೊ | ಯ್ವಿಳ್ಳಿಗಳ ಮುನಿಜನವ ಕಂಡರು ಪಾಂಜುನಂದನರು ||೨೨|| ಏನು
 ಗಜಬಜ ಬುಷಜನಂಗಳಿ | ಗೇನಪಾಯವೊ ನವ್ಮೃಜನವಲಿ | ನಾನವರದು ಘುಟವ ಮರ್ಣಯವಲ್ಲಲಾ
 ಯೆನುತ || ಆನಂದ್ರಮನೋಹರವ ವ್ಯಗ | ಯಾನಿರೂಢಿಯ ಬಿಸುಟು ಒಂದನಿ | ದೇನಿದೇನೂಳಿ
 ಗವನುತ ಬೆಸಗೊಂಡನವರುಗಳ ||೨೩|| ಹೇಳಲಮ್ಮೆವು ಜೇಯ ಸಿಂಧುನ್ಯ | ಪ್ರಾಲ್ದಶಮುಖನಾದನಾ
 ಪ್ರಾಂ | ಚಾಲಿ ಜಾನಕಿಯಾದ್ವೈಂಟಿನರಾಜಕಾರ್ಯಪಿದು || ಮೇಲೆ ರಾಘವತನದ ತೋಟಿಯ | ತೋಳ
 ಬಿಂಕವು ನಿಮ್ಮದನೆ ನರ | ಪಾಲನಾಚ್ಚಯಲಂದು ಹಲದರು ಭೇವುಫಲಗೂರು ||೨೪|| ಐದುವರೆ
 ಲಪುಮರಣಿಸುಧಿಯ | ಕೈದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯದು ಬೇಂಟಿಯ | ಕೈದು ಕೈಯಲಿ ಸಮಯಪಿಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ತ್ರ
 ಕರ್ಷಣಕ || ಪೈದುನನ ಮೈ ಸರಸಕೀಯಲು | ಗೈದು ಸಾಲದ ತಂಗ ದುಸ್ಸಳೆ | ಯೈದತನಬಯಲಾ
 ಯೈನುತ ಪಿಂಜುತ್ತಿದರು ಬಳನ ||೨೫|| ಕಂಡರಡಪಿಯಲವನನಲವೋ | ಭಂಡ ಘಟ ಹೋಗಬರೆನು
 ತಕ್ಕ | ಕೂಂಡು ಸುಂದರು ಸರಳಸಾಪಿಂಗಳಿಯಸೇನೆಯಲಿ || ಭಂಡಲವಬರು ತಾವು ಕಡುಹಿನ | ಖಂ
 ಡಯದ ಸುಮಂತುಪರು | ದ್ವಂಡಭಟರೆನುತಾಬಯವ್ರಥ ನಿಲಿಸಿದನು ಒಲವ || ಸೆರಸಹಿತ ತಾನೈದುನೆ
 ನು ನು | ಪುರವ ನಿವಾನುವದು ಭೇಮನ | ನಿಲವುದರ್ಜಾನನೊಡನ ನಿಮಗುಗ್ಗ ಡದಸಮರಪಿದು || ಇ
 ಲತಕಂಜವನ್ನಪ್ಪಿಪುಕಾರ್ಯದ | ಹೊಲಗಯುಳ್ಳನವಾಯಿಜರು ಬನ | ಮುರುಕವುಳ್ಳಭಟಾಳಿ ನಿಲುವು
 ದು ತಡವುದುಂಭಟರ ||೨೬|| ಎಂದು ವಾಘೆಯಕಂಡು ರಥವನು | ಮುಂದೆ ದುವಾಳೆಸಿದನಿತ್ತಲು |
 ಹಿಂದೆ ಸುಂದರು ಗಜರಥಾಶ್ವಪವಾತಿಚತುರಂಗ || ಇಂದುವದನಯ ತೇರು ಹಾಯ್ದದೆ | ಮುಂದೆ
 ಹೊಳ್ಳುಗರಪ್ಪಹಿಸಿದೊಡ | ಹಿಂದೆ ಹೊಲ್ಲಿ ಹವೇನನುತ ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೭|| ಮುಂದಿದು ಮ
 ರನನು ಭೇಮನುತರ | ತರುಬಿದನು ಮಲತಾನೆಗಳ ಹೊ ಕೈರಗವನು ತುರುಗಿದರು ಭಟರಭೈದ ವಿಮಾ
 ನದಲಿ || ಜಲತಡಗನಿಂಡಗಳ ಪುದುಳನ | ನಿಲಗರುಳ ನಣವಸೆಯ ಜನಿಯಲಿ | ಮೆರೆದುಮಾಮರನಲ್ಲಿ
 ತಳಿತುದು ಹೂತುದೆಂಬಂತೆ ||೨೮|| ಸಾಯಸಾವತಿಬಲರನೆಲ್ಲರ | ಕಾಯಲಿರಿಸಿದ ಭಟರ ತಲೆಗಳು |
 ಬೀಯವಾದವು ಮತ್ತೆ ರಪಣವ ತೋರಿಸಾರಣಕ || ರಾಯರಂಗವನೆತ್ತಬಲ್ಲನಿ | ಜಾಯುಧವ ಹಿಡಿ
 ನಿನ್ನಬಿರುಬನ | ಬಾಯಲೆರವುದು ಮಧುವನೇನುತರವಣಿಸಿದನು ಭೇಮ ||೨೯|| ಧನುವ ಕೊಂಡನು
 ಸರಳಸಾರದ | ಲನಿಲಬನ ಮುಸುಕಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ತರಿದೊಟ್ಟ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು
 ಜಯವ್ರಥನು || ತನತನಗೆ ಸೈಂಧವನ ಬಂಗಾ | ಹಿನಭಟರು ಭಾರಣೆಯಲೊಡಗದ | ರನಿಬರನು ನಿಮಿ
 ಪಾರ್ಥದಲಿ ನಿರ್ಘ್ರಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಅಂಜಬಿರುಕಮಳಾಕ್ಷಿ ಧೌವ್ಯನಿ | ರಂಜನನು ನಿನಗಿಂದುಸು
 ತಿಪವಿ | ಪಂಜರವಲಾಯೆನುತಹಾಯ್ದನು ಪವನಸುತ ರಥಕ || ಕುಂಜರನು ಕೈಯಿಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದೆ | ಕಂಜ
 ವನವನಿಲಜನ ಝಾಡಿಯ | ಜಂಜಡಕೆ ಧಿಟ್ಟನೆ ಜಯದ್ರಥನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಸೆಳೆದೊಡಾಯುಧ

ವಾತನೀತನ | ನಿಲುಕಿಹೊಯ್ದನು ದಂಡೆಯಿಂದದ | ಕಳಚಿ ಮಾರುತಿ ಹೊಕ್ಕೊಡವ ಚಿಮ್ಮಿದನು ಚೀಲ
ಯವ || ಖಳನ ಬಾಹುವನೊಡೆದು ತರುಬಿಗೆ | ನಿಲುಕಿ ಕುಸುಬಿದನವನ ಗೋಣಿನ | ಲಲಗ ಹೂಡಲು
ಕಂಡನರ್ಜುನನಾವ್ಯಕೋದರನ ||೩೩|| ಭೀಮ ಬಿಡಿಸದಿರವನ ಗಂಟಲ | ನೀಮದಾಂಧನನೊಯ್ದು ಕೆಡ
ಹುವ | ಭೂಮಿಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ಕಾಯಲಿ ಮುನಿದು ಮೇಣ್ಣೊಲಲಿ || ತಾಮಸನ ಬಿಗಿಯೆನಲುನಗು
ತು | ದ್ವಾಮನಂದನು ಕೊಲುವನೆಂದೇ | ಕಾಮಿಸಿದನೈ ಪಾರ್ಥ ಕೆಡದೇ ಯೆನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ||೩೪||
ನೆನೆಯದಿರು ಸಂಕಲ್ಪಹಾನಿಯ | ನನುಚಿತಕೆ ಮನದಾರದಿರು ಮಾ | ನಿನಿಯಿರಲಿ ರಥದಿಂದ ಕುನ್ನಿಯ
ಕೆಡಹು ಧಾರುಣಿಗೆ || ಮುನಿಪನೇರಲಿ ರಥದವಾಜಿಯ | ನನುಗೊಳಿಸಿ ಸಾರಥ್ಯದಲಿ ಬರ | ಲೆನುತ ಭೀ
ಮನ ಮನದ ಖತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೩೫|| ವೈರಿಬಾಹುದ್ವಯವ ಬದ್ದಗೆ | ದಾರದಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ದನು ನಾರೀ | ಚೋರ ನಡೆನಡೆಯೆನುತ ತಿವಿದನು ಬಿಲ್ಲುಕೊಪ್ಪಿನಲಿ || ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮತವೊ ನಿನ್ನ
ವಿ | ಕಾರವೋ ಹಂಗಳೈವಿದ್ಯಯ | ನಾರುಕಲಿಸಿದರೆನುತ ತಂದರು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೩೬|| ಸಿಂಧು
ಭೂಪನಲಾ ಭುಜಾಗ್ರದ | ಬಂಧನವ ಬಿಡು ಭೀಮ ತಿವತಿವ | ನೊಂದೆನೈ ನಿಷ್ಕರುಣಿಗಳು ನೀವೆಂದನ
ವನೀಶ || ಕೊಂದು ಬಿಸುಡುವನೇಮ ಕಂದ | ಪಾರ್ಥಕನನುಳುಹುವೊಡೆ ತನಗಿಂ | ನ್ನಿಂಧನವ ಮಾ
ಡಿಸುವದೈಸಲೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೩೭|| ಹದನಿದೊಳ್ಳಿತು ತಂಗ ವೈಧ | ವೈದಲಿ ನವೆಯಲೆ ಸುಬಲ
ನಂದನ | ಯುದರಕುಂತೀದೇವಿಯುದರಕೆ ಭಿನ್ನಭಾವನೆಯೇ || ಕದನದಲಿ ಹಿಡಿವಡೆದವರ ಕೊಲು |
ವುದು ನರೇಂದ್ರರ ಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂ | ದಿದರ ಮೇಲಾವರಿಯೆವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೩೮|| ಈತನ
ಳಿಯದೆ ಮತ್ಸ್ರತಿಜ್ಞಾ | ಖಾತಿ ಮಸುಳದೆ ತಿದ್ದುವನುವನು | ಭೂತಳಾಧಿಪ ನೀವು ಬೆಸಸುವುದನಲು
ಮುನಿಜನವ || ಅತ ನೋಡಿದನಾವುದಕನು | ನೀತಿಯೆನೆ ಧೌವ್ಯಾದಿಸುಜನ | ವ್ರಾತ ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು
ಮನದಲಿ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವ ||೩೯|| ಮಾನಧನಲಗೆ ವಧೆಯೆನಿಪುದಭಿ | ಮಾನಭಂಜನವಿವನುಕಟ್ಟಭಿ |
ಮಾನಿ ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೀತಂಗದುವೆ ಮರಣವಲಾ || ಈ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೊಡೆ ಯಿವನಪ | ಮಾ
ನಹತನಿದು ಧರ್ಮನಿಶ್ಚಯ | ವೇನುಸಂಶಯವಿಲ್ಲೆನುತ ನುಡಿದುದು ಮುನಿಸ್ತೋಮ ||೪೦|| ಅಹು
ದೆನುತ ಕಲಿಭೀಮ ಮಾಡಿದ | ರಹವನದನೇನೆಂಬೆನೈ ಕೂ | ರಿಹಕಲಾರಿಯಹಣಿಗೆಯಲಿ ಬಾಚಿದನು
ಸಿರಿಮುಡಿಯ || ಆಹಿತತರವಿದಲಾಯೆನುತ ಗೃಹ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಹಿತಾಂಗುಲಿಯ ಸಂ | ಪ್ರಹರಣ
ದಿ ಪರಿಭವಿಸಿದರು ಭೂಳ್ಳನಲು ನಿಖಿಲಜನ ||೪೧|| ಬಿಟ್ಟರತನತೋಳಹಿಂಗೈ | ಗಟ್ಟುಗಳನೆಲೆಕುನ್ನಿ
ಹೋಗಿನ | ಕಟ್ಟಕೆಡದನೇನಹೇಳುವನಾಜಯದ್ರಥನಾ | ಬಟ್ಟದಿಂದುರುಳುವನೊ ಹಾಸರೆ | ಗಟ್ಟಿ
ಹೊಗುವನೊ ಮಡುವನೆನುತಡಿ | ಯಿಟ್ಟನಂತಃಕಲುಷಚಿತ್ತ ದುರಂತಚಿಂತೆಯಲಿ ||೪೨|| ಚಿಂತಿಸಿದೊ
ಡೇನಹುದು ಹೊಗುವನು | ಕಂತುಮಥನನಮರಯ ನಿವದಿರಿ | ಗಂತಕನು ತಾನಹೆನು ಗೆಲುವನು ಬಳಿ
ಕ ಬವರದಲಿ || ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ಬಿಡು ತನ್ನ ನೆನುತ ಪು | ರಾಂತಕಧ್ಯಾನದಲಿ ವಿಮಲ | ಸ್ವಾಂತನೇಕಾ
ಗ್ರದಲಿ ಭಜಿಸಿದನಿಂದುಶೇಖರನ ||೪೩|| ಇವನನಿಷ್ಠಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಗೌರೀ | ಧವನು ಮೈದೋರಿದನು ರಾ
ಜ್ಯ | ಪ್ರವರಕೊಟ್ಟನು ಬೇಡು ಸಾಕು ಭವನ್ಮನೋರಥವ || ವಿವರಿಸೆನೆ ಕಂದರೆದು ಮುಂದಿಹ | ತಿವನ
ಕಂಡನು ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ನವನಿಯಲಿ ಜಯಜಯ ಮಹೇಶ ನಮಶ್ಚಿವಾಯೆನುತ ||೪೪|| ವರದನಾ

ದೈ ಶಂಭು ಕರುಣಾ । ಕರ ಹಸಾದವು ಪಾಂಡುಸುತರೈ । ವರನು ದಿನವೊಂದರಲಿ ಗೆಲುವುದು ತನಗೆ
 ಭೀಷ್ಮವಿದು ॥ ಕರುಣಿಸೈ ತನಗೆನಲು ನಕ್ಕನು । ಗರಿಸುತೆಯ ಮೊಗನೋಡಿ ಭಾರಿಯು । ವರವ ವಿವ
 ರಿಸಿದನು ಜಯದ್ರಥನೆಂದನಿಂದುಧರ ॥೪೫॥ ಪಾಶುಪತಶರವೆನ್ನು ಸತ್ಪವಿ । ಳಾಸವದೆ ಫಲುಗುಣನ ಕೈ
 ಯಲಿ । ವಾಸವಾಬ್ಬ ಭವಾದಿಬಿರುದರ ಬಗೆಯದಾಹವಕೆ ॥ ಅಸುಭಟನೊಬ್ಬನನುಳಿಯೆ ಮಿ । ಕೈಸು
 ಪಾಂಡವರುಗಳನೊಂದೇ । ವಾಸರದಲವಗಡಿಸು ಹೋಗೊಂದನು ಮುಖಧ್ಯಂಸಿ ॥೪೬॥ ಸಾಕು ಜೀಯ
 ಹಸಾದವೆಂದವಿ । ವೇಕನಿಧಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೀಶನ । ನೀಕುಮಾರರು ವನದೊಳಿದ್ದರು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ
 ನೂಕುನೂಕಾಡುವವಿಪತ್ತಿನ । ವೈಕೃತಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಧಿಟ । ವಾಕೆವಾಳನೆ ತಿವತಿವಾಯೊಂದರಸ ಬಿ
 ಸುಸುಯ್ದು ॥೪೭॥ ಬಂದಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಗಭಿ । ವಂದಿಸಿದನೀಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯ । ಲಿಂದುತಾನೆಲ್ಲ
 ದೆ ಸುಧಾಕರಸೂರ್ಯವಂಶದಲಿ ॥ ಹಿಂದೆ ನವೆದವರಾರು ಪರಿಭವ । ದಿಂದ ನಮ್ಮಂದದಲಿ ವಿಸ್ತಿನದೊ
 ಳಿಂದುಮುಖಿಯರು ಭಂಗವಟ್ಟರೆ ಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥೪೮॥ ಎನಲು ನಕ್ಕನು ಮುನಿಪನವನಿಪ ।
 ಜನತೀರೋಮಣಿ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮಾ । ವನದೊಳಬುಜಾನನೆಯ ಕೊಂಡೋಡಲು ಜಯದ್ರಥನು ॥ ಅನು
 ಜರಾಗಳೆ ಹರಿದು ಮರಳಿಚಿ । ವನಜಮುಖಿಯನು ತಂದರವನನು । ನೆನೆಯಬಾರದವಿಧಿಯಮಾಡಿದ
 ರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪೯॥ ಅರಸಮುನಿಯದಿರಾವಪಾಡಿನ । ನರಪತಿಗಳೈ ನೀವು ವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯ ಘನ
 ತೆಯ ಕೇಳಿದರಿಯಾ ಕೈಟಭಾಂತಕನಾ ॥ ವರಮುನಿಯಶಾಪವನು ತಾನೇ । ಧರಿಸಿ ನರರೂಪಿನಲಿ ನವೆ
 ದುದು । ನರಸ ಬಣ್ಣಿ ಸಲೆನ್ನು ಹವಣಿಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೦॥ ಆಡವಿಯಲಿ ತೊಳಲಿದನು ರಾಮನ । ಮ
 ಡದಿಯನು ರಕ್ಕಸನು ಕದ್ದನು । ಕೆಡಿಸಿ ಬಳಿಕರಿಸಿದನು ರಾಣೀವಾಸವನುಕೂಡೆ ॥ ಕಡಲಮಧ್ಯದ ಖಳ
 ನೊಡನೆ ಕೈ । ಹೊಡೆದುದಲ್ಲಗೆ ತೆತ್ತಿಗರು ನಾ । ಡಡವಿಗೋಡಗವಾಳುಕುದುರೆಗಳಸುರವಿಗ್ರಹಕೆ ॥ ಸಾ
 ಗರದತೆರೆಗಳಲಿ ಗರಿಗಳ । ತೂಗಿ ಸೇನೆಯ ನಡೆಸಿ ದಶಮುಖ । ನಾಗ ಕೆಡಿಸಿದು ರಾಮರಮಣಿಯ ಬಿ
 ಡಿಸಿದಾಯಸವ ॥ ಈಗಲೀನರರೇನನಾನುವ । ರಾಗರುವರಘುರಾಯವಜ್ರಕೆ । ಬೇಗಡೆಯ ವಿಧಿ ಮಾಡಿ
 ತೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥೫೧॥ ಎಂದು ರಾಮಾಯಾಣವ ವಿಸ್ತರ । ದಿಂದ ಹೇಳಿದು ಸಂತವಿಟ್ಟ
 ನು । ಕಂದುಕಸರಿಕೆಯಡಗಿತಾಧರ್ಮಜನ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸೆ ತನುಪುಳಕ ಪರಮಾ । ನಂದರಸದಲಿ
 ಮುಳುಗಿ ಬಳಿಕರ । ವಿಂದನಾಭನ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ವೀರನರಯಣನ ... ॥೫೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕೈ ಪದ ೧೧೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

॥ಸೂಚನೆ॥ ಧರಣಿಪತಿ ತಂದಿತ್ತನಾದ್ವಿಜ । ನರಣಿಯನು ಬಳಿಕಮಲಧರ್ಮದ । ಸರಣಿಯಿಂ
 ದೆತ್ತಿದನು ವನದಲಿ ನಿಜಸಹೋದರರ ॥ ॥ಪದ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ರೀ । ಪಾಲ ರಾಮಾ
 ಯಾಣವನಾಮುನಿ । ಹೇಳಿದನು ಹೊಳಿದನು ಭೂಪನ ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯ॥ ಹೇಳಿದನು ಸಾವಿತ್ರಿಯುನ್ನುತ

ತ | ಶೀಲವನು ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದವೆ | ಕಾಲ ನುಂಗಿದಪತಿಯ ಮರಳಿಚಿತಂದಸಂಗತಿಯ ||೧|| ಪತಿಭಕ್ತಿಯು
 ಯುನ್ನತಿಕೆಯಲಿ ನಿ | ಪ್ತತೆಯಲಾ ಸಾವಿತ್ರಿಯಾಕೆಯ | ನುತಚರಿತ್ರದವೋಲು ನಿಮ್ಮದ್ರೌಪದೀದೇ
 ವಿ || ಹಿತವನಾಚರಿಸುವಳು ವಂಶೋ | ನ್ನತಿಯನುದ್ಧರಿಸುವಳು ನಿಮಗುಪ | ಹತಿಯದೆಲ್ಲಿಯದಂ
 ದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿದ ||೨|| ಮಾನನಿಧಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯೌಪಾ | ಬ್ಯಾನವನು ಕೇಳಿದನು ಚಿ
 ತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಮಳೋತ್ಪಾಪಭಾವದಲಿ || ಕಾನಸಾನುಭವಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿ | ನ್ನೇನು ನ
 ಮಗೆನುತತುಳಹರುಷಾ | ನೂನಕುಂತಿತನಯರಿದ್ದರು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ||೩|| ಹಿಂಗದವು ಹನ್ನೊಂ
 ದವರೆವರು | ಪಂಗಳೆಬ್ಬಿವೀತಟದೊಳಿರಲರು | ಬಿಂಗಲೊಳಗೊಂದಾದುದಾಪತ್ತಾ ಮುಖ್ಯಶರಿಗೆ || ತುಂಗ
 ವಿಕ್ರಮನಾಮುನೀಶ್ವರ | ಸಂಗತಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ ಬಹುಬವ | ಸಂಗಳನು ನೋಡಿದನು ನೃಪತಿ ಸ್ಥಲಾ
 ಶಶಾಲೆಯಲಿ ||೪|| ವಿಮಲವಾಸಸ್ಥ ಭವದಾ | ಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಸಾರಂಗವೃಗಪಿಳೆ | ಯಮರಸೌಹಾ
 ಸನದ ಸಾಧನದೇರಣಿಯನು ಕೊಂದು || ಕವಳಸಖನುದಯದಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ | ರಮಣಿಯಭಿವಂದನೆಗೆ
 ಸನ್ಮನಿ | ಸಮಿತಿ ಹಿಂಗದಹಿಂದ ಕೊಂಡೊಡಿತು ವನಾಂತರಕೆ || ೫ || ಎಲೆಲೆವೃಗವರಣಿಯನು
 ವಂಚಿಸಿ | ಕಳೆದುಡೋ ಕಾಳಾಯ್ತೆನುತ ತ | ಲ್ಲಣಿಸಿದಳು ನಿಜಪತಿಯ ಭಯದಲಿ ಮುನಿಯವ
 ಧುವಂದು || ಹೊಳೆಯ ಸಂಧ್ಯಾಸಾಧುಗಳು ಕಳೆ | ವಳಿಸೊದ್ದಿಬಸಲರು ಪಾರ್ಥಿವ | ರಿಳಿ
 ಯಬಿಟ್ಟರಲಾಯೆನುತ ಹರಿತಂದರಾಶ್ರಮಕೆ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ ದೋಷವಿದನಿ | ನ್ನಳವಿಗೈದು
 ವುದರಣಿಯನು ಮೃಗ | ಪೆಳೆದುಕೊಂಡೊಡಿದರ ಹೊಕ್ಕದು ಒರಳೆ ಕಾನನದಾ || ಅಪ್ಪಿಂ
 ನ್ವಾಧಾನವಿತರರ | ಹಳಿವಿಗಾನೊಳಗಾದನೆನೆ ಮುನಿ | ತಿಲಕಸೌಪ್ತವನಬದವನೀಶ ಹೊರವಡಿ
 ಟ ||೬|| ಜಾಳಿಸಿದಹದವಿಲ್ಲ ಮುನ್ನೊನೆ | ಬೋಳೆಗಳು ನಿಡುಗುಂಡುಗಳೆ ಬಡಿ | ಕೋಲುಗಳ
 ನೆಕ್ಕಡವನುರುಪಾರಿಯದಕುಪ್ಪವ || ಮೇಳವಿಸಿಹೊರ ವಂಟನವನೀ | ಪಾಲಬೇಂಟೆಗೆ ವೃಗದಹೆ
 ಜ್ಜೆಯ | ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಡಸುವನು ತನ್ನನುಜರೊಡಗೂಡಿ ||೭|| ತರಣಿಯನ್ವಯನಂದು
 ಮಾಯಾ | ಹರಣನನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ವಿಷ್ಣುಲ | ಕರಣಸಾದಂದಲಿ ವಮದಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ || ಧರ
 ಣಿಪತ್ತಿ ಬಳಿಸಲಿಸಿ ಮುನಿಪತಿ | ಯರಣಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದುಹುಲುವೃಗ | ಸರಣಿಯಲಿ ಸೈ
 ವರಿದನಂದಾಕರ್ಣಮಾರ್ಗಣನು ||೮|| ಇರುಬಿನೊಳಗದೆ ಕುತ್ತ ಹೆಮ್ಮರ | ಮರುಗಳೊಳಗದೆ ತೊ
 ಡಚು ಬಾಣವ | ನೆರಗಿ ತಿವಿ ತೋಟಟ್ಟಿಯಲಿ ಸಿಡವಲೆಯನೊಡ್ಡೆನುತ || ಅರಸಿದರು ನಟ್ಟ
 ಡವಿಯಲಿ ಮುಂ ದುರುಬಿದರು | ಬೆಳ್ಳಾರಬಲೆಗಳ | ಹರಹಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ತೋಡಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದರಾ
 ವೃಗವ ||೧೦|| ಕೇಳು ಜನಸಂಜಯ ಹಿವಾಂಶುನಿ | ಶಾಲವಂಶಬರಡವಿಯಲಿ ಮುನಿ | ಸಾ
 ಲನರಣಿಯನೊಯ್ದ ವೃಗವನು ಓಡಿವರೊಳಬಿದ್ದ || ಮೇಲೆತೋರೊಡ್ಡಗೆ ಮಹಿಗಪರ | ಬಾಳಗ
 ಳೊಣಗದವು ಬಳಲಿಕೆ | ಯೇಳೆಗೆಯಲಾಸನ್ನ ಲತೆಯುರುಜಿನಲಿ ಮಲಗಿದರು ||೧೧|| ಮೂರವಾ
 ದುದು ನಿಳಯವೀಕಾಂ | ತಾರ ನಿರ್ಜಲಪ್ರವಲಂಘ್ರಿಗೆ | ಭಾರ ಪಥವಿನ್ನೇನುಹದನೆಂದರಸನವ
 ಳಿದು || ನಿರಸಾರ್ಯ ಹೋಗು ನಕುಲಸ | ರೋರುಹದಪತ್ರದಲಿ ಪೊಟ್ಟಣ | ವಾಲಿಯನು ಕ
 ಟ್ಪಿಂದು ಕುಂತಿಸೂನು ನೇಮಿಸಿದ || ಬಗೆವನೇ ಬಳಲಿಕೆಯನೆತಿಸದ | ನೆಗಳ ದೇವನು ಹಿರಿಯ

ಸಾಜ್ಜೆಯು | ನುಗುಳಲವ್ಯದೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು ನಡೆವನೆತಿಪಥವ || ದೃಗುಮನೋಮಂಜು
ಳದ ಕಂಜಾ | ಳಿಗಳ ಕಡುಪರಿಮಳದ ಸಸರದ | ಸೋಗಸು ತೀವಿತು ವಿಮಳಪದ್ಮಾಕರದ ಪವಮಾ
ನ ||೧೩|| ಹಿತವನ್ನೆ ಹಿರಿಯಯ್ಯನೆನೆಗೆಂ | ದತುಳಬಲ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಮಾ | ರುತನ ಬಳಿವಿಡಿದ್ಯ
ದಿದನು ನಕುಲಾಂಕನಾ ಕೋಳನ || ಹತಿಯುಡುಡು ನಿನಗೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪದು | ಹಿತವು ಬಳಿಕೆಂಬಂ
ತೆ ಬಗಸಂ | ತತಿಗಳಾಲಿದೊಪ್ಪಿದವು ಪದ್ಮಾಕರದ ತೀರದಲಿ ||೧೪|| ಇರಪಿನಲಿ ರಚನೆಯಲಿ ಮ
ಧುರೋ | ತ್ತರವ ನೆರೆ ಬೀರುತ್ತಲಂತಃ | ಕರಣದಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹಕುಜನನಂದದಲಿ ||
ಪರಿಮಳದ ಪಸರದಲಿ ಶ್ರೀತೋ | ತ್ತರುಷದಲಿ ಲೇಸೆನಿಸಿ ಕುಡಿದೊಡೆ ಹರಣವನೆ ಹಿಂಗಿಸುವಸ
ರಸಿಯವಾರಿ ಚಲವಾಯ್ತು ||೧೫|| ಖಳನ ಸತ್ಯವವೋಲು ವಂಚಿಸಿ | ಗೆಲೆಮದಾತನ ಮನವ
ಮಾಯಯ | ಚಲುವಿನಂತಿರೆ ಚದುರಕೆಡಿಸಿತು ತಿಳಿಯಲರಿದೆನಿಸಿ || ಲಲನೆಯರ ಹೃದಯದವೊಲಿ
ಕ್ಷಿಸೆ | ನೆಲೆಯನೀಯದಕ್ಕತಕಸರಸಿಯ | ಸುಲಭತೆಗೆ ಸಹದೇವನಣ್ಣನು ಸೋತು ನಡೆತಂದ ||೧೬||
ಇಳಿದು ಮೊನೆಮುಂಚೆರಗನಗ್ರಕೆ | ಬಲಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಜಾಸುದಪ್ಪು | ಸ್ಥಳವನಂಜುಳಿಯಿಂದ
ತೋಳಿದನು ಚರಣವದನವನು || ತುಳುಕಿದನು ಪಾರಿಯನು ತನ್ನಯ | ಬಳಲಿಕೆಯನಪಹರಿಸಿ
ಭೂಪತಿ | ಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕಾನೊಯ್ಯನೆಂದನು ಮನ್ನಿಸಿದನಂದು ||೧೭|| ಬಲವನಂಜುಳಿಯಿಂದ ಮೊ
ಗೆದೀಂ | ಟಲು ನೆನೆಯಲಭವಲಿ ಗುಹ್ಯಕ | ನುಲಿದನೆಲೆನಕುಲಾಂಕಮಾಣೆನಗುತ್ತರವ ರಚಿಸಿ || ಬ
ಳಿಕಸಲಿಲವನೀಂಟು ಮಾತುಗ | ಳೊಳವು ಮರುಳಾಗದಿರೆನಲು ಥಗೆ | ಗಳುಕಿ ಬಳಲಿದ್ದು ಮೇಲೆ
ಯಾಲಿಸಿ ಮೀರಿದನು ನುಡಿಯ ||೧೮|| ಬಡಿಯಲೆರಡಳ್ಳಿಗಳು ಕೊರಳಲಿ | ಕುಡಿದನುದಕವನಬುಜ
ದೆಲೆಯಲಿ | ಹಿಡಿದನನ್ನಿಬ್ಬರಿಗಮಳಬಲವನು ಮರಳಿನಿಮಿಷದಲಿ || ತಡಿಯನಡರಿದ್ದು ಧೋಪ್ಪನವನಿಗೆ |
ಕೆಡೆದು ಪರವಶನಾದನಿತ್ತಲು | ತಡೆದನೇಕೆಂದಟ್ಟಿದನು ಸಹದೇವನನು ಸೃಪತಿ ||೧೯|| ತವಕ ಮಿಗೆ
ನಡೆತಂದು ಪೆಪ್ಪಮರೆ | ದವನ ಕಂಡನು ಬಹಳಥಗೆ ಪರಿ | ಹರಿಸಲುದಕವ ಕುಡಿದು ಬಳಿಕೆರ್ದುಪೆನಿದನೆ
ನುತ || ಲವಲವಿಸಿ ತಾಳಿಗೆಯ ತಲ್ಲಣ | ದವನು ಹೊಕ್ಕನು ಕೊಳವನಮಳಾಂ | ಬುವನು ಮೊಗೆದನು
ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಲು ಮೇಲೆದನಿಯಾಯ್ತು ||೨೦|| ಬಿಡುಬಿಡೆಲೆಸಹದೇವ ಯೆನ್ನಯ | ನುಡಿಗೆ ಮಾ
ರುತ್ತರವ ಕೊಡು ಮುಂಗೆಡದೆ ಮುಂದಣ ನಿನ್ನವನ ಕಂಡಂತು ಮರುಳಹರೆ || ಮಡಿಯಲೆಳಸದಿರೆನ
ಲು ಥಗೆಯವ | ಗಡಿಸೆ ಸೈರಿಸಲಂಬುದುತ್ತರ | ಗೊಡದೆ ಬಲವೀಂಟಿದನು ಪಾಂಟಿದುದಸು ಕಳೇಬರ
ವ ||೨೧|| ಈತನತಿಪ್ಪೆಮರೆದನತ್ತಲು | ಕಾತರಿಸಿನು ಭೂಪನಿಬ್ಬರ | ಮಾತು ಮುಖದಿರುಹಿತ್ತು ಶಿಶು
ಗಳಿಗಾವಪದನಾಯ್ತೋ || ತಾತ ಹೋಗೈ ಪಾರ್ಥವಾಲಕ | ರೇತಕತ್ತಲೆ ತಡೆದರೆಂಬುದ | ನೀತಿಳಿದು
ತಾ ಬಲವನೆನೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ ||೨೨|| ಹಿವದಗಾಳಿಯುಪಧವಿಡಿದು ಮ | ಧ್ಯಮದಪಾಂಡವನ್ನೆ
ತರುತ ಮುಂ | ದಮಲಸರಸಿಯ ತೀರದಲಿ ಕೀಲಿಸಿದಮಗ್ಗುಲಿ || ಯಮಳರೋರಗರೆ ಕಂಡು ಮನದ
ಲಿ | ತಮವ ಹಿಡಿದನು ನೀರುಗುಡಿಬೀ | ಮಮತೆ ಮಿಗಲಾರೈವೆನೆನುತಿಳಿದನು ಸರೋವರವ ||೨೩|| ಚ
ರಣವದನವ ತೋಳಿದು ಥಗೆಥಾ | ವರಿಸಲಕ್ಷಮನಾಗಿ ಕರದಲಿ | ತೆರೆಗಳನು ತೆಗೆ ನೂಕಿ ಮೊಗೆದನು ಗರ
ಳಮಯಬಲವ || ಮರುಳೆ ನೀ ಕೌಂತೇಯ ಮಾದ್ರೇ | ಯರನು ನೋಡುವುದಿತ್ತನನಗು | ತ್ತರವೆನಿ

ತ್ತುದಕವನು ಕುಡಿಯೆಂದುದು ನಭೋವಚನ ||೨೪|| ಮೇಲೆಯಾರೈವನೆ ಸುತ್ಥಪ್ಪಾ | ಲೋಲಚಿತ್ತ
 ನು ಕಾಮಿ ಮೈಗಯಾ | ಕೇಳಿಲಂಪಟನರ್ಥಲಾಭದ್ಯೂತಲೋಲುಪನು || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ತಬಾ
 ಕದ | ಕಾಳಕೂಟವ ಕುಡಿದನರ್ಜನ | ಕಾಲಿಡುತ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಮೈಮರೆದವರೆ ಕೂಡಿದನು ||೨೫|| ತಡೆ
 ದರತ್ತಲು ಮೂವರನುಜರು | ಮಡಿದರೇನೋ ಚಿತ್ರವಾಯಿತು | ನಡೆ ಸಮಾರಕುಮಾರ ನೀ ಹೋ
 ಗತ್ತ ತಳುವದಿರು || ತಡೆಯದೈತಹುದೆನೆ 'ಹಸಾದವ | ನುಡಿಯನಾನುತ್ತೈದಿ ಹಜ್ಜೆಯ | ಹಿಡಿದು
 ಬಳಸಲಿಸಿದನು ಬರೆಬರೆ ಕಂಡನದ್ಭುತವ ||೨೬|| ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದಸುಗಳೆದತನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರನೀಕ್ಷಿಸಿದ
 ನು ಸುರಿನ | ಬಟ್ಟೆಯನು ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನ ಬಳಿಯ ಬೆರಳಿಟ್ಟು || ಮುಟ್ಟಿತಿವರಿಗೆ ಮರಣವಿ
 ನ್ನೇ | ನಟ್ಟ ಕೊಲುವೆನು ಜವನವೃತ್ತವ | ನಿಟ್ಟಿಲುವನುದುರಿಸುವೆನೆನುತೊದರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ
 ||೨೭|| ಮನ್ನಣೆಗೆ ಹಿರಿಯಯ್ಯನೆಂದಾ | ನಿನ್ನು ಬಗೆವೆನೆ ಜವನಗಂಟಲ | ಮುನ್ನು ತಿರುಹುವೆನುತ
 ಕಿಡಿಡಿವೋದನಾಭೀಮ || ಇನ್ನೊದರಿ ಫಲವೇನು ಕುಡಿವೆನು | ಮುನ್ನುಜಲವನು ಬಳಿಕ ನೋಡುವೆ |
 ತನ್ನ ವರೆ ಮಾರ್ಗವನೆನುತ ಮೊಗೆದನು ವಿಷೋದಕವ ||೨೮|| ಮಾಣು ಮಾರುತ್ತರವ ಕೊಡು ಮುಂ
 ಗಾಣಬೇಹುದು ತಂದೆ ತನಗೇ | ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪೂರ್ವದಪರಿಗ್ರಹವೀಸರೋವರವು || ಜಾಣನಾದೊಡೆ
 ಜಾರಬಿಡು ಬಗೆ | ಕೇಣವನುನೀನೆನಲು ಗಗನದ | ವಾಣಿಯನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಾರುತಿಯಾಂಟಿದನು ಜ
 ಲವ ||೨೯|| ದಡದಡಿಸಿ ಕೊಳನಿಂದ ಹೊರಗಡಿ | ಯಿಡುತ ಬಳಲಿದನನಿಲಸುತನವ | ರೊಡನೆ ಮೈಯಿ
 ಕ್ಕಿದನು ಕಳಚಿದನೀಲಗಿರಿಯಂತೆ || ಅಡೆಗೆಡೆದನಾಭೀಮನಿತ್ತಲು | ಕಡುನಿರೋಧವ ಹಿಡಿದು ತಾನೇ |
 ನಡೆದು ಬಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಾಕೊಳನ ಪಥವಿಡಿದು ||೩೦|| ಮೇಲೆ ಮಗುಳ್ಳಾಡಿಗಳ ಚಾಚಿದ |
 ತೋಳಮೇಲಿನ ತಲೆಯ ಸುಯ್ದಿನ | ಲೀಲೆಯಡಗದಮುಖದ ಮಸುಳಿದಕಾಯಕಾಂತಿಗಳ || ಮೇಲು
 ಮುಸುಕಿನ ಮಗ್ಗುಲಿನಲಿಹ | ನಾಲುವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಭೂಪತಿ | ಕೋಲುಮರುಮನೆಗೊಂಡವೋಲ್ಮರು
 ಗಿದನು ಚಿತ್ತದಲಿ ||೩೧|| ಮುಸುಕನರೆದೆರೆದವರವರಮೊಗೆ | ದುಸುರುಗಳನಾಲಿಸಿದನಕಟಾ | ಶಿಶುಗಳಿ
 ಗೆ ಕಡುಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ತಿವಮಹಾದೇವಾ || ನಿಶಿತಶಸ್ತ್ರದ ಗಾಯವಿಲ್ಲು | ಬೃಸದ ಸಾವಿನ್ನಾವುದೋ
 ನಾ | ನಸುಗಳೆಯದೇಕುಳಿದನೆಂದಳಲಿದನು ಯಮಸೂನು ||೩೨|| ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆಯಾಯ್ತಲಾವಿಮು |
 ಳೇಂದುವಂಶಕೆ ಕೌರವನಫಲ | ಸಂದುದಿನ್ನುಹಿತಾವನೀಶರಿಗಾಯ್ತು ಪರಿತೋಷ || ಕೊಂದರಾರಕಟಕ
 ಟಿನುತ್ತರ | ವಿಂದನಾಭನ ಕೃಪೆಗೆ ಬಾಹಿರ | ನಿಂದು ತಾನಾದನೆ ಮಹಾದೇವೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
 ||೩೩|| ಹೋಗಲಿನ್ನೀನೀರುಗುಡಿದಿವ | ರಾಗುಹೋಗರಸುವೆನೆನುತ ಡಗೆ | ತಾಗಿದವನಿಪನಿಳಿದು ಹೊಕ್ಕ
 ನು ವಿಷಸರೋವರವ || ಬಾಗ ಮೊಗೆದನು ಜಲವನಭ್ರದೊ | ಳಾಗಲಾದುದು ರಭಸವೆಲೆಸಕ | ಳಾಗಮ
 ಜ್ಞ ಮಹೀಶ ಕೇಳೆಂದುದು ನಭೋನಿನದ ||೩೪|| ಅನುಜರವಿವೇಕಿಗಳು ಪುಣತ | ಜನದಲಧಿಕನು ನೀ
 ನಿಧಾನಿಸಿ | ನನಗೆ ಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ತನುವಿಗಾಪ್ಪಾಯನೆವ ಮಾಡುವು | ದೆನೆ
 ಲು ಕೇಳಿದು ಡಗೆಯ ಸೈಲಿಸಿ | ಘನಪಥದ ನುಡಿಯಾರದೆಂದವನೀಶನಾಲಿಸಿದ ||೩೫|| ಬಿಸುಟನುದಕವ
 ನಾನುಡಿಯನಾ | ಲಿಸಿದನಾಚೈ ನಿನು ನಿನಗಾ | ಗಸದಲಿರವೇನಸುರನೋ ಕಿನ್ನರನೊ ನಿರ್ಜರನೋ |
 ಉಸುರೆನಲು ತಾಯಕ್ಷನಿಸಾ | ರವು ನನ್ನದುನಿನ್ನತಮ್ಮದಿ | ರಸುವನೆಳೆದವನಾನು ಕೇಳೈ ಧರ್ಮಸು

ತಯಿಂದ || ಬಾಲಕರು ನೀವೆನ್ನು ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ಯುದಕವ ಕುಡಿವುದನೆ ಭೂ | ಪಾಲ ನಿನ್ನು ವರೆನ್ನು ಮಾ
ತನು ಕೇಳಿ ಮನ್ನಿಸದೆ || ಮೇಲುಗಾಣದೆ ನೀರುಕುಡಿದು ವಿ | ತಾಳಿಸಿದರಿಂದೆನ್ನು ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ನೀ
ನುತ್ತರವ ರಚಿಸೆ ನೃಪತಿ ಹೇಳಿಂದ ||೩೭|| ಜಲನಿಧಿಗೆ ಸರಿ ಸರಿಸಿಯಾವುದು | ನೆಲಕೆ ಹಿತವನದಾರು
ಮರ್ತ್ಯಾ | ವಳಿಗೆ ಮಾತೆಯದಾರು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಸರಿಯೇನು || ತಿಳುಹು ಧರ್ಮಜ ಸಕಲಧರ್ಮಾ
ವಳಿಯ ಸಾರವನೆನಲು ಯಕ್ಷನ | ಬಲುಮೆಗೆವನೀಪಾಲನತಿಪರಿತ್ಯೋಷದಲಿ ನುಡಿದ ||೩೮|| ಗಗನವಬು
ಧಿಗೆ ಸರಿಸರೋವರ | ಜಗಕೆ ಹಿತವನು ಶಕ್ರವನುಜಾ | ದಿಗಳಮಾತಾರೂಪು ಗೋವುಗಳಿದು ನಿಧಾನ
ಮತ || ಬಗೆಯಲಗ್ಗದ ಸತ್ಯವೆಂಬುದು | ಗಗನಮಣಿಗೆಣೆಯೆನಲು ಚಿತ್ತಕೆ | ಸೋಗಸಿ ತಲೆದೂಗಿದನು
ಮಗುಳಂತೆಂದನಾಖಚರ ||೩೯|| ನಯವಿದನೆ ಕೇಳಾವಸ್ಥೆಕ್ಷ | ತ್ರಿಯನು ವಿಪ್ರರೋಳಾವಸ್ಥೆ ಶ್ರೋ | ತ್ರಿ
ಯನು ಸುಜನರೋಳಾವಸ್ಥೆ ಮಾಪುರುಷನೆಂಬುವನು || ನಿಯತಧೀಮನದಾರುದೇವ | ಪ್ರಿಯನದಾವನು
ಕರಿನ ಕಷ್ಟಾ | ಶ್ರಯನ ದಾವನು ಧರ್ಮಸುತ ಹೇಳಿಂದನಾ ಖಚರ ||೪೦|| ಧೃತಿಯುತಕ್ಷತ್ರಿಯ
ನು ವೇದ | ಪ್ರತಿಯುತ ಶ್ರೋತ್ರಿಯನ ಹಿಂಸಾ | ರತನು ಮಹಪುರುಷನು ಸುಧೀಮನು ಸಾಧುಸೇ
ವಕನು || ಸತತಪರರುಪಕಾರಿದೇವ | ಪ್ರತತಿಪೀಯನು ಪರರಗುಣದು | ನೃತಿಯ ಸ್ಮರಿಸದವನು ಕ
ಷ್ಯನು ಯಕ್ಷಕೇಳಿಂದ ||೪೧|| ನಿಂದ್ಯನಾವನು ಲೋಕದೊಳಗಭಿ | ವಂದ್ಯನಾವನುಜೀವವಿರೆ ವೃತ |
ನಂದಡಾವನು ದೇಶಕಳಿವಹುದಾರ ದೇಯಿಂದ || ಸಂದ ಯಜ್ಞವದಂತು ಕೆಡುವುದು | ತಂದೆಹೇ
ಳ್ಳಿ ತನಗೆನಲು ಸಾ | ನಂದದಿಂದವೆ ಕಾಣಿಸಿದನಾಖಚರಗುತ್ತರವೆ || ಕೇಳು ಪರನಿಂದಕನೆ ನಿಂದ್ಯ
ನು | ಹೇಳಲೇಂ ಪರಹಿತನೆ ವಂದ್ಯನು | ಹೇಳಿದಿಚ್ಛೆಗೆ ನಡೆವನೃಪನಿಂದಳಿವುದಾದೇಶ || ಕೇಳು ನಡೆವಣೀ
ನೇ ದರಿದ್ರನು | ಸಾಲದೆನಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಯ | ಜ್ಞಾಳಿ ನಿಷ್ಪಲವೆಂದುನುಡಿದನು ರಾಯ ಕೌಂತೇ
ಯ ||೪೨|| ನರಕಿಯಾವನು ಸುಜನರಲಿ ಬಾ | ಹಿರನದಾವನು ಲೋಕ ವಲಿಯಲು | ಹರಣವಿರೆ ಹೊಂ
ದಿದನದಾವನು ಭೂಮಿಪಾಲರಲಿ || ಮರುಳದಾವನು ಮಾನಭಂಗದ | ಭೂತನಾವನು ಹೇಳುಧ
ರ್ಮಜ | ಸರಸಿಯಲಿಬಳಿಕುಡಕವನು ಕುಡಿಯಿಂದನಾಖಚರ ||೪೩|| ಎನೆ ಕೃತಘ್ನನೆನರಕವಿದ್ಯಾ |
ಧನಮದಾಂಧನೆ ಬಾಹಿರನು ಹೊ | ಕ್ಷನುವರವ ಹಿರಗುವಮಹೀಪತಿ ಜೀವವಿರೆ ವೃತನು || ವಿನುತ
ಗುರುವರಿಯದನೆ ಮರುಳಂ | ಗನೆಯರಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಪರನೇ | ಜನವರಿಯಲಭಿಮಾನಹೀನನು ಯ
ಕ್ಷಕೇಳಿಂದ ||೪೪|| ಒಲೆದನೊಡಲನು ಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಗಳ ಸುಸಂವಾದದಲಿ ನಿಜತನು | ಪುಳಕವು
ಬೃರಿಸಿದುದು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುದು ಪ್ಕೃತವ || ಎಲೆಮಹೀಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬೇ | ಪಳಿದತಮ್ಮಂದಿರಲಿ
ಯೊಬ್ಬನ | ತಲೆಯ ಬದುಕಿಸಿಕೊಡುವನೆನೆ ಯಮತನುಜನಂತೆಂದ ||೪೫|| ಅಸುವನಿತ್ತೈ ಖಚರಪ
ತಿ ಜೀ | ವಿಸಲಿ ನಕುಲನು ಧನ್ಯನಾನೆನೆ | ನಸುನಗುತ ಚೇತರಿಸಿಮೈಮುಂದೆದ್ದನಾನಕುಡ || ನಿತತ
ಮತಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬೇಡಿ | ನ್ನಸುವ ನೊಬ್ಬಂಗತ್ತನೆನೆಜೀ | ವಿಸಲಿ ಸಹದೇವಾಂಕನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂ
ದನನು ||೪೬|| ಜನಪ ನಿನ್ನಾಳಾಪವೆನ್ನೆಯ | ಮನಕವಸ್ಥೆಯವಾಯ್ತುಭೀಮಾ | ಜನರು ನಿನ್ನೊ
ಪಹುಟ್ಟಿದರು ನೀನವರಿಗತಿಹಿತನು || ಅನುಜರವರರಲೇಕೆ ಮಾದ್ರೀತನುಜರೆಂಬರ ಒಯಸಿದ್ಯ
ಹೇ | ಳೆನಲು ನಸುನಗೆ ಮೊಳೆಯೆ ನುಡಿದನುಧರ್ಮನಂದನನು ||೪೭|| ಸಾವು ಬೊಪ್ಪಂಗಾಗೆವಾ

ದ್ವೀ | ದೇವಿ ತನ್ನ ನು ಕರೆದು ಶಿಶುಗಳ | ನೋವು ಕೇಡಿದು ನಿನ್ನ ದಾರೈದಿವರ ಸಲಹುವುದು || ಭಾವ
ಭೇದವನೊಬ್ಬ ಬಗೆಯದೆ | ಕಾವುದಲೆ ಮಗನೆಂದು ಬೆಸಸಿದ | ಳಾವಪರಿಯಲಿ ಮರೆಪೆನ್ನೆ ಮಾದ್ರೀಕು
ಮಾರಕರಾ ||೪೯|| ಎನಲು ಮೆಚ್ಚಿದನುಳಿದಭೀಮಾ | ಜನರ ಹರಣವನಿತ್ತು ನಿಜನಂ | ದನನನ
ಪ್ಪಿದನೊಲವಿನಲಿ ಯಮರಾಜನೈತಂದು || ತನುಜ ಸಾಕಿನ್ನಾಯ್ತು ನಿಮಗೇ | ವನನಿವಾಸವು ಬೀಳು
ಗೊಡು ಮುನಿ | ಜನವನಿನ್ನ ಜ್ಞಾತವಾಸಕೆ ಮನವಮಾಡೆಂದ ||೫೦|| ನೀವು ಪಾಂಡವರೆಂದು ನಿಮ್ಮ
ನೆ | ದಾವಮಾನವರೆಯದಿರಲಿ ಮ | ಹಾವಿಭವವಲಿ ಬೆಳಗುವದು ಬಳಿಕವನಿಮಂಡಲವ || ದೈವಬ
ಲ ನಿಮಗುಂಟು ಮೇಣಿ | ನ್ನಾವುದರಿದಲ್ಲೆಂದು ತನುಜನೆ | ನೋವಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಪಾಂ
ಡುನಂದನರ ||೫೧|| ಅರಣಿಯನು ತಂದಿತ್ತು ಧರಣೀ | ಸುರನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮುನಿಗಳನು ಭೂ |
ಸುರರ ಸಚಿವರ ಪರಿಕರರಥಾವ್ಯಾಧಿಮಂತ್ರಿಗಳ || ವರಸುಭದ್ರಾದೇವಿಪಾಂಚಾ | ಲರನು ದೃಷ್ಟ
ದೃಷ್ಟ ಮೊದಲಾ | ಗರೆ ನಿಜಾಪ್ತರನವರವರಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿದನು ||೫೨|| ಹು ನಮೋಜಯ
ಭಕ್ತರೆಘು ಸಂ | ಹರ ನಮೋಜಯ ಸಕಲಭುವನೇ | ಶ್ವರ ನಮೋಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ ವಿಷ್ಣು ವಾಮ
ನನೇ || ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಜಿಯ ಜಗ | ಭರಿತ ನಿರ್ಮಲರೂಪ ಜಯಜಯ | ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ರಾ
ಯಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣಾ ||೫೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೩೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತೈಮಹಿಮ ಗದಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧು
ಪಾನಪುಷ್ಪವಚಃಪಟ್ಟದಿ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಅರಣ್ಯಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

|| ಶ್ರೀರಸ್ತು. ||

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ವಿರಾಟಪರ್ವ.

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಕಾಯಿದರು ಸತ್ಯವನು ವನವಾ | ಸಾಯತವ ನೆರೆಗೆಲಿದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯರೋ
ಲೈಸಿದರು ಬಂದು ವಿರಾಟನಗಲಿಯಲಿ || ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲಮುನಿಜನ
ನೈಪಜನಂಗಳ | ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಭೂಮಿಪತಿ ಬಲವಂದು ಹುತವಪನ || ಮೈಲುಶಕುನದ ಚಾರುನಿನ

ದವೆ । ನಾಲಿಸುತ ಸೋದರರುಸಹಿತವೆ । ನಾಲಯವ ಹೊರವಂಟು ಸಾಲಿದರೊಂದುವಟಕುಜವೆ ॥
 ಬಂದು ವಟಕುಜದಡಿಯಲನಿಬರು । ನಿಂದು ದುರುಪದಿಸಹಿತ ಬಳಲಿಕೆ । ಬಿಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು
 ಚಿಂತಿಸಿ ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೬೦ ॥ ಹನ್ನೆರಡಬುದ ಸನ್ನೆದುವು । ಮುಂದಣನುಪಿಂಗೇನುಗತಿ ಬಳಿ ॥
 ಕೊಂದುವರ್ಷಾಜ್ಞಾ ತವಾಸಕ್ಕಾವತಾವೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಬಡಗಲವರದು ಮೂಡಣರಸುಗ । ಳೊಡೆಗೆಣೆಯ
 ರಾಗಹರು ತೆಂಕಣ । ಕಡೆಯವರು ಕಂಡಿಹರು ಕೆಲಬಲವವರು ಕೊಂಡೆಯರು ॥ ಪಡುವಣವರೆತಿಕ್ಕುಶ
 ರು ನಾವಿ । ಸ್ವಡಗರಲು ತೆರನಾವುದೆಂದನೆ । ನುಡಿದನರ್ಜನದೇವನವನೀಪತಿಗೆ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೬೨ ॥
 ಬಳಿತವನು ಹೊಕ್ಕಿರಿದು ಕೌರವ । ರೊಳಗೆ ಹಗೆಯಾಗಹನು ಕೀಚಕ । ಬಲ ಪಿರಾಟಂಗೆವನದಸೆಯಿಂ
 ಭಯವಿಹಿನವದು ॥ ಮುಳಿದು ಹೇಳಿಕೆಯಾದರವಿಸುತ । ಕಲಿತ್ರಿಗರ್ತಾದಿಗಳೆನಿಸಮಂ । ಹಳಿಕರನು
 ಕೈಕೊಳ್ಳದಾಳುವೆವರು ಪಶ್ಚಿಮವ ॥ ೬೩ ॥ ನೃಪತಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಮತ್ಸ್ಯಾ । ಭಿಷನ ನಗರಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲಿ
 ಸೈರಿಸಿ । ಕೃಪಣತನದಲಿ ನೂಕಬೇಹುದು ನುಡಿದವತ್ಸೇರವೆ ॥ ಗುಹಿತನುತಳವದುವುದಾಶ್ರಯ । ದೇವದೆ
 ಸೆಯನೆಂತಾನುಪಿ ನಿ । ಪ್ಲವೆಯೊಳೆಂತಾನೆಂಬೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೬೪ ॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ
 ಮತನೆ ಮತವೆನು । ಗಾವವೇಷದ ವಿವರ ನಿಮಗದ । ನೀವು ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಿನ್ನ
 ವಿಸೆ ॥ ನಾವು ಭೂಸುರವೇಷದಲಿ ಸಂ । ಭಾವಿತರು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾ । ಸಾವಲಂಬನ ಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾ
 ನ ತನಗೆಂದ ॥ ೬೫ ॥ ವಲನಂಬಬಿಧಾನದಲಿ ನೃಪ । ನಿಳಯವನು ಸಾರುವೆನು ತಾನೆಂ । ದುಲಿಯೆ
 ಮಾರಾತಿ ನುಡಿದ ವರನಾಟ್ಯವಿದವೇಷವನು ॥ ಫಲುಗುಣನು ಹಯಗೋನಿವಾಸ । ಸ್ಥಳವಿಳಾಸಿತರೆನ
 ಲು ಯಮಳರು । ಲಲನೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಸೈಲೇಂದ್ರವೇಷವನು ॥ ತೊಳಲಿದಿರಿ ಹನ್ನೆರಡುವರು
 ಪವು । ಹಳುವದಲಿ ಸೊಂಪಡಗ ಪರರೊಡ । ನುಳಿಗೇಲಸಮಾಳಿಗವಿದಂತ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಬಳಲಿ
 ದಿರಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಿಮ್ಮುವ । ನಳಲಿಸಿದನೆನ್ನಿಂದ ಪಾಸಿಗೆ । ಳೊಳರೆ ಭುವನದೊಳೆಂದು ಕುಂತೀಸೂನು
 ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೬೬ ॥ ಬಡಲ ಬಳಿನೆಳಲಿಂಗೆ ಗತಿ ಬೇ । ಪಡಿಸಿಹುದೈಸುಖದುಖವಿವು ನಿ । ಮೃಡಿಗಳಲಿ
 ತನುನಾಲ್ಕರಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ನೀನೆಮಗೆ ॥ ಅಡವಿಯೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಿಮ್ಮಡಿ । ಯೊಡವಿರಲು ನೀವಿಲ್ಲದಾ
 ಪುರ । ವೆಡವಿ ನಮಗಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೬೭ ॥ ತುಪ್ಪನಾದನು ನೃಪತಿಕೃತಪರಿ ।
 ತಿಪ್ಪಪಾಲನು ಜಗದೊಳೆತ್ತು । ತ್ವಷ್ಟುಚರಿತನು ತೆಂಕದನೆಗೆ ಸಹೋದರರುಸಹಿತ ॥ ದುಪ್ಪಮೃಗಗಳ
 ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ವೆ । ಸಿಪ್ಪಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಸುಜನರ । ರಿಪ್ಪವನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆತಂದರು ಸರಾಗದ
 ಲಿ ॥ ೬೮ ॥ ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರೋಪಕಂಠದ । ನಂದನದ ಕೆಲಕಡೆಯಲನಿಬರು । ನಿಂದು ನಾಲ್ಕುಕುದು
 ರುನೀಕ್ಷಿಸಿಳನಿಜೆನ್ನವಾಸದಲಿ ॥ ತಂದಚರ್ಮದಲಿಖಳಕ್ಕಿದುವೆ । ನೊಂದುಹಣನಾಕಾರದಲಿ ಬಿಗಿ । ದೊಂ
 ದುಬಿನ್ನಿಯೆವರೆದ ತುದಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಲೇರಿದರು ॥ ೬೯ ॥ ತೆಗೆಯದಿರಿ ನೀವೆಂದು ತುರುಗಾ । ಹಿಗಳನಂ
 ಜಿಸಿ ಧರ್ಮಸುತದೈಗು । ಯುಗವ ಮುಚ್ಚಿ ಸುರೇಂದ್ರಯಮವರುಣಾದಿಗಳಿಗೆರಗ ॥ ವಿಗಡನೀಕಲಿಭೀ
 ಮ ನೀಕ್ಯೆ । ದುಗಳನೇತಂಗೇಯದಿರಿ ಕೈ । ಮುಗಿದು ಬೇಡಿದನೆಂದು ಸುರರಿಗೆ ನುಡಿದನವನೀಶ ॥
 ಈವುದಾಬೇಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥಂ । ಗೀವುದೀಯಜ್ಞಾ ತವಾಸದೊ । ಳೇವಿಗಡಭೀಮಂಗೆ ಕೊಡದಿರಿಯೆನಲು
 ಖತಿಗೊಂಡು ॥ ನೀವು ಕುಂತಿಯಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ ನಾವು ದುರ್ಯೋಧನನವರು ತಿ ಪ್ನಾವುದಿದಕಂದನಿಲ

ಸುತನೊಡೊತ್ತಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೧೩|| ಸುರನಿಕರ ಕಾದಿರಲಿ ಮೇಣೀ | ಧರಣಿ ಕೊಡೆನೆಂದಿರಲಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುಲಗೆ
 ಧಾಳಿಯನಿಡುವೆನವರರ ಮೋರೆಗಳತಿವಿದು || ಉರುತರಾಸ್ತ್ರವನೊಯ್ಯೆನೆಂದ | ಬೃಹಸಿ ಮಾರುತಿ
 ನುಡಿಯೆ ತಮ್ಮನ | ಭರದ ಖತಿಯನು ನಿಲಿಸಿ ಸಂತ್ರಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೧೪|| ಅವಧಿ ಯೊಂದೇವ
 ರುಷ್ಕವಿದಲೊಳ | ಗೆವಗೆ ಸೈರಣೆಯುಂಟುನೀ ಮುನಿ | ದವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ ಸೈರಿಸಲರಿಯೆ ಮನ
 ಮುಳಿದು || ಅವನಿಯಲಿ ಹನ್ನರಡುವರುಷವು | ನವೆದುದುಂನಿಷ್ಟಲವಲಾ ಕೌ | ರವರಗೆತಿ ಲ್ಲಾಗಹುದು
 ನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಹೋಗಂದ ||೧೫|| ಹದುಳವಿಟ್ಟನು ಭೀಮನನು ನಿ | ಮೃದನು ಮತ್ಸ್ಯನ ಪುಲಗೆ ಯತಿ
 ವೇ | ಪದಲಿ ಬಂದನು ಹೊನ್ನ ಸಾರಿಯುಚೀಲಕಕ್ಷದಲಿ || ಇದಿರೊಳಾನತರಾಯ್ತು ಕಂಡವ | ರುದಿತ
 ತೇಜಃಪುಂಜದಲಿ ಸೊಂ | ಪೂದವಿ ಬರಲು ವಿರಾಟ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ ||೧೬|| ಇತ್ತ ಬಿಜ
 ಯಂಗೈಯಿ ಹಿರಿಯು | ದತ್ತಣಂದೈ-ತಂದಿರೈಯ | ತೃಪ್ತಮದ ವೇಷದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡು ಬ
 ದುಕೆದವು || ಚತ್ತಪಸು ಭೂಪಾಲ ಪಾಂಡವ | ರತ್ತ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು | ಇತ್ತ ಬಂದವು ಮು
 ನ್ನಿನೋಲಗವೆಂತುಸಿತಾಗ || ಕೆಟ್ಟದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪಾಂಡವ | ರುಟ್ಟ ಹೋದರು ನಾರಸೀರೆಯ | ನ
 ಟ್ಟಡವಿ ಮನೆಯಾಯ್ತು ರಾಜಾನ್ವಯದ ರಾಯುರಗೆ || ಬಿಟ್ಟರೆಮ್ಮನು ಜಠರಭರಣಕೆ | ನೆಟ್ಟನಾಶ್ರ
 ಯವಿಲ್ಲದಿರ ಕಂ | ಗಟ್ಟು ಬಂದವು ಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾನ ತನಗಂದ ||೧೭|| ಒಲಗಕೆ ಬಂದವಿಳರಾಯರ
 ಮೌಳಿಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಮಯೂಖನಿ | ವಾಳಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮೆರೆವುದಾತನ ಪಾದಪದ್ಮಯುಗ || ಕಾಲವಾ
 ವನನಾವಪರಯಲಿ | ಕೇಳುಮಾಡದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ನಾಳುಗೊಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯನಲೆ ಜನಮೇಜಯ
 ಕ್ಷಿತಿಪಾ ||೧೮|| ಆದುದೈ ನಿರ್ವಾಹ ಕಂಕಂ | ಗೊದುದಾಮತ್ಸ್ಯೇಶನಿಂದ ವಿ | ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ನಿಜ
 ವಾದಂತೆ ಇರುತಿರಲು || ಹೋದವಿತ್ತಲು ಕೆಲವುದಿನ ತನ | ಗಾದಸಾಹಾಯ್ಯದಲಿ ಲಪುಬಲ | ಭೇದಿ ಮಾ
 ರುತಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೨೦|| ಏನುಪರಿಣತೆ ನಿನಗೆ ಬಾಣಸಿ | ಯಾನು ಭೀಮನ
 ಮನೆಯವನು ಮ | ತ್ತೇನು ಭೂಜಬಲವರವನೆಗ್ಗದಮಲ್ಲವಿದೈಯಲಿ || ನೀನಧಿಕನೆಂದಾಸಮೀರನ |
 ಸೂನುವನು ಮೆನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತಲು | ಮಾನಸಧಿ ಮರುದಿವಸ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನಾಹೋಳಲ || ಸುರಪ
 ನರಸಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಸಿತ | ತುರಗನೆರೆವೆಣ್ಣಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯೇ | ಶ್ವರನ ಮಗಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸಂಗ
 ದಲಿ || ಇರಲು ಯಮಳರು ತುರಗಗೋವ್ರಜ | ಭರಣರಾದರು ಬಳಿಕ ಪಾಂಡವ | ರರಸಿಪಾಂಡವೊಲವಿ
 ನಲಿ ವೈರಾಟಪಟ್ಟಣವ ||೨೨|| ತರಣಿಗಂಜದೊಡೊಂದು ತಲೆಗಾ | ಯ್ದಿರಿಸಿದನೊ ಮರೆಯಾಗ ತಿಮಿ
 ರದ | ಹೊರಳಿಗಳನನೆ ಮುಡಿಗ ಮೋಹಿದವೇಣಿ ವಲ್ಲರಿಯಾ || ಹಿರಿದು ಸೈರಿಸಲಾರೆನೆಂದೊಡ | ನಿರಿ
 ಸಿದನೊ ಕೈರವವನಲೆಂ | ದರಂಕಂಗಳಧಾಳವೊಪ್ಪಿರ ಬಂದಳಬುಜಮುಖ ||೨೩|| ಮೊಲೆಯ ಮೇಲು
 ದು ಜಾಂ ಪಾಲದ | ರೆಳಿಮನರು ಕಂಗಳನ ಮಿಂಚಿನ | ಹಿಳುಕುನೆಡೆನಡೆಗಟ್ಟು ನಿಂದರು ಚಿತ್ತಪಿಹ್ವಲರು
 ತೆಳ್ಳಪ್ಪನರು ತಲೆದೋರಿ ತೋರಿದು | ದಲಗು ಮರುಮೊನೆಯೆನುತ ವಿಟ್ಟರಳ | ವಳಿಯೆ ನಡತರುತಿ
 ದಳಂಗನ ರಾಜವಿಧಿಯಲಿ ||೨೪|| ಎಲೆಲೆ ಮದನನಜವು ತೊತ್ತಳ | ದುಳಿದುದೋ ಕಾಮುಕರನನೆ
 ಗಾ | ವಳಿಯೊಳಗ ಗೂಲಾಯ್ತು ಗರುಷಕೆ ವಿಟವಿದೂಷಕರ || ಅಳುಕಿದರು ಮನುಮತನಗರುಡಿಯ |
 ಬಲುಮೆಗಾರರು ಬಂದೊಗ್ಗದ | ನಳನಮುಖ ಬಹುಜನದ ಮನಕೆಚ್ಚ ರಿಯನೊದವಿಸುತ ||೨೫|| ಜನ

ಬರಹೇಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೨|| ಕರೆಯಲೋಡನೈತಂದರಾಮ | ಲ್ಲರು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ ಸರ್ವಾ |
ಭರಣಭೂಷಿತಗಂಧಮಾಲಯ್ಯಂಬರವಿಲೇಪನು || ಕರಿಗರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿತೋ | ಹರೆಯೆನಲು ಜೀ
ಮೂತಮುಖ್ಯರು | ಕುರುಪತಿಯ ಬಳಿಗೈದು ಬೆಸನೇನೆಂದರವನಿಪನ ||೩|| ಮಲ್ಲಕೇಳೆ, ಜೀಮೂತ್ರಧರಣಿ
ಯೋ | ಕೆಲ್ಲಿ ಕುಂತೀತನುಜುಪ್ಪರೂ | ಒಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿ ದೇಶಗಳ ತಿರುಗಾಡಿಸೂಹೆಯಲಿ || ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಗೆ
ತಿಳಿದುಕಳುಹಿಸು | ಎಲ್ಲವೇತಕೆ ಹೋಗನಲು ಕರ | ಪಲ್ಲವವ ಮುಗಿವುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಜೀಮೂ
ತ ||೪|| ಜೀಯಪಾಂಡವರಿದ್ದ ತಾವನು | ಬಾಯಮಾತಲ್ಲರಸ | ಬೇಕು ಮ | ಹಾಯತದ ಕುಶಲದಲಿ ಬ
ಹುವಿಧದಿಂದಲೆಂದನಲು || ರಾಯನೆಂದನು ಜಟ್ಟಿಗರ ಕೂ | ಡಾಯತದಲೈದುವದು ಮಲ್ಲರ | ದಾಯದ
ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ತಿಳಿವುದು ಮಂತ್ರ ನಿನಗೆಂದ ||೫|| ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವರಿವೆನಂತಿರ | ಲಿನ್ನ ಪರಿಸಂಸರ್ಜೆ
ಕ್ರ ಮಲ್ಲರ | ಉನ್ನತದ ಸಾಹಸದ ಶೌರ್ಯವ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆನಲು || ನನ್ನಿಯಿಂದವೆ ನೋಡನುತ ಸಂ | ಪ
ನ್ನ ಶೌರ್ಯನು ವಿವರಿಸಿದ ನ | ತ್ಯುನ್ನತದ ಬಂಧುಗಳ ಭುಜಬಲದಿ-ರವನರಸಂಗೆ ||೬|| ಬಲ್ಲಹರುಕು
ಶಲದಲಿ ಕಾಳಗ | ದಲ್ಲಿ ನಿಜವಿಕ್ರಮರು ಮೇಗರೆ | ಯಲ್ಲ ಧರ್ಮಜ್ಞರು ಮಹಾಹವವೀರರವರೆನಲು ||
ಎಲ್ಲವೆದ್ದುದು ಜೀಯಕುರುಕುಲ | ಮಲ್ಲನೋಡೆನುತುಲಿದು ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಾಜೀಮೂತನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಪ
ರಾಕ್ರಮವ ||೭|| ಪುಂಡ್ರೇಕನ ಪಿಂಗಳಾಕ್ಷನ | ಚಂಡಬಲಜಗ ಜಟ್ಟಿರಣದು | ದ್ವಂಡಕೇಸಂ ವೀರ
ಬಾಹು ಮಹಾಮದೊನ್ನತದ || ಹಿಂಡುಗಲ ಕನುವುಗ್ರಕೇಶಿಪು | ಚಂಡಭೈರವರಾಹು ಕಲಿಭೇ | ರುಂ
ಡನೆಂಬತಿಬಲರ ತೋರಿದನಾನರಾಧಿಪಗೆ || ೮ || ಕದನಕರ್ಕಶ | ಕಾಲಭೈರವ | ಮಧುವನನ ನರಸಿಂಹ
ಘಾಟನ | ಸದೆದುಳ್ಳವನಾಗರಿಕ ಜಟ್ಟಿಗವೀರಭೇತಾಳ || ಗದೆ ವಿಭಾಂಡನ ದೈತ್ಯನರಸುರ | ಚದುರಚ
ಪಳರ ಬಲವನೊಬ್ಬನೆ | ಸದೆವವರನೈನೂರತೋರಿದನಾನರಾಧಿಪಗೆ ||೯|| ಒಬ್ಬನಾಲ್ಪಾವಿರವ ಕೊಂಬ
ವ | ನೊಬ್ಬ ನಗ್ಗ ಜವೆರಡ ಮೇಣ್ಮ | ತ್ತೊಬ್ಬ ನೂರರಬದಿಯನೊಡಗಿದ ನಾಮ್ಯಗಾಧಿಪನಾ || ಹೆ
ಬ್ಬಲಿಯನಾರೇಳಿಸೀಳಿದ | ನಿಬ್ಬರುಗಳೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಯೆ | ಬೊಬ್ಬಳಿಯ ನೋಡವಂತೆ ಕೊಂದ
ರು ಹಲವುಮಲ್ಲರನು ||೧೦|| ಉಡಿದನೊಬ್ಬನೆ ಗಜದದಾಡೆಯ | ಕೆಡಹಿದನು ಕೇಸರಿಯ ಬೀಳುವ | ಸಿಡಿ
ಲನೋ | ಲಾರ್ಭಡಿಸಿ ತೂಳುವನಿವನು ಪ್ರತಿಭಟನಾ || ಮಡಿದನಿವನೆಂದೆನಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೊಡ | ನೋಡನೆ ತಿವಿ
ವನು ಜೀಯಗಡ ಗಡ | ಬಡೆಯಮಾತಲ್ಲೆಂದನನುಪಮಮಲ್ಲಜೀಮೂತ ||೧೧|| ಹೊಡೆದು ಭುಜವನು
ಹೊಂಕರಿಸಿ ಕಿಡಿ | ಯಿಡುವಮಾಸೆಯ ತಿದ್ದು ತೊಲವಿನ | ಲಡಿಗಡಿಗೇಯಾರ್ಭಟಿಸಿ ನಿಂದಾಮಲ್ಲಜೀ
ಮೂತ || ನುಡಿ ನೈಪತಿ ಹದನೇನು ರಿಪುಗಳ | ಮಡುಹಿ ಬರಲೋ ಮೇಣು ಕೈಸರೆ | ವಿಡಿದು ತರಲೋ
ನಿಶ್ಚಯವನುಸುರಂದನಾಮಲ್ಲ ||೧೨|| ಈ ಪರಿಯ ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಮ್ಮಪು | ತಾಪವನು ವಿಸ್ತರಿಸ ಕು
ರುಕುಲ | ದೀಪನಃಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟು ಮಗುಳಂತೆಂದ ನವರೋಡನೆ || ವ್ಯಾಪಿಸುವದವನಿಯಲಿ ಮಲ್ಲರ ತೋ
ಪುಜಾಳಿಯ ಮೆರೆದು ಹೊಗಳಿಸಿ | ಯಾಪುರವಲೇ ತನ್ನ ಬಿರುದಾವಳಿಪರಾಕ್ರಮವ ||೧೩|| ಸುದ್ದಿಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಹೋದಪಾಂತವ | ರಿದ್ದರಾದೊಡೆ ಬೀಡುಗಲಹದ | ಯುದ್ಧ ಕೇಳದೆ ತಿರುಗಿಸುವದೊಬ್ಬನನು
ಕರಿಪುರಿಗೆ || ಉದ್ಧುರುಟತನ ಬೇಡ ಮಲ್ಲರ | ಗೆದ್ದು ನಿವಾರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ | ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ನಮ್ಮೊ
ಳುಂಟೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೪|| ತರಿಸಿದನು ಹೊಂದೊಡವ ರತ್ನಾ | ಭರಣಮೊವ್ವನತೋಳ

ಭಾಪುರಿ | ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವಬಿರುದಿನ ಕಡೆಯಸರಸ್ವತಿಯ || ಕೊಲಳ ಹಾರದ ವಜ್ರಮಾಣಿಕ | ದು
 ರುಗದತ್ತಿ ದಚೀನಚೀನಾಂ | ಬರವನಿತ್ತು ಪಚಲಸಿದನು ಕಲಿಮಲ್ಲಸಂತತಿಯ ||೧೫|| ಚಂದನದ ಕುಂ
 ಕುಮದ ಕತ್ತುರ | ಯಿಂದಲನುಲೇವನಜವಾಹಿಸು | ಗಂಧಕಪ್ಪುರವಿಳಯವ ನಾರಾಮಫಲಗಳನು ||
 ಅಂದವಂಗಲ್ಲವನು ಕೊಡಿಸಲು | ಯಂದು ದಿನಪರು ಪಡಿಯೆಯೆನಲಾ | ನಂದೆದಿಂ ನಿಂದಿದರು ನೇ
 ಮವನಿತ್ತು ಹೋಗಂದ ||೧೬|| ಹೊಡೆಸಿದರು ಭೇರಗಳತಂಬಟ | ವೆಡಬಲದ ಡೌಡೆಗಳ ಮಿಗೆ ಬೊ ಬಿಬ್ಬಿಡು
 ವನಿಸ್ಸಾಳದ ಮಹಾರವರಾಯಗಡಿಬಿಡಿಯಾ || ಘುಡುಘುಡುಸ್ವರವೆಸೆಯಲಂಬರ | ವೊಡೆದುದೋಯೆಂ
 ಬಂತ ನಗರವ | ನೊಡನೆ ಹೊರವಂತರು ನೃಪಾಲನ ಮಲ್ಲಸಂದೋಹ ||೧೭|| ಸುರನದಿಯನು ತ್ತರಿಸಿ
 ನಾನಾ | ಪಂಯ ದೇಶವ ಹೊಕ್ಕು ಗೋದಾ | ವಂಯ ತೀರದಪಟ್ಟಣವ ಶೋಧಿಸುತಪಯಣದಲಿ || ಬ
 ರುತಲಂತಾತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯ ರಾಡ್ಯಾಂತದೊಳು ಮಿಗೆ | ಸಲಿಸುತ ಜೀಮೂತ ನಡೆದನು ವೆ
 ಳ್ಲವನವೆಂಟ ||೧೮|| ಬಂದನೀಪು ಹಲವುಯೋಜನ | ದಿಂದಲೊಂಬನರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮುದ | ದಿಂದ ಮ
 ಲಗರಲೊಬ್ಬ ಮಲ್ಲನು ಬದು ಕನಸಿನಲಿ || ಬಂದುಬದಕೋವೃತ್ಯ ಹಾಹಾ | ಯೆಂದು ನಿದ್ರೆಯನುಳಿ
 ದು ಹುಗೂಳ | ಯಂದು ಮಲ್ಲರು ಗಜದಜಿನ ಜೀಮೂತನಂತಂದ ||೧೯|| ಏನಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಕರೆಯ
 ವ | ನೇನ ಕುಡನು ಕನಸಿನಲಿ ತಾ | ನೇನನೆಂದನು ರಹವನೆನುತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ || ಮೌನದಲಿ
 ಮುಳುಗಿದರು ತಂದರು | ಹೀನಹೃದಯನಂದನವನು ಮ | ನೊನ್ನರಾಗವನುಳಿದು ಕನಸಿನ ಭಯವು
 ದಿಟವೆಂದು ||೨೦|| ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲವೃತ್ಯವಿ | ನೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬ ಮಲ್ಲರಾಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕೊಡನೆ
 ಸಂಹುಸುವುದನಾಕಂಡ || ಹೇಳಲೊಬ್ಬನು ವಳಯಬೇಕೆ | ದೋಲಗಿಸಿದವಲಾ ಯೆಸೆವಕ | ಟ್ವಾಳುಗ
 ಳ ಬಲ್ಲಹನೆಯೆಂದನು ಮಲ್ಲನೊಡೆಯಂಗ ||೨೧|| ಕಾಲಗತಿ ಯೆಂತಿಹುದೊ ರಿಪುಗಳು | ಶೀಲಪುಂಗ
 ವರೆಂದು ನುಡಿವರು | ಯಾಳಗಪಡಿಯವಹುದು ಗೋದಾ ತರುಗೆ ಲೇಸೆನಲು || ಕೇಳುತಾಜೀಮೂತ
 ಮಲ್ಲನು | ಹೇಳುಹೇಳಿನೂನು ಮೃತ್ಯುಚ | ಧೂಳಿದು ಕೊಂದುದೇ ಸಟೆಯೆನುತ ನಡೆಗೊಂ
 ಡ ||೨೨|| ಹಲವುಪಯಣದಮೇಲ ಮತ್ಸ್ಯನ | ಹೂಳಿದು ಮೈತಂದು ಭಟ್ಟರ | ಕಳುಹಿದನು ಪು
 ರದರಸಗೆಮ್ಮಯ ಪುರವನರುಹೆನಲು || ನಲವು ಮಿಗಲ್ಕೆ ಮ ಕೋಟಾ | ವಳಯ ಹೊಕ್ಕನು ದೂತ
 ರಿಗೆ ತಾ | ತಳುಹಿದನು ಕರದೊಯ್ದರವರನು ರಾಜವ ||೨೩|| ಬಂದು ಕಂಡು ವಿರಾಟರಾಯ
 ಗೆ | ನಿಂದುಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮಲ್ಲರ | ಬೃಂದ ಪುರದಾಹುತ ವಿಟ್ಟದ ಹೇಳಿದನು ನೃಪಗೆ || ಮುಂ
 ದೆ ಕಳುಹಿದರೆನಲು ನೃಪ ತಾ | ನೆಂದನಾದಾ | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ
 ಪಾಲನೋಲಗಕೆ ||೨೪|| ಕರವ ಮುಗಿದಾದಾ | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ
 ಲು ತಿರುಗಿದನು ಭಟ್ಟನುಸಹಿತ ವಹುಲದಲಿ || ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ
 ಪಾಲನೆಮ್ಮನು | ಕರಯಕಳುಹಿದ ನಂದೊಡವು | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ ||೨೫|| ಪರಿಪರಿಯಶೃಂಗಾ
 ರದಲಿ ಮ | ಲ್ಲರುಗಳೆಳಲು ಮುಂದೆನಾದಿಸ | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ ||೨೬|| ಪರಿಪರಿಯಶೃಂಗಾ
 ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಸಭೆಗೊಡ | ನಿರದೆ ನಡೆಯಲು ಮತ್ಸ್ಯನು | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ ||೨೭|| ಸಿರಿಯೋಲಗವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿ
 ದನು ಸರಾಗದಲಿ ||೨೮|| ಉರವಣಿಸಿ ಮುಂದೆನಾದಿಸ | ಕುಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ ||೨೯|| ಬೃರುಗಳೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ತಾಳಿಯ | ವರ

ಮಣಿಗಳಿಂದಸೆವ ಭೂಮಿಪತಿಗೆ ಜೀವೂತ||ಶಿರವ ಬಾಗುತ ನಿಂದಿರಲು ಮಲ್ಲರುಗಳೆಲ್ಲರು ಕೈಯಮು
ಗಯ | ಲ್ಲರಸ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಮಹಾಸಂತ್ಯೋಷಚಿತ್ತದಲಿ||೨೭||ಬಂದಕಾರಿಯು ಪೇನೆನಲು ನಗು | ತೆಂ
ದನಾಜೀವೂತಮಲ್ಲರ | ವೃಂದಸಹಿತಲೆ ತಿರುಗ ದೇಶದಮೇಲೆ ಕಾಳಗಕೆ ||ನಿಂದು ಜೈಸಿದು ಮಲ್ಲರನು
ಮೈತ್ರತಂದು ನಿಮ್ಮಯುಪುರಂ ಮತ್ತಿ||ಲ್ಲಿಂದಗಮಿಸುವೆನೆಲದಾವನ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮಗೇಂದ||೨೮|| ಇಂದು
ವಂಶದಲಿಕ್ಕರಾಯರ | ವೃಂದದೊಳಗಾನಹುಷಪುತ್ರರು | ಸಂದರಾಮಾಲೆಯಲಿ ಬಳಿಕಾಶಂತನೇಶ್ವರ
ಗೆ || ನಂದನನು ಬನಿಸಲ್ಕೆಯುವಗಂ | ನಂಧನೃಪ ಜನಿಸಿದನುಆತನ | ನಂದನನು ಕುರುರಾಯನಾತನ
ಮಲ್ಲರಾವೆಂದ || ಕೇಳಿದನು ಕಾಯವ ಸುತನ | ದೇಳಿಗೆಯಲಿಂತೆಂದ ನಮ್ಮಲಿ | ಕಾಳಗವೆ ವರಜ್ಞ
ಗಳಾಯುಹರವಿನೂದವಲಾ || ಇನ್ನಿವ್ವಿಡಿಕೆಗೆ ಕದನಕೆ | ನಾಳೆ ಕರಸುವನೆಂದು ಭೂಪತಿ | ಹೇ
ಳಿದನು ಚರಂಗೆ ಪಡಿಪಾನಗಳ ಕೂಡಿಸಂದು ||೩೦||ಮಲ್ಲರನು ಕಳುಹಿಸಿದನೊಡನೆ | ದಲ್ಲಿ ಕಂಕನ ಮು
ಖವನಿಕ್ಷಿಸಿ | ಬಲ್ಲಿದನ ಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದನಿದಕ್ಕ ಹದನೇನು || ಇಲ್ಲಿಯವರೊಡನಾನಲಾಪವ | ಲ್ಲವೆನೆ
ಲಿಂತಂದನಾಭೂ | ವಲ್ಲಭನು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಕರಸು ನಿಮ್ಮಯ ಮಲ್ಲರನು
ಸಂ | ಗರವ ಜಯಿಸಲಿ ಜಯಿಸಬರಲಾ | ಪಯ ಬಿಡುವರೆ ರಾಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ವಹಿಸಿದು || ೩೨ ||
ಸೆನಲು ಕಳುಹಿದನು ದೂತರ | ನಿರದೆ ಬಂದುದು ಡಾಡೆಜಾಗಟೆ | ಮೊರೆಯೆ ಬಿರುದಿನ ಭಟ್ಟರುಲಿ
ಯಲು ಮತ್ಸ್ಯನೋಲಗಕೆ ||೩೩||ತುಳುವತುಂಬರನಾಗನಾದಳ | ಮಳಿಗಮುಖ್ಯರು ಬಂದು ಸಭೆಯಲಿ
ನಲಿದು ಮಿಗ ಗರ್ಜಿಸಿತು ರಾಯನ ಮುಂದೆ ಕಲಕೆಲರು || ಭಲದೊಳಗೆ ಬಲದೊಳಗೆ ಮಲ್ಲರ | ಬ
ಳಗಗಂಡನು ತಾನು ಹೇಳೆಂ | ಬುಲಹುಗಳ ಸಂತ್ರಿಸಿ ನಗುತ ಪಿರಾಟನಿಂತೆಂದ ||೩೪|| ಕಳುಹಿಸಿದನಿಭ
ಪುರಯ ನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕಕೌರವಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕೆ | ಹೊಳಲಿಗೈದಲು ನಿಮ್ಮ ಕರಸಿದವೆನಲು ತಮತಮ
ಗೆ || ನಲಿದು ಹರುಷದಲಂದು ಬಾಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಮುಷ್ಟಿಯ ಜಡಿದು ಕದನ | ಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಕಳುಹಿದರು
ದೂತರ ಮಲ್ಲರಿದ್ದಡೆಗೆ ||೩೫|| ಚರರು ಕಳುಹಲು ಬಂದರೆವದಿರ | ಕರೆದು ತಿರುಹಿದರಾಕ್ಷಣದಲಾರೆ |
ಹಿರದು ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದರೇನೆ ಪೇಳುವೆನು || ಕರಿಯಮೋಹರದೆಗೆದವೊಲು ಬಂ | ದುರವಣಿ
ಸಿ ನಡತಂದು ನೃಪಮಂ | ದಿರವ ಹೊಗಳದ ಕಂಡು ಹಿರದು ವಿರಾಟ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಬರಲು ಯವ
ರಿದಿರಾಗ ಬಂದರು | ಕರವ ಧರಣಿಯಲುಬ್ಬಿ ಮಿಗಯ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಭುಜವನು ಹೊಯ್ದು ನಿಂದೊಡ
ಕಂಡು ಖಾತಿಯಲಿ || ಧುರುವ ಜೈಸಿದರಾದಂವದಿರ | ಶಿರವ ಚಂಡಾಡುವೆನನುತ ಮೋ | ಹರಿಸಿ ಕಿ
ಡಿಡಿವೋಗಿ ಸಿಂಧುರಮಲ್ಲ ಮಾರಾಂತ ||೩೬|| ಅಳವಿಯಲಿ ಬಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ಹಳಚಿದರು
ಜೆರೆಸಾರ ಮುಷ್ಟಿಯ | ಬಲಿದು ಪುಟನೆಗೆದದ್ದು ಹಿಡಿದನು ತಿವಿದು ಸಿಂಧುರನ || ಅಳುಕದವನಾಭು
ಜದ ಸತ್ವದಿ | ಬಳಲಿ ಸಿಂಧುರ ತುಡುಕ ನಲಕ | ಪ್ಪಳಿಸೆ ಶಿರ ಶತಚೂರ್ಣವಾದುದು ಬದಂತಾಸ್ಥಾ
ನ ||೩೭|| ಮಡದಿನವ ಶವದಗದು ರಣಿವ | ಗಡಿಸಲಾಚ್ಛಂದಂತಮಲ್ಲನು | ಜಡಿದು ಹಳಚಿದ ನೊಂ
ದು ಸಿಂಧುರನವನಬಲಾಶಿರವ || ಮಡಮುಂದು ಕಿತ್ತಿಟ್ಟು ಡಾಡೆಯ | ಹೊಡೆಯೆನಲು ಝಂಕು
ದ್ದು ಕುಟ್ಟಲು | ನಡುಗಿತಾಯಾಸ್ಥಾನಮಲೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾ||೩೮|| ಮುಡಹ ಚಪ್ಪಿಸುತ್ತ
ದಳದಳ | ಜಡವನುಕ್ಕನಕೊಡಲಿಯನು ಯವ | ಗಡೆಯನಾರನುತರೆಗದನು ಸಿಂಧುರನ ವಸ್ತ್ರಕವ ||
ಕೆಡದನವ ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುತ | ಹೊಡಕರಿಸಿಕೊಂಡಿವನ ಶಿರವನು | ಮಡದಲೆರಗಲುಸಿಡಿದವಾಳಿಗಳ

ವನಿಗೊರಗಿದನು ||೩೯|| ಯೆದ್ದನವ ಬೋಬ್ಬಿರಿದು ಸಿಂಧುರ | ಗೆದ್ದಗರ್ವವನುಗುಳಿನುತಲು | ಬೈದ್ದು
ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ಮಲ್ಲಹೋಲಿಕೆಗೆ || ಭದ್ರಗಜಕೈಯಿಕ್ಕಿದವೊಲಾರೆ | ಯೆದ್ದು ಸಿಂಧುರ
ತರಹುಸಿ ಮೇ | ಲೆದ್ದು ಬರಸೆಳೆದೊಡೆದು ಕುಸಿದತ್ತಿದನು ಮುಪ್ಪಿಯಲಿ ||೪೦|| ಎರಗಿದನು ತಲೆ
ಬಿರಿಯಲಾಮು | ಕ್ಕುರಿಕಿ ಶೋಣಿತಧಾರೆ ಬಾಯಿಂ | ದೊರತೆಯಿಡೆ ಪೈಮರೆದು ತುಂಬುರ ಕಳನ
ಮಧ್ಯದಲಿ || ಬರಗಿದನು ಕಂಡುಳಿದಮಲ್ಲರು | ಧುರಕೆ ಮಿಸುಕದೆ ಮುಸುಕುದಲೆಯಲಿ | ಸರಿವವರನ್ನ
ಪನಂದು ದುಗುಡವ ಹೊತ್ತು ಬೆರಗಾದ ||೪೧|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುಳಿದಮಲ್ಲರ | ಹವಣರಿದು ಸಿಂಧು
ರನು ತನ್ನೊಳು | ಬವರವನು ಬೈಸು ವೊಡೆ ತಾವೈಗದಲಿ ಬರಲೆಂದು || ಕವಿದು ಹಳಚಲು ಜೋಡಿ
ಸಲು ಯವ | ನಿಮಿಷದಲಿ ಯನಿಬರನು ಬಳಿಕಾ | ಜವಳಿಯಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕಂಡರಸ ಮಾಣಿಸಿದ
||೪೨|| ಧುರವ ಬೈಸಿದಿರಿಂದು ಯುದ್ಧಕೆ | ಕರೆಸುವೆನು ಸಾಕೆನುತ ವರಕ | ಪುರದವೀಳೆಯವಿತ್ತವರ
ಬೀಡಿಕೆಗೆ ಬೀಳ್ಳೊಟ್ಟು || ಅರಸ ಮರುಳ್ಳೆ ಮನ್ನಿಸದೆ ಸಂ | ಗರಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟಿಯಕಟಾ | ಮರ
ಣವುಳಿದುಗಾಯಿತೆಂದನು ನಗುತ ಕಂಕಮುನಿ || ಬವರವನು ಮನ್ನಿಸಲುಬೇಕೆಂ | ದವನಿಪತಿ ನೆರೆ
ನುಡಿದ ಮಲ್ಲರ | ನಿವಹವೈತಹುದೆಂದು ನೇಮವನಿತ್ತುದೊಳಿತಾಯ್ತು || ಅವರು ಬಂದೊಡೆ ಸಾಳೆ ಮಾ
ಡುವ | ಹವಣದಾವುದು ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಹೇ | ಳುವೆನುನಿನಗನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗೆಲಾಗ್ಯಯಹಮನೋರಥವ||೪೪||
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿನ್ನಬಾಣಸಿ | ನವನು ಪೂರ್ವದಿ ಭೀಮಸೇನನ | ಭವನದಲಿ ಬಲುಮಲ್ಲವಿದ್ಯವ ಸಾ
ಧಿಸಿದನವನು || ಪವನಸುತನಿಂ ಬಲುಮೆ ಯಿವನೊಳ | ಗವನು ತಿಳುಪಿಸಿಕೊಂಬನೀತನ | ಹವಣನಾ
ಕಂಡಂವೆ ಕರೆಸಿನ್ನೆಂದನಾಕಂಕ ||೪೫|| ಬಲ್ಲೆನಾತನ ಕೈಗುಣಕ ಸರಿ | ಯಿಲ್ಲ ಸುಭಟರೊಳುಳಿದಸಾ
ಹಸ | ಮಲ್ಲನಿವರೊಳಗೆರಿವ ಪವನಜ ಮಲ್ಲಕೌಶಲವ || ಅಲ್ಲವೆಂದೆನೆ ನೃಪತಿ ತಾತ | ಪ್ಪಲ್ಲ ಜೈಸಲಿ
ಮೇಣು ಸೋಲಲಿ | ಬಲ್ಲೆ ನಾನಂಜದಿರು ಬೇಗದಿ ಕರೆಸು ನೀನೆಂದ ||೪೬|| ಎಲೆಮಹಿ(ಸುರಯಿವಿವೇ
ಕವ | ಬಳಸುವೆನೆ ನೀನರಿಯದಿದ್ದೊಡೆ | ತಿಳಿದೆನೊನ್ನೆಲ್ಲವನು ಸಂಹರಿಸುವನು ಸಿಂಧುರನು || ಉಳಿದ
ವರ ಗಣಿಸುವನೆ ತಾ ಹಿಂ | ದಳಿದವರ ಬಲರೆಂದು ಬಡವನ | ಕೊಲಿಸದಿರುಯೆನೆ ಕರೆಸುತ್ತೀರುವೆನವ
ನೆ ಸಾಹಸವ ||೪೭|| ಎನಲು ಹರುಷಿತನಾಗಿ ದುಗುಡವ | ನೆನುಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆಂದನಿಂದೊ | ಮ್ಮಿನಲಿ
ಸೋಲೊಪಯಿಸಗೇಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಸಾರಿದನು || ನಿನಗೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯೆನೆ ವರ | ಮುನಿಪನೆಂದನು
ಲೇಸು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವೆನಗೆ ತಾಗಲಿ ಕರೆಸೆನಲು ಕರೆಸಿದನು ಪವನಜನ ||೪೮|| ಮುರಿದಮೀಸೆಯಹೊ
ದರದಲೆ ಕೆಂ | ಪೊರೆದಕಂಗಳ ಹೊಗರುಮೋರೆಯ | ತುರುಗದೇರನ ರೋಮಪುಳಕದ ಹುರಿಯಹು |
ಬ್ಬಗಳ || ಹೊರೆದದೇಹದ ರೌದ್ರನುಯನಿ | ಪ್ಪುರಗುಣದ ದೇವಿಗಲಹಕೆ | ಯುರವಣಿಪಮನವುಳ್ಳ
ಭೀಮನು ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೪೯|| ಬರವ ಕಾಣುಂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನುಪ | ಚರಿಸಿ ಭೀಮಂಗೆಂದನೀಸಂ
ಗರವ ಜಯಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮಮಲ್ಲರು ವುತ್ಸಾಗಾಯಿಗಳ || ಮೊರೆ ಬಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲವಿದ್ಯವ | ನರಿತಿಹೈ ನೀ
ನೆಂದು ಮುನಿಯೆನೆ | ಕರೆಸಿದೆವು ನಿನ್ನವನು ನಿನ್ನೊಪ್ಪಣೆ ||೫೦|| ಎನಲು ಕಿರುನೆಗೆ ಮಿನು
ಗೆ ಮುನಿದಲಿ | ಯನಿಬಜನು ಮಗುಳೆಂದನೆತಕೆ || ಪೆ ಸತ್ತೊಡೆನಗದು ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ
ವಲೆ || ಅನುವರವ ಬೈಸಿದೊಡೆ ನೀವೆಂ | ದನಿತುನುಯಿ ಪುತ್ರರಾಯಿಗ | ಳೆನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣ

ಸಾಕೆಂದನಿಲಜನು ನುಡಿದ ||೫೧|| ಪ್ರಾಣದತಿಶಯವೇನು ಮಿಗೆ ಸಂ | ಗ್ರಾಣಿಸುವುದಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾ
ನೇ | ಕಾಣೆ ಕಾಣುವೆನವರಜವೆಂದನಿಲಕಡೆಯನೆಲ್ಲ || ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಕರೆಸೆನಲು ಮಲ್ಲ | ಶ್ರೇಣಿಯನು
ಕರೆಸಿದನು ಮಲ್ಲರ | ಕಾಣದಾಸಿಂಧೂರನಿಂತೆಂದನು ನರಾಧಿಪಗೆ ||೫೨|| ನರಪತಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸು ನಿ
ನ್ನಿನ | ಪರಿಯ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಯವಂತರ | ಕರೆಸೆನಲು ಪವನಜನ ತೋರಿದರೊಡನೆ ಗಹಗಹಿಸಿ || ಕಿರು
ಕುಳಿಗನಿವನೆಂದೊಡದಟು | ಪರಿಸಿ ಪುಟನೆಗದ್ದೆ ತಿವಿಯಲು | ಮೆರೆದು ಕೊನರುವಕೋಪದಿಂ ತಾ
ಮಸಗ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟ ||೫೩|| ಏಟ್ಟನಹೆ ಬಾಣಸಿನಮನೆಯಲಿ | ಕಟ್ಟಳಿಲ್ಲದಕೂಳ ತಿಂದುರೆ | ಹೊಟ್ಟೆ
ಯನು ನೆರೆ ಬೆಳಸಿ ದೇಹದಲಾಬ್ಬಿಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದೊಡಗಲೆದೆ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳಕೂಡ
ಕಟ ಮರುರೇ | ಬಿಟ್ಟನೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗು ನಿನಗಳಿವಿಲ್ಲ ಹೋಗಿಂದ ||೫೪|| ಆಗಲದಕೇನೊಮ್ಮೆ ಮ
ಲ್ಲೋ | ದೋಗವನು ನಾಡ್ವಾಳ್ವವದನಿ | ನ್ನೀಗ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಗಹಗಹಿಸುವುದು ನೀತವಲಾ ||
ಮೇಗರಿಯದಾಬ್ಬಿನಲಿ ನೆಕ್ಕೊಡ | ಹೋಗಬಿಡುವೆನೆ ಸೋಲದಲಿ ಹೆರೆ | ಸಾಗುವೆನೆ ಯೆನ್ನೊಡನೆ ಸೆ
ಣಸೆಂದನಿಲಜನು ನುಡಿದ ||೫೫|| ಎಲವೊಬಾಣಸಿ ಯೆನ್ನೊಡನೆ ಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿ ಸಮರವ ತೊಡಕಿ
ದೊಡೆ ನಿ | ಟ್ಟಿಲುವ ಮುಲವೆನು ಯೆನುತ ಸಿಂಧುರ ಗಾಡಗರ್ವದಲಿ || ಹಳಚಿದನು ಖತಿಯೇರೆ ಬಾ
ಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ತಿವಿಯಲು ಭೀಮ ನಗುತೆದ | ಕಳುಕದಿರೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಸಿಂಧುರ ಹೊಕ್ಕನುರವಣಿಸಿ ||೫೬||
ಎರಗದೊಡೆ ಕರಘಾತದುರುಬೆಯ | ಧರಿಸಿ ನಿಮಿಪದಿ ಸಿಂಧುರನ ಸರ | ಸರನೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕ್ತುಕ್ಕು
ರಿಸಿದನು ಭೂಮಿಯಲಿ || ನಿರಿನಿಟಲುನಿಟಲೆಂದು ನಿಟ್ಟಿಲು | ಮುರಿಯೆ ಶೋಣಿತವಾರಿ ಬಾಯೋಳ |
ಗೊರೆತೆಯಿಡೆ ಯೊರಗದನು ಸಿಂಧುರ ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೫೭|| ಎದ್ದನಾಗಜಸಿಂಗಬಾಣಸಿ | ದೊಡ್ಡ
ಗೊಳಿನ ಮೈಸಿರಿಯ ಬಲು | ಬಿದ್ದಿ ನಕ್ಕಿನಭೂತಪವಮಾನಜನ ಕಿಬ್ಬದಿಯಾ || ಗುದ್ದಿದೊಡಕಲಿಭೀಮ
ನದಕು | ಬೈದ್ದು ಗೋಣನು ತಿರುಹಿ ಬಸುರೊಳ | ಗದ್ದಯಿಸಿ ಯರೆದರೆದು ಕಾಲಲಿ ತಿಕ್ಕಿದನು ಭೀ
ಮ ||೫೮|| ಖತಿಯೊಳುರಿದೆಗೆದ್ದು ಪಿಂಗಲಿ | ಯತಿಶಯದಕುಶಲದಲಿ ಕಲಿಭೂ | ಪತಿಯೆ ಚಿತ್ತೈ
ಸೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತಕ್ಕೆಯಲಿ || ಧೃತಿಗೆದದೆ ಹೋರಿದರು ಸಾಧಕ | ದತಿಶಯದ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ
ಜಾಣಿನ | ಮತಿ ಮೆರೆದು ಮಂಡಿಸಿರೆ ಮಲ್ಲನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲಿ ||೫೯|| ಕಂಡು ಪವನಜ ತುಡುಕಿ ಮಿ
ಗೆ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಮಲ್ಲನ | ಜೊಂಡೆಗರುಳೊಡೆಸೂಸೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ||
ಇಂಡಮಿದುಳಿನ ಹೊನಲಿನಲಿ ಕಟ | ಖಂಡಶೋಣಿತವಾರಿಯೊಳು ಮಿಗೆ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದೊರಗದನು
ಪಿಂಗಳಿ ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೬೦|| ಏಟ್ಟನಹೆ ಬಾಣಸಿಗ ಸವಿಯೊಳ | ಗಟ್ಟಕೂಳನು ತಿಂದು ದೇಹ
ದೊ | ಕಟ್ಟಿಯಲಿ ತಿರವಿರಲಹಂಕಾರದಲಿ ನೀನೆಂದು || ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಜೀಮೂತಮಲ್ಲನು | ಕಟ್ಟಳವಿಗೈ
ದಿದನು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತಕ್ಕೆಯ ಮಲ್ಲಗಾಳಗಕೆ ||೬೧|| ಪ್ರಸರದ ಬಲು ಬಂಧ
ಧಕ್ಕಡ | ವಾಸುಗಿಯ ಮೇಲವದ ವರಸ | ಕ್ಷೀಣಮಾರುತಿಕದನಕ್ರವಡಿಯಿಂದ ಮಿಗೆಲೆನಲು || ಈಸು
ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಯಿಂದನೆ | ರೋಪದಲಿ ಜೀಮೂತಭೀಮನ | ಗಾಸಿಯಲಿ ಸಭೆ ಬೆದರಿ ನಿಂದುದು ನೈಪತಿ
ನೈಪರಿರಲು || ಅದಿರಿತಂಪ್ರಿಗೆ ಭೂಮಿ ದಿಕ್ಕರಿ | ಯೊದರಿತಹಿಪತಿಯಳುಕೆ ಕೂರ್ವನು | ಬೆದರಿ ಬಿ
ದ್ದನು ಭೀಮ ಜೀಮೂತಕರ ಪದಹತಿಗೆ || ಹೆದರಿ ಚಲಿಸಿತು ರಾಜಸಭೆ ನೆರೆ | ಹದುಳಿಪುದೆ ಪುರವನ

ವು ಹೇಳೆನೆ | ಕದನಗಲಿಗಳು ತಿವಿವಸೂಳುಗಳಿಂದ ಭಯವಾಯ್ತು ||೬೩|| ಅದ್ದಿದವು ಬದಿಯೊಳಗೆ
ಭೀಮನ | ಗುದ್ದುಗಳು ಜೀಮೂತಮಲ್ಲನ | ವುದ್ದುರುಟು ಬಯಲಾಯ್ತು ಹಾಬತು ಕುರುಪತಿಯ
ಮಂತ್ರ || ಹೊದ್ದಿದನು ಭೂಮಿಯನು ಮೈಮರೆ | ದೊದ್ದುಕೊಳುತಲೆ ಚಲಿಸಿ ಕಳನೊಳು | ಬಿದ್ದು
ಹೊರಳಲು ಬಂದು ಕುಣಿದನು ಖಳನ ವಕ್ಷದಲಿ ||೬೪|| ಮೆಟ್ಟಿ ಸರನ್ನೆ ಸೀಳಿ ನೆರೆ ಕರೆ | ಯಟ್ಟಿ ಹಾ
ಯ್ದನು ಹೊಯ್ದು ಭರದಲಿ | ನಿಟ್ಟಿಲುವು ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಕಂಡನು ಮನೆಯೊಳಾಯಮಸಾ || ಛಿಟ್ಟಿ
ರಾದೊಡೆ ಕವಿಯಿನಲು ಮತಿ | ಗೆಟ್ಟಿ ತವತಮಗಲ್ಲ ಭೀಮನ | ದಟ್ಟಿಸುತ ಮುತ್ತಿದರು ವಜ್ರದ
ಮುಷ್ಟಿಗಳ ಜಡಿದು ||೬೫|| ಕಂಡು ಪವನಜ ಗಹಗಹಿಸಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ತುಳಿದನು ಯೆಡಬಲದೊ
ಳುರೆ | ಹಿಂಡುಜಟ್ಟಿಗಳನುವ ಚಿಗಿಚಿಗಿಯಾಗೆ ಸಭೆ ಹೇಸೆ || ದೊಂಡೆಗರುಳೊಡೆಸೂಸೆ ರಣದೊಳು |
ದಿಂಡುಗೆಡೆದರು ಬಂದ ಮಲ್ಲರು | ಕಂಡುದೈ ಭಾನುಜನ ಪಟ್ಟಣಕಂದು ಯೈನೂರು ||೬೬|| ಮೆ
ಚ್ಚಿದನು ಭೂಪಾಲ ವಲಲನ | ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಮುನಿಯೊಳ | ಗೆಚ್ಚಲಿಸಿದನು ಲೇಖವಾಡಿ
ದೆ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ || ಕಿಚ್ಚು ನಂದಿದತೆರನವೊಲು ಮ | ಹೊಚ್ಚವಕೆ ಮಿಗಲಾಯ್ತು ಪೊತ್ತರೆ |
ನಿಚ್ಚೆಟದ ಸಾಹಸಿಕ ನೀನೆಂದುಲಿದನಾಮತ್ಸ್ಯ ||೬೭|| ಹರೆದುದೋಲಗ ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿ | ಕರೆಸಿ
ಚರರನು ಸಭೆಯನೆಂದಿನ | ಪರಿಯಮಾಡೆಂದಿತ್ತು ನೇಮವ ಕಂಕನನು ಕಳುಹಿ || ಮರುತಜನ ಬೀ
ಳ್ಳೊಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನೆದಿದ | ನರಸ ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರ ಸಾಹಸವದೀಗಿಂದ||
ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮನೆಯ ಮಲ್ಲರ | ತೋರಹತ್ತರೆ ಮುರಿದನದಟಸ | ಮೀರಸುತನೆಂದರಿಕೆಯಾಗದೆ
ಗೆಲಿದು ಬದುಕಿದರು || ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದ | ವಾಂಧಿಯ ಕಾಲುವೆಯ ಭಾಗ್ಯದ | ಚಾರುಶಾ
ಲೀವನದ ವೀರರು ತೊಳವಿಬಳಲಿದರು || ||೬೯||

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ವದ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

|| ಸೂಚನೆ|| ಕುಸುಮಶರನುರುವಣೆಯಗಾಯದ|ಲೆಸುಗೆವಡೆದನು ಕೀಚಕನು ತನ್ನ ಸುವಿನಳೆತೆ
ಯ ನೋಡದೆಯೇ ತುಡುಕಿದನು ದುಕ್ಕುಪದಿಯಾ ||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ| ಪಾಲ ನಿಮ್ಮ
ಯ ಪೂರ್ವಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರಿದ್ದರು ಗುಪ್ತತದಿಂದ ವಿರಾಟನಗರಿಯಲಿ || ಕಾಲ ಸವೆದುದು ಹತ್ತುತಿಂ
ಗಳ | ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ | ನಾಲಿಕೆ ಸ್ತರದೊಳರುಪುನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ಆಪಿ
ರಾಟನರಾಜಧಾನಿಯೊ | ಳೀವಿಳಾಸದಿ ಮುಸುಕಿತಾಸು | ಸೇವೆಯಲಿ ಪಾಂಡವರು ಕಳೆದರು ಹತ್ತು
ಮಾಸವನು || ರಾವಣನು ಮುನ್ನೆಂದು ಸೀತಾ ಮುಳುಪಿದಕಥೆಯವೊಲ್ಲಂ | ಭಾವಿಸಿದಕೀಚಕವಿ
ಡಂಬವ ಕೇಳು ಭೂಪಾಲಾ || ಬಂದುದಿವಸ ವಿರಾಟನರಸಿಯ | ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಲೈಸಲೆಂದೈ | ತಂದ
ಸಾಕೆಯ ತಮ್ಮ ಕೀಚಕನತುಳಭುಜಬಲನು || ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಲದ ಸತಿಯರ | ಸಂದಣಿಯ ಮಧದ

ಲಿ ಮೆರೆವೆರ|ವಿಂದವದನೆಯಕಂಡು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಹೊಡೆವೆಂಬ||ಅನುಜನನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೆಲವಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮನ | ದಣಿಯಲಂಗನೆ ಮನ್ನಿಸಿದಳ್ಳಿ ತತ್ಸಹೋದರನ||ತನುವುಳಕ ತಲೆದೋರಲವನು | ಬ್ಬಿನಲಿ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿ ಕಮಳಾ | ನನೆಯರನು ಕಂಡನು ಸುಧೇಷ್ಣೆಯ ಮೇಳದಬಲೆಯರ || ಅವರ ಮಧ್ಯದಲಮಲತಾರಾ | ನಿವಹದಲಿ ರೋಹಿಣಿಯವೊಲ್ಸುರೆ | ಯುವತಿಯರಲ್ಲೂರೈತಿಯವೊಲ್ಸು ದಿಗಳೊಳುಜಾನ್ವಿಯಿಯಾ || ಅವಯವದ ಪರಿಮಳದ ಪಸರಕೆ | ಕವಿವತುಂಬಿಯ ಸಾರಸಂಗೀತವನು ಕೇಳುತ ಕಂಡನವ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೫|| ಮೊದಲೊಳೆವನವಳಂಗವಟ್ಟವ | ನೊದವಿನೋಡಿದೊಡಲಿಯೇ ಗಾ | ಥದಲಿ ನಟ್ಟವು ಕೀಳಲರಿದಾಯ್ತಾಲಿಗಳನಲುಗಿ || ಮದನ ಮಸೆದೋರಿದನು ಹೂಗಣೆ | ಹೃದಯವನು ತಾಗಿದುದು ಹರಹರ | ಹೆದರಿದನು ಹಮ್ಮಿಸಿದನು ಖಳನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ನಿಂದು ನೋಡಿದ ದ್ರೌಪದಿಯಮೊಗ | ದಂದವನು ಕಂಡಾಗ ಕೀಚಕ | ನೊಂದನೆನೆ ಮೊಗ ತೆಗೆಯಲೆಚ್ಚನು ಕಾಮ ಕೈಗೂಡಿ || ಅಂದು ಬೆರಗಾದನು ವಿಳಾಸಿನಿ | ಯಿಂದು ಸೆಳೆದಳು ಮನವನಿವಳಾ | ರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಚಾಚಿದನು ಕದಪಿನಲಿ ಕರತಳವ ||೬|| ತಿಳಿಯುವಳುಮೂಜಗವ ಮೋಹಿಪತಿಲಕವೋ ಕಾಮಂಗಿ ಕಟ್ಟಿದ | ಕಳನ ಭಾಷೆಗೆ ನಿಂದಮಾಸಾಳೋ ಮಹಾದೇವಾ || ಕೊಲೆಗೆಡುಗಕಂದರ್ಪಕನ ಕೂ | ರಲಗೊ ಮದನನ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊ | ನಳಿನಮುಖಿಯವಳಾರಸತಿಯೆಂದಳುಪಿನೋಡಿದನು ||೭|| ಜಗವ ಕೆಡುಹಲು ಜಲಜವಿಶಿಖನು | ಬಿಗಿದಬಲೆಯವಳಲ್ಲಲೇ ಯೋ | ಗಿಗಳಯತಿಗಳನಿಸಲು ಕಾಮನು ಮಸೆದಕೂರಲಗೋ || ಮುಗುದಸಾದನು ಕಾಮನಂಬುಗ | ಳುಗಿದವೆದೆಯಲಿನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯ | ತೆಗೆಯಲಾರದೆ ಸೋತು ಕೀಚಕ ಪಾತಕವ ನೆನೆದ ||೮|| ಸೂರೆವೋಯಿತು ಚಿತ್ತಕಂಗಳು | ಮಾರುವೋದವು ಖಳನ ಧರ್ಯವು | ತೂರಿವೋದುದು ಕರಣದಲಿ ಕಳವಳದ ಬೀಡಾಯ್ತು || ಮಿಾರಿ ಪೊಗುವಂಗಜನ ಶರದಲಿ | ದ್ವೋರುವೋಯಿತು ಹೃದಯ ಕಣ್ಣಿರಿ | ಗಾರೆಯವಳಾರೆನುತ ಗಜಬಜಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೦|| ರತಿಯ ಚಲುವಂತಿರಲಿ ಸಿರಿಪಾ | ವರ್ತಿಯ ರೂಪಂತಿರಲಿ ಬೊಮ್ಮನ | ಸತಿಯ ಸೊಬಗಂತಿರಲಿ ಯಾಬಾಲಕಿಯ ರೂಪಿಂಗಿ || ಪ್ರತಿಯ ಕಾಣೆನು ಪಾಂಡವರೆ ದುರು | ಪತಿಯ ರೂಪಿಂಗೈದುಮಡಿಯಾ | ಸತಿಯ ವಿಭ್ರಮವೈದಿತೆನ್ನಯ ಮನವನೆನುತಿದರ್ ||೧೧|| ಅರಿವು ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ತು ಧೈರ್ಯದ | ನಿರಿಗೆ ನೆಗೆಡೆಯಾಯ್ತು ಲಜ್ಜೆಯ | ಹೊರಿಗೆ ಬರಿದೊರೆಯಾಯ್ತು ಕರಿಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ಭಯಬೀಜ || ಮರವೆ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಮನೋಭವ | ನಿರಿಗೆಲಸ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಹೊಗಳುವೊ | ಡೆಯೆನುತನ ತನುವಿನಂತಸ್ತಾಪದೆಳ್ಳೆಯನು ||೧೨|| ಬೀಳುಕ್ಕೊಂಡುದು ಲಜ್ಜೆ ಮಹಿಮೆಯ | ಕೀಲು ಕಳಚಿತ್ತು ದ್ರುಪದತನುಜೆಯ | ನಾಲಿಯಲಿ ನುಂಗಿದನು ಮಸದಲಿ ಸತಿಯ ಸೆರೆವಿಡಿದು || ಕೇಳು ಬಿನ್ನಹವಕ್ಕ ನೆಮ್ಮಡಿ | ಯೋಲೆಕಾತಿಯರೊಳಗೆ ಮಿಾಟಿನ | ಮೇಲುಗೈಯವಳಾವಳೆಂದಗ್ರಜೆಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೩|| ಈಕೆ ಗಂಧರ್ವರ ರಮಣಿನ | ಮ್ಮಾಕೆಯಾಗರೆ ಮಾನ್ಯವೃತ್ತಿಯೊ | ಳಿಕೆಯನು ಸಲಹುವೆವು ಬಲ್ಲಿದರಿವಳವಲ್ಲಭರು || ಸಾಕು ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ನೀ ಹೋ | ಗ್ಗೆಕೆ ವಿನಗಹಳ್ಳು ನಿಂದಿರು | ಕಾಕನಾಡದಿರೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು ನಿಜಾನುಜನ ||೧೪|| ತಾರಿತಂತೆಕರಣ ಕಾಮನ | ಕೂರುಗಣೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದವು ಮನ | ದೇರು ಮುಚ್ಚಿತು ದುಗುಡ ಬಲಿದುದು ಮುಸುಕು

ಮೋರೆಯಲಿ || ಮಿಾರಿ ನಿಜಮಂದಿರಕೆ ಥಗೆ ಮೈ | ದೋರೆಬಂದನು ಮರುದಿವಸ ತಲೆ | ಮಿಾರಿ ಕಂ
ಡನು ದ್ರೌಪದಿಯನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ||೧೫|| ಕಳುಹಿದನು ತನ್ನೊಡನೆ ಬಹು | ಗಾವಳಿಯ ಪರಿ
ವಾರವನು ತನ್ನಯ | ಬಳಿಯಹಡಪದ ಬಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆತಂದು || ಬಲಿದು ಸಿಂಹದಸತಿಗೆ ನರಿ
ಮನ | ವಳುಪುವಂತಿರೆ ಗರುಡನರಸಿಗೆ | ನಲಿದು ಘಣಿಬಯಸುವವೊಲ್ವೊದಿದ ಬಾಲಕಿಯ ಬಳಿಗೆ||೧೬||
ಖಳನ ಮನದಿಂಗಿತವನೊಳಗೆ | ತಿಳಿದು ಕಾಮಿನಿ ಬೆದರಿದಳು ಕಳೆ | ವಳಿಗ ಸೋತನು ಕೆಟ್ಟನೆಂದಳು
ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ತೋಲಗಿ ಹಿಂದಡಿಯಿಡಲು ಕೀಚಕ | ನೆಳುಕದೆ, ತಂದಬುಜವದನೆಯ | ಬಳಿಗೆ
ಬಂದನು ನುಡಿಸಲಾಗದೆ ತರಳೆ ನೀನೆಂದ ||೧೭|| ಎಲೆಮೆರುಳೆ ಬೇಡಳುಪದಿರು ಕೂ | ರಲಗ ಕೂರ
ಳಿಗೆ ಬಯಸದಿರು ಕಳೆ | ವಳಿಸದಿರು ಕೈಯೊಡನೆ ನಿನ್ನ ರಮನೆಗೆ ತೆರಳುವುದು || ಸುಲಭೆ ನಾ ನಿನ್ನ
ಗಲ್ಲ ನಿನ್ನನು | ಕೆಲರು ನಗುವರು ಪರದ ಸದ್ಗತಿ | ತೋಲಗುವುದು ಬೇಡಕಟ ಯೆಂದಳು ಪಾಂಡವರ
ರಾಣಿ ||೧೮|| ನಿಲ್ಲೆಲೆಗೆಸೈಳೊಂಟು ಕಾಮನ | ಬಲ್ಲೆಹದ ಬಲುಗಾಯ ತಾಗಿತು | ಬಲ್ಲೆ ನೀನೊಪಧಿ
ಯ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆನ್ನೊಡಲ || ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡು ಮಾತ ಮನ್ನಿಸು | ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳನ್ನೆ ಮುಖದ
ಲಿ | ಚೆಲ್ಲಿ ಸಪ್ರಾಣಿಸಲು ಬೇಹುದು ನಿಗತಜೀವನವ ||೧೯|| ಎಲೆಗೆಪಾತಕಿ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆಂ | ಬಲಗನಲಿ
ತನ್ನೆದೆಯ ನೋಯಿಸಿ | ತೋಲಗಬಹುದೇ ಕರುಣವಿಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಬಲಿದು ಬಂದನು
ಕಾಮನೊಳಗೆ | ಬಲುಹು ಯೆನ್ನಯ ಭಯವ ತಗ್ಗಿಸಿ | ತಲೆಯ ಕಾಯಲುಬೇಕೆನುತ ಕೀಚಕನು ಕ್ರ
ಮುಗಿದ ||೨೦|| ಪರರ ಸತಿಗಳುಹಿದರೆ ಪಾತಕ | ದೊರಕುವುದು ನಿಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೋಲಗುಗು | ಧರೆಯೊ
ಳೆಗೆ ದರ್ಶಿ ಮಾಸುಗು ಗತಿಗೆ ಕೇಡಹುದು || ಕೊರಳುಹಲವಾದ ಸುರನಂತಕ | ಪುರವಸ್ತ್ರದಿದಕಥೆಯ
ನೀಕೆ | ಳ್ಲರಿಯಲಾ ಕಡುಪಾಪಿ ಹೋಗೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೨೧|| ಮೇಲೆ ಸದ್ಗತಿ ಬೆಂದುಹೋ
ಗಲಿ | ಕಾಲನವರೈತರಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗ | ಳೆಳಿಸಲಿ, ತನ್ನವರು ತೋಲಗಲಿ, ರಾಣಿಯರು ಬಿಡಲಿ || ಬಾಲೆ
ನಿನಗಾನೊಲಿದೆ ಕಾಮನೆ | ಕೋಲು ಯೆನ್ನನು ಮರಳಲೀಯದು | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಬಿರುಬ ನುಡಿ
ಯದೆ ತನ್ನ ನುಳುಹೆಂದ ||೨೨|| ಎಳನಗೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳನು ನೀ | ತಳಿದು ತಪವ ಕಡಿಸು ಮಧುರ
ದ | ಮೆಲುನುಡಿಯ ಸುಧೆಯಿಂದ ತೃಷ್ಣೆಯನಕಟ ಪರಿಹರಿಸು || ಅಳಿಮನದ ಬಡತನವ ನಿನ್ನಯ
ಕಳಶಕುಚಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿ ಕಳೆ ಮನ | ದೊಲವನಿತ್ತಲು ತಿದ್ದೆ ಬೇಹುದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಕೇಳಿ
ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿದಳು ತನ್ನಯ | ಮೇಳದೈವರ ನೆನೆದು ಹರಹರೆ | ಶೂಲಪಾಣಿ ಮುಕುಂದ ಯೆನುತವೆ ರ
ವಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಕಾಳುಮೂಳನಲಾ ಖಳಾಗ್ರಣಿ | ಮೇಲುಗಾಣನಲಾ ಮದಾಂಧನ | ಸೋಲಿಸುವ
ರಾರುಂಟೆನುತ ತಲೆವಾಗಿದಳು ತರಳೆ ||೨೪|| ಎಲೆದುರಾತ್ಮ ಮಹಾಸುರಾಧವ | ಬಳಸುವರೆ ಬಯಲಿಂ
ಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಕುಲದ ಬೇರನು ಕಾಯ್ವರೇ ಬಹುದಾವುದಿದರಿಂದ || ಹಳಿವು ಹೊದ್ದದೆ ಹೆತ್ತವರು
ಮ | ಕೃಳುಗಳೆಂಬಿಬದುಕು ಮೂಡದೆ | ಯೆಳಸಿಕೊಂಬಂತಾಯಿತೆಂದಳು ಪಾಂಡವರರಾಣಿ ||೨೫||
ಕಾತರಿಸದಿರು ಮಂದಿವಾಳದ | ಮಾತುಗಳು ಸಾಗದೆ ತೋಲಗೈ | ಸೋತೊಡೆನದು ಮನುಜಧರ್ಮ
ದ ಚಿತ್ತಚಲನವಲಾ || ಈತತುಕ್ಷಣ ಜಾರು ಕೇಳೆಂ | ತಾತಗಳು ಸೈರಿಸರು ದೇವ | ವ್ರಾತದಲಿ ಬ
ಲ್ಲಿದರು ತನ್ನ ವರೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೨೬|| ಸಾವು ಶಕದೊ ತನಗೆ ಕಾಮನ | ಡಾವರವು ಘನ ನಿನ್ನ ನೆರೆ

ದೇ | ಸಾವೆನ್ನಲ್ಲದೆ ಕಾಮನಂಬಿಂಗೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸೆನು || ಭಾವೆ ನೂಕದಿರನ್ನ ವರರಾ | ಜೀವಮುಖಿ
 ಕೃಪೆಮಾಡು ತನ್ನಯ | ಜೀವನವನುಳ್ಳಹೆನುತ ಕಮಲಾನನೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೭|| ಮರುಳತನ ಬೇಡೆ
 ಲವೊ ಗಂಧ | ವರ್ಣಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ತಾನು ನಿನ್ನಯ | ದುರುಳತನವನು ಸೈರಿಸರು ತನ್ನವರು ಬಲ್ಲಿದರು ||
 ಸೊರಹದಿರು ಅಪಕೀರ್ತಿಸಾಲಯ | ನೆರೆಯದಿರು ನೀ ನಿನ್ನ ನಿಳಯಕೆ | ಮರಳುವುದು ಲೇಸೆಂದು ತ್ತ
 ಣವನು ಹಿಡಿದು ಸಾರಿದಳು || ಪ್ರಾಪದಿಗೆ ಖಳ ನುಡಿದನೆನ್ನಾ | ಟೋಪವನು ನೀನಯಿ ಬಡವರೆ |
 ಕೋಪವಾಡಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ವೆನ್ನನೆಗುವರು || ಅಪನವರಂತಿರಲಿನಿನೆನ ಗೋಪಳಾದೊಡೆ ಸಾಕು ಮ
 ಲತೊಡೆ | ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆ ತರಳುವೆನೆಬಳಿಕಲ್ಲಿ ನೋಡೆಂದ ||೨೮|| ಹುಳುಕನಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಕೋಗಲೆ | ಗ
 ಳಹನಲ್ಲಾ ಶಶಿವಸಂತರ | ಬಲುಪುಮಾಸ್ಯರನಿರಿಯದೇ ತಂಗಾಳಿ ಧಾರ್ಮಿಕನೇ || ಖಳನಲಾ ಮಾ
 ಕಂದ ಲೋಕದ | ಕೊಲೆಗೆಡಿಗಲ್ಲಾ ಮನೋಭವ | ನಿಳಿಕೆಗೊಂಬರೆ ಪಾಪಿಯೊಲಿಯದೆ ಕೊಲುವರೇ
 ಯಿಂದ ||೩೦|| ಬಲಿದು ನಿನ್ನನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲೆವು | ಕೊಲುವಸುಭಟರು ಬೇರೆ ಬಯಲಿಗೆ | ಹಲವ
 ಗಳಹಿದೊಡೆನುಫಲವಿಲ್ಲಕಟ ಸಾರಿದನು || ತಿಳುಪಿದೊಡೆಯೆನ್ನವರು ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಯನರಿದುಂ ತು
 ವ್ವರಾಗರು ಕಲಕುವರು ನಿನ್ನ ಸ್ವಯಾಬ್ಧಿಯನೆಂದಳೆಂದು ಮುಖಿ ||೩೧|| ಕುಲದೊಳೊಬ್ಬನು ಜನಿಸಿ
 ವಂಶವ | ನಳಿದನಕಟಕಟೆಂದುರ್ಯಶ | ವುಳಿವುದಲ್ಲದೆ ಲೇಸಗಾಣೆನು ಬಲದೆ ಗಳಹದಿರು || ಕೊಲೆಗೆ
 ಡಿಕೆಯೋಪಾಪಿಹೆಂಗುಸು | ಸುಲಬರನುಕೊಲಿಸಿದಳುಸುಡಲೆ | ದಳಲುವರುನಿನ್ನ ಖಳರಾಣಿಯರೆಂದ
 ಳೆಂದುಮುಖಿ ||೩೨|| ಹೊಪರಂಚಿಗಳಾದೊಡೆಯುಸಂ | ಗರದೊಳೆನಗಿಬಿಲ್ಲ ಮರುಳೇ | ತರುಣಿ ನಿ
 ನ್ನೊಡನೆನುತೋರಾ ನಿನ್ನ ವಲ್ಲಭರಾ || ಪರಸತಿಯ ಸೆರೆಗೈಯೆ ಮುತ್ತಿತು | ನೆರೆದು ಕೋಡಗವಿಂ
 ಡು ಸುಭಟನು | ಸುಲದನ ತಕನಗರಿಗಿಯಾಯ್ತೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೩೩|| ನೀರೆ ನೂಕದಿರನ್ನ ಮನ
 ಮುಂ | ಮಾರುವೋದುದು ನೀನು ಚಿತ್ತವ | ಸೂರೆಗೊಂಡೀಮದನನಂಬಿಂಗೊಡಲ ಹೂಣಿಸುವೆ ||
 ಜಾರದಿರು ಯೆನ್ನದೆಗೆ ತಾಪವ | ಬೀರದಿರು ಕಾರುಣ್ಯವನು ಕೈ | ದೋರೆನೆಗೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಮರಣವ
 ಮಾಣಿಸಕಟಿಂದ ||೩೪|| ಮರುಳ ಮನದ ವಿಕಾರಮಾರಿಯು | ಸರಸವಾಡುವರುಂಟಿ ಮೃತ್ಯುವ | ನೆರೆವ
 ರೇ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನವ್ವವರೆ ಬಯಸಿ || ಸರಳನಂಗೈಸುವರೆ ಪಾಪಿಯೊ ಮರಳು ನಿನ್ನರಮನೆಗೆ
 ಯೆನ್ನಯ | ಗರುವಗಂಡರು ಕಡಿದು ಹರಹುವರೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೩೫|| ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ತೊಡಿಸಿ
 ಕಾಮನ | ಕೋಲ ತಪ್ಪಿಸು ಖಳನ ಕಗ್ಗೊಲೆ | ಯೂಳಿಗವ ಕೇಳುಸುರೆದಿಹರೆ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ||
 ಸೋಲಿಸಿದಗೆಲವಿಂದ ಬಲುಮಾತಾಳಿಯವನೆನ್ನದಿರು ಹರಣದ | ಮೇಲೆ ಸರಸವೆ ಕಾಯಬೇಹುದು ಕಾಂ
 ತೆ ಕೇಳಿಂದ ||೩೬|| ಉಳಿದತನ್ನರಸಿಯರೆ ನಿನ್ನಯ | ಬಳಿಯ ತೊತ್ತಿರ ಮಾಡುವೆನು ಕೇ | ಳೆಲೆಗೆ ತ
 ನ್ನೊಡಲಿಂಗೆಯೊಡತನ ನಿನ್ನದಾಗಿರಲಿ || ಲಲನೆ ನಿನ್ನೊಳು ನೆಟ್ಟಲೋಚನ | ತೊಲಗಲಾರದು ತನ್ನ
 ಯಾವ | ಬಳಲಿಸಿದ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದ || ನ್ಯಾಯವನು ಮಿಗೆ ಗೆಲುವದಿಯ |
 ನ್ಯಾಯವಧಮವಧರ್ಮಮಾರ್ಗ | ನ್ಯಾಯಿಗಳ ತಿಮಿರಕ್ಕೆ ಭಾಸ್ಕರಗಾವುದಂತರವೋ || ಕಾಯರೆನ್ನವ
 ರವರೈಗುಣ ದಾಯತವ ಬಲ್ಲವರೆ ಬಲ್ಲರು | ನಾಯಿ ಸಿಂಹಕ್ಕಿದರೆ ಫಡ ಹೋಗಂದು ತಿರುಗಿದಳು ||೩೮||
 ಹೂಣೆಹೊಕ ದು ವಿರಹದಾಸೆಯು | ಕಾಣೆನಾಕೆಯು ಮಾತಿನಾಳಿ ಮುಂ | ಗಾಣಿಕೆಯಲೇ ಸೂರೆವೋದುದು

ಮನದಸರ್ವಸ್ವ || ತ್ರಾಣ ಸಡಿಲಿತು ಬುದ್ಧಿ ಕಡಡಿ ಕೃ | ಪಾಣಪಾಣಿ ವಿರಾಟರಾಯನ | ರಾಣಿಯು
 ರ ಮನೆಗೈದಿದನು ಕಂಡನು ನಿಜಾಗ್ರಚಯ ||೩೯|| ಹಣೆಯನಂಭಿಗೆ ಚಾಚಲೆತ್ತಿದ | ಕೆಣಕಿಗನ ತೆಗೆ
 ದಪ್ಪಿ ಮದವಾ | ರಣನೆ ಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತ ನೋಡಿದಳಾಸಹೋದರನ || ಹೆಣಮುಸುಡಿ ಬಿಟ್ಟದೆ ಲತಾಂಗಿ
 ಯ | ಕೆಣಕಿದನೊ ಕಡುಪಾಸಿ ವಂಶವ | ಹಣಿದವಾಡದೆ ಮಾಣನೆಗುವೆನುತ ಮರಗಿದಳು ||೪೦||
 ಅಳುಕಿತಗ್ಗದ ಮಹಿಮೆ ಮುಸುಡಿನ | ಬೆಳಕು ಕಂದಿತು ಬಹಳಚಿಂತಾ | ಜಲಧಿಯೊಳಗದ್ದಂತೆ
 ಸೊಂಪಡಗಿತು ನಿಜಾಕಾರ || ಕುಲತಿರೋಮಣಿ ಹೇಳು ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯನೆನೆ ಸಸುನಾಚಿ ಮದನನ |
 ಹಿಳುಕು ಸುಮತಿಯ ಸೀಳೆ ಬಳಿಕಂತೆಂದನವ ನಗುತ ||೪೧|| ಬೇರೆ ಬಿನ್ನಹವೇನು ಸತಿಯರ | ನೂರುಮ
 ಡಿಚಲುವಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವ | ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹಳವಳು ನಿನ್ನೊಲ್ಲಗದ ಸತಿಯರಲಿ || ಮಾರಿದಳು ಮದನಂ
 ಗೆ ಜೀವಿಸ | ಲಾರ್ವನಾಕೆಯನೊಳಗುಮಾಡಿಸಿ | ತೋರಿದೊಡೆ ತನ್ನೊಡಲೊಳಸುವಿಂಗಹುದು ನಿರ್ವಾ
 ಹ ||೪೨|| ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಕುಡಿಯೊಣಗಿತ್ತೈ ಮದನಾರ್ತನಾದೈ ಕುಲಕೆ ಕಾಲನ | ಮೂರ್ತಿ ನೀನವತರಿ
 ಸಿದೈ ಸಂಹರಿಸಿದೈ ಕುಲವ || ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಡೆ ಮನುಜರಿಗೆ ರಾವಣ | ಸಾರ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಅರಿಯಲಾ ಕ
 ಡು | ಧೂರ್ತತನಕಂಜವೆನುತ ನಡುಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ || ಬೇಟವೇ ಪರವಧುವಿನಲ್ಲಿ ಕೈ | ಮಾಟವೇ
 ಪರವಿತ್ತದಲಿ ತೆಗೆ | ದೋಟವೇ ಕದನದಲಿ ಗುಣವೇ ರಾಜಪುತ್ರರಿಗೆ || ಆಟವಿಕರೊಡನಾಡಿ ಕಲಿತು
 ವಿ | ರಾಟನನು ಕೂಲಲೆಣಿಸಿದೈ ನಿ | ನ್ನಾಟಕಂಜವೆನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೪೪|| ಅವ
 ಳ ಗಂಡರು ಸುರರು ಸುರರಿಗೆ | ನವಗದಾವಂತರವು ಮುಳಿದೊಡೆ | ದಿವಿಜದಳಕಿರಾರು ನಮ್ಮನದಾ
 ರುಕಾವವರು || ಅವಳ ತೊಡಕೇ ಬೇಡ ಸತಿಯರ | ನಿವಹದಲಿ ನೀನಾರ ಬಯಸಿದೊ | ಡವಳ ನಾ
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮದುವೆಯನೊಲಿದು ಮಾಡುವೆನು ||೪೫|| ಅಕ್ಕ ಮರುಳಾ ಚಿತ್ತವವಳಲಿ | ಸಿಕ್ಕಿ ಬೇ
 ವರಿಯಿತ್ತು ಬಂದೇ | ಮಿಕ್ಕಡಿಂಬಕೆ ಮದುವೆಯುಂಟೇ ಮನವ ಬೇರಿಸಿ || ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾದೊ
 ಡಾಗಲಿ | ತಕ್ಕರಲ್ಲೆಂದನಲಿ ಸಲಹುವು | ದಕ್ಕ ಸೈಳೇಂದ್ರಿಯನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ತೆನೆಗೆಂದ ||೪೬|| ಸೊಗಸ
 ಬತರರೆ ಮಾತು ಕಣ್ಣು | ಕೊಗಡಿಸವು ಮಿಕ್ಕವರ ರೂಹನು | ಹಗೆಗಳಾಗಹವುಳಿದವರ ನಾಮಗಳು
 ನಾಲಗೆಗೆ || ಸೆಗಳಿಕೆಯು ಸಸಿಯಾದೆನ್ನೆಯ | ಬಗೆಯ ಸಲಿಸಾ ಹರಿದಕರುಳಿನ | ಮೃಗದಮರಿಯನು
 ಸಲಹಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ||೪೭|| ಆಲಿನೀರೆದವು ತಮ್ಮನ | ಮೇಲೆ ತಳಿತುದು ಮೋಹ ಕಾಲನ |
 ಪಾಳೆಯಕೆ ಕೈಗೊಟ್ಟುಳಂಗನೆ ನೆಗಹಿದಳು ಖಳನ || ಏಳು ಭವನಕೆ ಹೋಗು ತರುಣಿಯ | ನಾಳೆ ನಾ
 ಕಳುಹುವೆನು ಪ್ರಸತಿ | ಮೇಳ ಲೇಸಲೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು ನಿಜಾನುಜನ ||೪೮|| ಮನದೊಳಗೆ
 ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದನು ಮಾ | ನಿನಿಯ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ರಸಭಾ | ಜನವು ಪುಣ್ಯವಲಾಯೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನ
 ಗ್ರಜಯ || ಮನದೊಳೊದವಿದಮರುಳತನದು | ಬೈನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮನೆಯನಿತ್ತಲು | ದಿನಕರಂ
 ಗಾಯಿತ್ತು ಬೀಡಸ್ತಾಚಲಾದ್ರಿಯಲಿ ||೪೯|| ವರದಿಗಂಗನೆ ಯಿಟ್ಟಚಂದನ | ತಿಲಕವೋ ಮನುಮತ
 ನ ರಾಣಿಯ | ಕರದಲಿಹಕನ್ನಡಿಯೊ ಮದನನ ಬಿರುದಿನೊಡ್ಡಣವೋ || ಸುರತವಿರಹಿಯು ಸುಡುವಕೆಂ
 ಡದ | ಹೊರಳಿಯೋ ಹೇಳನಲು ಮಿಗೆ ಹಿಮ | ಕರನು ಜನಿಸಿದರಜನಿಮಧ್ಯದೊಳವನಿ ಧಳಧಳಿಸ
 ||೫೦|| ಬೆಚ್ಚಿದವು ಚಕ್ರಾಂಕಯುಗ ತಾ | ವೃಚ್ಚಿದವು ಮರಿದುಂಬಿ ಕುಮುದವ | ಮುಚ್ಚಿದವು ಮುಸು

ಡುಗುಳನೆಂಬುಬರಾಚಿ ತವತವಗೆ || ಹೆಚ್ಚಿದವು ಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳು | ಚೆಚ್ಚಿದರು ಜಾರೆಯರು ಚಂ
 ದ್ರಮ | ಕೆಚ್ಚನಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಸಕಲಪಿಯೋಗನಮನಕ ||೫೧|| ಖಳನ ಪಿರಕದ ತಾವದುಂ ವೆ | ಗ್ಗಲಿಸೆ
 ತನ್ನೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದನು | ಕಳವಳಿಗೆ ಹಾಯೆನುತ ಕೆಡವನು ತಳಿರಹಾಸಿನಲಿ || ನಳಿನವೈಲಯ ಸುಳವು
 ತನ್ನಯ | ಕೊಲೆಗೆ ಬಂದುದು ಪಾಪಿ ಕಮಲಬ | ಪಲಬ ಲೋಚನೆಗೇಕಮಾಡಿದನಿಸಿತುಚಲುಪಿಕೆಯ
 ||೫೨|| ಹಾಸಿದಳಿದಳಿರೋಣದವು ಹೊಗ | ಸೂಸಿತಾಸುಯ್ಯ ನಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಬೀಸುತಹಸುಳವಾಳೆ
 ಯಲೆ ಬಾಡಿದವು ಝಳಹೊಯ್ದು || ಅಸನಿಯ ಕೋಗಲೆಯ ತುಂಬಿಯ | ನಾಸರೋಪವ ಮಲ್ಲಿಗಯ
 ಕೈ | ಏಸಿದನು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ನಿರೀಚಕನ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ||೫೩|| ಉಂದ್ರದೊಡಳೂಳು ಏಳೆಯದ ಕ |
 ಪುರದಹಳುಕುಗಳಮಳಗಂಧದ | ಸರಸಕರ್ಧಮ ಕುಕುವಂದುದುವೂದಂಗದಲಿ || ಹೊಲಳಿನೀಲನ
 ಪೊಟ್ಟಣವು ಧಳ್ಳುಂಪೊಲಾದುದು ಬಲಿದಚಂದ್ರಕ | ಕರೆಗೆ ಕಡುಗದತವರವಾದುದು ಕೀಚಕನ ದನೆಗೆ
 ||೫೪|| ಪಂಮಳಬ ಸುಳಿವಾಲವಟ್ಟದೊ | ಳಿರದೆ ಪೂಸಿದಗಂಧಕಪುರ | ವರರ ಸೀದವು ಕೀಚಕನ
 ಕಾಮಾಗ್ನಿತಾಪದಲಿ || ಪರಮಪಾಪ್ರತಗಳುಪಿ ತಾಸ | ಹರಣವಾಸಯ ಮರದು ಪಾತಕ | ಹೊರ
 ಳುತರ್ಧನು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಮೇಲುಮೆಚ್ಚಿನಲಿ ||೫೫|| ಅರಗಳಿಗೆ ಯುಗವಾಗಿ ನೂಕದ | ಸೆರುಳನು
 ಧೂಾಚಲದ ಅಂದಲಿ | ತರಣಿ ತಲೆದೊಂದನು ತೊಡದನು ಭುವನದಂಧತೆಯ || ಪಂಮಳದ ಪಾ
 ವುಡಬನ್ನಳಿಗಳ | ಕರಸಿದವು ತಾವಂಗಳೆನೆ ಕಾ | ತರಲತಾಂಗಿಯ ಸುಯ್ಯ ತಾಗಿತು ಕುಮುದ
 ನೀಪತಿಗೆ ||೫೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೫ ಕ್ಕು ಮಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸ್ಕಂ ಧ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕುರುಬಲವಿಲಯಾರನಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಸಲಹೆ ಕೀಚಕ | ರಾಯವಂಶ
 ರಣ್ಯವನು ಸವರಿದನು ಕಲಿಧೀಮ ||

||ಪದ|| ಬಯಸಿದಳು ವೃತ್ತ್ಯವನು ಕಡುಪಾ | ಪಿಯ ಮನೋಧರ್ಮವನು ಜನಮೇ | ಜ
 ಯಮಹೀಪತಿ ಕಳು ಪಾಂಚಾಲಿಯನು ಕರೆಸಿದಳು || ನಯವಿಹಿನೆ ಸುಧೇಷ್ಠ ಬಂದಾ | ಕೆಯನು ಬೆ
 ಸಸಿದಳೆಲೆಗೆ ಯನುಜಾ | ಲಯದಲುತ್ತಮಮಧುವ ನಿರ್ಮುತಿಯಲಿ ತಹುದಂದು ||೧|| ಅಮ್ಮೆನಲ್ಲಿ
 ಗೆ ದೇವಿ ನಿಮ್ಮಯ | ತಮ್ಮ ದುರುಳನು ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹ | ವೆಮ್ಮ ತಾಗುವುದಾತನಳಿದರೆ ಬಳಕಹ
 ಳಿವೆಮಗೆ || ನಿಮ್ಮ ನಾ ವುಲೈಸಿ ನಿಮಗೆ ವಿ | ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವದು ನಮಗದು | ಧರ್ಮವಲ್ಲು
 ಳಿದವರ ಕಳುಹುವುದಂದಳಿಂದಮುಖ ||೨|| ಎನಲು ಭುಗಲೆಂದಳು ಸುಡೇತಕೆ | ಮನೆದ ಗರ್ವವ ನು
 ಓವೆ ನಿನ್ನಿಂ | ದನೆಗೆ ಮೇಣನ್ನವಗುಂಟೇ ಹಾನಿ ಹಂಬಗಳು || ಅನುಜನಾರೆಂದರಿಯೆ ಸಾಕಾ |
 ತನ ಸಮೀಪಕ ಹೋಗಿ ಬಾ ನಡ | ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡಬಲೆ ಹೊರವೆಂಟಳು ನಿಜಾಲಯವ ||೩||
 ದೇವಿ ನೇಮಿಸಲಯನೆಂದೊಡಿ | ದಾವ ಧರ್ಮವು ಅವಶೀಹದ | ಸಾವನವರಿಗೆ ತಹುದು ಬದ್ಧವಿಘಾ

(ಮುಕ್ತಿ)

ತಿಯಿದು ಬಲುದು || ಸೇವಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು | ಕೋಪದರ ಮರ ತಮವಾ ರಾ | ಜೀವಲೋಚ
ನ ಕೃಷ್ಣ ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತ ಗಮಿಸಿದಳು ||೪|| ಹುರುಳಿ ಕೂಡಿದ ಹೃದಯ | ಹೃದಯದ ಮುಕುಂದ
ಗತಿಶೂ | ಸ್ವಯಂ ನಿನ್ನಗತಿಯಲ್ಲೆ ಗರುವಾಯಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲೆ || ಕುರುಕುಲಗ್ರಾಣಿ ಸಳಿದ ವಸ್ತ್ರ || ಕ
ರುಷಣದ ಭಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ | ಕರಣ ನಿನ್ನ ಬಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯತೆಯುಟ್ಟಳೆಯಾಯ್ತು || ೫ || ಸುರಪ
ಶಿಖಿಯವನಿಬುಟವರುಣಾ | ದೈವಗ ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣಿ ಮು ಬಿಗಿ | ಹಂಗಳಿಗೆ ನಿಂದಬುಟಮಿತ್ರನ
ಭಜಿಸಿ ಕುಂದೆರೆಯೆ || ಮುರುವದ್ರ್ಯನ ಕಾಹ ಕೊಟ್ಟನು | ತರಣ ರರಣಗ ಮಂದಮಂದೋ | ತ್ತ
ರದ ಗಮನವುಬಲೆ ಬಂದಳು ಕೇಚಕನ ಮನಗೆ ||೬|| ತರಣನೂಪುರ ಧೂಣಿಯೂಡಿದ ರ್ಕು || ಕಾರ
ರವದುಬ್ಬಿನಲಿ ಭವನಮ | ಯೂರ ಕೂಡವು ವರಕಟಾಕ್ಷದ ಮುಚು ಧಳಧಳಿಸ || ಆರು ಹೂಗ
ಳುವರಂಗವಟ್ಟಿದ | ಸೌರಭದ ಭಾರಣೆಗೆ ತುಂಬಿದು | ಸೌರ ಕಟ್ಟಿತು ಮದಳಂಗನ ಕೇಚಕಾಲಯಕ ||
ಮನುಮತನ ಮದಹಾನೆ ಕಂದ | ಪಳನ ಮಹಾಮಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷದೇವತ | ಬನವು ಮರುಳಹಮದ್ದು ಸಂ
ಸೃತಿ ಸುಖದ ಸಾಕಾರ || ಮನಸಿಜನ ಮನೆದಲಗು ಮುನಿಮೋ | ಹನಾಲಕಲಾವಣ್ಯನಾಗರಿ | ಏನಿಲ
ಕ್ಷ್ಮಿ ಲತಾಂಗ ಬಂದಳು ಕೇಚಕನ ಮನಗೆ ||೭|| ಕುಟಗುಗಳ ಚಪಲೆ ಯುಗುಂ | ಓಡಿಯನಡುವಿ
ನ ನಿರೆ ಹಂಸೆಯ | ನಡೆಯಗಮನದ ಮೌಳಿಕಾತಿ ಪಯೋಜಪಂಮಳದಾ || ಕಡುಚಲುವೆ ಬರಲವನ
ತನು ನಡ | ನಡುಗಿನಿಂದುಬವಾವಯೆಗಸು | ಪಪಪಚಲುವಿಕಮನನುತಕ್ಷಿಸಿದನು ||೮|| ಅ
ರದು ನೆತ್ತರುಗಾಣವಲಗದು | ನೆರಬಿಗಯೆ ಮೈಬಾಸುಳಳಿದ | ಹುಂ ಬಲಿದನುಣ್ಣೋಂಕೊಡೊಡ
ಹೊಗೆಮಸಗದೆದಗಚ್ಚು || ಅರಲೆ ಕಂಗಳ ಧಾರ ಯಾವನ | ಕೂರಳ ಕೊಯ್ಯದೆದಾವನುಕೆಯ |
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದವನಿಲುವನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೧೦|| ಅವನುಡ ಸುಕೃತಫಲ ನೆರೆ | ಬೀವಧುವ
ಸೇರಿದರೊ ಧನ್ಯರು | ನಾವಲಾ ಬಳಿಕೆನು ಪೂರ್ವದಸುಖದಸರ್ವಸ್ವ || ಭಾಪಿಸಲು ಸುಕೃತಾವಳಿಗಳಿಂ |
ದೀವನಿತೆಯಲ್ಲಿಂದ ಮೇಣಿ | ನ್ನಾವುದತಿಶಯವುಂಟನುತ ಬಳಿಯನಿಬರದ್ದು ||೧೧|| ತರುಣಿಬಾ ಕು
ಕುಳ್ಳಿರು ಮದಂತಃ | ಕರಣದಡರಡಗತ್ತ ಕಾಮನ | ದುರುಳತನನ್ನಂಜನಿನೆನೆಗೆ ಬಲವಾಗೆ ||
ಬಿಂದ ಕಟ್ಟುವೆ ನಿಂದುವಿಗೆ ಮಧು | ಕರಗ ಕೋಗಲೆಗೆಂದು ಬಿಳನ | ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿಯಲು ಖಾತಿಗೂಂ
ಡಿಂತೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ಬಾಯಿ ಹುಳುವುದು ಬಯಲ ನುಡಿದೊಡ | ನಾಯಿತನಬಡಲವೊ ಕಡಬರು |
ರಾಯರಂಗನೆ ಕಳುಹೆ ಬಂದನು ಮಧುವ ತರಲೆಂದು || ಸಾಯಬೀಕೆ ಒಸಿದಶೂಲವ | ಹಾಯಿ
ಹೋಗಿನೆ ನಿನ್ನ ಬೈಗಳು | ನೋಯಿಸುವವೇ ತನ್ನನೆನುತವೆ ತುಡುಕದನು ಸತಿಯ ||೧೩|| ಕರವನೊ
ಡೆಮುರುಚಿದಳು ಬಟ್ಟಲ | ಧರೆಯೇಳಿಡಾಡಿದಳು ಸತಿ ಮೋಗ | ಬರುಹ ಬಾಗಲ ದಾಂಟಿ ಭಯದ
ಲಿ ನಡುಗ ಡಂಡಣಿಸಿ || ತರಳೆ ಹಾಯ್ದಳು ಮೂಲೆಯ ಬಳನದ | ಭರಬ ಬಜನಡು ಮುಂಬುಟಹು
ದೇ | ವರಸಭಾಧ್ಯಂಗಿನಲು ರಭಸದೊಳೊಡಿದಳು ಸಭೆಗೆ ||೧೪|| ಬಜನೆ ಬಂಬತ್ತಿದನು ತುರುಬ
ನು | ಓಡಿದು ತೊತ್ತಿನವುಗಳ ಹಾಯ್ದೊಡ | ಬಿಡುವನ್ನೆ ಫತೆಯನುತ ಹೊಯ್ದು ನುಕಾಲೊಡಮೆಟ್ಟಿ ||
ಕಡೆದು ರಕುತವ ಕಾಂ ಹುಡುಯಿ | ಮುಡಿಯೊರಳಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಸೈ | ಗಡದ ಕದಳಿಯ ಕಂಭ
ದಂತಿರೆ ಕಾಂತೆ ಹೊರಳಿದಳು ||೧೫|| ಕರುಳ ತೆಗೆ ತಿನ್ನು ದಗನನುತ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವ |

ನುರವಣಿಸಿ ಕೇಚಕನ ಹೊಯ್ದನು ಹಿಡಿದು ಕುಸುಬಿದನು || ದುರುಳನಡಗಡೆದದ್ದು ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊ
 ರಲುತೋಡಿದವನು ಬಳಿ | ಕರೆಸೊದಲಾದವಿಳವನ ನಡುಗುತ್ತ ಭಯಹೊಯ್ದು ||೧೬||
 ಹೊಡೆಮರಳಿ ಮುಂದೆದ್ದು ತುರುಬಿನ | ಹುಡಿಯ ಕೊಡಯತ ಮೊಲೆಗೆ ಮೇಲುದು | ತೋಡಿಸಿ ಗಲ್ಲದ
 ರಕುತವನು ಬರೆಳ್ಳಿದ ಪುಟಪುಟಿದು || ನುಡಿಯಲಾಗದೆ ಖಳನು ಹೆಂಗುಸ | ಬಡಿಯೆ ನೋಡುತ್ತಿಹ
 ರೆ ಹಿರಿಯರು | ಹಿಡಿದವನದ ಹೂತ್ತ ಲೇಸಂದಬಲೆ ಹಲುಬಿದಳು ||೧೭|| ತಿವತವಾ ಪಾಪಿಗಳು ಪತಿ
 ಯಾ | ದವರ ತಾಗಲಿ ಸುಯ್ಯುಕಟ ನಾ | ಲುವರ ನಡುವಣ ಹಾವು ಸಾಯದು ನಿರಪರಾಧಿಯನು ||
 ಅವಗಡಿಸಿದನು ಖಳನು ಧರ್ಮದ | ಪಿವರ ಸುದ್ದಿಯನಾಡದೀಜನ | ನಿವಹ ಘೋರಾರಣ್ಯವಾಯ್ತೆಂ
 ದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೮|| ಎಲವೊ ದನಿಗ ಕರಿಕಭಟ್ಟನ | ಹಲವುಧರ್ಮವ ಬಲ್ಲೆ ಗಡ ನೃಪ | ತಿಲಕ
 ಗರುಹುವುದೆನು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗುಚಿತವಿದು || ತಿಳಿಯೆ ದನಿಗಂಗೆ ದೇನಿಗ | ರೊಲವು ಸಮನಿಸಬೇ
 ಕು ಸಭೆಯಲಿ | ಬಲಮುನುಗಾಪ್ತುಲ್ಲೆಂದವಲ ಯೊರಲಿದಳು ||೧೯|| ಧೈರ್ಯವನು ನೆರೆಬಲಿದು
 ಮೇಲಣ | ಕಾರ್ಯಭಾಗವನಂದ ಸೃಷ್ಟನ | ಮುರ್ಫ ನೋಡದೆ ನುಡಿಸದಿದ್ದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||
 ಶೌರ್ಯಕವಸಂಪ್ಲ ಸಮಗೀ | ಯಾರ್ಯನಾಚ್ಛೆಯೆನುತ್ತ ಬಳಿಕಾ | ತುರ್ಯಬದ್ದರು ಪಾರ್ಥಯ
 ಮಳರು ಬಲಿದದುಗುಡವಲಿ ||೨೦|| ನೊಂದಳಕಟಾ ಸತಿಯೆನುತ ಮನ | ನೊಂದು ಸೃವೆರಗಾಗಿ ಖತಿ
 ಯಲಿ | ಕಂಬ ನಸುವ್ಯಬಾಗಿ ರೋಷದೊಳೊಡನೊಡೆಯವತಿ || ಮಂದಿಯಲಯದವೂಲು ಕುಚೇ
 ಸ್ಥೆಯೊ | ಕೊಂಬ ಮಲ್ಲನ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದ | ನಂದು ರಾಜಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮರನನಾಭೀ
 ಮ ||೨೧|| ಬಳಗ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಮೊದಲಲಿ | ಹಿಳಿದು ಹಿಂಡುವೆನಿವಳ ಬಡಿದೀ | ಖಳನನಿವನೊಡ
 ಹುಟ್ಟಿದರನಿವನಖಿಳಬಂಧವರ || ಬಳಿಕ ಪಿಗಡಪಿರಾಟರಾಯನ | ಕೊಲುಪೆನಯದಮುನ್ನು ಕೌರವ
 ಕುಲವ ಸವರುಸನೆಂದುಕಡಿಕಡಿದೊಡನಾಭೀಮ ||೨೨|| ಆತನಿಂಗಿತೆದನುವನರಿತು ಮ | ಹೀತಳಾಭಿಪದ
 ಮರಸುತನತಿ | ಕಾತಂಸುರು ಎಲಲ ಸೃಂಸುಸೃಂಸಕಟಿನುತ || ಈತರುವ ಮಂರಿಯದಿರು ಸ್ವನ |
 ವ್ರಾತಕಾಶ್ರಯ ಪುರಮೊಗ ಮ | ಹಾತಯುತುಪುಂಚು ನಿನ್ನಯ ಬಾಣಸಿನಮನೆಗೆ ||೨೩|| ಧ
 ಮಮಯತರುಪಿದನು ಮುಂಬಯಿ | ರವ್ಮ ಮೂತನು ಕೇಳಿನಲು ಮಿಗೆ | ಸುವ್ಮನೋಲಗದಿಂದ ಸ
 ರಿದನು ಭೀಮ ದುಗುಡದಲಿ || ಕರ್ಮಫಲವಿದು ನಿನಗೆ ಮಾನಿನಿ | ನಿಮ್ಮ ಭವನಕ ಹೋಗು ಶಿಕ್ಷಿಸ |
 ಲವ್ಮದೀಸಭೆ ಬಗೆಯನಾತನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೨೪|| ಕೋಪಕವಸರವಲ್ಲ ಪತಿಗಳು ಕಾಪುರುಷ
 ರೇ ನಿನ್ನವರು ಪರ | ತಾಪವನು ಬೀಳ್ಕೊಡು ಪತಿವ್ರತೆ ಪುಣ್ಯವಧು ನೀನು || ದೀಪವಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮೆಯ
 ಖಿಳದೋ | ಪಾಪಹಾರವು ಶೌರ್ಯಧರ್ಮದ | ರೂಪು ನೆಲೆಯಾಕ್ಷಮೆಯೆನಲು ಬಳಿಕೆಂದಳಂದುಮು
 ಖಿ ||೨೫|| ನೀರು ಹೊರಗಕ್ಕ ವ್ರದು ಮೂರೇ | ಬಾಂ ಬಳಿಕದು ಪಾಪಿ ಝಾಡಿಸ | ಸೃಂಸದು ಅನ್ಯಾ
 ಯಬಹಳತೆಗೇನ ಮಾಡುವೆನು || ಸೈರಣೆಗೆ ತಾನವಧಿಯಿಲ್ಲಾ | ಪೌರುಷವು ಕಡುಬಂಜಯಾಯಿತು |
 ಆರಯಿಕೆಯಲಿ ಜಣುಗಿ ಜಾಂಪಿಂವಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೬|| ಆರರೆ ಹೆಂಗುಸು ದಿಟ್ಟಿ ಮೋನದೊ |
 ಳಿರಲಿದಾವಂತರವು ರಾಯನ | ಹೊರೆಯಲೀಬಾಯ್ಕಡಕತನ ಗರುವಾಯಿಯೇಯೆನಲು || ಕೆರಳಿದಳು
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯಿಲ್ಲಯ | ಹಿರಿಯರಲಿ ಹುರಳಿಲ್ಲ ಮಾರುತಿ | ಗರುಹುವೆನು ಬಳಿಕಾದುದಾಗಲಿ ಯೆನುತ

ತಿರುಗಿದಳು ||೨೭|| ಆಸುಧೇಷ್ಟೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರಲವ | ಳಿಸತಿಯ ನುಡಿಸಿದಳು ತಂಗಿ ವಿ | ಳಾಸವಳಿ
 ದಿದೆ ಮುಖದಮಗುಡವಿದೇನು ಹದನೆನಲು || ಈಸುಮರವೆಯಲರಸುತನದ ಮ | ಹಾಸಗಾಢಿಕೆ ಯೆಮ್ಮ
 ನೀವಪ | ಹಾಸಮಾಡುವಿರೆನುತದರುಪದಿನುಡಿದಳೊಡತಿಯನು ||೨೮|| ದುರುಳನಿಮ್ಮೊಡ ಹುಟ್ಟಿ
 ದನು ನೀ | ವರಸುಗಳು ತಿರುಕುಳಿಗಳಾವಿ | ನ್ನಿರಲಬಾರದುಸೃಪತಿ ತಪ್ಪಿದೊಡಾರು ಕಾವವರು || ಕರೆಸಿ
 ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿಯೆನ್ನುನು | ಹೊರೆಯಲಾಪರೆ ಹೊರೆಯಿರಲೊಡೊ | ಡರಸಿಕಳುಹುವುದೆನ್ನುನೆನಲಿಂತೆಂ
 ದಳಾರಾಣಿ ||೨೯|| ಲಲನೆ ಕೇಳನ್ಯಾಯದವರನು | ಕೊಲಿಸುವೆನು ಭಯದೊಡ ಪರಸತಿ | ಗಳುಪಿದವ
 ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆ ಕಡುಪಾಪಿ ಹಗೆಯನಲು || ಕೊಲಿಸುವೊಡೆ ನೀವೇಕೆ ತಪ್ಪಿನ | ಬಳಿಯಲೆನ್ನಾತಗಳು ಕೀ
 ಚಕ | ಕುಲವ ಸವರುವರೆನೆಗೆ ಕಾರಣ ವಿಲ್ಲ ಸಾರಿದೆನು ||೩೦|| ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಬಲೆ ತನ್ನಯ |
 ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದೊಳಗೊಳಗೆ ಮನ | ನೊಂದು ಸೈವೆರಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ನೂಕಿದಳು ಹಗಲ || ಕೊಂದು
 ಕೊಂಬೆನೆ ಯಾತ್ಮಘಾತಕ | ಹಿಂದೆ ಹತ್ತದೆಮಾಣದೇಗುಪಿ | ನೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ ಹಿರಿ
 ದು ಮರುಗಿದಳು ||೩೧|| ಆಂಗುಸುರುವೆನಾರಸಾರುವೆ | ನಾರಿಗೊರಲುನೆನಾರಿಗರುಹುವೆ | ನಾರಬೇ
 ಡುವೆನಕಟೆ ಹೆಂಗುಸುಸಿನ್ಮವನುಸುಡಲಿ || ಘೋರಪಾತಕಿಯೆನ್ನುವೊಲು ಮು | ನ್ನಾರು ನವೆದವರುಂ
 ಟು ಮರಣವು | ಬಾರದೆಂದೊರಲಿದಳು ಬಸಿರನು ಹೊಯ್ದು ಶಶಿವದನೆ ||೩೨|| ಯಮಸುತಂಗರು
 ಹುವೆನೆ, ಧರ್ಮ | ಕ್ಷಮೆಯ ಗರ ಹೊಡೆದಿಹುದು, ಪಾರ್ಥನು | ಮಮತೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬೆನೇತಮ್ಮಣ್ಣನಾ
 ಜ್ಞೆಯಲಿ || ಭ್ರಮಿತನಾಗಿಹನ್ನಳಿದಲಿಬ್ಬರು | ರಮಣರಿವರಿನಾಯಕೊಲಲ | ಕ್ಷಮರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ
 ವೆಂದಳು ತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ||೩೩|| ಎಲ್ಲರೂಳು ಕಲಿಭೀಮನೇ ಮಿಡು | ಕುಳ್ಳಿಗಂಡನು ಹಾನಿಹರಿಬಕಿ |
 ನಿಲ್ಲದೆಂಗೈಸುವನು ಕಡುಹೀಹಾಳಿಯುಳ್ಳವನು || ಬುಲ್ಲನಿವನುಪಟಳವನೊತಂ | ಗಲ್ಲವನು ಹೇಳುವೆನು
 ಬಳಿಕವ | ನಲ್ಲಿ ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲದೊಡೆ ಕುಡಿವೆನು ಘೋರತರವಿಷವ ||೩೪|| ನಿಳೆಯವನು ಹೊರವಂಟು
 ಕಂಗಳ | ಬೆಳಗು ತಿಮಿರವ ಕಿಡಿಸೆ ಕಂಕಣ | ಲಲಿತಧುಂಕೃತಿಯಿಂದ ತೂಗುವವಾಮಾಭುಜಲತೆಯ ||
 ಒಲೆದು ಮೇಲುದನೂಕಿ ನಡುಗುವ | ಮೊಲೆಯ ಭರದಲಿ ಯಡಿಯಿಡುತ್ತ ಕಳ | ವಳದ ಕರಣದ
 ಮುಗುಡೆ ಬಂದಳು ಬಾಣಸಿನ ಮನೆಗೆ ||೩೫|| ಕೆಲವಲೊಟ್ಟಿದಪತ್ರಶಾಕಾ | ವಳಿಯ ಫಲರಾತಿಗಳ ಕಳವೆ
 ಯ | ಹೊಳೆವುತಿಹರಾಡಾನ್ನದಕ್ಕಿಯ ಸಾಲಹುಯಣದ || ಕೆಲಬಲದ ಸಂಭಾರಚೂರ್ಣದ | ಲಲಿತ
 ಬೋನದ ವಿವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಬಾಣಸದೊಳಗೆ ಬಂದಳು ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ||೩೬|| ತರಿದ ಕುರಿಗೆ
 ಳ ಹಂದಿಯಡಗನ | ಜುತರಕುತದ ಮೊಲನ ಖಂಡದ | ತಿರಿದಗುಬ್ಬಿಯ ಕೀಸಿ ಸೀಳಿದನವಿಲ ಲಾವುಗೆ
 ಯಾ || ತುರುಗದೆಲುವಿನ ಸಾಲಸುಂಟಿಗೆ | ಮೆರೆವಮಾಂಸದರಾಸಿಗಳ ಹರೆ | ದೆರಕೆಗಳ ಕಂಡಬಲೆ
 ಹೊಗಳಿವಳೆಡಬಲದಮನೆಯ ||೩೭|| ಆರಲುದನೊ ಭೀಮನೀಸೂ | ದಾರವಿದ್ಯೆಯ ಭಾಪು ವಿಧಿ
 ಮುನಿ | ದಾರನಾವಂಗದಲಿ ಬುಸದು ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ || ನಾರಿ ನಸುನಗುತೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಬ |
 ಕಾರಿ ಮಂಚದೊಳಿರಲು ನಿದ್ರಾ | ಭಾರವಿಹ್ವಲಕರಣನನು ಹೊದ್ದಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೩೮|| ಎಬ್ಬಿಸ
 ಲು ಭುಗಲೆಂಬನೋ ಮೇ | ಳೊಬ್ಬಳೇತಕೆ ಬಂದೆ ಮೋರೆಯ | ಮಬ್ಬಿದೇಕೆಂದೆನ್ನು ಸಂತ್ಯಸುವನೊ
 ಸಾಮದಲಿ || ತುಬ್ಬುವುದೊ ತಾಬಂದ ಬರವದು | ನಿಬ್ಬರವಲಾ ಜನದ ಮನಕಿ | ನ್ನುಬ್ಬಿಸಿಯೆ

ನೋಡುವೆನುತ ನಾಂದಳು ವಲ್ಲಭನ ||೩೯|| ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಸುಕ ಸಡಲಿಸಿ | ಗಲ್ಲವನು ಹಿಡಿದೆಲುಗ
 ಲಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲನೆದ್ದನು ನೋಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲನೆಂದೆಕೆಯು || ವಲ್ಲಭೆಯೆ ಬರವೇನು ಮುಖದಲಿ |
 ತಲ್ಲಣವೆ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದೆ ತಳು | ಪಿಲ್ಲಮಸುರುಳೇಕೆ ಬಂದೆ ಲತಾಂಗ ಹೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಸೈರಸರು
 ಬಾಣಸದ ಭವನದ | ಸಾಯರು ದುರ್ಜನರು ಬುಲ್ಲಕು | ತಾರಂವರರಮನೆಯ ನಾಯ್ಕಳು ನಾವು
 ದೇಸಿಗರು || ಭಾರವಿದು ಕೆಲವೆಯದಂತಿರೆ | ನಾನು ನೀ ಹೇಳೆನುತ ದುಗುಡವಿ | ದಾರದಸೆಯಿಂದಾ
 ಯಿತನಲಿಂತಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೪೧|| ನಿನ್ನ ಹಗಲರಯಪ್ಪಕ್ಕಿಚಕ | ಕುನ್ನಿಯೊಡೆದನು ರಾಜಸಭೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನವಂವಿಗುರಲು ಪುಭವವುಚಿತವೆ ತನಗೆ || ಎನ್ನುವವೆಂಬಳಿಯ ಬಿಡನಾ | ನಿನ್ನ ಬದುಕುವಳ
 ಲ್ಲ ಪಾತಕ | ನಿನ್ನತಾಗದೆ ಮಾಣವನಲಾಭಿವು ಬಿಡಗೊಂಡ ||೪೨|| ಉಸುರಲಾಗದು ನಿನ್ನಹಂ
 ಬಕೆ | ಮಿಸುಕುವವರಾವಲ್ಲ ಹೆಂಡಿರ | ಗಣಗೂಂಬವರಲ್ಲ ಹುದುವಿನ ಗಂಡತನವಿದನು || ಶುವದ
 ನೆ ಸುಡು ಕಷ್ಟಪ್ರಿಯನು | ದೇವಯವರು ಸಾವಲ್ಲ ನಿನ್ನವ | ರಸಮಸಾಹಸರೂಳಿದನಾಬ್ಬಂಗರುಹು
 ಹೋಗಿಂದ ||೪೩|| ರಮಣ ಕೇಳುಳಿದವರು ತನ್ನನು | ರಮಿಸುವರು ಮಾನಾರ್ಥವನ ನಿ | ಗಮಿಸು
 ವರು ನೀನಲ್ಲದೂಳಿದವರೊಚಿತಬಾಹಿರರು || ಮಮತೆಯಲಿ ನೀ ನೋಡು ಚಿತ್ತದ | ಸ್ವಪ್ನತೆಯನು ಬೀ
 ಳ್ಳೊಡು ಕುಲಾರನ | ಯಮನ ಕಾಣಿಸಿ ಕರುಣಿಸೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಕೈಮುಗಿದು ||೪೪|| ಕೆಲಹಂಕಾರೋ
 ಡೆ ನಾವು ರಮಿಸುವ | ರುಳಿದವರು ಬಳಿಕೇನು ಗಾದೆಯು | ಬಳಕೆ ಕಲಬರು ಗಳಿಸಿದರೆ ಕೆಲರುಂಡುಜಾ
 ರುವರು || ಅಳುಕೆ ನಡೆವವರಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ | ಹೇಳುವುದುಬವ ಹೇಳಿ ಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಕುಕೊಂಬುದು ನಾವು
 ಭೀತರು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೪೫|| ಹೆಂಡತಿಯ ಹುಂಬದಲಿ ಯೊಬ್ಬನ | ಗಂಡಾಗೂಸ್ಸು ಪ್ರಿಯನು
 ಕಡಿ | ಬಂಡವನು ಮಾಡುವನು ಮೇಣ್ಣುನ್ನೊಡಲನಿಕ್ಕುವನು || ಗಂಡರೈವರು ಮೂರುಲೋಕದ |
 ಗಂಡರೊಬ್ಬಳನಾಳಲಾರು | ಗಂಡರೋ ನಿವೃಂದರೋ ಹೇಳೆಂದಳೆಂದಮುಖ ||೪೬|| ಅಂದು ಕಾ
 ರವರಾಯ ಸಭೆಯಲಿ | ತಂದು ತೋರಿದನುನ್ನತಿಯ ಬಳಿ | ಕಿಂದು ಕೀಚಕಕುನ್ನಿಯೊಡೆದನು ರಾಜ
 ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ಅಂದುಮೇಣಿಂದಾವಭಂಗಕೆ | ಕುಂದವಾವುದು ನೀವು ಬಲ್ಲಿದ | ರಂದು ಹೊಕ್ಕೊಡೆ
 ಹೆಣ್ಣು ಕೊಂದಿರೆಯೆಂದಳೆಂದು ಮುಖ ||೪೭|| ದಾನವರು ಮಾನವರೊಳೆನ್ನಭಿ | ಮಾನವನು ಕೊಂ
 ಬವನ ಹೆಸರನ | ದೇನಕೆಂಚನು ನೊಂದು ನುಡಿದೊಡೆ ಖಾತಿಯಿಲ್ಲ ಮಗ || ಈನಪುಂಸಕರೊಡನೆ
 ಹುಟ್ಟಿದ | ನಾನು ಮೂಗುಳ್ಳವನೆ ಮಾನಿನಿ | ನೀನು ತೋರಿದಪರಿಯಲೆಂಬುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೪೮||
 ಅಂದುದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರುಳನು | ತಿಂದೊಡ್ಲದೆ ತಣಿವು ದೊರಕೊಳ | ದೆಂದು ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಹಲುಗಿ
 ರದು ಮಾಣಿಸಿದನಾವ್ಯಥೆಯು || ಇಂದು ಕೀಚಕನಾಯನೆರಗುವೆ | ನೆಂದು ಮರನನು ನೋಡಿದೊಡೆಬೇ |
 ಡೆಂದಹದನನು ಕಂಡೆ ನೀನನಗುಂಟೆಯುಪರಾಧ ||೪೯|| ಹೆಣ್ಣು ಹುಂಬಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆತ | ಮೃಣ್ಮನಾಚ್ಚೆಯ
 ಮಿಾರಿ ಕುಂತಿಯ | ಚೆಣ್ಣು ಬದುಕದನೆಂದು ನುಡಿವರು ಕುಜನರಾದವರು || ಅಣ್ಣ ನಮಗ ದೂರವು
 ದು ನಾ | ವುಣ್ಣ ದುಂಬುವು ರಾಯನಾಚ್ಚೆಯು | ಕಣ್ಣೆಯಲಿ ಬಿಗಿವಡೆದು ಕಡೆದವು ಕಾಂತೆ ಕೇಳಿಂ
 ದ ||೫೦|| ಹೊದ್ದುವುದು ಫಲುಗೂಣ ಪಾದಕ | ಒದ್ದು ಯಮನಂದನನ ಮನವನು | ತಿದ್ದುವುದು
 ಸಹದೇವನಕುಲರ ಕೈಯಲೆನಿಸುವುದು || ಗದ್ದು ಕೊಡುವರು ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಸ | ದಿದ್ದ ರಾದೊಡೆ ದೂಷ

ವವರನು | ಹೊಮ್ಮುವುದು ನೀನೆನ್ನು ಬರಿದೇ ಕಾಡಬೇಡೆಂದ ||೫೧|| ಗಂಡುಗರ್ವವ ನುಡಿಯುವೆಮ್ಮ
ಯ | ದಂಡಿ ತಾನಮ ಬೇರೆ ನಾವೀ | ಭಂಡತನವಲಿ ಒದುಕಲಿಯುವು ಧರ್ಮಗಿರ್ಮವನು || ಕೊಂಡು
ಕೊನರುವರಲ್ಲ ರಾಯನ | ನಂಡಲೆದು ಕೀಚಕನ ತಲೆಯನು | ಚಂಡಪಾಡಿಸು ರಮಣಿ ಮೇಣರ್ಜನಗೆ
ಹೇಳೆಂದ ||೫೨|| ತರುಣಿ ಧಿಟ ಕೇಳಿಂದುಮೊದಲಾ | ಗರಸಿ ನಿನ್ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಸಾವೆತೆ | ಮುರಿದವರು ಬಿಟ್ಟ
ವರು ನಿನ್ನಯ ಸೊಳುಪಾಳೆಯವ || ಅರಸನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರ್ಜನ | ವರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿ
ಸಿ ಹೇಳ್ವುದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಫಲಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೫೩|| ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಕೊರಳ ಸೆರೆ ಗೋ | ನಾಳಿಗಾಕಿತು ಬಿಕ್ಕಿ
ಬಿಕ್ಕಿವಿ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಯಕಟ ನನೆದಳು ಬಾಷ್ಪವಾಯಿ || ಶೂಲ ಮರುಮೊನೆಗೊಂಡವೊಲು
ಸುಳಿ | ವಾಳೆ ರುಳತಾಗಿದವೊಲುದರ | ಜ್ವಾಲೆ ನೆತ್ತಿಗೆ ನಿಲುಕೆ ಹಲುಬಿದಳಬಲೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೫೪||
ಕೆಂದಳದ ಸೆಕೆಯಲಿ ಕವೊಲವು | ಕಂದಿ ಕಸರಿಕೆಯಾಯ್ತು ನಿಡುಸುಯ್ದಿಂದ ಸೀಕರಿವೋದವೇಕಾವಳಿ
ಯಮುತ್ತಗಳು || ಸಂದಣಿಸಿದವೆಗಳಲಿ ಬಾಷ್ಪದ | ಬಿಂದು ತಳಿತಾದು ಸಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಳೆಂದು
ಮುಖಿ ಸೈಗರೆದು ತೂಗಿದಳಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿರವ ||೫೫|| ಅವಹಂಗುಸನೆಳಲಿಸಿದನಿ | ನ್ನಾ ವಧರ್ಮವನಳಿದೆ
ನೋ ತಾ | ನಾವಪಾಪದ ಫಲಕೆ ಹಿಡಿದನೊ ಸಂಚಕಾರವನು || ಅವಹಂಗುಸು ನವೆದಳೆನ್ನವೊ | ಲಾ
ವಳಳಲಿದು ಮರುಗಿದಳು ಮ | ತ್ತಾವಳೆನ್ನಂದದಲಿ ಪಡೆದವಳುಂಟೆ ಲೋಕದಲಿ ||೫೬|| ಇನ್ನು ಹು
ಟ್ಟದೆಯಿರಲಿ ನಾರಿಯ | ರೆನ್ನವೊಲು ಭಂಗತರು ಭುವನದೊ | ಳನ್ನು ಬನಿಸಲಬೇಡ ಗಂಡರು ಭೀ
ಮಸನ್ನಿಭರು || ಎನ್ನವೊಲು ಪಾಂಡವರವೊಲು ಸಂ | ಪನ್ನದುಃಖಗಳಾರು ನವೆದರು | ಮುನ್ನುನವ
ರೊಳಗೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಹಿರಿದುಹಲುಬಿದಳು ||೫೭|| ಅವಗರಳವ ಕುಡಿವನೋ ಮೇ | ಣಾವಬೆಟ್ಟವನ
ಡರಿಬೀಳ್ವಿನೊ | ಯಾವಮಡುವನು ಹೊಗುವನೋ ಹಾಸರೆಯು ಗುಂಪಿನಲಿ || ಅವಕುಂತವಹಾಯ್ವಿ
ನೋ ಮೇ | ಣಾವ ಪಾವಕನೊಳಗೆ ಹೊಗುವನೊ | ಸಾವು ಸಮನಿಸದನಗನುತ ಮರುಗಿದಳು ನಳಿನಾ
ಕ್ಷಿ ||೫೮|| ಮಂದಗೆಳಿಸಿದಪಾಪಿ ಕೌರವ | ನಂದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಸೈಂಧವ | ಬಂದು ಬಳಿಕಾರಣ್ಯ
ವಾಸದೊಳೆನ್ನನೆಳದೊಯ್ದ || ಇಂದು ಕೀಚಕನಾಯ ಕಾಲ್ಕಲಿ | ನೊಂದನಾನಿಮೂರುಬಾಯಿ |
ಬಂದಭಂಗವೆ ಸಾಕೆನುತ ಬಸವಳಿದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೫೯|| ಜನನವೇ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ | ಮನೆ ಮ
ನೋವಲ್ಲಭರದಾರೆನೆ | ಮನುಜಗಿನುಜರು ಗಣ್ಯವೇ ಗರ್ವಾಣಂ ಮಿಗಲು || ಎನೆಗೆ ಬಂದೆಡರಿವಿ
ರಾಟನ | ವನಿತೆಯರುಗಳ ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವ | ತನುವ ತಿರುಗುವಕಾಲನೊತ್ತವಕಲಸದುತ್ಸಾಹ ||
||೬೦|| ಹೆಗೆಗಳಿಗೆ ತಂಪಾಗಿ ಬದುಕುವ | ಮುಗುದಿನ್ನಾರುಂಟು ಭಂಗಕೆ | ಹೆಗಲ ಕೊಟ್ಟಾನುವ
ವಿರೋಧಿಗಳುಂಟೆ ಲೋಕದಲಿ || ವಿಗಡವಿರುದನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡಿಹೋ | ರಿಗಳು ಪಾಂಡವರಂತೆ ಮೂ
ಗು | ಚಿಗಲದಿನ್ನಾರುಂಟೆನುತ ಮರುಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೬೧|| ಕಾಲನನು ಕೆರಳಿದೊಡೆ ಮುರಿವ |
ಚ್ಚಾಳುತನದವರೆನ್ನನೊಬ್ಬಳ | ನಾಳಲಾರಿರ ಪಾಪಿಗಳಿರಪರ್ತಿಗಳುಕಿರಲಾ || ತೋಳಹೊರೆ ನಿಮ
ಗೇಕೆ ಭೂಮಿ | ಪಾಲವಂಶದೊಳುದಿಸಲೇತಕೆ | ಕೊಳುಗೇಡಿಂಗೊಡಲ ಹೊಲುವಿರಿಯೆಂದಳಿಂದು
ಮುಖಿ ||೬೨|| ಧರೆಯ ಭಂಡಾರವನು ಪುರವನು | ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳವನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ
ಸಳೆದುಕೊಂಡನು ನಿಮ್ಮ ಹೊರವಡಿಸಿ || ದುರುಳಕೀಚಕಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ | ಪರಿಮಿತದಲಿರವಾಯ್ತು

ನಿಮ್ಮೈ . ವರಿಗೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ಕಟಯೆಂದಬುಜಾಕ್ಷಿ ಹಲುಬಿದಳು || ಭಾವ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನು ಕೌರವ |
 ದೇವನರಸುಸಳೊಡೆಯತನವನು | ನೀವು ಕೃಷ್ಣನ ಕೂರ್ವೆ ಧರ್ಮದಿ ಪಾಲಿಸಿದಿರಿ || ನೀವು ತಟತ
 ಟವಾಗಿ ಲೋಗರ | ಸೇವೆಯಲಿ ಬೆಂದೊಡಲ ಹೊದವಿ | ಸಾವನಳು ನಿಮಗಂಬಲೇಕೆಂದಬಲೆ ಯೊ
 ರಲಿದಳು ||೬೪|| ಭೀಮ ಕೊಟ್ಟೈ ತನಗೆ ಸಾವಿನ | ಸೇವುವನು ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯಿ | ರಾಮವಾಗದೆ
 ಬದುಕಿ ಧರ್ಮದ ಮೆಸಿರಿಯನರಿದು || ಕಾಮಿನಿಯ ಕೇಳಿಯಲಿ ನೆನೆವುದು | ತಾಮಸದಿ ತಾ ಮಿಾರಿ ನು
 ಡಿದು | ದ್ವಾಮತೆಯ ಸ್ವರಸುವುದೆಂದೆರಗದಳು ಚರಣದಲಿ ||೬೫|| ಎನಲು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು ಕಡು
 ನನೆದುದಂತಃಕರಣ ರೋಷದ | ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹಗೆಗಳನು ಹಿಂಡಿದನು ಮನದೊಳಗೆ || ತನುಪುಳ
 ಕವುಬ್ಬರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಸ್ವಂತೆಯನು ತೆಗೆದವ್ವಿದನು ಕಂ | ಬನಿಯ ತೊಡೆದನು ಸೆರಗಿನಲಿ ಕಲಿಭೀಮ
 ಮಾನಿನಿಯ ||೬೬|| ಕುರು ಸೇವಿಸಿದನು ಗಲ್ಲವ | ನೋರಸಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಮುಂಚದ | ಹೊರೆಯು
 ಗಂಡಿಯ ನೀರಿನಲಿ ತೊಳೆದನು ಮುಖಾಂಬುಜವ || ಅರಸಿ ಬಿಡುಬಿಡು ಖಾತಿಯನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೇ
 ಲೆಕೆಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ | ಗರಿಯ ಹಾಂಟದ ಹಾಂಟದನು ಹೋಗೆಂದನಾಭೀಮ ||೬೭|| ಬಸುರ ಬಗಿವೆ
 ನು ಕೀಚಕನ ಸಸು | ಮಿಸುಕಿದೊಡೆ ವೈರಾಟವಂಶದ | ಹೆಸರ ತೊಡೆವನು ನಮ್ಮನರಿದೊಡೆ ಕೌರವವು
 ಜವ || ಕುಸುರಿದರಿವೆನು ಭೀಮ ಕಷ್ಟವ | ನೆಸಗಿದನು ಹಾಯೆಂದರಾದೊಡೆ | ಮುಸುಡನಮರಾದಿ
 ಯಲಿ ತೇವೆನು ದೇವಸಂತತಿಯ ||೬೮|| ಮುನಿದನಾದೊಡೆಯಣ್ಣ ತನವಿಂ | ದಿನಲಿ ಹರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ
 ನಕುಲರು | ಕನಲಿದೊಡೆ ಕೈದೋರುವೆನು ಸಹದೇವನಿವರಗಳ || ಅನುಜನೆಂಬೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ಹಾಯ್ದೊಡೆ |
 ಘನಮುರಾರಿಯ ಮಿಾರುವನು ಬಳಿ | ಕೆನೆಗೆ ಸಮಬಲರಾರು ತಲವೆನು ಕೀಚಕಾಸ್ವಯವ ||೬೯|| ಈ
 ಸುದಿನವೆಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ | ಪಾಶದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದನು | ಕೂಸ ನು ಕಣಕುವವೋಲೀಕುರುಕೀಚಕಾ
 ದಿಗಳು || ಗಾಸಿಯಾನರು ಕೆಣಕಿ ನಾಯ್ಕಳ | ವೀಸಬಡ್ಡಿ ಯಲಸುವ ಕೊಂಡನು | ವಾಸಿ ಧರ್ಮದಮೇ
 ರೆದ್ವೈತು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೭೦|| ತರೂಕೀಚಕೌರವೇಂದ್ರರ | ಹರಣಕಿದ ಕೋ ಸಂಚಕಾರವ | ಕೆ
 ರಳಿದೊಡೆ ಯಾಭೀಮ ಬಗೆವನೆ ನಿತಿಗೀತಿಗಳ || ಕೆರಳಿಬಿಡೆಯೆನ್ನೆನು ನಿನ್ನಯ | ಮುಂಬೆನ್ನೆನು ನಾ
 ಯಿಜಾರನ || ಕರೆದು ಸಂಕೇತದಲಿ ಸೂಚಿಸು ನಾಟ್ಯಮಂದಿರವ || ಅಲ್ಲಿಗಿರುಳ್ಳೆತಂದು ಮರೆಯಲಿ ಬು
 ಲ್ಲನುದರವ ಬಗಿದು ರಕುತವ | ಚೆಲ್ಲುವೆನು ಶಾಕಿನಿಯುಗೆ ಸಂದೆ ಪ ಬೇಡಿದಕೆ || ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಬಲನರಿದು
 ದಾದೊಡೆ | ಬಲ್ಲೆ ನದಕೌಷ್ಠಿಯ ಕರೆಮರೆ | ಯಿಲ್ಲ ಮಾನಿನಿ ಹೋಗನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂಗನೆಯ ||
 ||೭೧|| ಹರಷದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದಳು ಪುರುಷರ | ಪುರುಷನಲ್ಲಾ ಭೀಮ ರಸ್ತೆಯ | ಪರಮಸುಕೃತೋದಯ
 ವಲಾ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದೆನುತ || ಅರಸಿ ಕಾಂತನ ಬೀಳುಕೊಂಡಳು | ತಿರುಗಿದಳು ನಿಬಿಭವನಕಿತ್ತಲು |
 ತರಣ ತೆಗೆದನು ತಾವರೆಯ ಹಾಗೆನೆ ಪೀಯಗವ ||೭೨|| ಆದಿವಸವರಮನೆಗೆ ಬರುತ ವೈ | ಕೋದರ
 ನೆ ವಲ್ಲಭೆಯ ಕಂಡನು | ಕೈದುಡುಕಲರಿಜದನು ಮಾತಾಡಿಸಿದನಂಗನೆಯ || ಹೋದಿರುಳು ಯುಗವಾ
 ಗಿ ಸವೆದುದು | ನೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕುಸುಮರರ ಯಮ | ನಾದನವನು ಬೆಲ್ಲೆಯೆಂದನು ಕೀಚಕನು ನ
 ಗುತ ||೭೩|| ಕುಸುಮಶರ ಯಮನುದನು ಅಪ್ಪತ್ತವು | ವಿಷವೆದುದು ಬಳಿರಾಕಿಲುಗಳ | ರಸಿಯಹವು
 ಬಾಂಧವರು ವೈರಿಗಳಹರುನಿಮಿಷದಲಿ || ಬೆಸೆದಕೊಲ್ಲದಲಹರು ಲೋಗರ | ಶುದ್ಧದನೆಗಳುಬಿದುದು

ರಾತ್ಮನ | ವಸುಧೆಹೊರದೆಲೆಪಾಪಿ ಕೀಚಕ ಯಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೫|| ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಪುರಾಣಧರ್ಮ
 ವ | ತಿಳಿದುಕೊಂಬೆಸಿದೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನಯ | ಲಲಿತಕರುಣಕಟಾಕ್ಷಕವಚವ ತೊಡಿಸಿ ತನ್ನೊಡಲ || ಅಳು
 ಕದೆಸುವಮನೋಜನಂಬಿನ | ಹಿಳುಕ ಮುರಿ ಡಿಂಗರಿಗನೆಹೆನೆಂ | ದಳಿಮನದಲಾಖೂಳನಬುಜಾನನೆಗೆ
 ಕೈಮುಗಿದ ||೨೬|| ಅರಿದರಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ವಂಶವ | ತರಿವರೆನ್ನವರೆಲವೊ ಕೆಲವ | ನರಿಯದಂದದಿ
 ಬಂದು ನಾಟ್ಯದ ಗರುಡಿಯೊಳಗಿಹುದು || ನೆರೆದುಹಾಯುಷ ನಿನಗೆ ಕತ್ತಲೆ | ಮರೆಯೊಳಾನೈತಹೆ
 ನು ಯೆನ್ನನು | ಮರೆದು ನೀ ಬಿಡ ಯೊಡುದಾಗಲಿಯಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೭|| ಖಳ ಹಸಾದವ
 ಹಾಯ್ಕಿ ತನ್ನಯ | ನಿಳಯಕ್ಕೈದಿದನುಬಾಂಧವ | ನಿಳಿದನಸ್ನಾಚಲವ ತಸ್ಸಲ ತಾವರೆಯಬನಕೆ ||
 ನಳಿನಮುಖಿ ನಲವೇಳ ಕಗ್ಗ | ತತ್ತಲೆಯ ಹಬ್ಬುಗೆಯೊಳಗೆ ಕಂಗಳ | ಬೆಳೆಗು ಬಟ್ಟಿಯ ತೋರೆ ಬಂ
 ದಳು ಬಾಣಸಿನಮನೆಗೆ || ಭೀಮನಿಂಬಿರು ನಾಟ್ಯನಿಲಯವ | ಸಾಮದಾಂಧಗೆ ನುಡಿದು ಬಂದನು |
 ತಾಮಸವ ಮಾಡುತಿರು ಹೂಡಬರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ || ಕಾಮಕನ್ಯಸದಗದಹಿ ನಿಬಜು | ಸ್ತೇಮವನು ತೋ
 ರೆನಲು ನಗುತು | ದ್ವಾದಮನೆದ್ದನು ಪಳೆಯನುಟ್ಟನು ನುಗ್ಗುಗಂಟಿನಲಿ ||೨೮|| ಖಳನ ಮುಲೆಯಿಂದಬ
 ಲೆ ನೊಸಲಲಿ | ತಿಲಕವನು ರಚಿಸಿದಳು ಸೇನೆಯ | ತಳಿದಳೇಲಿಸಿ ತಿಗುರಗೆಲಿದಳು ಹಿಣಿಲ ಹೊಸಪರಿ
 ಯ || ಬಲುಬುಜನ ಹರಸಿದಳು ಕಗ್ಗ | ತತ್ತಲೆಯ ಹಬ್ಬುಗೆಯೊಳಗೆ ನಾಟ್ಯದ | ನಿಲಯಮಧ್ಯದ ಮ
 ಣಿಯಮಂಚದಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ ||೨೯|| ಉಪಮಾರಿಯ ಬೇಟವಾತನು | ತುರಿಗಿದನು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
 ಮೊಗ್ಗೆಯ | ನಿರಿಕೆ ತಾ ಪೂಸಿದನು ಸಾದುಪವಾಚಕತ್ತರಿಯ || ಮೆರೆವೆಗಂದಂಟಿಗೆಯನು ರಚಿಸಿದ |
 ಸೆರಗಿನೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಸುರಗಯ | ತಿರುಹುತಿರುಳೊಬ್ಬನೆ ನಿಜಾಲಯ ಬಿಂದಗೊರವೆಂಟ ||೩೦|| ಕಾ
 ಲಪಾಶದಲೆಳಸಿಕೊಂಬಕ | ರಾಳಮುತಿ ಸುಡಗಾದಲೈತಂ | ಹಾಲಯನ ಹೊಕ್ಕನು ಕ್ಷತ್ರಾಂತನ ಬ್ಬಾ
 ಯು ಹೊಗುವಂತೆ || ಮೇಲೆಮೇಲವಶಕುನಶತಕವ | ಸಾಲಿಸದೆ ಸುಂಮಾನದಲಿ ಕೀ | ಡಾಳಿ ಬಂದನು
 ಮಂಚವಿದ್ದೆಡೆಗಾಗ ತಡವರಿಸಿ ||೩೧|| ವನಬಮುಖಿ ನೀಳಯನನೆನುಲೇ | ವನವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ತೊಡಿ
 ಗೆಯ | ನನುಪಮಾಂಬರವಿವ ಮನೋಹರವದರೆಚಿತ್ತೆ ಸು || ನಿನಗೆ ಪಾಸಟಿಯಾನು ಯೆನ್ನವೊ |
 ಲ್ಲನಿಮಿಷರೊಳಾರಂಟು ಚೆಲುವರು | ಮನುಬರೆನ್ನನು ಹೋಲುವರೆ ಸ್ತೋತ್ರಂ | ಕೇಳೆಂದ ||೩೨||
 ಎನ್ನವೊಲ್ಪುರುಷರಲಿ ಚೆಲುವರೆ | ಮುನ್ನು ನೀ ಕಂಡೆದೆಯಾದೊಡೆ | ಯೆನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಲೆಗೆ ಹುಸಿ
 ಯದೆ ಹೇಳುಹೇಳೆಂದ || ಮುನ್ನ ನಿನ್ನಂತಸ್ಸಸ್ತಿಯರು | ಯೆನ್ನನೇ ಬಯಸುನರು ಸಾರಿಯ | ರೆನ್ನ
 ಕಂಡೊಡೆ ಸೋಲದವಂಲ್ಲಿಲೆಗೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ||೩೩|| ಎಲವೊಕೀಚಕ ನಿನ್ನಹೋಲುವ | ಚೆಲುವಂಲ್ಲಿಂತಿ
 ರಲಿ ಲೋಕದ | ಲಲನೆಯರೆ ಪರಿಯಲ್ಲ ತನ್ನಯರೊಪ್ಪಬೇಕೆಂದು | ಇಳೆಯೊಳನೆಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ನಿನಗಾ
 ನೊಲಿದು ಬಂದನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು | ಬಳಿಕ ನೋಡಾ ಬೇಗ ತೋರುಸೆನೆಂದನಾಭಿಮ ||೩೪|| ಎನೆ
 ಗೆ ಪುರುಷರು ಸೋಲದವರಿ | ಲ್ಲನಗೆ ಪಾಸಟಿ ನೀನು ನಿನಗಾ | ಮನವೊಲಿದೆ ನೀ ನೋಡು ತನ್ನಯ
 ಹೆಣ್ಣು ತನದನುವಾ || ಎನಲು ಹರುಷದಲುಗ್ಗಿ ಕೀಚಕ | ನೆನಿಲಜನ ಮೆದತವಿ ವೃತ್ತ | ಸ್ತನವ ಕಾ
 ಣದೆ ಹೆದರಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನವ ನಗುತ ||೩೫|| ಎಲೆಗೆ ಕಲುಮೆಯಾದೆ ಕಡುಗೋ | ಮಲತೆಯೆತ್ತ
 ಲು ಕರ್ಕಶಾಂಗದ | ಬಲುಹಿದತ್ತಲು ಮಾಯೆವೇಷವಧರಿಸಿದೆಯೊ ಮೇಣು || ತಿಳುಹೆನಲು ಕೇಳಲ

ವೊ ಪರಸತಿ | ಗೆಳುಮಿದಾತಂಗವ್ವುತ | ವಿಷಕೋಳ ಮಲಿತ ಕರ್ಕಶವಯದೆನುತ ತುಡುಕಿದನು ಮುಂ
 ದಲೆಯ ||೮೩|| ಚರಳೆ ಫದ ನೋಗನುತ ಹಾಡ್ಯನು | ಕ್ಷಸ್ತನವ್ವತಿ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲನಿಲನ | ನಪರ
 ಭಾಗಕೆ ಹಾಯ್ದು ಹಿದಿದನು ಕಿಚಕನ ತರುಲು || ವಿಷಲೆಬಲ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಡು | ಕುಸಿತನಾದನು
 ಹೆಂಗುಸಲ್ಲಿನ | ನಪಸರನು ತೆಗೆ ಕರಳನಿಸುತೊಳಪೊಕ್ಕ ಹೊಗಿದನು ||೮೪|| ತಿವಿದನವನುರವಣಿಸಿ
 ವಾರುತಿ | ಕವಿದು ಹೊಗಿದವರನು ಹೊಯ್ದೊಡ | ಬವರದಲಿ ಟೊಣೆದೊಡೊಡ ಮಡಮುರಿಯದೊ
 ಳೊಕ್ಕು || ಸವಟವುಂತ್ರಗದಂತೆ ಕೀಕಕ | ಸವನುತರೊಪ್ಪಿನರು ಭೀಮನ | ಯುವತಿ ನಗುಕಾಲಿಸು
 ತಲಿರ್ದಳು ಹೊಯ್ದು ಹೊರಟೆಯ ||೮೫|| ಎಗಿದೊಡ ಕೀಚಕನ ಗಾಯಕೆ | ತರವೆನಿಸಿ ಕಲಿಭೀಮ ಮಂ
 ಡಿಸಿ | ಮರೆವೆವೆನು ಮುಂದೆದ್ದು ಕೊಡುಗಲಿದನೊಡೆಯಗನು || ಬರೆಸಿದಿಲು ಕರ್ವತದ ತಿಖರವ | ನೆರೆ
 ಗುವಂತಿರೆ ಖಳನ ನೆತ್ತಿಯ | ನೆರೆಗನು ರಣಭೀಮನನ್ನ ತಪಾದುಸವ್ವದಲಿ ||೮೬|| ಅರಿಯ ಮುಪ್ಪಿ
 ಯಗಾಯವಲಿ ತಲೆ | ಬಿಂಬಿಯೆ ಕವನಂಕೂಸಿ ಕಂಕಳು | ತಿರುಗಿ ಬೊಲಿನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಯಸುವ
 ಪಸರಿಸುತ || ಕರಳಿ ಕುಕಿಸುಯ ಹೊಯ್ದರೆ | ತಿರುಗನಂತಿರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ಬರಿಯ ತಿವಿದನು
 ಬೀಳಿನ.ತ ಖಳನಾಯ ಪಲುಹೊರೆ ||೮೭|| ತಿರುಗಿ ಹೈಸರವೊಗಿ ನವನು | ಮರಳಿ ತಿವಿದನು ಕೀಚಕ
 ನ ಪೇ | ರುವೆವೆವೆನು ಕಂಕಳನಾಗಲು ಕಾಯನು ಕರುಳೆ || ಬಿಂಬನಾಲಿಗೊಲೆವೊಲೆದು ಕ | ಣ್ಣ
 ರುಗಿಧೊನ್ನನೆ ಕೆಡೆದು ನಿವಿಡಕೆ | ಹೊರಳಿ ಸರಣವ ಕಳುಹಿ ಕಳೆದುರು ಕಾಯ ಕೀಚಕನ ||೮೮|| ತಲೆ
 ಯನೆದೆಯೊಳಗಿ ಕೈಕಾ | ಲ್ಲಳನು ಬಿಸಿರೊಳುನಿಕ್ಕಿ ಮೂರಕೆ | ತೊಲಗಿದನು ತೊಲದನು ರಮಣಿ
 ಗೆ ಕೀಚಕನ ಹದನ || ಖಳನು ಕಾಲನ ಕೊಣ ತುಳಿದು | ತಿಲೆಯೊಳೊರಗಿರೆ ಕಂಡು ಕಾಮಿನಿ | ಕಳ
 ಕಳಿಸಿದಳು ಭೀಮಸೇನನನ್ನ ಮುಂಡಾಡಿ ||೮೯|| ಮೊಣೆ ಬಿಡು ಸಾಕನುತ ಪವನು | ಸವಿದನತ್ತಲು
 ದುಸವನಂಕನೆ | ಕರೆದು ನುಡಿದಳು ಕಾಟನವರಿಗೆ ಕಿ ಚಕನ ಹದನ || ಮರುಳ ಬಲುಹಿಂದೆನ್ನನೆಳೆ
 ದೊಡ | ಕರಳಿದರು ಗಂಧರ್ವಲತಗೆ | ಗುಂಪಂಕು ಸೋದಿಯೆನೆ ಹಂತಂಕರವಳೊಡನೆ ||೯೦||
 ಅರಸಿ ಕೆದಿವಿಗಿಯಲವನು | ಸರಿಯ ಕಂದನು ಕಾಲಿನದವರು | ಗುಮ ಹೊಳಿದರಾತನನುಜಾತರಿಗೆ
 ಬೇಗವಲಿ || ಕರುಷ ಬಾಯೊಳು ಹಾಯ್ದು ಪ್ಪದಯದೊ ಪ್ಪಳು ಭವಾಳಿಸೆ ಬಿಟ್ಟವುಂಡೆಯೊ | ಳಿ
 ರದೆ ಬಂದರು ಕೀಚಕನ ಸೋಸರರು ಬಾಯ್ವಿಸುತ ||೯೧|| ಅರುಗತಿಯೆವಂಕಟ ಕೀಚಕ | ವಿರ್ರ ದೇ
 ಸಿಗರಾದೆನಾವಿ | ಸ್ವಾರ ಕೇರುವೆನುತ ಮುಲುವೆವನ ತಕ್ಕನಿಸಿ || ಕ್ರೂರಕರ್ಮರು ನಿನ್ನ ಕೊಂದವ |
 ರಾರು ಹಾಹಾಯೆನುತ ಪಲುಬಲು | ನಾಜಾಸನೆ ಮುಗುಳುನೆಗೆಯಲಿ ನೋಡಿವಳು ಖಳರಾ ||೯೨||
 ಇವಳಿಗೊಸುಗವಳಿತನೇ ಸಹ | ಭವನು ತನ್ನ ನೆನುತ ನಮವಿರು | ಕವದಿಕ್ಕೆತಂದರುಹಿವರು ಮೈರಾಟರಾ
 ಯಂಗೆ || ಅವಳನಾತನಕೂಡೆ ಕಳುಮುವೊ | ಪವಗೇನೆಮವೆಯೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಪವರು ಮರಳಿದು
 ಬಂದು ಹಿಡಿದರು ಕಮಲಲೋಕನೆಯ ||೯೩|| ತೆಗೆದು ಮಂಚಮುವನ ಹೊನನು | ಬಿಗಿದರವಳನು
 ಕಾಲದೆಸೆಯಲಿ | ನಗನ್ನಿನೊನ್ನೆನುತ ಕಳಿ ಗುಂಪುಕಾವಿನಿಯ || ಬೆಗತುಗೊಂಕಂಭೋಜಮುಖಿ
 ಯು | ಬೈಗದೊಳೊಡುವಳುಕಟಪಾ | ಸಿಗನಿರಾ ಗಂಧರ್ವಕರೆ ಹಾಯಿಸುತ ಪಲುಬಿವಳು ||೯೪||
 ಕೀಳಕಟ ಜಯನೇ ಜಯಂತನೆ | ಕೆಳು ವಿಸಯ ಜಯೊವ್ವವನೆ ನಿ | ಕೆಳು ಜಯಸೇನನೆ ದುರಾತ,

ಕರೆನ್ನು ನೆಳದೊಯ್ದು || ಬೀಳಿಸುವರಗ್ನಿಯಲಿ ನಿವ್ರತ | ಟೀಳಿ ತಡವೇಕೆನುತ ಮೊರೆಯಿದೆ | ಕೇಳಿದನು
ಕಲಿಭೀಮ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಘ್ನನಿಯ ||೯೯|| ಈ ದುರಾತ್ಮರಿಗಗ್ರಜನ ಕಾ | ವೈದದೇ ತವ್ಯಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ |
ಹೊಯ್ದು ಕಳುಹಲುಬೇಕಲಾ ಕುನ್ನಿಗಳನೀಕ್ಷಣಕೆ || ಬಯ್ದು ಫಲವೇನೆಂದು ಮಾರುತಿ | ಹಾಯ್ದು
ಝಂಕಿಸಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಯ | ಸ್ಥದಿವನು ಫಡಯೆನುತ ಕೊಂಡನು ಮುಂದಿರು ಹೆಮ್ಮರನ ||೧೦೦|| ಎ
ಲೆಲೆ ಗಂಧರ್ವಕನ ಹೆಂಗುಸ | ಬಿಳಿಚಿಬಿಡಿರೋ ಪಾಪಿ ಹೋಗಲಿ | ಕೊಲೆಗೆಡಿಗನಿವನುತ ಹೆಣನನು
ಬಿಸುಟು ದೆಸೆದನೆಗೆ || ತಲೆಗೆದರಿ ತೆಗೆದೋಡೆ ನಕ್ಕನು | ಕಳಕಳಿಸಿ ಕಲಿಭೀಮನೆಲೆನಾ | ಯ್ಯಳಿರ ಹೋ
ದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೇ ಹಾಯೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೦೧|| ತಿರುಹಿದನು ಹೆಮ್ಮರನನವದಿರ | ನೆರೆದು ನಿಟ್ಟೊ
ರಿಸಿದನು ದೆಸೆದನೆ | ಗೊರಲಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಪಲರನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರಿಗೈದು || ಕುಂದಿರಿಯ ಮಾಡಿದನು
ನೂರೆ | ವರನು ಕೊಂದನು ಮರನ ಹಾಯಿಕಿ | ಮರಳಿ ಮಿಣ್ಣನೆ ಬಂದು ಮೊಕ್ಕನು ಬಾಣಸದಮನೆ
ಯ ||೧೦೨|| ಸುಳಿಯಲೆಮ್ಮದು ಪಾರಜನವಿವ | ರೆಳಿವ ವಚನಿಸಲೆಮ್ಮದೀಕೆಯ | ನೆಲೆಕಲಮ್ಮದು ನೋ
ಡಲಮ್ಮದು ಮಂದಿ ಗುಜಗುಜಿಸಿ || ನಳಿನಮುಖಿ ನಸುನಗುತ ತಿಳಿಗೊಳ | ದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಿಂದು
ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದುಬಿಳಿಜನ||೧೦೩|| ಈಕೆಗೋಸುಗವಳಿದನೆಕಟ ವಿ |
ವೇಕಿಕೀಚಕನೆಂದು ಕೆಲಬರಿ | ದೇಕೆ ನಮಗೀಚಿತೆ ತಿವತಿವಯೆಂದು ಕೆಲಕೆಲರು || ನೂಕಿ ಕವಿದುದು ಮಂ
ದಿ ಮಧ್ಯದೊ | ಳೀಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತಲಾ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನ ಕಂಡಳಾಬಾಣಸದಬಾಗಲಲಿ ||೧೦೪||
ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ ಕಣ್ಣ ಕಡೆಯಲಿ | ವಿಗಡಭೀಮನ ನೋಡಿ ಕೈಗಳ | ಮುಗಿದವಾವ್ವಂಧರ್ವಪತಿಗೆ
ನಮೋನಮೋಯೆನುತ || ಹೊಗರಿಡುವಹರುಷದಲಿ ರೋಮಾ | ಳಿಗಳ ನುಡಿಯಲಿ ತನ್ನ ನಿಳಯಕೆ |
ಮುಗುದೆ ಬಂದಳು ಸೂರ್ಯನೊಡರಿದನುದಯಸರ್ವತವ ||೧೦೫|| ಊರೊಳಗೆ ಗುಜಗುಜಿಸಿ ವಾರ್ತಾ |
ಭಾರ ಮಸಗಿತು ನೆರೆದನೆರವಿಯೊ | ಫಾರ ಬಾಯ್ಲೊಳೊಡೊಡೆಯು ಜಪವಾಯ್ತು ಜನಜನಿತ ||
ಭೂರಿಚಿಂತಾತಾರವಿರಾಟನು | ಮಾರಿಯೋ ಸೈಳ್ಳೆಂದ್ರಿಯೋ ಯಾ ಸಾರಿಯಿರಬೇಡೆಂದು ತನ್ನಯಸ
ತಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೦೬|| ಅಳಲು ಕ್ಲೆಮಿಗಲಾವಿರಾಟನ | ಲಲನೆ ಸೈಳ್ಳೆಂದ್ರಿಯನು ಕರಸಿದ | ಳೆಲೆಮ
ಹಾತುನು ತಾಯೆ ನಿಮಗಂಜಪೆವು ಶರಣೆನುತ || ಹೊಳಲೊಳಿದೊಡೆ ಭೀತಿ ಘನ ನೀ | ವೊಲಿದತಾನಿ
ಗೆ ಬಿಜಯಮಾಡುವು | ದುಳುಹಬೇಹದು ತವ್ಯನನಲಿಂತೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೧೦೭|| ಎಮ್ಮದೇನಪರಾ
ಧದೇವಿಯೆ | ನಿವ್ಯ ತವ್ಯನು ತಪ್ಪಿನಡೆದೊಡೆ | ಯೆವ್ಯ ರಮಣರು ಸೈರಿಸದೆ ಸೀಳಿದರು ದುರ್ಜನರ ||
ನಿವ್ಯ ಸಾವೊಲೈಸಿ ಮದಳಿದು | ನಿವ್ಯ ಕಡಿಸುವರಲ್ಲ ಧೂರ್ತರು | ತವ್ಯ ಮತದಲಿ ತಾನೆ ಕೆಟ್ಟರು
ನೀತಿಬಾಹಿರರು||೧೦೮|| ತಾವು ತಮ್ಮಿಂದಳಿದರದು ಸಾ | ಕಾವು ನಿಮಗಂಜಪೆವು ನಿವ್ಯಲಿ | ಯಾವುದೊ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ನೀವಿಲ್ಲಿರಲು ಬೇಡೆನಲು || ಸಾವು ಮುನ್ನಿಹರಲ್ಲ ನಿವ್ಯಯ | ಸೇವೆಯಲಿ ಹದಿಮೂರುದಿವಸವು |
ನೇವು ನೂಕಿದೊಡೆರದೆ ಮಾಣೆವು ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೧೦೯|| ಅಳುಕದಿರಿ ಹದಿಮೂರುದಿವಸವ | ಕಳಿದ
ಬಳಿಕೆವುಗಲ್ಲ ಲೇಸಹು | ದಳಿದು ಹೋದರು ದುಷ್ಕರಾದವರನ್ನು ಭಯಬೇಡ || ಕಲಹದವರಾವಲ್ಲ ನುತ
ನಿಜ | ನಿಳಯವನು ಸಾರಿದಳು ದುರುದಿ | ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೆ ಕೀಚಕನ ವೃತ್ತಾಂತ ಸಸಿಸಿತು ||೧೧೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕೈ ಪದ್ಮೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ವಿಗ್ರಹಕೆ ಸಮತಳಿಸಿ ಕುರುಕುಲ | ದೃಗ್ಗಣಿಯ ಮುಂಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ | ಗೋಗ್ರಹಣ
ದಲಿ ಭೀಮ ಹಿಡಿದನು ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ಕೌರವದೂತರವನಿಯ | ಮೇಲೆ ತೋಳಲುತಲರಸಿ
ಕಾಣದೆ ಪಾಂಡುನಂದನರ || ಹೋಲುಪಿಕೆಯಿಂದಿಡಿಯಲಾರದೆ | ಕಾಲ ಸವೆಯಲು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ |
ಮೂಲೆಯವರೈತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ||೧|| ವಿತಳದೊಳು ಹೊಕ್ಕಿರಲಿಯಮರಾ | ವ
ತಿಯೊಳಗೆ ಮೇಣಿರಲಿ ನಮ್ಮಾ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಳುಹಿಲ್ಲ ನೈಪಕುಂತಿಕುಮಾರಕರ || ಮತಿಯ
ಹಬ್ಬುಗೆಯಿಂದ ನಾನಾ | ಗತಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರಸಿದವು ಕುರು | ಪತಿಯೆ ಕೇಳ್ದನಾಮರಾದರು ನಿ
ನ್ನವೈರಿಗಳು ||೨|| ಎನಲು ನಸುನಗುತರಸ ಮನದಲಿ | ತನಗೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದದೂತರ | ಮನವೊಲಿದು
ಮನ್ನಿಸಿದ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯ ವಾರ್ತೆಗಳ || ತನತನಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಸಗೋಳ | ಲೆನಿತುದೂತರೋಳೊ
ಬ್ಬಕೀಚಕ | ಹನನವನು ಪಿಸ್ತುರಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನಿಧಿನಲಿ ||೩|| ಒಂದುವಾರ್ತೆಯಲಾತ್ರಿಗರ್ತಾ |
ನಂದಕರವಿದು ಜೀಯ ಕೀಚಕ | ವೃಂದವನು ಗಂಧರ್ವರಿರುಳ್ಳೈತಂದು ಖಾತಿಯಲಿ || ಕೊಂದು ಹೋ
ದರು ರಾವಣನೈ ನಿಧಿ | ಯೆಂದು ಕೀಚಕಗಾಯಿತೆನೆ ಕೇ | ಳೊಂದುನಿಮಿಷಮಹೀಶ ಮೋನವ ಹಿಡಿದು
ಬೆರಗಾದ ||೪|| ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ತೋಳು ಮರಿದುದೆ ಸುಭಟರೊಳು ಕ | ಟ್ವಾಳುಕೀ
ಚಕ ಮಡಿದನೇ ಗಂಧರ್ವರಿದವರೇ || ಮೇಲಣವರಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯರಿಗೆ ಕೈ | ಕಾಲುಮೆಟ್ಟಿನತೋಟೆಯೇ
ತಕೆ | ಹೋಲದೋ ಹುಸಿ ಹೋಗನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದನು ಭೂಪ ||೫|| ಅಹುದು ಜೀಯವಧ
ರಿಸು ದಿವಿಜರ | ಮಹಿಳೆಯೊಲೈಸಿದಳು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಮಹಿಳೆಯನು ಬಳಿಕಾಕೆಯೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸತಿ
ಯಿರಲು || ಕುಹಕಿ ಕಂಡಳುಹಿದೊಡೆ ನಾಟ್ಯದ | ಗೃಹವ ಸೂಚನೆಗೊಟ್ಟು ನಿಮಿಷಕೆ | ರಹವ ಮಾ
ಡಿಧರವರು ಸವರಿದರೊಳಕೀಚಕರ ||೬|| ಅವನಿಪತಿ ಮೂಗಿನಲಿ ಕರಪ | ಲ್ಲವವನಿಟ್ಟನು ತಲೆಯ ತೂ
ಗದ | ನವಳು ದುರಪದಿ ಖಳರ ಕೊಂದವ ಭೀಮಗಂಧರ್ವ || ದಿವಿಜಸತಿ ಯೆತ್ತಲು ವಿರಾಟನ | ಭ
ವನದೋಲಗವೆತ್ತಲದು ಪಾಂ | ತವರ ಕೃತ್ರಿಮತಂತ್ರ ಮರೆಯಿರಿಗಾರರವರೆಂದ ||೭|| ಪರಮಳವ
ಕದ್ದೊಡುವನಿಲನ | ಹರಿವಹಜ್ಜೆಯ ಹತ್ತುವೊಡೆಮಧು | ಕರನೆ ಬಲ್ಲುದು ಜೀಯ ಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಮ್ಮವ
ರ ಪರಿಯ || ಹರೆದಮಾತಿನ ಹದನು ಬಳಿಕಾ | ಚರರಿಗಿದು ಗೋಚರಿಸುವುದೆ ಯೆಂ | ದರಸನನು
ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮತಮಗೆ ||೮|| ಪ್ರಾಥಿಯಲ್ಲಿದು ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆವು | ರೂಢಿಯಲಿ ಸಮ
ಬಲರು ಭೀಮ ಸ | ಗಾಢದಲಿ ಬಲಭದ್ರಕೀಚಕಶಲ್ಯರೆಂಬವರು || ಗಾಢರನು ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿಯೆ |
ಗಾಢಿಕೆಯ ನೆರೆ ಮರೆಯಬೇಕೆನೆ | ರೂಢಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ಸೇನೆಯ ನೆರೆಹಬೇಕೆಂದ ||೯|| ಕರೆಸಿದನು
ಗಾಂಗೇಯ ಗರುಡಿಯ | ಗುರುವನಶ್ಚಿತ್ತಾ ಮಸ್ಯಂಜಯ | ವರಕೃಪಾಚಾರಿಯನಸ್ಯಂಧವಸೂರ್ಯನಂ
ದನನ || ಬರಿಸಿದನು ತೆಂಕಣದದಿಗುತಟ | ದರಸುಗಳದೆಸೆಯಿಂದ ಬೇಹಿನ | ಚರರುಬಂದರು ಕೇಳಿರೈ
ಹೊಸವಾರ್ತೆಯನು ಯೆಂದ ||೧೦|| ಭೀಮ ಕೀಚಕ ಶಲ್ಯನಿಬಲ | ರಾಮನೆಂಬಿನಾಲುವರು ಸಂ |

ಗ್ರಾಮದೊಳು ಸಂ ಖಚರರೆಂಬುದು ಬೈಲಿನಪವಾದ || ಭೀಮನಾಗಲುಜ್ಜೇಳು ಕೀಚಕ | ತಾಮುಕನು
 ದುರುಪದಿಗೆಯಳುಪಿದ | ತಾಮಸನ ಹಿಡಿದೊರಸಿದವನೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೧|| ಮಾತುಹೋ
 ಲುವೆಯಹುದು ನುಡಿದುದು | ನೀತಿ ಧರ್ಮಜನಿದ್ದದೇಶ | ವ್ರಾತದೊಳು ಬರಸಿಲ್ಲ ಸವೆಯುವ ಬೆಳೆದ
 ಬೆಳಸುಗಳು || ಬೀತಬನವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಕೊಲೆ | ಪಾತಕಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ಸೊಂಪಿನ | ನೂತನವ ಸುಯೆಂದು
 ನುಡಿದನು ರಾಯ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೨|| ಎಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಬೀಡು ಧರಣಿಯೊ | ಳೆಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಿನ ನಾಡು
 ನಗರದೊ | ಳೆಲ್ಲಿ ವಿಭವದ ಕಡಲು ಶೈಶ್ಯದ ಸಾರಸೌರಂಭ || ಎಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವ | ಲಿಲ್ಲ
 ಬಿರುನ್ನುವರ ನಲೆಗಾ | ಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದನು ಭೀಷ್ಮ ನಸುನಗುತ್ತ ||೧೩|| ಅತ್ತ ಹಿಮಗಿರಿ
 ಮೇರೆ ಭಾವಿಸ | ಲಿತ್ತ ಮೂರುಸಮುದ್ರಗಡಿಯಿಂ | ಬತ್ತ ನಾನಾದೇಶಸಂಬಿವು ಬರದಬೇಗೆಯಾಲಿ ||
 ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆದವು ಮಧ್ಯದೇಶದ | ಲುತ್ತಮವ ಸಿಂ ಫಲದಬೆಳಸುಗ | ಳೊತ್ತೆಯಿಂದು ಪಾಂಡವರ
 ಚಾವಡಿಯೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೧೪|| ಅವಳಿ ತುಂಬದಮುನ್ನುಲಿ ಪಾಂ | ಡವರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಮ
 ತ್ತಂ | ತವರು ಸತ್ಯಕೆ ನಡೆಯಬೇಡುದು ಮುನ್ನಿನಂದದಲಿ || ಅವರ ನೆಲೆಗಾಣಿಸುವ ಮಂತ್ರದ |
 ಹವಣನರುಪುವೆನೆಂದು ರವಿಸುತ್ತ | ನವನಿಪಗೆ ನಸುನಗುತ್ತ ನುಡಿದನು ರಾಜಕಾಂಯವ ||೧೫|| ರಾಜ
 ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ನೀತಿಗ | ಳೋಜಯಿಲ್ಲದಸಚಿವರಿಂ ನಿ | ವ್ಯಾಜದಲಿ ಕೇಡಹುದು ತಪ್ಪದು ಲೋಕ
 ವಾರ್ತೆಯಿದು || ಗಾಜ ಕೇವಣಿಸಿದೊಡ ರಜತದ | ರಾಜ ಭೂಷಣವಹುದೆ ಕರ್ಣನ | ಬೀಜಮಂತ್ರ
 ಗಳಿಂದ ಕೇಡಹುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೬|| ಅವರು ಸತ್ಯಕೆ ನಡೆವರಲ್ಲದೆ | ಬವರಕಂಜವರಲ್ಲ ಪಾಂಡವ |
 ರವಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಬಂದುದ್ಯ ನೀ ಸಮಯದೊಳು ಕರಸಿ || ಅವರ ಧರಣಯನವಂಗತ್ತೊಡೆ | ನಿವ್ವಗನಿ
 ಸ್ವತೆಯಿಲ್ಲ ಕೇಳೆ | ಯವನಿಪತಿಯೆಂದನುತ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೭|| ನನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ
 ಯ ನುಡಿಯ ಕೃಕೊಂ | ಡನ್ನು ಭೂಮಿಯನೀಯೆನಯ್ಯನ | ಬನ್ನಣೆಯ ಮಾತಿನ್ನೊ ಕೊಣ್ಣೆದು ಸಾ
 ಕು ಸಂಧಿಯನು || ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಮರುಳಾದನೀನಿ | ಸ್ವನ್ನತೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಪಾಂಡವ | ಗುನ್ನಿಗಳ
 ಗರುವಾಯಮಾಡುಪಿರೆಂದು ಖಳನುಡಿದ ||೧೮|| ಅರಿವಿರಾಟನ ಪುರಕ ಹಾಯಿದು | ತುರುಸೆರೆಯ
 ತೆಗೆಸುವೆವು ಪಾಂಡವ | ರಿರಲು ಧರ್ಮದ ಮೇರೆ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಬಲ್ಲವರು || ಅರವರಸದಂಗೈಸುವ
 ರು ನಾ | ವಂದುಕೊಂಬವು ಬಳಕ ವನದಲಿ | ವರುಷಹದಿಮೂರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತೆ ನೀಳಿಯ
 ವೆ ||೧೯|| ಬಳ್ಳಿತಿದು ನಿರ್ದೋಷನಿರ್ಣಯ | ಪೆಲ್ಲರಭಿಮತವಹುದು ರಿಪುಗಳ | ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯಯ ನರಿವು
 ಪಾಯಕೆ ಬೇರೆ ತಾವಿಲ್ಲ || ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಹರು ಸಂಶಯ | ವಿಲ್ಲ ದೇಶದ ಸೊಂಪುಸಿಂ ಮ | ತ್ತೆ
 ಲ್ಲಿಯೂಹಿರದಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೨೦|| ಗುರುವಿನಭಿಮತವಹೊಡೆಕೃಪ ಮೊಗ | ದಿರುಹದಿ
 ಬೊಡ್ಡಭೀಷ್ಮವನದಲಿ | ಮುರಿಯಬದೊಡೆ ಗುರುಕುಮಾರನ ಮತಕ ಸೇರುವೊಡೆ || ವರಶಕುನಿಯ
 ಹುದೆಂದೊಡಾಸೋ • | ದರರು ತಪ್ಪಲ್ಲೆಂದರಾದೊಡೆ | ಅರಸ ನೆಗಳದ ಮಂತ್ರನೆಂದು ಸುಶರ್ಮ
 ಹೊಗಳಿದನು ||೨೧|| ಮತವಹುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಪಾಂಡವ | ಗತಿಯನರಿವೊಡೆ ಮಾರ್ಗವಿದು ಸ | ಮ್ಮತವು
 ನಿರ್ಮಳನೀತಿಕಾರರ ಮನಕೆ ಮತವಹುದು || ಅತಿಗಳಿತವಾಯ್ತವಧಿಬವಸ | ಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ಳೆದಾರಾಗೆ
 ಬಳಿಕೆ | ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾಂಡವರುತ್ತರಾಯಿಗಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೨|| ಪರಿಗಣಿಸಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ಮಾಡಿದ

ವರಪ್ರತಿಯೊಳು ಕುಚ್ಚು ಕುಂದುಂ | ಟುರವಣಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ನೆಗಳಿದರಾಟಕಾಯವ || ಅರಿಯ
ಲೇಬೇಕವಪಯಂ | ಮಂದವಾದೊಡೆಯುತ್ತರೋತ್ತರ | ಧರಣಿ ಕುರುಪತಿಗೆಂದರಾ ದ್ರೋಣಾದಿ
ನಾಯಕರು ||೨೫|| ಬೇಡು ನಡೆಯಲಿ ಮುಂದೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ನಾಡಿನೊಳು ಕಟಕಾಳದೂತರು | ಕೂಡಸಾ
ರಲಿ ಕರೆಯಲಕ್ಷಾಹಂಸಾಯಕರ || ಬೋಡಿಸಲಿ ಗುಡಿದಡ್ಡಿ ಚಂಪೆಯ | ಗೂಡಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಭಂಡಿ
ನಡೆಯಲ | ನಾಡ ಬಿಟ್ಟುಗಳಂದು ಕೌರವರಾಯ ನೇಮಿಸಿದ ||೨೬|| ಹರಿದುದೋಲಗ ಮರುದಿವಸ
ಗುಡಿ | ಹೊರಗ ಹೊಯ್ದವು ಸನ್ಮುಖಾರ್ತದೊ | ಇರಸ ಹೊರವಂಟನು ಸುಶರ್ಮಾಟಗಳ ಗಡಣದ
ಲಿ || ಸುರನಬ್ಬಿಸುತ್ತಕರ್ಣಕೃಪಗುರು | ಗುರುಸುತಾಬಮಹಾಪ್ರಧಾನರು | ಕುಂತುರಗರಥಪಟ್ಟಿಯಲಿ
ಹೊರವಂಟರೊಗ್ಗು ಸಲಿ ||೨೭|| ಮೂಹರವ ಮೇಳೈಸಿದನು ನಿ | ವಾದವನು ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಸಿದನು ಮೆ |
ತೂಹಕಂಠ ಮನವ ಸೂಯಸಿಕೂಂಡು ತುರುಗೊಂಬ || ಸಾಹಸರನಟ್ಟಿದನು ಪೈರಿಗ | ಇಾವಕೆ
ನಲನಗಲದಲಿ ಎಲ | ಮೂಯಸಿತು ನೆರವಿದನು ಬಹಳಾಕ್ಷಿಹೀನೀಬಲವ ||೨೮|| ಕುಗಳಿಗೆ ಗು
ಳ ಬೀಸಿದವು ವರ | ತುರಗ ಮಲ್ಲಣಿಸಿದವು ತೇಜಿಯ | ತುಸಿ ರಥದಲಿ ಹೂಡಿ ಕೈದುವ ಸೆಳೆದು ಕಾ
ಲಾಳು || ಅರಸನಿಬರಲಿ ಮೂಡುದುದು ನೀ | ಗುರಿಯ ಸಬಳದ ಸಾಲಿನೊಳಗಂ | ಬರವು ಮುಸುಕಿ
ತು ಧರಣಿ ತಗ್ಗಿತು ನೆರೆದುದಕ್ಷೋಣ ||೨೯|| ಅರತಿಗಳೆತ್ತಿದವು ತಳಿದು | ಪ್ವಾರತಿಯ ಸೂಸಿದರು
ಘನರಥ | ದೋರಣದ ಮೃಗ್ಯದಲಿ ಕೌರವರಾಯ ಕುಳ್ಳಿರಲು || ಸಾಲದರು ಭಟ್ಟರು ಮಹಾಸಾ | ಗಾ
ರಗಳು ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಕೃ | ವಾಂಸುವಜಯರವದೊಡನೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಸೂಳೈಸೆ ||೩೦|| ಹೊಗದುದಂ
ಬರವವನಿ ನಡುಗತು | ಗಗನಮೂ ಪರವೇಷದಲಿ ತಾ | ರೆಗಳು ಹೊಳದವು ಸುಂದವರುಣಾಂಬುಗಳ
ಧಾರಗಳು || ಬಗುವಳಯದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗ | ಳೊಗದವೆನಲುತ್ಪಾತಕೋಟಿಯ | ಬಗೆಯದವನಿಪ
ಪುಂಬ ಹೂಂವಂಟನು ಸಗೂಡದಲಿ ||೩೧|| ಪಳಹರದ ಪಲ್ಲವದ ಪಸರದ | ಪಳಯ ಪಟ್ಟಿಯ ತೋಮ
ಲದ ಹೂಳ | ಹೂಳವಚಮರದ ಸೀಗುಂಬಯ ಡೂಂಕಣಿಯ ತಿಂತಿಣಿಯ || ಬೆಳುಗೊಡೆಯ ಝಲ್ಲು
ಯ ಬೋಡು | ಇೊಳಗ ಗಗನವು ಅಮಿತನ ಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿ ನಡೆದುದು ಸೇನ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣ
ದಲಿ ||೩೨|| ರಾಯದಳ ನಡುಗೊಂಡುದೊಗ್ಗು ನ | ನಾಯಕರು ಮನ್ವಯರು ರಾಜಪ | ಸಾಯಿತರು
ಸಂವರಣ ಸೌರಂಭದಲಿ ಸಂದಣಿಸ || ತಾಯಿಮಳಲುಬ್ಬರಿಸೆ ಜಲನಿಧಿ | ಬಾಯ ಬಿಡೆ ಗರ್ಜಿಸುವನಿ
ಸ್ಸಾ | ಇಾಯತದ ಸೂಳೊದಗ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೩೩|| ಸೆಳೆವನಿಂಧದ ಕವಿವಹೀಲಿಯ |
ವಳಯತೋಮರಚಮರಡೂಂಕಣ | ಗಳ ಪಿಡಾಯಯಲಮಮ ಕೆತ್ತದು ಗಗನವಳ್ಳಿರಿಯೆ || ಸುಳಿ
ಯಲಸಲಂಗಲ್ಲ ಪಥ ಕೃ | ಹೊಳಕಬಾರದು ರವಿಗೆ ನಲನೀ | ದಳವನಾನುವೊಡಲಿದನಲು ಜೋಡಿಸಿ
ತು ಕುರುಸೇನ ||೩೪|| ಪೂಡು ಜಡಿದುದು ಘಣಿಯ ಹೆಡೆಗಳು | ಮಡಿದವಾಶಾದಂತಿಗಳು ತಲೆ |
ಗೂಡಹದವು ಬಲದೊಳಗ ಮೊಳಗುವಲಗ್ಗೆ ವರೆಗಳಲಿ || ಕಡಲು ಮೊಗದುದು ರತುನವನು ಬಲ |
ದೊಡೆಯನಗ್ಗದ ಸೇನ ವಹುಲ | ನಡೆದು ಬರಲಾಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ರವಿಯಮಂಡಲವ ||೩೫|| ಪ್ರ
ಳಯಪಟುಜಲರಾಶಿ ಜಲದುದೊ | ತಳಿತಸಂದಣಿಗಲ್ಲ ಕಡೆಯೊ | ದಳಕೆ ಮಾರ್ಮಲೆತಾರು ನಿಲ್ಲುವ
ರಿಂದ್ರಯಮರೊಳಗ || ಹುಲುನೈಪಗ್ರಯೊಡ್ಡುಗಡ ಈ | ಬಲುಹು ಹೊದರಿನಹೊರಳಿಯೊಳಕಳ |

ಕಳಿಕೆಯೇಕೆನ ನೂಕಿದುದು ಕುರುಸೇನೆ ದಟ್ಟಿಸಿ ||೩೪|| ಎರಡುಮೋಹರವಾಗಿ ತೆಂಕಲು | ಹರಿದು
ತುರುಗಳ ತಡೆಯಿ ನಾವು | ತ್ತರದಲಾನುವೆವನುತ ಸೃಪತ ಪ್ರಗರ್ತ ನನು ||೩೫|| ಮುಂದೊಡದು ಹ
ದಿನಾರುಸಾಪರ | ವರಮಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನಲಿ ದು | ಧರ ಸುಶರ್ಮನು ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನು ತೆಂಕದನೆಗಾ
ಗ ||೩೫|| ಅಸಿತಪಕ್ಷಾಪ್ಸಮಿಯ ದಿನ ಸಂ | ಧಿಸಿದರಾಳೆದ್ದುದು ಪಿರಾಟನ | ಪಶುಸಮೂಹವ ಮು
ತ್ತಿದರು ಗೋಪಾಲಕರ ಕೆಡಹಿ || ಹೊಸಮುಖಕೆ ಸೀವಿಸಿದವು ದೆಸೆದೆ | ಸಗೆ ಹಿಂಡುಗಳೊಡೆದು
ಹಾಯ್ದುವು | ಮಸಗಿತಂಭಾರವದ ಕಳಕಳವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೬|| ಆಳು ಸುತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿ ತುರುಗ
ಳ| ಕೋಳ ಹಡಿದರು ಬೊಬ್ಬಿದರು ಗೋ | ಪಾಲರಾಂತೊಡೆ ಕಾಡಿದರು ಕಡಿಬುಡಮಯವಾಗ || ಮೇಲೆ
ಮೇಲೈತಪ್ಪಹೆಬ್ಬಲ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕಂಡು ನೂಕದು | ಕಾಳಗವು ತಮಗೆನುತ ತಿರುಗಿತು ಗೋವ
ರಳಿದವರು ||೩೭|| ಮಿಸುಪಕಂಬಳಿ ಕೊಂಬು ಕಲ್ಲಿಯ | ಬಿಸುಟು ಗಾಯದ ಗೋವಳರು ಹೊ | ತ್ತ
ಸುವ ಕೂರಳಲಿ ಹಡಿದು ನಾಲಗೆಯೊಣಗಿ ಡಗಹೊಯ್ದು || ವಿಷವರಣಭೀತಿಯಲಿ ಕಂದಿದ | ಮುಸು
ಡ ತೊದಳನ ನುಡಿಯ ಮರಣದೆ | ದಸೆಯ ಕೈಸನ್ನಗಳ ಕಾತರೈದಿದರು ಪುರವ ||೩೮|| ಬಸಿವನೆ
ತ್ತರ ಗೋವರರಸಂ | ಗುಸುರಲಾರದೆ ಧೂಪ್ಪನಡಗಡ | ದಸುಪ ಕಳದರು ಕಲರು ಕಲಬಲರು ತ
ಮ್ಮ ಸಂತೈಸಿ || ಅಸಮಬಲವದು ಜೀಯ ಗೋವರ | ಕುಸುಂದದರುವತ್ತಸಾಪರ | ಪಶುಸಮೂ
ಹವ ಹಡಿದರೆಂದರು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಗೆ ||೩೯|| ಕಳ ಬಿಸುಸುಯ್ದನು ಪಿರಾಟನೈ | ಪಾಲನಿಂದಿನಲಳಿ
ದನೇ ಕ | ಟ್ಟಾಳುಕೇಚಕನನುತ ನೋಡಿದನಂದು ಕಲಬಲನ || ಆಳು ಗಜಬಜಿಸಿತ್ತು ಹಾಯುಕು |
ಫಳೆಯವನಿಂದನಗೆ ತನಗೆಂ | ದೋಲಗದೊಳಬ್ಬರಣ ಮಸಗಿತು ಕದಡಿಡುಸ್ಥಾನ ||೪೦|| ಕೇಳಿ ಸಿಡಿ
ಲೇಳಿಗಯಲೆದ್ದು ನೈ | ಪಾಲಕರು ಗಜಬಜಿಸಿ ರಥಸದೂ | ಳೋಲಗವ ಹೂರವಂಟು ನಡೆದರು ಭಾಷ
ಗಳ ಕೊಡುತ || ಆಳುಗೈದುವ ಕೊಂಡು ಕರಿಘಟಿ | ಮೇಳವಿಸಿ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ತೇಜಗ | ಳೋಳಿಯಲಿ
ರಥ ಹೂಡಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ಸ್ಯಪರವಾರ ||೪೧|| ಇವರು ತಮ್ಮೊಳಗಂದರದನ | ಮ್ಮವರ ಬಲ ತು
ರುಗೊಂಡವರು ಕೆ | ರವರು ನಮ್ಮಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ಬಂದಹದನಹುದು || ಅವಧಿ ತೀರದಮು
ನ್ನು ಕಾಣನ | ನಮಗೆ ಬಳಿಕಾರಣ್ಯವಾಸವ | ನಿವರು ಕರುಣಸಬಂದರೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು
||೪೨|| ಅವಧಿ ತೀರಲಿ ಮೇಣುಮಾಣಲಿ | ಯೆವಗೆ ತುರುಹುಯ್ಯಲನು ಕೇಳಿದು | ಕವಿಯುಲುಡಕ್ಕ
ವ ಕೊಂಡೊಡಾಪಾತಕವನಣಸುವೊಡೆ || ಎವಗೆ ನೂಕದು ಸಾಕದಂತಿರ | ಲೆವರ ಕೂಡಿದು ನಡೆದು
ವರಗೋ | ನಿವಹವನು ಮರಳಿಚುವೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೪೩|| ಎಂದು ತಮ್ಮಂದಿರುಸಹಿತ
ಯಮ | ನಂದನನು ಕಲಹಾವಲೋಕಾ | ನಂದಪರಕರಲುಳಿತಕೋಮಲಕಾಯನನುವಾಗಿ || ಬಂದ
ಮತ್ಸ್ಯನ ನೇಮದಲಿ ನಡೆ | ತಂದು ರಥವೇರಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಂದಕುಸಿ ಪಿರಾಟನೊಡನವನೀಶ
ಹೊರವಂಟ ||೪೪|| ವರಪಿರಾಟಸಜೋದರರು ಸಾ | ಪರದಸಂಖ್ಯೆಯರಾಜಪುತ್ರರು | ಕೂರಳಪದಕದ
ಕಾಲತೊಡಂನ ಮಣಿಯಮೌಳಿಗಳ || ಪರಿಮಳದಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕದ | ಹೊರದಗಂಧದ ತೋರಮು
ಡುಹನ | ಕರದಬಿಂಡೆಯರೆಧಟರೈದಿದರಾನೆಕುದುರೆಯಲಿ ||೪೫|| ತೊಳುವರಗಳ ಲಗ್ನಿಯಲಿ ಕೆಂ |
ಧೂಳಿ ಮಸಗಿ ವಿರಾಟಭೂಪತಿ | ಯಾಳು ಕವಿತರೆ ಕಂಡು ಸೈರಿಸಿ ತುರುವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ || ಕಾಳಗವೆ

ಕೊಟ್ಟರು ಭಡಾಳಿಸಿ | ಸೂಳವಿಸಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ವಿರಾಟಬಲ ಹಳಚಿದುದು ಪ
ರಬಲವ ||೪೭|| ಫಡವಿರಾಟನ ಚುಕ್ಕಿಗಳಿರವ | ಗಡಿಸದಿರಿ ಸಾಯದಿರಿ ಬಿರುದರ | ಹೆಡತಲೆಯ ಹಾ
ವಾದ ಕೀಚಕನಳಿದನ್ನೇನು || ಮಿಡುಕ ಕಟಕವ ಹೊಕ್ಕು ನರಿ ಹಲು | ಬಿಡುವವೊಲು ವೈರಾಟ ಕೆ
ಟ್ಟನು | ಕಡೆಗೆನುತ ಕೈವೊಯ್ದು ನಕ್ಕುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೪೮|| ಕುದುರೆ ಹೊಕ್ಕವು ದಂತಿಘ
ಟೆ ತೂ | ಳಿದವು ರಥವಾಟಿಗಳು ಸೇನೆಯ | ಹೊದರ ಹೊಯ್ದವು ಕೂಡೆ ಕಾಲಾಳಿರದು ಕಾದಿದರು ||
ಕಡಡಿತ್ತಾದಳ ವೈಯೊಳೊಕ್ಕವು | ಬಿಬಿರಿದಲುಗಳು ಮುರಿದು ನೆತ್ತಿಯ | ಮಿದುಳು ಸುರಿದುದು ನೆ
ತ್ತೆರಾಬ್ಬರಿಸಿದುದು ನೆರೆ ಮಸಗ ||೪೯|| ದಿಂಡುಗಡೆದವು ದಂತಿಘಟೆ ಶತ | ಖಂಡವಾದವು ತುರುಗದ
ಳ ಮುಂ | ಕೊಂಡಿರಿದು ಕಾಲಾಳು ಕಡೆದವು ತಾರುಥಟ್ಟಿನಲಿ || ತುಂಡಿಸಿತು ರಥವಾಜಿ ಮಿದುಳಿನ |
ಚೊಂಡಿನಲಿ ರಣಭೂನಿ ರಕುತದ | ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗಾಯ್ತು ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಜನಕೆ ||೫೦|| ಚೂಳಿ
ಕೆಯ ಬಲ ಮುರಿದು ದೊರಗಳ | ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಬವರ ಬಳಿಕ | ಚ್ಚಾಳುತನದಲಿ ಹೊಕ್ಕು ದು
ವ್ವಾಳಿಸುವ ನಿಜರಥದ || ಮೇಲುದಳ ಕವಿದುದು ಮಹಾರಥ | ರೇಳುಸಾವಿರ ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪನ | ಕಾ
ಳಗಕೆ ತೆಗೆದರು ತ್ರಿಗರ್ತರ ಸೇನೆ ಮುರಿವಡೆದು ||೫೧|| ಬಲ ಮುರಿದು ಬರುತಿರಲು ಖಾತಿಯ | ತ
ಳೆದು ವೀರಸುಶರ್ಮನಂಬಿನ | ಮಳೆಯ ಕರೆಯುತರಿಪುವಿರಾಟನ ರಥವ ತರುಬಿದನು || ಎಲವೊ ಫಡ
ಫಡ ಮತ್ಸ್ಯ ಹುಲುಮಂ | ಡಳಿಕ ನಿನಗೇಕಾಳುತನವೆಂ | ದುಳಿದು ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚು ಕಾದಿದನಾವಿರಾ
ಟನಲಿ ||೫೨|| ಸರಳು ತೀರಲು ಕಿತ್ತು ಸುರಗಿಯ | ತಿರುಹಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಮುರಿದೊಡೆ | ಪರಿ
ಘದಲಿ ಕಾದಿದರು ಹೊಕ್ಕರು ಹಲಗೆಖಡ್ಗದಲಿ || ಬೆರಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಭರವ ಹೊಗಳು
ತ ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕ | ನುರವಣಿಸಿದನು ಗಾಯವಡೆದು ವಿರಾಟನನು ಹಿಡಿದ ||೫೩|| ಸಿಕ್ಕಿದನು ದೊ
ರೆಯೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರು | ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಕೀಚಕನ ನೆಳಲಿರೆ | ಸಿಕ್ಕಲೀಸುವನೇ ವಿರಾಟನನೆನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ
ಉಕ್ಕಿದಾತನ ಹೆಗಲು ಬೇವುದು | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತು ತಾ ಕೈಯಿಕ್ಕಲೇಕೆಂದೊರಲಿದರು ಮತ್ಸ್ಯ
ನ ಸಹೋದರರು || ಬಲವನಾಯಕವಾಯ್ತು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಕುಲಕೆ ಬಂದುದು ಕೇಡು ಸುಮ್ಮನೆ | ನಿ
ಲುವುದನುಚಿತ ಭೀಮ ಬಿಡಿಸು ವಿರಾಟಭೂಪತಿಯ || ಗೆಲವು ಪರಬಲಕಾಯಿತನೆ ರಿಪು | ಕುಲದವಾ
ನಲನಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ | ತಲೆಯೊಳಾಂತನು ಮುಂದಣಾಲದಮರವ ನೋಡಿದನು ||೫೪|| ಹೆಮ್ಮರವನಿದ
ಕಿತ್ತು ವೈರಿಸು | ಶರ್ಮಕನನೊರಸುವನು ಬವರದೊ | ಳೊಮ್ಮೆಯರಿಮೋಹರವನರೆವನು ಜಯ
ಚಿತ್ತೈಸು || ತಮ್ಮ ಸೈರಿಸು ಮರನ ಮುರಿಯದಿ | ರೆಮ್ಮಮಾತನು ಕೇಳು ಹೊಲ್ಲೆ ಹ | ವೆಮ್ಮ ತಾ
ಗದೆ ಮಾಣದೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೫೫|| ಮರನ ಮುರಿದೊಡೆ ನಮ್ಮನರಿವನು | ಕುರುಕುಲಾ
ಗ್ರಣಿ ಯಾಯವಾನುಷ | ಪರಮಸಾಹಸ ಭೀಮಸೇನಂಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು || ಅರಕೆಯಹುದನೆ ಭೀಮನೆಂ
ದನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಸಹಿತಿದಲ್ಲವ | ನೊರಸಿ ಕಳೆದೊಡೆ ಬಳಿಕ ನಮಗಾರುಂಟು ಮುನಿವರು
||೫೬|| ಉಗ್ರಕರ್ಮವ ನೆನೆಯಬೇಡ | ವೈಗ್ರದಲಿ ಸಾಧಿಸಿದವವಧಿಸ | ಮಗ್ರವನು ಸಾಕಿನ್ನು ಬಿಡಿಸು
ವಿರಾಟಭೂಪತಿಯ || ವಿಗ್ರಹವ ಜಯಿಸನಲು ಕುರುಕುಲ | ದಗ್ರಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವಿಲಯಮು |
ಹೋಗ್ರಸನ್ನಿಭ ನೆರೆದನಿಭಹಯರಥಪದಾತಿಗಳ ||೫೭|| ಸರಳ ಸಾರದಲೆಂಟುಸಾವಿರ | ತುರಗವ

ನು ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕೊಂದನು | ಕುಂಭುಟಿಯನ್ನೊರೆಯುವನು ತೇರುಸಾವಿರವೆ || ಅಲಿಪದಾತಿಯನೊಂ
ದುಲಕ್ಕವ | ನೊರಸಿದನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಿಡುಬಿಡು | ದೊರೆವಿರಾಟನನೆನುತ ಹಿಡಿದನು ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕ
ನೆ ||೫೮|| ಪಲಲ ಮೆಚ್ಚಿದನೈ ಮಹಾದೇ | ಪಲಘಸಾಯಸಿ ತನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದೆ | ಸಿಲುಕಿದನು ಹಗೆಯೆ
ನುತ ಬೋಳಿಸಿದವಿರಾಟನಪ || ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನು ಬಿಡಿಸಿದ | ಕಲಿಸುಶರ್ಮನ ನಿರುಳುಗಾಳಗ |
ದೊಳಗೆ ತುರು ಮರಳಿದವು ಗೆಲಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ||೫೯|| ನೀವೆಯರಸುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ
ಯ | ಸೇವೆಯಲಿ ತಾನಿಹನು ನಾಲ್ವು | ದಾವದೇಶದ ವಿರರೋಕಂಕಾಬಿಭಟರೆನುತ || ಆವಿರಾಟ
ನು ನುಡಿಯೆ ಸನ್ಮಾ | ನಾವಲಂಬಕ ತುಷ್ಟನಾದನು | ಭಾವಿಪೊಡೆ ಧರೆ ನಮ್ಮದೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದ
ನನು ||೬೦|| ಮಾನಭಂಗದಮೇಲೆ ಕೌರವ | ಸೇನೆ ಸರಿಯೆ ಸುಶರ್ಮ ಕಡುದುಂ | ಮಾನದಿಂದಲೆ ಮು
ಸುಕನಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ || ಭಾನು ಭುವನದ ನಯನ ನಿನ್ಮಾ | ಮಾನಮುದ್ರೆಯನೊಡೆದನು
ತ್ತರ | ಭೇನುನಿಗ್ರಹಣವನು ಮಾಡಿದನಂದು ಕುರುರಾಯ || ... ||೬೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದ ಖ್ಯಾತಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಪೈರಿಭಟಿಸುವರ್ತನೂತನ | ಭೈರವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥಸಮರೋ | ದಾರಸಾರಥಿಯಾದನಂದು ವಿ
ರಾಟನಂದನಗೆ

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಸುಯೋಧನ | ನಾಳು ಮುತ್ತಿತು ತುರುಗಳನು ಮೇ | ಲಾಳು
ಕವಿದುದು ಭೀಷ್ಮಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾಗಿ || ಕೋಲಸೂಟಿಯ ಸುವಳಿಗೆ ಗೋ | ಪಾಲ ಪಡೆ ಮಗ್ಗಿ
ದುದು ಗೋವರ | ಸಾಲ ಹೊಯ್ದರು ಕರ್ಣದುಶ್ಯಾಸನಜಯದ್ರಥರು ||೧|| ರಾಯಚೂಣಿಯ ಚಾ
ತುರಂಗದ | ಸಾಯಕರು ಮೇಳವಿಸಿ ಸಮರೋ | ಪಾಯದಲಿ ಹಿಂಬಕ್ಕ ಕವಿದರು ಕೋಡ ಕೈಯವರು||
ಸಾಯಲಸದ ಗೋವರನು ಕೈ | ಗಾಯದಸುತವೆ ಸರೆಯ ಕೊಂಡರು | ಮಾಯವಾಯಿತು ಹರಿಬಕಾ
ರರ ಸೇನೆ ರಣದೊಳಗೆ ||೨|| ಮೇಲುದಳಕಿರಾಗಿ ಬರೆ ಹರ | ಗಾಳಗದೊಳೊಡೆಮುರಿದು ಗೋವರು |
ಧೂಳಿಗೋಟಿಯಕೊಂಡರಮರರಾಜಧಾನಿಗಳ || ಸಾಲರಿದು ಕೆಟ್ಟೊಡಿದರು ಗೋ | ಪಾಲನೊಬ್ಬನ
ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನ | ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣವೆ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರು ಹಗೆಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ||೩||ಗರುವಗೋವರು ಹು
ಯ್ಯಲಿಗೆ ಹರ | ಹುದು ಕೆಡೆದರು ರಾಯಮೋಹರ | ತೆರಳಿ ತುರುಗಳ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದರು ಕಾಳಗ
ಕೆ || ಬಿರುದರನು ಬರಹೇಳು ಹೋಗನೆ | ಕರದ ಬಿಲ್ಲನು ಬಿಸುಟು ಬದುಕಿದ | ತಿರವ ತಡಹುತ ಗೋಪ
ನೊಬ್ಬನು ಪುರಕೆ ಹರಿತಂದ ||೪|| ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲಂ | ಕಣದ ಭಾರಣೆ ನೂಕಿತೆಲವೋ |
ರಣದವಾರ್ತೆಯದೇನೆನುತ ಜನವೆಲ್ಲ ಗಜಬಜಿಸೆ || ರಣವು ಕಿರಿದಲ್ಲಿ ನುತ ಧಗೆ ಸಂ | ದಣಿಸಲವನೈತಂದು
ಮೇಳದ | ಗಣಿಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆರೆದರೆ ಕಂಡನುತ್ತರನ ||೫|| ಬೆಗಡು ಮುಸುಕಿದಮುಖದ ಭೀತಿ
ಯ | ಧಗೆಯಹೊಯ್ಲಿನ ಹೃದಯತುದಿನಾ | ಲಗೆಯ ತೊದಳಿನ ನುಡಿಯ ಬೆರಗಿನ ಬರೆತತಾಳಿಗೆಯ ||

ಅಗವಪುಷ್ಪಲಾಗಾರ ಬಹಳೋ | ಲಗಕೆ ಬಂದನು ನೃಪವಿರಾಟನ | ಮಗನ ಕಾಲಿಂಗರಗದನು ದೂ
 ಲದನು ಕಳಕಳವ ||೬|| ಏಳು ಮನ್ನೆಯಗುಡನಾಗು ನೃ | ಪಾಲಕೌರವರಾಯ ತುರುಗಳ | ಕೋಳ
 ಹಿಡಿದನು ಸೇನೆ ಬಂದುದು ಧರಣಿಯಗಲದಲಿ || ಧಾಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಕರೆಸಿಕೋ ನಿ | ನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯ
 ರಾಣಿವಾಸದ | ಗೂಳಿಯವ ತೆಗೆಸೆಂದು ನುಡಿದನು ಬಿನ್ನಹದ ಬಿರುಬ ||೭|| ಏನೆಲವೊ ತುದಿಮೂಗಿನಲಿ
 ಬಿಳು | ಪೇನು ಧಗೆಹೊಯ್ದೆಕೆ ಬಂದೆಯ | ದೇನು ನಿನ್ನಿ ನರಣವನೆಯ್ಯನು ಗೆಲಿದುದೇನಾಯ್ತು || ಏ
 ನುಭಯ ಬೇಡನ್ನು ಕಲಹೆನಿ | ಧಾನವಾರ್ತೆಯನನಲು ಕೌರವ | ಸೇನೆ ಬಂದುದು ತುರುವ ಹಿಡಿದರು
 ಬಡಗದಿಕ್ಕನಲಿ ||೮|| ರಾಯ ತಾಸ್ರತಂದನಾತನ | ನಾಯಕರು ಗುರುಸುತನು ಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಶಕು
 ನಿವಿಕರ್ಣಕರ್ಣಬಯದ್ರಧಾಟಿಗಳು || ಬೇಯ ಬಿನ್ನಹ ದಳದ ತೆರಳಿಕೆ | ತಾಯಿಮಗಳಲಂಬುಧಿಗೆ ಮೋ
 ಹರ | ದಾಯತವ ನಾನತ್ತ ಬಲ್ಲೆನು ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಳುವೊಡೆ ||೯|| ಎತ್ತ ದುನ್ವಾಳಿಸುವೊಡಾಲಿಗ |
 ಳತ್ತಲಾನೆಯ ಫಟ್ಟು ಕಾಲಾ | ಳೊತ್ತರದ ರಥವಾಚಿ ರೂಢಿಯರಾಯರಾವುತರು || ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ
 ಹುದೆತ್ತ ಮನ ದು | ವತ್ತ ಮೋಹರವಲ್ಲದನ್ಯವ | ಮತ್ತೆ ಕಾಣೆನು ಬೇಯ ಹದನಿದು ವೈರವಾಹಿನಿ
 ಯ ||೧೦|| ಬಡ್ಡಿದರೊ ಪಡಿನಲನನವನಿಯ | ದಡ್ಡಿಯೋ ಮೇಣನಲು ಝಲ್ಲರಿ | ಯೊಡ್ಡು ತಳಿತು
 ದು ಚಮುಪ್ಪಿಗುಲಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ || ಅಡ್ಡಹಾಯ್ದಿನಿಕರಣಪವನನ | ಖಡ್ಗತನ ನಗೆಯಾಯ್ತು
 ಕೌರವ | ನೊಡ್ಡನಿಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಲಯೆನು ಬೇಯ ಕಳೆಂದ ||೧೧|| ಬಳಗೆ ನೀ ಕಾದುವೊಡೆ ದುರ್ಗ
 ವ | ಬಲಿಸು ಬವರವ ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ | ನಿಲುವಮನ ನಿನಗಗಲುಂಟೇ ನಡೆಯಬೇಕನಲು || ಕೆಲಬಲ
 ನ ನೋಡಿದನು ಮಿಾಸಯ | ನಲುಗದನು ತನ್ನಿಬರ ಮೇಳದ | ಲಲನೆಯರ ಮೊಗನೋಡುತ್ತತ್ತರ ಬಿ
 ರುದ ಕೆದುದನು ||೧೨|| ನೊಕು ಕುನ್ನಿಯನಾಡವದ ಭೀ | ತಾಕುಳನು ತಾನೀಗ ಹೆಂಡಿರ | ಸಾಕೆ ಬ
 ದುಕುವಲೌಲ್ಯತೆಯಲೊಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದನಗೆ || ಕಾಕಬಳಸುವನಿವನು ತಾನು | ದ್ರೇಕಿಸಿಯೆ ಸಮರದಲಿ
 ನಿಲಲು ಪಿ | ನಾಕಧರನಿಗೆ ನೂಕದೆಂದನು ಸತಿಯರಿಬಿರನಲಿ ||೧೩|| ಏನಿತುಬಲ ಘನವಾದೊಡೇನದು | ನಿ
 ನಗೆ ಗಹನವೆ ಜೇಯ ಜಗದಲಿ | ಬನಪನಿಬರಲಿ ಧಿಟ್ಟತನವೇ ತಮದ ಗಾವಳಿಗೆ || ಬಿನ್ನುಗುರಾಯರ ಬಿಂ
 ಕ ಗೋವರ | ಮೊನಗೆ ಮರದೊಡೆ ಸಾಕು ನಿಂಬರು | ಜನಪ ತೋರಿಸು ಕೈಗುಣವ ಕೌರವನ ಧಟ್ಟಿನ
 ಲಿ ||೧೪|| ಎಂದೊಡುಬ್ಬಿಸಿದನು ತಾ ಕಲಿ | ಯೆಂದು ಬಗದನು ಮಿಾಸಯನು ಬೆರ | ಳಿಂದ ತಿರುಹುತ
 ಮುಗುಳುನಗೆಹರುಷದಲಿ ಮೈಮರದ || ಸಂದಣಿಸಿ ರೂಮಾಂಚ ಕೆಲಬಲ | ದಿಂದುಮುಖಿಯರ ನೋಡಿ
 ದನು ನಲ | ವಿಂದ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಪೌರುಷತನದ ಪರಿಣತಯ ||೧೫|| ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನು ಜೂಜಿ
 ನ | ಕುಹಕದಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸೋಲಿಸಿ | ಮಹಿಯಕೊಂಡಂತೆನ್ನ ಕಣಕಿದನೇ ಸುಯೋಧನನು || ಸಹಸ
 ದಿಂದವೆತುರುವ ಮರಳಿಚೆ | ತಹನುಬಳಿಂಕೌರವನ ನಿ | ರ್ವಹಸಲೇವೆನ ಸೂರಗೊಂಬನು ಹಸ್ತಿನಾಪು
 ರವ ||೧೬|| ಹಿಡಿದುರಾಚ್ಯವ ಕೊಂಡುಹೆಂಗುಸ | ಬಡಿದು ಪಾಂಡವರಾಯರನು ಹೊರ | ವಡಿಸಿ ಕೊ
 ಬ್ಬಿದಭುಜಬಲವನೆನ್ನೊಡನ ತೋರಿದನೆ || ಬಡಯುಧಿಷ್ಟಿ ರನೆಂದು ಬಗದನೆ | ಕಡುಗದೊಡ ಕೌರವನ
 ಕೀರ್ತಿಯ | ತೊಡೆವನೆಯನಲಾ ಎನುತಸುಕುಮಾರ ಖತಿಗೊಂಡ ||೧೭|| ತನಗೆ ಬಡಪಾಂ
 ಡವರ ತೆವರಿದ | ಮನದಗರ್ವದ ಕೊಬ್ಬು ಕಾಲನ | ಮನೆಯನಾಳಿಪುದಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ಮೈ

ವನು || ನೆನೆದು ದುರ್ಯೋಧನನು ತಾಮ್ರೇ | ದ್ವಿನಿಯನಾಳ್ವನೆ ಹಾ ಮಹಾದೇ | ವೆನುತಲುತ್ತರ
 ಬಿರುದ ನುಡಿದನು ಹೆಂಗಳಿಬಿರಿನಲಿ || ೧೮ || ಜವನ ಮೀಸೆಯಮುರಿದನೋ ಭೈ | ರವನ
 ಹಾಡೆಯನಲುಗಿದನೋ ಮೈ | ತ್ಪುನಿನ ಮೇಲುದ ಸೆಳೆದನೋ ಕೇಸರಿಯ ಕಿಣಕಿದನೋ || ಬ
 ವರವನು ತೋಡಗಿದನಲಾ ಕೌ | ರವನಕಟ ಮರುಳಾದನೆಂದಾ | ಯುವತಿಯರ ಮೊಗನೋಡು
 ತುತ್ತರ ಬಿರುದ ಕೆದರಿದನು || ಆರೋಡನೆ ಕಾದುವೆನು ಕೆಲಬರು | ಹಾರುವರು ಕೆಲರಂತಕನ
 ನೆರೆ | ಯೂರವರು ಕೆಲರಧಮಕುಲದಲಿ ಸಂದು ಬಂದವರು || ವಿರರೆಂಬವರವರು ಮೇಲಿನ್ನಾರ ಹೆ
 ಸರುಂಟವರೊಳೆಂದು ಕು | ಮಾರ ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ನುಡಿದನು ಹೆಂಗಳಿಬಿರಿನಲಿ || ೨೦ || ಪೊಡವಿಪತಿಗ
 ಳು ಬಂದು ತುರುಗಳ | ಹಿಡಿವರೆ ಲೋಕದಲಿ ಯಥಮರ | ಬಡಮನೆದ ಮನ್ನೆಯರ ಮೈಸಿರಿ ಕೌರ
 ವನೊಳಾಯ್ತು || ಕಡೆಗೆ ದುರಿಯಶ್ವವುಳ್ಳದಲ್ಲದೆ | ಬಿಡುವೆನೇ ಗೋಧನವನೆನ್ನೊಳು | ತೋಡಕಿ ಬದು
 ಕುವನಾವನೆಂದನು ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದು || ೨೧ || ಖಳನ ಮುರಿವೆನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದೊಳಗೆ ತಾಣಾಂ
 ತರವನಿಕ್ಕುವೆ | ತೋಲಗಸುವೆ ಕೌರವನ ಸೇನೆಯ ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿ || ಗೆಲವ ತಹನೆಂದುತ್ತರನು
 ಕೋ | ಮಲೆಯುರಿದಿರಲಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದ | ಗಳಹುತ್ತಿದ್ದನು ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವರ ನಾಕಾಣೆ || ೨೨ ||
 ಅರಿಯನೇ ಗಾಂಗೇಯನನು ತಾ | ನರಿಯದವನೇ ದ್ರೋಣ ಕುಲದಲಿ | ಕೊರತೆಯೆನಿಸುವಕರ್ಣನೆಂ
 ಬವನೆನಗೆ ಸಮಬಲನೆ || ಬರಿಯಬಯಲಾಡಂಬರದಿ ಬರಿ | ತುರುವ ಹಿಡಿದೊಡೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿರ | ಸೆ
 ರೆಯ ತಾರದೆ ಮೂಣ್ಣೆನೆಂದನು ನಾರಿಯರ ಮುಂದೆ || ೨೩ || ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಾರಥಿ | ಮಡಿದ
 ನಿನ್ನಿನ ಬವರದಲಿ ತಾ | ಮುಡುಹನಾದೆನು ಶಿವಶಿವಾ ಇಂದೆನ್ನು ಕೈಮನಕೆ || ಗಡಣಿಸುವಸಾರಥಿಯ
 ನೊಬ್ಬನ | ಪಡೆದನಾದೊಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆಗೆ ಹಬ್ಬವೆ ಮೂಡುವೆನು ತೋರುವೆನು ಕೈಗುಣವ
 || ೨೪ || ಸಾರಥಿಯ ಶಿವ ಕೊಟ್ಟನಾದೊಡೆ | ಮಾಂಗುಬ್ಬಸವಾಗದಂತಕ | ನೂರುತುಂಬದೆ ದೊಳ್ಳು ನೂ
 ಕದೆ ರಣಪಿಶಾಚರಿಗೆ || ದೋರೆಗರುಳಲಿ ದಾನವಿಯರೊಡ | ಲೇರು ಪತ್ತದೆ ಹಬ್ಬವಾಗದೆ | ಭೂಲ
 ಭೇತಾಳರಿಗೆ ಹೋದುದೆ ಬರಿದೆ ರಣವೆಂದ || ೨೫ || ಕೇಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ | ಬಾಲಭಾಷಗಳೆಲ್ಲವನು
 ಪಾಂ | ಚಾಲೆಗೆಕ್ಕಟಿ ನುಡಿದನಾವೆನ್ನಿ ಹುದು ಮತವಲ್ಲ || ಕಾಲ ಸವೆದುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ನಿ
 ಲುಕಲುಬೇಕು ಕೌರವ | ರಾಳು ನವಗೋಸುಗವೆ ಬಂದುದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ನರನ ಸಾರಥಿ
 ಯೆಂದು ನೀನು | ತ್ತರೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ತನ್ನನೀಗಲೆ | ಕರಸೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ದುರುಪದಿ ಬಂದಳೊಲವಿ
 ನಲಿ || ತರುಣಿ ಕೇಳರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ | ವರಬೃಹಸ್ಪತಿ ಕಾಂಡವಾಗ್ನಿಯ | ಹೊರದನಿವ ತಾನೆಂದು ಸ
 ತಿಯುತ್ತರೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು || ೨೭ || ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತೆಯಾದಳುತ್ತರೆ | ಯೋಲಗಕೆ ಬಂದಣ್ಣ ನಂಭಿಗೆ |
 ಲೋಲಲೋಚನೆಯೆರಗ ಕೈಮುಗಿದೆಂದಳೆಹದನ || ಕೇಳಿದನು ಸಾರಥಿಯ ನೆಲೆಯನು | ಕಾಳಗಕೆ ನ
 ಡೆಯಣ್ಣ ದೇವನೈ | ಪಾಲಕರ ಬಯಸೆಂದೊಡುತ್ತರೆ ನಗುತ ಬೆಸಗೊಂಡ || ೨೮ || ತಂಗ ಹೇಳೌ ತಾ
 ಯೆ ನಿನಗೇ | ಸಂಗತಿಯಕೌರವದರಾವನ | ನಂಗನೆಯುಳ್ಳವನೆ ಸಾರಥಿತನದ ಕೈಯಲಿ || ಮಂ
 ಗಳವಲೇ ಬಳಿಕ ರಣದೊಳ | ಭಂಗನಹೆ ನಿಸ್ಸಾಣೆ ತನ್ನಯ | ತುಂಗಸುಕ್ರಮತವನುಳ್ಳುಹದೆ ಹೇಳು
 ಹೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಎಂದಳೆಸ್ಮಿತೆಂದ್ರಿಸುರಸನ | ನಂದನವ ಸುಡುವೆಂದು ಪಾರ್ಥನ | ಮುಂದೆ ಸಾರ

ಧಿಯಾದಗಡೆ ನಾವರಿಯೆವೀಹದನ || ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ಕರೆಸು ನಮ್ಮ ಬೃ | ಹಂದಳೆಯನೆನೆ ನಗುತ
ಲೇಸಾ | ಯೈಂದು ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಸೈಕೇಂದ್ರಿಗಿಂತೆಂದ || ೩೦ || ಸಾರಥಿಯ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು ನುಳುಹಿದೆ
ವಾರಿಜಾನನೆ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ | ಕೌರವನ ಶನಿಗರುಳ ಬಗೆವೆನು ತಡವ ಮಾಡಿಸದೆ || ಸಾರಿ ನೀನೇ ಹೋಗಿ
ಪಾರ್ಥನ | ಸಾರಥಿಯ ತಾ ಯೆನಲು ನಮ್ಮನು | ವೀರ ಬಗೆಯನು ನಿಮ್ಮತಂಗಿಯ ಕಳುಹಿ ಕರೆ
ಸುವುದು || ೩೧ || ತಾಯೆ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಸೂತನ | ತಾ ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾ
ಕ್ಷಿ ಮನೋಭವನ ಮರಿಯಾನೆಯಂದದಲಿ || ರಾಯಕುವರಿ ನವಾಯಗತಿಗರು | ನಾಯಿಯಲಿ ಬರೆ ವಿ
ಟರ ಕರಣದ | ಲಾಯ ತೊಡಕಿತು ತೆಗೆದಳಂಗನೆ ಜನರ ಕಣ್ಮನವ || ೩೨ || ಐದುಶರವೇಕೊಂದುಬಾಣವಿ
ದೈದದೇಇನ್ನುಮಮ ಕಾಮನ | ಕೈದುಗಾರತನಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಕೊಂಕದಿಹಾರು || ಬಯ್ಯುಕೊಳ್ಳನೆ
ಮುನಿ ಮನವನಡ | ಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿಯನೆ ಹಿರಿಯರನು ವಿಧಿ | ಕೊಯ್ದು ನಕಟಾ ಕೊರಳನೆಂದುದು ನ
ಗುತ ವಿಟನಿಕರ || ೩೩ || ಅರಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗುಹೊಯ್ದೆ | ಬ್ಬರಸೆ ಚಿತ್ತದ ತಿಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು | ಕುರು
ಳಕಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರೆ ವಿಟಜನದ || ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯರಸದಿಂ | ದುರಿ ಮಸಗೆ ಜನಹೃ
ದಯದಲಿ ಮೈ | ಪರಿಮಳದ ಪಸರದಲಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಬಂದಳೊಲವಿನಲಿ || ೩೪ || ನಡೆ ನಡೆಯ ಬಂಧಿಸಿತು
ನೋಟವ | ನುಡಿಗಿಸಿತು ಕುಡಿನೋಟ ಸಖಿಯರ | ನುಡಿ ಸಮೇಳದ ಮಾತುಮನಿಬರ ಮಾತ ಮಾಣಿಸಿ
ತು || ಕೆಡಸಿತಧರದ ರಾಗ ರಾಗವ | ಬಡತನವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು ನಡುವಿನ | ಬಡತನವು ವಿಟಜನಕನಲು ನಡೆ
ತಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೫ || ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತ ಮೊಲೆಗೆ ಮೇಲುದ | ಸಲವುತೇಕಾವಳಿಯ ಮೆಲ್ಲನೆ | ತಿ
ರುಹಿಹಾಯ್ದುತ ಬಿಡುಮುಡಿಯನೆಡಗೈಯೊಳೊಂದಿಸುತ || ವರನಿಖಾರಿಯ ನಿರಿಯರಭಸದ | ಚರ
ಣದಂದುಗೆದನಿಯ ಗಮನದ | ಭರದಿ ಕಿರುಬೆಮಲಡುತೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೬ || ಬರವ
ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನೇನು | ತ್ತರೆ ಕುಮಾರಿ ಕರೋರಗತಿಯಲಿ | ಬರವು ಭಾರಿಯಕಾರಿಯವ ಸೂಚಿಸು
ವುದನೆ ನಗುತ || ಬರವು ಬೇರಿಲ್ಲೆನ್ನು ಮಾತನು | ಹುರುಳುಗೆಟಸದೆ ಸಲಿಸುವೊಡೆ ನಿಮ | ಗರುಹಿದಪನೆನೆ
ಮಿಾರಬಲ್ಲೆನೆ ಮಗಳೆ ಹೇಳೆಂದ || ಪುರಕೆ ಹಾಯ್ದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದರಸುಗಳು ಹೊಲನೊಳಗೆ ಶ
ತಸಾ | ವಿರದ ತುರುಗಳ ಹಿಡಿದರೆಳಿದರು ಗೋವಪಡೆ ಕಾದಿ || ಮರಳಿಚುವೊಡೆವೃದ್ಧದೇವನ | ಧುರಕೆ
ಸಖ | ಧಿಯಿಲ್ಲ ನೀವಾ | ನರನ ಸಾರಥಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆವೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೭ || ಇನ್ನು ನೀವೇ ಬ
ಲ್ಲರೆನೆ ನಡೆ | ನಿನ್ನು ಮಾತನು ಮಿಾರಬಲ್ಲೆನೆ | ಮುನ್ನು ಸಾರಥಿಯಹನು ನೋಡುವೆನೆನುತ ವಹಿಲದಲಿ ||
ಬೆನ್ನು ಲಬಲೆಯನೈದಲಾಸಂ | ಪನ್ನು ಬಲನೋಲಗಕೆ ಬರೆ ಹರು | ಪೋನ್ನು ತಿಯಲು ತ್ತರಕುಮಾರನು
ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿದ || ೩೮ || ಎಲೆಬೃಹನ್ನುಳೆ ತೆತ್ತದೆನಗೆ | ಗ್ಗಳೆಯರೊಳು ವಿಗ್ರಹವು ಸಾರಥಿ | ಯಳಿ
ದನೆನ್ನುವ ನೀನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಸಮರದಲಿ || ಉಳುಮಬೇಹುದು ನೀ ಸಮರ್ಥನು | ಫಲುಗುಣನ ಸಾ
ರಥಿಯಲ್ಯ ನೀ | ನೊಲಿದು ಮೆಚ್ಚಲು ಕಾದಿ ತೋರುವನಹಿತನೇನೆಯಲಿ || ೪೦ || ಭರತವಿಷ್ಣುವಿಷಯ
ದಲಿ ಪರಿ | ಚರಿಯತನ ನವಗಲ್ಲದೀಸಂ | ಗರದಸಾರಥಿತನವ ಮರೆದವು ಹಲವುಕಾಲದಲಿ || ಅಭಟರು
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನಿಲ | ಲರಿದು ಸಾರಥಿತನದ ಕೈಮನ | ಬರಡರಿಗೆ ದೊರಕೊಂಬುದೇ ರಣಸೂರೆಯ
ಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ಆನಿರಲು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನಿನ | ಗೇನಮಾಡಲುಬಲ್ಲರಳುಕದೆ | ನೀನು ನಿಲು ಸಾಕೊಂ

ದುನಿಮಿಷಕೆ ಗೆಲುವೆನವರುಗಳೆ || ತಾನದಾರೆಂದೆಯೆಲಾ ಗುರು | ಸೂನುಕರ್ಣದ್ರೋಣರೆಂಬವೆ |
 ರಾನರಿಯದವೆಲ್ಲ ಸಾರಥಿಯಾಗು ಸಾಕೆಂದ ||೪೨|| ವೀರನಹೆ ಬಳಿಕೇನು ರಾಜಕು | ಮಾರನಿರುವೊ
 ಡೆ ಹರೆಯವಲ್ಲಾ | ಸಾರಥಿತ್ವವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ರಥವ ತರಿಸೆನಲು || ವಾರುವದ ಮಂದಿರದಲಾ
 ಯಿದು | ಚಾರುತುರುಗಾವಳಿಯ ಬಿಗಿದನು | ತೇರ ಸಂವರಿಸಿದನು ರಥವೇರಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೩||
 ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿದರು ನಿಖಿ | ಳಾಂಗನೆಯರುತ್ತರಗೆ ನಿಜಸ | ವಾಂಗಶೃಂಗಾರದಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ
 ಬಂದು ರಥವೇರಿ || ಹೊಂಗಲಸಮಯಕವಚವನು ಪಾ | ಭಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಜೋಡುಸೀಸಕ | ದಂಗಿ
 ಗಳನಳವಡಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರನನುವಾದ ||೪೪|| ನರನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಕವಚವ | ಸರಿವೃತ್ತಿರೆ ಘೋಳೈಂ
 ದು ಕೈಹೊ | ಯ್ದರಸಿಯರು ನಗೆ ನಾಚಿದಂತಿರೆ ಪಾರ್ಥ ತಲೆವಾಗಿ || ತಿರುಗಿ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ತೊಡ
 ಲು | ತ್ತರೆ ಬಳಿಕ ನಸುನಗಲು ಸಾರಥಿ | ಯರಿಯ ತಪ್ಪೇನೆನುತಲುತ್ತರೆ ತಾನೆ ತೊಡಿಸಿದನು ||೪೫||
 ಕವಚವನು ತೊಡಲರಿಯದವನೊ | ಹವಿಕೆ ಸಾರಥಿತನವೆ ಮಾಡುವ | ಹವಣ ತಾನೆಂತನುತಲಿದ್ದರು
 ನಿಖಿಲಸಾರಿಯರು || ಬವರವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆಲಿದಸ | ನೆವರ ಮಣಿಪುಧಾನವಾಭರ | ಣವನು ಸಾರ್
 ಥಿ ಕೊಂಡುಬಾಯಿಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೪೬|| ನಸುನಗುತ್ತ ಕೈಕೊಂಡನರ್ಜುನ | ನೆಸಗಿದನು ರಥ
 ವನು ಸಮೀರನ | ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ಮುಂದೆ ಮಿಕ್ಕವು ವಿಗಡವಾಜಿಗಳು || ಹೊಸಪರಿಯ ಸಾರಥಿಯ
 ಲಾ ನಮ | ಗೆಸದಳವು ಸಂಗಾತ ಬರಲೆಂ | ದುಸುರದೊಳಿದುದು ಹಿಂದೆ ಪುರದಲಿ ಚಾತುರಂಗಬಲ
 ||೪೭|| ಗತಿಗೆ ಕುಣಿದವು ನಾಸಿಕದ ಹುಂ | ಕೃತಿಯಪವನನ ಹಳಿವಲುಳಿಯಲಿ | ಗತಿಯ ಸಂಚಿತಪಂ
 ಚಧಾರಾಪ್ರಾಧವಾಜಿಗಳು || ವಿತತರಥಪದದಳಿತವಸುಧೋ | ತ್ವತಿತಧೂಳೀಪಟಲಪರಿಚುಂ | ದಿತದಿ
 ಶಾಮುಖನೈದಿದನು ಕುರುರಾಯ ಮೋಹರವ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಚಂಡರಿಪುಬಲವಿಲಯಹರನು | ದ್ವಂಡಬಲಶಸ್ತ್ರವನುಳ್ಳಿ | ಗೊಂಡು ಸುರವನ
 ಸೂನು ತಡೆದನು ವೈರಿಮೋಹರವ

|| ಪದ || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯ ಕೇಳ್ವಪ | ತಿಲಕನತೀವೀಗದಲಿ ರಥವನು | ಕೊಳುಗು
 ಳಕೆ ತರೆ ಕಂಡನುತ್ತರ ಮುಂದೆ ದೂರದಲಿ || ತಳಿತಕುಂತದ ಬಾಯಧಾರೆಯ | ಹೊಳವುಗಳ
 ಹೊದರೆದ್ದಸಿಂಧದ | ಸೆಳೆಯಸೀಗುರಿಗಳಸುರಂಭದ ಸಕಲಮೋಹರವ ||೧|| ಕರಿಘಟಾವಳಿಯೊಡ್ಡ
 ಗಲ್ಲಿನ | ತುರಗನಿಕರದ ತೆರೆಯ ತೇರಿನ | ಹೊರಳಿಗಳ ಸುಳಿಯಾತಪತ್ರದ ಬಹಳ ಬುದ್ಬುದದ ||
 ನರನಿಕಾಯದ ಜಲಚರೌಘದ | ತರದವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯರವದು | ಬ್ಬರದೊಳಿದ್ದುದು ಬಹಳಜಲನಿ
 ಧಿಯಂತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೨|| ಜಡಿವಖಡ್ಗದ ಕಿಡಿಯ ಸೇನೆಯ | ಕಡುಹುಗಳ ಕೇಸುರಿಯ ಬಲ
 ದು | ಗ್ಗಡದ ರಥಸದ ರೌದ್ರರವಘಟಘಟಿತನಿಸ್ಸನದ || ಇಡಿದಧೂಳಿಯ ಧೂಮರಾತಿಯ | ಪಡೆ

ವಿರಾಟನ ಮಗನ ಕಂಗಳಿ | ಗೊಡನೊಡನೆ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತಿರೆ ತೋರಿತಿದಿರನಲಿ ||೩|| ಪ್ರಳಯಮೇಘ
 ದ ಮಾತೃಕೆಯೊ ಕರಿ | ಕುಳವೊ ಸಿಡಿಲಿನ ಗರುಡಿಯೋ ಕಳ | ಕಳವೊ ಕಲ್ಪಾನಲನ ಧೂಮಾವಳಿಯೊ
 ಕೈದುಗಳೋ || ನೆಲನದಬ್ಬಯ ಬೆಟ್ಟದಡವಿಯೊ | ತಳಿತಲೆಕ್ಕೆಯವೋ ಜಗಂಗಳನಳಿವಜಲಧಿಯೊ
 ಸೇನೆಯೋ ನಾವರಿಯೆವಿದನೆಂದ ||೪|| ಕಾಲಕೂಟದ ತೋರೆಯೊ ಮಾರಿಯ | ಗೂಳೆಯವೊ ಸ್ತು
 ತ್ಯುವಿನ ಗಂಟಲ | ತಾಳಿಗೆಯೊ ಭ್ರರವನ ಘಟ್ಟೋ ಜವನಜಂಗುಳಿಯೋ || ಕಾಲರುದ್ರನ ನೊಸಲ
 ನೆಟ್ಟು | ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಾಲವೋ ತಿವಯೆನುತ ಹೆದರದನಂದು ಸುಕುಮಾರ ||೫||
 ಕಡೆಗೆ ಹಾಯವು ಕಂಗಳೀಬಲ | ಗಡಲ ಮನವೀಸ್ತಾಡಲಾರದು | ವೊಡಲುವಿಡಿದಿರದೇನ ಕಾಣಲುಬಾ
 ರದದ್ಭುತವ || ಪೂಜೆಯೊದುದೊ ಮೋಹರವೆನ್ನೆ | ರೊಡನೆ ಕಾದುವನಾವನಾತನೆ | ಮೃಡನು ತಿವ
 ತಿವ ಕಾಟ ಗೆಲಿದವು ಬಲಕ ನಮೋಯೆಂದ ||೬|| ಹಸಿದಮಾರಿಯ ಮಂದೆಯಲಿ ಕುರಿ | ನುಸುಳಿದಂ
 ತಾದನು ಬೃಹನ್ನಳ | ಎಸಗಬಿರು ತೇಜಗಳ ತಡೆ | ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯನು ಬಿಸುಡು || ಮಿಸುಕಬಾರದು ಪ್ರ
 ಳೆಯ್ಯಕಾಲನ | ಮುಸುಕನೆಗಿವವನಾರು ಕೌರವ | ನಸಮಬಲನೈ ರಥವ ಮರಳಿತು ಜಾಳಿಸುವನೆಂದ
 ||೭|| ಎಲೆಕುಮಾರಕ ಮೊದಲ ಚುಂಬನ | ದೊಳಗೆ ಹಲುಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಳಗ | ಬೆಳಸಲರಿಯದಮು
 ನ್ನ ಹಿಡಿದೈ ಸಮರಭೀತಿಯನು || ಅಳುಕಲಾಗದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ | ಕುಲಕ ಕುಂದನುತಾರದಿರು ಮ
 ನ | ಗೆಲಿನಲಿ ಕಾದನುತ ರಥವನು ಬೇಗ ಹರಿಸಿದನು ||೮|| ಸಾರ ಬರಬರಲವನ ತನು ಮಿಗೆ | ಭಾ
 ರಿಸಿತು ಮೈಮುಲಿದು ರೋಮಪಿ | ಕಾರ ಘನಕಾಹೇರಿತವಯವ ನಡುಗಿ ಡೆಂಡಣಿಸಿ || ಭೂರಭಯ
 ತಾಪದಲಿ ತಾಳಿಗೆ | ನೀರು ಧೆಗೆದುದು ತುಟಿಯೊಣಗಿ ಸುಕು | ಮಾರ ಕಣ್ಣೆ ವೆ ಸೀಯೆ ಕರದಲಿ ಮು
 ಚ್ಚಿದನು ಮುಖವ ||೯|| ಏಕೆ ಸಾರಥಿ ರಥವ ಮುಂದಕೆ | ನೂಕಿ ಗಂಟಲ ಕೊಯ್ದೊ ಸುಡುಸುಡು |
 ಕಾಕಲಾ ಕಣ್ಣೊಡೆದವೇ ಕಾಣಾ ಮಹಾಬಲವ || ನಾಕನಿಳಯರಿಗಿರಿದು ನಿನಗೆ ವಿ | ಪೇಕವೆಣ್ಣಿನಿತಿಲ್ಲ
 ತೆಗೆತೆಗೆ | ಸಾಕು ವಾಘೆಯ ಮರಳಿ ಹಿಡಿ ತೇಜಗಳ ತಿರುಹೆಂದ ||೧೦|| ನುಡಿಯ ಕೇಳದೆ ಮುಂದೆ
 ಹತ್ತೆಂ | ಟಡಿಯನರ್ಜನ ರಥವ ಹುಸಲು | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳು ಬಿದ್ದವು ಕೈಯ ನೆರೆ ತೆಗೆದು ||
 ಹಿಡಿ ಹಯವನಿಗಾರಸಾರಥಿ | ನುಡಿದವರು ನಾವ್ವೆಗೆಗಳೇ ನಿ | ನ್ನೊಡೆಯರೊಲ್ಲಾಸ್ವಾಮಿದುರುಹಿಕೆ
 ಲೇಳುಲೇಸೆಂದ ||೧೧|| ಎಂದೊಡರ್ಜನ ನಗುತ ರಥವನು ಮುಂದೆನಾಲ್ಕೆಂಟಡಿಯನೂಕಲು | ಕೊಂದ
 ನಿಸಾರಥಿಯೆನುತ ಸಂವಲಿಸಿ ಮುಂಜರಗ || ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ರಥದ ಹಿಂದಕೆ | ನಿಂದು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದ
 ನು ಬದುಕಿದೆ | ನೆಂದು ನಿಟ್ಟೊಟದಲಿ ಹಾಯ್ದನು ಬೆಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ||೧೨|| ನೋಡಿದನು ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥನೀಕೇ | ಡಾಡಿ ಕೆದರಿದಕೇಸದಲಿ ಕೆ | ಟ್ಟೊಡುತಿರಲೆಲೆಪಾಪಿ ಹಾಯ್ದನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆನುತ ||
 ಕೂಡೆ ಸೂಟಿಯೊಳಟ್ಟಲೆಳಯ | ಲ್ಲಾಡಲೆಹಿಪತಿ ಹೆದರಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ | ಕೌರವಸೇನೆ ಕಡೆದುದು
 ನಗೆಯಕಡಲೊಳಗೆ ||೧೩|| ಎಲೆಲೆ ಕಾದಲುಬಂದವೀರನ | ಬಲುಹ ನೋಡಾ ತಿವತಿವಾ ಬಿಂ | ಬಳಿ
 ಯಲೆಟ್ಟವವೀರನಾವನೊ ಸುಭಟನವನವನು || ತಿಳಿಯಲೆದಿವನಾವನೋ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯನಕನಾಕಾರ
 ದಲಿ ನೆರೆ | ಫಲುಗುಣನ ಹೋಲುವನನುತ ಗಬಬಜಿಸಿತೆರಸೇನೆ ||೧೪|| ಈತಸಾರಥಿಯಳಿವಿಯಲಿ ಮಿ
 ಗು | ವಾತನುತ್ತರನರ್ಜನಂಗೀ | ಸೂತತನವೆತ್ತಲು ನಪುಂಸಕವೇಷ ವೀಕ್ಷಿಸಲು || ಈತನರ್ಜನನಾಗ

ಲೆಪುರು | ಹೂತನಾಗಲಿ ರಾಮನಾಗಲಿ | ಆತ್ಮೋಡರಿವೆನು ಬರಲೆ ಯೆಂದನು ಪಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರ್ಣ || ೧೫ ||
 ಇತ್ತ ಲರ್ಜನನು ತ್ತರನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದನು ಹೋದೆಯಾದೊಡೆ | ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನು
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ || ಮೃತ್ಯುವೋ ಸಾರಥಿಯೊ ಪಾಪಿಯ | ನೆತ್ತಣಿಂದವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆ | ನುತ್ತುಮೆ
 ರಳಿದು ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಸೈವರಿದ || ೧೬ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ನರ ನೂರು ಹಚ್ಚೆಯೊ | ಇಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದನಿ
 ದೇನ ಮಾಡಿದೆ | ಹುಟ್ಟಿದೆಯೊ ಹಾದರಕೆ ಹ್ತ ತ್ರಿಯಬೀಜವೋ ನೀನು || ದಿಟ್ಟತನ ಮಿಗ್ಗೆ ಹೆಂಗಳೆದಿರ
 ಲಿ | ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟದೆ ಹೆಂಗಳೆದಿರಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ದುರಾತ್ಮ ಮುರಿದೆ ವಿರಾಟನಸ್ವಯವ || ೧೭ || ಹಲುಗಿ
 ರಿದು ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟಳುಕಿ ತಲೆವಾಗಿದನು ಸಾರಥಿ | ಕಳುಹು ಕಳೆಯೈ ನಿನ್ನ ಬಸುರಲಿ ಮರಳಿ
 ಬಂದವನು || ಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ಳೆಯೊಡ್ಡ ಮುರಿವುಗ್ಗೆ ಳೆಯರುಂಟೇ ಲೋಗರಿಂದವೆ | ಕೊಲಿಸದಿರು ನೀ ಕು
 ತ್ತಿ ಕೆಡಹು ಕಠಾರಿಯಿದೆಯೆಂದ || ೧೮ || ವನವಲೊಡಲೊಡೆದಂತೆ ನಗುತರ್ಜನನು ಗಜದಿವಸೆಲವೊ ಸಭೆ
 ಯಲಿ | ವನಜಮುಖಿಯರ ಮುಂದೆ ಸೊರಹಿದೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದಂತೆ || ಅನುವರದೊಳೆನಾಯ್ತು ರಿ
 ಪುವಾ | ಹಿನ್ನಿಯನಿರಿಯದೆ ನಾಡ ನರಿಯವೊ | ಲೆನಗೆ ನೀ ಹಲುಗಿರೆಯೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಕಾದು ನಡೆಯೆಂ
 ದ || ೧೯ || ಹೇವ ಬೇಡಾ ವೀರರಿಪರ | ಜೀವಗಟ್ಟರ ಸಫವೆ ಹಿಡಿವರೆ | ಸಾವಿಗಂಜದೆವೇ ನಪುಂಸಕರೆ
 ಮ್ಮನೋಡೆನಲು || ನೀವು ವೀರರು ನರೆ ನಪುಂಸಕ | ರಾವು ಸಾವವರಲ್ಲ ಲೋಕದ | ಜೀವಗಟ್ಟಲಿಗಾವು
 ಗುರುಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೦ || ಹರುಕನೇ ನೀನೆಲವೊ ರಾಯರೊ | ಳೆರುವನೈಪ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ
 ನೀನಿಂ | ದಿರಿದು ಮೆರೆವವಸರವಲಾ ಜಾವನದ ಧುರಧರವು || ಸರಿಗಳೆಯದಪರ್ತಿ ರವಿಶಶಿ | ಮುರಿ
 ದು ಬೀಳ್ವುನು ಬರವೆಲೆ ನರ | ಗುರಿಯೆ ನಡೆ ಕಾಳಗಕನುತ ಹಿಡಿದೆಳಿದನು ತ್ತರನ || ೨೧ || ಕೊಳುಗುಳ
 ದೊಳೋಡಿದೊಡೆಹಚ್ಚಗೆ | ಫಲ ಮಹಾಪಾತಕವು ಮುಂದಣಿ | ಗೊಲೆದು ಹಚ್ಚೆಯನಿಡಲು ಹಚ್ಚ
 ಯೊಳಶ್ವಮೇದಫಲ || ಅಳಿದನಾದೊಡೆ ದೇವಲೋಕದ | ಲಲನೆಯರು ತೊತ್ತಿರು ಸುರೇಂ
 ದ್ರನು | ನೆಲನನು ಘುಡಿಸುವನು ವೀರಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂದ || ೨೨ || ಧುರದಲೋಡಿನ ಪಾತಕವ
 ಭೂ | ಸುರರು ಕಳಿದಸುರಶ್ವಮೇಧವಾ ಧರಣಿಯೊಳ್ಳ ತ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಬಹುದೆವುಗೆ || ಸುರರ
 ಸತಿಯರು ನೊಲ್ಲೆ ನೆಮಗೆ | ನ್ನರಮನೆಯ ನಾರಿಯರೆ ಸಾಕೆ | ಮ್ಮರಸುತನವೆಮಗಿಂದ್ರ ಸದವಿಯು
 ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೩ || ಆಳೊಳೊಡ್ಡುಳ್ಳವನು ಭಾರಿಯ | ತೋಳುಗಳ ಹೊತ್ತವನು ಮನೆಯಲಿ
 ಸೂಳೆಯರ ಮುಂದೊಡು ಬಾಷ್ಪಳಗೆಡಹಿ ಬುದಿಗ || ಕೋಲನಿಕ್ಕದೆ ಗಾಯವಡೆಯದೆ | ಕಾಲುಮೇ
 ಗವತೋರಿದೊಡೆ ನಿ | ನೋಲಗದೊಳಂತಕಟನಾಚದೆ ಕುಳ್ಳಿತಿಹೆಯೆಂದ || ೨೪ || ಕೆತ್ತ ಕೊಂಡಾಸ್ತಾ
 ಚಿಕೆಗೆ ನೆರೆ | ಕುತ್ತಿ ಕೊಳಬೇಕೆಂಬ ಗಾದೆಯ | ನೆತ್ತ ಹೊದ್ದಿ ಸಬೇಡ ನಾವಂಜವೆವು ಕಾಳಗಕೆ || ಕತ್ತಿಗನು
 ನೀನಹಿತನಂತಿರೆ | ಮಿತ್ತವಹರೇ ನಿನಗೆ ಬೇಡಿದ | ನಿತ್ತು ಸಲಹುವೆನೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೫ ||
 ಬಳಿತವನು ವಾರುವವ ಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯಲಂಕಾರವನು ರಥವನು | ಲಲನೆಯರ ನಾನಿಸಿಕೊಡುವೆನು
 ರಾಜಭವನದಲಿ || ಎಲೆಬ್ಬ ಹನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನು | ಸಲಹಿದಕೆ ಕ್ರಯೊಡನೆ ತೋಗು | ಕಲುವಾನ
 ವಲಾನಿನ್ನ ದೆಂದೊಡೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದ || ೨೬ || ಪೊಡವಿಸತಿಗಳ ಬಸುಕಿ-ಬಂದೀ | ಯೊಡಲ ಕಕ್ಕುಲಿ
 ತೆಯನು ಕಾಳಗ | ದೆಡೆಗೆ ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ ಭೂತಭವಿಷ್ಯಮಾನದಲಿ || ನುಡಿಯಬಹುದೇ ಬಂಜೆವಾತನು |

ಸುಡುಸುಡೆಲವೋ ರಾಜಬಾಹಿರ | ನಡೆ ವರೋಧದ ಹೊರಗೆ ಕಾದಲುಬೇಡ ಬಾಯಿಂದ || ೨೭ || ಕಾದುವೆ
ನು ಮಾರೊಡ್ಡಿನಲಿ ನೀ | ನೈದಿಸೆನ್ನಯ ರಥವ ಮನದಲಿ | ಭೇದತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾರಥಿಯಾಗು
ಸಾಕೆನಲು || ಆದಿಯಲಿ ನೀಸಾವರಾಯರ | ಕಾಟಿ ಗೆಲಿದೈ ಹುಲುಬೃಹನ್ನಳಿ | ಯಾದನಿಗೇಕದನನಾ
ಟಕವಿದ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೨೮ || ಎನ್ನುವಂದಿಗ ರಾಜಪುತ್ರರಿ | ಗಿನ್ನು ಮೊಗಸಲು ಬಾರದಿದೆ ನೀ | ನೆನ್ನು
ಸಾರಥಿಮಾಡಿಕೊಂಡೀಬಲವ ಬಯಸುವೆಯ || ಅನ್ಯರನು ಮನಗಾಬರಲ್ಲದೆ | ತನ್ನತಾ ಮನಗಾಬರೇ
ಯಾ | ಗನ್ನುಗತಕವ ಸಾವುಬಲ್ಲೆವು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ಎಲವೊಸಾರಥಿಯಾಗು ನಡೆ ನೀ | ಗಳಹಿ
ದೊಡೆ ಕಟವಾಯ್ತು ಕೊಯ್ದೊನು | ಕೊಲುವೆನೀಪ್ರತಿಭಟನಿಕಾಯವ ನಿನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ || ಬಳಿಕ ನೀನ
ಗು ನಡೆಯೆನುತ್ತ ರಿಪ್ಪು | ಬಲಭಯಂಕರನುತ್ತರನ ಹೆಡ | ತಲೆಯ ಹೆದರಿನೊಳೊಂಕಿ ತಂದನು ರಥವ
ನೆರಿಸಿದ || ೩೦ || ಬೇದತನ ಬೇಡೆಲವೋ ರಣದೊಳ | ಗೋಡಿಸುವೆನಹಿತರನು ಹರಣವ | ಹೂಡಿಸುವೆ
ನಂತಕನ ನಗಲಿಗೆ ಧಟ್ಟನಡೆಹೊಯ್ದು || ಕೋಡದಿರು ಕೊಂಕದಿರು ಧೈರ್ಯವ | ಮಾಡಿ ಸಾರಥಿಯಾ
ಗನುತ್ತ ಕಲಿ | ಮಾಡಿಕೊಂಡೊಯ್ದನು ಸಮಾಪದ ಶಮಿಯ ಪೊದೆಗಾಗಿ || ೩೧ || ಮರನಸೇರಿದರೊಳ
ಗೆ ಪಾಂಡವ | ಬಲಿಸಿ ಹೋದರು ಕೈದುಗಳ ಮಿಗೆ | ಹರಣಭರಣಕ್ಷಮೆಗಳಲಿ ನೀನೆಗೆ ನೀಡೆನಲು ||
ಅರಸುವುಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟಲೆನುಚಿತ | ಮರದ ಮೇಲಣ ಹೊನಿದೇನೆ | ವರಬೃಹನ್ನಳಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸವ
ಹೇಳು ತನಗೆಂದ || ೩೨ || ಹೊರಗೆ ತೊಗಲಲಿ ಬಿಗಿದು ಕೆಲಬಲ | ನೆಲೆಯದೆಂದದಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರು
ರುವುಕ್ಕಿದುವ ಕಟ್ಟಿದರು ಹೊನಲ್ಲ ತಗೆಯೆನಲು || ಸೆರಗನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿ ಭೀತಿಯ | ತೊರೆದು ತುದಿಗೇರಿ
ದನು ನೇಣ್ಗಳ | ಹಲದು ಕೈದುವ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಡಂಜದನು || ೩೩ || ಭಯಹೊಡೆದು ಕಾಲಭುಜಗನ ನಾಲಗೆ
ಯೊ ಶರ | ಜಾಲವೋ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಕೈದುಗಳೊ ಕಾಲಾಂತಕನದಾಡೆಗಳೋ ||
ತೋಳು ಧರಿಸುವನೆಂತು ನೋಡಿದೊ | ಡಾಲಿಯರೆ ಬೆಂದವು ಬೃಹನ್ನಳಿ | ಕಾಳುಮಾಡಿದೆ ಕೊಂದೆ
ಯೆನುತೋರಂತೆಹಲುವಿದನು || ೩೪ || ಹೊಗರಹೊರಳಿಯ ಹೊಳೆವಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ತಳಪದ ಕಾಂ
ತಿ ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ ಬವಳಪ್ರಭಶರಾಘಾನಲನ ಗಡಗಹಿಸಿ || ಝಗಝಗಿಸೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕೈಗಳ |
ಮುಗಿದು ಸಾರಥಿಗೆಂದ ನೆನ್ನನು | ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೈತಂದೆ ಸಿಲುಕಿದನ ಸ್ತ್ರೀಮೆಯಲಿ || ೩೫ || ತುಡುಕ
ಬಹುಡೇದೋಪಿ ಹಾವಿನ | ಕೊಡನ ನಿನಗಿವು ಕೈದುಗಳೆ ಬರ | ಸಿಡಿಲ ಧಾವಣಿಯಾಗುತಿವೆ ಕೈಯಿ
ಕ್ಕಲಂಜವನು || ಬಿಡಿಸು ಸಾರಥಿ ಯೆನ್ನನೆನೆ ಫಡ | ನಡುಗದಿರು ಫಲುಗುಣನ ನೆನೆ ಕೈ | ದುಡುಕುಕ್ಕಿ
ವಶವದವು ತೆಗೆ ಸಾಕೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೬ || ಉಲಿದು ಸತ್ವದೊಳೊಂಕಿ ಕಾಯವ | ಬಲಿದುತೆಕ್ಕೆಯೊ
ಳೊತ್ತಿ ಬೆವುಮು | ಬಳಲಿ ನೀಡಿವನರ್ಜನನ ಕರತಳಕೆ ಗಾಂಡಿವವ || ಬಲುಹಿನಿಂದವುಡೊತ್ತಿ ತೆಗೆ
ತೆಗೆ | ದುಳಿದುಬಿಲುಗಳ ನೀಡಿ ಮರನನು | ಮಲಗಿ ಡಗೆಯಿಂದಳ್ಳೆ ವೊಯ್ದು ಕುಮಾರನಂತೆಂದ || ೩೭ ||
ಗುಯನೆತ್ತಲುಬಹುದು ಬಿಲುಗಳ | ಕೆರಳಿಚುವೊಡಾರನು ಬೃಹನ್ನಳಿ | ಧರಿಸಲಾಕೈ ನೀ ಸಮರ್ಥನು
ನಿನಗೆ ಶರಣನು || ಸರಳ ಹೊದೆಗಳ ದೇವದತ್ತವ | ಪರಶುತೋಮರಕುಂತವಸಿಮು | ದ್ವರಗದಾದಂ
ಪಾಪಶಸ್ತ್ರದ ತೆಗೆದು ನೀಡಿವನು || ೩೮ || ವೇಳು ಸಾರಥಿ ಬಿಲ್ಲಿದಾವನ | ತೋಳಿಗಳವಡುವುದು ಮ
ಹಾಶರ | ಜಾಲ ಬೆಸಗೈದಸುವಿದಾಲಗೆಮಿಕ್ಕಬಿಲ್ಲುಗಳ || ಕಾಳಗದೊಳಿವನಾರು ತೆಗೆವರು ಮೇಲುಗೈ

ದುಗಳಾಗಿವು ಕೃತಿ | ಮೇಳವಿಸುವುವು ಮನದ ಸಂಶಯ ಹಿಂಗಹೇಳೆಂದ ||೩೯|| ಇದುಕಣಾ ಗಾಂಡೀವ
ಮುಂದು | ಬುದು ಮಹಾಧನು ಪಾರ್ಥನದು ಬಳಿ | ಕದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಚಾಪವೀಧನು ಭೀಮಸೇನನದು ||
ಇದು ಸಕುಲಕೋದಂಡಬಿಲುತಾ | ನಿದುವೆ ಸಹದೇವನದು ಭಾಬಯ | ಗದಯಿದನಿಲಜನದು ಕಿರಿಟಿಯ
ಬಾಣವಿವು ಯೆಂದ ||೪೦|| ಅವರವರ ಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪವ | ನವರಶರವನು ಕಂಬುಖಡ್ಗವ | ಕವಚಸೀಸ
ಕಚೋಡುಗಳಬಿರುದುಗಳತಕ್ಕಯವ || ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಫಲುಗುಣ | ವಿವರಿಸಲು ಬೆರಗಾ
ಗಿ ಸಾರಥ | ಯವನು ತಾನೊಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ ಸೊನು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೧|| ಆರು ಸೀನರ್ಜನನೊ ನ
ಕುಲನೂ | ಮಾರುತನ ಸುತನೂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವಿರನೋ ಸಹದೇವನೋ ಮೇಣವರ ಬಾಂಧವ
ನೂ || ಭೀರ ಹೇಳ್ವೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೂಭನು | ಕಾರಣವೆ ವಿಸ್ತರಿಸು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಕಾಯುಧತೆಯ
ಸೀನಂತರವೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಆದೊಡಾನರ್ಜನನು ಬಾಣಸಿ | ಯಾದವಲಲನು ಭೀಮ ವರಯತಿ |
ಯಾದವಕನು ಧರ್ಮ ಪುತ್ರನು ಸಿಮ್ಮಗೋಕುಲವ || ಕಾಧವನು ಸಹದೇವ ರಾವುತ | ನಾದವನು ಸಕು
ಲನು ಏಳಾಸಿನಿ | ಯಾದವಳು ಸ್ವಾಳೆಂಬ್ರ ರಾಣೀವಾಸವೆಮಗೆಂದ ||೪೩|| ಅಹುದು ಬಳಿಕೇನುಳಿದವ
ಂಗ | ಮಹಿಮೆ ತಾನಲ್ಲಿಯದು ಕಾಣಲು | ಬಹುದುಲಾ ಜೀವಿಸಿದರತಿಶಯವನು ಮಹಾದೇವಾ || ಗ
ಹನಮಾಡದೆ ನುಡಿದತಪ್ಪನ | ಬಹಳತೆಯ ಭಾವಿಸದೆ ತನ್ನನು | ಕುಹುಕಿಯೆನ್ನದೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರ
ಗಿರನು ಪದಕ ||೪೪|| ಮೌಳಿಯನು ನೆಗಹಿದನು ನಿನ್ನಯ | ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಫಲುಗುಣ | ಬೋ
ಳವಿಸಿ ನಿಂಬದು ಕೃಮುಗದುತ್ತರನು ನಗುತ || ಬಾಲಕನ ಬಿನ್ನಪವನೊಂದನು | ಕೇಳಬೇಹುದು
ಸಿಮ್ಮದಶನಾ | ಮಾಳಿಯನು ಪ್ರೇಳಲ್ಪವಾತಿಯನು ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದ ||೪೫|| ಎನಲು ನಸುನಗುತರ್ಜ
ನನು ಫಲು | ಗುಣ ಧನಂಜಯ ಚಿಷ್ಣು ಸಿತವಾ | ಹನ ಏಜಯ ಭೀಭತ್ಸು ಪಾರ್ಥ ಕೀಟಿಮೊದಲಾ
ದ || ಪಿನುತಕ್ಕಷ್ಟನು ಸವ್ಯಸಾಚಿಗ | ಕೆನಿಪಪೆಸರನು ತಿಳುಹಿ ಪುನರಪಿ | ತನಗೆಬಂದಂದವನು ವಿಸ್ತ
ರವಾಗಿ ಎರಚಿಸಿದ ||೪೬|| ನಂಬಿದನು ಲೇಸಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ | ವಿಂಬುಗೊಂಡುದು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೇ |
ಡೂಂಬಿದಕ್ರಿಯುಲುಬೃಹನ್ನಳತನದ ಬಹುರೂಪು || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಸಾಹಸ ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬವಲ್ಲಾ
ನೀನು ನಿನ್ನ ಎ | ಡೂಬಿಸಿದರೂಹಂಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಇದುಕಣಾ ಧರ್ಮಜನ ಸತ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯಕೋಸುಗಮೂರ್ವಸಿಯ ಶಾ | ಪದಲಿ ಬಂದುದು ಹೊತ್ತು ನೂಕಿದನೊಂದುವತ್ಸರವ ||
ಇದಕನಮ್ನೋಡಾಯ್ತು ನಿರ್ವಿ | ಘ್ನುದಲಿ ನೂಕಿದವವಧಿಯನು ತ | ನ್ನದಬುತನವನು ಭೀತಿಗೊ
ಳ್ಳದ ನೋಡು ಸೀನಂದ ||೪೮|| ಬಳೆಯ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿದನು ಕೌರವ | ಬಲದ ಗಂಟಲಬಳಿಯ ಮುರಿ
ವವೊ | ಲಲಘುಸಾಹಸಿ ಪಳೆಯನುಟ್ಟನು ಮಲ್ಲಗಂಟಿನಲಿ || ತಲೆನವಿರ ಹಿಣಲೆಂದು ತಿಲಕವ | ಗೆಲಿ
ದು ಕಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಕತಾಬಯ | ಹೊಳೆವಗೊಂಡೆಯ ಮೆರೆಯೆ ಗಂಡಂದವನು ಕೃಕೊಂಡ ||೪೯|| ತೇರ
ತೆಗೆದನು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ | ವ್ರಾರುವಂಗಳ ಹೂಡಿದನು ಕಪಿ | ವೀರ ನೆನೆಯಲು ಬಂದು ಮಂಡಿಸಿದ
ನು ಧ್ವಜಾಗ್ರದಲಿ || ಚಾರುಸೀಸಕಿ ಜೋಡುಕುಲಿಶದ | ಸಾರಕವಚವ ಬಿಗಿದು ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಭಾರ
ವಣೆ ಮಿಗೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತಿರುವನೇರಿಸಿದ ||೫೦|| ರಾಯಧರ್ಮಜ ಬಾಳುಗೆನುತ ನಿ | ಜಾಯು
ಧದ ಗುರುವಿಂಗರಗಿ ಸುರ | ರಾಯನಂದನನೊಲವಿನಲಿ ಗಾಂಡೀವವ ಜೇವಡಿಸಿ || ರಾಯಕುವರನ

ಸೂತತನದ ವಿ | ಡಾಯಿಯಾರಿಯು ಬಹುದೆನುತ ಸಮ | ರಾಯತಾಸ್ತ್ರನು ಪಾರ್ಥ ಮೈದೋರಿದ
 ನು ಪರಬಲಕೆ ||೫೧|| ಸಡಲಬಿಡೆ ವಾಘೆಯನು ಚಿಮ್ಮಿದ | ಮೊಡನೊಡನೆ ವೇಗಾಯ್ತೇಜಿಗ | ಳೊ
 ಡೆದುಬಳೆಯೆನೆ ಗಜರು ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದವಳ್ಳಿರಿದು || ಕುಡಿನೊರೆಯ ಕಟವಾಯಿ ಲೋಳೆಯ |
 ಲೊಡಲ ಸಂಚದನುಡಿಯ ಘುಡುಘುಡು | ಘುಡಿಪನಾಸಾಪುಟದ ಹುಂಕೃತಿ | ಮಸಗೆ ಮುಂಚಿದವು
 ||೫೨|| ಅರು ಕೌರವನಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮನ | ದಾರು ಕೃಪನಾವವನು ದ್ರೋಣನ | ದಾರು ಬಲದೊಳಗಾವನ
 ಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೆಂಬುವನು || ಪೀಠ ತಿಳುಹೆನಗಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ | ದಾರು ನಾ ಕಂಡರೆಯೆನನಲಾ | ಮೈರದಲ್ಲ
 ಣ ಪಾರ್ಥ ನಗುತುತ್ತರನೊಳಂತೆಂದ ||೫೩|| ಉದಯದರುಣನ ಕರುವ ಹಿಡಿದಂ | ದದಲಿ ವರ್ಣಚ್ಛ
 ವಿಯಿಲೊಪ್ಪುವ | ಕುದುರೆಗಳ ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳೆಗುವಕೊಡನಹಳವಿಗೆಯ || ಗದಗದಿಪಮಣಿಮಯದ ತೇ
 ರನ | ಕದನಕೋಳಾಹಳನು ಗರುಡಿಯ | ಸದನಸರ್ವಜ್ಞನನು ನೋಡೈ ದ್ರೋಣನವನೆಂದ ||೫೪|| ನವ
 ರತಾನಕೇವಣದ ರಥವತಿ | ಜವದ ತೇಜಿಯ ತೆಕ್ಕೆಗಳ ಶಾ | ರವದ ರೌದ್ರಾಯುಧದ ಗಡಣದ ಹರಿಯ
 ಹಳವಿಗೆಯ || ಬವರಭೈರವನಾತನತಿಬಲ | ಶಿವನನೊಸಲಂದದಲಿ ಮೆರೆವವ | ನಿವನು ಜಿತಸಂಗ್ರಾ
 ಮನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೋಡಂದ ||೫೫|| ಖುರದಲವನಿಯ ಹೊಯ್ದು ಲಹರಿಯ | ಲುರಮಸಗಲುಬ್ಬದ್ದ
 ತೇಜಿಯ | ಮೆರೆವಮುಕ್ತಾವಳಿಯ ತೇರನ ನವವಿಳಾಸವಲಿ || ಸರಳ ತಿರುಹುತ ನಿಂದು ಧನುವಿನ | ನಿ
 ರುತವನು ನೆರೆ ನೋಡಿ ತಾರ್ಕುಂ | ಕಂಸುವವನತಿಬಲಕೃಪಾಚಾರಿಯನು ನೋಡಂದ ||೫೬|| ಲಲಿತ
 ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ತೇರನ | ಲಾಲಿವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ | ಕಳಕಳದ ಕಡುದರ್ಪದಿಂದಳ್ಳಿರವತೇಜಿಗಳ ||
 ಲಳಿಯಲಹುಯಲಗ್ಗ ಗಳ ಮೋ | ಹಳಿಸಿ ಬಿಲುರ್ದುಂಕಾರರವದಿಂ | ದುಲಿವವನು ಕಲಿಕರ್ಣನತುಳ
 ಪರಾಕ್ರಮಾನಳನು ||೫೭|| ಅತ್ತಲೈದನೆ ಬಹಳಬಲದೊ | ತೊತ್ತೆಯಲಿ ನಮ್ಮುಭಯರಾಯರ |
 ಮುತ್ತಯನು ತಾನೆನಿಸಿ ಹೂಡಿದಬಿಳಿಯತೇಜಿಗಳ || ತತ್ತಿಸಿದಹೊಂದಾಳಿಸಿಂದದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿ
 ನಲಿ ಲಪುಕುಲ | ಮೃತ್ಯುವಾತನು ವೀರಗಂಗಾಸುತನು ನೋಡಂದ ||೫೮|| ಆಗವಹಾವಿನಹಳವಿಗೆಯ
 ಮಿಗೆ | ನೆಗಹು ಮುಸುಕದ ರ್ಬುಲ್ಲರಿಯ ಚೋ | ಡಗಳ ತುಡುಕುವತಂಬಟಂಗಳ ಮೂರವಚಂಬಕದ ||
 ನೆಗಹು ನಿಗುರುವರೆಕ್ಕೆಯದ ಮದ | ಮೊಗುವಕುಗಳ ಮೆದ್ದುದಲಿ ತಾ | ನಗಡುದುಂಬಯೋಧನನು ಜೂ
 ಜನಜಾಣನವೆಂದ ||೫೯|| ಅವನ ಬಲವಂಕದಲಿ ನಿಂದವ | ನವನು ಭೂಲಶ್ರವನು ಮತ್ತಾ | ಭುವನ
 ಪತಿಯೆಡವಂಕದಲಿ ನಿಂದವ ಜಯದ್ರಥನು || ತವತವಗೆ ಬಲುಗೈಗಳೆನಿಸುವ | ಶಿವನ ನೊಸಲಂದದ
 ಲಿಮೆರೆವವ | ರವನಿಪಾಲಕರನುಜರನು ನೋಡಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೬೦|| ಹೊಗಳಲೆನುಪಮಸ್ಥನೈವಿಂತೀ |
 ದ್ವಿಗುಣವಂಧಾಸುರನ ಸೇನೆಗೆ | ತ್ರಿಗುಣವಿದು ರಾವಣನಮೋಹರಕನುತ ಫಲುಗುಣನು || ಹಗೆಯ
 ಭುಜದಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ನಾ | ಲಗೆ ದಣಿಯೆ ಕೈವಾರಿಸುತ ಮಿಗೆ | ನಿಗುಚಿದನು ಫಲುಗುಣನು ತಾ
 ಗಾಂಡಿವವ ಜೇವದೆದು ||೬೧|| ಖುರಪುಟದಲಾಕಾಶಭಿತ್ತಿಯ | ಬರೆವವೋಲ್ಸೂರಿಯನ ತುರಗವ |
 ಕರೆವವೋಲ್ಕೈಗಟ್ಟಿ ದುವಾಳಿಸುಮೊಡಾಹವಕೆ || ಅರೆರೆ ಪೊತುರೆ ಹಯವೆನುತ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಲೊಡನಿ
 ಗುರಿದವು ಕಂದೂ | ಳಿರದೆ ನೆಭಕುಪ್ಪರಿಸಿ ರವಿಮಂಡಲವನಂಡಲೆಯೆ ||೬೨|| ತುರಗಗರ್ಜನ ರಥದ
 ಚೀತ್ಕೃತಿ | ವರಧನುಷ್ಠಂಕಾರ ಕಪಿಯ | ಬ್ಬರಣೆ ಪಾರ್ಥನ ಬೊಬ್ಬ ನಿಷ್ಕುರದೇವದತ್ತರವ || ಅರೆರೆ

ಹೊದರೆದ್ದವು ಗರಿವ್ರಜ । ಬಿರಿಯೆ ಜಲಸಿಧಿ ಜಿರಿಯೆ ತಾರಕೆ । ಸುರಿಯೆ ಸುರಕುಲ ಸುಯೆ ಭೀತಿ
ಯಲಹರಿ ಬಲಹರಿಯೆ ||೬೩|| ತಿರವು ಸಿಡಿಲೆರಗದವೊಲುತ್ತುರ । ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದನು ಮೂರ್ಛೆಯಾಲಿ
ಹೊಡೆ । ಮರಳಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕಾರಿದವರುಣವಾಗಿಗಳ || ಹೊರಳುತಿರಲೆಲಿಪಾಪಿ ಸೈರಿಸಿ ಲಲಿಯನಿ
ಸ್ತ್ರೇನೆನುತ ಫಲುಗುಣ । ಸೆರೆಗಿನಲಿ ಬೀಸಿದನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ||೬೪|| ಪನು ಮತ್ಸ್ಯ
ಕುಮಾರ ಬವಣಿಯಿ । ದೇನು ನಿನಗೆಂದೆನಲು ಜಗದವ । ನಾನದಂದಟ ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದು ಬಿರಿದು
ದೆನ್ನೊಡಲು || ಆನಲಾಪನೆ ನಿನ್ನು ಬಹಳ । ಧ್ವಾನವನು ಸಾಕೆನ್ನ ಕಳಮು ವ್ವ । ಹಾನಿದಾನವ ಮೂ
ಣುಮಾಣೆನೆ ಪಾರ್ಥನಂತೆಂದ ||೬೫|| ಖೇಡನಾಗದಿರದಾಭುತಧ್ವನಿ । ಮಾಡೆನೆಂಬಜರಂಜದಿರು ಧೃತಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೀರಥವ ಜೋಡಿಸೆನುತ್ತ ಸಂತೈಸಿ || ಮೂಡಿಗೆಯಲಂಬುಗಿದು ತಿರುಪಿಗೆ । ಹೂಡಿದನು
ಫಲುಗುಣನ ಕದನವ । ನೋಡಲೆಮರೆಶ್ರೇಣಿ ಮೇಳೈಸಿತ್ತು ಗಗನದಲಿ || ||೬೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ವದ ೪೪೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕದನಚೌಪಟಮಲ್ಲ ವರಬಲ । ಮದನಮದಹರರುದ್ರನಹಿತರ । ಸದೆದು ಮರಳಿಬಿಡನ
ವಿರಾಟನ ನಿಖಿಳಗೋಕುಲವ||

||ಪದ|| ಭಯವು ಭಾರವಿಸಿತ್ತು ಜನಮೇ । ಜಯಮಹಿಮತಿ ಕೇಳು ಕುರುಸೇ । ನೆಯಲಿ ಭೀಷ
ದ್ರೋಣರಂದರು ಪಾರ್ಥನೆಂಬುದನು || ಜಯವು ಜೋಡಿಸಲಯದಿದು ಸಂ । ಶಯದ ಸುಳಿವುತಾ
ತಶತವಿದು । ಲಯದ ಬೀಜವು ಭೀಷ್ಮ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದನಾ ದ್ರೋಣ ||೧|| ಸುರಿವುತಿವೆ ಕಂಬನಿಗಳನು
ಗಜ । ತುರುಗಚೆಯ ವೊರೆಯುಗಿದೊಡಾಯುಧ । ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುದು ಬೀಸುತಿದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಲ
ಬೆದರೆ || ಹರಿವುತಿವೆ ತಾರಕೆಗಳ ಭ್ರದೊ । ಆರುಣಮಯಜಲಧಾರೆಯಿದೆ ತರ । ತರದಲಿದೆ ಪಡಿಸೂ
ರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ಇದೆ ಬಹಳ ಭೂಕಂಪವದುಭುತ । ವಿದೆ ದಿಶಾವಳಿ ಧೂಮಕೇತು
ಗ । ಇದೆ ಪತಾಕಾಭಂಗವಿದೆ ವಿಪರೀತಪರಿವೇಷ || ಇದು ಸಮಾಹಿತವಲ್ಲ ರಾಜಾ । ಭೃದಯಕರವೇ
ಭೀಷ್ಮನಮ್ಮನು । ಸದೆಯದಿಹನೇ ಸುರಪನಂದನನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೨|| ಬಿರಿಯಲಬುಜಭವಾಂಡವಿ
ದೆ ಕಪಿ । ವರನ ಕಳಕಳ ದೇವದತ್ತದ । ಧರಧುರದ ದೆಖ್ಖಾಳವಿದೆ ಗಾಂಡಿವದ ಬೊಬ್ಬೆಯಿದೆ || ನರ
ನನಿಷ್ಕುರ ಸಿಂಹರವವಿದೆ । ತುರುಗಿ ದಳ್ಳುರಿ ಸಾರುತಿದ ಸಂ । ಗರಕೆ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ಮೊಳಗಿದನೆಂದ
ನಾದ್ರೋಣ ||೩|| ಬಲವ ಬೆದರಿಸಿ ಹಗೆಯ ಭುಜದ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯನೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಾಮಿಯು । ನಿಳಿಕೆ
ಗಾಬಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪೈಕೆ ಖುಲ್ಲತನ ಸಹಜ || ಫಲುಗುಣನೆಯಾಗಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನೇ ನಿಲಲಿ ಭಾರ್ಗವರಾ
ಮನಾಗಲಿ ಗೆಲಿದು ಕೊಡುವೆನು ನಿಮಿಷಕೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕರ್ಣ ||೪|| ನರನು ನರನೆಂದನವರತ

ತಲೆ | ಬುಯೆ ಹೊಗಳುವರಾನಿರಲು ಸಂ | ಗರಕೆ ತಲೆದೊರಿದೊಡೆ ತರಿವೆನು ಲೋಕಪಾಲಕರ ||
ನರನ ತೆತ್ತಗರೆಯ ತೆತ್ತಡೆಪುರದೊಳಗೆ ಕೌರವನವರು ದು | ಶ್ವರಿತರೆರೆಡಿಬ್ಬಹಿರ ಖೂಳರು ನಿಮ್ಮೊ
ಳೆನಂದ ||೬|| ಹೊಕ್ಕು ತಾ ಬಳಿಸಲಿಸಿದೊಡಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬವರಾರು ಹಗವನ | ಸಿಕ್ಕಿದುರಗನ ಸಳವ
ನಾವನು ಗರುಡತುಂಡದಲಿ || ಎತ್ತತುಳದಲಿ ವೈರಿಪಾರ್ಥನ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆನರಸ ನಿನ್ನೀ | ಚುಕ್ಕ
ಗಳ ಚಾಪಲವ ಕಳೆಬರಂದನಾರ್ಕಣ ||೭|| ಎನಲು ಭುಗಲೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾ | ಯನುಸುಯೋಧ
ನ ಕೇಳುರಾಧಾ | ತನಯನಿವ ಬೊಗುಳಿದೊಡೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ನಂಬದಿರು || ಅನುವರದೊಳರ್ಜುನ
ನ ಗಲುವೊಡ | ಯೆನಗೆ ನಿನ್ನಗೀತುಗೆ ಕಲಬು | ಗನಿಮಿಷರಿಗಳವಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆ ಪಾರ್ಥನದಟುಗಳ ||೮||
ಮಾಡಿದನು ಹರನೊಡನ ಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯನು ಸುರಪತಿಯ ತೋಟವ | ಬೇಡಿದೊಡೆ ಬೇಳಿದನು
ವಹ್ನಿಗೆ ರಾಜಿಸೂಯದಲಿ || ರೂಘುಗುತ್ತರ ಕುರುಗಳರ್ಥವ | ಹೂಡಿಸಿದನರಮನೆಗೆ ದೈತ್ಯರ | ಬೀ
ಡ ಬುಗೈದನು ಹಿರಣ್ಯಕಪುರನಿವಾಸಿಗಳ||೯|| ಬಾಗಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ರಾಯರ | ಮೂಗ ಕೊಯ್ದನು ಮದು
ವೆಯಲಿ ನೀ | ನಗಲೊದರುವ ಕೌರವೇಂದ್ರನನಂದು ಬಿಡಿಸಿದಲಾ || ಆಗರುವ ಸೈಂಧವನ ಮುಷಿಯ
ಪ | ಭಾಗಿಸಿದಭಟನಾರು ಪಾರ್ಥನ | ಲಾಗುವೇಗವನಾರುಬಲ್ಲರು ಕರ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦|| ಮರುಳ ಕ
ಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡನ ತೋರವ | ಲರಬೆ ನಾಸವ ನಿಮ್ಮಕಣ್ಣಿಗೆ | ನರನು ದೊಡ್ಡಿತು ವುಳಿದಪೀರರ ಕಣ್ಣಿ
ತುಸಮಾತ್ರ || ಮರುಳುಹಾರುವಗದ್ಯಪದ್ಯದ | ಸರಸವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲದೀಸಂ | ಗರದ ಕರ್ಕಶವಿದ್ಯೆ ನಿ
ಮಗೇಕಂದನಾರ್ಕಣ ||೧೧|| ಹಣೆಗ ಮಟ್ಟಿಯ ಬಡಿದು ದರ್ಭೆಯ | ಹಣಿದು ಬೆರಳಲಿ ಸಕ್ಕ ಧೋ
ತ್ರದ | ದಣುವನು ನೆಂಪಿಡಿದು ಮಹಳದಮನೆಯ ಚೌಕದಲಿ || ಮಣೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿತುಂಬ |
ತಣವ ವಿದ್ಯೆಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲದೆ | ರಣವತಾರದ ವಿದ್ಯೆ ನಿಮಗೇಕೆಂದನಾರ್ಕಣ ||೧೨|| ಇಂದು ಪಿತ್ತೃಬ
ನವೆಂದು ಸಂಕ್ರಮ | ಏಂದು ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಹಬ್ಬಿನ | ವಿಂದು ಯಜ್ಞಾಂಭಟನ ವಡ್ಡಂತಿ
ಲೇಸಿಂದು || ಏಂದು ನಾನಾಮುಖದ ದಾನಕ | ತಂದವಸ್ತವ ಬಾಚಿ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ || ತಿಂದು ಕೂಬ್ಬಿದ
ನಿಮಗ ಸುಭಟರ ಪಾತದೇವಂದ ||೧೩|| ಬಲ್ಲರೈ ಕೌರವನ ಧನವನು | ಹೊಳ್ಳಿಸಲು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಬಂದವ
ಡೊಳ್ಳಿದಳಿಸಿಯಿ | ರಾಜಗುರುತನದಿಂದ ಬರತಿಹಿರಿ || ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾ ವಿಷಯರಪುಭಟ | ಮಲ್ಲರೂಡನಯ
ಕದನವಿದು ಜಡ | ರಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಲಭವ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನವೆಲ್ಲೆಂದ ||೧೪|| ಕೇಳಿದಶ್ವತ್ತಾಮ ಕಡಗಳ |
ನಾಲೆಗಳಲುಗುಳಿದನು ಕೇಳಲ | ಖೂಳ ಸೂತನ ಮಗನೆ ಸುಭಟಾಂಗದಲಿ ಖರೆಯೆನಲಾ || ಕೇಳುಜಾ
ತಿಗೆ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳು | ಮೇಳವಿಸಿದವು ಕ್ಷುಲವ ನಾಲಗೆ | ಹೇಳಿತೆಂಬುದು ತಪ್ಪದಾಯಿತು ಕರ್ಣಕೇಳೆಂ
ದ ||೧೫|| ನಗುವ ಪಿಪ್ಪರನಾವರಾಯರ | ಮಗನು ಹೇಳಾ ದಾನಧರ್ಮಾ | ದಿಗಳೊಳಧರ್ಮನಾರು
ಕೊಂಬರು ದ್ವಿಜರು ಹೊರಗಾಗ || ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸಲಾವು ಕೊಂಬೆವು | ಮಗುಳೆ ಕೊಡುವವು ಕ್ಷತ್ರ
ವೈಶ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಕೊಡುವರು ತಪ್ಪತಿಗ್ರಹಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೬|| ಉಳಿದವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕೆ ಬೆಸಕ್ಕಿ |
ವಳಿತಯಲ ಶೂದ್ರನು ವೃತಾರ್ಥನು | ಅಳಿಯ ನೀನಾರಿದರೊಳಗೆ ಕೆಂಬುವನೊ ಕೊಡುವವನೊ ||
ಕುಲವಿಹೀನನ ತಂದು ಕೌರವ | ತಿಲಕ ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ ನಾಲಗೆ | ಯುಲಿಯಲಾಯಿತು ಕರ್ಣನಿನ್ನಯ
ಭವನ ನೆನೆಯೆಂದ ||೧೭|| ಪರರು ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ ಲಜ್ಜೆಗೆ | ತಿರವ ನಸುಬಾಗುವರು ಗರುವರು |

ದುರುಳ'ನೀ ದುರುದುಂಬಿತನದಲಿ ನಿನ್ನ ಹೂಗಳಿಬೋಡೆ || ಗರುವಮಾನ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಸಸಿ | ನಿರು
 ಮಹಾತ್ಮರು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಯು | ತ್ತರವ ಕೊಡುವರೆ ಗಳಹತನ ಸಮ್ಮದನೆ ಬೇಡಂದ ||೧೮|| ತೆಗೆದು
 ತಾಳಿಗೆ ಗಡಿಸುತ್ತ ನಾ | ಲಗಯ ಕೀಳವನು ಮುನಿದು ತನ್ನೊ | ಲಗವ ತೆಗೆಸಲಿ ಕೊರವನು ನಿನ
 ಗೊಲಿದು ಪತಿಕರಿಸಿ || ಅಗಣತದ ಗರುವರನು ನಿಂಬಿಸಿ | ನಗುವೆ ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವನೆಂದಾ | ಳುಗಳ
 ದೇವನು ಸೆಳೆದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಖಂಡಯವ ||೧೯|| ಆಳುವಾತ್ಸರದ್ಧಿಕರೋಷದ | ಮೃಲುನುಡಿಯಂ
 ಕುಂಪ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಿಬ್ಬರೆ ತೆಗೆದನುಚಿತ್ತೋತ್ತಯಲಿ ಸುತ್ತಿಸಿ || ಕಾಳಗಕ ತ್ತವ್ವನ್ನೊಡನೆ ನಿ |
 ಮ್ಮಾಳುತನವನು ತೋರಿಯೊಳಗೊಳ | ಗಾಳುವಾಸಿಯು ತೋಟ ಬೇಡಂದರನ ಮೂಡಿಸಿದ ||೨೦||
 ಬಂದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆರಗಿ ಕೃಮುಗಿ | ದಂದನೀತನು ಪಾರ್ಥನಾಬೂಡ | ಹಿಂದೂಂಟರ ನವೆಯಬೇಡು
 ದು ವರಷಹಬಿಬೂರ || ಸಂದುಬಿಲ್ಲಬ್ಬಾ ತವಾಸಕಿ ಮುಂದ ಬನವುಂಟನ್ನಲೆಕ್ಕ | ಕೈಂದು ಕುರುಪತಿ
 ನುಡಿಯ ನಗುಂತಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೧|| ಪುಗನೆ ಕೆಳೀರೈದುಮರಾಪಕ | ಮಗುವವರಡೆಮಾಸ ಮಾಸಾ |
 ದಿಗಳನವನುಭವಿಸಿದರು ಮಮೂರುವತ್ಸರವ||ಮಗುವವು ಮುಹುರೆಯ ನಿನ್ನಿನಹಗಲು ನಿನ್ನದು
 ಪಾಂದ್ರಾತನಯು || ಹೂಗುವೊಟಂಬಿನವಸವವರದು ಕಂದ ಕೇಳಂದ ||೨೨|| ಬಲಿ ಮೇರೆಯನೊ
 ದೆದು ಹಾಯಲಿ | ನಲನನಿಳುಹಲಿ ಬಿಗಿಭವನವಂ | ಡಲಕಿ ಕಾಳಕಯಿಡಲಿ ನಡೆದಾಡಲಿ ಕುಲಾಬ್ರಗ
 ಳೆ || ಅಳುಪಲುವನ ಸತ್ಯಭೂಷಣ | ಕಲಿಯುಂಟಿಪ್ಪಿ ರನೈಪತಿಯಸ್ವಯ | ತಿಲಕನಲ್ಲ ಕಂದ ಕೊರವ
 ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೩|| ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಕಾಳಗ | ನೂಕಲಯಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೂಲುವೊಡ | ಬೇ
 ಕುಬೇಡಂಬವರ ಕಾಣನು ಹಲವುಮಾತನು || ಆಕುಮಾರರ ಕರಸಿ ಸಂಭಯ | ನೂಕವಾಳರ ಮುಂದೆ
 ಮಾಡಲು | ಲೋಕದಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಲ್ಲ ಸು ಕುರುರಾಯ ಕೇಳಂದ ||೨೪|| ಕಂಡುದಳಿವಿ ಪಿರೋಧಿಗೆಮ
 ಗೆಯು | ಕೂಂಡುದೇ ಬಲ ಕೃದುಮನಮು | ಕೂಂಡು ಹೊಕ್ಕುದು ಕಳನದಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುಸುತರೊ
 ಡನೆ || ಲಯು ಮೇಣುಟ್ಟೊಲಿದು ಬದುಕುವ | ಭಂಡತನವೆನ್ನಿಲ್ಲ ಪುರವ | ಕೂಂಡಸಗದ್ರೇಕೆಂದು
 ಬಿನ್ನು ಪಿಸಿದನು ಕುರುಮಾಯ ||೨೫|| ಮೇಲಿನಿಗಳುಮದನುಲ್ಲ | ಮೇಲ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆಂತುತ ವಿ |
 ಶಾಲಮತಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ಕೊರವ ಕೆಟ್ಟನೆಕಟನುತ || ಕಾಳಗವನವಾನುವವು ಪಶು | ಚಾಲಸೂತಿಭಪುರಗೆ
 ನೀಕಿ | ದಾಳೊಡನೆ ನಡೆಯಬದು ಸೇನಯನರಡ ಮಾಡಿಸಿದ ||೨೬|| ಕೊರವಂದ್ರನ ಕೂಡ ಸೇನಾ |
 ಭಾರವನು ಪರುತಪಿಸಿ ಕಳುಹಿದ | ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮನಿಂದನು ಧಟ್ಟುಮೇಳೈಸಿ || ವೀರಕರ್ಣ
 ದ್ರೋಣಗೌತಮ | ಭೂಂಬಲಗುರುಸೂನುಶಕುನಿಮ | ಹಾರಧಾಟು ಕೂಡಿಕೂಂಡನು ನರನ
 ಸಂಗರಕ ||೨೭|| ಇತ್ತಲಖಿಳಮಹಾರಥಾಟಯ | ನೂತ್ತಲಿಕ್ಕ ಸೂಯೋಧನನು ಪುರ | ದತ್ತ
 ಗೋಕುಲಸೂತ ಹಾಯ್ದನು ಪೂತುಮರುಂನುತ || ಮುತ್ತಯನು ಮಾಡಿದನಿಯೋಗದ | ತತ್ತವ
 ಣೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬೇಗದೂ | ಳುತ್ತರನೆ ಕೊಳ್ಳೆಡದವಾಘಾನಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೮|| ತುರುಗಳನು
 ಮರಳಚುವುದು ನಮ | ಗುರುವಕಾಶ್ಯವುಮುಕ್ತಕಲಸದ | ಹೊಂಬಗೆಯನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಬಳಿಕಿನಲಿವರಸಾ
 ಹಸವ || ಅರಿದುಕೊಂಬನು ಕೊಳ್ಳು ವಾಘೆಯ | ನಿರತದೆಡೆಯಲಿ ಭೀತಿಗೊಳ್ಳದೆ | ತಂದು ತಿರುಗು
 ವನಾಗುವೇಗವ ನೂಡು ನೀನೆಂದ ||೨೯|| ಎನಲು ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ತೇಜಗ | ಕೆನಿಲಜವದಲಿ ನಿಗು

ಬದವು ಮು | ಮೊನೆಯವರ ಮನ್ನಿಸದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕೌರವನ || ಜನಪ ಬಿಡುಬಿಡು ತುರುಗಳನು
 ಫಲು | ಗುಣಕಣಾ ಬಂದವನು ಕುರುಕುಲ | ವನದವಾನಳನಂಬೆಯನುತಲುತ್ತರನು ಬೊಬ್ಬಿದ ||
 ||೩೦|| ಎಲೆಲೆ ನರ ಚಾರಿದನು ರಾಯನ | ಬಳಿಯ ಹತ್ತಿದನಡ್ಡಹಾಯ್ದತಿ | ಬಲನ ತೆಗೆ ನಮ್ಮತ್ತ
 ಲೆನುತಾದ್ರೋಣಗೌತಮರು || ಹಿಳುಕ ಕನ್ನೆಗೆ ಸೇರು ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಕಳಕಳದಿಡುಗಟ್ಟಿದರು ನಿ |
 ಲ್ಲೆಲವೊಫಲುಗುಣ ಕಾಬ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಸಿಪೋಗನುತ ||೩೧|| ನಗುತ ಫಲುಗುಣನೆರಡರಡುಕೋ |
 ಲುಗಳನವರವರಂಘ್ರಗಚ್ಚನು | ತೆಗೆದು ಹಾಯ್ದನು ಮುಂದೆ ಕೌರವರಾಯಮೋಹರಕ || ಹೊಗ
 ರೊಗುವಹೊಸಕಣೆಯ ದಡ್ಡಿಯ | ಬೆಗದನಡಬಲನಿಬಿನಲಿ ಸೆ | ಗಳಿಗೆಯಸಸಿಯಂತಾಯ್ತು ಕೌರ
 ವಸೇನೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೨|| ಬಂದವಾನೆಗಳರ್ಜನನ ಬಲು | ದಿರುಪಿನಬ್ಬರಕತಿರಥರ ಬಾ | ಯ್ದೊರಳೆ
 ಹಾಯ್ದವು ಪೀರಹನುಮನ ಗಾಢಗರ್ಜನೆಗೆ || ತಿರವೊಡೆದು ಸಿಡಿಯಿತು ಕಿರೀಟಿಯ | ಪರಮಶಂಖ
 ಧ್ವನಿಗೆ ಕುರುಬಲ | ಹೊರಳಿಯೊಡಮದು ಹಾರ ಬಿದ್ದುದು ಹೆದರ ಹಮ್ಮಿಸಿ ||೩೩|| ಎಲೆಲೆ ನರ
 ನೋ ಸುಭಟಜೀವನ | ದಳವುಳಿಗನೋ ಬಿಟ್ಟರಾಯರ | ದಳದ ದಾವಾನಲನೊ ಪಾರ್ಥನೂ ಕಾಲ
 ಭೈರವನೋ || ಗೆಲುವರಾವಡ ಕರ್ಣಕೃಪಸೌ | ಬಲಜಯದ್ರಥರಂಬವರ ಹೆಡ | ತಲೆಗೆ ನಾಲಗೆ
 ಹೋಯಿತೆಂದುದು ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ ||೩೪|| ಮರಳಿ ಹೊಡೆ ಹಿಂಡಾಕಳನು ಗೋ | ವರನು ಬಿಡು
 ಹೆಡಗೈಯ ಹೊಯ್ದು | ಮ್ಮರಸ ನಯದಪ್ಪಿದನು ತುರುಸೆರವಿಡಿವರೇ ನೈಪರು || ಕೊರಳ ಕಡಿತಕ
 ಹೊತ್ತಹಗೆವನ | ಸರಳಿಗಸುಗಳ ತೆರಬಿರಂದ | ಬ್ಬುಸಿ ಕುರುಬಲ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯರದಿರಿ
 ನಲಿ || ಬೊಬ್ಬಿದು ನರನಸಲು ಕಣಗಳು | ಹಬ್ಬಿದವು ಹುರಿಗೊಂಡು ಹೂಣಗ | ರೊಬ್ಬಳಿಯ
 ಹರಗಡಿದು ಕುಲಗಳ ಹೊದರ ಮೆದಗಡಹ || ತಬ್ಬನೂದದುರೆ ಬಳಿಕ ಗುಮೋರೆ | ದಬ್ಬುಸಿ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ
 ಗಗನವ | ಹಬ್ಬಿದಂತಿರೆ ಮಸಗದವು ಫಲಗುಣನ ತರಡಾಲ ||೩೫|| ತುಡುಕ ಖಂಡವ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರುವ |
 ಗಡಿಗನಂತಿರೆ ಭಟರ ಗಂಟಲ | ಕಡಿದು ಹಾಯ್ದುಂಬುಗಳು ಬಳಿಯಲಿ ಕೂಂದತ್ತಲೆಗಳಲಿ || ಅಡ
 ಸಿದವು ನಿರನಿಲಿಲುಗರದೆಲು | ವೊಡೆಯೊಡ್ಡುಗಿದಾನಗಳ ನಡೆ | ಗೆಡಹಿದವು ಗುರಸಹಿತ ಹಾಯ್ದವು
 ಹಯದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ||೩೬|| ಕರುಳ ಬಾಯಲಿ ಕಾರ ಕಾಲಾ ಲೊರಳಿ ಕೆಡೆದುದು ಬೋಳೆಯಂಬುಗಾ
 ಳಲಿಯೆ ಸಮಸೀಳಾಗ ಬಿದ್ದವು ಗಜದ ಹೋಳುಗಳು || ಕೊರಳು ಹರದೊಡನದ್ದರಕುತದ | ಹೊರಳಿಗ
 ಳ ಹೊನಲಿನಲಿ ಮುಳುಗಿತು | ತುರುಗರಥದಳರಾಜಿ ಹೊಸಕುಮ್ಮರಿಯ ಸೋಲಿಸಿತು ||೩೭|| ಹರಿಗೆ
 ಖಂಡಿಸಿ ಜೋಡುಸೀಸಕ | ಜುದು ಬಲುದೋಳುಡಿದು ಗೋಣರ | ಹರದು ನಿಟ್ಟಲು ಮುಬದು ತೊಡ
 ಯರೆಗಡಿದು ತಲೆಯೊಡೆದು || ನರಹುದು ಕರುಳೊಕ್ಕುನಣನು | ಬ್ಬುಸಿ ಕಾಳಿಜ ಹಾಯ್ದು ನೆತ್ತರು |
 ಸುರಿದು ತಳದಗಲದಲಿ ಹೊರಳಿತು ವೈರಪಾಯದಳ ||೩೮|| ಮುಂದೆ ಕಪಿವಂಬುಗಳು ಸುಭಟರ
 ಕೊಂದು ಬಿದ್ದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಯಲಿ | ಬಂದವಕೆ ಗುರಿಯಿಲ್ಲ ಹೇಳು ವೆನೇನನದ್ಭುತವ || ಬಂದುಗು
 ರಗಿರಡಂಬ ತೊಡಬೇ | ಡೆಂದು ಪಾರ್ಥನ ಬೇಡಿಕೊಂಡವು | ಸಂದಮಂತ್ರಸ್ತ್ರಂಗಳಲೆಜನಮೇಜ
 ಯಕ್ಷಿತಪ ||೪೦|| ಹಿಕ್ಕಿದವು ಹಯ ಬಲದಸುಭಟರ | ನೊಕ್ಕಿ ತೂರಿದ ವಾನೆಗಳ ಸಾ | ಲಿಕ್ಕಿ ನೆಟ್ಟವ
 ಬಹಳ ರಕ್ತದ ಕೆಸರ ಕೈಗಳಲಿ || ಮುಕ್ಕಿದವು ಮೆಲೆತವರ ಮಾಂಸವ | ನಿಕ್ಕಿದವು ದ್ವಿಜಗಣಕ ಸತ್ಯವ

ನಿಕ್ಕಿದವು ದಿಗುವಳಿಯದಲಿ ರಣಧೀರನಂಬುಗಳು ||೪೧|| ಒಗ್ಗೊಡೆಯದೊಡಿದಮಹಿಶರು | ಮುಗ್ಗಿದರು
ಮುನ್ನಾಳಮೇಳದ | ಪೊಗ್ಗಿನಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿರುದರು ಬಿಸುಟರೊಡಲುಗಳ || ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾ
ಯ್ತುತಿರಥರು ಗಜ | ಮೊಗ್ಗರದಮೋನೆ ಮುರಿದು ಕಾಲನ | ಸಗ್ಗಲೆಯ ಸೆಳದಂತೆ ಸುರಿದವು ರಕ್ತ
ಧಾರೆಗಳು ||೪೨|| ಕಾಲದಲಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾದವಿ | ಶಾಲಿತಸ್ಥಾವರದಜಂಗಮ | ಜಾಲವನು ಕಾಲಾಗ್ನಿ
ಕವಿಕವಿಡುಟ್ಟಿಸುಡುವಂತೆ || ಮೇಲುಮೇಲೊಡಗವಿವಬಾಣ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಕುರುಸ್ರೇಷ್ಠಕಾನನ | ಮಾಲೆಯ
ನು ಕಲಿಪಾರ್ಥಪಾವಕನುರುಹಿದನು ಮುಳಿದು ||೪೩|| ದೇವ ಬಿಲ್ಲಾಳಾವಲಾಘುವದಾವಘಾಡಿಕೆಯಾವ
ಚಳಕವ | ದಾವಶರಸಂಧಾನವಾವವಿಹಾರವಾವಪರಿ || ರಾವಣನೊಳಿಂದ್ರಾರಿರಾಘವ | ದೇವಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನಿ | ದಾವಧನುಶರವಿದ್ಯೆ ಮರುಭಾಪೆಂದನಾಹನುಮ ||೪೪|| ಕಾಣಬಾರದು ಬಿಡುವಹೂ
ಡುವ | ಕೇಣವನು ಸಗಮಾಣುಪುಂಜವ | ಕಾಣವೇ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಮ್ಮವು ಮರ್ತ್ಯರಾಲಿಗಳೆ || ಜಾಣ
ಪಣವಿದು ಶಿವ ಸುದರ್ಶನ | ಪಾಣಿಗಳಿಗಹುದಮರಪತಿಪದ | ದಾಣಿ ಹುಸಿಯಲ್ಲಿ ನುತ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು
ಸುರಕಟಕ ||೪೫|| ಏರುವಡೆದರು ಕೆಲರು ಕೆಲರಸು | ಸೂರೆವೊದುದು ಕೆಲರು ಕೆಲರೆದೆ | ಡೋರುಗ
ಳು ಪೂರಾಯಗಾಯದಲುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆಯ || ಕಾರಿದರು | ರಕ್ತವನು ಸಗ್ಗಕೆ | ಗೂರುಮಾರಾಡಿದ
ರು ತಲೆಗಳ ಹೇರಿದರು ಹರಣವನು ವೊಟ್ಟಿಗೆಕಾಲನರಮನೆಗೆ || ಚೆಲ್ಲಿಹೋಯಿತು ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು |
ಬಿಲ್ಲ ಬಿರುದರು ಕೋಲ ಬಿಸುಟರು | ಗಲ್ಲೆಗಡೆದರು ಕೆಲರು ಪಾರ್ಥನ ಕೋಲತೋಹಿನಿ || ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿವಕೌರವ | ಮಲ್ಲನನು ಕಂಡಟ್ಟಿದನು ತುರು | ಗಜ್ಜೆ ಹೋರದಿರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೬|| ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆಯಿರಾಕ | ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರನಕಟಕೌರವ | ರಾಯಸಿಲುಕಿದ
ನೆಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪರೆನುತ || ಬಾಯಬಿಡೆಕುರುಸೇನೆಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಶಕುನಿವಿಕರ್ಣಕೃಪರಾಧೇ
ಯಸ್ಯಂಧವಚಿತ್ರಸೇನಾದಿಗಳು ಜೋಡಿಸಿತು ||೪೭|| ಇತ್ತತುರಗಳ ಬಿಸುಟು ರಾಯನ | ತೆತ್ತಿಗರು
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹಾಯ್ದರು | ಹೊತ್ತಿದವು ಮುಸುಡುಗಳು ಸಂಗರವಿಜಯಗರ್ವಿತರ || ಸುತ್ತಗೋವರೆ
ಸನ್ನೆಯಲಿ ಪುರ | ದತ್ತ ಮುಂದಾದವು ಪಶುವ್ರಜ | ವುತ್ತರನು ಮುಳುಗಿದನು ಪರಿತೋಷಪ್ರವಾ
ಹದಲಿ ||೪೮|| ಬಿಗಿದಕೆಚ್ಚಲ ತೊರೆದುಗುವಹಾ | ಲುಗಳ ನಿಗೆ ಸೂಳೆದ್ದಬಾಲದ | ಮೊಗನೆಗಹಿ
ದೆನೆದೆಸೆಯ ನೋಡುತ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿರುವರಿವ || ಅಗಿದು ಸರಳಿಸಿ ನಿಲುವಹೊಸಬರ | ಸೊಗಡಿಗವ್ವಳಿಸು
ತ್ತ ಗೋವರು | ತೆಗೆದಪಥದಲಿ ತೆಕ್ಕವರಿದವು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ||೪೯|| ಕೆಲವುಕಡೆಗಂದಿಳು
ಬಾಲದ | ಬಳಿಗೆ ಮೊಗಿಟ್ಟಡಿಗಡಿಗೆ ಮನ | ನಲಿದು ಮೋರೆಯನೆತ್ತಿ ಸುಕ್ಕಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹರಿಹರಿದು || ಮ
ಲೆತುಕಾಲಲಿ ನೆಲನ ಕೆರದ | ವ್ವಳಿಸಿ ಮೆತ್ತೊಂದಿದಿರುವರೆ ಬಲು ಸಲಗನಿಡಿರಿದಾಡುತಿದುರು ಹಿಂ
ಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ||೫೦|| ತಿರುಗಿ ಕೆಂದೂಳಿಡುತ ತುರುಗಳು | ಪುರಕೆಹಾಯ್ದುವು ನಲವು ಮಿಗಲು | ತ್ತ
ರಕಿರೀಟಿಗಳಾಂತುಕೊಂಡರು ಮತ್ತೆ ಕಾಳಗವ || ಅರಸುಮೋಹರೆ ಮುರಿದು ಹರಿಬವ | ಮರಳಿಚು
ವಮಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರ | ಧುರಕೆ ಬರಹೇಳೆನುತ ಬಾಣವ ತೊಗಿದನು ಪಾರ್ಥ

||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೪೯೫ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಧಾರ್ಮಿಕಪ್ರಬಂಧವೆಂಬುದು | ಜೇಯನಾರ್ಜನ ನಿಖಿಳಕೌರವ | ರಾಯ್‌ಗಳವನು ಜೇಸಿವ
ನು ಸನ್ನೋಹನಾದಿ ||

||ಪದ|| ಮರಳಿದ್ದವು ತುರುಮೂರಿಗೌತನ | ಮರಳಿ ಹೇಳಿತು ಹಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿ | ಮೊರೆಯೆ ದನಿ
ದೋರಿದವು ಹುಲುವ್ಯಗವೇನಸುರುಪನು || ಧರಣಿಪನೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಸೌಬಲ | ಪುರುಳದುಶ್ಚಾಸನಜಯ
ದ್ರಘ | ರುರುಬಿದರು ತರುಬಿದರು ಪುರುಬುಲಕಾಲಭೈರವನ ||೧|| ಹತ್ತುಸಾವಿರರಥಸಹಿತ ಭಟ | ರೊ
ತ್ತಿ ಕವಿದರು ಲಗ್ನ ವರೆಯಲಿ | ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೈಬೈದು ಸಾರುವ ಗೌರುಗಪಳೆಗಳ || ಸತ್ತಿಗೈಯಸಾಲು
ಗಳೊಳೆಂಬರ | ಕೆತ್ತದೆನೆ ಕುಲಶೈಲನಿಚಯದ | ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿಯಲು ಮೊಳಗಿದ್ದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟೆಗ
ಳು ||೨|| ಚಂಬಕನ ಮರದಕ್ಕೆಡಮರುಗ | ಬೊಂಬಲಿಯ ಗೋಮುಖದ ಡಾಡೆಯ | ಕೊಂಬುಕಪಳೆ
ಯ ರಾಯಗಿಟವಿಡಿಸುಟವುಟವನು || ತಂಬಟದ ನಿನ್ನಾಳವೆಂಬರ | ತುಂಬಿದುದು ನೆಲಕುಸಿಯೆ
ಬಲವಾ | ಡಂಬರದಲರ್ಜನನ ಮುಸುಕಿತು ಮೊರೆಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||೩|| ಮರಳಿದ್ದವು ತುರುವೆಂಬ ಗ
ವದ | ಗರಿಗೆ ಕೋ ಕುಲಿಕವನು ಸೇನೆಯ | ನೊರಸಿದುತ್ಸವಜಲಧಿಗಿದೆಕೋ ವಾಡಬಾನಲನು || ಅರ
ಸನಳುಕಿದನೆಂಬಬಯದು | ಬ್ಬರದಬೆಳೆ ಸಿಗದೆ ನಿಡಾಳದ | ಬಿರುಬಿಸಿಲ್ಲಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕೈಗೊಂಡಚ್ಚರ
ತಿರಥರು ||೪|| ಮೊಗಕೆ ಮಲಗೆಯನೊಡ್ಡಿ ಕಾಲಾ | ಳಗದು ಕವಿದುದು ಸರಳ ಸರಿಯಲಿ | ಬಿಗಿದಬಲ್ಲಾ
ಳಾಕಿತುರುವೊಸಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಲಗದೊಡಾಯಧವಲಿರಿದರುಭಾ | ಪಗಳರಾವ್ತರು ಕೆಂಗಲಯ
ಕೋ | ಲುಗಳಹೆಮ್ಮೆಗಳೆರದು ಕವಿದರು ಚೋದರೆರವೊಸಿ ||೫|| ಅರರೆ ರಾವುತರಾವುತೆಂಬ | ಬ್ಬರ
ನೆ ಮಸಗಿದುದೊಂದುದೆಯಲಿ | ಸರಿಸಸಬಳಿಗ ಪೂತುಪಾಯಕುಯೆಂಬಕಳಕಳಿಕೆ || ಧಿರುರೆ ಸಾರಥಿಹ
ಳುಹಳೆಂಬ | ಬ್ಬರನೆ ಮಸಗಿದುದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಕಲಘಟಿಯ ಕಡುಹೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಮುಸುಕಿತ
ರ್ಜನನ ||೬|| ಸುರಪನವಿಯು ಚುಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡರು | ರರಮನೆಯಗಾಯಕರ ಗೆಲಿದೊಡೆ | ಜರಡುಜಂ
ತ್ರದಮಾನನೆಚ್ಚೊಡ ರಾಯಕಟಕದಲಿ || ಗೋರವನೊಳು ಕಾದಿದೊಡೆ ಹೆಂಗುಸ | ನಿರುಳುಕದೊಡ್ಡಿದೊ
ಡೆಧಿಟನೀಧುರಕೆ ಧೀರನೆ ಪಾರ್ಥ ಘಡಯೆನತೆಚ್ಚ ರತಿರಥರು ||೭|| ಭಂಡರಾಲಿದೊಡೆ ಗರುವರದಮಾ |
ಕೊಂಡು ನುಡಿವರೆ ಸಾಕಿದೇತಕೆ | ದರಡುದರಿವೆನೆ ನಿಮಿಷಸ್ಮರಿಸಿ ನಿಂದು ಕಾದುನೊಡೆ || ಕೊಂಡಹ
ಜ್ಜಿಗೆ ಹಂಗಿಗರು ಮಿಗ | ಗಂಡುಗಡದಿಬ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗಳ | ಕಂಡುಬಲ್ಲಿನೆನುತ್ತ ಫಲುಗುಣನೆಚ್ಚ
ನತಿರಥರು ||೮|| ಗುರುಸುತನ ಬಳಿ ರಥವನೈಸಾ | ವಿರವ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣನೊಡನೆಯ | ವರಮಹಾರ
ಥರೆಂಟುಸಾವಿರವನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಗುರುನದೀಜರ ಬಳಿರಥವಸಾ | ವಿರವ ಕೃಪಸ್ಯಂಧವಸುಯೋ
ಧನ | ರೆರಸುಫಟ್ಟಿನ ರಥವ ಮುರಿದನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ||೯|| ತುರುಗದಳವೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ | ಕರಿ
ಘಟಿಯನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ವರ ರಥವ ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರವ || ಧಾರಕೆ ವೆಗ್ಗೆಳವಾ
ದರಧಿಕರ | ತಿರವ ತಲದನು ಮೂರುಕೋಟೆಯ | ನರಸುಕಾಲಾಳುಗಳ ಗಣನೆಯನರಿಯೆನಾನಂದ
೧೦|| ಸವಗ ಸೀಳಿತು ಕೃಪನ ಭೀಷ್ಮನ | ಕವಚ ಹರಿದುದು ದೋಣ ನೊಂದನು | ರವಿಯಮೆಗ

ಮುಸಗಂಡನಶ್ಚತ್ಥಾಮ ಮೈಮರದ || ಅವನಿಪತಿಗೇರಾಯ್ತು ಸಲೆ ಸೈಂ | ಧವ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಚಾಸನಾ
 ದಿಗ | ಳವಯವದೊಳಂಬುಗಳನಾಯ್ತು ತೋದರಕುತದಲಿ ||೧೧|| ಕಡಿವಡೆದುದಾಚೊಣಿಬಲ ಬೆಂ
 ಗೊಡದೆ ನಾಯಕರಾಂತು ತಮಗಿನ್ನೊಡಲುಗಳಮೇಲಾಶಯೇನಿನ್ನತ ಮಿಗ ಮಸಗಿ || ಸೆಡೆದು
 ಸೊಪ್ಪಾದಖಳಿಸುಭಟರ | ಗಡಣವನು ಮೇಳ್ಳಿಸಿ ಮಗುಳವ | ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ಸೇನೆ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋ
 ಣರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||೧೨|| ಖತಿಯುಲಶ್ಚತ್ಥಾಮನೀರವಿ | ಸೂತನ ಜರೆದನು ಗಾಯವಡೆದ್ದೆ | ಪ್ರತಿಭಟ
 ನ ಭಾರವಣೆ ಲೇಸೇ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನರಿವೈ || ಅತಿಬಲನು ನಿನ್ನಪಿತಬಲವನ | ಹುತವಹನು ನಿನ್ನಿರಲು
 ಕುರುಭೂ | ಪತಿಯ ಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತುಲಾ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ನಿನ್ನೆಂದ ||೧೩|| ಭಟನು ಸಾನಿರಲುಭಯ
 ರಾಯರ | ಕಟಕದೊಳಗಿನ್ನಾ ವನೆಂದು | ಬೃಟಿಯ ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಬಾಚಿದೆ ಕೌರವನ ಧನವ ||
 ಭಟನು ಫಲುಗುಣನಹನು ತೋರಾ || ಪಟುತನವನೆಲೆಯಪಟಯಸ್ತ್ರೀ | ಪಟನೆ ಪಪ್ಪಲನಾದೆ
 ಯೆಂದನು ದ್ರೋಣಸುತ ನಗುತ ||೧೪|| ಆಗಳೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಚಿತಾ | ನೀಗಳೇನಾಯಿತ್ತು ನುಡಿಗಳ
 ತಾಗನರಿಯದೆ ತರಿತುಗಡೆವರೆ ಗರುವರಾದವರ || ಈಗಳಾವ್ವಾರು ವರೈ ತತ್ತಿಯ | ನಾಗ ನಿನ್ನರ್ಜನನ
 ತುರುಗಳ | ಬೇಗ ಮರಳಿತಿ ತಂದು ತೋರದೆ ಮಾಣೆ ವಿಟವೆಂದ ||೧೫|| ಎಲವೊ ಗರುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ
 ಸಾಮುವ | ಕಲಿಸಿ ಬಳಿಕಾಕೋಲಮಕ್ಕಳ | ಬಲದಿ ಬದುಕುವಕೃಪಣವೃತ್ತಿಯ ನಿಮ್ಮಕೂಡೆಮಗೆ
 ಕಲುವೇತಕೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂದ | ದಲಘುಭುಜಬಲ ಭಾನುಸುತ ಕಡು | ಮುಳಿದು ಫಡಫಡ ಪಾರ್ಥ
 ಮೈದೋರನುತ ಮಾರಾಂತ ||೧೬|| ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ನಿಲುನಿಲು | ಮುತ್ತಯನ ಹಾರುವ
 ರನಂಜಿಸಿ | ಹೊತ್ತುಗಳೆದರೆ ಹೋಹುದೇ ಕೈದೋರು ಮೈದೋರು || ತೆತ್ತಿಗರ ಕರೆ ನಿನ್ನ ಬೇರೈ
 ನು | ಕಿತ್ತು ಕಡಲೊಳು ತೊಳೆವರಿಪುಭಟ | ಮೈತ್ಯುವಲಯಾ ಕರ್ಣನೆನುತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತಂದ
 ||೧೭|| ಉಂಟು ನೀನಾಹವದೊಳಗೆ ಗೆಲ | ಲೆಂಟೆದಯಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕೋಲುವ | ರುಂಟೆ ವಿರರು
 ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಹಳಕಟಕದಲಿ || ಟೆಂಟಣಿಸದಿದಿರಾಗು ನಿನ್ನಯ | ಸುಂಟಿಗೆಯನಿತ್ತಬಿಳಭೂತದ
 ನಂಟನರ್ಜನನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನು ಕರ್ಣಕೇಳಂದ ||೧೮|| ಚಕಿತಚಾಪರು ಗಾಢಬದ್ಧ | ಭುಕ್ತುಟಭೀಷಣ
 ಮುಖರು ರೋಷ | ಪ್ರಕಟಪಾವಕವಿಸ್ಫುಲಿಂಗರು ಹೊಕ್ಕು ಸಮತಳಿಸಿ || ವಿಕಟಶಾಯೋತ್ಕಟಮ
 ಹಾನಾ | ಯಕರು ನಿಷ್ಕುರಿಸಿಂಹಗರ್ಜನ | ವಿಕಳಿತಾಚಲಸನ್ನಿವೇಶರು ಹೊಕ್ಕು ತರುಬಿದರು ||೧೯||
 ಪೂತುರೇ ಬಿಲುಗಾರ ಮರುರೇ | ಸೂತನಂದನ ಬಾಣರಚನಾ | ನೂತನವಬಿಲುವಿದ್ಯೆ ಭಾರ್ಗವ
 ಸಂಪ್ರದಾಯವಲಾ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ನಮ್ಮಬಲಮೆಗ | ಳೇತರತಿಶಯವೆನುತ ಸರಳನ | ಸೇತುವನು
 ಕಟ್ಟಿದನು ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೦|| ಮೇಲುಗೈಯಹೆ ಬಿರುದರೊಳು ಬಿ | ಲ್ಲಾಳು ನಿನ್ನಹೆ
 ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಭಾಳನೆತ್ತನೆ ಗರುಡಿಯಲ್ಲಾ ಕಲಿತಮನೆ ನಿನಗೆ || ಕೋಲು ನಮ್ಮವು ಕೆಲವು ಸಮ
 ಗೈ | ಯಾಳೆ ನಿಮಗಾವೆನುತ ನೋಟಕ | ರಾಲಿ ರ್ಪೂಂಮಿಡೆ ಕರ್ಣತುಡುಕಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ
 ||೨೧|| ಅಹಹ ಫಲುಗುಣ ನೋಡಲಮ್ಮೆನು | ಬಹಳಬಾಣಾದ್ಯೈ ತವಾದುದು | ಮಹಿ, ಮಹಾದೇ
 ವೆನುತ ಸಾರಥಿ ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುಖವ || ರಹವ ಮಾಡಬಿಲವೊ ತನಗಿದು | ಗಡನವೇ ನೋಡನು
 ತ ನರನತಿ | ಸಹಸದಲಿ ಕೆದುದನು ಕರ್ಣನ ಬಾಣಪಂಜರವ ||೨೨|| ವಿರನಲ್ಲಾ ಬನದರಾಜಕು |

ಮಾರನೆಲ್ಲಾ ಕೌರವನ ಬಡಿ | ಹೋರಿಯಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರೈ ದಿಟವೇಕೆಚಕ್ರದಲಿ || ನಾರಿಯರ ಪಾಪಕ
 ದಚೋಹವ | ನಾರು ತೆಗೆದರು ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಗೇ | ಶೌರಿಯದಸಿರಿಯಂತೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಕರ್ಣ
 ||೨೩|| ಬಲುಗಡಿಯನಹೆ ಬೇಟೆಗಾರರ | ಬಳಗವುಳ್ಳವನಹೆ ವಿರೋಧಿಯ | ದಳಕ ನೀನೊಡ್ಡುಳ್ಳಭಟನ
 ಹೆ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ತಲೆಯ ತೆರುವವನಹೆ ಕುಭಾಷಗೆ | ಮುಳಿವವರು ನಾನಲ್ಲ ಸೈರಿಸು | ಬಳಿ
 ಕೆನುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸುರಿದನು ಸರಳಸರಿವಳೆಯ ||೨೪|| ಅದ್ದನೋ ಬಾಣಾಂಬುಧಿಯಲೊಡೆ | ಬಿದ್ದ
 ನೋ ವಿತಳದಲಿ ಮೇಣ್ಣಿಧಿ | ಕದ್ದನೋ ಕೈವಾರವೇತಕೆ ಕಾಣೆವೆನುತನಾ || ತಿದ್ದಿತಾತನದೆಸೆ ನದೀ
 ಸುತ | ನಿದ್ದನಾದೊಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹೊದ್ದಹೇಳೆಂದೊದರುತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೨೫||
 ಇಡಿದಮೋಡದಮುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇ | ಲೊಡೆದು ಮೂಡುವರವಿಯವೊಲೈರೆ | ಕಡಿದು ಶರಪಂಜರ
 ವ ಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನನ ರಥವ || ನಡುಗಿದನು ವೈರಾಟ ಹಯವಡಿ | ಗಡಿಗೆ ನೊಂದವು ಹನುಮನಂ
 ಬರ | ಮೊಡೆಯೆ ಬೊಬ್ಬಿದನು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೨೬|| ಸೋಲವಾಯಿತು
 ಕರ್ಣಗೆಂಬರ | ನಾಲಗೆಯ ಕೊಯ್ತೊಲವೊ ಮರುಬಿ | ಲ್ಲಾಳುರಾಯನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ವಿರೋಧಿಭೂ
 ಪತಿಯಾ || ಭಾಳದಕ್ಕರ ತೊಡೆಯಿತೋ ತೆಗೆ | ಕಾಳಗವನೆಂದಖಳ ಕುರುಬಲ | ಜಾಲ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ
 ಕರ್ಣ ಮೆರೆದನು ಬಿಲ್ಲಬಲುಮೆಯಲಿ ||೨೭|| ಅರಿಭಟನ ಶರಜಾಲವನು ಸಂ | ಹರಿಸಿದನು ನಿಮಿಷ
 ದಲಿ ಫಲುಗುಣ | ನೆರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯನ್ನೆದಂಬಿನಲಿ ಹಯವ || ಶರಚತುಷ್ಟಯದಿಂದ ಕರ್ಣ
 ನ | ಕರದ ಬಿಲ್ಲನು ಕಡಿಯೆ ಭಗ್ಮಾ | ತ್ಕರುಷಭಂಗಿತನಾಗಿ ಮುರಿದನು ಮೋನದಲಿಕರ್ಣ ||೨೮|| ಓ
 ಟವೇ ಯಪಜಯದ ಬೊಡ್ಡಿಯ | ಬೇಟವೇ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರೈ ಮೊಳ | ತೋಟಗೊತ್ತಾಳಹುದು ನಾಲಗೆ
 ಯಿಗಳೇನಾಯ್ತು || ಲಟವಿಕಭೂಪತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ || ಕೂಟಣಿಗರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ತೆಗೆ ಮರು |
 ಳಾಟವಿನ್ನೇಕೆನುತ ಪಾರ್ಥನ ಶಾಗಿದನುದ್ರೋಣ ||೨೯|| ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೈ ಪಾರ್ಥ, ವಿಸ್ತರ | ಗೆದಟು
 ತನವೆಲ್ಲಿಯದು ಕರ್ಣನ | ಸದೆಬಡಿದಸಾಹಸಕೆ ಹಿಗ್ಗಿ ದಿರೆವ್ವು ಕೈಗುಣವ || ಕದನದಲಿ ನೀ ನೋಡು
 ಕೈಸಾ | ರಿದವು ಗಡ ಕಾವಾಂ ಹಿಡಿದ | ಗ್ಗದಶರಾವಳಿಯದರಪರಿಯಂತೆಮಗೆ ತೋರೆಂದ ||೩೦|| ಇ
 ದಿರುಗೊಂಡೆನು ವಂದಿಸಿದೆನೆ | ಮೃದಯ ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ | ವಿದಿತವೆನಗೇವಿದ್ಯೆ ನೀ
 ವ್ಯಾಮಾಂ ಮುರವೈ || ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮದು ಕಾಳಗಕೆ ನಿ | ಮೃದಿರೊಳಾಳೇ ತಾನು ಕರುಣಾ | ಸ್ವದ
 ರು ನೀವೆಂದೆಚ್ಚ ನರ್ಜುನನವರಮೋಹಕೆ ||೩೧|| ವಿನಯವುಚಿತವೆ ತತ್ತಸಮರದ | ಮೊನೆಯೊಳಾರಿ
 ದಿರಾದೊಡಿಬವುದು | ಜನಪಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವದು ಸಾಕುಳಿದಮಾತೇನು || ತನುಜ ಸ್ಥರಿಸುಸೈರಿಸೆಂದೆ |
 ಚ್ಚನು ನಿರಂತರಬಾಣವರುಷವ | ನೆನಿಮಿಷಾವಳಿ ಪೂತುರೆನೆ ಕೈದೋರಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೨|| ಭಾ
 ವಿಸಲ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲಿ ಬೇ | ರಾವುದತಿಶಯವುಂಟು ನೀವೆನ | ಗಾವಪರಿಯಲಿ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿ
 ಸುವೆನವನು || ನೀವು ನೋಡುವುದೆನುತ ನರನೇಸ | ಲಾವುದೆಂಬರವಾವುದವನಿಯ | ದಾವುದರಿಬಲವೆನ
 ಲು ಹಬ್ಬಿತು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ ||೩೩|| ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಲೊಪ್ಪಿ | ಮಿಸಿದವೆಷ್ಟುತ್ಥಾ ಮನನು ನ |
 ಮೈಸವಮೋಹದಕಂದನೈಯೆಲೆಪಾರ್ಥ ನೀನೆಮಗೆ || ಎಸುಗೆಗಾರರದಾರಿಗೀಶರ | ವಿಸರ ಸಂಭವಿಸು
 ವುದಿದಾರಿಗೆ | ವಿಷಮವೀರನ ಕೈಯ ಚಳಕವಿದೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೩೪|| ಎನುತ ಸುರಿದನು ಸರಳ

ಸಾರವೆ | ನೆನಲಗರ್ಭದ ಬಾಯಧಾರೆಗ | ಆನಿಲಗರ್ಭದ ಗರಿಗಳೆನಿಯಗರ್ಭಮಿಂಟಿಗಳ || ಮೊನೆ
ಯ ಬಂಬಲುಗಡಿಯ ಹೊಗಿನೆ | ತನಿಹೊಗೆಯ ಹೊದರುಗಳ ಪುಂಬ | ಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣೆ ಮಿಗ
ಲು ಕವಿದವು ದ್ರೋಣನಂಬುಗಳು ||೩೫|| ದೇವಭಾರವ್ವಾಜ ಬಲುವಿ | ದ್ಯಾವಿಷಯನವರುದ್ರ ಘನ
ಶಸ್ತ್ರವಳಿನಿವಾರ್ಣನೂತನಕಮಲಭವ ಯೆನುತ || ಕೋವಿದನ ಶ್ರತಿಮಿರವನು ಗಾಂ | ಡೀವಿ
ಯಗಣಿತಬಾಣಧಾನುಕ | ರಾವಳಿಯಲೆಪಹರಿಸಿದನು ಸುರರಾಜಸುತ ನಗುತ ||೩೬|| ಹಿಳುಕನೀಡು
ದೊ ಗಗನೆಂಬಿನ | ಜಲಧಿ ಜರಿದುದೊ ಪಾರ್ಥನೆಂಬ | ಗ್ಗಳವಿರಿಂಚನ ಬಾಣಸ್ಪಷ್ಟಿಯೊ ಬಲ್ಲನಾ
ವವನು || ಇಳೆಯ ಮರ್ತ್ಯರು ತಿವತಿವಾ ತೆಗೆ | ಫಲುಗುಣಗೆ ಸರಿಯೆಂಬವರಬಾ | ಯ್ವುಳಿವುದೋ
ಗುಣಕೇಕೆ ಮತ್ತರವೆಂದುದಮರಗಣ ||೩೭|| ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣದಲಿ ಬಸ | ವಳಿಯೆ ಸಾರಥಿ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ | ತೊಲಗಸಿದನಾರಥವನಿತ್ತಲು ಕರ್ಣನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ಎಲೆಲೆ ಕಟಕಾಚಾರ್ಯ ಗೆಲಿದ
ನು | ಫಲುಗುಣನನ್ನೇನು ಕೌರವ | ಬಲದಹಗೆ ಹರಿವಾಯ್ತು ರಾಜಾಭ್ಯುದಯವಿನ್ನೆಂದ ||೩೮||
ಫಡಫಡಲವೋ ಕರ್ಣ ಸಾರಥಿ | ಮಡಿದೊಡೇನಮಸೋಲವೇ ಕಾ | ಳ್ಗೆಡೆಯದಿರು ನೋಡಾದೊಡ
ಯ್ಯನ ಹರಿಬದಾಹನವ || ನುಡಿಗೆ ತೆರನಾಯ್ತೆಂಬಬುಲ್ಲರ | ಬೆಡಗನೋಡನುತುಗ್ರಚಾಪವ | ಮಿಡಿ
ದು ಮಂಡಿಸಿ ಹರನ ಹೋಲುವಸುಭಟ ಮಾರಾಂತ ||೩೯|| ಅವುದ್ಯ ನೀನರದಬಿಲುವಿದ್ಯಾವಿಷಯಘನ
ಚಾಪವೇದಾ | ಧಾರವಳಿಯುಶರಮೌಕ್ತಿ ಕೋಪನ್ಯಾಸವೆಂತೆಂತು || ಕೋವಿದರ ಭೂಸುರರ ಯುಕ್ತಿ
ಯ | ನೀವು ಕೊಂಡಿರೆ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭಾವಗೋಷ್ಠಿಯ ಬಲ್ಲೊಡರಿಯೆಂದೆಚ್ಚ ನರ್ಜನನ ||೪೦|| ಅ
ಕ್ರಮವತಿರಿಭುವನವಿದ್ಯಾಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೆಂದು ನೀವೀ | ವಿಕ್ರಮದ ಮಾತಿನಲಿ ಮೇಗರೆ ಮೆರವಭಟರು
ಗಳೇ || ಶಕ್ರನಳುಕುವಬಾಹುಬಲವು | ಚಕ್ರದೊಳೆಗಿನ್ನಾರಿಗುಂಟಿದು | ವಕ್ರಭಣಿತೆಗೆ ಸಲುವುದಶ್ವ
ತ್ಥಾಮನನುತೆಚ್ಚ ||೪೧|| ಅರ್ಜನನ ಶರವಿದ್ಯೆವಿವರಿಸೆ | ದುರ್ಜಯವಲಾ ಗರುವತನದಲಿ | ಗರ್ಜನಿ
ದೊಡೇನಹುದೆನುತ ಗುರುಸೂನು ಹರುಷದಲಿ || ನಿರ್ಜರರು ಮರುಭಾಪುರೆನಲಾ | ವರ್ಜಿಸಿದತಿರುವಿ
ನಲಿ ಸಂಗರ | ನಿರ್ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೆಸಲು ಕಣೆಗಳು ಕವಿದವಂಬರಕೆ ||೪೨|| ಗುರುತನೂಜನಲಾ ವಿಭಾ
ಡಿಸಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಲುಬಹುದೆ ನೋಡು | ತ್ತರಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯಶರಧಿಯ ಗುಂಪಿನತಿಬಲರ ||
ಹರನ ಸರಿದೊರೆಯಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಮರ್ತ್ಯರೊಳಾರು ಲೇಸೆಂ | ದುರುಳೆಗಡಿದನು ಪಾರ್ಥ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮನಂಬುಗಳ ||೪೩|| ಗುರುಸುತನ ಶರಜಾಲವನು ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಮಗುಳಸ್ತ್ರಾಘವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ ಸರಳುಗಳ ಸವರಿ || ತರಣಿಬಿಂಬವ ನಭವಹೂಳ್ಳಿದು | ಗುರುಸುತನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಂತಿ | ಬ್ಬರಿಗೆ ಸಮಬಲವಾಗಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ರಣಕೇಳಿ ||೪೪|| ತೀರವರ್ಜನನಂಬು ರಣದ
ಲಿ | ತೀರಿಡೆವು ಗುರುಸುತನ ಶರಕ್ರ | ವಾರವೇ ಕೈಗುಂದಿ ನಿಂದನು ದ್ರೋಣನಂದನನು || ಮೇರು
ಮೊಗದಿರುಹಿತ್ತಲಾ ರಣ | ಧೀರನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಸೋತನು | ಸಾರೆನುತ ಕೃಪನುರುಬಿದನುತರುಬಿದನು
ಫಲುಗುಣನ ||೪೫|| ತಂದೆಮಕ್ಕಳು ಸೋತರಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುಯ್ಯಾನದಿರು ನಿಲುನಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಕೃ
ಪೆನಡಹಾಯ್ದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ತರುಬಿದನು || ಬಂದಪರಿ ಲೇಸೆನುತ ಫಲುಗುಣ | ನೊಂದು ಕವ
ಲಂಬಿನಲಿ ಗುರುಗಳಿ | ಗಿಂದು ವಂದಿಸಬೇಕೆನುತ ಕೀಲಿಸಿದನಾರಥವ ||೪೬|| ತರಹರಿಸಿ ಶರವೈದರಲಿ

ಸಂ | ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದೆಚ್ಚೊಡೀತನೆ | ತುರಗವನು ತಾಗಿದವು ನೊಂದವು ರಥದ ವಾಘೆಗಳು || ಕೆರ
ಳಿ ಫಲುಗುಣನರ್ಥಚಂದ್ರದ | ಸರಳಿನಲಿ ಸಾರಥಿಯ ತುರಗವ | ಕರದಬಿಲ್ಲನು ಕಡಿಯೆ ತೊಲಗಿದನಾ
ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ||೪೭|| ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರುಸುತ | ರಲಘುಭುಜಬಲಕೃಪನು ಹೊಕ್ಕಿರಿ | ದ
ಳುಕಿದರು ಮರುಭಾಪುರೆಂತುಟೊ ಪಾರ್ಥನಗ್ಗಲಿಕೆ || ಗೆಲುವನೊಬ್ಬನೆ ನಮ್ಮಬಲದಲಿ | ನಿಲುಕಿ
ಹಿಂಗುವಸುಭಟರಿನಿಬರು | ಸುಲಭವೆಮಗೀಸೋಲವೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೇ ||೪೮|| ಬಾಯಬಿ
ಟ್ಟುದು ಸಕಲ ಕೌರವ | ರಾಯದಳವಡಮುಖದಲಧಟರು | ಹಾಯಿದರು ತಪಪೇನು ತೆರದರಸಾಯ್ತು
ಕುರುಸೇನೇ || ಕಾಯಬೇಕ್ಕೊಡೆನುತ ವರಗಾಂ | ಗೇಯ ಚಾಪವ ಮಿಡಿದು ಬೆರಳಲಿ | ಸಾಯಕವ ತೂ
ಗುತ್ತ ತಡೆದನು ಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ ||೪೯|| ಓಡಿದವರೆಲ್ಲಲಿ ಧೈರ್ಯವ| ಮಾಡಿತಚ್ಚಾಳೊಗ್ಗ ನಲಿ ಮು
ರಿ | ಗೂಡಿತಬ್ಬರ ಮಗುಳೆ ನಿಬ್ಬರವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕೂಡೆ ಗಲಗಟ್ಟಿತು ಚತುರ್ಬಲ | ಜೋ
ಡುಮಾಡಿತು ಕಪಿದುದೀತನಕೂಡೆ ಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಯಬಹಳರಭಸದಲಿ ||೫೦|| ತೊಲಗು ರಾಯಪಿ
ತಾಮಹನ ಖತಿ | ಬಲುಹು ತೆತ್ತಿಗರಹರೆ ರುದ್ರನ | ನಳಿನನಾಭನ ಕರಸು ನೀ ಶಿಶು ಸಾರುಸಾರನುತ ||
ಉಲಿವಬಳಿಯಮಹಾರಥರ ಕಳೆ ಕಳೆದ ಕಹಳೆಯಪಾಠಕರ ಗಾವಳಿಯಬಿರುಬಿನ ಬಹಳತೆಯಲೈತಂದ
ನಾಭೀಷ್ಠ ||೫೧|| ಪೂತುರೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಭುವನ | ಬ್ಯಾತನಾದ್ಯ ಕಂದ ದ್ರೋಣನ | ಸೂತಸುತಕೃಪಗು
ರು ತನೂಜರ ಗೆಲಿದೆ ಬಳಿಕೇನು || ಬೀತುದೇ ನಿಮ್ಮವಧಿ ಕುರುಕುಲ | ಜಾತವನು ಹರೆಗೆಡಿದು ನಿಮ
ಯ| ಭೂತಳವನಾಳುವಿರೆ ನಿವೆಂದೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಠ ||೫೨|| ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ಪೆಮ್ಮಸಿರಿ
ಬೇರೆಮಗೆ ಕಾಳಗ | ದೆಮ್ಮಗೆಯ ವಿಕ್ರಮದ ವಿವರಣವಿದ್ಯಫಲಿಸುವುದೇ || ಬಿಮ್ಮ ಬೀಸರವಹುದೆ ನಿ
ಮ್ಮಯ | ಸೊಮ್ಮಿನವರಿಗೆ ಬೇರರರಾಜ್ಯದ| ಹೆಮ್ಮತಾನಮಗೇಕೆನುತ ಕ್ರಿಯೋಡನೆ ನರನೆಚ್ಚ ||೫೩|| ಎ
ನಲು ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣವನು ಖಂ | ಡಿಸುತ ಸೂತನ ನೆರಡರಲಿ ಕೀ | ಲಿಸಿದನೈವಂಜಿನಲಿ ಹನುಮನ ಹ
ಣೆಯನೊಡೆಯೆಚ್ಚ || ನಿಶಿತಶರವೆಂಟರಲಿ ಕವಚವೈ | ಕುಸುಂದರಿದನು ನರನ ವಕ್ತದ | ಬಿಸುಗೆಬಿಡ
ಮೂರಂಜಿನಲಿ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೫೪|| ಅರಿಯಶರಹತಿಗುತ್ತರನ ತನು| ಬಿರಿಯೈ ಬಸ
ಳ್ಳಿದನು ಕಪಿಶ್ವರನೊರಲಿದನು ರಾವಣನ ಗಾಯವ ನೆನೆದನಟಗಡಿಗೆ || ಮರೆದ | ಮಲಗದಸೂತನನ
ನಾ| ಲೈರಡು ಗಳಿಗೆಯ ಬೀಸಿ ಮೂಗಿನೊಳೆರಲ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನೆತ್ತಿದನಳುಕಿದುತ್ತರನ||೫೫|| ಕವಳ
ವಿದಕೋ ಬಾಣಶಾಸ್ತ್ರ | ನಿವಹಧಾರಾಸ್ತಂಭವಿನ್ನಾ | ಹವದೊಳೆಂಬದಿರೆನುತ ಕೊಡಲುತ್ತರನ
ದುಗುಡದಲಿ || ಬವರದಾದಿಯನರಿಯದನ ಕೊಂ | ದವನು ನೀನೋ ಭೀಷ್ಮನೋ ಯೆನ | ಲವನ ನ
ಡಿಗರ್ಜನನು ನಗುತಸರಾಧವುಂಟೆಂದ ||೫೬|| ಹದುಳಿಸಿನ್ನಂಜಿದಿರು ಬಾಣಾ | ಘದ ವಿದಾರಣ ವಿ
ದು ವಿಚಾರಿಸ| ಲೆದೆಬಿಡು ತಾನೊಂದೆನಿದೆ ನೋಡೆನ್ನ ಗಾಯವನು || ಬದೆದುಕೊಳುತ್ಯಧಾನೆ ಸಿಂಧ
ದ | ತುದಿಯ ಹನುಮನು ಮಜ್ರಮಯದೇ | ಹದಲಿ ನೆಟ್ಟವು ಕೋಲು ಮುನಿದೊಡೆ ರುದ್ರನೀಭೀಷ್ಮ |
ಎಂದು ಮೂರಂಜಿನಲಿ ಗುಗಾ | ನಂದನನ ಮುಸುಕಿದನು ಸಾರಥಿ | ನೊಂದನಾಭ್ಯುಜದಂಡವುಡಿದುದು
ರಥ ವಿಸಂಚಿಸಿತು || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು ಭೀಷ್ಮನಹುದೋ | ಕಂದಯೆನುತಾರಂಜಿನಲಿ ಖತಿ | ಯಂ

ದುದು ಅರುಣಮಯುಜಲ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ನಿಂದು ತೊಟ್ಟನು ನರ ಮಹಾಶರವ || ತರಿದನೆಡೆಯ
 ಲಿ ಭೀಷ್ಮನುರೆ ಬೋ | ಬೈಬದು ಬಳಿಕಾಗ್ನೇಯಬಾಣವ | ಗಲಯಮಂತ್ರಿಸಿ ಹೂಡಿದನು ಕುರು
 ಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ||೫೯|| ವರುಣ ಬಾಣದಲಸ್ತ್ರವನು ಸಂ | ಹಂಸಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನೊಬ್ಬ | ಬ್ಬ
 ರು ಪರಾಜಯ ರೋಷಪಾವಕ ಏಸ್ಪಲಿಂಗತರು || ಹಂಸಿದರು ಕೌಬೇರಮಾರುತ | ನಿರುತಿ ಯ
 ಮ ಪುರುಹೂತ ಶಂಕರ | ಪುಪುಯ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವನು ಗಾಂಗೇಯ ಫಲಗುಣರು ||೬೦|| ಮವೆ
 ತುನಿಲುಮೊಡೆ ಭೀಷ್ಮನಲ್ಲದೆ | ಕೆಲರು ಪಾರ್ಥನ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ಗಾರಾಗಾರಗಿನ್ನೀ ಭೀಷ್ಮ
 ನುರುವಣೆಗೆ || ಕಲಿಧನಂಜಯ ನಲ್ಲದಿದಿರಲಿ | ನಿಲುವರುಂಟೇ ಭುಜಗ ಸುರನರ | ರೋಳಗೆ ಕೆಲರೆಂ
 ದಿಂದ್ರ ನುಡಿದನು ಬೆರಳನೊವೆದೊವೆದು ||೬೧|| ಪೂತುಪಾಯಕುಪಾರ್ಥ ಬಿಲು ವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯ
 ದಲಿ ಭೀಷ್ಮನೀಪುರು|ಹೂತನಮರಾರಿಗಳಮಿಕ್ಕರಲಾಮಹಾದೇವ || ಈತಗ್ಗಲು ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಹಿಂದೆ
 ಮ | ಹೀತಳವ ಕದ್ಲೊಯ್ವನೇ ಖಳ | ಸೀತೆಬನದಲಿ ನವೆವಳೇ ಯೆನುತಿದು|ದೆಮರಗಣ ||೬೨||
 ಹಿಂದೆ ಕರ್ಣನ ಕೈಮೆಯನು ಗುರು | ನಂದನನಬಿಲುಗಾರತನವನು | ಮಂದರೋಪಮ ಧೈರ್ಯವಾ
 ಚಾರಿಯನ ಪುಣತಿಯ || ಇಂದು ಕೃಪನಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ನಲ | ಪಿಂದ ಕಂಡನಿವಾರಪುಯ | ಲ್ಲೆಂದ
 ನುತ್ತರನರ್ಜನಗೆ ಗಾಂಗೇಯನುರವಣೆಯ ||೬೩|| ಎನೆಕುಮಾರಕ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನನನಾತ
 ನ ತೋರತೋಳಿನ | ಬನವಕಡಿದನು ವಿರಭಾರ್ಗವರಾಮನತಿಬಲನು || ಮುನಿದು ಮಲೆತೊಡೆ ಭೀಷ್ಮ
 ನಾತನ | ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ ನಿತ್ತನೀತನೊ | ಳೆನಗೆ ಸುನೂಕುವದೆ ಕಾಳಗವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೬೪||
 ಮತ್ತೆಗಂಗಾಸೂನು ಪಾರ್ಥನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ರಥ | ಕಿತ್ತುಮಗುಚಲು ಮೂರು ವಚ್ರ
 ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕೇಲಿಸಿದ || ಹುತ್ತಕುರುಗನು ಬಗಿದು ಹೊಗುವವೊ | ಲುತ್ತರಿಸಿದವು ಸರಳು ಮಿಗೆ ಧೃ
 ತಿ | ವೆತ್ತು ಫಲಗುಣನವರ ನೆಚ್ಚನು ಹತ್ತುಬಾಣದಲಿ ||೬೫|| ನರನಶರದಲಿ ಭೀಷ್ಮನೆದೆತನು | ಬಿ
 ಬಯೆ ಮೈಯೂಂಪಿಸಿತು ಸಲೆ ತರ | ಹರಿಸಲರಿಯದೆ ಮಲಗಿನಿಂದನು ರಥದ ಕಂಬುಗೆಯ || ಅರರೆ
 ಸೋತನು ಭೀಷ್ಮನಿನ್ನೀ | ನುರಿದುದೋ ಕುರುಸೇನೆ ಯಾವೆಡೆ | ದೊರೆಯನುತ ಬಾಯ್ವಿಡಲು
 ಕೌರವರಾಯ ಮಾರಾಂತ ||೬೬|| ಸೀಳುನಾಯ್ಕಳ ಬಾಯಕೆಲಬಲ | ದಾಳಹಂಗನ ಮೊರೆಯೆ ಸು
 ಭಟರ | ಸೋಲವದುರಾಯರಿಗೆ ಸೋಲವೆ ನೂಕುನೂಕಿನುತ || ಕೋಲಹೊದೆಗಳ ಕೆದರಿಸಿಂಧದ |
 ಮೇಲೆಹಾವನುಹಾಯ್ಕಿಸಾರಥಿ | ಮೇಳವೆಸಲೆವನಿಪನ ರಥವನು ನೆರೆದುದತಿರಥರು ||೬೭|| ಕಲಕಿ ಕೆ
 ದರಿದ ಬಲಜಲಧಿಯೊ | ಬ್ಬಳಿಗೆಬಂದುದು ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆ | ಗಳವಿಡಾಯಿಯಲೈರಿವ ನಿಸ್ಸಾಳಕೋ
 ಟಿಗಳ || ಉಲಿವಕಹಳೆಯ ಬೈಗುಳಡಗೈ | ತಳದಬಾಯ್ಬಲಗೈಯನೊವೆವುತ | ಬಳಿಕ ಭಟ್ಟರು ಹೊಗ
 ಳಿದರು ಕೌರವನ ಬಿರುದುಗಳ ||೬೮|| ಬಗ್ಗು ಮುರಿಯದೆ ಸೇನೆಮೊಳಗುವ | ಲಗ್ಗೆ ವರೆಯಲಿ ಹಣನ
 ತುಳಿದೊಡೆ | ಮುಗ್ಗಿ ಕವಿದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮೊಗದಸನ್ನೆಯಲಿ || ಹುಗ್ಗಿ ಗರಬಲು ಹುರಿಯನಿಗು
 ಚುವೆ | ನೆಗ್ಗು ವೆನು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಸೇನೆಯ | ನಗ್ಗಿ ದಲೊಳಿಕ್ಕಿದನು ಫಲಗುಣನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ
 ||೬೯|| ವಿರರಿದಿರಹ ಹೊತ್ತು ರಣವೈ | ಲಾರರಾದರು ಮರಳಿತೆಗೆವುದು | ಭೈರವನ ಸಾರೂಪ್ಯ
 ನಾದರು ಪೂತಮರುರೆನುತ || ಕೌರವನು ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ನುಡಿ | ಹೋರಹದಿರಿನೊಳವಗಡಿಸಿ ಹೊಂ |

ದೇರದುವ್ವಾಳಿಸುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಫಲಗುಣನ ||೨೦|| ಬಾಲವೃದ್ಧರ ವಿಪ್ರರನುನೀ | ಕಾಳಗ
 ದೊಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೇ | ಮೇಲುಪೊಗಿನಲಿರಲು ಬೇಡಲೆಪಾರ್ಥ ಮರುಳಾದ್ಯ || ಅಳಿದವಿಂನಿ ರಾ
 ಜ್ಯವಲ್ಲದೆ | ಮೇಲೆಧರಣಿಯ ಬಯಸಿದೊಡನಿವು | ಗಾಳಲೀವೆನೆ ಹೋಗುಹೋಗಾರಣ್ಯಕನುತಚ್ಚ
 ||೨೧|| ಗಾರುಗಡೆಯದಿರೆಲವೊ ಸತ್ಯವ | ಮಾರಲವ್ಯದೆ ಲೋಕ ನಿನ್ನನು | ದೂರಬೇಕೆಂದಡವಿಂನೀ
 ಕೈವು ಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿದಕೆ || ಜಾಲಹೋಯಿತ್ತವಧಿಯನ್ನೀ | ಮಾರಿಗಳಹುವ ನಿನ್ನಗಂಟಲ | ನೂ
 ರಿ ರಾಜ್ಯವ ತೆಗೆನೆ ಸೈರಿಸನುತ್ತು ನರನೆಚ್ಚ ||೨೨|| ಅರಿಯೇನಿನೆಲೆ ಮರುಳೆಗರುಡನ | ತರವಳಿಕೆ
 ಯಲಿ ಹಾವುಕನ್ನವ | ಕೊರೆದುಬದುಕುವುದೇ ವೃಥಾಕಕ್ಕುಲಿತನಿಗೇಕೆ || ತರಿದುತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವೆನು
 ನಿ | ಮ್ಮುರುವೆತ್ತೆವರ ತಿರವನರ್ಜನ | ಬರಿದೆಗಳಹದಿರೆನುತ ಕೌರವರಾಯ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||೨೩|| ಗರು
 ಡನೀನಹೆ ನಿನ್ನಪಕ್ಕವ | ಮುರಿದು ಹಡತಲೆಗಡಂಬೆನ್ನಲು | ಮುರಿಯೆ ದುವ್ವಾಳಿಸುವ ಮುರಂಪು
 ಟೆನ್ನು ನೀನರಿಯಾ || ತರಹರಿಸಿ ಕಲಿಯಾಗುಯೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕೌರವ ನೆಡೆಯನಗುಳಿದ | ನೆರಡು
 ಬಾಣದೊಳರೂಣ ಜಲದೊರತೆಗಳ ಕಾಣಿಸಿದ ||೨೪|| ನವನಿಕಾರಿಯವೆಲ್ಲಿನೀಗ | ಅವಯವದ
 ರಕುತದಲಿ ತೋದವು | ಜವವಳಿದು ಸಾರಭಯ ಸೂಚಿಸಿ ರಥವ ಮರಳಿಚಿದ || ಕವಿದನರ್ಜನ ನೋಡಿ
 ದರುಕೌ | ರವ ಪಲಾಯನವಕಟಕಟ ಪಾ | ಭವರ ಪಂತವೆ ಮರಳಿನಿಂದರು ಕೊಲುವುಬಿಲ್ಲೆಂದ ||
 ||೨೫|| ಮಾತುಹಳಸದ ಮುನ್ನಕ್ಕುಗಳು | ಸೋತು ತೆಗೆದವೆಹೊಳ್ಳೆವಾತಿದು | ನೀತಿಯೇ ಪರಪತಿಗ
 ಳಿಗೆ ಬಹುಭಂಗವನ್ವಯಕೆ || ಭೀತನೆಲ್ಲದೆ ಕಾದಿಮಡಿದನ | ಮಾತುಗಳಲಾಪುಣ್ಯ ಕಥನವು | ಭೂತ
 ಳಾಧಿಪ ಮರಳಿ ನೋಡೆನ್ನಾಣೆ ನೀನೆಂದ ||೨೬|| ಹುರುಳು ಗೆಟ್ಟುದು ಗರುವತನವೆಂ | ದರಸನಾಚಿ
 ದ ನಧಿಕ ಶೌರ್ಯೋ | ತ್ಕರುಪದಲಿ ಕಲಿಯಾಗ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ಕಾಳಗಕೆ || ದೊರೆಯ ದುಗುಡ
 ವೆ ಕಂಡು ತವುತವು | ಗುರವಣಿಸಿದರು ಸಕಲ ಸುಭಟರು | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಸೇನೆ ನಿಚ್ಚಟರಳಿವ ನಿ
 ಶ್ಚಯಿಸಿ ||೨೭|| ನೊಂದನವನಿಪನೆಂದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೊಂದು ತೋರುವೆ ನೆಂದರವಿಸುತ | ನೊಂ
 ದು ಕಡೆಯಲಿ ಮೊಳಗದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲುಜೇವಡೆದು || ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಮಸಗದರು ಗುರು | ನಂದ
 ನನು ವೃಷಸೇನ ಸೈಂಧವ | ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು ||೨೮|| ಗುರುಚ
 ಡಾಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ನೊಮ್ಮಿಂ | ಗುರುವಣಿಸಿದನು ಬಾಹ್ಯಕನು ಭಾ | ಸುರ ಕಳಿಂಗ ಸುಕೇತು ಭೂರಿಶ್ರ
 ವನು ದುಸ್ಸಹನು || ನರನಮುತ್ತಿದೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ | ತೆರಳಿಕೆಯ ತೇರಿನಲಿ ಬಲಮೋ | ಹರಿಸಿ ಕ
 ವಿದುದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿತು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||೨೯|| ಅಂಗವಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಲೋಕವ | ನುಂಗಿಯು
 ಗುಳುವ ಕಡಲುಭಾರ್ಗವ | ರಂಗಭೂಮಿಯ ತೊಳೆವ ಜಲಧಿಯ ಜೋಕೆಯಂದದಲಿ || ಭಂಗಿತರು
 ಮರುವಲಗೆಯಲಿ ಸ | ವಾರ್ಂಗ ಬಲಜೋಡಿಸಿತು ನಮ್ಮಳಿ | ವಿಂಗೆಹದನೇನನುತ ಮತ್ಸ್ಯನಸೂ
 ನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೦|| ನೆರೆದತಿಮಿರದ ಧಟ್ಟುಸೂರ್ಯನ | ತೆರಳಿಚುವ ವೋಲ್ಮೇಘ ಘಟೆಗಳು | ಮು
 ರಿದು ಮೋಹರವೌಕಿಪವನನ ಸೆರೆಗಹಿಡಿವಂತೆ || ತೆರಳದೊತ್ತಂಬರಿಸಿ ಕುರುಬಲ | ಮೊರಲಿ ಹೆಣನನು
 ತುಳಿದು ಮೇಲ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಬರೆ ಸನ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ ಹೂಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಎಸಲು ಸನ್ಮೋಹನದ ಶರ
 ಪಸ | ರಿಸಿತು ಬಲದಲಿ ಬಹಳ ನಿದ್ರಾ | ವೈಸನ ವಿಹ್ವಲಿತಾಂತರಂಗರು ಮೈಯನೊಲೆದೊಲೆದು ||೩೧||

ಉಸುರಸಂಚದ ನಾಡಿಯವಗಾ | ಹಸಲು ಕೊರೆದರು ಗುರುಕಡುತ್ತಲೆ | ಮುಸುಕನಲಿ ನೆರೆ ತೆಕ್ಕೆ ಗೆಡದು
 ದು ನಿಖಳಕುರುಸೇನೆ ||೮೧|| ತನುವನೊಲೆವವು ದಡದಡುನು | ಗೊನೆಯ ಚೋಲಿಸಲಲ್ಲಿ ಮಡಿಗಾ |
 ಡಿನಲಿಕುಸಿದವು ಕೊರಳ ಮರಳಿಚಿ ಕೈಯ್ಯನೊಳಗಿಟ್ಟು || ತೊನೆದು ಕೆಡೆವವು ಚೋದರಾಗಳು | ಕ
 ನಲಿ ಕೆಡವರು ಗುರುನಬೀಚರ | ಘನಬಲಂಗಳೊಳಯ ತ ಕೋಟಿ ಗುರುಗಳೊಳಿದವು ||೮೨|| ದ್ರು
 ಗುಯುಗಳ ವರೆದೆರೆಯೊರೋಮಾ | ಳಿಗಳು ತೆಕ್ಕೆಯ ಸಾರೆ ಕೊರಳರೆ | ಮುಗುಳೆ ಹಿಂಗಾಲೊಂಡು
 ಖುರವನು ತೂಗಿ ಯೊಲೆದೊಲೆದು || ಬಿರುಹು ಸಹಿತವೆ ಹೊನ್ನ ಮರ ಗೋ | ಡುಗಳ ಮೇಲಡಗ
 ಡೆದು ನಿದ್ರಾ | ಮುಗುದರಾದರು ರಾವ್ತುತರು ತೂಕಡಿಸಿದವು ತುರಗ ||೮೩|| ಬಿಲುಸೆಳೆಯೆ ಕೈದುಗಳು
 ಕೈಯಿಂ | ಚಲಿಸಲೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರತ್ತಲು | ಮಲಗ ಬೆಂಬತ್ತಳಿಕೆ ಬದಿಯೊಳಗಡಸಿ ತೋಳುಗಳ ||
 ತಲೆಯೊಳಾನಿಸಿ ಗುರುಗುರಿಸಿ ರಥ | ದೊಳಗೆ ಸಾರಥವೆರಿಸಿನಿದ್ರಾ | ಕುಳರುಚೋಮ್ಮಿನಮೇಲೆ ಮೈ
 ಮರತಿದರ್ಶಿತರಥರು ||೮೪|| ಸರಳಸೊಕ್ಕವ ಗಡಿಸಿಸಲೆ ಮೈ | ಮರೆದನಿತ್ತಲು ದ್ರೋಣ ರಥದಲಿ |
 ಪರಮ ನಿದ್ರಾಗುಪ್ತನಾದನು ತನ್ನ ಮಗಸಹಿತ || ಕರದಬಿಲುಶರ ಸುಯೆ ಕಂಗಳು | ಮುರಿಯೆ ಕ
 ಣನು ಕೆನ್ನೆಯೆದೆಯೊಳು | ದುರುಳ ದುರ್ಯೋಧನ ಸಹಿತ ಪೃಷ್ಠಪರಮದರಸೇನೆ ||೮೫|| ಸನೇ
 ಮೈಮರೆದೊರಗದಟನಿ | ಧಾನಲೊಗದರುಹುತ್ತ ನಿದ್ರಾ | ವರನ ವಿಭ್ರಮಿಸಿತ್ತು ಬಲುಸಂಸಾರ
 ದಂದದಲಿ || ಏನಹೇಳುವೆ ನದನುಕದನದ | ಕಾನನದೊಳಿತಿ ರಥರು ಮುಯು | ಹೀನಬಲಸನ್ಮೋಹನಾ
 ಸ್ತದಬಾಧೆಗಳಾಗಾಯ್ತು ||೮೬|| ಕನಸುಮೇಣಚ್ಚರು ಸುಷುಪ್ತಗ | ಕೆನಿಪವಸ್ಥಾ ತ್ರಿತಯದಲಿ ಜೀ
 ವನುಏಕಂಚಿಸಿಬೀಳ್ವನಲ್ಲದೆ ಶರಕೆ ಸಿಲುಕುವನೇ || ಇನಿತು ಬಲತೂಕಡಿಸಿಝೂಂಪಿಸಿ | ತನಿಗಡೆಯೆ
 ಭಾಗೀರಥೀನಂ | ದನನು ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ತೊಳತೊಳಗಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ||೮೭|| ಎಣಿಸುವರೆ ಯೇ
 ಕಾದಶಾಕ್ಷೋ | ಹೀನಿಯ ಬಲವನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ | ರಣದೊಳಡಗಿಡಹಿದನು ಮೋಹನ ಮಂತ್ರ ಬಾ
 ಣದಲಿ || ಕುಣಿದು ಕುಸುಮದ ಸುವುಗಳ ಸಂ | ದಣಿಯನಬರರು ಸೂಸಿದರು ಫಲು | ಗುಣನರಥ
 ವನು ನೂಕಿದನು ನಿಜಮಹಿಪಂದ್ವಡಗೆ ||೮೮|| ಇಳಿದು ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕಮಲಂ | ಗಳಿಗೆ ತನ್ನ
 ಯ ನೊಸಲಚಾಚಿದ | ನೆಳವಿಯಲಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಮೈಯಿಟ್ಟದನು ರಥದೊಳಗೆ || ಸ್ವಲ್ಪದು ಕರ್ಣನ ಮ
 ಕುಟಿಪಟ್ಟಿಯ | ಸೆಳದು ದುರ್ಯೋಧನನ ವಸ್ತ್ರವ | ಸುಲಲಿತಾಭರಣವನು ನೇತಗಿಯೆಂದನುತ್ತರೆ
 ಗೆ ||೯೦|| ಧರಣಪಾಲರ ಮಕುಟವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದುಶ್ಯಾಸನನ ಘನತಿರ | ವರದ ರತ್ನವನುಡಿದು
 ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರ || ಹೊರಳಿಚಿದನು ವಿಶೋಕ ಕುವರರ | ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದನೆಳಿಳರಾಯರ |
 ತಿರಕೆ ಭಂಗವ ಹೊರಿಸಿ ಫಲುಗುಣನಡರಿದನು ರಥವ ||೯೧|| ಫಲುಗುಣನ ನೇಮದಲಿ ರಥದಿಂ | ದಿಳಿ
 ದನುತರನವನಿಪನಕೋ | ಮಲಸುವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಕರ್ಣನ ಕೃಪನ ಗುರುಸುತನ || ಸುಲಲಿತಾಂಬರ
 ರತ್ನ ಭಷೂಣ | ಗಳನು ಕೊಂಡೆಡಬದನು ರಥವನು | ಬಿಲುದುಡುಕ ಗಾಂಗ್ಗೆಯ ನೆಡಹಾಯ್ದನು ಧನಂಜ
 ಯನ ||೯೨|| ಎರಡು ಶರದಲಿ ಚಾಪವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮವ ನಿಲಿಸಿಕೊರವ | ಧರಣಪಾಲನ ಮ
 ಕುಟವನು ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಕಡಿದು || ತಿರುಗಿದನು ಕಲಪಾರ್ಥನಗುತು | ತ್ತರಸಹಿತ ಬನ್ನಿಯಲಿ ಕೈದು
 ವ | ನಿರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನಹುಲುರಥದ ನಿಜನಗರಗೃತಂದ ||

...

||೯೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ವದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕೌರವಸ್ಥೈರ್ಯಕದಳೇ | ವಾಯು ವೃತ್ತರಸಹಿತ ನಿರ್ಜರ | ರಾಯನಂದನ ಬಂದ
ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ಸ್ಯಪುರವರವ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಬನಮೇಜಯಧರತ್ರೀ | ಪಾಲ ಭಂಗಪಲೆಖಿಕೌರವ | ಜಾಲತಿರುಗತು ದುಗುಡದಲಿ
ಗಜಪುರಕೆ ನಡೆತಂದು || ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಮೊಗದ ವಾಡ್ಯದ ಮೇಳ ಮೋನದಲಿಳನ್ನಪರು ನಿ |
ಜಾಲಯಂಗಳ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ ||೧|| ಬಳಿಕ ಫಲುಗುಣನೆತ್ತಲಾಮರ | ದೂ
ಳಗೆ ಕೈದುವನಿರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ | ಹುಲುರಥವ ಮೇಳೈಸಿ ಸಾರಥಿತನವನೇಳವಡಿಸಿ || ಇಳಿದು ಪಾರ್ಥನ
ಮೈದಡವಿ ಕಪಿ | ಕೆಲಲಲಾವನು ವನಕೆ ಹಾಯ್ದನು | ಹೊಳಲ ಹೊರೆಯಲಿ ನಿಂದು ನಗುತ್ತ
ರನೊಳಿಂತೆಂದ ||೨|| ಕರದು ದೂತರಿಗರುಹು ನೀನೇ | ಧುರವ ಜಯಿಸಿದನೆನ್ನು ಸಾವಿ | ಬೈರವನೆ
ರುಹದಿರಿಂದು ಪಸುನು ನಿನ್ನ ಪಿಕ್ರಮವ || ಆರಸ ನಿನ್ನನೆ ಮನ್ನಿಸಲಿ ಪುರ | ಪಂಜನಂಗಳು ನಿನ್ನ
ವಿಜಯದ | ಹರುಷದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ರಲಿ ನಮಿಸಿದಂತ ಮಾಡೆಂದ ||೩|| ಎನಲು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಕರಲೇ |
ಸೆನುತ ದೂತರ ಕರೆದು ಮತ್ಸ್ಯನ | ತನಯ ಕೌರವಬಲವ ಜಯಿಸಿದನೆಂದು ಪೇಳುವುದು || ಜನಕ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿಯೆಂದಾ | ತನು ನಿಯಾಪ್ತಿಸುತಿದನೆತ್ತಲು | ಜನಪಕುಂತಿಸುತನುಸಹಿತ್ಯತಂದನರ
ಮನೆಗೆ ||೪|| ಅರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕವನಿಪತಿಯು | ತ್ತರನ ಕಾಣದೆ ಕಂದನೆತ್ತಲು | ಸುಂದನೆನೆ ರಾಣಿ
ಯರು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ || ಕುರುಬಲವನೆಂಗೈಸಿ ಮಿಗೈಯು | ತ್ತರೆಯು ಗುರು ಸಾರಥಿತನ
ವನೆನು | ಕರಿಸಿದನು ಕೆಲಬಲನ ಹಾರದೆ ಕದನಕ್ಕೆದಿದನು ||೫|| ಎಂದರೊಡಲೊಳು ಕೂರಲಗು ಮುರ
ದಂದದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಮನ | ನೊಂದನೆಕಟ ಕುಮಾರನೆತ್ತಲು ರಾಯದಳವೆತ್ತ || ಬಂದವರು
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ತಾ | ನಿಂದು ತರಹಲಸುವೊಡೆ ತಾನೇ | ನಿಂದುಧರನೇ ಮರುಳಲಾ ಮಗನೆನುತ ಚಿಂ
ತಿಸಿದ ||೬|| ಮಗಗೆ ಪಡಬಲವಾಗಿ ಬಲುಮಂ | ತ್ರಿಗಳನವನಿಪ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು | ದುಗುಡದಿಂ
ದಿರೆ ಹೊಳಲ ಕೈಸೂರಗಳ ಕಳಕಳದ || ಮೊಗದ ಹರುಷದಲಿಳಿದೂತಾ | ಳಿಗಳು ಬಂದುದು ಗುಡಿ
ಯ ಕಟ್ಟಿಸು | ನಗಲಯಲಿ ಕಳುಹಿದರು ಗೊಳಸು ಕುಮಾರಕನನೆನುತ ||೭|| ರಾಯಕುವರಪಿತಾಮಹ
ನು ರಿಪು | ರಾಯಕುವರಕುತಾರ ಕೌರವ | ರಾಯಧಟ್ಟುವಿಭಾಡ ಕುರುಕುಲಗಜಕೆ ಪಂಚಾಸ್ಯ ||
ಜೀಯಬಿನ್ನಹ ಕರ್ಣಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಮೊದಲಾದವಿಳಕೌರವ | ರಾಯದಳವನು ಗೆಲಿದು ವೃತ್ತರ
ತುರುವ ಮರಳಿಚಿದ ||೮|| ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿದನು ತನು ಪುಳ | ಕಾಳಿ ತಳಿತುದು ಬಹಳಹರುಷದ |
ಧಾಳಿಯಲಿ ಮನ ಮುಂದುಗಟ್ಟಿದು ಕಂಗಳರಳಿದವು || ಲಾಲಿಸುತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಚಿತ್ತವ | ಧೂಳಿಜನ
ದ ಪಸಾಯಿತವ ದೂ | ತಾಳಿಗಿತ್ತನು ಸುಳಿದರವದಿರು ರಾಯನೋಲಗವ ||೯|| ಇದಿರುಗೊಳಹೇಳಿ
ನಲು ಸರ್ವಾಂ | ಗದಲಿ ಮಣಿಮೌಕ್ತಿಕದ ಸಿಂಗಾ | ರದಸುರೇಖೆಯ ಲಲಿತಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಮುಸುಕುಗಳ||
ಸುದತಿಯರು ಹೊರವಂಟರೊಗ್ಗಿನ | ಮೃದುಮೃದಂಗದ ಕಹಳೆಗಳು ಸಂ | ಪದದ ಸೋಂಪಿನಲೆಸೆ
ಯೆ ರಾಜಾಂಗನೆಯರೆನುವಾಯ್ತು ||೧೦|| ಕವಿದು ನೂಕುವಹರುಷವನು ಸಂ | ತವಿಸಲರಿಯನು ಕಂ

ಕನಿನ್ನೊಡ । ನೆವಗೆ ವಿಮಳದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾಯ್ತೆನಲು ॥ ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವೊಜನಲಿ ಪಾಂ
ಡವರು ಸಿಲುಕಿದರೆವರ ವಿಧಿಯನು । ಭುವನದಲಿ ಬಲ್ಲವರೆದಾರೆಂದನು ವಿರಾಟಂಗೆ ॥೧೧॥ ಅವರು
ರಾಜ್ಯವನೊಡ್ಡಿ ಸೋತವೊ । ಲೆವಗೆ ಪಣ ಬೇರಿಲ್ಲ ಹರ್ಷೋ । ತ್ಸವಕುಮಾರಾಭ್ಯುದಯವಿಜಯಶ್ರ
ವಣಸುಖ ಮಿಗಿಲು ॥ ಎವಗೆ ಮನವಾಯ್ತೊಡ್ಡು ಸಾರಿಯು । ನಿವಹವನು ಹೂಡೆನಲು ಹೂಡಿದ
ನೆವನಿಪತಿ ನೆಸುನಗುತ ಹಾಸಂಗಿಯನು ಹಾಯ್ಕಿದನು ॥೧೨॥ ಕೇಳಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯನೈ ।
ಪಾಲನೆಂದನು ಕಂಕ ನೋಡೈ । ಕಾಳಗವನುತ್ತರನು ಗೆಲಿದನು ರಾಯಭಟ್ಟನಲಿ ॥ ಶೂಲಪಾಣಿಗೆ
ಸೆಡೆಯದೆಹಿತಭ । ಟಾಳಿ ಸೋತುದು ದಿವಿಜನರರೊಳು । ಹೋಲುವವರುಂಟೇ ಕುಮಾರನನೇ
ನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಸೋತುದುಂಟೆಸೇನೆ ಸುರಭಿ । ವ್ರಾತ ಮರಳಿದುದುಂಟು ಗೆಲವಿದು । ಕೌತು
ಕವಲೇ ಬಗೆಯಲದ್ಭುತವೆಮ್ಮಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಮಾತು ಹೋಲುವಿಯಹುದು ಜಗವಿ । ಖ್ಯಾತಸಾರಥಿಯಿ
ರೆ ಕುಮಾರಗೆ । ಭೀತಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಯದು ತಪ್ಪೇನೆಂದನಾಕಂಕ ॥೧೪॥ ಎಲೆವರುಳೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ಸರೇ ।
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದಚಿತ್ತ ನಿನ್ನದು । ಗೆಲವಿನಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಹೇಳಾವುದದ್ಭುತವು ॥ ಅಳುಕುವನೆ
ಸುಕುಮಾರ ಸಾರಥಿ । ಬಲುಹನುಳ್ಳವನೇ ನಪುಂಸಕ । ನಲಿ ನಿರಂತರಪಕ್ಷವೆಂದು ವಿರಾಟ ಖತಿಗೊಂ
ಡ ॥೧೫॥ ನಾರಿಯರೆ ಮೈಗುರುಹು ಪುರುಷರ । ಚಾರುಚಿಕ್ಷುಷ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ । ಸಾರಥಿಯದೆಸೆ
ಯಿಂದ ಗೆಲಿದನು ಗೆಲಿದನೆಂಬುದನು ॥ ಸೈರಿಸಿದೆ ನಾನಿನ್ನವರೆ ಮತ್ತಾ । ರೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಿರು
ನಿ । ಸ್ನಾರಹೃದಯನು ಕಂಕ ನೀ ದುಷ್ಟಾತ್ಮ ಹೋಗಿಂದ ॥೧೬॥ ಖತಿಯ ಹಿಡಿಯದಿರೆರಸ ದಿಟನೀ ।
ನತಿಶಯವ ಬಯಸುವೊಡೆ ಜನಸ । ಮೃತವು ಸಾರಥಿ ಗೆಲಿವನೆಂದೆಹೊಯ್ಸು ಡಂಗುರವ ॥ ಸುತನು
ಸಾರಥಿಯೆಂದು ಸಾರಿಸು । ನಿತಥವಲ್ಲಿದು ಪಕ್ಷಪಾತ । ಸ್ಥಿತಿಯನಾಡೆವು ಕವಲುನಾಲಗೆಯಿಲ್ಲ ತನಗೆಂ
ದ ॥೧೭॥ ನಿನ್ನಮೋಹದ ಕಂಗಳಿಗೆ ಮಗ । ನುನ್ನತೋನ್ನತಸತ್ಯವೆಂದೇ । ಮುನ್ನ ತೋರಿತು ಹೊ
ಲಿಯನೆ ಸಾಂಸಾರಿಕಭ್ರಮೆಗೆ ॥ ಇನ್ನು ಗೆಲಿದವನಾ ಬೃಹನ್ನಳೆ । ನಿನ್ನಮೆಗಳೆಕುವರೆಭೀಷ್ಮನು ।
ಕರ್ಣಕೃಪಗುರುತನೂಭವರೆಂದನಾಕಂಕ ॥೧೮॥ ಎನಲು ಖತಿ ಬಿಗುಹೇರಿ ಹಲುಹಲು । ದಿನ್ನುತ ಕಂಕ
ಲುರಿಯನುಗುಳುತ । ಕನಲಿ ಬಿಗಿದಾಡೊತ್ತಿ ಕನಕದ ಸಾರಿಯನು ನೆಗಹಿ ॥ ಜನಪತಿಯಹಣೆಯೊಳ
ಡೆಯಲಿಡೆ ಜಾ । ಜನಗಿರಿಯ ನಿರ್ಝರದವೊಲು ಭೋಂ । ಕೆನಲು ರುಧಿರದ ಧಾರೆ ಸಿಡಿದುದು ತಿರದ
ಸೆಲೆಯೊಡೆದು ॥೧೯॥ ಸೈರಿಸುತ ಕೈಯೊಡ್ಡಿರಕುತದ । ಧಾರೆಯನು ಕೈತುಂಬ ಹಿಡಿದತಿ । ಧೀರ
ನೋರಯನೋಟದಲಿ ಸೈಳೆಂದ್ರಿಯನು ಕರೆಯೆ ॥ ನಾರಿ ಹರಿತಂದಕಟ ನ್ನೊಂದನು । ಕಾರುಣಿಕ
ಸನ್ಯಾಸಿಯೆನುತ ನಿ । ಕಾರಿಸಿದಸೆರಗಿನಲಿ ತೋದಳ್ಳು ಬಹಳಶೋಣಿತವ ॥೨೦॥ ಮಡದಿ ಕರಪಲ್ಲವದ
ಲೊರಸಿದೆ । ಡಿಗಡಿಗಿ ಹಣೆಯನು ಕಪೋಲವ । ತೊಡೆದು ತೊಳೆದಳು ಮುಖವನದನವಕಂಡು ಬೆರಗಾ
ಗಿ ॥ ಹಿಡಿದೆರಕುತವನೇಕೆ ಕಾಮಿನಿ । ನುಡಿ ನಿಧಾನವನಿವರು ನೊಂದರೆ । ಮಿಡುಕಲೇತಕೆ ನೀನೆನು
ತ ದುರುಪದಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೧॥ ಉರಿದು ಹೋಹುದು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಯು ಬದುಕಿದೆ
ಯೊಂದುಕಣೆಯಕೆ । ಪರಮಯತಿ ಕಾಯಿದನು ಕೈಯಲಿ ತುಂಬಿ ಶೋಣಿತವ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೀಮು
ನಿಯು ನೆತ್ತರು । ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕೊಡೆಯಾಪ್ರದೇಶವ । ನೂರಸಿ ಕಳೆವನು ಧಿಟ ಬೃಹನ್ನಳೆಗೆರಿಸಿದ

ಚಂದ್ರಕಾಂತಕೆ | ಬೆರಗನಿತ್ತನುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನು || ಕೆರಳಿ ನೈದಿಲ ಸಿರಿಯ ಸೂರೆಯ |
ತರಿಸಿದನು ರಿಪುರಾಯರಾಜ್ಯವ | ನೋರಿಸಿದನು ರವಿ ಮೂಡಣಾದ್ರಿಯೊಳಿತ್ತನೋಲಗವ ||೩|| ಹರಹರ
ಶ್ರೀಕಾಂತನೆನುತ್ತೆ | ವರಕುಮಾರಕರುಪವಡಿಸಿದ | ರರಿವಿದಾರರು ಮಾಡಿದರು ಮಾಂಗಲ್ಯಮಜ್ಜನವ ||
ವರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರದಿಪರಿವೃತರಾದರವನೀ | ಸುರರಿಗಿತ್ತರು ಧೇನುಮಣಿಕನಕಾದಿವ
ಸ್ತುಗಳ ||೪|| ತಮದ ಗಂಟಲನೋಡೆದಹರುಪ | ದ್ಯುಮಣಿ ಮಂಡಲದಂತೆ ಜೀವ | ಭ್ರಮೆಯ ಕವ
ಚವ ಕಳೆದು ಹೊಳೆಹೊಳೆವಾತ್ಮನಂದದಲಿ || ವಿಮಲಬಹಳಕ್ಷತ್ರ ರಶ್ಮಿಗ | ಳಮರಿ ದೆಸೆಗಳ ಬೆಳಗೆ
ರಾಜೋ | ತ್ತಮಯುಧಿಪೃರದೇವನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ||೫|| ಪರಮ ಸತ್ಯವ್ರತ ಮಹಾಕ್ರತು |
ವರದಲವಭೃತ ಮಜ್ಜನವ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿ ಭೀಮಾದಿಗಳುಸಹಿತ ವಿರಾಟನಗೆಮನೆಗೆ || ಅರಸ ಬಂದನು
ಮಣಿಖಚಿತಕೇ | ಸರಿಯ ಪೀಠವನಡರಿದನು ನಿಜ | ಚರಣಸೇವೆಯ ಲೆಸೆದರೋಡಹುಟ್ಟಿದರು ಪರುಠ
ವಿಸಿ ||೬|| ಅವನಿಪನ ಸಿಂಹಾಸನವನೇ | ರುವಸಗರ್ವಿತರಾರು ನೋಡಿದ | ಡೆವೆಗಳುರಿವುದು ಹಾಯೆ
ನುತ ಕಂಚುಕಿಗಳೈತಂದು || ಇವರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ | ನೆವಗಡಿಸಲಂಜದರು ಹರಿತಂ | ದವದಿರೆ
ಬ್ಬಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೭|| ಜೀಯ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾಯನೋ ಶಂಕ
ರನೊ ಮೇಣ್ಣಾ | ರಾಯಣನೊ ನರರಲ್ಲ ದೇವರು ಬಂದು ನೋಡುವುದು || ಕಾಯಲಸದಳವಿಮಗೆನ
ಲು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಿರ್ಜರ | ರಾಯನಾರೆಂದನುತಲಾಗ ವಿರಾಟ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೮||
ಕರಸಿಕೊಂಡು ಪುರೋಹಿತನನು | ತ್ತರನನಿಖಳಮಹಾಪ್ರಧಾನರ | ನೆರಮನೆಯ ಹೊರವಂಟು ಮೋ
ಲಗಶಾಲೆಗೈತರುತ || ಕರಗಿ ಸೂಸಿದಚಂದ್ರಬಿಂಬದ | ಕಿರಣಲಹರಿಗಳೆನಲು ವಿವಿಧಾ | ಭರಣ ಮುಕ್ತಾ
ಪ್ರಭೆಯ ಕಂಡನು ನೃಪತಿ ದೂರದಲಿ ||೯|| ಹರನ ನಾಲುಕುಮುಖಮಧ್ಯದ | ದ್ಭುರಿತದೇಶಾನನದೊಲಿರೆ
ಸೋ | ದರಚತುಷ್ಪಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಂಡನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ || ಅರಸಿಯನು ವಾಮದಲಿ ವಿವಿಧಾ |
ಭರಣಮಣಿರತ್ನಿಗಳ ಹೊದರನಹೊರಳಿಯಲಿ ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕೋರೈಸಿದವು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೦|| ಮೇಳವೆ
ಫಡ ಮನದ ಮತ್ಸರ ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಹಿಲ್ಲ ಮನುಜರೆ ಹೋಲುವೆಯ ನಾಟಕದ ನಿರ್ಜರಮಂಡಲೇಶ್ವ
ರರು || ಆಲಿಗಳು ಮೇಲಿಕ್ಕಲಮ್ಮವು | ಶೂಲಪಾಣಿಯ ಪರಮತೇಜದ | ಚೂಳಿಯೋ ಶಿವಶಿವಯೆನು
ತ್ತ ವಿರಾಟ ಬೆರಗಾದ ||೧೧|| ವಲಲಕಂಕಬೃಹನ್ನಳೆಯ ಮೈ | ಸುಳಿವಹೋಲುವರೆಂದು ಕೆಲಬರು |
ಕೆಲರಿದೆತ್ತಣನರರು ತಗೆ ಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು || ತಿಳಿಯಲರಿದೆಮಗೆಂದು ಕೆಲಬರು | ತಳವೆಳಗು
ಗೊಳುತಿರಲು ಮಂದಿಯ | ಕೆಲಕೆ ನೋಕಿಯೆ ತಂದೆಗುತ್ತರ ನಗುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೧೨|| ತಾತ ಬಿನ್ನ
ಹ ನಿನ್ನ ವೈರಿ | ವ್ರಾತವನು ಗೆಲಿದಾತನೀತೋ | ಪಾತನೀತನ ಮುಂದೆ ಮೆರೆವವ ಕೀಚಕಾಂತಕನು ||
ಈತನಕುಲನು ವಾಮದಲಿ ನಿಂ | ದಾತ ಸಹದೇವಾಂಕನನಿಬರಿ | ಗೀತಹಿರಿಯನು ಧರ್ಮನಂದನನೆಂ
ದು ತೋರಿಸಿದ ||೧೩|| ರಮಣಿಯೈವರಿಗೀಕೆ ಕೆಲದಲಿ | ಕಮಲಮುಖಿಯನು ನೋಡು ತಾವಿವ |
ರಮಳ ಗುಣಗಂಭೀರರಾಯರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ನಮಗೆ ಭಾರಿಯ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಮಮತೆ
ಯಾಯ್ತನ್ನೇನು ನೃಪಪದ | ಕಮಲದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆನಡೆ ಧನ್ಯಹರವೆಂದ ||೧೪|| ಈತನೇ ಧ
ರ್ಮಜನು ಧಿಟತಾ | ನೀತನೇ ಪವನಜನು ನಿಶ್ಚಯ | ವೀತನೇ ಫಲುಗುಣನು ಮಾದ್ರೀತನುಜರೇ ಯಿವ

ರು || ಈತಳೋದರಿ ದ್ರುಪದಸುತೆಯೇ | ಕೌತುಕವಲೇ ಭುವನಜನವಿ | ಬ್ಯಾತರೆಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದರೆ
ನುತೆ ಬೆರಗಾದ ||೧೫|| ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾ ತವಾಸವ | ನಿರದೆ ನೂಕಿದರಿಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ | ಹೊರೆಯ
ಹೆಸರವು ಬೇರೆ ನಡವಳಿಯಂಗವದು ಬೇರೆ || ಮರುಳಿನಂತಿರೆ ಜಗಕೆ ತೋರನೆ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿ
ನಮ್ಮಾ | ಯರಸುತನ ಫಲವಾಯ್ತು ನಡೆಯಿಂದನು ಕುಮಾರಕನು ||೧೬|| ದರುಶನಕೆ ಮಣಿರತುನ
ಕನಕವ | ತರಿಸಿ ಮುದದಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿಜಪರಿ | ಕರಸಹಿತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಾಣಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದ ||
ವರನೈಪಾಲ ತ್ರಾಹಿ ಭುವನೇ | ಶ್ವರ ಪರಿತ್ರಾಪ್ಯಾಸ್ವ ಕರುಣಿಸು | ಕರುಣಿಸೆಂದಂಫ್ರಿಗಳ ಹಿಡಿದನು
ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಾಲ ||೧೭|| ಬಗೆದನೆಪರಾಧವನು ಕರುಣಾ | ಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹ ನೀನು ನಿನ್ನಂ | ಫ್ರಿಗಳಿ
ಗೀತಲೆ ಬಂಟ ನೀನಿದ ಕಾಯಬೇಕನುತ || ಮಿಗೆ ಭಕ್ತುತಿಭಾವದಲಿ ನಿಜ | ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಸ
ಹಿತವನನಂ | ಬುಗೆಯ ಮೆರೆದನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಮಹೀಶರರಿರನಲಿ ||೧೮|| ಅಸುಧೇಷ್ಣ ಕುಮಾರಿ
ಯೊಡನೆ ವಿ | ಳಾಸಿನೀಜನಸಹಿತ ರಾಣೀ | ವಾಸದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಪೊಡವಟ್ಟು || ಅಸ
ಕಲಸುವಾರಪುರಜ್ಞ | ದೇಶಜನಕಾಣಿಕೆಯ ನಿತ್ತು ಮ | ಹೀಶನಿಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಂಡುದು ಬಹಳ
ಹರಷದಲಿ ||೧೯|| ಮುಗುಳು ನಗೆಯಲಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದನವನಿಪತಿ ಕೈಮು |
ಗಿದು ತಲೆನಾಗಿದರು ತಮ್ಮಂಟರು ಮಹೀಪತಿಗೆ || ತೆಗೆಸಿದರು ಕಾಣಿಯನಾವಂ | ತ್ರಿಗಳ ಸಾಪರಿವಾ
ರವನು ದೈಗು | ಯುಗದ ಕರುಣಾರಸದಲಿನಿಬರ ಹೊರದು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೨೦|| ತಿರವನಿತ್ತಿ ವಿರಾಟ
ಭೂಪನ | ಕರೆದು ಹತ್ತಿರೆ ಪೀತದಲಿ ಕು | ಳೈರಿಸಲೊದೆಮುರುಚಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಗದ್ದುಗೆಯ ಸರಿದು||
ಪರಮಸುಕೃತವಲಾ ಧರಾಧೀ | ಶ್ವರನ ದರುಶನವಾಯ್ತು ಧನ್ಯರು | ಧರೆಯೊಳೆಮಗಿನ್ನಾರು ಸರಿ
ಯಿಂದನು ವಿರಾಟನೈಪ ||೨೧|| ದೇಶ ನಿಮ್ಮದು ನಗರ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಕೋಶ ನಿಮ್ಮದು ನನ್ನ ಜೀವವಿ |
ಳಾಸ ನಿಮ್ಮದು ಸಲಹಬೇಡುದು ಬಿನ್ನಹದ ಹದನೆ || ಈಸಮಂಜಸ ಟವಸದಲಿಸಿಂ | ಹಾಸನದ ಲೆ
ಭೀಷೇಕವನು ಭೂ | ಮಿಶಾಶ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೨|| ಎನಲುನಗುತೆಂದನು
ಮಹೀಪತಿ | ವಿನಯಮಧುರರಸಾಭೀಷೇಕವ | ನೆನಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಸಾಕು ಪುನರುಕ್ತಾಭೀಷೇಕವದು || ಜನ
ವಿದೆಮ್ಮದು ನೀನು ನಮ್ಮಾ | ತನು ಧರಿತ್ರಿಯಿದೆಮ್ಮದೆಂಬೀ | ನೆನಹುತಾನುಸಚಾರ ನಮಗೇಕೆಂದನಾ
ಭೂಪ ||೨೩|| ನೊಂದವರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಹಗೆ | ಯಿಂದ ಹಳುವವ ಹೊಕ್ಕು ಮನಸಿನ | ಕಂದು
ಕಸುಕೆ ಹೋಗದಾದುಯೋಧನಾದಿಗಳ || ಕೊಂದು ಕಳೆದಲಿ ಮತ್ತೆ ಗಜಪುರಿ | ಗೆಂದು ಗಮಿಸುವೆ
ಜೆಂಬತವೆಕಿ | ಲಂದು ತಾವೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೨೪|| ಎಂದನುತ್ತರನರಸನಂಫ್ರಿ |
ಯೊ | ಳೆಂದು ಮಕುಟವ ಚಾಚಿ ಬಿನ್ನಹ | ವಿಂದು ನೇಮವ ಕೊಡಿ ಕುಮಾರಿಯು-ನೀವನೆರ್ದು ನಗೆ||
ಎಂದೊಡೇಳೆಳೆಂದು ನಸುನಗೆ | ಯಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡೆ ಕೈಮುಗಿ | ದೆಂದನಾತನು ಮನದ ನಿಶ್ಚ
ಯವನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೨೫|| ವರುಷವಿವಳಲಿ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಯ | ಪರುಶವಿಸಿದನು ತಂದೆಯಂತೀ |
ತರಾಣಿ ಭಜಿಸಿಳಾಪ್ರಕಾರರಹಸ್ಯ ದೇಶದಲಿ || ಗರುತನದ ಗರವಾಯಿಯೆತ್ತಲು | ಅರಸಿಯೆಂಬು
ದಿವಾವಮತವೀ | ವರಕುಮಾರಿಯು-ನೀವೊಡಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಕೊಡಲೆಂದ ||೨೬|| ಎವಗೆ ನೀವೇನಾತನೇ
ನು | ತನ್ನವೊಳಾಗಲಿಯೆನೆ ವಿರಾಟನ | ನೆವನಿಪತಿ ಮನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತನು ನಗುತ ವೀಳಿಯವ || ಎವಗೆ

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮು | ತ್ಸವದ ನೆಲೆಯೆಮ್ಮು ವರನು ಯಾ | ದವತಿರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನಭಿಮತವೆ
 ಮ್ಮ ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜಪಯೋಜಿತನಹಮಗೆಮಗೆ ಕ | ಟ್ಟೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಟೊಡೆ ವಿನಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಬೆಸೆಸಲು || ಒಡಬಡಲಿ ಮೇಣಿರಲಿ ಗುರೈ ನಿ | ಮ್ಮಡಿಮು
 ರಾರಿಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ಹೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ಸ್ಯನೈಪ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಪರಪದಲಿ ಬಿನ್ನಹದ ಮೋಲೆಯ | ಬರೆಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲ್ಲದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಪ || ಚರರು ಕುಯಣವಮೇಲೆ ಕುಯಣವ | ಭರಬ ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರಿತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯಮಂದಿರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಪಡಿಹಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯು
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೋಗಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುವುದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಹೆಜನಹೊರೆಯಲಿಳುಹಿದಬವರು ಕಳುಹಿದ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುನಗುತ ಮುರೈಬಿ ಬುಗೆ ಮ | ಸ್ತಿಸಿದನುಪರನು ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಪದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ಬೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲರನಿಬರು ಬೀಯ ಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾರವು ನಿಮ್ಮಲಿರೆ ಜೀ | ವಿ
 ಸುವುದರದೇ ಪಾಂಡುನಂದನರೆಂದವಾಚರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುದುಗೊರೆ ಬೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಣೀವಾಸವಗಳಕೆ | ಬಲಗವಸುರೇವುಗೆ ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳಕ್ರೂರದ್ಧವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತವರ್ಮಕಾತ್ಯಕ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧಂಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬದಟ್ಟಿದಪಾವುಪಂಗಳ | ನನಿತುವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಧಿಪಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬಹದಸೀಕ್ಷಿಸಲು ಲಲಿತವ | ನೆನನಯದೊಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ಪೆನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿಧಾನವರಾಯಕುಂಜರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶಬೀಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಹೃತಜನ್ಮಮರಿತಭಯಾ || ಹಸ್ತಕಲಿತಸುಪರ್ಶನೋದ್ವೇಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮಿತಾರ್ಕಸರಿವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತಿಸುತರ ಬಿನ್ನಹವ ||೩೪|| ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮುಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆಚ್ಚಿದಮೊದಮ ಹಾಯ್ದು ನು ಪಿಸಿನಮಂದಿರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗೀವುದವಯವದರುಶನಾವೃತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಟಿದೆವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಮೈ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟಿ ಬಯಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮುನಲದು ಪಿ | ರಾಟ ಮೆನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗೀವಭರವಿದ ದೇವರವಧುಸಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸದ ಸುಕ್ಕೇಶಾನುಸಂತಾಪವನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಹುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟುಮಗುಚಿತನಚನವ | ಹದವಳೆಯಲುತ್ಸಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿಬಿಜಯಂಗೈಮ ಭಕ್ತರ | ಹೊದೆಯಬೇಹುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕಳಗುಂಬಿತಾಯ್ತಾನೆ
 ರಸುವಂದದಲಿ || ಚರಣಭೇಷಕುಟಂಬನೆಂಬೀ | ಬಿರುಧು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧುಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದಮಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಣಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೀಕೃತ ಸಕಲಿಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಪ್ಪಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೋಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
 ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
 ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ವೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟಿನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
 ನು ಬೊಪ್ಪನು ತಿವತಿನಾಯಿಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣೆಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
 ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದರಿನ್ನ ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
 ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ॥೪೧॥
 ಕಾಲ ಕೈಗೂಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
 ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ೧ವೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮದುವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
 ಜಾಲ ಪಯಣವ ಮಾಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೨॥ ಚರರಿಗುಡುಗೋರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
 ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ಮೂತರು
 ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
 ಯರಿಗೆ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವಂಟುತ್ತರದಿಶಾ । ವಳಯದಲಿ
 ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವೆ ॥ ನೆಲನಗಲದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೃಪರಿಗೆ ।
 ಬಳಿಯನಟ್ಟಿದನುತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವರುದಯ ॥೪೪॥ ಜೋಳಿ ಹರಿದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲಿ
 ಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
 ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
 ತಂದ ॥೪೫॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪೈಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
 ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರಖಿಳ ಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ಒದಗತೆಖಿಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವೆನುನ್ನುತವಸ್ತು
 ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೬॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
 ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
 ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ನಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲೆಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು ॥೪೭॥
 ಚಾರುತರ ಕತ್ತರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
 ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚಳಿಯ
 ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೮॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
 ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇತಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜರಥ ಸಾ ।
 ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವವನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೪೯॥ ಕ
 ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾಡ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
 ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂಜಗಮನದ । ತಳಿತ
 ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತೆಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ॥೫೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
 ಗೆಯ ಕಂಡಂದಣಂಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮು | ತ್ಸವದ ನೆಲೆಯೆಮ್ಮು, ವರನು ಯಾ | ದವೆರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣ ನಭಿಮತವೆ
 ಮ್ಮ ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜೆಯೊಡೆತನವಾಗೆವಾಗೆ ಕ | ಟ್ಪೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಪೊಡೆ ವಿವಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಡೆವೆನಲು || ಬಡಬಡಲಿ ಮೇಣಿರಲಿ ಗುರೈ ನಿ | ಮ್ಮಡಿಮು
 ರಾರಿಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ದೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ತಸ್ಸುನೈ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಪರಶುದಲಿ ಬಿನ್ನಪದ ಮೋಲೆಯ | ಬರೆಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲ ದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಪ || ಚರರು ಪಯಣವಪ್ಪೇಲಿ ಪಯಣವ | ಭರು ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯಮಂದಿರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಪಡಿಹಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯ
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೊಗಿಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೊಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುವದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ದೇವನದೊರೆಮಲೆಳುಹಿದವರು ಕಳೆದು ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುನಗುತ್ತ ಮುರೈಬಿ ಮಿಗೆ ಮ | ಸ್ವಿನಿವಸವರನು ಪಾಂಪುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಪದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ಬೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲವನುಬರು ಜೀಯ ಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾರವು ನಿಮ್ಮಲಿರೆ ಜೀ | ವಿ
 ಸುವುದಂದೇ ಪಾಂಡುನೆಂದಕೆರೆಂದಶಾಕರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುದುಗೊರೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಗೋವಾಸವಗಳೆ | ಬಲಗವಸುದೇವನಗೆ ದೇವಯುಗಸೇನಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳೆಕ್ರೂದ್ಧವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತನರ್ಮಕಾತ್ಯಕ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನೆಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬೆಟ್ಟವಪಾಪ್ಯಪಂಗಳ | ನನಿವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಧಿಪಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬದಸೇಕ್ಷಿಸಲು ಲಿಖಿತವ | ನೆನಸಯದೊಳೆಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ವನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿಧಾನವರಾಯಕುಂಜರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶಬೇಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಯುತಜನ್ಮದುರಿತಭಯ || ಹಸ್ತಕಲಿತಸುವರ್ತನೋಧ್ವೇಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮಿತಾರ್ಕಪರವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತೀಸುತರ ಬಿನ್ನಹ ||೩೪|| ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮುಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆತ್ತಿದಮೊಡದು ಹಾಯ್ದು ನು ಪಿನವಂದಿರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗೆ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗ್ರವದವಯವದರುಶನಾವ್ಯತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಬೆದವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಮೈ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟಿ ಬಯಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮನಲದು ಪಿ | ರಾಟ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗವಭರವಿದ ದೇವರವಧುನಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸದ ಸುಕ್ಷೇಪಾನುಸಂತಾಸವನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಡುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟುಮಗುಚಿತನಚನವ | ಪದವಳೆಯಲುತ್ಸಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿವಿಜಯುಗೈದು ಭಕ್ತರ | ಹೊಯಬೇಡುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕಳಗುಂದಿತಾಯ್ತಾನ
 ರಸುವಂದದಲಿ || ಚರಣಭಕ್ತಕುಟಂಬನೆಂಬೀ | ಬಿರುದು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧುನಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದೆನುಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಕಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೇಯ ಪಸರಿಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಪ್ಪಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೋಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾ ತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ನೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟಿನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
ನು ಬೊಪ್ಪನು ಶಿವಶಿವಾಯಿಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣಿಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದಲಿನ್ನ ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ॥೪೧॥
ಕಾಲ ಕೈಗೊಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ಮೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮಮವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
ಪಾಲ ಪಯಣವ ಮೂಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೨॥ ಚರಂಗುಡುಗೊರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರವನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ದೂತರು
ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವಂಟುತ್ತರದಿಶಾ । ವಳೆಯದಲಿ
ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವ ॥ ನೆಲನಗಲದಲಿ ಕಪ್ಪೆ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೈಪರಿಗೆ ।
ಬಳಿಯನೆಟ್ಟಿದನು ತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವೆರುದಯ ॥೪೪॥ ಜೋಳಿ ಹದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲೆ
ಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
ತಂದ ॥೪೫॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪ್ರೇಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಳಿಳ ಮಹಾಮೋಹೇಶ್ವರರ ॥ ಒದಗಿತೆಳಿಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವೆನುನ್ನುತವಸ್ತು
ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೬॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪನಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ತಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲಿಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು॥೪೭॥
ಚಾರುತರ ಕತ್ತರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚೆಯ
ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೮॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇಶಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜಿರಥ ಸಾ ।
ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವವನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೪೯॥ ಕ
ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂದಗಮನದ । ತಳಿತ
ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೫೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
ಗೆಯ ಕಂಡಂದೂಂಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆನ್ನುವು | ತನ್ನವನ ನೆಲೆಯೆನ್ನುವರನು ಯಾ | ದವತೆರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನಭಿಮತವೆ
 ವ್ಯು ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜೆಯೊಡನೆತನಕವಾಗೆಮಗೆ ಕ | ಟ್ಟೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಟೊಡೆ ವಿವಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಹದನಲು || ಒಡಬಡಲಿ ಮೇಣಿರೆಲಿ ಗುರು ನಿ | ವೃದ್ಧಿಮು
 ರಾರಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ದೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ಸ್ಯನೈಸ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ದರುಷದಲಿ ಬಿನ್ನಹದ ಮೋಲೆಯ | ಬರಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಪ || ಚರರು ಕುಯೋವನೇಲೆ ಕುಯೋದ | ಭರಬ ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಮಂದಿರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹವಾಡೆ ಪಡಿಯಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯ
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೊಗಿಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುದದಲಿ ಪ್ರಿಯುಕ್ಕಿ ದೇವನದೊರೆದಲಿಳುಹಿದವರು ಕಳಸಿದ ಬಿನ್ನಹತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುನಗುತ ಮುರೈಬಿ ಮಿಗೆ ಮ | ಸ್ಪಿಸಿದವರನು ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಕದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ದೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲರನುಬರು ಬೀಯ ಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾರವು ನಿವೃತ್ತಿರೆ ಬೀ | ವಿ
 ಸುವುದುಬದೇ ಪಾಂಡುನಂದನಕೆಂದತಾಚರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುದುಗೊರೆ ಬೀಯ ನಿವೃದ್ಧಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಗೀವಾಸವಗಣಕ | ಬಲಗವಸು ದೇವಲಗೆ ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನಲಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳಕ್ರೂರಾದ್ಧವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತವರ್ಮಕಾಶ್ಯಪ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧಲಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬೆಟ್ಟವಪಾವುಡಂಗಳ | ನನಿತುವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಘಿವಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬದಸೇಕ್ಷಿಸಲು ಲಿಖಿತವ | ನೆನುನಯನೊಳೆಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ವೆನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿದಾನವರಾಯಕುಂಜರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶಚೀಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಹೃತಜನ್ಮದುರಿತಭಯಾ || ಹಸ್ತಕಲಿತಕುದರ್ತನೋದ್ಭವಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮಿತಾರ್ಕಪರಿವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತಿಸುತರ ಬಿನ್ನಹವ ||೩೪|| ದೇವನಿವೃದ್ಧಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆವ್ಯಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆತ್ತಿದಮೊಡದು ಹಾಯ್ದವು ವಿನಿನವಂಬಿರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗೀವುದವಯವದರುಶನಾವೃತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಪೆದವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಪ್ರೆ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟ ಬಯಿಸಿದೊಡವ್ಯನಲನು ವಿ | ರಾಟ ಮೆನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗೀವಭರವಿದ ದೇವರದವಧಿಸಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸವ ಸುಕ್ಕೇಶಾನುಸಂತಾಪದನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಡುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟುಮಗುಚಿತನಚನವ | ಹದವಳೆಯಲುಪ್ಪಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿವಿಜಯಂಗೈಮ ಭಕ್ತರ | ನೋಡೆಯಬೇಡುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕೆಳಗುಂದಿತಾಯ್ತಾನೆ
 ರಸುವಂದವಲಿ || ಚರಣಭೂತಕುಟಂಬವೆಂಬೀ | ಬಿರುದು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದಮಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಕಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೀಕರ ಪಸುಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೋಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾ ತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ನೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟಿನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
ನು ಬೊಪ್ಪನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣಿಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದರಿನ್ನು ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ॥೪೧॥
ಕಾಲ ಕೈಗೊಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ಮೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮದುವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
ಜಾಲ ಪಯಣವ ಮೂಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೨॥ ಚರರಿಗುಡುಗೊರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರವನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ಮೂತರು
ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವಂಟುತ್ತ ರವಿಶಾ । ವಳೆಯದಲಿ
ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವ ॥ ನೆಲನಗಲವಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೈಪರಿಗೆ ।
ಬಳಿಯನೆಟ್ಟದನುತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವರುದಯ ॥೪೪॥ ಜೋಳಿ ಹದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲೆ
ಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯವ್ನು ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
ತಂದ ॥೪೫॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪ್ರೇಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಖಳ ಮಹಾಮೋಹೇಶ್ವರರ ॥ ಒದಗಿತೆಖಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವೆನುನ್ನು ತವಸ್ತು
ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೬॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ನಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲೆಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು॥೪೭॥
ಚಾರುತರ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚಳಿಯ
ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೮॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇಶಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜಿರಥ ಸಾ ।
ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವದನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೪೯॥ ಕ
ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂದಗಮನದ । ತಳಿತ
ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೫೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
ಗೆಯ ಕಂಡಂದಣಿಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ । ನಲಿದ್ದು ಬರುತಿರಲಾನೆಯಿಂದಿಳಿ । ಗಳಿದು ಬಿಜಯಂಗೈಡನಸುರಾರಾತಿ ಕರುಣದ
 ಲಿ ॥೫೧॥ ಇತ್ತನವರಿಗೆ ಸಮಯವನು ದೇ । ವೋತ್ತಮನುನಿಗಮೌಘವರಸಿದೊ । ಡತ್ತಲಿತ್ತಲು ಸರಿ
 ವಮುನಿಗಳ ಮನಕೆ ಮೈಗೊಡದ ॥ ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳು ನಿಲಲಿ ಭಕ್ತರ । ನಿತ್ತಕರೆ ನೆನೆವರಿಗೆ ತನ್ನನು ।
 ತೆತ್ತು ಬದುಕುವೆನೆಂಬ ಬೋಳೆಯರರಸ ನಡೆತಂದ ॥೫೨॥ ಬಲದ ಪದಘಟ್ಟಣೆಯ ರಜದಿಂ । ಬೆಳು
 ಪಡಗದಂಬರದ ಮಾರ್ಗದ । ಝಳದ ಕಿರುಬೆಮರುಗಳ ಲಲಿತಕಪೋಲಮಂಡಲದ ॥ ಕೆಲದಪಾಯ
 ವಧಾರುಗಳ ಕಳ । ಕಳದ ಕರುಣಾರಸವ ಸೂಸುವ । ಮೆಲುನಗೆಯ ಸಿರಿಮೋಗದ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕಂಡುದಾ
 ಸೇನೆ ॥೫೩॥ ಬಾಗದವು ಭರಿಕ್ಕಿಗಳನು ಹಣೆ । ಗಾಗ ಮುರುಹಿದವಾನೆಗಳು ತಲೆ । ವಾಗ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
 ದವು ಹೇಷಾರವದ ತೇಜಗಳು ॥ ತೂಗಿ ತನುವನು ಪುಳಕದಲಿ ಮನ । ಲಾಗಮಿಗೆ ಮೈಮರೆದು ಹರು
 ಪದ । ಸಾಗರದಲೋಲಾಡುತಿದುರ್ದು ಕೂಡೆ ತಳತಂತ್ರ ॥೫೪॥ ಅಂಗನೆಯರರವಿಂದಸಾಧನ । ಮಂ
 ಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ಕಂಗಳಲಿ ಕೂಡಿಕುಡಿದು ಪಡೆಯರು ಮತ್ತೆ ತಣಿವುಗಳ ॥ ಅಂಗಜನ
 ಪೆತ್ತಯ್ಯನೀರೂ । ಹಿಂಗೆ ಬಡವನೆ ಯೆನುತ ಮುರಹರ । ನಂಗ ಶೋಭೆಯ ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ
 ತ್ತು ಸತಿನಿವಹ ॥೫೫॥ ಎರಡು ಸೇರೆಯ ತುಂಬಿ ರತ್ನವ । ಸುರಿದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭೂಪತಿ । ಚರಣ
 ದಲಿ ಚತುರಾಸ್ಯಜನಕನ ವಿಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ । ವರು ವಿರಾಟದ್ರುಪದಮೋ
 ದಲಾ । ಗರೆ ಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಕರು ಮೈಯಿಕ್ಕಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ॥೫೬॥ ತಿರವ ನೆಗಹಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಮೈ ।
 ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಪ್ಪಿದ । ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಯಮಳರನು ॥ ಹರುಷದ
 ಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಭೂಮಿಾ । ಶ್ವರರ ಮನ್ನಿಸಿದನು ವಿಳಾಸಿನಿ । ಯರ ವಿಡಾಯಿಯಲರಸಿ ಕಂಡಳು
 ಬಂದು ಮುರಹರನ ॥೫೭॥ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಯನ । ರಾಣಿಯನು ಮನ್ನಿಸಿದ ತನ್ನಯ ।
 ರಾಣಿವಾಸದ ಹೊರಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು ॥ ರಾಣಿರುಕುಮಿಣಿಯಾದಿ ಯಾದ । ಕ್ಷೋಣಿ
 ಧರನರಸಿಯರನನಿಬರ । ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರುಗಿ ದುರುಪದಿ ಕಂಡಳೊಲವಿನಲಿ ॥೫೮॥ ದರುಶನವನೊ
 ಲಿದಿತ್ತು ವಸುದೇ । ವರನು ದೇವಕಿದೇವಿಯರ ಸಂ । ಕರುಷಣನ ಮಹದುಗ್ರಸೇನನ ಕಂಡನವನೀಶ ॥ ವ
 ರಸುಭವ್ರಾದೇವಿಭಾವಂ । ಬರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದಳು ಕುಮಾರನು । ಹರುಷದಲಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಅಭಿಮ
 ನ್ಯುಪಾಂಡವರ ॥೫೯॥ ಕೈದಣಿಯೆ ವಸುದೇನಳಿಯನ । ಮೈದಡವಿದನು ಮಗನೆ ಬನದೊಳ । ಗೊ
 ಯ್ದು ವಿಧಿ ಬಂಧಿಸಿತಲಾ ಸಾಕಿನ್ನು ದೈವವನು ॥ ಬೈದು ಮಾಡುವುದೇನು ದುರುಪದಿ । ಯೈದೆತನ
 ವುಂಟಾಗಿ ದುರಿತವ । ಕೊಯಿದು ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲಿ ॥೬೦॥ ಅರಸಿಯೈದೆತನ
 ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೈವರ ನಿಡಾಯುಷ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಯ ಸೊಂಪಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಸಿರಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಣೆ
 ನಮಗೆ ॥ ಸುರರು ಸುಯಿಲ್ಲೆನುಗೆ ಮಿಕ್ಕಿನ । ನರರು ಗಣ್ಯವೆ ಮಾವ ಕೇಳೆಂದರಸ ವಸುದೇವನನು
 ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥೬೧॥ ತಂದೆ ಬೇಡೆಮಗವೈಬೇಡೆಮ । ಗಂದು ಮುಖಿಯರ ನೊಲ್ಲೆ
 ವಾವ್ತನ । ಸಂರು ಮುಕ್ತಿಯೆವೆವ್ವ ಭಕ್ತರಿಗೆಂಬನವರತ ॥ ನೊಂದೆನೆಂಬನು ತನ್ನವರು ಮನ ।
 ನೊಂದರಾದೊಡೆ ತನ್ನವರ ಸುಖ । ವಂದು ತನ್ನಮವೆಂಬುದೇ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ಮತನೆಂದ ॥೬೨॥ ಅ
 ರಸಿಯರ ಬಗಗೊಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳ । ಸರಕುಮಾಡನು ದೇಶಕೋಶವ । ಸಿರಿಯ ಗಣಿಸನು ಖಡ್ಗಿಗೊಳ್ಳ

ನು ಸಕಲಸಂಪದವೆ || ಹರಿಪರಾಯಣರೆಂದೊಡವರಿಗೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬನು ಮೆಗನೆ ಶೀಲವು | ನೆರೆರೆ ಪ
 ರಿಯಲ್ಲಿಂದನಾ ವಸುದೇವನಳಿಯಂಗೆ ||೬೩|| ಲೋಗರೇ ನೀವೆಮಗೆ ನಿವಗರೆ | ಗಾಗಿಕರಗುವನದು ನಿಲ
 ಲಿ ತನ | ಗಾಗದವರಿಗೆ ತನ್ನ ತೆರುವನು ಕೊಲುವಹಗೆಗೊಲಿವ || ಲೋಗರೆನ್ನು ವರೆಂದು ಲೋಗರಿ
 ಗಾಗಿ ಬದುಕುವನೆಂಬಬಲುಗೈ | ಬಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ನನೇನಹೇಳುವೆನಂದನರಸಂಗೆ ||೬೪|| ಬೊಪ್ಪನವರೇ |
 ಯೆವ್ವು ದೂರದೆ | ಯಿಪ್ಪವರು ತಾವಲ್ಲ ಸಾಕೆ | ನೊಪ್ಪದಲಿ ಬಾಯೆಂದು ಮುರಲಿವು ಕರೆದನವನಿ
 ಪನ || ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೌರವರು ತುರುಗಳ | ತಪ್ಪಿಸಿದುದೇನಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ | ದರ್ಪದನುಪೆಂತೆಂದು ಬೆ
 ದಗೊಂಡನು ಮುರೆಧ್ವಂಸಿ ||೬೫|| ಉಹಗಲ್ಲಿಯದರ್ಪ ಮನುಜನ | ಸಾಹಸವು ಬೇರನು ಯಂತ್ರ
 ದ | ಹಾಹೆಯಂತ್ರವನುಳಿದುಚೇವಿಸಲರಿವುದೇಬೇರೆ || ದೇಹಿ ನೀನಾವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ | ದೇವವಿದರೊಳಗೆ
 ಮೆಗೆ ಗರ್ವದ | ಗಾಹಿದೆಯದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ||೬೬|| ಎಸಳು ಮೊನೆಯೊಂ
 ದಾಗಿ ತಾವರೆ | ಮುಸುಕುತಿದೆ ನೈದಲೆಯನೆತ್ತಿಯ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡುತಿದೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ತೆಕ್ಕ ಸಡಿಲುತಿ
 ದೆ || ದೆಸೆದೆಯ ತಾಣಾಂತರದ ಹೊಂ | ಬಿಸಿಲು ಬೀತುದು ಜೀಯ ಬಿನ್ನಹ | ವಸುಧತಂಪೇರಿತ್ತು
 ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೭|| ನಗುತ ಹರಿ ನಿಂದಿರಲು ಕೈದಂ ಡಿಗೆಯವರು ಹೊಬ್ಬಿದರುರೂ
 ವಾ | ರಿಗೆಗೆ ಬೀಜಯಂಗೈದನುಘೆಯೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ || ಬಿಗಿದದಡ್ಡಿಯಬದ್ದರದ ಬೀ | ಯ
 ಗದ ರಾಣೀವಾಸದಂದಣ | ತೆಗೆದು ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಸಂತೋಷದಲಿ ಯದುಸೇನೆ ||೬೮|| ಹೊ
 ಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿ ಪಾಂಡವ | ರಿಕ್ಕಲಬಿ ಬರೆ ನಗರಜನ ಮೈ | ಯಿಕ್ಕ ಬೀದಿಯ ಧೂಳು ಕವಿದುದ
 ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಳುವ ಸುತಿಗಳಿಗೆ ಕೈ | ಮಿಕ್ಕಕಣ್ಣನು ಪಾಂಡು ಸುತರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕ
 ದನು ತಿವಯೆನುತಲಿರ್ಪದು ಸೂರಿಸಂದೋಹ ||೬೯|| ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಮಂದಿಯನು ಕೈ | ಗೋಲಿನ
 ವರಪ್ಪಳಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನವದಿರೆ ಜರೆದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತ ಪುರಜನವ || ಮೇಲುನೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗ
 ಳೆ ವರೆ | ಬಾಲೆಯರೆ ಕಡೆಗಂಗಳೆವನಿ | ವಾಳಿಗಳ ಕೈಕೊಳುತ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂಟರವ ||೭೦||
 ಹಿಡಿದರಾರುತಿಗಳನು ಬಣ್ಣದ | ಸೊಡರುಸುಳಿದವು ಮುಂದೆ ನೆಲನು | ಗ್ಗುಟಪಭೀಮಾರ್ಜನರ ಮೇಳಾ
 ಪದಲಿ ಹರುಷದಲಿ || ಹಿಡಿದಕೈದೀವಿಗಳನು ಕೈ | ದುಡುಕಿ ತಿವಿದಾಡುತ್ತ ಕಾಂತಿಯ | ಕಡಲ ಮ
 ಣಿಮಯಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದನಸುರಾರಿ ||೭೧|| ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಸಕಲಭೂಮಿ | ಪಾಲರನು
 ಕುಂತಿಯ ಕುಮಾರರ | ಮೇಳದಲಿ ಪರಿಮಿತದಲಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ || ಸೋಲದಲಿ ಮೃದಣಿ
 ದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನುಚಿತವ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಾಳಿಸುವಹದನುಂಟೆ ನಿಮ್ಮಾಳಾಪವೇನೆಂದ
 ||೭೨|| ಮರಳಿದವು ತುರುವಿತ್ತಲಹಿತರು | ಸರಿದರತ್ತಲು ಮತ್ಸ್ಯ ನಮ್ಮೈ | ವರನು ನಾಪೆಂದರಿದು
 ಕೊಂಡಾಡಿದನು ವಿನಯದಲಿ || ವರಸುಭದ್ರಾನಂದನಂಗು | ತ್ತರೆಯನೀವರ್ತಿಯಲಿ ಯಿರಲಾ | ಕರೆ
 ಯಲಟ್ಟಿದವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಭೂಪಾಲ ||೭೩|| ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ಸೇರುವೊಡೆ ಮದುವೆಯ | ನೊ
 ಲಿದು ದೇವರು ಮೊಡುವುದು ಮೇ | ಲಿಳೆಯ ಕಾರ್ಯವ ಬುಟ್ಟಗಲಿಸುವುದೆಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸಿ || ಬಳಿಕ
 ಬಿಜಯಂಗೈವುದಿದು ಹದ | ನೆಲೆ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕೇಳೆನಲು ನೃಪ | ತಿಲಕನುಚಿತದ ಬಿನ್ನಹಕೆ ಮನ
 ಮೊಲಿದು ಹರಿ ನುಡಿದ ||೭೪|| ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ತಪ್ಪೇನು ವಸುವಿನ | ಕುಲವಿರಾಟನು ಚಂದ್ರವಂಶಾ

ವಳಿಯವರು ನೀವಾಭಿಜಾತ್ಯದೊಳಿಲ್ಲ ಹಳಿವುಗಳು || ಬಳುನುಡಿಗಳಲಿ ದೈವಶಕುನಾ | ವಳಿಗಳಾದೊಡೆ
ಹರುಷದಲಿ ಮಂ | ಗಳಮುಹೂರ್ತವೆ ಮಾಡಿಯೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನಸುನಗುತ ||೨೫|| ಬಸಗೆಯಲಿನಿ
ಸ್ನಾಳತತಿ ಗ | ಚರಿಸಿದವಿಳಚನಂಗಳುತ್ಸಾ | ಹಿಸಿತು ಕನ್ಯಾವರಣವಾಯಿತು ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಎಸೆಯಲಭಿಮನ್ಯುವನು ಸಿಂಗಾ | ಲಿಸಿತು ಯದುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ಜೀರಿಗೆ
ಬೆಲ್ಲವನುವಾಯ್ತು ||೨೬|| ವರಮುಹೂರ್ತದಗಳಿಗೆವೆಟ್ಟಲ ಭರಿತದೊಳು ಪುಣ್ಯಾಹವದವಿ | ಸ್ತುರ
ದಲಕ್ಷತೆ ದಳಿದು ತಂದರು ವಿಮಳಮಂಟಪಕೆ || ಪರಮಯುಷಿಗಳ ಹೋಮದಲಿ ಶಿಖಿ | ವರನಬಲ
ಗೊಂಡರು ಕುಮಾರಿಯ | ವರಿಸೆ ವೈದಿಕದಿಂದ ಬಂದಳು ವರನ ವಾಮದಲಿ ||೨೭|| ವಿಭವಮೈವಡಿ
ಯಾಗೆ ಸದ್ವಿಜ | ಸಭೆಯನಾರಾಧಿಸಿದ ನವನೀ | ವಿಭುಗಳಿತ್ತರು ಮುಯ್ಯಳುಡುಗೋರೆ ರತ್ನಭೂಷಣ
ವ || ಅಭವಸನ್ನಿಭ ವೀರನಾಗೆಂ | ದಿಭಗಮನೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ನರಸಿಯ | ರಭಿಜನಾಮಲತೀಲಕನನು ಹರ
ಸಿದರು ಹರುಷದಲಿ ||೨೮|| ಇದು ಶುಭೌಘದ ಗರುಡಿ ಬಹುಸಂ | ಪದದನಲೆವನೆ ಸೊಂಪಿನಾಗರ |
ವಿದು ಪರಾನಂದಪ್ರನಾಹದ ಚನ್ಮಭೂಮಿಯಿದು || ಮುದದ ಕೇಳಿಸ್ಥಾನ ವಿಮಲಾ | ಭೃದಯದೋ
ಲಗಕಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಸದನವೆನೆ ರಂಜಿಸಿದುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೈವಾಹ ||೨೯|| ಯಾದವರು ಪಾಂಚಾಲ
ಮತ್ಸ್ಯರು | ಮೇದಿನೀಪತಿಪಾಂಡುಸೋಮಕ | ರಾದಿಯಾದನ್ವಯವನಗಣಿತಬಂಧುಬಳಗವನು || ಆ
ದರಿಸಿದನು ವಿನಯದಲಿ ವಿ | ತ್ವಾಪಿಸತ್ತಾರದಲಿ ತಣಿದುದು | ಮೇದಿನೀಜನವವನಿಪನ ಸನ್ಮಾನದಾನದ
ಲಿ ||೩೦|| ವರಚತುರ್ಥಿಯೊಳಿರುಳು ಮೆರೆದರು | ಪುರದಲುತ್ಸಾಹದಲಿ ದಂಪತಿ | ವರರು ಭೂವಿಾ
ಚಾರಚಮರದ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ಮರುದಿವಸವವಭೃತವ ನೆರೆ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದರು ಪನ್ನೀರಹೊಂಗೊ
ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಕುಂಕುಮದ ಪಟವಾಸಕದ ರಚನೆಯಲಿ ||೩೧|| ಕನಕಮಣಿಗಳ ತೊಟ್ಟು ಜಾದಿಯ | ನ
ನೆಯಆದಳಿಕೆಯಲಿ ಮದನನ | ಮೊನೆಯ ಖಾಡಾಖಾಡಿಖಾತಿಯರೈದೆ ಹೊಯ್ದೊಯ್ದು || ದನುಜಹರ
ನರಸಿಯರು ಕುಂತಿಯ | ತನಯರರಸಿಯರೊಡನೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ವನಿತೆಯರು ಪಾಂಚಾಲಿನಿಯರೋ
ಕುಳಿಯಾಡಿದರು ||೩೨|| ಧರಣಿ ನನೆದುದು ಗಂಧರಸಕ | ತ್ತುರಿಯಪನ್ನೀರುಗಳ ಹೊನಲೊಡ |
ವೆರಸಿ ದೆಸೆ ಕಂಪಿಟ್ಟದಂಬುಳಿ ನವತುಷಾರದಲಿ || ತರಣಿ ಪರಿಮಳಿಸಿದನು ಪವನನ | ಸುರಭಿತನವ
ಚ್ಚರಿಯೆ ಗಗನದ | ಪರಮಸೌರಭ ಕರಸಿಕೊಂಡುದು ಸಕಲಸುರಕುಲವ ||೩೩|| ಬಳುವಳಿಯ ನಿಖಿ
ಳಾವನೀಮಂ | ಡಲವನನುಪಮಕೋಶವರ್ಗದ | ಲಲನೆಯರ ಗಜವಾಜರಥಪಾದಾತಿಗೋವ್ರಜವ || ಅ
ಳಿಯಗಿತ್ತು ವಿರಾಟನೃಪಯದು | ಕುಲವನಾಪಾಂಚಾಲಚೈದ್ಯಾ | ವಳಿಯನುತ್ತಮವಸ್ತುವಾಹನ
ದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ ||೩೪|| ಆದುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮದುವೆ ಮ | ಹಾದಯಾಂಬುಧಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ |
ಪಾದವರುಶನವಾಗಲಿವೃಡಿಸಿತ್ತು ನಮ್ಮದಯ || ಮೇದಿನಿಯನಾವೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟಿವು | ಕಾದುಕೊಂಡ
ವು ಸತ್ಯವನು ಮೇ | ಲಾದುದನು ನೀ ಕರುಣಿಸೆಂದರು ವೀರನರಯಣನ || ||೩೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ವದ ೨೧೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತಾಮೃತಗದಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಾರ್ಕಂಡಮಧುವಾನಪ್ರಸ್ಥವಚಃಪಟ್ಟ
ದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುವಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಸ್ತು ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾವಂಶರಿಯೋಳೆ
ವಿರಾಟಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು

ಅಂತು

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ವುಹಾಭಾರತ-ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ.

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ನಂಬಿದವರಿಗೆ ತನ್ನ ತತ್ತಿಹೆ ನೆಂಬಬಿರುದನು ಮೆರೆದು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬ ಸಾರಥಿಯಾ ದನೊಲಿದರ್ಜಾನಗೆ ಮುರವೈರಿ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ್ಕುಂತೀತನಯರುನ್ನುತ | ದೇಳಿಗೆಯನೆನಂಬೆನ್ನೆ
 ಅರುಣ್ಯ ಸಿಂಧುವಲಾ || ಶ್ರೀಲತಾಂಗಯರಮಣನಿಬರೊ | ಲೋಲೋಡೆಯನೆಂದೆಂಬಭೇದವ |
 ಜೇಳುಕೊಟ್ಟೀ ನಡೆಸುತಿರ್ದನ್ನತನ್ನ ಮೈದುನರಾ ||೧|| ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಬಾಯಾರಿ ಪೇದದ | ತಾಳಿಗೆ
 ಗಳೊಣಗಿದವು ಘನತೆಯ | ಮೇಲೆ ತನ್ನದು ಘನತೆಯೆಂಬುದನತ್ತ ಬೇರಿರಿಸಿ || ಕಾಲಿಗೆರ
 ಗುವನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೇಳಲೊಡನೇಳುವನು ಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಯನುಪಮವೆಂದುವೈಶಂಪಾಯ
 ಮುನಿ ನುಡಿದ ||೨|| ಒಂದುದಿನವೊಡ್ಡೊಲಗಕ್ಕೆ | ತಂದನಖಿಳವನಿಯರಾಯರ | ಮಂ
 ದಿಯಲಿ ಮುರವೈರಿ ನುಡಿದನು ರಾಜಮಂತ್ರವನು || ಹಿಂದೆ ಜಾಜನ ವಿಲಗದಲಿ ಮನ | ನೊಂ
 ದರಿವರದವಿಯಲಿ ಧರೆಗೆ | ನ್ನೊಂದು ಸೇರುವರೇನುಹದನೀಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ||೩|| ದೇವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ
 ನಿಮ್ಮಯ | ಭಾವನೀಧರ್ಮಜನ ಬಹುಮಾ | ಸಾವಮಾನದ ಹೊರಿಗೆ ನಿನ್ನದು ಹರಣಭರಣವನು ||
 ನೀವು ಬಲ್ಲಿರ ಕಾಲಲೊಡೆದುದ | ನೋವಿ ತಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆಸುವೊ | ಡಾವು ಬಲ್ಲೆವು ಜೀಯ
 ಯೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ ||೪|| ಕಳುಹುವುದು ಶಿಷ್ಯರನು ಧರಣೀ | ತಳವ ಬೇಡಿಸುವುದು ಸುಸಾ
 ಮವ | ಬೆಳಸುವುದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟುವುದು ವಿನಯದಲಿ || ತಿಳಿವುದಾತನ ನೆಲೆಯನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ
 ನಯವಿಲ್ಲೆಂದೊಡಾಹವ | ದೊಳಗೆ ಕೈದೋರುವುದು ಮತವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೫|| ಎಲೆಮರು
 ಳೆ ಮುರವೈರಿ ಕೌರವ | ನೊಲಯನೀಹದನನ್ನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೆಲೆಯ ಸೋತನು ಜಾಜಗಾರರ ಮೇ
 ರೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ || ನೆಲನವಾಳಲಿ ಮತ್ತೆ ಗೆಲಿದೇ | ಕೊಳಲಿ ಮೇಣ್ಣಾದಲಿ ಸುಯೋಧನ | ನೊಳಗೆ
 ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ||೬|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ರಾಮ ಬಳಿಕೇ | ಸಾಸುಯೋಧನನಧಮ
 ನೇ ನೀ | ಸೇಸನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿದಾಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರಲಿ || ಆಸುರದಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಡುಮ | ಹಾ
 ಸಹಾಯವು ಗೂಗೆಗಳಿಗುಪ | ಹಾಸವೇ ದಿಟವೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ನಗುತ ಖಶಿಗೊಂಡ ||೭|| ಬಲನ ಮಾತೇ
 ನಿವರ ಭಾಗ್ಯದ | ನೆಲೆಯೆ ಫಡ ಕೌರವರ ಶತಕದ | ತಲೆಗೆ ತಾ ವೀಳಿಯವನೆಲೆಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೆ ||
 ನೆಲನೆನಲಗನ ಮೊನೆಯಲ್ಲದೆ | ಮೆಲುನುಡಿಯ ಸಾಮದಲಿ ಗ್ರಾಮಜ | ಲಿಳಿಯ ಕೊಂಬರೆ ಧರ
 ಯೊಳಧಿಕಕ್ಷತ್ರಿಯಾತ್ಮಜರು ||೮|| ಕಾದಿ ಸಾವುದು ಮೇಣು ರಿಪುಭಟ | ಘದವನ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಸಬಳ
 ವ | ಕೋಗು ಕೊಂಬುದು ನೆಲನವಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಮೇದಿನಿಯ ಬೇಡುವೊಡಮುಟ್ಟಿಯ .

(೨೪)

ತೇದು ಹಣೆಯಲಿ ಬಡಿದು ದರ್ಭೆಯ | ಕೋದು ಸ್ವಸ್ತಿಯ ಹಾಕುವುದು ಹಾರುವರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ||೯||
 ಎನಲನಕ್ಕನು ದ್ರುಪದನಿದು ನ | ಮೈನುಮತವು ಕಾಳಗದೊಳಲಿಗನ | ಮೊನೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ಮಹಿಯ
 ಕೊಡುವರೆ ಕೌರವೇಶ್ವರರು || ವಿನುತಸಾತ್ಯಕಿ ಕೇಳು ನೆಲೆಯಿದು | ಭನಪರನ್ನು ಬರೊಬ್ಬದೂತನ | ವಿ
 ನಯದಲಿ ಕಳುಹುವುದು ಸಾಮವ ಬೆಳಸಿ ನೋಡುವುದು ||೧೦|| ವಿಹಿತವಿದು ಪಾಂಚಾಲಕನ ಮತ |
 ವಹುದು ರಾಯರಿಗಟ್ಟುವುದು ವಿ | ಗ್ರಹವ ಸೂಚಿಸಿಕರೆದು ಕೊಂಬುದು ಬೇಹಭೂಭುಜರ || ಬಹ
 ಳ ಸಂವರಣೆಯಲಿ ರಣಸಂ | ನಿಹಿತವಾಗಹುದಿತ್ತಲತ್ತಲು | ಮಹಿಯಬೇಡಿಸಕಳುಹುವುದು ತೆರನೆಂ
 ದನಸುರಾರಿ ||೧೧|| ಮದುವೆಗೋಸುಗ ಬಂದೆನಾವಿ | ನ್ನಿದರ ಮೇಲಣ ರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಹದನ
 ನಟ್ಟುವುದರುಹುವುದು ಬಹೆವಾವು ಕರೆಸಿದೊಡೆ || ಹದುಳವಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ಕರು | ಣದಲಿ ಕುಂತೀ
 ಸುತರನಾದ್ರಾ | ಪಟಿಯನಭಿಮನ್ಯುವ ಸುಭದ್ರೆಯ ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೧೨|| ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದಿ
 ವರ ಮಕ್ಕಳ | ನೋಡಲಾಗದು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು | ನಾಡ ಬೇಡಲು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರನೆಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದು ||
 ಕೂಡೆ ಶೋಧಿಸಿ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ ಮೈ | ಗೂಡಿಯಾರೋಗಣೆಗಳಲಿ ಕೈ | ಮಾಡಿ ಬೆರೆಸಿಹುದೆಂದು ದ್ರುಪ
 ದವಿರಾಟಲಿಗೆ ನುಡಿದ || ೧೩ || ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾರೀ | ವೃಂದ ಯದುಕುಲಸಹಿತ ದೇವ
 ಮು | ಕಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರವ || ಬಂದುದಿನದಾಲೋಚನೆಯ ನೆಲೆಯಿಂ |
 ದ ಕರೆದು ಪುರೋಹಿತನನಲ | ವಿಂದ ಕಳುಹಿದ ದ್ರುಪದನಾಕೌರವನ ಪಟ್ಟಣಕೆ || ೧೪ || ಓಲೆಯು
 ಡುಗೊರಸಹಿತ ಧರಣೀ | ಪಾಲರಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ತಿಪ್ಪರು | ಕಾಳಗಕೆ ನೆರವಾಗಲೋಸುಗ ಕರ್ಣದ
 ಲಲ್ಲಿ || ಆಳುಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿ ದೆಸೆಗಳ | ಮೂಲೆಯರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲ
 ರು ಕೆಲಬರು ಪಾಂಡಾತನಯರಿಗೆ ||೧೫|| ಧರಣಿಯೆಡೆಗೆಡೆ ರಾಯಮೋಹರ | ತೆರಳಿತಿಬ್ಬರುರಾಯ
 ರಿಗೆ ಕೈ | ನೆರವುದೋರಲು ಕವಿದುಬಂದುದು ಕಾಣೆನಳತೆಗಳ || ಅರಿಗಳತಿಹೆಚ್ಚಿದರು ಮೈಮರೆ | ದಿ
 ರಲು ಧರಣಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಹುದಿ | ನ್ನು ರುವಣಿಸಬೇಕೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೬|| ಹದ
 ನೆನಾಪ್ತರಿಗರುಹಿದನು ಗು | ಪ್ತದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನನೊಳಗುಮಾಡುವ | ಮುದದಿ ಬಂದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರಗೆ || ಇದನು ಭೇದಿಸಿ ಬೇಹಿನವರರು | ಹಿದರು ಕುಂತೀಸುತರಗತಿವೇ | ಗದಲಿ ಧರ್ಮಜನ
 ಳುಕಿ ಕಳುಹಿದನಿಂದ್ರನಂದನನ ||೧೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡರ್ಜನನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ ಕಂಡ
 ನು | ಲೀಲೆಯಲಿ ನರ್ತಿಸುವನವಿಲನು ಬನದೊಳಡಹಾಯ್ದು || ಮೇಲೆ ಹಂಗನ ಬಲದ ಹರಣೀ |
 ಜಾಲದೆಡರನು ತಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ವಿ | ಶಾಲಶಕುನವನಾಲಿಸುತ ಹರುಷದಲಿ ನಡೆತಂದ ||೧೮|| ಮೊರೆದು
 ಮಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ತೆರೆಮೈ | ಮುರಿದು ಘುಳುಘುಳು ಘಳಿತಘನನಿ | ಪ್ಮರನಿನಾದದ ಗಜರು ಗಾ
 ಧಿಸಿ ಬಹಳ ಲಹರಿಯಲಿ || ತೆರೆತೆರೆಯ ತಿವಿದದ್ದು ಗಗನವ | ನಿರದೊಡೆದು ವಿತಳಕ್ಕೆ ಸುಳಿ ಭೋಂ |
 ಕರಿಸಿ ಸಾಗರನುಬ್ಬುಗವಳವ ಕೊಂಡವೊಲು ಕುಣಿದ ||೧೯|| ಪೂತುಮರು ಸಾಗರನ ಬಿಗುಹು ಮ |
 ಹಾತಿಶಯವೈ ಯಿವನನಂಜಸ | ಲಾತಗಳು ಮರ್ಮಿಗಳು ಬೆಟ್ಟವನೊಟ್ಟಿ ನೆತ್ತಿಯಲಿ || ಈತ ನಮ
 ಗಂಜವನೆ ಯೆನುತ ವಿ | ಧೂತರಿಪುಬಲ ಮುಂದೆ ಕಂಡನು | ಪಾತಕದ ಹೆಡತಲೆಯ ದಡಿಯನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರವ ||೨೦|| ಅಟ್ಟಬಳಲಿದಶ್ರುತಿಗೆ ಹರಿಮೈ | ಗೊಟ್ಟಲಾವಿದು ತಾಪಸರು ಜಪ | ಗುಟ್ಟ

ಜನುಗಿದೊಡವರನುಜ್ಜೀವಿಸಿದತಾವಿದಲಾ || ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನ ವಿಲಗ ಜೀವರ | ಬಿಟ್ಟುತಾವಿದು ಕಾಲಕ
ಮೌದ | ಕಟ್ಟುಮುರಿವೊಡತಾವಲಾ ಯಿದುತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೨೧|| ಪರವು ನಾರಾಯಣಪರಾಯಣ |
ನೆರವೆ ಪರತರವೆಂದು ಮುರಹರ | ಖರೆದತಾವಿದು ಮುಕುತಿಯಿದರೊಳು ಕರತಲಾಮಲಕ || ಭರಿತಬೋ
ಮೃದ ಸುತ್ತುದೊಳಸನು | ಸರಿದತಾವೀತರ್ಕತಂತ್ರದ | ತರದ ಯುಕುತಿಯ ತೊಳಸಿ ಗೊಲ್ಲದತಾವ
ಲಾಯಿಂದ ||೨೨|| ಹೊಗಳುತ್ತರ್ಜನನಸುರರಿಪುವಿನ | ನಗುಗೈತಂದರಮನೆಯ ಹೊಗ | ಲಗಧರನು
ಮಂಚದಲಿ ನಿದ್ರಾಗನೆಯ ಕೇಳಿಯಲಿ || ಸೊಗಸು ಮಿಗಲತಿ ದೆರದಲೋಚನ | ಯುಗಳ ಸಮತಳಿಸಿದ
ಸುಷುಪ್ತಿಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆಸೆದನು ಭ್ರಾಂತಿಯೋಗದಲಿ ||೨೩|| ಮುಕುಳಕರಪುಟನಾಗಿ
ಭಯಭರ | ಭಕುತಿಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಬುಜಾಂ | ಬಕನನೆಬ್ಬಿಸಲವ್ಯದೊಯ್ಯನೆ ಚರಣಸೀಮೆಯಲಿ ||
ಅಕುಟಲನು ಸಾರಿದನು ಬಳಿಕೇ | ವಿಕಳದುಯೋಧನನು ನಿಗಮ | ಪ್ರಕರಮೌಳಿಯಮೌಳಿಯತ್ತಲು
ಸಾರ್ದಮಂಡಿಸಿದ ||೨೪|| ಇರಲು ನಿಮಿಷದೊಳಸುರರಿಪು ಮೈ | ಮುರಿದನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನಿದಿರಲಿ |
ಸುರಪತಿಯ ಸೂನುವನು ಕಂಡನು ನಗೆಯಮೊನೆ ಮಿನುಗೆ || ತಿರುಗ ನೋಡುತ್ತ ತಲೆಯದೆಸೆಯಲಿ |
ಕುರುಕುಲೇಶ್ವರನತಿವಿಕಾರತೆ | ಯಿರವಕಂಡನಿದೇನಿದೇನೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೨೫|| ವೀಳೆಯವ
ತಾ ಕೊಂಡು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಪಾರ್ಥರಿಗಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ನುಡಿದನು ವುಭಯರಾಯರಿಗಿ
ತ್ತು ಬರವೇನು || ಪೇಳಿರೈ ಬರವಘಟಿತವಲಾ ಸಂ | ಮೇಳವೇ ಕಡುಮಾನ್ಯರೆವಿಷ್ಣು | ಯಾಲಯಕೆ
ಬರವೇನೆನಲು ಕುರುರಾಯನಿಂತೆಂದ ||೨೬|| ಯಾದವರುಕೌರವರೊಳುಂಟೇ | ಭೇದವಾವೈತಂದೊಡ
ಮೊಳ | ಗಾದಲಾಘವವೇನು ನಿಮ್ಮವೊಲಾರು ಸಖರೆಮಗೆ || ಸೋದರರ ಮನ ಕಡಡಿತೈ ದಾ | ಯಾ
ದೆವಿಷಯದಲಿನ್ನುಧರಣಿಗೆ | ಕಾದುವೆವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದ ||೨೭|| ಕೌರವೇಶ್ವರ ಕೇ
ಳು ಧರಣೀ | ನಾರಿಯನಿಬರಿಗೊಕ್ಕತನವಿ | ದ್ವಾರಮೆಚ್ಚಿದಳಾರ ಸಂಗಡವುರಿಯಹಾಯಿದಳು ||
ಭೂರಿಮಮಕಾರದಲಿ ನೈಪರು ವಿ | ಚಾಲಿಸದೆ ಧರೆಯೆಮ್ಮದೆಂದೇ | ನಾರಕದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೈದುವ
ರೆಂದು ಹರಿ ನುಡಿದ ||೨೮|| ನಾಡಿಗೋಸುಗ ಸೋದರರು ಜೊ | ಯಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದರಂಬುದ |
ನಾಡದಿದುದೇ ಲೋಕ ಕಮಲಜನುಸುರಿಹಸ್ತ ಬರ || ಬೇದಕಟ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿವ್ ಕೈ | ಗೂಡಿ ಬದು
ಕ್ಕುವುದೊಳ್ಳಿತಾವನೆರೆ | ನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುವೆವೆಂದನು ರುಕ್ಮಿಣೀರಮಣ || ತಗ್ಗರೆಡ ಬಿತ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಬಿಲ್ಲುಗಾ | ಳಗವ ನೋಡುವರಂತೆ ನಿಮ್ಮನು | ತೆಗೆತೆಗೆದು ಕಲಿಮಾಡಿ ಬಿಡುವರು ಖುಲ್ಲರಾದವರು ||
ನೆಗುತ ಹೆರೆ ಹಿಂಗುವರು ಪಿಸುಣರು | ಜಗುಳ್ಳೆರವದಿರು ಬಳಿಕಕಡೆಯಲಿ | ಹೊಗುವರೈ ನೀವಿಬ್ಬರಪ
ಕೀರಿತಿಯ ಹಾದರಕೆ ||೩೦|| ಅವಧರಿಸು ಮುರವೈರಿ ಧರ್ಮ | ಶ್ರವಣಕೋಸುಗ ಬಾರೆವಾವ್ ಪಾ
ರ್ಥಿವರ ಪಂತದ ಕದನವಿದ್ಯಾಕಾಮವೆಮಗಾಯ್ತು || ನಿಮಗೆ ನಾವಿತ್ತಂಡ ಸರಿ ಪಾಂ | ಡವರಿಗೆ
ಯು ಮನದೊಲವಿನಲಿ ಕೌ | ರವರಿಗೆಯು ಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೩೧|| ಎನಲು ತಂ
ಬುಲ ಸೂಸೆ ನಗುತ | ಜ್ಞಾನನ ಮೊಗನೋಡಿದನಸುರರಿಪು | ವನುವ ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥಯೆನೆ ತಲೆವಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದು || ಎನಗೆ ಮತ ಬೇರೇನು ದುರಿಯೋ | ಧನನ ಮತವೇನನ್ನ ಮತನಿಂ | ಮನುನಯವೆ ನ
ಯವೆಮೊಳಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೨|| ಶ್ರೀದೊಡಾವಿಹವೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಕಾದುವವರಾವಲ್ಲ

ಸೈನ್ಯದ | ಯಾದವರು ಕೃತವರ್ಮನಾರಾಯಣ ಮಹಾಸೇನೆ || ಕಾದುವವರಹರೊಂದು ದೆಸೆಯೇ |
 ಡಾದುದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದ ನೀ | ಸಾದುಸಿ ವರಸೆಂದು ಪಾರ್ಥಂಗೆಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೩೩|| ಮುರ
 ಮಥನ ಚಿತ್ತೈಸು ಕೌರವ | ರರಸನಿಸಿವಿವಂಶನಿದ ಸಂ | ತರಿಸಲಾಸನು ಬಹಳ ಯಾದವಸೈನ್ಯಸಾಗ
 ರವ || ಧರೆಯಸಂವದಪ್ಪಿದಡವಿಯು | ತಿರುಕರಾವಿನಿಬರನಸಲೆ ಸಂ | ತರಿಸಲಾಪೆವೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ ಸಾ
 ಕು ನಮಗೆಂದ ||೩೪|| ನಾವು ಬದವರು ಬದವಗೆ ಛಿಟ | ನೀವೆ ಬೆಂಬಲವೆಂಬ ಬಿರುದನು | ದೇವ
 ಕೇಳಿದು ಬಲ್ಲೆವೆಂದನು ಪಾರ್ಥಕೃಪನಾಗಮ || ನೀವು ಸುಖವಲಿ ಪಾಂಡವರನು | ಬ್ಜವಿಸುವದೆಮಗುಳಿದ
 ಯದುಭೂ ಪಾವಳಿಯ ಕೃಪಮಾವೆವೇಕುದನು ಸುಯೋಧನನು ||೩೫|| ಮರೆಯಮಾತುಗಳೇಕೆ ಪಾಂ
 ಡವ | ರರಕ ನಿಮ್ಮಲಿ ಹಿಂದು ಪಾರ್ಥಗೆ | ಮರುಗುವಿರಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ಮನಮೆಚ್ಚುಂಟು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಉರುವಕಾರ್ಯಕೆ ಕಡೆಯಲಾಪೇ | ಹೊರಗೆ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ನೀ ಹೊ | ಕ್ಷಿರಿಯಲಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದ
 ನು ಕೌರವರರಾಯ ||೩೬|| ಮೊಳೆಯನುಂಬಂದೊಬ್ಬದನುಡೆಯ | ಹಿಳಿದವೊದೆದವು ಶಕಟನನುತನು |
 ಗಳೆದೆ ಧೇನುಕವತ್ಸನಘಹೂಮೃಪಭಭುಜಗರನು || ಬಲುಗಟವ ಮಲ್ಲರನು ಮಾವನ | ನೆಳೆದು ಮಾ
 ಗಧಬಲವ ಬುಕ್ಕ | ದಳಸಿದವು ದಾನವರ ಯೂಧವಸಾಹವಾಗ್ರವಲಿ ||೩೭|| ಕಾಲಯವನನ ದಂತವ
 ಕ್ರನ | ಸೀಳಿದವು ಮುರನರಕಕುಂಭನ | ಸಾಲುಪನ ಪಾಂಡ್ರಕನ ಟಿಬಿಕನ ಹಂಸಮೋಹರವ || ಕಾಳಗ
 ದೊಳಿಟ್ಟರಸಿ ಬಾಣನ | ತೋಳತಲವಂದಾಯ್ತು ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿಯಾಹವವಿಂದು ಮೌಳಿಯೊಳೆಮ
 ಗೆ ಮೌಳಿಸಿನಲಿ ||೩೮|| ಹಸುಳೆತನಮೊದಲಾಗಿ ಬಲಾರ | ಕೃಷ್ಣರೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ರಣದಾ | ಯಸ
 ವ ಸೈರಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡೆವು ಕೋಟಿದಾನವರ || ಮಿಸುಕಲಾರೆವು ಚಕ್ರ ಭಂಡಾ | ರಿಸಿತು ಮುನ್ನಿ
 ನಜವ್ವನದ ಬಲ | ಮಸುಳಿತಾವುಂಡಾಡಭಟ್ಟರು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ಎನಲು ಖರೆ ಲೇಸೆಂದು ದು
 ರಿಯೋ | ಧನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲರಾ | ಮನನು ಕೃತವರ್ಮನನು ಕಂಡನು ನಿಖಳಯಾದವ
 ರ || ವಿನುತಬಲಸಹಿತೊಲವಿನಲಿ ಹ | ಸ್ತಿನಪುರಗೆ ಹಾಯಿದನು ಬಳಿಕೇ | ದನುಜರಿಪು ನಸುನಗುತ
 ಲಿಂತೆಂದನು ಧನಂಜಯಗೆ ||೪೦|| ಸುರಗಿಯನು ಬಿಸುಟ್ಟೊತ್ತೆಯನಂಗೇ | ಕರಿಸಿದಂದದಲಾಹವದೆ ಧು
 ರ | ಭರದ ಯಾದವಬಲವನೊಲ್ಲದೆ ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ || ಮರುಳೆಕಾದದಕಟ್ಟದೆಮ್ಮನು | ಬರಿದೆ ಬ
 ಯಸಿದೆ ಯಿದನು ಕೇಳೊಡೆ | ಮರುಳುಗುಟ್ಟದೆ ಮಾಣ್ಬರೇ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರು ||೪೧|| ಎನಲು
 ಗಹಗಹಿಸಿದನಿದಾರಿಗೆ | ಮನವ ಕದ್ದಾಡುವಿರಿ ನಿಜತಿ | ಪ್ಯನಲಿ ನಾಟಕದಿಂದ್ರ ಚಾಲನೆ ನಿಮ್ಮಗರುಡಿ
 ಯಲಿ || ಎನೆಗೆ ಶ್ರಮವುಂಟದು ನಿಲ್ಲಲಿ ಯೆ | ನ್ನನುಜರಗ್ರಜರಿಯರೇ ನಿ | ಮ್ಮನುಪಮಿತಮಹಿಮಾ
 ವಲಂಬವನೆಂದ ಸಾಪಾರ್ಥ ||೪೨|| ನಾವು ಬಲಿಕ್ಕೆಯವರು ಬರಲೆಂ | ಗಾವುದ್ವಿಯಕೆಲಸ ಉಂಡುಂ |
 ಡಾವು ಕುಳ್ಳಿಹರಲ್ಲ ಹಂಗಾಗರವು ಕಡನವಲಿ || ದೇವನೆಂದೇ ನೀವು ಬಗೆವಿರಿ | ದೇವತನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲವ
 ವಿ | ಲಾಪು ಪಾರವು ಬಂದುಮಾಡುವದೆನು ಹೇಳಿದ ||೪೩|| ದೇವಮಾತ್ರನೆ ನೀವು ದೇವರ | ದೇವ
 ರೊಡೆಯರು ಹೊಗಳುವೊಡೆವೇ | ದಾವಳಿಗಳೆವಲ್ಲ ಕಾಕಾಮಾತದಂತಿರಲಿ || ನಾವು ಭಕತರು ಭಕತಭ್ಯ
 ತ್ಯರು | ನೀವು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಭೃತ್ಯನ | ಕಾವುದೆಂದರ್ಜನನು ಹಣೆಚಾಚಿದನು ಹರಿಪದಕೆ ||೪೪|| ಎನ
 ಲುನಗುತತ್ತಿದನು ಸಾರಥಿ | ತನವ ಕೈಕೊಂಡನು ಕೃಪಾಳುವಿ | ಸನುನಯವನಾನತ್ತಬಲ್ಲೆನು ಭೃತ್ಯವ

ಗ೯ದಲಿ || ತನಗಹಂಕೃತಿಯೈವರಾಳೋ | ಚನೆಯ ಪಡಿಹಾರಿಕೆ ಕಿರೀಟಿಯ | ಮನೆಯ ಬಂಡಿಯ
ಬೋವತನವೆಲೆನ ಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೪೫||

ಸಾರಾಂಶ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಬಂದು ಕಂಡನು ಸಂಜೆಯನು ಯಮ ! ನಂದನನಲ್ಲೊಂದ ಮರಳಿದು | ಬಂದು ಕೌರವ
 ನೃಪತಿಗರುಹಿದನವರ ಮಾತುಗಳ ||

ಪದ || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯ ಕೇಳು | ಮೈಳಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ಮುರರಿಪು | ಫಲುಗುಣಗೆ
 ಕೈಗೊಡುವನೋ ಕೌರವರಿಗೊಳಗಡನೋ || ತಿಳಿಯಲರಿದನುತಿರಲು ಬಲ ಗ | ಕ್ಷಣಲಗತಿದಿರೊಳು
 ಕೈಯಗುಡಿಯಲಿ | ಸುಳಿದನೊಬ್ಬನು ಬಹಳಮಾಗಳಶ್ರಮದ ಭಾರದಲಿ ||೧|| ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೇಳರಸ ಕ
 ಟ್ಟಿಸು | ಮುದದಿ ಗುಡಿಯನು ರಣದೊಳೆಹಿತರ | ಸದವೆ ಹೋಗಿನ್ನೀನು ಸುಯೇ ಸುರರುಗಿರರುದ
 ಳ್ತು || ಪದವನರಸಿದೊಡಾಳಿಗೊಂಡನು | ಸದಮಲಶ್ರುತಿತತಿಯನೆಂಬ ಗ್ಧಮಹಾಪರದೈವ ಬಿಜಯಂ
 ಗೈವೃತಿದೆಯೆಂದ ||೨|| ಕಥೆಯೆ ನಿನ್ನೊಡಮುಪ್ಪಿದನ ಸಾ | ರಘುತನವ ಕೈಕೊಂಡ ನಿನ್ನೀ | ಪೃಥಿವಿ
 ನಿನ್ನಯರಾಣಿವಾಸವು ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿದಕೆ || ವೃಥತವಾಯಿತು ಪೈರಬಲ ಸಂ | ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸನಾದೆ ನೀ
 ನನೆ ತಿಥಿಲಸಂಶಯನೆಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾತಂಗ ||೩|| ಉಕ್ಕಿ ವಿಸಟಂಬರಿವಹರುಷದ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕೈಗೊ
 ಡುವನೈಪತಿಗೆ | ಶಿಕ್ಕಲಿಸೆ ಹೊರವಂಟನರಸನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ || ಮಿಕ್ಕು ಬರೆಬರೆ ಕೃಷ್ಣನನು ಕಂ |
 ಡೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಚರಣದಲಿ ಸಾ | ಕಕ್ಕಬವಿದೇನನುತ ನೆಗೊದನಂದು ಧರ್ಮಜನ ||೪|| ಪರಕೆ ಪರತ
 ರವಸ್ತುವನು ಗೋ | ಚರಿಸಿದವಲೈ ಮುನಿಜನಂಗಳ | ವರಸಮಾಧಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದದೈವ ನಮಗೊ
 ಲಿದೈ || ಕರುಣೆ ಬಿಜಯಂಗೈದೆಯೆನೆ ಮುರ | ಹರನು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಪೀ | ನರನ ಸಾರಥಿಯಾದೆವೆ
 ಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತು ತಾನೆಂದ ||೫|| ಬಯಲಿಗೆವ್ವನು ನಾಚಿಕದ ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನಡೆಯೆಂದಸುರರಿಪು ಸೇ |
 ನೆಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬಂದನು ರಾಜಮಂರಕೆ || ನಿಯತವಿತ್ತಲು ಕೇಳು ಜನಮೇ | ಜಯಮಹೀಪ
 ತಿ ಧರ್ಮಸುತನೋ | ಲೆಯ ಹದನನರಿವಂತೆ ಶಲ್ಯನೈಪಾಲ ಹೊರವಂಟ ||೬|| ಮೇಳವಿಸಿ ಹೊರವಂ
 ಟನಗಣಿತ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿ ಬರುತಿರ | ಕೇಳಿದನು ಕುರುರಾಯನಾಮದ್ರಾಧಿಪನ ಬರವ||
 ಆಳೊಳಗ್ಗೆ ಳನದಟಶಲ್ಯನೈ | ಪಾಲಕನ ತಿರುಹಿದೊಡೆಗೆಲುವುದು | ಕಾಳಗವು ನಮಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಸಿದ
 ನು ಮಂತ್ರದಲಿ ||೭|| ಎಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ಚೋಡಿಸಿ | ಮುಂದೆ ಪಾಳೆಯಬಿಡುವತಾವಿನೊ | ಳಂದ
 ಮಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಗುಡಿಗೂಡಾರಚೌಕಿಗೆಯ || ಬಂದುಯೋಜನಕಗಲದಲಿ ಹಯ | ವೃಂದಗಜಶಾಲೆ
 ಗಳ ಪರುತವ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದಕೂಳುಕವಣವನಖಿಳಪೋಹರಕೆ ||೮|| ಬಂದು ಬಿಡುವನ್ನಬರೆ ಮುನ್ನಿ
 ನ | ಮಂದಿರವ ಹೊಗುವಂತೆ ಶಲ್ಯನ | ಮಂದಿ ಸಂತೋಷದಸಮುದ್ರದಿ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಾಡಿ ||
 ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಮತ್ತೆ ಮುನ್ನಿನ | ಚಂದದಿಂ ಮನೆಮನೆಗಳನು ಸುಖ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದನಂದು

ಕುರುಪತಿ ಪಯಣಪಯಣದಲಿ ||೯|| ಆರು ನೆಯದಲಿ ನಮ್ಮಖಿಳದಳೆ | ಭಾರವನು ಸಲೆ ತಡೆದವನು ಕು
ರು | ವೀರನೋ ಯಮನಂದನನೋ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ಆರು ಮಾಡಲಿಯವರು ಬಂದೊಡೆ |
ಮಾರಬೇಕೆನ್ನೊಡಲ ತೆರುವೆನು | ವೀರಮೈದೋರಲಿಯೆನುತ ಹೊಯಿಸಿದನು ಡಂಗುರವ ||೧೦|| ನ
ಗುತ ಕೌರವರಾಯ ನಿವರೋ | ಲಗಕೆ ಬರಲಿದಿರೆದ್ದು ಮುದದಲಿ | ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕುಶಲ
ವನೆಯ್ದೆ ಬೆಸಗೊಂಡ || ಮಗನೆ ನೀನೇ ರಚಿಸಿದಾತನು | ಬಗೆದೊಯೆ ಬೇಡುವುದು ತು | ಹಂಗಿಗನು ನಿ
ನಗೆನೆ ಮಾವ ಬಿನ್ನಹ ಮರಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೧|| ಎನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗು ಕುಂತೀ | ತನಯರನು ಬಿಡು
ಮರಳು ನೀಡ | ಸ್ತಿನಪುರಗೆ ತನಗತ್ತವರವೆನೆ ಶಲ್ಯ ಮನವಳುಕಿ || ತನಯ ಕೈಕೊಂಡನು ಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರ | ಜನಪನಳಿಯನು ನೀನುಲೋಗನೆ | ಯೆನಗೆ ನೀವಿತ್ತಂಡಸರಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಬಹನೆಂದ ||೧೨||
ಅಗಲಿದನು ಹಲಕಾಲ ಮೈವರ | ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರಳುವೆನು ಬಂ | ಧುಗಳ ದರುಶನ ಫಲವಲೇ
ಸಂಸಾರತರುಪಿಗೆ || ಮಗನೆ ಸೇನೆಯ ಕೊಂಡು ವಾರಣ | ನಗರಿಗೈದುವುದೆಂದು ಭೂಪನ | ಮಗು
ಳಿಚಿದನಾಶಲ್ಯ ಬಂದನು ಪಾಂಡವರ ಹೊರೆಗೆ ||೧೩|| ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಕಾಣಿಕೆಯನಿ | ಕ್ಕಿದರು ತೆ
ಗೆದ್ದವರು ಹಲಕಾ | ಲದಲಿ ಹೂಳಿದಹರುಷವನು ಕೈಗೊಳಗುಮಾಡಿದರು || ಮುದದಿನೆಲ್ಲರ ಕುಶಲ
ವನು ಕೇ | ಳಿದನು ದುರಿಯೋಧನಗೆ ಸಿಲುಕಿದ | ಹದನೆಲ್ಲವ ಹೇಳಿದನು ನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಮನನಾಗಿ ||೧೪||
ಆದೊಡೆನಲೆಕಂದ ತಪ್ಪದು | ಮೇದಿನಿಯಸಿರಿ ನಿನಗೆ ಸತ್ಯವ | ಕಾದು ಪದಮೂರಬುದ ನವೆದಿರಿ
ಮುಂದೆ ಲೇಸುದು || ಕಾಟ ವೃತ್ರಾಸುರನ ಮುರಿದಪ | ವಾದದಲಿ ಸಿರಿ ಹೋಗಿ ದುಃಖಿತ | ನಾದ
ನಿಂವ್ರನು ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿದಶಚಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೧೫|| ನಹುಷನನು ಕೆಡನೊಕಿ ಋಷಿಗಳ | ಮಹಿಮೆ
ಯಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲಿ ಸಂ | ನಿಹಿತನಾದನು ಮತ್ತೆ ಬಿವಿಜರರಾಯನೊಳಗಾಗಿ || ಅಹಿತರವಗಡಿಸಿ
ದೊಡೆ ಕುಸಿದನು | ಬಹಳಲೇಸನು ಬಳಿಕ ಕಂಡನು | ಮಹಿ ನಿನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆಯ್ತು ಬದುಕುವಿರೆಂದನಾಶ
ಲ್ಯ ||೧೬|| ಆದೊಡಾಕರ್ಣಂಗೆ ಸಾರಥಿ | ಯಾಬರಾದೊಡೆ ಸಮರಮುಖದಲಿ | ವಾದತೇಜೋವಧ
ಯ ಮಾಡುವುದವನನವಗಡಿಸಿ || ಕಾದುಕೊಂಡುವುದು ನಾವು ಗೆಲುವವೊ | ಲಾದರಿಸುವುದು ನಮ್ಮನೆಂ
ದಾ | ಮೇದಿನೀಪತಿ ಶಲ್ಯನನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ||೧೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಶಲ್ಯನಿತ್ತಲು | ಹೇ
ಳುವರ ಮತಿ ಮುರಿಯೆ ನೋಟಕ | ರಾಲಿ ಝುಮ್ಮಿಡ ಕಾದುವರ ಮನ ಮೂರುಕವಲಾಗಿ || ಜಾಳಿ
ಗೆಯ ಹೊಗಲರಗನುರಿಯ ಚ | ಡಾಳ ನಭದಲಿ ರ್ನುಗರ್ನುಗನೆ ಹೇ | ರಾಳದೊಡ್ಡ ವಣೆಯಲಿ ಬರು
ತಿರ್ದುದು ನೃಪವ್ರಾತ ||೧೮|| ದೆಸೆಗಳೆಂಟರಮೂಲೆ ಬಿರಿಯಲು | ಪಸರಿಸಿತು ಹಳೆಬೊಮ್ಮಗಹುದೇರ
ಹೊಸವಿಧಾತ್ರನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ಹೆಸರೇನು ಹೊಗಳುವನ || ಕುಸಿಯನೇ ಕೂರುಮನು ಭಾರಕೆ | ನಸಿ
ಯನೇ ನಾಗೇಂದ್ರನಾನೆ | ಳುಸುರು ಹದುಳವೆ ನೋಡನಲು ಬಂದುದು ನೃಪವ್ರಾತ ||೧೯|| ಚೋಳ
ಪಾಂಡ್ಯರು ಕೇರಳರು ತಿಶು | ಪಾಲನಂದನಧ್ಯಪ್ಪಕೇತುಕ | ರಾಳಮಾಗಧಚೀನಭೋಟಕಖರ್ಪರಾದಿಗ
ಳು || ಮೇಲೆಮೇಲೈತಂದು ಭೀಮಂ | ಗಾಳುದೋಲಿದುತ್ತ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಕೂಡಿದರು ಭಗ
ದತ್ತಾದಿಭೂಭುಜರು ||೨೦|| ದ್ರುಪದರಾಜಪುರೋಹಿತನು ಕುರು | ನೃಪನಿತ್ತಲು ಬಂದು ಕಂಡ
ನು | ವಿಪುಳಮತಿ ಮಾತಾಡಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ || ಕೃಪಣತನದಲಿ ಕೌರವನು ಗುರು | ಕೃಪನ

ಭೀಷ್ಮನ ಮತವನೊಲ್ಲದೆ । ಚಪಳಕರ್ಣನ ಕೂಡಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಕಾಳಗವ ॥೨೧॥ ನೆನೆದಮತವನು
 ತನ್ನ ತಂದೆಯ । ಮನದಮಚ್ಚ ದೊಳೊರೆದು ಕರ್ಣನ । ನೆನಹಿನಲಿ ಪುಟವಿಟ್ಟು ಶಕುನಿಯ ನಿಂತಿಯ
 ಲಿ ನಿಗುಚಿ ॥ ಅನುಜಮತದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮೈ । ದುನನೆ ನುಡಿಯಲಿ ಬಣ್ಣ ವಿಟ್ಟನು । ಜನಪನಪಕ್ಷಿತ್ಯಂಗ
 ನೆಗೆ ತೋಡಿಸಿದನು ಭೂಷಣವೆ ॥೨೨॥ ಹರುಷದಲಿ ಸಂಜಯನನಾಗಳೆ । ಕರೆಸಿಕುರುಪತಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿ
 ಸಿದ । ನೆರನ್ನ ಪರ ಪಾಳೆಯಕೆ ಹೋಹುದು ನುಡಿವುದುರವಣಿಸಿ ॥ ಧರೆಯ ಬೇಡಿಸಿ ಕಳುಹಿದಿರಿ ಸಂ ।
 ಗರದೊಳಸಿಧಾರೆಯಲಿ ಕೊಡುವೆವು । ಬರಿದೆ ಕೊಟ್ಟೊಡಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ॥ ೨೩ ॥
 ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಮಂತ್ರಿಪಯಣದ । ಮೇಲೆ ಪಯಣವನೆಯ್ದಿ ಪಾಡುನ್ಯ । ಪಾಲಕರ ಪಾಳೆಯಕುಬಂ
 ವನು ರಾಯಗರುಹಿಸಲು ॥ ಕೇಳಬೀಡಾರವನು ಬೀಯವ । ಹೇಳಿಸಿದನಾಮರುದಿವಸವೊ । ಡೋಲಗ
 ವ ರಚಿಸಿದನು ಕುಂತಿಸುತನು ಠೀವಿಯಲಿ ॥೨೪॥ ಹರಿ ವಿರಾಟದ್ರಾಪದಕ್ಯಕಯ । ರಿರವು ಬಲವಂಕದಲಿ
 ಪಾವದ । ಲಿರೆ ವೃಕೋದರ ಫಲುಗುಣಾದಿಗಳಮಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ತರುಣಿಯರು ಪರಿಮಳದ ಜಂಗದು ।
 ಭರಣಿಯರು ಮನುಮುಖವಿರಿಂಚನ । ತರುಣಿಯರು ಕುಳ್ಳಿದರರಸನ ಹಿಂದೆ ಮೋಹರಿಸಿ ॥೨೫॥ ಕರಣಿಕ
 ರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೈದ್ಯರು । ಸರಸಕವಿಗಳು ತಾರ್ಕಿಕರು ವರ । ಭರತ ನಿಪುಣರು ಗಾಯಕರು ಪಾಠಕ
 ರು ವಾಗ್ಮಿಗಳು ॥ ಕರಿತುರಗತಿಕ್ಷಕರು ಲಕ್ಷಣ । ಪರಿಣತರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಸಾಂವ । ತ್ಸರರು ಪರಿಹಾ
 ಸಕರು ವೈತಾಳಿಕರು ರಂಜಿಸಿತು ॥೨೬॥ ಮಾವುತರು ಚಿತ್ರಿಕರು ಮಲ್ಲರು । ರಾವುತರು ತಿಲ್ವಿಗರು
 ಮಾಯಾ । ಕೋವಿದರು ಕರ್ಣಾಂತ್ರಿವಿಕಳರು ಮೂಕವಾಮನರು ॥ ದ್ರಾವಕರು ಜಾದಾಳಿಗಳು ಪ
 ರಿ । ದಾವಣೆಯದಾದೇತಿಗಳು ಮೃಗ । ಜೀವಿಗಳು ಶಾಕುನಿಕರೆಸೆದರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೭ ॥
 ಸಾಲಮಕುಟದ ರತ್ನರತ್ನಿಯೆ । ಧಾಳಿಗೊಂಡುದು ತವನನಿನ್ನಾ । ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಕಿತ್ತಕಡುಗಪ್ರಭೆ
 ಯ ಹಂಗೇಕೆ ॥ ಮೇಲೆ ಕೈದಿವಿಗಗಳಧಿಕ । ಜ್ವಾಲೆಯಿದು ಪುನರಕ್ತವೆನೆ ಭೂ । ಪಾಲನೋಲಗವೆ
 ಸೆದುದಿಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ನೆಗ್ಗಲಿಸಿ ॥೨೮॥ ಕಳಕಳವೆ ಫಡ ಮಾಣು ಮಾಣೆಂ । ದಲಿಯೆ ಕಂಚುಕಿನಿಕ
 ರವಂಗೈ । ತಳದ ಪಾದದ ರಾಯರಿದರು ಮಣಿಯಮಕುಟದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನು ನಗುತ ಪರಮಂ ।
 ಡಲದ ತಿಷ್ಠನು ಬರಲಿ ಯೆನೆ ಬಾ । ಗಲಲಿ ಕೈದುನ ಕೊಂಡು ಹೊಗಿಸಿದರಂದು ಸಂಜಯನ ॥೨೯॥
 ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಹರುಷದ । ಲಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭಯದಲಿ । ನಿಂದು ನೋಡಿದ ನೆಡದ
 ಬಲದ ಮಹಾಮುಹೀಶ್ವರರ ॥ ಸಂದಯಮನೋ ನಿರುತಿಯೋ ಪೌ । ರಂದರನೊ ಪಾವಕನೊ ವರುಣ
 ನೊ ಮಂದಿಯಿದು ಮಾನಿಸರೆ ಮಾಮಾಯೆನುತ ಬೆರಗಾದ ॥೩೦॥ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕೆಮ್ಮಿಸೆಗಳಮಿಗೆ ।
 ಬೆಳೆದಮುಡುಹುಗಳೊಡ್ಡದುರದು । ಚ್ಚಳಿತಲೋಮದ ನೊಸಲಡೋರಿಯ ತಲೆಯ ಕಲಿಮುಖದ ॥ ಬ
 ಲಿದಹುಬ್ಬಿನ ತೋರತೋಳಿನ । ಹೊಳೆವಡಾಯುಧಮೊಗದ ಹೊಗರಿಸ । ಕಲಿಮನದಕದನಪ್ರಚಂಡರ
 ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ॥೩೧॥ ಹಳುವದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷವು । ತೊಳಲಿದರು ಸಿರಿ ಹೋಗಿ ನಿಮಿಷಕೆ । ನೆರೆ
 ದರಾಯರು ನೆರೆದು ಜ್ವೆಯೆನುತಿದೆ ಮಹಾದೇವಾ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣದಳತೆಗೆ । ಸಿಲುಕದಿಹುದ್ದೇ
 ನುಂಟು ಮುರರಿಪು । ಮುನಿದೊಡ್ಡಾವನ ಮುರಿಯನಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥೩೨॥ ಇಳುಹಿದನು
 ಮಹಿಯಲಿ ಮಹೀಪತಿ । ಕಳುಹಿದುದುಗೋರೆಗಳನು ಭೂಪತಿ । ತಿಲಕ ಧರ್ಮಜನೊಪ್ಪು ಗೊಂಡನು

ನೃಪನ ಪಾವುಡವೆ || ಬಲವು ಬೊಪ್ಪನಲುಂಟಲಾ ಮೆ | ಕ್ಕಳೆನು ಮರೆಯನು ಲೇಸು ಸಂಜಯ |
 ತಿಳುಹುತ್ತಾತನ ಕುಶಲವನು ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯರ ||೩೩|| ಗುರುಪಿತಾಮಹಗೌತಮರಸ | ಚ್ಚರಣ
 ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಕುಶಲವೆ | ಗುರುಸುತನು ಸುಕ್ಷೇಪಿಯೇ ಕುರುರಾಯನಿರವೆಂತು || ಕುರುಪತಿಯ ಸೋ
 ದರರು ಮಕ್ಕಳು | ಸರಸಿಜಾನನೆ ಭಾನುಮತಿ ಮಿ | ಕ್ಕರಸಿಯರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ನಿರ್ವೃತರೆ ಹೇಳಿಂ
 ದ ||೩೪|| ಸುಖಿಗಳೆನಿಬರು ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯ | ನಿಖಿಳಬಾಂಧವರನು ಸಹೋದರ | ಸಖಸುತಾದಿಗಳೆ
 ನು ಪುರೋಹಿತ ಪೌರಪುರಜನದ || ಮುಖಸಮಸ್ತರ ಮೊದಲು ಪಂಕಜ | ಮುಖಿಯರನು ಬೆಸಗೊಂ
 ಡು ಕಳುಹಿದ | ರೆಖಿಳಗುರುನಂದನರು ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಕೃಪರೆಂದ ||೩೫|| ಮುನ್ನು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌ
 ತಮ | ರುನ್ನು ತದಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸಂ | ಪನ್ನ ಸಾಹಸರಾದೆವಾದರಿಸಿದವು ಧರ್ಮವನು || ಇನ್ನು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರಾಪ್ರವೀಣನು | ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಂಧವಪ್ರತಿ | ಯುನ್ನುತಿಯ ನೆರೆ ಕಾಬ್ಬನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ನಗುತ || ಏನುಬಂದಿಹುದನು ನಿಮ್ಮವ | ರೇನನೆಂದರು ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೇಸನೆಕ್ಕಟಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನಿ
 ವರೆ ಮಾತುಗಳ || ಏನುವನು ನಿನ್ನುಳುಹುಟ್ಟಿ ವಿನ | ಯಾನುಗತವಾಗಿರಲಿ ಮೇಣ್ ಕಾ | ಯಾಸು
 ಗತವಾಗಿರಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೬|| ನಾಡ ಬೇಡುವೊಡೆಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊ | ಯ್ದಾಡುವುದು ಸಂ
 ಪ್ರತಿಗೆ ಚಿತ್ತವ | ಮಾಡಲಾಗದು ಸಂಧಿ ಪೀರಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವೇ || ಬೇಡುವರೆ ಪಾರ್ಥವರು ತಾವದ
 ನಾಡಬಾರದು ತಮ್ಮ ಜನನವ | ನೋಡಿ ನುಡಿದರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳಿಂದ ||೩೭|| ಮೊದ
 ಲಲಮಳಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು | ಮದುಸೆಯಾದುದು ಬಳಿಕ ವನವಾಸದಲಿ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಪೆಂಬಾಶ್ರಮವನಳವ
 ಡಿಸಿ || ತುದಿಗೆ ತಾ ಸನ್ಯಾಸವನು ಮಾ | ಟವನು ಮಗುಳುಳುಪಿದೊಡೆರಾಜ್ಯದ | ಪದವಿಗನುಚಿತವಾ
 ಯು ಯಮಜಂಗಮದ ಹೇಳಿಂದ ||೩೮|| ತಳಿತಜೌವನದುಬ್ಬುಗಳ ಕಳ | ವಳಿಗರರ್ಜನಭೀಮರೆಂಬ
 ವ | ರೊಳಗೆ ಪ್ರೇರವ ಬಿತ್ತಿ ಸುಪುವನು ಕೃಷ್ಣ ಹಗೆ ತಮಗೆ || ಉಳಿದದ್ದುಪದವಿರಾಟರೆಂಬೀ | ಹು
 ಳುಗಳೊದವಿನಲೋಕೆಗೆಡೆವರು | ತಿಳಿಯೆ ತಾನೇ ಕಡೆಗೆ ಕೆಡದಿರನೆಂದು ಹೇಳಿಂದ ||೪೦|| ಸಾಕು ಕೌ
 ರವನಾಯಮಾತನ | ದೇಕೆ ಚಿತ್ತೈಸುಮಿ ಮಾತನ | ನೂಕುನೂಕು ಕುಠಾರದುರೈಯಧನನೊಡೆ
 ಹೊಯ್ದು || ಶಾಕಿನಿಯರನು ರಕುತವಾಯೊ | ಳೋಕುಳಿಯನಾಡಿಸುವೆನಿಲು | ತಡವೇಕೆನುತ ಘುಡಿ
 ಘುಡಿಸಿ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾದನಾಭೀಮ ||೪೧|| ಬಸಸುವುದು ಹಿಂದಾವಜೂಜನೊ | ಳೆಸೆವಜಾಡ್ಯವೆ ಸಾಕು ಧ
 ರ್ಮಜ | ದೆಸೆಗೆ ನಿವಿನ್ನುತ್ತರಾಯಿ ಸುಯೋಧನನಕುಲವ || ದೆಸೆದೆಸೆಯದೈವಂಗಳಿಗೆಹ ಸ | ರಿಸು
 ಮೊಡೆಮ್ಮನು ಕಳುಹೆನುತ ಗ | ಜಿಸಿದರಂದಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು||೪೨|| ಕಡಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾ
 ದಕಲ್ಪಾಂ | ತದ ಮಹಾಸಿಡಿಲಂತೆ ವೀರರು | ಕದರಿತಮತಮಗೆದ್ದು ನುಡಿದರು ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದು ||
 ಉದಿರೆ ಹೊಯ್ದುವು ಹಲುಗಳನು ಕಿ | ಬ್ಬಬಯಲುಗಿವೆವು ಕರುಳನಹಿತನ | ತಿದಿಯಸುಲಿವೆವು ಬೆಸಸು
 ನೇಮವನೆಂದರೆತಿರಥರು ||೪೩|| ಆತನಿಂದೇನಹುದು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವಾತನಿಂದೇನಹುದು ಲೇಸುಗ | ಳಾ
 ತನಿಂದೇ ಬರಲಿ ಹಿಂದಣಕಾನನಾಯಸದ || ಯಾತನೆಯ ಸೈರಿಸಿದನವಗಿ | ನ್ನಾತ ನುಡಿದೊಡೆ ಹಾನಿ
 ಯೇ ನೀವ್ | ಕಾತರಿಕುರಿ ಯೆಂದು ಸಂಕ್ರೈಸಿದನು ಯಮಸೂನು ||೪೪|| ಕಳುಹಿದನು ಬೀಡಾರಕವ
 ನಿಸ | ತಿಲಕನಾಸಂಜಯನನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ ಮರುದಿನ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರು ಸಂಜಯನ ಕರೆಸಿ || ಬಲುಹು

ಮೆಲುಹಿನ ನುಡಿಗಳಿಂದವೆ | ತಿಳುಹಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲೋಲಗ | ದೊಳಗೆ ದೂತನ ಕರೆಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ||೪೫|| ಜನಕನನು ಗಾಂಧಾರಿದುರಿಯೋ | ಧನನನವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಂ | ಗನೆಯ
ರೆನು ದುಶ್ಯಳೆಯ ಸ್ತಂಧವರ್ಣಾಶಕುನಿಗಳ || ವಿನುತಬಾಹ್ಯ ಕಶಲ್ಯಭಗದ | ತ್ತನ ನದೀಸುತ ಗುರುಕೃ
ಪರೆ ಗುರು | ತನುಜರನು ವಂದಿಸಿದರು:ಚಿತದಲೆಂದು ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ವರಪುರೋಹಿತರನು ಸುಸಾ
ವಂ | ತರನು ವೈದ್ಯರ ವಿದುರನನು ಮ | ತ್ತರಮನೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನೋಲಗದಗಣಿಕೆಯರ || ಕರಿ
ಹಯಾಧ್ಯಕ್ಷರನು ಪಡಿಯಾ | ರರನು ಬಾಹತ್ತರನಿಯೋಗದ | ಪರಿಜನದ ಕುಶಲವನು ಕೇಳಿದನೆಂದು
ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಹೊನ್ನಿನಲಿ ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ವಿವಿ | ಧಾನ್ಯದುಡುಗೊರಗಳಲಿ ದೂತನ |
ಮನ್ನಿಸಿದನವನೀಶನುಚಿತದಲವನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು || ಪನ್ನಗನ ಸಿರಿಮಂಚದಾತನು | ಬೆನ್ನಲಿರಲಿಪಾಂ
ಡುತನಯರಿ | ಗಿನ್ನುವಂಗಳವೆನುತ ಸಂಜಯ ಬಂದನೆಭಪುರಿಗೆ || ... ||೪೮||

ಅಂತು ಅಂಧಿ ೨ ಕೈ ವದ ೯೩೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ತಿಳುಹಿದನು ವಿದುರನು ಮಹೀವತಿ | ತಿಲಕನನು ನಯನೀತಿಭರ್ಮಾಂ | ಗಳನುಸಂಗತಿ
ಯಿಂದ ನೂಕಿದರಿವರು ಯಾಮಿನಿಯ ||

ಪದ || ಬಂದನಾಧ್ಯತರಾಪ್ತ್ಯ ರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆ ಕಂಡನು ಮಹೀಶನ | ನೊಂದೆರಡುಮಾ
ತಿನಲಿ ಸೂಚಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮನೆಗೆ || ಅಂದಿನಿರುಳೊಳು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ | ನೊಂದು ವಿದುರನ ಕರೆದು
ರಾಯನ | ತಂದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತನುಡಿದನು ವಿದುರದೇವಂಗೆ || ನಾಳೆ ಸಭೆಯಲಿ ಬಂದಹದನನು |
ಹೇಳುವನು ಸಂಜಯನು ಸಂಧಿಯೋ | ಕಾಳಗವೊ ಮುಂದಲಿಯಬಾರದು ದುಗುಡವಾಯ್ತೆನಗೆ || ಹೇ
ಳು ನಿರುತವನಿಂದಿನಿರುಳನು | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುದು ನಿದ್ರೆಯೆನೆ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಸಂತ್ಯಸಿ ಮತ್ತಿಂ
ತೆಂದನಾವಿದುರ ||೨|| ಬಲವಿಹೀನನು ಬಲ್ಲಿದನ ಕೂ | ಡೊಲಿದು ತೊಡಕಿದವಂಗೆ ಕಾಮದ | ಕಳವಳದ
ಲಿರ್ದವಗೆ ಧನದಳಲಿಂದಮರುಗುವಗೆ || ಕಳವಿನಲಿ ಕುದಿವಂಗೆ ದೈವದ | ನೆಲೆಯನರಿಯದವಂಗೆ ದಿಟ
ವಿದು | ತಿಳಿಯಬಾರದು ನಿದ್ರೆಯೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ವಿದುರ ||೩|| ಬಂದರಿಂದೆರಡಹುದ ನರಿ ಮೂ |
ರಂದವನು ತಿಳಿ ನಾಲ್ಕರಲಿ ಮನ | ಗುಂದದಿರದೈದರಲಿ ವರ್ಜಿಪುದಾರನೇಳರಲಿ || ಬಂದಿಸದಿರೆಂಟನು
ವಿಚಾರಿಸಿ | ಮುಂದುವರಿವೊಂಬತ್ತರಲಿ ಮನ | ಗುಂದಿಸದಿರೀರೈದರಲಿ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪|| ತ
ನ್ನ ಚಿಂತೆಯದೊಂದು ದೈವದ | ಗನ್ನಗತಕವದರಡು ಭಾವದ | ಮನ್ನಣೆಯ ಬಗೆ ಮೂರು ದೈವ
ದ ಭಿನ್ನಮುಖನಾಲ್ಕು || ತನ್ನ ನೆನಹಿನವೊಲ್ಕು ಕಾರ್ಯವು | ಚೆನ್ನಹಡೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾ ಬೇ | ರಿ
ನ್ನು ದೈವವದೇಕೆ ತಾನೇ ದೈವರೂಪೆಂದ ||೫|| ಬಂದುವರ್ಣವನೆರುಹಿದವ ಗುರು | ವೊಂದುಪಾಯದ
ಲುಳುಹಿದವಗುರು | ಬಂದವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದಾತ ಪರಮಗುರು || ಬಂದೆರಡುಮೂರೈಸಲೇತಾ |
ನೆಂದು ಗರ್ವೀಕರಿಸಿದವರುಗ | ಳೊಂದುವರು ಚಾಂಡಾಲಯೋನಿಯೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ತನ್ನ

ಕಾರಿಯಕಾರಣವೆನುಳಿ | ದನ್ಯುಛಾಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡುವು | ದುನ್ಮತಿಕೆತಾನಲ್ಲನೀತಿಜ್ಞರಿಗೆಭಾವಿಸಲು ||
ಮನ್ನಿಸುವುದಾತ್ಮನನು ಸಿಕ್ಕಿದು | ನನ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ | ತನ್ನ ತಾಮರದಿಹುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದ
ನಾವಿದುರ ||೭|| ಹಾವು ಹಲವನು ಹಡೆದು ಲೋಕಕೆ | ಸಾವತಹವೋಲು ನೂರುಮಕ್ಕಳ | ಸಾವಪರಿಯಲಿ ಹ
ಡೆದು ಕೆಡಿಸಿದೆ ಭೂಮಿಭಾರಕರೆ || ಭಾವಿಸಲು ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಗು | ಸಾವಲಂಬನನೊಬ್ಬ ನರ್ಜನ |
ದೇವಸಾಲದೆ ನಾಡ ನಾಯಿಗಳೇನು ಫಲವೆಂದ ||೮|| ಬೀಪದೀಪವ ತೊಳಲಿ ಕರ್ಮಕ | ಳಾಪದಲಿ ಕುದಿ
ಕುದಿದು ನಾನಾ ರೂಪಿಸಿಂದಾರ್ಜಿಸುವಧರ್ಮದ ಗೋಡವೆ ತಾನೇಕೆ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಸತ್ಯವೊಂದೇ | ಸೋಪ
ನವು ಸಕಲಾರ್ಥ ಕಂ ಪೇ | ಸ್ತಾಪಹಾರಿಯು ತಾನೆಯಾಗಿಹುದೆಂದನಾವಿದುರ ||೯|| ಪಾಪದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೊ
ಡರ್ಥವನಾ | ಫಲವನುಂಬವರಿಲ್ಲಾ | ಪಾಪವೊಬ್ಬಂಗಳ್ಳುದಾರ್ಜಿಸುವಾಗಮನದಿಂದ || ಕಾಪಧವನಾ
ಶ್ರೀಸಿ ಕೋಪಾ | ಟೋಪುಂದುತ್ತಮರೆ ಸರ್ವ | ಸ್ವಾಪಹಾರವ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವುದಾವಗುಣವೆಂದ
||೧೦|| ಬವರಮುಖದಲಿ ಕೈರಾರಾಯರೆ | ನವಗಡಿಸಿತಂದಾಧನವ ಭೂ | ದಿವಿಜಸಂತತಿಗಿತ್ತ ಫಲವಿನಿತೆಂ
ದು ಗಣಿಸುವೊಡೆ || ಬವಿಜಸತಿಗಾಗದುಕಣಾ ಮಾ | ನವಸತಿಗೆ ತದ್ಧರ್ಮವಿದು ನಿ | ನ್ನವನು ನೀತಿಯನ
ರಿಯನ್ನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಧರಣಿಯಮರರೆ ಧನದಿ ಸಲಹಿದ | ಕಲತುರಗಮೊದಲಾದದಳ
ವು | ಬ್ಬರಬಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಹುದರಿನೈಪಾಲರೆ ಯುದ್ಧ ಸುಯಂತ || ಬರಿದು ನಸಿವುದು ವಾಹಿನಿಗೆ ಮಲೆ | ತು
ರೆ ಮಳಲಕಟ್ಟೆಯವೊಲಿದನರಿ | ದರಸುಗಳು ವರ್ಣೋತ್ತಮರೆದಸೆಗಂಬಬೇಕೆಂದ ||೧೨|| ಉರಗ
ನಾಡಿದೊಡದರವಕ್ತ್ರದೊ | ಳಿರದೆ ಮೇಣಾದಷ್ಟದೇಹದೊ | ಳಿರದೆ ರುಧಿರವು ಸೂಸುವೊಲು ದುಷ್ಪಾ
ಧಿಕಾರಿಗಳ || ಬರಸೊರಸಿಸಂ ಜನಪದದ ಧನ | ಹರೆವುದರಸಂಗಲ್ಲದಾಪ್ರಜೆ | ಗಿರದುಭಯಂ ಪಿಂ
ಗುನವನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧೩|| ಉರಗನಗದೊಡೆ ಮೇಲುಶಸ್ತ್ರದ | ಲಿರಿದೊಡೊಬ್ಬನೆ ಸಾವನದ
ರಂ | ದರಸು ನೆಗಳೆದಮಂತ್ರಭಿನ್ನ ಸಲನೈಪಾಲಕರೆ || ಧರಸಹಿತ ತತ್ಸಕಲಬಲಸಂ | ಹರಣವಹುಬದನ
ರಿದು ಭೂಪೋ | ತ್ತರರಹಸ್ಯದ ಮಂತ್ರವಂಟೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೧೪|| ಪಿಸುಧರ್ಮದಲಾರ್ಜಿಸಿದ
ಧನ | ಸೈಸುಸಿರಿ ಮರ್ಘಸುವುದವಂ | ದೇವಮಂಗಳಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಸಂಪಿಜಯ || ಪೈಸರಿಸುವುದು
ಬಂದಬಳಿವಿಡಿ | ದಾಸುರದ ಧನವಿದನರಮ ಭೂ | ಮಿಶ್ರಹಿಡಿಯುಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯೆಂದ ||೧೫||
ಹುಲವನು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ದಡ | ವೆರಡ ಕೆಡಿಸುವವೋಲು ನಾರಿಯ | ರುರವಣಿಸಿ ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿ
ದೊಡುಭಯವಂಶವನು || ನೆರಹುವರು ನೀರೊಳಗೆ ಮೇರೆಯ | ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮು |
ತ್ಸುರಸವಾಳುವುದವನಯವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಡುಮೂರ್ಖರಿವರಿ | ಬ್ಬರು
ಕಣಾ ದುರಯೋಧನನು ವಶ | ಶರನು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ವನಭಂಗದಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು || ಅರಿನೈಪ
ರೆ ಸತ್ಪಾತಿಶಯದು | ಬ್ಬರದ ಯುದ್ಧವ ಕಂಡು ಕಂಡೆ | ಚ್ಚರದೆ ಮರುಳಹುದುಚಿತವೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೧೭|| ಕರಣಿಕನ ಹಗೆಗೊಂಡವಂಗೈ | ಸ್ವರಿಯಹಾನಿ ಚಿಕಿತ್ಸಕನನಾ | ದರಿಸದಾತಂಗಾಗದಾ
ಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಅರಸ ಕೇಳಾಯುಷ್ಯ ಭಾಗ್ಯಗ | ಳೆರಡುಕಡುವುತಪ್ಪದೆವನೀ | ಸುರರೆ ಬ
ದ್ಧದ್ವೇಷ ಲೇಸಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೮|| ಧರೆಯೊಳಗೆ ರವಿಮಂಡಲವನೊಡೆ | ದುರವಣಿಸಿ ಹಾಯ್ವ
ರು ತಾವಿ | ಬ್ಬರುಕಣಾ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಯು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲಿ || ಹರಣವನು ಬಿಟ್ಟವರುಗಳು

ಸಂ | ಗರದೊಳಭಿಮುಖರಾಗಿ ಮರಣಾಂ | ತರವನೆಯ್ದು ವರವರುಯವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಮಾತ್ಸ
 ಪಿತ್ಯಗಳ ಶತ್ರುಭಾವವೆ | ನಾತು ನಿಜಸಂತಾನದಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾಧಿ
 ಕಾರದಲಿ || ಖ್ಯಾತವನು ಮಾಡಿದೊಡೆ ಹಂಸ | ವ್ರಾತಮಧ್ಯದ ಬಕನವೊಲು ವಿ | ಖ್ಯಾತಸಭೆಯೊಳು
 ಯೋಗ್ಯರಹರೇ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಸುರರಮೇಳದಲಾಡುವವರಿ | ಬ್ಬರುಕಣಾ ಪ್ರಭುವಾಗಿ
ಯೂ ಕ್ಷಮೆ | ವೆರಸಿದವನು ದರಿದ್ರನಾಗಿಯಾದಾನಿದೆಯೆನಿಸುವನು || ಅರಿದೆನಿಸಿದತಿ ಬಲನ ಧರ್ಮೋ |
ತ್ವರುಷದುರ್ಬಲಯುತನ ಸೈರಣೆ | ಸರಿಸವೆನಿಸದು ರಾಯಚಿತ್ತ ಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೧|| ಧರಣಿನುಂ
ಗುವಳಿಬ್ಬರನು ಸಂ | ಗರವ ಜಯಿಸದನೃಪನ ದೇಶಾಂ | ತರವ ಚರಿಸದ ಪಂಡಿತನ ನಿದುಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧ ವ
ಲೆ || ಅರಸುಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಪ | ತ್ವರುಗಳೆರೆ ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಯ | ಲುರಗನಂತೊಳಗಿಹುದು
ಧರ್ಮವೆ ಯೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೨|| ನರಜನುಮವೆತ್ಯಧಿಕವದರೊಳು | ಗುರುಹಿರಿಯರಿವರೆಂದು ದಾ
ನ | ಕ್ಕರುಹರಿವರಲ್ಲಿಂದು ನೋಡದೆ ಮೂಢಮಾರ್ಗದಲಿ || ಕರೆದಪಾತ್ರಂಗಿತ್ತು ಪಾತ್ರನ | ಪರಿಹರಿ
ಸಲೀ ಯೆರಡರಿಂ ಸಂ | ಹರಣವೈ ಸುವುದಾರ್ಜಿಸಿದಧನವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರಾ
ತ್ಮಜ | ವೃಂದವನು ಮಿಗೆ ಸಲಹಿ ತತ್ಸುತ | ಲಿಂದ ಲೇಸನು ಪಡೆವನೊಲು ತಜ್ಜನಪದದ ಧನವ ||
ಹೊಂದಿಸದೆ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಯೆ ಬಳಿಕದ | ಲಿಂದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಪದವಹು
ದರಸಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಕಾಮಿನಿಯಾರುಗಳು ಕಲಬರು | ಕಾಮಿತವ ಕಾಮಿಸುವರಲ್ಲದೆ | ತಾಮಸದಿ
ನಾಮೂರುಕರು ಪೂಜಿಸಿದಪೂಜೆಗಳ || ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಡಬಡುವರಲ್ಲದೆ | ಸೀಮೆವಿಡಿದಿಹುದಾಗದೆಂ
ಬುದ | ನಾಮದಾಂಧರು ಬಲ್ಲರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫|| ತನ್ನ ಸುಖದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ನಿ | ಭಿ
ನ್ನವಹಬಾಂಧವರ ವರ್ಜಿಸಿ | ಗನ್ನಗತನದಲುಂಡು ಜಾರುವಗಾವಿಲರ ಕೂಡಿ || ಅನ್ಯರನು ಪತಿಕರಿಸಿ
ಬಹುಮಾ | ನೋನ್ನತಿಕಿಯನು ವಿರಚಿಸುವುದಿದು | ತನ್ನತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಂಬುದು ಭೂಪಕೇಳೆಂ
ದ ||೨೬|| ಪಿತನಿರಲು ದಾತಾರನಿರೆ ನಿಜ | ಪತಿಯಿರಲು ಸುತದಾಸಸತಿಯರು | ತ್ರಿತಯರುಂ ಸ್ವಾ
ತಂತ್ರ್ಯದವರಲ್ಲ ವಕಾಲದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮಾಧಮ | ಗತಿಯ ಪುರುಷತ್ರಯವನವರಿಂ
ಗಿತವ ಪರರಾಯತವನರಿವೈ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಬೆಳಸುಘನತ್ಯಣವಧಿಕಜಲನಿ | ಮಂಗಳವೆನಿಪಕಾ
ಲದಲಿ ಪರಮಂ | ಡಲಕೆ ನಡೆದುತ್ಯಷ್ಟಘಾತವಿಹೀನವೆಂದೆನಿಸಿ || ಬಲುಹಹುದು ನಿಜಬಲಕೆ ಬಲವಾ
ನೆಲನಮೆಟ್ಟಲು ವೈರಿಸೇನಾ | ವಳಿಗೆ ಹೀನತೆಯೆಂದನದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಮಾಲೆಗಾ
ರಶಿಳಿ ಮುಖನಪಶು | ಪಾಲಕನವೊಲು ಪ್ರಜೆಯ ರಕ್ಷಿಸಿ | ಮೇಲೆ ತೆಗೆವೈ ಧನವನುಳಿದಂಗಾರಕಾರು
ಕನ || ನೋಲುಗಡೆದುರ್ವ್ಯಾಘ್ರನಂತೆ ವಿ | ತಾಳಿಸಲಿ ಪ್ರಜೆನಸಿಯಲರಸಿನ | ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಸಂದೇಹವರಿ
ಯಾರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬುಣಭಯವು ಮನುಜರೊ | ಳಲ್ಲಿಹುದು ದೇವಾಂಶ ನಿಜ
ವಾ | ಗೆಲ್ಲಿಹುದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಭೀಕರವಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ || ಎಲ್ಲಿಹುದು ಪರಸತಿಯರಂಜಿಕೆ ಯೆ | ಳ್ಲಿಹುದು
ವಿಜ್ಞಾನವಿದನರಿ | ದಲ್ಲದಿಹಪರವಿಲ್ಲಚಿತ್ತ ಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೦|| ರಕ್ಷಿಸಿದಧನದಿಂ ಪುರಂದ್ರಿಯ |
ರಕ್ಷಿಸುವುದುಪುರಂದ್ರಿಯಿಂದವೆ | ರಕ್ಷಿಸುವುದಾತ್ಮನನು ಧನವಿಡಿದಾವಕಾಲದಲಿ || ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದವನರಿದು
ನಡೆದು ವಿ | ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಮುರಿದಾತ್ಮರಕ್ಷಯ | ನೀಕ್ಷಿಸುವುದದುನಯವಲೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೧||

ತಿಳಿದು ನಾಲ್ವರೊಳೊರೆದಕಾರ್ಯದ | ಲುಳಿವುದಿಬ್ಬರನಿಬ್ಬರೊಳು ಮ | ತುಳಿವುದೊಬ್ಬನನೊಬ್ಬ
 ನಿಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಳಿಕವನ || ಕಳೆದು ತಾನೇ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬಗೆ | ಗೊಳೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಳ್ವಕಾರ್ಯಕೆ
 ಹಳಿವು ಹೊರುವುದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೨|| ನಿವಡಿಸಿದವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಬಂ | ಧುವನು
 ರೋಗಾವಳಿಗೆ ಸಮಶ | ತ್ರುವನು ಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಸಂತೋಷದುದಯವನು || ರವಿಗೆ ಸಮವಹತೇಜ
 ವನು ವಾ | ಸವನ ಸಮಭಾಗ್ಯವನು ಬಲದಲಿ | ಶಿವನ ಬಲದಿಂದಧಿಕಬಲವನು ಕಾಣೆನಾನೆಂದ ||೩೩||
 ಹಿರಿದು ಮಾನೋನ್ಮತಿಕೆಯನು ಬಂ | ಧುರದ ಧವವನು ಗಾರುಪಸ್ತ್ಯವ | ಪರಮಧರ್ಮವನಾವಬ
 ಯಸುವನವನ ಭವನದಲಿ || ನಿರುತ ವೃದ್ಧಜ್ಞಾನಿವಂಶೋ | ತ್ತರದಂದ್ರಪ್ರಿಯನಪತ್ಯಾಂ | ತರಭಗಿ
 ನಿಯಿನಾಲ್ವುರಬೇಕೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೪|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತವೆಸು ಸಗ್ಗದ | ಲೊರೆದನಿಂದ್ರಂಗಮರೆ
 ಗುರು ದೇ | ವರಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಕೃತವಿದ್ಯರಲಿ ವಿನಯವನು || ಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂಭಾವನೆಯ ಸಂ |
 ಹರಣಪದವನು ಪಾಪಕಾರ್ಯದೊ | ಳೆರದೆ ಮಾಡುವುದೆಂಬನಾಲ್ಕನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಆವುದೀ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವದ | ನೋವಿ ನಡವೆ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಂದೆಯ | ವಾವುದದನಾಚರಿಸುವ ಸಾಸ್ತಿಕರ ನಂಬುಗೆ
 ಯ || ತಾವುಗಾಣುತ್ತ ತತ್ಪವಿಚ್ಛಾ | ಸಾವಲಂಬನನೆನಿಸನಾತನು | ಭೂವಲಯದೊಳಗುತ್ತಮನು
 ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ||೩೬|| ಪಿತನು ಗುರು ಸಖಿಪಾತ್ಯತಾಯಿಂ | ಬತುಳಪಂಚಾಗ್ನಿಯನು ಕ್ರಮದಿಂ |
 ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪುಂಚಯಮಾಳ್ವುದು ಲೇಸಬಯಸುವೊಡೆ || ಪಿತ್ಯಗಳನು ದೇವರನು ವೃದ್ಧರ | ನತಿಥಿಗಳ
 ಪೂಜಿಸಿದ ಸಾವವ | ಪಿತನ ಕರ್ತಿಯಧರ್ಮವನು ಪಡೆವವನೆ ಸುತನೆಂದ ||೩೭|| ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನವನೆ
 ಕುಲಜನು | ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ವಿದಗ್ಧನು | ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಕಲಗುಣಯುತನು ||
 ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ಸುಶೀಲನು | ಸಿರಿರಹಿತ ಶಿವನಾದೊಡಾಗಲಿ | ಸರಕುಮಾಡದು ಲೋಕವವನೀಪಾಲ
 ಕೇಳೆಂದ||೩೮|| ಸಿರಿ ನೆಲೆಯೆಜಾವನ ನೆಲೆಯೆ ಮೈ | ಸಿರಿ ನೆಲೆಯೆ ತನು ನೆಲೆಯೆ ಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿನೆಲೆಯೆ
 ನಿನಗರಸುತನವುಳ್ಳನ್ನ ನೀತಿಯಲಿ || ಧರಯ ರಕ್ಷಿಸು ಬಂಧುಗಳನು | ದ್ಧರಿಸು ಧರ್ಮವ ಸಾಧಿಸಿಂತಿದು | ನರ
 ಪತಿಗಳಿಗೆ ನೀತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೯|| ವರುಷವೈದರೊಳರಸೆನಿಸಿ ದಶ | ವರುಷದಾಸತ್ವವನು
 ಭಾವಿಸಿ | ವರುಷ ಹದಿನಾರರಲಿ ಪುತ್ರನ ಮಿತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ || ಪಂವಿಡೆಗಳಲಿ ನಡಿಸಿ ಮದಮ | ತ್ಸರವ
 ಮಾಣಿಸದಿರದೆ ಮಕ್ಕಳ | ನರಮೃಗವ ಮಾಡುವರೆ ಭೂಮಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ||೪೦|| ಧನಮದದಿ ಕುಲಮ
 ದದಿ ವಿದ್ಯಾ | ಫನಮದದಿಯವನಮದದಿ ಗುರು | ವನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ನೀನುತಾನೆಂದೆನ್ನುತ ಹೂಂ
 ಕರಿಸಿ || ಮುನಿಸಿನಲಿ ಸಾತ್ವಿಕರೊಳೊಬ್ಬರ | ನೆನುಗೆಡಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಲು ನರಕದಿ | ಮುಣುಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
 ಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರ ||೪೧|| ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವ | ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯನನು ಅನುವರ |
 ದೊಳಗೆ ತಲೆಗಾಯಿದನ ದುರ್ಭಿಕ್ಷದಲಿ ಸಲಹಿದನ || ಜಲದೊಳಾಳ್ದ ನನೆತ್ತಿದನ ನೆರಿ | ಯೊಳಗೆ ಪರಿ
 ಹರಿಸಿದನ ಮರೆದವ | ನಿಳಿವನ್ನೆ ಕುಲಕೋಟಸಹಿತ ಮಹಾಂಧನರಕದಲಿ ||೪೨|| ಒಲೆವವಳ ಬಿಸುಟೊ
 ಲ್ಲದವಳಿಗೆ | ಹಲುಬುವವನೆಹಿತರಲಿ ಸಖ್ಯಾ | ವಳಿಯನೆಸಗುವನೆರಿಯದುದ ತಾಬಲ್ಲೆನೆಂಬವನು ||
 ಒಲಿದು ಕೇಳದೆ ಹೇಳುವವ ಕೈ | ನಿಲುಕಲಿಯದಕಾರ್ಯದಲಿ ಹಂ | ಬಲಿಸಿ ಮರುಗುವವನೆ ಮೂಢ
 ನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಹರುಷದರ್ಪಕ್ಕೋಧಲಜ್ಞಾ | ತುರತೆ ಮಾನಾಮಾನವಿವರಲಿ | ನಿರುತಸ

ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಕೌಶಲವ || ವಿರಚಿಸುವಕಾಲದಲಿ ತೀತೋ | ತ್ಕರದಿ ಭಯವೊಡ್ಡೈಸಲದ
ರಿಂ | ಪಂಹರಿಸದಾಕಾರ್ಯವೆಸಗುವನವನೆ ಪಂಡಿತನು ||೪೪|| ಕರೆಕರದು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವನು ಭೂ |
ಸುರಂಗೀವ ಸದಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಾ | ಚರಿತನಹವೇದಾಂತವೇದಿಯನಾಪತಿವ್ರತೆಯ || ಉರುತರವಮಾಸೋ
ಪವಾಸಿಯ | ನಿರದೆ ಮಾಸಸಹಸ್ರಜೀವಿಯ | ನರಸ ಕೇಳಿಭವಂದಿಸುವರೈ ಮೂರುಮೂರ್ತಿಗಳು ||೪೫||
ಬಿಸುಟು ಕಳೆವುದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ | ನುಸುರದಾಚಾರಿಯನ ವೇದ | ಪ್ರಸರವಿಲ್ಲದಖುಷಿಜನವ ರಕ್ಷಿಸದ
ಭೂಭೂಜನ || ಬಸೆಯದಬಲೆಯನೂರೂಳಾಡುವ | ಪಶುವ ಕಾಯ್ದ ನನಡವಿಗುರಿಯಹ | ನುಸಿಯ
ನಾಪಿತನಿಂತರುವರನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೬|| ವೈಸನವೇಳರ ಕಾಲುಕಣ್ಣಿಯ | ಹಸರದೊಳಗಳವಳಿದು
ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಿಷಮದಿರುಬಿನೊಳದ್ದು ಮಾಯಾಮಯದ ತೋಹಿನಲಿ || ಬಸವಳಿದು ಪಡುವರ್ಗವೇಧ
ಯ | ನುಸುಳುಗಂಡಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸದೆ ತಾ | ಮಸದೊಳಿರುತಿಹುದುಚಿತವೆ ಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರ ||೪೭||
ಆತಿಬಲನ ಹಗೆಗೊಳುವನಿಹಪರ | ಗತಿವಿಚಾರವ ಮೆರೆವಲೋಕ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಮರ್ಮ
ಜ್ಞಾರ ವಿರೋಧಿಸುವ || ವಿತತಭಾಷಿತನಪ್ಪ ತನ್ನಿಂ | ಗತವನವರಾಯತವನಲಿಯದ | ಕ್ಷಿತಿಪನವಮೂ
ಛಾತ್ಮನೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಬಲಹರದು ಕೋಪಿಸುವ ಬದುಕನ | ಬಳಿಯಲದು ಕೊಡುವಾತ
ಹಿತವನು | ತಿಳಿದು ನಿರ್ಮಳನೆನಿಪ ಮೇಲಣತಾಗುಬಾಗುಗಳ || ಹೊಲಬುದು ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಸಂ |
ಚರಿಸದಿಹ ಗಂಗಾಮಡುವಿನಂ | ತೊಳಗುದೋರದೆ ನಡೆವವನು ಪಂಡಿತನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ದಾನ
ವಿಲ್ಲದವಿತ್ತ ಬುಧನ | ನ್ತಾನವಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯ ಬಲುಸುಯಾದಾನವಿಲ್ಲದ ಸುದತಿ ಭೀಮಾನಿಲ್ಲದಾಸ್ಥಾನ || ಜ್ಞಾ
ನವಿಲ್ಲದತಪವು ವೇದವಿ | ಧಾನವಿಲ್ಲದ ವಿಸ್ತ ಶರಸಂ | ಧಾನವಿಲ್ಲದಸಮರ ಮೆರೆಯದುರಾಯ ಕೇಳೆಂ
ದ ||೫೦|| ದಿನವ ಬಂಜೆಯಮಾಡದಿಹ ಪರ | ವಿನಯನಹ ವರದೈವಗುರುಪೂ | ಜನೆಯ ಬುಧಸೇವನೆಯ
ಕಾಲೋಚಿತದ ವಿತರಣವ || ಮನನಟಂಶ್ರವಣದಿ ನಿಧಿಧ್ಯಾ | ಸನಟನೆವನನು-ಗೊಳಿಪನಾವನು | ಮನು
ಜರೊಳಗುತ್ತಮನಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಸಲುವನೆಂದಂತೆಪುರಕೆ ಸಂ | ಚಲಿಸುವವನಾಪ್ತರ
ನು ಬಿಸುಟ | ಗ್ನಳಿಸುವವನಹತರಲಿ ಧರ್ಮವನುಳಿದಧರ್ಮವನು || ಸಲಿಸುವವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಗೆ |
ಸುಳಿವವನು ಹಸಿವಿಲ್ಲದುಂಬುವ | ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಮೂಛಾತ್ಮನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೫೨|| ಬುಧ
ರೊಳಗೆ ಹಗೆಗೊಳುವ ಬುಧರಂ | ನಿಧನಗೈದಪಬುಧರನಳಿಸ | ಬುಧರಜರದೊಡನಲಿವಬುಧರಂ
ಪೊಗಳ್ದರಂ ಪಳಿವ || ಬುಧರನಧಮರ ಮಾಳ್ವಬುಧರಂ | ವೈಭೆಗೊಳಿಪಬುಧರ್ಗೀವರಂ ಕನ | ಲ್ವಧ
ಮಭೂಪರಿಗಂಟದಿಹುದೆ ವಿನಾಶಕರವೆಂದ ||೫೩|| ಕುಸುಮಫಲತಾಂಬೂಲಗಂಧ | ಪ್ರಸರಭೋಜನಗಮ
ನನೆನಹಿಂ | ದೆಸೆವಕಾಯದೊಳೆನಿಬರೊರಗಿದೊಡೊಬ್ಬನೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಎಸೆಯಲನಿತುವನೊಬ್ಬನೇ ವ |
ರ್ಜಿಸುವುದವನೀಪಾಲರಿಗೆ ತಾ | ಸಸಿನವೆನಿಸದು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೪|| ಕಳಿದತರ
ಣಿಯ ಕಿರಣದಲಿ ನಿ | ಮಳಿನಜಲದಲಿ ದುಗ್ಧಪಾನಂ | ಗಳಲಿ ವರಯುವತಿಯರ ಸಂಭೋಗಾಂತ
ರಂಗಳಲಿ || ತಳಿತಹೋಮದ ಹೊಗೆಗಳಲಿ ದಿನ | ಬಲದೊಳಾಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ | ಬೆಳವಿಗೆಗಳಹ
ವರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೫|| ಎಳೆಯರವಿಶ್ಮಯಲಿ ಪ್ರೇತಾಂ | ಗಳದಧೂಮಜ್ವಾಲೆಯಲಿ
ಗಾ | ವಿಲವಯೋವೃದ್ಧಿಯರ ಸಂಭೋಗಾಂತರಂಗಳಲಿ || ಕೊಳಚೆನೀರಿನಬಳಕೆಯಲಿ ಕ | ತ್ತಲೆಯ

ದಘ್ನೋದನದಲಾಯುಷಃ । ವಿಳಿದು ಹೋಗದೆ ದಿನದಿನದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೬॥ ಮೆಸುಳಿಸಿದ್ದು
 ಕೂಲ ಕರದಲಿ । ಪಸರಿಸಿದುಗುರು ಭುಕ್ತದುನ್ನುತಿ । ಯೆಸೆವನಿಷ್ಕುರವಾಕ್ಯವುದಯಾಸ್ತಮಯಕಾಲದ
 ॥ ಲಿ ಎಸೆವನಿದ್ರಾಂಗನೆಯೊಳೊಂಬರೆ । ಬಿಸಬಿಲೋಚನನಾದೊಡೆಯು ವರ್ಜಿಸುವಳವರನು ಭಾಗ್ಯಸಿರಿ
 ಭೂಲಪಾಕೇಳೆಂದ ॥೫೭॥ ಬಂದುಮೊದಲಾರಂತ್ಯವಾದಾ । ಸಂದಪೂಗಫಲಕ್ರಮಂಗಳ । ಚಂದವನು
 ಚಿತ್ತೈಸು ಲಾಭವಲಾಭಸುಖದುಃಖ ॥ ಕುಂದದಿಹದಾಯುಷ್ಯಮರಣವಿ । ದೆಂದು ತತ್ಕಾಲದಲಿ ಭೋಗಿ
 ಸು । ವಂದವನು ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ತಾಂಬೂಲಧಾರಕರ ॥ ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದುಮುಂದನು । ನೀಗಿ ಕಳೆ
 ಯದೆ ಚೂರ್ಣಪರ್ಣ । ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದೆ ವಂತಧಾವನಪರ್ಣವನು ಸವಿದು ॥ ಭೋಗಿಸುಮೊಡಮರೇಂದ್ರ
 ನಾಗಲಿ । ನಾಗಭೂಷಣನಾದೊಡವನನು । ನೀಗಿ ಕಳೆವಳು ಭಾಗ್ಯವಧು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೮॥ ಸ್ನಾ
 ನಪಂಚಕನಿದ್ರವದ ಸಂ । ಸ್ಥಾನದಲಿ ನಿದ್ರಾಗಂನೆಯಸು । ಸ್ಥಾನಿಸುಮೊಡಾಸಾದ್ರವದಪಂಚಕದ ಪರಿ
 ವಿಡಿಯ ॥ ಸ್ಥಾನವರಿದಾರೋಗಣೆಯಸಂ । ಧಾನದಲಿ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ರಾ । ಜಾನುಮತವಿದು
 ಸಕಲಸುಖಕರವೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೦॥ ಜನಜನಿತ ಮಲಮೂತ್ರಮೂರಾ । ರೆನಿಸುವುದು ರತಿಯೊಂ
 ದು ನಿಜಭೋ । ಜನವೆರಡು ಸುಯೊಂದು ವರತಾಂಬೂಲ ಹದಿನೈದು ॥ ಇನಿತುವನು ತಪ್ಪದೆ
 ನಡೆಸಲಾ । ಜನಪಸಾರೋಗಣೆಗೆಸುಖಸಂ । ಜನಿಸುವುದು ಬನಚರಿಯದಿಂದವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೬೧॥
 ನೆರೆದಸಚರಾಚರವಿಡಲ್ಲವು । ನರನಿಜಭೋಜನಕೆ ಜನಿಸಿದ । ವರೆಸಕೇಳಿದರೋಳಗೆಭೋಜ್ಯಾಭೋ
 ಜ್ಯವನು ತಿಳಿದು ॥ ಪರಿಪಸಬಲ್ಲವರುಗಳುಘನ । ತರದಸುಕೃತವನೈದುವರು ಭೂ । ವರರೋ
 ಳಗೆ ಸಂದೇಹವೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೨॥ ತುರುಗಹೃದಯಧ್ವನಿಯುಸಿಡಿಲಿನ । ಧರಧುರ
 ದಗರ್ಜನೆಯ ನಾರಿಯು । ರಿರವಪುರುಷನ ಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯೊಲಿವಕಾಲವನು ॥ ವರುಷದುದ
 ಯವ ಬರನದಿನವನು । ವಿರಚಿಸುವರೆ ವಿಧಾತ್ಯಗಳವ । ಲ್ಲರಸ ಕೇಳ್ಮಾನವರಿಗದುಗೋಚರಸಲರಿ
 ದೆಂದ ॥ ೬೩ ॥ ಬಡತನಗಳೆಡಸಿದೊಡೆ ಬಂಧುಗ । ಳೆಡಹಿಕಾಣರು ಭಂಟತಾನಾ । ದೊಡೆಯು
 ಬಂದಾಪತ್ತಿನೊಳಗೆ ಪರಾಬ್ರ್ಮಖರೆಯಾಗಿ ॥ ನುಡಿಸದವನೇ ಹಗೆ ಶರೀರದೊ । ಳೆಡಸಿದಾರುಜೆ
 ಬಾಧೆಗಡವಿಯು । ಗಿಡಮರಂಗಳು ರಕ್ಷಿಸವೆ ಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೪॥ ಕಾಲದೊಳಗೆ ವಸಂತ ವಿದ್ಯಾ ।
 ಜಾಲದೊಳಗೆ ಕವಿತ್ವ ಗಜವೈ । ಹಾಳಿಯಲಿದೆವೇಂದ್ರ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ವಾಣಿ ॥ ಭಾಳನೆತ್ತನು
 ದೈವದಲಿ ಬಿ । ಲ್ಲಾಳಿನಲಿ ಮನ್ಮಥನು ಧನದಲಿ । ಹೇಳಲೆನಭಿಮಾನವೇ ಧನವೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೫॥
 ಮುಂದೆ ಗುರುವನು ಬಂಧುಜನವನು । ಹಿಂದೆ ಕರ್ಮಾಂತ್ಯದಲಿ ಸೇವಕ । ವೃಂದವನು ಕೊಂಡಾಡುವು
 ದು ಸಾಹಿತ್ಯಭಾವವಿದು ॥ ಹಿಂದುಮುಂದಾವಾಗ ನಿನ್ನಯು । ನಂದನರ ನಾವುಗಳು ಹೊಗಳುವು ।
 ದಂದವೇ ಭೂಪಾಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೬॥ ತುರಗದೆಡಬಲ ಗಜದ ಸಮ್ಮುಖ । ತರುಣಿಯರು
 ಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ । ಹಿಂದುದುರ್ಜನನಿದ್ದ ದೇಶವದೆಯೈ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ॥ ಭರದಿನಾದೇಶವನು
 ಬಿಟ್ಟರೆ । ವರಿಸದನ್ಯಗ್ರಾಮವವನಾಂ । ತರವನೈದುವುದಲ್ಲದಲ್ಲಿದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥೬೭॥ ಎತ್ತಲೆತ್ತಲು
 ಪೋಪಮನುಜಂ । ಗತ್ತಲತ್ತಲೆ ದೈವ ಕೂಡ ಬ । ರುತ್ತಿಹುದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ನಾನಾದೇಶದೇಶದಲಿ ॥
 ಮಿತ್ರನುರುಮಧ್ಯಸ್ಥ ಪುರುಷನ । ಮಿತ್ರನಾದಾಸೀನನೊಬ್ಬನು । ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಸಹಜವಿರುತ್ತಿವೆ

ರಸಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ಗುರುವಿರೋಧ ಮಹೀಬುಧರ ಮ| ತ್ಸರವು ದೈವದ್ರೋಹ ಗುಣಸಾ| ಗರನ ಬಂ
ಧುದ್ವೇಷವತ್ಯಾಲಿಧದೀನತನ || ~~ಕರಣಜನಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂಬಿವ~~ | ನರವರಿಸದಂಗೆಯೆ ಭೂಪನ | ಸಿರಿಗೆ
ಮೊಳೆಯದೆ ಕೇಡು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೬೯|| ಬಲುಪ್ರಧಾನನ ಮೈರ ಹಿತವಹ | ಲಲನೆಯರ
ಮನದಳಲು ಹಗೆಯಲಿ | ಬಳಸುವಂತಸ್ತವನನಾಮಿಕರೊಡನೆ ಕಳೆಗೋಪ್ತಿ || ಬಲದೊಡನೆ ನಿರ್ಬಂಧ
ಧರ್ಮದ | ನೆಲೆಯನರಿಯದಾನಿಗಳ ಸಿರಿ | ಸುಳಿವ ಗಾಳಿಗೆ ಮಲೆವದೀಪವು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೭೦||
ಹುಸಿ ಪರದ್ರೋಹವು ಪರಸ್ಪ್ರೀ | ವ್ಯಸನ ಪೇಯವಸೂಯೆ ಮಾನ | ದ್ವಿಪತೆ ಪತಿತಸಮೇತವಾತ್ಮ
ಸ್ತುತಿಯೆನಿಸುವನು || ಬೆಸುಟು ತದ್ವಿಪತಿತದಲಿ ವ | ತಿಫಸುವನವನೇ ರಾಯನಾತಗೆ | ವಸುಧೆಯೊ
ಳಗೆಣೆಯಾವನೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೧|| ಇದು ಸಮಾಹಿತವಿದು ಶುಭೋದಯ | ವಿದುಸಕಲಪುರು
ಷಾರ್ಥಸಾಧನ | ವಿದು ಸುಜನಸನ್ಮಾನವಿದು ಸಂಕಾರ ಸೌಖ್ಯಫಲ || ಇದು ಸುಲಭವಿದು ಬಲವಿದಾ
ಮ್ನಾ | ಯದ ಸುನಿಶ್ಚಯ ನಿತಿಕಾರ್ಯದಾಹದನನಿವಾಚಿಸಬಲ್ಲವನವನೆ ಪಂಡಿತನು ||೭೨|| ಶತ್ರುಕಾ
ಲಸುಡೇಶವರ್ಗಸು | ಮಿತ್ರರುದಯಾಪಾಯಕರಣಸು | ಪುತ್ರನೆಂಬಿವು ಮೂರುತೆರನಾಗಿಪ್ಪವಿದರೊ
ಳಗೆ || ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿವೇಕವೆಂಬಿವ | ಸ್ತೋತ್ರಗೊಳಿಸನೆ ರಾಯನವಗೆ ಧ | ರಿತ್ರಿಯೊಳಗೆಣೆಯಾವ
ನೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೩|| ಎಲ್ಲಿಸುಲಲಿತವಿದ್ಯೆ ಬಹುಗುಣ | ವೆಲ್ಲಿ ಗಣಿಕಾನಿಕರ ಗುಣಗಣ | ವೆಲ್ಲಿ
ಗುಣ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಲ್ಲ ವರೋಧಕಂದೋಗ || ಎಲ್ಲಿಸುಲಲಿತವಿದು ನೆರವಿಹು | ದೆಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಧೀನಮಾಡ
ಲು | ಬಲ್ಲವನೆ ನೃಪನಾತಗವಿರಾಷ್ಟ್ರ ಧುತ್ರಿಯಲಿ ||೭೪|| ದ್ವಾರವೊಂಭತ್ತಿಂವಿಯದ ಹಂ | ಕಾರಕರ
ಣಚತುಷ್ಟಯಂಗಳ | ಸಾರಭೂತಾಧಿಕದ ಸುಳುವಿನ ಪಂಚವಾಯುಗಳ || ಹೋರಟೆಗಳಲಿ ಬಳಲಿ
ಜೀವನ | ಧೀರನಹವೊಲು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೌರವರ ಬೇಳಂಬದಲಿ ಬೆಂಡಾದ ನೀನೆಂದ ||೭೫||
ಮತ್ತನನು ಶಾಂತನನು ಪ್ರಮದೋ | ನೃತ್ಯನತಿಕುಸಿತಾನನನು ಚಲ | ಚಿತ್ತನನು ಕಾಮುಕನುಲು
ಬ್ಧನು ಶೂರನೆಂಬವನು || ಕ್ಷುತ್ತುಘನದಗ್ಗುಳಿಕೆಯಿಂತೀ | ಹತ್ತುಜನವಾವಾಗ ಧರ್ಮದ | ತತ್ತವ
ಣೆಗಳನುಯರ್ಯ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೭೬|| ದಾನವಿಷ್ಣುವೊರ್ತಿ ವಿನಯಸ | ಮಾನದೇವಾರ್ಚನೆ ಮ
ಹೀಸುರ | ಧೇನುಸಂತರ್ಪಣ ಮಹಾತಿಥಿಪೂಜೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ || ಧ್ಯಾನ ದೀನಾನಾಥಬಂಧುವಿ | ತಾನ
ಶರಣಾಗತಸುರಕ್ಷಾ | ಸ್ಥಾನತೀರ್ಥಂಗಳಲಿ ಮಾಡಲು ಬೇಹುದವನಿಪರು ||೭೭|| ಧರೆಯೋಳಿಹೊತ್ತಿ
ನಲಿ ನಿನಗೈ | ಶ್ವರಿಯಾದಲಿ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿಯಲೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಪ್ತಾಂಗದಲಿ ಸತಿಯ
ರಲಿ || ಗುರುಸಿತಾಮಹಬಂಧು ಜನಮಿ | ತ್ರರಲದಾವುದು ಕೂರತೆ ಕೌಂತೇ | ಯರ ನೆರವಿಗರ ಮಾ
ಡುವರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೭೮|| ಉಭಯಕುಲ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಿಭವದಲಿ ವಿಗ್ರಹದಲ
ಧಿಕ | ಪ್ರಭೆಗಳಲಿ ಸತ್ಯದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ವಿನಯದಲಿ || ಅಭವನಂಘ್ರಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ ಹರಿ | ನಿಭನೆ
ನಿಸಿ ಬದುಕುವನು ರಾಜ್ಯಕೆ | ವಿಭುವೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೭೯|| ವೇಸಿಯಹಪ
ರಿಯಂಕದಲಿ ನಿಜ | ದಾಸಿಯಹ ತಿಶ್ರಾಜೆಯಲಿ ನಿ | ದೋಷಿಯಹ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮೋಹದಲಿ
ತಾಯೆನಿಸಿ | || ಏಸುಕಾರ್ಯಕೆ ಮಂತ್ರಿಯೆನಿಸುವ | ಮೈಸಿರಿಯನುಳ್ಳವಳು ರಾಣೀ | ವಾಸವಂದಿನಿ
ಸುವಳಲಿ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೮೦|| ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಜ್ಞೆಯನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಪಾಲಿಸುತ ಮ

ನವನು | ಮುಂದುಗಡಿಸದೆ ಧರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯವನು ಪಾಲಿಸುತ || ಬಂಧುಬಳಗವ ಸಲಹಿ ಭೂಸುರ |
 ವೃಂದವನು ನಿರೆ ಮೆರೆವೊಡವ ಸುತ | ವಂದ್ಯಸೈಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೮೧|| ಇಹಪರ
 ದ ಸುಖಸಂಗತಿಯ ಸಂ | ಗ್ರಹಿಸಿ ವೇದಾಚಾರದಲಿ ಸ | ನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಕಳೆಯಲಭಿಜ್ಞನೆಂ
 ದೆನಿಸಿ || ಅಹಿತಕುಲವನೆ ಸಮರದಲಿ ನಿ | ವರ್ಹಿಸಿ ಶರಣಾಗತರ ಪಾಲಿಸು | ತಿಹೊಡವನು ಮಗನೆಂ
 ದೆನಿಸುವನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೨|| ಇಂಪ್ರಿಯನನೊಡೆತುಳಿದು ಕರ್ತೃದ | ಬಂದಿಯಲಿ ತಲೆಬಳಚಿ
 ವಿಷಯದ | ದಂದುಗವನೀಡಾಡಿ ಮಾಯಾಪಾಶವನು ಹರಿದು || ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ರೂಪಡಗಿ ವಿಶ್ವದ |
 ಲೊಂದಿ ಮೆರೆಯಲುಬಲ್ಲವನು ಗುರು | ವೆಂಜೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೮೩|| ಬಡ
 ಲೊಡವೆ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲವ | ತಪಯದೊಪ್ಪಿಸಿ ಗುರುವಿನಂಪ್ರಿಯ | ಹಿಡಿದು ಭಜಿಸುತ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸಂಗ
 ಳೊಳಗನಿತುವನು || ಬಿಡದೆ ಮಾರುತ್ತ ರವನನಂಗಿ | ಕೊಡದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯ | ತಪ್ಪದೆ | ನಡೆಬುಬಲ್ಲವನ
 ವನೆತ್ತಿಪ್ಪನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೮೪|| ಮುಕುತಿವಿದರುಗಳಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಸಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಗಳನಾಚಕವ
 ನಟಿಸುತ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಪರರಾಗಿ || ಸಕಲಕಳೆಯಲಭಿಜ್ಞ ರಹಧಃ | ಮಿಂಕರು ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು
 ವೈ | ಬಕರಲೇ ಸಿದ್ಧಾಂತರನಿಸುವರರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೫|| ದಂಡನೀತಿ ಸ್ಮಾರ್ತ ಶಾಂಜೋ | ದ್ವಂದ್ವದರ್ಪಾಂ
 ಗರಸನಿಪುಣನ | ಪಂಡಿತಪ್ರಿಯಶಾಲಿಪೊಷಕಕರ್ಮದಿಭಿತ್ತನಾ || ಚಂಡವೈವಜ್ಞಾನನಧಿಕಗುಣ | ಮಂಡ
 ನನ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರಪಠನನ | ಪಂಡಿತನಪಾರೋಹಿತನ ಮಾಡುವುದರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೬|| ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ
 ಕೃತಜ್ಞಾನುತ್ಸವ | ತೀಲನಕ್ರೋಧಿಯನದೀರ್ಘವಿ | ಶಾಲಸೂತ್ರಿಯ ವೃದ್ಧಸೇವಕ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯುಚಿ
 ಯ || ಕಾಲಭೀತ ವಿನೀತ ನವ್ಯಸ | ನಾಳಿ ಸೂರ ರಹಸ್ಯಸತ್ಯತತಿ | ಲೋಲನಾನ್ವಿತಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ
 ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೮೭|| ತುರಗಗಜಭಟರಳವರಿವಸಂ | ಗರಮಹೋತ್ಸಾಹನ ಜಿತಶ್ರಮ | ನರಿಕಟಕರ್ಭೇ
 ದಕನ ನಾನಾಯುಧವಿಶಾರದನ || ಭರಿತಧೈರ್ಯನ ಪರುತನ ಸಂ | ಗರಸದಾರನನೂರ್ಧ್ವರೋಮನ |
 ನಿರದಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡುವುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮|| ತಿಳಿದವನ ಮತಿವಿದನ ಭಾಷಾ | ವಳಿಲಿಪಿಜ್ಞಾನ
 ಸಾಕ್ಷರನ ಮಂ | ಡಳಿಕ ಸಾವಂತರವೀಷವಲವಸರವನುಂದು || ಸಲೆ ಕರವ ಕಳುಹಿಸುವ ನಿಲಿಸುವ |
 ಬಲುಹನುಳ್ಳನ ಸುಕರದಷ್ಟುರ | ತಿಳಿವಹ್ಯದಯನ ಸಂಭವಿಗ್ರಹಣಿಸಬೇಕೆಂದ ||೮೯|| ಮಿಸುಪಮಣಿ
 ಗಣಲೋಹಕಾಂಚನ | ಏಸರಭೇದವನರಿವಕೊಟ್ಟುದ | ನಸಿಯಲೀಯದೆ ತಾನು ಭಕ್ಷಿಸದಹಿ ನಿಧಾನವ
 ನು || ಬಸೆದು ಕಾದಿಪ್ಪಂತೆ ಕಾದಿಹ | ಹುಸಿಯದಾಪ್ತನ ಬಹುಕುಟುಂಬ | ವ್ಯಸನವುಳ್ಳನ ಮಾಳ್ಪು
 ದೈ ಭಂಡಾರರಕ್ಷಕನ ||೯೦|| ಮನವಚನಕಾಯದಲಿ ದಾತಾ | ರನಹಿತವನುಳ್ಳನ ವಿನೀತನ | ವಿನುತ
 ವನಿತಾನತಮುಖನ ನಿಷ್ಕಳಿತರೋಷಕನ || ಮುನಿವವರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಿಲುಕದ | ವನ ವಿಶೇಷಕಳಾಪ್ರ
 ವೀಣನ | ಜನಪಚಿತ್ತೈಸುವುದಲೈ ತಾಂಬೂಲಧಾರಕನ ||೯೧|| ಪಿತೃಪಿತಾಮಹಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ | ಯು
 ತನ ಕೈಕರಣಗಳಲಿಹಕನ | ನತಿಶುಚಿಯ ಸಂಗ್ರಹಿಯನಕ್ರೋಧಿಯನನಾಲಸನ || ಪತಿಹಿತನ ಪಡುರಸವಿ
 ಶೇಷಾ | ನ್ವಿತನನಿತರಾಲಯವಿದೂರನ | ಪತಿಕುಸುವುದು ಸೂಪಕಾರತೆಗರಸಕೇಳೆಂದ ||೯೨|| ನಿತಿತ
 ಪರಿಮಳಮೋದದಿಂ ಮೋ | ದಿಸುವ ಗಂಧದ್ರವ್ಯದಲಿ ಪಂ | ರಿಸಿದ ಜೀವನಜೀವ ತನ್ನಯ ಜೀವನವೆ
 ಯೆಂದು || ವಸುಮತಿಶಲಿಗಿತ್ತು ತಾ ಭೋ | ಗಸದೆ ಬಳಸದೆ ರಾಜನನೋಲ | ವಿಸುವವನೆಪಾನೀ

ಯಧಾರಕನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೩|| ಉನ್ನತ ನರೂಪಾಧಿಕನ ಸಂ | ಪೂರ್ಣದಕ್ಷನನನ್ಯರೆನ್ನುವರೆನ್ನುದನ ಪರ
ರಿಂಗಿತಾಕಾರಪ್ರಭೇದಕನ || ಮನ್ನಣೆಗೆ ಬೆರೆಯದನನಾಪ್ತನ | ನನ್ಯಕಾರ್ಯೋಚಿತಸಮಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಪ
ಡಿಹಾರಕನ ಮಾಡುವುದುದರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೯೪|| ಗ್ರಾಮಮೂರರ ಸಂಚರಣೆಗಳ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಸರಿ
ಗಮಪಧನಿಗಳ | ನೇಮತಪ್ಪದೆ ಹರಣಭೇದದ ಹೊಂಪ್ರತಿರುಪುಗಳ || ಕೋಮಲಿಶಶಾಂಕಿರಹೃದಯ
ದ | ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸ | ನಾಮನೇನಿಸುವನವನೆ ಗಾಯಕನರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೯೫|| ತಾಳಲ
ಯಬೊಂಬಾಳಮಿಶ್ರದ | ಹೇಳಿಕೆಯನಾತಾಯಶುದ್ಧದ | ಸಾಳಗದ ಸಂಕೀರ್ಣದೇಸಿಯ ವಿನಿಧರಚನೆ
ಗಳ || ಮೇಳವರಿವುತ ವಾದ್ಯಸಾಧನ | ದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾರ್ಗದ | ಸೂಳುಗಳ ಲಯಮಾನವ
ರಿದವನವನೆ ಗಾಯಕನು ||೯೬|| ಗಾಯದಲಿ ಮೇಣ್ಣೊಬ್ಬೆಯದಲಡು | ಪಾಯಿಗಳನುಸಕಾಯದೊ
ಳಿಗೆ ನ | ವಾಯಿಗಳ ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಬಳಿಸಂದು ಬೇಸರದೆ || ಸ್ಥಾಯಿಯಲಿ ಸಂಚಾರದಲಿ ಸಮ |
ಗೈಯೆನಿಸಿನಾನಾವಿನೋದದ | ದಾಯವರಿವವನವನೆ ಮಲ್ಲನುಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೯೭|| ಎಡಬಲನ
ನಾರೈವುತೊಬ್ಬನ | ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಮಕ್ಷಿಕಂಗಳ | ಗಡಣವನು ಕೆದರಿಸುತ ಕಿಗ್ಗಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಕೆಲಬಲನ||
ಜಡಿದುನೊಕುವ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ | ಕಡೆಯೆನಿಸುತಾವಾಗ ಸೇವೆಗೆ | ಸೆಡೆಯದವನೇ ಚಮರಧಾರಕ
ನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೮|| ಗುಳಿತೆವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಟ್ಟೆಯ | ಮೇಳಮರಂಗಳ ಹೊಯ್ಲುತಪ್ಪಿಸಿ | ನೆಳಲನ
ರಸುತ ವೇಗದತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ || ಬಳಿವಿಡಿದು ಭೂಭುಜರ ಯಾನಂ | ಗಳೊಳು ತಾ ಕಡೆಗೈಯ
ಸೈರಿಸಿ | ಬಳಸುವವನೇ ಛತ್ರಧಾರಕನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೯|| ಹರುಷದಲಿ ನಿಜಜನನಿ ಗರ್ಭವ | ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡಾಡುವವೊಲುತ್ತಮ | ಪುರುಷರಂತರ್ಯಾಮಿಯನು ತಾಳ್ವಂತೆ ಭೂಭುಜರ || ಧರಿಸಿ ಸುಖಸಂ
ಗತಿಗಳಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸುತಾಳ್ವನ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ | ಲಿರಲು ಬೆಸದರನೆನಿಸುವನು ಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ
||೧೦೦|| ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಸುಕೃತಫಲವೈ | ತಂದುಸಾರುವವೊಲು ನಾನಾ | ಚಂದದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಹರಿ
ನಿಜಭಕ್ತಸಂತತಿಯಾ || ಮುಂದೆ ನಿಲುವವೊಲವನಿಪಾಲರ | ದಂದುಗದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಗಜಹಯ |
ವೃಂದವನೆ ಸಲಹುವನು ವಾಹಕ ನರಸಕೇಳಿಂದ ||೧೦೧|| ಪರ್ಬತವನೊಡೆದುಳಿಸಿ ಭೂಮಿಯ | ನಿಬ್ಬ
ಗಿಯಮಾಡಿಸುತ ರಥಗಜ | ದೊಬ್ಬಳಿಯ ಹರೆಗಡಿಸಿ ಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ || ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಸರ
ವಳೆಯ ಸುರಿಯುತ | ವುಬ್ಬರದಬವರೆಡೊಳಗಹಿತಲ | ಗುಬ್ಬಸವನೆಸಗುವನೆ ಬೋದನುರಾಯಕೇಳಿಂ
ದ ||೧೦೨|| ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ರಥವನು | ಹದುಳಿಸುತ ಸಾರಥಿಯ ಸಲಹು | ತ್ತಿದಿರ ಮುರಿಯೇತ
ತನ್ನ ಕಾಯಿದುಕೊಳುತ ಕೆಲಬಲನ || ಸದೆದು ಮರಳುವಲಾಗುವೇಗದ | ಕದನಕಾಲಾನಲನವನು
ತಾ | ಮೊದಲಿಗನಲೇ ರಥಿಕರಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೦೩|| ಬಿಟ್ಟಸೂತೆಯಲರಿನ್ಮಬಾಲರ | ಮು
ಟ್ಟೆ ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮೋಹದ | ಫಟ್ಟನೊಡೆಹಾಯ್ದಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆವಂವಲದು || ಹೊಟ್ಟು
ಗುಟ್ಟುತ ಹೆಣನ ವಟ್ಟಾ | ವಟ್ಟಿ ಮಸಗಲು ಕಳನಚೌಕದ | ಲಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಲ್ಲೊಡವರಾವುತನು ಕೇ
ಳಿಂದ ||೧೦೪|| ಬೇಸರದೆ ಕಾಳೋರಗನನ | ಡ್ಡೈಸಿ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳು ಖಂಡವ | ಸೂಸಿ ಕಡಿಕಡಿದೊ
ಟ್ಟಿದಂದದಲಿಹಿತಬಲದೊಳಗೆ || ಓಸುಸದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಮರವಿ | ಳಾಸವನು ನೆರಮೆರೆದು ಕೇಶಾ |
ಕೇಶಿಗೊದಗುವನೆಕಾಲಾಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೧೦೫|| ಬರಲು ಕಂಡೊಡೆ ವಂದಿಸುತ ಲಂ | ತಲಸದತಿಮನ

ವರಿದು ಮಿಗೆ ಹಾ ತ್ತಿರೆಯೆನಿಸದತಿದೂರವೆನಿಸದೆ ಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲಗಿಸುತ್ತರಸನ |
 ಸಿರಿಮೋಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಬೆಸಸಿದ | ನರವರಿಸದಾಕ್ಷಣಕೆ ಮಾಡುವನವನೆ ಸೇವಕನು ||೧೦೬|| ಕುನಖಿ ಕು
 ಪ್ಪ ಕುತೀಲಕನ ಕುಬ್ಜನನು ವಿಧವಾಲಿಂಗ ದಾಸಿಯ | ತನುವಿಕಾರಿಯನಂಗಹೀನನಪಂಗುಳಾಂಧಕನ ||
 ಘನರುಚಾಂಗನ ಬಿಡುದಲೆಯ ರೋ | ಧಿನಿಯದಿಪ್ಪವಡಿಸುವಸಮಯದ | ಲಿನಿಬರನುಕಾಣ್ಣುದು ಮ
 ಹೀಶರಿಗಂಗವಲ್ಲೆಂದ ||೧೦೭|| ಕಲಸಕನ್ನಡಿ ಕರಿತು ರಗ ಗೋ | ಕುಲ ವೈಷಭ ಬುಧನಿಚಯ ಗಿರಿ
 ಸಂ | ಕುಳ ಸುವಾಸಿನಿ ಮಾತೃ ಪಿತೃ ವರವಾಹಿನಿನಿಚಯ || ಜಲಧಿವಸನ ಚೈತ್ರವರ್ಷ | ಲಲನೆ
 ಯರನೀಕ್ಷಿಸುವುದವನಿಪ | ತಿಲಕರುಪ್ಪವಡಿಸುವಸಮಯದೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦೮|| ಶ್ವಾನಕುಕ್ಕುಟ
 ಕಾಕಬಕಪವ | ಮಾನಖಗಪತಿಬಿಜರಜನಿಕ್ಯ | ಶಾನುವಿನಗಾರ್ಧಭನ ವೈಷಭನ ಶಿಂಶುಮಾರಕನ ||
 ನೂನಹಯಕುಂಜರನವರ ಸಂ | ಚಾನನನ ವ್ಯಗವೋತಕನ ಗುಣ ವಾನರೇಂದ್ರನೋಳಿರಲು ಬೇಹುದು
 ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೧೦೯|| ಪರಪಲಯದಾನಂಗಳನು ಕರೆ | ಕರೆದು ಲೋಗರಿಗಿತ್ತು ಪರರನು | ಹೊರೆದು
 ತನ್ನಾಶ್ರಿತರ ನತಿಗಳೆದಾಪ್ತಬಾಂಧವರ || ಸರುಕುಮಾಡದೆ ಗರ್ವದಿಂದ | ಬ್ಬರಿಸುತಿಹ ಪಾತಕರ ಪ
 ದವಿಯ | ನರಸಬಣ್ಣ ಸಲಾರು ಬಲ್ಲರು ಯಮನ ನಗರಿಯಲಿ ||೧೧೦|| ಮೂರುಕೋಟೆಯ ಕೋಟಿ
 ಯರ್ಧವ | ಮಿಾರಬಹ ರೋಮಾಳಿಸಂಖ್ಯೆಯೊ | ಳಾರನೆನ್ನದೆ ನಿಜಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ತನು
 ವ || ಮಾರಿದಬಲೆಯರುಗಳ ದೇಸೆಯಿಂ | ದಾರುಮಡಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗವ | ಸೂರೆಗೊಂಬುದು ತ
 ಪ್ಪದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೧|| ಅವನೊಬ್ಬನು ಸತ್ಯಕೋಸುಗ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ಕೂಡಿ ದಶಪಂ |
 ಥಾವಸಾಧನನವನಧರ್ಮಗಳರ್ಥವನು ಯಮನು || ಓವನನ್ಯಾಯದಲಿ ಸೂರ್ಯ | ನೋವಿ ರಚಿಸಿದ
 ವೆಂಗೆ ಗತಿಯಿ | ನ್ನಾವುದೆಂಬುದ ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೨|| ಕೋಪವೆಂಬುದನರ್ಥ
 ಸಾಧನ | ಕೋಪವೇ ಸಂಸಾರಬಂಧನ | ಕೋಪದಿಂದರುತ್ತರದ ಸುಕೃತವು ಲಯವನ್ನೆದುವುದು || ಕೋ
 ಪವನು ವರ್ಜಿಸಲುಬೇಹುದು | ಕೋಪವುಳ್ಳವನಾವನಾಗಲಿ | ಕಾಪುರುಷನಿಹಪರಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
 ವಿದುರ ||೧೧೩|| ವೈದ್ಯನಲಿ ವಾಂಸದಲಿ ದ್ವಿಜನಲಿ | ನಿದ್ರೆಯಲಿ ತರುವಿನಲಿವನದಲಿ | ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಪದವಿ
 ಯಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಸಂಖ್ಯವೆಸರುಗಳಾ || ತದ್ವಿಷಯಕೆ ಮಹಾಸಬುದವನು | ಹೊದ್ದಿಸುವುದತಿಕಷ್ಟವವರಿಗೆ |
 ಸದ್ಯಫಲವದು ತಪ್ಪದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೪|| ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರದಲಿ ಭೂತದ | ಕಟ್ಟಳೆಯ ಗತಿವಿಗ
 ತಿಯಲಿ ನೆರೆ | ಮುಟ್ಟಿಸದ ವಿದ್ಯೆಯಲವಿದ್ಯೆಯಲಪ್ರತಿಮನೆನಿಸಿ || ನಷ್ಟಿಯಲಿ ತುಷ್ಟಿಯಲಿ ಮನ
 ವನು | ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯದೆ ಕಾಲಕರ್ಮವ | ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲಿ ಭಗವಾನುಯೆನಿಸುವನರಸಕೇಳೆಂದ ||೧೧೫||
 ಗರುವ ಮಾರ್ಗನು ಮನಿತದೈವಾ | ಪರನು ಕಡುಸುಖಿ ಭೋಗಿ ರೂಪೋ | ತ್ಕರನು ಧನಿಕನು ರಾಜ
 ಪೂಜ್ಯನು ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭನು || ಗುರುಜನಕೆ ಬಹುವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವ | ನರಸ ಕೇಳ್ವಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ | ನರ
 ನು ನರಪಶುವವನಜನ್ಮ ನಿರ್ಧರಕಲ್ಪ ||೧೧೬|| ವಿದ್ಯೆ ಸತ್ಕುಲ ಬಹುವಿವೇಕವು | ಬುದ್ಧಿ ಪಾಣ್ಡೆ
 ಯ ನುಡಿಯಸಡಗರ | ಶುದ್ಧಚಿತ್ತ ಸು | ಫಲ ಭುಜಬಲ ಭದ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ || ಉದ್ಯುಗವು ಮೊದಲಾದಗು
 ಣಗಳಿ | ವಿದ್ವಾ ಫಲವೇನೀಜಗದ ತೋರೆ | ಮುದ್ದು ಹೊದ್ದದನರಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಾಂಗನಾವರಗೆ ||೧೧೭||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶುಚಿಯಪನು ವೈಶ್ವಾ | ನರ | ಕಾಂತಾದರ್ಶಿಯಹಕವಿ | ವರನು ಸುವ್ರತಕಾಮನೆನಿಸು

ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು || ಹರಿಹರಾತ್ಮಕನಾಮ ಕೀರ್ತನ | ವೆರಸಿ ಬದುಕುವನೊಬ್ಬನೀನಾ | ಲ್ವರು
 ಗಳಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳಗೆನ್ಯತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೧೮|| ಹರಿಭಕತೀಲೋಲಾಪನೆನಿಸಿ ಶಂ | ಕರನ ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷಿ
 ಯಹಶಂ | ಕರನ ಭಕ್ತಿಯೊಳಧಿಕವಾಗಿಯು ಮೈಷ್ಣವರಮೇಲೆ || ಎರಕವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮಚಂಡಾ | ಲರು
 ಗಳೆಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯು | ನರಕದೊಳಗೋಲಾಡುತಿಹರೆಲೆ ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೧೧೯|| ಯತಿಕೆಡುಗು
ದುಸ್ಸಂಗದಲಿ ಭೂ ಪತಿಕೆಡುಗುದುರ್ಮಂತ್ರದಲಿ ವರಸುತಕೆಡುಗು ಲಾಲನೆಗಳಲಿ ಕೃಷಿಕೆಡುಗುಪೇಕ್ಷೆಯ
ಲಿ || ಮತಿ ಕೆಡುಗು ಮಧುಶಾನದಲಿ ಸು ದ್ಗತಿ ಕೆಡುಗು ದುಶ್ಚರಿತದಲಿ ನಿಜ | ಸತಿಕೆಡುಗು ದುರ್ವ್ಯಸನದಲಿ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೧೨೦|| ಉಂಡುತೀರಿಸಬೇಕು ತಾ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದಪುಣ್ಯಪಾಪದ | ತಂಡವ
 ನು ತರಹರಣವಿಲ್ಲದೆಭವಭವಂಗಳಲಿ || ಹಿಂಡಿಹಿಳಿವುದುಬೆಂಬಿಡದೆ ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ಹಗೆಕೆಳೆಗಳೆನ್ನದೆ |
 ಗಂಡುಗೆಡಿಸದೆಬಿಡುವುದೇ ವಿಧಿಯೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೧|| ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಮನದೊಳ | ಗೂಹ
 ಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನವರಿಗೆ | ಬೇಹಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಹವೆಲ್ಲಿದ್ದ ರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಈಹದನು ತಪ್ಪುವುದೆ ಕೂರ್ಮನು |
 ಮೋಹದಲಿ ತತ್ಸಂತತಿಗೆ ನಿ | ವಾಹವಹವೋಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೨|| ಕೂಡಿದೆಡೆಯಲ
 ಕೃತ್ಯಶತವನು | ಜೋಡಿಸಿದವರು ಮಿತ್ರರುಗಳಿಗೆ | ಕೇಡಚಿಂತಿಸಿದವರುಗಳು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ತಮ
 ಗೆ || ಮಾಡಿದವರುಗಳಿಗೆ ವಿಘಾತಿಯ | ಹೂಡಿದವದಿರು ನರಕದೊಳಗೋ | ಲಾಡದಿಹರೇ ರಾಯ ಚಿ
 ತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೩|| ಕುಲಜನಾಗಲಕುಲಜನಾಗಲಿ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮಕೀರ್ತನ |
 ದೊಳಗೆ ಬದುಕುವನಾವನಾತನೆ ಸುಕೃತಿಯೆಂಬುವನು || ಉಳಿದಜಪತಪನಿಯಮಹೋಮಂ | ಗಳಲಿ
 ಸಂಸಾರಾರ್ಣವವನು | ಚ್ಚಳಿಸಬಹುದೇ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾವಿದುರ ||೧೨೪|| ಜಾತರೂಪದ ಲೇ
 ಸುಹೊಲ್ಲೆ ಹ | ವೀತಿಹೋತ್ರನ ದೇಹಕಾರಣ | ಭೂತವಾಗಿ ಹವಹಗೆ ಸದಸತ್ತುಗಳ ಭೇದವನು || ನೀ
 ತಿಮುಖದಿಂದರಿವುದುತ್ತಮ | ನೀತ ಮಧ್ಯಮನೀತ ಕನಿಯಸ | ನೀತನೆಂಬುದನರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
 ನಾವಿದುರ ||೧೨೫|| ಅವನಿಯಲಿಜನಜನಿತಧನಧಾ | ನ್ಯವನು ಕಳುಹಲಗೈದು ಸಂತೋ | ಪವನು ಮಾಡು
 ವಕಡೆಯಲೊಂದೇ ನೂರುಮಡಿಯಾಗಿ || ಲವಲವಿಕೆ ಮಿಗಲೆತ್ತಿ ಸಪಾಂ | ಗವನು ಸಲಹುತ್ತಿರ
 ಲು ಬೇಹುದು | ರವಿಯವೊಲು ಸಾಸಿರಮುಖದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨೬|| ಇನನುದಯಿಸಲಿ ಪ
ತ್ವಿಮಾದ್ರಿಯೊ | ಳನಲನೊಮ್ಮೆ ಹಿಮಾಂಶುವಾಗಲಿ | ಕನಕಗಿರಿಯಳ್ಳಾಟವಾಗಲಿ ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲಿ ||
ವನಜ ವಿಕಸಿತವಾದೊಡೆಯು ಸ | ಜ್ವನರುಗಳು ನುಡಿದೆರಡನಾಡರು | ಮನವಚನಕಾಯದಲಿ ಚಿ
ತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೭|| ಹರನಕೊರಳಿಂಗಾಭರಣವಾ | ದುರಗಪವನಾಶನವೆನಿಸುವಂ | ತರಸನಿನ್ನ
 ಯಬಸುರಬಂದೇನಹರು ಪಾಂಡವರು || ನರಪಶುಗಳಾದರುಕಣಾ ನೀ | ನಿರಲು ವನವಾಸದಲಿ ಸೊಪ್ಪ
 ನ | ವರತಮೆಲುವುದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೮|| ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಪ್ರಸ | ಭಾವಳ
 ಯದಲಿ ರಾಜಪುರುಷರ | ಸೇವೆಯಲಿ ರವಿಶಶಿಗಳುದಯಾಸ್ತಮಯ ಕಾಲದಲಿ || ಗೋವುಗಳ ನೆರವಿ
 ಯಲಿ ವರವೃಂ | ದಾವನದೊಳುಪಹತಿಯ ಮಾಡುವು | ದಾವಗುಣ ಗರುವರಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದು
 ರ ||೧೨೯|| ನಾಯನಡುಬೋನವನು ನೆಚ್ಚಿ ವೃ | ಧಾಯ ಕೆಡಬೇಡಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರಾಯನನು ಕ
 ರಸುವುದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು || ಸ್ಯಾಯಮುಖದಲಿ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯನರ್ಥವನಿತ್ತು

ಳವನಿಯಲಿ || ಪತನ ತಪ್ಪದು ಮರಳಿ ಬಾರದ | ಮತವನರಿದು ಮಹಾನುಭಾವರ | ಗತಿವಿಡಿದು ನಡೆ
 ವುದು ನೆಯವು ಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೧೪|| ಸಕಲಧರ್ಮದ ಸಾರವನು ಮತಿ | ವಿಕಳನಾಗದೆ ಚಿತ್ತವಿ
 ಸು ಬಾ | ಧಕವದಾವುದು ನಿನಗದನು ನೀನನ್ನೆರುಗಳಲ್ಲಿ || ಯುಕುತಿಯಿಂದದ ಮಾಡದಿರು ನಿ |
 ಮುಂಕುತನಹೆ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಾ | ಧಕವಿದೊಂದೇ ಸಕಲಜನಮತವೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೧೫|| ಒಂದು
 ವಸ್ತುವನೆರಡುಮಾಡುವೆ | ನೆಂದು ಬುದ್ಧಿಭ್ರಂಶದಲಿ ಮನ | ಸಂದು ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಞಾನದುದಯದ ನೆ
 ಲಿಯ ಕಾಣಿಸದೆ || ದಂದುಗಂಬಡುತಿಹರು ತತ್ವದ | ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆ ಮಹಾತ್ಮರು | ಬಂದಪ
 ಥದಲಿ ಬಾರದೇ ಕೆಡುತಿಹುದು ಜಗವೆಂದ ||೧೬|| ಪ್ರಣವದೊಂದಾವರ್ಣಮೂರರ | ಗುಣವಿಡಿದು
 ತೋರುವ ಚರಾಚರ | ವೇಣಿಸಬಾರದು ವಿಶ್ವವಲೆ ನಿಸ್ಕೃತವಾಗಿಯದು || ಹಣಿದು ಬೀಳುವಹೊಳೆವ
 ಜ್ಯೋತಿರ್ಗರ್ಭದವೊಲು ತೊಳತೊಳಗ ಬೆಳಗುವ | ಗುಣರಹಿತನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದನಾಮುನಿಸ ||
 ನಳಿನಮಿತ್ರನು ಪತ್ನಿ ಮಾಂಬುಧಿ | ಗಳಿಯೆ ನಾನಾಪಕ್ಷಜಾತಿಗ | ಳುಲಿಯುತ್ಯತಂದೊಂದುವ್ಯಕ್ತವನೇ
 ರಿ ರಾತ್ರಿಯನು || ಕಳಿದು ನಾನಾದಸೆಗೆ ಹಲವವೊ | ಲಿಳಿಯ ಭೋಗದ ದೃಷ್ಟಿ ತೀರಿದ | ಬಳಿಕ
 ಲೋಕಾಂತರವನೆಯ್ದು ವರೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೧೮|| ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಯಿಸಿದದುಷ್ಕೃತ | ಬಿಡದು
 ಭೂಪರನದು ಪುರೋಹಿತ | ರೆಡೆಗೆ ಬಳಿಕಾಮುಖ್ಯಶಿಷ್ಯನ ದೋಷ ಗುರುವಿನದು || ಮಡದಿ ಮಾಡಿದ
ಪಾತಕವು ಪತಿ | ಗೊಡಲಯದು ಪರಮಾರ್ಥವಿದು ಪರ | ವಿಡಯನರಿಯದೆ ಕೆಡುವುದೀಜಗವೆಂದನಾ
ಮುನಿಸ ||೧೯|| ದುರ್ಜನರಗರಜವುದು ಲೋಕವು | ಸಜ್ಜನರ ಲೆಕ್ಕಿಸದು ತಾಕ್ಷ್ಯನು | ಸಜ್ಜೆಯೊಳ
ಗಿಹದಂದಶೂಕನನರ್ಚಿಸುವರೊಲಿದು || ಉಜ್ವಲಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಹಳವಿ | ತರ್ಜೆಯಲಿ ಮೂಢಾತ್ಮರಕ್ಕಿ
ದ | ಹೆಜ್ಜೆಯಿದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ ನೀನೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೨೦|| ತಳಪಟದೊಳಾಯುಷ್ಯರಾತಿಯ |
ನಳವಕೊಳಗವು ಸೂರ್ಯನಂಬುದ | ತಿಳಿದಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಲಿಗೆಯಂಕಿಸದೆ || ಬಳಸುವು
ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸುವುದು ಸದ್ಧರ್ಮದಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದಿರು ಪಡುವರ್ಗದಲಿ ಕೇಳೆಂದನಾ
ಮುನಿಸ ||೨೧|| ನೆಪ್ಪಿಯಿದು ಸಂಸಾರದೊಳಗು | ತ್ಯಾಷ್ಟವಿದುಮನ್ವಾದಿಮಾರ್ಗದ | ದೃಷ್ಟವಿದು
ಲೋಕಾಂತರದ ಸುಖದುಃಖದೇಳಿಗೆಯಾ || ಹುಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿನ ಕಾಲಕರ್ಮದ | ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದಂದರಿದು
ನಡೆವಂ | ಗಟ್ಟಳಿಸುವುದಿದಾವುದ್ಯ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೨೨|| ತಿಲೆಯ ರೂಹನು ಮೂಢರುಗಳ |
ಗ್ಗಳಿಯ ಪಾವಕನನು ಮಹೀಸುರ | ಲಳೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪರದೈವ ತಾನೆಂದು || ಒಲಿದು
ಪೂಜಿಸುತಿಹರು ಹೃದಯಾಂ | ಗಳದೊಳಗೆ ವರಯೋಗಗಳು ಕೈ | ವಳಸುವುದು ಜನಪ್ರೀತಕಾರದೊ
ಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಜ್ಞಾನಿಗಳನೊಡಬಡಿಸಬಹುದು | ಜ್ಞಾನಿಗಳನಹುದೆನಿಸಬಹುದು | ಜ್ಞಾನಲ
ವವನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹದುವಿದಗ್ಧರನು || ಏನ ತಿಳುಹಲು ಬಹುದು ವಿಷ್ಣು | ಕ್ಷೇತ್ರಗಳವಲ್ಲಿದನು
ಮಿಕ್ಕಿನ | ಮಾನವರ ಪಾಡಾವುದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||೨೪|| ದಾನವೊಂದಾಪಾಲನೆಯ ಫಲ |
ದಾನವೊಂದೇ ವೃಥೆಯ ವಿದರೊಳು | ದಾನವಿಂದಯನಿಸುತರಂಗಳ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದವು || ದಾನವೇ ಸಂ
ಸಾರಕಾಫನ | ದಾನವಂ ಪಾಪೇಯಫಲವಿ | ನ್ನೇನಂಬೆನು ಕಡೆಯೊಳಚ್ಚುತಪದವಿ ಫಲವೆಂ
ದ ||೨೫|| ಅರಸನೊಡೆಯನು ದಂಡನಾಥನು | ಗುಂಹಿಯನುತ್ತಮನು ದೇವಾ | ಪರನು ಸಾಹಿತ್ಯ

ನು ಸದಸ್ಯನು ತತ್ಪುರುಷನೆಂದು | ಪುಪುಯ ಸಾಮಂಗಳಲೆಹಂ | ಕುಸುವರು ಜೀವಾತ್ಮ ತೋಗಿ
 ದ | ಮರುವಿವಸ ಹೊನೆನ್ನ ರೇ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೬|| ವರುಷಮೂರೂಳು ಮಾಸಮೂರರೊ |
 ಳಿರದೆ ಸಕ್ಷತ್ರಯದೊಳಗೆ ಬಂ | ದರುಹುವುದು ದಿನಮೂರಲಿ ಸಂದೇಹಬೇಡಿಕೆ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಟ
 ಪುಣ್ಯಪಾಪೋ | ತ್ತರದ ಫಲವಿದು ತಪ್ಪಬಾರದು | ಮರಳುವುದು ಪರಲೋಕದೇಸೆಗವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ||
 ಬಂದು ಭೂಪಿಂಡದಲಿ ನಾನಾ | ಚಂದದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಳು ಜನಿಸುವ | ಬಂದುದ್ಯೋತಿಸ್ಸಿನಲಿ ನಾನಾ
 ಜ್ಯೋತಿಯುದಿಸುವವು || ಬಂದುಪರವಸ್ತುವಿನ ಬಳಿಯಲಿ | ಬಂದುದಬುಜಭವಾಂಡಕೋಟಗ | ಳೆಂದರೆ
 ಯುದೇರಿಲ್ಲ ಸರ್ವವು ವಿಷ್ಣು ಮೆಯವೆಂದ ||೨೭|| ತಾನಿವನು ಹಗೆ ಕೆಳೆವೀಕೆ | ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಂಗಳಿ
 ಹಪರ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ ಯಮಾರ್ಗಮಾರ್ಗದೊಳೆಕಚಿತ್ತದಲಿ || ದಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರವಿ | ಧಾನದೀ
 ಕ್ಷಾಕರ್ಮನಿಷ್ಠರು | ಮಾನನೀಯರಲೇ ಮೇಹಿಪತಿ ಕೇಳು ನೀನೆಂದ ||೨೮|| ಕರಣಗುಣಸಂಹನಸೆಸಂ
 ಧ್ಯಾಂ | ತರದವಸ್ಥಾಂತರದ ಲೋಕೋ | ತ್ತರದ ತಾಪ್ರತ್ರಯದ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವನುಬದು || ಪರಿವಿಡಿ
 ಯಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ | ಗುರುಲಘುವನಾರೈದು ನಡೆವಂ | ಗುನನಿಸುವುದದಾವುದು ಹೇಳೆಂದನಾ
 ಮುನಿಪ ||೩೦|| ವೇದಸಾಲ್ಕಾಶ್ರಮವುತಾನಾ | ಲ್ಕಾಟಮೂರುತಿ ಸಾಲ್ಕುವರ್ಣವಿ | ಭೇದಸಾಲ್ಕಾಕರ
 ಣ ಸಾಲ್ಕುಪಾಯಸಾಲ್ಕಲಿ || ಭೇದಿಸಲು ಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಲ್ಕರ | ಹಾಟಿಯಬದು ವಿಮುಕ್ತನಾಲು
 ಕ | ನೈದುವನು ಸಂದೇಹವೇ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೧|| ಭೂತವರ್ಣಸ್ಥಾನವರ್ನಿ | ಪಾತವಧ್ವರ
 ಕೃತಕಕರ್ಕಶ | ಜಾತಿಮುಖಪಾರಣಬ ಶರಸಂತತಿಯ ಸೋಹೆಗಳ || ಧಾತುಮೂಲಾದಿಗಳನರಿವುದು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಹಪರವ ಗೆಲುವುದು | ಭೂತಳದೊಳುತ್ತಮವಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨|| ಆರು
 ಗುಣರುತುವರ್ಣವರ್ಣವ | ದಾರುದರ್ಶನಪಾತ್ರವಂಗವ | ದಾರುಭೇದದ ಬಗೆಯನರಿವುದು ತಿಷ್ಟ
 ಮಾರ್ಗದಲಿ || ತೋರಲೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ | ಮಿಲಿಕೇಟಿಲ್ಲದಪರವ ಕೈ | ಸೂರೆಗೊಂಬುದು ಪರ
 ಮಮಂತ್ರವಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೩|| ಬಲಭರಸಮಾತ್ಮಕರಸದಿಕರ | ತಳಿಪುಭಕ್ತಿಗಳಂಗದೀಪಾ | ವಳಿ
 ಮುನೀಶ್ವರರುಗಳಧಾತುಗುಣದಿವೇಧಗಳ || ತಿಳಿದು ತಾಳದಗತಿಯಗಮಕಂ | ಗಳನಂದು ನಡೆವವ
 ರುಗಳು ನಿ | ಮಳದಲೆಡಹದೆ ಬೆರಸಿಕೊಂಬುದು ಮುಕುತಿರಾಜ್ಯವನು ||೩೪|| ಕಾಯದಿಗ್ಬಂಧಪ್ರ
 ಣಾಮವಿ | ಧೇಯವರ್ಚನೆ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿನಿ | ಕಾಯಸಾಲ್ಕರವಿಂದ್ರಿಯಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾರೈದು || ಆಯ
 ವನು ವಿವರಿಸುತ ಮೇಲಣ | ಬೀಯವಿದು ತನಗೆಂಬುದನು ನಿ | ರ್ವಾದಯದಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಹುದು
 ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ನವನವಬ್ಯೂಹಂಗಳಬುಜೋ | ದ್ಭವನವಾಳಲಿಖಂಡನವರಸ | ನವನವದವಿ
 ಗ್ರಹದನಾಟಕಲಕ್ಷಣನನಂಬದು || ನವವಿಧಾಮಳಭಕ್ತಿರಸವನು | ಸವಿದು ನಿಲೆ ಸನ್ನಿತ್ಯವಸ್ತುವ | ನವರಸ
 ವನಾರೈದು ನಡೆವುದು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಹತ್ತುಮುಖದಲಿ ಲೋಕದೊಳಗು | ತ್ಪತ್ತಿಯಾದ
 ಚರಾಚರಂಗಳ | ಲುತ್ತಮಾಧಮರೆನ್ನದೇ ಹರಿ ಸರ್ವಗತನಾಗಿ || ಸತ್ತುವನು ನಾನಾತರದಲಿ ವಿ | ಚಿ
 ತ್ರಚರಿತನು ಕಪಟನಾಟಕ | ಸೂತ್ರಧಾರಕನೆಂದಂಬದು ಸುಖಿಯಾಗು ನೀನೆಂದ ||೩೭|| ಲೇಸುಮಾಡಿ
 ರೆನ್ನಚಿತ್ತದ | ಬೇಸರಿಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮುಪ | ದೇಶದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದನು ಗೆಲಿದಿನಿಹಪರ
 ವ || ಗಾಸಿಯಾದುದು ರಾಗ ಲೋಭದ | ಮಿಸಲಳಿದುದು ನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂ | ದೇಸುಧನ್ಯರೊ ನಾವು

ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪ ||೩೮|| ಸ್ವರ್ಗವಾವುದು ನರಕವಾವುದು | ವಿಗ್ರಹದಲಹಸಿದ್ಧಿಯಾವುದು | ನುಗ್ಗಿ
ಹಿಸಲೇನಹುದು ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರವೆಂದೇನು || ಉಗ್ರವಾವುದು ದೈವದೊಳಗೆ ಸ | ಮಗ್ರವಾವುದು ಧರ್ಮದೊ
ಳಗೆಯ | ನುಗ್ರಹಿಸಿಯುಪದೇಶಿಸಲು ಬೇಕೆಂದನಾಭೂಪ ||೩೯|| ಸುಲಭನತಿಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಗಳ | ನಿಳಯ
ನಗಣಿತ ಮಹಿಮನನ್ವಯ | ತಿಲಕನನುಪಮ ಚರತ ದೈವಾಪರನು ಪುಣ್ಯನಿಧಿ || ಕುಲಯುತನು ಕೋ
ವಿದನು ಕರುಣಾ | ಜಲಭ ಕೌತುಕಯುಕ್ತವಿದನೆಂ | ಬಿಳಿ ಹೊಗಳುತಿರಲದುಪಕೇಳೈಸ್ವರ್ಗಗತಿಯೆಂದ
||೪೦|| ಪಾತಕನು ಪತಿತನು ಕೃತಘ್ನನು | ಘಾತಕನು ಮರ್ಮನು ದುರಾಧ್ಯನ | ಭೀತಕನು ದೂಷಕ
ನು ದುರ್ಜನನಪ್ರಯೋಜಕನು || ನೀತಿರಹಿತನಸಾರ್ಯ ಧರ್ಮಸ | ಮೇತ ದೈವದ್ರೋಹಿಯೆಂಬುದು |
ಭೂತಳವಿದೇನರಕ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಪ ||೪೧|| ದೇಹವಿಡಿಬಿಹಕರ್ಮವದು ನಿ | ದೇಹದಲಿದೊ
ರಕುವ ಮಾನವ ದೆ | ದೇಹವೇ ಸಾಧನ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥತೀಲಗಗೆ || ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕದಗತಿ ಸಂ | ಮೋ
ಹಿಸುವದುಶಬ್ದದಲಿಸಂದೇಹವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೨|| ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಯೋಳ
ಲ್ಲದೆ | ಗರಳಭಯವಡಗುವುದೆ ವಿಷ್ಣು | ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮಹಾಪಾತಕಕೆ ಕಡೆಯುಪದೆ || ಹಿರಿದು ಸಂ
ಸಾರಾಂಬುಧಿಯು || ತ್ತುಸುಮೋಡ ಗುರುಮುಖದೊಳ್ಲ್ಲದೆ | ನಿರತಿಶಯವಿನ್ನಾವುದೈ ಹೇಳೆಂದ ನಾ
ಮುನಿಪ ||೪೩|| ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ಮೂರ್ಖನತಿಸಂ | ಪನ್ನ ಪುಾಚ್ಯನು ಭೂಮಿಪಾಲನು | ತನ್ನ ದೇಶದೊ
ಳಧಿಕ ಸ್ವಗ್ರಾಮದಲಿ ಪ್ರಭು ಪುಾಚ್ಯ || ಭನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಹತಾವಿನೋ | ಳನ್ಯವೆನಿಸದೆ ವಿಶ್ವದೊಳ್ಳು
ಸಂ | ಪನ್ನ ಪುಾಚ್ಯರು ಪಾತ್ರಾರ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಂದ ||೪೪|| ಒಬ್ಬನಹನ್ನೈ ಶೂರ ನೂರರೊ | ಳೊ
ಬ್ಬನಹ ಸಾಹಿರಕೆ ಪಂಡಿತ | ನೊಬ್ಬನಹನ್ನೈ ಶತ್ರು ಶತಸಾವಿರಕೆ ಲೋಕದಲಿ || ಒಬ್ಬದಾನಿಯ ಕಾಣೆ
ನಾನಿ | ನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬಗೊಂದುಗೂಣವದು | ಸಬ್ಬಗೂಣಸಂಪನ್ನರೈ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಂದ ||೪೫||
ಸತಿಯುಗಗೆ ಗತಿಯಾವುದೈ ನಿಜ | ಪತಿಗಳಲ್ಲದೆ ವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ | ಹುತವಹನು ವರ್ಣತ್ರಯಕೆ ಭೂದೇವರು
ಗಳಿರಲು || ಕ್ಷಿತಿಯೊತಿಶಯವಾವುದೈ ಭೂ | ಪತಿಯೆ ಕೇಳಿಹಪರಕೆ ಸುಖಸಂ | ಗತಿಯನೊಲು ವೊಡಪೂಜ
ಸುವುದೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ||೪೬|| ಚೋರರನು ಕಂಟಕನ ಹಿಂಸಾ | ಚಾರನನು ಪಂಡನನು ಸಮ
ಯವಿ | ಕಾರಭೇದಯನಿಂತರೆವರನು ಕಂಡು ಮನ್ನಿಸದೆ || ದೂರದಲಿ ವರ್ಜಿಸುವುದು ಬಹಿ | ಪ್ಕಾರಿಗ
ಳು ಸರ್ವಕ್ಕಿವರುಗಳು | ಸಾಬದುದು ಸರ್ವಶ್ವರನ ಮತವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಮೊದಲಲಾಮಾಹಿಷನ
ನಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ವೈಷಲಿವಲ್ಲಭನನಂ | ತ್ಯದಲಿ ವಾಗ್ದೂಷಕನ ಕಂಡವರುಗಳ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ || ಕದಡಿ
ಹರಿವುದು ಕಂಡ ಮುಖದಲಿ | ಸದಮಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯ | ವಿದನರಿದು ನಡೆವುದು ನಯವು
ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಕುಲರಹಿತ ಪಡುವರ್ಗಮುಖದಲಿ | ಗಳಿಸಿದರ್ಥವನುಂಡು ಕಾಲವ | ಕಳಿ
ವನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಕಣಾ ಮಾಹಿಷಿಕರೆಂಬುವರು || ಇಳೆಯೊಳವರೊಡನಾಡಿದವದಿರು | ಗಳಿಗೆ ನರಕಾರ್ಣ
ವದೊಳಾಳುತ | ಮುಳುಗುತಿರುತಿಹರಲ್ಲದೇ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ದೈವದಾಧೀನದಲಿ ಜಗವಾ |
ದೈವಮಂತ್ರಾಧೀನ ಮಂತ್ರವು | ಭೂವಿಬುಧರಾಧೀನವಾಗಿಹುದಾಗಿ ಲೋಕದಲಿ || ದೈವವೇ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನದಲ್ಲದೆ | ಭಾವಿಸಲು ಬುಧರಿಂದಧಿಕವಹ | ದೈವವೆಂಬುದದಾವುದೈ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೫೦||
ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿ ಕಡೆದತೆಲೆಯನು | ಕಲುಕುಪಿಕನಿಳುಹುಪನದಲ್ಲದೆ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂದದನು ಲೋಕಕೆ

ದೈವವನು ಮೊಡಿ || ಸಲಿಸುವವರುಂಟೇ ಸುರಾಸುರ | ರೂಳಗೆ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಳಿಯೆ ಜಗ | ದೊಳ
 ಗೆ ದೈವವದಾವುದೈ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೫೧|| ಎಣಿಸಬಹುದೂರ್ವಲೆಯ ಸೈಕತ | ಮಣಿಯ
 ನೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಗಗನಾಂ | ಗಣದೊಳ್ಳೆತಹ ವೃಷ್ಟಿಬಿಂದುವ ಲೆಕ್ಕಗೊಳಬಹುದು || ಎಣಿಸಬಾರದ
 ದೊಂದುದಿವಿಬರ | ಗಣಕಗೋಚರವಾಗಿ ಸದ್ವ್ಯಾ | ಹೃಣನೊಳೊಬ್ಬನ ರಕ್ಷಿಸಿದಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಜಾತಿಧರ್ಮವನನುಸರಿಸಿ ವರ | ಮಾತೃಪಿತೃಪಂಚಯದೊಳಗೆ ನಡೆ | ವಾತ ಪರರ ಗುಣಾಗುಣಸ್ತುತಿ
 ನಿಂದೆಗಳನರಿದು || ಭೂತನಾತನ ಭಕುತಿಯಲಿ ವಿ | ಖ್ಯಾತವಹಗುರುದೈವದಲಿ ಭಯ | ಭೀತಿಹಿರಿದಿರಲ
 ದುವೆ ಕೇಳ್ಸುಕೃತಕ್ಕೆಕಡೆಯೆಂದ ||೫೩|| ಅರ್ಥದಿಂದಹಸಿದ್ಧಿಯಾವುದ | ನರ್ಥವೆಂಬುದದೇನು ತನಗೆ |
 ಸ್ವಾರ್ಥವಾರು ಪರಾರ್ಥದಿಂದಹುದಾವುದವನಿಯಲಿ || ತೀರ್ಥವಾವುದು ವಿಪ್ರರೊಳಗೆ ಸ | ಮರ್ಥ
 ರಾರು ಸುಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆಯು | ವ್ಯರ್ಥಜೀವಿಗಳಾರು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೫೪|| ಧನವನುಳ್ಳ
ಮಹಾತ್ಮನಾವುದ | ನೆನೆದೊಡದು ಕೈಸಾರುವುದು ನಿ | ಧನಿಕನಾವುದ ನೆನೆದಬಯಕೆಯದಲ್ಲದೇ ಬೇ
ರೆ || ಧನಿಕನಂತೆ ಸಮಸ್ತಸುಖ ಸಂ | ಜನಿಸುವುದೆ ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನ | ಧನವದಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳಗನ್ಯ
ತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||೫೫|| ವ್ಯರ್ಥರುಗಳೊಡನಾಟತನ್ನಯ | ಸ್ವಾರ್ಥರಲ್ಲದರುಗಳ ಕೂಟ ಪ | ರಾರ್ಥದಿಂ
ದುಜ್ಜೀವಿಸಿದವನ ಬದುಕು ಲೋಕದಲಿ || ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಸಿರಿಯ ಸಡಗರ | ವರ್ಘಯಿಲ್ಲದಬಾಳುವೆಗ
ಳೇ | ಯರ್ಥಪಾರಂಪರೆಯಲೇ ಕೇಳೆಂದ ನಾಮುನಿಪ ||೫೬|| ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವನು ಸುಜನರ |
ಕೂಡುವುದು ಪರಪೀಡೆಯಂಬುದ | ಮಾಡಲಾಗದು ಕರಣಮೂರರೊಳ್ಳಲ್ಲದಾಟವನು || ಅಡಲಾಗದು
ದಸಚ್ಛಜನವನು | ಕೂಡಲಾಗದಿದೆಂಬಮಾರ್ಗವ | ನೋಡಿ ನಡೆವುದು ತನಗೆ ಪರಮಸ್ವಾರ್ಥಕರವೆಂ
ದ ||೫೭|| ಕರಿತುರಗಮೊದಲಾದವಸ್ತುಗ | ಳರಮನೆಗಳಲಿ ಪುತ್ರಮಿತ್ರರು | ತರುಣಿಯರು ಸಹಚ
ರರು ಗೋತ್ರಜರಡವಿಯೊಳಗಿಕ್ಕಿ || ತಿರುಗುವರು ನಿಜಸುಕೃತದುಷ್ಟತ | ವೆರಡುಬೆಂಬಿಡವಲ್ಲದುಳಿ
ದುದ | ನರಸಬಲ್ಲವರಾರು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ ||೫೮|| ಧರ್ಮದಾಧಾರದಲಿಹುದು ಜಗ | ಧರ್ಮ
ವುಳ್ಳನನಾಶ್ರಯಿಸುವುದು | ಧರ್ಮವೇ ನೊಕುವದು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾತಕವ || ಧರ್ಮವೇ ಸರ್ವಪ್ರ
ತಿಷ್ಠಿತ | ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಪರಮಪದವಾ | ಧರ್ಮವನು ಬಿಟ್ಟುಹುದು ಬದುಕಲ್ಲರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೯||
ಪರಿಪರಿಯ ಯಜ್ಞವನು ವಿರಚಿಸಿ | ಸುರಪತಿಯ ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಲು | ಸುರಿವನವಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಸುವೃಷ್ಟಿಯನು ಜಗಕೆ || ಹರಿಹಯನು ಸಸ್ಯಾದಿಕಂಗಳ | ಹೊರೆಯಲೋಸುಗ ಮುಯ್ಯೆ ಮು
ಯ್ಯಾ | ಗಿರುತಿಹನು ಭುವನದ್ವಯದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೦|| ಎತ್ತಲಾನು ಸುತೀರ್ಥವೆಂಬುದ |
ಚಿತ್ತವಿಸುವೊಡೆಸರ್ವತೀರ್ಥದ | ಸತ್ವವನು ಸನ್ನಹಿತವಾಗವಧರಿಸು ನೀನದನು || ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ವಿ
ಪ್ರನಾದವಿ | ಮುಕ್ತವಿಮಳೋದಕವನಾವನು | ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಧರಿಸಿದವನವನು ಕೃತಾರ್ಥನಹನೆಂದ||೬೧||
ಶರಣಿಯೊಳು ಹದಿಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊ | ಳಿರಲು ಭೃಗುವೈತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೊಡೆ
ಯಲು ಮುನಿಯ ಚರಣವನು || ಸಿರಿಯುದರದೊಳಗೊತ್ತಿ ಧರಣೀ | ಸುರರ ಮೆರೆದನು ತೀರ್ಥಪಾ
ದವ | ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬುಧರಿಂದಧಿಕವಹದೈವವಿಲ್ಲೆಂದ ||೬೨|| ಮಾಡುತಿಹ ಯಜ್ಞವನು ಪರರಿಗೆ |
ಮಾಡಿಸುವ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನು | ಮಾಡುತಿಹತದ್ವಿಷಯದಲಿ ಯೋಗ್ಯರನು ಮಾಡಿಸುವ || ಮಾಡು

ತಿಹದಾನವನು ಲೋಗರು | ನೀಡುತಿರಲೋಳಕೊಂಬಗೂವನು | ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನ್ನೇ ಸಮರ್ಥನು
 ವಿಪ್ರರೊಳಗೆಂದ ||೬೩|| ವೇದಪುರುಷನ ವಿಗ್ರಹದಲಿ ವಿ | ಪಾದವಿಲ್ಲದ ಬಿಸುಬಸಂಭವ | ನಾಡಿಯಾದ
 ಸಮಸ್ತದೇವರು ನೆಲೆವನೆಗಳಾಗಿ || ಸೇದುಕೊಂಡಿಹರೆಂತು ಕಾರಣ | ವಾದಿಸದೆ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನ
 ಭಿ ವಾಟಸುವುದುತ್ತಮವಲೇ ಕೇಳೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೬೪|| ಯುವತಿಯರು ಗಾಯಕರು ಕವಿಗಳು ತವ
 ತವಗೆ ಕೈವಾಸುವರಾ | ವವನವನೆ ಮಾವಗಳು ದೂಷಕನಿಹಪರಂಗಳಿಗೆ || ಇವರು ಮೂವರು ನಿಂದಿ
 ಸುವರಾ | ವವನವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸುವ | ನವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ || ೬೫ ||
 ಜ್ಞಾತವಾವ್ವಜ್ಞಾತವಾವುದು | ನಿತಿಯಾವುದು ದ್ವೈತವಾವ್ವ | ದ್ವೈತವಾವುದು ವೈದಿಕಾಂಗದ
 ಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯಾವ್ವಖ್ಯಾತಿಯಾವುದು | ಜಾತಿಯಾವುದಜಾತಿಯಾವುದು | ಭೂತಳದೊಳವನೀಶ ಚಿ
 ತ್ತ್ವೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೬೬|| ಧರಣಿಯವರರ ಸೇವೆಯನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿ ಸತ್ಕಾರದಲವರನಾ | ದರಿಸಿ
 ಬಹುಮಾನವನು ವಿರಚಿಸಿದಾಮಹಾತ್ಮಗೆ || ಎರವಹುದ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದ | ಸಿರಿಯದೆಂಬುದನು
 ದು ನಡವಂ | ಗುಂದನಿಸುವದಾವುದು ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೬೭|| ಯೋನಿಯುಖವೆಂಬತ್ತನಾ
 ಲ್ಕನ | ವಿನಜನ್ಮಂಗಳೊಳಗುದಯಿಸಿ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಂದು ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಯಕಣೆಯದಲಿ || ಮಾ
 ನವರ ಬಸುಬನಲಿ ಬಂದ | ಜ್ಞಾತತಮರೆಂಬಂತೆ ತಾ ಕ | ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗಹುದಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂ
 ದ ||೬೮|| ಪಾನಬಿಂದು ಸೂಕರನು ಬುಧರವ | ಮಾನಬಿಂದು ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಗುರುಜನ | ಹಾನಿಯಿಂದವೆ
 ಕಷ್ಟ ಗರ್ವಬ ಕುಕ್ಕುಟಾನ್ವಯವು || ಹೀನಗತಿಯಿಂದುರುಗ ನಾನಾ | ಯೋನಿಗಳ ಸಚರಾಚರವು ಕ |
 ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗುವಯಿಸುವವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೯|| ಪರರಪಟುತನವಾದದಲಿ ಮೂ | ಗರವೊಲಿಹ
 ಪರವಚನದುತ್ಕಟ | ದೂರಗೆ ಬಹುರತ್ನವನು ಪರಗುಣದೋಷದರುಶನವು || ದೂರಕಿದೋಡಜಾತ್ಯಾಂಧ
 ನೆನಿಸುವ | ಪುರುಷನಾವನವನು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ವರಮೆಪುರುಷೋತ್ತಮನಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೦||
 ಇಷ್ಟಸಂತರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ವಿ | ತಿಷ್ಟಪೂಜಾಪಾತ್ರರನು ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಿ ಸಧರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯ
 ವನು ರಕ್ಷಿಸುತ || ಕೊಟ್ಟವರ ಕೊಂಡವರ ಮತ್ತೊಡ | ಬಟ್ಟವರನನುಜಾತ್ಯಜರನೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂ
 ಡಿಹುದುಚಿತವದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೧|| ನುಡಿದುದನು ಪೂರೈಸಿಕಾಲದ | ಕಡೆಯಕಾಣಿಸಿ ಹೋ
 ಹವರ ಬೀ | ಕೊಡುತ ಹಳೆಯರನಾಪ್ತರನು ಮನ್ನಿಸುತ ತನ್ನವನು || ಹಿಡಿದು ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವವ
 ರನು | ಬಿಡದೆ ನಾನಾತರದ ಪದವಿಯ | ಕೊಡುತಲಿಹುದಿದು ನೀತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೨||
 ವಿಲಗಸಾಗರವಾಗಿ ದೇಶವ | ಹಿಳಿದು ಹಿಂಡುತ ದಾನಧರ್ಮವ | ನುಳಿದು ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮರುಗಳೆನ್ನದೆ ಕಂ
 ಡವರ ನೆಳೆದು || ಗಳಿಗೆಸಂಖ್ಯೆಗೆ ದಂಡದೋಷವ | ಕೊಳುತ ಕಡೆಯಲಧೋಗತಿಗಳೊಳ | ಗಿಳಿದು ಹೋ
 ಹದನೀತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೩|| ಯೋನಿಯಲ್ಲದಶಾವುಗಳಲಿ ವಿ | ಯೋನಿಯಲ್ಲದ ವಿಷ
 ಯದಲಿ ಪಶು | ಯೋನಿಯಲಿ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಪಾತಕರ ಪರಿವಿಡಿಯ || ಎನಹೇಳಲುಬಹುದು ನರಕ
 ವಿ | ತಾನದೊಳಗೋಲಾಡಿ ಬಳಿಕಾ | ಶ್ವಾನಯೋನಿಯೊಳವರು ಜನಿಸುವರೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೪||
 ಜೀವಪರಮನ ಭೇದವನು ಸಂ | ಭಾವಿಸದೆ ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ದಾವಮುಖವೆಂದರಿಯದೆಯೆ ದಾಸೋ
 ಹವೆಂದೆನುತ || ಕೋವಿದರ ಸಂಗವನುಳಿದು ಮಾ | ಯಾವಿಲಾಸದೆ ನೆಲೆಯ ನೋಡದೆ | ಸಾವುತಿಹನೆ

ದ್ವೈತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೫|| ಉತ್ತಮರ ಸಂಗದೊಳಗೋಲಾ | ಡುತ್ತ ದುರ್ವಿಷಯಂಗ
 ಳನು ಮುರಿ | ಯೋತ್ತಿ ಸಕಲಚರಾಚರದ ಸುಖದುಃಖವನು ತಾನು || ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ ಪುಣ್ಯಪಾ
 ಪವಿ | ದತ್ತಣದು ತನಗೆಂಬಕಾಣಿಕೆ | ಯಾತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೬|| ಪೊಡ
 ವಿಯೊಳಗೆ ಪುರೋಹಿತನ ನವ | ಗಡಿಸಿ ಧರ್ಮದ ಬಲದಿ ನಾಕಕೆ | ನಡೆವರಾಯರ ಹೊಯ್ದಿಳಿಯಲಿ
 ಕ್ಕುವರಧೋಗತಿಗೆ || ಕಡಿಸುವರು ಶಾಸ್ತ್ರವನು ರಾಷ್ಟ್ರಪ | ತಡೆಗಡಿಸಿ ಚತುರಂಗಬಲವನು |
 ಹುಡುಹುಡಿಯ ಮಾಡುವರು ನಿರ್ಜರರರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಬಲಿಯ ರಾಜ್ಯ ವಿಭಿಷಣನ ಸಿರಿ |
 ಜಲನಿಧಿಯ ಗಂಭೀರ ಬಾಣನ | ಬಲಾಹು ಹನುಮಾನುವಿನ ಭುಜಬಲ ವಿರರಾಘವನ ||
 ಛಲ ಧಧಿಚಿಯ ದಾನ ಪಾರ್ಥನ | ಕಳೆಯುಧಿಪ್ಪಿ ರಸ್ಯಪನ ಸೈರಣೆ | ಗಳವಡುವುದುಕುಳ್ಳೊಡದು
 ವಿಖ್ಯಾತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಇರುಳುಹಗಲನವರತಪತಿಸು | ಚರಿಯವನು ಮಾಡುತ್ತ ಪರಪುರು |
 ಪರನು ನೆನೆಯದೆಹಲವುಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ತಾಯಾಗಿ || ಇರುತ ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮರನು ತಾ | ನಿರುತ ಸತ್ಕಲಸು
 ತ್ತಲಂತಃ | ಪುರದಲೆಸೆಯೆ ಗೃಹಸ್ಥೆ —ಯೆನಿಸುವಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಮಡದಿ ನಿಜನಿಳಯವನು
 ಬಿಟ್ಟಡಿ | ಗಡಿಗೆ ಪರಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಾಯನು | ಬಡಿದು ಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯನ್ನದೆ ಬೀಟಿಗಲಹ
 ವನು || ಒಡಲಚಾತ ಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟಿ | ದೆಡಲು ರಾಣಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಹತ್ತನು | ಪಡೆದೊಡೆಯು ವರ್ಜಿ
 ಸುವುದುತ್ತ ಮಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ||೩೦|| ಮುನಿಯನೋಸು ಸುತ್ತ ಮೇಲುವ | ನಡೆಗಡಿಗೆ ಸುವುತ್ತ
 ಮೌನವ | ಹಿಡಿದಧೋಮುಖಿಯಾಗಿ ಕಗ್ಗಣ್ಣಕ್ಕ ಕೆಲಬಲನ || ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ |
 ಜಡಿದು ಜಾರುವಚಾರವನಿತೆಯ | ಗೊಡವೆಗೊಳಗಾಗದವರುತ್ತ ಮಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ||೩೧|| ಗುರು
 ವಿನಲಿ ತಂದೆಯಲಿ ತಾಯಲಿ | ಹರಿಯಲಿ ದೈವದಲಿ ಪಾಪದ | ಲಿರುಜಿನಲಿ ಗೋವಿನಲಿ ವರತಿರ್ಥ
 ದಲಿ ತನ್ನವನು || ಹೊರೆವದಾತಾರನಲಿ ಮಂತ್ರದ | ಪರಮಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಧರಣೀ | ಸುರರೊಳಂಜಿಕೆ
 ಹಿರಿದಿರಲುಬೇಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೨|| ನೀತಿವಿದನಲ್ಲದಕುಮಂತ್ರಿ | ನೀತವರನಲ್ಲದಪುರೋಹಿತ | ರೇತ
 ಕವರಿಂದಾದಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳೆಯ್ದುವವು || ಕಾತಲಸಿ ಸಮರಾಂಗಣಕೆ ಭಯ | ಭೀತಿಯಹಭೂಭುಜರ
 ದೆಸೆಯಿಂ | ಬೀತು ಹೋಗದೆ ಸಕಲಸಂಪದವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಧರ್ಮವಾವುದು ಮೋಣ ಜಗದೊಳ |
 ಧರ್ಮವಾವುದು ರಾಜಮಂತ್ರದ | ಧರ್ಮವಾವುದು ಮಾರ್ಗವಾವುದು ಮಾರ್ಗವೆಂದೆನು || ಕರ್ಮವಾ
 ವುದು ವಿಧಿಹಿತದ | ಸ್ಕರ್ಮವಾವುದದೆಂಬಭೇದವ | ನಿರ್ಮಿಸಾ ಸಾಕೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು
 ಭೂಪ ||೩೪|| ಸತಿಸಹಿತ ನಿರಚಿಸಿದಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕವಾಗಿ ಸಲುವುದು | ಪತಿಗಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲಿ ಮಾಡಿದುದು || ಅತಿಶಯವನೆಯ್ದುದುಕಣಾ ಭೂ | ಪತಿಯೆ ಕೇಳಿಹಪರದಗತಿ ನಿಜ |
 ಸತಿಯದೆಸೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಫಲಿಸುವುದು ಹುಸಿಯೆಂದ ||೩೫|| ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆಯನುಳಿದು ಜೀವ | ಸ್ಥಿತರ
 ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನೆಪಹರ | ಸುತ ಬಲದಲೀಯವನಿಯಲಿ ನಿರಿಯಣದ ಕಾಲದಲಿ || ಗತಿಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡೊ
 ಯ್ದುವೈವ | ಸ್ವತನುನಾಯಕನರಕದೊಳಗ | ದ್ವಿತ ಬಹನು ಕುಲಕೋಟಿಸಹಿತವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೩೬||
 ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತಗರ್ವವ | ನೆಮ್ಮಿದೊಡೆ ಸದ್ಗರ್ವದಿಂದುರೆ | ದೊಮ್ಮಿತಹುದಾಕಾರ್ಯಮತ್ಯೇ
 ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ನಡೆದು ಪ್ರಶ್ನತ | ಲುಮ್ಮಹದಲೈದುಮವೊಲಾಕುತ | ಕರ್ಮಿಗ

ಳನೊಳಹೊಯ್ದು ಕೊಂಬುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೭|| ಅರಸ ಕೇಳೆ ಮಾರ್ಗಮೂರಾ | ಗಿರುತಿಹವು
 ಸಂಪೂರ್ಣದವ ಗುರು | ಪುಚ್ಚಲಯಸುಲವರ್ತನಗಳೆಂಬಿನಿತನತಿಗಳೆದು || ತಿರುಗಬಂದೊಡೆ ನಾಲ್ಕನೆ
 ಯ ಮತ | ದೊರಕಲುವುದೆ ಕಳೆಗಳನು ಸಂ | ಗುಸುವನರೋತ್ತಮರಿಗವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮||
 ಕಾದುದಕದಾನ್ನಾನ ಸಿಟ್ಟಿಯ | ಪ್ರತಿಪಾಂಗದ ಮಂತ್ರಕಾಧನ | ವೇದಹೀನರಿಗತ್ತ ಫಲವಾಶ್ರಾದ್ಧಕ
 ಮೌದಲಿ || ಐವರು ರದಕ್ಷಣಿಗಳೆಂಬವು | ಬೂಟಯಲಿ ಬೆಳೆದಪುಷ್ಪಿನ | ಹಾದಿಯಲ್ಲದೆ ಫಲವನೀಯ
 ವು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೯|| ಇಹಸರದಗತಿದಾನಧರ್ಮದ | ಬಹಳತೆಗಳನು ತತ್ಸವ್ಯಭಾವದ | ವಿಹಿತವು
 ಣ್ಯದ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಫಲವೊಂದು ನೂರಾಗಿ || ಬಹುದು ಸದ್ವಂಶದಲಿ ಜನಿಸಿಹ | ಮಹಿಪನಿರೆ ಲೋ
 ಕಾಂತರದ ಗುಖ | ಮಹುದು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ||೯೦|| ಚೋರರನು ಕಾಣುತ್ತ ಮ
 ರಳಿದು | ಚೋರನೆಂದೊಡೆ ಪತಿಸನನು ನಿ | ಪೂರತನದಿಂ ಪತಿಸನೆಂದೊಡೆ ಸಾವ್ಯದೋಷವದು ||
 ಸಾರುವುದು ಮಿಥ್ಯೋತ್ತರದಲಿ ವಿ | ಚಾಂಸದೆ ನುಡಿದವುಗಮ್ಮಡಿ | ನಾರಕದ ಫಲತಪ್ಪದವನೀಪಾ
 ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೯೧|| ವಿಸ್ತರಮಧುಕ್ಯಟಭರೆ ಪೇದ | ಸ್ಥಿನಲಿ ಮೇದಿನಿಯಾದುದಿದಿನೀ | ನನುಭವಿಸುವೊ
 ಡೆ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯೊಂದು ಸುಮಳದ || ಹೊನಲಿನಲಿ ತರವಿಡಿದು ಲೇಸಾ | ಗನುಭವಿಸುವುದಲ್ಲದಿದ್ದೊ
 ಡೆ | ಮನುಮಾಂಸವ ಭಕ್ಷಿಸಿದಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೯೨|| ತನ್ನದಾನವನಪಹುಸಿಕೊಂ | ಡನೈರಿ
 ತ್ತುದಕಡ್ಡಬೀಳುವ | ಧನೈರುಗಳರವತ್ತು ಸಾವಿರೆ ವರುಷ ಪರಿಯಂತ || ಖಿನ್ನವಹವಿಪ್ಪಿಯೊಳು
 ಕ್ರಮಿಗಳ | ಬನ್ನದಲಿ ಹರಿಹರು ನಿ | ನಿನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂದ||೯೩||
 ಕರಣಮೂರರೊಳಿತ್ತವಸ್ತುವ | ನಿುಸಿಕೊಂಡಿಹ ಮಾಸಮಾಸಾಂ | ತರದೊಳೊಂದಕೆ ನೂರುಗುಣ
 ದಲಿ ಕೋಟಿಸುಯಂತ || ಹಿರಿದುದು ದಾನಪ್ರಶಂಸೆಯನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹದಾನನರಕವ | ನೆರಡಕೊಂ
 ದೇದಾನ ಕಾರಣವೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೪|| ದ್ಯೂತದಲಿ ವಾದ್ಯದಲಿ ಘಸಕಂ | ಡೂತಿಯಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲಿ
 ಕಲಹವಿ | ಘಾತಿಯಲಿ ಪ್ರಭುನವಲಾಹಾರದಲಿ ಬಳಿಸಂದು || ಕೈತವದ ವುದ್ಯೋಗದಲಿ ದು | ನೀ
 ತಿಯಲಿ ಪರಸತಿಯರಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿ ಬಲಿವುದು ಬೆವಕಬೆವಕಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೯೫|| ದುಷ್ಟ
 ತವನೆಸಗುವರು ಫಲದಲಿ | ಕಳ್ಳುಲಿಸುವರು ಸುಕ್ಕತೆಂಬುದು | ಲೆಕ್ಕಸರು ತತ್ಪಲವನೇ ಬಯಸುವರು
 ಮಾನವರು || ಇಕ್ಕದೆರೆಯದೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯದೆ | ಪುಕಟಿಯ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಭೋಗವು | ಸಿಕ್ಕಲರಿವು
 ದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೬|| ವರಶ್ರತಿಸ್ಥಿತಿಗಳುಕಣಾ ಭೂ | ಸುರರದೃಷ್ಟಿಗಳಿದರೊ
 ಳೊಂದೇ | ಕೊರತೆಯಾಗಲು ಕಾಣೆನಿತುವನೆರಡರವಿನಲಿ || ನಿರುತವಿದು ಚಾತ್ಯಂಧರೆನಿಸುವ |
 ರರಸಕೇಳಿಮಾಂಸದೃಷ್ಟಿಗ | ಳಿರವಲೇ ಸರ್ವತ್ರಸಾಧಾರಣವು ಲೋಕದಲಿ ||೯೭|| ನಾಚಿಸದೆ ವೇದಾ
ರ್ಥನಿಚಯವ | ನಾಚಲಸದಾಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದುತು | ಕೋಚವಾಗಿ ಪರಾನ್ನಪೂರಿತ ತಪ್ಪತನುವಾದ ||
 ನೀಚವಹಭೂಸುರರೆ ಕರುಳನು | ತೋಚುವಳಲೇ ಮೃತ್ಯುವವನುನಿ | ಶಾಚರನು ದ್ವಿಜನಲ್ಲ
 ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೮|| ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುನಾಮ | ಸ್ವರಣೆಯಲಿ ಶ್ರುತಿಮೂಲವಾ
 ಕ್ಯೋ | ತ್ಕರುಷೆಯಲಿ ಭೂತಕ್ಕೆ ಹಿತವಹನಡವಳಿಯನ್ನರಿದು || ಪರವಚನವನು ತ್ರಿಕರಣದೊ
 ಳು | ಚ್ಚರಿಸಲಾಗದು ಸರ್ವದಾ ಸ | ತ್ಪರವರೆಭಿವುಳ್ಳ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ || ೯೯ ||

ಲೋಕಸಮ್ಮತವಾವುದದನು ನಿ | ರಾಕರಿಸುವವರುಗಳು ತಾವೇ | ಸಾಕವಾಳರೆ ಜಗಕೆ ತಮ್ಮನದಾರು ಬಲ್ಲವ
 ರು || ಬೇಕು ಬೇಡಂಬುದಕೆ ತಾವನಿ | ಪೇಕಿಗಳು ಪೊದಲಿಂಗಪ್ರಾಮಾ | ಣೀಕರುಗಳವರಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
 ಸಾಮುನಿಪ || ೧೦೦ || ಉತ್ತಮರುಗಳ ನಿಂದಿಸುವುದು | ವ್ಯತ್ತರಾಗಿಯಧರ್ಮಕೋಟಿಯೆ | ನಿತ್ಯವಿಧಿ
 ತಮಗಾಗೆ ಧರ್ಮದತಾರತಮ್ಯವನು || ಎತ್ತಲಿಂದರಯದೆ ಜಗಕ್ಕೆ ಜ | ಡತ್ವರಾಗಿಪಪೇದಬಾಹ್ಯರ |
 ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಮುರಿದು ಪೋದದೆ ಬಿಡುವಳೇ ಯೆಂದ || ೧೦೧ || ಲೋಕದೊಳಗಣ ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ |
 ನಿಷಕವನು ಯಮರಾಜನಾಲಯ | ಪಾಕವಾಳಂಗರುಹುವರು ಹಬಿಸಾಲ್ಕುಮುಖವಾಗಿ || ಸಾಲ್ಕುಕಡೆ
 ಯಲಿ ಕವಿದು ಬರಿಸುವರಾಕಿ ದಿನಬನದಲ್ಲಿ ಗರ್ವೇ | ದ್ರೇಕವಲಿ ಮೈಮರೆದು ಕೆಡಬೇಡೆಂದನಾಮುನಿ
 ಪ || ೧೦೨ || ಚಕ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಹತ್ತುಕಡಿಕರ | ಲೆಕ್ಕವಂತಾಚಕ್ರಹತ್ತರ | ಲೆಕ್ಕದೊಳಗಾಧ್ಯಜಕನಾಧ್ಯಜ
 ಹತ್ತರಸಮಾನ || ಮಿಕ್ಕವೇಸಿಗೆ ವೇಸಿಹತ್ತರ | ಲೆಕ್ಕನೊಬ್ಬರಸಂಗೆ ಪಾತಕ | ಪೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವುದರಸುತನ ಸಾ
 ಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ಬಲುಕರಿಸಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೊಂದಂ | ಗುಲವನೊತ್ತಿದವಂಗೆ ಪಶುಸಂ | ಕುಲದ
 ಲೊಂದೇಗೋವನಪಹರಿಸಿದ ಮರಾತ್ಮಂಗೆ || ಅಳುಪಿ ಕನ್ಯಾರತ್ನದೊಳ | ಗೊಬ್ಬಳನು ಭೋಗಿಸಿದಂಗೆ
 ನರಕದೊ | ಳುಳಿಹವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ಸಾಮುನಿಪ || ೧೦೩ || ದಾನವಿರಹಿತರಾಗಿ ಬನಿಸಿದ |
 ಮಾನವರು ದಾರಿದ್ರದರಂ | ಹೀನಸುಕೃತಿಗಳಾಗಿಯುದಂ ಘೋರತರನರಕ || ಆನರಕದಿಂ ಮರಳಿ
 ಪಾತಕ | ಯೋನಿ ಮರಳಿ ದುದ್ರವದು ತಾ | ನೇನಮಾಟಿಯು ಬೆನ್ನುಬಿಡದವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦೪ ||
 ಪಾಕಶಾಸನೈದಿ ವೃತ್ತನ | ಧಾಕಾಕಡಿಸಿ ದಧೀಚಿಯಸ್ಥಿಯ | ಲಾಕಿ ಹೊಯ್ಯಲು ದಾನತನವನು ನೀ
 ರೊಡಲ ಗೆಡೆಯೆ || ತೂಕಗುಂದಿ ಜಲಾಧಿದೇವತೆ | ಯಾಕಪರ್ಬಯ ಕರುಣದಲಿ ದ | ಭಾರ್ಯಕೃತಿಯ
 ಕೈಕೊಂಡುದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦೫ || ಆದಿಯಲಿ ಕಮಲಾಸನನು ಮಧು | ಸೋದನನು ಮಧ್ಯದ
 ಲಿ ಮೇಲಣ | ರಾದಿಯಲಿ ಗಿರಿಚೇತನಿಲೆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಮಯವಾಗಿ || ಕಾದುಕೊಂಡಿಹರೈದೆ ಲೋಕ
 ವ | ನೈದೆ ದರ್ಭಾಂಕುರದ ಮಹಿಮೆಯು | ಭೇದವನು ಬಣ್ಣಿಸುವವನು ಭೂಸಕೇಳೆಂದ || ಬೆರ
 ಳೆ ಮೊದಲಿ ಭೂಸುರರು ನಡು | ನೆರಳೆಡೆಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥವರು ತುಟಿ | ಪರಳೊಳಗೆ ಕೈಶ್ಯರುಗಳೀಕ್ರ
 ಮದಲಿ ಪರಿಶ್ರಮಿದು || ಧರಣಿಬೇಹುದು ದಕ್ಷಿಣಕರಾಂ | ಬುರದವಲಿ ದಿನಬನದ ಸಂಧ್ಯಾಂ | ತರ
 ದ ಸಮಯದಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೬ || ಪೇರಿದವ್ವಿದವನ ಸುಕಲ್ಪಿತ | ಧಾರೆಯುಡುಗದ
 ದಾನ ದರ್ಭಾಕಾರ ವಿರಹಿತವಾದ ಸಂಧ್ಯಾವಾದನಾದಿಯಲಿ || ಪಾರವೆಯ್ದದಶಾಚ ವಿನಯವಿ | ಹಾರವಿ
 ಲ್ಲದ ಪೂಜನೆಗಳುಪ | ಕಾರವಹುದೇ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೭ || ಹರನಕೊರಳಿಂ
 ಗಾಭರಣವಾ | ದುರಗೆ ಪವನಾಶನವೆನಿಸುವಂ | ತರಸ ನಿನ್ನಯ ಬಸುರ ಬಂದೇನಹರು ಪಾಂಡವ
 ರು || ಧರೆಯನಾಳುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ | ನರಪಶುಗಳಾದರು ಕಣಾ ನೀ | ನಿರಲವಲಗೀ ವಿಧಿಯೆ
 ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೮ || ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಪ್ರಸ | ಭಾವಳಯದಲಿ ರಾಜಪುರುಷರ |
 ಸೇವೆಯಲಿ ಗುರುಸದನದಲಿ ನದಿಯಲಿ ತಟಾಕದಲಿ || ಗೋವುಗಳ ನೆರವಿಯಲಿ ವರವ್ಯಂ | ದಾವ
 ನೆದೊಳಪಹತಿಯ ಮಾಡುವು | ದಾವಗುಣ ಗರುವಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೧೦೯ || ದೆ
 ಸೆಗಳೇ ವಾಸಸ್ಸು ರಾಜ್ಯ | ಪ್ರಸರಣವು ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ಜಡೆರಂ | ಜಿಸುವಧೂಳಿಧೂಸರದ ಗಂಗಾಧರನ

ವೋಲು || ಎಸೆಸುತುಲ್ಲದಿರೆ ಸಲಿಸ್ತೋ | ಭಿಸುವುದೇ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು | ವಸುಧೆಯೊಳು ಪುಣ್ಯಾಧಿ
 ಕರುಗಳಿಗಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೨ || ಗುರುಸುತನ ವೋಲಾಯು ನೀಲಾಂ | ಬರನವೋಲು ಬಲದವರಥನ
 ವೋ | ಲಿಸ್ಸು ನದೀಜನವೋಲು ಶಾರ್ಫವು ರಘುಪತಿಯವೋಲು || ಅರವಿನಾಶನ ನಹುಷನವೋ
 ಲೈ | ಸಿರಿಯು ಮಾರುತಿಯವೋಲು ಗತಿ ಸಂ | ವರಿಸುವುದು ತಿವನೊಲಿದವರುಗಳಿಗಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂ
 ದ || ೧೧೩ || ಕ್ಷಿತಿಯವೋಲು ಪಾವನತೆ ಕುರುಭೂ | ಪತಿಯವೋಲಭಿವಾಸನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯವೋಲು
 ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿಮಾರನವೋಲು ವಿಜ್ಞಾನ || ಕ್ಷಿತಿಯವೋಲು ಸ್ವರಣಸುಹೃತ್ಸಂ | ತತಿಯವೋಲು ಪರಿಣಾ
 ಮ ಕುಂತಿ | ಸುತರವೋಲು ಕ್ಷಾತ್ರೀಕವು ತ್ರೈಲೋಕದೊಳಗಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೪ || ಗಗನದಗಲದಲೊಲೆ
 ವದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಘೋಗುವೇಲಾಲವು ಸಮುದ್ರವ | ಹೋಗುವನದಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ರೂಪುಗಳ
 ಲೆಸೆವ || ಜಗಮುಗಯ ದ್ವೈವದ ಪದಾಂಬುಜ | ಯುಗಳದರ್ಚನೆವೊಂಬನೆಗಳಿವು | ಜಗದುದರ
 ಕನ ಮುಟ್ಟುವೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೧೧೫ || ಜಗದೊಳಗೆ ವಾರಾಹವಿಷ್ಣು | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ವಾಮನ
 ನು ವನಸಂ | ಕುಳದೊಳಗೆ ನರಸಿಂಹನಾಗಯೆ ಭಕ್ತನಿಕರವನು || ಸಲಹುತಿಹನೊಪ್ಪಿಯು ಜಗ
 ತ್ರಯ | ದೊಳಗೆ ಹೊರಗೆಂದೆನ್ನದೆಲ್ಲಿಯ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವನಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೬ ||
 ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಲಾಟ ಸೂರ್ಯನ | ಸೆತ್ತುವುದು ದುಷ್ಕರ್ಮಕೋಟಿಗ | ಳೆತ್ತು ಮುಟ್ಟುವವೈ ಮಹಾ
 ಪುರುಷರನು ಖಗಪತಿಯ || ತತ್ತಾದೇ ಏಷ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಭಕ್ತರುಗಳನುಭವಿಸುವುದು ತಾ | ಪ
 ಧ್ಯವೇ ಜೀವುಗೆ ನೀಡುಳೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧೭ || ಅರುಹಾರದ ಮುಂದೆ ಬಹದಿನ | ಬಿರಿಸು ನೀ
 ನೆಚ್ಚತ್ತು ನದೆ ಮೈ | ಮರಣುಟರು ನಿನ್ನಾತ್ಮಜರ ಪ್ರೇರಾನುಬಂಧದಲಿ || ಬರದಮದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
 ಡನೀನದ | ನುಯೆ ಪೋಲೂತಾಗಬಾಗಿನ | ಹೊಲಗೆ ದೈವಾಧೀನವಾಗಿದುಂದೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧೮ ||
 ತೆರಹುಗುಡೆದ ಘಂಟಿಯೊಳಗೇ | ಬರದದೈತ್ಯಕವಸುಕೋಟಿಯು | ನಿರಿದು ಭೂಭಾರವನಿಳುಹಿ ನಿ
 ಜರರ ಮಗುಡವನು || ಹಲದುಹಾಯಿಕಿ ಭಕ್ತರನು ನೆರೆ | ಮೆರೆಯಲೋಸುಗ ಜನಿಸಿದನಲಾ | ಹ
 ರಿಯರಿಯಲಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು ಮನುಜನಲ್ಲೆಂದ || ಆತನಾಪಾಂಡವರ ಹರಿಬವ | ನಾತು ಪಾ
 ಥನ ರಥಕೆ ಶಾನ್ | ಸೂತನಾವನು ಸಿವಗೆ ಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು ಭೂಪತಿಯೆ || ಭೂತಳವನೊಪ್ಪಿಸು
 ವುದಸುರಾ | ರಾತಿಯನು ಮರೆವೊಕ್ಕ ಬದುಕುವು | ಬೀತತುಕ್ಷಣವಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಕೆಡುವಿರಕಟಿಂ
 ದ || ೧೧೯ || ಜಲಧಿಯೊಳು ಮಗ್ಧಾಜ್ಞೆ ತೀರ್ಥ | ವಳಿಗಳೊಳು ಸುರನದಿ ಮುನೀಶ್ವರ | ರೊಳಗೆ ವೇ
 ದವ್ಯಾಸಾಪ್ರತಿಗಳೊಳು ಹನುಮಂತ || ಜಲರುಹಾಕ್ಷನೆ ದೈವದೊಳು ಕೇ | ಳುಳಿದಧರಣೀಪಾಲರೊಳಗೆ
 ಗ್ಗೆ ಳೆಯನ್ಯಧರ್ಮಜನು ಚಿತ್ತ್ರಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೨೦ || ಈಪರಿಯ ಬೋಧೆಯಲಿ ನೃಪನನು |
 ತಾಪವನು ಮೂಣಿಸುತ ಬುದ್ಧಿ | ದ್ಯಾಪನವ ದೃತವಾಪ್ಪ ಭೂಪನ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿಲಿಸಿ || ಕಾಪಧಂಗಳ
 ಬಿಡಿಸಿ ತತ್ವಕ | ಕಾರವಿಮಲಜ್ಞಾನದುದಯದ | ರೂಪತಾನೆಂಬಂತೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವ ಕಾಣಿಸಿ
 ದ || ೧೨೧ || ಧರಣಿ ಕನ ಸಂತೈಸಿಕರು ಮುನಿ | ವನನು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ತಿರುಗಿದ | ನುರುತರಪ್ರೇಮ
 ದಲಿ ದೃತವಾಪ್ಪ ಮನೀಶ್ವರನು || ಹುಯದಮುಳಾನಂದರಸನಲಿ | ಹೊರೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಲ
 ಕ್ಷ್ಮೀ | ಧರನ ನೆನೆದಮು ರಾಯಗದುಗಿನ ವೀರಸಾರಯಣ || ೧೨೨ ||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೪೪ ಕ್ಕು ಮಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

|| ಸೂಚನೆ || ಜೀಳುಕೊಂಡುಮ ರಜನಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೋಲಗ | ಕಾಲಿಯಲಿ ನೆರೆ
ಹಿದನು ಸಭ್ಯರನಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ||

|| ಪದ || ಕೇಳುವೆವು ಕರೆ ಸಂಜಯನನವ | ರೋಲಗದವೈಸಿರಿಯನೆಂದುನ್ಯ | ಪಾಲನಪ್ಪದದೂ
ತರೋಡನ್ನೈತಂದರೋಲಗಕೆ || ಮೇಳವಿಸಿದನು ಕುರುನೈಪತಿ ಜನ | ಜಾಲವನು ಲೇಸೆನುತ ಪಾಂಡುನ್ಯ |
ಪಾಲಕರ ಸಿಂಗೆಭುಕವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ನಸುನಕ್ಕ ||೧|| ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕುರುನೈಪ | ವೃಂದವನು
ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಯಮ | ನಂದನನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಕಳುಹಿದನುಚಿತವಚನದಲಿ || ಎಂದು ಬಳಿಕಿನ
ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ನಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಚಿತ್ತೈ || ಸೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ಕೈಮುಗಿ
ದು ||೨|| ಜೀಯ ಬಿನ್ನೈದವಿಂದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯನೈಶ್ಯರೈವನು ಸ್ವಾವಿರ | ಬಾಯ ಸರ್ಪನು ಹೊಗಳ
ಲೆಳವಲ್ಲಿನ್ನು ಪಾಡೇನು || ನಾಯಕರ ಕಡುದುಗಳನವರನ | ರಾಯತವನನಿಬರಿಗೆ ಕಮಲದ | ಳಾಯ
ತಾಕ್ಷನ ಕರುಣದಳತೆ ಪಿಚಿತ್ರತರನೆಂದ ||೩|| ಓಲಗದೊಳುಬೈದ್ದು ನುಡಿಯಲಿ ಹೂಳಿ ತಮತಮಗೆ
ನ್ನುಜರೆದರು | ಕಾಳಗಕೆ ಕೈಗಟ್ಟಿ ಮಿಂಡೆದೊಡ್ಡಿತವನಿಪರು || ಮೇಲೆ ಸಂಶ್ಲಿಸಿದನು ಧರ್ಮನೈ | ಪಾಲ
ನಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ಮುರಹರ | ನಾಲಯಕೆ ಪುಮಿತ್ತದೊಳರ್ಜನನೆನ್ನ ಕರಸಿನನು ||೪|| ದೇವನಿದ್ದನು ಸತ್ಯ
ಭಾವೂ | ದೇವಿಯರೆ ನಸುಮುಗಿಯರ್ಜನ | ದೇವನಂಕದಮೇಲೆ ಸಿಂಹದ ಪಂಕಜವನೀಡಿ || ನಾವು
ಬರಲೆಮಗುಚಿತದಲಿ ಸಂ | ಭಾವನೆಯ ಮಾವದನು ನಮಗಿ | ಸ್ನಾವುದನು ನೇಪಿಸಿದಿರೆನಲಿಂತೆಂದನ
ಸುರಾಂ ||೫|| ಎಮಗೆ ಸಲಿಯಿತ್ತಡಂದಲ್ಲಿಯ | ಮಮತೆ ಬೇರೊಬ್ಬರಲಿ ಪಕ್ಷ | ಭ್ರಮೆಯ ಮಾಡವು
ಹಿತವ ಬಯಸುವೆನೆರೆಡುಸಂತತಿಗೆ || ಕಮಲಮುಖಿಯಬಿವಿತದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಯೆಂದೊಡ್ಡದೊಡೆ ಸಂಜಯನೊಂದೆನಾನಂದ ||೬|| ಕಾವದೈ ಗೋವಿಂದ ಸ
ಲಹೈ | ದೇವಕೀಸುತ ಗಂಧರ್ವವರ | ಭಾವಜಿಪ್ಪಿತು ನೀನಲ್ಲೆ ದೇಸಿಗರ ದೈವವಲ್ಲೆ || ದೇ
ವ ಕೆಟ್ಟನು ಕೆಟ್ಟನೈ ಕರು | ಕಾವಲಂಬನದಿಂದ ತವಯೈ | ಬೇವನವನೆಂದೊಡುಂದಳು ಹಂಗಗನು
ತಾನೆಂದ ||೭|| ಭಂಟನಪೆ ಭಕಲಗೆ ನೆನೆವರು | ನಂಟರೆಮಗೊಲಿದಂತೆ ಹೊಗಳಿದ | ರೆಂಟುಮಡಿ
ಹಿಗ್ಗುವೆವು ಮೆಚ್ಚೆವು ತಕ್ಕಸಾಧಕರ || ಉಂಟು ಪಾಂಡವರೈವರಲಿ ಬಲು | ನಂಟುತನ ಮರೆಯೇತಕ್ಕ
ವರ | ಕಂಟಕರು ನಮಗಾದಕಂಟಕರೆಂದು ಹಲ ಸುಡಿದ ||೮|| ನೆನೆವದೆಂದನು ಪಾರ್ಥಸಾಕಾ | ನನದೊ
ಳಗೆ ಗಂಧರ್ವರಲಿ ಬಂ | ಧನವನೀಗೋಗ್ರಹಣದಿ ಮಾಡಿದಸಲಾಯನವ || ವನಬವದನೆಯ ಬಯ
ಸಿದೊಡೆ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ಬದವಡೆದುದನು ಕೌರವ | ಜನಕ ಮರಬಿರಲಾಗದಂದರಸಂಗೆ ಹೇಳೆಂದ ||೯|| ಧೀರ
ಭೀಮನ ಗಡೆಯಹೊಯ್ಲಿನ | ಭಾರಣೆಯ ನಮ್ಮತುಳಚಾಪದ | ಸಾರಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ಮೆಳೆಗಾಲದ
ಮಹಾದ್ಭುತವ || ವೀರನಕುಲನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಶರ | ಸಾರವನು ಸಹದೇವಮತ್ಸ್ಯರು | ದಾರತೆಯ ನಿ
ಮ್ಮರನ ನೆನದಿಹುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಹಿಂದೆ ಜಾಬಿನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಾ | ವೆಂದಮಾತುಗಳುಂ
ಟು ತಾವದ | ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿ ಕರ್ಣಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾದಿಗಳು || ಯೆಂದು ನೆನೆವುದು ದೇಶಕಾ

ಲವ | ಹಿಂದುಗಳಯವು ಬೇಗ ಮಾಡುವು | ದೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಹೇಳಿದನರ್ಜುನನು ನಿಮಗೆ || ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮವೇ ನಿ | ನೋಡೆಯಗವನೊಡಹುಟ್ಟಿದನ ಮೈ | ಜಡಿದುದೇ ಪಾಳಿಸದರನಿಬರಿಗಹುದು ರಕ್ತಜಲ || ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದನೂವೆ=ರಲಿ ಮೈ | ಗಡಿದರೆ ಬೆಸಗೊಂಬುದಂಜದೆ | ಯೊಡಯರಿಗೆ ಹಣೆಗೊಂಡೆ ಹೇಳಂದಟ್ಟಿದನು ಭೀಮ ||೧೨|| ಸಾಕು ಸಂಜಯ ಗಳೆಹದಿರು ಘಡ | ನೂಕಿವನನಾರಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿದ | ರಾಕುತಾರರ ಬಯಲಗ್ರಹಗರ್ಜನೆಯ ಗರ ಹೊಡೆದು || ತೇಕಿ ತಳಕೆಳತಾದನೀಯವಿ | ವೇಕಿಸಾಗರನೆಲೆನೃಪತಿ ಜಗ | ದೇಕಪೀರನು ಕರ್ಣತಾನಿರೆ ಸಂಧಿಯೇ ಕೆಂದ ||೧೩|| ಮಂದಿಯಲಿ ಮೈಮರೆದು ಬಾಹಿರ | ನೆಂದವಾತನು ರಾಜಸಭೆಯಲಿ | ತಂದು ಹರಹುವನಿವನು ತಿಷ್ಠನೆ ಜಗದಭಂಡನಲಾ || ಇಂದುವೌಳಿಯನೊಂದು ಬಾಂಗೆ | ಹಿಂದುಮುಂದನು ಮಾಡುವೆನು ತಾ | ಮಂದಿಕುಂತೀ ಮಕ್ಕಳಿದಿರೇ ತನಗೆ ಹೇಳಂದ ||೧೪|| ಭಂಡನೇ ಸಂಜಯನು ಲೋಕದ | ಭಂಡನಿನೆಲೆಕರ್ಣನಿನಗಾ | ಪಾಂಡವರಪರಿಯಂತನೇ ನಿನಗವರ ಸೇನೆಯಲಿ || ಗಂಡನೊಬ್ಬನು ಸಾಕು ಕೆದರುವೆ | ಖಂಡಗರ್ವದ ಮಾತನಿನ್ನನು | ದಿಂಡುದುವನು ಮುನಿದೊಡರ್ಜನನೆಂದಸಾಘೀಶ್ವ ||೧೫|| ಖುಲ್ಲನಿವನೈಕರ್ಣನಿವನೇ | ಬಲ್ಲಿದನು ನಾನೆಂದು ದಿಟವಿವ | ನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಮಾಡದಿರು ಮರುಳೇ ಮಹಿಮೆಯಲಿ || ಇಲನೋಡರ್ಜನಗೆ ಸಡಿ ನರ | ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜರರಲ್ಲಿ ಪನ್ನಗ | ರಲ್ಲಿ ಕೈವಾಂಗಳೆ ಸಾವೆಂದೊರೆದನಾಘೀಶ್ವ ||೧೬|| ಮುರಿಯುರು ಗಾಂಗೆಯನೆಂದುದಾಸರಮಮಂತ್ರವು ಪಾರ್ಥನನು ಸಂ | ಗರದೊಳಾನುವರಿಲ್ಲ ಕೇಳಮರಾಸುರಾಳಿಯಲಿ || ದುರುಳರಾಜುವಹೊಣ್ಣುನುಡಿಗಳ | ಗರುವರಭಿಮತವಲ್ಲ ಸಂಧಿಗೆ | ಕೊರಳು ಕೊಳಿಸುವುದುಚಿತವೆಂದನು ದ್ರೋಣನರಸಂಗೆ ||೧೭|| ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವಿರಾವು ನುಡಿದೊಡೆ | ಕರಗ ಕುಂತೀ ಮಕ್ಕಳೆಂದೊಡೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬಿಂ ಡಿಂಬವೆಮ್ಮಲಿ ಜೀವವವದಿರಲಿ || ಭರತಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಸುರರು ಕೆಲಬರು ನರರ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಸಮರಬೊಳೆಮ್ಮ ನೋಡಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೮|| ಜೇಷ್ಠ ಮಗನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ರೂಢಿಸಿದಕಟ್ಟಾಳು ಕೆಲಕೆಲ | ರಾಡುವರು ಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಮುಯೆಂದು || ಕೂದಿಕೊಂಡಿರುವನವರಸಾತನು | ಕೇಡನವಗೆ ಮೊದ್ದಲೀಯನು | ನಾಡನೊಪ್ಪಿಸು ಮಗನೆಯೆಂದನು ನಗುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೯|| ಮರುಳುಗಳಲಾ ಬೊವ್ವನವರೇ | ಮುರವರನು ಮುಯೆಂದು ಮುನ್ನವ | ನುಡಿಹೆನು ನೀವಂಜಬರಿ ನಿಮಗಾಗದವಸಾನ || ಗುರುನದೀಸು ತಮುಖ್ಯರಿರಲೀ | ಕುರುಕುಲಕೆ ಕೇಡಹುದೆ ಕೊಲುನೊಡೆ | ಸುರಸತಿಯ ಸುತನಳವೆಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೨೦|| ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಿದೊಡೊರಲಿ ಭೂಮಿ | ನಾರಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದೊಡೆದೈ | ತ್ಯಾರಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನವನಿಗೆ ಮನುಜವೇಷದಲಿ || ಭೂದನುಜರನೊರಿಸಿದನು ಕೈ | ವಾರ ಬಳಿಕರ್ಜನನ ಕೈಯಲಿ | ಕೌರವನ ಕೊಲಿಸುವನು ಸಾವಿನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದ ||೨೧|| ಕಾವನಾತನೆ ಕೊಲುವನಾತನೆ | ಸಾವೆನಾತನ ಕೈಯಬಾಯಲಿ | ನೀವು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು || ಸಾವನಾನಂಜಿದೊಡೆ ಬದುಕುವ | ನೀವು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಾವನೈ ಕರೂದಲಿ ಗದಗಿನವೀರಸಾರಯಣ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕೈ ವದ ೩೩೬ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

|| ನೂಚನೆ || ಸಮರದನುಸಂಧಾನದಲಿ ಸಂ | ಭ್ರವಿಸಿ ಕೌರಿ ಸಮೀರಿಸುತ್ತನಲಿ | ಸಮತೆಯನು ಸೇ
ರಿಸಿದನಂದು ಸಮಗ್ರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧುಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಧರ್ಮಜನಹಿತ ಮಂತ್ರಿಯ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಬಂದನಸುರಾರಾತಿಯಿದ್ದಡೆಗೆ || ಮೇಲಣನುವಿನ್ನೇನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಕರುಣಿಸು ಕೌರವಕ್ಷಿತಿ |
ಪಾಲಕರಲೆಮಗೆನು ಘಟಿಸುವುದೆಂದು ನೃಪ ನುಡಿದ ||೧|| ಕ್ಷಮೆಗೆ ಸೇರುವರಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು | ಕುಮ
ತಿಗಳು ಮುಂದರಿಯದವರ | ಕ್ರಮವ ನೆಗಳಿದೊಡಳಿವುದನ್ವಯದಮಳಕೀರ್ತಿಗಳು || ನಮಗೆ ಹದನೇ
ನಿನ್ನು ಸಂಧಿಯೊ | ಸಮರವೋ ಚಿತ್ತೈಸ ಬೇಹುದು | ಕಮಲಲೋಚನಯೆಂದು ಬೆನ್ನೈಸಿದನು
ಯಮಸೂನು ||೨|| ಯೇನುನಿನ್ನಭಿಮತವು ವರಸಂ | ಧಾನವೋ ಸಂಗ್ರಾಮವೋ ನಯ | ವೇನು ಮನ
ದೋವರಿಯೊಳಿರಿಸದೆ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವೆ || ನೀನೊಲಿದಹದಸಾವುದದನೊಲಿ | ದಾವ್ಯಘಟಿಸುವೆನೆಂದು
ಕುಂತೀ | ಸೂನುವನು ಬೆಸಗೊಂಡನಸುರವಿರೋಧಿ ನಸುನಗುತ್ತ ||೩|| ಅಳಿವವೊಡಲಿದು ಅವನಿಸಾಗರ
ವುಳಿಯಲುಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿಸೋದರ | ರೋಳಗೊಳಗೆಹೊಯ್ದಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ಯೆಂಬದುರಿಯಶುದಾ ||
ಹಳವುಹೊರುವುದು ದೇವ ಸುಡಲಾ | ನೆಲನನಾಕೌರವನ ಕೈಯಲಿ | ಕೆಲವುನಗಲಯ ಕೊಡಿಸಿ ನಮ್ಮ
ನು ಸಂತವಿಡಿಯೆಂದ ||೪|| ವರಕುಶಸ್ಥಳವನು ವೃಕಸ್ಥಳ | ಪುರವನಾವಂತಿಯನು ಕೌರವ | ಧರಣಿಪಾ
ಲನಲೇಸಿಕೊಡುವುದು ವಾರಣಾವತವೆ || ಶರಧಿಮೇಲೆಯೊಳ್ಳಿದನೆಯಪುರ | ವರನ ನೊಲಿದುದ ಕೊ
ಡಲಿ ಮನಮು | ತ್ನರವ ಮರೆದೊಲೈಸುವೆವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಭುಗಳ ||೫|| ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈದು
ಸಂಧಿಯು | ನಾವಪರಿಯಲಿ ಘಟಿಸಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾವಳಿಯೊಳಿಮ್ಮಿರುವ ಸಂಭವಿಸುವವೊಲೆಸಗುವೆ
ದು || ಲಾವಕರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಕೆಡುವುದು | ಕೋಪಿದರ ಮನವವರಮೇಲೆವು | ಗಾವಮನಮುನಿಸಿಲ್ಲ
ಸಂಧಿಯು ಘಟಿಸಿ ಸಾಕೆಂದ ||೬|| ಎನೆ ಮುರಾಂತಕನಳುಕಿ ಯಮನಂ | ದನನ ನುಡಿ ಸಂಧಾನದಲಿ
ಸಂ | ಜನಿಸಿತಾದೊಡೆ ಕಾಣೆನವನಿಯಹೊರೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ಮನದೊಳನುಸಂಧಾನವಂತಕ | ತನುಜನ
ಲಿ ತೊಳಸಾಯ್ತು ತೋಟಿಯು | ನೆನಹು ತಾನೇನನುತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದನಸುರಾರಿ ||೭|| ಎಲೆಕೃತಾಂತ
ಜ ಮೈರಿಭೂಮಿಪ ಕುಲಕೃತಾಂತ ಸರಾಗನದೆ ನಿ | ಮಳಿನಧರ್ಮದಲಾಸುಯೋಧನನಧಿಕಕ್ಲ್ಮ
ಷನು || ನೆಲವ ಕೊಡಲರಿಯನು ವೃಥಾಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆನಿದರಲಿ | ಫಲವನನುತಸುರಾರಿ
ನುಡಿದನು ಧರ್ಮತನಯಂಗಿ ||೮|| ಆರಸನಭಿಮತವಿಂದು ಸಂಧಿಗೆ | ಮರಳಿತೆಲೆ ಪವಮಾನಸುತ ನಿ |
ಸ್ತುರಿತವಾವುದು ಮನವ ವಂಚಿಸಬೇಡ ಹೇಳಿನಲು || ಧರಣಿಪತಿ ತಪ್ಪುವನೆ ಕರ್ಕಸ | ಭರದ ಕದನದ
ಲೇನುಫಲ ಸೋ | ದರರ ವಧೆಗೊಡಬಡುವನಲ್ಲಸುರಾರಿ ಕೇಳೆಂದ ||೯|| ಹಗೆಯ ನಮ್ಮವರೊಳಗೆ
ಯೆದೆಗ | ಚ್ಚುಗಳ ಖುಲ್ಲಕುಠಾರರಸನಂ | ಬುಗೆಯ ಬೆಳಸಿದರಮ ಪುರಾಕೃತಕರ್ಮದವಶೇಷ || ಬಗೆ
ಯದವಮಾನವನು ಕೌರವ | ರಗಡುಮಾಡಿದರಲಿಬಿತ್ತದ | ದುಗುಡವಿಂದಮಗ್ನು ಸಂಧಿಯು ರಚಿಸಿ
ಸಾಕೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆಮಹಾದೇವಾಯ್ತುಹಾಲಾ | ಹಲಸುಧಾರಸವೃಕ್ಷಿದುಲಯ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ತೀತಳವಾ
ಯ್ತು ಸಿಡಿಲಾಟೋಪ ನಯವಾಯ್ತು || ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಪವಮಾನನೆಂದನ | ನಳುಕಿದನು ಮರು

ಮಾಯೆ ಕುಂತೀ | ಲಲನೆ ಹೆತ್ತಳು ಸುತರನೆಂದನು ಶೌ ನಸುನಗುತ ||೧೧|| ಈತನಭಿಮತವಿದು ಜ
ಗಟ್ಟು | ಬ್ಯಾತಸಾಯಸಿ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳ್ವೆ | ಮಾತನಾಳಾಪವನು ಕೇಳುವೆ ಶ್ರುತಿರಸಾಯನವ || ಭೀತಿಬೇಡಿ
ನ್ನೆನಲು ಬೇರೆ | ಮಗೇತರಭಿಮತನೇನ ಬೆಸಸಿದೊ | ಡಾತುಕೊಂಬೆನು ತಿರದಲೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ವಿನ
ಯದಲಿ ||೧೨|| ನಕುಲನೀ ಹೇಳನುಮತವನಿ | ನ್ನೈಕುತಿ ಸಮರವೊ ಸಾಮವೋ ಮೇ | ಣ್ಣಕರಮಂ
ತ್ರವನರುಹು ನೀನಿನ್ನುಂಜಬೇಡೆನಲು || ಉಕುತಿ ನಮಗಿನ್ನೇನುಭಯರಾ | ಜಕವ ಸಂತ್ಯೆಸುವುದು ಬೇ
ರೆ | ನ್ನೈಕುತಿಯೆಲ್ಲಿದೊಂದನಾಮಾದ್ರ್ಯಯನೊಲಬಿಸಲಿ ||೧೩|| ಆವುಪಭಿಮತವೇನುಹದಸಹ |
ದೇವ ನೀ ಹೇಳೆನಲು ಬಿನ್ನಹ | ದೇವ ಸೇರದು ಸಂಘಸಂಗರವೆಮಗೆ ಸೇರುವುದು || ಅವವಿಧದಲಿ ಸಮ
ರವನೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವುದನೆ ನಗುತ ವರರಾ | ಜೀವನಾಭನು ಕಳುಹಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯೆಡೆಗೆ ಚರ
ರ ||೧೪|| ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ವರವಸು | ದೇವಸುತನಿಟ್ಟಿದನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವುದುರಾಯರಲಿ
ಸಂಧಾನಸೌರಂಭ || ನೀವು ಬಿಬಯಂಗೈದು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾವಹದನಾಪವನನಾರಾ | ಜೀವನಾಭಾದಿ
ಗಳಿಗರುಹುವುದೊಂದರಾಚರರು ||೧೫|| ಏನುಹದನೇನಿಲವೊ ವರಸಂ | ಧಾನಪೇ ಕೌರವರೊಳ್ಳಿದುಸು |
ಮ್ನಾನನೇ ಸತಿಗಳಿಗೆ ಪಾಪಿಗಳಿರರೇ ಸತಿಯ || ದಾನವಾಂತಕನೆಸಗುವನ ತ | ಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನೆನು
ತ ನಸುವುಸು | ಇದ್ದನೊಂಬುಜವವನೆ ಬಂದಳು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗಕೆ || ಭ್ರೂಲತೆಯ ಸುರಚಾಪವುದು
ಕೇ | ಶಾಳಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಲಪಾಂಗದ | ಸಾಲುಕುಡಿಮಿಂಚುಗಳ ನೂಪುರರವದಮೊಳಗುಗಳ || ಅಲ
ತಾಂಗಿಯ ಗಮನವೇ ಮುಳೆ | ಗಾಲದಂತಿರೆ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಕು | ಲಾಳಿ ನಿಲುವುದೆ ಪವನಜನ ಸಂಪ್ರ
ತಿಯಸೇರುವೆಗೆ ||೧೬|| ಕವಿದಚಿತ್ರಾವತಿಯ ಮಟ್ಟಿಯ | ವಿವಿಧನಿಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ವರ | ಯುವತಿ
ಬಂದಳು ಸುಖಿಯರೊಡ್ಡಾರದಲಿ ನೃಪಸಭೆಗೆ || ನಮುಳುಹಕಡೊಳಗೆ ಮಿಂಚಿನ | ಗವಿಸಹಿತ ಮುಂ
ಮೇಳುಬಂದು | ದೃಢಿಸಿತನೆ ದಂಡೆಯನಿಳಿದಳು ಹೊಕ್ಕೊಳೊಲಗವ ||೧೭|| ಎಲೆಸಮೀರಕುಮಾರ
ಸಂಪ್ರತಿ | ಗೆಳೆಸಿದ್ಯ ಕಲಿಮೂಲವ ಕುಲದಲಿ | ಕಲಸಿದ್ಯ ಕೈನಾರವಾದುದೆ ಕೌರವೊಂದ್ರನಲಿ || ಕಲಿಸಿ
ದೈಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನೀರಿಯ | ಬಳಸಿದ್ಯ ಬಹುಸಿಫವಸರಕಡೊ | ಳಿಸಿದ್ಯ ಶತ್ರುಲವನೆಂದನಿಲಬನ ನೋಡಿ
ದಳು ||೧೮|| ಬೇರಲೆಲ್ಲವನೇ ಮುರೀಪತಿ | ಸಾಡೊಳ್ಳಿದೂರುಗಳನದಲಿ | ಮಾಡುವಾತನು ಕೃಷ್ಣ
ನೆ ಸಂಧಾನವನು ನಿಮಗೆ || ಕೇಡುಗನ ಕೌರವನೃಪಾಲನ | ಕೊಡಬದುಕುವ ಭೀಮಸೇನನೆ | ರೂಢಿಸಿ
ತಲಾ ನಿಮ್ಮ ಸಿಂ ಸೋದರರ ಸೇರುವೆಗೆ ||೨೦|| ಯತಿಗಳಾಬು ನಿವೃತ್ತೋಷ | ಚ್ಚುತರಲೇ ಬಳಿಕೇ
ನು ಧರ್ಮ | ಜ್ಞತೆಯ ನೆಲೆಗಳನಲಿದಮನವೆರಗುವುವೆ ಕೌರವಕೆ || ಕ್ಷಿತಿಯಪಾಲಿಸುವುದು ವಿರೋಧಿ |
ವೈತಿಕರವ ಬಿಡಿಸುವುದು ಕುಂತೀ | ಸುತರು ಕೌರವನೃಪರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು||೨೧||
ಸೋಲಗಲವೇ ಕೌರವರ ಸಂ | ಪಾಳಿಯೊಳು ಸೋದರರು ನೀವ್ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾವೇ ಹೊರಗು
ನಿಮ್ಮೊಳು ಸಲುಗೆಯೇಕೆಮಗೆ || ಮೇಳವೇ ಸಿಂ ಘಟಿಸಿತದು ಜನ | ಬಾಲಹೆಂಡಿರವೂರ್ವವೇ ಕ್ಷಿತಿ |
ಪಾಲಕರು ನೀವಾಗಲೆಮಗದು ಪರಮಪರಿಣಾಮ ||೨೨|| ಭೀಮಬಲವಾರಾತಿಸೇನಾ | ಭೀಮ ಕುರುಕು
ಲಕುಸುಮಮಾರ್ಗಣ | ಭೀಮಮರೆದೈಮಾನಿನಿಯ ಮಾನಾಪಹಾನಿಗಳ || ರಾಮನಬಲಿಗೆ ಕುದಿದಘ
ನಸಂ | ಗ್ರಾಮವನು ನೀಕೇಳಿದರಿಯಾ | ಪ್ಪೇಮದಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ನಂದಳು ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ ||೨೩|| ಧರೆಗೆ

ಕಟ್ಟಭಿಮಾನ ಹೆಂಡಿರ । ಹರಿಬವಾಹರಿಬದಲಿ ಕೆಡಹುವು । ದರಿಯನವಗಡಿಸಿದರೆ ಸಾವುದು ಪಂಥವುಳ್ಳ
ರಿಗೆ ॥ ಸುರನರೋರಗರೋಳಗೆ ನಿಮ್ಮೈ । ವರಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲಬಲೆಯೊಬ್ಬಳ । ಹರಿಬದಲಿ ಹಂಗಾ
ದಿರೆಂಬಪದಸೆಯನಾನುವಿರಿ ॥೨೪॥ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿದಳೆದು ಸಭೆಯಲಿ । ತಂದು ಸೀರೆಯ ಸುಲಿ
ದೊಡವದಿರ । ಮುಂದೆ ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ರಲ್ಲದೆ ಪತಿಗಳುಸುರದರೆ ॥ ಅಂದು ನೀ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದೆ
ನಿಂದುಮರದೈ ಸಂಧಿಗೋಸುಗ । ಮುಂದುವರಿದೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದಳು ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿ ॥೨೫॥ ತನ
ಯರೈವರೆ ವೀರಸಹದೇ । ವನುಘಟೋತ್ಕಚನೀ ಸುಭದ್ರಾ । ತನೆಯನೆಮ್ಮೆಯತಂದೆ ಮೂರಕ್ಷೋಹಿ
ಣೀಸೇನೆ ॥ ಇನಿಬರುಂ ಕಾದುವರು ದುಶ್ಯಾ । ಸನನ ರಕುತವ ಸುರಿದು ಕುರುಕುಲ । ವನವ ಸುಡುವ
ರು ನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇಕೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೨೬॥ ವರಸತಿಯ ಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಗಾಳಿಯೊ । ಳುರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ
ರೋಷಮಯದು । ಬ್ಬರದೊಳೊಡೋತ್ತಿದನು ಹಿಡಿದನು ಖತಿಯನಹಿತರಿಗೆ ॥ ತರುಣಿ ಸ್ವರಿಸುಸ್ವರಿಸಿ
ನ್ನೀಸುರಿವಕಂಬನಿಗಳಿಗೆ ಶತಸಾ । ವಿರಮಡಿಯ ಕಂಬನಿಯ ಸುರಿಸುವೆ ಹಗೆಯಹೆಂಡಿರಲಿ ॥೨೭॥ ಉರಿ
ಹೊಗುವ ಮಿಾಸೆಗಳ ಬೆರಳಲಿ । ಮುರುಹಿ ವಾಮದಕರದಿ ತರುಣಿಯ । ಕುರುಳ ಸಂತ್ಸೈಸಿದನು ಕಿಡಿ
ಕಿಡಿವೊಗಿ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ನರಕಮರ್ಧನ ಕೇಳು ಕೌರವ । ನರಿಗಳಿದಿರೇ ಕೀಳುವೆನು ಕುಲ । ಗಿರಿಗಳನು
ತೊಡವೆನು ಕೃತಾಂತನ ಭಾಳದಕ್ಕರವ ॥೨೮॥ ಯಮಸುತನ ಹರುವೆಂತುಚಿಂ । ತಾಕ್ರಮಕೆ ಮೊಗದಿ
ರುಹಿದನು ಬಳಿಕೀ । ಕಮಲವದನೆಯ ಹರಿಬವೆನ್ನದು ಪತಿಗಳಿನಿಬರಲಿ ॥ ಎಮಗೆ ಸಂಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲಮನ
ಘನ । ಸಮರವೇ ಸರ್ವತ್ರಕೋಪ । ಶ್ರಮಕೆ ರಿಪುರುಧಿರಾಂಬುಹನನವೆ ವಿಪುಳಫಲವೆಂದ ॥೨೯॥ ಕೆ
ಡಹಿ ರಿಪುವನು ಕರುಳದಂಡೆಯ । ಮುಡಿಸುವೆನು ಮಾನಿನಿಗೆ ರಕುತವ । ಕುಡಿಯಲೆರವೆನು ಶಾಕಿನಿಯ
ರಿಗೆತ್ತತ್ಸಹೋದರರಾ ॥ ನಡದು ಸ್ತುಧಿಯ ಮಾಡಿ ಮುರರಿಪು । ಕೊಡಿಸು ಸಾಕೈ ದೂರನಿವರಿಗೆ । ತಡ
ಯದಾನೆರಡೂರ ಕೊಂಬೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ...೨೦೦೦ ... ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕೈ ವದ ೪೦೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

॥ಸೂಚನೆ॥ ದುರಿತವಿಖನಕ್ಕಾಶಾನು ಯದುಕುಲ । ವರಕುಶೇಶಯಭಾನು ನಿಜವದ । ಶರಣಜನಸುರ
ಧೇನು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾವುರವ ॥

ಪದ॥ ದೇವ ಸಂಧಿಯನೊಲಿದು ಮಾಡುವು । ದಾವು ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಯಾಸಹ । ದೇವ ನೀ
ಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾವುನ್ಯುತ್ತ ಮೌಂಜಸರು ॥ ಭಾರವೆಮ್ಮದು ಬಳಿಕಲರ್ಜನ । ದೇವಧರ್ಮಜನಕುಲ
ರೆಂಬುದ । ನಾವು ಮಿಸುಕುವರೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೀಮ ॥೧॥ ಕೆಲರು ಸಂಪ್ರತಿಗೊಲಿವರಿತ್ತಲು ।
ಕೆಲರು ವಿಗ್ರಹಕೆಳಸುವವರಿದ । ರೋಳಗೆ ನಿರ್ಮಳವಲ್ಲದಿರೆ ನೃಪಕಾರ್ಯವೆಂತಹುದು ॥ ತಿಳಿಯ ಹೇಳವನೀ
ತ ಪರಮಂ । ಡಲಕೆ ಪಯಣವ ಮಾಡುವೆವು ನಾ । ವಳುಕಿದವರೆಲ್ಲನಲು ಕೃಷ್ಣಂಗರಸನಂತೆಂದ॥೨॥

ವಿದಿತವೈದೂರಗಳ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ । ಹದುಳವಿಡುವುದು ಮುರಿದರಾದೊಡೆ । ಕದನವನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವು
 ದುಚಿತಾನುಚಿತವನುವರಿದು ॥ ಹದನ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಸಾಕೆ । ನ್ನಿದು ನಿಧಾನವು ಬಗೆಯಲೆಮ್ಮ । ಭ್ಯು
 ದಯ ನಿಮ್ಮಾಧೀನವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೩॥ ಪರ್ಯಾಣವನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ದನುಜಾ । ರಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡವನಿಪತಿ ಪಾಳಯದೊಳಗೆ ಸಾರಿಸಿದನು ದಮಂಡಲೀಕರಗೆ ॥ ನಯದೊಳಾಮರುದಿವಸ ಮಂ
 ಗಳ । ಮಯಮುಹೂರ್ತದ ಜೋಯಿಸರ ಜೋ । ಕೆಯಲಿ ನಿರ್ಗಮನಿರುತನಾದನು ಕೃಷ್ಣ ನೊಲವಿನಲಿ
 ॥೪॥ ಮೊರೆಯೆ ದುಂದುಭಿಶಂಖಕಹಳಾ । ವರವೈದಂಗಾದಿಗಳು ಭೂಸುರ । ಸುರಭಿಗಳ ಬಲವಂದು
 ದಧಿದುರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯಾ ॥ ಧರಿಸಿ ಧರಣೀದೇವರನು ಸ । ತ್ಕರಿಸಿ ಕರತಳದಿಂದ ಸಾಸಿಕ । ದೆರಲ
 ಚಂದ್ರೋದಯವನೀಕ್ಷಿಸಿ ದೇವ ಹೊರವಂಟ ॥೫॥ ಘನಬಳಾಹಕಸೈನ್ಯಸುಗ್ರೀ । ವನನು ನಿರ್ಮಳ
 ಮೇಘಪುಷ್ಪನ । ನನುವಿನಲಿ ಹೂಡಿದನುದಾರುಕ ಹೇಮಮಯರಥವ ॥ ಧನುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವು ಸುದ
 ಶ್ವನ । ಕನಕಕವಚಕೃಪಾಣವನು ಸ್ಯಂ । ದನದೊಳಿಳುಹೆಂದಸುರರಿಪು ಸಾತ್ಯಕಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥೬॥
 ಇವುಗವದಿರು ನಟ್ಟನೇ ಮುನಿ । ವವರುಸಾವಿವರವರು ಮತ್ತಂ ತವರಿಗವನಿಯನೀಸಿಕೊಡುವುದು ನ
 ಮ್ಭರವಸಿಕೆ ॥ ಅವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಕಾದುವುದು ಕೌ । ರವರು ಖುಲ್ಲರು ರಥನೊಳಗೆ ಕೈ । ದುವನು
 ತುಂಬೆಂದುಸುರರಿಪು ಸಾತ್ಯಕಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥೭॥ ತಳಿತಸನ್ನಾಹದಲಿ ಸಾರಘ । ಸುಳಿಸಿದನು ಹೊಂದೇ
 ರನಭ್ರಕೆ । ತಳಿತವಮಳಚ್ಚತ್ರಚಾಮರಸಿತಪತಾಕೆಗಳು ॥ ಅಳುಕೆನಲನಕ್ಷೋಣಿಬಲವಿ । ಟ್ವಳಿಸಿ ನಡೆ
 ದುದು ರಥಕೆ ದಾನವ । ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಬಿಜಯಂಗೈದ ನೊಲವಿನಲಿ ॥೮॥ ಕಳುಹುತ್ತೈತಂದಖಳ
 ಪಾಂಡವ । ಬಲಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಜ । ಫಲುಗುಣನ ನಿಲಿಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ನಕುಲನ
 ನು ॥ ಕಳುಹಿದನು ನೀ ಮರಳಿನಲು ಬೆಂಬಳಿಯಲನಿಲಜನ್ಮದಿಹಗೆಯಲಿ । ಕಲಹಪನು ಮಸೆಯೆಂ
 ದು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ಮರಳಿದನು ॥೯॥ ದೇವಿಯರು ನೀನ್ಮರಳಿಯೆನರಾ । ಜೀವನಾಭನಹೊರಗೆ
 ದ್ರೌಪದದೇವಿ ಬಂದಳು ನೊಸಲಚಾಚಿದಳಂಫ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾ ವರಕೆ ಜಂಗಮಕೆ ನೀನೇ । ಜೀವ
 ಜೀವೈಕನವದಿರಂತ । ಭಾವವನು ನೆರೆಬಲಿಯಲಾಗದು ಸಂಧಿಕಾರ್ಯದಲಿ ॥೧೦॥ ಖಳರು ಯೆಮ್ಮ
 ನ್ನತಿಯ ಕೀಲನು । ಕಳಚಿ ಕಳೆವರು ಮರಳೆಮಾಡುವ । ರಳುಕಿದರು ತನ್ನವರು ಪತಿಗಳೆ ಪರಮವೈರಿ
 ಗಳು ॥ ಹಳವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ನೀನೆ । ನ್ನಳಿವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಹಿರಿದಾ । ಗಳಲಿದನು ಸಲಹೆಂದು ಕಂಬನಿ
 ದುಂಬಿದಳು ತರಳೆ ॥೧೧॥ ಏಳುತಾಯೆ ಸರೋಜಮುಖಿ ವಿಸಿ । ನಾಲಯದೊಳತಿನವದೆ ನಿನ್ನವ । ರಾ
 ಳಿಗೊಂಡಂದವನು ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ಹರಿಬದಲಿ ॥ ಕಾಳಗವನೇ ಬಲಿದು ತಹೆ ನಿವ । ರೇಳಿಲವ ಮಾಡಿದೊಡೆ
 ರಿಪುಗಳ । ಸೀಳಿ ಕರುಳನು ಮುಡಿಸದಿಹೆನೇ ನಿನ್ನ ಕಬರಿಯಲಿ ॥೧೨॥ ದೇವಕಿಯ ಮೇಲಾಣೆ ವರವ
 ಸು । ದೇವನಂಫ್ರಿಗಳಾಣೆ ಮನುಮತ । ದೇವನಾಣೆ ನಿಧಾನವನು ಕೇಳಬಲೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ನಾವುಸಂಧಿ
 ಯನೆವದಲವದಿರ । ಭಾವವನು ಕಲಿಮಾಡಿ ಕೋಪವ । ತೀವಿ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದುಬಹೆವಿದನಂಬು
 ನೀನೆಂದ ॥೧೩॥ ಮರಳಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ಮುರರಿಪು । ಬರುತಲಾಬಟ್ಟಿಯಲಿ ಕಂಡನು । ವರಭರದ್ವಾ
 ಜ್ಯಾಖ್ಯ ಗೌತಮ ಕಣ್ವ ಮುನಿವರರ ॥ ಉರಗಮಾಲಿಮತಂಗಗರ್ಭಾಂ । ಗಿರಸನಾರದ ಶುಕಪರಾಶ
 ರ । ಪರಶುರಾಮಶ್ವೇತಕೇತುಪ್ರಮುಖ ಮುನಿವರರ ॥೧೪॥ ಮುನಿವರನುಪಚರಿಸಿದನು ಹ । ಸ್ತಿನಪು

ರಿಗೆ ಸಂಗಾತಬಹವೆಂ । ದೆನಲು ಬರಹೇಳಿದನು ಸಕಲಮಹಾತಪೋಧನರ ॥ ಘನಕುಶಸ್ಥಳಪುರದಲೆಡೆ
 ಗೈ । ದನು ಸುಯೋಧನನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿವ । ವಿನುತದೂತರು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಮುರಹರನ ಬರವ ॥೧೫॥
 ಕೇಳಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಗ ಕೃ । ಪಾಳುವಿನ ಗಮನವನು ಚಿತ್ತವ । ಹೂಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರುಷದಲಿ
 ಯುಬ್ಬಿದ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಹೇಳಿದನು ವಿದುರಂಗೆ ಭಂಡಾ । ರಾಲಯದೊಳುಳ್ಳವಳವೌಕ್ತಿಕ । ಜಾಳಿ
 ಗೆಯ ಪೆಟ್ಟೆಗಯೊಳಾಯಿಸುವರಸುರತ್ನಗಳಾ ॥೧೬॥ ಎಲೆವಿದುರ ಕೇಳಿಸುಯೋಧನ । ಸುಳಿಯೆ
 ಸಕಲಮಹಾಪ್ರಧಾನರು । ನಳಿನನಾಭನನಿದಿರುಗೊಳಲಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದವರು ॥ ಹೊಳಲುಗುಡಿತೋರ
 ಣದಲೆಸೆಯಲಿ । ಕಳಸಕನ್ನಡಿಪಹಿತ ನಡೆಯಲಿ । ನಳಿನವದನೆಯರೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನು ಮಹಿಪಾಲ
 ॥೧೭॥ ತೆಗೆ ಸುವಸ್ತುವನೀಯಾದಿರು ಹರಿ । ಹಗೆಕಣಾ ಕುಂತಿಕುಮಾರರು । ಹಗೆಗಳೇ ಮನ್ನಿಸಿದರೆಂ
 ದುಳುಹುವನೆ ಮುರವೈರಿ ॥ ನಗರಿಗಾತನು ಬರಲಿಯಾದವ । ನಗಡತನಕೌಷಧಿಯ ಬಲ್ಲೆನು । ಬಿಗಿದು
 ಕೆಡಹುವೆನೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌರವರರಾಯ ॥೧೮॥ ಖಾತಿಗೊಂಡನು ಭೀಷ್ಮನೆಲೆಕಡು । ಪಾತಕನೆ ನೀ
 ಕೃಷ್ಣನನು ಬಿಗಿ । ವಾತನೇ ಬಳಿಕೇನು ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವ ॥ ಈತನುಡಿವೀಮಾತಕೇಳಲು ।
 ಪಾತಕವು ಬಹುದೆಂದು ಗಂಗಾ । ಜಾತನೋಲಗದಿಂದ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಂಟರಕೆ ॥೧೯॥ ಪುರವ ರ
 ಚಿಸಿದರು ದಯದಲಿ ಬಿ । ತ್ತರ ಮಿಗಲು ಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ । ಗುರುವಿದುರಶಲ್ಯಾಬಿಸುಜನರು ಬಂ
 ದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ತರುಣಿಯರು ಕೆಂದಳಿರ ಕಲಶದ । ಕರತಳದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಪಂ । ಕರುಹನಾಭನನಿ
 ದಿರುಗೊಂಡರುವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ॥೨೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿಗೆಯ ಕಂಡ
 ಖಳಜನವಂ । ಜಳಿಯನಿಟ್ಟುದ ಭಾಳದಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ।
 ಲಲಿತಕಾಂತಿಯ ಕಡಲೊಳಗೆ ನೆರೆ । ಮುಳುಗಿದುದು ಪರಜನದ ಕಣುಮನವೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೧॥
 ಮಂದಿಮೃಯಿಕ್ಕಿತು ಮುರಾಂತಕ । ನಿಂದು ಮನದೊಲವಿನಲಿಗಂಗಾ । ನಂದನದ್ರೋಣಾದಿಗಳನೆತ್ತಿ
 ದನು ಕರುಣದಲಿ ॥ ಮಂದಿರದಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ । ನಂದು ಕೇಳಿದ್ದು ವಿಳೆಯವನಾ । ಮಂದಿಗತ್ತ
 ನು ದೇವ ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ॥೨೨॥ ಗಿಳಿಯ ತುಂಬಿಯ ಹಂಸೆಗಳ ಕೋಗಲೆಯ ಕೊಳವಕ್ಕಿ
 ಗಳ ಕೊಂಚೆಯ । ಕೊಳಲುವಕ್ಕಿಯ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ನಲಿಲುಪಾಲವದಾ ॥ ಕಳರುತಿಯ ಕರ್ನಾಮೃತದ
 ತನಿ । ವಳೆಯ ಕರೆದುದು ಯಾದವೇಂದ್ರನ ಬಲದಕಿ ವಿಗಳಲಿಭಪುರಯ ಹೊರವಳಯದುದ್ಯಾನ ॥೨೩॥
 ನಸುಬಿರಿದಪರಿಪಕ್ವದಾಡಿಮೆ । ವಸರದೊಳಗರವೆಟ್ಟೆಗೆಯ ದರ । ಹಸಿತಪಂಕಜದಳದ ಮಕರಂದದತ
 ಟಾಕದಲಿ ॥ ರಸಭರಿತಖರ್ಜೂರಫಲಸಂ । ಪ್ರಸರಸತ್ರವನೆಸಗಿಯುಪವನ । ವೈಷ್ಣುದ್ರವ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕನ
 ವೊಲು ಯದುರಾಯನಿದಿರನಲಿ ॥೨೪॥ ಎಳಲತೆಯನೆರಗಿಸುತ-ಮಲತರೆ । ತಳಿರುಗಳನಲ್ಲಾ ಡಿವರಪರಿ ।
 ಮಳದ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ಗೀತವನು ॥ ಸಲೆ ಸೋಗಸಿ ಮಕರಂದನಲೆಯಲಿ । ತಳಿತು
 ಬೀಡನುಬಿಡುತ ಜನದಲಿ । ಸುಳಿದುದ್ರ ತಂಗಾಳಿ ಭೂಮಿಪಾಲನಂದದಲಿ ॥೨೫॥ ಮುಘಮುಘಪಹೊಂ
 ಬಾಳೆಗಳ ರಸ । ವೊಗುವಮಧುರ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ನಸು । ಮುಗಿಲ ತುಡುಕುವತೆಂಗುಗಳ ನೆರಕಾತಪನಸು
 ಗಳ ॥ ಬಿಗಿದಪಣ್ಣೊ ನೆವಾಳೆಗಳ ಸೊಂ । ಪೊಗುವಕರ್ಪುರದದ್ರೂಮೌಘ ದ । ಸೊಗಸು ಸೆಳೆದುದು
 ಮನವನಾಗಜನಗರದುಪವನದ ॥೨೬॥ ಲಲಿತಶುಕಚಯಚಂಚುಪುಟದಿಂ । ದಳಿತಜಂಬೂಪಕ್ವಫಲರ

ಸ | ಲುಳಿತನವಮಕರಂದ ಮಧುರೋರ್ಝರನಿವಾತದಲಿ || ತಳಿತಕಿನ್ನರಮಿಥುನಶುಕಪರಿ | ಮಳಿತ
ಗೀತಶ್ರವಣಸಂದುದ | ಸುಳಿನಸುಪ್ತ ಮರಾಳವೆಸೆದುದು ಗಜಪುರೋದ್ಯಾನ ||೨೭|| ಅರರೆಪಾತಾಳದ
ವಿನಾಶಿನಿ | ಯಂಬಗೆ ಚೋಗೇಯೋ ಸುದುರ್ಗದ | ಹಿರಿಯಗಳೊ ಬಲುಗೋಟಿಯೋ ನಿಚಣಿಗೆಯೋ
ದಿವದಾ || ಮುರಿಮುರಿದ ಹುಲಿಮುಖದ ಹೇಮದ | ಧರದತೆನೆಗಳ ವಜ್ರಮಯಬಂ | ಧುರಕವಾಟಸ್ಪು
ಟದಲೆಸದುದು ಹಸ್ತಿನಾನಗರ ||೨೮|| ಹೊಗಳುತ್ತೈತಂದೆಸುರಂಪುಗಜ | ನಗರವನು ಹೊಕ್ಕನು ಸು
ಯೋಧನ | ನಗಣಿತ್ತೈಶ್ವರ್ಯವ ಮಹಾದೇವನುತ ನಲವಿನಲಿ || ಬಿಗದಬೀದಿಯ ನಯದನೆಲೆಗ | ಟ್ಪು
ಗಳ ಮಣಿಮಯಹೇಮದುಪ್ಪರಿ | ಗೆಗಳ ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತಿರ್ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೯|| ಮಂ
ದಗತಿಸುಳೆವಾನೆಕುದುರೆಯು | ಸಂಧಣಿಯಕ್ಕಿಲಿಸಿದಭೂಮಿಪ | ರಂದಣದ ಸಾಲುಗಳ ತೆಕ್ಕೆಯಗಳಿಯ
ದಾಳುಗಳ || ಮಂದಿಯಲಿ ಹೊಗಲೆನಿಲಗುಬ್ಬಸ | ವೆಂದೊಡುಳಿದವರಳವೆಯೆನೆಲರ | ವಿಂದನಾಭನು
ಬಂದನಾಧ್ಯತರಾಪ್ಪನರಮನೆಗೆ ||೩೦|| ಇದಿರುಗೊಂಡನು ಕಾಣಿಕೆಯನಿ | ಕ್ಕಿದನು ಕುಶಲಕ್ಷೇಮವ
ನು ಕೇ | ಳಿದನು ಭಕತಿಯಲೆರಗದನು ಚರಣದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕಂತೆ ನಿಮಿಷಾ
ರ್ಧದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನಿಬರನು ಕಳು | ಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ || ೩೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೩೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಕರಣದೇಹಿಕದೇವನೆಂಬೀ | ಬಿರುದ ಮೆರೆಯಲು ರಾಯಭಾರವ | ಧರಿಸಿ ಕೌರವನರಮ
ನೆಗೆ ನಡೆತಂದನನುರಾರಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಮುರಹರ ಗುರುನದೀಜರ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಕೃಪನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು || ಅಲಯಕೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ವೀಳಯವನೊಡನೆಯಿ
ಬಂದನು | ಪಾಲಕರ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೧|| ಶೌರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನಾಗಾಂ |
ಧಾರಿಯನು ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಾರಯಿದು ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡನು ಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯಾ|| ಕೌರ
ವನು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಹರಿ | ಬಾರದಿರನೆಂದಖಿಳವಿಧದಲಿ | ಸಾರವಸ್ತುವ ತರಿಸಿಯಾರೋಗಣೆಗೆ ಮಾಡಿ
ಸಿದಾ ||೨|| ನಡುವೆ ಮಣಿವಂಚದಲಿ ಮೇಲ್ವಾ | ಸಡಿಕಿಲನು ಪಚ್ಚಡಿಸಿದರು ಮೇ | ಲಡರಿದವು
ಮಣಿಖಚಿತಚಿತ್ರದಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳು || ಉಡುಗೊರೆಯ ತರಿಸಿದನು ರಾಯನ | ಮಡದಿಯರು ಹೊಂ
ಗಳಸಜಲವನು | ಪಡಿಕವನು ಹಿಡಿದಸುರಂಪುವಿನ ಬರವ ಹಾರಿದರು ||೩|| ತವತವಗೆಗಾಂಗೇಯಗು
ರುಕೃಪ | ರವಿಸುತಾದಿಗಳಸುರರಿಪುನಿಜ | ಭವನಕೃತಹನೆಂದುಸಪದರುಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಅವನಿಪನ
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಕೌರವ | ಭವನವನು ಹೊರವಂಟು ವರಭಾ | ಗವತಮಸ್ತುಕರತ್ನವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ನಡೆ
ತಂದ ||೪|| ತೊಲಗದವು ಜನಮನದ ಬಿಲುಗ | ತ್ತಲೆಗಳಿದಿರಲಿ ಕಂಡಜೀವರ ಹೆಲವುಜನ್ಮಾಂತರದದು
ರಿತಾಂಬೋಧಿಬತ್ತಿದವು || ಬಳಿಕ ಮುನಿಗಳಸಹಿತ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ ತಾನಾಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹೊಳ

ಲೋಕಗಳೆ ನಿಜಶರಣನಿಹಮನೆಗಾಗೆ ಬರೆತಿರ್ದ ||೫|| ಕರಣ ನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತು ಮನವು | ಬೃರಿಸಿತತಿ
ಪರಿತೋಷದೇಳಿಗೆ | ಪರಮಸುಖದಲಿ ತನುವ ಮರದನು ನಯನಜಲವೊಗಲು ಎರಡುಬೋರದಗಾಢ
ಭಕ್ತಿಯ | ಭರದಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ನಿಜನುಂ | ದಿರವಹೊರವಂಡುತ್ತ ಕಂಡನು ವಿದುರನಚ್ಚುತನ ||೬||
ಸಿರಿಮೋಗದ ಕಿರುಬೆಮರ ತೇಜಯ | ಖುರುಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಸೋಂಕಿದ | ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಕುಡಿವಿಾ
ಸೆಯಲಿ ಕೆಂಪಡರ್ದರೇಣುಗಳ || ಖರಮರೀಚಿಯ ಜಳಕೆ ಬಾಡಿದ | ತರುಣತುಲಸಿಯದಂಡೆಯೊಪ್ಪು
ವ | ಗರುವದೇವನ ಬರವಿ ಕಂಡನು ಬಾಗಲಲಿ ವಿದುರ ||೭|| ತನುವ ಮರದನು ಪುಳಕಜಲದಲಿ |
ನನೆದು ನಾರಾಯಣನ ಪದದರು | ಶನದ ಹರುಷಾರಣ್ಯದಲಿ ಮನ ಹೊಲಬುದುಪ್ಪಿದನು || ನೆನೆವಸನ
ಕಾದಿಗಳಿಗೆಂಪೆಯು ಮನಗೊಡದಮುಖಮಾವಲಂಬನು | ಮನಗೆ ಬಹ ಕರುಣಾಳುತನ ಹೊಸತನು
ತ ಹೊಂಗಿದನು ||೮|| ವೇದದರಕೆಗಳಡಗದುಪನಿಷ | ಪಾದಿದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯ ಗಡಣೆಗೆ | ಹೋದಹೊಲ
ಬಳವಡದುಮುನಿಗಳ ಮುಖಕೆ ಮನಗುಡದ || ಕಾದಿಕಡಗುವತಾರ್ಕಿಕರು ಬೆಂ | ಡಾದರಲ್ಲದೆ ನಿಜವನ
ರಿಯದ | ನಾದಿಸಿದ್ಧನ ಬರವ ಕಂಡನು ಬಾಗಲಲಿ ವಿದುರ ||೯|| ತೊಳಲುವುಪನಿಷದರಕೆಯಿವು ಶ್ರು
ತಿ | ಗಳ ಸರಾಗದಬಳಕೆಯಿವು ಮುನಿ | ಗಳಸಮಾಧಿಗಳಾದಿಯಿವು ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಳಿವು || ಎಲೆಲೆ
ಭಕತರ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯ | ಬೆಳೆಗಳಿವೆಲಾ ಶಿವ ಯೆನುತ ಪದ | ನಳಿನಯುಗಳದಲೋಡಲನಿಡಾಡಿದನು
ಹರುಷದಲಿ ||೧೦|| ನೋಡಿದನು ಮನದಣಿಯೆ ಮಿಗೆ ಕೊಂ | ಡಾಡಿದನು ಬೀದಿಯಲಿ ಹರಿದೆಡ |
ಯಾಡಿದನು ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು ವಿದುರಂಗೆಂಬಗಾವಳಿಯ || ಕೂಡ ಕುಣಿದನು ಮನೆಯ ಮುರ್ದಿ
ಡಾಡಿದನು ಮೈಮರೆದ ಹರುಷದ | ಗಾಢಿಕೆಯಲಪ್ರತಿಮನೆಸೆದನು ಭಕತಿಕೇಳಿಯಲಿ ||೧೧|| ಹಸಿದ
ನಾವೈತಂದೋಡೀಪರಿ | ಮಸಗಿಕುಣಿದಾಡಿದರೆ ಮೇಣೀ | ವಸತಿಯನುಸುಗಿದತ್ತಿ ಬಿಸುಟರೆ ತನಗೆ ತಂ
ವಹುದೆ || ವಸುಮತಿಯವಲ್ಲಭರು ಮಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡ್ಲು ಬಂದವೈ ನಾ | ಚಿದಿರೈ ಬಾ ವಿದ
ರಯೆನುತೋಳಹೊಕ್ಕ ನಸುರಾರ ||೧೨|| ನೆರೆಯೆ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಭಾವವ | ಮರದು ಕಳೆದನುಮನಮ
ರಾರಿಯ | ನಿರೀಕೊಂಡವು ಕಂಗಳೊಡಬೆಚ್ಚವು ಪದಾಬ್ಜದಲಿ || ಅರಿವು ಮಯಣಾಮಯದ ಭಕ್ತಿ
ಯೊ | ಳೆರಗಿಸಿದಸಿದ್ಧಪುತ್ರಳಿಯವೊಲು ಕಡು | ಬೆರಗ ಕೇಣಿಯ ಕೊಂಡು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾ
ದುರ ||೧೩|| ಬಲವೊರೆವೆ ಕೌತುಕವು ಪಾಲ್ಗಡ | ಲೋಳಗೆ ಮಲಗುವ ವಿಷ್ಣು ವಿದುರನ | ನಿಳಯದೆ
ಳಗೊಕ್ಕುಡಿತಹಾಲಲಿ ಹಸಿವನೊಕಿದನು || ಹೊಲಬುಗಡಿಸಿದನೆಳಿನಿಗಮಂ | ಗಳನು ತನ್ನ ರಿಕೆಯ
ಭಜಕಂ | ಗೊಲಿದು ತಾನೈತರಲು ಕರುಣದಘನತೆಯೆನೆಲೋಕ ||೧೪|| ಹರಿಯ ಪದಕಮಲಾಭಿಷೇಕ
ವರಪಯೋಬಿಂದುಗಳು ಕಾರವ | ನರಮನಯನೊಳಕೊಂಬವೊಲ್ಲದಲಿ || ಲೋಳಲು || ೧೫ ||
ಮುರಹರ ನೋಡನೆ ಹಾಲಿನ | ಶರಫಿ ಮೇರೆಯನೊಡದುಳಿಗಳ | ಚ್ಚುರಿಯುಂಟು ಪಾಪದೊಡ್ಡ
ಗಳಿದರು ಮುರಹರನ ||೧೬|| ತೊಲಗಿದನು ಬಂದಂತೆ ತರಣಿಯ | ಹೊಳೆಹು ಸೋಂಕಿದ ಜಕ್ಕ
ಯ | ಬಳಗದಂತಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ ಬರವತಾಕೇಳ್ವು || ಪುಳಕಪಸುನಿ ಪರಮಹರುಷವ | ತಳೆದು
ವನ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕಂ | ಗಳಿಗೆ ಕಡುಲೋಲುಪತಿಮಿಗೆ ಹರಿತಂದಳಾಕುಂತಿ ||೧೭|| ಬರಲು ಕಂಡ
ರಾರಿ ಮಂಚದೊ | ಳೆರದೆ ಧಿವ್ಯನೆ ನಿಂದು ನರರಾ | ಚರಣಗಳ ನಾಟಕವ ತಾನೇ ನಟಿಸಿ ತೋ

ನು || ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಾ ಹಿರಿಯನೆಂಬೀ | ಗರುವತನವನು ಬಿಸುಟು ಕುಂತಿಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದೆರಗದ
ನು ಮುನಿಜನನಿಕರವುಳ್ಳೆಯನಲು || ಅಮಿತಕರುಣಾಸಿಂಧುವಿನ ಪದ | ಕಮಲದಲಿ ಬಂದೆರಗಿ ಪುಳ
ಕೋ | ದ್ವಂದ ತನಿಸುಖಪಾನರಸಸಾರಂಭದಲಿ ಮುಳುಗಿ || ಗಮಿಸಲರಿಯದ ಗರ್ಭಣವೇದ | ಪ್ರಮಿ
ತಿಗಳು ನೀವೆಂತುನಡೆತಂ | ದೆವುಗೆ ಗೋಚರವಾದಿರೆನುತವೆ ಹೋಗಳಿದಳು ಕುಂತಿ ||೧೮|| ದೇವಕಿ
ಯ ವಸುದೇವನನು ಬಲ ದೇವನೌಭದ್ರಾದ್ರಿಯದು ಭೂ | ಪಾವಳಿಯ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ ಕುಂತಿ ಬೆಸ
ಗೊಳಲು|| ದೇವ ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ವರವಸು | ದೇವದೇವಕಿಯಾದಿಯಾಗಿರ | ಲಾಪಿಳಾಸಮಶಹೀರಿರವೆ
ನು ಕುಂತಿಗರುಹಿದನು ||೧೯|| ಯಮತನುಜನಧಿಕನು ಹಿಡಿಂಬಾ | ರಮಣನತಿಬಲ್ಲಿದನು ಪಾರ್ಥನ |
ವಿಮಳವಿಗ್ರಹಲೇಸು ಸಕಲಮಹೀಶಪರಿವೃತ್ತರು || ಯಮಳಂರವತಿ ಚೆಲುವನೇಹದಾರಮಣಿಯಾಕೆಯುಸು
ತರುಮಹದುರ್ಧರುಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ಕುಂತಿಗೆ ನೆಯಾಮಿಸಿದ ||೨೦|| ನರನವಗನಭಿಮನ್ಯು ಕುಶಲನು
ವರಸುಭದ್ರಾದ್ರದೇವಿಮೊದಲಾಗಿರವು ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲಜೀವಂತರು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಪರಮಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮೊ
ಳೊಂದಾ | ದರು ದ್ರುಪದನಕ್ಷೋಣಿಸೇನೆಯ | ನರವಬಂದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದ ಬಳಕೆಲೇಸೆಂದ ||೨೧||
ಅದಿತಿಮಕ್ಕಳ ಹಡೆದುದೇಲೋ | ಕದಲಿ ಫಲ ಕೌಸಲೆಕುಮಾರರ | ಪದವ ಹಡೆದುದೇ ಸಫಲವಿನತಗೆ ಮ
ಕ್ಕಳಾದಪಲಾ ||ಮುದು ನೀನೇ ಮಕ್ಕಳನುಪಡೆ | ವಿದುವೆ ಫಲಕೇಳೆಂದು ಪರಿತೋ | ಪದಲಿ ಕುಂತಿಯ
ಹೋಗಳಿದನುಮುರವೈರಿಯುಚಿತದಲಿ ||೨೨|| ಲೋಕಮೆಚ್ಚಲು ನಿನ್ನ ಸುತರು ದ್ಯು | ಧೈಕಸತ್ಯರು ನುಡಿ
ದಕಾಲವ | ನೂಕಿದರು ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ನೆರೆಹಿದರು ಬಲವ || ಆ ಕುಮಾರಂಗಳರಾಜ್ಯವ | ನೀಕುತಾ
ರರಲೇಸಿಕೊಡುವವಿ | ವೇಕದಲಿ ತಾ ಬಂದನೆಂದನು ಕುಂತಿಗಸುರಾಂ ||೨೩|| ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿ ಕೃ
ಷ್ಣನ | ವರಸುಧಾಮಯ ವಚನವನು ಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಕೇಳುತ್ತ ನೆನೆದಳು ನಯನವಾರಿಯಲಿ ||
ಮುರಮಥನನಾಕುಂತಿಗೆಲ್ಲವ | ನೋರೆದು ವಿದುರನ ಕರೆದು ಕೌರವ | ನರಮನೆಯ ಸಮಯವನು
ನೋಡಿದು ತಮಗೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಹೋಗುನೀನಾತಂಗೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಗ ಸಮುದಯ ಬಂದನೆಂ
ಬುದ | ನೀಗಳರುಹುವುದಾತ ಮಾಡಿದಗುಣದ ಬೆಳವಿಗೆಯ || ತಾಗುಬಾಗಿನ ಹವಣನಾತನ | ಲಾಗ
ನೋಡುವೆನೆನಲು ಕುರುಕುಲ | ಸಾಗರಾಗ್ನಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ವಿದುರ ಹರಿ ಬೆಸಸೆ ||೨೫|| ಓಲ
ದೊಳಿರ್ದಖಿಳಮೂರ್ಖರ | ಮೌಳಿಯನು ಕಂಡವಧರಿಸುಸಿರಿ | ಲೋಲಬಿಜಯಂಗೈಯಲವಸರವುಂ
ಕಿ ಹೇಳೆನಲು || ನಾಳೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬವಿನ್ನೇ | ಸಾಳಿಕಾಡನಬರವು ಹಗೆವರ | ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಬಳಿಸಂಧಿ
ರ್ಯಾಕೆ ಬಾರದಿರನೆಂದ ||೨೬|| ನೋಡಿದ್ರೆ ಪಾಂಡವರುಪಾತಕ | ರಾಡಿದಾಟವನಾಡಿದೊಡೆ ಯಾ |
ನಾಡೊಳಗೆ ಹುದುಸಲುವುದವನಯೊಳಕಲೇಸೆನಿಸಿ || ರೂಢಿಯೊಳಗಾಚಾರವಡಗಿತು | ಚೋಡಿಮಿಗೆ
ನಿಸಿದರನೀಬೀ | ಡಾಡಿಕೂಡಿದನೆಂದು ಹೋಯ್ದದನು ರವಿಸುತನ ಕರವ ||೨೭|| ನಾಳೆಬರಹೇಳೆಂ
ದು ವಿದುರನ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಬೇಹುಬೆಟುಗೆ | ವೀಳೆಯವ ನೀಡಿದನು ಹರದುದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾ
|| ಜಾಳಿಸಿತು ತಮ ಮೂಡಣಬ್ರಯ | ಮೇಲೆ ತಲೆದೋರಿದನು ರವಿ ಭೂ | ಪಾಲಕೌರವನಂದಿ
ನೊಡ್ಡೊಲಗವ ರಚಿಸಿದನು ||೨೮|| ಕರೆಸಿದನು ಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣದ | ಗರುವರನು ಗಾಢಪ್ರತಾ
ರ | ಬರಿಸಿದನು ತೂಕದಮಹಾಮಂಡಳಿಕಮನ್ವೆಯರ || ಧುರವಿಜಯಸಿದ್ಧರನು ಚಾಮಿಾ | ಕರದ

ಗದ್ದುಗೆಯೆಖಿಸುವಂ | ತರನು ಸೃಷ್ಟಿ | ಪಾಲರನು ನೆರಹಿದನು ಭೂಪಾಲ ||೨೯|| ಬಲದಗದ್ದುಗೆ
 ಗಳಲಿ ಭಟರ | ಗ್ಗಳೆಯರವಿಸುತನದಿಯಮಗನೃಪ | ತಿಲಕದುಶ್ಚಾಸನ ಕೃಪದೋಷಾದಿ ನಾಯಕರು |
 ಹೊಳೆವರತನದ ಸಾಲಮಕುಟದ | ಚಲುವಿಕೆಯ ಸೌರಂಭದಲಿ ಗಜ | ಗಲಿಸಿದರು ಮಾಣಿಕ್ಯಮ
 ಯ ಭೂಷಣವಿಳಾಸದಲಿ || ಸತಿಸಹಿತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಸುತನ ಬಲವಂಕದಲಿ ಕನಕೋ ಚಿತದ
 ಪೀಠದಲೆಸೆದನೊತನ ಬಲದಭಾಗದಲಿ || ಚತುರಚತುರಾನನರು ಕರ್ನ | ಸುತ್ತಿಸಮಸ್ತಕಳಾಸ್ವತಂತ್ರ
 ರು | ನುತಗುಣರು ನೃಪಸಭೆಯೊಳೆಸೆದರು ಭೂಪಂದೋಪ ||೩೧|| ಮುದುಯತಿಬಲಶಕ್ತನಿ ಸೈಂಧ
 ವ | ನಧಟನೃಪಕಾಂಭೋಜರಥಸಂ | ಪದನು ಭೂರಾಜನು ಲೋಚನವೀರವೃಷಸೇನ || ಕದನಕಾಲಾ
 ನಳರು ವರಹೇ | ಮದಮಕುಟರಚನೆಗಳೆಡವಂ | ಕದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪರು ಮಹಾಯಾಸ್ಥಾನರಚನೆಯಲಿ ||
 ತರುಣಶೃಂಗಾರದ ಮಹಾಬಂ | ಧುರದ ನೂರ್ವರು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ವರಕುಮಾರರು ಮುಂದೆ ಮೆರೆ
 ದರು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳೂ || ವರಕಿರೀಟದ ಕಾಲತೋಡಲನ ಕೂರಳಸದಕದ ಕೈಯಸುರಗಯ | ಲರಸನನು
 ಜರುನೂರ್ವರೆಡವಂಕದಲಿ ರಂಜಿಸಿತೂ ||೩೩|| ಮಿಸುಪತಮ್ಮ ಮುಖೇಂದ್ರವನು ಸೈರಿಸದಚಂದ್ರನ
ಕಿತ್ತು ನಭದಲಿ | ಬಿಸುಟು ಬೇರ್ಗಲಹಿಡಿದರೋ ಹೇಳಿನಲು ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ಸಶಿವದನೆಯರ ಕೈಯ
ಸೀಗುರಿ | ಯೆನೆದವಿಕ್ಕಿಲದಲಿ ಸುಯೋಧನ | ವಸುಮತಿಶನ ವೈಭವಾಯಾಸ್ಥಾನ ಚಲುವಾಯು ||೩೪||
 ಕಲಹವಿಲ್ಲದೆ ನೂಲಿನೆಳೆಯಲಿ | ತಲೆಯನಿವವಿರೋಧಿರಾಯರ | ನಳುಕಿಸುವಸಾಮದಲಿ ನಿಲಿಸುವನಿ
 ಖಳಭೂಭುಜರ || ಬಲಿದರೋಳಲಂಚದಲಿ ಭದ್ರಿಸಿ | ಕೊಲುವಮುನಿದೂಡೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯೊ | ಳಳು
 ಕಿಸುವಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೆರೆದರು ವಾಮಭಾಗದಲಿ ||೩೫|| ನಿಗಮತರ್ಕಪುರಾಣಕಾವ್ಯಾ | ದಿಗಳ ವಿಸಟಂ
 ಬರಿಗಳೊತ್ತೊ | ತುಗಳೊಳಿಟ್ಟಿಡೆಯಾಗ ಹಿಗ್ಗಿದಜಲದಂಫ್ರಯರು | ಬಗೆಯುಪನ್ಯಾಸದಸುಶಾ
 ಖಾ | ಳಿಗಳ ಬೀಳಲು ಬೆಳೆದಗಡ್ಡದ | ವಿಗಡಭೂಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೩೬|| ಸಲೆ
 ಸಮಸ್ಯಕನಂತಪದ್ಯವ | ಗಲಿನನ್ನೈ ಸುವಸುಂಕಂತಿಯ | ಲಲಿತವುಧುರಸಮಾಧಿಸುಕುಮಾರಾದಿರಚ
ನೆಯಲಿ ಹಲವುಪಮೆಯುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆರೂಪಕ | ಸುಲಲಿತಾಲಂಕೃತಿಚಮತ್ಕೃತಿ | ಗಳ ಚತುರ್ಭಾಷಾವಿಶಾ
ರದಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೩೭|| ನುಡಿದು ತಲೆದೂಗಿಸುವಮಂತ್ರ | ನ್ನಡಕೆ ಹಾಹಾಯಿನಿಸಿ ಮೆಚ್ಚನುಪ
ಡೆವವಾಗ್ಮಿಗಳೋದಿ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಗಮಂಗಳ || ಕೊಡುವಪದವಿಗೆ ಸುಪ್ರವೇಯದ | ಗಡಣಕಬುಜ
 ಭವಾದಿವಿಭುಗಳು | ಬಿಡಿಸಲರಿದನಿಪತುಳಿತಾರ್ಕಿಕ ಜನಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೩೮|| ನುತಸುಭೋದಯ ಜೀ
 ಯ | ಶತ್ರು | ಪ್ರತಿಸಂಹಾರಕ ಸಮಸ್ತ | ಕ್ಷಿತಿಪತುಬ್ರಹ್ಮಾಯುರಸ್ತುಮೆನುತ್ತ ಕೈನೆಗಿ || ನುತಗುಣ
 ನ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಸಂ | ಗತಿಯನೆಭಿವರ್ಣಿಸುವ ಸಮಯೋ | ಚಿತದ ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ಮೆರೆದುದು
 ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ || ಬರೆದ ಬಳಿಕದುಧಿಯಸೀಮೆಯ | ಭರಹ ನಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವು | ದೊರೆಕಿ
 ದೊಡೆಪತಿಯರ್ಥನೀರಲಿ ಬರದಲಿಪಿಯಂತೆ || ಬರುಗುಪಿತಲೋಲುಪರು ಲಂಚದ | ಪರಮಜೀವನಜಾಣ
 ರಾಸಿರಿ | ಕರಣದವರೊಪ್ಪಿದರು ಭೂಪಾಲಕನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೪೦|| ನಳನ ನಹುಷನ ಶಾಲಿಹೋತ್ರನ
 ಬಲುಮೆಗಳು ಕಿರಿದಂಬವಿದ್ಯಾ | ನಿಳಯವರರೇವಂತತೋರಾಟವನು ನಸುನಗುತ || ಬಲಿದದ್ಯಧವಾಘಿ
 ಗಳು ದುಷ್ಪಾ | ವಳಿಯಹಯಪ್ರಾಥಪ್ರತಾಪರು | ಹೊಳೆವಮಕುಟದ ಸಾಲುಗಳಲೊಪ್ಪಿದರು ರಾವುತ

ರು ||೪೧|| ಅತಿಮದದಿ ತನು ಸೊಕ್ಕದ್ವೈರಾ | ವತವಕಿವಿಡಿಲೆವ ದಿಗ್ಗಜ | ತತಿಯನಮಳಾಂಕುಶದ
 ಲಂಜಿಸಿಕಲಬಲಕೆ ಬಿಡುವ || ನುತಗಜಾರೋಹಕರು ಕುರುಚೂ | ಪತಿಯ ಹೊರೆಯಲಿ ಮೆರೆದರೆಮು
 ರಾವತಿಯ ರಾಯನ ಸಭೆಯೊಲಿಸೆದುರು ಕೌರವಸ್ಥಾನ ||೪೨|| ನಡೆದು ಪರಮಂಡಲದ ರಾಯರೆ |
 ಜಡಿದುಕಪ್ಪವತಪ್ಪತಿಪ್ಪರ | ಗಡಣಿಸೆದುರು ಪವನವೇಗದ ರಾಯಭಾರಿಗಳು || ಕಡುಗಿಡೋಡೆ ಕಾಲಂಗೆ
 ಬಿರುದಿನ | ತೊಡರನಿಕ್ಕುವಜವನವಾಡೆಯ | ತುಡುಕುವಗ್ಗದ ವಿರರೆಸೆದುರು ದಿಟ್ಟವಾರಿಯಲಿ ||೪೩||
 ಎಳೆಯಮಿಂಚಿನ ಕಿಡಿಯಸೂಸುವ | ನಳಿನದೃಶೆಯರು ಶತಿಯಬಿಂಬವ | ಹಳಿವಹುರುಡಿಸುವಸಮಮು
 ಖಿಯರು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು || ಸಳಿನಡುವಿನೆಗ್ಗಲೆಯರೊಪ್ಪುವ | ಕಲಶಕುಚೆಯರು ಜಘನಘನ
 ಚಳ | ದಳೆಯರು ಕುರುರಾಯನೆಡವಂಕದಲಿ ಮೋಹಿದರು ||೪೪|| ಗಾನದಬಲೆಯರನುಸಮಿತಲಯ |
 ತಾನಪಿನ್ಯಾಸಾವಲಂಬನ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವರೆಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವರ || ಅನಿತಂಬದಪೊಳೆವಮೊ
 ಲೆಗಳ | ನೂನಮಧ್ಯದೊಳಸವಬಾಸೆಯ | ಮಾನವತಿಯರೆನಿಪ್ಪಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೪೫||
 ತಳಿತಹುಬ್ಬಿನಕುರುಳುಕೊಂಚಿಯ | ಬಳಲುಮುಡಿಗಳಕೆಂಪಿನಧರದ | ಚಲಿತನಯನದ ಗೌಣಿ ವರೈದ
 ನೂನರಾಗತೆಯ || ಜಲಜಗಂಧವ ಮೆರೆವರೋಮಾ | ವಳಿಯ ಮಿವರಮಧ್ಯಮದರತಿ | ಗಳಿದರು
 ಚಿತ್ತಿನಿಶಂಕಣಿಯರು ನೃಪನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೪೬|| ಗರುವಿಕೆಯ ಗಾಡಿಕೆಯಸುರತಾ | ತುರದಚಿತ್ತದ
 ಸುಗುಣಬುದ್ಧಿಯ | ತರಳತರವ್ಯದಮಧುರ ವಚನದ ಪ್ರಾಥಮಾಗ್ಧಿಯರ || ಸರಸಿಯರು ಕೆಡು
 ಚಲುವೆಯರು || ಸ್ವರಿಯುಗೆ ಹೊಕ್ಕೈಗಳಿಸುವ | ಸರಸ ಪದ್ಮಿನಿರೊಪ್ಪಿದರು ಕಣ್ಣಾಟವನಿತೆಯ
 ರು ||೪೭|| ನಳಿನವದನದ ಹೊಳೆವಕಡೆಗಣ್ಣ | ಳಸುಕಾಂತಿಯ ನವವಿಳಾಸದ | ಬೆಳವಿಗೆಯ ಶೃಂ
 ಗಾರದೊಯ್ಯಾರದವಿಡಂಬನದ || ಬಲುಮೊಲೆಯ ಹಂಸಗಳನಡೆಯಲಿ | ಬಲುಮನದದುಗೆರೆತಿಗ
 ಳಂತ್ಯದ | ಬಳಲಿಕೆಯಬೊಬ್ಬಳಿಯವರ | ಚೋಳಿತಿಯಗೊಪ್ಪಿದರು ||೪೮|| ತೋಳುಗಳ ಕೋಮ
 ಲಿಕಿಗಳ ಬಿಂ | ಬಾಳಕೇಶದ ಕೊಂಕುಗುರುಳಿನ | ಲೋಲನಯನದ ದಂತಿಗವನದ ಸುರಭಿಪರಿಮಳ
 ದ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಸೊಗಸುವವನೋಜನ | ಕೇಳಿಯಲಿ ಮೃದ್ಧಮೆಯರೆನಿಸುವ | ಮಾಳವದ ಮಾನಿನಿ
 ಯರೆಸೆದುರು ಸಿರಿಯಸೊಬಗಿನಲಿ ||೪೯|| ಸುರತಸೌಖ್ಯವಲಂಕಚಿತ್ತದ | ಕುಯುಗವನದಗಳಿಯನುಡಿ
 ಗಳ | ಗುರುನಿತಂಬದಶತಿಯಬಿಂಬವನೆಳಿಪಾದನದ || ಪುರುಷರನು ಬಲುತರದಿ ಮೋಹಿಸ | ಪರಿಮಳಗೆ
 ಮಿಗೆಕವಿವತುಂಬಿಯ | ಸರಸಿಪಾಕ್ಷಿಯರೆಸದರಾಪಾಂಚಾಲನಾರಿಯರು ||೫೦|| ಅಸಿಯಬಂಧಿಯ ವಿ
 ಕಟನಯದ | ಬಸುರಬಾಸೆಯ ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ರಂ | ಜಸುವನಡುವಿನ ಸುಳಿವನಾಭಿಯ ವೃತ್ತಕುಚ
 ಯುಗದ || ಎಳೆವನೆಗೆಗಣ್ಣಳ ವಿನೋದ | ಪ್ರಸದೇಶ್ವರಿಯ ಕಾಮರಸ ಪಸ | ರಿಸುವಸುರತದ ಗುಜ್ಜರಿ
 ಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೫೧|| ಘನತರದರದ ಹತಿಗೆ ವರಚುಂ | ಬನದಸೌಖ್ಯಕೆ ನಾಗರಿಕರಾ |
 ಮನವಿಡಿದಕೈಕೊಂಬಸುರತದ ಪಳತೆಯೊಳಿಸೆವ || ಮುನಿಸುಹರುಷದ ಸಕಲಸರಸದ | ಕಿಸುಗಳತುಂ
 ಗೋರುಜಂಘೆಯ | ವನಜಮುಖಿಯರು ಮೆರೆದಸೌರಾಷ್ಟ್ರನಾರಿಯರು ||೫೨|| ನುಡಿಯೊಳವೃತ್ತದ
 ರಸವನೆಳಿಪ | ನಡೆಯೊಳಂಚೆಯೊಳಣಕವಾಡುವ | ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಳ ಬಲೆಯ ಬಿಸುವರಭಿಕಮೃಗಕು
 ಲಕೆ | ಬೆಡಗುನುಡಿಯಲಿ ಸುರತ ಭೋಗದ | ಕಡಲೊಳಗೆ ವಿಟಚೆಯವವುರುಗಿಪ | ಕಡುಗುರುವಬಿ

ಬೋಕರಿದ್ವರು ಬಹಳವಿಭವದಲಿ ||೫೩|| ಲಲಿತಸುಭಗಲತಾಂಗಿ ಸರಸಿಜ | ದಳವಲೋಚನೆ ಮಧ್ಯರತಿ
 ವಿಟ | ನೋಲಿದರೊಲಿವಳು ಬೆರಸ ಬೆರಸದೆ ಮನವ ಬೈಚಿಡುವ || ನಳಿನಮುಖಿ ಬೇಟದಲಿ ಬೇಗೆಯ |
 ಬೆಳೆಸುವಳು ಕಡುಚಪಲಸುರತದ | ನೆಲೆಯನುವಕಳಿಂಗವನಿತೆಯರೋದರೋಗ್ಗ ನಲಿ ||೫೪|| ಆಳಕಾತಿ
 ಸರೋಜಮುಖಿಯನು | ಕೂಲರತಿ ಕಮನೀಯರೂಪಿಣಿ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಂಠಕುಚಯುಗ ರಾಗ
 ವತಿಯೆನಿಸ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಲೋಕವನು ಮೋಹಿಪ | ಸೋಲಿಸುವ ಸೊಬಗಯರು ಸಖಿಯರು | ಮೇ
 ಲವಣಿಯಲಿ ಮೆರೆದರೊಡ್ಡಿಯದೇಶದಬಲೆಯರು ||೫೫|| ಗುರುನಿತಂಬದ ತರಳನಯನದ | ಕರಯಗ
 ಮನದ ಗೌರವವರ್ಣದ | ಸರಸಿಜಾನನಕಾಂತಿಗಳ ಪಾಟಳಿಯ ಪರಿಮಳದ || ಹರುಷಕೇಳಿಯ ಕುಹಕಭಾ
 ವದ | ಬೆರೆಕೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣಭಾವದ | ತರುಣಿಯರು ಲೇಸೆನಿಸಿದರು ಗೌಳವದಸಾರಿಯರು ||೫೬||
 ಒಲಿಸಲರಿಯರು ವಿಟನ ಚಿತ್ತವ | ನಿಲಿಸಲರಿಯರು ಕತ್ತುರಿಯುತಾ | ಪಲವುಮಾತಿನಲಸುವಹುಸಿ
 ಯವಿಟರಹುರಡಿನಲಿ || ಕಲಹವನು ಕಲ್ಪಿಸುತ ವಲಿತರ | ಭಲಮನದೊಳಾನುವರು ಸುರತ | ಕ್ಲೋಲಿ
 ದು ಕೂಡುವಮನವಮಳಿಯಲಸತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೫೭|| ಮುಸುಕಿನಲಿ ಮೂಲೋಕವನು ಮೋಹಿ
 ಸುವಕಡೆನೋಟದಲಿ ಕಂಡವ ರಸುವನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕೂಟದೊಳಮರಪದವಿಯನು || ಹುಸಿಯೆನಿಸಿ
 ತೋರಿಸುವಮದನ | ನೆಹೆಸರೆಬಿರಿದನು ಜಗದೊಳಗೆ ಸಾ | ರಿಸುವರೆಸದಿಹರಲ್ಲಿ ಕೋಸಲದೇಶದಬಲೆಯ
 ರು ||೫೮|| ನೋಡಲರಿವರು ವಿಟನಚಿತ್ತವ | ಕೂಡಲರಿಯರು ಬೆಳಸಬೇಟವ | ಮಾಡಲರಿಯರು ಹ
 ಣವಿನಾಸೆಗೆ ಜೀವದುಳಿವೆಂದು || ಬೇಡಿಬೇಸಲಸುಪವಿಳಾಸದ | ಚೋಡಿಗಳ ತೋರಿಸುವಜವ್ವನ | ಗೇಡಿ
 ಗಳು ಚೆಲುವಾದರೈಕೊಂಕಣದ ನಾರಿಯರು ||೫೯|| ಮಡಿಯಭಾರದೊಳ್ಳೊಲಿದು ತರುಬಿದ | ತೋಡ
 ವೆಗಳಚಲುವಿವರಯೂರೈಸಿ | ಪಡಿಯೆ ಸಾರಂಬಮರವೆಯ್ಯಾರದೊಡುಕೆಗಳನಳಿದು || ಸಡಗರದಸುಳಿ
 ನುಡಿಗೆ ತಲೆಯನು | ಗೊಡಹಿಸುವಮಿಗೆ ನೆರೆದರಾದರು | ಕಡೆಯಕಾಣಿಸದಧಟಿಯರು ಪತಿಯರೊಪ್ಪಿ
 ದರು ||೬೦|| ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರಖಿಳರಾಯ | ರುಂರವ ಬಾಗಲು ಲಾಳಮಾಳವ | ತರಕಕೊಂಕಣ
 ಗಾಳಘೋರ್ವರವಂಗಹಮ್ಮಾರ || ವರತ್ರಿಗರ್ತರು ನೆರೆದುಜೀಯೆನು | ತಿರಲು ಕೋಮಲತೆಯರು ಸಿ
 ತಜಾ | ವರವ ಚಿಮ್ಮಲು ಭೂಪ ಮೆರೆದನು ಸಿಂಹಸೀತದಲಿ ||೬೧|| ಅವದೇಸಿಯದಾವವಿಸ್ತರ | ಏ
 ವದೇಶದ ಸಿರಿಯಸಡಗರ | ವಾವಪರಿಯ ವಿಳಾಸವಾವವಿಡಾಯಿ ತಾನೆನಲು || ಹಾವುಹಳವಿಗೆಯಾದರಾ
 ಯನು | ರಾವಣಾರಿಯಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಲು | ಲೀವಿಯನು ತೋರದನು ಸಾರುವಭಟ್ಟರೋಳಿಯಲಿ ||೬೨||
 ಬರಲಿ ಕರೆ ಕೈತವದತಿಕ್ಷಾ | ಗುರುವನೆನುತವನೀಶ ದೂತರ | ಹರಿಯಬಿಟ್ಟನು ಹರಿಯನಿಳಯಕ್ಕೆ ಹರಿ
 ಯ ಬೇಗದಲಿ || ಚರರು ಹರಿತಂದಸುರರಿಪುವಿನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನೋಸಲಲಿ | ಕರಪುಟಾಂಜ
 ಲಿ ಮೆರೆವುತಿರೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೬೪|| ದೇವ ದೇವರ ಸಮಯವೆನೆ ರಾ | ಜೀವನಾಥನು ಮು
 ಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ಭಾವನವರಟ್ಟಿದರೆ ಹರ ಹರ ಬಹವು ನಡೆಯೆನುತ || ರಾವಣನ ಪರಿ ನೆಲಸಿತಿವನಲಿ
 ಸಾವಿಗಂಜವನಲ್ಲ ಖಳನು ನ | ಯಾವಿಳನು ನಮ್ಮಕುತಿ ಕೊಳ್ಳಿದು ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ ||೬೪|| ಎನು
 ತ ಮಂಚವನಿಳಿದು ವರಕಾಂ | ಚನವರೊಡುಕೆ ಕೈಗೊಡುವಯದು | ಜನಪರುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ಬಿಜಯಿಂ
 ಗೈದನಸುರಾರಿ || ಮುನಿನಿಕರ ಸಂದಣಿಸಿತಭ್ರಮೊಳನಿಮಿಷಾವಳಿ ನೆರೆದಿಭಪುರಿ | ಜನವೊಡನೆ ನಡೆ

ತರಲುಹರಿಬರುತಿರ್ದನೋಲಗಕೆ ||೬೫|| ಕಲಿಮಲವ ಹೊಲೆಗಲಸಿದಿಭವುಂ||ಯೋಳೆಗನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತು
ಕೃಷ್ಣನು ಚಲುವದರುಶನದಿಂದ ಬೆಂದವು ಭವದಭಯಬೀಜ||ಲಲನೆಯರು ತಮತಮ್ಮ ನಯನಗಳಿಗೆ ದೇ
ವನ ತೆಗೆದು ಸನುಮತಪುಳಕರಾದರು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಪಾಲ||೬೬||ಕಂಜಸಂಭವೆತನೆಬಂ
ದನು| ನಂದಿನಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸುವ ಬಂದನು| ನಂಜಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವಬಂದನು|ಕುಂಬರನ ಮೋರೆಗಳಿ ಸಲಹಿ
ವದೇವನಿದೆ ಬಂದ|| ಅಂಜನಾಸುತನೋಡೆಯ ಬಂದನು|ಅಂಜದಮರೆರಿಗಭಯವಿತ್ತವ|ಭಂಜನೆಗೆ ಬಲು
ವೈವಬಂದನು ನೃಪತಿಯರಮನೆಗೆ||೬೭||ದೇವ ಬಂದನು ತನ್ನ ನೆನೆವರ ಕಾವ ಬಂದನು ದೈತ್ಯಕುಲಮು
ದಾದಾವ ಬಂದನುಭಾಗವತಜನಲೋಲುಪನುಬಂದ||ಭಾವಿಸುವಧಗಹಾರಿ ಬಂದನು|ವೊವಿಬಂದೋಡೆ ತ
ನ್ನೆಬೀರುವ ದೇವ ಬಂದನು ವೀರನಾರಾಯಣ ಬಂದನರಮನೆಗೆ||೬೮|| ಅರಸ ಬಂದನು ಭಾಗವತಜನ
ಪರುಷ ಬಂದನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ| ಕರುಣಿ ಬಂದನು ತನ್ನ ನೆನೆದೋಪರಮಪದವೀವ||ಪರಮಪುರುಷೋ
ತ್ತಮನುಬಂದನು|ದುಂತದುರ್ಗವಿಭಾತ ಬಂದನು|ಸುರರ ಸಲಹುವದೇವ ಬಂದನು ನೃಪತಿಯರಮನೆ
ಗೆ||೬೯||ಕ್ಷೀರವಾಲಭಿಶಯನ ಬಂದನು | ಪಾಂಚೋದರಕೃಷ್ಣ ಬಂದನು| ಧಾರಿಣಿಯ ಹೊರೆಯಿಳಿಯ
ಲೋಸುಗ ಮನುಜವೇಷದಲಿ || ಭೂಂದನುಜರನೊರಸಿ ಕೌರವ| ಪಾರಿಧಿಯ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಲೋಸುಗ |
ಭೋರನೈತರುತಿರ್ದನಂದು ನೃಪಾಲನರಮನೆಗೆ ||೭೦ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನು ಬಂದ ಯದುಕುಲ| ವರಶಿರೋ
ಮಣಿ ಬಂದ ದಾನವ | ಶರಭಿಬಜಾಸಲನು ಬಂದನು ಕಾಮಸಿತಬಂದ|| ದುರಿತಕದಳಕುತಾರ ಬಂದ
ನು | ಸುರಸಮೂಹಾಲ್ಪ ತನು ಬಂದನು | ಅರಸಸಿರಿವರ ವೀರನರಮು ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೭೧|| ಯಾ
ದವರ ಕುಲತೀಲಕ ಬಂದನು | ಸಾಧುಸಜ್ಜ ನರರಸು ಬಂದನು | ಮೇದಿನಿಯ ಲಪ್ಪನಿವಹಪಿನಕ್ಕಶಾನು
ಯಿದೆ ಬಂದ || ವೇದವೇದ್ಯನು ಬಂದನಿದೆ ಸನ | ವಾದಿಪೂಜ್ಯನು ಬಂದನಭುಜವಭ | ವಾದಿದೇವಪ್ರಿ
ಯನು ಬಂದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೨|| ಕಂಡವರಕದುದುಲತರಾತಿಗೆ|ಕಂಡವನು ಬೀಳುತ್ತ ಕೈಗಳ
ಮಂಡಗಾನಿಸಿದಮಗದ್ಭುತ ಕೋಟಗಳ ಕೊಡುತ್ತ || ಕಂಡಮತಿಯಲಿ ಹೋಗಿಡಿದವರಿಗೆ | ಹಿಂಡುಮು
ಕ್ತಿಯ ಬೀರುವವೆವು | ದ್ವಂಡವೇಷನು ಬರುತ್ತಿರ್ದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೩|| ರಾಮ ಬಂದನು
ಸಕಲಮುನಿಜನ | ಪ್ರೇಮ ಬಂದನು ಪಾಂಡವರ ಸು | ಕ್ಷೇಮಿ ಬಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನುಳಿದಾತಾ
ರ || ಭೂಮಿಯೋಳೆಗೈದಡಿಯ ಬೇಡಿದ | ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ತಾನೆ ಬಂದನು | ಕಾವಪಥ ಮುರವೈರಿ
ಬಂದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೪|| ಸುರರ ಸಲಹುವದೇವ ಬಂದನು| ನರನ ಜೀವನ ಸಖನು ಬಂದನು |
ಪರಮಕರುಣೋದಯನು ಬಂದನು | ಸಿಂಹಯರಸ ಬಂದ || ಸಿಂಹತಾಂಗಯರಮಣ ಬಂದನು | ಸರಸಿ
ಜಾಕ್ಷನು ತಾನೆ ಬಂದನು | ವರಅಹಲ್ಯೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತವ ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೭೫|| ಬರಲು ಮುರಹ
ರನಿದಿರುವಂದರು| ಗುರುನದೀಜದ್ರೋಣಗೌತ್ತಮ | ಗುರುಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಭೂಪಚಮೂಹಸಂದೋ
ಹ || ಚರಣದಲಿ ಚಾಚಿದರು ಭೂಮಿಾಶ್ವರರು ಮಕುಟವನಂತತಾರಾ | ಪರಿವೃತೇಂದುವಿನಂತೆ ಮೆರೆ
ದವು ಹಲಯಪದಯುಗಳ ||೭೬|| ಅಂದಲೈ ಮುರವೈರಸನಕಾ | ದ್ಯುರ ಸಮಾಧಿಗೆ ಸುಳಿಯದಂಘ್ರಿ
ಯ | ದರುಶನವಫಲಭೋಗಸಾಂದುದಸ್ಮದಾಧ್ಯುಗೆ || ಸುರನರೋರಗರೊಳು ಕೃತಾರ್ಥರು | ನಿರುತ
ತಾವಲ್ಲದೋಡೆ ನಿಮ್ಮಯ | ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿಯು ಸೇವೆ ದೊರೆಕುವುದಾವಮುನಿಗಳಿಗೆ ||೭೭|| ಎಂದು ಗಂ

ಗಾನಂದನನು ನಲ | ವಿಂದ ಕೈಗುಡೆ ಸುರನದಿಯತುದಿ | ಯಿಂದ ಮರಿಮಿಂಚುಗಳ ಮುಗಿಲಿಳಿವಂತೆ
ಭೂತಳಕೆ || ಅಂದು ನೀಲಾಚಲನಿಕಾಯದ | ಸೌಂದರಾಂಗದ ಕೌಸ್ತುಭಪ್ರಭೆ | ಯಿಂದ ಕಾಂಚನರ
ಥವನಿಳಿದನು ದಾನವಾರಾತಿ || ೭೮ || ಸಮರಸರ್ವಜ್ಞರುಗಳಂಭ್ರಿಗೆ | ನಮಿಸಿದರು ಬಹಳೋಲಗದ ಸಂ
ಭ್ರಮದ ಸಿಂ ತಲೆವಾಗುತಿರ್ದುದು ನೋಸಲಕ್ಕಿಗಳಲಿ || ಕಮಲನಯನದ ದೇವನೇ ಸಾ | ಕೆಮಗೆ ಮಾ
ಡುವುದೇನೆನುತ ತ | ಕೃಮತಿ ಕೌರವ ನಿಳಿಯದಿರ್ದನು ಸಿಂಹ ವಿಷ್ಣುರವ || ೭೯ || ಸೇನಸುಸೇರದದೇ
ವನಿದಿರಲಿ | ಮಣಿಯದಾತನ ಕಾಣುತವೆ ಧಾ | ರುಣಿಯನೊತ್ತಿದನುಂಗುಟದ ತುದಿಯಿಂದ ನಸುನ
ಗುತ || ಮಣಿಖಚಿತಕಾಂಚನದ ಪೀಠದ | ಗೋಣಿಸು ಮುರಿದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಸಂ | ಧಣಿಗಳಾಯೆ
ನೆ ಕವಿದು ಬಿದ್ದನು ಹರಯ ಚರಣದಲಿ || ೮೦ || ಧರಣಿಸತಿ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇ | ಲಿರದೆ ಬಹರ ನಾವು
ಬಂದೇ | ಹರಸುವೆವು ತಪ್ಪಾವುದನುತೆತ್ತಿದನು ಮಸ್ತಕವ || ಸುರನದೀಸುತ ಕೈಗುಡಲು ಕೇ | ಸುಯು
ಪೀಠಕೆ ದೇವ ಬಂದನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳ ಸುಸನ್ಮಾನವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ || ೮೧ || ಹರಿಯ ಹರಿವಿ
ಷ್ಣುರದ ಬಲದಲಿ | ಧರಣಿಸತಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾತನ | ಹಿರಿಯಮಗನೆಡವಂಕದಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||
ಹರಿಯ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಸನ್ಮನಿ | ವರರು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರು ನದೀಸುತ | ತರಿಸಿದನು ಪಡಿಗವನು ಹೊಂ
ಗಳಸದ ಸುವಾಂಗಳ || ೮೨ || ಚರಣಯುಗಳವ ತೋಳಿದು ತೀರ್ಥವ | ತಿರದೊಳಿಟ್ಟು ಮಹಾನುಭಾ
ವನ | ದರುಶನದಿ ಮುಚ್ಚಿ ನೈ ಸಫಲವೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು || ಪರಶುರಾಮಾಡಿಗಳ ಮಿಗೆ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ
ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದು | ಸುಚರಿಸಿ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವಿಳೆಯವಿತ್ತನನಿಬರೆಗೆ || ಕುಶಲವೇ ಕುರುರಾಯ
ಬಾರೈ | ಮುಸುಡದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಬಾಯಿಂ | ದಸುರರಿಪುಕೌರವನ ಕರದನು ತನ್ನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ || ಉ
ಸುರಲಮ್ಮನು ಭಾವತನದೊಂದೆಸಕ ಸಲುಗೆಯ ನೇಮವಾದೊಡೆ | ಬೆಸಜಲೋಚನ ಬಿನ್ನ ಹವನವಧರಿ
ಸರ್ಜಿಕೆಂದ || ೮೪ || ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈವಿರೆಂದು ಮ | ಹಾವಿಳಾಸದೊಳಳವಡಿಸಿ ನಾ | ನಾವಿಧದ ಪಡು
ರಸವ ಗರುಡಿಯಲಿಂದುಸವಿಸಿದನು || ದೇವ ನಮ್ಮರವನೆಗೆ ಬಾರದೆ | ನೀವು ವಿದುರನ ಮನೆಯಲುಂ
ಡಿ | ಗೋವಳಿಗತನ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸಿರಿ ತಪ್ಪದಾಯ್ತೆಂದ || ೮೫ || ಈಕೃಪನದ್ರೋಣನೀಗಂ | ಗಾ
ಕುಮಾರನ ಮನೆಯ ಹೊಗದವಿ | ವೇಕಿ ತೊತ್ತಿನಮಗನ ಮನೆಯಲಿ ಹಸಿವನೂಕಿಬಿ || ಸಾಕಿದಾತ
ನು ನಂದಗೋಪನು | ಶಾಕಬಳಸಲುಸಲ್ಲದೇ ನಿಮಗೇಕೆ ರಾಯರೆ ನೀತಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾ
ಯ || ೮೬ || ಪ್ರಿಯದಲುಂಬುದು ಮೇಣು ವಿಬುಧಾ | ಶ್ರಿಯದಲುಂಬುದು ಮಾನವರಿಗಿದು ನಿಯತ
ವಿಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಕೇಳ್ಕೆ ಕೌರವರರಾಯ || ಪ್ರಿಯನು ನೀನಲ್ಲ ಮಿಗೆ ವಿಬುಧಾ | ಶ್ರಿಯವು ತಾ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನಾ | ಲಯದಲೆಮಗೆಂತೂಟ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಹೇಳೆಂದ || ೮೭ || ಕುರುಪತಿಯ ಬಿರುನುಡಿಯ
ಕೇಳಿದು | ಕರಣದಲಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಯುಕ್ಕಲು | ಕೆರಳಿನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿ ನುಡಿದನು ವಿದುರಸರಸಂಗೆ ||
ದುರಳನೀನಾಡಿದನುಡಿಗೆ ಯು | ತ್ತರವ ನೀಯಲದೇಕೆ ನಿನ್ನಯ | ವರಜನನಿಗಾದಿಯಲಿ ಗಂಡರದಾ
ರು ಹೇಳೆಂದ || ಕಡುಮುಳಿಸಿವಲಿ ಭೀಮ ನಿನ್ನಯ | ತೊಡೆಗಳನು ಕಡಿವಾಸಮಯದೊಳ್ಳು | ತಡೆದು
ನಿನ್ನನು ಕಾಯಬೇಕೆಂದುಳುಹಿದನು ಧನುವ || ಕಡೆನುಡಿಸಿಕೊಂಡಿನ್ನು ಕಾವೆನ | ನುಡಿದು ಫಲವೇನೆ
ನುತ ವಿದುರನು | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದನಾಕುರುರಾಯ ಬೆರಗಾಗೆ || ೮೮ || ಧನುಮುರಿಯೆ ಗಾಂ

ಧಾರಿಗತಲೋ | ಚನರು ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿತರಸನ | ನೆನಹಿನೈವಡಿಯಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಳಲಿದ
ರು || ಮನದ ಹರುಷಟ ನಗುತ ಮಧುಸೂ | ದನನು ನುಡಿದನು ಮರುಳುಕಾರವ | ಜನವ ಕೇಳ್ವ ಮ
ತ್ತ ನಮ್ಮಯತ್ತಿಲ ಬೇರೆಂದ ||೮೮|| ಹಗೆಯನೋಳಿಗಡಲಾಗದದು ವೈ | ರಿಗಳ ನಿಲಯದಲೆನ್ನಪಾ
ಸಾಧಿಗಳನುಲಾಗದು ನಿಧಾನಿಸೆ ರಾಜನೀತಿಯಿದು || ಬಗೆಯನೀ ಪಾಂಡವರಿಗಹಿತನು | ವಿಗಡಪಾಂಡ
ವರೆನ್ನಜೀವನ | ಹಗೆಯನಂಬುಪನೆಂತು ಹೇಳ್ವ ಕೌರವರರಾಯ ||೮೯|| ಸೇರುವನು ಸಕಳಂಕಚಂದ್ರ
ನು | ವಾಬಧಿಗೆ ನೀನೆಳೆಳಗೊಪ್ಪಿ | ಚಾರ ಜಾರೆಯಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಜೀವ ತಪ್ಪೇನೂ || ಆರು ತಮ್ಮಂದ
ದಮಹಾತ್ಮರು | ಸೇರುವರಲ್ವ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೂರುಮೆಗೆ ನಾನೆನ್ನನೀಬಂದನುವ ಹೇಳೆಂದ || ಕು
ಲದವನಹೃದಯಾಂಧಕಾರವ | ಕಳಚಲೆಂದು ಹಿವಾಂಶು ಹರಹಿದ | ನೆಳೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳೆನಲಾಸುರರಿ
ಪುಕುಲಾಂತಕನಾ || ತೋಳಪದಶನಮಯೂಖತತಿ ಹೊಳ | ಹೊಳೆಯ ನುಡಿದನು ತತ್ಸಭಾವಂ | ಡ
ಲ ಮಹಾಂಬುಧಿಸುಳಿದರೆಯ ತನಿಗರ್ಥವಡಗಿದ್ದವು (ದಂ?) ||೯೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೫೦೧ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಸಂಧಿ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

(ದಿ ೧)

ಸೂಚನೆ || ಬಿಡುನೆಲನ ಕೇಡುಗರ ಮಾತಿಂ | ಗೊಡಬಡದಿರೆಂತಕನ ನಗರಿಗೆ | ನಡೆಯಬೇಡೆಂದಸುರ
ರಪ್ರ ಕೌರವನನುರೆ ಜರೆದ ||

ಪದ || ಅವಧಿ ಸನೆದುದು ಪಾಂಡವರು ನಿ | ನೃವರು ಜನವಾಸಪ್ರವಾಸದೊ | ಳವರು ನನೆದ
ರು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುದಧಿಕಗುಣ ನಿಮಗೆ || ಅವನಿಯರ್ಪೆವನೀವುಟಿಯ | ಧ್ರುವದ ಬಾಳಿಕೆಯೊಳಗೆ
ಪುರುಷಾ | ಧ್ರುವನ ಸಂಚಿಸಕಲಿಯುಬೇಯದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಅರಸುತನ ತನಗಧಿಕವಾಗುತ |
ಬರಬರಲು ಕಣ್ಣಲಿಗಳು ರರ | ಹುಸಕಾಣವು ವರ್ತಮಾನದ ನೃಪರ ಬಳಕೆಯದು || ಸಿರಿಯಮದವೆಂ
ಬಧಿಕತಾವಾಸ | ದೊರಕಿದಕ್ಕಿಗೆ ನೀತಿಕಾರರ | ಪರಮವಚನಾಂಜನಟ ಪ್ರಜ್ಞುಲಿಸುವುದು ನಯವೆಂದ ||
||೨|| ಕೋಶ ಬಲುತಳತಂತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದ | ದೇಶ ದುರ್ಗವಮಾತ್ಮಮಿತ್ರವು | ಹೀಶಜನವೆಂಬುದುಕಣಾ
ಸಪ್ತಾಂಗಸನ್ನಾಹ || ಯಾಸು ನಿನಗುಂಟಿಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರವು | ಹೀಶರೆಂಬುದತೋರವೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಸಹಾ
ಯವು ಬರಲು ನಿನಗಿಬಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಹೇಳಿದೀಸಪ್ತಾಂಗದೊಳಗೊಂ | ದೇಳಿಧಿಟವಾಗಿದನೃಪತಿ
ಯ | ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಸಂದೇಹವರಿಯಾ ರಾಜನೀತಿಗಳ || ಹೇಳಲಮ್ಮವೆಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು | ಹೇಳಿದೊಡನೀ
ಕೇಳಿ ಕುರುಕುಲ | ಮೌಳಿ ನಯದಲಿ ನಡೆಯಕಟ ಯೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ ||೪|| ಸಾಮವೆಂಬುದು
ರಾಜನೀತಿಗೆ | ತಾಮನೋಹರರೂಪು ಬದುಕುವ | ಭೂಮಿಪಾಲರನಂತವಿಭವಕೆ ಬೀಜಮಂತ್ರವಿದು ||
ಸಾಮ ತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ನೀತಿವಿ | ರಾಮವಾಗದೆ ಬಿಡದು ದಂಡದ | ಸೀಮೆಯೆಂಬುದುಪಾಯದಲೆ ಸಾ
ಮಾನ್ಯತರವೆಂದ ||೫|| ಮಾಡಿದಪರಾಧಂಗಳನು ಮರೆ | ದಾಡರತಿಮೋಹದಲಿಧಿಟ ನೀ | ಗೊಡಿಬದು
ಕುವನುಡಿಯನುಡಿವರು ನಮ್ಮ ಮನ ಮೆಚ್ಚೆ || ಕಾಡಿನೊಳಗಾಡಿದರು ದುಃಖವ | ತೋಡಿದರು ನೀನ

ಮಗುಚಿತವೆ | ಮಾಡಿ ನಾಡನು ಕೊಡುವುದೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೬|| ವಿದುರನುತ್ಸವ ಕೃಪನ ಸ
ಮೃತ | ನದಿಯುಮಗನೊಲವಂಧನೃಪನ | ಭೃಗುದಯ ಕೇಳೆಂದಸುರುಪು ನಯನುಡಿಯ ಗರ್ಭಣಿಸಲು ||
ಮದದ ಪೈಗಾಣಿಕೆಯ ಮನಲೇ | ಪದ ಮಹಾಖಳನಡ್ಡಮೊಗವಿದ | ಲುದ್ಧಯೋಳಗದ್ದಂತೆಯಿ
ದುಡದು ರಾಯನಾಸ್ತಾನ ||೭|| ಅವಂಗಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿ ರಾ | ಜ್ಯವನು ಕುಳಸುತಿತ್ತು ನೀ ಪಾಂ |
ಡಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂಬೀಬಿರುದ ಸಲಿಸದೊಡೆ || ಅವನಿಯಲಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೊ | ತ್ತುವನೃ
ಪಾಲಕಬಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದೊಡೆ ಮುಂದೆ ಲೇಸೆಂದ ||೮|| ಕಳಕಳಿಕತ್ತಗ್ಗದಸ
ಭಾಸ್ಥಳ | ದೊಳಗೆ ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯಲವನಿವ | ಕುಲಕುತಾರನು ಪರಶುರಾಮನು ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||
ಎಲೆಸುಯೋಧನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನಳಲಿಸುವರೇ ಲೋಭವೇವೆ | ಗ್ಗಳದ ನಿರ್ಬಂಧನವು ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗು
ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ||೯|| ದಿವಿಬರಿದಿರಲ್ಲೆಂದು ಡುಭೋ | ಧ್ವವನು ನರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯರ | ನವಗಡಿಸಿ ಮು
ರಿವಡೆದು ಕಿಟ್ಟನು ಗಾಢಗರ್ವದಲಿ || ಅವರೊಳರ್ಜನನರನು ಯದಾಸಂ | ಭವನು ನಾರಾಯಣನು ಬಿ
ಡು ಪಾಂ | ಡವರ ವೈರವನೆಂದು ಭಾರ್ಗವ ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||೧೦|| ತಪ್ಪಿ ನುಡಿಯನು ಪರಶುರಾಮನು |
ದರ್ಪಪಿದು ಲೇಸಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಂ | ಗೊಪ್ಪಿಸುವುದರ್ಥವನೀತಳವನು ಸರಾಗಬಲಿ | ತ್ವನುಡಿದೊಡ ಗುಡ
ದೇವನ | ದರ್ಪವನು ಹುಸುಳೆದು ಬಿಸುಟಂ | ತ್ವತಾಗಬದೆಂದು ನುಡಿದನು ಕಣ್ವಮುನಿನಗುತ್ತ||೧೧||
ಅಹುದು ಕಣ್ವನ ಮಾತು ಕೃಷ್ಣನ | ಮಹಿಮೆ ಘನವೆದ-ನುಬದುಗರ್ವ | ಗ್ರಹ ಹಿಡಿದು ಮರುಳಾಗ
ದಿರು ಮುನ್ನೊಬ್ಬಗಾಪಿಲನು || ಬಹಳಗುರು-ಕ್ಷಣಗೆ ತೋಳಲ್ಲಿದು | ಮಹಿಯೊಳಲ್ಲಿಯು ಗಳಿಸಿದಿರ
ಲೆವ | ನಹವ ಮುಂಬದನು ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿ ಬಂದು ||೧೨|| ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಯಯಾತಿ ನಾಕ
ದೊ | ಳೆಮ್ಮವೋಲಾರಂಟು ಬಗದಲಿ | ಧರ್ಮಪರನನೆ ಸುರರು ಹಬಿಕ್ಕದರು ಹಡತಲೆಗೆ || ಧ
ರ್ಮಪಥಹುಲುವಟ್ಟಿ ಯೆನಿಸಿದ | ಹಮ್ಮಿನಲಿ ಕಡಬೇಡ ನೀತಿಯ | ನಮ್ಮದವ ಕಡನಂದು ನಾರದ
ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||೧೩|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಾವು ಪಾಂಡವ | ರವರು ಬನದಲಿ ಕಂದಮೂಲವ | ಸಪಿದು
ಕೊಂಬರು ಯುಗಿಗಳಿಗೆ ಹಂಗೇಕೆ ಭೂಮಿಪರ || ಇವರದಾವನಪಕ್ಷಪಾತ | ವ್ಯವಯಂಕೆಯವರಲ್ಲ ಕೇಳಿ
ನ್ನಿವರ ನುಡಿಗಳನೆಂದು ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಮುರವೈಬ ||೧೪|| ಬರಳ ಏನುಸೆಯೊಳಿಡುತ ಕಿರುನಗೆ |
ವೆರಸಿ ಕರ್ಣಾಬಿಗಳ ವದನವ | ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ ಹಂಯ ನುಡಿಗಳ ಕವುಡುಗೇಳುತ್ತ || ಮರುಳುತನ
ದಾಳಾಪವೇತಕೆ | ಮುರಹರನೆ ಪಾಂಡವರ ಹಂಬಲ | ಮರೆದು ಕಳೆ ಕರಣಕ್ಕಿಪಾತಿಯ ಬಳಸಬೇಡೆಂದ
||೧೫|| ಅವರು ನಮ್ಮೊಳು ಸರಸವಾಡುವ | ಹವಣದಲ್ಲದೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ನಿಮಗ ಯೋಚಿಸಿ ಕಳು
ಹಿದಂದವ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾನಿದನು || ಬವರ ಬೇಕೇ ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು | ಅವನಿಗವನಯ ಮಾತ ನೀನಾ |
ಡುವರೆ ಪಾಂಡವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆಂದು ಖಳ ನುಡಿದ ||೧೬|| ಮಾವ ಜೊದಲುಸಹಾಯ ಮಧ್ಯದೊ |
ಳಾವಿರಾಟನ ಸಖ್ಯ ಕಡೆಯಲಿ | ನೀವು ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿಯೆಂಬೆನಿ || ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡವರ || ನಾವು ಕಡ
ಯಲಿ ಹೊರಗು ನಮಗ | ನ್ನಾವಭೂಪರ ಸಖ್ಯವಿದ್ದುದು | ದೇವ ನಾಚಿಸಬೇಡ ಸಂಧಿಯ ಮಾತು
ಮರೆಯೆಂದ||೧೭|| ಮಾಡು ಸಂಧಿಯನಮ್ಮವಚನಕೆ | ಕೂಡದಿರು ಸವಿವಾತುಗಳ ನಿನ | ಗಾಡುವವರಿಗೆ
ಚಿತ್ತಗೊಡದಿರು ಹಿಸುಣ ಹೊಗಸದಿರು || ನಾಡನಾಲ್ವಿಗೆಗಳೆಯರೆಂಬುದ | ಮಾಡದಿರು ಪಾಂಡವನ್ನ

(ಪೂರ್ವ)

ಪಾಲರ! ಕೋಡುವಾಳಿಕೆ ಪಥ್ಯಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೧೮|| ನೀತಿಗಾಲಯ ನಿಮ್ಮ ಕುಲವಿ! ಖ್ಯಾತವದು ನೆಲೆ ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯ | ವ್ರಾತಕಿದು ಸದ್ವಿಜವೆನಿಸಿತು ಕೌರವಾನ್ವಯವು || ಭೂತಳದಲೋಲುಪತೆಯೊಳು ಕುಲ | ಘಾತಕನು ನೀನೆಂಬಕೀರ್ತಿಗೆ | ಯೋತುನೆಲೆಯಾಗಬಿರು ಬೇಡಿದೆವೆಂದು ಹರಿನುಡಿದ ||೧೯|| ಧರೆಯನ್ಯಪರಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದರಿದ್ರನೆಯ ಬಾಗಲಲಿ ಸಮಯವು | ದೊರಕಲಂತದು ಪುಣ್ಯವೆಂಬೀಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ || ಸಿರಿಗೆ ಪಾಂಡವರನ್ಯರಾದೊಡ | ಮೆರೆಯಲರಿವುದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಕಾ | ತರಿಗತನವನು ಮಾಣು ಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೨೦|| ಯಮಜನಿಸಗೊಳ್ಳಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಮಮತೆ ನಿನ್ನಲಿ ಹಿರದು ಭೀಮನ | ತಮದನು ಹಿರಿದು ^{ಪೂರ್ವ} ನಕುಲನು ನಿನ್ನೊಳೆರಡರಯ || ತಮತಮಗೆ ತಮ್ಮೆವರುಂ ನಿ | ನ್ನಮಲವಚನವಹಾರು ಹರುಪು | ಧ್ವಮಿತತನವನು ಮಾಡದಿರು ಸೋದರರ ಸಲಹೆಂದ ||೨೧|| ಅವರಿಗಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರಾರ | ಜ್ಯವನು-ಕುಳಸಹಿತು ನೀಪಾಂ | ಡವಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂಬೀಬಿರುದ ಧರಿಸಿದರೆ || ಅವನಿಯಲಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತಲೆದೋ | ರುವ ನೃಪಾಲಕರಿಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದೊಡ ತುದಿಗೆ ಲೇಸೆಂದ ||೨೨|| ಧರ್ಮಜನ ಕಡುಮೋಹವೆಂಬುದು | ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳೆರಲಿ ಭೀಮನ | ಹಮ್ಮು ತಮ್ಮೊಳಗರಲಿ ಫಲುಗುಣನೊಲವದಂತಿರಲಿ || ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯೊಳೆರೆಯ ಬೇಡುವ | ರೆಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಧಿಗೆ | ತಮ್ಮನೊಡಬಡನೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೋದಿದನು ||೨೩|| ಬಂಧುಕೃತ್ಯನ ಮಾತು ಸೂರ್ಯಂ | ಗಂಧಕಾರವು ಸೇರುವುದೆ ನಿ | ರ್ವಂಧದಲಿ ನೀವೇಕೆ ನುಡಿವಿರ ರಾಜಕಾಲಯವ || ಸಂಧಿಯಾಗದು ಪಾಂಡವರ ಸಂ | ಬಂಧನಮಗೇಕೆನುತ ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧುವಿನ ಮೊಗನೋಡಿ ದಶ್ಯಾಸನನು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೨೪|| ಕಡಿಸದಿರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕುಲದಲಿ | ಕೊಡಲಿಯನು ನೀಡಿಡದು ವಂಶವ | ಕೆಡಿಸಿಕಳೆದೊಡೆ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನಗಹುದು || ನುಡಿಗೆ ಸನುಮತರಾಗ ತಾಕುಲ | ಗಡಿಯನಿವ ಮುಂದರಿಯನೀವಿಂ | ತೊಡಬಡಿಸಿ ಪಾಂಡವರ ಸಾವ್ಯವನೀ ಸಿಕೊಡಿಯೆಂದ ||೨೫|| ಈಮಯ ನುಡಿಗಳು ದೈವದ | ಮೋಹ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಸುಭಟರ | ಸಾಹಸಿಕೆ ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲ ನಂಬದಿರೆಮ್ಮ ಬಲುಹುಗಳ || ಬಾಹಿರವ ನೀನಾಡದಿರು ವೈ | ದೇಹಿಯನು ಸೆರೆವೊಯ್ದ ಸ್ವಾಮಿ! ದ್ರೋಹಿಯನು ಹೋಲದಿರು ಕೌರವ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೨೬|| ನೆಲನ ಬೇಡುವಪಾಂಡವರ ಭುಜ | ಬಲದೊಳಗೆ ತುಂಡಿಲ್ಲ ನೀತಿಯ | ತಿಳಹಲೈತಂದಸುರರಿಪು ಸಾಮಾನ್ಯಬಳನಲ್ಲ || ಇಳೆಯೊಳರ್ಥವನೊಪ್ಪುಗೊಡ ಯದು | ಕುಲಲಲಾಮನ ನೇಮವನು ನೀ | ಸಲಿಸು ಕಡಿಸದಿರೀವಿಳಾಸವನೆಂದಸೂದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಪಲವು ಹೊಲ್ಲೆ ಹುಗಳನು ಪಾಂಡವ | ರೊಳಗೆ ನೆನೆದನು ಮುಚ್ಚು ಮೆರೆಯೇ | ನಿಳಯಲೋಭದ ಬಗೆಗೆ ನೆಗಳೆರಾಜಕಾ ಯವ || ನೆಲನ ಕೊಂಡನು ಜೂಜಗಾರರ | ವಿಲಗದಲಿ ಪಾಂಡವರ್ಗ ಪುನರು | ಹಳುವವೇ ಶರಣಲ್ಲಬಿಲ್ಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ತಾಗುವೆಪಕೀರಿತಿಗೆ ಹೇಸುವ | ರಾಗಿ ಸತ್ಯವನುಳುಹಿ ಹಳುವವ | ಸೋಗಿಸಿದೊಡದು ಕುಲಕೆ ಕುಂದೇ ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ || ನೀಗದರು ವನವಾಸವನು ಸು | ಭಾಗದವನಿಯ ಕೊಂಬ ಫಲವನು | ಹೋಗಬಿಡುವನೆ ಭೀಮನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈ ||೨೯|| ಕೊಡು ವೈಕಸ್ಥಳವನು ಕುಶಸ್ಥಳ | ಪೊಡವಿಯಾವಂತಿಯನು ಕುಳದಲಿ | ಕೊಡಿಸಿ ಕಳೆ ಸು ಕರಣದವರಲಿ ವಾರಣಾವತನ || ಕೊಡು ನಿನಗೆ ಮನಬಂದುದೊಂ

ದನು | ನಡಿಸಿಕೊಡುವೆನು ಪಾಂಡವರನ್ನೆವ | ಗಡಯತನ ಬೇಡನ್ನು ಕೇಳೆಂದಸುರುಪು ನುಡಿದ ||೩೦|| ಪ
 ರಮಪುರುಷನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು | ಕುರುಕುಲದ ಹಿರಿಯನು ನಡಿಸುತ್ತ | ಪುರವ್ಯಾಧನಸಮಚಾಪವಿದ್ಯನು |
 ದ್ರೋಣನವಂದ || ಧರಣೀಪತಿ, ಬಲಹುಳ್ಳವರು ನಿ | ನ್ನರಮನೆಯಲಂಟೀ ವಿಚಾರಿಸು | ಮರು
 ಳುತನ ಬೇಡವರನುಡಿಗೆ-ಳೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೧|| ಬೇಡಿದೊಂದೊಂದೂರು ನಮ್ಮಯ | ನಾಡ ತಲೆ
 ಮಂಡೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ | ರೂಢಿಯೈದೂರುಗಳ ಬೆಳವಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾನಗರ || ಜೇತಲಯನು ಮಾನನಿ
 ಧಿ ಕೊಂ | ಡಾಡಲೇತಕೆ ಧರಯನೀರಡಿ | ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮ ನಿನಗಂಜವೆನು ನಾನೆಂದ ||೩೨||
 ಕರೆದು ಮೂರಡಿನಲನ ಧಾರೆಯ | ನೆರೆದು ಬಲಿ ತಳಕಿಳಿದನನ್ನೀ | ಧರೆಯೊಳ್ಳಿದೂರುಗಳನಿತ್ತೆನಗಾ
 ವಪದವಹುದು || ಪರಮಪುರುಷನು ನೀನು ನಿನಗಾಂ | ಶರಣುಹೊಕ್ಕನು ಬಂದಪಥದಲಿ | ಮರಳಿ ಬಿಜ
 ಯಂಗೈವುದಂದನು ನಗುತ್ತ ಕುರುರಾಯ ||೩೩|| ಸಲಲಿ ನಿಜಪಾಂಡವರೊಳಿತ್ತಿದ | ಫಲದವಳವಿಗೆಯ
 ಕಟ್ಟ ನಿಮ್ಮಯ | ಬಳಗ ಬದುಕಲಿ ಮತ್ತ ನವೆಯಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು || ಜಲಧಿಸುರಯ ಮಹಿಯೊ
 ಳೊಂದ | ಸ್ಥಳವನ್ನೆವಂಗವುದನೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿಯವಗಡಿಸಿದನು ಜಡದನು ದನುಜವೈಯನು ||೩೪|| ನೆ
 ಲನೊಳರ್ಥವನಿವುದಲ್ಲ | ಸ್ಥಳವನ್ನೆದನು ಮುನ್ನು ಕೊಡೆಯ | ಸ್ನೇಹಿಯೊಳಿಡುನು ಮೆಚ್ಚಲೆಯೆನೆ
 ದೇಕೈವಾರ || ನೆಲನ ಕಡೆಯಲಿ ಮುಳ್ಳುಮೊನಯು | ಚ್ಚಳಿಸ ಧರಣಿಯ ಸಿತ್ತನಾದೊಡ | ಬಳಿಕ ನೀ ನ
 ಗುಹೋಗು ಕದನಕೆ ಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದ ||೩೫|| ದನವ ಕಾದುದು ತೀರ್ದು ಬನ | ಬನಕೆ ತೊಳಲ್ವು
ದು ಕಡೆಯನ್ನದಿತೆ | ಮುನಿಗಳೊಳು ಬೋಳುಗಳನೆರಗಿಸಿಕೊಂಬುದದ ಬಿಸುಟು || ವನಧಿಯನೆ
ಯೆಡೆಗೊಂಡು ನಡುಹಾ | ವಿನಲಿ ಹಕ್ಕಯ ಬಿಸುಟು ನಮ್ಮೊಳು | ಮನಕತವ ನೀ ತಿಳುಹಲೋಸು
ಗ ಬಹರ ಹೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಶೌರಿಮೂಯದ | ಮತಗುಡದ ಘಣಿಕೇತನನು ಕಂ |
ಡತುಲಬಲಗುರುಸಿಂಧುತನಯಾಬಗಳ ಮೊಗನೋಡಿ || ವ್ಯತಿಕರವನಿವಬಯಸಿ ಮಿಗೆ ಬೇ | ಡುತಲಿ
ಕದನವ ನೆನೆವಭೂಪನ | ಸತಿಯ ಕುಯೊಳಗೋಲೆಯಸ್ಥಿ ರವರಿವೆ ತಾನೆಂದ ||೩೭|| ಕಡೆಗೆ ಪೃಕರಾ
ಪ್ಪಾವನಿಶನು | ಮಡಬಸುತಲೆನಾಥನಾಗಯೆ | ಕೆಡುವನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲ ನಾಪಾಂಡವರ ರಾಜ್ಯದ
ಲಿ || ಪಡಿಗೆ ಪವಮಾನಜನ ಸಮಯವ | ಹಡೆಯದಿಹ ತರುವಾಯಲೇತನು | ನಡಿಸಿಕೊಡುವನು ತಪ್ಪ
ದೇಕಳಕಟೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೮|| ಮನದ ಸಂಕೇತದಲಿ ದುರಿಯೋ | ಧನನ ಕಟ್ಟಲು ವಿದುರಗಂಗಾ |
ತನಯಧೃತರಾಪ್ಪಾವನಿಪರಾಳೋಚಿಸಿದಹದನ || ಮನದೊಳೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾ | ಸನನು ದುರಿ
ಯೋಧನಗಾಯೆನಿಬರ | ನೆನಹ ಬಿನ್ನು ಹಮಾಡಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ||೩೯|| ಹೆತ್ತವರು ಮರ
ಳಿದರು ನಾವಿ | ನೈತ್ತ ತಿರುಗುವೆವಣ್ಣ ದೇವರೆ | ಚಿತ್ತವಿಸಿದರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯದಹದ ವಿಸಂಚಿಸಿತು ||
ಮುತ್ತಯನ ಕಿರಿಯಯ್ಯನಯ್ಯನ | ಚಿತ್ತಕೊಂಕಿತು ಸಾಕು ನಿಂದೆಗೆ | ನುತ್ತಲಗ್ರಜ ಸಹಿತಲೋಲ
ಗದಿಂದ ಹೊರವಂಟ ||೪೦|| ಮುನಿದು ದುರಿಯೋಧನನು ದುಶ್ಯಾ | ಸನನು ಕೆಲದರಮನೆಯೊಳಾ
ಳೋ | ಚನೆಯ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸೌಬಲಕರ್ಣರೊಡಗೂಡಿ || ದನುಜವೈರ ಕುಮಂತ್ರದಲಿ ಬೊ ಪ್ಪ
ನೊಳು ಖಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನು ಕೈ | ಮನದ ಕಲೆಗಳು ಕಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣ ನನೆಂದು ಗಜಬಿಜಪ ||೪೧|| ಎರಡು
ಬಲವನು ಮನೆದು ಕೊಲಿಸುವ | ಭರವು ಯಾದವನದು ನಿಧಾನಿಸ | ಲರಿ ನಮಗೆ ಮುರವೈರಿಯಲ್ಲದೆ

ಪಾಂಡುನಂದನರ || ತಲಸಿ ಯುನೆಣುಗಳನೀತನ | ಕರವೆರಡನೊಡಬಿಗೊಡುವದಿರು | ಕರಳಿ ಮಾ
 ದುವುಪಾಪ್ಪಂದನು ಕೊರವರರಾಯ ||೪೨|| ಗಾಳಿಯುಪಶಮಿಸಿದೊಡೆವನ್ಮೆ ಜ್ವಾಲೆ ತಾನೇ ನಿಲುವುದು
 ತನಿ ತೋಳಬಿಗಿದೊಡು ಬಳಿಕ ಮನಗುಂದುವರು ಪಾಂಡವರು || ಮೇಳವಿನಿ ನೇಣುಗಳನಿನುತ ನೈ | ಪಾಲ
 ನೆವಬರು ಗಜಬಜಸುವುದು | ನಾಲಿಸುತ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಕೃತವರ್ಮನೆರುಹಿದನು ||೪೩|| ಆಳುಕುದುರೆಯ
 ಬಾಗಲಿಗೆ ಬರ | ಹೇಳು ಕೈದುವ ಕೂಂಡು ವೀರಭ | ಟಾಳಿ ಹತ್ತಿರೆ ನಿಲಲಿ ಕೃಪಿಸಿದರ ಕವಿಕವಿದು ||
 ಬೀಳಬಡುವುದು ಹೊಕ್ಕುಗಂಡಿನ | ಮೇಲೆ ಗಂಡನು ಕಡಿದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ನೂರನತ್ತರಲಿ
 ನಾದುವುದು ಮೇದಿನಿಯ ||೪೪|| ಎಂದು ಸುಭಟರಿಗರುಹಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಕವಿಯ ಹತ್ತಿ
 ರೆ | ನಿಂದು ವದನವ ಚಾಚಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನಗುತ || ಮಂದಮತಿಗಳು ತಪ್ಪಿದರು ಮನ | ಗುಂ
 ದಲಾಗದು ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈ | ಸಂದೊಡಸುರಾರಾತಿ ನಗುತವೆ ಭೀಷ್ಮಗಿಂತಂದ ||೪೫|| ಪಂಥತಪ್ಪಾಧಿ
 ಗಳಿಗಂತ | ಕರಣನವುದು ಸುಜನನಗ ನಿ | ಸ್ಮರತಗಲ್ಲದೆ ಮನವನೀಯರು ಮಹಿಯಮೂಢಜನ ||
 ಕರಗುವದು ಶತಕಾಂತ ಚಂದ್ರನ | ಕರಣ ತಾಗಲು ವಜ್ರಹತಿಗ | ಬೃಪಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಗುಂಗಳೊಡಯುವು
 ಭೀಷ್ಮಕೇಳಂದ ||೪೬|| ದೂತರನು ಕಟ್ಟುವುದು ರಾಯರ | ಗೇತರುಚತವು ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಲು | ಕಾತರ
 ಸುತದ ನಿಮ್ಮ ಪೂವ್ಮಂಬರನು ನೀ ಕರನ || ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಡು ನಮಗೇ | ಭೀತ ತಾನಿಲ್ಲ ನಲು
 ಗಂಗಾ | ಜಾತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ನುಡಿದನು ಕೊರವನ ಹದನ ||೪೭|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ಆಗಲೆ |
 ತಿವೆತಿವೆಂದನು ಪಿದುರ ಕರೆ ಕೊ | ರವನ ಮಗನೇ ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲಾ ಭರತಸಂತತಿಗ || ಅವಳ ಬರಹಳ
 ತ್ತ ಮಗನಾ | ಟವನು ನೋಡಲಿ ಹೆತ್ತಮೋಹದ | ಹವಣುಗಳ ಬೆಸಗೊಂಬಗಾಂಧಾರಯನು ಕರ
 ಯೆಂದ ||೪೮|| ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ದುರಿಯೋ | ಧನನ ತಂದರು ಸಭಗೆ ಮತ್ತೀ | ವನಜಮು
 ಖಿಗಿದನೆಂದೊಡಾಗಾಂಧಾರನಡತಂದು || ದನುಜವೈರಿಯ ಕಟ್ಟುವೈ ಕೃ | ಪ್ಷನನು ಬಿಗವೈ ಛಿಟ್ಟಮ
 ಗಹೆ | ತ್ತನಗೆ ಹರುಷವನಿತ್ತ ಯಂದಳು ಮುಳಿದು ಗಾಂಧಾರ ||೪೯|| ನಟ್ಟನಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೈ
 ಪ ನೀ | ನಿಟ್ಟಕಿಚ್ಚಿದು ಪಾಪಮಗನನು | ಹುಟ್ಟದಂದೇ ಬಿಸುಡದಾದೆವು ಬಾಳುಗಡಿಯನು || ಕ
 ಟ್ವವನುಗಡ ಕೃಷ್ಣನನು ಮೈ | ಮುಟ್ಟವನುಗಡ ಗಗನವನು ಬಲು | ಛಿಟ್ಟತನ ತಾನನು ಪೇಳು
 ವೆನೆಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೫೦|| ದುರುಳಮಗನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರಳಿಚುವಂ ಯಾದವರು ನಮ |
 ಗರವಿಗರೆ ವಸುದೇವನಲಿ ತಾ ಭೇದವೇ ನಿನಗೆ || ದುರುಳುತನವಿದು ಬೇಡ ಖುಲ್ಲರ | ನೆರವಿಯೊಳಗಾ
 ಡದೊಡೆ ತಪ್ಪದು | ನರಕವೆಂದನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲ ||೫೧|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಧೃತರಾ
 ಪ್ಷ್ರ ನಂಜನ | ಬಳಗನೀತನ ಬಂಧುಕೃತ್ಯದ | ಬಳಕೆಯಲಿ ನೀ ನಿನ್ನಕಂದನ ಬೇಡಿಕೊಳಲಕ್ಕ ||
 ಮುಳಿದು ಬಗುಳುವನಾಯ್ತೆ ಚಂದ್ರಮ | ನಳುಕುವನೆ ನರಿಯೊರಲಿದೊಡಕಳ | ವಳವಹುದೆ ಸಿಂಹ
 ಕೈಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಪಿದುರ ||೫೨|| ನೊರಜ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಕಲಕುವುದೆ ಸಾ | ಗರದಜಲ ನೋಣ
 ವೆರಗದೊಡೆ ಕುಲ | ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾಡುವವೆ ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯೆ || ತೆರಳಲರವನ ಕೊಬ್ಬಿದೊ
 ಳೈಯ | ಮರಿಗೆ ಗರುಡನು ನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ದುರುಳುತನಕಂಜವೆನೆ ಮುರರಿಪು ವೆಂದನಾಪಿದುರ
 ||೫೩|| ಲೋಕಮೈಮರೆವಂದು ಜಲಧಿಗ | ಳಾಕಿ ಹಳಚುವಹೊತ್ತು ತಾನಿಹ | ನೇಕಮೇವಾದ್ವಿತಿಯ

ಪರಮೇಶ್ವರಕಮಹಮೆಂದು || ಏಕತತ್ವಾಯೆಂದುವೇದಾ | ನೀಕ ಕೃಪಾಂಸಲು ಮೆರೆವನಿ | ರಾಕೃತಿಯ
 ಪರಬೋಮ್ಮರೂಪಿನ ತಾತ ನೋಡಿತ || ಈತನಾಮಧುಕ್ಯೆಟಭನ ಮುಂ | ದಾತ ಜಲಧಿಯೊಳಿಳಿದು ವೇ
 ದವೆ | ನೀತ ತಂದನು ಜಯನ ವಿಜಯನ ದೈತ್ಯಜನ್ಮವನು || ಈತನೊಡೆದನು ಪೌಂಡ್ರಕನನಂ | ದೀತ
 ಕೊಂದನು ಹಂಸಡಿಬಿಕರ | ನೀತ ನೊರಸಿದನರಸ ಚಿತ್ತ ಸೆಂದನಾವಿದುರ || ೫೫ || ಸಲಲಿಮಯವಾದಖಳ
 ಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೊಳಗೆ ವಿರಿಂಚಿಯಾಳುತ | ಮುಳುಗುತ್ತೆತಂದಾಲದೆಲೆಮಂಚದಲಿ ಪವಡಿಸಿದ ||
 ಹೊಳವು ನೀನಾರೆಂದು ಜಠರದೊ | ಳಿಳಿಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಶತದಲಿ | ಹೊಲಬುಗಡೆ ದ್ರೋಣ್ಯಳಲಿ
 ಬ್ರಹ್ಮನ ನೀತನುಗುಳಿದನು || ೫೬ || ಸೂಚಿಸುವಶ್ರುತಿನಿಚಯ ಬರಬರ | ಸಾಚಿದವು ವೇದಾರ್ಥ ನೀತಿ
 ಯ | ವಾಚನಗಳ ಳವಡದೆ ನಿಂದವು ನಿಜವ ಕಾಣಿಸದೆ || ಆಚಾರಲಳವಲ್ಲ ಮುನಿಗಳ | ಗೋಚರಕೆ
 ಪುನಗುಡದಹುಯನು | ನೇಚರಯದೆ ಬಿಗಿಯಲಳವಡಿಸಿದರು ನೇಣುಗಳ || ೫೭ || ವಿದುರನಿಂತಿಂತೆ
 ನಲು ಮಿಂಚಿನ ಹೊದರು ಹುರಿಗೊಂಡಂತೆ ರವಿತತ | ವುದುರದ್ವವು ಮೈಮೆಂದಿರು ನಿಂದೆಡೆ ದೇವರಂ
 ಗದಲಿ || ಸದದುದಾಸ್ಥಾನವನು ಘನತೇ | ಜದಲಿ ಹುಮಿಗಲಾಗೆ ಹಂ ತೋ | ಲದನು ನಿರುಪಮ ವಿ
 ಶ್ವರೂಪವನಾಮಹಾಸಭಗೆ || ೫೮ || ಚರಣದುಂಗುಟದಲ್ಲಿ ದೇವರು | ತುರುಗದರು ನೂಸಲಿನಲಿ ಕಮ
 ಲಜ | ಸುರವಖಡ್ಗ ದೆ ರುದ್ರನಾಸ್ಯದೊಳಗ್ಗುವಾಯುಗಳ || ಬರಳಲಿಂವ್ರಾಟಗಳು ನಯನಾಂ | ಬುರು
 ಹದಲಿ ರೆಪಿ ಸಾಭೆಯಲಿ ಭವ | ವರಭೂಜಾಗ್ರದೊಳಖಳ ಬಗುಪಾಲಕರು ರಂಜಿಸಿತು || ೫೯ || ಸುರರು ಖ
 ಚರರು ಕಿಂನರರು ಕಿಂಪುರುಷನುಸಮಸಿದ್ಧಪಿಪ್ಪಾ | ಧರರು ವಸುಗಳು ಮನುಗಳಾದಿತ್ಯರು ಭುಜಂ
 ಗಮರು || ಗರುಡಗಂಧವಾರ್ಷ್ಯನೀಡೇ | ವರು ಸುಮಶ್ವೇದೇವರಖಳಾ | ಸ್ವರಸರಸದರು ರೋಮ
 ರೋಮದ ಕುಳಿಯ ಚಂದಲ || ೬೦ || ಬಲವಭುಜದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆಡದಲಿ | ಹಲಧರನು ಚರಣದಲಿ ಧ
 ರ್ಮಜ | ಕಲ್ಯಾಣೋದನಕುಲಸೇವದೇವಾಯಾದವರು || ಲಲಿತಕಾಂತಿಯೊಳಖಳಿತಾರಾ | ವಳಿಗಳ
 ಮಲಗ್ರಹಪಿರಲು ತೋಳ | ತೋಳಗ ಮರದನು ಪಿಶ್ವರೂಪವಿಹಾರ ಮುರವೈ || ೬೧ || ಕಿವಿಗಳಲಿ
 ಕಂಗಳಲಿ ಸಾಸಾ | ಪವರದಲಿ ಹೋಗ ಮಸಗ ಧಳ್ಳು || ತಿಪದುದಾಕಾಶವನು ಕಪಿದುದು ಕಾಂತಿ ದೆ
 ಸದಸಗೆ || ಕಂಕಮಠರುಬ್ಬಳುತನ ಮ | ಕ್ಕರ ಮಹಾದ್ವೈತವಾಯ್ತು ಕಂಡುದು | ಹಲಯ ರೂಪವ
 ನೋಬ್ಬನೊಲವನ್ನದಳಿದವರು || ೬೨ || ತಳುಕನುಗಿಡೆಡಾಡಿ ಪಂಡಿತ | ಪುಳಕದಲಿ ನನನನದು ಹರು
 ಪದ | ಜಲಧಿಯಲಿ ವಸಮುಳುಗಿ ಭಕುತಿಯಭಾರದಲಿ ಕುಸಿದು | ಅಳುಕಿ ತಮಮಗದ್ದು ಮುನಿಸಂ
 ಕುಲಸಹಿತ ಗಾಂಗೆಯಾಕೃಪನಿ | ಮೃಲವಿದುರಗುರುಸಂಜಯಾಂಗಳೆರಗಿದರು ಪದಕೆ || ೬೩ || ಬಳಗೆ
 ಹೂಳವನು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಪ | ಜ್ವಳಿಸಿದನು ತಾನಲ್ಲದನುರ | ಬಳಕೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲದಂತಿರೆ ಕೂಡೆ ತೋ
 ಲದನು || ಬಳಗಬಿಗುವೊ ಹೊರಗೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಸಿಲುಕಸುವೊ ತಳಿಯೆ ಕೃಷ್ಣರು | ಹಲಬರಿಹರಾರಾ
 ರ ಕಟ್ಟುವೆವೆಂದರೊಳರು || ೬೪ || ಅನುಪಮಾದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗ | ಮೊನಗೆ ಮೋಹುವರಲ್ಲ ತೆರ
 ಹೆಂ | ಬಿನಿತುಪರಪೂರ್ಣದಲಿ ಸಭೆಯಣುಮಾತ್ರರೂಪದಲಿ || ಮನದ ಬಗೆ ಮುಟ್ಟದಮಹಾಮಹಿ |
 ಮನನು ಕಟ್ಟುವೆವೆಂತೆನುತ ತನ | ತನಗೆ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಕೈಗಳ ಕದಪ ತೋಗದರು || ೬೫ || ವಿಮಳಕರು
 ಣಾಸಿಂಧು ನೀನನು | ಪಮಚರಿತ್ರನು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಪದ | ಕಮಲದರುಶನದಿಂದ ಹಿಂಗಿದವಘೋರಾತಿ

ಗಳು || ಸಮತೆಯಲಿ ನೀ ನೋಡು ಶರಣರ | ಮೃಮತೆ ಬೇಡುದು ಜೀಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಕೃಪೆ
 ಮಾಡೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||೬೬|| ಮಾನ ನಿನ್ನದು ಭಕತಜನದಪ | ಮಾನ ನಿನ್ನದು ನಿ
 ನ್ನು ಶರಣರ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದು ಬೇರೆಗತಿಯುಂಟಿ || ಆನತರ ತೇಜೋಭಿಮಾನವ | ನೀನೊ
 ಲಿದು ಸಲಹೆಂದು ಮುದದಲಿ | ಭಾನುಮತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಮುರಹರನ ಚರಣದಲಿ || ಕಂಗಳನು ಕ
 ರುಣಿಸಿದನೆಂಧನು | ಪಂಗೆ ಬಳಿಕೇಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನು ಮನತಣಿಯೆ ತಾ
 ನೋಡಿ || ಕಂಗಳೆಡಗಲಿ ದೇವ ನಿಮ್ಮಾ | ಯಂಗವಟ್ಟವ ಕಂಡಬಳಿಕೇ | ಕಂಗಳೆತರವ ಕಾಣಲಾಗದು
 ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದ ||೬೭|| ತಾತ ಹೆದರದಿಂಮುಕುಂದನಕೈ | ತವಕೆ ಬೆಚ್ಚದಿರು ಸಂಧಿಯ | ಮಾತು
 ತಾನಿದು ಹೃದಯವೇ ಬಸಗೊಳ್ಳಿ ಮುರಹರನ || ಈತನಂತರ್ಯಾಮಿಜೀವ | ವ್ರಾತದಲಿ ಜನಜನಿತವೀಜ
 ಗ | ವೀತನಾಚ್ಛೆಯೊಳೊಲೆವುದೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬೮|| ಸಂಗಿಯೆನಿಸನು ಜಗವ ಹುಟ್ಟಿಸಿ | ನುಂ
 ಗಿದೊಡ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೆನಿಸನು | ಅಂಗರಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ ಪೋಷಿತನಲ್ಲ ಮೂಜಗಕೆ || ಜಂಗಮಸ್ಥಾ ವರಕೆ
 ಚೈತ | ನ್ಯಾಂಗರಕ್ಷನು ಘನಕೆ ಘನವಣು | ವಿಂಗೆ ತಾನಣುವೆನಿಪಪರತರವಸ್ತು ನೋಡೀತ ||೬೯|| ಎನ್ನ
 ಹೃದಯದೊಳಿದು ಮುಂವನು | ಗನ್ನದಲಿ ಸಂಧಿಯನು ಲಪುಗಳೊ | ಳಿನ್ನುತಾ ತನ್ನವರೋಳಿದಾರನು
 ಡಿವನೀಹದನ || ಭನ್ನನಂತಿರೆ ತೋಂಭಿಸ್ತಾ | ಭನ್ನನಂತಿರೆಮೆರವ ತಿಳಿಯಲ | ಭಿನ್ನಸ್ತೆ ಮುರವೈರಿ ನಾವಿ
 ನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದ ||೭೦|| ಹಳಚುವುವು ಹಾಹೆಗಳು ಸೂತ್ರವ | ನೆಲಗದೊಡೆ ತತ್ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ | ವಳಿಗಳಾ
 ಹಾಹೆಗಳೆಗೊಂದೇ ಸೂತ್ರಧರನಿರಲು || ಕೊಲುವನೆನ್ನರನೆನ್ನಂಂದವೆ | ಕೊಲಿಸುವನು ಕಮಲಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆ
 ಉಳಿದಜೀವವ್ರಾತಕೇಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೭೧|| ಇಳಿದನವನಿಗೆ ಭಾರುಣಿಯ ಹೊರೆ | ಗಳೆಯಲೋ
 ಸುಗವಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಮೈರವಬಿತ್ತಿ ಬರಕೈವನು ಮಹಾಬಲವ || ಭಲಕೆ ಮಣಿಯದೆ ರಾವಣಾಡಿ
 ಗ | ಳಳಿದಬಲಾ ಕೀರ್ತಿಕಾಯವಿ | ದಳಿವುದೆಗ್ಗ ದೇಶಿಮುಳಿದಿರಲೆಂಜಲೇಕೆಂದ ||೭೨|| ನಾವು ಸಂಧಿ
 ಯನೊವಿವೆಮ್ಮಯ | ಭಾವದಲಿ ಹುಳುಕೆಲ್ಲ ಸಂಪ್ರತಿ | ಜೀವನಭಿಮತವಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನು ಮುರಹರನ
 ಬರವ || ನೀವು ಮೇಗರೆಯಂತದವರ | ರಾವಣಾಂಬಯ ಬಗೆಯ ಬಲ್ಲೆನು | ಸಾವೇನೀತನ ಕೈಯುಬಾಯ
 ಲಿ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೭೩|| ಮಣಿದು ಬದುಕುವನಲ್ಲ ಹಗೆಯಲಿ | ಸೇನಿ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ದಿಟಧಾ | ರಿಣಿ
 ಯ ಸಿಂಗೆಳುಪುವವನಲ್ಲೆಳುಕೆಲ್ಲ ಕಾಯದಲಿ || ರಣಮಹೋತ್ಸವವೆಮ್ಮಮತ ಕೈ | ದಣಿಯೆ ಹೊಯ್ದಾ
 ಡುವೆನು ಕೃಷ್ಣನ | ಕೇಣಿದಲ್ಲದೆ ವಹಿಲದಲಿ ಕೈವಲ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೭೪|| ಎನಲು ನಸುನಗುತ್ತಸುರರಿಪು
 ಮು | ನ್ನಿನಸ್ವರೂಪಾಕಾರವನು ಮಗು | ಳೆನುಕರಿಸಿ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆಂದನೀಹದನ || ಘನ
 ಕುಯೋಧನಪಾಂಡುವಿನನಂ | ದನರೊಳಾದವಿವಾದ ನಮಗೇ | ಕನುತ ರಾಜಾಲಯವನೆಸುರಧ್ವಂಸಿ
 ಹೊರವಂಟ ||೭೫|| ಬಂದು ವಿದುರನ ಮನಗೆ ದೇವಮು | ಕುಂದ ಕುಂತಿಯ ಕರೆದು ನಿನ್ನಯ | ಕಂ
 ಸರೈವರಮೇಲೆ ಕೌರವನೃಪರ ಖತಿ ಹಿರಿದು || ಇಂದು ಮುರಿದುದು ಸಂಧಿ ನಿನ್ನಯ | ಕಂದಕರ್ಣನ
 ಬೇಡಿಕೊಳು ನೀ | ವೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುರವೈರಿ ಹರುಷದಲಿ || ವಿದುರಭಾರದ್ವಾಜಗೌ
 ಕಮ | ನದಿಯಮಗಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಸುದತಿಕರ್ಣವಿಕರ್ಣಶಲ್ಯಸುಬಾಹುಗುರುಸುತರು || ವದ
 ಕದುತ್ಸವ ವಡಗ ಕೃಷ್ಣನ | ಪದವನೋಲೈಸುತ್ತಬರೆ ಕರು | ಣದಲಿ ಮುರಹರನವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯ

ಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||೭೮|| ನಯದೊಳೇಕಾಂತದಲಿ ಸಲೆ ತೋ | ರಿಯೆ ನುಡಿವುದೆವನಾಸೆಯನು ನೀವ್ |
 ಬಯಸಲಾಗದು ಹಿತವನೇ ಮಾಡುವುದು ಕುರುಕುಲಕೆ || ನಿಯತವಿದು ಪಾಂಡವನೊಡನೆ ಸಂ | ಧಿಯೆ
 ಸದರ ಸಮರಂಗವೀಯ | ಸ್ವಯಕೆ ನಿರ್ವಯವೆಂದು ನಿವಾತಂಗೆ ಹೇಳುವುದು ||೭೯|| ಎಂದುಗಾಂ
 ಗೇಯಾದಿಗಳೆನರ | ವಿಂದನಾಭನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು | ನಿಂದನಾರವಿಸುತನ ಕರದನು ರಥದ ಹೊರಗಾ
 ಗಿ || ಬಂದು ಕಿರಿದೆಡೆಗಾಗಿ ಕಳುಹುವು | ದೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾಪಸ | ವೃಂದವನು ಕಾರುಣ್ಯನಿ
 ಧಿ ಕಳುಹಿದ ತಪೋವನಕೆ ||೮೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಸೇನಸುವದಟರಗಂಡ ನಮರಾಂ | ಗಣಕತುಲಭೇರುಂಡನಾದಿನ | ಮಣಿಯಮಗನುದ್ದಂ
 ಡಕರ್ಣನ ಕಂಡಳಾಕುಂತಿ ||

ಪದ || ಬಲಿದವರೆನುಜ್ಜೀವಿಸುವಬಗೆ | ಬಲುಹು ಮುರಮುಘನಂಗೆ ಮುನಿದರ | ತಲೆಯ ಬರ
 ಹವ ತೊಡೆವನಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕ ಸೈರಸನು || ನಳಿನನಾಭನು ಭಜಕಂಗೆ ಬೆಂ | ಬಳಿಯ ಬಿರುದನು ಭೇದದಲಿ
 ಕುರು | ಕುಲವ ಕೊಂದನು ಕೇಳು ಜನಮೇಷಯಮಹಿಪಾಲ ||೧|| ಇನತನೂಜನಕೂಡೆ ಮೈದನ |
 ತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು | ದನುಜರಪುಬರಸೆಳೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಪೀಠದಲಿ || ಎನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
 ಗಳಲಿ ಸಮಸೇ | ವನೆಯೆ ದೇವ, ಮುರಾರಿಯಂಜನ | ನೆನಲು ತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿ ಸಾರಿದು ಶೌರಿ
 ಯಿಂತೆಂದ ||೨|| ಭೇದವಿಲ್ಲೆ ಲೇಕರ್ಣ ನಿರ್ಮಳ | ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದೊಡನೈಯ
 ದ ಮೊದಲೆರಡ್ವಿ ನನ್ನಾಣೆ || ಮೇದಿನೀಪತಿನೀನು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದರಿವಿಲ್ಲೆ ನುತ ದಾನವ | ಸೂ
 ದನನು ರವಿಸುತಗೆ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ ||೩|| ದಾನವಾಂತಕ ಬೆಸಸು ವಂಶವಿ | ಹೀನನನು
 ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೊಡನೆ ಸ | ಮಾನಿಸುವರೇ ಸಾಕನುತ ರವಿಸೂನು ಕೈಮುಗಿದು || ಮಾನನಿಧಿ ನನ್ನಾಣೆ ಬಾ
 ರೈ | ನೀನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹವಣೆ ವರ | ಭಾನುವಂಶಲಲಾಮ ನೀ ರಾಮಂಗೆ ಸಂಯಿಂದ ||೪|| ಕಳೆದು
 ಕೊಂಡನು ವೀಳೆಯವನೆಂ | ಜಳಿಯಲಾತಂಗಿತ್ತು ಕರ್ಣನ ಕೆಲಕೆ ಬರಸೆಳೆದವನ ಕರದೊಳು ಕರ ತ
 ಳವನಿಕ್ಕಿ || ಎಲೆದಿವಾಕರತನಯ ನಿನ್ನಯ | ಕುಲವನೆರಿಯೆಯಲಾ ಸುಯೋಧನ | ನಲಿ ವೃಥಾಸೇವ
 ಕತನದಲಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಲಲನ ಪಡೆದೊಯ್ಯೆದ್ದುಮೆಂತ್ರ || ಗಳಲಿ ಮೊದಲೆ ನೆನ್ನನೆಂತ
 ರ | ದಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ || ಫಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿದನೆ | ಯಲಿ
 ನೆಕುಲಸಹದೇವರಾದರು | ಬಳಿಕಮಾದ್ರಿಯಲೊಂದುಮಂತ್ರದೊಳಿಬ್ಬರುದಿಸಿದರು ||೬|| ಅದರನಾಪಾಂ
 ಡವರಲ್ಲೆವರ | ಮೊದಲಿಗನು ನೀನಿರಲು ಧರಣಿಯ | ಕದನವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಕಾಮಿತವಲ್ಲ ನೀನಿರಲು || ೭ ||

ದು ನಿಧಾನವು ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೆ । ಭೃದಯವನೆ ಬಯಸುವೆನು ನಿನ್ನಯ । ಪಡೆ ಕಡೆಹುವೆನ್ನೆವರನು ನಡೆ ತನ್ನ ಸಂಗಾತ ॥೨॥ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ । ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವ । ಜನ ಪಕಾರವಜನಪರೋಲ್ಕಿಸುವರು ಗದ್ದುಗೆಯು ॥ ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರವೆರಡುಸ್ತಂತ್ರತಿ । ಯೆನಿಸಲೆಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋ । ಧನನ ಬಾಯ್ಕುಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ಹೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಎಡದಮೈಯಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರರ । ಗಡಣ ಬಲದಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ । ಗಡಣವಿದಿರಲಿ ಮಾದ್ರವಾಗದಯಾದನಾದಿಗಳು ॥ ನಡುವೆ ನೀನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುವ । ಕಡುವಿಳಾಸವ ಬಿಸುಟ್ಟು ಕುರುಪತಿ । ನುಡಿಸೆ ಬೀಯಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆಂದ ॥೪॥ ಶೌರಿಯದಲೆದಿರಿಲ್ಲ ಕುಲದಲಿ । ಸೂರಿಯನ ಮಗನೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದ । ವೀರೈವರು ಪಾಂಡುತನಯರು ನಿನ್ನ ವೈಭವಕೆ ॥ ಆರು ಸರಿಯೈ ಕರ್ಣ ನಡೆನಡೆ । ಧಾರಿಣೀಪತಿಯಾಗು ನೀನಿರೆ । ಪ್ರೇರಪಿತ್ತೆಂದಕ್ಕೆ ಬಳಿಕಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫॥ ಕೊರಳಸೆಲೆಹಿಗ್ಗಿ ದ್ವವು ದೃಗುಜಲ । ವುರವಣಿಸಿ ಕಡುನೊಂದನೇಕಟಾ । ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಹರಿಯ ಹಗೆ ಪೊಗೆದೋರದುರುಹದೆ । ಬರಿದ ಹೋದುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ । ನೆರುಹಿ ಕೊಂದನು ಹಲವುಮಾತೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೬॥ ಕಾದಿ ಕೊಲುವೊಡೆ ಪಾಂಡುಸುತರು ೪ । ಹೋದರರು ಕೊಲಲಿಲ್ಲಕೊಲ್ಲದೆ । ಕಾದೆ ನಾದೊಡೆಕೌರವಂಗೆವನಿಯಲಿ ಹೊಗಲಿಲ್ಲ ॥ ಭೇದದಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿದನೋ ಮಧು । ಸೂದನಕಟಕಟನುತ ಘನಚಿಂ । ತೋದಧಿಯಲದ್ದವೊಲು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾಕರ್ಣ ॥೭॥ ಎನುಪೇಳ್ಕೆ ಕರ್ಣ ಚಿತ್ತ । ಗ್ಲಾನಿಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿ । ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ॥ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲೆನ್ನೊಣೆ ನುಡಿಸುಡಿ । ಮೌನವೇತಕೆ ಮರುಳುತನ ಬೇಡುನು ನಿನ್ನೆ ಪದಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಮರುಳುಮಾಡುವಮಹಿಯರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನಲ್ಲ ಕೌಂತೇ । ಯರು ಸುಯೋಧನ ರೆನೆಗೆ ಬೆಸಕ್ಕಿವಲ್ಲಿ ಮನವಿಲ್ಲ ॥ ಹೋದದಾತಾರಂಗೆ ಹಗೆವರ । ತಿರವನ ದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂಬೀ । ಭರದೊಳ್ದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂದ ನೀನೆಂದ ॥೯॥ ಬಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದವೆಂಬಕಥನವ । ನಡೆಗುಡದೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ ವಿಜಯನ । ನೆಗಡುಬಾಣ ಬಲಿಯನಿಕ್ಕುವಹದನ ಮಾಡಿಸಿದೆ ॥ ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಕೇಳೆ ॥ ನೋಡೆಯನಾದಂತಹನು ಬಾರನು । ಪೊಡವಿಯಲಿ ನೀ ಹರಹಿಕೊಳು ನಿನ್ನವರ ನಿಲಿಸೆಂದ ॥೧೦॥ ವೀರಕೌರವರಾಯನೇ ವಾ । ವಾರವೃತನ ಹಗೆಯೆ ಹಗೆ ಕೈ । ವಾರವೇ ಕೈವಾರವಾದಂತಹನು ಕುರುನೈಪತಿ ॥ ಶೌರಿ ಕೇಳ್ಕೆ ನಾಳೆ ಸಮರದ । ಸಾರದಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭುಜ । ವಾರತೆಯ ಸಂಪನ್ನತನವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲಿ ॥೧೧॥ ಹಲವುಮಾತೇನುಗಳನುಕೆ । ನ್ನುಳಿವು ಸೋಗಸದು ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನೊಲುವು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭುವನದೊಳಗೆನಗಾವ್ತು ಬನವಿಲ್ಲ ॥ ಸಲಹಿದನು ಮನ್ನಣೆಯೆಯೆನಗೆ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಹೀನಪ್ರತಿಯು । ಬಳಸಿ ನಡಸೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನನೆಂತು ಮನದಪೆನೋ ॥೧೨॥ ಮೋಡಿ ತಣಿಯನು ಬಿಡುವ ಹೊಗಳಿಸಿ । ವಾಡೆ ತಣಿಯನು ನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ । ವಾಡೆ ತಣಿಯನು ಮೌನನಿಧಿಯನೆಂದೆಂತು ವೈವಶನು ॥ ತಾಡಲಾಗದು ಕೈಪ್ಪಾ ಬಾತಿಯು । ವಾದಲಾಗದುಬಂದನಾದೊಡೆ । ರೋಧಿ ಮಿಚ್ಚಿದು ಕೌರವನ ಹಗೆ ತನಗೆಂದ ॥೧೩॥ ಅರುಣಜಲದಾಚ್ಚಿದಲಿ ಬಂಬಲು । ಗರುಳು ಚರುವಿನಯೆಲುವಿನೊಟ್ಟುಲ । ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯನಡಗನುಕಾಡುತಿಯರಚನೆಯಲಿ ॥ ಸಿರಕಪಾ

ಲದಪಾತ್ರೆಗಳ ತಿಲ | ದೊರಳೆಗಳ ಕೇಶೌಘದರ್ಭಾಂ | ಕುರದಲಾಹವಯುಜ್ಞಾ ದೀಕ್ಷಿತನಹೆನು ತಾನೆಂದ
 ||೧೧|| ದೋಗೌತೂನಾಯ್ತು ನಾಳೇ | ಭಾರತವು ಚತುರಂಗಬಲದಲಿ | ಕೌರವರೊಂಟಿ ಹಿಂಗೆ ರಣ
 ದಲಿ ಸುಭಟಕೋಟಿಯನು || ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶ | ಲೀರವನು ನೂಕುಸೆನ್ನ ನಿನ್ನಯ | ನೀ
 ರರೈವರೆ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವಸಖನಾಣೆ ||೨೦|| ಏನಲು ಕರ್ಣನ ದೃಢವ ಕಂಡನು | ಮನದೊಳು
 ತ್ಸಾಹಿಸಿದನಾದೊಡೆ | ತನಯರೈವರೆ ದದನು ನಿನ್ನದು ಬಲುಹ ಮಾಡುನೊಡೆ || ಮನಕೆ ಖತಿಯಹು
 ದರುಹದಿದೊಡ್ಡೆ | ತನಗೆ ಗೂಣವಲ್ಲೆಂಬಕಾರಣ | ವಿನಿತನೊಡ್ಡೆ ಸಿದನು ನೀ ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋ
 ಗೆಂದ ||೨೧|| ಬಂದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಬಾರದಿದೊಡೆ | ಕಂದ ಕೇಳೈ ಮಧುರವಚನು | ಮಂದಮತಿಯ
 ನು ತಿಳಿಯ ತಮ್ಮಂದಿರೆಗೆ ರಾಜ್ಯವನು || ಇಂದು ಕೊಡಿಸುವದುಚಿತ ಸಂಪ್ರತಿ | ಗೆಂದು ಸೇರಿಸು ನಿನ್ನ
 ಮಾತನು | ಒಂದುಗಳೆಯನು ಕೌರವೇಶ್ವರನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೨|| ಮನೆದುಬಿತ್ತಂಡದಲಿ ಮತ್ತರ |
 ಸಸುಸಿತ ತಾನೀಗನೀತಿಯ | ನೆಸುಬದೊಡೆಮನಗಾಣ್ಣನೇ ಕೌರವಮಹೀಶ್ವರನು || ವಿಷಮವದು ಕ
 ಟ್ವಾಳುವಂತ್ರದೊ | ಳೆಸಗಲಾಗದು ತನ್ನ ಬೀರತೆ | ನುಸುಳಹುದು ಮುರವೈರಿ ಸಂನಿಯನಲಯೆ ನಾ
 ನೆಂದ ||೨೩|| ಕಳುಹಬೇಡುದು ದೇವ ದಿನಪತಿ | ಯಿಳಿದನಪರಾಂಬುಧಿಗೆ ಸಂಪತಿ | ಯಳಿದಹೊತ್ತಿಂ
 ಬೀಗ ನೆಟ್ಟನೆ ನೀವು ಪಾಂಡವರು || ಹುಲುಸರವಿ ಹಾವಹುದು ಹುತ್ತಿನ | ತಲೆಯಲಿರಲಜ್ಞಾನಿಗೆ ಹಿ
 ಸುಣರ | ಬಳಕೆ ಹೊಗುವುದು ಕಳುಹಬೇಕೆಂದರೆಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೨೪|| ಬೀಳುಕೂಂಡನು ಮನೆಗೆಬಂ
 ದು ವಿ | ಶಾಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಾಸಿರಿ | ಲೋಲಮಾಡಿದಮಂತ್ರಮನದಲಿ ನೆಟ್ಟು ಬೇರೂರಿ || ಕಾಳು
 ಮಾಡಿದನಕಟ ಕೌರವ | ಬಾಳಲರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟುಸೋಗೋ | ಪಾಲ ಬಂದೇ ಬಿಡನು ಬೀವವ ಕೊಳ್ಳದಿರೆ
 ನೆಂದ ||೨೫|| ಪೀರ ರವಿಸುತನೊಂದುದಿನ ರವಿ | ವಾರದಲಿ ಸಂತೋಷ ಮಿಗೆ ಭಾ | ಗೀರಘೀತೀರದ
 ಲಿ ತಾತಂಗೆಘೋವನು ಕೊಡುತ || ಸಾರಮಂತ್ರವ ಬಿಸಿಸುತಿರಲು ವು | ದಾರಸುರಭೂಷನನುಕುಂತೀ
 ಸಾರಿ ಕಾಣಲುಬಂದಳಾತ್ಮಜನಿದ್ದ ನಟಗಾಳಿ ||೨೬|| ಬರಲು ತಾಯಿ ದಿರಾಗಿ ರವಿಸುತ | ನಿರದೆ ಬಂ
 ದನು ದಂಡದಂತಿರೆ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಲಾತನ ನೂಸಲ ನೆಗೊಡಳು || ಬರಸೇಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದ
 ಳು ನೀ | ರೆರವಣಿಸಿದವು ನಯನದಲಿ ಸೆರೆ | ಕೊರಳಿಗಾಡಿದಳಲಿನಬುಧಿ ಮೊಳಾಳ್ವಳಾಕುಂತಿ
 ||೨೭|| ಆಸಮಯದಲಿ ಗಂಗೆ ನಾರೀ | ವೇಷದಲಿ ನಡೆತಂದಳೆಲೆಕುಂ | ತೀರತಿಯೆ ಕೈಯೆಡೆಯಕಂದ
 ನನೊಪ್ಪುಗೊಳು ನೀನು || ಈಸುದಿನವೆನಾಗುಹೋಗಿನ | ಭಾಷೆಯನು ತಲೆಗನೆಯ್ತೆನ್ನಯ | ಭಾ
 ಸೆ ಸಂದುದೆನುತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳಾತ್ಮಜನ ||೨೮|| ಇರಲಿರಲು ರವಿ ಬಂದಾತ್ಮಕಟ | ಕರೆದನೀತನ
 ಕಿವಿಯೊಳ್ಳಿವನ | ನೋರವ ನಿನಗೆಲೆವಾಗನೆ ಕುಂತೀದೇವಿ ತಾಯಯದು || ಮುರಹರನ ಮತದಿಂದ ನಿ
 ನ್ನಯ | ಸರಳುಬೇಡಲು ಬಂದಳೆಂದಿನ | ಹರಿಗೆ ಕವಚನನಿತ್ತವೊಲು ಮರುಳಾಗಬೇಡೆಂದ ||೨೯||
 ಬೆಸಸಿದುದಕೆ ಹಸಾದವೆಂದನು | ಬಿಜಜಬಂಧುವ ಕಳುಹಿದನು ಮ | ಸ್ನುಸಿದನಿತ್ತಲು ಮಾತೆಯನು ಭ
 ಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಸೆದು ಬಿಜಯಂಗೈದಹದನನು | ವುಸುರವೇಯದು ತಾಯೆಯೆನೆ ಶೋ | ಕಿ
 ಸುತ ನುಡಿದಳು ಕುಂತಿ ಕರ್ಣನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||೩೦|| ಮಗನೆ ತನ್ನೊಂದಿರನು ಪಾಲಿಸು | ವಿಗಡ
 ತನವನು ಮೂಣು ನೀನೋ | ಲಗಿಸುವರೆ ಕುರುಪತಿಯ ನಿನಗವಂದಿರೆಯಿತ್ತಂಡ || ಸೋಗನು ತಾನೆಂ

ದುದನ್ನು ಹಿಸುಣರ । ಬಗೆಯ ನೀ ಕೇಳಿದಿರು ನೀ ಮನ । ಬಿಗಿಸದಿರು ಸಲಿಸೆನ್ನು ವಚನವನೆಂದಳಾಕುಂ
ತಿ ॥೩೧॥ ತಾಯ್ತಾಯದು ತಾಬಲ್ಲೆ ನದು ಸಂ ಜಾಯತವು ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮದಿ । ಒಯುಭಯರಾಯ
ರಲಿ ಪಟ್ಟದಹಿರಿಯ ತಾನಹುದು ॥ ರಾಯನೆನ್ನು ನು ನಚ್ಚಿ ಹೊರೆದನು । ಸಾಯಲಳುಕುವೆನೇ ಸುಡೇತ
ರೆ । ಒಯಿಳೆಯಬಾಳಿಕೆ ಕೃತಘ್ನತೆಗಿಲ್ಲ ಗತಿಯಿಂದ ॥೩೨॥ ಮಕ್ಕಳೈವರಿಗಾಹಿರಿಯನದು । ತಕ್ಕಮಾ
ತವು ತಾಯೆ ಸಂದೇ । ಹಕ್ಕ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದು ನಿಲಲಿ ಧಾರಿಣಿಯ ಬಯಸುವರೆ ॥ ತಕ್ಕುದೇ ದಾತಾರನೆ
ರಸಿಯೊ । ಳೊಕ್ಕತನವಿರಲಾರು ಮೆಚ್ಚುವ । ರಕ್ಕ ಹೇಳಾ ಹೇಸಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನಗೆಂದ ॥೩೩॥
ಇಂದು ನೀವೆರುಹಿದಬಳಿಕ ರವಿ । ನಂದನನು ಯೆಂದರಿದನಲ್ಲದೆ । ಹಿಂದೆ ದುರಿಯೋಧನನದಾವುದ
ನೋಡಿ ಸಲಹಿದನು ॥ ಬಂದು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಕ್ಕೂಡಿದ । ರಂದು ಶೌರಿಯ ಮಾತದಂತಿರ । ಲಿಂದು
ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಸಿನೀವೆಂದ ॥೩೪॥ ಆದೊಡ್ಡವರೆ ಮಕ್ಕಳನು ತಲೆ । ಗಾದು ತೋ
ರೈ ಕಂದ ನಿನಗ । ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹಲೊಪ್ಪುವುದೆ ಕೌರವನ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ಹೋದಬಾಣವ ಮರಳಿ ತೊ
ಡುರು । ಮಾದು ಕಳೆ ಪ್ರೆರವನೆಲ್ಲೆಹ । ಸಾದವೆಂದನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಬಂದನರಮನೆಗೆ ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನು ಷ್ಣಿಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

ನೂಚನೆ ॥ ಅವನಿಯದಿರಿತ್ತು ಗಗನ ತಾರಾ । ನಿವಹನನು ಬಿದಿರಿತ್ತು ವರಪಾಂ । ಡವರು ಕಣ್ಣೊಳು
ವೆಂಠೊಳಿಸಿದರು ಕನ್ನಕ ಕಂಠಪ್ಪನೆ ॥

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋ । ಲನೈತರುತಿವ
ರೆ ಹೊರೆಗಟ್ಟಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ॥ ಕೇಳಿದನು ಮುರಹರನ ಬರವನು । ಮಳಿಮಸ್ತಕದಬಿಳಧರಣೀ
ಪಾಲರೊಡನಿರಿದಿರಾಗ ಬಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೧॥ ದೂರದಲಿ ದುನ್ಮಾನಿಸಿದವದ । ನಾರವಿಂದವ
ಕಂಡು ಸಂಧಿಗೆ । ಸೇರರವರು ಬಲಿದುಹಾವವೀತನಂಗದಲಿ ॥ ಶೌರಿಗಾಯ್ತವಮಾನವಿದಲೇ । ಮಾ
ರಿಗುತ್ತಪವೆನುತ ಬಂದನು । ಮಾರುತನ ಮಗನಸುರಮರ್ವನನಿಂಗತವನಂದ ॥೨॥ ದರುಶನವ ನೀಡಿ
ದರು ಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರುಮಿ । ಕ್ಕರಸುಗಳು ದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರೆಗದರು ಪದ
ಕೆ ॥ ಪರಮಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಬೇವಂ । ತರೆ ನದಿಸುತವಿದುರಗುರುನ್ಯಪ । ಗುರುತನುಜವೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಯೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ಭೂಮಿಸತಿ ನಿಜಬಾಂಧವರು ಸು । ಕ್ಷೇಮಿಗಳು ತಾವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಿ । ಕ್ಷೇ
ಮಕುಶಲವ ಕೇಳಿದರು ಕಳುಹಿದರು ಹರಕೆಗಳ ॥ ಅವುಹಾ ಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ । ತೋಮರದ ಕಾ
ಣಿಕೆಗಳಲಿ ಸು । ಪ್ರೇಮವನು ಬೆಸಸುವುದು ದುರಿಯೋಧನನ ಮತವೆಂದ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗರ್ಧವ
ನು ಬೇಡಿದೊ । ಡಾಮಹೀಪತಿಯೈವರಿಗೆ ಸಂ । ಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯನ್ನೆದೆ ಕೊಟ್ಟನು ನಿಮ್ಮೊಳಪ್ರಿಯ
ನು ॥ ಸಾಮದಲಿ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ ನೀವ್ ನಿ । ಸ್ನೇಹರಾದೊಡೆ ಜೋಡಿಸುವುದು । ದ್ವಾಮಕುರುಭೂಮಿ

ಯಲಿ ಕುಳವಂದವರ ಪತಿಕರಿಸಿ ||೫|| ಮುನಿದೊಡೆಯು ನಿಮ್ಮೊಳಗೈನೀವೇ | ಮನಕತವ ಮಾಡುವರೆ
ಯಗ್ರಜ | ರನುಜರಲಿ ಕದಡಾದೊಡುಪಶಮಿಸುವಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ || ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ದೂಸರಿಂದಾ |
ಯಿ ನಿತುಸಭೆಯಲಿ ಮಾನಹಾನಿಗ | ಳಿನಲು ನೊಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ||೬|| ಮು
ಳಿದು ಸುರಗಿಯನುಗಿದು ಗಗನಕೆ | ನಿಲುಕಿ ಮಾಡುವದೇನು ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಖಳರುವಖಿಳವ್ಯಾ
ಪ್ತಿಗೇಗುವರು || ಖಳರು ಮಾಡಿದಖತಿಯನೆನ್ನೊಳ್ || ತಿಳಿದು ಮರೆಯಲುಬೇಕು ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ
ನೀನೆಂದೆಂಫಿಗಳ ಪಡಿದನು ಯುಧಿಪ್ತಿ ರನು ||೭|| ಬರಿದೆ ಕಾಡದಿರೇಳು ಮನದಲಿ | ಮರದೆವಾಗಳೆ ಕೌ
ರವನು ಮುಂ | ದರಿಯದನುಕರಿಸಿದನು ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೂರೇಕೆ || ನೆರವಣಿಗೆಯುಂಟಾದೊಡಿಂದಿ
ನ | ಮರುದಿವಸಸಂಗ್ರಾಮ ಸ್ಥಿರಿಸ | ಲರಿಯರವದಿರು ನಡೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಗದಲಿ || ಹಾನಿಯನು
ನೀ ಹೊತ್ತು ಭೃತ್ಯರ | ಮಾನವನು ಪತಿಕರಿಸಬೇಡುದು | ತಾನೊಡೆಯನಾದಂಗೆ ಗುಣವೆಂಮೊಡೆಯ
ನೀನಾಗಿ || ಮಾನಭಂಗವ ಧರಿಸಿಯೆಮ್ಮಭಿ | ಮಾನವನು ನೀನುಳುಹಿದ್ದು ಸಂಧಾನವನು ಕೇಳಿಕವ ಸಲ
ಹಿದೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೮|| ಮಾರಿಯರಕೆಗಳಡಗದಂತಕ | ನೂಡುತುಂಬದೆ ಶಾಕಿನಿಯರೊಡ | ಲೋ
ರೆ ನನೆಯದೆ ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೋಕುಸಾಲಿಡದೆ || ಕೌರವನ ತನಿಗರುಳದಂಡೆಯ | ತೋರಣದ ಬಾಗಲಿನ
ವಿಭವದಿ | ವಾರಣಾಹ್ವಯನಗರಿಯನು ಹೋಗದಿಹನೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೦|| ತೋರು ನಡೆ ಗಜಬಜಸಲೇ
ಕಿಂ | ಸಾರುತಿಂಗಳೆ ನಾಳೆಪಯಣಕೆ | ಸಾರಿ ಸೇಳೆಂದವರುಪಪ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಡೆತಂದು || ಬೇರೆಬೇರವನೀ
ಶರಿಗೆ ಪಡಿ | ಹಾರವನು ಕಳುಹಿದರು ಕೃಷ್ಣನ | ದೂರು ಬರಲಳವಡಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಸಾಧನವ ||
||೧೧|| ಗುಡಿಯ ಮಂಡವಿಗೆಗಳ ವಂಗಡ | ದೊಡನೊಡನೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದವು ಬರ | ಸಿಡಿಲು ಬೊಬ್ಬಿ
ಡುವಂತೆ ಮಸೆದವು ಕೂಡೆ ಕೈದುಗಳು || ದಡಿಯ ಬಲಿಸುವಗುಳವ ರೆಂಚೆಯ | ಗಡಣಿಸುವಬಲುನೀ
ಲಗಾವಿಯ | ತೋಡಿಸುವುತ್ಸಹವಾಯ್ತು ವರಪಾಂಡವರ ಬೀಡಿನಲಿ ||೧೨|| ಹಿಳುಕಿ ತಿದ್ದು ವಬಿಲ್ಲಬಾಗಿ
ನ | ಹೊಳೆಹನೊಯ್ಯಾರಿಸುವಮಾರ್ತಿರು | ಗಳನುಚೋಡಿಸುವವರುಕೈದುವಮಸವಮಂಡಲಿಯ || ಕ
ಳಕಳಿಕೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ರಾವುತ | ರಲಿ ಗಜಾರೋಹಕರ ರಥಿಕಾ | ವಳಿಯರವ ರಂಗದಲಿ ಬಲುಸಂವರ
ಣೆಯೊಪ್ಪಿದವು ||೧೩|| ಚೂಳಿ ಹರಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಭೂ | ಪಾಲರಿಗೆ ರಾಯಸದ ಹದನನು | ಕೇಳಿ
ದಾಗಲೆ ಕವಿದು ಬಂದರು ತಮ್ಮದಳಸಹಿತ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳವಂದಿನ ಮರು
ದಿವಸ ವೈ | ಹಾಳಿಯನು ಹೊರವಂಟರನಿಬರು ದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿತ ||೧೪|| ಎಲೆಲೆ ನೆಲ ಬೆಸವಾದುದೋ
ಬಲು | ದಳದ ತೆರಳಿಕೆ ತೀವಿತವನಿಯ | ತಳಪಟದ ಹುಬ್ಬುಗೆಯೊಳಬ್ಬು ಸಿದವು ಬೊಟ್ಟಿಗಳು || ತಲೆ
ವರೆಯ ತೂಕದಲಿ ಫಣಿಸತಿ | ಬಳುಕತೊಡಗದ ತರಣಿ ಸೇನೋ | ಚ್ಚಲಿತಧೂಳಿಯ ರ್ಪುಗೆಯ ಕೊ
ಟ್ಟನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫|| ಹಿಣ್ಣಿಲ ಹಾಹೆಯ ಬಿರುದುಗಳ ಧಾಂ ಣಿಯ ನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ಸಂ
ದಣಿಯ ಸಂಕುಲ ಕೈಯಚ್ಚಾರಿಯ ವೀರನೂಪುರದ || ಕುಣಿವಸುರಗಿಯ ಪಳಹರದ ದೊಂ | ಕಣಿಯ
ಭೇದಿಪಖಡ್ಗ ಬಿಲುಬಲು | ಕಣೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಕೈದುಗಳ ಕಾಲಾಳ ನೋಡಿದರು || ಧಳಧಳಿಪಸೂನಿಗೆಯ
ಮುಂಮೋನೆ | ಗಳ ರಥಾಂಗದ ಮೇಲುಪಸರದ | ಪಳಹರದ ಖುರಹತಿಯ ಚೋಡಜವಾಯ್ಲ ಕುದುರೆ
ಗಳ || ಬಲದಬದ್ದ ರದೊಟ್ಟಿದಂಬಿನ | ಹೊಳೆವಹೊದೆಗಳ ಸೂತರುರವಣೆ | ಗಳ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಗತಿ

ವಾಚಯ ರಥವ ನೋಡಿದರು ||೧೭|| ಅಳವಿಗೊಟ್ಟೊಡೆ ರವಿಯ ತುರಗವ | ನುಳುಹಿಮುಂಚುವಗತಿ
ಯ ನೋಸಲಲಿ | ಹೊಳೆವಕನ್ನಡಿಗಳ ಮುರಾಂತದಜೋಡುಚಲುವುಗಳ || ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯರುಲ್ಲರಿಯ
ಹ | ತ್ತಳದರಾವ್ತರ ಸುಸದಲಿ ನೆಲ | ನಲುಗೆ ನಿಗುರುವನಿಲುವನಿರುತದ ಹಯವ ನೋಡಿದರು ||೧೮||
ಶೈಲದಡಬಲದೊರತೆಯೆನೆ ಸುಕ | ಪೋಲದಲಿ ಸಾಲಿಡುವ ಮದಬಲ | ಧಾರಗಳ ಬಲಕೈಯ ಲೌಡಿ
ಯವಜ್ರಮುಪ್ಪಿಗಳ || ನಾಳಿವಿಲುಗಳ ರಾಯಜೋದರ | ಮೇಲವಣೆಗಳ ಚಿತ್ರಗತಿಶುಂ | ಡಾಲವನು
ನೋಡಿದರು ಗಜಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೯|| ಅವನಿಪಾಲರ ಮಕುಟಮಣಿಗಳ | ನಿವಹದತ್ತಿದ ಖಡ್ಗ
ಪರುಶುಗ | ಕವಿಮಲದ ದೊರೆಗಳ ಪತಾಕಾವಳಿಯ ಬೆಳುನೊರೆಯ || ವಿವಿಧಗಜಯ ಜಲಚರೌಘ
ದ | ಪವನಜನ ಕೈಸನ್ನೆಗಳ ಘನ | ಪವನಹತಿಯಲಿ ಲಹರಿಮಗಿಸಿತು ಬಹಳ ಬಲಬಲಧಿ ||೨೦|| ಹರಿ
ಯುಧಿಪ್ಪಿರೊಂದು ಗಜಕಂ | ಧರದೊಳಿಹರು ನಿಖಿಳಸೇನೆಯ | ತೆರಳಿಕೆಯ ತೋರಿಸುತ ಬಂದರು
ಭೀಮಫಲುಗುಣರು || ಬಿರುದಧೃಷ್ಟದ್ಯುನ್ಮುಖೊದಲಾ | ಗಿರ ತಿಖಂಡಿಯುಸಹಿತ ದ್ರುಪದನು | ಭರ
ಮಿಗಿಲು ತೋರಿದನು ಮೂರಕ್ಷೋಣಿ ಸೇನೆಯನು || ವರಯುಧಾಪುನೊತ್ತ ವಸೌಂಜಸ | ನುರುತಿಖಂ
ಡಿ ಸುಚೇಕಿತಾನರು | ಧುರಧುರಂಧರವೀರಪಾಂಚಾಲಕ್ಷಿತ್ಯಶ್ವರರು || ತುರುಕರನು ಸಾಹಸ ಸಮುದ್ರರ |
ಮರುಯವನಖುರಕಾಳಕೇಶೀ | ಶ್ವರರಥಟ್ಟನು ತೋರಿದನು ಪಾಂಚಾಲಭೂಪಾಲ ||೨೧|| ವರಹಿರಾ
ಟನು ಶಂಖನೃಪನು | ತ್ತರಶರದ್ಯುಮ್ನೈಕಶ್ರುತಚಂ | ದ್ರರು ಶತಾನಿಕರು ಶರಾಯುಧನಿಸ್ಸನ್ಯಸವ
ರರು || ತುರಗ ಗಜರಥ ಪಾಯದಳಸಾ | ಗರದ ಸೌರಂಭದಲಿ ನಿಜಸಂ | ವರಣೆಯನು ತೋರಿದನು ತ
ಮ್ಮಕ್ಷೋಹಿಣೀದಳವ ||೨೨|| ಜಯಸಮರಸಾಮಗ್ರಬಲ ಕೈ | ಕೆಯನ್ಯಪಾಲರು ತಂದರಕ್ಷೋ | ಣಿಯ
ನು ತೋರಿಸರೈವಲಭಕಂಧರದ ಭೂಪತಿಗೆ || ಭಯವಿಹಿನರು ಪಾಂಡ್ಯ ನೃಪಸಂ | ಜಯರು ಸೋಮ
ಕಭೂಪರಕ್ಷೋ | ಣಿಯನು ತೋರಿದರವನಿ ಕುಸಿದುದು ದಳದ ಪದಹತಿಗೆ ||೨೩|| ಚೈದ್ಯದೇಶದ ಧೃ
ಷ್ಟಕೇತುಬ | ಲೋಧನಿಯನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯೊದ | ಲಾದುದನೆ ತೋರಿದನು ಕುಂತಿಭೋಜನಕ್ಷೋಣಿ ||
ಆದುವೇಳಕ್ಷೋಣಿಬಲ ದೇ | ರಾದವಾಯಕವಾಡಿಯಲಿ ಹಿರಿ | ದಾದುದಾವಸೇನೆ ಗೋಚರವಲ್ಲ ಗಣ
ನೆಯಲಿ ||೨೪|| ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮನು ನೀಲನಬ್ರುವ | ಕ್ಷತ್ರಶೌರಿಯ ತನುಜ ವತ್ಸಜ | ಚಿತ್ರವರ್ಮ ಹಿರ
ಣ್ಮವರ್ಮನು ಚಾರುಚೇಷ್ಟಕನು || ಶತ್ರುಮಥನನು ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಸ | ಹೋತ್ರರನ್ವಯದವರು
ಪಾಂಡವ | ಮೈತ್ರರೊವಗತು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಪಾಲ ||೨೫|| ವೀರಪಾರ್ಥರಿಗಿರುಳು
ಸೋತಂ | ಗಾರವರ್ಮನು ಗಗನಚರಪರಿ | ವಾರಬಹಳದಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಕಲಿಯುಧಿಪ್ಪಿರನ ||
ಕೌರವೇಂದ್ರನ ನೋಯಿಸಿದ ಧುರಭರಸಾಹಸಚಿತ್ರಸೇನನು | ದಾರಗುಣನಿಧಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಮಿತ್ರ
ಭಾವದಲಿ || ಕಾಲರುಳ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಚಂದ್ರನ | ತೋರಣವ ಬಿಗಿದಂತೆ ದಾಡೆಗ | ಳೋರಣದ ಹೊಳ
ಮಗಳ ಹೊಗುಡುನೊಡಲ ಕಪ್ಪುಗಳ || ಭಾರಿದೇಹಸುಗುಟ ಭಯಂಕರ | ತೋರಹತ್ತನು ದೈತ್ಯಕು
ಲಪರಿ | ವಾರ ಬಹಳದಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ||೨೬|| ಬಲದ ಬೆಳ್ಳಾಳವನು ನೋ
ಡಿದ | ರೋಲಿನಲಿ ನಿಜಸೇನಸಹಿತ | ಬಲರುಪಪ್ಪಾಪ್ಪೈಕ್ಕೆ ಬಂದರುಪೂತ್ಕರಾಲಯವ || ಬಳಿಕ ಸು
ಮಾಮಾರ್ತದಲಿ ಮೊರಗುಟ | ಗಳನು ಹಾಯ್ಕದರಂದು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಾ

ಯಾಣನ ನೇಮದಲಿ ||೨೯|| ಪರಿಮಿತಕೆ ತನ್ನಾಪ್ತಸಚಿವರ | ಕರಸಿಕೊಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಂ | ಗರ
ಸಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೃಪಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ || ಧಾರಕೆ ಸೇನಾನಾಥಬಲ್ಲದೆ | ನೆರದಬಲಸಾಲಿರುಹೆ ಮು
ರಿದೊಡೆ | ಹರೆದವೊಲು ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲ ದಳಪತಿಯಾವನಹನೆಂದ ||೩೦|| ದ್ರುಪದನಾಗಲಿಯೆಂದು ಕೆಲಬ
ರು | ವಿಪುಳಬಲದ ವಿರಾಟನಾಗಲಿ | ನೃಪತಿಖಂಡಿಯೆ ಯೆಂದು ಕೆಲಬರು ಭೀಮಸುತನೆಂದು || ೩
ಪರಮಿತಮತವಾಗೆ ಸನ್ವರ | ವ್ಯಸಗತಾರ್ಥಿಸುರೇಂದ್ರಸುತನೀ | ದ್ರುಪದಸುತ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಹುದೆ
ವ್ಯಮತವೆಂದ ||೩೧|| ಬಿಂಬವನು ಬೇರಿರಿಸಿ ಬಹುಮತ | ವೆಂಬಬಿಸಿಲಲಿ ರಾಜನಯವೆಂ | ದೆಂಬನ್ನೆದಿ
ಲು ನಯವುಗೆಟ್ಟುದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿನಲು || ಎಂಬುದೇ ನೀ ನಿಲಿಸು ಸುಭಟಕ | ದಂಬದಧಿಪತಿತನಕೆ
ಫಲುಗುಣ | ನೆಂಬಮಾತೆಮ್ಮಭಿಮತವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨|| ಕರಸಿದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವನ್ನನು ಸಂ |
ಗರದ ಸೇನಾಪತ್ಯವನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಲಳವಡಿಸಿದರು ಸುಮುಹೂರ್ತದ ಸರಾಗದಲಿ || ಪುರದೊಳಗೆ
ಗುಡಿ ನೆಗೆಹಿದ್ದವು ಭೂ | ಸುರರ ವಿಮಳಾಮ್ನಾಯರವ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಲಳವಡಿಸಿದರು ಮಂಗಳವಿಹಿತ
ವಸ್ತುಗಳ ||೩೩|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಕಟಕದಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳೆಳ್ಳಿರಿಯೆ ಹೆ | ಗ್ನಾಳಗಳು ಸಾರಿ
ದವು ಭಟರುಬ್ಬಟೆಯ ಬಿರುದುಗಳ || ಲೋಲನಯನೆಯರಾರತಿಯ | ಸಮಸಾಲು ಸಂದಣಿಸಿದ್ದವು ವೆ
ರಪಾಂ | ಚಾಲತನಯಂಗೆಸಗಿದರು ಮೂರ್ಧಾಭಿಪ್ರೇಚನವ ||೩೪|| ದರುಶನವನಿತ್ತ ಬಿಳಧರಣೀ | ಶ್ವ
ರರು ಕಂಡರು ಸೂತಮಾಗಧ | ವರವಿಬುಧವೃತಾಳಿಕರ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಡಗಿದ್ದವು || ಧಾರಕೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ
ವನ್ನನಾಚ್ಛೆಯೊ | ಳೆರವು ನಿಮಗೆಂದೈದೆ ಭೂಪಾ | ಲರ ನಿವಾಸಂಗಳಲಿ ಹೊಯ್ದರು ಚರರು ಡಂ
ಗುರವ ||೩೫|| ರೂಢಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರ | ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟರು ರಣಕೆ ಪಯಾಣವ | ಮಾಡ
ಲೋಸುಗ ಸಾರಿದರು ನೃಪಪಾಳೆಯಂಗಳಲಿ || ಕೂಡಿತಾಹವಸ್ಯೆನೃಸಾಗರ | ವೀಡಿಲದು ನಡೆಗೊಂ
ಡುದಭ್ರ ದ | ರೂಢಿಗಳ ಜೋಡಿಗಳ ಜೋಕೆಯ ಘನತರಂಗದಲಿ ||೩೬|| ಹಂಯ ಚರಣಕ್ಕಿರಗಿ ವಿ
ಜಯದ | ಹರಕೆಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ರಥವನು | ತುರಗಗಜವನು ಗಡಣಮಿಗಲ್ಲಡರಿದರು ಪಾಂಡವರು ||
ಗರುಡಸಿಂಧವನೆಗೆಹಿ ದಾರುಕ | ನಿರದೆ ರಥದನು ಸುಳಿಸೆ ಘನಮೋ | ಹರದಮಧ್ಯದೊಳಸುರಧೂ
ಳೀಪಟನು ಹೊರವಂಟ ||೩೭|| ಮುಂದೆ ಹರಿರಥ ನಡೆಯಲಾತನ | ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮಜನೆಡಬಲದಲಾ |
ನಂದನರು ಕೆಲಬಲದಲಾಭೀಮಾರ್ಜನಾದಿಗಳು || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಸೇನೆ ಸೈರಿಸಿ | ನಂದನಾದೊಡೆ
ಫಣಿಗೆ ಸರಿಯಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಸುರಕುಲವುಲಿಯೆ ನಡೆದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೩೮|| ಸಿಡಿಲು ಸಿಗು
ರೆದ್ದಂತೆ ಭಾರಿಸಿ | ಜಡಿವಕ್ಕಿದುಗಳೊಳಗೆ ಮೊಳಗುವ | ಕಡುದರೆಯ ಲಹರಿಯವೊಲುರವಣಿಸಿದ್ದವು
ಬೊಬ್ಬಗಳು || ನಡುಗಿತವನಿಯಜಾಂಡಖರ್ಪರ | ವೊಡೆಯೆಲವಣಿಯಲಗೆ ಸೂಳಿನ | ಹೊಡಗುಳಿ
ನೊಳಬ್ಬರಿಸಿದ್ದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೩೯|| ಪ್ರಳಯಜಲನಿಧಿಯಂತೆ ದಳ ಬರ | ಲಿಳ ಕುಸಿಯೆ ಕ
ಮತಂಗೆ ಮೇಲನು | ರುಲಿಯೆ ದಿಗುದಂತಿಗಳು ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಮನಗುಂದೆ || ಬಲಮಹಾಂಬು
ಧಿಬಲುಗಡಲ ಮು | ಕೃಳಿಸಿ ನಡೆದುದುಕಡುಭರದ ಕಾ | ಲ್ಲುಳಿಯ ಕದನಾಳಾಪಕರಕಾಹುರಕೆ ಪೊಸ
ತಾಯ್ತು ||೪೦|| ಗಜದಬೃಹಿತರವದ ವಾಜಿ ವ್ರಜದ ಹೇಷಾಧ್ವನಿಯು ತೇರಿನ | ವಿಜಯಚೇತ್ಕೃತಿರವ
ದ ಉಪಂಕಾರಕಳಕಳದ || ಗಜಬಚೆ ಗಾಢಿಸಿತು ಬೊಬ್ಬಯ | ಗಜರುಗಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ ನಡುಗಿತು !

ತ್ರಿಜಗವೆನಲ್ವೆದಿದರು ಪಣಯದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೪೧|| ಅರಸಿ ನಡೆದುದು ರಾಯಕಟಕದ | ತೆರಳಿ
ಕೆಯ ಸೌರಂಭವಿಳಗ | ಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿತ್ತು ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿದರು || ಅರಿವಿಜಯಿಗಳು ನೆಲ
ನ ಗೆಲಿದರು | ಹರಿಯ ನೇಮದಲೆಡೆಯರಿದು ಬಲ | ಶರಧಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕಳನ ಪತ್ನಿ ಮದೆಸೆಯ ಪಸರ
ದಲಿ ||೪೨|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಲಗ್ಗೆ ಗಳಡಗದವು ಕಿರು | ಗಾಳೆ ಸನ್ನೆಯಲೂದಿದ್ದ
ವು ಮಾಣಿಸಿದವೆಬ್ಬರವ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮದ ಸೇನಾ | ಜಾಲ ಸೈ
ವೆರಗಾಗಿ ನಿಂದುದು ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೪೩|| ಪೇಲುಗುಡಿಗಳ ಭದ್ರದುಪ್ಪರ | ಶಾಲೆಗಳ ಮಂಡವಿಗೆ
ಗಳ ಬ | ಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಯ ಚಂಪೆಯದ ಗೂಡಾರದೋರವಿಯ || ಸಾಲುಕಳಸದ ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ |
ಕೇಲಣದ ಹೊಂಗೆಲಸದಲಿ ರಾ | ಜಾಲಯವನನುಕರಿಸಿದರು ಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ || ಅರಮನೆಯ ಕೆ
ಲದಲಿ ಮುರಾಂತಕ | ನರಮನೆಗಳಾಕೆಲದೊಳರ್ಜನ | ನಿರವು ಹಿಂದಣಭಾಗದಲಿ ನಕುಲಂಗೆ ಗೂಡಾ
ರೆ || ಅರಿಭಯಂಕರಭೀಮಸೇನನ | ನಿರುಪಮಾಲಯವೆಡದಕಡೆಯಲಿ | ಸರಿಸದಲಿ ಸೂತ್ರಿಸಿತು ಸಹದೇ
ವಂಗೆ ನೈಪಥವನ ||೪೪|| ವೀರಪಾಂಡವರೈವರರಸು ಕು | ಮಾರವರ್ಗದ ಮಂಡವಿಗೆ ಗೂ | ಡಾರವ
ವನೊಳಕೊಂಡು ಬಿದ್ದವು ತಳಿಯಕಟ್ಟುಗಳು || ಓರಣದ ಸಾಲುಗಳ ಸುತ್ತಲು | ಭಾರಿಸಿತು ಪಾಂ
ಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರ | ಭೂರಿ ಬಿಟ್ಟುದುವರ ಮಹೀಶನಗುಡಿಯಬಳಸಿನಲಿ ||೪೫|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿ
ತ್ರಿ | ಪಾಲ ಬೀಡಿನ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದುದು | ಮೇಳಿಯದ ಬಲವದಕೆ ಹೊರವಳಯದಲಿ ಕಲುಗೋಟಿ ||
ಮೇಲೆ ಪಡಿಯಗಳಾಶ್ರಯಕೆ ಮುಳು | ವೇಲಿ ದೇಹದ ಸಿಂಹಶರಭ | ವ್ಯಾಳಶಾದೂಲಾವಳಿಯ ಸು
ಯ್ದಾನವೊಪ್ಪಿದವು ||೪೬|| ಎರಡುಬಾಗಲಸೂತ್ರದಲಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದಂಗಡಿ ಸೋಮವೀಧಿಯ | ತರಣಿವೀ
ಧಿಯಲೆವರವರ ಪಾಳೆಯಕೆ ಮುರಿವುಗಳ || ಸುರರು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಾರದಿನ್ನೀ | ನರರುಗಳ ಪಾಡೇನು ಕೌಂ
ತೇ | ಯರ ಸಮಗ್ರದ ಬೀಡು ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೪೭|| ಬಲದ ಮುಂಗುಡಿ ಭೀಮನದು
ಪಿಂ | ಗೆಳೆಯಲಾತನ ಕಾಹು ಬೀಡಿನ | ವಳಯದಾರೈಕೆಗಳು ಸಾತ್ಯಕಿಪಾರ್ಥನಕುಲರಿಗೆ || ಬಲಮಹಾಂ
ಬುಧಿಯೊಳಗರುಳ ತಳ | ವಳಿಕೆ ಹೈಡಿಂಬಂಗೈಪಾಂಡವ | ರುಳಿವು ಗದುಗನವೀರನಾರಾಯಣನ ಸು
ಯ್ದಾನ||

...

...

...

||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ವದ ೬೭೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ
ಮಧುಪಾನನುಸ್ಪೃಷ್ಠಪಚ್ಛಃ ಪಟ್ಟದಿ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂ
ದ್ರ ವಿರಚಿತಮವ್ಯ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಉದ್ಯೋಗ
ವರ್ಣಂ ಸಮಾವೃತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❖ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ ❖

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೂಚನೆ || ವೈರಿಭಟಕುಲವಿಲಯಹರನುವು | ದಾರತೇಜೋಭದ್ರನಾಭಾ | ಗೀರಧೀಸುತ ಧರಿಸಿ
ದನು ಕುರುಸೇನೆಯೊಡತನವ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನೆಲ್ಲಿಗೆ | ಕಾಳಗದ ಕಾತರಿಗರೆವರ
ಟ್ಟಿದರು ಭಟ್ಟರನು || ಕೇಳಿದನು ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ರಿಪು| ಜಾಲದುದಯನನಂದು ಕುರುಕುಲ| ಮೌ
ಳಿ ಬರಿಸಿದಪರಿಮಿತಕೆ ತನ್ನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ||೧|| ರವಿಜಗುರುಸುತಶಲ್ಯಕಲಶೋ | ಧೃವನುಸೌಬಲರಾ
ದಿಯಾದವ | ರವನಿಪಾಲನ ಕಂಡರೆಂದೇಕಾಂತಭವನದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಹದನೇನು ರಿಪುಪಾಂ | ಡವರೆ
ಬೀಡಿನ ಗುಪಿತವನು ಮಾ | ನವರು ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ಬೆಸಸುವುದನಲು ನೃಪ ನುಡಿದ ||೨|| ಸಂದಣಿಸಿ
ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ತಾ | ಮಂದಿ ಬಿಟ್ಟುದು ನಾಡಗಾವಳಿ | ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದರು ದೂತರನು,
ದುರ್ಜನರು || ನಂದಗೋಪನ ಮಗನ ಕೊಂಡೆಯ | ದಿಂದ ಕಲಿಯೇರಿದರ್ಯು ಕೃಪಣರ | ಕೊಂದೊಡ
ಹುದಪರ್ಕೀರ್ತಿಯಿದಕಿನ್ನೇನುಹದನೆಂದ||೩|| ಭೂರಿನೆರೆದುದು ಗಾವಳಿಯ ಗುರು | ಭಾರಧ್ಯಪ್ಪದ್ವ್ಯಮ್ಮ
ನದು ಗಡ | ಜಾರದೇವನ ಜೋಕೆ ಮಂದಿಯ ಕಾಹುಕಟ್ಟುಗಡ || ಧಾರುಣಿಯಲಂವಟರು ಕದನವ |
ಹಾರಿ ಬಂದರಲೈ ಕೃತಾಂತನ | ಭೂರಿಭೂತದಧಾತುವಾಯಿತು ಲೇಸುಲೇಸೆಂದ||೪|| ನಾಡಮನ್ನೆಯ
ಸನ್ನೆಯರುಗಳ | ಕೂಡಿಕೊಂಡಮ್ಮೊಡನೆ ಕಲಹವ | ಮಾಡಿ ಮಹಿಪಾಲನೆಯ ಪಟ್ಟಕೆ ನೂಸಲನೊಡ್ಡು
ವನೆ || ನೋಡಿರೈ ನಿರುಪಮವಲಾ ಕಾ | ಡಾಡಿಗಳ ಕಲಿತನವನಿನಮಾ | ತಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ
ಮನದಮೈಸಿರಿಯ ||೫|| ನೆರೆದದೊಡ್ಡಯನೊರಸಬಹುದೇ | ನೆರೆದೆ ಜೀಯ ವಿರೋಧಿರಾಯರ | ನೆ
ರವಿ ನಿನಗೇಗುವುದು ಗಹನವೆ ನಿನ್ನವೀರರಿಗೆ || ಕರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿದ ಕೇ | ಸರಿಗಳೆಮ್ಮನು ಕಳುಹು
ನಿಮ್ಮಡಿ | ಪರಿಮಿತಕೆ ಬರಲಾವಭಾರವಿದೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೬|| ಕಲಕುವೆನು ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ | ಜಲ
ಧಿಯನು ತೇರಿನಲಿ ತಲೆಗಳ | ಕಳುಹುವೆನು ಕದನದಲಿ ಕೈವಿಾರಿದಕುಠಾರರನು || ಹೊಳಲ ಹೊರ
ಶೂಲದಲಿ ತಲೆಗಳ | ಸೆಳಸುವೆನು ತಾವೀಳಿಯವನೆಂ | ದಲಘುಭುಜಬಲಕರ್ಣ ನುಡಿದನು ಕೌರ
ವೇಂದ್ರಂಗೆ ||೭|| ಕುಲಿಶಪರಿಯಂತೇಕೆ ನೇಗಿಲ | ಬಳಿಯ ಹುಲುವೇಟಕೆ ವಿರೋಧಿಗ | ಳಲಿ ಬಲಕೆ
ಕಲಿಕರ್ಣನೀಪರಿಯಂತ ಸಂಗರವೆ || ಹೊಳಲ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸಾರಿಸು | ಕಲಬಲದ ರಾಯರಿಗೆ ದೂತರ

ಕಳುಹಿಕರೆಯಿಸಿ ಕಾದಿಸೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೮|| ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮುಕುಟವ ' ತೂಗಿದನು ಚತುರಂಗಬಲವನು | ಬೇಗದಲಿ ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಕಳುಹಿಸು ಗೆಲಿಸು ಕಾಳಗವ || ತಾಗಬಾಗಿದಮರುಳು ತನದು | ದ್ಯೋಗವನದೇನೆಂಬೆನೆಕಟಕ | ಟೀಗಳಳಿದುದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಾದ್ಯೋಗ || ಹಿಂದೆ ಬಗುಳುವನಿವನು ಬಾಯಿಗೆ | ಬಂದಪರಿಯಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕೊಂದನಾಗಳೆಕರ್ಣನಿನ್ನಾರೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮ || ಹಿಂದೆ ಹಮ್ಮಿದಸಮರದಲಿ ನಡೆ | ತಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಖೇಚರರಟ್ಟಿ | ರಂದು ನಿನ್ನನು ಬಿಡಿಸಿದವರ್ಜನನೊ ರವಿಸುತನೊ ||೧೦|| ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಿ ತುರು | ಗಾಹಿ ಪಾಂಡವರೈವರಡವಿ ಯ | ಮೇಹುಕಾರರು ಬಂದಭೂಭುಜರೈಲ್ಲ ತಾ ನೆರವಿ || ಅಹವಕೆ ನಿನ್ನೊರ ತಳವರ ಗಾಹಿನವರನು ಕಳುಹುವುದು ಸಂ | ದೇಹವೇ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು ||೧೧|| ಎಲೆಸುಯೋಧನ ಕಾಳು ಗೆಡೆದೊಡೆ | ಫಲವನಿದರಲಿ ಕಾಣೆನಹಿತರ | ಬಲದ ಭಾರಣೆಬಲುಹು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಲ್ಲಿದರು || ನಳಿನನಾಭನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ | ಬಲುಹು ನೀನಿದ್ಯೋವ ರವರ | ಗ್ಗಳಸದೈವರು ಕಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾ ದ್ಯೋಗ ||೧೨|| ಅಸುರರಿಪುವಿನ ಮಾತ ನೀ ಮ | ನ್ನಿಸದೆ ಕೌರವಕುಲವನದ್ದಿದೆ | ನುಸಿಗಳೆವದಿರು ನೆರದು ಪಾರ್ಥನನೇನ ಮಾಡುವರು || ಅಸುರರಲಿ ಸುರರಲಿ ಭುಜಂಗ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸೈ | ರಿಸುವರುಂಟೀ ಕಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾದ್ಯೋಗ ||೧೩|| ಅವರಿಗಸುರಾಂತಕ ಸಹಾಯನು | ನಿವಗೆ ಗಂಗಾಸುತನ ಬಲವಾ | ಹವವನಾತನ ನೇಮದಲಿ ನೆಗಳುವುದು ನೀತಿಯಿದು || ಅವರಿವರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲವನಿಪತಿ ಕೇಳೆನಲು ಕಲಶೋ | ದ್ಭವನ ನುಡಿಯಲಿ ಬಳಿಕ ಮಣಿದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೧೪|| ಮತವಹುದು ತಪ್ಪೇನು ಗಂಗಾ | ಸುತನ ತಿಳಿವೆವು ವೀರಪಟ್ಟವ | ನತುಳಬಲಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕಟ್ಟುವೆನೆನು ತ ಕುರುರಾಯ || ಮತವ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಗುರುಗುರು | ಸುತನ ಕಳುಹಿದನಿತ್ತಲಬುಜ | ಪ್ರತತಿಯು ತ್ಸವವಡೆಗೆ ಪಡುವಣ ಕಡಲೊಳಿನನಿಳಿದ ||೧೫|| ವಿನುತ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗಭಿವಂ | ದನೆ ಜಪಾದಿಸಮಸ್ತ ದೇವಾ | ಚರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಯೆ ರವಿತನೂಜನ ಕರಸಿ ಹಂತಿಯಲಿ || ಜನಪನಾರೋಗಿಸಿದನಾಪ್ತಾ | ವ ನಿಪಸಾಚಿವರುಸಹಿತ ಭೀಷ್ಮನ | ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯಮೋಹಿಪಾಲ ||೧೬|| ಮುಂದೆ ಹ ರಿದರು ಕೈಯ ಕಂಬಿಯ | ಸಂದಣಿಯ ಪಡಿವಳರು ಗಂಗಾ | ನಂದನಂಗ್ರಹದನ ನರುಹಲು ಬಂದನಿ ದಿ ರಾಗಿ || ಕಂದುಮೋರೆಯ ರಾಯನನು ತೆಗೆ | ದಂದಣದೊಳಾಲಿಂಗಿಸುತ ನಲ | ವಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿತಂದ ನರಮನೆಗುಚಿತವಚನದಲಿ ||೧೭|| ಎನಿರುಳ್ಳುನೀ ಬಂದಹದನಿದು | ಮಾನನಿಧಿ ಬೇಕಾದೊಡೆಮ್ಮನು | ನೀನು ಕರೆಸುವುದರುಹುವುದು ಬರವೇನು ಹೇಳೆನಲು || ಎನಹೇಳುವೆ ನಗೆಯನನುಸಂ | ಧಾನವನು ಪಾಂಡವರು ಕುರುಭೂ | ಮಿನಿವಾಸಕೆಬಂದುಬಿಟ್ಟರು ಕಿರಿದು ಬಲವೆರಸಿ ||೧೮|| ಹರಿಯ ಹಿಸುಣಿಕೆ ಯವರಚಿತ್ತವ | ಬೆರಸಿ ಪೈರವ ಬಿತ್ತಿ ಬಂದೀ | ಧರೆಯ ಭಾಗವ ಬೇಡಿ ಕಲಹವ ಮಸದು ತಮ್ಮೊಡನೆ | ಹರನಸಮದಂಡಿಗಳು ನೀವೆವು | ಗಿರಲು ಜಯಿಸುವವೀರನಾವನು | ಮರುಳತನವನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನೊ ಳರಿಯಲಾಯ್ತೆಂದ ||೧೯|| ಬಂದರೇ ಪಾಂಡವರು ಸುದ್ದಿಯ | ತಂದರೇ ನಿನ್ನವರು ನಿನಗೇ | ನಂ ದು ಭಾಷಯನಿತ್ತರೈ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ಇಂದು ಸಂತತಿಗರುಹರಲ್ಲಾ | ಬಂದರೇನಪರಾಧವೇ ಯಿ | ನ್ನೊಂದುಪರಿಯಂತವರು ನವೆಯಲಿಯೊಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೦|| ಜಗದಗುರುವಲ್ಲಾ ಮುರಾಂತಕ |

ನಗಣಿತನುಪಮಮಹಿಮನಲ್ಲಾ | ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣನಹಮಹಾತ್ಮಮನಂತರಾತ್ಮಕನು || ವಿಗಡಿಸಲು
ಜಯವಹುದೆ ಜಾಣರ | ಬಗೆಗೆ ಬಹುದೇ ನಿನ್ನ ಮತವೆ | ಮಗನೆ ಮರುಳಾದ್ಯಮದಾಂಧರ ಮಾತ
ನೀ ಕೇಳಿ ||೨೧|| ಮಿಕ್ಕಮಾತೇನಿನ್ನು ನೀ ಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕ್ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೊಲುವನಾವನು | ಮಕ್ಕಳಾದೊ
ಡದೇನುಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮವಿಕ್ರಮವ || ಹೊಕ್ಕುಹಗೆಗಳ ಹೊಯ್ದು ದಿಗುಬಲಿ | ಯಿಕ್ಕಿ ತನ್ನಯ ಹರು
ಷಜಲಧಿಯ | ನುಕ್ಕಿಸಲುಬೇಕೆನಲು ಕೇಳಿದು ಭೀಷ್ಮನಂತೆಂದ ||೨೨|| ದೈವಬಲವವರಲ್ಲಿ ನೇವೇ | ದೈವ
ಹೀನರೈ ಧರ್ಮಪರವ | ರೈವರುಂಸತ್ಪುರುಷಶೀಲರು ನೀವಧರ್ಮಿಗಳು || ಮುಯ್ಯನಾನುವವರ್ಗೆ ಲ್ಲೋ
ಕವು | ಬೈವುದೈ ನಿಮ್ಮನಿಬರನು ನಿಮ | ಗೈವಡಿಯುಸಹಸಿಗಳವರು ದುರ್ಬಲರು ನೀವೆಂದ ||೨೩|| ದ
ಯವನತ್ತಲುತ್ತಿದ್ದ ಯಿಮ್ಮನು | ಭಯಮಹಾಬ್ರಿಯೊಳದ್ದಿ ಸಮರದ | ಜಯವನವರಿಗೆ ಮಾಡಿ ನ
ಮ್ಮಭಿಮತವ ಮರುಳ್ಳಾಡಿ || ನಯವ ನೀವೊಯ್ದಿವರನಿಮನು | ನಿಯಮಿಸುವರಾರುಂಟು ಭಾಗ್ಯೋ
ದಯವಿಹೀನರು ನಾವೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೨೪|| ಉಚಿತವನು ನಾವರಿಯೆ ವಾರ್ಧಿಕ |
ರುಚಿತವನು ನೆರ ನುಡಿಯೆ ನಿನಗದು | ರುಚಿಸದೊಡೆ ಮಾಣಲಹಿತವ ನುಡಿವರಾವಲ್ಲ || ವಚನವೆ
ತಿಗಾಢದಲಿ ನೆಟ್ಟದು | ಸಚಿವನಯವಿನ್ನೇಕೆ ಸೇನಾ | ನಿಚಯಕೆಮ್ಮನು ಮೊದಲಿಗನ ಮಾಡರಸ ಹೋ
ಗೆಂದ ||೨೫|| ಖಳನ ಕಳುಹಿದನತಿಬಲನು ತ | ನ್ನೊಳಗೆತಿಳಿದನುಪಾಂಡುನಂದನ | ರುಳಿವು
ನಮ್ಮದು ಮಿಂ ಕಾದುಮೊಡಸುರವಿವನು || ಅಳುಕಿ ಕಾದುವರಿಲ್ಲ ಹಾವಿನ | ಹಳವಿಗೆಯ
ಮೂರ್ಖಂಗದುರ ಬೆಂ | ಬಲವ ಕಾಣೆನು ತನಗೆ ಹದನೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೬|| ಆದೊ
ಡೆನಿರಿದಾದುಪುಬಲ | ವಾದುದನು ಸಂಹರಿಸಿಯೈವರ | ಕಾದು ಬಿಡುವನುಮೊಡಲನಾಸಂಗ್ರಾಮ
ಭೂಮಿಯಲಿ || ಆದುದಾಗಲಿ ಬಳಿಕ ಮಾಡುವ | ಭೇದ ಬೇರಿಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಸಂವಾದವನು
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಂಗಾಸೂನು ಪವಡಿಸಿದ ||೨೭|| ಮಗನೊಡನೆ ಮೊದಲಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಪುಗು
ವಗಡ ಪರಸ್ಪರೆಯಲಿ ಕಾ | ಳಗವ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲು ತಲೆದೋರಿದನು ದಿನಪ || ನಗೆ
ಯುಡುಗಿ ನಾಚಿದ್ದವು ಕುಮುದಾ | ಳಿಗಳು ಹೊಂಗಾಣಿಕೆಯ ಹರುಷದೊ | ಳೊಗೆದು ವಿರಹವ
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ||೨೮|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವಂ ವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮವನು ವಿಸ್ತ
ಸ್ತರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ ಬಂದನು ಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲಿ || ಚರನಟ್ಟಿದನಖಿಳಧರಣೀ | ಶ್ವರನಿಕಾಯಕೆ
ಸಕಲಸುಭಟರ | ಬರಿಸಿದನು ತರಿಸಿದನು ಪಟ್ಟಕೆ ಬೇಹವಸ್ತುಗಳ || ಗುರುಸುತನು ರವಿತನುಜಮಾದ್ರೀ |
ಶ್ವರಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಬಂ | ದರಮನಯ ಪೂಕ್ಕರು ನದೀನಂದನನ ಬಳಿವಿಡಿದು || ನೆರದುದವ
ನುನಿರ್ಜಲರು ಕೇ | ಸರಿಯುಪೀತವ ರಚಿಸಿ ವೈದಿಕ | ಪಂಣತರ ಮತದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು ಮಂಗಳ
ವ ||೩೦|| ಕಮಲಜನ ಹೋಲುವೆಯ ಧಾರುಣ | ಯಮರಕರದಲಿ ನಿಗಮಪೂತೋ | ತ್ತಮಸುಧಾರೆ
ಗಳಿಳಿದು ವಿಭಸನ್ನಿಭನ ಮಸ್ತಕಕೆ || ಅಮಮ ಉರುತರವ್ಯೋಮಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿ ಯಿಳಿತಂದು
ಸಾರ್ವದೊ | ಹಮಗಿರಿಯಲೆಂಬಂತೆಯೆಸದುದು ಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕ ||೩೧|| ಆರತಿಗಳಿತ್ತಿದ್ದವು ಬಳಿಕು |
ಪ್ಪಾರತಿಯು ಸೂಸಿದವು ನೃಪಪರಿ | ವಾರವೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಕಂಡರು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ || ಕೌರವೇಂದ್ರ
ನ ಮೋಹದ ಗುರು | ಭಾರ ಭೀಷ್ಮಂಗಾಯು ಸಮರದ | ವೀರಪಟ್ಟವನಾಂತನಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳು

ಮಣಿಯೆ ||೩೨|| ಈನದೀನಂದನನ ಬಲವಲಿ ಸೇನೆ ತಿವಗಂಜುವದೆ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳಿಗಾರಣ್ಯಜಪ
ವಿನ್ನುವರಿಗಳೆಯೇಕೆ || ಮಾನನಿಧಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಸಮರಸ | ಮಾನಭಟನಿನ್ನಾವನೆಂದು ಮ | ನೋನು
ರಾಗದಮೇಲೆ ಕೌರವರಾಯ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೩೩|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಭೂಪಾಲ ಕೌರವ | ಕುಲಪಿತಾಮಹನಹ
ನು ಧರ್ಮಂ | ಗಳಲಿ ಪರಿಣತನಹನು ಕಾಳಗವೇಕೆ ಯಿವರೇಕೆ || ಗಳದ ಗರಳದ ದನಿಯ ಭಟ್ಟನುಂ |
ಡಳಿಯೊಡನೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ ಹೇಳೈ | ಕಳದಹರೆಯಂಗೊಂದು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೩೪|| ತೋಗ
ಲು ಸಡಿಲವಗಲ್ಲ ಬತ್ತಿದ | ಹೆಗಲನಲುಗದನರೆತೆ ನಿರಾಸೆಯ | ಜಗುಳ್ಳಹಲುಗಳ ನಟ್ಟಕಂಗಳ ನೆಗ್ಗದ
ವೆಯವದ || ಅಗಿಯಲಲುಗುವತಲೆಯ ಮುಪ್ಪಿನ | ಮುಗುದನೀತನ ಜಯಸಹೇಳಿದು | ನಗೆಯಿಸದು
ದೈರಾಯಕಟಕದೊಳಿಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೫|| ಇಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮರು ರಾಘವನ | ಬಲದಲ್ಲೆ ಜಾಂಬವರುಭಯವೀ
ರರು | ಬಲ್ಲಿದರು ಬಳಿಕುಳಿದನೀರರ ಶೌರ್ಯವೊಪ್ಪುವುದೆ || ನಿಲ್ಲು ನೀಕೂಲಲೆಳಸುವೊಡೆ ಹಗೆಯಲ್ಲಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲಿಸರೇತಕೆ | ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ಬಲಿದಡ್ಡಗೆಡಹುವನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೬|| ಹಾನುಡಿಯದಿರು ನಿ
ನ್ನು ಹವಣಿನ | ಮಾನಸನೆ ಸುರಸಿಂಧುಚಾತನು | ನೀನಿನಜಮೇಲರಿಯೆ ಜವ್ವನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ||
ನೀನುಸರಿಯೇರಾವಕಟಕದ | ಹಾನಿಯನು ಕಾಯ್ದಾತ ಜಾಂಬವ | ನೇನುಕೊರತೆಯನುತ್ತ ನು
ಡಿದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ||೩೭|| ರಣದೊಳೊಡ್ಡಿದರಾತಿಗಳನೀ | ಹಣೆಯಪಟ್ಟದವೀರಜಯಿಸಲು | ಹ
ಣವಿಗಾನೋಲೈಸೆ ಮಾಡುವಿ ಸಮರದಲಿತಪವ || ರಣದಲಿವರಡಗೆಡದರಾದೊಡೆ | ಮಣಿಯದಿರಿದವೆ
ನೆನ್ನುಬರ ಮಾ | ಗಣೆಯನಾಹವದೊಳಗೆ ಸರಳಿಸೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೮|| ಗಳಹದಿರು ರಾಧೇಯ ನಿ
ನ್ನುಯ | ಕುಲವ ನೋಡದೆ ಮೇರೆದಪ್ಪುವೆ | ಸಲುಗೆಯದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಸಂಪತ್ತಿನ ಸಗಾಢತನ || ಕಲೆ
ಗಳಳಿದಂತೆನ್ನು ಸುಸಕೆ | ನಿಲುವನಾವನು ದೇವವಾನವ | ರೊಳಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಫಲವೇನೆಂದನಾ
ಭೀಷ್ಮ ||೩೯|| ಕೇಳು ಕೃಪ ಕೇಳೈ ಜಯದ್ರಥ | ಕೇಳು ಗುರುಸುತ ಶಲ್ಯ ಕುಂಭಜ | ಕೇಳು ದುಶ್ಯಾ
ಸನ ವಿಕರ್ಣ ಸುಲೋಚನಾದಿಗಳು || ಕಾಳಗದೊಳರಿದಶಸಹಸ್ರನೈ | ಪಾಲರನು ಮಣಿಬಿಡಿತ ನಿರ್ಮ
ಲ | ಮೌಳಿಗಳ ದಿಗುಬಲಿಯಕೊಡುವೆನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ||೪೦|| ಹರಿಯ ಚಕ್ರವ ತುಡುಕಿಸುವೆ
ವಾ | ನರಪತಾಕನ ರಥವ ಹಿಂದಕೆ | ಮುರಿಯಲಿಸುವೆನು ಮಹಿಮರಿಬ್ಬರ ನಡವಳಿಯ ಕಡಿಸಿ || ಸುರ
ನರೋರಗರೊಳಗೆ ಮಿಡುಕು | ಜ್ಞರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದತೊಡರು ನೀನು | ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿವರೆನೊರಜ ಕೊಲು
ವೊಡೆ ಕೈದುಮೇಕೆಂದ ||೪೧|| ಜಲಧಿಯುಬ್ಬಿದವೊಲು ಸಭಾವಂ | ಡಳಿಯೊಳಗೆಸಂವಾದಹೃದಯ
ರೆ | ಕಳಕಳಿಕೆ ದಿಗುತಟವ ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗುಪಿತದಲಿ || ಕೆಲರುಭೀಷ್ಮನಿನಿತನೊಜನ | ಕೆಲರು ಕೊಂ
ಡಾಡಿದರು ಭೂಪತಿ | ಯಳುಕಿ ಭೀಷ್ಮನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ವಿನಯಪರನಾಗಿ ||೪೨|| ಬೀಳುಕೊಂಡು
ಡು ರಜನಿ ಮರುವಿನ | ವಾಳುಕುದುರೆಯ ನೆರೆಹಿ ಧರಣೀ | ಪಾಲಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯ್ಸಿದ
ನೆಂದು ಹೊರಗುಡಿಯ || ಸೂಳವಿಸಿಪ್ಪವು ಲಗ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ವಾಳಕೋಟಿಗಳುರುಚತುರ್ಬಲ | ಮೇಳ
ದಲಿ ಬಂದುದು ಸಮಸ್ತಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು ||೪೩|| ವೀರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ವರಗಾಂ | ಧಾರಿಗರಗ
ದಿನವರಹರಕೆಯ | ಭೂರಿಗಳ ಕೈಕೊಳುತಲವನೀ ಸುರರಿಗಭಿನಮಿಸಿ || ಚಾರುಚಮರದ ನಿಕರದವ
ರೊ | ಯ್ಯಾರಿಸಲು ಜಯರವದ್ಧುರಭಸದ | ದಾರವೆಸೆಯಲು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೪೪||

ಬಡನೊಡನೆ ಕರಿತುರಗವೇರಿದ | ರೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಶತಕುಮಾರರ | ಗಡಣದಾಪ್ತರು ಕರ್ಣ ಶಕುನಿ
 ಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು || ಅಡಸಿದ್ದವು ಝಲ್ಲರಿಗಳೆಭ್ರವ | ತುಡುಕಿದ್ದವು ಸೀಗುರಿಗಳಂತ್ಯದ | ಕಡಲವೊ
 ಲು ಪಡೆ ನಡೆಯೆ ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊರವಂಟ ||೪೫|| ಭುಗುಭುಗಿಪ ಚಂಬಕನ ಗಜಕೋ | ಟಿಗಳ
 ಮುಂದಣಡಾಡೆಗಳ ಮಿಗೆ | ಗಗನ ವೊಡನೊಡೆದೊದೆರೆ ಮೊರೆವ ಗಭೀರ ಭೀರಿಗಳ || ಅಗಿವ ಪಟಹ
 ಮೈದಂಗಕಹಳಾ | ಳಿಗಳ ಕಳಕಳ ಬಹಳ ದೆಸೆದಿ | ಕ್ಕುಗಳ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಮಹಾಬಲ ತೆರಳಿತಿಭಪುರಿ
 ಯ ||೪೬|| ಅಗಿವವಜ್ರದ ಹೊಳಹುಗಳೊ ಮಿಗೆ | ಹಗಲೊಡೆಯನ ಪ್ರಭೆಯೊ ಮಿಂಚಿನ | ಬಿಗಿ
 ಯತೆಕ್ಕೆಯೊ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಚ್ಚವಿಯ ತೆಕ್ಕುಗಳೊ || ಜಗುಳಿದೊರೆಗಳ ಜಾಳಿಹೊಗರಲ | ಗುಗಳರು
 ಳಿಪಿಸೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕೈ | ದುಗಳ ಹಬ್ಬುಗೆವೆಳಗು ಗಬ್ಬುರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ ||೪೭|| ಜಲಧಿಗಳ ಕು
 ಡಿದುದು ನಭೋಮಂ | ಡಲವ ಸೆಳೆದುದು ಸುರನದಿಯಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿತೆಖಿಳಾದ್ರಿಗಳ ನುಂಗಿತು ದಿವ
 ವನಳುಕಿಸಿತು || ನೆಲನ ಸವಸಿತು ನೈಫ್ರನ ಕಂ | ಗಳನು ತುಡುಕಿತು ನೆನೆಯಬಾರದು | ನಳಿನಭವಹರನಾ
 ದನೆನುತುಚ್ಚಳಿಸೆಪದಧೂಳಿ ||೪೮|| ಸುರಿವಮದಗಜಧಾರೆಯಲಿ ಹೊಸ | ಸರಸಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು
 ನೈಪ | ವರರ ಮೆಕುಟದ ಮಣಿಯಲಾದವು ಚಂದ್ರಸೂರಿಯರು || ಗರಿಗಳಾದವು ದಂತಿಯಲಿ ಪಡಿ |
 ಧರಣಿಯಾದವು ಛತ್ರಚಮರಿಯ | ಲರರೆ ನೂತನಸ್ಪಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು ವಿರಿಂಚಿಸ್ಪಷ್ಟಿಯಲಿ ||೪೯|| ಅರ
 ರೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ಕುಲಗಿರಿ | ಯೆರಡು ಕೂರುಮಘಣಿಪರಿಬ್ಬರು | ಕರಿಗಳೆಂಟೈದಿಸಲು ಮಿಗೆ ಹದಿ
 ನಾರನಳವಡಿಸಿ || ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ರಚಿಸದಿದೊಡ | ಧರಿಸಲಾಪ್ತದೆ ಭರವನೆನೆ ಕುರು | ಧರೆಗೆ ಬಂ
 ದುದು ಸೇನೆ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೫೦|| ನಡೆದು ಬಡಿದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆ ಕುರು
 ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಡಣ | ಕಡೆಯಲಳವಡಿಸಿದರು ಬೀಡಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲದಲಿ || ಗುಡಿಗಳನು ಹೊಯ್ದಿದರು
 ಲೋಹದ | ತಡಿಕೆಗಳ ನಳವಡಿಸಿ ಬೀಡಿನ | ನಡುವೆಬಿಡಿಸಿದ ನವನಿಪಾಲನ ರಾಜಮಂದಿರವ ||೫೧|| ಅ
 ಳವಿನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಯೋಜನ | ದಳವಿಯೊಳಗಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ವಳಯದಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಳಿಮುಳು
 ವೇಲಿಸಡಿಯಗಳು || ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುವನೇತ್ರವತಿ ನಿ | ಮೌಳಗಳಭೀರೋದಕದನದಿ ಕುರು | ಬಲದ
 ಪಾಳೆಯದಂದವಿದು ಕೇಳೈ ಮಹಿಪಾಲ ||೫೨|| ಪಡೆಯ ಮುಂಗುಡಿ ಭೀಷ್ಮನದು ಬಲ | ದಡೆಗೆ
 ಪಿಂಗಳಿಯಾತನದು ನೈಪ | ಗಡಣ ಬೀಡಿನ ಕಾಹು ಗುಗಾಸುತನ ಗುರುಭಾರ || ನಡೆವೊಡಾತನ ಮಾ
 ತು ಮರಳಿದು | ಬಿಡುವೊಡಾತನ ನೇಮ ಕೌರವ | ಪಡೆಗೆ ಭಾರಿಯ ವಜ್ರಪಂಜರವಾದನಾಭೀಷ್ಮ
 ||೫೩|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀ | ಪಾಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ | ಮೇಲೆ ಮನವಾಯ್ತುಖಿಳ
 ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನನಾಗಿ || ಕಾಳಗದೊಳೇನಾದರೋ ಭೂ | ಪಾಲತಿಲಕರು ದೃಗುವಿಹೀನನ | ಬಾ
 ಳಿಕೆಯ ಸುಡಲೆನುತ ತನ್ನೊಳು ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫೪|| ಆಸಮಯದಲಿ ರಾಯ ವೇದ | ವ್ಯಾಸ
 ಮುನಿಯೈತಂದು ಗತಪ | ತೋಷವನು ಸಂತೈಸಿ ಕರಸಿದನಂದು ಸಂಜಯನ || ಆಸಮಯವೈ
 ತ್ತಾಂತ ನಿನಗೆ ಸ | ಮಾಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಬರಲಿ ಮ | ಹೀಶತಿಲಕಂಗರುಹುವುದು ನೀನಂದು ನೇಮಿಸಿ
 ದ ||೫೫|| ಪರಮವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ | ಕರುಣವಾಗಲು ಕಂಗಳಿಗೆ ಗೋ | ಚರಿತಾಭಾರತ ಮ
 ಹಾಸಂಗ್ರಾಮಸೌರಂಭ || ಧುರದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಚಿತ್ತೈ | ಸೆರಸ ತಿಳುಮುವೆನೆಂದು ಸಲೆ ವಿ |

ಸ್ತುರಿಸಬಗೆದನು ಸಂಜಯನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ ||೫೬|| ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ । ಭವನ ನೇಮದಲಂದು ಮಹದಾ । ಹವಕೆ ನಡೆದುದು ಕಟಕವಲ್ಲಿಗುಲೂಕನೆಂಬವನ || ಇವರು ಕಳುಹಿದೊಡವನುರಿಪುಪಾಂ । ಡವರ ಹೊರಗೈತಂದು ಮಹದಾ । ಹವಕೆ ನಿಂದರು ಧರ್ಮಪುತ್ರ ವಿಲಂಬವೇಕೆಂದ ||೫೭|| ಅಗ್ಗಲೆಯನೆಮ್ಮರಸ ಸಂಪ್ರತಿ । ನೆಗ್ಗ ಕೆಟ್ಟಿರಿ ನೀವು ನಿಮಗೀ । ಹುಗ್ಗಿಗರು ಹುರಿಗೂಡಿ ಗೆಲಿದೇನಿಳಯ ಕೊಡಿಸುವರೆ || ತಗ್ಗಿತಾಮಾತೇಕೆ ರಣದಲಿ । ನುಗ್ಗು ನುಗ್ಗಾಗದೆ ಸಹೋದರ । ರೊಗ್ಗ ಮುರಿಯದೆ ಮಾಣದುರೇಕೆಡಾಯ್ತು ನಿಮಗೆಂದ ||೫೮|| ಬೆಂಬಲಕೆ ತಾನೆಂದು ಬಯಲವಿ । ಡಂಬದಲಿ ಕಾಳಗವ ಮಸೆದಿರಿ । ನಂಬಿ ಕೆಡುವಿರಿ ಕೃಷ್ಣ ನನು ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿರಿ || ಇಂಬುಗೈವುದು ನೀತಿ ರಣಕ್ಕೆ ತ್ರಿ । ಯಂಬಕನ ನಮರಾಧಿಪನ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂಬನೇ ಭೂಪಾಲನೆನೆ ಕೈಕೊಂಡನಾಭೀಮ ||೫೯|| ಸೀಳು ಕುನ್ನಿಯ ಬಾಯನೆಲವೋ । ತೋಳತಿಳಿಯನೆವನೆತ್ತಿಯ । ಮೇಲೆ ಕಳೆವೆನು ಕಲಕುವೆನು ಕೌರವಕುಲಾಂಬುಧಿಯ || ಹೇಳು ಹೋಗಾನಾಯನಾಡಿಸಿ । ಕೇಳುತಿರಲೇಕಹಿತಕೌರವ । ಕಾಲ ಪವನಜನೆಂದು ನಿನ್ನೊಡೆಯಂಗೆ ಹೇಳಿಂದ ||೬೦|| ಮಾಡಲಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಪೌರುಷ । ವಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲದೇಕೆ ಕೌರವ । ರಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲಿ ನೀತಿಹೀನರ ಮಾತು ನಮಗೇಕೆ || ಮಾಡಿದವು ಗುರುಭಾರವನು ಮುರ । ಗೇಡಿಯಲಿ ರಣಪಾರುಪತ್ಯವ । ಮಾಡುವಾತನು ಕೃಷ್ಣನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೬೧|| ವೈರಿದೂತನ ಕಳುಹಿದರು ಕೈ । ವಾರಿಗಳು ಜಯ ಜೀಯಯೆನೆ ಹೊಂ । ದೇರ ತರಿಸಿದನೆಬುಜನಾಭನ ಪದಯುಗಳಕೆರಗಿ || ವಾರುವನ ಖುರನಾಲ್ಕರಲಿ ಮಣಿ । ಚಾರುಕನಕವ ಸುರಿದು ತನ್ನಯ । ತೇರನೇರಿದನೊರಲಿದ್ದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೬೨|| ಹರಿಯಬಲವಂದೆಣ್ಣ ನಂಫ್ರಿಗೆ । ತಿರವ ಬಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧವ ವಿ । ಸ್ತುರಿಸಿ ಪವನಜಪಾರ್ಥಮಾದ್ರಿಸುತರು ರಥವೇರಿ || ಧುರಕನೆಡೆದರು ದ್ರುಪದಸಾತ್ಯಕಿ । ವರವಿರಾಟಾದಿಗಳು ಚೂಣಿಯೊ । ಳುರವಣಿಸಿದುದು ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಮೋಹರಿಸಿ ||೬೩|| ಬಳಿಕಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾಜ್ಞೆಯೊ । ಳೆಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ಬಂದು ಮೂಡಣ । ಜಲಧಿಗಾಂತುದು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೆಂಬರಭಸದಲಿ || ಪಳಹವದ ತೋಮರದ ಕುಂತಾ । ವಳಿಯ ಚಮರದ ಛತ್ರಮಯಸಂ । ಕುಳದಿನೆಸೆದುದು ಭೂತನಾಲ್ಕಾಕಾಶಗತವಾಗೆ || ||೬೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಸಾಮದಲಿ ರಿಪುಬಲದ ಸುಭಟ । ಸ್ತೋಮವನು ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಿದು ।

ಭೂಮಿಪತಿಯಮನಂದನನು ಸಂಗ್ರಾಮಕನುವಾದ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಭೀಷ್ಮರ । ಪಾಳೆಯದಲಂದಮು ಮ ಕೈಗೈದಿಳಿಗೆ ಹೊಸತೆನಿಸಿ || ಕಾಳಗಕ್ಕುನುವಾಗಿ ರಥತುರ । ಗಾಳಿ ಕರಿಕಾಳಾಳುಸುಭಟರ । ಮೇಲುಗೈಚಮರಗಳವೀಕ್ಷಿಸುತಿದುರ್ದುಭಯಬಲ ||೧|| ಮಡವುಸೋಂಕದಮುನ್ನು ಗಗನವ । ತುಡುಕ

ಬಗೆದವು ತೇಜಗಳು ಕೈ । ಸಡಿಲೆ ವಾಘೆಯಸೂಸಿ ಸುಳಿದವು ರಥದ ವಾಜಗಳು ॥ ತುಡುಕುವಂಕುಶ
 ದಿಂದ ಮುನ್ನಿಳಿ । ಯೋಡಯೆ ಗಜ ಗಾಡಿಸಿದವರಸನ । ಬಿಡುಹ ತಡೆಯೋಡೆಗಲಸಬಗೆದುದು ವಿಗಡ
 ಪಾಯದಳ ॥೨॥ ಗಜಗಳುರುಗರ್ಜನೆಯವಾಜಿ । ವ್ರಜದ ಹೇಷಾರವದ ತೇರಿನ । ಗಜಬಜದ ಕಾಲಾಳ
 ಕಡುಹಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ ॥ ಗಜರುವೆಗ್ಗ ದಕಹಳೆಗಳ ದಿ । ಗ್ವ್ರಜವ ನುಡಿಸುವರಾಯಗಿಡಗನ ।
 ವಿಜಯಬಲ ತೋಡರಿಕ್ಕಿತ್ರೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರಕೆ ॥೩॥ ತಿಗಡಲೊದರುವಹರಿಗೆಗಳ ಗೌ । ರಗಿವಹೆಗ್ಗಾಳ
 ಗಳ ರಥಸದೊ । ಳಗಿವಬಡುಗದ ಹೊದರ ಡೊಂಕಣಿಗಳ ಡಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಬಿಗಿದಬಲುಬೊಬ್ಬೆಗಳ
 ಬಿರುದರ । ವಿಗಡಮೂದಲೆಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿ । ಬಗಿದುದ್ರೈ ತಾವರೆಯತನಯನ ಕರ್ಣಕೋಟಿರವ
 ॥೪॥ ಕುಣಿವಕುದುರೆಯ ಮದಮುಖದ ಭಾ । ರಣೆಯಲೊದೆವಾನೆಗಳ ತುರುಗವ । ಕಣಕಿ ಕೀಲಿಸಿಹಿ
 ದಿವತೇರಿನ ಸೂತರೋಜೆಗಳ ॥ ಅಣೆವಹರಿಗಯನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ನಣಸಿನಲಿ ತಿವಿದಗವಭಟರೊ ।
 ಡ್ಡಣೆಸಘಾಡಿಸಿತುಭಯಬಲದಲಿ ಭೂಪಕೇಳಿಂದ ॥೫॥ ತಳಪದಲಿ ಝಳಪಿಸುವಡಾಯುಧ । ಹೊಳ
 ಹುಗಳ ಹೊಸಮಸೆಯ ಝಳಪದ । ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟಿಲರ ಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ ॥ ಅಲಗಿನು
 ಬ್ಬರೈಡಿಯ ಹಬ್ಬುಗೆ । ಥಳಥಳಿಸಿ ಸೈದೆಗೆದುದ್ರೈ ಹೆ । ಬ್ಬಲದಿವಾಕರಶತವನೆನೆ ಹೆಸರಿಡುವನಾರಿಂದ
 ॥೬॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರಗೆ ಕುರುಭೂ । ಪಾಲ ಬಂದನು ಬಿನ್ನವಿ
 ಸಿದನು ಮುಕುಳಕರನಾಗಿ ॥ ಮೇಳವಿಸಿ ಮಂಡಿಸಿದರಿಪುನ್ಯಪ । ಚಾಲದೊಳು ಯಮಸೂನುವಾವ
 ನ । ಮೇಲೆ ಭೀಮಾದಿಗಳ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಬೇಕೆಂದ ॥೭॥ ನಸುನಗೆಯ ಚೂಣಿಯಲಿ ರತುನದ । ರ
 ಸುಮೆಪಸರಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರಂ । ಗೆಸುರಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ನೆವಧರಿಸ್ತು ಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ಪಸರಿಸಿ
 ದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಲಿ ಮಿಂ । ಚೆಸೆವನೊಲು ಗಜಬಲದ ಮಧ್ಯದೊ । ಳೆಸೆವನಾತನು ವೀರಧೃಷ್ಟ
 ದ್ಯುಮ್ನನೋಡೆಂದ ॥೮॥ ಇವಕಣಾ ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ । ರ್ಣವಕೆನಾಯಕನಿವನ ಕೆಲಬಲ । ದವ
 ರು ತೆಕ್ಕೆಯ ತೇರುತೇಜಯ ಧಟ್ಟೆನುನ್ಮತಿಯ ॥ ಬವರಿಗರು ಪಾಂಚಾಲಕುಲಸಂ । ಭವರು ದ್ರುಪದ
 ಸಹೋದರರು ಮ । ತ್ತಿವರು ಸೃಂಜಯ ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸರು ॥೯॥ ಡೊಂಕಣಿಯ
 ಹೊದರುಗಳಲೆಡಬಲ । ವಂಕದಾನೆಯ ಧಟ್ಟುಗಳ ನಿ । ಶ್ಶಂಕಮಲ್ಲನು ದ್ರುಪದನಾತೆವಿರಾಟನೃಪನೀ
 ತ ॥ ಮುಂಕುಡಿಯ ನಾಯಕರಿವರು ಪರಿ । ಯಂಕಕಾರರು ಯಿವರ ಬಳಿಯಲಿ । ಬಿಂಕದೆರಡಕ್ಷೋಣಿ
 ಬಲವದೆ ಭೂಪಕೇಳಿಂದ ॥೧೦॥ ಇವರ ಮೋಹರದಾಚೆಯಲಿ ನಿಂ । ದವರ ಕುಂತಿಯಭೋಜಕೈಕೆಯ
 ರಿವರ ಬಳಿಯಲಿ ತಳಿತುದೆರಡಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥ ಇವರಹತ್ತಿರೆ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂ । ದವರು ಪಾಂಡ್ಯ
 ತಿಖಂಡಿಸೋಮಕ । ರಿವರ ಮೋಹರದೊಳಗೆ ಯೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥೧೧॥ ಅರೆನೆಲೆಯ ದಳದತ್ತ
 ದೃಷ್ಟಿಯ । ಧರಧುರದ ನೋಟದಲಿ ಕುಂತಿ । ವರಕುಮಾರಕರೈವರಮಳದ್ರೌಪದೀಸುತರು ॥ ಉರಿ
 ಯಕರುವಿಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರಳಯದ । ಹರನ ಖತಿ ಹೊಗುವಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ । ಹೊರಳಿ ಹೊದರೆದ್ದಂತೆ ನಿಂದಿ
 ದವ ಘಟೋತ್ಕಚನು ॥೧೨॥ ಭೀಮಸೇನನ ಮಗನವನು ಸಂ । ಗ್ರಾಮಚೌಪಟನಿವನ ಬಳಿಯಲಿ
 ತಾಮಸರು ಬಲುಮೊಗದ ಹೊಗರಿನ ಹೊಳೆವದಾಡೆಗಳ ॥ ಕಾಮರೂಪಿಗಳೊಂದು ಕೋಟಿ ಸ । ನಾವ
 ದೈತ್ಯರು ಕುಂಭಕರ್ಣ । ಸ್ತೋಮವೆನಲ್ಪಿದಿ ಕೃತಾಂತನ ಕ್ರೂರಪರಿವಾರ ॥೧೩॥ ಅವನ ಬಳಿಯಲಿ

ಫಲಗುಣಗೆ ಮಲೆ | ವವರ ಗಂಡನು ರಿಪುಕುಮಾರಕ | ನಿವಹದಾವಾನಳನ ನೋಡೆಭಿಮನ್ಯುಫಲುಗು
 ಣನ || ಕುವರನಿವಮಗನಲ್ಲ ಬಲುಗೈ || ಇವನ ಮೋಹರದೊತ್ತಿನಲಿ ನಿಂ | ದವರು ಸಾತ್ಯಕಿವಿಂದನ
 ನುವಿಂದಾದಿನಾಯಕರು ||೧೪|| ಇವರೊಳೊಂದೆಕ್ಷೋಣಿಯಿದೆ ಮೂ | ಧವನಮನೆಯದುಮಪ್ಪ ಕೇತು |
 ಪ್ರರನೀತನು ಚೈದ್ಯನಂದನನಿವರಕೂಡಿದನು || ಅವರ ಹೊರೆಯಲಿ ವಿರಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಸಹದೇವ
 ನಾತನ | ಸಮಹರೆಯನಕುಲಾಂಕರಿವರಾಹವಧುರಂಧರರು ||೧೫|| ಇತ್ತಲಿದೆ ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ಮೊ
 ತ್ತಕಾಳೋರಗನ ಜಂಗುಳಿ | ವೃತ್ಯವಿನ ಮೋಹರ ಕೃತಾಂತನ ಧಟ್ಟು ಭೈರವನ || ತೆತ್ತಿಗರ ದಾವಣಿ
 ಯೊಳ್ಣ್ಣನ | ಮತ್ತವಾರಣಭೀಮಸೇನನ | ನೆತ್ತ ನೋಡ್ತ ಮಗನ ಕೌರವಕೇಣಿಕಾರರನು ||೧೬|| ಕೆಲ
 ದಲಾತರುಮಾಯಲಾಹವ | ದಳಲಿಗರ ಮೇಳದಲಿ ಮಕುಟದ | ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವ
 ಣಿಗೆ ಮಿಗಲು || ಚಲತುರಂಗದ ಭಾರಿಯಾನೆಯ | ದಳದ ರಥಪಾಯ್ದಳದ ಹೊದಿನ | ವಳಯದಲಿ
 ನಿಂದಾತನೆಹಿತನು ರಾಯಧರ್ಮಜನು ||೧೭|| ತಿಳಿಯಲೊಬ್ಬನ ಮೈಯರೋಮದ | ಕುಳಿಯಲಬುಜ
 ಭವಾಂಡಕೋಟಿಯ | ಸುಳಿವುಗಡ ಶ್ರುತಿನಿಕರ ಮೊರಲಿದೊಡೊಳಗುದೋರಗದ || ಹಲವುಮಾತೇನಾ
 ತನೀತನ | ಬಳಿಯ ಭಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗಿಯೆ | ಸುಳಿವನೀತನ ನೋಡುಮಗನೇ ವಿರನಾರಯಣ
 ||೧೮|| ಆತನೆಡವಂಕದಲಿ ಹನುಮನ | ಕೇತನದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ನವ | ಶಾತಕುಂಭ ವರೂಢದಲಿ
 ನೆರತೀವಿದಸ್ತ್ರದಲಿ || ನೂತನಾಶ್ವನಿಕಾಯ ಮುರಪುಟ | ಧೂತ ಧೂಳಿಪಟಲನಹಿತದಿ | ಶಾಪಟನು
 ಜಯಯುವತಿವಿಟನರ್ಜನನ ನೋಡೆಂದ ||೧೯|| ಅದೆ ಧುರಂಧರದುರುಳರೊಡ್ಡಿನ | ಹೊದರ ಬಣ್ಣಿ
 ಸಲೆನಗೆ ನೂಕದು | ತುದಿಯನರಿಯನು ದಳದ ಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೀಕರಿಗೆ || ಕದನವಿದು ಬಾರಂಕವಾ
 ರ | ಭೃದಯ ತಲೆದೋರುವುದೊ ನಮಗೇ | ಕದರ ಚಿಂತೆ ಮುರಾರಿಬಲ್ಲನು ಕಂದಕೇಳೆಂದ ||೨೦||
 ಅವರೊಳೆಳಕ್ಷೋಣಿಬಲ ನ | ವೃವರೊಳಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಮತ್ತವ | ರವರ ಸಖ್ಯಕೆ ನೆರದುದೇಕಾ
 ದಶತಕ್ಷೋಣಿ || ತವಿಸುವೊಡೆ ತನಗೊಂದುದಿನ ಮೂ | ದಿವಸ ಗುರುವಿಗೆ ಐದುದಿವಸಕೆ | ರವಿ
 ಜ ನಿಮಿಷ ದ್ರಾಣಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಥಕೆ ಧನಂಜಯನು ||೨೧|| ವನಲು ಗುರುತನಯನ ಸಘಾತಕೆ | ಕೂ
 ನೆರತಾತನ ಮನವಜಾಂಡಕೆ | ತನುಪುಳಕದುಬ್ಬಿನಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಪಟುಪರಾಕ್ರಮದ || ಮೊನೆಗಣೆಯ
 ನುಡಿ ಸೋಂಕೆಕರ್ಣವ | ನನಿತುಕುಸಿದ ರಸಾತಳಕೆ ಕುರು | ಜನಪನನಿಬದ್ಧಪ್ರಳಾಪವ ಬಿಡಿಸಿದನು
 ಭೀಷ್ಮ ||೨೨|| ತಾಗಲನುಗೈದರಡುಬಲ ಕೈ | ಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ರಿಪುಬಲ | ಸಾಗರದ ಸೌರಂಭವ
 ನು ಬಿಡೆನೋಡಿ ಧರ್ಮಜನು || ತೂಗಿದನು ತಿರವನು ಮಹಾಹವ | ವಿಗಲಾಗದಮುನ್ನು ಭೇದದ |
 ಲಾಗಿನಲಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮನವೊಲಿಸಬೇಕೆಂದ ||೨೩|| ಬಂದು ಭೀಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
 ಚಾಚಿದನು ಮಕುಟವ | ನಿಂದೆನಾಹವದೊಳಗೆ ತನಗನ್ನೇನುನಿರ್ವಾಹ || ನಿಂದು ಕಾದುವೊಡೆನಗೆ
 ಯಿನ್ನೆಂ | ದೆಂದು ಹರಿಯದು ಬವರವೆಮಗೇ | ನೆಂದು ಬೆಸಸುವಿರೆನುತೆ ಕರುಣವ ತೋರಿದನು ಭೂ
 ಪ ||೨೪|| ನೀವರಿಯಲಾವುತ್ತರಾಯಿಗ | ಳಾವಪರಿಯಲಿ ಕೌರವನುಬಹ | ಳಾವಮಾನವ ನೆಗಳೆನದ್ವಿ
 ಯ ಸತ್ಯಭಾಷೆಯನು || ನೀವುಮೆಚ್ಚಲು ನಡಸಿದ್ಯವು ತಲೆ | ಗಾವುದುಂಟೇ ಕರುಣಿಸಲ್ಲದೊ | ಡಾವಹ
 ದನೇನಮಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದ ||೨೫|| ಎಳುಮಗನೇ ತನ್ನ ನುಡಿಯನು | ಕೇಳೆನುತ ಭೂಪಾ

ಲತೀಲಕನ | ಮೌಳಿಯನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಗಂಗಾಸೂನುನಸುನಗುತ || ಆಳುಗೊಂಡನು ಕೌರವನಪರ |
 ರಾಳುತನವೆಮಾಗಾಯ್ತು ಪರಸೇ | ವಾಲ್ಮೀಕಿ ತನ್ನನ್ನೇತಕೆ ನುಡಿಸಿದಪ್ರಯಿಂದ ||೨೬|| ಹಿರಿಯನಾ
 ಗಲಿ ಸುಜನನಾಗಲಿ | ಗರುವನಾಗಲಿ ಅರ್ಥವುಳ್ಳನ | ಚರಣಸೇವಕರಹರು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನವಿದು ||
 ಪರರ ಭಜಕರಲ್ಲಾಗುವಾ | ದಿರವದಾವಗ್ಗೆ ಲಿಕೆ ಯಾವುದು | ಗರುವತನವೈತಂದೆ ಪುರುಷಾಧಮನು
 ತಾನೆಂದ ||೨೭|| ಕೌರವನ ಹಣವೆಂಬಬಲುಹುರಿ | ಧಾರದಲಿ ನಾಬದ್ಧನಾದನು | ವಿರನಾನೇಗೈವನನ
 ಯಮಸೂನು ಕೈಮಾಗಿದ || ಮೈರವೈತ್ತಿಯ ರಣದಲೆಮಗ್ಗಿ | ನ್ನಾರುಗತಿ ನೀನುಭಯನೈಪರಿಗೆ | ಕಾ
 ರುಣಿಕ ನೀ ಮುನಿದೊಡೆಮಗಿನ್ನಾ ಸೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೮|| ಮಾನನಿಧಿ ಕೇಳ್ ಕೌರವಂಗಾ | ಧೀನವೆಮ್ಮ
 ಯ ತನು ವಿಧಾತ್ರಾ | ಧೀನವೆಮ್ಮಯ ಜೀವವದ್ದು ಕಾರಣದಿನಾಹವಕೆ || ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ತನ್ನ
 ವ | ಸಾನಕಾಲಕ ಮತ್ತೆ ಬರಲು ನಿ | ಧಾನಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಿಸಿಕಳುಹುವೆ ಮರುಳಿನಿಂದ ||೨೯|| ಎ
 ನೆ ಹಸಾದವಹಾಯ್ಕಿಯಮನಂ | ದನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಗಾ ತನುಜನುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳ ನೆನೆದಡಿ
 ಗಡಿಗಪುಳಕಿಸುತ || ವಿನುತಮತಿ ನಡೆತರಲುಸುಭಟರು | ತನತನಗೆ ತೊಲಗಿದರು ಪಾಂಡವ | ಜನಪ
 ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೩೦|| ಅರಸ ಬಂದೆಯಪೂರ್ವವಾಯಿತು | ದರುಶನವು
 ತಮಗಿನುತ ಗರುಡಿಯ | ಗುರು ಮಹಿಪಾಲಕನ ಮಕುಟವನೆತ್ತಿದನು ನಗುತ || ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿ
ಯಪ್ಪಿದನು ಸಂ | ಗರಸಮಯದೊಳು ಬಹರೆ ನಿನ್ನಯ | ಭರವಸ್ಸದ ಬಗೆಯೇನು ನೈಪಬಿನ್ನಹವ ಮೊ
 ಡೆಂದ ||೩೧|| ಎವಗೆ ದೇವರು ನೀನು ಗುರು ನೀ | ನೆವಗೆ ತಾತನು ನೀನುಮಹದಾ | ಹವದೊಳಗೆ ಪ
 ತಿಕರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲೊಡೆಯ ನೀನಮಗೆ || ಅವನಿಯಾಸೆಯೆಲ್ಲೆಂದು ತತ್ತುದು | ಬವರವೆಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿ
 ಕೌ | ರವಜಯಪ್ರಿಯನೀನ್ನು ನಮಗೆಂತೆಂದು ನೈಪನುಡಿದ ||೩೨|| ಅರಸಕೇಳರ್ಥಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯು | ನರರು
ಕಿಂಕರರ್ಥ ತಾಕಿಂ | ಕರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನವಿದು || ನಿರುತಿ ಕೌರವರರ್ಥ
ದಲಿ ಕಿಂ | ಕರತೆಯೆಮಾಗಾಯಿತು ರಾಜ್ಯೈ | ಶ್ವರಿಯು ಪರಸೇನಾಲಘುಸ್ಥಿ ತರಾವು ಕೇಳೆಂದ ||೩೩||
 ಆದೊಡೆಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿ ರಣ | ವಾದಸಿದ್ಧಿಯದೆಂತು ಜಯಸಂ | ವಾದಕರು ತಮಗಾರೆನುತ ಗುರು
 ಮತ್ತೆ ನಸುನಗುತ || ಕಾದುವಾಸಮಯದೊಳಗೆಪ್ರಿಯ | ವಾದನುಡಿಯನು ಕೇಳಿದೊಡೆಯಾ | ಮೇದಿ
 ನಿಯೊಳೆವಿರವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗೆಂದ ||೩೪|| ಎನಲುಯಮನಂದನನು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡೆನುನಯ
 ದೊಳುತ್ಪಾಹಿಸುತ ಬಂ | ದನು ಮಹಾಸಂಗರದ ಮಧ್ಯದ ಕೃಪನ ರಥಕಾಗಿ || ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನೈ
 ಸಿ ಕೃಪನೆಂ | ದನು ನಿಧಾನಿಸಲಾವುದಿಹು ಕೇಳ್ | ಜನಪ ನಿನ್ನನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲೆವು ಮರಳು ನೀ
 ನೆಂದ ||೩೫|| ಕೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡತುಳಜಯಲೋ | ಲುಪನು ಶಲ್ಯನ ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು | ವಿಪುಳಮ
 ತಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ || ಕೃಪೆಯ ಮಾಡುವದೆಮಗೆರಣದಲಿ | ತಪನತನಯನ ತೇಜ
 ವನು ನಿ | ಪ್ಕೃಪೆಯೊಳವಗಡಿಸೆಂದು ಶಲ್ಯನೊಳಭಯವನು ಪಡೆದ ||೩೬|| ದಳದೊಳಗೆ ಬೇಹವರು
 ನಾಲ್ವರ | ನೊಳಗುಮಾಡಿಧರಾಧಿಪನ ಮನ | ಗೆಲವಿನಲಿ ತಿರುಗದನು ಕೌರವಪೋಹರವನುಳಿದು || ತಿ
 ಳಿದು ತನ್ನೊಳು ಭೀಮಸೇನನ | ಬಲುಗದಾಘಾತದಲಿ ಕುರುಕುಲ | ವಳಿವುದೆಂದು ಯುಯುತ್ಸು ರ
 ಥದಿಂದಿಳಿದು ನಡೆತಂದ ||೩೭|| ಎರಡುಬಲ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡು | ತ್ತಿರೆ ಯುಯುತ್ಸುಮಹಿಶನಂಘ್ರ

ಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದೆರಗಿದೊಡೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲಿ || ಧರಣಿಪತಿ ನೀನಾರೆನಲು ಕೇ | ಳರಸ ಕೌ
ರವನನುಜ ನಿನ್ನನು | ಶರಣುಮೊಗಲೈತಂದೆಯುಭಯವನಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದ ||೩೮|| ಹಿಂದೆ ರಾವಣನನು
ಜನಡೆದೈ | ತಂದು ಶರಣಾಗತನ ರಕ್ಷಿಸನೆಂದು ರಾಘವನಂಪ್ರಕಮಲವ ಕಂಡು ಬದುಕಿದನು || ಇಂದು
ನಿನ್ನಂಪ್ರಿಯನು ಮರೆಮೊಗ | ಲೆಂದು ಬಂದೆನು ಪತಿಕರಿಸಬೇ | ಕೆಂದು ಕೌರವನನುಜ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು
ಭೂಪತಿಗೆ ||೩೯|| ಎನಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಮೊಲು ನೀ | ನನುಜನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಿನ್ನಲಿ | ಮನವಿಭೇದವ
ಬಲ್ಲನೇ ಬಾಯೆನುತಕ್ಕೈವಿಡಿದು || ಜನಪನೆಭಯವನಿತ್ತು ಕೌರವ | ನನುಜನನು ಕೊಂಡೊಯ್ದನಾಹ
ವ | ದನುಕರಣೆಯಲಿ ಸೇನೆ ಗಜಬಡಿಸಿತ್ತು ಬೊಡ್ಡೆಯಲಿ || ... ||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ಪದ ೧೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದನುಜಘರಟ್ಟಪಾಂಡವ | ರಾಯಜಂಗಮಜೀವ ನಿರ್ಜಿತ | ಮಾಯ
ನಿಜವನುತೋರಿ ಪಾರ್ಥನನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಪದ || ಹಳಚಲನುವಾಯ್ತುಭಯಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಕಳಕಳ ಮಿಗಲು ಮಾರುತಿ | ಮೊಳಗಿದನು
ಪೌಂಡ್ರಕವ ಭೂಪನನಂತವಿಜಯವನು || ಇಳೆ ಬಿರಿಯೆ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕವ ನಿ | ಮೌಲಸುಘೋಷದ
ರವವ ಕೋಳಾ | ಹಳಿಸಿದರು ಸಹದೇವನಕುಲರು ಸಮರಕನುವಾಗಿ ||೧|| ಮುರವಿಜಯ ನಾಪಾಂಚಜ
ನೈವ | ನಿರದೆಫಲುಗುಣದೇವತತ್ತ್ವ | ಸ್ಫುರಿತರವವೆನೆ ರಚಿಸಿದರು ಮೂಲೋಕಮೈಮರೆಯೆ || ತುರ
ಗವನು ಮೇಳ್ಳೈಸಿ ವಾಘೆಯ | ತಿರುಹಿ ಚಂಮುಟಿಗೆಯಲಿ ತೇಜಯ | ಬರಿದೆ ಬೆದರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥ
ನ ರಥವ ಹೊಳೆಸಿದನು ||೨|| ಚಟುಲಖುರಪುಟದಿಂದವುರ್ವೀ | ನಿಟೆಲನೆಗ್ಗಿತು ಬಹಳಧೂಳೀ | ಪಟ
ಲಧೂಸರಜಗಳೆನಲಸುರಾರಿ ನಲವಿನಲಿ || ಪಟುಗತಿಯಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಸಂ | ಘಟಿಸಿ ಹಯವನು ಸು
ಳಿಸಿದನು ಚೌ | ಪಟದಲೊಯ್ಯಾರಿಸುತ ಮಿಗೆ ಬೋಳ್ಳೈಸಿದನು ಹಯವ ||೩|| ಗತಿಗೆ ಕುಣಿದವು ನಾಸಿ
ಕದ ಹೂಂ | ಕೃತಿಗೆ ಮುಖದುನ್ನತಿಯ ಲುಳಿಯವ | ನತಿಶಯದ ಘಂಟೆಗಳ ಹೊಯ್ಲಿನ ಘಣಘಣ
ಧ್ವನಿಯ || ವಿತತಸ್ಥಕ್ಕಪದಲೋಳೆಗಳಲಾ | ಯತದವಾಘೆಯ ಜಠರದೇಶೋ | ನ್ನತಿಹಯಾವಳಿಖಳನೆ
ಗೆಲಿದವು ಹರಿಯನೇಮದಲಿ ||೪|| ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ ತೇರನು | ತಳಪಟದೊಳಿಂದೀಮಹಾರಥ |
ರಳವಿಗೊಂಡಿಗೆ ನಿನ್ನೊಳುಂಟೇ ಕೈಮನದ ಕಡುಹು || ಉಳಿದಬಿಲುವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿ | ಬಲುಹು
ಗರುಡಿಯಲ್ಲದೀರಿಪು | ಬಲಕೆ ತೋರಿಸಬಹುದೆ ಹೇಳೆಂದರ್ಜುನನ ಜರೆದ ||೫|| ಸಹಸವೆನ್ನದು ಜೇ
ಯನೆರೆದಿ | ದರ್ಹಿತಬಲವೆನೆಗಾವಳುನ ಬಿ | ನ್ನಹವ ಕೇಳ್ಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರಾಯರೊಡ್ಡಿನಲಿ || ಬಹಳ
ಬಲವರಾರು ಸೇನಾ | ಗಹನವಲಿ ನಾಯಕರ ವಿವರಿಸ | ಬಹುದುಬೆಸಸೆನೆಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥ
ಕೈಮುಗಿದು ||೬|| ಆಮೋಡರ್ಜುನ ನೋಡು ಸೈನ್ಯಮ | ಹೋದಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆರೆವವ | ನಾ

ದುರಂತಪರಾಕ್ರಮನು ಗಂಗಾಕುಮಾರಕನು || ಕಾದಲಿವನರಿದಖಿಳಬಲವಿಭು | ವಾದೋಡವನತಿಬಲನು
ಕಾಲನ | ಕಾದಿಸಿದಚಲದುಕಮಲ್ಲನು ಭೀಷ್ಮ ನೋಡೆಂದ ||೭|| ಮಿಸುಪತುದಿವೆರಳಂಬು ಗೋಲೆಗೇ |
ರಿಸಿದಬಿಲ ಮಣಿಮಯದ ಮಕುಟದ | ರಸುಮೆಗಳ ಝಾಡಿಯಲಿ ಹೊಂದೇಲಿನ ವಿಡಾಯಿಯಲಿ ||
ಮಸೆಗಣೆಯ ಬತ್ತಳಿಕೆ ತಿವಿರೇ | ರಿಸಿದಮೈ ಕತ್ತುರಯ ತಿಲಕದ | ನೊಸಲಿನಾತನನೋಡು ಗರುಡಿ
ಯ ಜಾಣನಾದ್ರೋಣ||೮|| ರಾಯರೀತನ ಬಳಿಯಲಾಕ| ಷಾರ್ಫಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ಕಾಮುಕಸ್ವಾ| ಧ್ಯಾ
ಯನಿಷ್ಠರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನರು || ಸಾಯುಲಂಜದಸಿತಗರದೆ ತ | ಸ್ನಾಯತರಲಪ್ರತಿ
ಮದೃಢಬಲ | ನಾಯಕರ ನೆರವಿಯಲಿ ಶಲ್ಯನೃಪಾಲನವನೆಂದ ||೯|| ಗಣನೆಗೆಟ್ಟದೆ ಹೆಗಲ ಹಿರಿಯು |
ಬೃಣದ ಕನಕದ ಝಗೆಯ ತಲೆ ಚ | ಡ್ಡಣೆಯ ನೇಣಿನ ಹೊಗರು ಮೋರೆಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳ || ಮಣಿ
ಮಯದ ತೇರುಗಳಲಾಸಂ | ದಣಿಯ ಮಾದ್ರೈಶ್ವರನಿವನು ಫಲು| ಗುಣನೆ ಯಾಕ್ಷಿಸು ಇವನೊಳೊಂ
ದಕ್ಷೋಹೀಣೀಬಲವ ||೧೦|| ಕನಕಸಿಂಧದಧಟ್ಟ ಸಮ್ಮುಖ | ದಳವಿಯಲಿ ವಿಕ್ರಮದ ಸೆಗಳಿಯ | ಝ
ಳಪದಲಿ ಕಾಹೇರಿದಾಲಿಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳ || ಹಿಳುಕನೊಕಿದ ತುದಿವೆರಳ ನಡು | ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ ನೊ
ಸಲ ನಯನದ | ಬಲುಭುಜನ ಸಮಾಜೋಳಿಯಶ್ವತ್ಥಾಮ ನಿರ್ದೋಷ ||೧೧|| ಆತನೊಡ್ಡಿನ ಸಾರೆ ಸಂ
ಗರ | ಕಾತುಕೊಂಡದೆ ಕೃಪನ ದಳಸಂ | ಘಾತವೊಂದಕ್ಷೋಣಿಸುಭಟರ ಸಾಲ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಆತ
ಗೌತಮನವರ ಬಳಿಯಲ | ಭೀತ ಬಾಹ್ಲಿಕವಿಂಧ್ಯರದೆ ವಿ | ಖ್ಯಾತರೊಂದಕ್ಷೋಣಿಕೌರವಸ್ಯನೈಶರಥಿ
ಯಲಿ ||೧೨|| ರಾಯರಣುಗರ ಮುಂದೆ ಕೌರವ | ರಾಯ ದಳಶೃಂಗಾರಮಲೆವಲ | ರಾಯಮದನ
ನೆಂದು ಬಿರುದಿನೊಳುಲಿವಕಹಳೆಗಳು || ಜೀಯ ಜಯಜಯಯೆಂಬಪಂಡಿತ | ನಾಯಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಬೆರಳಲಿ | ಸಾಯಕವ ತಿರುಹುವನು ಕರ್ಣನು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೩|| ಈತ ಮಾಳವನೀತ ಕೊಂ
ಕಣ | ನೀತ ಗುಜ್ಜರನೀತ ಕೋಸಲ| ನೀತ ಬರ್ಬರ ನೀತಚೀನಕ ನೀತ ಹಂಮಿರ|| ಈತ ಕೇರಳ ನೀತ
ಸಿಂಹಳ | ನೀತ ಜೀನಜ ನೀತ ಬೋಟಕ | ನೀತ ಮಾಗಧ ನೀತ ಗೌಳನೃಪಾಲ ನೋಡೆಂದ ||೧೪|| ಆ
ಳುಗೆಲಸಕೆ ಕೆಲಬರರಸನ | ಕೇಳಮೇಳಕೆ ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು | ಬಾಲೆಯರ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಬಹಳದ
ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ || ತೋಳಬಲವರೆಗೆಳಸಿ ಕೆಲಬರು | ಮೇಲಿನಮ್ಮಯ ಹಗೆಗೆ ಕೆಲಬರು | ಕಾಳಗದ
ಕಾಮುಕ ನೃಪಾಲರ ನೆರವಿಯದೆಂದೆಂದ ||೧೫|| ತಳಿತಪ್ಪುವಸತ್ತಿಗೆಯ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಮೌಳಿಯ
ರತುನಲಹರಿಯ | ಚಲಿಸಿ ಚಿಮ್ಮುವಚಮರಸಿಗುರಿಗಳ ವಿಡಾಯಿಗಳ || ಹಲಗೆಯಲಿ ತೆತ್ತಿಸಿದಹಾವಿ
ನ | ಹಳವಿಗೆಯ ಹೊಂದೇರ ನೃಪಮಂ| ಡಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಹನೆ ದುರಿಯೋಧನ ಮಹೀಪಾಲ||೧೬||
ಕಳಲಿದುರಗನ ನೆರವಿ ಟೊಪ್ಪರ | ಗಳದಸಾಳ್ವನಹಿಂಡು ಹಸಿದ | ವೈಳಿಸಿಂಪುಪಮೋತ್ತ | ಕುಪಿತಕೃ
ತಾಂತ ನೊಡ್ಡವಣೆ || ಕೋಲೆಗೆಲಸಕುಬ್ಬಿದ್ದರುದ್ರನ| ಬಳಗವೆನೆ ಹರಹರ ಮಹಾರ್ಥ | ರಣಗೊಟ್ಟದೆ
ನೋಡು ದುರಿಯೋಧನ ಸಹೋದರರ ||೧೭|| ಲುಳಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಮುಂದೆ ಸುಗಮಿಯ | ಚಳಕಕನಿಲನ
ಧಟ್ಟು ಜಿದಿಯ | ಬಳಿಗೆ ಪುರುಷಾವ್ಯಾಗದನಾವಳಿಯೆನೆ ವಿಲಾಸದಲಿ || ಹೊಳೆವಚೌರಿಯ ಸುತ್ತ
ಜಲ್ಲರಿ | ನೆಲಕಗವ ಜೋಡುಗಳ ತೇಜಯ | ದಳವ ನೋಡ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಬಳಸಿದಕಲಿಜಯದ್ರಧನ||೧೮||
ತೋರದಲಿ ಕುಲಗರಿಯಸತ್ಯದ | ಸಾರದಲಿ ವಜ್ರವನು ನಿನದದಿ | ಕಾಮೇಘಧ್ವನಿಯನುಗಿದೇನೊಂ

ದು ಮಾಡಿದನೊ || ವಾರಿಜೋದ್ಭವನೆನಲು ಚಾಡಿಯ | ಭಾರರೆಂಚೆಯ ಕೈಯು ಖಡುಗದ | ವಾರಣ
ದ ಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಭಗದತ್ತನವನೆಂದ ||೧೯|| ಹೊಗರೊಗುವ ಸೂಲಿಗೆಯ ಸುಪ ತಾ | ಕೆಗಳ ಸಿಂಧದ
ಹೊಳೆವಹೊಂಗಂ | ಬುಗೆಯ ಹೂಡಿದಹಯದ ಸೂತರ ಗಳದಗರ್ಜನೆಯ || ಅಗವಚೀತ್ತಾರದ ಛ
ಡಾಳದ | ವಿಗಡರಥಿಕರ ರಹಿಯರಥವಾ | ಜಿಗಳ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಸೈನ್ಯವಿದು ||೨೦||
ಹಲಗೆ ಕಡಿತಲೆ ಹರಿಗೆ ಖಂಡೆಯ | ಹೊಳೆವಮಡ್ಡುಕರಾರಿ ಡೊಂಕಣಿ | ಬಿಲುಸರಳು ತೋರೀಟೆ ಮು
ದ್ದರ ಪಾಶ ಕೊಂತದಲಿ || ತಲೆಯನೇಣಿನ ಕೈಯು ಚೌರಿಯ | ಪ್ಲುಳಿಯು ಜೋಡಿನ ಕಡೆಯ ಘಂಟಿ
ಯ | ದಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಪಾರ್ಥ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಾಯದಳ ||೨೧|| ವೀರನಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೊಲು ರಣ |
ಧೀರನೀತನ ನೋಡು ಕರ್ಣಕು | ಮಾರಕನು ವೈಷ್ಣೇನನೀತನು ಚಿತ್ರಸೇನಕರು || ಚಾರುಲಕ್ಷಣನವ
ರು ನೂರುಕು | ಮಾರರೆದೆ ದುರ್ರೋಧನಾತ್ಮಜ | ರಾರುವನು ಕೈಕೊಳ್ಳರವದಿರು ಸುಬಲನಂದನರು
||೨೨|| ಕರಿಘಟೆಯ ಕೂಲದಲಿ ಹಯರಥ | ನರರೆತರೆಮಾಲೆಯಲಿ ಬಲರು | ಲ್ಲರಿಯ ಬುದ್ಬದ
ತತಿಯುಲಸ್ತ್ರದಕಿಡಿಯವಡಬನಲಿ || ಬಿರುದರಾಯರ ಮಕುಟರತ್ನದ | ಲರಿಬಲಾರ್ಣವ ಗಜರುಮಿಗ
ಲ | ಳೈರಿವೃತಿದೆ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯವಿಡಾಯರಭಸದಲಿ ||೨೩|| ಆಳಮಯವಖಿಳೋರ್ವಿ ಪದಹತಿ |
ಧೂಳಿಮಯ ವಾಕಾಶ ರಥತುರ | ಗಾಳಿಮಯ ದಿಗುಜಾಲವೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಕಾಳಗಕೆ
ನೀನಲ್ಲದವನಿಯೊ | ಳಾಳ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥ ಸಾಕಿ | ಸ್ನೇಳು ಬಾಣವ ತೂಗಿ ಮಾತಾಡಿಸು ಮಹಾಧ
ನುವ||೨೪|| ಎಲೆಧನಂಜಯ ಹಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಹಳುವವಿದೆ ನಿನ್ನ ತುಳಕೋಪಾನಳನನೌತಣಿಸೈ ಸುಯೋ
ಧನ ಸೈನ್ಯಗಿರಿವಜ್ರ || ಎಲೆಸಮೀರಕುಮಾರ ರಿಪ್ರಭು | ವಿಲಯಮೇಘನಿಕಾಯವಿದ ಭುಜ | ಬಲವ
ತೋರೈ ತಂದೆ ನೋಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫|| ಮೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿದನಹಿತರಾಯರ | ಥಟ್ಟುಗಳತರಳಿ
ಕೆಯನುತ್ಸವ | ಗೆಟ್ಟು ಫಲುಗುಣ ಸೆಡೆದು ಮನದಲಿ ನೊಂದು ತಲೆದೂಗಿ || ಕೆಟ್ಟಕಾಯದ ಸುಖಕ
ಳುಸಿಯೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರ ಕೈಯಾರೆಕೊಂದರೆ | ಮುಟ್ಟದೇ ಕಡುಪಾಪ ಘನಪರಿತಾಪ ತನಗೆಂದ||೨೬||
ಕೆಲಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಗುರುಗಳು | ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಮಾವಮ್ಮೆದುನ | ನಳಿಯ ಮಗ ಹಿರಿಯ
ಯ್ಯ ಮುತ್ತಯ ಮೊಮ್ಮನೆನಿಸುವರು || ಕಳನೊಳನಿಬರ ಕೊಂದು ತಿವತಿವ | ಕೆಲವು ದಿವಸದಸಿರಿಗೆ
ಸೋಲಿದು | ಮುಳುಗುವನೆ ಹಾಹಾ ಭವಾಬ್ಧಿಯೊಳೆನುತ ಮನಮುರಿದ ||೨೭|| ಇದಿರುಗಾಣದೆ
ಕೊಲೆಗೆ ನಿರ್ಬಂ | ಧದಲಿ ಬೆಸಸುವ ಕೃಷ್ಣನಕಲಾ | ಮದಮುಖನೊ ದುರ್ಬೋಧಕನೊ ವಂಚಕ
ನೊ ಘಾತಕನೊ || ಯದುಗಳನ್ವಯದೊಳಗೆ ಧರ್ಮಾ | ಸ್ವದರು ಜನಿಸಿರಲಾ ಮುರಾರಿಯ | ಹೃದ
ಯಚಿತ್ತೈತನುತ್ತ ಫಲುಗುಣ ತೂಗಿದನು ತಿರವ ||೨೮|| ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ | ಪದೊಳ | ದುರಿ
ತಭಾಷನನಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ | ಪರಕೆ ಬಾಹಿರನಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯೊಳು ಸುಳಿದು || ಹೊರಳುವನು
ವನುಕೃಷ್ಣನಾಯನು | ಕರುಣಿಸಿದನೈ ಹಿತವನಪ ಹರ | ಹರ ಮಹಾದೇವೆಂದುಜೋಳಿಕೆ ಬದುಕಿದನೆಯೆಂ
ದ ||೨೯|| ಮುಳಿಯಲಾಗದು ಕೃಷ್ಣನಿಮ್ಮನು | ತಿಳುಹವಾನು ಸಮರ್ಥನೇ ಕುಲ | ಗೊಲ | ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ
ದಿನು ನೆನೆದೆನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ || ಬಲಹನೀಮುಖದಲ್ಲಿ ತೋರುವೊ | ಡಳುಕಿದೆನು ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಸಂಪದ | ಗೆಳೆಪಸಕಲಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೩೦|| ಎಡಹದೊಡೆ ರುಜೆಯಾದಿಯಾಪ |

ತ್ತಡಸಿದೊಡೆ ಮೇಣಾವತೆರದಿಂ । ದೊಡಲುವಿಡಿದೊಡೆ ಮರಣತಪ್ಪದು ಸುರರಿಗೊಳಗಾಗಿ ॥ ಕಡು
 ವಕಾಯವನೆಂಬಿ ಬಂಧುಗ ॥ ಕೊಡನೆ ವೈರವ ಮನೆದು ನರಕಕೆ । ನಡವಿನೇ ತಾಣೆನುತ ರಥದಲಿ ಬಿಲ್ಲ
 ನಿಳುಹಿದನು ॥೩೧॥ ಕರಗಲಂತುಕರಣ ಚಿಂತಾ । ತುರನು ಸಂಗ್ರಾಮದ ಪಿರಕ್ಕಿಯು । ಲಿರಲು ಕಂಡ
 ನು ಕಮಲನಾಭನು ನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ತರಳನಿವನಿದ್ದೈತಕಳೆಯಲಿ । ಪುಚಿತನು ತಾನೆಲ್ಲ ನಯ
 ದಲಿ । ನರನ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ ॥೩೨॥ ಏನು ಫಲುಗುಣ ಸಮರದಲಿ
 ದುಂ । ಮಾನವಾವುದು ಹದನು ಶೌರ್ಯಕೆ । ಥಾನಿಯಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಗಚೌಪಟವಲ್ಲ ನೀನೆನಿಸ ॥ ಮಾನವ
 ಗವು ಮುರಿಯದೇ ರಿಪು । ಸೇನೆ ನಗದೇ ತತ್ತಸಮರವ । ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತಿಹರೇ ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿ
 ಯೆಂದ ॥೩೩॥ ಅವನಿಮ್ಮಯ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ । ಭಾವಿಸದೆ ಮೇಣಾವಶಶಿವಂ । ಶಾವಳಿಯ ನೆಮ್ಮು
 ಗೆಯ ನೋಡದೆ ತತ್ತಕಾಳಗಕೆ ॥ ಅವನಿಮ್ಮಗ್ಗಲಿಕೆಗುಚಿತವ । ತೀವಿ ಬಳಸದೆ ಕದನಮುಖದಲಿ । ಹೇವ
 ವೀರನೆಲ್ಲಿಯದು ವಿಸ್ಮಯವಲಾಯೆಂದ ॥೩೪॥ ಅಲಗನೊರನೊರಸಿಲ್ಲ ಕೈಮೈ । ಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿದ
 ಬಾಣವಿಲ್ಲವ ಗಳಿಸಿ । ನೂಸಲಲಿ ಮುರಿದಖಂಡೆಯವಿಲ್ಲ ನೋಡುವೊಡೆ ॥ ಕಲಹದಲಿ ಪಡಿಮುಖದಗಾ
 ಳ್ಳುದ । ಚಳರಕುತದೊರಹಿಲ್ಲ ನೀ ಮು । ನ್ನಳುಕಿ ಕೈದುವ ಹಾಯ್ಕಿದೈ ಸುಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೫॥
 ತರುಣಿಯರ ಮುಂದಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವ । ತಿರುಹಬಹುದುಬ್ಬರಿಸಬಹುದು । ಬ್ಬರಿಸಬಹುದನೆಗಾರು ಸು
 ತಾ ವೀರನೆನಬಹುದು ॥ ಕರಿತುರಂಗದ ಬಹಳಶಸ್ತ್ರೋಗ್ಗ । ತ್ತರದ ಬಾಣದ ತಗಹಿನಲಿ ಮುಖ । ಬಿರು
 ಹದಿಹ ಕಲಿಯಾರು ಕುಂತಿಸೂನು ಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಬಂಧುಹನನಕೆ ಮನದಳಲು ಭವ । ವಿಂಧ್ಯದಲಿ
 ಬೆಳ್ಳಾಗಿ ರಾರವ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳೊಲಾಡದಿಹನೇ ಪರಮಪಾತಕನು ॥ ಸಂಧಿಯಲಿ ನಮ್ಮವನಿ ರಣ
 ಸಂ । ಬಂಧವುಂಟೇ ಬರಲಿ ರಣದಭಿ । ಸಂಧಿ ಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ಫಲುಗುಣ ಬಾಗದನು ತಿರವ ॥೩೭॥ ಎ
 ಲವೊ ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದಭಾಷೆಯ । ಸಲಿಸಿಕಾನನದೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ । ತೊಳಲಿ ಹದಿಮೂರಬುದ
 ಬಂದಾಪತ್ತನನುಭವಿಸಿ ॥ ನೆಲನ ಭಾಗೆಯ ಬೇಡಿ ಸಂಧಿಗೆ । ಕಳುಹಿದಿರಿ ಕೌರವನು ನೂಕಿಸಿ । ಕಳೆದ
 ನಿಸುಗಿನ್ನೇನು ಹೊಲ್ಲೆ ಹವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೮॥ ಎವಗೆ ನೀನುತ್ತರನ ಕಥವೇ । ಳುವೆ ನಗುವೆಯಾತನ
 ನು ನೀನೀ । ಬವರದಲಿ ಪಡಿಯಾದಲೋಗರನಿಂದೆ ತನಗಹುದು ॥ ಲವಲವಿಕಯಲಿ ಕಾದಬೇಕೆ । ಮ್ಮವ
 ನಿಯನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ । ಬವಗಡೆಯತನವೆತ್ತಲಡಗತು ಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ ॥೩೯॥ ಬಲುಹ ನೀ ನೂ
 ಡುವೊಡೆ ಪರಮಂ । ಡಳಿಕರನು ತಂದೊಡ್ಡು ಬಳಿಕೆ । ನ್ನಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಸಡದನಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈ
 ದುನನೆ ॥ ಕೊಲುವನೆಂತೈ ಭೀಷ್ಮನನು ಮನ । ವಳುಕದೆಂತೈ ತಪ್ಪುವೆನು ಗುರು । ಗಳಿಗೆ ಕೃಪಗುರು
 ಸುತರನಿರಿವುದಿದಾವನಯ ವೆಂದ ॥೪೦॥ ಹೊಳೆದು ಹೋಹೈಶ್ವರ್ಯರಥಸಕೆ । ತಲೆಯ ಮಾರಿಯಧರ್ಮ
 ಕೋರೆಯು । ಗಳಿಸಿ ಬಳಿಕಾಫಲವನಲಸದೆ ಭವಭವಂಗಳಲಿ ॥ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ ಜೀವಭಾವದ । ಲುಳಿ
 ವುದಾವುದು ಲಾಗು ಮೂಢರ । ಬ್ಬಳಕೆಗಾವಂಜವೆವು ಸಂಗ್ರಾಮಕೆ ನಮೋಯೆಂದ ॥೪೧॥ ಅಲಿಸದೆ ಕು
 ಲಭಲವ ನೀತಿಯು । ಪಾಲಿಸದೆ ಕೊಲೆಗಡಗತನದಲಿಮೇಲುಗಾಣದೆ ಬಂಧುಗಳ ಗುರುಗಳ ಸಹೋದರಂ ॥
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಕೊಂದುನೆತ್ತರೆ । ಗೊಳನುಂಬವೊಲಖಳರಾಜ್ಯದ । ಮೇಲೆ ಸೊಗಸುವ ಸಿರಿಯ
 ನೊಲ್ಲೊನು ಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೨॥ ಆರನೈ ನೀ ಕೊಲುವೆ ನಿನ್ನಿಂ । ದಾರು ಸಾವರು ದೇಹಿಯೋ

ನಿಜ | ಧೀರನಾತ್ಮನ ಕೊಲುವೆಯೋ ಧಿಟ ನಿನ್ನ ಹವಣೇನು || ಚಾರುದೇಹಕ ಭೂತನಿಕರಕೆ | ವೈರವಿ
 ಲ್ಲಳಿದಂತೆ ವಿಗತವಿ | ಚಾರ ನಚಲನಗಪ್ಪು ನೈದ್ವಯನಾತ ನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ತನುವಳಿದ ಬಳಿಕಿನಲಿ ತ
 ನು ಸಂ | ಜನಿಸುಗಂಬುದು ಭವಭವಂಗಳ | ತನುವಿನಲಿ ಕೌಮಾರಯೌವನವಾರ್ಧಕಂಗಳಲಿ || ತ
 ನುವಿಕಾರಿಸುವುದು ಸುಕರ್ಮದ | ವಿನುತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬಹುಸಿಕ | ಲ್ಪನೆಶರೀರಕ್ಕಿಲ್ಲದಾತ್ಮರಂಗಿಲ್ಲ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೪೪|| ಅಳಿವೆನಲ್ಲದಯಿಸುವನಲ್ಲ | ಗ್ಗಳಿಸುವವನಲ್ಲಡಗುವವನ | ಲ್ಲಳಿವದೇಹದಬಳಿಯ ಹೊ
 ಣೆಯೇ ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನು || ಕಳೆಚುವೊಡೆ ಕಾಯವೆ ಕಳಲ್ಪುವು | ದುಳಿವುದಾವುದು ಚಿನುಮಯಂಗೀ |
 ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ಕೊಳ್ಳದು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ನಿನಗೆ ಸಾವವನಲ್ಲನಿನ್ನಂ | ಬಿನಲಿ ನೋವವ
 ನಲ್ಲ ದಿಟ ನೀ | ಮುನಿದು ಗಗನಕ್ಕಲಗನುಗಿದೊಡೆ ಗಗನವಳುಕುವುದೆ || ತನುವಿಗೀಗುಣಧರ್ಮಕರ್ಮ
 ದ | ಹೊನಲ ಹೊಗುವನೆ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನೆಲೆ ವೃಥಾಹಂಕಾರವೇಕೆಂದ ||೪೬||
 ಆದೊಡಲೆಮುರವೈರಿ ಕೇಳಿಬಿ | ರಾದಬಾಂಧವರಿನಿಬರನು ತಾ | ಕಾದಿಕೊಂದನು ಪಾರ್ಥಪಾತಕನೆನ್ನ
 ದೇ ಲೋಕ || ಈದುರಂತಕ್ಕೇನು ಗತಿಯುಪ | ವಾದವಾವಂಗಾದುದಾತನ | ವೈದಿಕನು ಪರಗತಿಗೆ ಬಾಹಿ
 ರನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೭|| ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ಸೂರನ | ಕಿರಣ ಹೊಲೆಯನ ನೋಡಿದೊಡೆ
 ಹೊಲೆ | ಹೊರೆವುದೇ ಸ್ನಾನದಲಿ ವಿಧಿಸಲು ಬಹುದೆ ನೋಡಿದೊಡೆ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರ | ಚ
 ರತವೇ ಸುಚಂತ್ರವಾವಂಗಿರವುತಾಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮನುಗುಣವೆಂದ ||೪೮|| ಕೊಂದೆನಾನೆನಗಾಯ್ತು
 ಪಾತಕ | ವೆಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗುವಾತನು | ಬಂದಿಯಲಿ ಹಣೆಗೊಂಬವಾಹಂಕಾರಮಮಕಾರ ||ಕಂ
 ದುಕಲೆ ತನಗೆತ್ತಣದು ನಿ | ದ್ವುರ್ದ್ವುಕನು ಮೃತಜಾತತಾನ | ಲ್ಲೆಂದು ಕಂಡನವಂಗೆ ಪಾಪದಲೇಪವಿಲ್ಲೆಂ
 ದ ||೪೯|| ಹರಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸೈಯಹಿಂಸೆ ಪರಮಧರ್ಮವೆ ಯೆಂಬವಾಕ್ಯೋ | ಚ್ಚರಣೆಸಾರೋದ್ಧಾರ
 ವಲ್ಲ ಸಕಲದರುಶನಕೆ || ನೆರವಿಯಿನಿಬರು ತನ್ನವರ ಕೊರ | ಳರಿತದಲಿ ಕೊಕ್ಕುರಿಸದಿದೊಡೆ | ನರಕದೊ
 ಳುನೂರೊಂದುಕುಲ ಮುಳುಗಾಡದಿರದೆಂದ ||೫೦|| ನಿರುತವರ್ಜನ ಕೇಳಹಿಂಸಾ | ಪರಮಧ
 ರ್ಮದ ತತ್ತ್ವರೂಪವ | ನೊರವೆನಾಲಿಸು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕಭನವೆನಿಪ || ನಿರುಪಮಾತ್ಮನ ನಿ
 ಲವ ನೋಡೆ | ನರಕ ಜಡನಾಜೀವನೆಂಬೀ | ದುರುಳತನವೇ ಹಿಂಸೆಯರಿತೊಡಹಿಂಸೆ ಕೇಳೆಂದ ||೫೧||
 ನೆರವಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಭೂತದ | ಹರಹು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯದ ಸಂದಣಿ | ಮರುತಪಂಚಕಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ
 ಯದ ಕಾಲೇಣಿಕೆ || ನೆರಯಲೊಡಲಾಗಹುದು ಕಲ್ಪನೆ | ಹರೆದು ಜೀವಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತೊಡೆ | ಪರಮ
 ನಾಗಹನಲ್ಲಿ ಕೊಲುವೊಡೆ ಸಾವನಲ್ಲೆಂದ ||೫೨|| ಕರ್ಮವೇ ಹೂಡುವುದು ತನುವನು | ಕರ್ಮವೇ ಸ
 ಲುವುದು ಕಡೆಯಲಿ | ಕರ್ಮವೇ ಕಳಚುವುದು ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯ ಬಾಹಿರರ || ಕರ್ಮ ತಾನೇನಾದೊ
 ಡಾಗಲಿ | ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಲಿ | ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನಿರ್ದೇಪನಹೆಯೆಂದ
 ||೫೩|| ಅಸುರರಿಪು ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಸಂ | ಚಿಸಿದಕರ್ಮವು ಜೀವರನು ಬಂ | ಧಿಸಲು ತದ್ಗುಣದೋಷ
 ಕರ್ಮವನೇಕೆ ತಾಗುವುದು || ಪಸರಿಸಿದಲಾ ಸ್ವಾರ್ಥಮಾರ್ಗ | ಪ್ರಸರ ಕೊಂದೊಡೆ ಪಾಪವಾವನ | ನೆ
 ಸಗೆ ಪುಣ್ಯವೆನಿಪ್ಪವಿವರಕ್ಕೇನು ನೆಲೆಯೆಂದ ||೫೪|| ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬವೇ ಬಾಧಕವು ಜೀವರಿಗೀ
 ಯಹಂಕೃತಿ | ವಿಕಳತೆಗೆ ತಾ ಜೀವ ಬೀಜದಚಿಟ್ಟು ಮುರಿಗಳಿಗೆ || ಸಕಲಕರ್ತೃತ್ವಾದಿಭೋಕ್ತೃ | ತ್ವಕ

ವಿದಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲ ಪಿತ್ತಾ । ಧಿಕನು ತಿರುಗುತ ಲೋಕ ತಿರುಗುವುದೆಂಬತೆರನೆಂಬೈ ॥ ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ
 ಕೇಳು ಸಚರಾ । ಚರವೆನಿಪಬಗವೆನ್ನು ಲೀಲಾ । ಚರಿತದಲಿ ತೋರುವುದು ಹರೆವುದು ತನ್ನನೇಮದಲಿ॥
 ನಿರುತ ನೀ ಕೇಳುವೊಡೆ ತಿಳಿಯುವು । ನರಸುರಾದಿಗಳೆಂಬಸಚರಾ । ಚರವಿದಾನಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸಲನ್ಯವಿ
 ಲ್ಲೆಂದ ॥೫೬॥ ಜಗದೊಳಾನೇ ಚರಿಸುವೆನು ತ । ಜ್ಞಗವಿಡೆಲ್ಲವು ತನ್ನಮಾಯೆಯೊ । ಳೊಗೆದು
 ತೋರಿಸಿ ಸುಳಿಸೆ ಸುಳಿವುದು ಹಿಡಿಯಲಡಗುವುದು ॥ ಮಗುವುತನದಲಿ ಕೂಡೆ ಮೆರೆವುದು । ಜಗವಡೆಲ್ಲ
 ದೆ ನಿಜವ ಬೆರಸುವ । ವಿಗಡರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಚಿನುಮಯರೂಪು ತಾನೆಂದ ॥೫೭॥ ಬೀಸಿದೊಡೆ ಸಿ
 ಲುಕುವರು ಮಾಯಾ । ಪಾಶದಲಹಂಕಾರಿಗಳು ತ । ದ್ವೇಶಕಾಲಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನಿರ್ವಾಹವನು ಬೆದಕಿ ।
 ಬೇಸರುವರಂತಿರಲಿ ಮಾಯಾ । ವೈಸಿಕದ ಸಂಮೋಹನದ ಕಾ । ಳಾಸವರಿದವರೇನನರಿವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇ
 ಳೆಂದ ॥೫೮॥ ಏಕನಾತ್ಮನಂತನಜನ । ಶ್ಲೋಕನದ್ವಯನಮಲನಭವನ । ಲೋಕನಿಸ್ಪೃಹನಮಿತನ
 ಕ್ರಿಯನಮಿತನಬ್ರುವನು ॥ ಲೋಕತತಿಮಾಯಾವಿಲಾಸ ವಿ । ವೇಕಿಗಳಿಗಿವು ಬಯಲು ಫಲಗುಣ । ಸಾ
 ಕು ಗರ್ವವ ಬೀಳುಕೊಡು ಸೇನಸೇಳು ಹಿಡಿ ಧನುವ ॥೫೯॥ ಜಡನಲಾ ನರನೇಸುತಿಳುಹಲು । ಬಿಡ ವಿ
 ಕಾರವನೆಂದು ಖಾತಿಯ । ಹಿಡಿಯಲಾಗದು ಸಲುಗೆಗಂಜಕೆಯೇಕೆ ಬಿನ್ನಹವು ॥ ಬಿಡು ಜಗವು ನೀ ಕಂ
 ಡನಿಮ್ಮಡಿ । ಯೊಡಲೊಳೋರಣಲೋಕಗಡ ಮಿಗೆ । ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆನು ತತ್ಸ್ವರೂಪವ ತೋರಬೇ
 ಕೆಂದ ॥೬೦॥ ಈದ್ರಿವಿಜರಿಚಂದ್ರಸೂರಿಯ । ರೀದಿಶಾವಳಿಯಿಗಾಗನವೀ । ಮೇದಿನೀತಳವೀಸಮಿರಣ
 ವಿಜಲಾನಲರು ॥ ಈದನುಜರಿಭುಜಗನರರುಗ । ಳಾದಿಯಾಗಹಹರಹು ತನ್ನವಿ । ನೋದರೂಪಿನ
 ನಿರಿಗೆ ಬೇರಿನ್ನಾವರೂಪೆಂದ ॥೬೧॥ ಹರೆದು ಮೋಹಿಸು ನೀಚರಾಚರ । ನರೆದು ನಿಮ್ಮಯರೋಮ
 ಕೂಪದ । ಹೊರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಳೆದಾಡುತಿಹುದೆಂಬಗ್ಗಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ॥ ಹುರುಳಿನಿಪಹೇರಾಳದಂಗದ ।
 ಸಿರಿಯ ತೋರೈ ಸಾಕು ನಿರ್ಮಲ । ಪರಮತತ್ವವನೊಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಸಾಕೆಂದ ॥೬೨॥ ದಾಸ
 ನಾನೆನಗಮಲಮೂರ್ತಿವಿ । ಲಾಸವನು ತೋರುವುದು ಸಲುಹುವು । ದೇಸರವನ್ಮ ನಾನು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾ
 ನಭಾವನೆಗೆ ॥ ಮಿಸಲಳಿಯದಮಿಕ್ಕಬಳಕೆನು । ಪಾಶ ತಾಗದನಿನ್ನು ಲೀಲಾ । ಭಾಸುರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ
 ಯನು ಮೈದೊರಬೇಕೆಂದ ॥೬೩॥ ಆದೊಡರ್ಜನ ನೋಡನುತ ಕಮ । ಳೋದರನು ಕೈಕೊಂಡನಗ್ಗ
 ದ । ನಾಡಿಪುರುಷಶ್ರೀನಿಜವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಾಕೃತಿಯ ॥ ಸಾಧಿಸುವಪಡುತರ್ಕಗರ್ಕದ ಭೇದಕೊಳ್ಳೆದಸಕಲ
 ಲೋಕದ । ಬೇದಿವಿಸುತಂಬರಿವ ವಿಮಳಪಿರಾಟ್ಟ್ವರೂಪವನು ॥೬೪॥ ಬಿಳಿದುಕರಿದೆಂಬಾರುಬಣ್ಣದ ।
 ಹೊಲಬ ಹೊದ್ದ ಪಸೂರ್ಯಕೋಟಿಯ । ಹೊಳವುನಖದೀಧಿತಿಯ ಹೊಲದ ನಿಜದ ಹೊಸಪರಿಯ ॥ ಅ
 ಳಿವಿನಳತೆಯ ಜಗನವಾರ್ತೆಯ । ಸುಳಿವು ಸೋಂಕದಸಕಲಲೋಕ । ಪ್ರಳಯಕಾರಣ ತೆಗೆದನಗ್ಗದ ವಿಶ್ವ
 ರೂಪವನು ॥೬೫॥ ಕಾಣರುಳಿದವರಿತನೊಬ್ಬನ । ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಕೌತುಕವ ಕರದನು । ಕ್ಷೋಣಿತಾಮಳ
 ಬಹಳತೇಜದ ಹೊದರ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ॥ ಕಾಣಲಿರುವನುತವೇದ । ಶ್ರೇಣಿ ಶಿವಶಿವ ರಾಯಪಾರ್ಥನ ।
 ಜಾಣತನವೆಂತುಟೊ ವಿರೂಪನ ರೂಪಸೆರೆ ತಿದ ॥೬೬॥ ಉಬ್ಬಿದನು ಹರುಷದಲಿ ಕಂಗಳ । ಗಬ್ಬ
 ಮುಂದುದು ಮನದನಿಗುರಿಸ । ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹೊಲಬಳಿಯೆ ನಾಲಗೆಯುದುಗೆ ಹೆಡತಲೆಗೆ ॥ ಸಬ್ಬಗ
 ತನ್ನೆ ಶಿವಶಿವಾ ಬಲು । ಮೊಬ್ಬಿನಲಿ ಮುಂದಲುದನ್ನಯ । ಕೂಬ್ಬನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರ

ಗಾದ ||೬೭|| ಇದೆ ನಿರಂಜನತತ್ವಸಾಮ್ರಾ | ಜ್ಯೋದ ಸಗಾಡಿಕೆ ನಾವು ಕಡುಮೂ | ಖದಲಿ ಮೈಮ
ರೆದೆವು ಶರೀರದ ಬಂಧುಕೃತ್ಯವಲಿ || ಯದುಗಳನ್ನಯದಾತ ನಮಗೊ | ಳೈದನು ಸೋದರಭಾವನೆಂ
ದೇ | ಮದಮುಖನು ಕಡುಗೇಡ ಕೆಟ್ಟನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೬೮|| ಪರಸ ಕಲ್ಲೆಂದಿಡಿಕಿ ಸುರತರು |
ಮರನು ತೆಗೆಯೆಂದಮರಧೇನುವ | ಪರಮನೆಯಲಿ ಮಾರಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕೈದುಡುಕಿ || ಹರಳು
ಟಿಕ್ಕೆಯಿದಂಬಪಾಪಿಗೆ | ಪರಮಗುರು ನಾನಾದೆನ್ನೆ ಮುರ | ಹರನ ಮೈದುನನೆಂದು ಗರ್ವಿಸಿ ಕೆಟ್ಟ
ನಾನೆಂದ ||೬೯|| ನೊರಜ ತಾನೆತ್ತಲು ಮಹತ್ವದ | ಗಿರಿಯದೆತ್ತಲು ಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ | ಕಿರಣವೆ
ತ್ತಲು ಹೊಳೆಹದತ್ತಲು ಕೋಟಿಸೂರಿಯರ || ನೆರವೈಗಾಧಮನೆತ್ತಲುನ್ನುತ | ಪರಮತತ್ವವಿದೆತ್ತ
ಲಕಟಾ | ಮರುಳು ತನ್ನವಗುಣವನಾವುದ ಕಡೆಗೆ ಹಲುವೆನು ||೭೦|| ಮೇಳಗಡ ನಮಗೀತನಲಿ
ಭೂ | ಪಾಲಕರುಗಡ ನಾವು ನಾರಭ | ಯಾಳುಗಡ ದಿಟ ನಾವು ವೀರರುಗಡ ವಿಚಿತ್ರವಲಾ || ಮೇಲು
ಗಾಣದಪಾರ್ಥಸಂಬೀ | ಕಾಳುಮೂಳನ ವಿಧಿಯನೇ ಹರಿ | ಹೇಳುವನು ಶಿವಯೆನುತ ಕಂಗಳನೆವೆಗಳ
ಲಿ ಬಿಗದ ||೭೧|| ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮುಚ್ಚುವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮೃಬಿದಿರಿ ಬೆರಗಹ | ನಡಿಗಡಿಗೆ
ಮೈಯೊಲೆವನುಬ್ಬಿದರೋಮಪುಳಕದಲಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆನೆಂದು ಹೊಂಗುವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭಯ
ಗೊಂಡು ಕರಗುವ | ನೊಡಲನವನಿಗೆ ನೀಡಿ ನಿಡಿದೋಳುಗಳ ಹರಹಿದನು ||೭೨|| ಮುರಹರ ತ್ರಾ
ಯಸ್ಸು ಕರುಣಾ | ಕರ ಹುತ್ರಾಯಸ್ಸು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರ ಪುತ್ರಾಯಸ್ಸು ದನುಜಾಂತಕ ಪರಿತ್ರಾಹಿ ||
ಚರಣಭಜಕಕುಟುಂಬಕನೆ ಘನ | ದುರತಕುಂಜರಕೇಸರಿಯ ಮುರ | ಹರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನೆನು
ತ್ತ ಹೊರಳಿದನು ||೭೩|| ದೇವಭಕ್ತಜನಾರ್ತಪಾಲಕ | ದೇವ ಬಹಳಕೃಪಾಮಹಾರ್ಣವ | ದೇವ ಸ
ರೈಶ್ವರ ಸದಾತ್ಮಕ ಸಕಲನಿಷ್ಕಳನ || ಸೇವಕರಲಾರಯ್ಯುಧೇ ಸುಗು | ಕಾವಗುಣವನು ನಿಮ್ಮಭೃತ್ಯ
ನ | ಭಾವ ಬೆಚ್ಚಿತು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಬೀಳುಕೊಡಿಯೆಂದ ||೭೪|| ಸೋಕಲರಿಯವನಂತವೇದವು | ಮೂ
ಕವಾದವು ಜೀಯ ಜಡನವಿ | ವೇಕಿಮಾನವ ಮಸಕವೇನಿನ್ನುಳವಿಗೈದುಮೊಡೆ || ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳೆ ಕೃಷ್ಣ
ನೋಡಲು | ನೂಕದನ್ನವೆ ಸೀವುತಿವೆ ಕರುಣಾಕರನೆ ಕೈ ಮರೆಯದೇ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂದ||೭೫|| ಎಳ
ನಗೆಯ ಸಿರಮೊಗದ ಮಿಂಚಿನ | ಹೊಳೆಹೊಳೆವನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ತೊಳಪಕದಪಿನ ಮುಖದ ಕಾಂ
ತಿಯ ಮಕರಕುಂಡಲದ || ಲಲಿತಕಂಠದಕೌಸ್ತುಭೋರು | ಸ್ಥಳದ ನಿಡಿದೋಳುಗಳ ಕೋಮಲ |
ವಲಯಪೀತಾಂಬರದ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪತೋರೆಂದ || ಪರಮಚಿನುಮಯ ನೀನು ಕರ್ಮದ | ಕರಣ
ನಿನ್ನದು ನೀ ಚರಾಚರ | ಭಂತ ಭಾರಿಯವಿಶ್ವಮಯನೆವೈಕ್ತನೆದ್ವಯನು || ನರನ ಮತಿಯಿದು
ಮಂದಮತಿಗೋ | ಚಂಸಲರಿವುದ ಜೀಯಮುರಹರ | ಕರುಣಸ್ಥವೈದೋರು ತನ್ನೊಡನಾಡಿತನ
ದನುವ ||೭೬|| ಅಳಕನಿಚಯದ ಕಂಭಿ ನೊಸಲಿನ | ತಳಿವೆಯ ನಿಡುಹುಬ್ಬುಗಳ ಕೋ | ಮಲಸು
ಮುಕ್ತಾಫಲಕ ಸೇನಸುವದಂತಪಟ್ಟಿಗಳ || ಲಲಿತಚುಬುಕಟ ಚಾರುತರಮಂ | ಡಲದ ಸುಳಿನಾಭಿಯ
ಸುವೃತ್ತದ | ವಿಲಸಿತೋರುಚ್ಚಯದ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ತೋರೆಂದ ||೭೭|| ನಳಿನನಾಭ ಮುಕುಂದ
ಮಂಗಳ | ನಿಳಯ ಭಕ್ತವೈಕುನಿ ಭೈತ್ಯ | ಪ್ರಳಯಪಾವಕ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತಸುರಧೇನು || ಲಲಿತ
ಮೇಘಶ್ಯಾಮ್ನ ಸೇವಕ | ಸುಲಭ ಶೌಂ ಮುರಾರಿ ಭಕ್ತ | ವಳಿಕುಟುಂಬಕ ಕೃಷ್ಣಕೇಶವ ಕರುಣಿಸುವು

ಪನಂಗೀ | ಕರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ತುರಗಾ | ವಳಿಯುಳಿವೆಡೆಯುತ್ತ ಪಾರ್ಥಗೆ ಮಾಯೆಯು
ನು ಬೀಸಿ || ಶರಧನುವಕೊಳ್ಳೇಳು ಕೈಕೋ | ಪರಬಲದ ತೋಟಿಯನು ತೋರೈ | ಬಿರುದಘಾತಕತನ
ವನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೯೨|| ಮೋಹ ಮಿಗೆ ಪಾಂಡವ ಮಮ | ಪ್ರಾಣಾಹಿಯೆಂಬೀಬಿರುದ
ಸಲಹಲು | ಗಾಹಿನಲಿ ಮೇದಿನಿಯ ತಿಣ್ಣವ ತಿದ್ದ ಲೋಸುಗವೆ ||ಆಹವದಲರ್ಜನನ ರಥದಲಿ | ವಾಹ
ಕನು ತಾನಾಗಿಶರಣ | ಸ್ನೇಹಸಂಸಾರಾನುರಾಗನು ಸುಳಿಸಿದನು ರಥವ ... ||೯೩||

ಅತ್ತಿತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ನೂತನೇ|| ಕವಿದು ಹಳಚಿತ್ತು ಭಯಬಲ ಶಿವ | ಶಿವಮಹಾದೇವಮನು ಪದರಜ | ರವಿಯ ತಿವಿದು
ದು ದಿವವನೆಳಿದುದು ಕುಸಿದನಹಿರಾಯ ||

ಪದ|| ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ | ಭವನ ಸುಯ್ಯಾಧಾನದಲಿ ಕೌರವ | ನಿವಹ್ರದೃಷ್ಟ
ದ್ಯುಮ್ನನಾರೈಕೆಯಲಿ ರಿಪುಸೇನೆ || ಸವತಳಿಸಿ ಮೋಹರಿಸಿ ಕೈವೀ | ಸುವಮಹೀಶರ ನೀಕ್ಷಿಸುವದಾ| ಹ
ವಮಹೋದ್ಯೋಗದಲಿ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ ||೧|| ಎರಡುಬಲ ಕೈಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸು | ತಿರೆ ಕೃತಾಂ
ತನ ಪುರಕೆ ವಾಹಿನಿ | ಸಲವುದೆಂಬಂದದಲಿ ಕೈವೀಸಿದರು ಭೂಭುಜರು || ಪ್ರರೆ ಮೂಡಣಶರಧಿ
ಪಡುವಣ | ಶರಧಿಗಾಂತ್ರೂರೂ ರಣಚಮತ್ಕೃತಿ | ಸುರರನಯನಾಂಗಣಕೆ ಕವಿಸಿತು ಕೌತುಕಾಂಬು
ಧಿಯ ||೨|| ಎಲೆಲೆ ಕವಿಕವಿ ಬೆರಸುಬೆರಸಿ ಟ್ಟಿಳಸು ತಿವಿತಿವಿ ಭಲರೆಭಲರತಿ | ಬಲರು ಹಿಂಚದಿರನ್ನು
ಹೊಮ್ಮೊ ಹೊಣೆಗರನೆನುತ || ಬಲಬಲಧಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ದಳವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ಹಳಚಿತು ಗಿರಿಯ ಬೆಸುಗೆ
ಯು | ಕಳಚಿತಹಿಪನ ಕೊರಳು ಕುಸಿದುದು ಕಮತನೆದೆ ಬಿರಿಯೆ ||೩|| ಒದರಿ ಜರೆದುರೆ ಹಳಚಿದೊಡೆ
ನಲ | ನದಿರಿತವೈಳಿಸಿದೊಡೆ ದಿಕ್ಕರಿ | ಮಧವಿಡಗದವು ಕುಣಿದರ ಮೆಟ್ಟಿದೊಡಹಿಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ||
ಹೊದರು ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಾಳಿ ಬೆರಳಿನ | ತುದಿಯ ಬೊಬ್ಬಿಯರವದೊಳಗೆ ಜಗ | ವದಿರೆ ದಳವುಳಿಸಿತ್ತು
ಕೌರವ ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೪|| ರಣದೊಳಾದುದು ಬೋನವಾರೋ | ಗಣೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೈ ಚರ |
ಗಣಸಹಿತವೆಂದತಿಬಲರು ಕಾಲಂಗೆ ದೂತರನು | ಅಣಿಯೊಳಟ್ಟಿದರೆನಲು ಪಡೆಯುರ | ವಣೆಯ
ಪದಹತಿಧೂಳಿ ಗಗನಾಂ | ಗಣಕೆ ಕವಿದುದು ತೀವಿತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ||೫|| ಚಲನೆದಿಂದು
ದಯಿಸಿದಶೂದ್ರತೆ | ಗಲಸಿ ಸುರಗಂಗೆಯಲಿ ಮಿಂದು | ಚ್ಚಳಿಸಿ ರಜತಾದ್ರಿಯಲಿ ಶೂಲಿಯ ಪದಯು
ಗವ ಭಜಿಸಿ || ಬಳಿಕ ನಾಕವನೈದಿ ಸುಮನೋ | ಲಲನೆಯರ ಕುಂತಳಕೆ ಹಾಯ್ದುದು | ಬಲದಪದಹ
ತಧೂಳಿಗಲಿದುದು ವಾಜಪೇಯಿಗಳ ||೬|| ಹರಿಗೆ ಕೆಂಪಿನುಗೆ ಸುರಾಂಗನೆ | ಯರಿಗೆ ಸುಭಟವ್ರಜಕೆ
ಕುಂಟಣಿ | ವರದಿಶಾಂಗನೆಯರಿಗೆ ಬೈತಲೆಗೆಸವ ಸಿಂಡೂ || ಸುರಪನಿಮಿಪತನಕೆ ರಿಪುವೆನ | ಲು
ರವಣಿಸಿ ಕೆಂಧೂಳಿ ನೆಭಕು | ಸ್ಪುರಸ ಹೊಯ್ದಾಡಿದುದು ಪರಚತುರಂಗಬಲ ಹಳಚಿ ||೭|| ಬಿದದ ಕಡಿ

ದಾಡಿದುದು ಸೇನಾ ಕಡಲು ರಕುತದಕಡಲನುಗುಳಿತು ಬಿಡದೆ ಸುಂಟುರೆಗಾಳಿ ವಿಲಯದ ಮಳೆಯಪಡೆ
 ದಂತೆ || ಬಿಡದೆರಡು ಥಟ್ಟುಗಳೆಮ್ಮೆ || ವಿಡಿದು ಹರಿವರುಣಾಂಬುಜಲದಲಿ ಕಡಿತುಗಳು ಬೆಂಡೆಳೆ ದಂತಿ
 ಗಳೆಟ್ಟಿ ಕೊಡೆ ನೆಗೆಯೆ ||೮|| ಲಗ್ನ ಮಸಗಿದಸೂಳುವೊಯ್ಲಿನ ನೆಗ್ಗಿನಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಮೋಹರವೊ
 ಗೊಡೆದು ಹೊಗಿದುದು ಕೇಶಾಕೇತಿಯುದ್ದದಲಿ || ಮೊಗ್ಗರವ ಕೆದರರು ಹೊಯ್ದೊಡೆ || ಮುಗ್ಗಿದರು
 ಕಡಲಿಡುವರಕುತದ || ಸುಗ್ಗ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿತು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೯|| ತೆಗೆದುದುಬ್ಬಿದಚೂಣಿ ಹೊ
 ಸಾ ಲುಗಳು ಹರೆದವು ರಕುತದರೆವೊನಿ ಲುಗಳು ಹರಿದವು ಹೊರದವಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವ || ಅಗಿದು
 ಬಿದ್ದು ದುಚೂಣಿ ಬಲುಗಾಳಿಗಳವನೊಯ್ಯಾರಿಸುತ ರಾಯರು || ತೆಗೆಸಿದರು ಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದರಂದು
 ಬಿಲ್ಲವರೆ ||೧೦|| ಜಡಿವಕ್ಕಿದುಗಳುಲಿಯೆ ಲೋಹವ || ನಡಸಿಕಾರಿದವಂದು ಖಣಿಖಣಿ || ಲಿಡುವದನಿ ತೀವಿ
 ದುದು ನಳಿನಭವಾಂಡ ಮಂಡಲವ || ಕಡುಗಿ ಹೊಯ್ದೊಡಿದರು ದಾವಣಿ || ವಿಡಿದು ಚೂಲುಮಕರು
 ಳ ಹಿಣಿಲೊಳು || ತೊಡಗಿ ತೋಟೆಯ ಭಟರು ಹಾರಿದರಂತಕನಪುರಿಗೆ ||೧೧|| ಪುಲಿದೊಗಲ ಸೀಸ
 ಕದ ಕಿಗ್ಗ || ಟೊಟ್ಟಿಲವಸುರಗಿಯ ಕಾಂಚನದೊಳತಿ || ಬಲಿದಬಿಲ್ಲಿನ ಬಿಗಿದತಿರುವಿನ ಬೆರಳಹೊಯ್ಲು
 ಗಳ || ಬಲಿದಮುಂಗೈಹೊಡೆಯ ಬಿರುದಿನೊ || ಳಲಿವ ಘಂಟೆಯ ಬೆನ್ನುಗಿವ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಿದಿದ
 ರು ಬಿಲ್ಲಾಳುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೧೨|| ಬೊಬ್ಬಿದು ಮೊಣಕಾಲನೊರಿದ || ರಬ್ಬರದಿನಿವಿರಾಂತು ಕಾ
 ಲನ || ಹೆಬ್ಬಳಸು ಘನವಾಯ್ತು ಬರಹೇಳೆಂಬವೊಲೊದರಿ || ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಜೇವಡೆ || ಮ
 ಬ್ಬುವೊಗರಿನಕಣೆಯ ಬಿರುದಿನ || ಕೊಬ್ಬಿದಾಳೆಚ್ಚಾಡಿತಿಕ್ಕಿದಮಂದಿಚಂಡಿಸದೆ || ಬೆರಳಶರಸಂಧಾನದ್ವ
 ಪ್ಪಿಯ || ಮುರಿಯ ಮುಪ್ಪಿಯ ಮೂರಲೆಯ ಕಿವಿ || ವರೆಯತೆಗಹಿನ ತೋಟಿಕಾರರು ತುಳುಕಿದರು
 ಕಣೆಯ || ಆರರೆ ಕವಿಕವಿಯಂಬತೊಡುತೊಡು || ಕರುಳನುಗಿಯೆಂದೆಸಲು ಹೊಣಗಳು || ಹೊರಳಿದ
 ವು ಹೊಡಕರಿಸಿದವು ಹೊಕ್ಕಸೆವಚೂಣಿಗರೆ ||೧೩|| ಕಣೆಕಣೆಯಹಳಚಿದವು ಮಾರ್ಗಣೆ || ಕಣೆಯ ಕಡಿ
 ದವು ಕವಿವಕಣೆ ಕಿರು || ಗಣೆಯ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ಹೆಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ಹಂದೆಗಳ || ಖಣಿಕಟಲು ಘಳಿಘಳಿ
 ಲು ಧೊಪ್ಪನೆ || ಘಣಿಲು ಘರಿಘರಿಕೊಯ್ವುಸೀಳುವ || ಹೊಣೆಡಹುವಬ್ಬರಣೆ ಮಿಗಿಲೊದಗಿದರು ಬಿ
 ಲ್ಲವರು ||೧೪|| ಉರಗಬಲದುರವಣೆಯೊ ವಾರಿಜ || ತರುಗಳುಪಶಾಖೆಗಳೊ ಕಾಲನ || ಹರವರಿಯ
 ಹೆಬ್ಬಳಸ ಮುತ್ತುವವಿಹಗ ಸಂತತಿಯ || ತರಣಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು ಹೊಗರಲ || ಗುರಿಗೆದರಿ ಹೊಗರೆದ್ದು
 ಹಿಳುಕ || ಬ್ಬರಿಸಿಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವನು ಶರವ್ರಾತ ||೧೫|| ಹೊಣಿಹಿಣಿಲಿರಿದಭ್ರದಲಿ ಸಂ ದಣಿಸಿ
 ಕಣೆ ಕೈಕೊಂಡುದಂಬರ || ಮಣಿಯನಣೆದುದು ತಿಮಿರರಾಜನದಂಡು ಸಂದಣಿಸಿ || ಮಣಿಮಕುಟದೆ
 ಲೆಗೊಯ್ಲು ನೆಲದಾ || ವಣಿಯೊ ಗಗನಾರ್ಣವದ ವಾಡಲು ಕಣವೊ ಕೌತುಕವೆನಿಸೆಚ್ಚಾಡಿರು ಬಿಲ್ಲವ
 ರು ||೧೬|| ರೇಣುಹತ್ತಿದರವಿಯ ಮಸೆಯೊಲು || ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕಿದ ಭಗಣರತ್ನವ || ಸಾಣೆಗಳೆಯಲು
 ಕಮಲಭವಸೃಜಿಸಿದಸಲಾಕೆಗಳೊ || ಕಾಣೆನಭ್ರವನಮೆವು ದಿಕ್ಕುಗ || ಳೇಣುಮುರಿದುದು ಹೊಕ್ಕಸುವ
 ಬಿಲು || ಜಾಣರುರವಣೆ ಯಾಚಿಸಿತು ಲೋಕದ ಧನುರ್ಧರ ||೧೭|| ವೀರಧಣುಧಣು ಪೂತುರೇ ಬಿಲು ||
 ಗಾರ ಮರುಳ್ಳ ಚಾಪತಂತ್ರವಿ || ಶಾರದಾ ಯೆನುತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಬಿರುದ ಮೂದಲಿಸಿ || ಓರಣದಕಣೆ
 ಗಳಲಿತಲೆಗಳೆತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ಸೇನಾ ಮಾರಣವ ಬೇಳಿದರು ಅರುಣಜಲಾಜ್ಯದಾಹುತಿಯ ||೧೮||

ಪ್ರಳಯದಿವಸದ ಪಟುಪವನನೀ | ಹಿಳುಕುಗಾಳಿಯೊಳುದಿಸಿದನೊ ಬಿಡೆ | ಮೊಳಗಮೋದುವ ಸಿಡಿ
 ಲುವಂಬಿನ ಮನೆಯೊಳುದಿಸಿದನೊ || ಜಲಧಿಯನು ಜಂಗುಳಿಸಿತುದರಕೆ | ಕುಲಿಶಭೀತಿಯ ಬಿರುಬುಗಣೆಬ
 ಳಿ | ಸಲಿಸಿ ಹುಡುಗಾದರು ಸುಭಟರ ಗೋಣಗುಂಮಾಡಿ || ೨೦ || ಕುಣಿದಸುವಕೂಕಿರಿವೆಬಿರುದರ | ನ
 ಣಿಕಿಸುವಬಲುಬಿಲ್ಲೊಡು ಕೈ | ದಾಳಿಯೆ ಕಣುನೆಟ್ಟಾಲಿಗೊಳಿತಳಮಂಡಿ ಮರನಾಗೆ || ಹೇಣಗದರು
 ರಣರೌಕಿಗರು ಬಿರು | ಗಣೆಯಲೆಚ್ಚಾಡಿದರುಸಂ | ದಣಿಸಿದರು ಕಿಗ್ಗಟ್ಟು ಸುರಗಯನುಗಿದು ಹಳಚಿದ
 ರು || ೨೧ || ಅಹಿತನಾಲಿಗೆ ವೃತ್ತ್ಯವಿನ ಹಲು | ಗಹಳೆಗಳ ಕಳದಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ | ಬಪಳದು ತೆಗೆದಂ
 ತೆ ಕುಲಿಶದ ತಿರುಳ ಮಸದಂತೆ || ಮಸಿಯದಿರಲಿಬಿರಾಗಿ ಸುರಗಯ | ಲಹಮಿನದಟರು ತಿರುತಿರು
 ಗಿಜರೆ | ಸ್ವಹಿತರಲಿಹಾಡಿದರು ಪಡೆದರು ರೌದ್ರರಂಜನೆಯ || ೨೨ || ಮಿರು ತಳಸಂಚದಲಿ ಮೊನೆ
 ಯನು | ತೋರಿ ತಿರುಸಿನೊಳಣೆದು ಕಳಚುವ | ರೇರುಗಾಣಿಸಿ ಮಧ್ಯಸಂಚಕೆ ನಿಲುಕಿ ಕೈಮಾಡಿ ||
 ಜಾರಿಸುರಗಯಲಣವರಳುಕದ | ಮಿರುಲುಪ್ಪರಸಂಚದಲಿ ಕೈ | ದೋರಿ ದಂಡೆಯಲೊತ್ತಿ ಕಾದಿತು
 ಸುರಗಯತಿಬಲರು || ೨೩ || ಅಣೆದೊಡುಕುವ ನೂಕಿ ಕವಿದೊಡ | ಹೇಣ ತೋರುವ ಹಚ್ಚ ದಗದರೆ | ಜಣು
 ಗಲಿಯದೆ ಮೇಲೆ ಕವಿಸುವಮಿರು ಕೈಮಾಡಿ || ಕೇಣಿದರೆ ಬಂಕಿಸುವ ಧಟ್ಟಿಸಿ | ಹೇಣ ಮೊನೆಗೊ
 ಡೆ ದಂಡೆಯಲಿ ಬಲು | ಗಣೆಗಳೊದಗದಮಮ ಮೆರೆದರು ಸುರಗಯತಿಬಳರು || ೨೪ || ಬೀಯವಾ
 ದರು ಬಿಲ್ಲವರು ಬಡು | ಗಾಯುಧರು ಕೈಕೊಳಲಿ ವಿಜಯ | ತ್ರೀಯು ತಪ್ಪದು ಸಮರಮುಖದಲಿ ಮ
 ಡಿದಮಹಿಮರಿಗೆ || ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಲು ರಣದೊಳೊದಗುವ | ರಾಯತಿಕೆಯೆಂತನುತ ಸೇನಾ | ನಾಯ
 ಕರು ನೂಕಿದರು ಬಂದೆಯಕಾರಮೋಹರವ || ೨೫ || ತಾಟಿಸಿದರೊಡರೊಡನೆ ಕುಲಗಿರಿ | ದೂಟಿ ಬಿದ್ದ
 ವು ಚಿತ್ರವೆನೆ ನಡೆ | ಗೋಟಿಯೆನೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ಬಲಿದರು ತೆಕ್ಕವರಿಗಗಳ || ನೋಟಕಾರಿಗಾಲಿಗಳಿಗೆ |
 ಲ್ಲಾಟ ಮಿಗೆ ಪರಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳ | ತೋಟಕಾರರು ಹೊಕ್ಕು ತಾಗಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ೨೬ || ಬಲಸ
 ಮುದ್ರದ ಬುದಬುದಂಗಳೊ | ತಿಳಿಯಲರವನೆ ಹರಿಗೆ ಮುಸುಕಿದ | ಬಿಳಿಯುತಾಯ ಲಾಲಿವಸ್ತುಂ
 ಟಿಯ ಬಿರುದಿನತಿಬಲರು || ತಳಸಟದೊಳೊಕಿದರುತೋಡಸಂ | ಕಲೆಯತೊಲಗದಂಭದಪ್ರತಿ | ಬಲರು
 ಹಾಣಾಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕಡುಗಿ || ೨೭ || ಸಿಡಿಲುಸೋಲ್ತದೊ ಜಡಿವನಿಷ್ಟನ | ಕಡುವೊ
 ಗರುಬೆಸಲಾಯ್ತೊ ನಭವನು | ಹೊಡಗುಳಿನೊಳುಚ್ಚಳಿಪಕಿಡಿ ವಡಬಾನಳನಪಿತನೊ || ಕುಡಿಮೊನೆಯ
 ಲಹಿಪತಿಯ ನಾಲಗೆ | ಗಡಣವುದಿಸಿದವನೆ ಕೃಪಾಣದ | ಕಡುಯ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಬಂಡೆಯಕಾರ
 ಮೋಹರವ || ೨೮ || ಕರೆಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿ ಬಿರುದಿನ | ದುರುಳರುಬ್ಬಿನಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕು | ಬ್ಬರಿಸಿ
 ಹೊಯ್ದರು ಕಾದುಕರೆದರು ಕಾಲಕಿಂಕರ || ಕರುಳುಗಯೆ ತಲೆ ಸಿಡಿಯೆ ನಿಟ್ಟಿಲು | ಮುರಿಯೆ ಮೂ
 ಳಿಗಳುದಿರೆ ಶೋಣಿತ | ಸುರಿಯೆ ಕಾಳಿಜ ಕದರೆ ತುಂಡಿಸಿ ಬಂಡ ಬೆಂಡೇಳೆ || ೨೯ || ಅಡಗ ಕಿಡಿಗಾರಿ
 ದವು ಲೋಹದ | ಕಡಿಕು ಸಿಡಿಲುಬ್ಬರದಲಣವನು | ಹೊಡೆದು ಕೈಬಂದುಗೆಯ ಕಿಲಣವಿಕ್ಕಡಿಸಿ ಬೀಳಿ |
 ಫಡ ಸುಗಾಯವ ಬಿಸುಟವೋ ಮೊನೆ | ಗೊಡದಿರುಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕೈಯಲಿ | ತುಡುಕಿರೋ ಮಿಡುಕದಿ
 ರಿ ಮಂಡಿಯನೆಂತ ಹಳಚಿದರು || ೩೦ || ಕಾಲು ಬಂಡಿಸಿ ಬೀಳೆ ಕರುಳಿನ | ಮಾಲೆಯಲಿ ತೊಡಕಿದರು
 ಹಣಿದದ | ಭಾಳೆಯಂತಿರಲುಡಿಯೆ ತೊಡೆನಡು ಕಡಿದು ಕಿಡಿಯೇಳೆ || ತೋಳ ಕೊರೆವವು ನೆಲಕೆ ತ

ಲೆಯನು | ಕೀಲಿಸಿದರೆರಡಾಗಿ ತನುವನು | ಸೀಳಹೊಯ್ದರು ಬೈದು ತಾಗತು ಹರಿಗೆಯತಿಬಲರು ||೩೧||
 ನೆಲಕೆ ಹೊಯ್ದ ಬ್ಬರಿಸಿ ಬಾಗದ | ತಲೆವರಿಗೆ ತೆರಳದೆ ಸುಗಾಯದ | ಬಲದ ಬೆಳಸಿರಿವಂತರಹಿತರ ಕರೆ
 ದು ಮೂದಲಿಸಿ || ಭಳಿಭಟಲು ಭಟಭಟಲು ಖಣಿಖಣಿ | ಖಳಿಲೆನಲು ಮಿಗೆ ಮೆರವರಿಪುಗಳ | ಕೊ
 ಲುವೆನೆಂದುರವಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಖಡ್ಗರು ||೩೨|| ನಿಲುಕ ಲಿಟ್ಟಿಡೆಯಾದ ಹಣನೊ | ಟ್ಟಿಲ್ಲ
 ನೆ ಸವರುತ ಕುಣಿವೆಮುಂಡವ | ನೆಳದು ರುಧಿರದೊಳಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುವ ಮುಂದೆ ನಡೆನಡೆದು || ತಲೆಮಿ
 ದುಳ ಜೋರಿನಲಿ ಜಾರುವ | ಕಲಹದಾತುರದಲ್ಲಿ ಭಟರ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಾಯಂಬಡೆದು ಕೆಕೆದುದು ಉಭ
 ಯ ಸೇನೆಯಲಿ ||೩೩|| ಉರುಳಿ ಬೀಳುವ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ | ತಿರುಹಿ ರಿಪುಗಳನಿಡುವ ಸಿಡಿಲಿದ | ತಿರವನ
 ರಿಯದೆ ಮುಂಡವಿದಿರಲಿ ಬೀದಿವರಿವರಿದು || ಹರಿಗೆ ಹೊಳ್ಳಿಸೆ ಖಡುಗ ಖಂಡಿಸೆ | ಕೊರಳರಿಯಲೆ
 ಕ್ಕಿಸದೆ ಸೇನೆಯ | ಲುರುವಣಿಸಿ ತಿವಿದರು ಕಬಂಧದಲತುಳಭುಬಬಲರು ||೩೪|| ನೆಲಕೆ ನಿಗುರಿದಗಂಗೆ
 ವಾಳದ | ಬಿಳಿಯ ಚೌರಿಯಲುಲಿವ ಘಂಟೆಯ | ತೊಳಪಬದ್ದುಗೆದಾರಕಾಂಚನಮೆಯದ ಗೊಂಡೆ
 ಯದ || ಉಲಿವಗೆಚ್ಚೆಯ ಚಲ್ಲಣದ ಹೊಂ | ಬಳಿದಹರಿಗೆಯ ಹೊಳವಕಡಿತಲೆ | ಗಳ ವಿಲಾಸರು ಬಂ
 ದು ಹೊಕ್ಕರು ಕುಳವಪಡೆಕಡುಗಿ ||೩೫|| ಉರುಬಿದೊಡೆ ವಡಬಾನಲನ ಮುಖ | ದಿರುಹಿ ಮೈದೋರಿ
 ದೊಡೆ ಭುಜಗನ | ಬಿರುಬು ನಾಲಗೆಯುಬ್ಬಿ ಹೊಯ್ದೊಡೆಸಿಡಿಲಿನಬ್ಬರಣೆ || ಮೆರವಹಚ್ಚೆಯ ದಂಡವ
 ಲಗೆಯ | ಮೆರೆಯಮೊಗದಂಡೆಗಳ ಜುಣುಗಿಸಿ | ತರುಬಿನಿಂದರು ಸಂದಕಡಿತಲೆಗಾರರೋಜೆಯಲಿ
 ||೩೬|| ಹಳಚಿದರು ತಗರಂತೆ ಗಜದವೊ | ಲೊಲೆದು ಕವಿದರು ಹಾವಿನಂತಿರ | ನಿಲುಕಿದರು ಸೂಕರನ
 ವೋಲ್ ಹೊಯ್ದಿತ್ತಿ ಹಾಯ್ಕಿದರು || ಬಲಿದು ಚರಣಾಯಧನವೋಲ್ಪರರಳವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಪಿಯವೊಲು
 ಮೈ | ಲುಳಿವೆಡೆದು ಹತ್ತಿದರು ಕಡಿತಲೆಗಾರರುರವಣಿಸಿ ||೩೭|| ಕಡಿತಲೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ಹೊಯ್ಲಿ
 ನೆ | ಸಿಡಿಲುಗಳ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದ | ಕಡುವಳೆಯ ನೃತ್ಯದ ಕಬಂಧದ ಸೋಗಿನವಿಲುಗಳ || ಬಿಡುಮಿ
 ದುಳ ಹೊರಳಿಗಳ ಹಂಸೆಯ | ನಡಮಗಳ ನವಖಂಡದಲಿ ಹಣ | ನಡಪಿತಳಿತಿಳಿ ಮೆರೆದುದ್ವೈ ಸಂಗ್ರಾ
 ಮಕಾರ್ಗಾಲ ||೩೮|| ಪಡಿತಳವಬೀಸಿದೊಡೆಕಾಲಿ | ಕ್ಕಡಿ ನಡುವತಾಗದರೆ ಯಂಡಲೆ | ಗಡಿದು ಬಿದ್ದು
 ದು ನಿಲುಕಿನುಪ್ಪರತಿರವ ಮನ್ನಿಸದೆ || ಮಡವ ಮಾರುವಕಚ್ಚಿ ಮಂಡಿಯ | ಮಡಿದೊಡೆಯ ತಲೆವೊರೆ
 ಯಹಲಗೆಯ | ಕಡಿತಲೆಯ ಕಡಿತುಳುವಪಡೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತಿಳಿ ಹಿಳಿಯೆ ||೩೯|| ಖಡುಗತೋಮರಪರ
 ಶುಗಳ ಕ | ಕ್ಕಡೆಯ ಕೊಂತದ ಭಂಡಿವಾಳದ | ಕಡುಗಲಿಗಳುರೆ ಮಸಗಿದರು ಹಿಗ್ಗಿದುದು ಯಮ
 ಲೋಕ || ಬಿಡದೆ ನಾಯಕವಾಡಿಚೂಣಿಯ | ಹಿಡಿದು ಕಾದಿಸುವುಭಯರಾಯರು | ದಡಿಯವರೆ ಕೈ
 ಯಿಂದ ಕವಿಸಿದರಂದುಸಬಳಿಗರೆ ||೪೦|| ಕುಣಿವೆತೊಡರಿನಪೆಂಡೆಯದ ಡೊಂ | ಕಣಿಯ ಬಿರುದರು
 ನೊಕುನೊಕಣಿ | ಹಿಣಿಲ ಬಾವುಲಿಕಾರರಾವೆಡೆ ಭಾಷೆಯತಿಬಳರು || ಹೊಣಕಿಯಿಂದವೆ ಹೆಂಡಿರಿದಿ
 ರೊಳ | ಗಣಕಿಸುವಮಾತಲ್ಲ ದಿವಿಜರ | ಗಣಶ್ರೇಯರ ಬಯಸುವರು ನೊಕಲಿಯೆನುತ ಸಾರಿದರು ||
 ||೪೧|| ತಲೆಯಗಡಣೆಗೆಯಸುರರಂಭದ | ಪಳಿಯಸೀರೆಯ ಭಾಳಭೂತಿಯ | ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ರು
 ಗೆಯ ಸಬಳದ ಕಾಲತೊಡರುಗಳ || ಉಲಿವಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮಲ್ಲರು |
 ದಳದೊಳಗೆ ತಲೆದೋರಿದರು ಡೊಂಕಣಿಯ ಪಟುಭಟರು ||೪೨|| ನಡೆವಡವಿಯೋ ಬಲುಬುಜ

ರವಂ । ಗಡವೊ ಸಬಳವೊ ಶಿವತಿವಾ ಬಯು । ವಡಬವೆಚ್ಚಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊ ಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯೊ ॥
 ಪಡೆಯಪದಧೂಳಿಯಲಿ ಸವೆಯಲು । ಪೊಡವಿ ಪಾತಾಳದ ಘಣಿವ್ರಜ । ವಡರುವೊರ ವಿಬಿಂಬಕನಲಾ
 ಯ್ತಾ ಕುತೂಹಳಿಕೆ ॥೪೩॥ ಮಿಕ್ಕು ಚೂರಿಸಲಹಿಯನಾಲಗೆ । ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ಮೊನೆಗಳ ।
 ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕುಡುಗೊಂಡು ಸುರಿದವು ರಕ್ತಧಾರೆಗಳು ॥ ಹೊಕ್ಕವರು ಹಣಗಿದರೆ ನಿರಿಗರು । ಳೊಕ್ಕವ
 ಡಗುದಿರಿದವು ಮೋಹರ । ಹಕ್ಕಲಾದುದು ಹರಿದು ಸಬಳಿಗರಿದು ತೋರಿದರು ॥೪೪॥ ಬವರದಲಿ
 ಪೈಸರಿಸಿಪರಗಾ । ಯವನು ವಂಚಿಸಿ ಭಟರು ಕೊಂಡೆ । ತ್ತುವರು ಕೈಮಾಡಿದೊಡೆ ತಿವಿವರು ಕೋಡ
 ಕೈಯ್ಯವರು ॥ ಕವಿದೊಡಾಕುವರೊಕಿದೊಡೆ ತಗ್ಗುವರು ತಗ್ಗಿದೊಡೆಡನೊಡನೆ ಜಾರುವರು ಜಾರಿದೊ
 ಡೆದ್ದು ತಿವಿವಾಡುವರು ಸಬಳಿಗರು ॥೪೫॥ ಹೆಣನ ಹೋಳಿನ ಸಿಡಿದಡಗು ಡೆಂಕಣಿಯಲೆಸದುದು ಕಾಲನಾ
 ರೋ । ಗಣಿಗೆ ಮಿಗೆ ಪಡಿಸಣವ ನೋಡದೆ ಮಾಣನೆಂಬಂತೆ ॥ ಕುಣಿವಕುಂತಾಗ್ರದಲಿ ಚೋಲುವ ।
 ಹಿಣಿಲುಗರುಳೊಪ್ಪಿದವು ಜವನೀ । ರಣಕೆ ಬರೆ ಕಟ್ಟಿದನೊ ಗುಡಿತೋರಣವನೆಂಬಂತೆ ॥೪೬॥ ದೆಸೆದೆ
 ಸೆಗೆ ತನಿವಡೆದು ಜೋಡಿಸಿ । ಮಸಗಿ ಬಾಣದಗೊರೆದು ಕಡಹುವ । ವಿಷಮವೀರರು ಝಾಡಿಸಿತು
 ಡೊಂಕಣಿಯ ತುದಿಗಳಲಿ ॥ ಬಸಿವ ಹೊಸರುಧಿರಕ್ಕೆ ಚೋಲುವ । ಕುಸುರಿಗರುಳಿಂದುದಿರುವಡಗಿನ ।
 ವಸೆಗೆ ಬಂದೆರಗಿದವು ಲೂಕಧ್ವಾಂತಸಂದೋಹ ॥ ಧುರದೊಳಗೆ ಬಿಲುಗಾರರೊಗ್ಗಿನ । ಹರಿಗೆಕಾರರು
 ಹಲಗೆಯವರು ಬ್ಬರದಡೊಂಕಣಿಕಾರರಾಂತು ಕೃತಾಂತಮಂದಿರವೆ ॥ ತರತರದಿ ತೀವಿದರು ರುಧಿರದ ।
 ಹರಹು ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಚೂಣಿಯ । ಲೆರಡು ಬಲದ ಪಪಾತಿಸವೆದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೪೭॥ ಧುರವ
 ನವಸಾಧಿಸಿದರೇಲಿ । ತುರಗವಾವೆಡೆ ಪಟ್ಟಸಹಣದ । ಹಿರಿಯಸಹಣದ ವಿಮಲಸಹಣಿಗಳವರ ಕರೆಯೆ
 ನುತ ॥ ಧುರಧುರಂಧರರೊಲಿದರು ಮೋಹರಮಹಾಂಬೋನಿಧಿಯ ತೆರೆಯವೊ ಲುರುವಣಿಸಿದವು
 ಕುದುರೆತಾರಕಿಯುದಿರೆ ನಲನದಿರೆ ॥೪೮॥ ಬರಿಗಡಗತೆಳುಗಬ್ಬಿದುಕ್ಕಡಿ ಯುರಗಕಡಿಯಣ ಮೊಗವಡಂಗ
 ಳ ತುರುಗ ವದನದಲೊಪ್ಪಿ ಬಿಗಿದಾವಣಿಯನಳವಡಿಸಿ ॥ ಕೊರಳದಂಡೆಯಪಾಶ್ವಳಿಂಚೆಯವೆರಡುಕಡೆ
 ಯಲಿ ಸುತ್ತುರುಲ್ಲರಿ । ಪುಪರಿಯಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ಬೀಸಿದರು ಚೌರಿಗಳ ॥೪೯॥ ಹಳದಿಪಾರಿಯಪಚ್ಚೆ
 ಜೋನೆಗ । ಪಳಿಸುವರ್ಣಾವಳಿಯ ಸಂಧ್ಯಾ । ವಳಿಯುದಯರಾಗದಲಿ ರೆಚಿಸಿದಹಕ್ಕರಿಕ್ಕಿಗಳ ॥ ಕೆಲಬ
 ಲದ ಕುಣಿಕೆಗಳ ಕಳಚಿದೊ । ಡುಲಿವಘಂಟಿಯ ಮೊಗದಕನ್ನಡಿ । ಗಳ ವಿಲಾಸದಲಂದಲಂಕರಿಸಿದರು
 ಥಟ್ಟುಗಳ ॥೫೦॥ ಸವಗಮೊಚ್ಚೆಯ ಬಾಹುರೆಕ್ಕೆಯ । ವಿವಿಧವಜ್ರಾಂಗಿಗಳ ಸೀಸಕ । ಕವಚವನು ತೊ
 ಟ್ವತುಳಬಲೇಂದರು ವಾಜಗಳ ॥ ಹವಣಿಸಿದವಾಘಿಗಳ ವಾಘೆಯ । ಸವೆಯಸರಿಸದಭಾರದಾಡೆಯ !
 ಗವಿಯಗರುವರು ನೂಕಿದರು ಸಂಗರಕೆ ತೇಜಿಗಳ ॥೫೧॥ ತರುಣಿಯರನೊಸಲಂತೆ ತಿಲಕದ । ಸರಿಸವ
 ದು ಮೈವಾಹಗೇಹದ । ಸುಯವೋಲ್ಮಮಂಗಳಮಯವು ಮಲಯಾಚಲದ ಜನಪದದ ॥ ಅರಸಿನಂತಿ
 ರೆ ತಾರಮಯವೆನ । ಲುರವಣಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿಡುವ । ಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಂತುದು ಜವಗ
 ವಾಜಿಗಳು ॥೫೨॥ ನಿಲುಕಿ ಹೊಡೆದವು ಕೀಲಸಡಲಿಸಿ । ಕುಲಗಿರಿಯ ಹೆಡತಲೆಯ ಮುಡಿವಾ । ವಳಿಕ ಸ
 ನ್ನೆಗೆಸನ್ನೆಗಭ್ರವ ತುಡುಕಲೊಡರಿಚುವ ॥ ದಳವುಳಿಸಿದವು ತಾಟಿಸಿದತೊಡೆ । ದುಳಿದವಖಿಳಾವನಿಯನೆ
 ನೆ ಮನ । ಲುಳಿಯ ಮನವೇಗಾಯ್ಲವಾಜಿಯ ಧಟ್ಟ ನೂಕಿದರು ॥೫೩॥ ಖುರಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ

ಬಂಧಿಸೆ | ತರಣಿಯನು ಪವನಾನಮೋರ್ಗವೆ | ನರರೆ ಕಟ್ಟಿತು ತೋಳಿತ್ತಿಂದ್ರನ ಸಾವಿರಾಲಿದಳೆ || ಹ
ರಿಸಬುಧ ತಮಗಲ್ಲದಿಂತೀ | ತರಣಿವಾಯುಸುರೆಂದ್ರರಿಗೆ ಸಂ | ಚರಿಸಬೇಡಂಬಂತೆ ನಡೆದುದು ಘೋ
ಟಕವ್ರಾತ ||೫೫|| ಖುರದಹೊಯ್ಲು ನಡುಗಿತಿಳೆ ಘಣಿ | ವರನ ಹೆಡೆಗಳು ನೊಂದವಂಬುಧಿ | ಹೊ
ರಳಿದುವು ಹೋಗಾಡಿದುವು ಕುಲಗಿರಿಗಳಚಲತೆಯ || ಅರರೆ ಸೂರಿಯೊಳಟ್ಟಿದೊಡೆ ದಿ | ಕ್ಕುರಿಯ
ಸೊಕ್ಕಡಗದವು ನಿಗುರುವೆ | ತುರಗದಳೆ ವೊಡವೆರಸಿದವು ಕುರುಪಾಂಡು ಸೇನೆಯಲಿ ||೫೬|| ಹಿಡಿಯೆ
ಜವನಿಕೆ ಸಮರವಸೌನದ | ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು | ಗ್ಗಡಣೆಗಳನಾಲಿಸುತ ನಮ್ಮನೈಯವ
ಪಾಲಿಸುತ || ಜಡಿದುದೂಹತ್ತಿಗಳ ಹಾಯಿಕಿ | ಹಿಡಿದಲೊಡಿಯ ಹತ್ತಳದತನಿ | ಗಡಣೆಗರು ಮೂದ
ಲಿಸಿ ಕವಿದರು ರಾಯರಾವುತರು ||೫೭|| ನೂಲಹರಿಗೆಯ ಹೆಗಲಭಾರಿಯ | ತೋಳತೋಮರಲೊಡಿ
ಗಳ ಕರ | ವಾಳತಳಪದ ಮ್ನಿಂಚುಗಳ ತನುಮನದಕೆಚ್ಚುಗಳ || ಸಾಲುದಾವಣಿದಲೆಯ ಗಂಡರ | ಬಾ
ಲಕತ್ತರಗರಗಸದ ಬಿರು | ದಾಳಿಗಳ ಭಲದಂಕರಾವುತರೊಗ್ಗ ನೂಕಿದರು ||೫೮|| ಹೊಡೆದು ಚಂಮುಟಿಕೆ
ಯಲಿ ದೊರೆಗಳ | ಹಿಡಿದಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಕಠಾರಿಯ | ಲಡಸಿ ತಿವಿವಕ್ಯಪಾಣದಲಿ ಕಡಿನಾಲ್ಕುತೋರಿಸು
ವೆ || ಅಡವರದೊಳವನಿಸರ ತಹಮುಂ | ಗುಡಿಯಮುರಿವ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ಥ | ಟ್ವೊಡೆದುಹೊಯ್ವತಿ
ಭಾಷೆಗಳ ಬಿರುಪಾಂಕಪ್ಪಿದರು ||೫೯|| ಉಲಿವಕೈವಾಲಿಗಳ ಲಗ್ಗೆಯ | ಬಲಿವತಂಬಟಿಕೋಟೆಗಳ ಭು
ಜ | ಬಲದಬಿರುದಿನ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ನಿಸ್ಸಾಳನಿಸ್ವನದ || ಘುಳಿಘುಳಿಪ ಬೊಗ್ಗುಗಳ ಲಪುಗಳ | ಹಳಚಿ
ಸುವಕಳೆಗಳ ತುರಗಾ | ವಳಿ ಗಜರುವಬ್ಬರಣೆ ಮಿಗೆಕೈಕೊಂಡರತಿಬಳರು ||೬೦|| ಹೊಡೆದು ದೂ
ಹತ್ತಿಗಳ ಗಾಯದ | ಲೊಡೆದುಸಿಡಿದವು ಲೋಹಸೀಸಕ | ವಡಸಿ ಬಲ್ಲೆಹ ಬಗದು ನಟ್ಟವು ಸರವಳಿಯ
ನುಗಿದು || ಹೊಡೆದಲೊಡಿಗಳೊತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಯ | ಬಿಡುಮಿದಳೆ ಕೆದರಿದವು ರಕುತದ | ಕಡಲು ಕಡಲ
ನುತೀವೆ ತಿವಿದಾಡಿದರು ರಾವುತರು ||೬೧|| ಜರೆದು ಸರಿಸದಲೇರಿದೊಡೆ ಸಿಡಿ | ಲುರವಣಿಸಿದಂತಾ
ಯ್ದುಗಾಯವ | ನರುಹಿದೊಡೆ ದೂಹತ್ತಿರಾವುತಮಸ್ತಕಕ್ಕಿಳಿದು || ಕೊರೆದುದಿಳೆಯನು ಹೊಳೆದು ನೂ
ಕಿದೊ | ಡೊರಲಿದರು ತಳಕಮತಕತ್ತರಿ | ದರೆದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಗುಜ್ಜರರಾಯರಾವುತರು ||೬೨||
ಎಡನ ಹೊಯ್ದರು ಬಲದವರನಡ | ಗೆಡಹಿದರು ಮುಂಮೊಕದನ್ಯಪರನು | ಸಿಡಿಲಪಡಿಯೆನಲೆರಗಿದರು
ಸೂರಿಯಲಿ ಸೈವರಿದು || ಅಡಗುದರಿದರು ಮೋಹರವನೊ | ಗ್ಗೊಡೆದು ಚೂಣಿಯಬಲದಗೋಣಲಿ |
ಖಡುಗ ವರ್ತಿಸಲೊಡಗಿದರು ಮೂಳವದರಾವುತರು ||೬೩|| ಬೀಸುನೇಣಿನ ಸೆಳೆವನೆಗ್ಗುವ | ಸೂಸುಗಣೆಗ
ಳ ಕಡಿವ ಕೊಡಲಿಯ | ಕೈಸುರಗಿ ಸೂನಿಗೆಯ ನಾನಾಯುಧದ ಗಡಣೆಗಳ || ಓಸರಣೆಗೆಡದತಿಬಳರು
ದಿನ | ವಾಸಿಕಾರರು ವೈರಿಬಲವನು | ಗಾಸಿಮಾಡಿದರೊಗ್ಗ ನಲಿ ಹಂಮಿರರಾವುತರು ||೬೪|| ಅರರೆ
ಕವಿಕವಿ ಕದಳಿಯೊಳು ಮದ | ಕರಿಯು ತೊತ್ತಳದುಳಿದವೊಲು ದಿಂ | ಡುರುಳಿದವು ಹಯಕೋಟಿ
ಯನು ಶತಕೋಟಿಯಿಂದದಲಿ || ಸಿರವೊಡೆಯೆ ನಡು ಕಡಿಯೆ ಕೈಕ | ತ್ತುರಿಸೆ ಕೋಳಾಹಳಮಹಾಸಂ |
ಗರದೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕಾಶ್ಮೀರರಾವುತರು ||೬೫|| ಕವಿದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ರಾವ್ತರ ||
ತಿವಿದು ಜೀವವ ಕಳಚಿ ಕೆಲಬಲ | ದವರ ಹೊಯ್ದ ವರವರ | ಗಾಯವನೋಡದೊಳಹೊಯ್ದು | ಸವ
ಗಖಂಡಿಸೆ ಜೋಡು ತುಂಡಿಸೆ || ನವರುಧಿರದೊರೆಯೊಳಗೆಮಹದಾ | ಹವದಲಂದೊಡಗಿದರು ಗೌಳ

ನೃಪಾಲರಾವುತರು ||೬೬|| ಅಳವನರಿಯದೆ ಕಣಕಿ ತಹಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕವಿದರ ಕೋಡಕ್ಕೆಯಲಿ |
 ಯೊಳದೆಗೆದು ಮೋಹದೊ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಕಲಸಿಡಿವಡೆ ಗೆಲಿದೊಡುತ್ತಾಹಿಸುವ ಸಿಲುಕಿದೊ ಡಳು
 ವ ಕೆಟ್ಟೊಡಿದೊಡರದಲಿ | ನಿಲುವನಿರುಪಮವೀರರೊಡಗಿತುತಿಗುಳರಾವುತರು ||೬೭|| ಬವರಸವೆಯದೆ
 ತೇಜಗಳ ಬಲು | ಜವವು ಜಾರದೆ ಬಿಡುವತಿವಿದೊಡೆ | ಸವಗವನು ಸರಳಿಸುವಕವಿಡೆಡೆ ಕಾಲಯಮನಂ
 ತೆ || ಕವಿವರವ ಗೆಡಿಸಿದೊಡೆ ಹಿಮ್ಮೆ | ಟ್ಪುವರು ಭೂಮಾನದೊಳುಪಾಯದ | ವಿವರದೋಚೆಯ
 ಲೊಡಗಿದರು ಕರ್ಣಾಟನಾಯಕರು ||೬೮|| ಉರುಬಿ ಹೊಯ್ದರು ಕೈದಣಿಯೆ ಹೊ | ಕ್ಕುರಗದರು ನಿ
 ಪ್ಪಸರದಲಿ ಹೊ | ಕ್ಕುರುಬಿದರು ತಲೆಮಿದುಳ ಜೋರಿನಲೊರವರಕುತದಲಿ || ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರು ಬಗನಿ
 ಕರಕಾ | ದಿರಿದು ಕಾಲನ ಬಲಕೆ ರುಧಿರದಕೆರೆಯ ತೊಬಿತ್ತಿದರು ಸಿಹ್ಮಳರಾಯರಾವುತರು ||೬೯|| ರಾ
 ವುತೋಮರುಪೂತು ರಾವುತು | ದೇವುರಾವುತು ಭಲರೆಭಲರೇ | ರಾವುತೋ ನಿಶ್ಯಂಕರಾವುತುಮಲ್ಲರೇ
 ಯೆನುತ || ರಾವುರಾವುತು ಭಾಪುರಾವುತು | ಭಾವುರಾವುತು ರಾವುತೋಯೆನು | ತೋಪಿ ಹೊಯ್ದಾ
 ಡಿದರು ರಣದಲಿ ಲಾಳರಾವುತರು ||೭೦|| ಗೌಳವಂಗಳಿಂಗವರನೇ | ಪಾಳಕದರಾವುತರು ವರಭೇ |
 ತಾಳಗಣದೊಳಗಡಿಸಿದರು ಕುರುಪಾಂಡವರ ದಳದ || ಹೇಳಲಳವಲ್ಲುಭಯದಲಿ ಹೇ | ರಾಳಕಾಳಗ
 ಕಿರಿದು ಕೆಡೆದುದು | ಕೇಳುವುದು ಬವರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಮತ್ತಗಜಸೇನೆ ||೭೧|| ನಡವುತು ವಿಂಧ್ಯ
 ಗಿರಿಯಂ | ಜನಗಿರಿಯ ಮಲಯಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ | ಜನಿಸಿದಾನೆಯ ಸೇನೆಯಲಿ ಬೀಸಿದರು ಚೌಗಳ ||
 ಕನಕಘಂಟೆಗಳುಲಿಯೆಹೊರಜೆಯ | ತನತನಗೆ ಹಿಡಿದಡರಿ ಪೂರ್ವಾ | ಸನವ ವಂಠಣಿಸಿದುದು ಗಜದಾ
 ರೋಹಕವ್ರಾತ ||೭೨|| ಭಾದಿಸಂಕಲೆ ಪಕ್ಕಘಂಟೆಯ | ಚಾರುಚಮರಿಯ ಕೊಡತಿಗಳ ಕೈ | ಯಾರ
 ಕೂರಂಕುಶದ ಬಿರುದರು ಹೊದ್ದಿದರು ಗಜವ || ಬಾರದೂಹತ್ತಿಗಳ ಗುಂಡಿನ | ತೋಲಲಾಡಿಯ
 ತೊಟ್ಟು ಬಲುಮದ | ವಾರಣದ ಮೋಹರವ ನೂಕಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೭೩|| ಕಾಲನುಬೈಗೆ ಕೊಡು
 ವಸೀತಳ | ದಾಲವಟ್ಟವೊ ಮೇಣುವಿಲಯದ | ಗಾಳಿಯೋ ಮೇಣುನಕತಾಳವೊ ಕಿವಿಯ ಕೌತುಕ
 ವೊ || ಕಾಲುವೆರಸಿದನೀಲಗಿರಿಗಳ | ಧಾಳಿಯೋ ಮೇಣಂಜನಾದ್ರಿಯ | ಬಾಳಗವೊ ಬುಕ್ಕುಗಳೋ
 ನೂಕಿದರು ದುತಿಗಳ ||೭೪|| ಕಡೆಯಣೆಂದುವಿನಿರುಳುಗಳ ಮುಂ | ಗುಡಿಯೊ ಮುಸುಕದಕಚಕದುಂ
 ಬಿಯೊ | ಬಿಡುಮದದವಾರಿಗಳೊ ಹೊಸನಾರಾಸಿಗಳೊ ಮೇಣು || ಅಡಸಿ ಪದಹತಧೂಳಿ ಧುರವನು |
 ಕುಡಿದುದಾಮದವಾರಿ ರೇಣುವ | ನಡಗಿಸಲು ಮದದಂತಿಗಳು ಹಣಗಿದವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೭೫|| ಪಡೆ
 ಯೋಹೀನೇಂದುವಿನಿರುಳೊ ಮುಂ | ಗುಡಿಯಮುಗಿಲೋ ಕವಿವತುಂಬಿಯೊ | ಬಿಡುಮದದಧಾರಗಳೊ
 ಹೊಸವಾರಾಸಿಯೋ ಮೇಣು || ಅಡಸಿ ಪದಹತಧೂಳಿ ಮದವನು | ಕುಡಿದುದಾಮದಧಾರ ರೇಣುವ |
 ನಡುಗಿಸಲು ಪದಧೂಳಿಗಳು ಹಣಗಿದವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೭೬|| ಕುಲಗಿರಿಗಳಗ್ರದಲಿಕ್ಕಿಗಳ | ನಿಳುಹಿದನೊ
 ರವಿಯೆನಲು ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಕೂರಂಕುಸದಬಿರುದರು ಹೊದ್ದಿದರು ಗಜವ || ಉಲಿವವಿದಿರ
 ಲಿ ಲಾಡಬಿರುದಾ | ವಳಿಯ ಕಹಳೆಗಳೂಬಿದುವುನಲ | ಮೊಳಗಿದಂತಿರಲೊದಂದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗ
 ಳು ||೭೭|| ಹೊಕ್ಕುರಾನೆಯಲೆರಡುಸೇನೆಯೊ | ಳೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕಿದರೆಸೆವ ಜೋದರ | ತಕ್ಕುಗೋಲಿನಮೇಲೆ
 ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ದಿಗಂತವ || ಉಕ್ಕುನುರುಳ್ಳ ಳನಿಡುವಖಂಡೆಯ | ದಿಕ್ಕಡಿಯಲುಳಿಗಾರಪಟ್ಟಿಯ |

ದಕ್ಕಜದಹೊಲ್ಲೆ ಸೆಯೆ ಹೆಣಗಿದವಾನೆಗಾನೆಗಳು ||೨೮|| ತಿವಿವಕಳಚುನಕಳಚಲೊತ್ತುವ | ಕವಿದೊ
 ಡಾನುವನಿಂದೊಡೊತ್ತುವ | ಸವೆಯೆ ತುಡುಕುವಮಿಡುಕು ಮಿಗೆ ಕೈಕೈಯಾಚೊಡಿಸುವ || ಭುವನಭ
 ಯವೊಳಗೊಡಲಿವರವಣಿ | ಸುವವಿಘಾತಿಸಿತೊಳ್ಳು ಸೀಳುವ | ನವಮದೇಭದ ಸಮರ ಸೋಲಿಸಿತಮ
 ರರಾಲಿಗಳ ||೨೯|| ತಿರುಗಿಬಿಸುಟವು ಕಾಲುಗಾಹಿನ | ತುರಗಗಳ ಮುಂದಾರಿಕಾರರ ರವನೈದಾರಿಗ
 ಳನಡಸಿದವೊಲಹೊಳಲಿನಲಿ | ಅರರೆ ಪಟ್ಟಿಯಲೊಡೆಖಂಡೆಯ | ಮುನವನೆಯ ಹೊಲ್ಲಿನಲಿ ಒಪ್ಪ
 ಗು | ವುರುಳಿದವು ತೆರಳಿದವು ಜೋದರಜೀವವಂಬರಕೆ ||೩೦|| ಮೆಟ್ಟೆ ಸೀಳಿದುಹಾಕುಯ್ಯಿರಾಡೆಯೊ |
 ಳೊಟ್ಟೆ ಮೋರೆಯೊಳೊಲೆವ ಹರಿದರೆ | ಯಟ್ಟೆಹರಿದಪ್ಪಳಿಸಿ ಜೋದರನಂಭಿಯೊಳು ಮೆಟ್ಟಿ || ಇ
 ಟ್ತುಕೆಡಹುವ ಹೆಣನನೊಟ್ಟಿಲೊ | ಳೊಟ್ಟೆಮಸಗಿತು ತುರಗನರರಥ | ಡಿಟ್ಟೆಯ ಸಲಿಸಿವವು ದಂತಿ
 ವ್ರಾತವುಭಯದಲಿ ||೩೧|| ಕುತ್ತಿ ಹಿಂಗುವಭಟರದಾಡೆಯೊ | ಳೊತ್ತಿ ನೆಗೆಹಿದನರರ ರಕುತಕೆ |
 ಮುತ್ತಿಬಾಯ್ಕಳನೊಡ್ಡಿ ಕುಡಿದವು ಶಾಕಿನಿನಿಹವ || ವೃತ್ತೈನಿನ ಗಣವಿಭವವಾಡೆಯ | ಸುತ್ತಿ
 ಜೋಲುವಹಿಣುಗರುಳನು | ತುತ್ತಿಡಲು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಸಗಿದರಸಮಸಮರದಲಿ ||೩೨|| ಆರರೆ
 ವೃತ್ತೈನಿನರವಿಗೊಪ್ಪದ | ವರೆದವನೆಗಜಗಜವನಸಿಯಿ | ಟ್ತುರದನೋ ಬುಟ್ಟೆಯ ಬಾಯಲಾಳನಿಂ
 ದಿಗರು || ಸುಸಗುಂದಿನಲೊಂದನೊಂದಿ | ಟ್ತುರಸಿದವು ಕೊಡಹುವು ಸೀಳಿದುಹೊರಳಿಸಿದವೆರಗದ
 ವು ಸಾನಾವಿಧದ ಕೊಲೆಗಳಲಿ ||೩೩|| ವ್ರಣದಬಂಧದ ಬಿಗಿಯಾಡೆಗೆ | ಕುಣಿದು ಕವಿವವಿಹಂಗತ
 ತಿಗಳ | ನಣಲೊಳೊಡುವತಲೆಗೆ ಕೈಗುತ್ತವನಿಶಾಚರರ || ಹೆಣನ ಬಿಸುಡುವಕ್ಕಿಗಳಲಿ ಸಂ | ದಣಿಸಿ
 ದಂಕುಶದಿಂ ಕಪೋಲಕೆ | ಕಣಕುವವರಿಂ ಚಂಡಿಯಾದವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ||೩೪|| ಅಡಸಿ ಸೇನೆ
 ಯಮೇಲೆ ತಲೆಗಳ | ನಿಡುವಬಸುರನು ಬಗಿದು ಕರುಳ್ಳಳ | ತೊಡಹಿ ಸೂಸುವಮಿದುಳನೊಗದೆ
 ಕ್ಕೆಸೆಗೆಸಾಲಿಡುವ || ಅಡಗನಾಯಿದು ಕೆದರಿ ರಕುತವ | ತುಡುಕಿ ಚೆಲ್ಲುವಕರಿಯ ಬರಿಕ್ಕೆ | ಬಡಿಸಿದ
 ವುಹುಟ್ಟಾಗಿ ಯಮರಾಜನ ಪರಿಗ್ರಹಕೆ ||೩೫|| ಕಾಲುಗಳಲೊಡೆದುಳಿದು ಮೋರೆಯ | ತೋಳಿನಲಿಜೀ
 ಸಿಡುವರಥದಲಿ | ಹೋಳಿಸುವಕಾಲಡಿಯಲಿರುಕುವಹಲವುಕೊಲೆಗಳಲಿ || ಕಾಲನೊಗಡಿಸಿ ಕೊಲುವ
 ಮಡಿವಗಜಾಳಿಗಳಲಾರೋಪಕರು ಕಂ | ಗೋಲ ಮಳೆಗರದಾಲಿದರು ನೃಪಸೈನ್ಯವೆರಡರಲಿ ||೩೬||
 ನೀಲಗಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಕರೆದವೊ | ಕಾಲಮೇಘಾವಳಿಗಳನೆ ಬಿರು | ಗೋಲಮಳೆಗಳ ಕರೆದರುಭಯದ
 ಜೋದರವಗಡಿಸಿ || ಮೇಲೆತೊಳಲುವಖಚರನಿ ಚಯದ | ಮಾಲೆಗೊಂಡವು ಧರೆಗೆ ಹಬ್ಬಗೆ |
 ನಾಲಗೆಯ ಪಸರಿಸಿತು ಜೋದರ ರೋಷಶರಜಾಲ ||೩೭|| ಎಲೆಲೆ ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ಹರಿಬಕೆ | ಕಳನ
 ಹೊಕ್ಕವೊ ಕಣೆಗಳನುತಾ | ನಳಿನಸುಖನಂಜದನು ಕೋಪಾಟೋಪಕಭ್ರದಲಿ || ಅಲಗುಗಣೆಗಳೊ ಮೇ
 ಘುತರುವಿಲಿ | ತಳಿತಹೊಂಗೊಂಬುಗಳೊ ಬೀಳುವ|ತಲೆಗಳೋ ತತ್ಪಲಸಮೂಹವೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ
 ||೩೮|| ಸರಳಸರಳಲಿಕಡಿವಕರಿಗಳ | ಕೊರಳಮುರಿಯಿಸುವೋರಣದಮೊಗ | ವರಿಗೆಗಳ ಖಂಡಿಸು
 ವಮೋರೆಯ ಕರವ ತುಂಡಿಸುವ || ಸರಳುವದನವತಾಗಪೇಚಕೆ | ಕುರವಣಿಸಿ ತೆಗೆದಸುವಜೋದರ |
 ಧುರಚಮತ್ಕೃತಿ ಬೆರಗ ಸಲಿಸಿತು ದಿವಿಜಸಂತತಿಗೆ ||೩೯|| ವೀರಜೋದರು ಮೇಲುವಾಯಲು | ವೀ
 ರಸಿರಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿನ | ಹಾರ ಹರಿಯಲು ಕೆದರಿದವುದೆಸೆದಸೆಯಮುತ್ತಗಳು | ವಾರಣದ

ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಗಳ | ಚಾರುಮೌಕ್ತಿಕನಿಕರವೋ ಮೇಣ್ | ಭಾರತಾಹವಕೌತುಕೋದಯರಸಕನೇಲಯಾ
ಯ್ತು ||೯೦|| ಧುರದ ಚಯಸಿರಿ ವಿರಭಟರಿಗೆ | ಸುರಿವಲಾಜಾಕ್ಷತೆಯ ಧಾರಾ | ವರುಷದಂತಿರಲೆ
ಸದುದಭ್ರವಿಮಾನಭಾಗದಲಿ || ಸರಿಸದಲಿ ಮುಕ್ತಾಳಿಯೊಪ್ಪಿದ | ವರವಿಜಯರೊಡಗೂಡಿ ಜಯವ
ಧು | ವಿರದೆ ಪುಳಿತೆಯಾದಳೆನೆ ಚಲುವಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೯೧|| ವಿಗ್ರಹದೊಳಿಡಿರಾದಕರಿಗಳ | ವಿಗ್ರ
ಹಂಗಳು ಕೆಡೆದವಿಳೆಗೆ | ವೈಗ್ರವೀರರು ಕಾದಿಕೊಂಡರು ಸುರರಕೋಟಿಗಳ || ಉಗ್ರದಾಹವಭೂತಬಲಕ
ಸ | ಮಗ್ರವಾಯ್ತಾಹಾರಸಂಗತ | ದಗ್ರಯರು ಕೈವೀಸಿದರು ತೇರುಗಳಂತಿಂತಿಣಿಯ ||೯೨|| ನೊಗನ
ಬಿಗುಟ್ಟ ಕಂಧರದವಾ | ಜಿಗಳು ಕುಣಿದವುಪಲ್ಲವದಸೆರ | ಗಗಿಯೆ ಠೆಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿದವುಮುಂಮೋನೆ
ಯಸೂನಗೆಯ || ಹೋಗರುಗಳ ತೀಡಿದರು ಕೀಲ | ಚ್ಚುಗಳ ಮೇಳೈಸಿದರು ಬಲುಗಂ | ಬುಗೆಯ
ಬದ್ಧರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿದರಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ||೯೩|| ಹಯನಿಕರ ಮುರಗಡಿಯವಜ್ರಾಂ | ಗಿಯನು ಹೊ
ತ್ತವು ಜಡಿವಹೊಂಗಂ | ಟಿಯವಿಡಾಯ ವರೂಥವನು ಕವಿಸಿದವುಚೀತ್ಕೃತಿಯ || ಚಯರಭಸವಳ್ಳಿರಿ
ಯೆ ಸೂತ್ರಾ | ಶ್ರಯದಲತಿರಥನಿಕರ ರಥಸಂ | ಚಯವ ವೆಂಠಣಿಸಿದರು ತುಡುಕಿದರಖಿಕಾಮುರ್ಕ
ವೆ ||೯೪|| ಪೂತು ಸಾರಥ ಭಾಪುವುರುರೇ | ಸೂತ ಧಿರುಧಿರುಯೆನುತ ರಥಕ | ವ್ರಾತಸಲೆ ಬೋ
ಳ್ಳಿಸಿ ಕೊಂಡರು ಹಯದವಾಳಗಳ || ಅರುಂಗದ ಮುರಪುಟವನಾ | ಶಾತಕುಂಭದ ಗಾಲಿಯುರುಬೆ
ಯ | ನಾತತುಕ್ಷಣವಾ ರಥಂಗಳು ಕವಿದುದುಭಯದಲಿ ||೯೫|| ಹರಿವರಥ ದುರವಣೆಗೆ ನೆರೆಯದು |
ಧರಣಿಯಂದಂಭೋಜಭವನೀ | ಧರಯನಿವ್ವಡಿಸಿದನೊ ಬಗೆಯನೆ ಬಹಳಸಮರದಲಿ || ಹಂವರಥಹ
ತಧೂಳಿ ಮಕರಾ | ಕರವ ಕುಡಿದುದುಚೀತ್ಕೃತಿಯ ಚ || ಪ್ಪರಣೆ ಮಿಗಿಲಾರುಬಿದವು ರಥವಾಘೆಯದ ರಿ
ಸದಲಿ ||೯೬|| ಘನರಥದಚೀತ್ಕಾರಗಜರುವ | ಧನುವಿನಬ್ಬರಹಯದಹೇಷಾ | ನಿನದ ರಥಕರ ಬೊಬ್ಬೆ
ಸೂತರಬಹಳಚಪ್ಪರಣೆ || ಅನುವರದೊಳೊದಗಿತ್ತುವಿಳೆಯೊಳ್ | ಸ್ತನಿತಮೇಘಧ್ವಾಂತದನಿಸಂ |
ಜನಿಸಿತನೆಹಳಚಿದವು ರಥರಥವೆರಡುಸೇನೆಯಲಿ ||೯೭|| ತೆಗೆತೆಗೆದುತಲೆಮೆಟ್ಟುಕಾರರು | ಬಿಗಿವಬಿಲಗಳ
ನತಿರಥರು ಕಂ | ಬುಗೆಯ ಮುಂದರು ಹಯವ ತರಿದರು ಸಾರಥಯ ಕೆಡಹಿ || ಹಗಲ ಹೊಳಿದರಮ
ಮಬಾಣಾ | ಬಗಳಲಸಮಮಹಾರಥರು ಕಾ | ಳಗದೊಳಹುದೆನಿಸಿದರು ಕಾಲನ ಪುರಪರಿಗ್ರಹವ
||೯೮|| ತಿರುಗಿತಿರಿಗಿದರೆಚ್ಚೊಡಚ್ಚರು | ಮರಳೆ ಮರಳಿದ ತಾಕಲೌಕಿದ | ರುರುವಣಿಸಲುವಣಿಸಿದ
ರು ಮೂರ್ತಾಗೆತಾಗಿದರು || ಸರಳಿಗಂಬನು ಸೂತವಾಜಿಯ | ತಿರಕೆ ತಿರವನುರಥಕೆ ರಥವನು | ಸರಿಯೆ
ನಿಸಿ ಕಾದಿದರು ಸಮರಥಘನಮಹಾರಥರು ||೯೯|| ರಥವದೊಂದೆಸೆ ಹಯವದೊಂದೆಸೆ | ರಥಕರೊಂ
ದೆಸೆ ಚಾಪರಣಸಾ | ರಥಿಗಳೊಂದೆಸೆಯಾಗಿ ಕೊಂದರು ಕಳನೊಳರಿಭಟರ || ರಥಕರುರುವಣೆಯು
ಭಯಬಲದಲಿ | ವೈಭವನಾಯ್ತಾಹವದೊಳತಿಮಹ | ರಥರು ಹೊಕ್ಕರು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀ
ಪಾಲ ||೧೦೦|| ಅಳಿದುದೆರೆಡರ ಚೋಣಿಮುಂಗುಡಿ | ಯಳುಕೆ ಹೊನಲಾಯ್ತುರುಣಜಲ ದೊರೆ | ಗಳಿ
ಗೆ ಹರಿವಿನ್ನಾಗಲೇನಹುದೆಂದು ಸುರರುಲಿಯೆ || ದಳದಹೆಣನೊಟ್ಟೆಲಲಿ ಮೊಗಸುವೊ | ಡಳುಕಿದರು
ಮನ್ನೆಯರು ಬಳಿಕತಿ | ನೆಲೆಗಳಲಿ ಸೂಳವಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೧೦೧|| ನರನ ರಥಕುಣಿದು
ದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವರವರೂಥ ಸಘಾಡದಲಿ ಚೀ | ತ್ಕರಿಸಿತನಿಲಾತ್ಮಜನ ಸಿಂಧವು ಮುಂದುವರಿವುತಿ

ರೆ || ಭರದಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರೆ ತೇರುಗ | ಳುರವಣಿಸಿ ಯಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿ | ಯರರೆ ಕೃಕೊಳಲಿತ್ತಲಾ
ದುದು ಸಮರದುಡ್ಯೋಗ ||೧೦೨|| ಇನನಮಗ ಗಜಬಜನೆ ದುರಿಯೋ | ಧನನು ಬಿಲುಗೊಳಲಾತ
ನನುಜರು | ಧನುವ ತುಡುಕಿ ಸುಶರ್ಮಶಲ್ಯರು ಸರಳಹೊದೆಗೆದರೆ || ಮೊನೆಗಣೆಯನಳವಡಿಸೆ ಗುರು
ಗುರು ಸ್ವ ತನುಜನಸ್ತ್ರವ ತಿರುಹೆಸೇನಾ | ವನಧಿಗರ್ಜಿಸಲಾಯ್ತು ಸಂಕುಳಸಮರವುಭಯದಲಿ
||೧೦೩|| ಶಕುನಿ ಸಹದೇವನಲಿ ಶಲ್ಯನು | ನಕುಲನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಸ್ಥಂಧವನು
ಕುಂತೀಭೋಜಭೂಪನಲಿ || ಸಕಲನಾಯಕರೆಂದು ಯುದ್ಧೋ | ದ್ಯುಕುತರಾದರು ಕೇಳುನೈಪಪಾ| ಲಕ
ರೆ ಕೌಂತೇಯರೆ ಸವಿಗ್ರಹದುಗ್ರಸಮರಂಗ ||೧೦೪|| ಕಣೆಗೆದರಿ ದ್ರುಪದಾಂಕ ಗುರುವನು | ಕಣಕಿದನು
ತತ್ತನ ಜ ಭೀಷ್ಮನ | ಸೇನಕಿದನು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಭಿಮನ್ಯು || ರಣಕೆ ಕರೆದನು ಕೌರವಾ
ನುಜ | ಗಣವನಿಲಿತನೂಜನಿತ್ತಲು | ಕಣಕಿದನು ಭಗದತ್ತಭೀಮಕುಮಾರನುರವಣಿಸಿ ||೧೦೫|| ಕ
ಲಹದಲಿ ಕರಿಘಟೆಯಹೊಯ್ಯೋ | ಯ್ದಲಸಿ ಕೌರವರನುಜರನು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕೊಞ್ಣೆದೆ
ಕಳುಹಿ ಬೇಸರದನಿಲಸುತ ಮಸಗ || ನೆಲನಲುಬ್ಬ ನಬುದ್ಧಿ ಮರಣಕೆ | ಫಲಿಸಬೇಹುದು ಕರೆ ಸುಯೋ
ಧನ ನಿಲಲಿ ಬವರಕ್ಕೆನುತ ಗಡೆಯನು ತಿರುಹಿದನು ಭೀಮ ||೧೦೬|| ನಡೆದರಾಹವಕನಿಲನಂದನ |
ನೊಡನೆ ಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲದ್ರುಪದರು | ತುಡುಕಿದರು ಬಿಲುಗೋಲಲೈದಿತು ಪವನಜನ ಚೂಣಿ || ಗಡಣಿ
ಸುವಮುಂಮುಖದ ಕೌರವ | ಪಡೆಯಹೇರಡವಿಯನು ಸವರಲು | ಕಡಿತಕಾರರು ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕ
ರು ನಕುಲಪಾರ್ಥಜರು || ಕಡಿದರರಿಭಟಪಾದಪವನಡೆ | ಕಡಹಿದರು ಗಜಗಿರಿಗಳನು ರಥ | ದಡೆಗೆಡೆ
ಯ ತೂರಿದರು ತುರಗವ್ರಜದ ಬಲುಮೆಳೆಯ || ಕಡಿದು ಹರಹಿದರನಿಲಸುತಕಾ | ಲಿಡಲು ತೆರಹಿಲ್ಲ
ಹಿತವಿಪಿನದ | ಕಡಿತ ತೀರಿತು ಹೊಕ್ಕನೆನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಲಿಭೀಮ ||೧೦೭|| ಎಲೆಲೆಯಿಳೆಯಕೃತಾಂತ
ನೋ ನಂ | ಮಳವಿಕೊಞ್ಣೆದು ಬೆಂಕೊಳಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸದಿರಿ ಮರುಳಾಗದಿರಿ ಹುರುಳಾಗಿ ಹೆಂಡ
ರಿಗೆ || ಕೊಲೆಗಡಿಗೆನೋ ಭೀಮನೋ ರಿಪು | ಬಲಧಿಬಡಬಾನಳನೋ ತೊಲತೊಲ | ತೊಲಗಿಯೆಂ
ದೋಡಿದುದು ಅರೆನೆಲೆಕೌರವನಮರೆಗೆ ||೧೦೮|| ಅದಟನಡ್ಡೈಸಿದೊಡೆ ಹೊದ್ದಿಹ | ಮದವ ತೊಡೆನೆ
ನುಬಾಯಹೊಯ್ಯೋ | ಕದನದಲಿ ನಡುಗಿಸುವನಾಯಕವಾಡಿಗಳನೆನುತ || ಬೆದರದಿರಾದನು ಜಯ
ಸ್ತ್ರೀ | ಮದನಕಾಮನು ಕಪಟದಾಯನು|ವಿಡಿತಮಾಯನು ರಣವಿಜೇಯನು ಕೌರವರರಾಯ||೧೦೯||
ನಡೆದನಡಬಲವಂಕದಲಿ ಮುಂ | ಗುಡಿಯವರು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆದರು | ಬಿಡದೆ ಹಳಚಿತು ಕೋಡ
ಕೈಯಾಡಬಲದರಾವುತರು || ಒಡೆಯನಿಡಿರಲಿ ಕಾದಿ ಸುಭಟರು | ಮಡಿವುತಿರ್ದುದು ಕೌರವನು ಬಿಲು
ದುಡುಕಿ ಕೈಕೊಂಡನಿಲಸುತಯಂದಸುತ ಮಾರಾಂತ ||೧೧೦|| ಭುಜವನೊದರಿಸಿ ಸಿಹ್ಮರವದಲಿ | ಗಜ
ರಿ ಗಡೆಯನು ತಿರುಹಿ ಕುರುಭೂ | ಭುಜನನಟ್ಟಿದನಳವಿಗೊಂಡರೆ ಕೊಂದನತಿಬಳರೆ || ತ್ರಿಜಗ ಮಜ
ಭಾವೆನಲು ಪವಮಾ | ನಜನು ರಿಪುಸೇನಾಂಬುಧಿಗೆ ಕುಂ | ಭಜನ ಕೈಪಲ್ಲಟವೊ ಕೇಳ್ ಜನಮೇಜ
ಯಕ್ಷತಿಪ ||೧೧೧|| ಎಲವೊಮಾರುತಿ ನಿಮ್ಮಾಳಗೆ ಕೋ | ಮಳೆಯ ಹುದುವನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮಲಿ |
ನೆಲನ ಹುದುವನು ಬಯಸಿದಾಳಲದಂಕನೆಂದರಿಯ || ನೆಲನ ಬೇಟವ ಬಿಸುಟು ಜೀವದಿ | ನುಳಿದು
ತೊಲಗೆನೆ ಪವನಸುತ ಕಳ | ಕಳಿಸಿದನು ಕೌರವಮಹೀಪತಿಗೆಂದನುತ್ತರವ ||೧೧೨|| ಕಡಹಿ ದುಶ್ಯಾಸ

ನನ ರಕುತವ | ಕುಡಿದು ನಿನ್ನಯ ತೋರತೊಡೆಗಳ | ನುಡಿದುಕೊಂಬೆನು ಧರೆಯನೆಲ್ಲದೆಹುದುವ ಬ
ಯಸುವೆನ|| ಪೊಡವಿದ್ರಾಪದನತನುಜೆ ನಮ್ಮಯಾಮಡಬಯಲ್ಲವೆ ಲೋಗರಳುಪಿದೊಡಡಗತರವೆನುತ್ತ
ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ ||೧೧೪|| ಗಾಳಿಯುರುಬೆಗೆ ಮಲಿತ ಮೇಘದ | ತೋಳುವನಲನಗಡಯ
ಲಾಕುರು| ಪಾಲನೆತ್ತಲು ಭೀಮನತ್ತಲುತಿವತಿವಾಯೆನುತ|| ಮೆಲಣಮರರ ಮಂದಿ ನಗನ್ನಪ| ಜಾಲ
ಜವಗೆ ಖಾತಿಯಲಿ ಕ| ಟ್ವಾಳು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮಸೇನನುರಥವ ಮುಂಬಯಸುತ||೧೧೫|| ಎಲೆಲೆ ಫಡ
ಫಡ ದೊರೆಗೆವಹಿಲದ | ಕೆಲಸವಾದುದು ಭೀಮಕೌರವ | ರೊಳಗೆ ರಣವೆಂಬಳಲಿಗರುಂಬಕ್ಕ ಭೂಪ
ತಿಯ || ಕಲಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಸೇನರು | ಬಿಲುದುಡಕಿ ನಡತಂದುದನಿಬರ | ದಳವೃಕ್ಕೂದರನಿಂದ ಕಂ
ಡುದು ಕಾಲನರಮನಯ ||೧೧೬|| ಕೋಲುಗರದರು ತಕ್ಕೆಯಲಿ ಬಿ | ಲ್ಲಾಳುಖಂಡಯದವರು ಹೊ
ಣಿಸಿ | ಹೋಳುಗರದರು ಭೀಮಸೇನನ ಬಳಿಯಪಟುಭಟರ || ಮೇಲುಗಳಿದುದು ತುರಗಗಜದಸು |
ಜಾಳಿ ಹೋದುದುವಾಗಲತಿರಥ | ಜಾಳಜೇಮೂತದಲಿ ಕಾಣಸಲಾಯ್ತು ಶರವರುಷ ||೧೧೭|| ಅಳ
ಲು ಮೀರಲು ಬಪುಚತುರ್ಬಲ | ದಳವೃದೋರಲು ಕಂಡು ಭಾಂಬಯ | ಕಳದುಕೊಂಡನುಬೇಗ ಹೇ
ಳಿದ ಕಾಲನರಮನಗೆ || ಅಳವಿಗೊಂಡುರವಣಿಸಿ ಪರಬಲ | ದಳವ ಹೊಯ್ದನು ಕುದುರೆಕಾರರ | ತ
ಲೆಯ ಮಿದುಳೊಪ್ಪದನು ಕೂಂದನು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ||೧೧೮|| ಬಿಲುದುಡಕಿ ಕೃಕೂಂಡುಸುಭಟಾ
ವಳಿಯ ಗೋಣಡವಿಯನು ಭೀಮಾ | ನಲನಬಿಲಿನಕೇಣ ಕಾಣಕಾಣಸಲಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಇಳಿ
ಯೋಳೀಪವಮಾನನಂದನ | ನುಳಿಯೆ ಯಮರಾಜಂಗೆ ಬೆಸಕ್ಕ | ವಳವಿ ಹಲಬಂಗಾಗಲೆಂದುದು ಸಮ
ಮರಭೂತಗಣ ||೧೧೯|| ಪವನಜನ ಕೃಪಾತಿಗ್ಗದ | ಬವಂಗರನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಥದನು | ಕನಿಸಿದನು ಕೃ
ವೀಸಿ ಮೋಹರಕಭಯವನು ಕೂಡುತ || ಹವಣಿಸೈ ಹೇರಾಳದಾಟೋ | ಪವನು ಮಾಣಾ
ಜವದಬವರಕೆ | ತವಕಿಸೈ ತಪ್ಪೇನನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೨೦|| ಎಲೆಪಿತಾಮಹ ನೀವು ಕರು
ಣಿಸಿ | ದಳವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆಜಯವೆಮ | ಗುಳಿವು ಬೇರಂತೆನುತ ಕೊಂಡನು ಪವನಸುತ ಧನುವ ||
ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸೆಯಲಾತನ | ಹಿಳುಕಿಸೀಳಿದುಬಿಸುಟು ಭೀಮನ | ಗೆಲಿದನಂಟಂಬಿನಲಿ ಗಂಗಾಸೂ
ನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೨೧|| ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ವರಪಾಂ | ಚಾಲಂಗೆ ಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯನೈ | ಪಾ
ಲವೈರಾಚನ ಸಮಗ್ರಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಕೆ || ಸೂಳು ಮಿಗಗರ್ಜಿಸುವಘನನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಯ ಗಡಣ
ದಲಿ ಕೆಂ | ಗೋಲಸುಬಮಳೆಗರೆದು ಗಂಗಾಸುತನ ಕೇಣಕಿದರು ||೧೨೨|| ಪೂತು ಮರುಪಾಂಡವರ ಸು
ಭಟ | ವ್ರಾತ ಕವಿದುದುಕವಿದುದುದೋ ಮು | ಯ್ಯೂತುದೋ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿವೈವಸ್ವತನಪವಾರ || ಘಾತಿ
ಸುವೆನಿದನೆನುತ ತೊಡಚಿದ | ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತನು ಕಡಯುಚ್ಚು ಪಲ್ಲಟನಿದನು
ಕಡಿಕಡಿದು ||೧೨೩|| ಕಾಳಗಕ್ಕಿ ದಿರಾದಭೀಷ್ಮನ ಕೋಲಹತಿಯಲಿ ಮಡಿದರಿಪುಭೂ | ಪಾಳಿ ಹಂದುದು
ಸುರರಹೆಂಡಿರ ಮುಡಿಯ ಮುಂದಲೆಗೆ || ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ವೈತಪ್ಪವೀರಭ | ಟಾಳಿಯೊಡ್ಡನಲಿದ್ದಸು
ಭಟರು || ಸೂಳಿಬಂಟಿಕೆಯಿಂದ ಖಾಡಾಖಾಡಿಗೈದಿದರು ||೧೨೪|| ಮುಡುಹುಗಳಲೊಡಹಾಯ್ದು
ಕಾಲಲಿ | ಮಡವ ಮೆಟ್ಟುತ ತಂಬುಲಂಗಳ | ಲಿಡುತಲಿರಕಂದೊರೆಯಕಟ್ಟುತ ನಾಯಕರ
ಹೆಸಂಡುವ || ತೊಡರನಿಕ್ಕುವೆಬೈದು ಸುಭಟರ | ಬಿಡುವಕಾದುವವೀರಭಟಂ | ದಿಡಿದುದ

ಮರಾವತಿಯ ಸೊಂಪಿನಸೂಳೆಗೇರಿಯಲಿ ||೧೨೫|| ಸುರಂಗತ್ತವ ಗಜಬಜವ ಪರಿ || ಹರಿಸಲರಿಯದೆ
 ಏರಭೀಷ್ಮನು ಧುರವೆವೀಕ್ಷಿಸಲಿತ್ತಲೆಳವಡದೆನನುಸುರುವೆನು || ಅರೆ ಅಂಬರಸರಸಿಗೀಭೂ ಪರ ಸಿರ
 ದ ಪಂಕಜವನ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾದುದೆನಲ್ಕೆ ಗಂಗಾಸೂನು ಕೊಕ್ಕೊಂಡ ||೧೨೬|| ಬಳಸಿ ತಾರೆಗಳೆಸೆಯೆ
 ಚಂದ್ರರು | ಹಲಬರಾದರೊ ನಭದೊಳೆನೆ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವ ಮಣಿಮೌಳಿಗಳು ಸಂದಣಿಸಿದವು ಗಗನ
 ದಲಿ || ಗೆಲಿದನೆಹಿತನಿಕಾಯವನು ರಿಪು | ಬಲದಿಶಾಪಟಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು | ಕಲಿಯುಧಿಪ್ಪಿ ರನ್ನಪನ ವಿರ
 ಥನ ಮಾಡಿದನು ಶಲ್ಯ ||೧೨೭|| ಅರಸನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆದು | ತ್ತರನು ಶಲ್ಯನನಾಂತು ನಿಂದನು
 ಸರಳಸೈವಳೆಗರೆಯೆ ಕವಿದನು ಶಲ್ಯಭೂಪಾಲ || ಧುರದಿಶಾಪಟನಹೆ ವಿರಾಟನ | ಹಿರಿಯಮಗ ನೀನ
 ಮೈಗೋಕುಲ | ಹರಣದಲಿ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದೆಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||೧೨೮|| ಎಸಲು ಶಲ್ಯನ ಶರವ
 ಖಂಡಿಸಿ | ನಿಶಿತಬಾಣದಲುತ್ತರನು ತೆಗೆ | ದೆಸಲು ಕನಲಿಮ ಶಲ್ಯನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಹಾಶರವ || ಅ
 ಸಮಬಲನೀರ್ಕಣ ಪುರದಿ | ನೆಸೆವಿರಾಟಕುಮಾರನಸು ಲಂ | ಫಿಸಿತು ಕಾಯವನೊದೆದು ಖಚರಿಜನದ
 ತೋಳಿನಲಿ ||೧೨೯|| ವಿರಶಲ್ಯದ್ರೋಣಕೃಪಭಾ | ಗೀರಭೀನಂದನನು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಕರ ಸೇ
 ನೆಯಲಿ ಗೆಲಿದರು ಮುರಿದರುಭಟರ || ವಿರಸುಭಟರ ರಕುತಧಾರಾ | ಸಾರಲೋಹಿತಬಿಂಬವನ
 ಕೂ | ಪಾರದಲಿ ತೊಳವಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಬಲಧಿಗಿನನಿಳಿದ ||೧೩೦|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸಂತವಿಸಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ
 ಸೇನೆಯ ತೆಗಸಿದರು ಹೆ | ಗ್ನಾಳೆ ಮೊಳಗಿದವಾನೆವರೆ ಗಜರಿದವು ಡಾಡೆಗಳು || ಪಾಳಯಕ ತಿರುಗಿದ
 ರಖಿಳ ಭೂ | ಪಾಲಕರು ಗಂಗಾಸುತನ ಪಾಂ | ಚಾಲಕನ ನೇಮದಲಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡುನಂದನರು
 ||೧೩೧|| ಇತ್ತಲೀ ಸಂಗ್ರಾಮಮಹಿಯಲಿ | ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಾಗ್ಯೊದಯವು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿತು ಮೈವಸ್ತು
 ತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು || ಮುತ್ತಿಗೆಯು ಜಂಬುಕಖಗಾಳಿಯ | ಚಿತ್ತ ನಿಶ್ಚಲವಾಯ್ತು ಸಲೆ ಮನ |
 ವುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನೀಜನಕೆ ||೧೩೨|| ಹೆಗಲಪಖ್ಯಲೆಗಳನು ಕವಿದುದು | ವಿಗಡ
 ಪೂತನಿವೃಂದ ಜೀಕೊಳ | ವಿಗಳ ಕೈರಾಟಳದಲೈದಿತು ಶಾಕಿನೀನಿಕರ || ತೊಗಲ ಕುನಿಕಿಲ ಭಂಡಿಗಳ
 ಲಾ | ದರ್ಗಿದು ಪೊಕ್ಕರು ರಕ್ಕಸರು ಬಾ | ಯ್ದೆಗಿದು ಜಂಬುಕ ಘೂಕಕಾಕವ್ಯೂಹವೈದಿದವು ||೧೩೩||
 ಕರುಳನಣಲೊಳಗಡಸಿ ನೆಲದವು | ಮರುಳಬಳಗ ಕಪಾಲಪಾತ್ರೆಯ | ನೆರೆನೆಗೆಹಿ ಕೊಂಕಿನಲಿ ಕುಣಿದ
 ರು ಮುಕ್ತಕೇಶಿಯರು || ಮೊರೆವೆಣನನೊಡಮೆಲುತೆ ಹಾಡುತ | ಧುರದವಾನವನಿಕರ ಪಾಂಡವ |
 ಕುರುನೃಪರ ಹರಿಸಿದರು ಕೈಪರಗುಟ್ಟೆ ಭೂತಗಣ ||೧೩೪|| ಸಿಡಿದಕಣ್ಣಾಲಿಗಳನಾಯಿದು | ಕುಡು
 ಕುಗೊಂಡವು ಕಾಗೆಗಳು ಹಿಂ | ಮಿಡಿಯನರವನು ಕಚ್ಚಿ ಸೆಳೆದವು ಜಂಬುಕಾದಿಗಳು || ಅಡಗಕದುಕಿ
 ರಿದೊರಲಿ ಕರೆದವು | ಗಡಣದಲಿ ಗೂಗೆಗಳು ರಕುತದ | ಕಡಲಲೋಕುಳಿಯಾಡಿದರು ಭೇತಾಳಕಾಳಿ
 ಯರು ||೧೩೫|| ತಳಿತತಲೆಯೋಡಿನಲಿ ಶೋಣಿತ | ಜಲವ ಕಾಸಿದರಳಯಕರುಳನು | ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡಿ
 ದರಿಕ್ಕಿದರು ಕುಸುಕಿದರು ಮೂಳೆಗಳ || ತೆಳುದೋಗಲ ಚಕ್ರಣದ ಕೈಚ | ಟ್ವಳೆಯವರು ಹಂತಿಯಲಿ
 ಕುಡಿದರು | ಕೆಳೆಯರಿಗೆ ಸವಿದೋರೆ ಪೂತನಿನಿಕರಗಣಡದಲಿ ||೧೩೬|| ತೆಳುಪುದೊಗಲಿನ ಸೋಗೆಯುಡು
 ಗೆಯ | ನೆಳೆಗರುಳಸಿಂಗಾಂದುರುಬಿನ | ಕೆಳದಿಯರ ಕೈನೆಣಕಿರುದೊಟ್ಟೆಲಿನ ಬೊಂಬೆಗಳ || ಎಳೆಮಿ
 ದುಳಕಜ್ಜಾಯ ಮೂಳೆಯ | ಹಳುಕುಕಾಳಿಜದಟ್ಟುಗುಳಿಗಳ | ಕಳೆಗಳಲಿ ಕೊಡಗೂಸುಪೂತನಿನಿಕರವೊ

ವಿದವು ||೧೩೭|| ತೂಳಬರೆ ಕುಣಿದವು ಕಬಂಧದ | ಜಾಲದೊಡನೆ ಪಿಶಾಚಗಣ ಭೇ | ತಾಳಗಣಕ್ಕೆ
ವರೆಯ ಬಡಿದವು ಶಾಕಿನೀನಿಕರ || ಸಾಲುಮಿಗೆಸೊಗಸಿದುದು ರಣಭೂ | ತಾಳಿಯೆಲ್ಲಿಂದಿತ್ತು ಕೇ
ಳ್ವದು | ಪಾಳೆಯಂಗಳೊಳೆರಡರಲಿ ಸಿಂಗರಮಹೋದ್ಯೋಗ || ಹಿಧಿದಲೋಹದಸೀಸ ಕಂಗಳ | ಬಲಿ
ಸಿದರು ಹೊಳ್ಳಾದಕವಚವ | ಹಲಿಸಿದರು ಹಕ್ಕರಿಕೆಸವಗದಬಿರುಕ ಬಿಗಿಸಿದರು || ಕಳಚಿದಾಯತ
ದಾಯುಧವ ಕೇ | ಲೋಳಿಸಿದರು ಖಡುಗಕ್ಕೆ ಕುಂತವ | ಕಳಚಿಕಾವನು ತೊಡಿಸುತಿರ್ದುದು ಸೇನೆಯೆರ
ಡರಲಿ ||೧೩೮|| ದಡಿಯಬಲಿಸುವ ಗುಳವೆಂಜೆಯ | ಗಡಣಿಸುವ ಹಕ್ಕರಿಗಳನಳ | ವಡಪ ವರಕಡಿ
ಯಣದಕಂಬಿಯ ಕೊಂಡಿಗಳ ಬಲಿವ || ವುಡಿದದೂಹತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ | ನಡಸಿಬೆಟ್ಟವ ಲೋಹದಚ್ಚ
ನು | ತೊಡಿಸುತಿರಲಾಯ್ತೆ ರಡುಬಲವಲಿ ನಿದ್ರದವನ ||೧೪೦|| ಅಸಿಯಮಸುವಮುರಿದಲಾಡಿ
ಯ | ಬೆಸುವಕೊಂತಕರಾಂಗಳ ತಾ | ಳಿಸುವನೆನೊಪ್ಪಾದಹಿಳುಕಿನ ಗುಯ ಕೀಲಿಸುವ || ಹೊಸತಿರು
ವಕಟ್ಟುವಅಡಾಯುಧ | ಮಸೆವ ಹರಿಗೆಯಬಲಿವ ಸುರಗಯ | ಬೆಸುವ ಬೆಳಗುವವೀರಭಟರೊಪ್ಪಿದ
ರು ಕಟಕದಲಿ ||೧೪೧|| ಹರಿದಕೊರಳನು ಬಿಗಿವಭುಜದಲಿ | ಮುರಿದಬಾಣವ ಕೀಳ್ವಹೊಟ್ಟೆಯ |
ಹರಿಗರುಳನಣೆದೊತ್ತಿ ಹೊಲಿಸುವ ಮದ್ದುಗಳಗಡವ || ಉರುವಶಾವನನಸ್ಯದಲಿಹದ | ನರಿದುದಗ್ಗದೆ
ವೈದ್ಯತತಿಯ | ಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿ ಸಂತಪಿಸುತಿರ್ದುದು ವಾರುವಂಗಳನು ||೧೪೨|| ಒಡಲೊಳಗೆ ಪೊಕಿ
ಟ್ಟಸಬಳವ | ನುಡಿಯಲೀಯದೆ ಕೀಳ್ವಮದ್ದನು | ಗಡವಚೇವಣಿಗೆಯಲಿಸತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವದಾವ್ರಣವ||
ತೊಡೆದುಕಟ್ಟುವಹಸ್ತಿವೈದ್ಯರ | ಗಡಣವುಭಯದಲೆಸೆದುದೊರಲುವ | ಕಡಲ ರಭಸಕೆತೊಡರನಿಕ್ಕಿದು
ದುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೧೪೩|| ಬಾದಣಿಸಿವೇರುಗಳ ಬಾಯಲಿ | ಕಾದಹಾರಂಗಳನಳತೆಗೆ | ಕೋದು
ಕೊಂಡರುವುಲಿಯ ಹೊಳಕದೆ ಹಿಡಿದಗಾಯವನು || ಆದಮೈಗಂಡಿಗಳ ರಕುತವ | ಸೋದಿಸುತ ಹಳೆ
ದುಪ್ಪವನುತೊಡೆ | ದಾದಂಸಿದರು ವೈದ್ಯಸಂತತಿ ವೀರಭಟರುಗಳ ||೧೪೪|| ಖಡುಗದಡಹೊಯ್ಲು
ಗಳೊಳಗೆ ಮ | ದ್ದಡಸಿದರು ಸೂಕರನ ತುಪ್ಪವ | ತೊತೆದರಿಂದೇರಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟರು ತೈಲದಾರೆಗಳಾ ||
ಕುಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರೋದಕವನೊಳ | ಗಡಸಿ ಕರುಳನು ಮುಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ | ತೊಡೆದರಖಿಳಾಪಧಿಗಳ
ನು ನೃಪಸೇನೆಯೆರಡರಲಿ ... ||೧೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶಕುಂ ಪದ ಷರಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ ,

ಸೂಚನ|| ರಾಯದನುಜಘ್ರಾಪ್ತನಂಭೋ | ಜಾಯತಾಹ್ನನ ಖಾತಿಯನು ಗಾಂ | ಗೇಯಭಯಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ಗೆಲಿದನು ವರಸುರರ್ಚನವ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ದಿನಕರನುದಯದಲಿ ಮುಂ | ಗಾಳಗದ ಗಾಢಪ್ರತಿ
ಜ್ಞರು ಬಂದು ಕಳನೊಳಗೆ || ಮೇಲನರಿದಂತಂಗಳ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನವರೊಡ್ಡಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |

ಲೋಲನಾಚ್ಛಯೋಳಿವರು ಬಲಿದರು ತಮ್ಮ ಮೋಹರವೆ ||೧|| ದಳವೆರಡುದಳವಾಯ್ತುಳ್ಳಿಬ್ಬರ । ಬಳಿಯ ಚೌರಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಬಿಡೆ । ಹಳಚಿದರು ಹೊಯ್ದಾಡುತಿದುಡು ಪಾಯದಳವೆಂದು || ತುಳಿದು ಹೊಕ್ಕವು ದಂತಿಘಟೆ ದಳ । ವುಳಿಸಿ ಹರಿದುವು ತೇರುಗಳು ಕೈ । ಬಳಸಿತಿವಿದರು ರಾಯವರಾವ್ತರು ಸಮರ ಸಮಯವಲಿ ||೨|| ಏನ ಪೇಳುವೆನುಭಯಬಲವಲ । ನೂನಪತಿತಾಶ್ವಗಳ ನಡೆನೆಡ । ದಾನೆಗಳ ಹೊದರೆದ್ದು ಮುಗ್ಗಿದ ರಥದವಾಜಗಳ || ಮಾನವರ ಕಡಿಖಂಡದೊಂಡೆಯ । ನೂನಭುಜಜಂಘಗಳ ರುಧಿರಾಂ । ಭೋನಿಧಿಯ ಹಳಹುಗಳ ಹೂರದವಿಗಡ ವಿಗ್ರಹದ ||೩|| ಅಳಿದುದೆರಡರ ಚೂಣಿ ದೊರೆಗಳ । ಬಲಕೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಘನಸಂ । ಕುಲಸುವಿಗ್ರಹ ಸಾಧಕರು ಕೈಮಾಡಿ ಕಡಿವಡೆಯೆ || ದಳವುಳಿಸಿದನು ಭೀಮ ಕೌರವ । ಬಲವ ತರುಬಿದನಡ್ಡಬಿದ್ದುರಿ । ಬಲದವಸುಭಟರಿಗಿತ್ತನವರಾವತಿ ಯ ಸಂಪದವೆ ||೪|| ಮುರಿದು ಬಹನಿಜಸೇನೆಗಭಯವ । ಸೆರೆಗುದೋರಿದು ಭೀಮಸೇನನ । ತರುಬಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ಬಿಗಿದನು ಸರಳನೆಂಬರವ || ತೆರಹುಗೊಡದಂಬುಗಳ ಭೀಮಗೆ । ಬೆರಗು ಬಲಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ಸಾತ್ಯಕಿ । ಯಿರಿದು ಭೀಷ್ಮನ ಬಲದಲೂಡಿದನಖಿಳಖಗುಲವ ||೫|| ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ಬಲು । ಗಲಹಬಿದ್ದುದು ವಿಲಯರುದ್ರನ । ನಿಲವನೊಚ್ಚತಗೊಂಡ ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಗಾಂಗೆಯ || ತಳಪಟವ ಮಾಡಿದನು ಭಾಷೆಯ । ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡನು ಹತ್ತುಸಾವಿರ । ನೆಲನವಲ್ಲಭರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಸೇನೆಯಲಿ ||೬|| ಬೀಳಲವನೀಪತಿಗಳಲಿ ಹೀ । ಹಾಳಿಯಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಳಿದು ಬಲು । ಗೋಲಿನಲಿ ಗಂಗಾತನೂಜನ ಸಾರಥಿಯನೆಸಲು || ಮೇಲುಗಾಳಗವವರಸೇರಿತು । ಸೋಲ ಕುರುಪತಿ ಗಾಯ್ತ್ ಕಿರಣದ । ಗೂಳೆಯವುಪಡವಣಸಮುದ್ರಕೆ ತೆಗೆಯ ರವಿ ಸರಿದ ||೭|| ದಿನವೆರಡ ಹಿಂದಾದುದಿದುಮೂ । ರನೆಯ ದಿವಸದ ಬಹಳ ವಿಗ್ರಹ । ದೆನುವಸಾಲಿಸು ರಾಯಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ || ದಿನಪ್ರನುವವಯಾಚಲದಚಾವಡಿ । ವನೆಗೆ ಬರೆ ಬಲವೆರಡುಗಳ ಗೆ । ಜನಗಳಲಿ ಬಂದೊಡ್ಡಿದರು ಕಣನೊಳಗೆ ಬಿಗುಹಿನಲಿ ||೮|| ಸೂಳು ಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳೋಳಿಗಳ ತಂಬಟದಕೊಂಬಿನ ಗಾಳು ಗೌರನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳದ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ || ಮೇಲವಣೆಭುಗಿಲಿಡಲು ಬೊಬ್ಬೆಯ । ಗೋಳುಘೋಷದ ಘಾತಿದನೆಗಳ । ನೀಳಿ ಸಿಡಿಲೆದ್ದೆರಡು ಬಲವೊಡೆಬೆರಸಿ ಹಳಚಿದುವು ||೯|| ಜೋಳವಾಳಿಯೊಳುಂಡು ಮಾಡಿದ । ಸಾಲವನು ತಲೆಗಳಲಿ ತಿದ್ದಿದ । ರಾಳತರುಬುವಪತಿಗೆ ಹರುಷವ ಮಾಡಿ ತಮತಮಗೆ || ಕಾಲನೂರೈದದು ಸುರಸ್ತ್ರೀ । ಜಾಲ ನೆರೆಯದು ಗಗನ ಸುಭಟರ । ಸಾಲೊಳಡಗಿತು ಚಿತ್ರವೆನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತುಭಯಬಲ ||೧೦|| ಬರಲಿ ಸಮರಕೆ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ । ಕರೆಯೆನುತಬಿಲುದುಡುಕಿ ರಥದಲಿ । ಸಂಸತಾಳಧ್ವಜವನೆತ್ತಿಸಿ ಸಮರಥರ ನೆರಹಿ || ಸರಳದೂಗುತ ಮಾರುಬಲವನು । ತರುಬಿನಿಂದನು ಭೀಷ್ಮನಗ್ಗಿದ । ಬೆರಿದ ಸಂಭಾವಿಸುವ ಪಾತಕಕೋಟಿ ಗಜಬಜನೆ ||೧೧|| ಕಾಲಯಮನೋ ಭೀಷ್ಮನೋಘಡ । ಮೇಳವೇ ಮರುಭಾಪುಮಾರಿಯ । ತಾಳಿಗೆಗೆ ತುತ್ತಾದರೋ ತಡವೇಕೆ ತೆಗೆಯೆನುತ || ಆಳು ಮುರಿದುದು ಮೋಹರದಭೂ । ಪಾಲಕರು ಹುರಿಯೊಡೆದು ದೂರಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಸುಟರು ವಿರಗಂ ಗಾತನುಜನುಪಟಳವೆ ||೧೨|| ಸೋಲ ಮಿಗಲೊಳಸರಿದಸುಭಟರ । ಬೀಳಗಡಹಿಸಿ ಕಪಿಯಹಳವಿಗೆ । ಗೋಲನೆತ್ತಿಸಿ ಕೆಲಬಲದ ಮನ್ನೆಯರ ಮೂದಲಿಸಿ || ಅಲಿಯಲಿ ಕಿಡಿಸೂಸೆ ಮಿಸೆಯ । ಮೇಲುದಿ

ರುಹಿದನೊಡುಗಟ್ಟಿ ಕ | ರಾಳರೋಪಮಹೋಗ್ರಧೀರನು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಾದ ||೧೩|| ತೋಲತೋಲಗು ಕ
 ಲಿಭಿಷ್ಠ ವೃದ್ಧರಿ | ಗೆಳೆ ಭಟರಕೂಡಾವುದಂತರ | ವಳಿಬಲವ ಹೆದರಿಸಿದಹೆಕ್ಕಳವೆಕೆ ಸಾಕೆನುತ || ತು
 ಳುಕಿದನು ಕೆಂಗೋಲಮೆಳೆಯನು | ನೆಲನೆದಾವುದು ದಿಕ್ಕದಾವುದು ಸಲೆ ನಭೋಮಂಡಲವದಾವುದೆನ
 ಲೈ ನರನೆಚ್ಚ ||೧೪|| ಪುರುಷೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿತಿಖ | ವ್ರಾತಮಯವಾಯ್ತುವನಿ ಕಾರ್ಮುಕ | ಭೂತ
 ನಾಥನಗರುಡಿಯಲ್ಲಾ ಕಲಿತವನೆ ನಿನಗೆ || ಆತುಕೊಳ್ಳಾದೊಡೆ ಯೆನುತ ಕಪಿಕೇತನನ ಶರಹತಿಯನಂ
 ತಾ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೃಷ್ಣ ಬೆರಗಾಗೆ ||೧೫|| ಆ ಸಮಯದಲಿ ರಣದಲಾಕಿದ
 ರಾಸುಯೋಧನಶಲ್ಯ ಸಲೆ ದುಶ್ಶಾಸನನು ಕೃಪಶಕುನಿ ಗುರುಸುತರಾದಿಯಾದವರು||ಸೂಸಿದರು ಸರಳು
 ಗಳನರ್ಜನ ಗಾಸಿಯಾದನು ವಿಲಯಪ್ರೇಢದ | ಮಿಸಲಿನಮಳೆಗಾಲವೆನೆ ಮೋಹದವು ಶರಜಾಲ ||೧೬||
 ಕುದುರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟವು ಮುರಾಯ | ಹೃದಯ ಚಂಚಲವಾಯ್ತು ಗಾಲಿಗ | ಳದುರಿದವು ಗರುವಾ
 ಯಿಗಿಟ್ಟನು ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತ || ಹೆದರಿದರು ನಾಯಕರು ಪಾಂಡವ | ರದಟು ಮುರಿದುದು ಸುರ
 ರು ಚಿಂತಿಸಿ ಕುದಿದರರ್ಜನಪಕ್ಷಪಾತ ವ್ಯರ್ಥವಾಯ್ತೆನುತ ||೧೭|| ತೆರಳುವನೆ ಬಿಲುಗಾರರಿಗೆ ವರೆ |
 ಗುರುವಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಬರ | ಸರಳ ಕಡಿದನು ಕೃಪನೇಚ್ಚನು ಗುರುಸುತನ ರಥವ || ಹೊರಳಿಗಡಿ
 ದನು ಶಲ್ಯನನು ಹೇಮಸಲೆಚ್ಚನು ಕೌರವನಹೇ | ರುರದಲಂಬನು ಹೂಳಿದನು ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥ
 ರ ||೧೮|| ಏರುವಡೆವನು ಶಲ್ಯರಕುತವ | ಕಾಂದನು ದುಶ್ಶಾಸನನು ಕೈ | ಮೀರಿ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚು ಕೊಂ
 ದನು ಮತ್ತೆ ಗುರುಸುತನ || ಹೇರಿದುದು ಹಿಳುಕುಗಳು ಮೈಯಲಿ | ಜೋರು ಮಸಗಲು ಭೀಷ್ಮ ಕ
 ಡುಕಾ | ಹೇರಿದನು ರೋಪಾಗ್ನಿ ವಿಷಮಜ್ವಾಲ ಮುಖನಾಗಿ ||೧೯|| ಮೊಗದಹೊಗರವಗಡಿಸಿ ಸುಯ್ಲ
 ಲಿ | ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಂಕುಂಪೆ ಬಿಡುಗ | ಣ್ಣುಗಳೊಳೊಕ್ಕುದು ಕೆಂಪು ಸೊಂಪಡಗತು ಮಹಾ
 ದೇವ || ತೆಗೆವೆನರ್ಜನನಸುವನೆನುತಾ | ಳುಗಳದೇವನು ಭೀಷ್ಮನಡಿಗಡಿ | ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಕೋಪದ
 ಲಿ ತೋದನು ಕಣೆಗಳಲಿ ನರನ ||೨೦|| ನೊಂದು ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆಸರಳಿನ | ಸಂದಣಿಯ ಸೈಗರೆದನರ್ಜನ
 ನ | ನಿಂದುಧರ ಮರುಭಾಷೆನಲು ಪಸುಸಿದನಂಬುಗಳ | ಮುಂದೆ ನಿಲಲರಿಯದೆ ವಿಟಾಳಿಸಿ | ಮಂ
 ದಗತಿಯಲಿ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಹು | ನಂದನನ ತೆಗೆದಸುತ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮ ಮುಳಿಸಿನಲಿ ||೨೧|| ಎತ್ತಲೊಲೆ
 ದನದೆತ್ತಸಂದನ | ದೆತ್ತಬಾರದನೆತ್ತಲಡಗದ | ನೆತ್ತಹಿಂಗದನೆತ್ತಲುರುಬಿದನೆತ್ತಲವುಕಿದನು || ಅತ್ತ
 ಲತ್ತಲು ಹಯರಥವ ಬಿಡ | ದೂತ್ತಿ ಬೀಡಿಗೆ ನೂಕಿ ಪಾರ್ಥನ | ಮುತ್ತಯನ ಸಂಮುಖಕೆ ಬಿಡದಾ
 ಕಿದನು ಮುರವೈರಿ ||೨೨|| ಕೆರಳಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮನರ್ಜನ | ನುರವಣೆಯ ಗೆಲುವೊಡೆ ಮುರಾರಿಯ |
 ಭರವಸವ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ಸೋಲುವುದೆನುತ ನಸುನಗುತ || ಹರಿಯ ಸಿರಿವೊಡಲಿನಲಿ ಸರಳಿನ | ಸರಿವಳಿ
 ಯ ಸೈಗರಿಯೆ ಜೋಡಿನ | ಸರಪಣಿಯಲಕ್ಕಾಡಿ ಹಾಯ್ದವು ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು ||೨೩|| ಮತ್ತೆ ರಥ
 ವನು ಹರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಹತ್ತಬರೆ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಹಾ | ಮುತ್ತಯನು ಸಿಲುಕಿದನು ತಿವತಿವಯೆ
 ನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ || ಹತ್ತುಶರವಲಿ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕಿದ ಬಹಳ ಭಾರ್ಗವ | ದತ್ತ
 ಬಾಣವ ತೊಡಚಿ ಕೃಷ್ಣನ ನೋಸಲ ಕೀಲಿಸಿದ ||೨೪|| ಕೆಂಗರಿಯ ಮರಿದುಂಬಿ ತಾವರೆ | ಗಂಗೆವಿಸಿದ
 ಮೊಲಸುರರಿಪುವಿನ | ಮಂಗಳಾನನಕಮಲವಲಿ ಶರಜಾಲವಿವಿಡುಗರಿಯ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಂಬಕಿತ್ತು ತೆ

ದಂಗರಕುತಭಿಷೇಕರಾದ್ರಾ । ಲಿಂಗತನು ಬಲುಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಭೀಷ್ಮನು ಪಟಳಕೆ ॥ ಕಂಪಕಾರಿದ
ವಾಲಿಗಳು ಮೈ । ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ರೋಷದ ಪೆಂಪಿನಲಿ ತಗ್ಗಿದನು ಗಂಟಕ್ಕಿದವು ಹುಬ್ಬುಗಳು ॥
ಸೊಂಪುಗೆಟ್ಟುದು ಸಿರಿವದನ ಮನ । ದಿಂಪು ಬೀತುದು ಭಕತಮೋಹದ । ಲಂಪು ಮಸಗಿತು ಬಿಸುಟು
ಕಳೆದನು ಹಯದ ವಾಘೆಗಳ ॥೨೬॥ ಕೆಂಡವಾಗಲಿ ಲೋಕ ದಿವಿಜರಾ ಹೆಂಡಿರೋಲೆಯು ಕಳೆದು ಹೋ
ಗಲಿ । ದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲಿ ಮೇರು ಮೇದಿನಿ ನಿಲಲಿ ವಿತಳದಲಿ ॥ ಗಂಡು ಗೆಡಿಸಿದರಿಲ್ಲ ದಾನವ ದಿಂಡೆ
ಯರು ಹಲರೆಮೊಡನೆ ಮಾ । ಕೊಂಡವರು ಮಾಮಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ತೊಡಕಬೇಡೆಂದ ॥೨೭॥ ಸಕಲ
ಜಗದಳಿವಿನಲಿ ರುದ್ರಾ । ತೃಕನು ವಿಷ್ಣು ವೆಯೆಂಬನುಡಿ ಸ । ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು ತೋರಿದನು ಘನರೋಷ
ತಾಮಸವ ॥ ಚಕಿತವದನದ ಕಂಪಿನಬುಜಾಂ । ಬಕಯ್ಯಳನೊಲೆದೊಲೆದು ರೋಷ । ಪ್ರಕಟಪಾವಕ
ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೮॥ ಎಲೆಲೆಯೆತ್ತಣಧರಣಿಯೆತ್ತಣ । ಕುಲಗಿರಿಗಳೆತ್ತಣದಿಶಾಗ
ಜ । ಕುಲವಿದೆತ್ತಣಸುರದಿತ್ತಣಹರಚತುರ್ಮುಖರು ॥ ಸಲಹೆ ವಯ್ಯನು ಮುಳಿದು ಲೋಕದ ।
ಕೊಲೆಗೆಲಸಕಂಘೈಸಿದನು ಹಾ । ಪ್ರಳಯವಾದುದ ಕಾಲದಲಿಯೆಂದನುರರೆದೆಯಾರೆ ॥೨೯॥ ನಳಿನ
ಪತ್ರೋದಕದವೊಲು ಮಾ । ರೊಲೆದುಬುಜಭವಾಂಡವಂಬುಧಿ । ಇಳಿದು ಗುಲ್ಬದ್ವಯಸವಾದುದು
ಕಮಠನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ॥ ನೆಲನಿದನು ಹಿಂದಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಬ । ಗ್ಗಳೆಯರಾರೋ ತಿವತಿವಾ ಜಗ । ದಳಿವು
ಜೋಡಿಸಿತೆನುತ ಕಡುಗಿದನಬುಜಭವನಂದು ॥೩೦॥ ಮುರಮಥನ ಕೆಲ್ವೈಸಿ ನೋಡಿದ । ನುರುಭಯಂ
ಕರಚಕ್ರವನು ದು । ದರ್ಶನಧಾರಾಲೂಯಮಾನಿನಿಶಾಟಚಕ್ರವನು ॥ ತರಳತರಣಿಯ ಚಕ್ರವನು ಸಂ
ಗರವಿನಿರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವನು ಭಯ । ಭರಿತನಿರ್ಜರಚಕ್ರವನು ಕಡುಗೋಪ ಕಿಡಿಯಿಡಲು ॥೩೧॥ ನಿಶಿತಧಾ
ರೆಯ ಹೊಳಹು ಸೂರ್ಯನ । ಮುಸುಕಿದುದು ಪರಿಲೂನದೈತ್ಯ । ಪ್ರಸರಗಳ ನಾಳಗಳ ವಿಶ್ರುತರಂಧಿರ
ಬಂಧಗಳ ॥ ವಿಸುಪಮೊನೆಗಳ ಮುರಿವುಗಳ ನೆಣ । ವಸೆಯ ತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲಿನಲಂ । ದೆಸೆವಚ
ಕ್ರವ ನೋಡಿದನು ದೈತ್ಯಾರಿ ಕೋಪದಲಿ ॥೩೨॥ ಹರಿದುಹುಬ್ಬುವಬಳ್ಳಿವೆಳಗಿನ । ಮುರಿವು ಮಂಡಳಿ
ಸಿದುದು ಶ್ರುತಸಾ । ವಿರದಿವಾಕರಬಿಂಬವೆಸೆದುದು ಜಳದ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ಸುರನರೋರಗಜನದ ಕಂಗಳ ।
ತೆರಹು ಕೆತ್ತುದು ಬತ್ತಿದುದಧಿಯೊ । ಳುರಿಮಳಲು ಮೋಹಿಕವು ಹುಲಿದುದು ಚಕ್ರದೂಷ್ಮಯಲಿ ॥೩೩॥
ನರನ ತೇರಿನ ಕುದುರೆಗಳು ಡಾ । ವರಿಸಿತತಿಥೆಗೆಸೆಗಳಿಗೆಯ ದ । ಳ್ಳುರಿಯ ಸಸಿಯಂತಾದನರ್ಜನದೇ
ವ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿತು ಲೋಕ ಸ್ತೋರವ । ಧರಣಿಪಾಲದೆತ್ತಣುಲಿಯೋ । ಹರನ ಕಣ್ಣಿ
ಚ್ಚಲ್ಲಲೇ ಹಾಯನುತ ಹಲುಬಿದರು ॥೩೪॥ ತುಡುಕಿದನು ಚಕ್ರವನು ರಥದಿಂ । ಪೂಡನಿಯಲಿ ಧುಮ್ಮಿ
ಕ್ಕಿದನು ಮ । ತೊಡನೆ ಬಳಿವರಿದೈದಲೊಡೆಬಿದ್ದ ವರನೊಡೆತುಳಿದು ॥ ಸುಡುವೆನಹಿತಾನ್ವಯವ
ಭೀಷ್ಮನ । ಕಡಿದು ಭೂತಗಣಕ್ಕೆ ಬೋನವ । ಹಡವೆ ನೋಡೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ಸೈವರದ ॥೩೫॥
ತಿವತಿವೆಂದುದು ನಿಖಿಳಜನ ಕೌ । ರವರು ಕಂಪಿಸೆ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದುದು । ಭುವನದಲಿ ಭಾರಿಸಿತು ಜಯಜ
ಯಜಯಮಹಾಧ್ವಾನ । ತವತವಗೆ ತವಕದಲಿ ಪಾಂಡವ । ರವರು ನಡುಗಿತು ಪಾರ್ಥ ಬಲಗುರ । ವ
ವಚಿದಂತಿರೆ ಮೂಗನಾದನು ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ ॥೩೬॥ ಹರಿಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನೆ ಕೇ
ಶವ ಯೆನುತ ಚಾಪವ । ಶರವನವನಿಗೆ ಬಿಸುಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥ ಕರಯುಗವ ಮುಗಿದೆ

ದ್ವ ಮುರಹರ । ಸರಸಿಜಾಂಬಕ ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು । ತರಳನಲಿ ಗುಣದೋಷದರಕೆಯೆ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ
 ||೩೭|| ದೇವನಿಮ್ಮಯಖಾತಿಸರಿಯಂ । ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಯವೆ ನಾನು ನೊರಜನ । ದೇವಗಿರಿಯಂತರದ ಸಂ
 ಭಾವನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗೆ || ದೇವಮುನಿಗಳ ನಗೆಯ ನೋಡದಿ । ದಾವುದುಚಿತವ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮಹಿ ।
 ನೂವಲಂಬವ ಮರೆದುದಕೆ ನಗೆ ಬಡಿದುದನೆಂದ ||೩೮|| ಅಲಸಿಕೆಯಲೈ ನೂರುಸಾವಿರ । ನಳಿನಭವ
 ರಡಗಿದರು ಯೆಂಬ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯೆತ್ತಲು ಹುಲುಮಜರಾವೆತ್ತಲಿದಿರಾಗಿ || ಇಳಿದು ಹರಿತಹುದೆತ್ತಲಿ
 ದು ನಂ । ಮಳತೆಗೈದುವುದಲ್ಲ ಲಜ್ಜೆಗೆ । ನೆಲೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಹೂಡಿದ್ದು ದುರಿಶಯವ ತನಗೆಂದ ||೩೯||
 ರೋಮರೋಮದೊಳಖಿಳಭುವನ । ಸ್ತೋಮ ನಲಿದಾಡುವುದು ಗಡ ನಿ । ಸ್ನೇಹಿತನಗಡ ನಾವುಮೈರಿಗ
 ಳೆಂದು ಕೋಪಿಸುವ || ಈ ಮರುಳುತನವೆತ್ತವೀರಣ । ತಾಮಸಿಕೆ ತಾನರಿಯದದೆ ರಘು । ರಾಮ ರ
 ಕ್ಷಿಸು ಬಯಲಿನಾಡಂಬರವಿದೇನೆಂದ ||೪೦|| ನೀನು ಖತಿಯನು ಹಿಡಿಯೆನಿನ್ನಸ । ಘನತನವನು ಬಲ್ಲ
 ಯೋಗಿಗ । ಳೇನನೆನ್ನರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೈಯೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ನಗುತ || ಮಾನವರು ಕಡುಮೂರ್ಖರೆಂ
 ದೇ । ಮಾನಗರ್ವವ ತಡೆದ ಸಾಕಿ । ಸ್ನೇಹ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ರಕ್ಕನು ಬಲ್ಲ ಹೋಗಿಂದ ||೪೧|| ಶತಪಿ
 ತಾಮಹರಡಗರೇ ನಿ । ಮತಿಮುರಿಯೆ ಮೇಣ್ ಭೂವಿಲಾಸ । ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೆನು ತ್ವನ್ನವಾಗವೆ ಬೊ
 ಮೈಕೋಟಿಗಳು || ಆತಿಶಯದ ಮಹಿಮಾಸ್ವದನು ನೀ । ನತಿಗಹನವೆಂಬಳತೆಗಿಂತಿದು । ಕೃತಕವಲ್ಲಾ
 ದೇವ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೨|| ದೇವ ನೀ ಧಿಟ ಕೊಲುವೊಡೆಯು ತಾ । ಸಾವೆನೇ ತಾನಾವನೆಂಬು
 ದ । ದೇವರರಿಯಿರಲಾ ವೈಘಾಸಂಭಿನ್ನು ರೋಷದಲಿ || ದೇವನಾಮದ ಜೋಡು ತನ್ನನು । ಕಾವುದೈಮು
 ನಿದೊಡೆಯು ನಿಮ್ಮಗೆ । ನಾವು ಹೆದರೆವು ನಾಮಧಾರಕರೆತುಳಬಲರೆಂದ ||೪೩|| ಭಂಗವಲ್ಲಿದು ನಿನ್ನ ಸು
 ನತೆಗೆ । ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಮಿಗಿಲು ನಿನಗೆಯು । ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಬಲ್ಲಿದರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಮಂಗಳಾ
 ತ್ತಕ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ । ಹಂಗನೊಲ್ಲೆವು ಮುಕುತಿಪಥದೊಳ । ಭಂಗಮೆಂಡೆಯದಾಳಲೈ ನಿಮ್ಮಡಿಯ
 ಸಿರಿನಾಮ ||೪೪|| ಕಳುಹಿಕೆವುದು ಖಾತಿಯನು ನೀ । ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ತೇಜವನು ಧಿಟ । ಕೊ
 ಲುವ ಮನವೇ ಬಿಸುಡು ಚಕ್ರವನೆನ್ನ ಕಾಯದಲಿ || ಅಳುಕಿ ರೋಮವು ಹುದುದಾದೊಡೆ । ಬಳಿಕತಾ
 ಡಿಂಗರಿಗನೇ ಯಿಾ । ಕಳಕಳಿಕೆಗಾನಂಜವವನೇ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ ||೪೫|| ನಚ್ಚಿನಾಳಿನ ಬಿನ್ನಹಕೆ ಹರಿ ।
 ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳು ನಾಚಿ ಚಕ್ರವ । ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುರಿದನು ಕಿರೇಟೆಯ ರಥದಹೊರಗಾಗಿ । ಬೆಚ್ಚಿ
 ಬೆದರುವ ಸೇನೆಗಭಯವಾ ಮಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಯಭೀಷ್ಮನ । ನಿಚ್ಚಿ ಟದಭಕ್ತಿಯನು ನೆನನೆದೊವೆದನಡಿ
 ಗಡಿಗೆ || ಹೋದುದೊಂದಪಮೃತ್ಯು ಲೋಕಕೆ । ತೀದುದಿಲ್ಲಾಯುಷ್ಯ ಮಹದಪ । ವಾದದೇವಂಗಾಗಿ
 ತಪ್ಪಿತು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕೆ || ಕಾದುಕೊಂಡನು ಭೀಷ್ಮನೀಕಮ । ಲೋದರನಕರಳಿಚಿದಭಕತಿಯೊ ।
 ಳಾದರಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯವೆಂದನು ಕಮಲಭವ ನಗುತ ||೪೬|| ನಡುಗುವರ್ಜನ ದೇವನನು ತೆಗೆ । ದಡಗ
 ಡಿಗೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಭೀತಿಯ । ಬಿಡಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡುತುರಗವನೆಡಬಲಕೆ ತಿರುಹಿ || ನಡಸಿದನು ಕಾಳ
 ಗಕೆ ಬಳಿಕವ । ಗಡಮುರಾಂತಕ ರಥವಚಕವ । ತುಡುಕನೆಂದಸ್ಸಮಯಗಿರಿಯನು ದಿನಪ ಮರೆ
 ಗೊಂಡ ||

...

...

||೪೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕೈ ವದ ೩೮೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೇ ನಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕದೊಳಿರಲು ಭೀಷ್ಮನ | ಸಾಯಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಮ | ಲಾಯತಾಂಬಕ
ನುತ ಪಾಳಯಕರನ ನಡತಂದ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ದಿನಮೂರಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮನ | ಪಾಳಗದೊಳಲ್ಲಿಂದ
ಮೇಲಣವರಕಥಾವ್ಯತವ || ಆಲಿಸುವುದೈ ಮೂಡಣದ್ರಿಯ | ಮೇಲೆ ಕೆಂಪೆಸೆಯಿತ್ತು ಘನನಿ | ಸ್ನಾಳವೊ
ಡೆಬಿದವು ನೃಪಾಲರ ಕಟಕನೆರಡರಲಿ ||೧|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹಂತಂದು ಮೋಹರ | ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದುದರಡ
ರ | ಘಲ್ಲಣೆಯಗಾಯದ ಗಡಾವಣೆ ಮೀರಿಗಾಡಿಸಿತು || ಕೆಲ್ಲೆ ಗೆಡೆದವು ಕರಿಗಳಸುಗಳ | ಚೆಲ್ಲತಳಿತವು ತೇಜಗ
ಳು ರಥ | ನೆಲ್ಲ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ದಳ ನಿರ್ನಾಮವಾಯ್ತೆಂದ ||೨|| ಅಳಿದುದಾದಿವಸದಲಿ ಪಾಂ
ಡವೆ | ಬಲದೊಳಗಣಿತಸೇನೆ ಭೀಷ್ಮರು | ಫಲುಗುಣರು ಕಾದಿವರು ದಿನಕರನಪರಜಲನಿಧಿಗೆ || ಇಳಿ
ಯೆ ತೆಗದವು ಬಲವೆರಡು ಮೂ | ಡಲುಮಗುಳೆ ತಾ ಕೆಂಪೆಸೆಯೆ ಕದನದ | ಕಳನ ತುಂಬಿತು ಮ
ತ್ತೆ ಕೌರವಪಾಂಡವರಸೇನೆ ||೩|| ಬಿದ್ದು ದಗಣಿತಸೇನೆ ಪಡುವಲು | ಹೊದ್ದಿದನು ರವಿ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ಡಣ | ಗದ್ದುಗೆಯ ವೆಂಠಣಿಸಿದನು ಕುಮಾರಾಳಿ ಟೆಂಬಣಿಸೆ || ಎದ್ದು ದಮಯಂತರಣ ಕೃತಾಂತಗೆ |
ಬಿದ್ದ ನಿಕ್ಕಿದರಥಟರಬುಧಿಯೊ | ಇದ್ದು ಸೂರ್ಯನಬಿಂಬವೆಸೆಮದು ಮೂಡಣದ್ರಿಯಲಿ ||೪|| ಎಳನೆಯ
ದಿನವೀಮಹಾರಥ | ರೂಳಿಗವೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ತಮ್ಮಂದಿರಳಿದುದು ದಿವಸ
ವೆಂಟರಲಿ || ಕೋಲಮೊನೆಯಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನೋಲಗಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾಕ | ಟ್ಟಾಳುಭೀಷ್ಮನ ದಿ
ವಸವೊಂಭತ್ತಾಯ್ತು ಸಮರದಲಿ ||೫|| ಇರುಳು ಕೃಷ್ಣನಮನೆಗೆ ಬಂದನು | ಧರಣಿಪತಿ ದುಗುಡದಲಿ
ನಿಜಸೋ | ದರರುಸಹಿತ ಮುರಾರಿಗಾನತನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು || ಸುರನದ್ರಿಸುತನಖಳಸೇನೆಯ | ನೊರ
ಸಿದನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಾತಿಯ | ಧರಿಸಿದನು ಜಯವಧುವ ವರಿಸಿದ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ನೆರವಣಿಗೆಗುಂ
ದಿತ್ತು ಬಲ ಕೈ | ಮರೆದರದಟರು ಬಿರುದಭಟರಿಗೆ | ಬೆರಗು ಪೊಕ್ಕುದು ಹೂಣಿಗರ ಹೋರಟೆಗಳ
ಳುಕಿದವು || ನೆರೆಹಸಿದಹುಲಿಯಂತೆ ಸಲೆ ಕೈ | ಹರಿದದಿಗ್ಗೆ ಜದಂತೆ ಚಿತ್ರದ | ಲುರುವಕೇಸುಯಂತೆ
ಮೆರದಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ ||೭|| ಹಾರಿದವು ಹೆಸರುಗಳೆಧಂಗದ | ಸೂರೆಗಳ ಕಟ್ಟಿದರು ತಲೆಗಳ
ಮಾರುಗಳು ಮರಳಿದವು ರಣರಾಣಿಯರ ತಡೆಯೆಂದು || ದೂರಲರಿಯನು ಸುಭಟರಿಗೆ ಮನ | ಬೇ
ರೆ ನುಡಿಬೇರಾಯ್ತು ಕದನದೊ | ಳೇರಿತಿಂಗುರಿಗೊಂಡು ತಣಿತುದು ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ ||೮|| ಬಲು
ತಿಳಿಮುಖರವಕೆ ಪಟುಭಟ | ರಳುಕಿದರು ವಿರಹಿಗಳವೊಲು ಸಂ | ಮಿಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗೆ ಸಡೆದ
ರು ಮೂರ್ಖರಂದದಲಿ || ತಳಿತಬಲಶತಕೋಟಿಗಿರಾ | ಗಳಿದರದ್ರಿಗಳಂತೆ ಹರಿಸದ | ವಳಯವಿದಳಿತ
ವಾಯ್ತು ಮೇಘವ್ರಾತದಂದದಲಿ ||೯|| ರಣರಹಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನ | ದಣಿದುಂದ್ರಿಯವಶಕೆ ರಿಪು
ಭಟ | ಗಣವಿದಾರಣಕರ್ತವಿದ್ಯಾವೀತರಾಗಿಗಳು || ಸೆಣಸಿನಲಿ ಸಮದರ್ಶಿಗಳು ಧಾ | ರುಣಿಯಪತಿಗ
ಳುರಾಜಸೇವಾ | ಪ್ರಳಯಮಿಮಾಂಸಾಧಿ ಮೂಢರು ನಮ್ಮ ಭಟರೆಂದ ||೧೦|| ಹರಿದರಂದಿನದಿನಕೆ
ಶತಸಾ | ವಿರಮಹೀಶರು ಯಮನ ನಗರಿಗೆ | ಸರಿದುದುಳಿದರ ವೀರತನ ಗಾಂಗೇಯನುಪಟಳಕೆ || ಅರಿ

ಪಯೋನಿಧಿವಡಬನನು ಗೆಲ | ಲರಿದು ಜೀಯ ಮುಕುಂದ ನೀನೇ | ಕರುಣಿಸೈ ವನವಾಸವೋ ನಮ
 ಗೇನುಗತಿಯಿಂದ ||೧೧|| ಮುಗುಳುನಗೆ ನಸುನೋಳಿಯೆ ಭೀಮಾ | ದಿಗಳಿಗೊಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನರಸನ |
 ಸೊಗಸು ಬನದಲಿ ಬರಿಯವನವೀಕದನಕೇಳಿಯಲಿ || ವಿಗಡತನವಂತಿರಲಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸ
 ಲು ಹರನಹವಣ | ಲ್ಲಗಣಿತನ ಸಾಮದಲಿ ಮುರಿಯಲುಬೇಕು ನಮಗೆಂದ ||೧೨|| ದಂಡನಾಯಕತರು
 ಬೆ ರಣದಲಿ | ಖಂಡಿಸುವುದಿರಾದರಿಪುಗಳ | ದಿಂಡುಗಡಹುತ ತೋರಿಮಣಿದೊಡೆ ಜೈಸಿ ಬದುಕುವೆ
 ವು || ಚಂಡಬಲನೀಭೀಷ್ಮ ಮುನಿದೊಡೆ | ಖಂಡಪರಶುವಗಣಿಸನೆನೆ ಕರೆ | ದಂಡನಾಭನ ಮತಕೆ ನೃ
 ಪತಿ ಹಸಾದವೆನುತಿದ ||೧೩|| ಇರುಳುಗುಪ್ತದಲವನಿಪತಿ ಸೋ | ದರರುಮುರರಿಪುಸಹಿತ ಬಂದನು |
 ಸುರನದೀನಂದನನ ಮಂದಿರಕಾಗಿ ವೆಹಿದಲಿ || ಕರೆದು ಪಡಿಹಾರರಿಗೆ ಬಂದುದ | ನರುಹಲವದಿರು ಹೊ
 ಕ್ಕು ಸಮಯವ | ನರಿದು ಭೀಷ್ಮಂಗೀಹದನ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೧೪|| ಬಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಕ
 ಟಕಟ | ಕೊಂದನೇ ಕೌರವನನ್ನೀ | ನೆಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಮಂದಿಯನು ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಬರಹೇ | ಳೆಂದೊಡಾಗಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕುಂತೀ | ನಂದನರು ಬರಲಿದಿರುವಂದ
 ನು ಭೀಷ್ಮವಿನಯದಲಿ ||೧೫|| ಅರಸಿ ಬರಲಾಮಾಯನಿಕರಕೆ | ತೆರಹುಗುಡದನಿಜಸ್ವರೂಪನು | ಕುರು
 ಹುಗೊಂಡೊಡೆ ಮಂದಿವಾಳವೆ ದೇವ ನೀನೊಲಿದು || ಅರಸಿಕೊಂಡೈತರಲು ನಾನೇ | ಸರವನಾಗಲಿ ನಿ
 ಮ್ತುಭೈತ್ಯರ | ಮೆರೆವಪರಿಯಿದು ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯಯೆನುತ ನಿಡುಗಡೆದ ||೧೬|| ನಗುತ ಹರಿ ಗಂಗಾ
 ಕುಮಾರನ | ನೆಗಹಿದನು ಬಳಿಕವರು ರತುನಾ | ಳಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ವಿನಯದಲಿ ||
 ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಯಮಜಾ | ದಿಗಳ ಮನ್ನಿಸಿ ವೀಳೆಯವನಿ | ತೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದ
 ಲಿ ಹೊಂಪುಳಿವೋದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೭|| ಅರಿಯ ಬೀಡಿದು ರಾಯನನುಜನು | ದುರುಳ ರುಚಿತಾನುಚಿ
 ತಗೇಡಿಗ | ಳಿರುಳು ದೊರೆಗಳು ನೀವು ಕಾಲೋಚಿತದಲೈತಹರೆ || ಹರಿಯ ಬಲುಹುಂಟಾದೊಡೆಯು
 ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಲಾಗದು ರಾಜಮಂತ್ರವೆ | ನರಸ ಸಾಕಿನ್ನೀನು ಬಿನ್ನಹಮಾಡು ನಿಜಮತವ ||೧೮|| ಅರಿಯ
 ನುಚಿತವ ನಮ್ಮಭಾರದ | ಹೊರಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಕೃಷ್ಣನದು ನಾ | ವರಿದೊಡೆಯು ಮೈಮುರಿದೊಡೆಯು
 ರಕ್ಷಕರು ನೀವೆಮಗೆ || ಅರಿಯನೇನುವನೆಂದು ಸಲಹಲು | ಮೆರೆವಳೇ ಬಾಲಕನ ತಾಯ್ನಾ | ವುರುವ
 ವಜ್ರದ ಜೋಡು ನೀವಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೯|| ಎಮಗೆ ಜಯವೆಂತಹುದು ರಾಜ್ಯ | ಭ್ರಮೆಯ ರಾಜ
 ಸಬುದ್ಧಿಗಳ ವಿ | ಕ್ರಮವಿಹೀನರು ನಾವು ನೀವು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿಜಯಿಗಳು || ಸಮರ ಸೋತುದು ನ
 ಮ್ತು ಸುಭಟರು | ಯಮನಸೇವಕರಾಯ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂ | ದೆಮಗೆ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವ ಬೆಸಸುವುದೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೨೦|| ಆಕವಾಳರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ನೂಕದಾಹವ ವುಳಿದಸೇನಾ | ನೀಕದಿಂ ನಿಮ್ಮಿದಸವೆದು
 ದು ರಾಜಕುಲಸಹಿತ || ಸಾಕುವೊಡೆ ಮೇಣ್ಣುನಿದುಕೊಲುವೊಡೆ | ಬೇಕುಬೇಡಂಬವರದಾರೆನ | ಕಾಕನಾ
 ಡೆನು ಬೆಸಸು ನಿಮ್ಮಭಿಮತವನೆನೆಗೆಂದ ||೨೧|| ತೀದುದೆಮ್ಮಯ ಸೇನೆ ನಸುಸೊ | ಪ್ಪಾದುದಿಲ್ಲರಿಸೇ
 ನೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಾದಿಕೊಲುವೊಡೆ ಮೊಲೆಯನೊಡಿದತಾಯಿ ಜಾನ್ವವಿಯೆ || ಕಾದಿದೆವು ಕಟ್ಟಿದವು ಗೆಲಿದೆ
 ವು | ಮೇದಿನಿಯನಿನ್ನೀನು ಮುನ್ನಿನ | ಹೋದವನವಾಸಕ್ಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ ||೨೨|| ಮನ್ನಿ
 ಸ ವೊಡೀವುಭಯರಾಯರು | ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳಿದರೊಳು | ನಿನ್ನ ಕುಣಿಕೆಯಲಿಹುದು ಕುಂತೀಸುತರ

ಜೀವನವು || ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿಹರು ನೀನೇ | ಮುನ್ನತಿಸ್ತುತನದಿಂದ ಸಲಹಿದ | ಮನ್ನಣೆಯ ನೀ ಬಲ್ಲೆಯೆಂ
 ದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೨೩|| ಎನಲು ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳೆಲಿನ | ಘನತೆಯನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದು |
 ನನೆದುದಂತುಕರಣ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ದುಗುಡದಲಿ || ತನಗೆ ಸಾವು ಸಮಾಪ ಮಗನೇ | ನಿನಗೆ ಭಯಬೇ
 ಡಿನ್ನು ಕುರುಪತಿ | ದನುಜವೈರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಂದೇ ನಿಮಗೆ ಜಯವೆಂದ ||೨೪|| ಕೊಂಡನಗಣಿತರಾಯರ
 ನು ತಾ | ಮಂದಿಯನು ನಿಮಗಾವು ಮುನಿಯೆವು | ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ತಡೆದೊಡೆ ನೀವು ಧೃತಿಗೆ
 ಡದೆ || ಇಂದಿನುದಯದಲಾತಿ ಖಂಡಿಯ | ತಂದು ನಿಲಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮ ತನುವನು | ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ
 ನಿಮಗೆ ತೆರುವೆನು ಕಂದ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫|| ಗಂಡುತನ ತಾನರವು ನಿಮ್ಮ ತಿ | ಖಂಡಿಯನು ಮುಂದಿರಿಸ
 ಲಾತನ | ಕಂಡುನಾನ್ಯಾಳಗವಮಾಡೆನು ಕೈದುಗಳ ಬಿಸುಟು || ಚಂಡಿತನವನು ಮಾಡು ಮಿಗೆ ಕೈ |
 ಕೊಂಡು ಫಲುಗುಣನೆಸಲು ತನುವನು | ದಿಂಡುಗಡಹಲು ಬಳಿಕ ಗೆಲುವಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||೨೬|| ಎನ
 ಲು ತಿವತಿವತಿವ ಮಹಾದೇ | ವೆನುತ ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂ | ಬನಿಯ ಬೆರಳಲಿ ಮಿಡಿದು ನೊಂ
 ದನು ಪಾರ್ಥ ಹೃದಯದಲಿ || ಎನಗೆ ಜಯವಾಯ್ತಿದು ಕೃತಾರ್ಥರು | ಜನದಲೆಮ್ಮವೊಲಾರು ಬಳಿ
 ಕೇ | ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮವೊಲಾರು ಹಗೆಗಳು ಜಗದೊಳುಂಟೆಂದ ||೨೭|| ಅಳಿದನಡಪಿಯೊಳಯ್ಯನೆಲ್ಲಿ |
 ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ ತೊಡೆಯತೊಟ್ಟಲಿ | ನೊಳಗೆ ಬೆಳೆದವು ಸಲಹಿದನು ಧೂಳಾಟಮೊದಲಾಗಿ || ಬಳಿಯ
 ಲೆರಕ್ಕಗಳೆಮಗೆ ಭಾವಿಸಿ | ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಷ್ಮನೇತನ | ಕೊಲೆಗೆ ಬಯಸುವವನವಿದೆಂತುಟೊ
 ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಈತನನು ಕೊಲಲಾವು ಭುವನ | ಖ್ಯಾತರಹೆವೈ ಯಿಗ ಸುಡುಸುಡು ಭೂತ
 ಳವನೀಬೊಡ್ಡಿಗೋಸುಗ ಸುಟ್ಟು ಸುಕೃತವನು || ಘಾತಕರು ಪಾತಕರು ತೆಗೆತೆಗೆ | ಯೇತರವದಿರು
 ಪಾಂಡುತನಯರ | ಮಾತನಾಡದಿರೆಂಬಕೀರ್ತಿಯ ನೊಂತುದಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ನಿಲ್ಲು ಫಲುಗುಣ ಕೇ
 ಳು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವಲ್ಲ ಸಕಲಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ | ಬಲ್ಲ ನೀನೇನೊಜ್ಞಾನೇ ನೃಪನೀತಿಬಾಹಿರನೆ || ಎಲ್ಲಿಯಪ
 ಕೀರ್ತಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಗ | ಳೆಲ್ಲ ವಿಧವಶ ನಿನ್ನಕಾರಣ | ಎಲ್ಲ ನೀಕೊಲಲೇಸರಾತನು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ
 ||೩೦|| ಯಂತ್ರಿ ಮಿಡಿದೊಡೆ ಕಾದಿ ಬೀಳ್ವೆವು | ಯಂತ್ರಮಯರೂಪುಗಳು ವಧೆಯಾ | ಯಂತ್ರಗೋ
 ಹಾಹೆಗಳಿಗೋ ನೀ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ಯಂತ್ರಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸಾವು ನೀವೀ | ತಂತ್ರಸಕಲ ಚರಾಚರಂ
 ಗಳು | ಯಂತ್ರರೂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಬಂದು ಮುಖದಲಿಜಗವ ಹೂಡುವ | ನೊಂ
 ದುಹೆಸರಲಿ ಜಗವ ಸಲಹುವ | ನೊಂದು ಪರಿಯ ಯುರುಹುವನುನಯನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಜಗವ || ಕೊಂದ
 ಹಗೆಯಲ್ಲೀತ ಸಲಹಿದ | ನೆಂದು ಮೋಹಿತನಲ್ಲ ಪರಮಾ | ನಂದಹುಮಯನಿದಕ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ
 ||೩೨|| ಕಾವೊಡೀತನ ಕರುಣ ಮುನಿದೊಡೆ | ಸಾವೇವೀತನ ಕೈಯಾಬಾಯಲಿ | ನೀವು ತಾವೀಮತ್ತ ಕೆಲ
 ಬರು ಮುನಿದೊಡಂಜುವೆನೆ || ಸಾವು ಹೇಳಿದಮಾತು ನಿನಗೆ | ಸ್ವಾವಭಯವಿಲ್ಲೆನ್ನು ಚಿತ್ತದ | ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯೊಳೆಮ್ಮ ನಂಬಿರಿ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ ||೩೩|| ಹರುಷ ಬಲಿದುದು ಮನದಸಂತಯ ಹರೆದುದಾಹವ
 ವಿಜಯವಾರ್ತಾ | ಹರಹಿನಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಹೊಂಪುಳಿವೊದನೆಡಿಗಡಿಗೆ || ಸುರನದೀನಂದನನು ಕ್ಷರ
 ಸಿದ | ಹರಕೆಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರಸ ಮುರಬಪುಸಹಿತ ಬಂದರುತಮ್ಮಪಾಳಯಕೆ ||೩೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ವದ ೪೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಬೆಗಡುಗೊಂಡರು ದ್ರೋಣಶಲ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಮಾನಳಿ ಮೊಗೈದು ಸುರಿದು
ದು ರಾಯಕೌರವಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ||

||ಪದ|| ಸೂಳು ಮಿಗಲಚ್ಚಿರಿವಳುನನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ ಮುಂಜಾವದಲಿ ಹೆ | ಗ್ನಾಳೆ ಮೊರೆವವು
ಕುಣಿದು ಗಜಬದವಾನೆಕುದುರೆಗಳು || ತೂಳುವರಿಗಳಭಟರ ಹಾಳಾ | ಹಾಳಿ ದೆಸೆಗಳ ಬಗಿಯೆ ಮೂ
ಡಣ | ಶೈಲಮಂಚದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದ-ನಬುಜಿನೀರಮಣ ||೧|| ಲುಳಿಮಸಗಿ ತರಹರಿಸಿ ಖುರದಲಿ | ನೆ
ಲನೆ ಕೆರೆದವು ಕಡುಗುದುರೆ ಹಿಂ | ದೊಲೆದು ಕಂಭವ ಮುರಿದು ಮಿಕ್ಕವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು || ಹೊ
ಳೆಹೊಳೆವಹೊಂದೇರು ನೆರೆದವು | ತಳಪಟಕೆ ಹೊದರೆದ್ದು ಗಗನದ | ಹೊಲಿಗೆ ಬಿಡೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕ
ವಿದುದು ವಿಗಡಪಾಯದಳ ||೨|| ಲಲಿತಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕಳದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಪ | ತಿಲಕ
ನನುಜರುಸಹಿತ ವೈದಿಕಕ್ರಿಯೆಯನುಕರಿಸಿ || ನಳಿನನಾಭನ ಮಧುರವಾಣಿಯ | ಲುಳಿತಪರಮಾಶೀ
ರ್ವಚನಪಂ | ಕಲಿತಕವಚಿತಕಾಯ ಪಾಂಡವರಾಯ ಹೊರವಂಟ ||೩|| ಗಗನಸರಸಿಯ ಪುಂಡರಿಕಾ |
ಳಿಗಳೊ ವಿಮಲಚ್ಚತ್ರಪಟ್ಟಿಯೊ | ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯ ಕಾಲುವೆಯೋ ಪತಾಕೆಗಳೋ || ಗಗನಕುಂಭಿ
ಯಗುಳದಕೆಲಚ್ಚಾ | ಲಿಗಳೊ ಸೀಗರಿಗಳೊ ಕೃಪಾಣವೊ | ಗಗನಪೀಠರತಾಳಪತ್ರಾವಳಿಯೊ ಹೊಸತಾ
ಯ್ತು ||೪|| ಕುಬ್ಜಿಡುವ ಬೊಬ್ಬಿಗಳು ಬಿಲುದನಿ | ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಭವ ಗಜಹಯ | ದಬ್ಬರಣೆ ಗರು
ವಾಯಿಗಡಿಸಿತು ಸಿಡಿಲಸಡಗರವ || ಉಬ್ಬಿ ಬಿರಿದುದು ನಿಖಿಲವಾದ್ಯದ | ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುದನಿಗೆ ಜಲನಿಧಿ |
ಗಬ್ಬವಿಕ್ಕಿತು ಸೈನ್ಯಜಲಧಿಯ ಬಹಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ ||೫|| ಕುಣಿದು ಮುಂಚಿತು ಸೇನೆ ಸಮರಾಂ | ಗಣ
ದ ಕೇಣಿಯಬಾಲಕರು ಸಂ | ದಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಜಯವಧೂಟೀವಿರಹಕಾತುರರು || ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಗಜ
ಹಯದ ಭಾ | ರಣೆಯ ಭಾರಿಯುಭಟರೊಡನೆ ಧ | ಟ್ಟಣೆಯಮೇಲೆ ಮಹೀಶ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾಳಗದ ಕಳನೆ
||೬|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳನೊಳು | ಹೊದರುಗಟ್ಟದವೈರಿಸೇನೆಯ | ಹದನಿವರಪಾಳಯಕೆ ಬಂ
ದುದು ದಳದಕಳಕಳಿಕೆ || ಸದೆದುದನಿಬರ ಕಿವಿಯನೊಡೆತುಂ | ಬಿದವು ನಿನ್ನಾಳೊಳು ದಿಕ್ಕಿನ | ತುದಿ
ಯ ತಿವಿದವು ಮೂರಿಗಳಹುವ ಗೌರುಗಹಳೆಗಳು||೭|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವರವಿಹಿತಸಂಧ್ಯಾ
ಭಿಥಾನದಿ | ವರಮಹೀಸುರವರ್ಗಸತ್ಕಾರವನು ನೆರೆಮಾಡಿ || ಸುರನದೀಜನ ಮನೆಗೆ ಬ್ಬರಲಂ | ದಿರುಳ
ಕಡೆಯಲಿ ನೃಪಮತವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಿರಚಿಸಿ ಚೋಡತೊಟ್ಟನು ರಥಕೆ ಮಂಡಿಸಿದ ||೮|| ಇಂದಲೇ ಪಾಂ
ಡವರ ಪರಮಾ | ನಂದ ಚಿತ್ತಕೆ ಧೂಮದರ್ಶನ | ವಿಂದಲೇಕೌಂತ್ಯೆಯರಿಗೆ ಸುರಪುರದವೈಹಾಳಿ ||
ಇಂದಲೇ ಪವನಜನ ಪಾರ್ಥವ | ಸಂದವಿಕ್ರಮವಿಪಕೆ ಗಾರುಡ | ವಿಂಚನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನೆರೆದುದು
ಸಕಲಕುರುಸೇನೆ ||೯|| ತರುಣರವಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಸಂ | ವರಿಸದಿರೆನೆ ಮಾಣಿಕಂಗಳ ತ | ರತರದಕೀ
ಲಣದ ಹೊಂಗೆಲಸದ ಸುರೇಖೆಗಳ || ಕೊರಳಹಾರಾವಳಿಯ ರತ್ನಿಯ | ಹೊರಳಿಗಳ ಹೊದಕೆಗಳ ಕ
ವಚದ | ಲರಿದಿತಾಪಟಭೀಷ್ಮ ಮೆರೆದನು ರಥದಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ವೀರಸೇನಾಪತಿಯ ಸನ್ನೆಗೆ | ಭೂರಿ
ಬಲ ಹಬ್ಬಿದುದು ದಿಕ್ಕುಗ | ಳೋರಣದಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು ತಗ್ಗಿದರಹಿಪಕೂರುಮರು || ಚಾರುಚಮರದ

ಸಿಂಧಸತ್ತಿಗೆ | ಯೋರಣದ ಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ | ಭಾರಣೆಯನೊಡ್ಡಿಸಿ ದಟ್ಟೈತ್ತಿಸಿತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ
 ||೧೧|| ಭುವನಗರ್ಭಿತವಾಯ್ತು ತಲೆ ಮಾ | ಧವನ ಜಠರದವೋಲು ನೆರೆಭಾ | ಗವತರಂತಿರೆ ವಿಷ್ಣು
 ಪದ ಸಂತಪ್ತತನುವಾಯ್ತು || ರವಿಯವೊಲುಶತಪತ್ರಸಂಘಾ | ತವನು ಪಾದದಲಣೆದು ಕೆಂದೂ |
 ಳವಗಡಿಸೆ ಕುರುಸೇನೆ ಕೈಕೊಂಡುದು ರಣಾಂಗಣವ ||೧೨|| ಹೊಗರೊಗುವರುಳುಸುವಡಾಯುಧ |
 ನೆಗೆಹಿತೂಗವಲಾಡಿಗಳ ಮೊನೆ | ರುಗರುಗಸೆರೂಡಿವಸಬಳದ ತಿರುಹುವಂಕುಶವ || ತೆಗೆದೊಗು
 ವಬಿಲ್ಲುಗಳ ತಿರುವಿನೊ | ಳಗಿವಕೂರಂಬುಗಳ ಸುಭಟಾ | ಳಿಗಳೊಡನೆ ಗಾಂಗೇಯ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದ ಕಣನ ||೧೩|| ವಿತತವಾಜಿವ್ರಜದ ಘನಹೇ | ಪಿತವ ಘಲ್ಲಣೆ ಗಜವಳದ ಬೃಂ | ಹಿತದ ಬಹಳಿಕೆ
 ರಥಪಯದಚಿತ್ತೈತ್ತಿಯ ಚಪ್ಪರಣೆ || ನುತಪದಾತಿಯ ಗರ್ಜನೆಯಗಾ | ಢತೆ ಧನುರ್ಧರವದರಾದ್ರಾ
 ಹತಚಡಾಳಿಸಲೊಡ್ಡಿದರು ಮಂಡಳಿಸಿ ಮೋಹರವ ||೧೪|| ಚೂಣಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು ಹರಣದ | ವಾಣಿ
 ಕೇಣಿಯ ಕುಹಕವಿಲ್ಲದೆ | ಗೋಣುಮಾರಿಗಳೋಲಗದ ಹಣರೂಣವನೀಗಿದರು || ಹೂಣಿಗರು ಹುರಿ
 ಬಲಿದುಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಘನ | ಶೋಣಸಲಿಲದಹೊನಲು ಹೊಯ್ದುದು
 ಹೊಗುವತವಕಿಗರ ||೧೫|| ಕೋಡಕ್ಕಿಗಳು ಭಟರಲಂದೆಡೆ | ಯಾಡಿದವು ಹೆಗಲೆದ್ದವರಿಗೆಯ ನೀಡಿಮೈ
 ಮಣಿದಾಂಕಿ ತಿಪಿವಾಡಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಕೂಡೆ ತಲೆವಂಗಗಳಲಾರೆ ಕೈ | ಮಾಡಿದರು ಖಡ್ಗಿಗರು ಧ
 ಟ್ಪಿನ | ಜೋಡುಜರಿಯಲು ಪೊಕ್ಕು ಬೆರೆಸಿದವಾನೆಕುದುರೆಗಳು ||೧೬|| ಹರಿದು ಮೊನೆಕುತ್ತಿನಲಿ
 ನೆತ್ತರು | ಸುರಿದವರೆವೊಯ್ಲಿನಲಿ ಖಂಡದ | ಹೊರಳಿತಳಿತುದು ಕಾಯವಜಿಗಜಯಾಯ್ತು ಲಾಡಿ
 ಯಲಿ || ಸರಳಸೈಧಾರೆಯಲಿ ಹಾಯ್ದವು | ಕರುಳು ಕಬ್ಬುನಕೋಲಿನಲಿ ಕ | ತ್ತರಿಸಿದವು ಕಾಲುಗ
 ಳು ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ||೧೭|| ಕಡಿದು ಚಿಂಮಿದಬೆರಳುಗಳ ಹಿಂ | ಮಡಿಯಗಾಯದ ನಾಳ
 ಹರಿದೊಡೆ | ಮಡಿದಗೋಣಿನಬೆಸುಗೆ ಬಿರಿದಕಪಾಲದೋಡುಗಳ||ಉಡಿದತೋಡೆಗಳ ಹರಿದಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಹೊಡೆಮರಳಿದಾಲಿಗಳ ತೋಳಿನ | ಕಡಿಕುಗಳ ರಣಮಹಿ ಭಯಾನಕರಸಕೆ ಗುರುತಾಯ್ತು ||೧೮||
 ಕೊರಳ ತೆತ್ತುದು ಚೂಣಿ ರಣಮು | ಖ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಮೋಹರ | ವೆರಡರಲಿ ಹೆಸರುಳ್ಳ
 ನಾಯಕವಾಡಿ ನಲವಿನಲಿ || ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯಿದಳದಲಿ | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಬಹಳಲಗ್ಗೆಯ | ಧರ
 ಧುರದದಬ್ಬಾಳ ಮಿಗೆ ನೂಕಿದರು ಸಂಗರಕೆ ||೧೯|| ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕಾ | ವಳಿಯ ಪಡಸಿನ ಬಿ
 ರಿದಿನುಬ್ಬಟಿ | ಗಳ ವಿಡಾಯಿಯ ಸಿಂಧಸೀಗುರಿಸೆಳೆಯಸುರಿವುಗಳ || ಕಳಕಳಿಕೆ ಕಡುಹೇರಿ ತಳಪಟದೊ
 ಳಗೆ ತಲೆದೋರಿದರು ಫಡಫಡ ಫಲುಗುಣನ ಬರಹೇಳಿನುತ ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು||೨೦|| ದೊಡ್ಡತಗೆ
 ಯಲಿ ಪಾರ್ಥಪವನಜ ರಿದ್ದರಾದೊಡೆ ಬರಲಿ ಸಮರವ | ಹೊದ್ದ ಲಾಪಡೆ ಹೊಗಲಿ ಹರಿ ತೋರಲಿ ಸಹಾ
 ಯಿಕೆಯ || ಇದ್ದೆಡೆಯ ರಣವಿಜಯವನಿತೆಗೆ | ಬಿದ್ದಿ ನರು ದ್ರುಪದಾದಿರಾಯರ | ಹೊದ್ದಿಸಲು ಬೇಡವರಿ
 ಗಂಜವೆವೆನುತ ನೂಕಿದರು||೨೧|| ಗುರುತನುಜವೃಷಕೇತುಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಜಯದ್ರಥಶಕುನಿದುಸ್ಸಹ | ಗು
 ರುಸುಶರ್ವವಿಕರ್ಣಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರು || ಧರಣಿಪತಿಭಗದತ್ತಯವನೀ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಸುಕೇತುದು
 ಜಯಾದುರುಳಿದುಶ್ಯಾಸನರುಲಂಬಕರೈದಿದರು ರಣವ||೨೨||ಗೆಡ್ಡೊಡೆಯುಗಲವಿಲ್ಲಹಾರುವ | ರುದ್ದು
 ರುಟತನಕೇನನೆಂಬೆನು||ಗದ್ದುಗೆಯ ಹೊರಗರಸು ಕರೆದೊಡೆ ಭವನ ಮರೆದಿರಲಾ|| ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಮನೆ

ಯಬಾಣಸಿ । ವಿದ್ಯೆಯೆಮ್ಮಡು ಯಮನನಿಳಯಕೆ । ಬಿದ್ದಿ ನರು ನೀವೆಂದೆನುತ ವೈರಾಟ ಹೊರವಂ
 ಟ ||೨೩|| ನಕುಲಕುಂತಿಭೋಜಿಸುತನೋ । ಮಕಘುಟೋತ್ಕಚದ್ರಪದಶತವಿಂ | ಧ್ಯಕಶತಾನಿಕಾಭಿಮ
 ನ್ಯಯುಯುತ್ಸುಸ್ಯಂಜಯರು || ಸಕಲನಾಯಕರಂದು ಯಜ್ಞೋ | ದ್ಯಕುತರಾದರು ಚಕಿತಚಾಪದಿ |
 ಮುಕುತಶಸ್ತ್ರಾ ಪ್ರಳೆಯ ಮಳೆಗಾಲವನು ನಿರ್ಮಿಸುತ ||೨೪|| ಓಡಿದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ದ್ರಪದನ | ಪಡೆ
 ಯೊಡನೆ ಬವರವನು ಕೃಷ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದರು ತಡೆದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ಕಡು
 ಹ ಮಿಗೆ ವೈದೋರಿ ಪವನಜ | ನೊಡನೆ ಗುರು ಕಾದಿದನು ರಾಯನ | ನುಡಿಸಿ ಕೌರವರಾಯ ತಾ
 ಗಿದನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ||೨೫|| ಸೆಣಸು ಮಿಗಲಭಿಮನ್ಯುಭಿಷ್ಕರ | ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಫಲು |
 ಗುಣನ ತರುಬಿದನಾಘುಟೋತ್ಕಚನೊಡನೆ ಭಗದತ್ತ || ಕಣೆಗೆದು ಸಹದೇವ ನಾರಾ | ಯಣನ ಬಲ
 ವನು ಬೆರಸಿ ಮತ್ಸ್ಯನಿ ಹೋಣಕೆಗೈದಿ ಸುಶರ್ಮ ಕಾದಿದನಾವಿರಾಟನಲಿ ||೨೬|| ಬೆರಸಿ ಹೋಯ್ದರು
 ತಿವಿದರೆಚ್ಚರು | ಹರೆಗಡಿದರೆರೆಗಡಿದರೊಂಕಿದ | ರೆರೆದರಿರ್ದೊರಟಿಸಿದರು ತರಿದರು ತುಳುಕಿತೊರಿದರು ||
 ಸರಳು ಸವೆಯಲು ಚೋಡು ಹರಿಯಲು | ತುರಗ ಧೂಪಿಸಿ ಸಾರಘಯ ಕೈ | ಮುರಿಯೆ ಕಾದಿತು
 ರಾಯನಾಯಕರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ಕೆಲಬರಾಯುಧ ಮುಂದು ಸಾರಥಿ | ಯಳಿದು ಕೆಲಬರು ರ
 ಥ ವಿಸಂಚಿಸಿ | ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಬಳಲಿದರು ಪೂರಾಯಗಾಯದಲಿ || ಕೆಲರು ಜೀರುಗತು ಕಂಡಮು
 ಖದಲಿ | ಕೆಲರು ಹರೆದುದು ಕಲುಮನದ ಕಡು | ಗಲಿಗಳಚ್ಚಾಳಾಗಿ ನಿಂದರು ಕೆಲರು ಕಾಳಗಕೆ ||೨೭||
 ಏರಸೂರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಂಗುವ | ಗಾರುತನ ತಾನೇನು ಸುಡು ಮುಂ | ಮಾರಿಗಳ ಮಾತೆತ್ತಲಡಗತು
 ಬಿರುದಸೈನಿಕರ || ಹಾರಿಹೋಯಿತು ವೀರರಸ ತಲೆ | ದೋರಹೆಳ್ಳೆ ರಣಕನುತ ಕೈ | ಮಿಾರಿ ಕವಿದುದು
 ದ್ರಪದಕೈಯಮತ್ಸ್ಯಸ್ಯಂಜಯರು ||೨೮|| ಕಡುಹು ಮುರಿದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆಯ ತರಹರ
 ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುದು | ಮದಮುರಿಯದಂಘ್ರಿಸಿದರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ಕಡಲು ವೈದೇಗೆದಂತೆ ಬ
 ಹಬಲು | ಪಡೆಯ ಕಂಡನು ದ್ರೋಣ ಸಡಿಫಡ | ಪಡೆಯ ತೆಗೆದೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮಾ
 ರಾಂತ ||೨೯|| ಸಾಹಸಿಕರೈ ದ್ರಪದರಿವದಿರಿ | ಜೋಹದೋಲಿಯಕಾರತನ ಮನ | ಗಾಹಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ
 ಳವದಿರು ತಿವತಿವಿದಿರಿಗೆ || ಆಹವದಲೋಸರಿಸಿದೊಡೆ ಭಟ | ಸಾಹಸಿಕೆ ತಲೆಯೊಡ್ಡದೇ ಸುಡು | ದೇಹ
 ವೇತಕೆ ದಸೆಯೆಸಾಕೆನುತೈದಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೦|| ಅವುದಂತರವನಗಕಳಭಕ್ತಿ | ರಾವತಕೆ ಮರುಭಾಪು
 ದ್ರೋಣನ ಡಾವರಕೆ ಪಾಂಚಾಲನೇ ಸೈರಣೆಗೆ ಸೇರುವನೆ || ನಾವು ದ್ರಪದನಕಾಣೆವಾವಿಡೆ | ಗಾವಿರಾಟ
 ನು ಸರಿದನೆತ್ತಲು | ತೀವಿದರು ಸ್ಯಂಜಯನೈಪರು ನಾವಂಯೆವಿದನೆಂದ ||೩೧|| ಒಗ್ಗೊಡೆದುದರಿಸೇನೆ
 ಸರಿದುದು | ತಗ್ಗ ದುಬ್ಬಾಳುಗಳ ನುಡಿಮನ | ನೆಗ್ಗ ದವು ಮಂಡಳಿಕರಿಗೆ ತಲೆಮುಸುಕು ಪಸರಿಸಿತು ||
 ಲಗ್ಗೆ ವರಗಳಿಕಟ ಮೌನದ | ಸುಗ್ಗ ಯಾಯಿತು ಬಿರುದ ಬೈಚಿಡು | ವಗ್ಗ ಳೆಯರೊಳಸರಿಯೆ ಕಂಡ
 ನುಪಾರ್ಥ ಖತಿಗೊಂಡ ||೩೨|| ರಣಕೆ ತವಕಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾಗುವ | ಕಣೆಯಧಾಳಿಗೆ ದಕ್ಷುಬಾರುವ | ಗು
 ಣವಿದೆಂತುಟೊ ಭಂಡರಿವದಿರು ಸಾರಹೆಳೆನುತ || ಕೆಣಕಿದರು ಬಿಲುದಿರುವಿನುರುಮಾ | ಗರ್ಣದ
 ಹೊದೆಗಳ ಕೆದಂ ಸಮರಾಂ | ಗಣಕೆ ಸಮ್ಮುಖವಾದನರ್ಜನ ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೩|| ಸಾರಬೇಹುದು
 ದ್ರಪದನಾನ | ಲ್ಲಾರೆಯಿದು ಕಾರುವುದು ಚಾಪದ | ಚಾರುವಿದ್ಯೆಯ ನಿವ್ವಲರಿದುದ ನಿಮಗೆ ತೋ

ರುವೆನು || ಸೈರಿಸುವುದೀಬಾಲಭಾಷೆಗೆ | ವೈರಬಂಧವ ಬಿಡುವುದೆನುತಾ | ಚಾರಿಯನ ರಥಹಯವ
 ಹೊದಿಸಿದನಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿ ||೩೫|| ಕವಿವಕಣೆಗಳ ಧಟ್ಟುಗಳನೊಡೆ | ತಿವಿದು ತುಳುಕಿದನಂಬಿನಬುಧಿಯ
 ನೆವಿರಳಾಸ್ತ್ರಾನೀಕವಾವರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ || ಅವನಿಯೋ ದಿಕ್ಕುಗಳೊ ಪಾರ್ಥನೊ | ರವಿಯ ಕಾ
 ಣೆನು ಭಾಪು ಕಲಶೋ | ದ್ಭುವನ ಕೈಮೈಯೆನುತ ಬೆರಗಿನೊಳಿದ್ದು ದುಭಯಬಲ ||೩೬|| ಈತನಸ್ತ್ರವ
 ಕಡಿದು ಬಾಣ | ವ್ರಾತವನು ಕೆರಳಿಚಿದನಿರ್ಜನ | ಸೇತುವಾದವು ಸರಳು ವೈಹಾಯಸಮಹಾರ್ಣವಕೆ ||
 ಕೇತುವಾದವು ರವಿರಥಕೆ ಪುರು | ಹೂತನಾದವು ಗರಿಕುಲಕೆ ಕೈ | ಸೋತುದಿವ ತರಿದೊಪ್ಪೆ ಬಳಲಿದು
 ನಿಂದನೊದ್ರೋಣ ||೩೭|| ತ್ರಾಣ ಕೋಮಲವಾಯ್ತು ತೆಗೆಯಲಿ | ದ್ರೋಣನಾವೆಡೆ ಪಾಯಿದಳ ಬಿ
 ಡು | ಹೂಣಿಗರ ಬರಹೇಳು ಬಾಣದಭಂಡಿಸಾವಿರವ || ಶೋಣಿತದ ಸಾಗರವನವನಿಗೆ | ಕಾಣೆ ಶ್ರುಳಲು
 ಪಾದರಜದಲಿ | ಕೇಣಿಕೊಟ್ಟನು ವೈರಸೇನೆಯನಮಮ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೩೮|| ನರನೆ ಪೊಕ್ಕವನಾದಡಯ್ಯ
 ನ | ಹರಿಬವೆಂದನಗೆನುತ ಬಿಲುದಿರು | ಮೊರೆಯೆ ಮೋಹರಗಡಲ ಕವಿಸಿದನಂದು ಗುರುಸೂನು ||
 ಗುರುಸುತನ ಬಳಿವಿದಿದ ಕಡುಹಿನ | ಲುರುವಣಿಸಿದರು ಶಕುನಿಯವನೇ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಸುಕೇತುಭೂಲಿಶ್ರ
 ವರು ಬಿಗುಹಿನಲಿ ||೩೯|| ಸಾಲಮುಕುಟದವಗಾಣಿಕದ ಮಣಿ | ಮಾಲಿಕೆಯರತ್ತಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ | ಸೋ
 ಲಿಸಲು ಸಮರವನು ಹೊಕ್ಕರು ಕುರುಹಿನತಿಬಲರು || ಕೋಲ ತೆಗೆಹಿನ ಕಿವಿಗಡಿಯಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗಳ
 ಕೆಂಪುಗಳ ಹೊಗರು | ಛಡಾಳಿಸಿದಬಲುಮುಖದ ಸುಭಟರು ಹಳಚಿತರ್ಜನನ ||೪೦|| ಏನವೇಳುವೆನ
 ರಸ ಶರಸಂ | ಧಾನವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನನುಸಂ | ಧಾನವನು ಕೈಯೊಡನೆಯನಿಬರ ಕಣೆಯ ಖಂಡಿಸಿ
 ದ || ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ಸುಭಟನಿ | ಧಾನವನು ಪಡಿಗೆಟ್ಟಬಾರದು | ಮಾನವರ ಮಾತೆತ್ತಲೆಂದ
 ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ ||೪೧|| ಹಿಳುಕು ಹಿಳುಕಿನೊಳೊರಸಿ ದೆಸೆಕೆ | ತ್ತಲಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡವು ಪತಾಕಾ |
 ವಳಿಯ ಪವನನ ಹೊಯ್ದಿ ನಲಿ ಬಾಯ್ತೊರೆ ಕಿಡಿಯೇಳೆ || ಬಲುಸರಳ ಬಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಯ | ಬಲುಹು
 ತರಬಿತು ಪಡಿಮುಖದ ಮಂ | ಡಳಿಕರಸುಗೆಯ್ದನೆಮಮ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತರಣಕೇಳಿ ||೪೨|| ಎಸುವ
 ನೊಬ್ಬನೆ ಪಾರ್ಥನನಿತುವ | ಕುಸುಲವುನು ಗುರುಸುತಾದಿಗ | ಳೆಸುವರನಿಬರು ತರವನನಿತುವನೆಮ
 ರಸತಿಸೂನು || ಎಸುವರಿವರರ್ಜನನ ಮೈಯಲಿ | ಮನೆಯ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥನನಿಬರ | ವಿಶಿಖವನು
 ನೆರೆಕಡಿದು ಮೆತ್ತಿದನೊಡಲೊಳಾಂಬುಗಳ ||೪೩|| ಕೋಲ ಕೋಲಾಯಳಕೆ ಸೈರಿಸ | ದೊಳುನಾಯಕ
 ವಾಡಿ ಹರಿಗೆಯ | ಹೇಳಿಗೆಯ ಚಾಚಿದರು ಬಲುಬದ್ಧರದಭಂಡಿಗಳ || ಹೂಳಿ ಬಿಗಿಸಿದಗುಳದ ಕರಿಗ
 ಳ | ಮೇಳವಿಸಿದರು ಮುರಿದೊಡಾನಗೆ | ಮೇಲೆತಾವಿಹವೆಂದು ನುಡಿದರು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು ||೪೪||
 ಹರಿಬದಾಹವವೆಂಬರಾವೆಡೆ | ಗುರುಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ನುಡಿ | ಯುರಿಯಹೊರುವುದು ಗಾಯವ
 ತಿತ್ತೀತಳವು ಮಹದೇವ || ಅರಮನೆಯಲಿದ್ದಾಳುಕುದುರೆಯು | ಹರೆದರೇನದು ತಮಗೆ ನಷ್ಟಿಯೆ | ಗ
 ರುವೈ ಗುರುಸೂನುವೆನುತೈದಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಬಗ್ಗ ಕವಿತಾತುರಗಸೇನೆಯ | ನಗ್ಗಡದೊ
 ಳಿಕ್ಕಿದನು ಕರಿಗಳ | ಮೊಗ್ಗರವ ಮೆದಗೆಡಹಿದನು ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ರಥವ || ಮುಗ್ಗ ಬೀಳುವಪಾ
 ಯದಳವನು | ನುಗ್ಗು ನುಸಿಮಾಡಿದನು ರಕುತದ | ಸುಗ್ಗ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿತು ಕಳನಚೌಕದಲಿ
 ||೪೬|| ಜೋಡುಸಹಿತುಗಿದಂಬು ಧರಣಿಯೊ | ಳಾಡಿದವು ಗುಳಸಹಿತ ಕರಿಗಳ | ತೋಡಿ ಹಾಯ್ದವು

ಬದ್ಧರಂಗಗಳಬಾದಣವ ಕೊರೆದು || ಈಡಿರಿದವದ್ರಿಯನು ಸುಭಟರೆ | ಜೋಡುಗಳ ಜರುಹಿದವು ತಳಪ
ಟ | ಮಾಡಿದವು ಚತುರಂಗಬಲವನು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ||೪೭|| ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆಹಾಯ್ದವಾನೆಗೆ | ಳಾ
ರುಸಾವಿರ ತುರಗದಳದಸು | ಸೂರೆವೋಡುದು ಸಮರದಲಿಹದಿನಾರುಸಾವಿರವು || ಕಾರಿದರು ಕರುಳ
ನು ಪದಾತಿಯೊ ಳಾರುಲಕ್ಷವು ಮೊದಲಲಗ್ಗೆಗೆ | ಮೂರುಸಾವಿರ ರಥವು ನೆಗ್ಗಿ ದುದೊಂದುನಿಮಿಷದ
ಲಿ ||೪೮|| ಹೆಣನ ತುಳಿದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿ ಸಂ | ದಣಿಸಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ದಳ ಭಾ | ರಣೆಯ
ಬಿಂಕವನೇನನೆಂಬನು ಬಲಿದಲಗ್ಗೆ ಯಲಿ || ಕಣಿವವು ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆ | ಯಣಿಸುತ ಹಯರಥವ
ದೊಂದೆಸೆ ಕಣೆಗೆದರೆ ಕಾಲಾಳದೊಂದೆಸೆ ಮುಸುಕಿತರ್ಜನನ ||೪೯|| ಸನೆದು ಸವೆಯರುಪೂತುಮರು
ಕೌ | ರವನ ಸೇನಾಜಲಧಿನಾಯಕ | ನಿವಹವಿನಿತುವನೂಕಿಸವೆಯವು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಕ
ವಿಯಲೀಬಲ ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿ | ತವಕಿಸಲಿ ತಾವಿನಿಬರೂಮಗು | ಳವಗಡಿಸಿನೋಡಲಿ ವಿನೋದವನೆ
ನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ||೫೦|| ಅಗಲದಲಿ ದಿಗುವಳೆಯ ವಿಧಿಯಂ | ಬುಗಳನೀದುದೋ ಮೇಣು ಬಾಣ
ದ | ಮುಗಿಲುಮಾಲೆಯ ಕೊಯ್ದರೊ ಜರುಹಿದರೋ ಶರನಿಧಿಯ || ರುಗರುಗಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ
ಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ಹೊಳೆಹಿನಧಾರೆ ಬಿಂಕವ | ಮೊಗದರ್ಜನನಂಬುಗಳು ಚತುರಂಗ ಮೋಹರ||೫೧||
ಮತ್ತೆ ಮುರಿದನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ | ಮತ್ತಗಜವನು ರಥಚಯವನು | ಗೊತ್ತಿದನು ಹನ್ನೆರಡು
ಸಾವಿರವನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಹೊತ್ತಿತ್ತೀತನ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಗೆ | ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿರಾವ್ತರಾ| ಸತ್ತು
ದಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಕೌರವರಾಯಸೇನೆಯಲಿ ||೫೨|| ತಿರಿತಡವಿಯಕಡಿತ ಗಿರಿಗಳ | ಹೊರಟೆಗೆಹೊ
ಗಬೇಕು ಸೇನೆಯ | ಪಾರುಪಾಣೆಯ ಕೊಟ್ಟರಾವೆಡೆ ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಭಾರಣೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು
ಸಮಯವ | ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಮಲವುದ್ಧು ಕೈ | ವಾರವೇಕೈ ಕಾಯದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿತ ಬೇಡೆಂದ ||೫೩||
ಜೇನುಹುಟ್ಟೆಯ ಹುಳುವಬಡಿದಸ | ಘಾಡತನ ತಾನೇನು ಚೂಣಿಯ | ಸೇನೆಗೇನೆಯ ಸವರಲಾಯಿ
ತೆ ಶೌರ್ಯಸಿರಿ ನಿಮಗೆ || ತಾನದಾರೆಂದರಿಯಲಾ ಗುರು | ಸೂನುವಲ್ಲಾ ವೈರಿತಿಮಿರಕೆ | ಭಾನು ಬಗೆ
ಯಾಯನುತ ಪೊಕ್ಕನು ದ್ರೋಣನಂದನನು ||೫೪|| ಬಳಿಯಲೊಡಗವಿಯಿತ್ತು ಚಾತು | ಬರ್ಲ ಸ
ಹಿತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ತೋ | ರಳವ ಹಿಡಿಹಿಡಿಧನುವ ಸುರಿಸುರಿ ಸರಳಸರವಳೆಯ || ಚಳೆಯದಲಿ
ಕೈದೋರುದಾನವ | ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತವೆ | ಕಳಿಯದಿರು ಕಾಲವನನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚರತಿರಥ
ರು ||೫೫|| ಗುರುಸುತನ ಕೂರಂಬು ದ್ರೋಣನ | ಸರಳಸಾಗರ ಶಲ್ಯನಂಬಿನ | ಹೊರಳಿ ಶಕುನಿಯ
ಬಾಣಪಂಜರ ಕೃಪನ ಶರಮೇಘ || ಕುರುಪತಿಯ ನಾರಾಚದಾದು | ಧರವರುಷ ಸೈಂಧವನು ಕೃ
ತವೆ | ಮರ್ಶಶರಾವಳಿ ಹೂಳಿದವು ದೇವಾ ಮಹೀತಳವ ||೫೬|| ಉರಿಯರಾಜ್ಯವ ಸೂರೆಗೊಳಲೆಂ
ದರಗುಹರಿದವೊಲಾಯ್ತು ಮೇಘದ | ನೆರನಿ ಗಾಳಿಯಮನೆಗೆ ಬಿದ್ದಿನ ಬಂದತೆರನಾಯ್ತು || ಗಿರಿ
ಯಮಕ್ಕಳು ನಗುತ ವಜ್ರದ | ಕರವ ಹೊಯ್ದಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ | ಸರಳಸೀಮೆಯ ಬೆರಸಿದವು
ರಿಪು ಸುಭಟರಂಬುಗಳು ||೫೭|| ಸಹಜಕೀತನು ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ರುಹನು ಗುರುಗಳ ಮಗನಿವನು
ಗುರು | ವಹನು ನೋಳ್ಪೊಡೆ ತಿವತಿವಾ ಕಲಿಶಲ್ಯ ಮಾವನಲೆ || ಮಹಿಮರಿವರೆನ್ನೊಡನೆಯೊಂದಿದ |
ರೆಹುದುನಾವಿನ್ನಾರ ಕಳೆವೆವು | ಸಹಸ ಲೇಸೆನುತೆಚ್ಚನವರವರಸ್ತ್ರಧನು ರಥವ ||೫೮|| ಮತ್ತೆ

ಹೊಸರಥ ನೂತನಾಸ್ತ್ರವೆ | ನುತ್ತಮಪ್ರತ್ಯಗ್ರಚಾಪದ | ಲಿತ್ತಡಸಿ ಕವಿದರು ಕಿರೀಟಿಯ ರಥವೆ
ಮುರಿದೆಸುತ || ಮತ್ತೆ ಕಡಿದರು ರಥವ ಚಾಪವ | ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹೊಟೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕರು | ತೆತ್ತುಸ
ವೆಯರು ಶೌರ್ಯದಭಿಮಾನವನು ರಿಪು ಭಟರು ||೫೯|| ಸರಳ ಕವಿಸಿದರಿವರು ಮತ್ತವ | ಪರಿಹರಿ
ಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ಸರಳುಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ಮುಸುಕಿದರರ್ಜುನನ ರಥವ || ತರಳೆಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ
ದ್ರೋಣನ | ಗುರುಸುತನ ಸ್ತಂಧವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಚಾಪವ ಕಡಿದು ಹೂಡಿದನೊಡಲೊಳಂಬುಗ
ಳ ||೬೦|| ಗಾಯವಡೆದರು ಸುರಿವ ಸರಳಿಗೆ | ನಾಯಕರು ಬಳಲಿದರು ಪೌರುಷ | ವಾಯವಾದುದು
ತನು ನಡುಗಲಡಿಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿ || ಕಾಯಗಟ್ಟಿತು ಭೀತಿಬಿರುದಿನ | ಬಾಯೆಣಿಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ತನುವಿ
ನ | ಬೀಯಕವರಂಜಿದರು ನೆನದರು ಮನೆಯ ರಮಣಿಯರ ||೬೧|| ದಿಟ್ಟತನ ಹಳುವಾಯ್ತು ಶೌರ್ಯ
ದ | ಘಟ್ಟ ಕರಗಿತು ಸುಭಟಧರ್ಮದ | ಬಟ್ಟೆಯನು ಹೂಳಿದರು ಹಂಗಿಗರಾದರಿಹಪರಕೆ || ಬೆಟ್ಟ
ವಾಯಿತು ಭಂಗಭಯದಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ರಾಯದಳಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ಭಗದತ್ತ ಸ್ತಂಧವಗುರು
ಸುತಾದಿಗಳು ||೬೨|| ಉಲಿವೆಭಟ್ಟರ ಬಾಯಹೊಯ್ ರಥ | ದೊಳಗೆ ಕೆಡಹಲಿ ಧ್ವಜದಕಂಭವ | ನು
ಲುಕದಂತಿರೆ ರಥವ ಹರಿಸಲಿ ಸೂತಕುನ್ನಿಗಳು || ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ಭತ್ರಚಮರವ | ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಡ
ಲಿ ಹೆಸರುಗೊಂಡರ | ನುಳುಹಲಾಗದು ಬೀಳಗುತ್ತವುದನುತ ತಿರುಗಿದರು ||೬೩|| ಒಟ್ಟಿದವು ಕೈ
ದುಗಳು ಸತ್ತಿಗೆ | ಬೆಟ್ಟವಾದವು ಸಿಂಧಸೆಳೆಗಳು | ನಟ್ಟದವಿಪವಡಿಸಿದವೊಲಾಯ್ತು ಪವಾಗ್ರದಲಿ ||
ಧಟ್ಟ ಮುರಿದುದು ಸೇನೆತೆರೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟಸಾಗರದಂತೆ ರಾಯಘ | ರಟ್ಟ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ
ಖಿಳಮೋಹರವ ||೬೪|| ಹೊರಳಿಯೊಡೆದು ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು | ಮರಳಿದರಲಾ ಪೂತುಮರುಧರ |
ದುರವ ಮಾಡಿದರೇಕೆ ಕರೆಕರೆ ಬಿರುದಬೆಸಗೊಂಬ || ಗುರುತನಯನೋ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಧರನೊ ಶ
ಲ್ಯನೊ ಶಕುನಿಯೋ ಕೃಪ | ವರಮಹಾರಥರಿದ್ದ ರೋಡುವರಲ್ಲ ದಿಟವೆಂದ ||೬೫|| ಹೊರೆದಪತಿ ಕಾ
ರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವ | ಸರಕುಮಾಡರು ಜಯವಧುವನೆ | ದ್ವರಗಿ ನೋಡರು ವಾರ್ತೆಗೈಯರು ಮುಕುತಿ
ರಾಜ್ಯವನು || ಧರೆಯಪರಮಖ್ಯಾತಿ ಸೊಜೆಯ | ಸಿರಿಯ ಗಣಿಸರು ತಿವತಿವಾಸಂ | ಗರಕೆ ದ್ರೋಣಾ
ದಿಗಳವೋಲು ವಿರಕ್ತರಾರಂದ ||೬೬|| ಆನೆಗಳು ಮರಳಿದವು ಸುಭಟನಿ | ಧಾನರೋಸರಿಸಿದರು ಫಡ
ಸುರ | ಧೇನುಗಳಲಾಕರೆಯಿರೈ ಕರೆಬಲಕೆವಾಂಛಿತವ || ಈನಪುಂಸಕರುಗಳನಂಬಿದ | ತಾನು ನೀತಿಜ್ಞ
ನೆ ಮಹಾದೇ | ವೇನಪೇಳುವೆನನುತ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರಗೆ ನಡೆತಂದ ... ||೬೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೯೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಗಂಡುಗಲಿಗಾಂಗೇಯ ರಣದು | ದ್ವಂಡಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವ ತರಿದು | ದ್ವಂಡಭೀಷ್ಮ ಶಿಖಂಡಿ
ಯಿವಿರಲಿ ಬಿಲ್ಲನಿಳುಕಿದನು ||

||ಪದ|| ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸುವದು ಸೇನಾ | ನಾಯಕರ ಮೋರೆಗಳು ಮುಸುಕುಗ | ಳಾಯಿತವೆ

ನೀಹೊತ್ತು ಮುನ್ನಿನ ಬಿರುದಿನ್ನುಟ್ಟೆಯು || ಕಾಯಿದರೆ ಧರ್ಮವನು ಜ್ಞರಪ | ರಾಯಣದ ಪರಿಣ
ತಿಯಲಾದಪ | ಲಾಯನದ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯು ನೋಡೆನೆ ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ ||೧|| ಅರಸ ಹೊಲ್ಲೆ ಹವೇನು ಪಾ
ರ್ಥನ | ಸರಿಸದಲಿ ನಿಲುವೆದೆಯ ಕೆಚ್ಚು | ಜ್ಞರನು ದೇವಾಸುರರೊಳರಿಯೆನು ಮನುಜರೇನಹರು ||
ತಿರುಗಬೇಕವಗಡಿಸಿದೊಡೆಸಂ | ಗರವ ಪೊಗುವುದು ಸದರಗಿದರವ | ನೆರಿದು ಕಾದುವುದಿದರಲಾವುದು
ಭಂಗ ಹೇಳೆಂದ ||೨|| ನುಡಿಯಲಾವು ಸಮರ್ಥರೆಂದುದೆ | ಕಡುನಿಧಾನವು ಸುಭಟರೋಟವೆ | ಕಡೆಗೆ
ಪರರಹಧರ್ಮಪಾರ್ಥನು ಜಗದೊಳಗ್ಗಲನೆ || ನಡುಹೊಳೆಯ ಹರಿಗೋಲಮೂಲೆಯ | ಕಡಿವರಾದೊಡೆ
ನಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾಲವು ತಿವಾಯೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೩|| ಖತಿಯಮಾಡಿದನಮ್ಮನು
ಡಿಯನು | ಚಿತ್ತಪರಾಯಣವೆಂದುನಿಮ್ಮಯ | ಮತ್ತಿಗತ್ತೋರಿತಮಾಣಲದುನೋಡಾದಡಾಹವವ ||
ಕ್ಷಿತಿಯಹೊರಕಾರಂಗೆಸೌಖ್ಯದ | ಗತಿಯಮಾಡುವೆನಿನ್ನು ಕುರುಭೂ | ಪತಿವಿರೋಧಿಯ ದಳವನಿಂದೇ
ನೋಡುನೀನೆಂದ ||೪|| ತರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಕಾವಿರ | ಸರಳಹೊಡೆಗಳ ಭಂಡಿಯನು ಹಂ | ನೆರಡು
ಸಾವಿರಧನುವ ತರಿಸಿದನೆಳಿಳಕ್ಕಿದಾಗಳ || ಕರಿಸಿದನು ಸೈಂಧವನ ಶಲ್ಯನ | ಗುರುಸುತನ ಕೃತವರ್ಮ
ಭಗದ | ತ್ತರಶಕುನಿದುಶ್ಯಾಸನರ ಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರ ||೫|| ಒತ್ತುಗೊಡುವರೆ ಹಗೆಗೆ ಹಜ್ಜ
ಯ | ನಿತ್ತು ತೆಗೆವರೆ ಪಾರ್ಥ ಪರಬಲ | ವೃತ್ಯುನೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಹೋಗಲಿಯೆಂದುಫಲವೇನು || ಮ
ತ್ತೆ ಕೊಕುವದರ್ಜನನ ನಂ | ಮತ್ತ ಬಿಡದಿರಿ ವೈರಿಬಲವನು ಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವೆ ಯಮಪುರಕೆ ಮೋಹ
ರಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೬|| ವಿಗಡನಿಬರ ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ಥನ | ತೆಗೆದರೆತ್ತಲು ಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು | ಹೊಗೆದನಂ
ತ್ಯದ ರುದ್ರನಗ್ನದಕಂಠಶಿಖಿಯಂತೆ || ಬಿಗದಹೆಡೆಗಳ ಹರಿದು ಬಿಲ್ಲಿಂ | ದುಗುಳಿಸಿದರಂಬುಗಳನೆಳವಿ
ಗೆ | ತೆಗೆದು ಪಾಂಡವಬಲವ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಬಾತಿಯಲಿ ||೭|| ಕೊಂಡುಬಹಬಲು ನಾಯಕರ ಕೈ |
ಕೊಂಡು ಕಡೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದ ಸೇನೆಯ | ಹಿಂಡೊಡೆಯದೋಜೆಯಲಿ ಹುರಿಯೇರಿಸಿ ಮಹಿಶ್ವರಂ ||
ಗಂಡುಗಲಿಯೆಭಿವುನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿ | ಚಂಡಬಲಹೈಡಿಂಬರನು ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ಸಂವರಿಸಿ ಸಮರಕೆ
ನಡೆದನಾಭೀಷ್ಮ ||೮|| ತಳಿತಸೇನಾಜಲಧಿಲಗೆಯ | ಮೊಳಗಿನಲಿ ಮೊನೆದೋರಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಹಳಚಿದ
ರು ಹರಹಿನಲಿಕವಿದರು ತೋದಕ್ಕಿಗಳಲಿ || ಎಲೆಲೆ ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರ | ಮಲೆತುದೋ ಬರಹೇಳು
ಮಾಯ | ಬಳಗವನು ಹೊಂದಿಂವಿಕಾರರ ಕರಯಿ ರಕ್ಕಸರ ||೯|| ಸೂಸಿದರು ಸರಳುಗಳನಗಲಕೆ |
ಹಾಸಿಪಬ್ಬಿದವಿಶ್ವನಿಕರಕೆ | ಕಾಸಿದವು ಕೀಲಿಸಿದವಾನೆಗಳುದರದೆಲುವಿನಲಿ || ಬೀಸೀ ಬಿಸುಟವು ಪಾಯ
ದಳ ರಥ | ರಾಸಿಗಳ ಜರುಹಿದವು ಬಲವಾ | ರಾಯಲಿ ತಾಯ್ಮಳಲ ಮೊಗೆದವು ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು
||೧೦|| ಅಡಸಿ ತುಂಬಿತು ಗಗನ ತಲೆಗಳ | ಗಡಣದಲಿ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ಬಾಣದ | ಕಿಡಿಯಲುಂಮಹವಾ
ಯ್ತು ಹೊನುಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ಕಡುಗಲಿಯು ಕೈಚಳಕದಂಬಿಂ | ಗೊಡಲ ತೆತ್ತದು ವೈ
ರಿಬಲ ಬಿಡೆ | ಜಡಿದುದಂತಕನಗರವದ್ಭೂತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||೧೧|| ಹೊಡೆಗೆಡೆದವಾನೆಗಳು ಧಟ್ಟ
ಗೆ | ಕಡೆದುದಗ್ಗದತುರಗದಳ ಮೈ | ಗಡತವಲಿ ಮುಂಗಡದು ಹೊರಳಿತು ಕೂಡೆ ಪಾಯದಳ || ಮ
ಡಮುರಿದು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಥ ಬೆಳು | ಗೊಡೆಪತಾಕಾದಂಡಚೌರಿಗ | ಳುಡಿದು ಕಡೆದವು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ತರಿದನತಿಬಲರ || ದುಂಡಿಸಿತು ನೊರೆರಕುತಕರುಳಿನ ಜೊಂಡು ಮಸಗಿತು ಕಡಿದಬಂಡದ | ದಿಂಡು ತ

ಳಿತುದು ತೋಗಲಕದಳಿಯ ಮುರಿದಮೂಳೆಗಳ || ದೊಂಡೆಗರುಳಿಮಳನಜರಿವಮಿದುಳಿನ | ಗೊಂಡೆಯ
 ದತೊರಳೆಗಳ ಕೊರಳಿನ | ತುಂಡುಗಳ ಕಾಲಾಂತಕನ ಹೆಬ್ಬೆಳಸು ಹುಲುಸಾಯ್ತು ||೧೩|| ಆಗಹೂಡಿ
 ದನಾಗಬಾಣವ | ತೂಗಿ ಬರಸೆಳೆದೆಚ್ಚ ನಹಿತರ | ನಾಗತಾಗಿದವಂಬು ಬಲ್ಲವರಾರು ಕೈಲುಳಿಯ || ಬಾ
 ಗಿಹುದು ಬಲುಬಿಲ್ಲು ಕಿವಿವರೆ | ಗಾಗಿ ರಿಪುಗಳ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ | ನೀಗಿಹುದು ನಿಟ್ಟುಸುರನೆಲೆ
 ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ||೧೪||ಬೀಳುತಿರ್ದುದು ಭಟರು ಮತ್ತೆ ಚ| ಡಾಳಿಸಿತು ತಲೆಮಾರಿಗಳು ಹೇಣ| ಸಾ
 ಲನೆಡಹಿದರರುಣವಾರಿಯಕೆರೆಯ ನೆನಸಿದರು || ಆಳುವೊಕ್ಕುದು ದಂತಿಘಟೆಗಳು | ತೂಳಿದವು ಕಡಿಕೆ
 ದ್ದು ತುರಗದ | ಮೇಲುರಾವುತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ತೇರಕಾಹಿನಲಿ ||೧೫|| ಆಳುಕುದುರೆಯ ಬೀಯಮಾ
 ಡಿ ನೈ | ಪಾಲಮಾಡುವುದೇನು ದೊರೆಗಳು | ಕಾಳಗಕೆ ತಲೆದೋರಬಾರದೆ ಭೀಮಫಲುಗೂರು ||
 ಜಾಳನೂಕಿಸಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆವರೆ | ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ರಣಹೀ | ಹಾಳ ತಮಗಿಲ್ಲೆಂದ ಗಹಗಹಿಸಿದ
 ನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೧೬|| ದಿವಿಜನಗರಿಯ ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ | ಕವಿವಮನವೇ ಮುಂದೆ ಹಡ್ವೆಗೆ | ತವಕಿಸುವು
 ದಿಲ್ಲಾದುದೇ ಕೈತಪ್ಪಮಾಡಿಸೆನು || ಕವಿಯಿರೈ ಕಾಲಾಳುರಾವುತ | ರವಗಡಿಸಿರೈ ಚೋದರೆಸೆಯಿರಿ |
 ನವಮಹಾರಥರಂಬಕರೆಯೆಯೆನುತ್ತ ತೆಗದೆಚ್ಚ ||೧೭|| ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತುರುಗದಳವನು | ಕೆಡಹಿ
 ದನು ಹೇರಾನೆಗಳ ತಡೆ | ಗಡಿ ದನೊಗ್ಗ ನರಥವ ನೆರೆಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಾಲಾಳ || ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದರೆ
 ದ್ದು ಮುಂದಕೆ | ನಡೆನಡೆದು ಕೈಮಾಡಿ ಕಾಯದ | ತೊಡಕನಲ್ಲದೆ ತೆಕ್ಕಗಟ್ಟಿತು ಭಟರು ನಾಕದಲಿ
 ||೧೮|| ಆಳು ಮುರಿದುದು ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕು ನೈ | ಪಾಲಕರು ಬೊಬ್ಬಿದು ಭೀಷ್ಮನ | ಕೋಲ ಕೊಣ್ಣೆ
 ದೆ ಕೊಂಡುಹರಿದುದು ರಥದಹೊರೆಗಾಗಿ || ಆಳುತನದಂಗವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು | ಮೇಳವೇ ಬಳಿಕೇನು
 ಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲಕರಲಾ ಪೊತುರೇಯನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೯|| ಅಂಗವಿಸಿ ಮರಿಹುಲ್ಲೆ ಖುರದಲಿ |
 ಸಿಂಗವನು ಹೊಯ್ಯಂತೆ ನೃಪರು | ತ್ತುಂಗಸಹಸಿಯಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದರು ಖಡ್ಗದಲಿ || ಅಂಗವಣೆ
 ಯನು ಪೊಗಳುತವೆ ದಿವಿ | ಜಾಂಗನಾಕಾಮುಕರ ಮಾಡಿಯೆ | ಭಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಭೀಷ್ಮಮೆರೆದನು ಬಾ
 ಹುವಿಕ್ರಮವ ||೨೦|| ಧರಣಿಪತಿಗಳು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವುರುಳಿತಾದಿವಸದಲಿ ಹಿಂದಣ | ಕೊರತೆಯು
 ಳಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊಂದನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ಮರಳಿಮೂರ್ಸಾವಿರವ ಮತ್ತಂ | ತೆರಡುಸಾವಿರಮತ್ತೆ
 ಯೈ ಸಾ| ವಿರವಸವರಿದನಹಿತಬಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಭುವನನೆಲೆಹೊಗುವಂದು ಹಳಚಿದ |
 ತಿವನಖತಿ ಮೈದೋರಿತನೆ ರಿಪು | ನಿವಹದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೀತನ ಖತಿಯಕೋಪತಿಖಿ || ಜವನಪುರ
 ವಿಂಬಿಲ್ಲ ಕೊಂಡೊ | ಯ್ಯುವರು ಕೈಗುಂದಿದರು ಗಂಗಾ | ಭವನು ಖಾತಿಯಬಿಡನಿದೇನೆನುತಿರ್ದುದಮ
 ರಗಣ ||೨೨|| ಬಲವನದ ಹೊದರಲ್ಲಿ ಸೇನಾ | ಜಲನಿಧಿಯ ಸುಳಿವೆಲ್ಲ ಸುಭಟರ | ಕಳಕಳದ ಕಡುಹೆಲ್ಲಿ
 ಕರೆಯಿರೆ ರಥಿಕರವರೆಲ್ಲಿ || ಹೊಳೆದು ಮೊಳಗಿದನಲ್ಲಿ ಬಾಣದ| ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನಲ್ಲಿ ರಕುತದ| ಹೊಳೆ
 ಯ ಹರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಸೂನು ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೩|| ಕಡುಹು ಹಿರಿದೋ ಕಾಲರುದ್ರನ | ಪಡೆಯನಾ
 ನುವನೀತನೊಳು ಮೈ | ಗುಡದಿರೀಬಲ ಹೊರಳಿಯೊಡೆಯಲಿ ಹೋಗಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ತಡೆಯಲರಿದೋ
 ತಡವಮಾಡದಿ | ರೊಡಲಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡುವ | ವೊಡಯನನು ಬಳಿಕನುತ ಮುರಿದುದು ಪಾಂ
 ಡು ಸುತಸೇನೆ ||೨೪|| ಜರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕೆ | ಮುರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭಯದಲಿ | ತೆರಳಿತಲ್ಲಿ

ಯದಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಲಿ || ತಿರುಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭಟರೆದೆ | ಬಿರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನ |
ಸರಳಘಾತಿಗೆ ಬೆಸುಗೆಯೊಡೆದುದು ವೈರಿಬಲ ಹೆದರಿ ||೨೫|| ಬಲವನಿಲಿಸಲು ನೂಕದನಿಲಜ | ನಳುಕಿ
ದನು ಸಹದೇವ ಹಿಂದಣಿ | ಗೊಲೆದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕುಲರು ನೆನೆದರನುಚಿತವ || ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚ
ನಧಮಧಮವ | ಬಳಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು | ಹಲರುನಡೆದುದೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದರು ಮುರುಹಿ
ದರು ಮುಖವ ||೨೬|| ಹದುಳವಿಡುವವರಿಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯ | ಮೊದಲಿಗರು ಮುನ್ನೋಟವಿಕ್ಕಿತು | ಕದನ
ದಲಿ ಕೈಸೂರೆಗೊಟ್ಟರು ಜಯವ ತಮತಮಗೆ || ಎದೆಯನೀವಿದನಹಿತನೈಪನ | ಭೈರವಯವೆರಡೆಲೆ
ಯಾಯ್ತು ಸಾಹಸಿ | ಸದೆದನೋ ಕಲಿಭೀಷ್ಮನೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ ||೨೭|| ಸಕಲದಸೆಯಲಿ
ಮುರಿದು ಬಹುಸಾ | ಯಕರ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನಸುರಾಂ | ತಕಗೆ ತೋರಿದನಕಟ ನೋಡ್ಯನಮ್ಮವರ ವಿ
ಧಿಯ || ನಕುಲನಿಲ್ಲಾ ಭೀಮನೋ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯೊ ಸೇನಾಪತಿಯೊ ಕಟಕಟ | ವಿಕಳರೋಡಿದರೈ
ಮುರಾಂತಕ ರಥವ ತಿರುಪೆಂದ ||೨೮|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ತೇರು ಸೇನಾ | ವ್ರಾತವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ
ಗಂಗಾ | ಚಾತಗಿರಲಿ ನಿಂದುದೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಸೋತುಚೆಲ್ಲಿದ ಸೇನೆ ಮೌನದೊಳಾ
ತು ನಿಂದುದು ಮತ್ತೆ ಭಂಡರ | ಮಾತದೇತಕೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲ ||೨೯|| ಬಲವನಾಯಕ
ವೇ ವೃಥಾಹುಲು | ದಳದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಗ್ಗಳಿಕೆ ಕೈ | ಯಳವ ಮನದಳಲುಗಳ ನೀಬಿಲುಗಾರತನದನು
ವ || ಬಲಿಯರೈ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಪಡೆಯಿರೆ ಬಿರುದನೆನುತವ | ಫಲುಗುಣನು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ
ದನು ಗಂಗಾಕುಮಾರನಲಿ ||೩೦|| ಸಾವು ವೃದ್ಧರು ಬಿರಿದು ಗಿರಿದಿನ | ಲಾವಣಿಗೆ ನಮಗೇಕೆ ಹೇಳ್ವೆ |
ನೀವಲೇ ಜವ್ವನದಭಂಟರು ರಣದ ಧರಧುರಕೆ || ನೀವಿರಲು ನಿರ್ಣಾಯಕನೆ ಸೇ | ನಾವಳಿಯ ಮಹದೇ
ವ ಮೊದಲೆ | ಗಾವುಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೇಳು ಫಲುಗುಣಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೧|| ಕಟಕಿಯೇತಕೆ ಪರಶುರಾ
ಮನ | ಪಟುತರಕೆ ಮದ್ದರೆವನೆಂಬಿ | ನಿಶೆಲನೇತ್ರನ ಭುಜದೊಳಗೆ ಸಮಜೋಳಿಗಡ ನಿಮಗೆ ||
ಕುಟಿಲಭಣಿತೆಯನರಿವುದಿರೊಳು | ಭಟರು ನೀವಹಿರೆನ್ನ ಶರಸಂ | ಘಟನೆಯನು ಚಿತ್ತೈಸಿಯೆಂದ
ನು ಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ ||೩೨|| ಅವರುಪೂರ್ವದಪರಶುರಾಮನ | ಪ್ರವರವನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೀಗಲಿ |
ನವರು ಕಡುಬಾಣಾಯ್ಲ ರಂದುಸುಲೇಖರೆಂದಿಹರು || ಅವರಮೆಚ್ಚಿಸಬಹುದುನೀವಾ | ಹವಸುವಿದ್ಯಾ
ದುರ್ವಿದಗ್ಧರು | ನಿವಗೆ ಸಾವಿರಗಾಗಬಲ್ಲೆನೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೩|| ಬರಿಯಮಾತೋ ಚಾಪವಿದ್ಯದೆ
ಲರಿತವುಂಟೋ ಹೊತ್ತಿಗಳೆಯದೆ | ಹೆರಿಸಿರೇ ಸಾರಿಯನು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಣಗರ್ಭಿಣಿಯ || ಅರಿಯಲ
ಹುದೆನಲಹುದುಮೆದು ಕೈ | ಮೆಯದಿರು ಕೈಕೊಳ್ಳೆನುತ ಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದು ಪಾರ್ಥನನೆದ್ದಿದನು ಬಾಣಾಂ
ಬುರಾತಿಯಲಿ ||೩೪|| ಬಳ್ಳಿ ತಿದು ಕೈಚಳಕವಾವನ | ಲಿಲ್ಲ ಹರಹರ ಪರಶುರಾಮನ | ನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ದಂದವಿನಿತೋ ಮತ್ತೆಬೇರೆಯದೊ || ಬಳ್ಳಿಗರನೋಡಿಸಿದಸಹಸವ | ನಿಲ್ಲಿ ತೋರಲು ನೆನೆದಿರೇ ತ |
ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲೆ ನುತ ಕಣಿಗಳೆಕದಿದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೫|| ಬೋಡಿದಮಾಡದಿರೆಲೆಕಿರೀಟಿ ವಿ | ಭಾಡಿಸುವುದರಿದೇ
ದೊತಾರಿಸಿ | ಮಾಮುವುದು ಧೋರೆಗುಚಿತವೇ ಗರುವಾಯಿಗಂಗವಿದೆ || ನೋಡು ನೋಡಾದೊಡೆ ಕ
ಪರ್ವಿಯ | ಕೂಡೆನೀ ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ಬಿಲ್ಲಸ | ಘಾಡನಹೆ ಧಿಟಕಾಯ್ತು ಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೬||
ಇದು ಹೊಸತು ಬಾಣಾಭಿಷೇಕಿಯ | ನೋಡಿದು ಹಾಯ್ದು ಭುವನವಳಿವಂ | ದುದಯಿಸಿದಮಳೆಗಾ

ಲವೋವಾಮಾ ಶರಾವಳಿಯೊ||ಹೊದರಡಸಿಡಿಯೊದ್ದು ದಸೆಗಳ|ಹೊದಿಸಿಹೊಳೆಹೊಳೆದರ್ಜನನಮು|
 ತ್ತಿದವು ಕೆತ್ತಿದವರಿಯಸೀಸಕ ಜೋಡುಪೊಚ್ಚೆಯವ||೩೭|| ಹನುವು ಮಸೆಗಂಡನು ಮುರಾಂತಕ | ಕ
 ನಲಿದನು ಕಡುನೊಂದು ಪಾರ್ಥನ | ತನುವಿನಲಿ ಹೆಬ್ಬಟ್ಟಿಯಾದುದು ಬಾಣಪಥಕರಿಗೆ || ಮೊನೆಗಣೆ
 ಯ ಮುಖದೊರೆ ರಥವನು | ತನುಗೊಡಹಿ ತರಹರಿಸಿ ತೇಜಗ | ಳನುವರಕೆ ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಕಲಿ
 ಭೀಷ್ಮನುಪಟಳಕೆ ||೩೮|| ಬಸಿವರಕುತವ ಬಳಿದು ಖಾತಿಯು | ಮಸಕದಲಿ ಮೈಮರದು ಮಿಗೆ ರ್ಪುಳ
 ಪಿಸುತ ಹೊಗುಂಡುತೌಡುಗಚ್ಚುತ ಹುಬ್ಬುಗಳ ಬಿಗಿದು || ಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಯ್ಬಾರಗಳ ಶರ | ವಿ
 ಸರವನು ತೊಡಚಿದನು ಭೀಷ್ಮನ | ಮುಸುಕಿದನುಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಕರಿದನಂಬುಗಳ ||೩೯|| ಮುತ್ತಿ
 ದವು ನರನಂಬುಕಣೆಗಳು | ಹುತ್ತಹೊಗುವಂದದಲಿ ಖಂಡವ | ತುತ್ತಿಹಾಯ್ದವು ಕೆಲವುಕೆಲವೊಕಿದವು
 ಕಿಬ್ಬದಿಯ || ಮುತ್ತಿದವು ಮೈಗಳಲಿ ತಲೆಯನು | ಕುತ್ತಿದವು ವಜ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಭಟ | ನತ್ತಲಿತ್ತ
 ಲೆನಲ್ಲೆ ಬಳಲಿಸಿದನು ನದೀಸುತನ ||೪೦|| ಜೋಡುಹರಿದುದು ತಾಳಹಳವಿಗೆ | ನೀಡಿ ಕಡೆದುದು ಸಾರ
 ಥಿಯ ಅಸು | ಕೂಡಿತಂತಕಪುರಿಗೆ ತೇಜಗಳುಸುರ ಕಾರಿದವು || ಗೊಡುಗೊಂಡುದು ವಿಕ್ರಮಾನಳ |
 ನಾಡಬಾರದು ಭೀಷ್ಮನನು ಕೈ | ಮಾಡಿ ಕವಿಯಲಿ ದ್ರೋಣಗುರುಸುತರೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೪೧|| ಸಾ
 ರು ಫಡ ಕೆಲಬಲದಹಂಗಿನ |ವೀರತನವೇ ಭೀಷ್ಮಮುನಿದೊಡೆ | ಹೋರಟೆಗೆ ಬರಹೇಳು ಭಾರ್ಗವನಿವ
 ರಪಾಡೇನು || ಸೈರಿಸಿದನಾಮಕ್ಕಳೆಂದೇ | ವೈರವನು ಕೈಕೊಳ್ಳೆನಿವನಿರೆ | ಭೀರತನವನು ನೋಡೆನುತ
 ಮುನಿದೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ ||೪೨|| ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ವಿಶಿಖವನು ಕಡಿದಿವರು ಕಿಡಿದ | ಳೈ
 ಸುವಧಾರೆಯ ಭೂರಿಬಾಣದ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನು || ಕುಸುಲದರಿದನು ಮತ್ತೆ ನರನೋ | ಡಿಸಿದನಿವ
 ರಂಬುಗಳನವನಿಗೆ | ಹಸುಗೆಮಾಡಿದನಾತನೀತನ ಸಮರ ಸಮತಳಿಸಿ ||೪೩|| ಉರಗಬಾಣವನೀತ ಕರೆ
 ದನು | ಗರುಡಬಾಣವನಾತ ಕವಿಸಿದ | ನುರಿಯವಿಶಿಖವನವರು ಸಂಧಿಸಿದರು ಜಲಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಗರಿ
 ತಿಳೀಮುಖಕವರು ವಜ್ರವ | ಹರಿಸಿದರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆದ್ದೊಡೆ | ತರಣಿಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ಕಡಿದನು
 ಭೀಷ್ಮವಹಿಲದಲಿ ||೪೪|| ಅವವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥನಸುವನ | ದಾವಬೇಗದಿ ಮುರಿವನೀತನ | ದಾವಚಾಪ
 ರಹಸ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಗೆ ಬಳಸಿದನೊ || ಅವಿಧದಲಾಪಯೆಲಾಸಂ | ಭಾವನೆಯಲಾಲುಳಿಯಲಾನಾ |
 ನಾವಿಧಾನದಲೊದಗಿ ಸರಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಎರಡು ಶರದಲಿ ನರನು ಭೀಷ್ಮನ | ಕರದ
 ಕಾರ್ಮುಕದಂಡವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಕೈಯೊಡನೆ ಕೊಂಡನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಧನುವ || ಸರಳಸೂರಿ
 ಯ ತೋರಿಸಿದನ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಫಲುಗುಣನೈದುಬಾಣದ | ಲರಿಭಟನ ಚಾಪವನು ಕಡಿಮೂರಾಗಿ ಖಂಡಿ
 ಸಿದ ||೪೬|| ಮತ್ತೆ ಹೊಸಚಾಪದಲಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಮೃತ್ಯು ಖತಿಗೊಂಡಂತೆ ಶರದಲಿ | ಕೆತ್ತನಾಕಾಶ
 ವನು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಮುತ್ತಯನಕರತಳದಧನುವನು | ಮತ್ತೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ರಣದ
 ಲಿ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಬಿಲ್ಲು ಸವೆದವು ಕುರುಪಿತಾಮಹನ ||೪೭|| ಉಲಿವಕಿರುಘಂಟೆಗಳ ಹೊಳೆಹೊಳೆ |
 ಹೊಳೆವಶಕುತಿಯ ತುಡುಕಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಫಲುಗುಣನನಿಡೆ ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಮೂರುಬಾಣದಲಿ ||
 ಸೆಳೆದು ಫಲುಗುಣ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನೊಲಿದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಹೊನ್ನ ಘಂಟೆಗ | ಳುಲಿಯೆ ಕಡುಖತಿಯಿಂದ
 ಲಿಡೆ ಖಂಡಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ||೪೮|| ಅವಚಾಪವ ತುಡುಕಿ ಕನ್ನೆಗೆ | ತೀವಿಯೆಸೆಯದಮುನ್ನು ಫಲುಗು

ಣ | ನೋವದೊಸುವನು ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವನವನ ಬಿಲ್ಲುಗಳ || ಅವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಕುಂತಿಯ | ಮೂವ ತೊಟ್ಟನು ತೊಡವಮುನ್ನು ಶ | ರಾವಳಿಯ ಮುಂಕೊಂಡು ಖಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆಸುತಿದರ್ ||೪೯||
 ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಕೌರವ | ರಾಳಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಿಗೆ ಕ | ರಾಳ ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥಗುರು
 ಕೃಪಾದ್ಯರಿಗೆ || ಕೋಲಹೊದೆಗಳ ಭಂಡಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ ಸೂಳಿನ ಲಗ್ನೆಯಲಿ ಹೇ | ರಾಳದೊಡ್ಡ
 ವಣೆಯಲಿ ಪಡಿಬಲ ಕವಿದುದುರವಣಿಸಿ ||೫೦|| ನರನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಾಂಚಾ | ಲರನು ಮತ್ಸ್ಯನ
 ಭೀಮಸೇನನ | ವರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ || ಅರಸನಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲಂಬಿನ |
 ತಿರುಹುವೆರಳಿನ ಮೊರೆವಬಿಲ್ಲಿನ | ವರರಥದ ದೂವಾಳಿ ಮೆರೆಯೆ ಶಿಖಂಡಿ ನಡೆತಂದ || ಕಂಡನರ್ಜುನ
 ನೌಕಿ ಕವಿವತಿ | ಖಂಡಿಯನು ಮರುಪೂತುಪಾಯಕು | ಗಂಡುಗಲಿಯಹೆಜಾಗು ತೊಟ್ಟಿಸು ಭೀಷ್ಮ
 ನವಯವನ || ಕೊಂಡುನಡೆ ನೀನಂಜದಿರು ಕೈ | ಕೊಂಡು ನಿಲುವೆನುತ್ತು ಫಲುಗುಣ | ಮಂಡಿಸಿದ
 ನಾಲಿದನು ಸೆಳೆದನು ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳ ||೫೧|| ಒದರಿ ಜೇವಡೆಗೈದು ಬಾಣವ | ಕೆದರಿದನು ಧ
 ಟ್ಪಿಸಿ ಚಾಪವ | ನೊದೆದು ಹಾಯ್ದವು ತೋದವಂಬುಗಳರಿಯರಕುತದಲಿ || ಇದಿರೊಳುಲಿದು ಶಿ
 ಖಂಡಿ ಶರಸಂ | ಗದಲಿ ಹೂಡಿದನಾಗ ಭೀಷ್ಮನ | ಹೃದಯದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮನೆಗಟ್ಟಿದುದು ನಿಮಿಷದ
 ಲಿ ||೫೨|| ಎಲೆಮಹಾದೇವೀನಪುಂಸಕ | ನಲಿ ನಿರಂತರ ನಮಗೆ ಸಮರವೆ | ಗಲವದೊಳ್ಳಿತು ಸುಡುತಿ
 ಖಂಡಿಯಕೂಡೆ ಬಿಲುವಿಡಿದು || ಅಳುಕದಚ್ಚ ನಲಾ ದುರಾತ್ಮನ ನಿಲವ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ಚಾಪವ | ನಿ
 ಳುಹಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ಗಂಗಾಸೂನು ತವಕದಲಿ || ... ||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ವದ ೪೪೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂ ಭತ್ತ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ನೂಚನೆ|| ಮಲತಕುರುಪಾಂಡವಮಹೀಮಂ | ಡಲದ ಬುಧರಾಹವಧರಿತ್ರಿ | ನಿಲಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿ
 ತು ಗಂಗಾನುತನ ಕರಕಯನ ||

ಪದ|| ನರನ ಸರಳಿಗೆ ಮೈಯ ಕೊಟ್ಟನು | ಮುರಿದು ರಥವನು ನೆಮ್ಮಿ ನಿಜಮೋ | ಹರವ
 ನೋಡಿದ ಶಲ್ಯಗುರುಕೃಪಕೌರವಾನುಜರ || ಕರೆದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ಹೊರಳಿ ಹೊಳ್ಳಿಸು
 ತಿದೆ ಮದಂತಃ | ಕರಣ ಕುಂದಿತು ಕಾಯಲಾಪೊಡೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆಂದ ||೧|| ಇವು ಶಿಖಂಡಿಯಬಾಣವೇ
 ವಾ | ಸವನ ಮಗನಂಬುಗಳು ವಿಲಯದ | ಶವನ ಶೂಲದ ಗಾಯಕಿವು ಮಿಗಿಲೇನನುಸುರುವೆನು || ಇ
 ವನು ಸೈರಸಲಾರನಿಂದ್ರನ | ಪವಿಯ ಹೊಯ್ಲನು ಹೊಗುವೆನಂತ್ಯದ | ಜವನ ಲೌಡಿಯ ಹತಿಗೆ ಹೆ
 ದರನು ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೨|| ಪರಶುರಾಮನ ಕೊಡಲಿಗಡಿತವ | ಧರಿಸಲಾಪನು ವಿಲಯಭೈರವ | ನಿರಿ
 ದೊಡಂಜನು ಸಿಡಿಲು ಹೊಯ್ದೊಡೆ ರೋಮ ಕಂಪಿಸದು || ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಬಾಣವು | ಕೊರೆ
 ದೊಡೆಯು ಲೆಕ್ಕನೆನು ಪಾರ್ಥನ | ಸರಳಬಾಧೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೩|| ಹರಿಯ ಕಾ

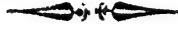
ಮೋದಕಿಯ ಹೊಯ್ಲುನು | ಬೆರಳಲಾನುವೆನಖಳಕುಲಗರಿ | ಬಿರಿದು ಬೀಳುವೊಡಾನಲಾಪೆನುನಖದ
ಕೊನೆಯಿಂದ || ಧುರದೊಳಾದಿವರಾಹದಾಡೆಯ | ಲಿರಿದೊಡೆಯು ನರಸಿಂಹನಖದಲಿ | ಕರದೊಡೆಯು
ಸೈರಿಸುವೆ ನಂಜವೆನರ್ಜನನ ಶರಕೆ ||೪|| ಒಡಲನೊಚ್ಚ ತಗೊಂಡವಂಬಿನ | ಕುಟಿಗೆ ನೆರೆಯದು ರಕು
ತ ಜಿಲವು | ಗ್ಗಡದಲುಗಿದಂಬುಗಳು ಬಂಬಲುಗರುಳ ಸೇದಿದವು || ಉಡಿದವೆಲು ಬಾಣಂಗಳೆಲುವಾ
ಗಡಸಿದುವು ತನಿರಕುತಬಾಣವ | ನುಡುಗದವು ಶರವಿವು ತಿಖಂಡಿಯ ಬಾಣವಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಚೇಳು ಬೆ
ನ್ನಿನಲೊಡೆದುಮೂಡುವ | ಬಾಲವೃಶ್ಚಿಕನಂತೆ ಮಸಗಿನ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೊಡೆದು ಕಣೆದೋರಿದ
ವು ಬೆನ್ನಿನಲಿ || ಕೋಲುಪಾರ್ಥನವಿವುತಿಖಂಡಿಯ | ಕೋಲುಗಳು ತಾನಲ್ಲ ನಿಂದುದು | ಕಾಳಗವು ತಮ
ಗನುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಲಗಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೬|| ವೀರಭಟಭಾಳಾಕ್ಷಭೀಷ್ಮನು | ಸಾರಿದನು ಧಾರುಣಿಯನಕ
ಟಾ | ಕೌರವನ ಸಿರಿ ಸೂರೆವೋಯಿತು ಹಗಗೆ ಗೆಲುವಾಯ್ತು || ಆರನಾವಂಗದಲಿ ಬರಿಸದು | ಘೋ
ರವಿಧಿ ತಿವತಿವಯೆನುತಲಾ | ಸಾರಥಿ ಮಹಾಖೇದದಲಿ ತುಂಬಿದನು ಕಂಬನಿಯ ||೭|| ಹೂಳಿಹೋ
ಯಿತು ಬಾಣದಲಿ ಮೈ | ತೋಳು ತೊಡೆತುಂಡೆದ್ದು ರಕುತದ | ಸಾಲು ತೊರಳೆಯ ಕರುಳ ಕುಸು
ರಿಯ ಬಸಿವನೇಣವಸೆಯ || ಮೂಳೆಯೊಟ್ಟೆಲ ನೆಲನ ಮುರಿದಲು | ಜಾಳಯಲಿಹೋಗರೊಗುವಕೆಂ
ಗರಿ | ಗೋಲ ಮಂಚದಮೇಲೆ ರಣದಲಿ ಭೀಷ್ಮಪವಡಿಸಿದ ||೮|| ಒರಲಿಕಡೆದರು ಹಡಪಿಗರು ಸೀ | ಗು
ರಿಯಚಾಮರದವರು ತನ್ನಯ | ಅರಮನೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಬಿಲುಸರಳ ಹಿಡಿದವರು || ಗುರುವಲಾ
ಮುತ್ತೈತ್ತಿಯ ನಮ್ಮನು | ಹೊರೆದದಾತಾರಂಗೆ ತಪ್ಪಿದ | ರುರುನರಕಿ ಪಾಪಿಗಳು ಪಾಂಡವರೆಂದು
ಹೊರಳಿದರು ||೯|| ಬೆದರು ತವನಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಟುಭಟ | ರೆದಗಳಿಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತು ನೃಪನ | ಭೃ
ದಯ ಕೈಸೆರೆವೋಯ್ತು ಸುಕ್ಕಿತು ಮನದ ಸುಂಮಾನ || ಹೊದರೊಡೆದು ಕುರುಸೇನೆ ತೆಗೆದೋ | ಡಿದು
ದು ಭಯಜಲಧಿಯಲಿ ತೇಕಾ | ಡಿದರು ಕೌರವಜನಪರಾಭೀಷ್ಮಾವಸಾನದಲಿ ||೧೦|| ಭೀತಿಬೀತುದು ಹ
ರುಷವಲ್ಲರಿ | ಹೂತುದವರಿಗೆ ವಿಜಯಕಾಮಿನಿ | ದೂತಿಯರ ಕಳುಹಿದಳು ತನಿಹೋಗರೇರಿತುತ್ತಾಹ ||
ಸೋತುದಾಹವ ಚಿಂತೆ ಸರಿದುದು | ಕಾತುರತೆಗೆಡೆಗುಡದನುಡಿಭಾ | ವಾತಿಶಯವೊಂದಾಯ್ತು ಪಾಂ
ಡವಬಲದ ಸುಭಟರಿಗೆ ||೧೧|| ಮಲಗಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮನೆನೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನುದರೆ
ದೊ | ಳಿಳಿದುದಾಯುಧವೆಂಬತೆರದಲಿ ತಳ್ಳಬಾರದನು || ಬಲಿದುಸುರ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಕಾಯದ | ಕಳಕ
ಳದ ಕಂಬನಿಯ ಕಂಗಳ | ಲಿಳಿವಕಡಪಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ ಮೊಗದಲೈತಂದ ||೧೨|| ಎಡೆಮುರಿದು
ದೈತ್ಯರ್ಯವಿನ್ನೇ | ನೊಡೆದಭಿತ್ತಿಯ ಚಿತ್ರದೆಡೆಯನು | ಕಡೆಗೆ ಬಂದುದು ಕೌರವಾನ್ವಯತೀವಮಹಾ
ದೇವ || ಹಿಡಿದದುಗುಡದ ಕವಿದಮುಸುಕಿನ | ಗಡಣದಲಿ ಗುರುಕೃಪಜಯದ್ರಥ | ರೊಡನೊಡನೆ ಬ
ರುತಿರ್ದದವಿಳಮಹೀಶಪರಿವಾರ ||೧೩|| ಕುದುರೆ ಕಂಬನಿಯಿಕ್ಕಿದವು ಮೈ | ಬಿದಿರಿದವು ದಂತಿಗಳು
ಕಾಲಾ | ಳೊದುರುತಿರ್ದರು ಕುಂದಿತೇ ಕೌರವನ ಕಡುಹೆನುತ || ಬದರ ಬಂದಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತವನಿಪ | ರದ
ಟು ವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿ ತಂಪೇ | ರಿದುದು ಕಡುದುಂಮಾನಕೇಣಿಯ ಪಿಡಿದುದರಿಸೇನೆ ||೧೪|| ಬಂದು ಭೀ
ಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲದ | ಲಂದು ಕಾಯವ ಕಡಹಿ ವಿಕತಾ | ನಂದಭೂಪತಿ ಹೊರಳಿದನು ಹೇರಾಳ
ಶೋಕದಲಿ || ಬಂದು ಮಗ್ಗುಲ ಕೆಲದಲಿವರ್ದು | ತಂದು ನಿಂದರು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗ | ಳೊಂದುಮಗ್ಗು

ಲಕೆಲನ ಸಾಂತ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತವರು || ಕವಿದಮುಸುಕಿನ ಕಂದಿದಾನನ | ದವನಿಪತಿಯಮಸೂನುಗಂ
 ಗಾ | ಭವನ ಮಗ್ಗುಲಿಗೈದುತಿರ್ದನು ಬಡಳ ಶೋಕದಲಿ || ಪವನಸುತಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ದಿವಿಜಪ
 ತಿಸುತಾದಿಯಾದವ | ರವಿರಳದಶೋಕಾಗ್ನಿ ತಪ್ತರು ಹಂತಿಗಟ್ಟಿದರು ||೧೬|| ಏನನೆದಾವುದನೊಡ
 ಚಿದೆ | ನೇನ ಹೇಳುವೆನ್ನಪುಣ್ಯದ | ಹಾನಿಯನು ಕೈತಪ್ಪನೆದೆನು ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಪದಕೆ || ತಾನದಾವು
 ದೊ ಧರ್ಮತಪ್ಪನಿ | ಧಾನವೆಂದೆಯದೆ ಕೃತಾಂತಂ | ಗಾನುಹಂಗಿಗವಾದೆನೆಂದೊಲ್ಲಿದನು ಯಮಸೂ
 ನ್ನು ||೧೭|| ಭೇದವೇಕೆಲೆವುಗನೆ ನಿನ್ನೋ | ಪಾದಿಯಲಿ ಚರಿತಾರ್ಥನಾವನು | ಮೇದಿನಿಯೊಳಾಮಾ
 ತು ಸಾಕೀಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವನು || ಅದರಸುವುದೆ ಧರ್ಮ ನಿಮಗಪ | ರಾಧಪಾತಕವಿಲ್ಲ ಸುಕೃತ | ಕ್ಷೀದ
 ಯಾಂಬುಧಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಣೆ ನಿಮಗಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೮|| ಮಗನೆ ನಿಂದಿರು ಪಾರ್ಥ ಕೂರಂ | ಬುಗಳ
 ಹಾಸಿಕೆಯಿಂದವಾಯಿತು | ಹೊಗರೆಲಗತಲಗಂಬರಚಿಸೆ ಪಾರ್ಥ ಕೈಕೊಂಡು || ಬಿಗಿದಬಿಲುಗೊಂಡೆ
 ದ್ದು ಮಂಡಿಸಿ | ಹೊಗರ ಕವಲಂಬೈದನೆಚ್ಚನು | ನೆಗಹಿದನುಮಸ್ತ ಕವನಾಕ್ಷಣ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
 ಹೊಳೆವಕಣಗಳ ಮಂಚ ತಲೆಗಂ | ಬಳವಡಿಕೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಸುಖದಲಿ | ಮಲಗದನು ಬಹಿರಂಗಭುವನ
 ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನು ಮರೆದು || ನಳಿನನಾಭನ ದಿವ್ಯನಿಜವನು | ಬಲಿದು ಮನದಲಿ ಹಿಡಿದನೋವಿನ | ಕಳಕಳ
 ಕೆ ಧೃತಿಗೆಡದೆ ಮೆರೆದೆನು ಶಸ್ತ್ರ ಶಯನದಲಿ ||೨೦|| ಬಡಲ ಜಡಿದವು ರೋಮರೋಮದೊ | ಳಡಸಿ
 ದಂಬುಗಳಂಗವೇದನೆ | ತೊಡರುತುಬ್ಬುಬಿಸಿತ್ತು ಡಗೆ ಗೋನಾಳಿನೀಡಗಯೆ || ನುಡಿಯಲಾರೆನು
ಮಕ್ಕಳಿರ ನೀ | ರಡಸಿದನು ಪಿರಿದಾಗಯೆನೆ ನಡ | ನಡುಗ ದುರಿಯೋಧನನು ದೂತರ ಕರೆದು ನೇ
ಮಿಸಿದ ||೨೧|| ತರಿಸಿದನು ಹಿಮರುಚಿಯ ಹಿಂಡಿದ | ಪರಮ ಶೀತೋದಕವು ತಾನೆ | ಸುರಭಿಸುರಮ
 ಳಪಾನವನು ಪರಿಪರಿಯಕುಡಿನೀರ || ಸರಸಬಹುವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ | ನೆರೆಹಿದನು ಕುಡಿವೀರೆಗಿಂಡಿಯ
ನರಸನೀಡಲು ಕಂಡು ನಕ್ಕನು ಭೀಷ್ಮ ನಿಂತೆಂದ ||೨೨|| ಎರನೋವಿನಲಾದತೃಪ್ಪಯ | ನಾರಿಸಲು
ಯವರಳವೆಸಾಕಿವ | ತೋರಿದಿರು ತೆಗೆ ತೊಲಗು ಮೂಢರಪರಮಗುರು ನೀನು || ಅರಿತ್ಯೆ ಗೋನಾಳಿ
 ಫಲುಗುಣ | ತೋರು ನಿನ್ನ ರಿಕೆಯನು ಸಲಿಲವ | ಬೀರು ಬೇಗದಲೆನಲು ಬಿಲುಗೊಂಡದ್ದನಾಪಾರ್ಥ
 ||೨೩|| ಜಲದಬಾಣದಲೆಮಳಗಂಗಾ | ಜಲವ ತೆಗೆದನು ತಪ್ತಲೋಹದ | ಬೆಳಕಿನಂತಿರೆ ಹೊಳೆವಸು
ಲಲಿತಬಹಳಧಾರೆನು || ಇಳುಹಿದನು ಸರಳಿಂದ ವದನ್ನದ | ಬಳಿಗೆ ಬಲುತೃಪ್ಪೆಯನು ಭೀಷ್ಮಗೆ |
 ತೊಲಗಿಸಿದನಾತಾಪ ವಡಗಿತು ಜಲದಧಾರೆಯಲಿ ||೨೪|| ಸಾಕುಸಾಕ್ಷಿ ತಂದೆ ತನ್ನನು | ಸಾಕಿಕೊಂಡೈ
ಪಾರ್ಥ ಘನತೃ | ಪ್ಣಾ ಕುಲತೆಬೀಳ್ಕೊಂಡುದತಿಶಯತುಪ್ಪಿ ತನೆಗಾಯ್ತು || ಸಾಕುನುತ ಫಲುಗುಣನ
 ಪರಮವಿ | ವೇಕವನು ಪತಿಕರಿಸಿ ನೆರೆಚಿಂತಾ | ಕುಳನೆ ಮಾಡಿದನು ಕೌರವರಾಯನನು ಭೀಷ್ಮ ||೨೫||
 ತಂದೆ ಕಂಡೈ ಕೌರವೇಶ ಪು | ರಂದರಾತ್ಮಜನಳಬಳವನೇ | ನೆಂದು ಕಾಣಲು ಬೇಹುದೈ ಹಲವಂಗದ
 ಲಿ ನರನ || ಹಿಂದಣೆಡೆಯಲಿ ದ್ರೋಣಕೃಪಗುರು | ನಂದನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು | ಮಂದಮತಿಯನು
 ಬಿಡುವುದರಸ ಕೃಪಾಳುವಾಗೆಂದ ||೨೬|| ಅಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಹಲಬರು | ನೆಲನರಾಯರು ಸವೆದು
 ದತಿಬಲ | ರಳುಕುವರು ನರನೆಂದೊಡೀದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಅಲಗಿನಂಬಿನ ಹಕ್ಕಿ ನಮಗಾ |
 ಯ್ತೊಳಜಗಳ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೋದರೆ ರೊಳಗೆ ಸಂಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೭|| ನಿನಗೆ

ರೋಚಕ ನಮ್ಮಮಾತುಗ | ಳಿನಿಬರಿಗೆ ರುಚಿಸುವವು ಪಾಂಡವ | ರನುಮತವು ಬೇರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನುಮತ
ವ ಬಯಸುವರು || ತನುಜ ಕದನದ ಕಷ್ಟತನ ಬೇ | ಡನೆಗೆ ಉಪಕಾರವು ವೃಥಾಕುರು | ವನಕೆ ವ್ಯಾ
ಯ ಬಿತ್ತಬೇಡಕಟೆಂದ ನಾಭೀಪ್ತ ||೨೮|| ಮಾತುಕಿವಿವೊಗದಾನುಸಮರ | ಕ್ಕಾತುರದ ಛಲದಂಕನಂ
ಬೀ | ಮಾತ ಮರೆವವನಲ್ಲ ಕೇಳ್ ರಾಜ್ಯಾಲಾಪೆಯಲಿ || ಸೋತಮನದವನಲ್ಲ ಭುವನ | ಖ್ಯಾತನೆನಿ
ಪೊಂದಾನುಡಿಯೆ ಧಿಟ | ನೀತಿಗಳೆದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ ಮೊಮ್ಮನಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ಮೊದಲೊಳಿಂ
ದಿರಿ ನೀವು ಬಳಿಕೇ | ಯದುಕುಲಾಧಿಪಕೃಷ್ಣ ನುರೆಹೇ | ಳಿದನು ಮುಷಿಗಳು ಬೊಪ್ಪನವರಿಹದನ ಹೇ
ಳಿದರು || ವಿದುರ ಹೇಳಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಾ | ನಿಡುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಮತನೀ | ಗದಿದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಬೇ
ಡೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ||೩೦|| ಒಂದುಮತವೆಮಗೊಂದುನುಡಿ ಮನ | ವೊಂದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಸಾಕಿ
ದ | ನೆಂದ | ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಂಧಿಯೆ ಪಾಂಡುತನೆಯರಿಗೆ || ಇಂದು ನಿಮಗೀಹದನನಾನ್ಯೆ | ತಂದು ಬ
ಳಕಿನ್ನೊಡಲ ಸಲಹುವೆ | ಚಂದವೊಳ್ಳಿತು ತಪ್ಪನಾಡಿದರೆಂದು ನೈಪ ನುಡಿದ ||೩೧|| ಕಾಯದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿ
ತೆಯೆನಗಿದ | ರಾಯಸವು ತನಗೇಸುದಿನಕ | ಲ್ಪಾಯುಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಕಾಲನ ರಾಜಕಾರಿಯವು || ಹೇ
ಯಸದಸಿಯಿದರಮೈವತ | ದಾಯತದ ಮನದಲ್ಲ ಪಾಂಡವ | ರಾಯಮಸ್ತಕಶೂಲನೆಂಬೀಬಿರುದ
ಬಿಡೆನೆಂದ ||೩೨|| ಎಲವೊ ಭೀಷ್ಮನಮಾತುಗಳ ನೀ | ನೊಲುಮೊಡೆಯು ಸಂಧಾನದಲಿ ನೀ | ನಿಲುಮೊ
ಡೆಯು ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ಬಲಿಮೊಡೆಯು ಮನವ || ಬಲಿವೆನೇ ತಾಭೀಮಸಂಧಿಯ | ಕಳಚಿನಿನ್ನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದಾತನ | ತಿಳಿರಕುತವನು ಕುಡಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆಬಿಡೆನೆಂದ ||೩೩|| ಹಾನುಡಿಯದಿರು ಕುರುಪಿ
ತಾಮಹ | ನೇನಬೆಸಸಿದುದಕೆ ಹಸಾದವು | ನೀನು ನಡೆ ಪಾಳಯಕೆ ಮಿಡುಗಲಿತನವ ಮಾಣೆಯಲಾ ||
ಮಾನಮುದ್ರೆಯ ಹಿಡಿಯೆನಲು ಪವ | ಮಾನನಂದನ ಖಾತಿಯಲಿ ಯಮ | ಸೂನುವನು ನೋಡುತ್ತಲೆ
ದ್ದದು ಸರಿದನಲ್ಲಿಂದ ||೩೪|| ಬೀಳುಕೊಡಿರೇ ಸಾಕು ಭೀಮನು | ಬಾಲಭಾಷಿತನಾದನೀಭೂ | ಪಾಲ
ಕೌರವನೆಂಬವನು ಮೊದಲಿಗನು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ || ಕಾಳಗದೊಳೊಡೆಹಾಯ್ದು ಸಾಯಲಿ | ಬಾಳಲೊಲಿ
ದಂತಾಗಿ ಹೋಗಲಿ | ಹೇಳಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದನೇಸುರಾರಿ ||೩೫|| ಮುರಹರನ ಮತವಹುದು
ಸಾಕಿ | ನ್ನರಸ ಧರ್ಮಜ ಹೋಗು ದ್ರುಪದಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ನೇಮವುಪಾರ್ಥ ಮರಳೈ ತಂದೆ ಪಾಳಯಕೆ ||
ಧರೆಯಲೋಲುಪ್ತಿಯಲಿ ನಮ್ಮನು | ಧುರದೊಳಗೆ ನೋಯಿಸಿದವೆಂಬೀ | ಧರಧುರವ ನೆನೆಯದಿರಿ ವಿ
ಜಯಗಳಾಗಿ ಹೋಗೆಂದ ||೩೬|| ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರೀಮಾ | ಧವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳನು ಹೃದಯ
ದ | ಲವುಚಿ ಕಂಗಳಮುಚ್ಚಿ ದೇವನಮೂರ್ತಿಯನು ನೋಡಿ || ಸವೆಯದಚಲಾನಂದಬಹಳಾ | ರ್ಣವ
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧನನನ ಕಳುಹಿದ ನಿತ್ತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಸುಯೋಧನನ ||೩೭|| ಭು
ವನದೊಳಗೊಚಿತ್ಯಪರಿಪಾ | ಕವನು ಬಲ್ಲಿರಿ ಕೌರವನ ಪಾಂ | ಡವರ ವೃತ್ತಾಂತದ ರಹಸ್ಯದ ನೆಲೆಯ
ನೆಂದಿಹಿರಿ || ನಿವಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನಾವ್ವೇ | ಳುವುದು ಕೃಷ್ಣನು ನೇಮಿಸಿದ ಮಾ | ಡುವುದೆನುತ
ದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಕಳುಹಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೩೮|| ಬೀಳುಕೊಂಡರು ರಾಯರಿಬ್ಬರು | ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗಿ
ತ್ತ ಪಡುವಣ | ಶೈಲನಿಗಳಸ್ತಂಭದೀಪಿಕೆಯಂತೆ ರವಿ ಮೆರೆದ || ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ |
ಕಾಳಗದ ದುಮ್ಮಾನಜಲಧಿಯ ಕಾಲುನೆಗಳ್ಳನೆ ಕೌರವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿಜಾಲಯವ ||೩೯|| ಇವರು ಭೀ

ಷ್ಮನ ಬೀಳುಕೊಂಡು | ತ್ಸಹದಿ ಹರುಷದಲೊಮ್ಮೆಗಂಗಾ | ಭವಗೆ ತಪ್ಪಿದದುಗುಡ ಭಾರದಲೊಮ್ಮೆ
ಚಿಂತಿಸುತ || ಕವಲುಮನದಲಿ ಕಂಪಿಸುತ ತಿಬಿ | ರವನು ಹೊಕ್ಕರು ಭೀಮಸೇನಾ | ನಿವಹಸಹಿತೀ
ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || ... ||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಮನ
ಪುಷ್ಪವಚಃ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮವ್ಯ ಕರ್ಮಪ
ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾಡುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ ದ್ರೋಣಪರ್ವ.

ಮೊ ದ್ವಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಪಿತಾಮಹನತರು | ವಾಯಲೆಭಿಷೇಕವನು ಕೌರವ | ರಾಯ ಮಾಡಿಸಿ ಪತಿ
ಕರಿಸಿದನು ಕುಂಭಸಂಭವನ ||

||ಪದ|| ಸೋಸಿಲಿತ ಕರ್ಣಾವೃತದ ಮುಳೆ | ಗಾಲನಿಮ್ಮಯ ಕಿವಿಗಳನು ನೆರೆ | ಕೇಳಿದೈಕೌರವನ
ಕದನದ ಬಾಲಕೇಳಿಗಳ || ಹೇಳುವುದು ತಾನೇನು ಕೆಂಗರಿ ಗೋಲಮಂಚದ ಮಹಿಮನಿರವನು | ಮೇಲು
ಪೋಗಿನಕಥೆಯನವಧಾನದಲಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಬತ್ತಿತಂಬುಧಿನಿನ್ನಮಗೆ ಹೊಗು | ವತ್ತ ಕಾದುದು ನೆ
ಲನು ನೃಪತಲೆ ಗುತ್ತಿಹೊಗಲೊಳಕೊಣ್ಣೆದಂಬರವೇನನುಸುರುವೆನು || ಮೃತ್ಯುನಿನಗೊಲಿದಿಹಳುಬಳಿಕಿ
ನ್ನುತ್ತರೋತ್ತರವೆಲ್ಲಿಯದು ನೆರೆ | ಚಿತ್ತಯಿಸುವುದುಜೀಯ ದ್ರೋಣರಗಾಯ್ತು ಹರಿವೆಂದ ||೨||

ಅಯು ದಿವಸದೊಳೆಹಿತಬಲವನು | ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ದು ಟ್ವಾಡಿ ರಿಪುಗಳೊ | ಳಾಯ್ದು ದೊರೆಗಳನಿ
 ರಿದು ಮೆರೆದನು ಭುಜಮಹೋನ್ನತಿಯ || ಕಯ್ದು ಕಾರರಗುರು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಮೆಯ್ದೆಗದು ನಿರ್ಜಿ
 ರರ ನಗುಗೆ | ಹಾಯ್ದು ನೆನಲುರಿ ಜಲರದಲಿ ಮೋಹರಿಸಿತವನಿಸನ ||೩|| ತಿವಶಿನಾ ಭೀಷ್ಮಾವಸಾನ | ಶ್ರವ
 ಣವಿಷವಿದೆ ಮತ್ತೆ ಕಲಶೋ | ದ್ಭವನದೇಹವ್ಯಥೆಯಕೇಳ್ದನೆ ಪೂತುವಿಧಿಯೆನುತ || ಅವನಿಪತಿದುಗು
 ಡದಲಿ ಮೋರೆಯೊ | ಳವಚಿದನು ಕರತಳವ ಚಿತ್ತದ | ಹವಣಿಗೆಯ ಭಾರಣೆಯ ಕಡುಶೋಕದಲಿ
 ಮೈಮರೆದ ||೪|| ಶೋಕವೇತಕೆ ಜೀಯ ನೀನವಿ | ವೇಕಿತನದಲಿ ಮಗನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ | ಸಾಕಿ ಕಲಿ
 ಸಿದೆ ಕುಟಿಲತನವನು ಬುಲ್ಲವಿದ್ಯೆಗಳ || ಆಕವಾಳರು ಹೊರಿಗೆಯುಳ್ಳವಿ | ವೇಕಿಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲ
 ರು | ಸಾಕದೇತಕೆ ಸೈರಿಸೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪಗೆ ||೫|| ಆರು ಕುಹಕಿಗಳಾರುದುರ್ಜನ | ರಾರು
 ಬುಲ್ಲರು ನೀತಿಬಾಹಿರ | ರಾರು ದುರ್ಬಲರವರು ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು || ಆರು ಹಿತ
 ವರು ನೀತಿಕೋವಿದ | ರಾರು ಸಜ್ಜನಬಹುಪರಾಕ್ರಮ | ರಾರಿವರಹೊರಬೀಸಿ ಕಾಬುದು ನಿನ್ನಮ
 ತನೆಂದ ||೬|| ಹರಿದುದೈಕುರುಸೇನೆ ಬತ್ತಿದ | ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಬಲೆಯಾಕಹಗೊ | ಕ್ಕಿರಿದರಿನ್ನಾರ
 ಡ್ದ ಬೀಳ್ವರು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಬರಿದಮನನೋಯದಿರು ಸಾಕೆಚ್ಚ ರುವುದೆನ ತನ್ನೊಳಗೆ ಹದುಳಿಸಿ | ಸರಿ
 ಹೃದಯ ನೀಮಾತನೆಂದನು ಮತ್ತೆ ಸಂಜಯನು ||೭|| ಗಾಸಿಯಾದನು ಮಗನ ಮೇಲಿ | ನ್ನಾಸೆ ಬೀ
 ತುದು ಬೆಂದಹುಣ್ಣಿಲಿ | ಸಾಸವೆಯ ಬಳಿಯದಿರು ಸಂಜಯ ನಿನಗೆದಯವಿಲ್ಲ || ಏಸುಬಲುಹುಂಟಾ
 ದೊಡೆಯು ಹಗೆ | ವಾಸುದೇವನಹರಿಬವೆಂದಾ | ನೇಸನೊರಲಿದನೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದನವನೀಶ ||೮||
 ಬೇಡಮಗನೇ ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ | ಮಾಡು ಸಂಧಿಯ ನಸುರವೈರಿಯ | ಕೂಡೆ ವಿಗ್ರಹವೊಳ್ಳಿತೇ ಹಗೆ
 ಹೊಲ್ಲದೇವರಲಿ || ಪಾಡುತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ವಿನಯವ | ಮಾಡಿಮೆರೆವುದು ಬಂಧುವರ್ಗದ | ಕೂಡೆವಾಸಿಗ
 ಳೇಕೆಕೆಮ್ಮನೆನಿನ್ನ ಮನವರಿಯೆ ||೯|| ಹೋಗಲಿನ್ನಾ ಮಾತುಖೂಳರು | ತಾಗಿಬಾಗರು ಸುಕೃತದುಷ್ಟ
 ತ | ಭೋಗವದು ಮಾಡಿದರಿಗಪ್ಪುದು ಭೇದ ನಮಗೇಕೆ || ಈಗಳಿನ ಕದನದಲಿ ವಜ್ರಕೆ | ಬೇಗಡೆಯ
 ಮಾಡಿದನದಾವನು | ತಾಗದ್ರೋಣ ಮುರಿದಪರಿಯನು ರಚಿಸಿಹೇಳೆಂದ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾ
 ಸ್ಟ್ರಮಲಗಿದ | ಮುತ್ತಯನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೌರವ | ರಿತ್ತಸರಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರತ್ತ ತಿರುಗಿದ
 ರು || ಹೊತ್ತಮೌನದ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕೆತ್ತಬಾಯ್ಗಳ ಪಾಠಕರತಲೆ | ಗುತ್ತಿಗೆಯಮೋರೆಯಮ
 ಹಿಸತಿ ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ||೧೦|| ಗಾಹುಕೋಷ್ಟದು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಸಾಹಸವನೆಣಿಸುತ ಕತಾರಿಯ |
 ಮೋಹಳದಮೇಲಿಟ್ಟ ಗಲ್ಲದ ಮಕುಟದೊಲಹುಗಳ || ಊಹೆದೆಗಹಿನ ಕಂಬನಿಯೆ ತನಿ | ಮೋಹರದ
 ಘನಶೋಕವತ್ತಿಯ | ಮೇಹುಗಾಡಿನ ಮನದ ಕೌರವನಿತ್ತನೋಲಗವ ||೧೧|| ಗುರುತನುಜವೃಷಸೇನ
 ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರವಿಕರ್ಣ ಕಳಿಂಗಸೈಂಧವ | ದುರುಳಶಕುನಿಸುಕೇತುಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ಧರು || ವರಸು
 ಲೋಚನವಿಂಧ್ಯಯವನೇ | ಶ್ವರರು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಭಗದ | ತ್ತರು ಮಹಾವಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರು ರಾ
 ಯನೋಲಗಕೆ ||೧೨|| ತೊಡರರುಣರುಣರವದ ಹೆಗಲಲಿ | ಜಡಿವಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದಹೆಚ್ಚಿದ | ಮುಡು
 ಹುಗಳ ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವಹೀರಾವಳಿಯ ಕೊರಳುಗಳ || ಕಡುಮನದ ಕಲಿರಾಜಪುತ್ರರ | ನಡುವೆ ಮೈ
 ಪರಿಮಳದ ದೆಸೆಕಂ | ಪಿಡುತ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಬಂದನುಕರ್ಣನೊಲವಿನಲಿ ||೧೩|| ಇತ್ತ ಬಾರ್ಹಕರ್ಣಕು

ರುಕುಲ | ಮತ್ತೆವಾರಣ ಕುಳ್ಳಿರೈ ಬಾ | ಯಿತ್ತ ಬಾತನ್ನಾಣೆಯೆನುತವೆ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದೆಳೆದು || ಹ
 ತ್ತರಾತನ ನಿಲಿಸಿ ಬಟ್ಟಲ | ಲಿತ್ತ ನೀಳೆಯವನು ಸುಯೋಧನ | ಕೆತ್ತು ಕೊಂಡಿರೆ ನುಡಿಸಿದನು ಕಲಿ
 ಕರ್ಣನವನಿಪನ ||೧೫|| ಜೇಯದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಬಿಡುಗಾಂ | ಗೇಯನಳುಕಿದೊಡೇನು ಕಾಣಿಯ | ಬೀ
 ಯದಲಿ ಬಡವಹುದೆ ಕನಕಾಚಲ ನಿಧಾನಿಸಲು || ರಾಯಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ರಣದೊಳ | ಜೇಯರಿದೆ ಪ
 ರಿವಾರವನು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ತಣಿಸುವೆನು ರಿಪುಗಳ ಸಿರಿಯ ಸೂರೆಯಲಿ ||೧೬|| ಕರ್ಣಕರ್ತೃ ಕರೋ
 ರಸಾಹಸ | ನಿರ್ಣಯವೆ ಪರಸ್ಯಸ್ಯಸುಭಟಮ | ಹಾರ್ಣವಕೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವಾಡುಬಾನಳನ ||
 ಪೂರ್ಣಕಾಮನು ನೀನು ಕುರುಕುಲ | ಕರ್ಣಧಾರನು ನೀನು ವಿಶ್ವವಿ | ಕರ್ಣ ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸೆಂದುದು
 ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೭|| ಕಾದುವೆನು ರಿಪುಭಟರ ಚೀವವ | ಸೇದುವೆನು ರಣರಂಗಭೂಮಿಯ | ನಾಡು
 ವೆನು ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಹಿತರ ಗೋಣರಕುತದಲಿ || ಹೋದದಿವಸಂಗಳಲಿ ಕಾಳಗ | ಮಾದುದಂದಿನ ಭೀ
 ಪ್ಮರೊಡನೆ ವಿ | ವಾದಕಾರಣ ಬೇಡಿಕೊಳದೇಹುದು ನದೀಸುತನ ||೧೮|| ಎಂದು ನೃಪತಿಯ ಬೀಳು
 ಕೊಂಡಿನ | ನಂದನನು ಬೊಂಬಾಳದೀಪದ | ಸಂದಣಿಗಳೊಳು ಸೆಳೆದಡಾಯುದಭಟರ ತಿಂಥಿಣಿಯ ||
 ಮುಂದೆ ಪಾಯವಧಾರು ರಿಪುನೃಪ | ಬಂದಿಕಾರವೆಧಾರು ದಿರುಪಯ | ನೆಂದು ಕಳಕಳಗಜರು ಮಿ
 ಗೆ ಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದ ||೧೯|| ಹಾಯಿದ್ವವು ನರಿನಾಯಿಗಳು ಕಟ | ವಾಯಲೆಳೆದವುಕರುಳುಗಳಬ
 ಸಿ | ವಾಯರಕ್ತದಲೋಡಿದವು ರಣಭೂತ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಆಯುಧದ ತಿಂತಿಣಿಯ ತಲೆಗಳ | ಡೋ
 ಯಿಸೆಯ ಕಡಿಖಂಡಮಯದಲ | ನಾಯತದಕಳನೊಳಗೆ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೦|| ಸರಳಮಂ
 ಚವ ಹೊದ್ದಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಚರಣಕಮಲವ ಪಿಡಿದು ನೋಸಲಿನೊ | ಳೊರಸಿಕೊಂಡನು ನಾದಿದನು ಕಂ
 ಬನಿಯೊಳಂಫಿಗಳ || ಕರುಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಕರುಣಾ | ಶರಧಿಯೇ ಖಳತಲಕರ್ಣನ | ದುರುಳ
 ತನವನು ಮರೆದು ಮೆರವುದು ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣವ ||೨೧|| ಎನಲು ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ಪೀಠ
 ದ | ವನಜನಾಭಧ್ಯಾನಸುಧೆಯಲಿ | ನನೆದು ಹೊಂಗದಕರಣ ಹೊರೆಯೇರಿದುದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ತನು
 ಪುಳಕ ತಲೆದೋರೆ ರೋಮಾಂ | ಚನದ ಬಿಗುಹಡಗಿತ್ತು ಕಂಗಳ | ನನೆಗಳರಳಿದವಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮಂ
 ಗಿತ್ತಲವಧಾನ ||೨೨|| ಅಳಲದಿರು ಬಾವುಗನೆ ಕುರುಕುಲ | ತಿಲಕನವಸರದಾನೆ ರಿಪುಮಂ | ಡಳಿಕ
 ಮಸ್ತಕತೂಲಬಾರೈಕರ್ಣಬಾರನುತ || ತುಳಿಕದನು ಕಂಬನಿಗಳನು ಕೋ | ಮಲನು ಕೈದಡಹಿದನು
 ಕೌರವ | ನುಳಿವು ನಿನ್ನದು ಕಂದಕದನವ ಜೈಸು ಹೋಗೆಂದ ||೨೩|| ಗಾರುಗೆಡೆದನು ನಿಮ್ಮ ನೋಲಿ
 ಯ | ಕಾರತನದುಬ್ಬಿನಲಿತನಿಮದ | ವೇರಿ ನಿಮ್ಮಲಿ ತೊಡಕಿದನು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ದೂರಹೊತ್ತೆ
 ನು ರಣದ ಮಿಸಾಲಿ | ನೇರು ತಪ್ಪಿತು ನೀಲಮಣಿ ತಲೆ | ಗೇರಿಸಿದ ತ್ಯಣವದಕೆ ಸರಿಯೇ ಭೀಷ್ಮಹೇ
 ಳೆಂದ ||೨೪|| ತನುಜ ತಪ್ಪೆನಿದಕೆ ಕಾಳಗ | ವೆನಗೆ ತನಗೆನಬೇಕು ವೀರರು | ಮನದಕಲಿತನದಬ್ಬು
 ಗೊಬ್ಬಿನಲೆಂಬರಿದಕೇನು || ಮನದೊಳಗೆ ಖತಿಯಿಲ್ಲ ದುರಿಯೋ | ಧನನೃಪತಿಯೋಪಾದಿ ನೀ ಬೇ
 ರೆನೆಗೆ ಲೋಗನೆ ಕಂದ ಕದನವ ಜಯಿಸು ಹೋಗೆಂದ ||೨೫|| ಅಳುತನದ ದೊರಾರತನ ಸರಿ | ಯಾ
 ಳಿನಲಿ ಸೆಣಸಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು | ಮೇಳವೇ ಗುರುಡೈವದಲಿ ಕಟ್ಟುವರೆ ತೊಡರುಗಳ || ಹಾಳುಪಸುಗೆ
 ಯನರಿಯದಾಹೀ | ಹಾಳಿಗಡಿಸಿದನೆಂದು ಸಭೆಯಲಿ | ಖೂಳನವಗುಣಶತವ ನೋಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಮೆರೆ

ಯಿಂದ ||೨೬||ನೋವುಮನದೊಳಗುಳ್ಳೊಡಾರಾ ಜೀವಲೋಚನನಾಣಿ ಮಗನೇ | ಜೀವಕೌರವನಲ್ಲಿ ಕ
 ರಗುವುದೇನು ಹೇಳುವೆನು || ಅವನಾತಗೆ ಬಂಧುವಾತನು | ಜೀವವೆನಗೇಡಸೆಯ ಭಯಬೇ | ಡಾವಪ
 ರಿಯಿಂದವನ-ನುಳುಹುವಹದನ ನೋಡೆಂದ ||೨೭|| ಎನ್ನು ಹವಣೇ ಹಗೆಯ ಗೆಲುವೊತೆ | ನಿನ್ನು ವಂ
 ದಿಗರಿದ್ದು ನೂಕದು | ತನ್ನ ಸಾಹಸವೆಲ್ಲಿಪರಿಯಂತಹುದು ಕದನದಲಿ || ಗನ್ನು ಕಾರನು ಕೃಷ್ಣನೆವರಿಗೆ |
 ತನ್ನ ನೊಚ್ಚ ತಗೊಟ್ಟನೆಹಿತರ | ನಿನ್ನು ಗೆಲುವರಾರು ಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು ತಮಗೆಂದ ||೨೮|| ಅಲವ
 ಟ್ವದಗಾಳಿಯಲಿ ಮೇ | ಘಾಳಿ ಮುರಿವುದೆ ಮಿಂಚುಬುಳುವಿಗೆ | ಸೋಲುವುದೆ ಕತ್ತಲೆಯಕಟಕವು
 ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು || ಸೀಳಬಹುದೇ ಸೀಸದುಳಿಯಲಿ | ಶೈಲವನು ಹರಿಯೊಲಿದಮನುಜರ | ಮೇಲೆ
 ಮುನಿದೇಗುವರು ಕೆಲಬರು ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮಗನೆ ನೀ ಧಿಟ | ನೀಸು ಸವ್ಯು
 ಜ್ಞಾನಿಯಂಬುದ | ನೀಸುದಿನವಾವರಿಯೆವೈ ನೀ ಸತ್ಕುಲೀನಲಾ || ಅಸುಯೋಧನಗರುಹಿ ಸಂಧಿಯು
 ನೀಸಮಯದಲಿ ಘಟಿಸು ನಾನೆನ | ಲೈಸಮೀರನು ಪಾಂಡವರ ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆಂದ ||೩೦|| ಚ
 ಯ ಮಂತ್ರದಮಾತು ರಾವುತ | ಪಾಯಕರಿಗೊಪ್ಪುವುದೆ ಅವರನ | ರಾಯತದಲೋಲೈಸಬೇಹದು
 ಮೇರೆಮಾರ್ಗದಲಿ || ರಾಯನೊಲಿದುದ ಹಿಡಿವೆನೊಲ್ಲದ | ದಾಯವನು ಬಿಡುವೆನು ನಿಜಾಭಿ | ಪ್ರಾ
 ಯವಿದು ಸಂಪ್ರತಿಯ ನುಡಿ ತನಗಂಕವಲ್ಲೆಂದ ||೩೧|| ಭಾನುಸನ್ನಿಭ ಮರಳು ಭೂಪನ | ಹಾನಿವೈ
 ದ್ವಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದು | ನೀನು ಪಂತದಜಾಣನಲ್ಲಾ ವಿಜಯನಾಗೆನಲು | ಅನದೀಸುತನೆಡಿಗರಗಿ ರವಿ |
 ಸೂನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳಮ | ನೋನುರಾಗದಲ್ಲೆದಿದನು ಕುರುರಾಯನೋಲಗವ ||೩೨||
 ಭಾನುಸುತ ಕುಳ್ಳಿರು ನದೀಸುತ | ನೇನನೆಂದನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತಜ್ಞಾ | ನವನು ಬಿಸುಟೀನುನುಡಿದನು
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಬಹಳಕೃ | ಪಾನಿಧಿಯಲಾ ಭೀಷ್ಮನೆನುಸಂ | ಧಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ಬೆಸಸಿ ಕಳುಹಿದನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೩|| ಇನ್ನು ದಳಪತಿತನವದಾರಿಗೆ | ನಿನ್ನು ಮತವೇನು ದಯವಾಗದು
 ಮುನ್ನು ಬವರವ ಹಿಡಿಯಬೇಹುದು ಪ್ರೆರಾಯರಲಿ || ಎನ್ನು ನಿನ್ನುಭಿಮತವ ನೆನೆ ಸಂ | ಪನ್ನುಭುಜ
 ಬಲದ್ರೋಣನಿರುತಿರ | ಲೆನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಗಳಾರೈ ಭೂಪ ಹೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಪ್ರಭೆಯದಾರಿಗೆ ಸೂ
 ಯಾನಿದಿರಿನೊ | ಳೆಭವನಿರೆ ತಾನಾರು ಲೋಕಕೆ | ವಿಭುಗಳೈ ಪ್ರೆಕುಂತನಿದಿರಿನೊಳಾವ ದೇವತೆ
 ಯೊ || ವಿಭವ ನದಿಗಳಿಗುಂಟೆ ಜಲಧಿಯ | ರೆಭಸದಿರಲಿ ನಿನ್ನು ಬಲ್ಲದಲಿ | ಸುಭಟವಾರೈ ದ್ರೋಣ
 ನಿರುತಿರಲೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೫|| ಚಾಗುಚಾಗಲೆಕರ್ಣ ಪರರ ಗು | ಕಾಗಮವ ಪತಿಕರಿಸಿ ನುಡಿವವ |
 ನೀಗಳಿನಯುಗದಾತನೇ ಮರು ಭಾಪುಭಾಪೆನುತ || ತೂಗುವೆರಳಿನ ಮಕುಟದೊಲಹಿನೊ | ಳಾಗರು
 ವಭಟರುಲಿಯ ಲಹರಿಯ | ಸಾಗರದ ಸೌರಂಭದಂತಿರೆ ಮಸಗಿತಾಸ್ಥಾನ ||೩೬|| ನುಡಿಸು ನಿಸ್ಸಾಳವ
 ನು ಕರೆಹೊಂ | ಗೊಡನ ಹಿಡಿದೈತರಲಿ ನಾರಿಯ | ರೆಡಬಲನು ತೆರಹಾಗಲಿಕ್ಕಲಿ ಸಿಂಹಪೀಠವನು ||
 ತಡವುಬೇಡನೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನುಡಿಗಿಮುನ್ನುನುವಾಯ್ತು ವಿಪ್ರರ | ಗಡಣ ಬಂದುದು ರಚಿಸಿದರು
 ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ||೩೭|| ಸಕಲಸಾವಂತರು ಮಹೀಪಾ | ಲಕರು ಬಂದುದು ಚರಣದಲಿ ಕಾ |
 ಲೈಸುನಿಕ್ಕಿತು ಕೈಯ ಮುಗಿದುದು ನಿಖಿಲಸಂವಾರ || ಮಕುಟರತ್ನದ ಲಹರಿ ಖಡ್ಗದ | ವಿಕಟಧಾ
 ರಾರತ್ನದೀ | ಪ್ರಕರದಲಿ ಧಳಧಳಿಸೆ ರವಿಯವೊಲೆಸೆದನಾದ್ರೋಣ ||೩೮|| ಅರಸ ಬೇಡ್ಯ ವರವನೆ

ನ್ನನು | ಕರೆದು ಪತಿಕರಿಸಿದಬಳಿಕ ನಾ | ಬರಿದೆ ಹೋಹೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದು ನುಡಿಬಿಡತನವೇಕೆ || ಹೊರೆ
ಹೊಗದೆ ಹೇಳಿನಲು ನಗೆಮೊಗ | ವರಳಿ ಹೊಂಪುಳಿವೊಗಿ ಕೌರವ | ರರಸ ನುಡಿದನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಿ ಧ
ರ್ಮಜನ ತನಗೆಂದ || ಮರಣಮಂತ್ರಾನುಗ್ರವನಿದ | ಧರಿಸಬಹುದೇ ಮೆಗನೆ ಪಾರ್ಥನ | ಪರಿಯನರಿ
ಯಾ ಹಿಡಿಯಲೇವನೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಬರಿದೆ ಬೇಡಿದೆ ತನಗೆ ನೂಕದ | ವರವ ವಚನಿಸಿ ಮಾಡದಿ
ಹಬಾ | ಹಿರರು ಸಾವಲ್ಲೆ ನಲು ಕೌರವರಾಯನಂತೆಂದ ||೪೦|| ಕೊಡುವುದಿದುವರವಲ್ಲದಿದೊಡ | ನು
ಡಿಗೆ ಮೊಳೆ ಹೊಮ್ಮುವಡೆ ನಿಮ್ಮಯ | ತೊಡಕನೊಲುವವನಲ್ಲ ನಿವೇಬಲ್ಲರೆನೆ ನಗುತ || ಹಿಡಿದು ಬಿಗಿ
ವೆನು ಧರ್ಮಜನ ಕೆಲ | ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸು ಪಾರ್ಥನನು ನಾ | ನುಡಿಯತಪ್ಪೆನು ಪುಣ್ಯದಳತೆಯನರಿ
ಯಬಹುದೆಂದ ||೪೧|| ಸಾಕಿದೊಳ್ಳಿತು ಚಾಪತಂತ್ರಸಿ | ನಾಕಿಯೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಡಿಯಿದು | ಕಾಕಹು
ದೆ ಕೈಕೊಂಡನೆನುತವನಿಶ ಹರುಷದಲಿ || ಆಕೃಪಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನಾ | ನೀಕವನು ಕಳುಹಿದನು ಮ
ನೆಗೆದಿ | ವಾಕರನು ಹೆಡತಲೆಗೆಹಗುಕ್ಕಿದನು ಚಂದ್ರಮನ ||೪೨|| ಜಗವರಾಜಕವಾಯ್ತು ಕುಮುದಾ
ಳಿಗಳ ಬಾಗಲು ಹೂಡಿದವು ಸೂ | ರೆಗರು ಕವಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ಸಿರಿವಂತಮನೆಗಳಿಗೆ || ಉಗಿದವಂ
ಬರವನು ಮಯೂಖಾ | ಳಿಗಳು ಭುವನದ ಜನದ ಕಂಗಳೆ | ತಗಹು ತೆಗೆದುದು ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರು
ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ||೪೩|| ಮೂಡಣಾಚಲದೊಳಗೆ ಕೆಂಪಿನ | ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಕಮಲಪಬ್ಬೆಯೊ |
ಳಾಡಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ರೋಂಕರಿಸುತ್ತ ಮುಸುಕಿದವು || ಕೂಡಿದವು ಚಕ್ರಾಂಗಯುಗ ಧಗೆ |
ಯೂಡಿದವು ಸುಚಕ್ರೋರಯುಗಳವ | ಮೂಡಿದವು ಕೆದರಿದವು ಕಿರಣಾವರಣ ಗಗನದಲಿ||೪೪|| ಬೆಳಗು
ಬಳಸಿದ ಗಗನಮಂದಲ | ದುಳಿವುತಿಮಿರನಸತಿಯವೊಲೆಯು | ಕಳಚಿದುದು ಕಮಲಂಗೆ ಹೇಷಿತವಾ
ಯ್ತು ದಿನರಾತ್ರೆ || ಬಲಬ ನಗುತಿರ್ದುದು ಪಯೋನಿಧಿ | ಕಳಕಳವ ತುಂಬಿತು ರಥಾಂಗಾ | ವಳಿ
ಮನೋಹರನಡರ್ದನಂದು ದಯಾಚಲಕದಿನಪ ||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಅಗ ಕೈ ವದ ೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಕರ.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕಡುಗಿಬರೆದ್ರುವದಜನ ರಥವನು | ಕಡಿದು ಸಮರಥರುಗಳ ಕೆಡಹಿದ | ಕೊಡನ ಮಗಧ
ರ್ಮಜನ ತುಡುಕಲು ತಡೆದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಪದ|| ಸೂಳವಿಸಿದ್ದವು ಲಗ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಚಯವೆದ್ದಿಗಳ ಹೆಡತಲೆ | ಸೀಳೆ ಸಿಡಿದೆಳಿಗೆ
ಯೊಳೆದ್ದವು ವಿವಿಧವಾದ್ಯರವ || ಆಳು ನೆರೆದುದು ನೆಲ ಕುಸಿಯೆ ರಥ | ಜಾಲಜಡಿದುದು ಹಣ್ಣಿದಾ
ನೆಯ | ಸಾಲು ಮೆರೆದವು ಕುಣಿವುತಿರ್ದವುಕೂಡೆ ವಾಜಗಳು || ತಳಿತರುಲ್ಲರಿಗಳಿಗೆ ಗಗನದ |
ಯ ವೈದದು ನೆರೆದಸೇನೆಗೆ|ನೆಲನಗಲ ನೆರೆಯದು ನಿರೂಢಿಯು | ಭಟರವಿಕ್ರಮಕೆ || ಅಳವು | ಎದರಿರಾ
ಯರಿಗೆ ದಿಗು | ವಳಯ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಹಯರಥದದಳ | ವುಳಕೆನಲು ಕುರುಸೇನೆ ನಡೆಸದು ದೊರೆಯು

ನೇಮದಲಿ ||೨|| ಹರಿಗೆ ಹರಿದವು ಮುಂದೆ ಬಿಲ್ಲವೆ | ರುರವಣಿಸಿದರು ಮೊರೆವ ಮುರಜದಿ | ನುರುಬಿದರು ಸಬಳಿಗರು ಮುಂಚಿತು ರಣಕೆ ಖಡ್ಗಿಗರು || ತುರುಗ ಕವಿದವು ದಂತಿಘಟೆಗಳು ತುರುಗಿದವು ರಥನಾಜ ಮುಂಗುಡಿ | ವರಿದುದವನೀಪತಿಯ ಚೂಣಿಯ ನೃಪರು ಜೋಡಿಯಲಿ ||೩|| ಸಿಡಿಲ ಕುಡು ಹುಗಳಿಂದ ಕಮಲಜ | ಹೊಡೆಯಲಬುಜಭವಾಂಡ ಭೇದಿಯ | ಕಡುದನಿಗಳೆನಲೊರಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೋಟೆಗಳು || ತುಡುಗಿದವು ತಂಬಟದ ದ್ವನಿ ಜಗ | ದಡಕಿಲನು ಫಡ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ತೊಡಕು ಬೇಡೆಂದೊದರಿದವು ನಿಜಗೌರುಗಳೆಗಳು || ಬಿಗಿದಯ್ಲುಲಿ ಮುಗಿಲ ಹೊಸಕ್ಕೆ | ದುಗಳ ಮಿಂಚಿನ ಮಣಿಮಕುಟಕಾಂ | ತಿಗಳ ಸುರಥನುವಿನ ಚತುರ್ಬಲರವದ ಸಿಡಿಲುಗಳ || ವಿಗಡಕುಂಭಜನೇಘುರುತು ತನಿ | ಹೊಗರಿರಿದು ಪರಬಲದ ಬಲುಬೇ | ಸಗೆಗೆ ಕವಿದುದು ರಾಜಹಂಸಪ್ರಭೆಗಳೊಳಸರಿಯೆ ||೪|| ಕಳಸಗೆಲಿದುದು ಬಂದು ಕೌರವ | ಬಲಯುಧಿಪ್ತಿ ರರಾಯದಳ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕದು ಜಯದ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಗಾಡದಲಿ || ಬಲಿದರೊಡ್ಡನು ಮಂಡಲಾಕೃತಿ | ಗೊಳಿಸಿ ಕೌರವರಿವರು ಥಟ್ಟನು | ನಿಲಿಸಿದರು ಚಂದ್ರಾರ್ಧಸದೃಶದಲಖಿಳ ಮೋಹರವ ||೫|| ಚೌರಿಗಳ ಬಲವೆರಡರೊಳಗೊ | ಯ್ಯಾರದಲಿ ತೋಗಿದರು ಚೂಣಿಯ | ವೀರರುರುವಣೆಮಿಗಲು ಹೊಯ್ದುದು ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯದಳ || ಮಾರಿ ಮೊಗವಡದೆರೆದವೊಲು ಜ | ಜ್ವಾರಮಾಸಾಳುಗಳು ನಿಜದಾತಾರನವಸರಕೊದಗಿ ಹಣವಿನ ರುಣವ ನಿಗಿದರು ||೬|| ಬಿಟ್ಟಸೂಲಿಯೊಳಡಸಿ ಕುದುರೆಗೆ | ಳೆಟ್ಟಿದವು ಕಿವಿಗೌಕಿದುಂಗುಟ | ವಟ್ಟಸನ್ನೆಯೊಳೊಲಿದು ಕವಿದವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು || ನಿಟ್ಟವರಿಯಲು ಕೂಡೆ ರಥ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟ ಹರಿದವು ತೇರು ಸುಭಟರ | ಮುಟ್ಟ ಮೂದಲಿಸಿದರು ಹೊಯಿದರು ಹೊಕ್ಕು ಪರಬಲವ ||೭|| ಏರುವಡೆದರು ಪೊಕ್ಕವರು ಕೈ | ದೋರಿ ಕಳವಳಕಾರರಸುಗಳ | ಕಾರಿದರು ಕೈ ಮಾಡಿ ಕೊಂದರು ಕವಿವಡೊಡ್ಡಗರ || ತಾರುತಟ್ಟೆ ನೊಳೆಟ್ಟ ಮೈಮಸೆ | ಸೂರೆಕಾರರು ಮಿದುಳಜೋರಿನ | ಜಾರುಗಳ ಬೀರಿದರು ಭೇತಾಳರಿಗೆ ಭಟನಿಕರ ||೮|| ತೆಗೆದು ದೊಡ್ಡೆಯನುರವಣಿಸಿದರು | ವಿಗಡಸುಭಟರು ಸಾಹಸದ ತನಿ | ಹೊಗರಿನಾಗತೆಳ್ಳಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬರಹೇಳು || ಹೊಗುವಬಿನುಗನು ಹೊಯ್ಯದಿರಿ ತೆಗೆ | ತೆಗೆಯೆನುತ ಸಾವಿರಮಹಾರಥ | ರಲಗದಲಿ ಬರಲುರುಬಿಪೊಕ್ಕನು ದ್ರೋಣ ಪರಬಲವ ||೧೦|| ಸಾರಿರೈ ಸಾಹಸಿಗಳಿರ ಕೆಲ | ಸಾರಿರೈ ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು ವೀರರಹಿರಲ್ಲೆಂಬೆವೇಶಿವತಿವಮಹಾದೇವ || ಸಾರಿರೈ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೈಮನ | ವಾರೆ ಕಾದುವಬಳಿಕ ಮೊದಲೊಳ | ಗಾರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೧|| ಬಿನುಗುಹಾರುವ ನಿನಗೆ ಭೀಮಾ | ಜುನರ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಯಂಬಿನ | ಮೊನೆಯಲುಣಲಿಕ್ಕು ವೆವು ರಣಭೂತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೊಡಲ || ಎನುತ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವನಿದಿರಾ | ವನು ಶರಾಘದ ಸೋನೆಯಲಿ ಮುಂ | ಮೊನೆಯಲಧಿಕರ ಮುರಿದು ದ್ರೋಣನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೧೨|| ಕಡುಗಿದೊಡೆ ಕೋದಂಡರುದ್ರನ | ತೊಡಕಿ ಬದುಕುವರಾರು ಸಾಕಿ | ನ್ನೊಡನೊಡನೆ ನಾರಾಚಜಾಲದೊಳಿಭಟನ ಬಿಗಿದು || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ದ್ರುಪದತನಯನ | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನು ಸಾರಥಿಯನಡ | ಗೆಡಹಿದನು ಚಂದ್ರಾರ್ಧಶರದ

೮ * ಸಲನೊಡೆಯೆಚ್ಚ ||೧೩|| ಏಸ್ತಲು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವ ದ್ರೋಣನ | ವಿಶಿಖಪತಿಯಲಿ ನೊಂದು ರಥದಲಿ | ಒವಳಿಯೆಬಳಿಸಲಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ಮುಸುಡಬಿಗುಹಿನೆಳೆದಡಾಯುಧ |

ಹೊಸಪರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಗಜರಥ | ವಿಸರಮಧ್ಯದೊಳೆಂಟುಸಾವಿರ ರಥಿಕರೌಂಕಿದರು ||೧೪|| ರಾ
ಯರೊಳು ಪಾಂಚಾಲರುಬ್ಬಟಿ | ಕಾಯಗಟ್ಟಿತು ಪೂತು ಮರುಕುರು | ರಾಯನಾಡಿದು ದಿಟವೆನು
ತ ಹೊಗರಂಬ ಹೊದೆಗೆದರಿ || ನೋಯಿಸಿದನುರುವಣಿಸಿ ಕವಿತಪ | ನಾಯಕರನುಬ್ಬಾಳಿ ಬಿರುದರ |
ಬೀಯವಾಡಿದನಹಿತರಥಿಕರನೆಂಟುಸಾವಿರವ ||೧೫|| ಅಳುತನವುಳ್ಳವರ ಕರೆ ಪಾಂ | ಚಾಲರೊಳ್ಳೆಗರಿ
ವದಿರಂಬಿನ | ಕೋಲಕಾವದಮುನ್ನು ಹನ್ನೈಸುವರು ಹುರಿಯೊಡೆದು || ಬೂಳರಿವರಂತಿರಲಿ ದೊರೆ
ಕ| ಟ್ವಾಳುಗಳ ಕರೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ತೋಳ ಬಲುಹನು ನೋಡಬೇಕೆನುತುರುಬ್ಬಿದನು ದೋಣ||೧೬||
ಸವರಿ ಫೊಕ್ಕನು ಕೆಲಬಲದ ಪಾಂ | ಡವನುಹಾರಥರನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಪವನಜನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ನಕು
ಲನ ರಥವ ಹುಡುವಾಡಿ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಮತ್ಸ್ಯದ್ರುಪದರ | ನವಗಡಿಸಿ ಹೈಡಂಬನಭಿಮ | ನ್ಯು
ವನು ಮನೆಗಾಣಿಸಿ ಮಹೀಶನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೧೭|| ಅರಸಫಡ ಹೋಗದಿರು ಸಾಮದ | ಸರಸ
ಕೊಳ್ಳಿದು ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಹಿಡಿ | ಹರನ ಮರೆವೊಗು ನಿನ್ನು ಪಿಡಿವೆನು ಹೋಗು ಹೋಗನುತ || ಸರಳಮು
ಸ್ಥಿಯ ಕೆನ್ನೆಯೋರೆಯ | ಗುರು ಚಡಾಳಿಸೆ ಧನುವನೊಡರಿಸಿ | ಧರಣಿಸತಿ ಮಿಗೆ ಹಳಚಿ ಹೂಳಿದ
ಂಬಿನಲಿ ನಭವ ||೧೮|| ಶಿವಶಿವಾಬ್ಬಳುದಿಂಗಳಲಿ ಮೈ | ಬೆವರುವುದೆ ಕಲಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಬವರದಲಿ
ಬೆಂಡಹರೆ ವಿರರು ಕಂಡೆವದುಭುತವ || ನಿವಗಡೆತ್ತಣಕ್ಕಮೆ ಕೋಲ್ಗಳ | ಕವಿಸುವಂದವಿದೊಳ್ಳಿತಿರ
ಲೇ | ನೆವಗಭೀಷ್ಮವೆನುತ್ತ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೯|| ಎಲೆಲೆದೊರೆ ಸಿಕ್ಕಿದನಕರೆಪಡಿ | ತಳಸಹೇ
ಳೋಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು | ದಳದೊಳಿದ್ದವರೆತ್ತ ಹೋದರು ನಾಯಕಿತ್ತಿಯರು || ಕಳವಳಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಘಟೋತ್ಕಚ | ರುಲಿದು ಹಂತರೆ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ | ದಲಿ ಮುರಾಂತಕ ಸಹಿತ ವಹಿಲದಿ ಬಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ ||೨೦|| ಕಾಳಕೂಟದ ಬಯಳ ಧಾಳಿಗೆ | ಶೂಲಿಯಡ್ಡೈಸಿದವೊಲವನೀ | ಪಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತಡೆದ
ನು ಕಲಶಜನ ರಥವ || ಅಲಿಯಳಿಕಿತು ತಿರುಹಿದಂಬಿನ | ಕೋಲರುಳಪಿಸಿ ಪೂತುಮರು ಮೇ | ಲಾ
ಳು ಬಂದುದೆಯಕಟೆನುತ ಹಲುಮೊರೆದನಾದ್ರೋಣ ||೨೧|| ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ಕೌರವನು ನಾ | ವೆಂ
ದು ಮಾಡುವುದೇನು ರಣದೊಳು | ನಿಂದನಾದೊಡಹಿಡಿವೆನೀಗಳೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಬಂದು ಫಲು
ಗುಣನಡ್ಡವಿಸಲಿ | ನ್ನಿಂದುಧರ ಮುನಿದೇನು ಮಾಡುವ | ನೆಂದು ಖಾತಿಯ ಹಿಡಿದು ರಥವನು ತಿರು
ಹಿದನು ದೋಣ ||೨೨|| ಎರಡು ಬಲದಲಿ ವಿರನಿವಮಡ | ಮುರಿಯಲಿವ ನೇಸರವನಂಥಾ || ಸುರ
ನೊತಾರಕನೋ ಹಿರಣ್ಯಾಸುರನೊ ಕೈಟಭನೊ || ಗುರುಗಳತಿಥಿವತಿಗಳೈ ಸಾ | ಕಿರಲಿ ಮೂದಲಿಯೇ
ಕೆನುತ ಬಿಲು | ದಿರುವ ಮಿಡಿದೈದಿದರು ನಾಲ್ಕಾವಿರಮಹಾರಥರು || ಫಡಫಡಲವೋಪಾರ್ಥಭೀಷ್ಮನ |
ಕೆಡಹಿದುಬ್ಬಟನವೈಕೂಡಳ | ವಡದುತ್ತೆಗೆತೆಯೆನುತ ತುಳುಕಿದರಂಬಿನಂಬುಧಿಯ | ಗಡಣವೊಳ್ಳಿ
ತು ಗಾಡದಲಿ ಬಿಲು | ವಿಡಿಯಬಲ್ಲಿರ ಸಮರದಲಿ ಅಳ | ವಡುವುದಳವಡದಿಹುದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ನರ
ನೆಚ್ಚು ||೨೪|| ಜೋಡು ಜರಿಯದೆ ಹುರುಳುಗಡೆ | ಚ್ಚಾಡಿದರು ಫಲುಗುಣನ ರಥದಲಿ | ಹೂಡಿದ
ರು ಹೊಗರಂಬುಗಳನುಬ್ಬಿದ್ದು ತಮತಮಗೆ || ನೋಡಿದನು ಸಾಕಿವದಿರನು ಕೊಂ | ಡಾಡಲೇಕೆನುತ
ನಿಬರಸುವನು | ತೋಡಿದನು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಸಾವಿರಮಹಾರಥರ ||೨೫|| ಮಡಿದು ಕೆಲಬರು
ಳೊಳಸುಗಳ | ವಿಡಿದು ಕೆಲಬರು ಗಾಯವಡೆದಲು | ವಡಿದು ಕೆಲಬರು ಕೈದುರಥವನು ಬಿಲು ಕೆಲಕೆ

ಲರು || ಹೊಡೆದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಮುಗಲೋ | ಹೊಡೆದ ವೊಲು ಮೈವಾರಿಗಳು ಹಿಂ | ಹೊಡೆ
 ದುದ್ದು ಹೇರಾಳ ದಳದಲಿ ಯೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೬|| ನಿಮಗೆ ಸದರವೆ ಪಾರ್ಥನೆಲೆ ವಿ | ಕ್ರಮದರಿ
 ದ್ರುರಾ ವಿಲಾಸ | ಭ್ರಮಿತರಿರ ಭಂಡಾಟವೇತಕೆ ರಣವ ಹರತೆಗೆಯಿ || ಸಮರವಿಜಯತ್ಯಾಗಿಯೇ
 ತಾ | ನಮರಪತಿ ನಂದನನು ಸಾಕೀ || ಕುಮತಿಗಳು ತಡೆಯದಿರಿ ಹೋಗಲಿಯೆಂದನಾದ್ರೋಣ
 ||೨೭|| ಸೋಲದಲಿ ಕೌರವನ ಸೇನಾ | ಜಾಲ ಚೆಲ್ಲಿತು ವೀರಪಾರ್ಥನ | ಕೋಲು ಕಾಲನ ತಣಿಸಿದವು ಚ
 ತುರಂಗಸೇನೆಯಲಿ || ಕಾಲುಧರಿಸಿದವೆರಕೆಗಳ ನೆರೆ | ಜಾಳಿಸಿತು ಫಡ ರವಿಯ ರತ್ನಿಯ | ಗೂಳಿಯ
 ವು ತೆಗೆಯಿತ್ತು ಪಡುವೊಡೆ ಪತ್ನಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ||೨೮|| ಬಂದುಬಿಡಿಸಿದ ದೊರೆಯನರ್ಜುನ | ನೆಂದು
 ದ್ರೋಣನು ಬೆರಗಿನಲಿ ಮನ | ಗುಂಡೆ ತಿರುಗಿದ ನೆರಡುಬಲ ನಿಜಪಾಳಯಂಗಳಿಗೆ | ಸಂದ ರವಿಯ
 ಸ್ತಾದಿಗೆನುತಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ಕೌರವನು ನಾ | ವೆಂದು ಫಲವೇನೆನುತ ಬಂದನು ರಾಯನೋ
 ಲಗಕೆ ||೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ವದ ೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಮೂರ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಉಭಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪಾಂಡವ | ವಿಭವ ಹಿಡಿತಹೆನೆಂದುಕೌರವ | ಸಭೆಗೆಭಾಷೆಯ
 ಕೊಟ್ಟು ಸಮರಕೆ ದ್ರೋಣನನುವಾದ ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ತೆಗೆದವು ಬಲವೆರಡು ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗ
 ರುಳು ಕೌರವನಿತ್ತನೋಲಗವ || ಹೇಳು ಕರ್ಣ ದ್ರೋಣರಿಪು ಭೂ | ಪಾಲಕನ ನೆರೆಯುಟ್ಟಿದನುಗಡ
 ಕಾಳಗದ ಹದನೇನೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬೆಸಗೊಂಡ||೧|| ಏನ ಪೇಳಲುಬಹುದು ಜೇಯ ಕೃತಾನು ವಡ
 ವಿಯೊಳಾಡಿದಂದದೊ | ಳಾನಿರೂಢಿಯ ಭಟರಮುಂದನು ಮುಂದಿದಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸೇನೆ ಕಲಕಿತು ಬ
 ತ್ತಿದಬುದಿಯ | ಮಿನಿನಂದದಿ ಮರುಗಿದರು ಭಟ | ರಾನರೇಂದ್ರನ ನಳವಿಯಲಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು
 ದ್ರೋಣ ||೨|| ಅಳವಿಗೊಟ್ಟನು ನೃಪತಿ ಗುರು ಕೈಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದಸುತ ನಡುವಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಹಿಡಿ
 ಹಿಂಗಳೊಳಗುವಾಡಿ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ತಡೆಯೆ || ಎಲೆಲೆ ದೊರೆಸಿಲುಕಿದನು ಸಿಲುಕಿದ | ನಳಿದುದೋ
 ದ್ರೌಪದಿಯ ಸಿರಿಯೆಂ | ಬುಲುಹಕೇಳಿದು ಪಾರ್ಥಬಂದನು ಬಿಟ್ಟ ಸೂಟಿಯಲಿ ||೩|| ವೀರರಿದ್ದೊಗ್ಗು
 ವರು ದ್ವೈಪದ | ಕೂರುಮೆಯ ಬಗೆಬೇರೆ ನಮಗೊಲಿ | ದಾರು ಮಾಡುವದೇವನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ಬಿಸು
 ಸುಯ್ಯೆ || ಭೂರಿ ಭೂಪರ ವಿಸ್ತರದ ಗಂ | ಭೀರಸಾಗರದಂತಿರಲು ರಣ | ಧೀರರಿದ್ದರು ವರತ್ರಿಗ
 ತರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೪|| ಕೇಳು ಸೇನಾನಾಥ ಕುರುಪತಿ | ಕೇಳು ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಸುಭಟರು |
 ಕೇಳಿರೈ ದೇಶಾಧಿನಾಥರು ವೀರಪರಿವಾರ || ನಾಳೆ ಮೊದಲಾಗರ್ಜನನನೀ | ಕಾಳಗಕೆ ಬರಲೀಯೆವೆ
 ಮ್ಮಯ | ಕಾಳವದೊಳೇ ಸವೆಯ ಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ||೫|| ಹಿಂದೆ ನೀಹಿಡಿ ಮೇಣುಬಿಡು

ಯಮು | ನಂದನನನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳರ್ಜನನ ಭಯ ನಿನ್ನಗಲ್ಲ ನಂಬುವುದು || ಎಂದು
 ಶಪಥಕೆ ತಮ್ಮಿನಿಬರೈ | ತಂದುವಿಪ್ರರ ಕರೆದುನೈದಿಕ | ದಿಂದ ರೆಪಿಸಿದರಗ್ನಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಭಾ
 ಪೆಗಳ||೬|| ನರನ ಬಿಡಲಾಗದು ಮಹಾಸಂ| ಗರದೊಳೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರೊಪ್ಪಿಸಿ| ತೆರಳಲಾಗದು ಮುರಿ
 ಯಲಾಗದು ಕೊಂಡ ಹಜ್ಜೆಗಳ || ಹೊರಳಿ ಹೊಣನನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದಣಿ | ಗುರವಣಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿದ
 ವರಿಗೆ | ನರಕ ವಿಪಾತಕದಗತಿ ತಮಗೆಂದು ಸಾರಿದರು ||೭|| ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಡುಗನ ವಿಪ್ರನ | ಮ
 ಡುಹಿದಾತನನಮಲಗರುವಿನ | ಮಡದಿಯರಿಗಳುಬಿದನ ಸಾಕಿದಪತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನ || ಹಿಡಿದ ಶರಣಾಗ
 ತರ ಕಾಯದೆ | ಬಿಡುವವನ ನಾಸ್ತಿಕನ ವಿಪ್ರರ | ಜಡಿದುನುಡಿದನ ನರಕವಾಗಲಿ ರಣದೊಳೋಡಿದೊ
 ಡೆ ||೮|| ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರು ತಮ್ಮೊಳ | ಗಂದು ಶಪಥವ ಮಾಡಿ ವಿಪ್ರರ | ಮಂದೆಗಿತ್ತರು ಗೋ
 ಹಿರಣ್ಯಫಲಾಬವಸ್ತುಗಳ || ಅಂದು ರವಿಜಲ ವಹ್ನಿಯನಿಲವು | ರಂದರಾದಿಸುರೌಘ ಸಾಕ್ಷಿಗ |
 ಳೆಂದು ಸೂಳೈಸಿದರು ಭುವನನು ಸಿಡಿಲತನ ಹೆದರೆ ||೯|| ಇವರ ಮೊದಲಿಗಸತ್ಯ ರಥನಿಂ | ತಿವನ
 ಬಳಿ ರಥಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವಿದನೊಡನೆ ಸೇರುವೆಯ ರಥಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರವು || ಭುವನವೀರಸುಶ
 ಮರ್ಮಾಳವ | ಯವನರಥವಿದು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಬವರಕಿಂತ್ಯವತ್ತುಸಾವಿರರಥಿಕರೊಂದಾಯ್ತು
 ||೧೦|| ಸಭೆ ಬೆದರೆ ಕಲ್ಪಾಂತವ್ಯಯ | ರಭಸವಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು | ಸುಭಟರಹಿರೋ ಜಾಗುಜಾ
 ಗೆನುತೊಲೆದನಾದ್ರೋಣ || ಅಭವನಡಹಾಯ್ದಿರಲಿ ಪಾಂಡವ | ವಿಭುವ ಹಿಡಿವೆನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ |
 ಪ್ರಭೆಗೆ ಹೆದರುವೆನುಳಿದವೀರರ ಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೧೧|| ನಯವಿದನು ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ನೀ | ಳೆಯವ
 ನನಿಬರಗಿತ್ತು ಕುರುಸೇ | ನೆಯಲಿ ಮರೆಸಾತೇಕೆ ನೀವೇ ವಿಜಯವುಳ್ಳವರು || ಜಯವೆನ್ನಾಹವ
 ದೊಳಗೆ ನಿ | ಣೆಯಿಸಬಹುದೆಮಗೆನುತ ಗುರು ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೋಲಗ ಹರದು
 ದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಶತಿ ವರೂಣದಿಗ್ವಧುವನಾಲಿಂ | ಗಸಲು ಕುಮುದಿನಿ ಖತಿಯ ಹಿಡಿದಳು | ಮಸುಳಿ
 ದುವು ತಾರಗಳು ರಜನೀನಾರಿ ಹಂಗದಳು || ಬಸೆದು ಕಮಲಿನಿ ನಗಲು ಮಿಗೆ ಹುರು | ಡಿಸುತ್ತಪೂ
 ವದಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ | ನಿತಿತಕೋಪದಿ ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದಳೆನಲು ರವಿಮೆರೆದ ||೧೩|| ಜೋಡುಮಾಡಿತು
 ನೃಪರು ನಿಮಿಷಕೆ | ಹೂಡಿದವು ತೇರುಗಳು ಹಯತತಿ | ಕೂಡೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಗುಳದಲಿ ಜಡಿದವಾನೆ
 ಗಳು || ಕೂಡೆ ಘುಮ್ಮಿಡೆ ದೆಸೆದನೆಗಳ | ಲ್ಲಾಡಿದವು ಗರಿನಿಕರ ಬಿರುದನಿ | ಗೋಡಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ
 ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೪|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳದಲಿ | ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದರಾತ್ರಿಗರ್ತರು | ಕದ
 ನಕೆಮ್ಮೊಡನಳವಿಗೊಡುವುದು ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು || ಮದವಡರಿ ಭಟಭೈರವಂಗ | ಟ್ಟಿದರರಾಭಟ
 ರವರು ಬಂದೊಡ | ರಿದರು ಪಾರ್ಥನ ಮುಂದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಿರುದುಗಳ ||೧೫|| ಏಳು ಫಲುಗುಣ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀ ಗೋ | ಪಾಲನೇಸರಮಾನಿಸನು ಬರ | ಹೇಳಲಾಪರೆ ಕರೆ ಸಹಾಯಕೆ ಭಾಳಲೋಚನನ||
 ಏಳು ಜಂಜಡವೇಕೆ ಜೊತ್ತಿನ | ಕಾಳಗವೆ ಕಲಿಯಾಗು ನಡೆಯೆನೆ| ಕೇಳುತ್ತರ್ಜನನಿತ್ತನವರಿಗೆ ನಗುತ
 ವೀಳೆಯವ ||೧೬|| ನಡೆಯಿನೀವಾಹವಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿ | ಕೊಡುವೆನಿದೆ ಬಹನೆಂದು ಮುರಹರ | ನೊಡನೆ
 ಮುದದಲಿ ರಥಕೆ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ || ನುಡಿದನಂತಕಸೂನು ಕಲಶಜ | ಹಿಡಿಯಲೆಂದೇರಿಸಿ
 ವನುಡಿ ತ | ನ್ನೊಡನೆ ನಿಂದಾಹವವೆ ಕಾದುವಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಕರಸಿದೊಡೆ ಕಾಳಗದೊಳೆ

ಸಗಡೆ | ಮುರಿಯಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ | ಧುರದ ಕಾಹಂಗರಲಿ ತಾಸಾತ್ಯಕಿಶತಾನಿಕ || ವರಘ
 ಸೋತ್ಕಚದ್ವಪದ ಕೈಕಯ | ರಿರಲಿ ಪವನಜನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗೆ ದ್ರೋಣನ ಬವರವಾಗಲಿಯೆಂ
 ಸನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಮೋಹರ | ಕಂದು ತಿರುಗಿದ ಪಾರ್ಥನಿತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿ
 ಕೀರಾಯದಳ ಜಲರಾಶಿ ಜರಿವಂತೆ || ಮುಂದೆ ತವಕಿಗಭಟರ ತೆರಳಿಕೆ | ಯಿಂದ ಮೊರೆವಗಭೀರಭೇರಿ
 ಸು | ಮಂದರದ ಮುರಿಗಡಲ ಗಜರಿನೊಳೊದರಿತರಿಸೇನೆ || ೧೯ || ಬಳಿಯಸುಮಹಾರಥರ ರಾಜಾ
 ಸಳಿಯ ಚಮರಚ್ಛತ್ರಪಡ್ತಿಯ | ಸೆಳೆದಡಾಯುಧಹೆಗಲತೆಕ್ಕೆಯ ರಾಯರಾವುತರ || ಹೊಳೆವಹೇಮ
 ಸ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ಚಲುವಕುದುರೆಯ ನೆಗಹಿ ನಿಮಿರುವ | ಕಲಶಸಿಂಧದ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದಕಳನ || ೨೦ || ಗರುಡನಾಕಾರದಲಿ ಬಲವನು | ಸರಿಸ ಮಿಗೆ ಮೋಹಿದನು ವಿಹಗನ | ತಿರಕೆ ಕೃಪ
 ಕುರುರಾಜದುಶ್ಯಾಸನನ ನಿಲಿಸಿದನು || ಕರಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ಸುಬಾ
 ಳುವ | ನಿರಿಸಿದನು ಬಲದೇರಕೆ ಯೋಳಗಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ || ೨೧ || ವಿಂದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಕರ್ಣನ | ನಂದ
 ಸನು ಕಾಂಬೋಜಶಕುನಿಯ | ನಿಂದರೋಡನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ತಂದೆಡದಪಕ್ಕದಲಿ || ನಿಂದುದಾಮೋಹ
 ರದ ಜೋಕೆಯ | ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಕಕಳಿಂಗಘಟಿಕಳು | ಸಂದಣಿಸಿದವು ದ್ರೋಣ ನಿಂದನು ಬಲದಕಾಹಿನಲಿ
 || ೨೨ || ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿತತುಳಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಭಟರಗ್ರದಲಿ ಕಟಕಾ | ಚಾರಿಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬ
 ರಹೇಳು ಪವನಜನ || ವೀರರಾದೊಡೆ ದೊರೆಯ ಬರಹೇ | ಳಾರುತಡೆವರೆ ತಡೆಯಿ ಹಿಡಿದನು | ಕೌರವನ
 ಮೀಲಾಣೆಯೆನುತವೆ ದ್ರೋಣ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೨೩ || ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಜಮೋ | ಹರವರಚಿಸಿದನ
 ರ್ಥಚಂದ್ರಾ | ಕರದಿ ವಿಲಸದೊಳಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ || ಧುರಕೆ ನಿಗುರುವಭಟರತೂಳುವ | ಕರಿ
 ಘಟಿಯ ಕೆಲಬಲಕಸೂಸುವ | ತುರುಗರಾಜಯ ತೇರಗಮನದ ಗಜರು ಘಾಡಿಸಿತು || ೨೪ || ಒದೆದುದಬು
 ಧಿಯನಬುಧಿಯೆನವೊ | ಕ್ಕುದು ಚತುರ್ಬಲ ಹೊಯ್ದು ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿಖಡ್ಗಾ ಖಡ್ಗಿಯ
 ಲಿ ಭಟರು || ಕದರಿತರಿಬಲ ಮತ್ತೆ ಹೊದರೆ | ದ್ವುದು ವಿಘಾತಿಯಲುದು ಹುರಗೊಂ | ಡೊದಗ ಹಾ
 ಕಾಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿತ್ತುಭಯಬಲ || ೨೫ || ಹೆಳಚುವಸಿಗಳ ಖಣಿಕಟೆಲಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ
 ಹೊಯ್ದಾಡಲುರುಳುವ | ತಲೆಯ ಬೀಳುವಹೆಣನ ಧಾರಿಡುವರುಣವಾರಗಳ || ತಳಿತಖಂಡದಹರದ
 ಕರುಳಿನ | ಕಳಿಚಿದಲುವಿನ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಕೊಳುಗಳದ ಹೆಬ್ಬಳಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತಂತಕನ ಪುರವ || ೨೬ ||
 ಬಲಿದು ಸೂರಿಯೊಳಿರಗಿದರು ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರಾವ್ತರು ಗಜರಿ ಮಸ್ತಕ | ವಿಳಿಯಲಂಕುಶವಿಕ್ಕಿ ಬಿ
 ಸ್ವರು ಸೂಕ್ತಿದಾನೆಗಳ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇರುಗ | ಳಿಳಿ ಜಡಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಹೊಕ್ಕಡ | ಗ
 ಳು ಹೊಯ್ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ರಥ ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೨೭ || ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಾತ್ರಿಗರ್ತರಿ | ಗಿತ್ತ
 ವಸರವನು ಕೃತಾಂತನ | ತತ್ತಿಗರಿಗಾಣಿತವ ಹೇಳಿಸಿದನು ಶರೌಘದಲಿ || ತುತ್ತಿದವು ಕೂರಂಬು
 ಸಾರಿಗಳ | ನತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾವೈರಿಬಲದೊಳು | ಬತ್ತಿಸಿದನಂದಹಿತ ಸುಭಟರ ವೀರಶರನಿಧಿಯ || ೨೮ ||
 ನಪೇಳುವೆನಿತ್ತಲಾದುದು | ದಾನವಾಮರರದುಭುತಾಹವ | ವಾನಿರಂತರವಿಕ್ರಮೋನ್ಮತ ಭಟರ ಬ
 ರದಲಿ || ಆನಲಾರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ತವ | ಸೂನುವಿನ ಸುಭಟರು ಪರಾಕ್ರಮ | ಹೀನರೇ ಧೃತರಾ
 || ಕೇಳ್ವ ದ್ರೋಣಸಂಗರವ || ೨೯ || ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ಕೆಲಬಲದಭಟ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ಚೌಪಟ |

ಯಮ | ನಂದನನನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳರ್ಜನನ ಭಯ ನಿನಗಿಲ್ಲ ನಂಬುವುದು || ಎಂದು
 ಶಪಥಕೆ ತಮ್ಮಿನಿಬರೈ | ತಂದುವಿಪ್ರರ ಕರೆದುವೈದಿಕ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದರಗ್ನಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಭಾ
 ಪಗಳ||೬|| ನರನ ಬಿಡಲಾಗದು ಮಹಾಸಂ| ಗರದೊಳೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರೊಪ್ಪಿಸಿ| ತೆರಳಲಾಗದು ಮುರಿ
 ಯಲಾಗದು ಕೂಂಡ ಹುಡ್ಡೆಗಳ || ಹೊರಳಿ ಹೊಣನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂಡಣಿ | ಗುರವಣಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿದ
 ವರಿಗೆ | ನರಕ ವೀಪಾತಕದಗತಿ ತಮಗೆಂದು ಸಾರಿದರು ||೭|| ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಡುಗನ ವಿಪ್ರನ | ಮ
 ಡುಹಿದಾತನನಮಲಗರುವಿನ | ಮಡದಿಯರಿಗಳುಪಿದನ ಸಾಕಿದಪತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನ || ಹಿಡಿದ ಶರಣಾಗ
 ತರ ಕಾಯದೆ | ಬಿಡುವವನ ನಾಸ್ತಿಕನ ವಿಪ್ರರ | ಜಡಿದುನುಡಿದನ ನರಕವಾಗಲಿ ರಣದೊಳೋಡಿದೊ
 ಡೆ ||೮|| ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರು ತಮ್ಮೊಳ | ಗಂದು ಶಪಥವ ಮಾಡಿ ವಿಪ್ರರ | ಮಂದಗಿತ್ತರು ಗೋ
 ಹಿರಣ್ಯಫಲಾಬವಸ್ತುಗಳ || ಅಂದು ರವಿಜಲ ವಹ್ನಿಯನಿಲವು | ರಂದರಾದಿಸುರೌಘ ಸಾಕ್ಷಿಗ |
 ಳೆಂದು ಸೂಳೈಸಿದರು ಭುಜವನು ಸಿಡಿಲತನ ಹೆದರೆ ||೯|| ಇವರ ಮೊದಲಿಗಸತ್ಯ ರಥನಿಂ | ತಿವನ
 ಬಳಿ ರಥಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವಿದನೊಡನೆ ಸೇರುವೆಯ ರಥಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರವು || ಭುವನವೀರಸುಶ
 ಮ್ನಮಾಳವ | ಯವನರಥವಿದು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಬವರಕಿಂತ್ಯವತ್ತುಸಾವಿರರಧಿಕರೊಂದಾಯ್ತು
 ||೧೦|| ಸಭೆ ಬೆದರೆ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ | ರಭಸವಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು | ಸುಭಟರಹಿರೋ ಜಾಗುಜಾ
 ಗೆನುತೊಲೆದನಾದ್ರೋಣ || ಅಭವನಡಹಾಯ್ದಿರಲಿ ಪಾಂಡವ| ವಿಭುವ ಹಿಡಿವೆನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ|
 ಪ್ರಭೆಗೆ ಹೆದರುವೆನುಳಿದವೀರರ ಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೧೧|| ನಯವಿದನು ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವೀ | ಳೆಯವ
 ನನಿಬರಿಗತ್ತು ಕುರುಸೇ | ನೆಯಲಿ ಮರೆಸಾತೇಕೆ ನೀವೇ ವಿಜಯವುಳ್ಳವರು || ಜಯವನಿನ್ನಾಹವ
 ದೊಳಗೆ ನಿ | ಣೆಯಿಸಬಹುದೆಮಗೆನುತ ಗುರು ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೋಲಗ ಹರೆದು
 ದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಶತಿ ವರುಣದಿಗ್ವಧುವನಾಲಿಂ | ಗಸಲು ಕುಮುದಿನಿ ಖತಿಯ ಹಿಡಿದಳು | ಮಸುಳಿ
 ದುವು ತಾರಗಳು ರಜನೀನಾರಿ ಹಂಗಿದಳು || ಬಸೆದು ಕಮಲಿನಿ ನಗಲು ಮಿಗೆ ಹುರು | ಡಿಸುತ್ತವೊ
 ವದಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ | ನಿತಿತಕೋಪದಿ ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದಳೆನಲು ರವಿಮೆರೆದ ||೧೩|| ಜೋಡುಮಾಡಿತ್ತು
 ನೃಪರು ನಿಮಿಷಕೆ | ಹೂಡಿದವು ತೇರುಗಳು ಹಯತತಿ | ಕೂಡೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಗುಳದಲಿ ಜಡಿದವಾನೆ
 ಗಳು || ಕೂಡೆ ಘುಮ್ಮಿಡೆ ದೆಸೆದನೆಗಳ | ಲ್ಲಾಡಿದವು ಗರಿನಿಕರ ಬಿರುದನಿ | ಗೋಡಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ
 ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೪|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳದಲಿ | ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದರಾತ್ರಿಗರ್ತರು | ಕದ
 ನಕೆಮ್ಮೊಡನಳವಿಗೊಡುವುದು ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು || ಮದವಡರಿ ಭಟಭೈರವಂಗ | ಟ್ಟಿದರರಾಭಟ
 ರವರು ಬಂದೊಡ | ರಿದರು ಪಾರ್ಥನ ಮುಂದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಿರುದುಗಳ ||೧೫|| ಏಳು ಫಲುಗುಣ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀ ಗೋ | ಪಾಲನೇಸರಮಾನಿಸನು ಬರ | ಹೇಳಲಾಪರೆ ಕರೆ ಸಹಾಯಕೆ ಭಾಳಲೋಚನನ||
 ಏಳು ಜಂಜಡವೇಕೆ ಜೊತ್ತಿನ | ಕಾಳಗವೆ ಕಲಿಯಾಗು ನಡೆಯೆನೆ| ಕೇಳತರ್ಜನನಿತ್ತನವರಿಗೆ ನಗುತ
 ವೀಳೆಯವ ||೧೬|| ನಡೆಯಿನೀವಾಹವಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿ | ಕೊಡುವೆನಿದೆ ಬಹನೆಂದು ಮುರಹರ | ನೊಡನೆ
 ಮುದದಲಿ ರಥಕೆ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ || ನುಡಿದನಂತಕಸೂನು ಕಲಶಜ | ಹಿಡಿಯಲೆಂದೇರಿಸಿ
 ವನುಡಿ ತ | ನ್ನೊಡನೆ ನಿಂದಾಹವವ ಕಾದುವಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಕರಸಿದೊಡೆ ಕಾಳಗದೊಳೆ

ನಗಡೆ | ಮುರಿಯಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ | ಧುರದ ಕಾಹಿಂಗರಲಿ ತಾಸಾತ್ಯಕಿಶತಾನೀಕ || ವರಘು
 ಚೋತ್ಕಚದ್ರಪದ ಕೈಕಯ | ರಿರಲಿ ಪವನಜನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗೆ ದ್ರೋಣನ ಬವರವಾಗಲಿಯೆಂ
 'ದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಮೋಹರ | ಕಂದು ತಿರುಗಿದ ಪಾರ್ಥನಿತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿ
 ತೀರಾಯದಳ ಜಲರಾಶಿ ಜರಿವಂತೆ || ಮುಂದೆ ತವಕಿಗಭಟರ ತೆರಳಿಕೆ | ಯಿಂದ ಮೊರೆವಗಭೀರಭೇರಿ
 ಯ | ಮಂದರದ ಮುರಿಗಡಲ ಗಜರಿನೊಳೊದರಿತರಿಸೇನೆ || ೧೯ || ಬಳಿಯಸುಮಹಾರಥರ ರಾಜಾ
 ವಳಿಯ ಚಮರಚ್ಚತ್ರಪಟ್ಟಿಯ | ಸೆಳೆದಡಾಯುಧಹೆಗಲತೆಕ್ಕೆಯ ರಾಯರಾವುತರ || ಹೊಳೆವಹೇಮ
 ದ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ಚಲುವಕುದುರೆಯ ನೆಗಹಿ ನಿಮಿರುವ | ಕಲಶಸಿಂಧದ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದಕಳನ || ೨೦ || ಗರುಡನಾಕಾರದಲಿ ಬಲವನು | ಸರಿಸ ಮಿಗೆ ಮೋಹಿದನು ವಿಹಗನ | ತಿರಕೆ ಕೃಪ
 ಕುರುರಾಜದುಶ್ಮಾಸನನ ನಿಲಿಸಿದನು || ಕರಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ಸುಬಾ
 ಹುವ | ನಿರಿಸಿದನು ಬಲದೇರಕೆ ಯೊಳಗಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ || ೨೧ || ವಿಂದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಕರ್ಣನ | ನಂದ
 ನನು ಕಾಂಬೋಜಶಕುನಿಯ | ನಿಂದರೋಡನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ತಂದೆಡದಪಕ್ಕದಲಿ || ನಿಂದುದಾಮೋಹ
 ರದ ಜೋಕೆಯ | ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಕಕಳಿಂಗಘಟಿಗಳು | ಸಂದಣಿಸಿದವು ದ್ರೋಣ ನಿಂದನು ಬಲದಕಾಹಿನಲಿ
 || ೨೨ || ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿತತುಳಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಭಟರಗ್ರದಲಿ ಕಟಕಾ | ಚಾರಿಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬ
 ರಹೇಳು ಪವನಜನ || ವೀರರಾದೊಡೆ ದೊರೆಯ ಬರಹೇ | ಳಾರುತಡವರೆ ತಡೆಯಿ ಹಿಡಿವನು | ಕೌರವನ
 ಮೇಲಾಣೆಯೆನುತವೆ ದ್ರೋಣ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೨೩ || ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಜಮೋ | ಹರವರಚಿಸಿದನ
 ಧೃಚಂದ್ರಾ | ಕರದಿ ವಿಲಸದೊಳಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳ || ಧುರಕೆ ನಿಗುರುವಭಟರತೂಳುವ | ಕರಿ
 ಘಟಿಯ ಕೆಲಬಲಕೆಸೂಸುವ | ತುರುಗರಾಜಯ ತೇರಗಮನದ ಗಜರು ಘಾಡಿಸಿತು || ೨೪ || ಬದೆದುದಬು
 ಧಿಯನಬುಧಿಯೆನೆಪೊ | ಕ್ಕುದು ಚತುರ್ಬಲ ಹೊಯ್ದು ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿಬಡ್ಗಾ ಬಡ್ಗಿಯ
 ಭಟರು || ಕದರಿತರಿಬಲ ಮತ್ತೆ ಹೊದರೆ | ದ್ವುದು ವಿಘಾತಿಯಲುದು ಹುರಿಗೊಂ | ಡೊದಗಿ ಹಾ
 ಸಾಹಾಣೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿತ್ತುಭಯಬಲ || ೨೫ || ಹೆಳಚುವಸಿಗಳ ಖಣಿಕಟಲಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ
 ಹೊಯ್ದಾಡಲುರುಳುವ | ತಲೆಯ ಬೀಳುವಹೊಣೆ ಧಾರಿಡುವರುಣವಾಂಗಗಳ || ತಳಿತಖಂಡದಹಿಂದ
 ಕರುಳಿನ | ಕಳಿಚಿದಲುವಿನ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಕೊಳುಗಳದ ಹೆಬ್ಬಳಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತಂತಕನ ಪುರವ || ೨೬ ||
 ಉಲಿದು ಸೂರಿಯೊಳರಗಿದರು ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರಾವ್ತರು ಗಜರಿ ಮಸ್ತಕ | ವಿಳಿಯಲಂಕುಶವಿಕ್ಕಿ ಬಿ
 ರ್ಬರು ಸೂಕ್ತಿದಾನಗಳ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇರುಗ | ಳೆ ಜಡಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಹೊಕ್ಕಡ | ಗ
 ಸಿ ಹೊಯ್ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ರಥ ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೨೭ || ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಾತ್ರಿಗರ್ತರ | ಗಿತ್ತ
 ವಸರವನು ಕೃತಾಂತನ | ತತ್ತಿಗರಿಗಾಣೆವ ಹೇಳಿಸಿದನು ಶರೌಘದಲಿ || ತುತ್ತಿದವು ಕೂರಂಬು
 ಸೊರೆಗಳ | ನತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾವೈರಿಬಲದೊಳು | ಬತ್ತಿಸಿದನಂದಹಿತ ಸುಭಟರ ವೀರಶರನಿಧಿಯ || ೨೮ ||
 ಏನವೇಳುವೆನಿತ್ತಲಾದುದು | ದಾನವಾಮರರದುಭುತಾಹವ | ವಾನಿರಂತರವಿಕ್ರಮೋನ್ನುತ ಭಟರ ಬ
 ರದಲಿ || ಆನಲಾರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ತವ | ಸೂನುವಿನ ಸುಭಟರು ಪರಾಕ್ರಮ | ಹೀನರೇ ಧೃತರಾ
 ಸ್ಟು | ಕೇಳ್ವ ದ್ರೋಣಸಂಗರವ || ೨೯ || ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ಕೆಲಬಲದಭಟ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ಚೌಪಟ |

ಮಲ್ಲ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಸಾರಥಿಗಿತ್ತು ವೀಳಿಯವ || ಮಲ್ಲರಿಪುಗಳ ಬಿಸುಟು ಹೊದರಿಸ | ಹೊಳ್ಳು
ಗರನಡಹಾಯ್ಸಿ ಧರ್ಮಜ | ನೆಲ್ಲಿ ಮೋಹರದೆಗೆದನತ್ತಲು ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ ||೩೦|| ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು
ಸೂರಿಯಲಿ ನಿ | ಮೃಗಧಿರಪುಬಲನಟ್ಟಿದನು ಭುಜ | ತಿಥಿಲಸಾಹಸರೇನ ನಿಲುವರು ದ್ರೋಣನುರವ
ಣೆಗೆ || ಪೃಥುವಿ ನೆಗ್ಗಿತು ಹೊತ್ತಕಮಠ | ವ್ಯಥೆಯ ನಾರುಸುರುವರು ಸುಮಹಾ | ರಥರ ಹೊದರಲಿ
ಹೊಕ್ಕನುರಿಬಲುಮೆಳೆಯ ಹೊಗುವಂತೆ||೩೧||ಆಳ ಹೊಗಿಸಾದ್ರೋಣರಥ ದೂ | ವಾಳಿಯಲಿ ಬರುತದೆ
ಕೃತಾಂತನ | ಧಾಳಿಗೆತ್ತಣಧೀರವೋ ನೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಹುಗಳು || ಕಾಲುಗಡದಿರಿ ಭಟರು ಕೈಕೊಳ | ಹೇ
ಳಿ ಕೃತಪ್ಪಾಗದಿರದು ನೈ | ಪಾಲಕಂಗೊದವಿದರು ಧರ್ಮಜನವರಮಂತ್ರಿಗಳು ||೩೨|| ಫಡಫಡಾನಿ
ರುತಿರಲು ರಾಯನ | ಹಿಡಿವನನ ಹೆಸರೇನು ರಿಪುಭಟ | ನೊಡಲ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ ನೆಣನನುಣ್ಣಲಿಕ್ಕುವನು
ದೈತ್ಯರಿಗೆ || ಬಿಡು ರಥವನಾದ್ರೋಣನಿದಿರಲಿ | ತಡೆಯೆನುತ ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ | ತುಡುಕಿದನು ಬ
ಲುಬಿಲ್ಲ ದೈತ್ಯದೈತ್ಯಮ್ನಿನಿದಿರಾದ ||೩೩|| ಬಲ್ಲೆನೀತನ ಬಲುಹ ಸಾಕಿ | ನೊಳ್ಳೆಗರ ನೊಡೆಯಿಕ್ಕಿ ಹಾ
ಯಿಸಿ | ಕೆಲ್ಲೆಯಲಿ ಮುರಿನೊಕು ನಡೆ ಭೂಪತಿಯ ಸಂಮುಖಕೆ || ನಿಲ್ಲದೊಟ್ಟಿಸೆನುತ ಸಾಹಸ |
ಮಲ್ಲ ಸಾರಥಿಗರುಹಿ ಭಟರ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಯಗೊಳೆ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ರಾಯ ಮೋಹರವ ||೩೪||
ಶಿವಶಿವಾ ಸಿಕ್ಕಿದನು ಸಿಕ್ಕಿದ | ನವನಿಪತಿಯೆನಲಾಕಿದನು ಗಜ | ನಿವಹವಗದಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಕು
ದುರೆಗಳು || ತವಕದಲಿ ಬದ್ದರದಬಂಡಿಗೆ | ಳೆವಚಿದವು ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲಾ | ಹವಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಪಾ
ಯದಳದಲಿ ದ್ರೋಣನಿದಿರನಲಿ ||೩೫|| ಪಟುಗಳೋ ಮರುವೂತು ಪಾಂಡವ | ಭಟರು ಕರೆಯರಲಾ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೆಟಮೆಟಿಸಿ ತಾಚುಕ್ಕನಿಕ್ಕುವಲೆಕ್ಕ ಲೇಸಾಯ್ತು || ಕುಟಿಲತನದಲಿ ಗೆಲುವನೇ ಹುಲು |
ಕುಟಿಕರಿವದಿರ ಹೊಯ್ದು ತನ್ನನು | ನಿಟಲಲೋಚನನಡ್ಡ ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಹಿಡಿವೆನನುತೆಚ್ಚ ||೩೬|| ನೊಕಿಬ
ಹ ತೇಜಗಳ ಮುರಗಳ | ನಾಕಬಂಡಿಸಿ ಕವಿನನಾಗಾ | ನೀಕವನು ದಸಕೆಡಹಿ ತೇರಿನ ಹೊವೆರ ಹರೆಗಡಿದು ||
ನೊಕಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಹರಿತಹ | ನೇಕಸುಭಟರ ಸೀಳಿ ಜಯರ | ತ್ನಾಕರನು ತುಳುಕಿದನು ಪಾಂಡವ
ಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ||೩೭|| ಬಲವ ಬರಿಕೈದೆವು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಬಿಲುದುಡುಕು ಸಾಕೋಡಿ ಬದುಕುವ | ಹು
ಲುಪರೆಯತನ ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಅಳಿದೊಡಮರರಿಗೊಡೆಯನಹೆ ಹೇ | ಳುಳಿದೊಡ
ವನಿಪಾಲ ನೀನಹೆ | ಕಲಹವಿಹಪರಕೊಳ್ಳಿತನುತುರವಣಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೮|| ಫಡಫಡುರವಣೆ ಬೇ
ಡ ತೆಗೆ ಬಾ | ಯುಡಿಕತನವಿದು ಗರುವರಂಗವೆ | ಕಡುಹ ನಾಲಿಗೆಯಿರಿಯಬೇಹುದೆ ಕೈಯ ಧ
ನುನಿಲ್ಲ || ಒಡನೆ ತಾನಿರುತಿರಲು ರಾಯರ | ಹಿಡಿವಭಟನೇ ನೀನೆನುತ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಮುಂದೆ ಶಿ
ಖಂಡಿದ್ರೋಣನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೩೯|| ಅಕಟ ಸಿಂಹಕೆ ಮಲೆತುದೋ ಜಂ | ಬುಕನು ನೋಡ್ಕೊ
ಸೂತ್ರಭೀಷ್ಮರ | ಶಕುತಿಗಂದಿರಾದಮದದಲಿ ಮುಂದುಗಾಣನೆವ || ಚಕಿತಚಾಪಶಿಖಂಡಿ ನಿಲು ಸಾ |
ಯಕದ ಸೂರಿಯ ಮಾತನಾಡುವು | ದುಕುತಿಚಾಪಲವೇಕನುತ ಕಣೆಗೆದರಿದನು ದ್ರೋಣ ||೪೦|| ಗುರು
ವಿನಂಬಿನ ಬಂಬಲನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚು ದಿಗುತಟ | ಬಿರಿಯಲದ್ಭುತವಾದವಂಬುಗಳೇನ
ನುಸುರುವನು || ಅರಿಶಿಖಂಡಿಯ ಕೈಚಳಕ ಕಾ | ಹುರವಲಾ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬಿಲ್ಲಿನ | ಭರವಸವು ಲೇ
ಸನುಕೆತ ಕೈಂಡೆಚ್ಚು ನಾದ್ರೋಣ ||೪೧|| ಸಾಕು ಪಂಡನಕೊಡೆ ಕಾದುವ | ದೇಕೆ ತಿದು ವೆನೆನುತ ರ

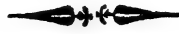
ಥವನು | ನಾಕುಶರದಲಿ ಮುರಿದು ಸೂತನ ತಲೆಯನೆರಡರಲಿ || ನೂಕಿ ಧನುವನು ಮೂರುಬಾಣದ |
 ಲಾಕಿ ಖಂಡಿಸಿ ಹೋಗುಹೋಗಿ | ನ್ನಾಕೆವಾಳರ ಕರೆದು ತಾಯೆನುತ್ಯದಿದನುದ್ರೋಣ ||೪೨|| ಎಲೆ
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿ ನರ | ಹುಳುಗಳೆವದಿರ ಕವಿಸಿ ಕಾಲವ | ಕಳಿವುದೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಕೃವಶವಾದೆ ನಿಲ್ಲೆ
 ನುತ || ಅಳವಿಗಿಟ್ಟಳಿಸಲು ಶರಾಳಿಯ | ತುಳುಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಸತ್ಯಜಿತು ದಳ | ಉಳಿಸಿದರು ಚಿತ್ರಿಕಶ
 ತಾನೀಕಾದಿನಾಯಕರು ||೪೩|| ಬರಿಯ ಕಾರ್ಪಣ್ಯದಲಿ ಮೇಘದ | ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ರಾಹು ಬಿ
 ನುವನೆ | ಉರುವರವಿಮಂಡಲವನೆಲೆ ಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೆ || ಇರಿದು ಮೆರೆವುದು ಮಹಿಮೆಯನು ಕೃ
 ವಾರೆಯದಿರು ಮೈಮಾರಿಗಳು ಮು|ಕ್ಕುರಿಕಿದೆವದಿರಿಸಿದ್ಧಿ ಬಹನೆಂದೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||೪೪|| ಏನ ತರಹರಿ
 ಯುವುದು ತಿಮಿರವು | ಭಾನುರಶ್ಮಿಯ ಮುಂದೆ ದ್ರೋಣನ | ನೂನಶರವರುಷದಲಿ ನನೆದವು ಸುಭಟ
 ರೊಡಲುಗಳು || ಅನಿರಂತರನಿತಿತಶರ ಸಂ | ಧಾನಕವದಿರುಲಕ್ಷ್ಯವೇ ನಿ | ನ್ನಾನೆಗಳಿಗಿರಾವನೈದ್ಯ
 ತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಕೋಲಿಗೊಬ್ಬರಕಡಿದನಾಪಾಂ | ಚಾಲಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಜಿತುವನು ಮೇಲ
 ಣಾತನ ಸಾಶತಾನೀಕಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ || ಸೀಳಿದನು ಮಿಡುಕುವ ಮಹಾರಥ | ರೇಳುನೂರನು ತುರಗಗಜ
 ಕಾ | ಲಾಳ ನಳಿದುದನಾವನಣಿಸುವನಹಿತಸೇನೆಯಲಿ ||೪೬|| ಹೊಳ್ಳುಗಳ ತೂರಿದವು ಹಿಡಿಹಿಡಿ |
 ಬಿಲ್ಲ ಸುರಿಸುರ ಸರಳ ಕಟ್ಟಿ | ನ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೈ ಕಂದ ಕುಂತಿಯ ಜಠರವಲ್ಲವಲಾ || ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ್ಯ
 ದಿ ಬರಲ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರುಗಿತು ಸೇನೆ ಸಾಹಸ | ಮಲ್ಲನಡಹಾಯಿದನು ದ್ರುಪದನು ಧನುವನೊದರಿಸುತ
 ||೪೭|| ರಾಯನಾಪತ್ತಿಂದ ಮುನ್ನುವೆ | ಸಾಯಬೇಹುದು ತನಗೆನುತ್ತಡ | ಹಾಯಿದನು ಕಲಿಮತ್ಸ್ಯ
 ನೃಪ ನಿಜಬಾಂಧವರು ಸಹಿತ || ನೋಯಬೇಹುದು ಮುನ್ನುತಾಯೆನು | ತಾಯತಿಕಿಯಲಿ ಪಂಚಕೃ
 ಕೆಯ | ರಾಯುಧದ ಬೆಳಕಳ್ಳಿರಿಯೆ ನೂಕಿದರು ತೇರುಗಳ ||೪೮|| ತಲೆಗೆ ಕೊಂಡವು ಹಣವನಿದನಿನ್ನು
 ಳುಹಿಕೊಂಡಿರಲಾಗದೆಂದಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಪೊಕ್ಕರು ಯವನಸಂವೀರರು ಸುಷೇಣಕರು || ಅಳವಿಗರು ಕೂ
 ಡಾಳುತನದ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ತಾನಲ್ಲೆ ನುತ ಮನ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕುಂತೀಭೋಜ ಪೊಕ್ಕನು ಸಕಲದಳಸಹಿ
 ತ ||೪೯|| ಹರೆದಬಲ ಪೊಗ್ಗಾಯ್ತು ರಾಯನ | ನುರವಣಿಸಲೀಯದೆ ನೃಪಾಲಕ | ರುರುಬಿದರು ತರು
 ಬಿದರು ಪರಬಲವನದವಾನಳನ || ಹೊರಳಿ ಹೊಡೆಯದೆ ಭಾರಣೆಯಲೊ | ತ್ತರಿಸಿ ಕಲ್ಪದ ಕಡಲ ಕ
 ಡೆಯಲಿ | ಗರುವಿಕೆಯ ಗಾಢದಲಿ ನಡೆದುದು ತಡೆದುದರಿಭಟನೆ ||೫೦|| ತೊಲಗು ವಿಪ್ರಾಧಮಸುಯೋ
 ಧನ | ಬಲದೊಳಗೆ ಬಲುಭಾಷತನದಲಿ | ಗಳಹಿ ಬಂದೊಡೆ ಹಿಡಿಯಲೀವನೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಗಳ
 ದ ಸತ್ಯವನರಿಯದದ್ರಿಗೆ | ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವರೇ ವೃಥಾಕಳ | ವಳಿಸಿ ನುಡಿವರೆ , ಮಾನ್ಯರೆನುತಿದಿರಾದ
 ನಾದ್ರುಪದ ||೫೧|| ಧಿಟ್ಟನಹೆಯೋ ದ್ರುಪದ ಹಾ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗುಪಹಾಸವೇ ಗರಿ | ಗಟ್ಟಿದಿರಿ
 ನಿನ್ವ ಹಿಡಿಯಲೀವಿರೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ತೊಟ್ಟಜೋಹಕೆ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳ | ಕೊಟ್ಟಿವಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ರಾ
 ಯನ | ಕಟ್ಟಬಲ್ಲೆ ವೆಯೆನುತ ಕರೆದನು ಸರಳ ಸರವಳೆಯ ||೫೨|| ದಪ್ಪದಾಭರಣಕ್ಕೆ ಸೂಸಿದ | ವ
 ಪ್ಪಸಲುಗೆಗಳೆನಲು ಗರಿಗಳು | ಚಪ್ಪರಿಸಿ ನೂಕಿದವು ಶರ ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ || ಕುಪ್ಪೆಗರ ಹರೆಗಡಿದು
 ಹೊಗರಲಿಗೊಪ್ಪಿದವು ನಿರಿಗರುಳ ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊಪ್ಪಗೆಡಿಸಿದವರಿಕದಂಬವನೀತನಂಬುಗಳು ||೫೩||
 ಮರುಳ ಮಂಜನ ಮಳೆಗೆ ಕುಲಗಿರಿ | ಕರಗುವುದೆ ನೀನೆಚ್ಚ ಶರಪಂ | ಜರಕೆ ಹೆದರುವನ್ನೀರರೇ ಪಾ

ಡವಮಹಾರಥರು || ಕೂರಳ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ದ್ರುಪದವಿರಾಟರೆಚ್ಚರು ಸರಳರತ್ತಿಯ
 ಮಾಲೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ದಿಗುತಟವ ||೫೪|| ಗಿರಿಯಮಕ್ಕಳು ಕರೆದು ವಜ್ರವ || ಸರಸವಾಡುವಕಾಲ
 ವಾಯಿತೆ | ಹರಹಾ ವಿಸ್ತೃತವೆನುತ ಹೊಗರೇರಿ ಖತಿಮಸಗ || ತಿರುವ ಕಾರಿಸಿದನು ಕಲೋರದ |
 ಮೊರಹುಗಳ ಬಾಯ್ಬಾರಗಳ ಕಿಡಿ | ಎರಳೆಗಳ ಹೊಗರಂಬು ಹೊಕ್ಕವು ಪಾಂಡು ಸೇನೆಯಲಿ ||೫೫||
 ನೊರೆಕುತ ಸುಳಿಮಸಗ ಮಿಮಳಿನ | ಹೊರಳೆಗಳ ದುವ್ರೇಣದ ನೆಣವಿನ | ತೊರಳೆಗಳ ಕಡುಕುಗಳ
 ಮಾಲೆಯ ಬಸಿವವಜಿಗಜಯ || ಕರುಳ ಬಂಧದ ಕಂಡದಿಂಡೆಯ | ತುರುಗಿದಲುವಿನ ತಳಿತಚಮೃದ |
 ತಿರದ ಕಡಿಗಳಲಡಸಿ ಹರಿದುದು ವೈರಿಸೈನ್ಯದಲಿ||೫೬|| ನರರ ಕಡಿಯಾನೆಗಳ ಕಡಿಯಲಿ | ಬೆರಸಿದವು ತ್ರೇ
 ಜಗಳ ಕರುಳಲಿ | ಕರಿಘಟೆಯ ಕರುಳುಗಳು ತೊಡಕಿದವುಡಿದತೇರುಗಳ || ಜರಿದಜೋಡಿನ ಲೊಂದಿದ
 ವು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದಾಯುಧಕಡಿದಸಿಂಧದ | ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೂಳಿದವು ನಿಮಿಷಕೆ ಪಾಂಡು ಸೈನ್ಯದಲಿ
 ||೫೭|| ಕೂಡೆ ತಳಪಟವಾಯ್ತು ಸುಭಟರ | ಜೋಡುಜರಿದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರಗೆ | ಖೋಡಿಯುಂಟೇ
 ದ್ರೋಣಕೇಣವಬಿಟ್ಟುಕಾದುವರೆ || ಖೇಡತನ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ಮೈಯಲಿ | ಹೂಡಿದವು ಹೊಗರಂಬು
 ಗಳ ತೆಗೆ | ದೋಡಿಮದು ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಪಾಂಡವವರಮಹಾರಥರು ||೫೮|| ಗಾಯವಡೆದನು ಮತ್ಸ್ಯ
 ದ್ರುಪದನ | ಬಾಯಲೊಕ್ಕುದು ರಕುತ ಕೈಕಯ | ರಾಯುಧಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದಳಿದೋಡಿದರು ರಥವ ||
 ಸಾಯಲಾರದೆ ದೃಷ್ಟಕೇತುವಿ | ಡಾಯಿಗಟ್ಟನು ದ್ರೋಣನಿತ್ತಲು | ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ದುವ್ಯಾಳಿ
 ಸಿದನುರವಣಿಸಿ ||೫೯|| ತೀರಿತಿನೈನರಿನೃಪನ ಸಂ | ಸಾರವಿನ್ನರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಗಾಂ | ಧಾರಿ ನೆರೆ
 ನೋಂಪಿಯಲಿ ಪಡೆದಳು ಕೌರ ವೇಶ್ಯರನ || ಸಾರಹೇಳೋ ಸಾಹಸಿಕರೆಂ | ದಾರುತಿರೆ ಬರಲಿತ್ತಲಾ
 ಹವ | ಧೀರಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥಕುಮಾರರನುವಾಯ್ತು ||೬೦|| ಗೆಲಿದನ್ಯೆ ಮರುಭಾಪು ದ್ರೋ
 ಣನ | ಬಲುಹು ಭರ್ಗನ ಸರಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಸಿಲುಕಿದನಲಾ ಶಿವಶಿವಾ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ಉಲ
 ವೆದುರಿಯೋಧನನೀಕ್ಷಿಸು | ತೆಲಘುಭುಜಬಲಭಾನುನಂದನ | ನಳುಕದೀಮಾತುಗಳನೆಂದನು ನೀ
 ತಿಸಮೃತವ ||೬೧|| ಗೆಲವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದು ಧರ್ಮಜ | ಸಿಲುಕುವದು ತಾನಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ | ನೆಳಲು ಧಿಟ
 ವುಂಟಾದೊಡೊಳಗಾಗರು ವಿರೋಧಿಗಳು || ನೆಲನ ತಿಣ್ಣವ ತಿದ್ದಲೋಸುಗ | ಸುಳಿವನರಿಯಾ ಕೃ
 ಷ್ಣನಾತನ | ಬಲದವರಿಗುಂಟಹುದೆ ಬಾಧೆಗಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೬೨|| ಗಿರಿಯಕೂರಳಿಗೆ ವಜ್ರಮಣಿ
 ಯಾ | ಭರಣವೇ ದಳ್ಳುರಿಯ ಜೋಡುಗ | ಳರಗಿನೋಲೆಯಕಾರರಿಗೆ ಸುಯ್ಯಾನವೇ ನೃಪತಿ || ವರತಿ
 ಮಿರರಾಜಂಗೆ ಮಂಗಳ | ಕರವೆಯಾರತಿ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರ | ಪರಿಭವವು ಜೀವರಿಗೆ ಪಥ್ಯವೆಯೆಂದನಾಕ
 ಣ ||೬೩|| ಇರಲಿಮೇಣೋದೂರದಲಿ ಹತ್ತಿರೆ | ವಿರಲಿ ತನ್ನವರೆಂದೊಡತ್ತಲೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬನು
 ಕೃಷ್ಣನಿದು ತನಗೇರಿಸಿದ ಬಿರುದು || ಹರಿ ಸಮೀಪದೊಳಿಲ್ಲ ದ್ರೋಣಂ | ಗರಸಸಿಲುಕಿದನೆಂದು ಬ
 ಗೆದ್ದು | ಮರುಳೆ ಮುರವೈರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದ ಕಾಹು ಬಲುಹೆಂದ ||೬೪|| ಆಹದನದಂತಿರಲಿ ನಮಿಸ್ತಾ |
 ಯಾಹವಕೆ ಕಲಿಭೀಮಸಾತ್ಯಕೆ | ರೂಹುದೋರಿದರದೆ ಘಟೋತ್ಕಚಪಾರ್ಥಸುತರೊಡನೆ || ಸಾಹಸಿಕ
 ರೋಗ್ನಾಯ್ತು ದ್ರೋಣಂ | ಗೀಹದನು ಭಾರಂಕವೀಗಳೆ | ಬೇಹಸುಭಟರ ಕಳುಹು ಕಾಳಗಕೆಂದನಾ
 ಕರ್ಣ ||೬೫|| ಎನಲುನೂಕಿದನರಸ ದುಶ್ಯಾ | ಸನನು ಭರದಲಿ ಗುರುಜಕೃಪತ | ಲ್ಲನನು ಭಗದತ್ತಾ

ದಿನ್ಯಪಸರಿವಾರಗಳುಸಹಿತ || ತನತನಗೆ ನಾಯಕರು ದ್ರೋಣನ | ಮೊನೆಯ ಬಲಿದರು ಹಿಡಿಯುಧಿ
 ಪ್ತಿರ | ಜನಪತಿಯನೆಂದುರುಬಿದರು ತರುಬಿದರು ಪರಬಲವ ||೬೬|| ಘಡಘಡಾರೋ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ |
 ಹಿಡಿದವರು ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕವಿದರು | ಗೆಡೆದಡೇನಾಯ್ತೆನುತ ಪೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ || ಕಡಲ ಕ
 ಡುಹಿನ ಬಹಳಲಹರಿಯ | ನೊಡೆಮುರಿವಮಂದರದವೋಲವ | ಗಡಿಸಿ ಪೊಕ್ಕನು ಗಡೆಯ ಗಾಢದ
 ಹೊಯಿಲ ಹೊದಿನಲಿ ||೬೭|| ಗಡೆಯ ಘಾಠಾಘಾಠಿಕಾರನ | ನಿದಿರುಗೊಂಡುದು ತನತನಗೆ ಹೆ
 ಚ್ಚಿದುದು ಬಲ ನಡೆಗೊಂಡು ಬಲುಭಾರಣೆಯಪಾಠಕರು || ಮದಗಜದ ನಿಡುವರಿಯ ತೇರಿನ | ಕು
 ದುರೆಕಾರರ ಕಾಹಿನಲಿ ಕೊ | ಬ್ಬಿದುದು ನಿಬ್ಬರವಾಗಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ||೬೮|| ತೆತ್ತಿಗರ ಬರ
 ಹೇಳು ಭೀಮಂ | ಗೆತ್ತಣದು ಜಯನೆನುತ ಸುಭಟರು | ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು ಮುರಿದವೀತನ ಮೈ
 ಯೊಳಂಬುಗಳು || ಕತ್ತಲೆಯ ಹೇರಾಳು ಸೂರ್ಯನ | ಮುತ್ತಿತಿಹದಿನವಾಯ್ತುಲಾಯ | ತತ್ತಲಿತ್ತ
 ಲು ಹರಿದು ತಳಪಟಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||೬೯|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮ ಸವರಿದ | ನೊಂದುಕಡೆಯ
 ಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸರ | ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನಂದನಭೀವನಂದನರು || ಬಂದು ಕಡೆಯಲಿ ನಕುಲ
 ಪಾಂಡವ | ನಂದನರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ | ಮುಂದುವರಿದರು ಮುರಿದರರಿಗಳ ಹೊದರ ಹೊ
 ಸಮಳೆಯ ||೭೦|| ಛಟ್ಟನುಗ್ಗಾದುದು ವಿರೋಧಿಗ | ಳಿಟ್ಟಣಿಸುತಿದೆ ದ್ರೋಣ ನೊಬ್ಬನ | ಬಿಟ್ಟು
 ನೋಡುವದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತೆಡಬಲನ ನೋಡಿ || ಬಿಟ್ಟನಾಹವಕಹಿತಬಲ ಜಗ | ಜಟ್ಟಕೌರವರಾಯ ರಥ
 ವನು | ಹೊಟ್ಟಗಳ ತೆಗೆ ಹೋಗು ಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚು ತಿರಥರ ||೭೧|| ಮಗನ ತೆಗೆಯೋ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
 ಹೆರ | ತೆಗೆಯ ಹೇಳೋ ಬೇಡ ನಕುಲಾ | ದಿಗಳನೂಕಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಿಂಮೆಟ್ಟ ಹೇಳೆನುತ || ಮೊಗ
 ದಹೊಗರಿನ ಕೆಂಪನುಗುಳ್ವಾ | ಲಿಗಳ ದಂತದೊಳೊಡುಗಚ್ಚಿನ | ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಭೀಮಹೊಕ್ಕನು ಗ
 ದೆಯ ತಿರುಹಿಸುತ ||೭೨|| ಸಿಲುಕಿದನು ತಿವಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಣನ | ಗಳದರಕುತವ ಕುಡಿಯೊ ಧಿಟವೆಂ |
 ದಳವಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನಾಳು ಕುದುರೆಗಳ || ಎಲೆ ದುರಾತ್ಮಕ ದ್ಯೂತಕೇಳಿ ಕಲಹಲಂಪಟ ನಿ
 ಲ್ಲನಿಲ್ಲೆನು | ತೊಳವರಿದನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ದುರಿಯೋಧನನ ರಥವ ||೭೩|| ತೋಳನಳವಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತೋ
 ವ್ಯಗ | ಜಾಲ ಶಿವಶಿವ ದಿವಿಜವಧುಗಳ | ತೋಳ ತೆಕ್ಕಗೆ ತೆತ್ತನೊಡಲನು ರಾಯನಕಟೆನುತ || ಆಳು
 ಮಿಗೆ ಕಳವಳಿಸಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕಿವಿಗಡಿ | ಗೋಲ ತೆಗಹಿನಲೊದರಿದರು ದುಶ್ಯಾಸ
 ನಾದಿಗಳು ||೭೪|| ವರವಿಕರ್ಣಸುಲೋಚನರು | ಮುರುಷಣರು ದುಸ್ತ್ರಿಲಕರು ಸಂ | ಗರವ
 ಕಣಕಿದರೆನಿಲಸುತನೊಳು ನೃಪನ ಹರಿಬದಲಿ || ನೆರೆದನುಸಿಗಳು ಸಿರಿಯಕಾಡುವ | ಪರಿಯ ನೋಡ್ಯ
 ಪೂತುರೆನುತು | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕೈದೋರಿದನು ಕಲಿಪವಮಾನನಂದನನು ||೭೫|| ಎಚ್ಚ ಶರವನು ಗಡೆಯ
 ಲಣೆದಡ | ಗೊಚ್ಚಿ ಪೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದುರಥವನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸುಟನು ಸಾರಥಿಯನಾಹವವನಾಯುಧ
 ವ || ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೊಲೆಗಡಿಗನಿದಿರಲಿ | ಕಚ್ಚುಮನದವರಾರು ಸೋಲುವಿ | ದೊಚ್ಚ ತವಲಾ ನಿಮ್ಮ
 ಸೇನೆಗೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೭೬|| ಸರಿದರೀನಾಲುವರು ರಾಯನ | ಮರಳಲೀಯದೆ ಮತ್ತೆ ಮಾರು
 ತಿ | ಹುರಿದನು ನಿಜರಥವನತಿರಥರೊಡ್ಡು ಲಟಕಟೆಸೆ || ದೊರೆಯ ತೆಗೆಯೋ ನೂಕುನೂಕಲಿ |
 ಕರಿಘಟೆಯನೆನೆ ಮುಗಿಲಮೋಹರ | ವರಿಗೆ ತಿರುಗದವೆನಲು ಜೋಡಿಸಿದರು ಗಜವ್ರಜವ ||೭೭|| ರಾ

ಯನನು ಹಿಡಿಯೆಂಬ ಕೌರವ | ರಾಯಭಂಗಿತನಾಗಿ ಮರಳಿದು | ರಾಯ ನಡುಗುತ ಭೀಮಸೇನನ ವೀ
ರನೋಲಗಕೆ || ಕಾಯಬೇಕೆನುತಿತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು | ರಾಯಪಾಂಡವರವರ ಕರುಣಾ | ಮಾಯೆ ಹಿರಿದನ
ಲಂದುಕಾಯ್ತನು ವಿರನಾರಯಣ ... ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಕ್ಕ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಹನುಮನನುಜನ ಬಾಹುಬಲರಿಪು | ವನಧಿಯನು ತುಳುಕಿದನು ಭಗದ | ತ್ತನನು ಮ
ರ್ದಿಸಿ ಮುರಿದನರ್ಜುನ ಸುವ್ರತೀಕವನು.

ಪದ|| ವಂಗನಂಬಪ್ಪನುವರಾಳಕ | ಲಿಂಗಬರ್ಬರರಾನೆಗಳ ಥ | ಟ್ಟಿಂಗೆ ಕೈವೀಸಿದರು ಕೊಂ
ಡರು ನಾಳವಿಲ್ಲಗಳ | ವಂಗಡದಲಿಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ತುಂಗಗಜಘಟೆ ಕವಿದವಿದಕೆ | ನ್ನಂಗವಿಸುವವ
ರಾರೆನುತ ಗಜಬಜಸಿತರಿಸೇನೆ ||೧|| ಆಳ ಹೆದರಿಸಿ ನುಡಿವನಾಯ್ಕಳ | ಬೀಳಬಡಿ ವಡಬಾಗ್ನಿ ನೊರಜ
ನ | ಧಾಳಿಗಳುಕುವುದಂತೆ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಕಾಲದಂಡವ ತಿರುಹಿ ಭುವನದೊ |
ಳೊಳಿಗವ ಮಾಡುವಕೃತಾಂತನ | ಹೋಲುವೆಯ ಹೊಸಬಿಗನು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ ||೨||
ಗದೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕೋದಂ | ಡದಲಿ ಕಾದಿದಮುದ್ಗರದಲೊರ | ಸಿದನು ಲೌಡಿಯಲರೆದನುರೆ
ಕಡಿದನು ಕೃಪಾಣದಲಿ || ಒದೆದು ಕೆಲವನು ಮುಪ್ಪಿಯಲಿ ಮೋ | ದಿದನು ಕೆಲವನು ನಿಖಿಳಶಸ್ತ್ರಾ |
ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಾದಿದನನಿಲಸುತ ಗಜಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದ ||೩|| ಗಿಳಿಯ ಹಿಂಡುಗಳೆತ್ತ ಗಿಡುಗನ | ದಳದುಳ
ವು ತಾನೆತ್ತ ಭೀಮನ | ಸುಳಿವುಗಡ ಕಾಲೂರುವೆ ಕರಿಘಟೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ || ತಳಿದಹೂವಿನತೊಡಬ
ಯೋ ರಿಪು| ಬಲವೊ ಬಿರುಗಾಳಿಯೊ ವೈಕೋದರ | ನೆಳವಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೪||
ಹೋಯಿತಾವಾತೇಕೆಗಜಘಟೆ | ಮಾಯವಾಯಿತ್ತುವಂಗಭೂಪನ | ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆಟ್ಟದನು ಗದೆಯ
ನು ಮಿಕ್ಕನಾಲ್ವರನು || ಸಾಯಬಡಿದನು ಮುಂದೆ ಕೌರವ | ರಾಯನನು ತಾಗಿದನು ಭೀಮನ | ದಾ
ಯ ಬಂದುದು ಸಕಲರಿಪುತಳತಂತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||೫|| ಗುರುಗಳಾಡಿದಭಾಷೆ ಪರಬಲ | ದರಸಕಟ್ಟುವದ
ದು ನಿಲಲಿ ನ | ಮ್ಮರಸ ಸಿಲುಕಿದಭೀಮಗಜಗಟ್ಟಿದುದು ಬೀದಿಗಳ || ತಿರುಹಲಾಪಡೆ ಸಮಯವಿದು
ಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥನು ಬರಲಿ ಎಂಬಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಭಗದತ್ತ ಮೇಲ್ಮೈಸಿದನು ಮದಗಜವ||೬||ಮಳುವೊ
ರಜಯೊಡಯೊರಜ ಬೆನ್ನಿನ | ಮಿಳಿಯ ಜಾಳಿಗೆ ವೊರಜಗಳ ಸಂ | ಕಲೆಯ ತೊಡರಂಕಣಿಯ ಕೊಂ
ಡಿಯ ಪಕ್ಕಘಂಟೆಗಳ || ಹಿಳುಕಿದನು ಗಡಣೆಗಳ ಕೊರಳಿನ | ಬಲುವೊರಜಗಳ ಭಾರಸಂಲೆ | ಗಳನು
ಬಿಗಿದರು ಜೋಡಿಸಿದರಬ್ಬರದ ಮದಗಜವ ||೭|| ಬಿಗಿದು ದಳವತ್ತಿಗೆಯವರ ಸ | ತ್ತಿಗೆಯ ಕೈಯೊ
ತ್ತಿಗೆಯ ಘನಮುಂ | ಡಿಗೆಯಲೌಡಿಯಲಗುಡಪಾಣಿಯ ಕೈಯಪಟ್ಟಿಯದ || ಅಗಿವಬಡಿಗೆಯಲಂಕು
ಶದ ಕ | ಟ್ಟಿಗೆಯ ಧಾರೆಯ ಕಮಲದಳಕೊಡ | ತಿಗಳ ಕೈಹಾರೆಗಳನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಮಿಷದಲಿ||೮||
ಮುಗಿದಹೊದರಿನಹೊಳೆವರವಿರ | ತ್ತಿಗಳ ಪಸರಿಸುವಂತೆ ಸುತ್ತಲು | ಬಿಗಿದಗುಳದಲಿ ಹೊಳೆವ ಹೊಂ

ಗೆಲಸದಸುರೇಖೆಗಳ || ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯ ಕಾಲುವೆ | ದೆಗೆದುದೆನೆ ಟಿಕ್ಕೆಯದ ಪಲ್ಲವ | ವಗಿಯೆ ಮೆ
 ರೆದವು ಬಿಗಿದಮೊಗರಂಬದವಿಲಾಸದಲಿ ||೯|| ಗಗನತಳವನು ಬಿಗಿದು ಬಲುರೆಂ | ಚೆಗಳ ತುಂಬಿದಹೊ
 ದೆಯ ಕಣೆಗಳ | ಬಿಗಿದನಾಳಿಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದಸೂನಗಿಯ || ಉಗವಸರಿನೇಣುಗಳ ಕೈಗುಂ | ಡ
 ಗಳ ಕವಣೆಯಲೌಡಿಕರವಾ | ಳುಗಳ ಮೋಹಿಸಿ ಜೋದರಂದಡರಿದರು ಬೊಬ್ಬರಿದು ||೧೦|| ಸುತ್ತ
 ಮೆರೆದವು ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲವ | ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಬಿರುದಿನ | ಕತ್ತರಿಯ ಹೀಲಿಗಳ ಝಲ್ಲರಿ ಮುಸು
 ಕಿದವು ಗಜವ || ಬತ್ತಿಕಿವಿಗಳನೊಡೆದು ಶಿರದಲಿ | ತೆತ್ತಿಸಿದರಂಕುಶವನಾಭಗ | ದತ್ತದಂತಿಯನೇರಿದ
 ನು ಜಯರವದ ರಭಸದಲಿ ||೧೧|| ಕಾಲುಗಾಹಿನ ಕುದುರೆಗಳ ಕಾ || ಲಾಳ ಕೈಹಾರೆಗಳ ಸಬಳದ |
 ಸೂಲಿಗೆಯ ತೇರುಗಳ ಹರಹಿನ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳ || ಅಳಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಘನನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ
 ಮೊಳಗಿದವು ಡಾಡೆಯ|ತೂಳುವರೆಗಳು ಗಜರಿದವು ತಂಬಟದ ಲಗ್ಗೆ ಯಲಿ||೧೨||ಸುರಪನಿದಿರಿಲಿ ಕೆರಳಿ
 ಕುಲಗಿರಿ | ಯುರಿಯ ನೆಗಳಿದರೆನಲು ದಾಡೆಗ | ಳರುಣಮಯರತ್ನಗಳ ಪಸರದೊಳೆಸೆದುದಿಭಪತಿಯ
 ಧರಣಿಯಳತೆಯ ಹರಿಯ ನೆಗೆಹಿದ | ಚರಣದಗ್ರದೊಳಿಳವಘನನಿ | ಝರದವೊಲು ಮದಧಾರೆ ಮೆ
 ರೆದುದು ಕರಿಕವೋಲದಲಿ ||೧೩|| ಜಗದ ನಿಡುನಿದ್ರೆಯಲಿ ಮೋಹರ | ದೆಗೆದುದೋ ಮೇಣಖಿಳಕುಲ
 ಗಿರಿ | ದಿಗಿಭವೆಂಟೊಂದಾಗಿ ಕೈಕಾಲ್ಮಾಡಿತೋ ಜಗಕೆ || ಅಗಿದು ಮೆಟ್ಟಿದೊಡವನಿ ಪಡುವಲು | ನೆಗೆ
 ದುದಡರತು ಮುಂದೆ ಮೆಟ್ಟಲು | ಚೆಗಿದುದಿಳೆ ಮೂಡಲು ಮಹಾಗಜವೈದಿತಾಹವಕೆ ||೧೪|| ಪವನಬ
 ಲಪರಿದಳಿತಕದಳೀ | ನಿವಹದಲಿ ನೆಭ ಧಾತುಗೆಟ್ಟದು | ರವಿಗೆ ಕಾಪಥವಾಯ್ತು ಹೊಗಳುವೆನೇನನ
 ದ್ಭುತವ || ಭುವನಕೋಶದೊಳಾದವಿನೋ | ದ್ಭವವೊ ಭಾರಿಯದಂತಿಬಹಳಾ | ಹವದೊಳಳಿದುದು
 ಕೃಷ್ಣ ನೊಲಿದರಿಗಾವುದರಿದೆಂದ ||೧೫|| ಹಿಡಿದಬಿಡುಬೊಬ್ಬಳಿಕೆ ತಹಬಲ | ನೆಡಕೆ ಹಾಯ್ಕುವಸುತ್ತ
 ನೆತ್ತವ | ತಡೆವನಡಸುವಸೆಳವತಿರುಹುವ ಹರಿವ ಜೋಕೆಯಲಿ || ಗಡಣಿಸುವಮಸೆದಿಭಪತಿಯನವ |
 ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿದನಡೆಯೆದಿಕ್ಕರಿ | ನಡುವೆ ಚೌಕದಕಳನ ತುಳಿದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ ||೧೬|| ಇದುಗಜಾ
 ಸುರನಿದು ಮಹಾದೇ | ವಿದುದೆ ಮಹಿಷಾಸುರನೊ ಮಾಯಾ | ದ್ಭುತದರಜನಿಯೊ ದಿಟವು ಗೆಲುವ
 ರು ಭೀಮ ಫಲುಗುಣರು || ತ್ರಿದಶರಿಪುಗಳ ಗಂಡನಿದು ಕಾ | ದಿದವು ನಾವಿನ್ನೆನುತ ಸುಭಟರು | ಕ
 ದಡಿ ಹರಿದುದು ಸೂರೆಗೊಂಡುದು ಬಲಪಲಾಯನವ ||೧೭|| ಮೊಗದಜವನಿಕೆದೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯ | ಬಿ
 ಗಿದು ಕೂರಂಕುಶದೊಳಾನೆಯ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಲು ಬೀದಿವರಿದುದು ಸುಭಟರೆದವೊಡೆಯೆ ||
 ಹಗೆಯ ಬಲದಲಿ ಸುಭಟರೆದಗಳ | ತೆಗೆಯಬೇಹುದು ಸುಂಡಿಲಲಿ ಮುಗಿ | ಲಗಲದಲಿ ಮೋ
 ಹಿಸಿತು ದಿಕ್ಕರಿ ಪೊಕ್ಕುದಾಹವವ ||೧೮|| ನೆಳಲು ಸುಳಿಯಲು ದಂತಿಯೆಂದ | ಪ್ಪಳಿಸ ವಾಸುಗಿನೊಂದ
 ನಂಬುಧಿ | ತುಳುಕಿದುದು ಸತ್ವಾಶಿತಯವೇನೆಂಬೆದ್ಭುತವ || ಬಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳಸುಭಟರ | ತಲಿ
 ಯ ಸೆಳೆದದು ಸುಂಡಿಲಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯ ಮದಕರಿ ಕೇಣಿಗೊಂಡುದು ವೈರಿಮೋಹರವ||೧೯|| ಸೀಳಿಹರ
 ಹಿತು ಕರಿಗಳನು ನೇ | ಪಾಳಕುದುರೆಯ ಥಟ್ಟುಗಳ ಹಿಂ | ಗಾಲ ತಿರುಹಿತು ರಥವನ್ನೆದಾರೇಳ ನೊಂ
 ದಾಗಿ || ತೋಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಮಿಗೆ ಕಾ | ಲಾಳ ತೊತ್ತಳದುಳಿದು ಕಾಲನ | ಪಾಳೆಯಕ್ಕುಪಕಾರಿ
 ಯಾದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ||೨೦||ದ್ವಿಗುಣತ್ರಿಗುಣದೊಳಣವ ಜೋಡಿಸಿ| ಬಿಗಿದು ಹತ್ತುವೆಮೆಟ್ಟಿಸೀಳು

ವೆ | ತೆಗೆದುಧಟ್ಟುವತಿರುಹಿನೊಕುವಡೆಗೆಯಡಾವರೆಕೆ || ಉಗುರೊಳೊಳುವನಿಗ್ಗೆ ವದೊಳಿ | ಬೃಗೈಯ
ಮಾಡುವ ಕಾಲುಗೊಲೆಯಲಿ | ವಿಗಡಕರಿತುಳಿದಾಡಿ ತಿದಿರಿದಿರಾದರಿಪುಬಲವ ||೨೧|| ಅರೆದುದೋ ಪ
ರಬಲವ ಕಾಲವ | ಹೊರೆದುದೋ ಮಾರಣದ ಮಂತ್ರವ | ಬರೆದುದೋ ಬವರಕ್ಕೆ ಬಲುಗೈಗಳನು ಕೈನೆ
ಗಹಿ || ಕರೆದುದೋ ಬಲವೆಲ್ಲ ನೀರಲಿ | ನೆರೆದುದೋ ಮಾರ್ಬಲದವೀರರು | ಹರೆದುದೋ ಹವಣೆಲ್ಲ
ದಂತಿಯ ಸಮರ ಸೌರಂಭ ||೨೨|| ಮುರಿದು ಮಂದರಗಿರಿಪಯೋಧಿಯ | ತೆರೆಗಳನು ತುಳಿವಂತೆ ರಿ
ಪುಮೋ | ಹರವನರೆದುದು ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾಯ್ತುಹಿತಚತುರಂಗ || ತೆರಳಿದರು ರಾವೃತರು ರಥಿಕರು |
ಹೊರಳಿ ಯೊಡೆದುದು ಗಜದಗಾವಳಿ | ಜರಿದುದಳಿದುದನಾರುಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಮು
ರಿದುಕೊಂದುದು ದಂತಿಗುರುವಿ | ನ್ನುರುಬಿರಾಯನ ಹಿಡಿಯದಿರ ನೀ | ತರುಬಲಾಪೊಡೆ ಬರಲಿ ಸಾ
ತ್ಯಕೆನಕುಲಪವನಜರು || ಇರಿತಕವರಂಜದೊಡೆ ಪಾರ್ಥ || ಗರುಹಿ ಬೇಗದೊಳೆಂದು ನಾಯಕ | ರೊ
ರಲುತಿರಲನುವಾದುದಿತ್ತಲು ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೨೪|| ಅಳ್ಳಿದೆಯ ಮನ್ನೆಯರವೊಗ್ಗಿನ | ಮೊಳ್ಳೆಗರ
ಕಟವಾಯ ಕೊಯ್ಯಲಿ | ಕಟ್ಟಿರಿವದಿರು ತರಿಚುಗಡವರೆ ಹೋಗಹೇಳೆನುತ || ಬಿಲ್ಲಗೊಲೆಗೇರಿಸುತ ಚೌ
ಪಟ | ಮಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕನು ಭೀಮಬರಲ | ಲಲ್ಲಿ ಕವಿದುದು ದ್ರುಪದನಕುಲಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ ||೨೫||
ಕರಿ ಬಲುದು ಕಲಿಭೀಮಸೇನನು | ದುರುಳಿನಿನ್ನಂತೆನುತ ಬಲಮೋ | ಹರಿಸಿ ಕವಿದುದುಮತ್ಸ್ಯಸ್ಯಂ
ಜಯಕ್ಕೆಯಾದಿಗಳು || ತಿರುವಿಗಂಬನು ತೊಡಚಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ನರನ ಮಗಹೈಡಂಬಯವನೀ | ಶ್ವರ
ತು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮೊದಲಾಗ್ಯದಿದರು ಗಜವ ||೨೬|| ಗಿರಿಯತರಿವರೆ ಶಕ್ರನಲ್ಲದೆ | ನೆರೆದದಿವಿಜಸ
ರೂಹಮಾಡುವ | ಭರವಸಿಕೆ ತಾನೆನುತ ಮುತ್ತಿದರವರು ದಿಗ್ಗಜವ || ಸರಳು ಬಲುಮೆಳೆಗಾಲವಹಿ
ಮ | ದ್ವಿರದಗಿರಿಯಲಿ ಕಾಣಲಾಯಿತು | ಮರಳಿ ಕರಿಕ್ಕೊಂಡುದರೆಯಟ್ಟಿತು ಮಹಾರಥರು ||೨೭|| ಚೆಲ್ಲಿ
ದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲಗಲ್ಲರ ಪಾಡೆ ನಮ್ಮದು | ಬಲ್ಲಿತಹುದುಳ್ಳ ದೊಡಲಿನ ಚಲುವುಫ
ಲವೇನು || ಅಲ್ಲಿದೈವದನೆನಹು ಘನ ಬಲು ಹೊಲ್ಲೆ ಯದು ನಮಗನ್ನು ಸ || ಸ್ವಲ್ಲವೇತಕೆ ಚಿತ್ತವಿ
ಸು ಚೌದಂತ ಸಾಹಸವ ||೨೮|| ಸೆಳೆವಿಡಿದು ತುರುಗಾಹಿಪಶುಸಂ | ಕುಲವ ತೆವರುವನೋಲು ವಾಯ
ಸ | ಕುಲವನೊಂದೇಗೂಗೆ ಹೊಯ್ದರೆಯಟ್ಟುವಂದಲಿ || ಬಲುಕಣೆಗಳಿನಿಬರನು ಕರಿ ಮುಂ | ಕೊ
ಳಿಸಿ ಕೆದರಿತು ಯವನಕೌಶಲ | ಬಲದಕೇಕಯ ಸೇರುವೆಯರನು ಸೀಳಿಹಾಯಿಕುತ || ೨೯ ||
ಹಿಡಿಹಿಡಿಯಲೋಡಿದನು ದ್ರುಪದನು | ಸಿಡಿದು ಕೆಲಸಾರಿದನು ಪವನಜ | ನೊಡಲ
ಸುರಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ದು ಸಿಲುಕಿದನಿಬರಿಗೆ || ಒಡೆಮುರಿದು ಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವನು | ಕೊಡಹಿಹಾಯ್ಕಿ
ತು ಭೀಮತನಯನ | ತುಡುಕಿ ಬಿಸುಟುದು ಕೊರಿದುದಗಣಿತ ಕರಿತುತಂಗಮವ ||೩೦|| ಮರಳಿ ಮತ್ತೆ
ಮಹಾರಥರು ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡರು ಸರಳಮೆಳೆಗಳ | ಸುರಿದರಾನೆಯಮೇಲೆ ಜೋದರ ಕೋಲಮ
ನ್ನಿಸದೆ || ಗಿರಿಯ ಮುತ್ತಿದಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ | ಹೊರಳಿಯಂತಿರೆ ಹೊನ್ನಬಣ್ಣದ | ಸರಳು ಮೆರೆ
ದುದು ಕರೆದರದುಬುತಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ ||೩೧|| ಬಾಲರೆಸುಗೆಯ ಮಿಟ್ಟಿಯಂಬಿಗೆ | ಸೋಲುವುದೆ ಗಿರಿ
ವೈರಿಸುಭಟರ | ಕೋಲಕೊಂಬುದೆ ಧೀರಕುಂಜರ ಮತ್ತೆ ಮೊಗ ನೆಗೆಹಿ || ಆಳೊಳಗೆ ಬೆರಸಿತು ಮ
ಹಾರಥ | ರೋಳಿ ಮುರಿದುದು ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನ | ತೋಳನೋ ನಿನ್ನಾಣೆ ಸವರಿತು ಮತ್ತೆ ಮಾ

ಬಲವ ||೩೨|| ಹಡಗುಜಲಧಿಯಲೋಡಿ ಗಿರಿಗಳ | ನೆಡಹಿ ನುಗ್ಗಾ ದಂತೆ ಸುಭಟರ | ಗಡಣ ಗಜವೆ
ನು ತಾಗಿತಾಗಿ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ನೊಂದು || ಒಡಲಮೇಲೆಳ್ಳೆನಿತು ಮೋಹವ | ಹಿಡಿಯದವರೊಕಿದರು
ಹಾವಿನ | ಕೊಡನು ದೋಷಿಗೇಸುಲಭವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಇಲಿವು ಮೋದಿತು ಸಮ್ನಾ
ಖದೋಳಿ | ಟ್ರೋರಸಿತೆಡದಲಿ ಹೊಯ್ದು ಸ್ತೀಳಿದು | ಹರಹಿತಪಸವ್ಯದಲಿ ಮೆದೆಗೆಡಹಿತು ಮಹಾರಥರ ||
ಹೊರೆದರಕುತದದಾಡೆಗಳ ತುದಿ | ಕರದೊಳುರುಳುವ ತಲೆಯೊಳಂಘ್ರಿಯೊ | ಕರೆದನೊವಡಗಿನ
ಮಹಾಗಜ ಮೊಗೆದುದರಿಬಲವ||೩೪|| ಹಿಂದೆಸೇವರು ಮುರಿದರೆಡದಲಿ | ಸಂದಣಿಸುವರು ತಿರುಗಿದೊ
ಡೆಬಲ | ದಿಂದ ಕೈಮಾಡುವರು ಕವಿದೊಡೆ ಸಿಡಿವರೆಡಬಲಕೆ || ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವರಟ್ಟಿದೊಡೆ ಭಯ |
ದಿಂದ ಜಾರುವರೈ ಮಹಾರಥ | ವೃಂದ ಕಾದಿತು ಬೇಸರದೆ ಮದಕರಿಯ ಬಳಲಿಸುತ ||೩೫|| ಕರಿಯ
ಕೋಲಾಹಲವ ನಾಜೋ | ದರಶರಾಘವಸೈರಿಸುತ ಮು | ಕ್ಕುರಿಕೊಂಡರು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂ
ದನರು || ಸರಳಸಾರವ ಕಟ್ಟಿದರು ಮಿಗೆ | ಕರಳಿದನು ಭಗದತ್ತನನಿಬರ | ಹರೆಗಡಿದು ಹೊಗರಂಬ ಸು
ರಿದನು ಸರಿದರತಿರಥರು ||೩೬|| ಹತ್ತುಶರದಲಿ ಧರ್ಮಜನನಿ | ಪ್ಪತ್ತರಿಂದಭಿಮನ್ಯುವನು ತೊಂ | ಭ
ತ್ತುಶರದಲಿ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದಕೈಕಿಯರ || ಕತ್ತಿದನು ಹದಿನೈದುಬಾಣದ | ಲಿತ್ತಭೀಮಾದಿಗ
ಳ ನೂರೈ | ವತ್ತುಶರದಲಿ ಸಕಲರಥಿಕರ ಮುರಿದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೩೭|| ಬಿನುಗುಗಳ ತೆಗೆ ಭೀಮಸೇನ
ನ | ಮೊನೆಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಗಜವನೆಂದು | ಬ್ಬಿನಲಿ ತಿರುಹಿದನಾನೆಯನು ಪವನಜನ ಸಂಮುಖಕೆ || ಧನು
ವ ಬಿಸುಟನು ಗದೆಯ ತಿರುಹಿದ | ನೆನುವರದೊಳಡ್ಡೊಸಿ ದಂತಿಯ | ಕನಲಿಸಿದನೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೊ
ಯ್ದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೮|| ಭುಜದ ಸಾಹಸ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಗಜದ ಘಾಡಿಕೆ ಸಿಂಹನಾದದ |
ವಿಜಯವಿಗ್ರಹವೀರ ಹಳಚಿದನಮಮ ಮದಕರಿಯ || ತ್ರಿಜಗ ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ತು ದಿವಿಜ | ವ್ರಜ ಭಯ
ಗಳೊಳಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನ | ಗಜದ ಹೊಯ್ಕೆಯಾನೆ ಹಣಗಿತು ಭೀಮಸೇನನಲಿ||೩೯|| ಚಿಗಿದು ಹರಿಸು
ವಹಳಚಿದೊಡೆ ಕುಲ | ದಿಗಿಭವೆದೆಯೊಡೆದವು ನಗಂಗಳ | ಬಿಗುಹು ಸಡಿಲಿತು ಧರಣಿ ನೆಗ್ಗಿತು ಚರಣಹ
ತಿಗಳಲಿ || ಚಿಗಿದರುಧಿರದ ಗದೆಯ ಬಿರುವೊಯ್ಲು | ಗಳೊಳಗೆ ಕಿಡಿ ಮಸಗಿ ಕಾರ್ಬೊಗೆ ನೆಗೆಯೆ ಲಂ
ಘಿಸಿ ಭೀಮ ಹೊಯ್ದನು ಗಜದ ಮಸ್ತಕವ||೪೦|| ಹೊಯ್ದು ಹಿಂಗದಮುನ್ನು ಭೀಮನ | ಕೈದುಡುಕಿದೊ
ಡೆಮುರಿದು ಹಿಂದಕೆ | ಹಾಯ್ದು ದೊಡೆ ಮುರಿಯಿತ್ತು ಕುಸಿದೊಡೆ ಕಾಲಲೊಡೆಯವುಚಿ || ಮೈದೆಗದೊ
ಡಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಪೊತ್ಕೃತಿ | ಗೈದು ಸುಭಟನಸಿಂಹನಾದಕೆ | ಕೈದೆಗದು ಕರಿ ಕಾದುತಿರ್ದುದು ಪವನಸುತನೊಡ
ನೆ ||೪೧|| ನೆಲನಗಂಡವ್ವಳಿಸುವುದು ಸುಂ | ಡಿಲನು ತೂಗಾಡುವದು ಹೋರಿದು | ಬಳಲುವದು ತಲೆ
ನೆಗಹಿಭೀಮನ ದನಿಯನಾಲಿಪುದು || ಅಳಿಯ ಮುತ್ತಿಗೆಗಳನು ಬೀಸದೆ | ನೆಲಕೆ ಕಿವಿಯನು ಜೋಲ
ಬಿಡುವುದು | ಬಿಲುಗಣೆಯಹಿಡುಹಿಂಗೆ | ಲಾಗಿಸುತಿರ್ದುದಾದಂತಿ||೪೨|| ಭೀಮ ನಿನ್ನ ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ನಿ |
ನಾಮನೋ ತಳುವಿಲ್ಲದಂತಿಯ | ತಾಮಸಕೆ ಘನತೆಗೆಸು ತಮ್ಮನನನುತ ಕಳವಳಿಸಿ || ಭೂಮಿಪತಿ
ಕೈಕೊಂಡನೊಡನೆಸ | ನಾಮರೈದಿತು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ಭೀಮಸುತನಭಿಮನ್ಯುದ್ರಪದಶಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯ
ರು ||೪೩|| ಮತ್ತೆ ರಥವರ ವತ್ತುಸಾವಿರ | ಮುತ್ತಿಕೊಂಡುದು ಗಜವನಾಭಗ | ದತ್ತ ಬಳಲದನವಧಿ
ಯಿಲ್ಲದಶರವ ನೆರೆ ತುಳುಕಿ || ಮುತ್ತಿದವು ಶರವಿಭದಮೈಯಲಿ | ಬೆತ್ತಬೆಳೆದದ್ರಿಯವೊಲಿದುದು |

ಮತ್ತ ಗಜ ನೋವರಿಯದನಿಬರ ಬಾಣಹತಿಗಳಲಿ ||೪೪|| ಕರಿ ವಿನೋದದಿ ಕುಡಿದಜಲವನು | ಕರಣಿ
ಯಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆದು ರಿಪುಮೋ | ಹರಕೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ ಬಸುರ ಬಗಿವಂತೆ || ಕರಿತುಪಾರದ
ಲವರು ಮೋರೆಯ | ತಿರುಹೆ ನನೆದವು ಬಾಹಿರಕೆ ಹ | ಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣ ಜೋಡುಸೀಸಕ ಭತ್ತಚಮರಿಗ
ಳು ||೪೫|| ಸಾಕು ಬಳಲಿದರಕಟಕಟ ನಿಮ | ಗೇಕೆ ಸಂಗರವಾನೆಯೊಡನೆ ಪಿ | ನಾಕಿಶರದೊಳಗಳ
ವಮೈಸಿರಿ ನಿಮ್ಮೊಳೇನಹುದು || ಆಕಿರೀಟೆಯ ಕರಸಿಕೊಳ್ಳಿ ವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳೊಡೆ ತೊಲಗಿಯೆನುತನೆ |
ನೂಕಿದನು ಭಗದತ್ತನನಿಬರಮೇಲೆ ದಿಗ್ಗ ಜವ||೪೬|| ಮಿಗ ತಿಮಿಂಗಲನೊಡನೆ ಹುಲುಮಿಾ | ನುಗಳು
ಮಾಡುವುದ್ದೇನು ಹೊರಕಾ | ಲುಗಳ ಹೋರಟೆ ಕಾಣಲಾದುದು ಪರರ ಧಟ್ಟೆನಲಿ || ತೆಗೆಯೆ ರಿಪು
ಬಲ ಕೊಲುತ ಬಂದುದು | ದಿಗಿಭವಿದರೊಡನೈದಿ ದ್ರೋಣಾ | ದಿಗಳು ಹೊಕ್ಕರು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಹಿ
ಡಿವತವಕದಲಿ ||೪೭|| ತಿದ್ದಿ ತೋ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿದ್ದೊಡೆ | ಹೊದ್ದ ಹೇಳೋ ರಾಯದಳವಡ | ಗಿದ್ದು ದೋ
ಬಿದ್ದು ದೊ ಭಯಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಭಟನಿಕರ || ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಾಣಸ | ವಿದ್ದು ದೋ ಗ
ಜವೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿಡು | ತಿದ್ದು ದರಿಬಲವಿತ್ತ ಹರಿ ಕೇಳಿದನು ಕಳಕಳವ ||೪೮|| ಮರುಳುಫಲುಗುಣ
ಸುಪ್ರತೀಕದ | ಖುರಪುಟವ ನೋಡಿತ್ತಲಗ್ಗ ದ | ಪರಶುರಾಮನ ಖಾತಿಗಂಬುಧಿ ನೆಲನ ಬಿಡುವಂತೆ ||
ತೆರಳುತದೆ ನೈಪಸೇನೆ ದಿಕ್ಕರಿ | ಹರಹಿಕೊಳುತದೆ ಮಾತಿಗಿಲ್ಲವ | ಸರವೆನುತ ಕರಿಯತ್ತ ತಿರುಹಿದನಸುರ
ರಿಪು ರಥವ ||೪೯|| ಬೆದರದಿರು ನರ ಹೋಗದಿರು ಹೋಗಿ | ಗದಿರು ಕೊಡುಕೊಡು ಕಾಳಗವನೆಂ | ದಧ
ಟರಟ್ಟಿತು ವಿರಸಂಶಪ್ತಕರು ಸೂಟೆಯಲಿ || ಇದಿರೊಳಿನಸುತಶಲ್ಯರಡಗ | ಟ್ಟಿದರು ಖತಿಯಲಿ
ಪಾರ್ಥನನಿಬರ | ಸದೆದು ವಹಿಲದೊಳ್ಳಿದಿದನು ದಿಕ್ಕರಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೫೦|| ಬಲುಬಿಸಿಲೊಳುರೆ
ನೊಂದನೈದಿಲು | ಗೊಳಕೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ದೈತ್ಯರರುಬೆಗೆ | ಸಿಲುಕಿದಮರರಿಗಸುರಹರನ ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪ ||
ಲುಳಿತತಾಪತ್ರಯದೊಳೊಳೆಗಳೋ | ಟಲೆಯ ಜೀವಿಗ ಸುಪ್ರಬೋಧದ | ತಿಳಿವಿನಂತಿರೆ ಪಾರ್ಥ
ತಲೆದೋರಿದನು ನಿಜಬಲಕೆ ||೫೧|| ಕೆದರಿತೀಬಲ ಬೆರಳಬಾಯ್ಕಳ | ಲೊದರಿತಾಬಲ ತಾಪತಿಖಿಯಲಿ |
ಕುದಿದುದೀಬಲ ಭೀತಿಕಂಚುಕಿಗಳೆದುದಾಬಲಕೆ || ಕದಡಿತಿಬಲವಕಟ ಹೊದರನು | ಕೆದರಿತಾಬಲ
ಹಿಂಡೊಡೆದು ನೆರೆ | ಕದುಬಿತಿಬಲ ನೆರೆದುದಾಬಲ, ನರನ ರಥದೊಡನೆ ||೫೧|| ಗರಿಯ ವಿಸಟಂಬರಿ
ಯಲವರೇ | ಶ್ವರನು ತಡೆವಮೊಳ್ಳಿರಿವದಿ | ಕ್ಕರಿಯನಡಗಟ್ಟಿದನು ಕಾಯದೊಳೊಟ್ಟಿದನು ಶರವ||
ಕೆರಳಿದನು ಭಗದತ್ತನಿವನೇ | ನರನು ಘಡಘಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು | ತರಿಶರಾಘವ ಕಡಿದು ಮೆತ್ತಿದನತಿರ
ಥನ ರಥವ ||೫೨|| ಪೂತುರೇ ಭಗದತ್ತ ಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯ ಕಿರಿದುಂಟಲಾ ಶರ | ಜಾತವಿನಿತ್ತಿಲ್ಲ
ದೊಡೆ ಹೊಳ್ಳಿಸಬಹುದೆ ನೈಪಧನುವ || ನೂತನದ್ವಿಪದಿಂದ ವೈರಿ | ವ್ರಾತವನು ಸೋಲಿಸಿದಗರ್ವದ |
ರಿತಿಗಿದು ತಾವಲ್ಲೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೫೪|| ನರನ ಶರಜಾಲವನು ಖಂಡಿಸಿ | ಸುರಿದನಂಬ
ನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಸಿರಿಯೊಡಲ ಸೋಂಕಿದವು ನೂಕಿದವಂಬು ಗರಿಸಹಿತ || ನರನ ಕುದುರೆಯಮೇ
ಲೆಸಿಂಧದ | ಹರಿಯತನುವಿನ ಮೇಲೆ ತಳಿತವು | ಶರನಿಕರ ಬಿಡದೆಚ್ಚನಾಭಗದತ್ತನರ್ಜನ||೫೫|| ಸೆಳೆದು
ಬಾಣತ್ರಯದೊಳೆಚ್ಚನು | ಫಲುಗುಣನ ಮುಕುಟವನು ಮುರಿದುದು | ಕೆಲಕೆ ಸಡಿಲುವ ಮಣಿಗಳೇಕಾ
ನಳಿಯನೋಸುರಿಸಿ || ಬಲಿದು ಸಸಿನವಮಾಡಿ ಖಾತಿಯ | ತಳೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಹೊರಳಿದ | ನಳವಿಯ

ಲಿ ಮದಗಜವನಾಭಗದತ್ತನವಯವವ ||೫೬|| ಇಳುಹಿದನು ಬಲುಗುಳವೆ ಖಂಡಿಸಿ | ಕಳಚಿದನು ಮೊ
ಗರಂಬವನು ಹೊಂ | ಮಿ ಳಿಯ ಕುಣಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ತರಿದನು ಸುತ್ತರೆಂಚೆಗಳ || ಹಳವಿಗೆಯನಾ
ಭತ್ತಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಸೀಳಿದು ಬಿಸುಟನಾಗಡಿ | ತಿಲಕ ಮುಂಡಾಸನದೊಳಿದು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂ
ದ ||೫೭|| ಮತ್ತೆ ಖಾತಿಯೊಳಂಕುಶವನೊಡ | ಯೊತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನು ಗಜವನರ್ಜನ | ಸತ್ತಲಿಭತೂ
ಳಿದೊಡೆ ತಿರುಹಿದನಸುರರಿಪು ರಥವ || ಇತ್ತಲೊಲೆದೊಡೆ ಬಲಕೆ ಮೊಗವಿಡ | ಲತ್ತಲೆಡದಲಿ ಮರಳ
ಲಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಳಲಿಸಿದನಸುರಾರಿ ಮದಗಜವ ||೫೮|| ಸಾರಭಯ ಕೊಂದಲ್ಲದರ್ಜನ |
ತಿರುಗುವನಲ್ಲೆ ನುತ ದಳ್ಳುಂ | ಧಾರಯ್ಯೆದಂಬಿನಲಿ ದೇವನನೇಸಲು ಮಧ್ಯವಲಿ || ಹಾಲಿಸಿದನೈ ಪಾ
ರ್ಥನಿವನಡೆ | ಗೋರಿದನಲಾ ಯೆನುತ ಕಡೆಯೊಂ | ಹಾಲ ಸುಂದನು ನೂರುಬಾರವರ್ಜನನಮೇಲೆ
||೫೯|| ಅನಿತುಶರವನು ಕಡಿದು ಭಗದ | ತ್ತನ ಧನವ ಖಂಡಿಸಲು ಕಂಗನೆ | ಕನಲಿದನು ಗವಸಣಿಗೆ
ಯಿಂದುಗಿದನು ನಿಜಾಯುಧವ || ಬನಪಕೋಟಿಯ ರಶ್ಮಿಯನು ತುಟ | ಮೊನೆಯಲುಗುಳುವಬಾಯಿ
ಧಾರೆಯಾತನಿಯುರಿಯ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಥಳಥಳಿಸುವಮಹಾಂಕುಶವ ||೬೦|| ತೈಲಲೇಪದ ನಯದಹೊಗಂನ |
ಜಾಳಿಗೆಯ ಗಹಗಹಿಕೆಗಳ ಪೂ | ನಾಲೆಗಳ ಸಿಂಪಿಸಿದಗಂಧದ ಬಂಧದಕ್ಷತೆಯ || ಕೀಲಣದ ಮೊಣಿವೆ
ಳಗುಗಳ ಹರಿ | ಧಾಳಿಯಲಿ ಕಾಳೋರಗವ ಕುಡಿ | ನಾಲಗೆಯೊಳೆನಲೆಸೆದುದಂಕುಶ ಭಟನ ಮುಷ್ಟಿ
ಯಲಿ ||೬೧|| ಕುಡಿ ಕಿರಿಟೆಯರಕುತವನು ಹಗೆ | ಕಡಲಿಕೌರವರಾಯನಾಳಲಿ | ಪೂಡವಿಯನು ಪರಿ
ತೋಪವಾಗಲಿ ನೃಪನಮಿತ್ರಂಗೆ || ತಡೆದು ಹಲಕಾಲದೊಳು ಪಾಸಂ | ಬಡಿಸಿದ್ದನದು ದೋಷ ಖಾತಿ
ಯ | ಹಿಡಿಯದಿರು ನೀನನುತ ತಿರುಹಿಟ್ಟನು ಮಹಾಂಕುಶವ || ತೀರಿತ್ತಿನ್ನೇನಕಟ ಪಾಂಡವ | ವಿರ
ರುಬ್ಬಟೆ ಹಾರಿತೋ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯುರಿಗಣ್ಣೊಂಗೆ ಸೋಲದಕ್ಕಿದು ಬಂದುದಲಾ || ಧಾರುಣಿಯನಿನ್ನು
ಣಲಿ ಧರ್ಮಕು | ಮಾರನಿದನಿನ್ನಾರು ಕಾವವ | ರಾರೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ
||೬೨|| ಹಾ ಯುಧಿಷ್ಟಿರರಾಯ ತಿವತವ | ವಾಯುಸುತ ಹಾ ಪಾರ್ಥಸುತ ಮೊ | ದ್ರೇಯರಿರ ಹಾ
ಯೆನುತ ಹರಿದುದು ಸೇನೆ ದೆಸೆದಸೆಗೆ || ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಿವಿಜಕುಲ ನಿ | ಪಾರ್ಥಯದಲಿ ಗೆಲವಾ
ಯುಲಾ ಕುರು | ರಾಯಗನುತಿದು ಒಗ್ಗತ್ತಯವೊಂದುನಿಪುಷದಲಿ || ಇದರಪಾಡೇನೇಸಪಾ
ಯವ | ನೊಡೆದು ಕಳೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ಭಕುತರು | ಸದರವೇ ಪುರಿಗೆಂಡವೊರಲೆಯ ಬಾಯ್ಗೆ ಭಾವಿಸ
ಲು || ಹೊದರುಕಿಡಿಗಳ ಹೊಗೆಯ ಹೇರಾ | ಇದಲಿ ಬಹದಿವ್ಯಾಯುಧಕೆ ಚಾ | ಚಿದನು ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ
ನಸುರಾರಾತಿ ಯಡಹಾಯ್ದು ||೬೩|| ಮೆರೆದುದುರದಲಿ ಕೌಸ್ತುಭದಮಣಿ | ಮರೆಯನಿಳುಹಿದವೋ
ಲು ಬೆಳಗನ | ತುರುಗಲಲಿ ತೂಗಾಡುತಿದು ಕೈದುತೊಡವಾಗ || ಮುಂದಿದುಗ್ಗದಭೀತಿ ಹರು
ಷದ | ಸೆರೆಗೆ ಬಿಡುಗೊಡೆಯಾಯ್ದು ಬಲುಬೊ | ಬೈರಿವುತಿದು ವೈರಕಟಕದೊಳರಸ ಕೇಳಿಂದ
||೬೪|| ಕೌತುಕವನಿದಕಂಡು ಫಲುಗುಣ | ಕಾತರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಮುರಾಂತಕ | ಸೂತತನಕಲಿಸಿದೊಡೆ
ಕಾದಲಿ ಕೌರವನಕೂಡ || ಸೂತತನವೇ ಸಾಕು ತನಗೆನು | ತಾತತುಕ್ಷಣ ಧನುವೆ ಬಿಸುಟು ವಿ | ಧೂತ
ರಿಪುಬಲಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು ಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ ||೬೫|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣನೀತನ | ಪರಿಯನರಿ
ದನು ಮನದೊಳಿವನು | ತ್ತರವ ನೋಡುವೆವೆನುತ ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಸಿದನು ನಗುತ || ಉರವಣಿಸು

ತಿದೆ ಸ್ತುತೃ ಗಜನಿಜ | ಕರದೊಳಾಯುಧವಿಲ್ಲ ಘನಸಂ | ಗರಕೆ ಬೇಸರುದೋರಿತೇ ತನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ
 ||೬೮|| ಕಾದುವಾತನು ನೀನು ವೈರಿಯ | ಕೈದುವನು ನೀಗೆಲಿದೆಯಿನ್ನುರೆ | ಕಾದುವವರಾವಲ್ಲ
 ಸಾರಥಿತನನೆ ಸಾಕೆನುಗೆ || ಕೈದುವಿದಕೋ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇಕಾದುವಾಳೆಯ ತಾಯೆನಲು ಮರು | ಇದ
 ನೈ ನರನೆನುತ ನೆಗುತ ಮುರಾರಿಯಂತೆಂದ||೬೯|| ಅಡಬಾರದು ತೋರಿನುಡಿದೊಡೆ | ಬೋಡಿ ನಿನಗಹು
 ದಲೆಮರುಳೆ ನೀ | ನೋಡಲೆವೆ ಸೀವು ಸುಕಣಾ ನಿನ್ನುಳವಿನಾಯುಧನೆ || ಹೂಡಲಾಪುದು ಜಗವನಂತ
 ಕ | ಗೂಡಲಾಪುದು ಮುನಿದೊಡಿದು ಕೈ | ಮೂಡಿದೊಡೆ ನಿಲಬಾರದಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರಂಗ||೭೦|| ವಿ
 ಲಸದುಪನಿಪದಾರಹಸ್ಯವೆ | ತಿಳುಹಿದವು ನಿನಗೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೆಯು | ತಿಳಿದುದಿಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ
 ಬಿಡದು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ಸುಲಭವಂತಿರೆ ನಿಷ್ಕಂಗೆ ನಿ | ಸ್ಕಳನಿರೂಪನಂತನಿಜನಿ | ಮೃಲವನಿಪಪರ
 ಮಾತ್ಮಚಿನ್ಮಯರೂಪ ತಾನೆಂದ ||೭೧|| ಸಂಗವಿಲ್ಲದವಿಮಲಪರಮಾ | ತ್ಮಂಗೆ ಲೀಲೆಯೊಳಾಯ್ತು
 ಮಾಯಾ | ಸಂಗವದಂದಾಯ್ತು ನಾಲುಕುಮೂರ್ತಿಗಳು ತಮಗೆ || ಅಂಗಯಂಗವಿಭಾಗವಲ್ಲದ
 ಭಂಗಸನ್ಮಾತ್ರಂಗೆ ಭಾವಿಸ | ಲಂಗಕಲ್ಪನೆ ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭೨|| ಇಂದು ಕಮಲಭ
 ವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರೊಂದು ಮೂರುತಿ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಗಳು | ಸಂದಪಾರ್ಥವಲೋಕಪಾಲಕರೊಂದುಮೂ
 ರ್ತಿಯಿದು || ಇಂದುಶೇಖರನಗ್ನಯಮನರ || ವಿಂದಸಖಕಾಲಾಟಮೂರ್ತಿಯು | ದೊಂದುಮೂರುತಿ
 ವಿಶ್ವದಲಿ ತನಗಿನಿತು ಬಲವೆಂದ ||೭೩|| ಇದುವೆ ಮತ ಕೆಲಬರಗೆ ಕೆಲಬರ | ಗದುಮತವು ವಿವಿಧಾವತಾ
 ರದ | ಲುಹಿಸಿಹುದು ಮತ್ತೊಂದುಮೂರುತಿ ಹರಿವಿನೋದದಲಿ || ಉದಭಿಯಲಿ ವರಯೋಗನಿದ್ರಾ |
 ಸ್ಪದದೊಳೊಂಬಹುದೊಂದಖಿಳ ವಿ | ಶ್ವದ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನೀಕ್ಷಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ ||೭೪||
 ಕೆಲರು ಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿನಾಲ್ಕರ | ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬರದರೊಳು | ಕೆಲರು ಜಾಗರಣಾಧ್ಯವಸೆ
 ಗಳೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗಳು || ತಿಳಿಯೆ ಲೋಕತ್ರಯದೊಳಗೆ ನಿ | ಸ್ಕಳದ ಸಕಳವೆಯಾಗ ವಿಶ್ವದೊ | ಳೊ
 ಳಗುಹೊರಗಾನಲ್ಲಬಲ್ಲೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭೫|| ಉದಭಿಶಯನನ ಮೂರ್ತಿ ಕಲ್ಪಾಂ | ತದಲಿ ಕರ
 ಗದಧರೆಯನುದ್ಧರಿ | ಸಿದನು ಯಂತ್ರವರಾಹರೂಪಿನೊಳಂದು ಕರೂಣದಲಿ || ಪದವಭಜಿಸಿಯೆ
 ಭೂಮಿ ತಾಬೇ | ಡಿದಳು ಪುತ್ರನನಾಕೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು ನರಕಾಸುರನು ವಂದ್ಯನು ಸಕಲದೈತ್ಯರಿಗೆ
 ||೭೬|| ಇದು ವರಾಹನದಾಡೆಯಿದನಾ | ತ್ರಿದಶವೈರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನವನಿಂ | ದಿದುವ ಭಗದತ್ತಂಗೆ ಬಂ
 ದುದು ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವಿದು || ಇದು ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಗೆಲು | ವುದು ಕಣಾ ನಿಮಿಷದಲಿ ತಾನಿಂ |
 ತಿದುವೆ ತನಗಲ್ಲದೆ ಮಹಾಂಕುಶ ಮಣಿವುದಲ್ಲೆಂದ ||೭೭|| ತೀರಿತಾತನ ಶಕ್ತಿಚಾಪದ | ನಾರಿ ಬೆಸಲಾ
 ಗಲಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ | ನಾರುಭಟಿಯಲಿಗಜವಮುರಿಕಡೆಯೆಸು ಮಹಾಸುರನ || ಹೋರದಿರು ಹೊ
 ಗು ಬವರಕನಲಸು | ರಾಯಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗರುಣಾ | ವಾರಿಧಿಯೊಳಭಯವನು ಪಡೆದನು ತುಡು
 ಕದನು ಧನುವ ||೭೮|| ಎಲವೆಲವೊ ಭಗದತ್ತ ಕಲಿತನ | ದುಳಿವ ತೋರಿನ್ನನುತಕರಳಿದು | ಹೊಳವ
 ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಕಡಿದನು ಗಜದ ಮಸ್ತಕವ || ನಿಲುಕಿ ನೆತ್ತಿಯನೊಡೆದುಗಿದು ಪ | ಚ್ಚಳಕೆ ಹಾಯ್ದುದು
 ಬಾಣ ದಿಕ್ಕರಿ | ನೆಲಕೆ ದಾಡೆಯನೂರಿ ಕಡೆದುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೭೯|| ಸುತ್ತಿದುರಗನ ಮಂದರಾ
 ಚಲ | ಕಿತ್ತು ಬೀಳ್ವೆಂದದಲಿ ಭರಿಕೈ | ಸುತ್ತಿ ಮಗ್ಗುಲವಡರಿ ಕಡೆದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ || ಇತ್ತ

ಲರ್ಜನ ಹಾಯ್ದು ವೃಗಿದನು । ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ದಿವ್ಯ ಶರವನು ತೆತ್ತಿಸಿದನವನೆದೆಯನಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದ ರಿದೇಹ ||೮೦|| ಗರಿಯ ತಿಖರದಹೂತಕಕ್ಕೆಯ । ಮರ ಮುಂಬದುಬೀಳ್ವಂತೆ ಏಮಳಾ । ಭರಣಕಾಂ ತಿಯ ಕಡಲ ಕೋಮಲಕಾಯ ಭಗವತ್ತ || ಉರುಳಿದನು ಗಜದಿಂದ ಕುರುಬು । ಸುಯೆ ಸುರಕುಲ ಕುಸುಮವರುಷವ । ಸುರಿಯೆ ನಿಜಸೇನೆಯಲಿ ಹರುಷವ ಹೊನಲು ಬಿರುವು ||೮೧|| ಹರಿದುದಗ್ಗ ದಸುಪ್ರತೀಕ । ಧ್ವರದ ಭಗದತ್ತಾಂಕನವನಿಯ । ಲುರುಳಿದನು ಬಲ ಮುಂಬದು ಸ್ನೇಹನುತ ತಮತಮ ಗೆ || ನರನತಡೆದರು ಸುಬಲಸುತರ । ವರ್ರು ಕುಮಾರಕರಲ್ಲರೈನೂ । ರುರುದರು ಗಾಂಧಾರರಾಜ ರು ಶಕುನಿಯೊಡಗೂಡಿ ||೮೨|| ಕೊಂದನಿಬ್ಬರಸೌಬಲರ ನೃಪ । ವೃಂದಪಲಿ ಗಾಂಧಾರರೊಂದೆರ । ಡೆಂದು ಸಲುಗೆಗೆಸಲಿಸಿ ಬಂದೈನೂರು ಬಲಕೈದು || ಬಂದುದ್ರೋಣನ ಹಳಚಿ ಭಂಗಕೆ । ತಂದನಹಿತವ್ರ ಜವನಿತ್ತಲು । ಸಂದಣಿಸಿದರು ಕೌರವರು ಪವಮಾನಸುತನೊಡನೆ ||೮೩|| ಗುರುತನುಜರಪಿಸೂನು ಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವರಜಯದ್ರಥಕೌರವಾಬಗ । ಳರಿಗದಾಘಾತಂಗಳಲಿ ಕೃದಣಿದು ಮಾದಣಿದು || ಕೆರಳಿದ ನು ಬಳಿಕವರ ಜಲಧಿಯೊ । ಳುವ ವಡಬಾಧಿಪನ ತಿರದ । ಲ್ಲೆ ರಗುವಂತೆ ಪತಂಗಮಂಡಲವಳಿದುದಂ ಬರವ ||೮೪|| ತಿರುಗಿದರು ಕೌರವರು ದ್ರೋಣನ ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಗೆ ಸನ್ನೆಗಳೆಗ । ಳುವಣಿಸಿತನೆ ತಂಬ ಟದ ನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ || ಮುರಿವರವಳ್ಳಿರವಭೇರಿಯ । ಧರಧಾರವಕಹಳೆಗಳ ಭೇರಿಯ । ಭರಿತರವ ದಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರರು ||೮೫|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧುತ್ರೀ । ಪಾಲ ಕುರುಪಾಂಡವರ ಬ ಲ ನಿಜ । ಪಾಳಯಕೆ ತಿರುಗಿತು ನದೀಜಕೃತಾಹವೊನ್ನತಿಯ । ಕೇಳಿ ದುರಿಯೋಧನನು ದುಗುಡದ । ಮೇಳದೊಳ ಗಂದರಲು ಪಟುಭಟ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣಕಲಶಜನಲ್ಲಿಗೈತಂದ ||೮೬|| ಉರುಳಿದ ನು ಭಗದತ್ತವೀರನು । ಕುಯ ಸಹಿತ ಕಳಿಂಗರಾಯನ । ಕಂಗಳಿಂದಿನ ಬವರದಲಿ ನೀವಿರಲು ಸೇನೆಯಲಿ || ಹರಯ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಏರಚಿಸು । ವುರಯಭೀಮಾರ್ಜುನರ ತಿಖಿ ಬಂ । ದುರುಹಿತಗಣಿತ ಬಲವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೮೭|| ಅನದೀನಂದನನ ಶರಸಂ । ಧಾನದಲಿ ಸೆಡೆಯದೆ ವಿರೋಧಿ ಯ । ನಾನನಂ ಮುರಿದಿರಲು ಬಗೆಯದೆ ರಣಪರಾಜಯವ || ನೀವಿರಲು ಸಮರದಲಿ ಸೇನಾ । ಹಾ ನಿಯಾದುದು ಪೌರುಷೋದಯ । ದೇನನೆಂಬುದು ಜೀಯ ಲಜ್ಜಿಸಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮಾವನು ||೮೮|| ಹಲವು ಮಾತೇನರಸ ನಾಳಿನ । ದಳದೊಳಬುಜವ್ಯೂಹವನು ಮಂಡಳಿಸಿ । ರಹಸುಲಿಸನೆ ಹಿಡಿವೆನು ಧರ್ಮನಂ ದನನ || ಕಲಕೆ ಸಿಡಿಯಲು ಪಾರ್ಥನತ್ತಲು । ತೂಲಗಲೆಮ್ಮಯ ಪುಣ್ಯವಿಯು । ಮೃಳಿಗೆಯುಚಿ ತವಯೆನುತ ಕೊಟ್ಟನು ಬಲದ ನಂಬಗೆಯ ||೮೯|| ನಸುನಗುತ ಶತಿಕಾಂತ ತಿಮಿರವ । ಮುಸುಳಿಸಲು ನುಡಿದನು ಸುಯೋಧನ । ವಸುಮತಿಶಂಗಂದು ಕೊದಂಡಾಗಮಾಚಾರ್ಯ || ಉಸುರಲಮ್ಮನು ಮಗನೆ ಧಿಟ ಬಾವಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ಸಹಾಯನಂಗಳಾದಸಕವನು ನಾಳಿನಲಿ ನಿಲಿಸುನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೯೦|| ಎನೆ ಹಸಾದವಹಾಯ್ಕಿ ಕೌರವ । ಜನಪ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಿತ್ತಲು । ಮನವನಿಳುಹಿದನಿಂದು ಪಡುವ ಣ ಕಡಲತಡಿಗಾಗ || ಎನೆಗೆತಪ್ಪಿದನೆಂದುಪ್ರಜ್ಞು || ವನಿತೆಯುಗುಳಿದಕೋಪವಹ್ನುಯಿ । ದೆನಲು ಬೆಳ ಗಿನ ಜೋತಿ ಝಳಪಿಸಿ ಸೂರ್ಯನನುವಾದ || || ೯೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನುರುಚಾ | ಮಾಯಾಭಾಗ್ಯಾ ಮೋಹಿದನು ಪ | ದ್ವಾಯತವ್ಯೂಹ
ವನು ಸೈನ್ಯದ ಜಾಣನಾದೋಣ ||

|| ಪದ || ನೀನು ಮಾಡಿದಸುಕೃತಫಲವೆದ | ನೇನಹೇಳುವೆನಿತ್ತಲುಗ್ಗಡ | ದ್ರಾಸೆ ಬಿದ್ದುದು ಕಾಟ
ನಸುಸೊಪ್ಪಾದುದರಸೇನೆ || ಧ್ಯಾನವಿತ್ತಲು ರಾಗವತ್ತಲು | ಮಾನವಿತ್ತಲು ರಭಸವತ್ತಲು | ಹಾನಿ
ಯಿತ್ತಲು ವೃದ್ಧಿಯತ್ತಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಎತ್ತಲೊದವುದು ಧರ್ಮಬಲ ತಾ | ನತ್ತಲೊಲೆ
ವುದು ದೈವ ದೈವವೆ | ದೆತ್ತಲೊಲೆದಿಹುದತ್ತ ವಿಜಯಾಶ್ರಯವು ಕುಡಿನೋಟ || ಹೆತ್ತನಿನ್ನೊಡಲಿಂಗ
ತಂಪಿನ ತೆತ್ತಿಗನೊ ಮೇಣ ಬಹಳತಾಪದ | ಹತ್ತಿಗನೊ ಕುರುರಾಯನೆಲೆದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ
||೨|| ಸಾಕು ಸಂಜಯ ನುಡಿಯ ಖಡ್ಗದ | ಲೇಕೆ ಗಂಟಲ ಕೊಯ್ವಿ ತಾನೆವಿ | ವೇಕದಲುಪಾರ್ಜುನಿ
ದದುಷ್ಕೃತವೆನಗುಪಾರ್ಜುನಿತು || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ದೇಹ ವಿ | ಶೋಕಿಸುವೆನಲ್ಲಿಂದಮೇಲು | ದ್ರೇ
ಕಿಕಾರವನೇನನಗಳಿದ ಹದನ ಹೇಳೆಂದ ||೩|| ಚಿತ್ತವಿಸು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೌರವ | ನಿತ್ತನಿರುಳೋಲಗ
ವಮಂಜಿನ | ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಸಭದಂತೆ ಹೊಗೆದುದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ನೆತ್ತಿಮುಸುಕಿನ ಕೈಯಗಲ್ಲದ |
ಕುತ್ತದಲೆನಟ್ಟಲಿಗಳ ಚಲ | ಚಿತ್ತರಿದ್ದುದು ಸಕಲನಾಯಕವಾಡಿ ದುಗುಡದಲಿ ||೪|| ದುಗುಡವೇ
ಕೈ ನಿಮಗೆ ಕರ್ಣಾ | ದಿಗಳ ನೀವಕ್ಕಾಡಿ ಬಲುಗಾ | ಳಗದೊಳಗೆ ಕೈಮಾಡಿ ನೊಂದಿರಿ ಕೊಂದಿರಿಭ
ಟರ || ಹಗೆಯ ಕಟ್ಟಲು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ | ಬಿಗುಹು ಬೀತುದು ಗುರುಗಳಲಿ ನಂ | ಬುಗೆ ನಿರರ್ಥಕ
ವಾಯ್ತೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೫|| ದ್ರೋಣಮನಗೊಂಡಿರಿದೊಡಂಬುಜ | ಪಾಣಿಯಿರೀ
ನಮ್ಮಭಾಗ್ಯದ | ಬಾಣಸಿಗ್ಗಧಿ ಪಿಷವ ಬೆರಸುವೊಡಾರು ಕಾಯ್ವವರು || ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನು ಹಿಡಿದು ವೈ
ರಿ | ಕ್ಷೋಣಿಪನ ಕಳುಹಿದನು ನಾವ | ಕ್ಷೀಣದುರಿತರು ಹಲುಬಿ ಮಾಡುವುದಾವುದುಂಟೆಂದ ||೬|| ಬ
ಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರಾಜ್ಞವರು ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾಯಿತ್ತಾನೆಕುದುರೆಗೆ | ಳೆಳಿದುದಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಪವನಜ
ಪಾರ್ಥರುಬ್ಬಟಿಯ || ನಿಲಿಸುವಾಪತ್ತಿಗರು ನಮಗಿ | ಲ್ಲೆಳಲಿ ಮಾಡುವದೇನೆನುತ ನೃಪ | ತಿಲಕ ಬೇಸ
ರ ನುಡಿಯೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾದೋಣ ||೭|| ಪರಮಗರುಡೋದ್ಗ ರಮಣಿಯನು | ಗರಳ ಸುಡುವುದ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರುಣಕವಚವನೊಡೆಯಲಾಪವೆ ನಮ್ಮಕೈದುಗಳು || ಅರಸ ಮರುಳಾ ಧರ್ಮಪುತ್ರ
ನ | ಬೆರಸಿ ತುದುಕಲು ತಡದನರಿಯಾ | ಮುರಹರನ ಮೈದುನನು ಬಳಿಕೆಮ್ಮಳವೆ ಹೇಳೆಂದ ||೮||
ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ ತಪ್ಪಿದೊಡ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಕಟ್ಟುವೆನು ರಣದಲಿ | ಶೂಲಿಯಡ್ಡೆಸಿದೊಡೆ ಹಿಡಿ
ವೆನು ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿದಕೆ || ಕೇಳು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಿದೊಡೆ ಸ್ತವಿದ್ಯಾ | ಭಾಳಲೋ
ಚನನೆಂಬಿರುದನು ಬಿಟ್ಟನಾನೆಂದ ||೯|| ಬಳ್ಳಿತಿದು ಕಡುಭಾಷ ನಾಳಿನ | ಗೆಲ್ಲವೇಗೆಲವರ್ಜನನುಹೊ
ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಗುವೆವು ತರುಬಿ ಕಾದುವೆವೆಮ್ಮ ಕಳನೊಳಗೆ || ಅಲ್ಲಿನೀನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ನ್ನಲ್ಲವೇತಕ್ಕನುತ
ಸಾಹಸ | ಮಲ್ಲರಿದುದು ವೀರಸಮಸತ್ತ ಕರುಗರ್ಜಿಸುತ || ೧೦ || ಪೊತು ಪಾಯಕು ತತ್ತಹೊತ್ತಿ
ನೊ | ಳಾತುಕೊಂಬುವರಾರು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಲಿರಣಭಟ್ಟ ಗುಂಟೆ ನಿಮ್ಮ ಹೋಲಿಸಲು || ಸೋ

ತುದರಿಬಲ ಹೋಗಿನಲಾಮು | ಯ್ಯಾಂತು ಮನ್ನಿಸಿ ಹೊನ್ನ ಬಟ್ಟಲೊ | ಛಾತಗಳಿಗೊಲಿದಿತ್ತನ್ನೆ
ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯವ || ೧೧ || ಹರಿದುದೋಲಗವಿತ್ತಭುವನದೊ | ಳಿರುಳಡವಿಗಡಿತಕ್ಕೆ ಹರಿದ್ವು |
ಕರಣತೆತ್ತಿದವೆಭದಲಿ ತಾರಕಿಯತೇರುಗಳ || ಹರಿವಮಂಜಿನ ನದಿಯ ಹೂಳ್ವು | ಸರಸನಾಯಿತು
ಗಗನತಳತಾ | ವರೆಯಸುಖನಿಜರಥವ ನೂಕಿದನುದಯಪರ್ವತಕೆ || ೧೨ || ಕೆದರಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ಬರಸಿಡಿ |
ಲದುಭ ತಪ್ಪನಿಯಾಲಿ ನಿರಂತರ | ಪೊದಂಬೈದವು ಕಹಳೆ ಬಿರುದಾವಳಿಯಲೆತಿರಥರ || ಕದುಬಿದವು ತಂಬ
ಟದವನಿ ದಿಗು | ವದನವನು ಬಲಾಬೊಬ್ಬೆಯಾಲಿ ನೆಲಾ ನದಿರೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ಕಲಶೋದ್ಭವನ ಸನ್ನಿ
ಯಾಲಿ || ೧೩ || ಉಲಿದು ಸಮಸಪ್ತಕರು ತಮ್ಮಯ | ಕಳನ ಗೆಲಿದರು ಚಾತುರಂಗದ | ದಳದತೆರ
ಳಕೆ ತೆಕ್ಕಿಮಿಗೆ ಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದು || ಕಳನ ವೆಂಠಣಿಸಿದವು ರಾಯನ | ಕೆಲಬಲದ ಸುಯ್ಯಾನದ
ಪರಿಪು | ವಳಯಧೂಳೀಪಟಲ ಪೊಕ್ಕನು ರಣವನಾದ್ರೋಣ || ೧೪ || ನೆರೆದನಿಜಸೇನಾಧಿಪರ
ಸಂ | ವರಣೆಗಳ ನೋಡಿದನು ನೀಡಿದ | ನರಿಬಿರುದಮಂಡಳಿಕುಗೆ ಕಾಳಗದ ವೀಳೆಯವ || ಹರಿಗೆಹಲಗೆ
ಕೃಪಾಣತೋಮರ | ಪರಶುಕಕ್ಕಡಕುಂತಮುದ್ಧರ | ಸುರಗಯತಿಬಳನಾಯಕರ ನಿಲಿಸಿದನು ವಳಯ
ದಲಿ || ೧೫ || ಎಸಳೆಸಳುಮಿಗೆ ಸರಿಸದಲಿ ಜೋ | ಡಿಸಿದವನೀಪಾಲರನು ತ | ದ್ವಿಸುಜರ್ಣಿಕೆ
ಯೊಡ್ಡಿನಲಿ ಬಲಿದನು ಸುಯೋಧನನ || ಸವಿಸಿತು ಕೌರವಕುಮಾರ | ವ್ರಸರ ಕೇಸರವಾಗಿ ಮೃತ್ಯು
ಪಿ | ನೂಸಗಗತ್ತಿದಗುಡಿಯೆನಲುತಳತವುಪಾಕೆಗಳು || ೧೬ || ನಿಲಿಸಿದನು ರಾವೃತರಸಾಹೊರ | ವಳ
ಯಾದಲಿ ರಾವೃತರು ಮುಂದೊಡೆ | ನಿಲುವುದೊಗ್ಗಿನದಂತಿಘಟೆ ನಿಜಸೇನೆಗಡಹಾಗಿ | ತೊಲಗದೊಡೆ
ತರುಗಳು ತೇವನ | ದಳಕೆ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ರಣದೆ | ಗ್ಗಳೆಯಲಿದ್ದುದು ರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು
ಸಂದಣಿಸಿ || ೧೭ || ಅರನೆಲೆಯ ಸುಯ್ಯಾನ ಬಾಹ್ಯಕ | ತರಣಿಸುತಗುರುಸೂನು ಕೃತವ | ಮರ್ರಿ
ಗೆ ಕೃಪದುತ್ಥಾಸನಾಧ್ಯುಗಿಬರಿಸಾರ್ಯಕೆ || ಎರಡುಕೆಲದಲಿ ಶಲ್ಯಶಕುನಿಗಳೆರಲು ಸೇನೆಯ ಸುತ್ತುವಳ
ಯಾದ | ಭರದಿ ಕೈಕೊಂಡೊಡ್ಡ ಮೆರೆದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ೧೮ || ಹಿಳುಕ ತಿರುಹುತ ಸಂಮುಖದ
ಬಲವಳವಿಯಾಲಿ ಗಿರಿಯಂತೆ ಸ್ರಂಧವ | ಬಿಲುದುಡುಕಮೋಹಂಸಿದರು ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳು || ದಳದ
ಬಲಸೂಳಗೆ ನೃಪಸಂ | ಕುಲನ ನಿಲಿಸಿದನೆಮುವಕಾಲನ | ಬಳಗಕೌತಣವಾಯ್ತು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹರಂಜನೆ
ಯಾಲಿ || ೧೯ || ಏನ ಹೇಳುವೆಯಂಧನೃವತಿಯ | ಸೂನುವಿನ ಮೋಹಂವ ನಳಿರ | ವಾನೆಗಳನವೈಳಿಸಿ
ಗಗನಕೆ ನೋಗಿವ ಕುದುರೆಗಳ || ಅನ್ಯಪರ ರೆಭವಾಜಿಗಳ ಗಿರಿ | ಸಾನು ಸಡಿಲಲು ಜಡಿವಭೇರಿ | ಧ್ವಾ
ನು ಪಯದಳವಸುಭಟರಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯ || ೨೦ || ಜವನವೊಲು ಮೃತ್ಯುವಿನ ತಾಳಿಗೆ | ಬವರ
ಪ್ರಹವನುಕ ಕಂಠೀ | ರವನ ದಾಡೆಗಳಿರುಬು ಭುಜಗನಸಾಲಿಗೆಯಬಿರುಬು || ಹವಣ ಹೊಗಳುವೊ
ನು ಸುಸಿದ | ಲದನಿಗಳಿದುದೊ ನಡುವಹಿನ್ನಿಯ | ಜವಳಿಕೆಯೊ ಸತನಲು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹರಂಜ
ನು || ೨೧ || ಭಟರ ಬಿಲುದುಂಕಾರ ಹೊಯ್ಲಿನ | ಪಟಕದಬ್ಬರ ಲಗ್ಗಿಸೂಳಿನ | ಚಟುಳತರ
ನು ಸವ ತಂಬಟವಕಡುದನಿಯ || ನಟುಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳವುಬ್ಬರ | ಕಟಕದಬ್ಬರ ತಡೆಯಲಾದು
ನು | ನಿರಲನಯನನ ದಿನದಲೊಡಗುವಕಡಲ ನಡಗಿಸಿತು || ೨೨ || ಕಾಲರುದ್ರನ ಕೈಯಶೂಲವೊ |
ಶೂಲಭಾರವ ಹಿಡಿದಬಲುಕರ | ವಾಳವೊಲಯಾಂತಕನ ಕೋಣನ ಕೋಡಹೊಯ್ತುಗಳೋ || ಎಳೆಸು

ವೊಡೆದು ವೃತ್ತವಿನಗೋನಾಳಿಹೊಗುಲೊಡೆ ಕಡಲ ನಡುಸುಳಿ | ಕಾಲಮೇಳುವ ಮೊತ್ತನೆನಲಂಜಿಸಿತು
 ಬಿರುದರನು || ೨೩ || ಮೊಳಗವನು ನಿನ್ನಾಳ ಕಡಲ | ವೃತ್ತಿಸಿವಂತಿರೆ ಸಿಡಿಲ ಹೊಯ್ದನ | ಬಳಗ
 ದಂತಿರೆ ಕೂಡ ಬಿರುದಿನ ಭಟರು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು || ಉಳಿವತೇಜಯ ಝಂಕೆಗಳ ಗೊಂ | ದಳದ
 ಕಂಘಟೆಗಬರುಗಳ ವೆ | ಗ್ಗಳದರನದವೃತ್ತವು ಕೌರವಸೈನ್ಯಶರಣಯಲಿ || ೨೪ || ಮೇಳವದೊಳೆನ್ನಾ
 ನೆಗಳ ಬರೆ | ಹೇಳು ಸುಭಟರೊಳಗ್ಗಳರ ಬರೆ | ಹೇಳು ಬಿಂಕಕೆ ಬೆರೆವಭೀಮಾರ್ಜನರ ಬರೆಹೇಳು ||
 ಲೋಲಾಸತಿಯವನಿಯಲಿ ಹುಬರೆ | ಹೇಳುಯಮನಂವನನಿಂದಿನ | ಕಾಳಗಕ್ಕೆಂಬತ್ತ ಭಟ್ಟರನಟ್ಟಿ
 ದನು ದ್ರೋಣ || ೨೫ || ತುರಗ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಸದಮಳ | ಧಾರದ ಸೌರಂಭದಲಿ ಮುಸುಕಿದ ತುರಗ
 ದಲಿ ಹೂಡಿದವು ರಥಕಾಲಾಳ ಮುಂಕೊಂಡು || ಅರಸನನುರುಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣನ | ಬೆರಳಸನ್ನೆಗೆ ತೀ
 ವಿ ಬಿಡೆ ಮೋ | ಹುಸಿ ನಿಂದರು ಮುರಿದಮಕರವೃಣ್ಣಹರಚನೆಯಲಿ || ೨೬ || ನಡೆದು ಸಂಶಸ್ತಕರ
 ಬವರವ | ಬೆಡಗನಲಿ ಮೋಹುಸಿ ಮುರಿವನು | ಗಡಣಿಸಿರರ್ಜನನ ಬರಲಟ್ಟಿದರು ಭಟ್ಟರನು ||
 ಸಿಡಿಲ ತಾಳಿಗೆಯೆನಲು ದೂತರು | ಗಡಬಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನನು ಕಾಳಗ | ದಡೆಗೆ ಕರೆಯಲು ಮಹಿಲ ಮಿ
 ಗಲೈತಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ || ೨೭ || ಬಂದು ಸಂಶಸ್ತಕರ ದೂತರು | ನಿಂದರರ್ಜನನಿರಿದಿನಲಿ ನೀ | ನಂದ
 ಗೋಪನ ಮಗನ ಬಿಡು ನೆರವಿಗೆ ಕರೆ ಹರನ || ಇಂದು ರಣದಲಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ನೀ | ನೆಂಬಿಗೆಯ
 ಬದುಕಿದವನೆಂಬರು | ನಿಂಬರೆಂದವಗಡಿಸಿ ಬಿಡಿದರು ಫಲಗುಣನ ಸೆರಗ || ೨೮ || ಬರೆಯರಹರುಂ
 ಟುಂಟು ನೆರೆವನು | ಕರಸಿಕೊಡೆ ಬಹನೆನುತಲರಿಗಳ | ಚರರ ಕಳುಹಲು ದ್ರೋಣನಟ್ಟಿದ ಭಟ್ಟರ
 ತಂದು || ಕರೆದರರ್ಜನನನು ವೃಕೋದರ | ಧರಣೀಪತಿ ಮಾದ್ರೇಯಹೈದಿಂ | ಬರಿಗೆ ನೂಕಿದು ಪಾ
 ರ್ಥವದುವುಪ್ಪೂಹುಂದಿನಲಿ || ೨೯ || ತವನ ಬೇಡಿದಶರವ ತೆಗೆ ಗಾಂ | ಡಿವವ ಬಿಗಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದೈವವ
 ತವಕದಲಿ ನೀ ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು ಸರಮಸದ್ಗತಿಯ || ಅವಲವರ ಹವಣಿಲ್ಲ ಗುರು ಮುನಿ | ದವಗಡಿ
 ಸಿದೊಡೆ ನಿಲುವನಾವನು ಬವರಕಳೆಗಳೆಂದು ಜರೆದರು ದೂತರರ್ಜನನ || ೩೦ || ಚರರ ಕಳುಹಿದನು
 ರರಿಪುರಿಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಿತ್ತದೊಳಾವಧಟ್ಟಿನ
 ಲಿ || ಬೆರಸುವವು ಸಾವಿಂಬಿನೀಮೋ | ಹರದ ಮುರಿವಸದಳನಿಧಾನಿಸ | ಲರಿದನಲು ಮನದೊಳಗೆ ಸಿ
 ಶ್ಚಿಸಿದನು ಮುರವೈರಿ || ೩೧ || ಅಳಿಯ ನೀಮೋಹರದೊಳಲ್ಲದೆ ಫಲಗುಣನ ಮಗನಿವನು ಬಲುಗು
 ವುಳುಹಬಾರದು ಕಾಯಿದೊಡೆ ಕಲಿಯುಗಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ || ಫಲಗುಣನನೊವಿತ್ತಲೊಯ್ದೊಡೆ | ಬಳಕ
 ನಿರ್ಣಯವೆಂದು ಮನದಲಿ | ತಿಳಿದು ಪಾರ್ಥಂಗೆಂದನೆಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ || ೩೨ || ಗುಣಕೆ ಹು
 ರೆಡೇ ನಿನ್ನಮಗನೀ | ರಣಕೆ ಬಗೆವನೆ ಸೂರ್ಯನಾರೋ | ಗಣೆಗೆ ಸೊಡರೇ ಸಾಕದೇತಕೆ ಬಯಲ
 ಛಂಡತನ || ಕಣಕು ನಡೆ ಸಂಶಸ್ತಕರನೀ | ಬಣಗುಗಳ ಕೊಂಬನೆ ಕುಮಾರನ | ನೇಕವಲ್ಲೆಂದನು
 ರಿಪು ತಿರುಹಿದನು ನಿಜರಥವ || ೩೩ || ಹರಿಹಿತ ಕಲಿಪಾರ್ಥನತ್ತಲು | ತಿರುಗಿದನು ಬಳಿಕತ್ತಲೀಮೋ |
 ಹರಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಗೆ ಮೊಗಸಿತು ಪರ್ವತೋಪಮರು || ಮೊರೆವಸಟಹವ್ಯವಂಗ ಘನವ | ರು
 ರಿತವೇ ನಿನ್ನಾಳರವದ | ಬೃರಣೆಗಬ್ಬುಸಿದುದು ಕಮಲಭವಾಂಡಖರ್ಪರವ || ೩೪ || ಚರರೆ ಗಜರವ
 ಕಪಳೆಗಳ ಜೊ | ಬೃಂದನಿನ್ನಾಳದಲಿ ಗರುಡಿಯ | ಗುರುವಿನೊಡ್ಡಣೆಗಾಗಿ ತಿರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತ

ಸೀನೆ || ಮುರಿದುದು ದಚ್ಛೋಣಿ ನಾಯಕ | ರಿರಿಯಲಾತುಂದು ಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯ | ರುರುಬಿದರುತೆಗೆ
 ಸಿದರು ಕೌರವಬಲವ ಮುಂಗುಡಿಯ ||೩೫|| ಬಲಿದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊಡ್ಡನು | ನೆಲೆಯ ಭೇದವನರಿಯ
 ಪಾಠಪು | ಬಲವ ಕೆಡಸಲು ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಿಸಿದೊಡನಿಲಜನು ರಥವ || ಎಲೆಲೆ ತಿವಿತಿವಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಮೋಹರ | ತಲೆಯ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ಬಿಲುಗೈ | ಚಳಕದಲಿ ಬೀರಿದನು ಬಾಣವನತಿರಥರಮೇಲೆ
 ||೩೬|| ಅನಿಲಜನ ಶರದುರವಣೆಯನಂ | ಬಿನಲಿ ತಳಿತವು ಸೈಂಧವಾಹಗ | ಳನುವರದೊಳುರವಣಿಸಿ
 ಗೆಲಿದರು ಪ್ರೇರಿಸಾಯಕರು || ಪಿನುತಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಾಹವ | ದನುವನರಿಯದೆ ಸಮರಭೀಕರ | ವನಧಿ
 ಯವಗಾಹದಲಿ ಮುರಿದರು ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯ ||೩೭|| ಅಲುಗಿದರು ಮಾರ್ಬಲದವರು ಮನ | ವಿ
 ಳುಹಿದರು ಭೀಮಾಳುಗಳು ಕಳ | ವಳಿಸಿದರು ಸಾತ್ಯಕಿವಿರಾಟದ್ರುಪದಸ್ಯಂಜಯರು || ಉಲುಕಲವ್ಯಾಡೆ
 ಪಂಚಪಾಂಡವ | ರಳುಕಿದರು ರಣಹೂಣಿಗರು ತ | ಲ್ಲಳಿಸಿದರು ದ್ರೋಣನಲಿ ಗುರುವಣೆಯರ ಸು
 ಮೋಹರಕೆ ||೩೮|| ಬಗೆಯಲಾದುದು ಹಾನಿ ಸಮರವ | ಹೊಗಲು ಮೊಗಸುವರಿಲ್ಲಲಾ ಬಲು | ಜಗ
 ಳಕಡುಹುಳ್ಳತಿರಥರು ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಮೊಗಬರುಹೆ || ತೆಗೆವೃತಿದೆ ನಿಜಸೇನೆಯಲಿ ಖರ | ಪೊಗುವನಾ
 ವವನೆನುತ ನೃಪತಿಗೆ | ದುಗುಡವನು ಬಿತ್ತಿದರು ಸಹದೇವಾದಿನಾಯಕರು ||೩೯|| ಉರವಣಿಸಿದರು ನ
 ಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ವರವಿರಾಟದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ | ಬಿರುದದ್ಯುಷ್ಯದ್ಯುಮ್ನಕುಂತಿಭೋಜ ಮೊದಲಾದ ||
 ಧರಣಿಪರ ಧಟ್ಟಿಸಿ ರಿಪುಮೋಹರಕೆ ಕವಿದರು ಕಾಹಿ ದುರ್ಗವ | ಮುರಿಯಲರಿಯದೆ ಮುರಿವೃತಿದುರ
 ದು ಬಸಿವಮ್ಮಗಳಲಿ ||೪೦|| ಸುಳಿದು ಮರ್ಮೇಖಲೆಯ ಮೋಹರ | ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗದರೈ ಮಹಾಮಂ |
 ಡಳಿಕಿರರ ಫಡ ಹೋಗಿಹೋಗಯೆನುತ್ತ ಖಾತಿಯಲಿ || ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಪವಮಾನನಂದನ | ನಳವಿಗೊ
 ಟ್ಪನು ಹಾಣೆಹೊಕ್ಕತಿ | ಬಳವನಿಲದನು ಗಾಯವಡೆದನು ಘೋರಸಮರದಲಿ ||೪೧|| ಕಾದಲೆನ್ನಳವ
 ಲ್ಲ ಬಲದು | ಭೇದವಿದುರಿಸತೆವಯೆನುತ್ತ ವೃ | ಕೋದರನು ಬೆರಗಾಗಿ ದುಗುಡವ ಕೆತ್ತು ನಿಜಮು
 ಖಕೆ || ಕೈದಗೆಯೆ ರಪುಬಲವ ಸುಭಟರು | ಕಾದಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಗೆಲಿದನು | ಹೋದನೆಂದುದು
 ಕೂಡಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದು ತಮತಮಗೆ ||೪೨|| ಆಮಹಾಮೋಹರವನೊಡೆಯಲು | ಸೋಮಕುಲಜರು
 ಭೀತರಾದರು | ಹಾಮಹಾದೇವನುತ ಧರ್ಮಜ ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗ || ರಾವನರವನು ಕೃಷ್ಣನರವನು
 ಸೀಮೆಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನರವನು | ಭೂಮಿಪತಿಗಳೊಳೆಳೆದಭಟರಿಗೆ ಹರಿವುದಲ್ಲೆಂದ ||೪೩|| ಹೊಗ
 ಲುಬಲ್ಲನು ಹೊಕ್ಕವೊಲು ಹೆರ | ದೆಗೆಯಲರಿಯನು ರಾಯಪಾರ್ಥನ | ಮಗನು ಮತ್ತೆ ತ್ವದನೆಯಮುಖ
 ಮರೆ ಕಾಣೆನಾನೆನುತ || ಅಗವಚಿಂತೆಯೊಳರಸವದನದ | ದುಗುಡಭಾರದಲಿರಲು ಮುಂಗೈ | ನಿಗಳವ
 ನು ತಿರುಹುತ್ತ ನಸುನಗುತೆದ್ದನೆಭಿಮನ್ಯು ||೪೪|| ಜನಪನಂಘ್ರಿಗೆ ಮಣಿದು ಕೈಮುಗಿ | ದನಗೆ ಬೆಸ
 ಸೈಬೊಪ್ಪನಾಬಲ್ಲೆನು ಮಹಾಹವದೊಳಗೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಭೇದನವ || ಅನುವರವ ಗೆಲುವೆನು ಕೃತಾಂತ
 ನ | ಮನೆಗೆ ಕಳುಹುವೆನಹಿತರನು ನೀ | ವಿನಿತು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ಕಾಳಗಕೆನ್ನು ಕಳುಹೆಂದ ||೪೫|| ಹಸು
 ಳೆಯಧಟನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದು | ನಸುನಗುತ ಧರ್ಮಜನು ಘನಪೌ | ರುಷವು ನಿನಗುಂಟಿನುತತನ
 ಯನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ || ತಿಶುವು ನೀನೆಲೆಮಗನೆ ಕಾದುವ | ರಸಮಬಲರು ಕಣಾ ಮಹಾರಥ | ರೆ
 ಸುಗೆಗಳ ನೀನೆಂತು ಸ್ಮರಿಸಲಾಪೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ಜವನ ಜಕ್ಕಲಿಸುವರನೇಕರು | ತಿವನ ಸಮಗೈವೀ

ರರಹರದು | ನವಗೆ ಸಹಿತಳವಲ್ಲ ನಿನೆಂತೆಲ್ಲ ಪಟುಭಟರ || ತಿವಿದು ಹೋಗುನೈ ಮಗನೆ ನಿನ್ನು |
 ತ್ಸವದ ನುಡಿಯೇ ಸಾಕೆನುತ ತ | ಕೃವಿಸಿ ಮೋಹದಕಡಲೊಳವನಿಪ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿದನು ||೪೭||
 ಇವರ ಗೆಲುವೆನು ನಿಂದರಿಪುವನು || ಬವಗೆ ಬೋವನಮಾಡಬದೊಡೆ | ಬವರವನು ಕಲಕದೆ ಮ
 ಹಾರಥರೆನಿಪನಾಯಕರ || ಅವನಿಯೊಗೊ ರಗಸದೆ ಮಾರಾಂ | ತರನು ನುಂಗದೊಡಾಬಳಿಕ ನಿಂ |
 ಮವಗೆಯರ್ಜನಗೆಂತು ಜನಿಸಿದನೆನೆಗೆಬಸಸೆಂದ ||೪೮|| ಮಗನೆ ರಾಯರ ದಳಕೆ ನಿನ್ನನು | ಮಗುವ
 ನೆಂದರಿದಂತು ಕಳುಹುವ | ಬಗೆಯ ತಹೆನ್ನೆ ಭೀಮ ಪೋ ತಿಶುವಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನು || ಅಗಣಿತದ
 ರಿಪುಕಟಕಮೋರೆಯ | ಪಿಗಡರಿದಿರಿಗೆ ಕಳುಹಲಾರೆನು | ಪಗೆಯ ಗೆಲುವುದು ನಿಲಿ ಧರಣಿಯನೊಲ್ಲೆ
 ನಾನೆಂದ ||೪೯|| ಏಕೆ ನಿಮಗಿದಿರಾದವೈರಿಯ | ನೂಕುವೆನು ವಿಳೆಯವ ಕೊಡು ನೀ | ಕಾಕಬಳಸುವ
 ಹಿರಿದ ಗಳಹುವೊಡೆಮಗೆ ತಾನೆನುತ || ನೂಕಿನೋಡುವುದನುತ ಕರಿ ಕಮ | ಲಾಕರವ ಕಲಕುವೊ
 ಲಿಗಳು | ಲೋಕವನು ಬೆದರಿಸುವಭಾವಯ ಬರಸಿ ಕಳುಹೆಂದ ||೫೦|| ಬೇಡ ಮಗನೇ ವೈರಿನಾಯಕ |
 ವಾಡಿಗಳು ವೆಗ್ಗಳರು ನಿನ್ನನು | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಕಳುಹಲಾರೆನು ನಿನಗೆ ತೀರುವುದೆ || ನೋಡ
 ನೋಡಲು ಕೊಲುವಮಾರಿಯ | ಕೇಡನಾನಿದ ಕಾಣಲಾರೆನು | ಕಾಡದಿಹುದೈಕಂದ ನೀನೆನುತಿದನಾ
 ಭೀಮ ||೫೧|| ಮುಡಿಯ ಸಂತೈಸುತ್ತ ಪಾರ್ಥನ | ಮಡದಿ ಹರಿತಂದಳು ಕುಮಾರನ | ಹಿಡಿದು ಬಿ
 ಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ಮರಣವ ನೆನೆವರೇ ಮಗನೆ || ಮಿಡುಕಲಮ್ಮರು ಹಿರಿಯತಂದೆಯ | ರೆಡಬಳಿಗೆಮೋಹ
 ರಕೆ ಬಯಸದೆ | ಕಡುವನದ ಕಾತರಿಗತನ ಬೇಡೆಂದಳೊಜನಿನಿ ||೫೨|| ತಡೆಯಲಹುದೇ ತಾಯಿ ರಿಪು
 ಗಳ | ತಡೆಗಡಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ರಣದ | ಗ್ಗಳೆಯ ಸುಭಟರ ಜೈಸು ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ನಿನೆಂದು |
 ಹಿಡಿದಳಲವನು ಗೆಲಿದು ಜಯಸಿರಿ | ಗೊಡೆಯನಾಗೆಂದೆನ್ನ ಹರಸದೆ | ಯೆಡೆಯೊಗುವರೇ ತಾಯಿ
 ನೀನೆನುತಿದನೆಭಿಮನ್ಯು ||೫೩|| ಕಲಕುವೆನು ಭಟಸಾಗರವನೆಂ | ಡಲೆವನೆಹಿತಕುಮಾರಶತಕದ | ತಲೆ
 ಯನರಿವೆನು ಸುರರುಘೇಯನೆ ಬೀದಿವರಿವರಿದು || ಗಲವಸೂರೆಯ ಕೊಂಬೆನಿಂದಿನ | ಬಲವ ನಾ ಮ
 ನ್ನಿಸಿದನಾದೊಡೆ | ಫಲುಗುಣಗೆ ನಿಮಗೆಂತು ಜನಿಸಿದೆ ತಾನು ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ತುಡುಕಿ ವಜ್ರವ
 ವಾಸವನು ತನ್ನೊಡನೆ ಸಮರಕೆ ಬರಲಿ ಮೇಣ್ ಕಂ | ಗೊಡಲಿಗೊರೆವನು ಖಾತಿಯಲಿ ಯಿದಿರಾಗಿ ಹ
 ರಿತರಲಿ || ಕಡಲೊಳೊರಗುವಕೃಷ್ಣ ನರ್ಜನ | ನೊಡನೆ ಸಮರಕೆ ಬರಲಿ ಗೆಲುವೆನು | ಹಡೆಯದಿ
 ದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮಗನೇ ತನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ ||೫೫|| ಸುಳಿಯಬಹುದಂಬುಧಿಯ ನಡುವಣ | ಸುಳಿಯೊಳೇ
 ಸಂವರ್ತಕನ ಕಣ | ನೊಳೆಗೆ ಸುಳಿಯಲು ಬಹುದು ಮೃತ್ಯುವಿನಣಲ ಹೊಳಲೊಳಗೆ || ಹೊಳಕಬ
 ಹುದಹಿಪತಿಯ ಮಣಿಮಂ | ಡಲದೊಳಾನಲು ಒಹುದು ಕಾಣೆನು | ಗೆಲುವಹದನನು ನಮಗೆ ಪದ್ಮ
 ವ್ಯೂಹಭೇದನವ ||೫೬|| ಬಿಡು ಮರಿಚಿಯತೊರೆಗೆ ಹರುಗೋ | ಲಿಡುವರುಂಟೇ ಲೆಪ್ಪದುರಗನ | ಹಿ
 ಡಿವರೇ ಕೈಗರುಡಮತ ಮತಿಚಪಳನೆನ್ನದಿರು || ಕೊಡನಮಗನ ಕುಮಂತ್ರದೊಡ್ಡಿನ | ಕಡಿತಕಾನಂ
 ಜವನೆ ವೆಗ್ಗಳ | ನುಡಿಯಲೆಮ್ಮನು ತನ್ನನೀಗಳೆ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡೆಂದ ||೫೭|| ಕಂದವೈರಿಯವ್ಯೂಹ
 ಸಮದಳ | ವೆಂದುದಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಕೃಪಗುರು | ನಂದನರು ರಾಧೇಯ ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರು ||
 ಇಂದುಧರನಡಹಾಯ್ದೊಡ್ಡೊಮಗೆ | ಹಿಂನುಮುಂದನಿಸುವರ ನೀ ಗೆಲು | ವಂದವೇನೈ ಸಮರವಿ

ದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಲ್ಲೆಂದ || ೫೮ || ಗಾಳಿಬೆಮರುವದುಂಟೆ ವೆಟ್ಟು | ಜ್ವಾಲೆ ಹಿಮಕಂಜವುದೆ
ಮಂಜಗೆ | ಮೇಲುಗಾಳಗವುಂಟೆ ಬಲುಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ || ಬಾಲನಿವನೇನೆಂದವಡ್ಡೆಯ |
ತಾಳಲಾಗದು ಬೊಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾಲೆಗೌತಣವಿಕ್ಕಿ ತೋರುವನೊರಸಿ ರಿಪುಬಲವೆ || ೫೯ || ಅಹುದು
ಮಗನ ಸಮಗ್ರಬಲ ನೀ | ನೆಹೆ ನಿಧಾನಿಸಲೆಂದು ಪವನಜ | ನಹಮ ಮುರಿದರು ಕಾಯ್ದು ಬಿಟ್ಟರು
ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಯ || ಸಹಸಿದ್ರಪದವಿರಾಟರುಗಳು | ಮೃಹವಮುರಿದರು ವಿಜಯಗರ್ವಿತ | ರಿಹಬಲವ
ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಧಿಸುವುದರಿಂದ || ೬೦ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುಳಿದ ಪುಷ್ಪದ | ಪರಿಮಳವು ಫಲಿಸಿದೊಡೆ
ಸಂಪಗೆ | ಯರಳ ಪರಿಮಳ ಪಧ್ಯವೇ ತುಂಬಿಗಳ ತಿಂತಿಣಿಗೆ || ಅರಿಭಟರು ಭೀಮಾದಿಗಳ ಗೆಲಿ | ದ್ವಿ
ರಲಿ ಹೊಲ್ಲೆಯವೇನು ಘನಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೊಡಕಿದೊಡಲಿಯಬಹುದೆಂದ || ೬೧ ||
ಕಯ್ದು ಕಾರರ ಬಿಗುಹು ಘನನೀ | ಹೊಯ್ದು ಮೊದಲಲಿ ಬಿಡಿಸು ಬಳಿಕಾ | ವೆಯ್ದಿ ನಿನ್ನನು ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡೆವು ಹೊಕ್ಕು ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಎಯ್ದಿ ಹೊರೆಯಲಿ ಹೂಣೆಹೊಗದಿರು | ಮೆಯ್ದೆ ಗೆದು ಕಾದುವುದು
ಜಯಸಿರಿ | ಗಯ್ದೆ ತನ ನಿನ್ನಿಂದ ಮೆರೆವುದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ || ಕೆತ್ತು ಕೊಂಡರೆ ಬಿಸುಡುವೆನು ರಥ
ವೆತ್ತಲೆರುಬಿದೊಡೆತ್ತ ಕೊಳನಲಿ | ಮತ್ತಗಜ ತುಳಿವಂತೆ ಕದಡುವೆ ವೈರಿವಾಹಿನಿಯ || ಹೊತ್ತಿ
ಹೊಗುವಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯ | ತುತ್ತು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ದೇವರು | ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ಹೊತ್ತ ನೂಕದೆ ತ
ನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ || ೬೨ || ಶರನಿಧಿಯ ವಡಬಾನಳನ ದ | ಜ್ಞಾನಿಯ ವರ್ಮವೆ ತಿವಿವತುಂಬಿಯ | ಮರೆ
ಳುದಲೆಯುಂಟಾದೊಡದು ಭವಭವದ ಪುಣ್ಯವಲಾ || ಅರಿಬಲವನೀಖಂಡಿಗಳೆ ಮೋ | ಹರಸಹಿತ
ತಾ ಬಹೆನು ನಡೆಯೊಂ | ದರಸನೆಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನಾಹವಕೆ || ೬೪ || ಇಂದುಹರಸಿಯೆಕ
ಳುಹುವುದು ಬೇ | ಡೆಂದೊಡೆಯು ರಿಪುಬಲದಸುಭಟರ | ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮೂಣೆನಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮೇ
ಲಾಣೆ || ಎಂದು ಪಾದಕ್ಕೆ ರಗ ಭೀಮನ | ವಂದಿಸುತ ಸಹದೇವನಕುಲರಿ | ಗಿಂದುಮುಖಿಯರಿಗೆ ರಗ ನೇ
ಮವ ಕೊಂಡು ತಾ ನಿಂದ || ೬೫ || ಲಿವತಿವಾ ಶಿಶುವಿವನು ರಿಪುಗಳು | ಜವನ ಜೂಜೆನಿಸುವಮಹಾರ
ಥ | ನಿವಹಕೊಬ್ಬಗೆಗಡ ಸಮಾಹಿತವಲ್ಲ ಸಮರಂಗ || ಅವನಿಪತಿ ನಿರ್ದಯನಲಾ ಕಂ | ಡೆವೆ
ಕುಮಾರನನಿಕ್ಕಿ ಬಹರಾ | ಜ್ಯವನು ಸುಡುಸುಡದೇತಕೆಂದುದು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ || ೬೬ || ಲಲಿತಚಂ
ಬ್ರಕೆಯೊಡನೆ ದಾವಾ | ನಳನ ಖಾಡಾಖಾಡಿಸುರಲತೆ | ಯೆಳೆಯ ಕುಡಿಮುರಿದೊತ್ತಲಾಪುವವಜ್ರ
ಧಾರೆಯಲಿ || ನಳಿನನಾಳವು ಗಜದ ಕೈಯೊಡ | ನಳವಿಗೊಡಲಂತರವೆ ಪಾಪಿಗ | ಳೆಳೆಮಗನ
ಕಳುಹಿದರು ಕಾಳಗಕೆಂದುದಮರಗಣ || ೬೭ || ಬಿಗಿದು ಗಂಡುಡಿಗೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದೆ ಹೊ
ಳವಕತಾರಿಯನು ಮೊನೆ | ಮಗುಚಿಸಾಧುಜವಾಜಕತ್ತರಿಗಂದಲೇಪದಲಿ || ಮುಘಮುಘಿಪಹೊಂದೊಡ
ರಹೀರಾ | ಳಿಗಳನೊಪ್ಪಂಬಡೆದುಕಿರುನಗೆ | ಮೊಗದಸೊಂಪಿನೊಳಾಹವಕ್ಕನುವಾದನೆಭಿಮನ್ಯು || ೬೮ ||
ಉಲಿವಘುಂಟಿಯ ಕುಣಿವತುರಗಾ | ವಳಿಯ ಗಗನದಲಗವಬಿರುದಿನ | ಪಳಹರದ ತೆತ್ತಿಸಿದಕನಕದ
ಚೌಕಸತ್ತಿಗೆಯ || ಘಳುಘಳಿಪಚೇತ್ಕಾರಕೋಳಾ | ಹಳದ ಸೂತನ ರೇಖೆಯಲಿ ಭಟ | ಕುಲಲಲಾಮ
ನ ತೇರು ಬಂದುದು ತೀವಿದಸ್ತ್ರದಲಿ || ೬೯ || ತುರುಗತತಿಗಭಿನಮಿಸಿ ರಥವನು | ತಿರುಗಿ ಬಲವಂದೇರಿ
ಚಾಪಕೆ | ಕರವನೊಸಲನುಚಾಚಿ ಭಾರಿಯಭುಜವನೊದರಿಸುತ || ಅರಸನನು ವಂದಿಸುತ ಭೀಮನ

ಹರಕೆಯನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಕುಲಾ | ದೈರಿಗೆ ಪೊಡವಂಟೀರಿದನು ನವರತ್ನಮಯರಥವ ||೨೦||
 ಸೂಳವಿಸಿದವುಲಗೆಯಲಿನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ ಸಿಡಿಲೊದರುವೊಲು | ಬ್ಯಾಳುಗಳು ಕೈನೆಗಿಹಿ ಕೈವಾರಿ
 ಸುತ ಗಮಕಿಗಳು || ಸಾಲಹೆಗ್ಗಾಳಿಗಳು ರಿವುಭೂ | ಪಾಲಕರ ಬೈಬೈದು ಗಜರಿದ | ವಾಳುತನದಾ
 ಳಾಪ ಬೀರಿತು ಬೆಗಡನಹಿತರಿಗೆ ||೨೧|| ಬಡನೆ ಕಳುಹುತ ಬಂದ ತಾನೆಲ | ದೊಡೆಯನನುಜರುಸಹಿತ
 ತನೆಯನ | ಬಿಡುವನಿಯಸಾಲಿನಲಿ ನನೆವುತ ಬಂದು ಕಿರಿದಡೆಯ || ನಡೆ ವಿಜಯನಾಗೆಂದು ತನುವನು
ತಡವಿದನು ಕಡುಮೋಹದಡೆಯಲಿ | ಘಡಿಘಡಿಸಿ ಶಿಶು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಪಿತ್ತಚತುಷ್ಟಯವ
 ||೨೨|| ಎಲೆಕುಮಾರಕ ಹರಕುಮಾರಂ | ಗಳವಿಯಲಿ ನಿಲಲರಿದು ಕೊರಳಿನ | ಬಲುಹನರಿಯದೆ
 ಗರಿಯ ಹೊರಲೆಂಘೈಸುವರೆ ಭಟರು || ಬಲುಗಡಿಯನೀದ್ರೋಣನೀಕೃಪ | ನಲಘುಭುಜಬಲಭಾನು
 ಸುತನ | ಗ್ಗಳೆಯಸೈಂಧವನೆಂದು ಸಾರಥಿ ತೋಗಿದನು ಶಿರವ ||೨೩|| ಮರುಳುಸಾರಥಿ ನಮ್ಮನಾವುಪ
 ಚರಿಸಕೊಳಲಾಗದುಕಣಾ ನೀ | ನರಿಯೆ ನಂಮಂತರವನಾವಿನ್ನೆಂದು ಫಲವೇನು || ಗುರುತನುಜನೇ
ಕೃಪನೆ ದ್ರೋಣನೆ | ತರಣಿಸುತನೇ ಸೈಂಧವನೆ ಹುಲು | ನರರು ಗಣ್ಯವೆ ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನೆಂದನ
 ಭಿಮನ್ಯು ||೨೪|| ಬವರವಾದೊಡೆ ಹರನ ವದನಕೆ | ಬೆವರ ತಹೆನವಗಡಿಸಿದೊಡೆವಾ | ಸವವ ಸದೆವೆನು
 ಹೊಕ್ಕೊಡಹುದೆನಿಸುವೆನು ಭಾರ್ಗವನ || ಜವನ ಜವಗೆಡಿಸುವೆನು ಸಾಕಿ | ನ್ನವರಿವರಲೇನರ್ಜನನು
 ಮಾ | ಧವನು ಮಲೆತೊಡೆ ಗೆಲುವೆನಂಜದೆ ರಥವ ಹರಿಸಂದ ||೨೫|| ಬಾಲನೆನ್ನದಿರೆನುತ ರಿವುಭಟ |
 ಭಾಳಲೋಚನನಿಸುವರ್ಜನ | ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋದಂಡವನು ಜೇವಡೆಯೆ || ಮೇಲುಗಜವ
 ಲ್ಲಾಡಿದವು ಕೊರ | ಳೋಳಿಗೆದರಲು ಕುಸಿದನಹಿ ಪಾ | ತಾಳ ಗೂಳಿಯದೆಗೆಯಲಳ್ಳಿರಿಯಿತ್ತುಬಿಲುರೆ
 ಭಸ ||೨೬|| ಎನಲು ಸಾರಥಿ ಹಿಗಿ ವಿಜಯನ | ತನೆಯನನು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿನ್ನಯ ಮನವ ನೋಡ
 ಲು ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ || ನಿನಗೆ ಸರಿಯಹವೀರನಾವವ | ನೆನುತ ರಥವನು ನಡಿಸೆ ನರ
 ನಂ | ದನನು ಚಾಪಕೆ ನಮಿಸಿ ನೆಗುಹಿದು ತಿರುವನೇರಿಸಿದ ||೨೭|| ಸುರನದಿಗೆ ಶಿವನಾಯ್ತು ಮಕ
 ರಾ | ಕರಕೆ ಕಲಶಜನಾಯ್ತು ತರಣಿಗೆ | ಅರಿವಿಧುಂತುದನಾಯ್ತು ರಥಪದ ತಳಿತುದವನಿಯಲಿ ||
 ಅರರೆ ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮಂಗಳೊ | ಳೆರಡುಗುಣವಡಗಿತು ರಜೋಗುಣ | ದುರುಳಿಯಾದುದು ಲೋಕವೆ
 ನೆ ಗಾಢಿಸಿತು ಘನಧೂಳಿ ||೨೮|| ಆರರೆಧವಿದು ಸೈನ್ಯಪಾರಾ | ವಾರವಿದಕಂಘೈಸುವವ ತ್ರಿಪು | ರಾ
 ರಿಯೋ ಮೇಣಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೋ ಸುರೇಶ್ವರನೋ || ಧೀರನಹನೋ ಪೂತು ರಣದದೊ | ತಾರನಿವನಾ
 ರೆನುತ ತಿರುಗಿತು | ತೋರಹತ್ತರು ತಾಗಿದರು ಸೌಬಲಜಯದ್ರಧರು ||೨೯|| ಫಡಜಯದ್ರಧ ಹೋ
 ಗು ಹೋಗಳ | ವಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದುಸಾರು ಸೌಬಲ | ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ಮರುಳೆಹರ ಲೇಸಲ್ಲ ಮೊಳತಿಮಥ
 ನ || ತುಡುಕಿದೊಡೆ ಕೈಬೇವುವೀಬಲು | ಗಡಿಯತನ ಬಯಲಹುದನುತ ತಡೆ | ಗಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಭ
 ಟನ ಠಕ್ಕೆಯ ಧನುವ ಸಾರಥಿಯ ||೩೦|| ರಥ ಮುರಿಯೆ ಮನನೊಂದು ಸುಮಹಾ | ರಥರು ಹಿಮ್ಮೆ
 ಟ್ಪಿದರು ಬಳಿಕತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೊಡೆದು ಪೊಕ್ಕನು ವೈರಿಮೋಹರವ || ಮಥನದಲಿ ಮುರಿದೊಡೆವ
 ಶೈಲ | ವೈಧಿತಸಾಗರದಂತೆ ಬಿರಿದುವು | ರಥನಿಕರ ಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೧||
 ರಾಯಕುವರನಿಭಾಡ ಬಂದನು | ರಾಯಕಟಕಾರಣ್ಯದಾವನು | ರಾಯಸೇನಾಭೋಧಿವಡಬಟ್ಟು

ಲನಿಬಂದ || ರಾಯರಣುಗರು ತುಳಿವಕೌರವ | ರಾಯಜೀವಘರಟ್ಟ ಬಂದನು | ಸಾಯದಿರಿ ಸಾ
ರೆಂದು ಸಾರಿದವಹಿತಕಹಳೆಗಳು ||೮೨|| ಹಾಳಿಹಸುಗೆಯನರಿಯದಡತನು | ಹೇಳುವೊಡೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು
ವೆರುಷದ | ಬಾಲನೈದಿದನೆಸಮುಚ್ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮೋಹರವ || ಜಾಳಿಸಿತು ರಿಪುಕಟಕ ಸುಮನೋ | ಭಾಳಲೋ
ಚನೆನಿಸುವರ್ಜನ | ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋದಂಡವನು ಜೇವಡೆದ ||೮೩|| ಬಡದುದವನಿಯೆಜಾಂ
ಡಮಂಡಲ | ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಿಲುಜೇ | ವಡೆಯೆ ದನಿ ಹಬ್ಬಿದುದು ಮಾರ್ಬಲದವರ ಕಿವಿಗಡ
ಲು || ಅಡಸಿ ಕಣೆಗಳ ಕವಿಸಿದನು ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ಮುರಿವಿನೊಳರಿಸಮೂಹವ | ಕಡಿದು ಹರಹಿದ
ಕಲಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮೊದಲವಳಯವನು ||೮೪|| ಬಾಗಲಲಿ ಸೈಂಧವನ ಸೇನಾ | ಸಾಗರವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ
ತಾಕೈ | ಲಾಗು ಮಿಗೆ ಸರಳೆರಡರಿಂದೆಚ್ಚನು ಜಯದ್ರಥನ || ತೂಗ ತೆಗೆತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಗರುಡಿಯ | ಲಾ
ಗುಕಾರನ ರಥವ ಮುರಿದನು | ಮೇಗಣಮರರು ಪಾಯ್ಕಿನಲು ಕಲಕಿದನು ಪರಬಲವ ||೮೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ನೂಚನೆ || ವೀರರಿಪುಕೋಳಾಹಳನು ಮದ | ವಾರಣನು ಫಲುಗುಣನ ತನಯನು | ದಾರಚ
ಕ್ರವ್ಯೂಹದಲಿ ಗೆಲಿದನು ಕುಮಾರಕರ||

|| ಪದ || ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪ ಸೈಂಧವನ ಗೆಲಿದಾವ್ಯೂಹಭೇದಾ | ಹವವಿಜಯ
ವಿಜಯಾತ್ಮಕನೆ ಕೌತುಕರಣೋದಯವ || ತಿವಿದು ತರುಬುವರಥಪದಾತಿಯ | ಗವಿಯ ಗರುವತುರಂ
ಗಗಳ ಬಲು ಜವದ ಗಜರಥಕೂಟಕೋಟಿಯ ಹೊದರ ಹೊಸಮಳೆಯ ||೧|| ಹರಿಯಚಕ್ರವರೂಢಚ
ಕ್ರದೊ | ಳುರುವಣಿಪತೇಜಗಳ ಕಡುಹಿನ | ಖುರದಹೊಯ್ಲಿ ನಲೆಳೆಯಪವನನ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ||
ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆ ಪಾರ್ಥವ | ಸರಳಕಿಡಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿತನೆ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ಸೈವರಿದು ಸದೆದನು ಸ
ಕಲಸೈನಿಕವ ||೨|| ಮಿಕ್ಕು ನೂಕಿತು ಕುದುರೆಕಾರರ | ತೆಕ್ಕೆ ಕಡೆದುದು ಸಂದಣಿಸಿ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದಾನೆ
ಯನೇನನೆಂಬನು ಕಾಣಿನಳವಿಯಲಿ || ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಿಸುವರಥತುರಗ ಸಾ | ಲಕ್ಕಜವನಿಲಿಸಿದನು
ವೀರನ | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾರಿಯಾದುದು ಮೈರಿರಾಯರಿಗೆ ||೩|| ಕದಳಿಯೊಳು ಮದದಾನೆ ಹೊಕ್ಕಂ |
ದದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ದಚಾತುರಂಗದ | ಮೆದೆಯಮೆಟ್ಟಿದುಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನುಧಟ್ಟೆನೊಡೆಹಾಯ್ದು || ಇದಿರಲೆ
ಚ್ಚನುಸಂಮುಖದಲಿಹ | ಕದನಗಲಿಗಳಸೀಳಿದನು ಕಾ | ಳಗವು ಕಾಲನ ಲೀಲೆಯಾಯಿತು ವಿಷಮಸಮ
ರಂಗ ||೪|| ಜೋಡೊಡೆದು ಧಟ್ಟುಗಿದು ಬೆನ್ನಿಲಿ | ಮೊಡಲದಟರ ಸೀಳಿದನು ಖುರ | ಜೋಡು
ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗೆ ತೇಜಯ ಧಟ್ಟು ಬಂಡಿಸಿದ || ನೋಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಮಾಡಲಮ್ಮವರಿ
ಲ್ಲ ಬಲವ | ಲ್ಲಾಡಿತೊಬ್ಬನೆ ಹಸುಳೆ ಹೊಕ್ಕನು ಮೈರಿಮೋಹರವ ||೫|| ಆವವಹಿಲದೊಳಂಬ ತೊಡ
ಚುವ | ನಾವಬೇಗದಲಿದಿರನೆಸುವನ | ದಾವನಿರುತದಲೊಡ್ಡು ವನೊ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಕೋಲುಗಳ || ಆವ

ದ್ವ್ಯಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಪಾಳವಿ । ದಾವೆಗರುಡಿಯುತ್ರಮವೆನುತ ದಿವಿ । ಚಾವಳಿಗಳುಲಿಯಲು ವಿಭಾಡಿಸಿದ
 ನು ರಿಪುವ್ರಜವ ॥೬॥ ಅಕಟ ಶಿಶುವೋ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವ್ನಾ । ಯಕರು ತೆಗೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಾಳಗ । ಸುಕರ
 ಸುಕುಮಾರಕರ ಬಿಡುಬಿಡು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ॥ ಸಕಲಕುವರರ ಕವಿಸೆನಲು ಮಾ । ಣಿಕದ ಮೆಕುಟದ ತ
 ಲೆಯ ಗರುವರು । ವಿಕಳರೈ-ದಿದರಿತ್ತಲನುವಾಗೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ॥೭॥ ಮಣಿವಮೋಹರ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ ಸಂ । ದಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯಕುವರರ । ಪಣಿದವನುತಾಹೋಯ್ದ ನರಯಟ್ಟಿದ ಮಹಾರಥ
 ರ ॥ ಸೇನಸು ಸವಿಯಾಯ್ತೆನುತ ಹಗೆಯರು । ಕೇಣಕಲಮ್ಯುವರಿಲ್ಲ ಬಿರುದರ । ಹೇಣನ ರಿಂಗಣಗು
 ಣಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರನು ॥೮॥ ಎಡದಲೌಕುವರಾವುತರ ವಂ । ಗಡವನೆಚ್ಚನು ಸಂಮುಖದಲ
 ವ । ಗಡಿಸಿದಿಭಕೋಟಿಗಳ ಕೊಂದನು ಸರಳಸಾರದಲಿ ॥ ಕಡುಗ ಬಲದಲಿ ಹರಿವರಭಿಕರ । ಕೆಡಹಿದ
 ನು ಕಾಲಾಳುತೇರಿನ । ಗಡಣ ಹುಡುಹುಡಿಯೆನಲು ಸಂವರಿಸಿದನು ಪರಬಲವ ॥೯॥ ಕೊಡನೆಗೆದವ
 ಟ್ಟಿಗಳು ರಕುತದ । ಕಡರೊಳರೆಚ್ಚವೆದಭಟರು ಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತ ತೇಕಾಡಿದುದು ಮುಂಡದ ಹಿಂಡು
 ಮುಳುಗಾಡ ॥ ಅಡಸಿ ನೆಗೆವಾನೆಗಳ ತಲೆಗಳ । ಗಡಣ ಮೆರೆದವು ಮಿಗುವತೇಜಯ । ಕಡಿಕುಗಳು ಕು
 ಣಿದಾಡಿದವುಕೆಗ ಡಲ ರಕುತದಲಿ ॥೧೦॥ ಉರವಣಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ಭಟನ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ ನಿಖಿಳ
 ಮನ್ವಂ । ತರದ ಕಡೆಯಲಿ ನೆಲನನದ್ದುವೆಕಡಲ ಕಡುನಲಿ ॥ ಸರಳ ಕವಿದವುಸತ್ತಿಸೆಲ್ಲಹ । ಪರಶು
 ಸುಳಿದವು ಕುಂತಮುದ್ಗರ । ಸುರಗಿಹೋದವು ಕೈದು ಹೇರದವೆಳಿದಿಗುತಟವ ॥೧೧॥ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಮುಂಚಿದವು ಸುಂಟಗೆ । ಗೊಯ್ದು ಹಲದವುಕರಗಳೇರಿನ । ಬಾದಣಂಗಳನುಸುಳಿದವು ಸಮಜೋಡ
 ನೋಡಸೀಳಿ ॥ ತೋದು ನೆತ್ತರ ನೋರೆಯ ಸುಳಿಯೊಳು । ನಾದು ನಲಿವಾಡಿದವು ಕಳನೊಳು । ಬೀದಿ
 ವ್ಯಾದವು ಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳು ॥ ತೋಲಗ್ಗು ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ । ಳಳವಿಗುಡಲಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಕೈ । ಕೊಳಲಿ ಚೋಥರು ದಿಟ್ಟರಾದೊಡ ಕವಿಸಿ ಕರಿಘಟೆಯ ॥ ಕೆಲದದೊರೆಗಳು ಬರಲಿ
 ಮಾಲದ । ತಲೆಯುಂಭಂಡರು ಹೊತ್ತಿರದೆ ಕೈ । ಕೊಳಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು ॥೧೨॥
 ಕಾರಗಲಸಿದವುಮಮ ರಾಯಕು । ಮಾರಕಂಠೀರವನು ರಿಪುಪರಿ । ವಾರವನು ನಡೆಗೊಳಿಸಿದನು ಯ
 ಮರಾಜನಾಲಯಕೆ ॥ ಮಾಲಮೋಗದಡದರೆದಳೋ ಕೈ । ವಾರವೇ ತರುವಲಿಗಡೆತ್ತಣ । ವೀರವೋ
 ಶಿವಶಿವಯೆನುತ ಬೆರಗಾದುದಮರಗಣ ॥೧೩॥ ಕಲಿಗಳೆಯ್ದಿದರೊಡನೆ ತೊಡೆಸಂ । ಕಲೆಯ ತೋಲಗದ
 ಕಂಭದುಗ್ಗಡ । ಲಳಿಯಗಜದಲ್ಲಣದ ಶರಭನ ವೃಷಭಮೋದಲಾದ ॥ ಹುಲಿಯುಕೀರಿತಿಮುಖದ ವ್ಯಾಘ್ರ
 ನ । ಬಿಳಿಯಚಾರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಮುಂ । ದಲೆಯ ಸುಭಟರು ಬಂದು ತಾಗಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ
 ॥೧೪॥ ದೊರೆಯ ಸುಕುಮಾರಕನು ಹಲಬರ । ಶಿರವನರಿದನು ಪಾಯದಳವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸ
 ವರಿದನು ಮುಂಕೊಂಡಹೂಣಿಗರ ॥ ಬರಸಿದನು ಮಾಸಾಳಮೊತ್ತವ । ಕೊರಳನರಿದನು ರಣದಭಾಷ
 ಯು । ಬಿರುದರನು ಮುಂಕೊಂಡು ಕೊಂದನು ರಣದೊಳಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧೫ ॥ ಕರಿಘಟೆಯ ಕೆದರಿ
 ದನು ಹಯಮೋ । ಹರವ ಜರಹಿದರಣಕೆ ಹರಿತಹ । ವರರಥವ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾ
 ಳ ॥ ಹುರಿಯೊಡದು ಮೈದೆಗೆದು ಸಲೆ ಕೈ । ಮರೆದು ಕೈದುವನಿಳುಹಿ ಪಡೆ ಮುಖದಿರುಹಲೆಚ್ಚನು
 ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೧೬॥ ತಳಿತಹೊಗರಿನ ಬಾಯಧಾರೆಯ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ

ಮನೆಯ ತಳಪದ ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟೀರಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಲುಳಿಯಹಂಗನ ಗರಿಯ ಬಿಗು
ಹಿನ | ಹಿಳುಕುಗಳ ಹೊಗರಂಬು ತಿವಿದವು | ತುಳಿದವು ತೂರಿದವು ಕೆದರಿದವಹಿತಬಲದಸುವ ||೧೮||
ಅಳವಿಗೇಡೆ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ರಥದವ | ರಿಳಿಯಬಿದ್ದರು ಭಯದಿ ತೇಜಯ | ನಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಕರವ ಮು
ಗಿದರು ಕೊರಳ ಸಲಹೆನುತ || ಗುಳವ ಸಡಿಲಿಸಿ ಹಾಯ್ದು ಜೋದಾ | ವಳಿಗಳಿಳಿದುದು ಕೈಯ ಕೈದು
ವ | ನಿಳುಹುಬಾಯಲಿ ಬೆರಳನಿಟ್ಟರು ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೯|| ಎಸಳೆಸಳ ಮೋಹರದ ಸಂದಣಿ |
ಯುಸುರನುಳಿದುದು ಕೇಸರಾಕೃತಿ | ಯಸುರ ಸುಭಟರು ಪಥಿಕರಾಯಿತು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ನು
ಸುಳಿದರು ಕರ್ಣಿಕೆಯಕಾಹಿನ | ವಸುಮತಿಶರು ರಾಯನರನೆಲೆ | ದೆಸೆಗೆಡಲು ಮೊಳಗಿದನುಪಾ
ರ್ಥಕುಮಾರನಳವಿಯಲಿ || ೨೦ || ಜರಿದುದಬುಜವ್ರೂಹ ನೂಕಿದ | ಕರಿತುರಗಕಾಳಾಳು ರಥಿಕರ |
ಮರಳುದಲೆ ತಾನಿಲ್ಲ ನೆರೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ದೊರೆಗಳಹದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ಮ
ರೆದು ಕಳೆದರುಪಾರ್ಥತನಯನ | ಸರಿದೊರೆಗೆ ಪಡಿಯಾವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೧ || ತಂ
ದೆ ಹಡೆಯನೆ ಮಗನನಹುದೋ | ಕಂದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ ನೋಂತಳು | ಇಂದುಧರನನು ನಿಮ್ಮತಾಯಿ
ಸುಭದ್ರೆಯಲ್ಲದೊಡೆ || ಇಂದಿನೀಬಲ ವಿಷಮರಣಜಯ | ದಂದವೀಸೌರಂಭವೀಸರ | ಳಂದವೀ
ತೆರಳಿಕೆಯದಾವಂಗಿಂದನವನೀಶ || ೨೨ || ಹುರುಳ ಮರೆದೆನು ಮಗನೆ ಸಾಲದೆ | ಭರತಕುಲದಲಿ
ನಿನ್ನು ಬೆಳವಿಗೆ | ಎರಡುಕವಲನ್ನಯಕೆ ಕೊಡದೇ ಸುಗತಿಸಂಪದವ || ಕಿರುಳು ಬೀಳವೆ ತನ್ನ ಬಸು
ರಿಂ | ದುರುಳಿದವರಿಂದೇನುಫಲ ಮ | ತ್ಸರನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೩ ||
ಎನುತ ಬಿಲುದುಡುಕಿದನು ಸೇನಾ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮರಳುವ | ಜನಪರನು ಜರೆದೆಡಬಲದ
ಮನ್ನೆಯರೆ ಮೂದಲಿಸಿ || ಮೊನೆಗಣೆಯ ತೂಗುತ್ತ ನರನಂ | ದನನ ರಥವನು ತುರುಬಿ ನಿನ್ನು
ಯ | ತನಯನಡ್ಡೊಸಿದನು ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೪|| ಮಗುವು ನೀ ಕಡಬೇಡ ಹೋಗಿನು |
ತೆಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವ ಸುರಿವುತ್ಕೃತರೆ | ನಗುತ ನಿಂದೆಭಿಮುನ್ಯು ನುಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ಮಗುವು ತಾ
ನಹೆ ತನ್ನ ಬಾಣಕೆ | ಮಗುವುತೆನೆಬೇರಿಲ್ಲ ವರಾಕರು | ಹುಗಳ ನಿಮಿಷವು ನಿಂದು ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚ ನಭಿ
ಮುನ್ಯು ||೨೫|| ಎಸಲು ಕಣೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಹೊಸ | ಮಸೆಯ ಧಾರೆಯ ತೋರಕಿಡಿಯಲಿ | ಮು
ಸುಕಿತರಸನ ತೇರು ತಳಿತವು ವೈಯೋಳಂಬುಗಳು || ಬಸಿವರಕುತದ ಜರಿವೆಜೋಡಿನ | ನಸಿದಗರ್ವದ
ನೆಗ್ಗಿದಾನನ | ದೆಸಕದೋಣಗಲಬಾಯ ಭೂಪನ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೬|| ರಾಯ ಸಿಲುಕಿದನಕಟಕಟ
ರಾ | ಧೇಯ ನಡೆ ಕೃಪ ಹೋಗು ಮಗನೆ ನಿ | ಜಾಯುಧನ ಹಿಡಿ ಶಲ್ಯ ತಡೆಯದಿರೇಳು ಕೃತವರ್ಮ ||
ರಾಯನನುಜರು ಕೈದುಗೊಳಿ ರಣ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ನ್ನಪತಿ ಮಾರಿಯ | ಬಾಯ ತುತ್ತಾದನು ತಿವಾ
ಯಿಂದೊರಲಿದನು ದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಿಕ್ಕಿ
ದರಸನ | ಭೀತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಬೀರಿದರಂಬುಗಳಮೆಳೆಯ || ಸೋತವಾಮ್ಮೀಗೆಲಿದೆ ಕರೆ ನಿ |
ಮ್ಮಾತಗಳನೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಕ್ಕಂಜವೆವೆನುತ ಕೈಕೊಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೮|| ರಾಯನನು ತೊ
ಲಗಿಸಿದರಾಕ | ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ರಾಹುವಿನಕಟ | ವಾಯ ಚಂದ್ರನ ಸೆಳವೆವೋಲರಿದಾಯ್ತು
ಸುಭಟರಿಗೆ || ಸಾಯಕವೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿದನು ವ | ಜ್ರಾಯುಧನ ಮೊಮ್ಮನ ರಥವನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಮು

ದ್ವಾಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಪಾಳವಿ । ದಾವಗರುಡಿಯಶ್ರಮವೆನುತ ದಿವಿ । ಜಾವಳಿಗಳುಲಿಯಲು ವಿಭಾದಿಸಿದ
 ನು ರಿಪುವ್ರಜವ ॥೬॥ ಅಕಟ ತಿಶುವೋ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವ್ನಾ । ಯಕರು ತೆಗೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಾಳಗ । ಸುಕರ
 ಸುಕುಮಾರಕರ ಬಿಡುಬಿಡು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ॥ ಸಕಲಕುವರರ ಕವಿಸೆನಲು ಮಾ । ಣಿಕದ ಮಕುಟದ ತ
 ಲೆಯ ಗರುವರು । ವಿಕಳರೈ—ದಿದಂತ್ತಲನುವಾಗೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ॥೭॥ ಮಣಿವನೋಹರ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ ಸಂ । ದಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯಕುವರರ । ಹಣಿದವನುತಾಹೋಯ್ದ ನರೆಯಟ್ಟಿದ ಮಹಾರಥ
 ರ ॥ ಸೇನಸು ಸವಿಯಾಯ್ತೆನುತ ಹಗೆಯರು । ಕೇಣಕಲಮ್ಯವರಿಲ್ಲ ಬಿರುದರ । ಹೇಣ ರಿಂಗಣಗು
 ಣಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರನು ॥೮॥ ಎಡದಲೌಕುವರಾವೃತರ ವಂ । ಗಡವನೆಚ್ಚ ನು ಸಂಮುಖದಲ
 ವ । ಗಡಿಸಿದಿಭಕೋಟಿಗಳ ಕೊಂದನು ಸರಳಸಾರದಲಿ ॥ ಕಡುಗ ಬಲದಲಿ ಹರಿವರಧಿಕರ । ಕೆಡಹಿದ
 ನು ಕಾಲಾಳುತೇರಿನ । ಗಡಣ ಹುಡಿಹುಡಿಯೆನಲು ಸಂವರಿಸಿದನು ಪರಬಲವ ॥೯॥ ಕೊಡೆನೆಗೆದವ
 ಟ್ಟಿಗಳು ರಕುತದ । ಕಡರೋಳರೆಚ್ಚಿವದಭಟರು ಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತ ತೇಕಾಡಿದುದು ಮುಂಡದ ಹಿಂಡು
 ಮುಳುಗಾಡ ॥ ಅಡಸಿ ನೆಗೆವಾನೆಗಳ ತಲೆಗಳ । ಗಡಣ ಮೆರೆದವು ಮಿಗುವತೇಜಯ । ಕಡಿಕುಗಳು ಕು
 ಣಿದಾದಿದವುಕಿಗ ಡಲ ರಕುತದಲಿ ॥೧೦॥ ಉರವಣಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ಭಟನ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ ನಿಖಿಳ
 ಮನ್ಯಂ । ತರದ ಕಡೆಯಲಿ ನೆಲನನದ್ದು ವಕಡಲ ಕಡುಪಿನಲಿ ॥ ಸರಳ ಕವಿದವುಸತ್ತಿ ಸೆಲ್ಲಹ । ಪರಶು
 ಸುಳಿದವು ಕುಂತಮುದ್ಗರ । ಸುರಗಿಹೋಳೆದವು ಕೈದು ಹೇರಿದವಖಿಳದಿಗುತಟವ ॥೧೧॥ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಮುಂಚಿದವು ಸುಂಟಗೆ । ಗೊಯ್ದು ಹಲದವುಕರಿಗಳೇರಿನ । ಬಾದಣಂಗಳನುಸುಳಿದವು ಸಮಜೋಡ
 ನೋಡಸಿಳಿ ॥ ತೋದು ನೆತ್ತರ ನೋರೆಯ ಸುಳಿಯೋಳು । ನಾಡು ನಲಿದಾದಿದವು ಕಳನೋಳು । ಬೀದಿ
 ಧುದವು ಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳು ॥ ತೋಲಗರ್ವ ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ । ಳಳವಿಗುಡಲಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಕೈ । ಕೋಳಲಿ ಚೋಥರು ಬಿಟ್ಟರಾದೋಡ ಕವಿಸಿ ಕರಿಘಟಿಯ ॥ ಕೆಲದದೊರೆಗಳು ಬರಲಿ
 ಮಾಲದ । ತಲೆಯುಭಂಡರು ಹೊತ್ತಿರದೆ ಕೈ । ಕೋಳಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ನಭಿಮನ್ಯು ॥೧೨॥
 ಕಾರಗಲಸಿದ್ವಜಮಮ ರಾಯಕು । ಮಾರಕಂಠೀರವನು ರಿಪುಪರಿ । ವಾರವನು ನಡೆಗೊಳಿಸಿದನು ಯ
 ಮರಾಜನಾಲಯಕೆ ॥ ಮಾರವೋಗದಡದೆರೆದಳೋ ಕೈ । ವಾರವೇ ತರುವಲಿಗಿದತ್ತಣ । ನೀರವೋ
 ತಿವತಿವಯೆನುತ ಬೆರಗಾದುದನುರಗಣ ॥೧೩॥ ಕಲಿಗಳೆಯ್ದಿದರೋಡನೆ ತೋಡಸಂ । ಕಲೆಯ ತೋಲಗದ
 ಕಂಭದುಗ್ಗಡ । ಲಳಿಯಗಜದಲ್ಲಣದ ಶರಭನ ವೃಷಭಮೋದಲಾದ ॥ ಹುಲಿಯುಕೀರಿತಿಮುಖದ ವ್ಯಾಘ್ರ
 ನೆ । ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಮುಂ । ದಲೆಯ ಸುಭಟರು ಬಂದು ತಾಗಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ
 ॥೧೪॥ ದೊರೆಯ ಸುಕುಮಾರಕನು ಹಲಬರ । ಶಿರವನರಿದನು ಪಾಯದಳವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸ
 ವರಿದನು ಮುಂಕೊಂಡಹೂಣಿಗರ ॥ ಬರಸಿದನು ಮಾಸಾಳಮೊತ್ತವ । ಕೊರಳನರಿದನು ರಣದಾಳಾಪ
 ಯು । ಬಿರುದರನು ಮುಂಕೊಂಡು ಕೊಂದನು ರಣದೋಳಿಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧೫ ॥ ಕರಿಘಟಿಯ ಕೆದರಿ
 ದನು ಹಯಮೋ । ಹರವ ಜರಿಹದರಣಕೆ ಹರಿತಹ । ವರರಥವ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾ
 ಳ ॥ ಹುರಿಯೋಡದು ಮೈದೆಗೆದು ಸಲೆ ಕೈ । ಮರೆದು ಕೈದುನಿಳುಹಿ ಪಡೆ ಮುಖದಿರುಹಲೆಚ್ಚನು
 ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೧೬॥ ತಳಿತಹೋಗರಿನ ಬಾಯಧಾರೆಯ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ

ಮನೆಯ ತಳಪದ ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟೀರಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಲುಳಿಯಹಂಗನ ಗರಿಯ ಬಿಗು
ಹಿನ | ಹಿಳುಕುಗಳ ಹೊಗರಂಬು ತಿವಿದವು | ತುಳಿಕಿದವು ತೂರಿದವು ಕೆದರಿದವಹಿತಬಲದಸುವೆ ||೧೮||
ಅಳವಿಗೆಡೆ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ರಥದವ | ರಿಳಿಯಬಿದ್ದರು ಭಯದಿ ತೇಜಿಯ | ನಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಕರವೆ ಮು
ಗಿದರು ಕೊರಳ ಸಲಹೆನುತ || ಗುಳವ ಸಡಿಲಿಸಿ ಹಾಯ್ದು ಜೋದಾ | ವಳಿಗಳಿಳಿದುದು ಕೈಯ ಕೈದು
ವ | ನಿಳುಹಿಬಾಯಲಿ ಬೆರಳನಿಟ್ಟರು ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೯|| ಎಸಳೆಸಳ ಮೋಹರದ ಸಂದಣಿ |
ಯುಸುರನುಳಿದುದು ಕೇಸರಾಕೃತಿ | ಯಸುರ ಸುಭಟರು ಪಥಿಕರಾಯಿತು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ನು
ಸುಳಿದರು ಕರ್ಣಿಕೆಯಕಾಹಿನ | ವಸುಮತಿಶರು ರಾಯನರನೆಲೆ | ದೆಸೆಗೆಡಲು ಮೊಳಗಿದನುಪಾ
ರ್ಥಕುಮಾರನಳವಿಯಲಿ || ೨೦ || ಜರಿದುದಬುಜವೃಷ್ಯಹ ನೂಕಿದ | ಕರಿತುರಗಕಾಳಾಳು ರಥಿಕರ |
ಮರಳುದಲೆ ತಾನಿಲ್ಲ ನೆರೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ದೊರೆಗಳಹದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ಮ
ರೆದು ಕಳೆದರುಪಾರ್ಥತನಯನ | ಸರಿದೊರೆಗೆ ಪಡಿಯಾವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೧ || ತಂ
ದೆ ಹಡೆಯನೆ ಮಗನನಹುದೋ | ಕಂದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ ನೋಂತಳು | ಇಂದುಧರನನು ನಿವೃತ್ತಾಯಿ
ಸುಭದ್ರೆಯಲ್ಲದೊಡೆ || ಇಂದಿನೀಬಲ ವಿಷಮರಣಜಯ | ದಂದವೀಸೌರಂಭವೀಸರ | ಳಂದವೀ
ತೆರಳಿಕೆಯದಾವಂಗೆಂದನವನೀಶ || ೨೨ || ಹುರುಳ ಮರೆದೆನು ಮಗನೆ ಸಾಲದೆ | ಭರತಕುಲದಲಿ
ನಿನ್ನು ಬೆಳವಿಗೆ | ಎರಡುಕವಲನ್ವಯಕೆ ಕೊಡದೇ ಸುಗತಿಸಂಪದವೆ || ಕಿರುಳು ಬೀಳವೆ ತನ್ನ ಬಸು
ರಿಂ | ದುರುಳಿದವರಿಂದೇನುಫಲ ಮ | ತ್ಸರವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೩ ||
ಎನುತ ಬಿಲುದುಡುಕಿದನು ಸೇನಾ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮರಳುವೆ | ಜನಪರನು ಜರೆದೆಡಬಲದ
ಮನ್ನೆಯರೆ ಮೂದಲಿಸಿ || ಮೊನೆಗಣೆಯ ತೂಗುತ್ತ ನರನಂ | ದನನ ರಥವನು ತುರುಬಿ ನಿನ್ನು
ಯ | ತನಯನಡ್ಡೈಸಿದನು ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೪|| ಮಗುವು ನೀ ಕಡಬೇಡ ಹೋಗೆನು |
ತೆಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವ ಸುರಿವುತ್ಪತರೆ | ನಗುತ ನಿಂದೆಭಿಮನ್ಯು ನುಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ಮಗುವು ತಾ
ನಹೆ ತನ್ನ ಬಾಣಕೆ | ಮಗುವುತೆನೆಬೇರಿಲ್ಲ ವರಾಕು | ಹುಗಳ ನಿಮಿಷವು ನಿಂದು ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚನಭಿ
ಮನ್ಯು ||೨೫|| ಎಸಲು ಕಣೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಹೊಸ | ಮಸೆಯ ಧಾರೆಯ ತೋರಕಿಡಿಯಲಿ | ಮು
ಸುಕಿತರಸನ ತೇರು ತಳಿತವು ಮೈಯೊಳಂಬುಗಳು || ಬಸಿವರಕುತದ ಜರಿವಜೋಡಿನ | ನಸಿದಗರ್ವದ
ನೆಗ್ಗಿದಾನನ | ದೆಸಕದೊಣಗಿಲಬಾಯ ಭೂಪನ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೬|| ರಾಯ ಸಿಲುಕಿದನಕಟಕಟ
ರಾ | ಧೇಯ ನಡೆ ಕೃಪ ಹೋಗು ಮಗನೆ ನಿ | ಜಾಯುಧವ ಹಿಡಿ ಶಲ್ಯ ತಡೆಯದಿರೇಳು ಕೃತವರ್ಮೆ ||
ರಾಯನನುಜರು ಕೈದುಗೊಳಿ ರಣ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ನೃಪತಿ ಮಾರಿಯ | ಬಾಯ ತುತ್ತಾದನು ತಿವಾ
ಯಿಂದೊರಲಿದನು ದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಿಕ್ಕಿ
ದರಸನ | ಭೀತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಬೀರಿದರಂಬುಗಳಮಳೆಯ || ಸೋತವಾವ್ನೀಗೆಲಿದೆ ಕರೆ ನಿ |
ಮ್ಮಾತಗಳನೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಕ್ಕಂಜವೆವೆನುತ ಕೈಕೊಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೮|| ರಾಯನನು ತೊ
ಲಗಿಸಿದರಾಕ | ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ರಾಹುವಿನಕಟ | ವಾಯ ಚಂದ್ರನ ಸೆಳವೆವೋಲರಿದಾಯ್ತು
ಸುಭಟರಿಗೆ || ಸಾಯಕವ ಕೈಕೊಳಿಸಿದನು ವ | ಜ್ರಾಯುಧನ ಮೊಮ್ಮನ ರಥವನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಮು

ತ್ತಿದರು ಕೌರವಸೇನೆಯತಿಬಳರು ||೨೯|| ಹಸುಳೆತನದಲಿ ಹರನ ಮಗನಾ | ವಿಷಮದೈತ್ಯನ ತರಿದು:
 ಬಿಸುಡನೆ | ತಿಶುವಲಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮುರಿಯನೆ ಶಂಬರಾಸುರನ || ತಿಶುವೆ ನೋಡಭಿಮನ್ಯು ಸುಭಟ |
 ಪ್ರಸರವಿನಿಬರನೊಂದುಗಾಯದ | ಲುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆವಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||೩೦|| ಗುರು
 ಸುತನ ನೋಯಿಸಿದ ಶಲ್ಯನ | ಭರವಸವ ನಿಲಿಸಿದನು ಕೃಪನು | ಬೃರದ ಗರ್ವವ ತೊಡದು ಕೃತವ
 ಮೌಕನನೊಡ ಯೆಚ್ಚು || ಅರಸನನುಜರ ಸದೆದು ಸೌಬಲ | ದುರುಳಬಾಹ್ಲ ಕಸೋಮದತ್ತರ |
 ಹುರುಳಗೆಡಿಸಿದನೊಬ್ಬ ತಿಶು ಗೆಲಿದನು ಮಹಾರಥರ ||೩೧|| ಮುಳುಗಿತಂಬಿನ ಮರುಮೋನೆಯ ಮೈ |
 ಗಳ ಮಹಾರಥರಾಜಕದನದ | ನೆಲೆಯ ಬಿಡೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಮುರಿದೋಡುವರ ಮೊದಲಿಸಿ || ಬಿಲು
 ದುಡುಕಿ ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ | ಮಲೆತನಲಿಮೋವಗನೆ ಫಡಫಡ | ತೊಲಗುತೊಲಗೊಂದನುತ ರಿಪುವ
 ನು ತರುಬಿದನು ಕರ್ಣ ||೩೨|| ಗಾರುಗೆಡೊಡ ಮೆರವುದೋಲೆಯ | ಕಾರತನ ನೀ ನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಮೈ |
 ದೋರಿ ಮಡಮುರಿಯಿಲ್ಲದೆಚ್ಚಾಡಿಡೊಡಸಫಲವದು || ತೋರುವನು ಕೈಗುಣವನೆನುತ್ತೈ | ದಾರುತರ
 ದಲಿ ಕರ್ಣ ನೆದೆಯನು | ಡೋರುಗಳೆಯಲು ಬಳಲಿದನು ಪೂರಾಯಾಗಾಯದಲಿ ||೩೩|| ಬೆದರಿ ಭೂಕಂ
 ಪದಲಿ ಕುಲಗಿರಿ | ಯದಿರುವಂತಿರೆ ಚಲಿಸಿ ಕಾಯವು | ಬಿದಿರಿ ಮರಳುವಕಂಗಳಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ಮೈಮರೆ
 ಯೆ || ಹೆದರಿತೀಬಲವಕಟ ಕರ್ಣನ | ಸದೆದನೋ ಸಾಹಸಿಕತಿಶು ಕಾ | ದಿದೆವು ನಾವಿನ್ನಿನಲ ಕಡುಗ
 ಲಿಶಲ್ಯನಿದಿರಾದ ||೩೪|| ಬಾಲಕನೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೆ | ಟ್ಪಾಳುತನ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ಮರು | ಳೆಳಿ
 ಗೆಯೊಳುಬೈದ್ದ ಕರ್ಣನ ಸದೆದಗರ್ವದಲಿ || ಮೇಲನರಿಯಾ ಶಲ್ಯನೊಡನೆಯ | ಕಾಳಗವೆ ನಿಮ್ಮೆತ್ತಯ
 ಗಳಿಗಂ | ದೂಳಿಗವ ತಹುದನುತ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ || ೩೫ || ಬಾಲತನವೇ ಮಾಣೆಯವೆ
 ಕ | ಟ್ಪಾಳುತನವಾಭರಣವವನೀ | ಪಾಲಸುತರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ವಿಪ್ರರಿಗಲಂಕಾರ || ಆಳಿನಂಗವನೆತ್ತಬ
 ಲ್ಲೆ ಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಗವಣೆಯ ಛ | ಡಾಳತನವನು ಮುದ್ರಿಸುವೆನುತೆಚ್ಚ ನಭಿಮನ್ಯು ||೩೬||
 ಸರಳ ಸರಳಲಿ ಕಡಿದು ಸವೆಯದೆ | ಸರಿಮಿಗಲಕಾದಿದೊಡ ಶಲ್ಯನ | ಧರಧುರದೆ ದೆಖ್ಪಾಳತನವನು
 ಕಂಡು ಖಾತಿಯಲಿ || ಸರಳುಹದಿನೆಂಟರಲಿ ಶಲ್ಯನ | ಬರಿಯಕತ್ತಿದನೈದು ಬಾಣದ | ಲುರವ ತೋ
 ಡಿದನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ ಶಲ್ಯ ಸೈಗೇಡದ ||೩೭|| ತಲೆತಿರುಗಿ ತುಟೆಯೊಣಗಿ ಕಂಗಳ | ಬಳೆ ಮರಳಿ ಬ
 ಸವಳಿಯೆ ಸಾರಥಿ | ತೊಲಗಿಸಿದನಾಶಲ್ಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ವೇದನೆಯ || ನಿಲುಕಿ ಕಂಡನು ಶಲ್ಯನನು
 ಜನು | ಹಳುಕುಹಳುಕಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಿ ಮುಳಿದೆಸುತ ತಾಗಿದನು ಖತಿಯಲಿಪಾರ್ಥನಂದನನ ||೩೮||
 ಪೂತು ಶಲ್ಯನ ತಮ್ಮನೇ ಮೂ | ರಾಂತನಣ್ಣನ ಹರಿಬವನು ಧಿಟ | ಸೂತ ನೋಡೈ ಸಾಹಸಿಗತನ ಲೇ
 ಸುಲೇಸೆನುತ || ಆತನಂ ಬೈದಾರ ಮನ್ನಿಸಿ ಸೋತವೊಲು ಮನಗೆಲವ ಮಾಡಿ ನಿ | ಶಾತತರದಿಂದಿಳು
 ಹಿದನು ಶಲ್ಯನುಜನ ತಿರವ ||೩೯|| ದೊರೆ ಮಡಿಯೆ ಮಾದ್ರಾಧಿಪನ ಬಲ | ತಿರುಗಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ
 ಹೊಯ್ಲಲಿ | ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟುದು ಹೆಸರನಾಯಕವಾಡಿ ದುಗುಡದಲಿ || ತರಹರವನಾಕಾಣೆ ನೀ ಮೋ
 ಹರಕೆ ಗತಿಯೆಂತನುತ ಭಯದಲಿ | ಕರೆದು ತೋರಿದನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ಕಲಿದೋಣ ||೪೦|| ಮಗು
 ವೆ ನೋಡಭಿಮನ್ಯು ನಮಗಿದುಹೊಗುವೊಡಳವೇ ಕಾಲರುದ್ರನ | ತಗಹು ಬಿಟ್ಟಂತಿವೆ ಕುಮಾರನ ಕೋ
 ಪದಾಚೋಪ || ಮೊಗಸಲರಿದುಭುಜಪ್ರತಾಪದ | ಹೊಗರು ಹೊಸಪರಿಯೆಂದು ರಿಪುವನು | ಹೊಗ

ಳುತಿರೆ ಕೇಳಿದನು ಕೌರವರಾಯ ವೀನುಡಿಯ ||೪೧|| ಕೇಳೇತಿದೈ ಕರ್ಣ ಸಲೆ ನ | ಮ್ಮಾಳ ಹೆದರಿಸಿ
 ರಿಪುಭಟನನಾ | ಕೇಳಿಸುವಬಾಹಿರತನವನಾನೇನ ಹೇಳುವೆನು || ಖೂಳರೆಂಬವೆ ಗುರುಗಳಿಂದುವಿ |
 ಶಾಲಮತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ | ಮೇಲೆ ದೈವವ ಬೈದು ಫಲವೇನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೪೨|| ಎನಲು
 ದುಶ್ಯಾಸನನು ರಾಯನ | ಕನಲಿದನು ಖತಿಯೇಕೆ ಜೀಯಿಂ | ದನೆಗೆ ಬೆಸಸಾ ಸಾಕು ಭಂಡರಬೈದು
 ಫಲವೇನು || ದಿನಪ ದೀವಿಗೆಯಾಗಲುಳಿದೀ | ಬಿನುಗುವೆಳಗಿನ ಹಂಗು ಬೇಹುದೆ | ದನುಜ ದಿವಿಜರ
 ದಳಕೆ ತನ್ನನು ಬಿಟ್ಟುನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ವೀರರಂಗವನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು | ಹಾರುವರು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಬಿ
 ರಿ | ಸಾರ ಸುಡುವುದು ಕೈದುವಿಡಿದೊಡೆ ಕಲಿಗಳೇ ದ್ವಿಜರು || ವೈರಿಭಟನಿವ ಮಗುವಲೇಮನ | ವಾರೆ
 ಕಾದಲು ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲೀಯೂರುಗರ ಬೈದೇನು ಫಲವೆಂದೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||೪೪|| ತಳಿತುದಡಬಲವಂಕ
 ದಲಿ ಹೆ | ಬ್ಬಲ ಛಡಾಳಿಸಿ ಮೊರೆವಭೇರಿಯ | ಘುಳುಘುಳುಧ್ವನಿ ನೆಗೆಯೆ ಬಿರಿದುದು ಕಮಲಜಾಂ
 ಡಘಟ || ಹಳವಿಗೆಯ ಸೀಗುರಿಯ ಚಮರಾ | ವಳಿಯ ವಿಮಲಚ್ಚತ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ | ವಳಯದಲಿ ನಭ
 ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ರಿಪುಭಟನ ||೪೫|| ತಿರುಹಿ ತೇಜಯನೆತ್ತಲೆವದಿರ | ನೊರಸಿ ದುಶ್ಯಾಸನ
 ನ ಬೆನ್ನುಲಿ | ಕರುಳ ತೆಗೆವೆನು ನೋಡು ಸಾರಥಿ ಬೆಚ್ಚಬೇಡೆನುತ || ಅರಗಿನರಸನು ನಿಲುವನೇ ದ |
 ಳೈರಿಯ ಮನೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನಿಮಿಷದೊಳರಿಸಿದನು ಚತುರಂಗಬಲವನು ಕೌರವಾನುಜರ ||೪೬|| ಎ
 ಲಮೊಕೌರವನನುಜ ನರಿ ಹೆ | ಬ್ಬುಲಿಯ ಶಿಶುವನು ಬೇಡುವಂದದ | ಲೆಳವನರಿಯದೆಯಧಮರಥಿಕನ
 ಕೂಡೆ ತೊಡಕುವುದೇ || ಮಲೆತು ನಿಂದೆಚ್ಚಾಡಿ ರಣದಲಿ | ತಲೆವೆರಸಿ ಮರಳಿದೊಡೆ ಕೈದುಮೆ ನಿಳುಹು
 ವನು ಬಳಿಕೇನು ಶರಸನ್ಯಾಸ ತನಗೆಂದ ||೪೭|| ಸಾಕು ತರುವಲಿತನದ ಮಾತುಗ | ಕೇಕೆತೆಗೆ ರಣದೊ
 ಳಗೆ ನಿನೆಗೆವಿ | ವೇಕತನದಲಿ ಮೈಮರೆದು ನೆರೆಹೊಯ್ದೆ ಹೊಳ್ಳಿಗರ || ಆಕಿರೀಟವೈಕೋದರರ ಕೈ |
 ಸೋಕಿದೊಡೆ ಸಂತೋಷ ನೀನೆವಿ | ವೇಕಿಬಾಲಕನೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನವ ನಗುತ ||೪೮|| ಕೂಳಚ್ಚಿನಿ
 ರೊಳು ದಾಂಟಲರಿಯದೆ | ಜಲಧಿಕಾಲೋಳಿಯಂಬಭಂಡರ | ಮುಳಿದು ಮಾಡುವುದೇನು ಮೊದಲ
 ಲಿ ನಮ್ಮ ನೀ ಗೆಲಿದು || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬಯಸುವು | ದಲೆ ಮರುಳೆ ನಿನ್ನೊಡಲ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ
 ತಿಳಿರಕುತದಲಿ ತಾಯ ತುರುಬನು ನಾದಿಸುವೆನೆಂದ ||೪೯|| ಕಾತರಿಸದಿರು ಬಾಲಭಾಷೆಗ | ಕೇತಕವು
 ನೀ ಕಲಿತಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯವುಂಟಾದೊಡೆದತೋರುಳಿದಮಾತೇನು || ಭೀತಭಟರನು ಹೊಳ್ಳಿಗಳೆ
 ದವೈ | ಥಾತಿರೇಕಕೆ ತಾವಿದಲ್ಲೆಂ | ದೀತ-ಸೆಚ್ಚನು ನೂರುಬಾಣದಲೆಂದ್ರಸುತಸುತನ ||೫೦|| ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿ
 ಯಲು ಕೌರವಾನುಜಬಲ್ಲ ನೋಡೈ ಸೂತ ಮಿಗೆ ತ | ಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲ್ಲಂಬು ಬಿದ್ದುವು ಗುರಿಯಸರಿಸದಲಿ||
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಾ ದೊಡೆಯೆನುತ ಬಲು | ಬಿಲ್ಲ ನೇವರಿಸಿದಶರಾಘವ | ದಲ್ಲಿ ನೆಲ ನಭವೆತ್ತಲೆನೆ ಗಾಢಿಸಿದವಂ
 ಬುಗಳು || ಅವನಕೂರಂಬುಗಳ ಕಡಿದವ | ನವಯವವ ಕೀಲಿಸಿದು ಕಲಬಲ | ವನನಿಯಲಿ ಕಡಬಿಳ್ಳಿ
 ವುಗಿದವುಭಟನಕಿಬ್ಬದಿಯ || ಅವಗಡಿಸಿ ಖಾತಿಯಲಿ ಖಳ ಶರ | ನಿವಹವನು ತುಡುಕಿದನು ಕೆದರಿದ |
 ಲವನನಿಮಿಷದಲರ್ಜನಾತ್ಮಜನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೫೧|| ತಾಯ ತುರುಬಿಗೆ ಹಾಯ್ದಪಾತಕ | ನಾಯ
 ಕೊಂಡಾಡುವುದೆ ಕೊಬ್ಬಿದ | ಕಾಯವನು ಕಡಿಕಿರಿದು ನೆತ್ತರ ನೊರೆಯ ಬಾಸಣಿಸಿ || ತಾಯ ಕ
 ರಸುವೆನುತ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಂಬಕನಳಿಯನನುಪಮ | ಸಾಯಕವ ಹೂಡಿದನು ನೋಡಿದನಂ

ದು ಚಿತ್ತದಲಿ ||೫೩|| ಇವನಕೊಂದೊಡೆ ತಂದೆ ಮಿಗೆ ಮೆ| ಚ್ಚುವನೊ ಮುನಿವನೊ ತನ್ನನುಡಿ ಸಂ|
ಭವಿಸಿ ನುಡಿವನೊ ಭೀಮಸೇನನ ಭಾಷೆಗಂಜುವೆನು || ಇವನ ತೊಡಕೇ ಬೇಡ ಕದನದೊ | ಲೆವನ ತಾ
ನೇ ಕೊಲಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನಿವನ ಭಂಗಿಸಿಬಿಡುವೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೫೪|| ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೈ
ಕಾರವಾನುಜ | ಹೊಯ್ದು ಹೋಗಲುಬಹುದು ಹರನಡ | ಹಾಯ್ದರೆಯು ಗೆಲುವೆನು ಕಣಾನಿಲ್ಲ
ನುತ ತೆಗೆದಸಲು || ಬಾಯ್ತೆಗೆದು ಕೇಸುರಿಯ ಕಾರುತ | ಕೈದುವೆದೆಯಲಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಿಗೆ | ಹಾ
ಯ್ದೊಡವನೊಗುಡಿಸಿದನು ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ||೫೫|| ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ರಾಯನ | ಸಹ
ಭವನು ನೊಂದನು ತಿವಾಯೆನು | ತಹಿತಬಲ ಮುರಿದೊಡೆ ಸಾರಥಿ ತಿರುಹಿದನು ರಥವ || ಬಹಳ
ಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ತಿಶುವಿನ | ಸಹಸ ಕುಸಿಯದೆನುತ್ತ ಖತಿಯಲಿ | ಮಿಹಿರಸುತನಡಹಾಯ್ದು ತಡೆದ
ನುಮತ್ತೆ ಬಾಲಕನ || ೫೬ || ಸಾರುಸಾರಭಿಮನ್ಯು ಫಡಯಿ | ನ್ನಾರಬಸುರನು ಹೊಗುವೆ ನಿನ್ನನ |
ರಾರಸಂತತಿಮಾಡಿಕೊಡಲಿ ಭವದ್ವಿಯೋಗದಲಿ || ಭೂರಿಬಲವನು ಸದೆದಗರ್ವವಿ | ದಾರ ಕೊಡೆ ಧ
ನುರ್ಧರಾಗ್ರಣಿ | ವೀರಕರ್ಣಕಣಾ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನತಿರಥನ ||೫೭|| ಬಲ್ಲಿನುಂಟುಂಟಖಿಳವೀ
ರರೊ | ಳಿಲ್ಲ ಸಂದೂರೆ ನಿನೆಗೆ ಬಾಯಲಿ | ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನಹೆ ಭಟಾಂಗದಮಾತದಂತಿರಲಿ || ಬಳ್ಳೆ
ಗಡ ಪಾವುಡವವಾಸುಗ | ಯಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿತುಗಡ ಮಹಾಹವೆ ಮಲ್ಲ ಮಡಮುರಿಯದಿರೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನ
ಭಿಮನ್ಯು || ೫೮ || ಇರುಳು ರಾಯನಮನೆಗೆ ಕಪ್ಪವ | ತೆರುವುದೇ ಹಗಲೆಲವೊ ಕೆಲಬರ | ಮುರಿದ
ಗರ್ವವಿದಾರೊಡನೆ ಫಡ ಮರುಳುಮರುಳೆನುತ || ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯಿಂದ ಸುಭಟನ | ಸರಳ ಕಡಿಸಿದ
ನೇನನೆಂಬನು | ಗಿರಿಯಮುತ್ತಿದಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ ಮಿನುಗಿನಂದದಲಿ ||೫೯|| ಮುಳೆಗೆಮೊಗದಿರು
ಹುವುದೆವೆಡಬಾ | ನಳನೆಲವೊ ನಿನ್ನಂಬು ತಾಗದೊ | ಡಳುಕುವೆನೆ ತಾನೆನುತ ರವಿಸುತನೆಚ್ಚ ನತಿರಥ
ನ || ಹಿಳುಕುಗಳು ಮುಗುಳಂಬುಗಳ ಸಲೆ | ತಳಿತವೆಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೈಯಲಿ | ಬಳಿಕ ಮುರಿದವು
ಹೇಳು ಕಿಂದಾವರೆಗೆ ಕವಿದಂತೆ ||೬೦|| ಸುರಪನೆಂಕುಶ್ಚನುಸುಳಿದೊಡೆ ಮೈ | ಯರಿವುದೈರಾವತಕೆ
ಕಬ್ಬಿನಲಿದೊಡಂಜಕೆಯುಂಟೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣೆಗಳಾಕಿದೊಡೆ || ತೆರಳುವೆನೆಯಭಿಮನ್ಯುವೆನುತ | ಬ್ಬರಿಸಿ
ಕರ್ಣನ ಕಾಯವನು ಹೊಗ | ಲಿಂದನೆಂಟಂಬಿನಲಿ ತೋದುದು ತೇರು ರಕುತದಲಿ ||೬೧|| ಹೊಣೆಗರು
ಕೆಲರಿವದಿರಿವದಿರ | ಗೋಣನರಿವೆನು ಯಿವರ ಜೀವದ | ಕೇಣಿಕಾರರು ಖಾತಿಗೊಂಬರು ಭೀಮಫಲು
ಗುಣರು || ಮಾಣಲಿವದಿರು ಮತ್ತೆ ರಣವನು | ಕಾಣೆನಗಕಿನ್ನೇನೆನುತ್ತ | ಕ್ಷೀಣಭುಜಬಲನೆಚ್ಚು ಕರ್ಣ
ನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ ||೬೨|| ಕೈದು ಮುರಿಯಲು ಮುಂದುನೂಕದೆ | ಹಾಯ್ದು ನೀರವಿಸೂನು ಬಳಿ
ಕಡ | ಹಾಯ್ದು ಬವರವ ಹಿಡಿದನಾಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು ಕಡುಗಿ || ಐದುಬಾಣದಲವವ ಕೊರಳನು | ಕೊ
ಯ್ದುನರ್ಜನಸೂನು ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊಯ್ದು ರಂತಕದೂತರದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಮರಂಗ ||೬೩|| ಗಾ
ಯವಡೆದನು ಶಲ್ಯಸೇಕುರು | ರಾಯ ಕೈದುವ ಬಿಸುಟನಾಕುರು | ರಾಯನನುಜರು ಬದುಕುವರೆ ಮೈ
ಯೆಲ್ಲ ಬಾಣಮಯ || ಸಾಯದುಳಿದವರಿಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕಿನ | ನಾಯಕರೊಳಿಂದಕಟ ಕುರುಬಲ | ಬಾಯಬಿ
ಟ್ಟುದು ಶಲ್ಯಸುತನಿದಿರಾದ ನಾಹವಕೆ ||೬೪|| ಆ ಕುಮಾರನ ಸೇನೆ ಗಡಣಿಸಿ | ನೂಕಿತುರುವಣಿಸಿತು
ಮಹಾರಥ | ಜೋಕೆಯಿಭತತಿ ತೊಳಿದುವು ತುಡುಕಿದವು ರಥನಿಚಯ || ತೋರಿದವು ಕೈದುಗಳು ಸಮ

ರಣ | ದಾಕೆವಾಳರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಮ | ರಾಕುಳರು ಕಣಕಿದರು ರಿಪುಕಲ್ಪಾಂತ ಭೈರವನ ||೬೫|| ಭಟ ಭಡಾಳಿಸಿದನು ಘೃತಾಹುತಿ | ಘಟಿಸಿದಗ್ನಿಯವೋಲು ರಣಚೌ | ಪಟಚತುರ್ಬಲದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ನಿಟಲನೇತ್ರನ ಕೋಪನಿಖಿ ಲಟ | ಲಟಿಸಿದಂತಿರೆ ಹೆಚ್ಚಿದರಿಬಲ | ದಟವಿಯಯನು ಸವರಿದನು ಸುರಿದನು ಸರಳಶೋಣಿತವ ||೬೬|| ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಬಲದ | ಬ್ಬರಣೆ ದೆಕ್ಕಾದೆಕ್ಕಿಯಾಗಲು ಧರಣಿಪತಿ ಹಲುಬಿದನು ಮಗನೇನಾದನಕಟಿನುತ || ಕರೆದು ಭೀಮನ ನಕುಲನನು ಸಂ | ಗರಕೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮದ್ರಪದರ | ಧುರಕೆ ಪರುಠವಿಸಿದನು ಸೌಭದ್ರಂಗೆ ಪಡಿಬಲವ ||೬೭|| ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದ | ಲೊದರಿ ಮಗನಾವೆಡೆಯೆನುತನೂ | ಕಿದನು ರಥವನು ತನ್ನ ಸೇನೆಗೆ ಚೌರಿಯನು ಬೀಸಿ || ಅದಟರೈತರೆ ಹೋಗಲೀಯದೆ | ಮೊದಲ ಬಾಗಲ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೆ | ಗ್ಗದಜಯದ್ರಥ ಭೀಮನಲಿ ಬಲುಗಾಳಗವ ಹಿಡಿದ ||೬೮|| ತೆರಹುಗುಡುಗುಡುಯೆಲೆಜಯದ್ರಥ | ಹೆರದೆಗೆದು ಮರಳೆನುತ ಹೂಣಿಗ | ನುರುಬಿದೊಡೆ ಮಾರಾಂತು ಭೀಮನ ಕಡುಹ ನಿಲಿಸಿದನು || ಮರೆದು ಕಳೆಯ ಭೀಮನ್ಯುವನು ಕೈ | ಮರೆಯದೆನ್ನಲಿ ಕಾದುನೀನೆನು | ತುರುಬಿ ಸೈಂಧವನೈದಿದನು ಕೈಗೋಲಮಳೆಗೆ ರೆದು ||೬೯|| ಬವರದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಲ್ಲದೆ | ಪವನತನಯಾದಿಗಳು ಗೆಲುವರೆ | ಶಿವನ ವರವೆನಗುಂಟು ಮುನ್ನೆನುತಾಜಯದ್ರಥನು || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಭೀಮನನು ಪರಿ | ಭವಿಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ಕೆಡೆ | ತಿವಿದು ನಕುಲನ ರಥವ ಕಡಿಪಲ್ಲಟವ ಮಾಡಿದನು ||೭೦|| ಹೋಗುವದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮನನು ಮೈ | ದೆಗೆಯಲೆಚ್ಚನು ದ್ರುಪದಮೊದಲಾ | ದೆಗಣಿತರ ನೋಯಿಸಿದ ನರಧನುಚಾತುರಂಗವನು || ಹೋಗುವಭರದಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಲ್ಲನು | ಬಿಗಿದಮುಷ್ಪಾಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೋ | ಲುಗಳ ಕವಿಸಿದ ಭೀಮನೊಡನೆವಗಡಿಸಿ ಕಾದಿದನು ||೭೧|| ಮರಳುಮರಳೆಲೆಭೀಮ ಮುನಿದೊಡೆ | ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವಿನು ನಿನ್ನಹವಣೇ | ಹರನಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ ತನಗೆ ಹಿರಿದೆನುತ || ಸರಳಮಳೆಗಳ ಕರೆದು ಭೀಮನ | ತುರಗವನು ಸೀಳಿದನು ರಣದಲಿ | ವಿರಥನನು ಮಾಡಿದನು ಫಲುಗುಣನುಳಿಯೆ ಪಾಂಡವರ ||೭೨|| ಪಡಿಬಲವ ಬರಲೀಯದನಿಲಜ | ನೊಡನೆ ಸೈಂಧವ ಕಾದುತಿರಲೆ | ಮೃಡಿಸಿತಾಹವವಿತ್ತ ಮೋಹರಮಧ್ಯರಂಗದಲಿ || ತೊಡಚಿಕಂಗೋಲಿನಲಿ ವೀರರ | ಕಿಡಿಯಲವನೀಪಾಲರುರುಬೆಗೆ | ಮಿಡುಕಲಮ್ಮದೆ ಮಗ್ಗುರಾದರು ವೀರನುಪಟಲಕೆ ||೭೩|| ತೊಡಚಿ ಕಂಗೋಲುಗಳ ಮಳೆಯನು | ಕಡಹುತ್ತೈತರಲವನಿಪಾಲರು | ಮಿಡುಕಲಮ್ಮದೆ ಮನವನೆಳುಹಿಕುಮಾರನುಪಟಳಕೆ || ಅಡಗಿದರು ಬಳಿಕೀಕುಮಾರನ | ಕಡುಹುಘನವಾಯ್ತೀನೆನೆಂಬೆನು | ಪಡೆಯ ತಳಪಟಮಾಡಿದನು ಸುರಕಟಕ ಬೆರಗಾಗೆ ||೭೪|| ಬರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟಿಯನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗವನು ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ ವರಮಹಾರಥರ || ಧುರದಲಕ್ಷಪದಾತಿಯನು ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಶಲ್ಯಕುಮಾರಕನ ಕ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಗೋನಾಳಿಯನು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆ ಯಲಿ ||೭೫|| ಮಡಿದನಕಟಾ ನಮ್ಮಕಖನಂ | ಹಡಸಿದಳಲಿನೊಳದ್ದ ಕೋಪದ | ಕಡುಜಲಧಿಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ ಕಣ್ಣು ಹೋಲುವೆಯ || ಸಿಡಿದಮಿಸೆಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಜಡಿದರೋಮಾಂಚನದ ಖಾತಿಯ | ಕಡುಹುಕಾರರು ಮಸಗಿದರು ದುರ್ರೋಧನಾತ್ಮಜರು ||೭೬|| ಚಂಡಭುಜಬಲನೊಡನೆ ಮಕ್ಕಳ | ತಂಡವೆದ್ದುದು ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ | ದಂಡವಲಗೆಮುಸುಂಡಿಮುದ್ರಪರಶುವುಬ್ಬಣದ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳು ಕವಿದರ

ದಿರ । ಖಂಡೆಯದ ಮುಡುಹುಗಳ ಗಂಧದ । ಮಂಡನದ ಮೈಸಾರಪರಿಮಳವೂರರೊಗ್ಗಿನಲಿ
 ೭೭|| ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆಗಳ ವಿಡಾಯಿಯು । ಲೋಲೆವಚಾರಿಯ ವಜ್ರಮುಕುಟದ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ
 ಮಿಸುನಿಯಿಕ್ಕಿದಬಿರಿದಿನುಬ್ಬುಟಿಯ || ಕೆಲಬಲದ ಮೇಳಾಯತರ ವೆ| ಗ್ಗಲೆಯರಾವ್ತರು ಗಗನ ನಾಲಗೆ
 ದಳೆದುದನೆಹೊಳೆಹೊಳೆವಡಾಯುಧಭಟರು ನೂಕಿದರು || ೭೮|| ಭಾಪುರೇ ಕೌರವಕುಮಾರಾ । ಚೋ
 ಪವೊಳ್ಳಿತು ಬಂದಬರವಿನ | ಚಾಪಳದೊಳೊಡಗದೊಡೆ ಲೇಸಲ್ಲದೊಡೆ ಫಲವೇನು|| ಕಾಪುರುಪರೈಕಾಣ
 ಬಹುದೆಂ । ದಾಪುರಂದರಸುತನಸುತ ನಿಜ । ಚಾಪವನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಬಗೆಯದರಿಬಲವ || ೭೯||
 ಉಗುಳುಗುಳು ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನನೀ । ನುಗುಳದಿದೊಡೆ ಸೀಳಿ ಬಸುರಲಿ । ತೆಗೆವೆವೆಮ್ಮಯ ಸಖನನನು
 ತವೆ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು || ತೆಗೆದಸುತಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ತಾರೆಗಳು ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ರಾಹುವ | ತೆಗೆದುಜೀವಿ
 ಸಬಲ್ಲವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೮೦|| ದಿಟ್ಟರಹಿರೋ ಲಕ್ಷಣರು ಜಗ | ಜಿಟ್ಟಿಗಳಲಾ ರಾಜಪುತ್ರ
 ರು | ಹುಟ್ಟುರೇ ಕೆಲರಿಸುಚಪಳತೆಯಾರಿಗುಂಟೆನುತ || ಕಟ್ಟಿದನು ಕಣೆಗಳನು ಸುತ್ತಲಿ | ತಟ್ಟಿವಲೆ
 ಯಲಿ ಸೋಹಿದನು ಶರ | ದೊಟ್ಟು ಪಾರ್ಥಕುಮಾರನೆಚ್ಚನು ವೈರಿವೈಗಕುಲವ || ೮೧|| ಫಡ ವಿಕಾ
 ರವೆ ದೊಡ್ಡಗರ ಸದೆ | ಬಡಿದಗರ್ವಿತತನವಕಟ ನ | ಮೊಡನೆಯೇ ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ತೆಗೆ
 ದೆಸಲು || ಬಡನೊಡನೆ ನಾರಾಚನಿಚಯವ | ಗಡಣಿಸಿದ ರೇನೆಂಬಿನವರು| ಗ್ಗಡದ ಬಿಲುವಿದ್ಯಾತಿಶಯ
 ವನು ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ೮೨ || ಆಸುಯೋಧನಸುತರ ಸರಳವಿ | ಲಾಸವನು ಖಂಡಿಸಿದನಾತನ |
 ಬೀಸರಕೆ ಬಂದಡ್ಡುಬೀಳುವಭಟರ ಕಡೆಯೆಚ್ಚ || ರೋಷವಹ್ನಿಯ ಕೆದರಿಸುರಿವವು | ಹೀಶರನು ಮಾಣಿಸಿ
 ದನವನಾ | ವಾಸವನ ಮೊಮ್ಮೊಗನುದಾರಸಮಗ್ರಸಮರದಲಿ || ೮೩|| ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ವೈರಿಸುಭಟರ |
 ಕೊರಳಸೆಳೆದನು ರಣದೊಳಾಡುವ | ಮರುಳುಬಳಗವ ತಣಿಸಿದನು ಕಡಲಾದುದರುಣಜಲ || ತರಳನ
 ರೆಯಟ್ಟಿದನು ರಣದಲಿ | ದುರುಳುದುರಿಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳ | ಮರಳಲೀಯದೆ ಭಟರ ಕೇಣಿಯ
 ಕೊಂಡನಭಿಮನ್ಯು || ೮೪|| ಉರಗನಿಕ್ಕಡಿಗಾರಹುತ್ತಿನ | ಸರವಿಗಂಜವುದುಂಟೆ ಕರ್ಣಾ | ದ್ವರನು ಕ
 ಡ್ಡಿಗೆ ಬಗೆಯನೀಹಾಹಗಳ ಗಣಿಸುವನೇ || ಎರಡು ಶರದಲಿ ಲಕ್ಷಣನ ಕಿತ್ತರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಬಾಣ
 ದೊ ಲರಿದನುಳಿದಕುಮಾರಕರನಭಿಮನ್ಯು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮೫|| ತಳಿತಚೂತದ ಸಸಿಗಳವನಿಗೆ | ಮಲಗುವೆಂ
 ತಿರೆ ರಾಜಪುತ್ರರು | ಹೊಳೆವಪದಕದ ತೋಳತಲೆಗಿಂಬಾದಕೈದುಗಳ || ಬಳಿರಕುತದಲಿ ನನೆದಸೀರೆಯ |
 ತಳಿತಖಂಡದ ಬಿಗಿಯಹುಬ್ಬಿನ | ಹೊಳೆವದಂಷ್ಟ್ಯ ವಳಿಯೊಳೆಸೆದರು ಸಾಲಶಯನದಲ್ಲಿ || ೮೬|| ಇ
 ಕ್ಕಿದಿರಲಾ ರಾಜಪುತ್ರರ | ನಕ್ಕಟಕಟಾ ಸ್ವಾಮಿದೋಹರು | ಹೊಕ್ಕಮನೆಹಾಳೆಹುದಲಾ ದೋಣಾದಿ
 ನಾಯಕರು || ಹಕ್ಕಲಾಯಿತು ನಮ್ಮಬಲ ತಿಶು | ಸಿಕ್ಕನೆನ್ನೆ ಪಾಂಡವರಪು | ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು
 ಕೌರವರಾಯ ಖತಿಗೊಂಡ || ಕುಲವನೋಡಿದರಿಲ್ಲ ತನ್ನಯ | ಬಲುಹನೋಡಿದರಿಲ್ಲ ಕದನದೊ |
 ಳುಳಿವ ನೋಡಿದೊಡ್ಡಿಲ್ಲಲಾ ಪರಿಯೆಂಬ ಪಾತಕಿಯ || ಇಳಿಯೊಳೊಲೆಯಕಾರರೆಂಬರ | ತಲೆಗೆ
 ತಂದನು ತೃಣವನೆನುತ | ಗ್ಗಲೆಯರನು ಮೂದಲಿಸಿ ಬೈದನು ಸುಯ್ಯ ಕುರುರಾಯ || ೮೭|| ಕೈ
 ಗೊರಳ ಕೋಳಾಹಳದ ಮುಂ | ಗೈಗಳೇರಿನ ಬಾದಣಂಗಳ | ಸುಯ್ಯಳರಮರಳ್ದಾಲಿಗಳ ಬಿಡುಮಿ
 ದುಳ ಮೋರೆಗಳ || ಸುಯ್ಯಳಲಿ ಜೀವವ ಬಿಡುವಬಲು | ಗೈಗಳಾಹವಜವನ ಕೈಯಲಿ | ಸಾಗಬರು

ಹುಲುಸಾಯ್ತೆನಲು ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || ೮೯ || ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಪತಿಯ ಮೂದಲಿಗಾಳಿಯಲಿ
 ದೃಷ್ಟಿಸುವದೈರೈ | ಜ್ವಾಲೆ ತಳಿತುದು ಖಾತಿಯಲಿ ಹೋಗಿರಿದಾನನದ || ಆಳುತನಕುಬ್ಬೇರಿ ಕಡುಹೀರಿ
 ಹಾಳಿಕಾರರು ಕೈದುಗೊಂಡರುಬಾಲಕನ ತರುಬಿದರುದೋರೆಗಳು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೯೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ವದ ೪೧೯ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಂ.

ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಿಪುಕುಮಾರಕವನಕುತಾರನು | ಚವಳಿನೈವಸಂಹಾರ ಕಾಲನು | ವಿಪುಳಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ
 ಮಡಿದನು ಫಲುಗುಣನ ತನಯ ||

||ಪದ|| ಬಾಲಬಾಲರ ಕೊಂದನರಸಿನ | ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದು ಬವರ ಕೌರವ | ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಸುಕು
 ಮಾರಕರ ಸಾವಿಂಗಿ ಹಲುಬುತ್ತಿರೆ || ಅಳಿದನು ದುಮ್ಮಾನವನು ಕ | ಟ್ವಾಳುಗಳ ಕಂಡರು ಮಹಾರ
 ಥ | ರೋಳಿಯಲಿ ನೂಕಿದರು ಸರಿಸದರಥದಗಡಣದಲಿ ||೧|| ಮೇರೆತಪ್ಪಿತು ಕೌರವನ ಪರಿ| ವಾರದ
 ಲಿ ಬೇಹವರು ಮಕುಟದಾಧಾರಿಯಾಳುಗಳಾಂತು ಕೊಂಡರು ಪಾರ್ಥನಂದನನ|| ಸೂರಿಯನ ಸುತ ಶ
 ಲ್ಯಗೌತಮ | ಕೌರವಾನುಜನುಭಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಶ್ವತ್ಥಾಮ ನಿವರೋಗ್ನಾಯ್ತು ಪಡುರಥರು
 ||೨|| ಹೊಳೆವಸಿಂಧದ ಜಡಿವಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ಲಗ್ನಯ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಳಬೊ
 ಬ್ಬೆಯ ಬಹಳ ರಭಸದಲಿ || ಕಳಸಪಲ್ಲವಚೌಕದಲಿ ಮಂ | ಡಳಿಸಿದವು ಸತ್ತಿಗೆಗಳೊದರುವ | ಕೆಲಬಲ
 ದಸಂಭಾಳಿಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು ||೩|| ಧೃತಿಗೆ ಚಿತ್ತವ ತೆತ್ತರೆನಲಂ | ದತಿಶಯರು ಮರುಭಾ
 ಪುಭಾಪನು | ತತಿಪ್ರರಾಕ್ರಮಿಸುತಪ್ರಯೋಧಿಯ ಕಡೆಯ ಕಾಣಿಸುತ || ನುತಗಜಾರೋಹಕವರೂಥ
 ಪ್ರತತಿಪರಿಣತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು | ಮತಿಪ್ರಕಾಶರು ಬಂದು ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಚೂಣಿಯಲಿ ||೪||
 ಅಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವ| ಬಲಪಯೋಧಿ ವೈರವಡಬನ | ಬಲುಸರಳ ಬಿಡುಗಡಿಯಲಾಕಿತು
 ಘನತುರಂಗದಲಿ||ಸಲುವುದೋ ನಿನಗೆನುತ ಕರದಲಿ | ಬಲದನಾಯಕವಾಡಿ ಬಿಲ್ಲಿನ | ಬಲುಸರಳ ಬಿ
 ರುಗಡಿಯಲಾಕಿತು ಘನತುರಂಗದಲಿ ||೫|| ಎಸಲು ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಕವಿದುದು| ದಸೆಯ ಹಳುವಿಂಗೆ
 ಳುಕುವತಿಬಲ | ರುಸುರುಮಾರಿಗಳೇರಿ ಪೊಯ್ದರು ರಾಯರಾವುತರು || ನುಸುಳುಗಳ ನಾಚಿಕೆಯ
 ಲಾತನ | ವಿಶಿಖಜಲದಲಿ ತೊಳೆದರತಿಬಲ | ರಸಮಸಂಗರವಾಯ್ತು ಮತ್ತೆಭಿಮನ್ಯುವಿದಿರಿನಲಿ ||೬||
 ಕೆಡೆದರಥವರ ಕಾಂಚನಾದ್ರಿಗೆ | ನಡಿಸಿದವುನಾಚಿಕೆಯನಭ್ರದೊ | ಳಿಡಿದತಲೆ ಬೀರಿದವು ಭಂಗವನನುಪ
 ಮಾಂಬರಕೆ || ಕಡಲುವರಿದರುಣಾಂಬುಜಲದಲಿ | ಬಿಡಿಸಿದವು ಬಿಂಕವನು ತಿವತೆವ | ನುಡಿವಕವಿ
 ಯಾರಿನ್ನು ಪಾರ್ಥಕುಮಾರನಾಹವವ ||೭|| ಹಳಚಿ ಮುರಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ | ಬಲಕೃಪಾಚಾರಿ
 ಯನ ಸೇನೆಗೆ | ತಲೆಯಯುಣಸಂಬಂಧ ಸವೆದುದು ಕಾತರಿಸಿ ಕವಿವ || ಬಲದಬಿರುದರಿಗಮರನಾರಿಯ|
 ರೊಳಗೆ ಸೇರುವೆಯಾಯ್ತು ಶಲ್ಯನ | ದಳದಡಗು ಸವಿಯಾಯ್ತು ಜಂಬುಕಕಾಕಸಂತತಿಗೆ ||೮|| ಪಡೆ

ಯ ತೆಗೆ ತರುವಲಿಯ ಕೊಲ್ಲದೆ | ಹಿಡಿಯೆನುತ ಬಲುಸರಳ ತಿರುವಿಂ | ಗಡಸಿ ಸೊತಗೆಯರುಹಿ ಕೆ
 ಲಬಲದರ್ಗೆ ಕೈವೀಸಿ || ಕಡುಮನದ ಕೆಚ್ಚಾಳುಗಳು ಮುಂ | ಗುಡಿಯಲೈತರೆ ರವಿಸುತಾದಿಗ |
 ಳೊಡನೊಡನೆ ಕೈಕೊಂಡರಿದ್ರಕುಮಾರನಂದನನ || ೯ || ಶಿಶುತನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಾಕಿ | ನೈಸೆಯದಿ
 ರು ನೀತೊಲಗು ತೊಲಗಿಂ | ದಸಮಬಲರೈದಿದರು ಪಡುರಥರೊಂದುಮುಖವಾಗಿ || ಎಸುವುದದು
 ನೀವಂದು ನಿದ್ರೆಯ | ಮುಸುಕಿನಲಿ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಜೀವಿಸಿದಜಾಣರು ನೀವೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನಭಿಮ
 ನ್ನು || ೧೦ || ತರಳತನದಲಿ ನುಡಿಯದಿರು ಸಂ | ಗರಕೆ ಕರೆನಿವೃದ್ಧಿಯನನು ಹೊಸ | ಸರಳು ನಾಚು
 ವವವಲ್ಲ ಶಿಶುವಧೆಯೆಂಬುದಪವಾದ || ಮರಳುವದು ಲೇಸೆನುತ ಪಟುಭಟ | ರುರವಣಿಸಿದರು ತೆಗೆದ
 ಮುಷ್ಟಿಯ | ಗರುಡಿಕಾರನ ಸನ್ನೆಯಲಿ ನೂಕಿದುದು ಪರಿವಾರ || ೧೧ || ಪಾರ್ಥಪರಿಯಂತೇಕೆ ರ
ಣದಲಿ | ವೈರ್ಥಜೀವರು ನೀವು ಕೌರವ | ನರ್ಥವನು ಸಲೆ ತಿಂಬುದಲ್ಲದೆ ಸಮರನಿಮಿಗೇಕೆ || ಸಾರ್ಥ
 ಲೋಲುಪುತಿಯಲಿ ನಿಲುವೆಸುವರ್ಥರಾದೊಡೆ ಖಡ್ಗ ಧಾರಾತಿರ್ಥದೊಳಗೋಲಾಡಿಸುವೆನುತೆಚ್ಚ ನ
 ಭಿಮನ್ನು || ೧೨ || ಮನದ ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳದಟನಹೆ ಮಾತಿನ ಸಘಾಡಿಕೆ ಲೇಸುಪಾರ್ಥನ | ತನಯನಲ್ಲಾ ಪೂ
 ತು ಪಾಯಕುಯೆನುತ ಪಡುರಥರು || ತನತನಗೆ ಕಿಂಗೋಲಿನಲಿ ಮು | ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯಸರ
 ಳಿನಲಿ ಸಾ | ಧನಸಮಗ್ರರು ಶಿಶುವನೆಚ್ಚರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕವಿದು || ೧೩ || ಮಸಗಿ ಮದದಾನೆಗಳು ಸಿಂ
 ಹದ | ಶಿಶುವ ಮುತ್ತುವವೋಲು ಕವಿಕವಿ | ದೆಸುತ ಬಂದರು ಮೆಕುಟವರ್ಧನರಸಮಬಾಲಕನ ||
 ಮಸುಳದವರವರಸ್ತ್ರವನು ಖಂ | ಡಿಸುತ ಸೇನೆಯನೊರಸಿ ಘನಪಾ | ರುಪದೊಳಿರಿದಾಡಿದನು ಹ
 ಲಬರಕೂಡೆ ಸುಕುಮಾರ || ೧೪ || ಪೂತುಮರುಬಿಲ್ಲಾಳುತನವದು | ಭೂತನಾಥನೊಳ್ಳಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾ
 ತವೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಕಣೆಗಳ ಕರೆದನಾದ್ರೋಣ || ಎತಕಿದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ನೀ ದಿಟ | ಸೋತೊಡೆಯು ಗೆಲು
 ವಿಲ್ಲೆ ಮಗೆ ಮೃಗ | ಪೋತನನು ಹರಿ ಹೊಯ್ದುದುಚಿತವೆ ಮಗನೆ ಹೇಳೆಂದ || ೧೫ || ವಿನಯವೇಕಿದು
 ನಿಮ್ಮ ಭುಜಬಲ | ದನುವ ಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮ ಮೈಲಿಗೆ | ಮನದ ಹವಣನು ಬಲ್ಲೆ ನಮ್ಮೊಳು ತೊಡ
 ಕಿ ಜಯಸಿದೊಡೆ || ಧನುವ ಹಿಡಿಯೆನು ಸಾಕು ಡೊಂಬಿನಬಿಡುಗುನುಡಿಯಂತಿರಲಿ ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಮೊನೆ
 ಗಣೆಯಲೇವಾತನೊಡನುತೆಚ್ಚ ನಭಿಮನ್ನು || ೧೬ || ಎಡದಲೊಕುವಕೃಪನನೆಚ್ಚನು | ಕಡೆಯಲಶ್ವತ್ಥಾ
 ಮನನು ರಥ | ಕಡಿಯಲೆಚ್ಚನು ಕೋಡೆ ಕೈಯಲಿ ಕೌರನಾನುಜನ || ಮಿಡುಕದೆಚ್ಚನು ಹಿಂದೆಮುಂದ
 ವೆ | ಗಡಿಸಿಯೆಸುತಿಹರ್ಣಶಲ್ಯರ | ಬಡಲೊಳಂಬನು ಹೂಳಿದನು ಸೀಳಿದನು ರಿಪುಬಲವ || ೧೭ ||
 ಅಡಸಿಹೊಕ್ಕಡೆ ಕೃಪನ ರಥವನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಟನು ಸಾರಥಿಯನಡಿ | ಮಿಡುಕಲೀಯದೆ ಬಿಗಿದು ಕ
 ಣನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ || ಕಡಹಿದನು ಕೌರವನ ರಥವನು | ತುಡುಕಲೀಯದೆ ದ್ರೋಣನನು ಜವ |
 ಗಡಿಸಿದನು ಜೋಡಿಸಿದಪಡುರಥರೊಗ್ಗ ನೊಡೆಹಾಯ್ದು || ೧೮ || ಮುರಿಮುರಿದು ಹೀಹಾಳಿಯಲಿ
 ಮಿಗೆ ಉರವಣಿಸಿ ಗರಿಗಟ್ಟಿ ಕವಿದುದು | ಹರಿಬಿಡದೆ ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಬಾಷೆಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಸರಳಸೂಸಿದರೆಡಬಲದಲ | ಬ್ಬರವ ಮಾಡಿದುಮಾಡಿದರು ಹಗೆ | ಯರುಣಜಲದಲಿ ಬಾಣಧಾರೆ
 ಯನಾಮಹಾರಥರು || ೧೯ || ವಡಬಗೌತಣವಿಕ್ಕುವೊಡೆ ಕಡ | ಲೊಡೆಯಗಹುದು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲಾ |
 ಬಿಡು ಸರಳ ಬೀರುವೊಡೆ ಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೆಂದನುತ || ಕುಡಿಮೊನೆಯ ಕೂರಂಬುಗಳ ಮಿಗೆ | ಗಡಣಿಸಿ

ದರೋಗೊಡೆದು ಪಡುರಥ | ರೊಡಲೊಳಂಬನು ಹೊಳಿದನು ಕಾರಿಸಿದಶೋಣಿತವೆ || ೨೦ ||
 ಹೂಸಕದ ಶೌರಿಯದ ಬಾಳಿಕೆ | ಯೇಸುದಿನವೀರ್ಣಕೃಪದು | ಶ್ವಾಸನರಕ್ಯಕೊಂಬಕುವರೆನೆ ಸುರ
 ರಿಗಲಗಣಸು ಗಾಸಿಯಾದರು ಗಾಯವಡೆದು ವಿ | ಳಾಸವಳಿದರು ರಿಪುಭಟನೆ ಗೆಲು | ವಾಸೆ ಬೀತು
 ದು ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಸಕಲಪರಿವಾರ || ೨೧ || ವಿರಥನಾದನು ಕರ್ಣನಸ್ತ್ರವೆ | ತಿರುಹಿ ತಿರುವಿಗೆ
 ತೊಟ್ಟನಾಗುರು | ಗುರುತನೊಜನು ತನ್ನ ಸೂತನ ಸಿರವ ಹರಿಯೆಚ್ಚ || ಸುರಗಿಯನು ಬಿಸುಟೊ
 ರೆಯ ತಿರುಹಿದ | ನರಸನನುಜನು ಕೃಪನು ಶಲ್ಯನು | ಕೊರಳಲಸುವನು ಹಿಡಿದು ಹಂಗಿಗರಾದರೊ
 ಡೆಯಂಗಿ || ೨೨ || ಗನ್ನದಲಿ ಗುರು ಜಾರಿದನು ಕೃಪ ಮುನ್ನುವೇ ಹಿಂಗಿದನು ಕರ್ಣನ | ನಿನ್ನಕಾ
 ಬವರಾರು ಮೂರ್ಛಗೆ ಮೂರುಬಾರಿಯಿದು || ಬೆನ್ನತೆತ್ತರು ಬಿರುದರಾತನ | ಕೆನ್ನಿಗಡಿದುಗಿದಂಬು
 ರಣದಲಿ | ನಿನ್ನ ಮಗನರನೆಲೆಗೆ ಮುರಿದನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ || ೨೩ || ಕೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಭಟರು ಮ
 ನ್ನೆಯ | ಗಂಡನಾಗ್ಯೆ ಜಯ ಯೆನೆ ಖತಿ | ಗೊಂಡು ಕುರುಪತಿ ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿ
 ಡುತ || ಭಂಡರೆಂಬೆವೆ ಜಗದ ಗುರುಗಳು | ಗಂಡುಗಲಿಗಳು ಮೈರಿಭಟರಿಗೆ | ಹೆಂಡಿರಾಗಿಯೆ ಹೋ
 ಗಿರೈ ಫಡ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೨೪ || ಕಾಲವಹಿಲವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ | ಕೋಲಗುರು ಜಾರಿ ದ
 ನು ಶಲ್ಯನ | ಮೇಲುಮುಸುಕನುವಾಯ್ತು ಬಿರುದೇನಾಯ್ತು ಗುರುಸುತನ || ಆಳುವಾಸಿಯ ಕಡು
 ಹು ಕರ್ಣನ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಪೂತು ಮರುರೇ | ಬಾಲ ಯೆಂದವನೀಶ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತ
 ನ್ನವರ || ೨೫ || ಇದಿರೊಳೀಶನ ಭಾಳನಯನದ | ಕದವು ತೆಗೆದಿಡಿ ಹಿಂದೆ ಮರಳುವೊ | ಡಿದೆ ಕೃ
 ತಾಂತನ ಕೊಂತವರಸಿನ ಮೂದಲೆಯವಚನ || ಅದಟು ಕೊಳ್ಳೆದು ರಾಜಸೇವೆಯ | ಪದವಿಪಾತಕವೆಂ
 ದನುತ ಹೊದ | ರೆದೆಯ ಹೂಣಿಗರೈದೆ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ಸಂಗಡಿಸಿ || ೨೬ || ರಸದ ಬಂಧದ ಬಿ
 ಗುಹು ವಹ್ನಿಯ | ಮುಸುಕುನುಗಿದುಳಿವುದೆ ಕುಮಾರನ | ಮುಸುಡಮುಂದಕೆ ಬಿದ್ದು ಬದುಕುವರೇ
 ಮಹಾರಥರು || ಎಸುತ ಹೊಗುವರು ಭಟನಗಾಯಕೆ | ಮುಸುಡ ತಿರುಹುವರೆಡಿಗಡಿಗೆ ಸಾ | ಹಸದ
 ಸುಗ್ಗಿ ಗನೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಅತಿಬಲರು || ೨೭ || ಹರಿದು ಬಿದ್ದವು ಜ್ವೇಡು ಮೈಯಲಿ |
 ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು ಬಾಣವೇರಿನೊ | ಳೊರವರಕುತದ ಧಾರೆ ನಾದಿತು ರಥದ ಹಲಗೆಗಳ || ಹರಿವುದೆ
 ಗೆದಪರ್ತಿನಾರಿಯ | ಸೆರಗಹಿಡಿದರು ಹೇಳಲೇನದ | ನೆರಿಯಲೇಕಾಂತದಲಿ ಕರ್ಣನ ಕರೆದನೊದ್ರೋ
 ಣ || ೨೮ || ಇದಿರೊಳಾನುವೊಡರಿದು ಹಸುಳೆಯ | ಕದನ ಹಂಗಿಗರಾದೆವಾಳ್ವನ | ವದನಕಮಲಕೆ
ನಮ್ಮ ಪೌರುಷವಿದು ಹಿಮವಾಯ್ತು || ಇದಿರೊಳಾನಿಹೆ ಶಲ್ಯನೆಡವಂ | ಕದಲಿ ಕೃಪ ಬಲನಪರ
 ಭಾಗದೊ | ಳೊದನಿನಿಬಂದೆಸು ಕುಮಾರನ ಕರೆದ ಕಾರ್ಮುಕವ || ೨೯ || ಚಾಪವೀತನೆ ಕೈಯೊಳಿ
 ದೊಡೆ | ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆ ಗೆಲವು ನೂಕದು | ವೈಪರಿತ್ಯಕೆ ಬೆದರವಾಗದು ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಿದು ||
 ರೊಪುದೋರದೆ ಬಂದು ರಿಪುವಿನ | ಚಾಪವನು ಖಂಡಿಸುವುದಿದು ಕುರು | ಭೂಪನುಳಿವೆಂದಿನೆಸುತನೆ
 ನೊಡಬಡಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ || ೩೦ || ಹಿಂದಣಿಗೆ ತಿರುಗಿದನು ಭಾಸ್ಕರ | ನಂದನನುಕೃಪಮಾದ್ರಪತಿ
 ಗುರು | ನಂದನನು ವಾವುದಲಿ ಮಿಗಿಸಂಮುಖದೊಳಾಚಾರ್ಯ || ನಿಂದು ಕದನವ ಕಣಕಿದರು ರಿಪು |
 ಬಂದಿಕಾರನೊಳ್ಳೆರಸೂರೆಗೆ | ಬಂದು ಬಸಿವುತ ಹೋದರಿನಿಬರು ಬೈದು ರವಿಸುತನ || ೩೧ || ದಳವು

ದಳದುವಾಯ್ತು ಕೇಸರ | ದೊಳಗೆ ವಿಸಟಂಬರಿದು ಕರ್ಣಿಕೆ | ಯೊಳಗೆ ರಿಂಗಣಗುಣಿದು ಸಂಗರ
 ಜಯದ ವೆಧುವಿನಲಿ || ಸಲೆ ಸೋಗಸಿ ತನು ಸೋಕ್ಕಿ ದೆಸೆಪಟ | ದುಳಿವು ಸೌಭದ್ರಾದಿತನಯನ | ಬಿಲು
 ದನಿಯ ರವವೆಂಬಿಸಿತು ಜಯಯುವತಿವಿರಹಿಗಳ || ೩೨ || ಸೂರಸುತ ಮಗನನಿಸುವಿಮಮ | ಕಾರ
 ವಿಗಳು ಮೊಳೆತೊಡಾದಾ | ತಾರನುಳಿವೆನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪುವುದೆನುತ ಮನೆದೊಳಗೆ || ಕೂರಲಗನಾರ್ಕಣ
 ಬರಸಳೆ | ದಾರಿ ಹಿಂದಣಿನೆಚ್ಚ ಪಾರ್ಥಕು | ಮಾರಕನ ಚಾಪವನು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ
 || ೩೩ || ಉರವ ಜಯವಧುವೊಕ್ಕತನದಲಿ | ಮುರಿದಕಡ್ಡಿಯಿದೆನಲು ಕರದಿಂ | ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು
 ದು ಚಾಪವಿಂದ್ರಕುಮಾರನಂದನನ || ಬೆರಗಿನಲಿ ಮುಖದಿರುಹಿ ಹಿಂದಣಿ | ಗಿರಿದ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ
 ಮುಖದಲಿ ಕಿರುನಗೆಯ ಕೇವಣಿಸಿ ನುಡಿದನು ಬೆರಳನೊಲೆದೊಲಿದು || ೩೪ || ಅವಶರಸಂಧಾನವಚ್ಚರಿ |
 ಯಾವಸರಳವಿಲಾಸ ಭಾಪು ವಿ | ದಾವಪರಿ ಮರುಪೂತು ಧಣುಧಣು ದೇವಬಿಲ್ಲಾಳೆ || ಈವಿವೇಕವ
 ನಾರುಬಲ್ಲರು | ಭಾವನಹುದೈ ಹಿಂದೆ ಬಂದಸು | ವೀವಿಗಡತನ ನಿನಗೆ ಸಲುವುದು ಕರ್ಣಕೇಳಿಂದ
 || ೩೫ || ಎನಲು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ತಿರುಗಿದ | ನನುವರೆದೊಳಾಕರ್ಣನೀತನ | ಧನು ಮುರಿಯೆ ಕೈಕೊಂ
 ಡರಿದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಕನಕರಥವನು ದ್ರೋಣನಾಗುರು | ತನುಜ ಸಾರಥಿಯನು ಕೃಪಾಚಾ |
 ರ್ಯನು ತುರಂಗವ ಶಲ್ಯ ಕಡಿದನು ಭಟನ ಟಿಕ್ಕೆಯವ || ೩೬ || ತುಡುಕುವೊಡೆ ಧನುವಿಲ್ಲ ಮುಂದಡಿ
 ಯಿಡಲು ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲ ರಥಕಡಿ | ವಡೆದುದಿನ್ನೆಂತೊದಗುವನೊ ಸುಕುಮಾರ ತಾನೆನುತ || ಪಡೆ ಬಿ
 ಡದೆ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಬೆದರದೆ | ಕಡುಗಿ ಖಡುಗವ ಕೊಂಡು ರಿಪುಗಳ | ಕಡಿದು ಹರಹುತ ಬೀದಿವರಿದ
 ನು ಬಲದಮಧ್ಯದಲಿ || ೩೭ || ಈತನಿರೆ ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ಮಾತು ಜಗಕೇಕನಲು ಮೈರಿ | ವ್ರಾತವ
 ನು ಮುಂಕೊಂಡು ಹಾಯ್ದನು ನಿಸಿತಖಡ್ಗದಲಿ || ಸೂತನೇ ಶಿಶು ಪಡುರಥರ ಕರೆ | ಈತನಾರ್ಯ ಹೇ
 ಳಿ ಭಯವಿ | ನ್ನೇತಕಂದವನೀಶ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನವರ || ೩೮ || ಗೆಲಿದರಭಿಮನ್ಯುವನು ತನ್ನವ
 ರೆಲವೊ ತಾವೀಳಿಯವನನುತವೆ | ಮೆಲುನಗೆಯರೆತರಥರ ಜರದನು ಕೌರವರಾಯ || ಒಳಿಕ ಒಲನೆಡ
 ವಂಕದಲಿ ಮಂ | ಡಳಿಸಿತತಿಪೋಹರಿಸಿದುದು ರಿಪು | ಜಲಧಿವಡಬನೊಳಾಂತು ತಾಗಿದರಂದು ಮೈರಿ
 ಗಳು || ೩೯ || ತುಡುಕಿದವು ತೇಜಿಗಳು ವಾಘೆಯ | ಗಡಣದಲಿ ತೇರುಗಳು ಮುಂಚಿದ | ವೆಡಬಲದ
 ಬವರಿಯಲಿ ಮುತ್ತಿದವಖಿಳಗಜನಿವಹ || ಕಡುಮನದ ಕಾಲಾಳು ಕರೆದುದು | ಕಡುಗಧಾರೆಯನೀತ
 ನಳವಿಯು | ಕಡಿಸಿ ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಭೂಪನ ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರು || ೪೦ || ವಿಷದ ಹುಟ್ಟಿಯೊಳ್
ರಗಿ ನೋಣ ಜೀ | ವಿಸುವವೇ ಶಿವತಿವ ಕುಮಾರನ | ಮುಸುಡ ಮುಂದಕೆ ಬಿದ್ದು ಬದುಕುವರುಂಟಿ ಭ
 ಟನಿಕರ || ಕುಸುರಿದರಿದನು ಕರಿರಥವ ನಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿ ಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗೆ | ಇಸುವ ಸೂರೆಯಬಿ
 ಟ್ವನಂತಕದೂತಸಂತತಿಗೆ || ೪೧ || ಅರಿಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ ಮೊಳಗಿನ | ಲರುಣಜಲವರುಷದಲಿ ಸು
 ಭಟರ | ಕೂರಳವನದಲಿ ಕುಣಿದುದೀತನ ಖಡ್ಗವನಕೇಕಿ || ಸುರಿವಖಡ್ಗದ ಮೊನೆಯ ರಕುತಕೆ | ತರ
 ತರದಿ ಬಾಯೊಡ್ಡಿ ಶಾಕಿನಿ | ಯರೆ ಸಮೂಹವು ಬಳಿಯಲ್ಪೆದಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ || ೪೨ || ಕರುಳ
 ಹೂಗೊಂಚಲಿನ ಮೂಳೆಯ | ಬಿರಿವುಗಳ ನವಖಂಡದಿಂದೆಯ | ತರತರದ ತಳಿರಲೆಯ ಕಡಿದೋ
 ಳುಗಳಕೊಂಬುಗಳ || ಬೆರಳಕಳಿಕೆಯ ತಲೆಯುಪಲಬಂ | ಧುರದ ಘಾತದಕ್ಷನವಮಧು | ಕರೆಭರಣವೆ

ನಲಿಸೆದುದಾತನಖಡ್ಗ ಚೈತ್ರದಲಿ || ೪೩ || ವೈರಿಸುಭಟರಿಗೆಮರಲೋಕದ | ನಾರಿಯರಿಗೆ ವಿವಾಹವ
ನು ವಿ | ಸ್ತಾರಿಸಿದಸಮಯದೊಳಗಾದಸಿತಾಕ್ಷತಾವಳಿಯ || ತಾರಕಿಗಳೆಸೆದನಭದೋಲ್ ರಿಪು | ವಾರ
ಣದ ಮಸ್ತಕದ ಮುತ್ತುಗ | ಳೋರಣಿಸಲೊಪ್ಪಿದವು ಖಡ್ಗ ಸುರೇಂದ್ರಸುತಸುತನ || ೪೪ || ಶಾಕಿನಿ
ಯರೋಕ್ಕುಳಿಯಧಾರೆಯ | ಜೀಕೊಳವಿಯೋಜನವ ಜಲಜಂ | ತ್ರಾಕರುಷಣವೊ ರಕುತಲತೆಗಳ
ಕುಡಿಯಕೊಂಕುಗಳೋ || ನೂಕಿಕೊಯ್ದೊಕ್ಕರಳುಗಳೊ ಮುಂಡದಮೋಕಿನಲಿ ಬಗಿದೊಗುವನೆತ್ತರು |
ನಾಕವನು ನಾದಿತ್ತೆನಲು ಸವರಿದನು ಪರಬಲವ || ೪೫ || ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೊಡಿದರು ಭಟನರೆ | ಯ
ಟ್ಟಿದನು ಬಲದೊಳಗೆ ರಾಯಘ | ರಟ್ಟಪಾರ್ಥನ ತನಯನೆಲೆದೈತರಾಪ್ಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೬ || ಸೀದ
ದನು ಸೌಬಲರೊಳಿಪ್ಪ | ತ್ರೇಳನಾಕೈಕೆಯರೊಳಗೆ ಹದಿನೆಳನಗ್ಗ ದ ರವಿಸುತನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ಳಿವರ
ನು || ಮೇಲೆ ಕೈಕೆಯರೊಳಗೆ ಹತ್ತುನೈ | ಪಾಲರನು ಕೌಸಲೆಯವರನೇ | ಪಾಳಬರ್ಪರರೊಳಗೆ ಕೊಂಞಿ
ನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ೪೭ || ಧನು ಮುರಿದಬಳಿಕೆಮ್ಮಡಿ ಸಿತ್ತೆ | ತನಪರಾಕ್ರಮವೆನುತ ಸೇನಾ|ವನಧಿ ಜರಿ
ದುದು ಭಟರು ಹರಿದುದು ಬಿಟ್ಟಮುಂಡೆಯಲಿ || ಜನಪತಿಯ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕವಿ | ದಿನನಸುತನಡ್ಡೈಸಿ
ದನು ಹೋಗಿ | ಗೆನುತ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನಾತ್ಮಜನ || ೪೮ || ಎಳೆಯರವಿರತ್ತಿಗಳು ರೆಕ್ಕೋ
ತ್ಪಲದೊಳಗೆ ಕವಿದಂತೆ ಹೊನ್ನರೆ | ಬಳಿದಹಿಳುಕನೆ ಕಾಣಲಾಯಿತು ಭಟನ ಕಾಯದಲಿ || ಹೊಳೆದು
ಹೊಂಮಿಗ ಹೊಯ್ಯುವೋಲ | ವೈಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ರಥಹಯವನ | ಪೈಳಿಸಿ ಮರಳುತ ಲಾಗಿನಲಿ ಖಂ
ಡೆಯವ ಖಂಡಿಸಿದ || ೪೯ || ಕರದ ಕರವಾಳುಡಿಯೆ ಬೆದರದೆ | ಹರಿದು ಧುರದೊಳು ಗದೆಯ ಕೊಂ
ಡ | ಬ್ಬರದ ರೋಷದೊಳುಲಿದು ಹರಿಗೆಯನಣೆದು ಮುಂದಣಿಗೆ || ಅರರೆ ಸಂಮುಖವಾಗೆನುತ ಸಂ
ಗರದೊಳುರವಣಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ | ತೆರಳಿಚಿದನೈ ನೂರುಹೆಜ್ಜೆಯನಿಂದ್ರಸುತಸುತನ || ೫೦ || ಗುರು
ಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ರಥವನು ಕೃಪನ ತೇರಿನ | ತುರಗವನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದು ದ್ರೋ
ಣನರಥವ ಹುಡಿಮಾಡಿ || ಅರಸನೇರಿದಕರಿಗೆ ಹಾಯ್ದನು | ಮರಳಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮುಖವನು | ಚರಣ
ತಳದಿಂದೊಡೆದು ಹೊಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೫೧ || ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲ ಲಿನೊಂದು ರೋಷದೊ |
ಳದಿರಥಗೆ ಸೈನೆಗೆದರೋಮದ | ಹೊದರುಗಳ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಕಂಪನಕುಣಿವವಿಸಾಗಳ || ಕುದಿದ ಹೃದಯ
ದಕಾದದೇಹದ | ಕದನದಲಿ ರವಿ ಸೂನು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದನು ಹೋಗದಿರಲವೊ ಹೋಗದಿರೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ
|| ೫೨ || ಸರಳಮಯಸರ್ವಾಂಗವಿನ್ನೀ | ಸರಳ ನಡೆ ವಿಂಬಿಲ್ಲಮೈ ಮಗು | ಳರಿಯನದನಭಿಮನ್ಯು
ಕರ್ಣನಮೇಲುವಾಯಿದನು || ತರಹರಿಸಿ ಕಲಸಿಡಿದುರಿಪುಭಟ | ನುರವನುದರವನೆಡಬಲನ ಕಿ | ಬ್ಬರಿ
ಯನೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರುವತ್ತೈದುಬಾಣದಲಿ || ೫೩ || ಸರಳು ನಡಲುಬೈದ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದುರವಣಿ
ಸಿಬರೆ ದಿವ್ಯಶರದಲಿ | ಕರವೆರಡ ಹರಿಯೆಚ್ಚೊಡಾಗಲೆ ಕೆಡೆದುದವನಿಯಲಿ || ಇರದೆಗಹಗಹಿಸಿದ
ನು ಭಟನಲೆ | ಮರುಳಸೂತಜ ಕೈಮುರಿಯೆ ಸಂ | ಗರದಸಿರಿ ಹಿಂಗುವುದೆ ತನ್ನ ನೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿ
ದ || ೫೪ || ಸುರಿವರುಧಿರದಸರಿಯ ಸರಗಿನೊ | ಳೊರಸಿ ರಥದಚ್ಚುಗಳನೊಡದನು | ತಿರುಹಿ ಗಾಲಿ
ಯ ಕೊಂಡು ಮುಂಗೈಗೊಂಡು ನಡೆನಡೆದು || ಅರಿಬಲವನಿಡೆ ಮುಗ್ಗಿ ಕೆಡೆದವು | ತುರಗವಜಗಜ
ಯಾದವಿಭರಥ | ಹೊರಳಿದವು ವುರುಳಿದವು ಹೂಣಿಗರಟ್ಟಿ ಸಮರದಲಿ || ಹರಿಯ ಚಕ್ರದ ಸತ್ಯವೀತನ

ಧುರದೋಳಾಯ್ತೆನೆ ರಫದ ಚಕ್ರದೊ | ಳರಿಬಲವನಿಡೆ ಮುಗ್ಗಿ ಕಡೆದವು ಬಹಳತಳತಂತ್ರ || ಬಿರು
 ದವೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಪಟುಭಟ | ರುರವಣಿಸಿ ಹಿಂದಾಯ್ತು ರಾಯರ | ಗುರುವಕಡವರಿಲ್ಲ ನುತ ಕು
 ರುರಾಯಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೫೬|| ಮನದಖತಿ ಬಿಗುಹೇರಿ ದುಶ್ಶಾ | ಸನನ ಸುತನಿರಾಂತು ಖಡುಗದ |
 ಮೊನೆಯ ಚೂರಿಸಿ ದಂಡವಲಗೆಯ ಗತಿಗಳೊದರಿಸುತ || ತನಗೆ ಮೃತ್ಯುವ ಕರೆವವೊಲು ಪಾ | ಧ್ವ
 ನಕುಮಾರನ ಕರೆದು ಹಳಚಿದ | ನೆನಿಮಿಪಾವಳಿ ಪೂತುಪಾಯ್ತೆನೆ ಮೊಳಗಿದರು ಭಟರು ||೫೭||
 ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ಮಕುಟವರ್ಧನ | ರಾನಲಾಪುವರಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಸೋನು ರಣದಲಿ ಬೀದಿವರಿದ
 ನು ಗದೆಯ ತಿರುಹಿಸುತ || ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರೆ | ದೇನುಸಾಹಸವಿವಗೆನುತ ಮದ |
 ದಾನೆಗಳ ಹಟನೆಂಟು ಸಾವಿರಘಟೆಯ ನೂಕಿದರು ||೫೮|| ಮದಕರಿಗಳುರವಣೆಗೆ ಮೇಟಿನಿ | ಯದಿ
 ರಿತನೆ ನಡೆದುದು ವಹಾದೇ | ವದಟರುರವಣಿಸಿದರು ಬಲುಗಜಘಟೆಯನಾಯಕರು || ಪದಹತಿಯ
 ಕಂಠೋಳಿಯಮರರ | ಬೆದರಿಸಿತ್ತು ಕುರುಬಲದ ಜೋದರು | ಕದನದಲಿ ಬಲುಸರಳಮಳೆಗರೆದೊಂಕಿದ
 ರು ಭಟನ ||೫೯|| ಭುಜವ ಹೊಯ್ದನು ಮೇಲನೆಮರ | ವ್ರಜವೃಘೇಯನೆ ಸಿಂಹನಾದದಿ | ನಿಜಗದೆ
 ಯಲೊಳವೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಗಜದಮಸ್ತಕವ || ಗಜದಗಾವಳಿ ಕೋಡನೂರಿದ | ವಜತವೈರಿವ್ರಾ
 ತಮಿಗೆ ಗಜ | ಬಜಸೆ ಕೊಂದನು ಕರಿಘಟೆಯ ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ ||೬೦|| ಗಾಲಿ ತೀರಿದವೆಂದು
 ಬಗೆದನೆ | ಕಾಳಗಕೆ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕರ | ಎಳವಾತನಬಗೆಯದೊಳಪೊಕ್ಕಿರಗದನುತಿರವ || ಮೇಲು
 ವಲಗೆಯಲಣೆದುಹೊಯ್ದನು | ಬಾಲಕನಗಾಯವನುನಸುನಗು | ತೇಳಿಸುತದಂಡೆಯಲಿ ಕಳೆದನು
 ತಿವಿದನೆವನುರವ ||೬೧|| ಕರಹತಿಗೆ ಧಡಧಡಿಸಿ ತಿರ್ರನೆ | ತಿರುಗಿಬೀಳುತ ಧೈರ್ಯವನು ಹೊಡ | ಕರಿಸಿ
 ಹೊಲಬಿನೊಳದ್ದು ತಿವಿದನು ಪಾರ್ಥನಂದನ || ಅರಿಕೃಪಾಣದ ಗಾಯದಲಿ ತರ | ಹರಿಸಲಾರದೆ ಕಡ
 ಹುತಹಿತನ | ನೆರಗದನು ಬಳಿಕವನಿಗೊರಗದರಾಕುಮಾರಕರು ||೬೨|| ಕಾಳುಗಿಚ್ಚೆ ದ್ವಡವಿಯನು ಕು
 ಡಿ | ನಾಲಿಗೆಯೊಳವಡಿಸಿ ದಙ್ಗುರಿ | ಜಾಲ ತಗ್ಗಿದವೊಲು ಗನನದ ಮುಗಿಲಮೋಹರದ || ಧಾಳಿ
 ಯಲಿ ಯರೆಯಟ್ಟಿ ಬಿಸುಡುವ | ಗಾಳಿಯುರವಣೆ ನಿಂದವೊಲು ಸುರ | ಪಾಲತನಯನತನಯಸ್ತ
 ಮಿಸಿದನು ರಣದೊಳಗೆ ||೬೩|| ತೋಳತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ ಕೈದುಗ | ಳೋಳಿಗಳ ಹಾಸಿನಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಕಾಲದೊಳೆಯಲಿ ಕಡೆದ ಕೌರವಸುತರು ನೂರ್ಮರಲಿ || ಬಾಲಕನು ಬಿಳಲಿದನು ಸಮರದ | ಲೀಲೆಯಲಿ
 ಕ್ಷಣದೊಡ್ಡಿ ಬಸವಳಿ | ದಾಳುಗಳ ದೇವನು ಮಹಾಹವದೊಳಗೆ ಪವಡಿಸಿದ || ೬೪ || ಸಸಿಯಬಿಂಬವ
 ಬಗೆಯದದಟನ | ಮುಸುಡು ಮುರಿಯದು ಮೈಯದಿಧಿತಿ | ಮಸುಳಿಸದು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕರಗದು ಕಾಯ
 ಜವಗೆಡದು || ಎಸಕ ಮಸುಳದು ಸಮರದಲಿ ಪಾ | ರುಪವಮಾಡಿ ವಿರೋಧಿರಾಯರ | ಕುಸುರಿದಡೆ
 ಗೆಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಸೂನು ರಂಜಿಸಿದ || ೬೫ || ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಹೊಗರುಮೋರೆಯ
 ಹಿಣಿಲಮಂಡೆಯ | ಬಿಗಿಯಮೊತ್ತರಜೋರಿನೊಡಲಿನತುರುಗಿದಂಬುಗಳ || ಹೆಗಲಕೊಯ್ಲಿ ನತ್ತಗ್ಗಿನಲಿ
 ಸೈ | ನೆಗೆದರೋಮದ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯ | ತಗಹುಬಿಡದಭಿಮನ್ಯುವೆಸೆದನು ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲಿ ||೬೬||
 ಸಾವಹರೆಯವೆ ಯೆಂದುಗಗನದ | ದೇವತತಿ ಮರುಗಿದುದು ಶಕ್ರನ | ಸಾವಿರಾಲಿಗಳೊರತೆ ಮಸುಗತು
 ಪಾತ್ರಶೋಕದಲಿ || ತಾವುಪಡುರಥರೊಬ್ಬಹಸುಳೆಯ | ಹೇವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದರೋ ಸುಡ | ಲಾವವೀರ

ರು ಕೌರವಾದಿಗಳೆಂದುದಮರಗಣ ||೬೭|| ಮಗುವು ವೇಷವಧರಿಸಿ ಧುರದೊಳ | ಗಗಲಿ ಹೋದೊಡೆ
ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಡಗೆಯ ಡಾವರವಾಯ್ತು ತನಗೊಳಗಾಯ್ತು ಪರಿತಾಪ || ಮಗನ ಮರಣದೊಳೆಂ
ತು ಜೀವಿಸಿ | ಬಗೆವಳಕಟ ಸುಭದ್ರೆಯನುತವೆ | ದೃಗುಜಲವ ಬೆರಳಿಂದ ಮಿಡಿದರು ಗೌರಿದೇವಿಯ
ರು ||೬೮|| ಧುರದಪ್ರಳಯಕೃತಾಂತನನು ಪರಿ | ಹರಿಸಿದವು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಾಶದ | ಕೊರಳ ಬಳಚಿ
ದೆವೆನುತ ಕೌರವಬಲದ ನಾಯಕರು || ಶಿರವ ತಡಹುತ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ | ತಿರುಗಿದರು ಬಾಲಕನನೀ
ಕ್ಷಿಸ | ಲರಿದು ತನಗೆಂಬಂತೆ ರವಿಜಾರಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ||೬೯|| ಹಲವುಗಜವೂಂಡಾಗಿ ಸಿಂಹದ | ಮೊ
ಲೆಮರಿಯ ಕೊಂಬಂತೆ ಹಾವಿನ | ಬಳಗ ಗರುಡನಮರಿಯನಿರಿದವೊಲಾಯಿತೆಕಟಿನುತ || ಅಳಲಿದುದು
ಸುರಕಟಕವೆನಿಗೆ | ಯಿಳಿದರಪ್ಸರಗಣಿಕೆಯರು ಕೋ | ಮಲನ ತಂದರು ವಾಸವನ ಸಿಂಹಾಸನದ
ಹೊರಗೆ ||೭೦|| ಸೋಲವರಿಗಳಿಗೆಂದು ಹರುಷವ | ತಾಳದಿರು-ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ-ಕೃಷ್ಣನ | ಸೋಲವೆದು
ಪಾಂಡವರು ಸೋತವರಲ್ಲ ನಂಬುವದು || ಸೋಲವಿದು ನಾಳಿನಲಿ ಪ್ರಳಯದ | ಕಾಲ-ಕೌರವಕುಲಕ
ದಿಟವಿದು | ಸೋಲವುಂಟೇ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರಾಗಿ || ... ||೭೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ವದ ೪೮೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಅರಿಮಹೀಶಕುತಾರಧೀರನು | ವರಕಿರೀಟಕುಮಾರ ರಣದಲಿ | ಸುರರನಗರಿಗೆ ನಡೆಯೆ ಹ
ಲುಬಿದನಂದು ಯಮಸೂನು ||

|| ಪದ || ತೆಗೆದುದೀಪರಿವಾರ ಕಹಳಾದಿಗಳ ಸನ್ನೆಯಲುಭಯಬಲ ಕಾ | ಳಗವನುಳಿದರು
ಬಂಪು ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಳಯವ || ಮಗನು ರಣದಲಿ ಮಡಿದಹದ ಬೀದಿ | ಗಳೊಳಾದುದು ವಾ
ರ್ತೆ ದೂತರು | ದುಗುಡಭಯದಲಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ||೧|| ಅವನಿಪನ ಖಂಡೆಯವ ನ
ಕುಲನ | ಪವನಸುತನ ಕತಾರಿಯನು ನೃಪ | ನಿವಹದಾಯುಧತರೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತೆಗೆದು ಬೈಚಿಟ್ಟು ||
ಬವರದಲಿ ಸುತನಳಿದನೋ ಕೌರವನ ಕೈಯೊಳಗಾದನೋ ಸಂ | ಭವಿಸಿದಾಹದನೆಂಬನೃಪತಿಯ ಕಂಡ
ರವರಂದು ||೨|| ಅವನಿಪಾಲಕುಮಾರ ಕಂಠೀ | ರವನು ರಣದಲಿ ಬೀದಿವರಿದು | ತ್ಸವದೊಳಹಿತರನಿ
ದು ಕೌರವರಾಯನಂದನರ || ಜವನನಗರಿಗೆ ಕಳುಹಿ ತಾ ವಾ | ಸವನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಯಕೆಗೆ | ತ
ವಕದಲಿ ಜಾರಿದನೆನಲು ಶಿವಯೆನುತ ಬಸವಳಿದ || ೩ || ಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯ | ವಿಳೆ
ಗೆಕಡೆವಂದದಲಿ ನಿಜಸುತ | ನಳಿದವಾರ್ತಾವಚನದುಪಟಳಕವನಿಪಾಲಕನು || ಮಲಗಿದನು ಮೈಮರೆದು
ದುಮುಹಿಮಂ | ಡಲಿಕರೊಳು ಗುಜಗುಜನಲಿರೆ ಕಳ | ವಳಿಕೆ ಮೊಳಿತುದು ಕಟಕದಲಿ ದುಮ್ಮಾನಮಯ
ವಾಗೆ ||೪|| ಅರಮನೆಯ ಗಜಬಜದ ಹವಣಿ | ದರಸನಪಗತನೆಂದು ಪಾಳಯ | ವಿರುಳು ನಡುಗಿತು

ಕೃಯಸೂರೆಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಕಡೆಯ || ನೆರವಿ ಮಸಗಿತು ಕೆತ್ತವಂಗಡಿ | ದುರುಳರುಬ್ಬರಿಸಿದರು ಮು
 ಸುಕಿನ | ಸುರಗ ತೆತ್ತವು ಮಂದಿ ದಳವುಳವಾಯ್ತು ಧನಿಕರಿಗೆ ||೫|| ಹೊಳಲು ತಲೆಕಳಕಾಯ್ತು ಹು
 ಯ್ಯಲು | ತಳಿತುದೊಳತೋಟಿಯಲಿ ಕೆತ್ತವು | ನಿಳಯನಿಳಯದಕದನದುದ್ರೇಕದಲಿ ಮಯವಾಯ್ತು ||
 ಎಲೆಲೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಕಟಕವೆನುತು | ಮೃಳಿಸಿದರು ಸಚಿವರು ಮಹೀಪತಿ | ಯುಳಿವನರಿಯಲು ಸಾಸಿಕ
 ಲಾರ್ಯದರುಸುರುಗಳ ||೬|| ಉರಿಯ ಚೂಣಿಯವುಸುರಮು | ಗನೊಳುರುವಣಿಸುತಿದೆ ಧರಣೀಪತಿ ಸು
 ಸ್ಥಿರನು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಹೊಳಲ ಬೆದರಿಸಿ ಸುಲಿವಬಣಗುಗಳ || ಹರಿಯೆನಲು ಹೊರವಂಟು ಹೊ
 ಯ್ದರು | ತುರಗಗಜರಥ ಬೀದಿವಂದವು | ನೆರವಿದೊಳಸಿನ ಮನ್ನೆಯರನೆಳಸಿದರು ತೂಲದಲಿ || ೭ ||
 ಪಾಳೆಯದೊಳೇನೈಯ ಗಜಬಜ | ವೇಳು ಹೋಗೈ ಭೀಮ ಸಾಯ್ಗಳ | ಸೀಳು ತಡವೇಕನುತ ಧರ್ಮ
 ಜ ನೇಮವನು ಕೊಡಲು || ಮೇಳವಿಸಿ ಯೋಳಸುಳಿವನಾಯ್ಗಳ | ಸೀಳಿಸಿದನೊಳತೋಟಿಗುರುವಣೆ |
 ಯಾಳುಗಳ ಕೊಲಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಳಯವ || ೮ || ಹೊಳಲ ಗಜಬಜವಡಗತರಸನನ | ಹೊ
 ಳಲೊಳಗೆ ಪಸರಿಸಿತು ಶೋಕಾ | ನಲನು ಭೂಪಾಲಕನ ಸೈರಣೆಗಾಯ್ತು ಮಹನವಮಿ || ಬಳಗುರಿ
 ವಹಸಿಮರದ ತುದಿಯಲಿ | ಜಲವೊಗುವವೊಲು ಹೃದಯತಿಖಿಯುರ | ತಳಿತು ಲೋಚನವಾರಿ ತುಳು
 ಕಿದಾದನಿಲಜಾದಿಗಳ || ೯ || ಮರವುತೆಚ್ಚರುತವನಿಪತಿ ಕರೆ | ತರಳಸಾವೆಡೆ ತಾರೆನುತ ಕೇ | ಸರಿಯ
 ದಾವೆಡೆ ಕಂದ ಬಾರೆನುತಪ್ಪುವನು ಬಯಲ || ಹೊರಳಿದನು ಹೆದಂದನು ಸಲೆ ಕಾ | ತರಿಸಿದನು ಮೋ
 ಹಾಂಧಕಾರದ | ಕರುಣವನು ಕೈಸೂರೆಗೊಂಡನು ಮನದೊಳೆಚ್ಚರುತ || ೧೦ || ತಿಶುವವನು ಹದಿ
 ನಾಲ್ಕುವರುಷಕೆ | ಹಸುಳೆಯನು ರಿಪುಬಲಕೆ ಕೊಲ್ಲೆಂ | ದಸಿಯಧಾರೆಯ ಮೊನೆಗೆ ನೂಕುತನಾನೆ
 ಕೊಲಿಸಿದನು || ವಸುಮತಿಯನಿದನೊಲೈ ಪಲ್ಲವ | ವಸನನಹೆ ನೀನಾಗು ಸೈರಿಸ | ಲಸದಳವು ತನಗೆಂದು
 ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನನಾದ || ೧೧ || ಬಂದು ಫಲುಗುಣನೆನ್ನು ಮೋಹದ | ಕಂದನಾವೆಡೆಯಿಂದೊಡಾ
 ವೇ | ನೆಂದು ಮಾರುತ್ತರವ ಕೊಡುವೆನ್ನು ಮೈರಿಸಾಯಕರು || ಕೊಂದರೆಂಬೆನೊ ತಿವಮಹಾದೇ | ವೆಂ
 ದು ಪುತ್ರಸ್ನೇಹ ಮಿಗೆ ಸಂ | ಬಂಧದಲಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬಿದನಂದು ಯಮಸೂನು || ೧೨ || ಸೋ
 ಮವಂಶಕುಲಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ ಸ | ನಾಮ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ರಿಪುನಿ | ಸ್ನೇಹ ಹಾಯೆನ್ನುಗಲಿದೊಡೆನಾನೆಂ
 ತು ತಾಳುವೆನು || ನಾ ಮರೆವಬಗೆಯೆಂತೂ ಕಂದನ | ಪ್ರೇಮಘನವೆನ್ನೊಡಲ ಶೋಕಕೆ | ಭೀಮ
 ತೆರನೇನೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು ನೈಪತಿ || ೧೩ || ಅಡವಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದವು ಯೈವರು | ಪೊಡವಿಪತಿ
 ಪಾಂಡವನನಗಲಿಯೆ | ಬಡಲಹೊರದವು ಕಾಡಿನೊಳಗೊಲಾಡ್ಯನಾವಿನ್ನು || ನುಡಿದಭಾಷೆಯ ಸಲಿ
 ಸಿದವು ಮಗ | ನೊಡನೆ ಮಡಿವುದೆ ಲೇಸು ನಮಗ | ನೊಡಲು ಹೊರೆಯಲುಬೇಕೆ ಸಾಕೆಂದನುತ ಮೈ
 ಮರೆದ || ೧೪ || ಆಸಮಚಕ್ರವ್ಯೂಹವದು ನೀ | ತಿಶುವು ನಿನಗಸದಳವು ಯೆಂದೊಡ | ನಸುನಗುತ ಕೈ
 ಕೊಂಡೆ ರಣದಲಿ ನಲಿದು ರಿಪುಗಳನು || ಕುಸುರಿದರಿದಂದವರೆ ಮರ್ದಿಸಿ | ಯಸುವಕಡೆಯಲಿ ಕಳಚಿ
 ನಮಗ | ಬಸುರಲಿಕ್ಕಿದೆ ಕಿಚ್ಚ ಹಾಯೆಂದೊರಲಿದನು ಭೀಮ || ೧೫ || ಹಾಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನುನಾವವಿ |
 ವೇಕತನದಲಿ ನೂಕಿ ಕೊಲಿಸಿದ | ವೇಕ ಯಿವದಿರ ಮುಖವ ತಾ ನೊಡುವೆನೆಯೆಂದನುತ || ಶೋಕತ
 ರದಿಯೊಳವು ಮುಳುಗಿಸಿ | ಯಾಕದನಗಲಿಗಳನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಯೇಕಮರಳದೆ ಪೊಡೆಯೆಂದಳಲಿ

ದರು ಮಾದ್ರೆಯರು || ೧೬ || ಅರಮನೆಯ ಗಜಬಜವ ಕೇಳಿದು | ದೊರೆಗಳೊಳಗಿಂದಳಿದರಾರಂ |
 ದರಸಿಯರು ಬೆಸಗೊಳಲು ದ್ರೌಪದಿಗರುಹಿದರು ಹದನ || ಉರಿಯ ಡಾವರವೆಳೆಯಬಾಳೆಯ | ಬೆರ
 ಸುವಂತಿರೆ ರಾಯ ಕುವರನ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯನಾಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಕೇಳಿದಳು || ೧೭ || ತೆಳುವೆಸಿರೆ
 ಬಿರುಹೊಯ್ಸ ಮುರಜದ | ಬಳಲುಮುಡಿ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ಯಳಿರವದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಹಾಹಾರ
 ವದ ಗಾಯದಲಿ ಲಲನೆ ಬರೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ಧರ್ಮಜ | ನಳಲು ಮಿಗೆ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ನಾಟ್ಯದ |
 ಕಳನ ಹೊಗಂಡೆಯೆನಲು ಬಂದಳು ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ || ೧೮ || ಅಳಲುಕುಸಿಕಿಯಲಿ ಬಾಡಿದಾನನ | ಜಲಪ
 ರುಹದ ಕಡುವೇದನೆಯ ಕಳ | ಕಳದ ಹಾಹಾರವದ ರೌದ್ರ ಸುಭದ್ರೆ ನಡೆತಂದು || ನೆಲಕೆ ಧೂಪ್ಪನೆ
 ಕಡೆದು ಸಭೆಯಲಿ | ಹಲುಬಿದಳು ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಕಂದನ | ಕಳುಹಿದವರಿಗೆ ಸಂದುದೇ ಪರಿಣಾಮವೆಂ
 ದೆನುತ || ೧೯ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಸಾಲದೆ | ಕಲನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಳಲು ಲೋಚನ | ಜಲವ ತೂ
 ತೆಯೈಭೀಮ ಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಹುಗಳ || ಅಳದಿರೈ ಸಹದೇವನಕುಲರು | ನಿಲಿಸಿರೈ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಸಿ
 ದ್ಧಿಯ | ಬೆಳಸುಫಲವಾಯ್ತು ಕೆನೋವಿನ್ನುಂದಳಿಂದುಮುಖ || ೨೦ || ಮಗನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ
 ಬಗೆಯನೆಂದೀರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ | ಹೊಗಸಲುಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಕಳುಹಿದಿರನ್ನು ಕಂದನನು || ಹಗೆ ಹರಿದುದಿಂ
 ದಿನಲಿ ದ್ರೌಪದಿ | ಮಗಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಪಟ್ಟವ | ಬಿಗಿಸಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳಿರೆ ಯೆನುತ ಹ
 ಲುಬಿದಳು || ೨೧ || ಆಕಟ ಮಗನೇ ಬಹಳಪಾಪಾ | ತೃಕನ ಬಸುರಲಿ ಬಹುದಕಿಂದವೆ | ನಕುಲನುದರ
 ದೊಳಾಗಲೀಧರ್ಮಜನಜಠರದಲಿ || ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವುದಯಿನಿದೆ ಕಂ | ಟಕಿಗಳಾದರು ಸಾಕು ಕಡು
 ಪಾ | ತಕಿಯಲಾನಿಮ್ಮೈಯ್ಯನೆಂದು ಸುಭದ್ರೆ ಹಲುಬಿದಳು || ೨೨ || ಧುರವ ಹೊಗತಕ್ಕವನೆ ಚಿಕ್ಕ
 ವ | ನಿರಿಯಲಾಪನೆ ಬಹನೆ ಮರಳಿದು | ಧರೆಯ ವೈಭವಕಾಗಿ ಕಳುಹಿದಿರನ್ನು ಕಂದನನು || ವರಯುಧಿ
 ಷ್ಠಿರನೈಪತಿ ಲೋಕದ | ಕರುಣೆಯೆಂಬರು ನಿನ್ನು ಮುನಿಗಳು | ಕೊರಳುಗೊಯಿಕನನಿರಿಯರೆಂದಳು
 ಫಲಗುಣನರಾಣಿ || ೨೩ || ಕಾಳಗದ ಮಾತೇನು ಹಸುಳೆಯ | ಬೀಳುಕೊಡಲೇಕ್ರಿಯ ಮಗನನು |
 ಬೇಳುಮಾಡಿಬರಯ್ಯ ನಿಮಗಿನ್ನಾವುದಪರಾಧ || ಕೇಳಿ ಫಲಗುಣನಲ್ಲಿ ಮಡಿದೊಡೆ | ಹಾಳಿವುಳಿವುದು
 ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿ ನೋವಿಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖ || ೨೪ || ಬೇಡ ಮಗನೆ ರಥಕೆ
 ತೇಜಯ | ಹೂಡದಿರು ಹರಣವನು ನೀಹೋ | ಗಾಡದಿರು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೋಹದಪುತ್ರ ಶೋಕವನು ||
 ಮಾಡದಿರು ರಣದೊಳಗೆಯಸುವೀ | ಡಾಡದಿರು ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರೊಡ | ಗೂಡಬೇಡೆಂದೆನಲು ಕೇ
 ಳದೆ ಮಡಿದೆ ಕದನದಲಿ || ೨೫ || ತಳಿತಳತ್ರದ ನೆಳಲಿನಲಿ ಥಳ | ಥಳಿಪಮಕುಟದ ಮುಖದಕಾಂತಿ
 ಯ | ತಿಳಿಯನೋಡನು ದೃಷ್ಟಿತಾಕೀತೆಂದು ನಾ ನಿನ್ನು || ಅಳುಕಿನೋಡುವೆನೋರೆಗಣ್ಣಿಲಿ | ಕೊ
 ಳುಗುಳಕೆಕೊಟ್ಟಿನ್ನು ಕಂದನ | ನುಳಿಯಬೇಕೇ ಅವತಿವಾಯೆಂದಬಲೆ ಮರುಗಿದಳು || ೨೬ || ಕಂದ ನಿನ್ನು
 ನುಕಾಣದಿರಲೆನ | ಗೊಂದುದಿನ ಯುಗವಾಗಹುದು ಮಗ | ನೆಂದುಭಾವಿಸಿ ಯಾರನೋಡುವೆ ಯಾರಿ
 ಗುಸುರುವೆನು || ಕಂದ ಬಾರೆಂದಾರ ಕರವೆನು | ಬಂದುಅಮ್ಮಾಯಂಬತನಯನು | ಸಂದನೇ ಹಾಯೆ
 ನುತ ಹಮ್ಮಿಸಿದಳು ನಿಜಜನನಿ || ೨೭ || ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಳಿಯನೆ | ಪಾಲದಕ್ಷರತೊಡೆದುದೇ
 ಕಡೆ | ಗಾಲವಾದುದೆ ಯುತ ರೆಗೆ ಹರಳೋಲೆ ಕಳಚಿತಲೆ || ಓಲೆಬಂದುದೆ ವಾಸವನವೊ | ಡ್ಡೊಲಗ

ಕ ಬರಹೇಳಿ ರಣದಲಿ | ಕಾಲವಾದುದೆ ಕಂದಗೆಂದುರುಳಿದಳು ಹುಡಿಯೊಳಗೆ || ೨೮ || ಅಣ್ಣನಿ
 ಸ್ನಂಗವನು ನೋಡುವೆ | ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬಿದೆ | ಬಣ್ಣ ಸಿಯೆಯಭಿಮನ್ಯು ಬಾರೋಯಿಂ
 ಬಬಾಯೊಳಗೆ || ಮಣ್ಣು ತುಂಬಿದೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ | ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿತೆ ದೇಹ ರಣದಲಿ | ಹಣ್ಣು ಚಿಂ
 ಸಾಭಿನ್ನವಾದೆ ಯೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು || ೨೯ || ಅಗಡುಕೌರವರೆಮಗೆ ಹಗಗಳು | ಮಗನೆ ಹೊ
 ಗಬೇಡೆಂದನಾಗಳೆ | ನಗುತ ಚರಣದೊಳೆರಗ ಕಂಗಳ ಲೊಗುವಕಂಬನಿಯ || ತೆಗೆದುಸೆರಗನೊಳೊರ
 ಸಿ ರಿಪುಗಳ | ಬಗೆದುರಣಬಲಿಗೊಟ್ಟು ಬಹೆನೆಂ | ದಗಲುವರೆ ಬಾ ಕಂದ ಬಾಯಿಂದಪ್ಪುವಳು ಬಯ
 ಲ || ೩೦ || ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾಕ್ಷನಳಿಯನ | ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾಪ್ತತೇಜನ | ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾರಿವದ
 ನನ ಕಾಣಿರೇ ನೀವು || ಕಾಣಿರೇ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯನು | ಕಾಣಿರೇ ಕದನಪ್ರಚಂಡನ | ಕಾಣಿರೇಯಭಿಮ
 ನ್ಯುವಾವೆಡೆಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳು || ೩೧ || ಅಳಿದನಿಂದಭಿಮನ್ಯುವೆನೆ ಕೋ | ಮಲೆ ಮಹಾದೇವೆ
 ನುತ ವುತ್ತರೆ | ಯಲಗುಗೊಂಡವೊಲಬಲೆ ಬಸವಳಿದೆವನಿಗೊರಗಿದಳು || ಅಳಲ ಕಡಲೊಳು ಮೂಡಿ
 ಮುಳುಗಿದ | ಬಲುಸೆರೆಯ ಕಂಬನಿಯೊಳಗೆ ಧೃತಿ | ಬಳಲಿ ಕಂದಿದತಾಪಮಿಗೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ ಹೊರಳಿದ
 ಳು || ೩೨ || ಶೋಕವಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಚಿಂತಾ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆ ಸತಿ ನುಡಿದನುಡಿಗಳ | ನೇಕಸಾಣೆಯಸರ
 ಳು ಮುರಿದವು ನೃಪನ ಹೃದಯದಲಿ || ಈಕುಮಾರನ ಶೋಕವಹ್ನಿಗೆ | ಯಾಕೆಯಳಲು ಸಮೀರಪಾ
 ಯವಿ | ವೇಕಶರಸಂಮೇಳವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ತನಗೆಂದ || ೩೩ || ತಾಯಿ ಸ್ಮರಿಸುಸ್ಮರಿಸಕಟಾ | ಮಾ
 ಯವಾದನು ಮಗನು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲಟ್ಟಿದೆ ಯೆನಗೆ ಯಿಹಪರಗತಿಯದೆಲ್ಲಿಯದು || ಬಾಯಬಿಡ
 ಲೇಕಿನ್ನು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಬೇಕೇ ಮಗನನಗಲಿದ | ಕಾಯವಿದನುಳುಹಿದೆ ಸೆನುತ ಯಮಸೂನು ಶೋ
 ಕದಲಿ || ೩೪ || ಎಲೆವೈಕೋದರೆ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ನಿಲಿಸಿರೈ ತಂಗಿಯನು ತನ್ನಯ | ಕೊಲೆಗೆ ಮಗನ
 ಳಲೊಂದು ಸಾಲದೆ ತನ್ನ ನುಡಿ ಬೇಕೇ || ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣದೊಣಗಲು | ಕಳೆದರಾರೇಗುವರು ತಿವತಿವ
 ನೆಲದೊಳೆನ್ನುವೊಲಾರು ಪಾಪಿಗಳೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ಧರಣಿಪತಿ ಶೋಕಾತಿಶಯವನು | ವರಸಮಾ
 ಧಿಯೊಳಿರಿದು ಮುನಿಪತಿ | ಕರುಣದಲಿ ಕಡುನೊಂದು ಹೊರವಂಟನು ನಿಜಾಶ್ರಮವ || ಪರರುಗಳ
 ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಘನ | ಹರುಷಭೇದವ ಹಿಡಿದುದೆಂಬುದು | ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗುಣವಲ್ಲವೆಸುತವೆ ಮುನಿಯು
 ಹೊರವಂಟ || ೩೫ || ಬಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನಿಜ | ಮಂದಿರವ ಹೊಗಲಂದು ಪದದೊಳುಸಂದಣಿಸಿ
 ಚಾಚಿದನು ಮಕುಟವನವನಿಪಾಲಕನು || ನೊಂದು ವರಸತ್ಸಂಗತಿಯಲಾ | ನಂದವಡಗುವದೆನುತ ಮುನಿಪ
 ತಿ | ಕಂದುಮೋರೆಯ ಮಹಿಪರನು ನೆಗೆಹಿದನು ಕರುಣದಲಿ || ೩೬ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈ ಪತಿ ಪುತ್ರನ |
 ಪ್ರಳಯದಾಪತ್ತಾಯ್ತಿ ಭೀಮನ | ನಲವಿಗೂಣೆಯವಾಯ್ತಿ ಸಹದೇವಗೆ ಮನೋವೈಭವಿಯೇ || ಬಲು
 ದುಗುಡ ನಕುಲಾಂತಕನಿಗಸಂ | ಗಳಿಸಿತ್ತೆ ದ್ರಾಪದಿಸುಭದ್ರಾ | ಲಲನೆಯರಿಗನುಚಿತವು ಘಟಿಸಿತೆ ಯಿಂ
 ದು ಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೭ || ಅಡಸಿಹಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯವ | ಹಿಡಿವುದೇ ಸುಪ್ರಾಧಿ ಸಾಕಿ | ನೋ
 ಡಲು ಕರಗದೊಡ್ಡೆಳಬಲ್ಲನೆ ಹಿಂಗದಭಿಮನ್ಯು || ಬಡನೆ ಬಂದೈದುವದು ಭವದಲಿ | ತೊಡಕೆ ಸುಕೃತವು
 ದುಷ್ಕೃತಂಗಳು | ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿವಿನೊಳಲ್ಲದಿಹಪರಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲಂದ || ೩೮ || ಎಲ್ಲರೋಪಾದಿಯಕ್ಕುಮಾ
 ರಕ | ನಲ್ಲ ಗುಣನಲಿ ವೀರವಿತರಣ | ದಲ್ಲಿ ಭಲಬಲದಲ್ಲಿ ನಯನಾನಾಗುಣಂಗಳಲಿ || ಇಲ್ಲ ಸುಕುಮಾ

ರಂಗೇ ಸರಿ ಮನಾ ವಿಲ್ಲದೇಗುವೆನಕಟ ವಚನದ | ಸೆಲ್ಲೆ ಹದಲಿರಿಯದಿರಿ ಸಾಕಿನ್ನೆಂದನಾಭೂಪ || ೪೦ ||
 ಜನನವೇ ಲಯಬೀಜ ಮರಣವು | ಜನನಬೀಜವು ತೋರಿತೀತನು | ತನುವಿನೆಭಿರಂಜನೆಗೆ ಸೌಖ್ಯಕೆ ಮಾ
 ರದಿರು ಮನವ || ಘನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ | ನೆನಹ ಮರೆದೀಮೋಹಮಯಬಂ | ಧನದೊಳಗೆ
 ಮರುಳಹರೆ ಮಗನೇ ನಿನ್ನನರಿಯೆಂದ || ೪೧ || ಹರನೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದೆಗ್ಗದ | ನರನು ತಂದೆ ಸಮ
 ಥ ಭಾವನೇ | ಶ್ವರನಲಾ ಮುರವೈರಿ ಮಾವನು ನಿನ್ನತನುಜಂಗೆ || ಧುರದೊಳೀಹದನಾಯ್ತು ಕಾಲ
 ನ | ನರಸ ವಿಾರುವರಾರು ಕಾಲನು | ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಕೈಕೊಂಬನಲ್ಲೆಂದ || ೪೨ || ದೇಹತಾ
 ನಭಿಮನ್ಯುವೋ ಮೇ | ಜ್ಞೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೋ ಬಡ | ದೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದೊಡೆ ಕಟ್ಟಿಡೆನಾ
 ಯ್ತು || ದೇಹವೆಂಬುದೆನಿತ್ಯವೋ ನಿ | ನ್ನಾಹವದೊಳಳಿದವರ ಬಿಡು ಸಂ | ದೇಹಮಮತೆಗಳನ್ನು
 ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿನ್ನುನೋಡೆಂದ || ೪೩ || ಎನ್ನದಾನೆಂಬೆರಡದಿಂದವೆ | ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಜೀವನಲ್ಲದೆ | ಮು
 ನ್ನವೆಲ್ಲೆಂಬಿಲ್ಲ ನೋಡಾತ್ಮಂಗೆ ಭವಬಂಧ || ನಿನ್ನ ನೀನರಿ ಸಾಕು ಮಾಯದ | ಗನ್ನಗತಕವ ಗೆಲುವೆ
 ಕನಸಿನ | ಹೊನ್ನ ಕಾಣದೆ ಶೋಕಬಡುವರೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಇರುಳುಹಗಲಿನ ಬೀಜನಿರವಿಯ | ಕರೆ
 ವುದೇ ಮೊದಲುನ್ನತೋನ್ನತ | ಮರುಳ ಕೇಡಿನ ತ್ರಾಣಕೂಟವೆ ವಿರಹಿನಿರ್ವಾಹ || ಸಿರಿದರಿದ್ರತೆಯೆ
 ರಡು ಜನನದ | ಮರಣಫಲವಿದನರಿದುಬುಧರಾ | ಚರಿಸುವದಕೇಳೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಸುಡಿದ || ೪೫ ||
 ಉರಗನರದಿವಿಜಾದಿಗಳಿಗಿದು | ಪರಿಹಂಸಲಳವಲ್ಲ ದೈವದ | ಪರುಶವಣೇಮುನ್ನಾದಿಯಲಿ ನೇಮಿಸಿದ
 ಮೃತ್ಯುವನು || ಅರಸನಾಗಲಿ ಧನಿಕನಾಗಲಿ | ಹಿರಿಯನಾಗಲಿ ಗರುವನಾಗಲಿ | ಮರಣ ಜನಿಸಿದಬಳಿಕ
 ತಪ್ಪದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೪೬ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಕೇಳು ಕೃತಯುಗ | ದೊಳಗೆ ಕಂಪನನೆಂಬಭೂ
 ಪಗೆ | ಕುಲತಿಲಕಹರಿಯೆಂಬಮಗನಾತನಿಗೆ ಜನಿಸಿದನು || ಬಳಿಕ ನವಯೌವನನು ಪರಮಂ | ಡಲಕೆ ನಡೆದ
 ನು ವೈರಿರಾಯರಾವಳಿತವನು ತಾನೊತ್ತಿ ಕಾದಿದೆನಮಿತಸೇನೆಯಲಿ || ೪೭ || ಮಗುಳೆ ಕಂಪನನೆಂಬ ಭೂ
 ಪನಮಗನು ಮತ್ತೊಮ್ಮಿನಲಿ ಬಲುಗಾಳಗವ ಮಾಡಿದನೆ | ಹಿತಸೇನೆಯೊಳಾನೆವರಿವರಿದು || ಬಗೆಯೆ
 ನಿಮ್ಮಭಿಮನ್ಯುವಿನವೋಲಗಣಿತರನೆಸಿಯರೆದು ಸುರಪನ | ನಗರಿಗೈಬಿದನೆನಲು ಕಂಪನು ಕೇಳ್ವ ಬಸವ
 ಳಿದ || ೪೮ || ನಿನಗೆ ಬಂದಾಪತ್ತಿನಂತಿರ | ಲನಿತು ಬಂಡುದು ಕಂಪನೆಂಬಾ | ತನನು ಸಂತವಿಸಲ್ಕೆ ನಾರ
 ದನಲ್ಲಿಗೈತಂದು || ಜನಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿದನು ಕಾ | ಲನನುಮಿಾರುವರಿಲ್ಲವಾತನ | ಘನಕೃತಕವದು ಮೃತ್ಯು
 ವನು ಮಿಗೆ ಗೆಲುವರಾರೆಂದ || ೪೯ || ಮೃತ್ಯುವಾರೆಂದವನಿಪತಿ ಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮನ ಬೆಸಗೊಳಲು
 ಬೊಮ್ಮನ ಕಿತ್ತಡದ ಕೋಪದಲಿ ಜನಿಸಿದರುದ್ರನಿಂ ಬಳಿಕ || ಮೃತ್ಯುವೆಂದವಳಾದಳೊಸತಿ | ಯತ್ತಕಂ
 ಬನಿರುಚೆಗಳಾದವು | ತೆತ್ತಿಗಳ ಷಡುವರ್ಗಕಾಮಕ್ರೋಧಮೊದಲಾಗ || ೫೦ || ಜನದ ಕೊಲೆಗೆಲಸದನಿ
 ರೂಪಕೆ | ಮನನ ತಂದಳು ಮೃತ್ಯು ನಿಜಸಾ | ಧನವಕೈಕೊಂಡಬಲೆ ಕೆಲಸವನಾಗುಮಾಡುವಳು || ಜ
 ನಪದ್ಯಶ್ಯಂನಷ್ಟವೆಂಬುದ | ನೆನುಕರಿಸಿ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ | ನನುವರವ ಮಾಡಿದಳು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
 ನಾಮುನಿಪ || ೫೧ || ಆದೊಡಾವೃತ್ಯುವಿನ ಕೈವಶ | ವಾದವರನೆನಗರುಹಬೇಡುದು ಮೇದಿನೀತರೊ
 ಳೊಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ || ಆದಯಾಳುಗಳೆರಸನಾಶೋ | ಕೋದಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ಯ ಸಮವೆನಿ
 ಪಾದಿಯಲಿ ಪೋಡತಮಹೀಶರ ಕಥೆಯ ವಿವರಿಸಿದ || ೫೨ || ಭರತಪೃಥುಪೌರವಭೀರಥ | ವರಯ

ಯಾತಿಮರುತ್ತನಹುಷೇ | ಶ್ವರಪುರೂರವರಂತಿದೇವಗಯಾಂ ಬರೀಷಕರು || ಪರಶುರಾಮದಿಳಿಪ
ಮಾಂಧಾ | ತರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದ್ರಿದೃಷ್ಟೀ | ಶ್ವರರನಂತರು ಮೃತ್ಯುವಶವಾದವರುಕೇಳೆಂದ || ೫೩ ||
ಎಂದು ಪೋಡಶರಾಜರಾಕಥೆ | ಯಿಂದ ನೃಪತಿಯ ಸಂತವಿಟ್ಟನು | ಇಂದುಧರ್ಮಜನೆರೆಗದನು ಮು
ನಿನಾಥನಂಫ್ರಿಯಲಿ || ಅಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಪಾಳಯದಿಂದ | ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಿತ್ತಮು | ಕುಂದನಭಿ
ಮುನ್ಯವಿನ ಮರಣವನದಿದಮವದೋಳಗೆ || ... || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ವಕ್ರಂ ವದ ಇತಿ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಂ ಬತ್ತ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಹಾಮಗನೆ ರಣರಂಗಧೀರನೆ | ಹಾಮಗನೆ ನೃಪಕುಲಲಲಾಮನೆ | ಹಾಮಗನೆ ಮುಖ
ದೋರೆನುತ ಹಲುಬಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಲ ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿ
ದುದು ತಿರುಗಿತು ತರಣಿಯಾಟೋಪ || ಕಾಳಗವ ತೆಗಸಿದರು ಕೌರವ | ರೇಳುಫಲುಗುಣಯೆನುತ್ತಲ
ಕ್ಷೀ | ಲೋಲ ವಾಘೆಯ ಮರಳಿಚಿದನಾಹಯವ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ೧ || ಹರಿಕಿರೀಟಗಳಿತ್ತತಿಬಿರಕೆ | ತಿರುಗ
ಲಾಸುತಶೋಕಸೂಚನೆ | ನರನ ಚಿತ್ತದೊಳಾಗೆ ವೆಂಠಣಿಸಿತ್ತು ಪರಿತಾಪ || ಕೊರಳ ಸೆರೆಹಿಗ್ಗದವು
ಕಂಬನಿ | ಸುರಿಯಲಾಯ್ತುರಿ ಮಸಗ ಜತರದೊ | ಳುರುವಣಿಸಿದಾಕಸ್ಮಿತದ ಭಯವಾಯ್ತು ಪಾ
ರ್ಥಂಗೆ || ೨ || ದೆಸೆದೆಸೆಯ ನೋಡಿದೊಡೆ ಕತ್ತಲೆ | ಮಸಗುವುದು ಪರಿತಾಪ ತನು | ಮುಸುಕುವುದು
ಮನ ಮರುಗುವುದು ಕಳವಳಿಸುವುದು ಧೈರ್ಯ || ಮಸೆದಶರವೊಡಲೊಳಗೆ ಮುರಿದವೊ | ಲುಸುರಿಗು
ಬೃಗವಾಯ್ತು ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಬೆಸಸು ಮುರಹರ ಹರಿದು ಬಳಲಿಸಬೇಡ ಹೇಳೆಂದ || ೩ || ಅಳಿಯನಳಿವ
ನು ಹೇಳಬಾರದು | ತಿಳಿಯಲರದೆಂದನುತ ಚಿಂತಿಸಿ | ನಳಿನಲೋಚನ ಬರುತ ಕಂಡನು ಘನಸರೋ
ವರವ || ಇಳಿದು ರಥವನು ರಣಪುಶ್ರವು | ಗಳವೆನುತ ಕಿರೀಟಸಹಿತಾ | ಕೊಳನ ಹೊಕ್ಕನು ಜಗದೆ
ದರಲಿಲಾವತಾರಕನು || ೪ || ಧುರದ ಕೋಳಾಹಲದ ಧಗೆ ಡಾ | ವರಿಸಿ ಬಳಲಿ ಧನಂಜಯನು ನಿಜ |
ಸರಸಿಯೊಳು ಹೊಕ್ಕಿರಲು ಹು ನೆನೆದೊಂದುಪಾಯದಲಿ || ನರನೊಳಿನ್ನುರುಹುವೆನು ನಿಜಮೋ | ಹ
ರದೊಳಗೆ ಮಡಿವಾಕುಮಾರನ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯನೆಂದು ಮನದಲಿ ನೆನೆವುತಂತೆಂದ || ೫ || ಎಲೆಸು
ರೇಂದ್ರಕುಮಾರ ಕೇ | ಳ್ವಿನ್ನೊಲುಮೆಯಾಣುಗನು ರಣದೊಳಗೆ ರವು | ಬಲವ ತೊತ್ತಳುದುಳಿದು
ಕೌರವಸುತರನೊಕ್ಕುರನು || ತಲೆಯನುಡಿದಾಡಿತಾಸುರ | ಲಲನೆಯರ ಚೆಲುವಿಗೆ ತಾ ಮನ | ವೊ
ಲಿದು ಹಾಯ್ದನೆನುತ್ತ ಹರಿ ನರಗೆರುಹಿ ಮುಳುಗಿದನು || ೬ || ಆಸ್ತನ ಶೋಕದಲಿ ಕಿವಿಗಾ | ಕಾಶವ
ಚನದೊಳಾಯ್ತು ತಿವೆತಿವ | ವಾಸುದೇವಾಯೆನುತ ಫಲುಗುಣ ಜಲವ ಬಗಡೆದ್ದು || ಗಾಸಿಯಾದನು
ಮಗನ-ಕಟ ಸಂ | ತೋಷವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ಮಾಯಾ | ವೇಷಿಯನು ಕರೆದನು ವಿಲೋಚನ ವಾರಿಪೂರ

ದಲಿ ||೭|| ಎನಲು ಧಿವ್ಯನ ಕೊಳನೊಳಗೆ ನಿಂ | ದನು ಮುಕುಂದನು ಸುರಪಸುತನಾ | ನನವ ನೋಡಿ
 ಯಿದೇನೆನಲು ನರ ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿದಳುತ || ತನಯನಳಿಯದೆ ಮಾಣ ಗಗನ | ಧ್ವನಿಯೊಳಾದುದು ವಾಕ
 ನ ಕರ್ಣಕೆ | ಮೊನೆಯ ಸರಳನೆ ಬಾರೆನುತ ರಥವೇರಿಸಿದ ನರನ ||೮|| ಹಗೆಯ ಪದ್ಮದೃಶ್ಯಹವೆನ್ನಯ |
 ಮಗನ ಸಲಿಕೆಗೆ ಬಾಧೆ ಮೋಹಿದು | ದುಗುಡವೇ ಸುತಮರಣ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಹಗೆಯ ಹೊ
 ದರಿನ ನಿರುಗೆಯಿದುವೇ | ಮಗಗೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬವೊಲು ಮಿಗೆ | ಮಗನ ಮರಣದಲಾಯ್ತು ಯೆನ
 ಗೆ ಕೃಶಾನು ಹೊಗರೆಂದ ||೯|| ತೆಗೆವೃತಿವೆ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಂಬನಿ | ಹೊಗವೃತಿದೆ ಶೋಕಾಗ್ನಿಜಲರದಿ |
 ಬಗೆವೃತಿದೆ ಬಾಲಕನ ಮೋಹದ ಕಲೆಯ ನೆನೆನೆದು || ಮಗನ ಕಾಂಬೆನೊ ಕಾಣೆನೋ ಸಂ | ಪಗೆಯೆ
 ಸಳ ನಾಸಿಕದ ಕಂದನ | ನಗಲುವೆನೊ ನಾನರಿಯೆನಭಿಮನ್ಯುವನು ಹೇಳೆಂದ ||೧೦|| ತಂದೆ ಧೃತಿಗೆಡ
 ಬೇಡ ನಡೆ ನಿಜ | ನಂದನನಸಾರ್ಯವೆನುತೈ | ತಂದು ತೋಟಿಯ ಕಳಿದು ಬಂದರು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ||
 ಕಂದನಿರವನು ಕಾಣಲಾಪೆನೊ | ಕೊಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳೈನೋ ಯೆನ | ಗಿಂದು ಗತಿಯೇನೆನುತ ಬಂ
 ದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೧೧|| ತಲೆಯ ಮುಸುಕಿನ ವಿರಸುಭಟರು | ತೊಲಗಿದರು ಬೆಸಗೊಳಲು ನಂ
 ದನ | ನೆಳಿವುಹಲಬರ ಮನವ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತತಿಮೋಹ || ಎಲೆಮುರಾಂತಕ ಕಾಣಲಾಪೆನೊ | ಹೊ
 ಳಲೊಳಿಭಿಮನ್ಯುವನೆನುತ ದೃಗು | ಜಲಕೆ ಕಾಯವ ತೆರುತ ಬಂದನು ಬಹಳಶೋಕದಲಿ ||೧೨|| ತರ
 ಣಿ ತೊಲಗಿದಗಗನವೋ ಪಂ | ಕರುಹವಿಲ್ಲದಸರಸಿಯೊ ಕೇ | ಸರಿಯ ವಿರಾಳಾಪವಿಲ್ಲದಬಹಳಕಾನ
 ನವೋ || ಪರಮತತ್ತ್ವನಿಧಾನವರಿಯದ | ನರನ ವಿದ್ಯಾರಚನೆಯೋ ನಿ | ಭರ್ತೃಭಯಂಕರವಾಯ್ತು
 ಪಾಳೆಯವೆನುತ ನಡತಂದ ||೧೩|| ಸುರನಗರಿ ನಡುಗಿತು ಸುರೇಶ್ವರ | ಹರನ ನೆನೆದನು ಯಮನ ಪ
 ಟ್ವಣ | ಸರಕುದೆಗೆದುದು ಮೃತ್ಯು ಮರೆಹೊಕ್ಕಳು ಮಹೇಶ್ವರನ || ಬಿರುದರಂಜದರಖಿಳದಸೆಗಳ | ಧ
 ರಣಿಪತಿಗಳು ಮಾಯವಾದರು | ನರನ ಕಡುದುವ್ರಾಜನನೆಯಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ವಿರರಿದಿರು
 ಗ್ಗಡಣೆಗಳ ಕೈ | ವಾರಿಗಳ ಮಾಣಿಸಿದನೈ ತಹ | ನಾರಿಯರ ರತುನಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳ ನೂಕಿಸುತ ||
 ಸಾರ ಕೈಗೊಡುವೆದಟರನು ಕಣ್ಣೊರೆಯಲಿ ಕೋಪಿಸುತ ತನ್ನಯ | ತೇರಿನಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಸುರಾಂ
 ತಕನ ನೇವುದಲಿ ||೧೪|| ಹರಿರಥವನಿಳಿದಂತೆ ಪಾರ್ಥನ | ಭರದಕೋಪವ ಕಂಡು ನಿಜಮಂ ದಿರಕೆ ಮೆ
 ಳ್ಲನೆ ಜಣುಗಿದನು ಯಾದವರ ಗಡಣದಲಿ || ವರಧನುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಚವ | ನಿರಿಸಿ ಕೈಗೊಡುವ
 ಗೆ೯ಕನಲುತ | ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯನೋಲಗವ ||೧೫|| ಧರಣಿಪನ ನಿರಿಕೆಯ
 ಲಿ ಕಂದನ | ಮರಣವನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪ್ರಳಯದ | ಹರನ ಕೋಪವ ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ಸುರಿವನೆಯನಜಲಾಬ್ದಿಗಾದುದು ವರುಷದುವಣಿ ವಡಬನೆ ಮುರ | ಹರನ ಮೈದುನನೊಯ್ಯುನೈದಿ
 ದನವನಿಪಾಲಕನ ||೧೬|| ಉಕ್ಕಿ ಶೋಕದ ಕಡಲು ಪಾರ್ಥನ | ಮುಕ್ಕಳಿಸಿತಾಶೋಕಶರಧಿಯ | ಹೊ
 ಕ್ಕು ಬೆಳೆದುದು ಕೋಪತಿಖಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂದದಲಿ || ಮುಕ್ಕಳೊಳು ನೋಡಿದನು ಕಂದನ | ನಿಕ್ಕಿದರ
 ಲಾ ಲೇಸು ಮಾಡಿದಿ | ರೆಕ್ಕತುಳದಾಳುಗಳೆನುತ ಭೂಪತಿಗೆ ಪೊಡವೆಂಟ ||೧೭|| ತಲೆಯ ಮುಸುಕಿ
 ನ ಕಂಗಳೊರತೆಯ ಜಲದ ದುಗುಡದ ಧರಣಿಪಾಲಕ | ಫಲುಗುಣನನೆತ್ತಿದನು ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಭೀತಿ
 ಯಲಿ || ಮಲಗಿದನು ವರಭೀಮಸೇನನು | ಸಲೆ ನರನು ತಾ ಬಂದನೆನ ಬಸ | ವೆಳಿದು ಬಂದು ಸುಭದ್ರೆ

ಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ಹೊರಳಿದಳು ||೧೯|| ಕಂದನಾವೆಡೆ ತನ್ನ ಬಿರುದಿನ | ಸಿಂಧವಾವೆಡೆ ತನುಜ ನವ
 ಪೂ | ಷೇಂದುವಾವೆಡೆ ಹೇಳಿನುತ ತೊಡಳಿಸುತ ಫಲುಗುಣನು || ಕಂದಿದನು ಕಡುಮೋಹದಲಿ ಮ
 ನ | ನೊಂದು ಸುತಶೋಕದಲಿ ಬೆದಬೆದ | ಬೆಂದು ಯಮರಾಜನ ಕುಮಾರನ ಮೋಗವನೋಡಿದನು
 ||೨೦|| ಪತಿಯಳಿದಪತಿಯಿರವೋ ನಾಯಕ | ರತನವಿಲ್ಲದಪದಕ ದೈವ | ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದಕಾವ್ಯರಚನಾಸು
 ಪ್ರಬಂಧದೊಲು || ಕೃತಕವಲ್ಲ ಭಿಮನ್ಯುನಿಲ್ಲದೆ | ಕ್ಷಿತಕ ನಿಷ್ಪಾಸ್ಥನ ಮೆರೆಯದು | ಸುತನ ಸುದ್ದಿಯಿ
 ದೇನು ಮರುಗಿಸಬೇಡ ಹೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಬರಲು ಬಹನಿದಿರಾಗಿ ರಥವನು | ಹರಿದು ಬಂದೇರುವನು
 ನಿಜಕರ | ಕರತಳದಿ ಮೈದಡವಿ ಗಾಯವ ನೋಡಿ ಮರುಗುವನು || ತರಳನಿದಿರೈತರಲು ಯೆನ್ನಯ |
 ಧುರದ ಬಳಲಿಕೆ ಹಿಂಗುವುದು ಕೇ | ಳರಸ ಕಂದನ ಸುಳುಹ ಕಾಣೆನು ಕರಸಿ ತೋರೆಂದ ||೨೨|| ಮಗ
 ನ ಮಣಿರಥವೆಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದ | ವಿಗಡತೇಜಗಳೆಲ್ಲಿ ಮಣಿವೆಳ | ಗುಗಳ ಛತ್ರವೆಲ್ಲಿ ಚಾಮರವೆಲ್ಲಿ ಧನು
 ವೆಲ್ಲಿ || ಹಗೆಯರಲಿ ಹತವಾದನೇ ಹಾ | ಸುಗುಣನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರನೇ ತಾ | ಮೋಗವ ಕಾಣದೆ ಹೋದೆ
 ನೇ ಯೆನಗೇನುಗತಿಯೆಂದ ||೨೩|| ಕಂದ ಬಾರೋ ಯೆನ್ನಮನಕಾ | ನಂದಬಾರೋ ಬಾಲಕರ ಪೂ
 ಷೇಂದುಬಾರೋ ರಿಪುಕುಲಾಂತಕ ನಿಪುಣ ಮುಖದೋರೋ || ತಂದೆ ನಿನಗೆನ್ನಲ್ಲಿ ರುಣಸಂ | ಬಂ
 ಧಸವೆದುದೆ ತಿವತಿವಾ ತಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಂಗೆಣುಗ ದಕ್ಕುವನಲ್ಲ ಯೆನಗೆಂದ ||೨೪|| ಅಸಮಚಕ್ರ
 ಹೊಡವನು ಭೇ | ದಿಸುವನಾವವನೆನಲು ಕೇಳಿದು | ಶಿತುತನದ ಸಾಹಸದಿ ನಡೆದನು ನಾವು ಬೇಡೆನ
 ಲು || ಕುಸುರಿದರಿದನು ವೈರಿಸೇನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಸಂವರ್ತರುದ್ರನು | ಹೊಸಬನಿವನಾರೆನಲು ಸವ
 ರಿದನಹಿತಸೇನೆಯನು ||೨೫|| ಅರಿನ್ಯಪಾಲರ ನೂರಮಕ್ಕಳ | ಶಿರವನೆರಿದನು ಪಡುರಥರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ
 ದನು ರಿಪುಬಲದೊಳೆಡಹಾಯ್ದಾನೆವರಿವರಿದು || ಧುರಕೆ ಹೊರದೆಗೆದೆಮ್ಮನಾಲ್ವರ | ಸರಿದು ಹೋದ
 ಭಿಮಾನವನು ಕಾ | ಯ್ದು ರವಣಿಸಿ ಮಗನೇರಿದನು ವಾಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯ ||೨೬|| ಈನಕುಲನಿಭಿಮ
 ನಿಪಾಂಚಾಲರಿಸಹದೇವನೀಭೂ | ಪಾಲನೀಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸರು || ಕಾಳಗದೊಳಂ
 ಗೈಸಲಮ್ಮದೆ | ಬಾಲಕನ ನೂಕಿದಿರೆಲಾ ನಿ | ಮ್ಯಾಳುತನವನು ತೋರಿದಿರಿ ನೀವೆನ್ನು ಮೇಲೆಂದ ||೨೭||
 ವೀರರಿನಿಬರು ನೆರೆದು ರಿಪುಪರಿ | ವಾರವನು ಹೊಗಲಂಜ ಹೊರಗಣ | ಮಾರಿಹೊರಗೇ ಯೆಂಬ
 ವೋಲ್ಲಂದನನ ನಿಕ್ಕಿದಿರಿ || ಆರನಂಬಲುಬಹುದು ನಿಮಿಷವು | ದೂರ ತಾ ತೊಲಗಿದೊಡೆ ತನ್ನ ಕು |
 ಮಾರನಿದ್ದರೆ ಹರಿವನೆನಿದಿರಿ ಹೊಲ್ಲೆ ಹೇನೆಂದ ||೨೮|| ಕಡೆನುಡಿದು ಫಲವೇನು ಸಾಕಿ | ನೊಡೆಯ
 ನಿಲ್ಲದವಸ್ತುನಾಡನು | ನುಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಹೇಳು ಕೊಂದವರಾರು ನಂದನನ || ಕಡುಹಗೆಯದಾರೆ
 ವನ ಬಲದಲಿ | ನುಡಿನಿಧಾನವನವನ ಜೀವಕೆ | ಹಿಡಿ ಮಹೀಪತಿ ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೯||
 ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ವೆಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಿನಮೋಹರವು ರಿಪು | ಜಾಲವನು ನೀಬಂಡಿಗಳೆ ಬಹೆನಾ
 ವು ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಕಾಳಗವ ಜಯಿಸುವೆವು ನಡೆ ಯೆನೆ | ಬಾಲನುರವಣಿಸುತ್ತ ಮಸಗಿದ | ಕಾಲರುದ್ರ
 ನ ರೂಪುದಾಳ್ವನು ವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ ||೩೦|| ಅರಸಮಕ್ಕಳ ಕೊಂದನೈ ನೂ | ರ್ವರನುಮೂರಕ್ಷೋಣಿ
 ಸೇನೆಯ | ನೂರಸಿದನು ಮಸಗಾಣಿಸಿದನುಗ್ಗ ದಮಹಾರಥರ || ಧುರವ ಗೆಲಿದನು ಪಡಿತಳಿಸಿ ನಾ | ವು
 ರವಣಿಸಲಡಹಾಯ್ದು ನಮ್ಮನು | ಹರನ ವರವುಂಟೆಂದು ಗೆಲಿದನು ಸಿಂಧುಭೂಪಾಲ ||೩೧|| ವಿರಥ

ನಾದನು ಭೀಮ ನಕುಲನು | ತಿರುಗಿದನು ಸಹದೇವ ಕೊರಳಲಿ | ಹರಣವಿರೆ ಹಿಂಮುಟ್ಟಿದರು ದ್ವಪ
 ದಾವಿನಾಯಕರು || ಧುರದೊಳೊಸರಿಸಿವರು ಸ್ತಂಭವ | ಹರನವರವನಿ ನಮ್ಮ ಗೆಲಿದನು | ಮರಣ
 ವನು ಕಂದಂಗ ತಂದವನೆವನು ಕೇಳೆಂದ||೩೨|| ಇನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೆನುತ ಕೈ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಮಾತಾಡಿ
 ಭೂಪತಿ | ಬೆನ್ನು ತೆತ್ತನು ಭೀಮಸೇನನ ವಿಪುಲವಕ್ತದಲಿ || ತನ್ನ ಮರೆದನು ನಯನಧಾರಾ | ಭಿನ್ನವಾ
 ದೊಡೆ ಮುಸುಡ ಮಿಗೆ ಸಂ | ಪೂರ್ಣಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಂದುದು ಧರ್ಮಜನ ಹೃದಯ ||೩೩||
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂಗಳನಕ್ರದೈರೈದ | ಕಿಚ್ಚಿನದೆ ಕರಗಿದುದು ಶೋಕದ | ಕಿಚ್ಚುಗೊಂಡುದು ಮನವನಖಿ
 ಳೇಂದ್ರಿಯದ ಸುಳುವಡಗ || ಎಚ್ಚರಡಗತು ನೆಲಕೆ ಕೈಗಳ | ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿದನು ಪುತ್ರಶೋಕದ | ಹೆ
 ಚ್ಚುಗೆಯ ತಾಪವನು ಹೆಸರಡಲೆಯೆನರ್ಜನನ ||೩೪|| ಘನವಿಕರ್ಮದ ವಿಲಗದಲಿ ನಿಜ | ತನುಜ ಶೋ
 ಕದ ತಗಡು ಬಿಡಲ | ಜ್ವನನ ಧೈರ್ಯದುದ್ರಾಧನದೇನಹೇಳುವೆನು || ಮನಮರುಗಿ ಮೈಬಳಲಿ ತಾ
 ಪದ | ಕನಸ ಕಂಡನು ಝಡಿತಿ ಮಿಗೆ ಝಂ | ಮಿನಸುಪುಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ದನಿಮಿಷದೊಳಿದ್ದು ಕಣ್ಣೆರ
 ದ ||೩೫|| ಅಳಲಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದನು ರೋಷದ | ಬೆಳವಿಗೆಯ ಗವಸಣಿಸಿದನು ಕಳ | ವಳಿಕೆ ಹಿಂಗಿದುದ
 ಶ್ರುಜಲವನು ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕುಡಿದು || ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ಕೋಪಶಿಖಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿತನೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕಡಿಗ
 ಳು | ತುಳುಕಿದವು ರೌದ್ರಾನುಭಾವದ ಕೋಪಕಿಡಿಯಿಡಲು ||೩೬|| ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಾರಿಯ
 ಮೇಳವಾಡಿದನೇ ಜಯದ್ರಥ | ನಾಳುತನವನು ಸಮರದಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೋರಿದನೆ || ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂ
 ದೊಳಗೆ ರಿವುವನು | ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದೊಡೆ ಧರ್ಮಜ | ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನೆನುತ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ||೩೭|| ಹರನ ದುರ್ಗದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣೀ | ಹರಿಯ ಕಡೆಲೊಳಗರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ | ಕರಕಮಂಡ
 ಲದೊಳಗೆ ಹುದುಗಲಿ ರವಿಯ ವರೆವೊಗಲಿ || ಉರಗಭವನದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣಾ | ಗರವ ಮುಳುಗ
 ಲಿ ನಾಳೆ ಪಡುವಣ | ತರಣಿ ತೋಲಗದಮುನ್ನು ಕೊಲುವೆನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವನ ||೩೮|| ಗುರುವಿಘಾತಿ
 ಯ ವಧೆಯನಿಂದಾ | ಪರನ ಪರದಾರಾಭಿಗಾಮಿಯ | ಹರಮುರಾಂತಕಭೇದವಾದಿಯ ವಿಪ್ರನಿಂದಕ
 ನ || ಪರಗುಣಾಸೂಯಕನ ಹಿಂಸಾ | ಪರನ ಪಿಸುಣನ ಕೃಪನಚರಿತನ | ನರಕವಾಗಲಿ ಕೊಲ್ಲದಿದೋ
 ಡೆ ನಾಳೆ ಸ್ತಂಭವನ ||೪೦|| ಕುರುಬಲವಬಿಟ್ಟೊಡೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಮುರಾರಿ
 ಯ | ಶರಣುಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಸರ್ವಧಾಕೊಲುವೆನು ಜಯದ್ರಥನ || ಧುರದೊಳಿಳಿದಂತಿಂಪ್ರಯಮುಭಾ | ಸ್ವ
 ರವಿರಿಂಚಿಗಳಡ್ಡಬಿಡೊಡೆ | ತಿರವನರಿವೆನು ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂದೊಳಗೆ ಸ್ತಂಭವನ ||೪೧|| ಖಳನ ಧೂರ್ತ
 ನ ನಾಸ್ತಿಕನ ಚಂ | ಚಲನ ಪರನಿಕ್ಷೇಪಹಾರಿಯ | ದಳಿತಮರಿಯಾದನ ಕೃತಘ್ನನ ಭ್ರಾತೃನಿಂದಕನ ||
 ಸ್ವಲಿತವಚನನ ಯೋಗಿನಿಂದಾ | ಕುಲನ ವಿಕಳವ್ರತನಲೋಕಾ | ವಳಿಗಳಾಗಲಿ ಕೊಲ್ಲದಿದೋಡೆ ನಾ
 ಳೆ ಸ್ತಂಭವನ ||೪೨|| ನಾಳೆ ಖಚರಿಜನದ ಕುಚಯುಗ | ತೂಳಲವನಸು ವೊರಗದಿದೋಡೆ | ಕಾಳಗ
 ದೊಳನೆನ್ನೊಡಲ ಬಿಡುವೆನು ಅಗ್ನಿಗುಂಡದಲಿ || ಕೇಳು ಧರ್ಮಜಯೆಂಬನುಡಿಯನು | ಕಾಳಗದ ಸೊ
 ಗಸಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೈತಂದರ್ಜನನ ಹೊಗಳಿದನು ಪತಿಕರಿಸಿ ||೪೩|| ತೀರಿತಿನ್ನೇನರಿನ್ನಪನ ಸಂ
 ಸಾರ ನೀನೇರಿಸಿದನುಡಿಗಳ | ನಾರು ಕಳಚಲುಬಲ್ಲರಗ್ಗ ದದೇವದೈತ್ಯರಲಿ || ವೀರರಾಮನ ನುಡಿಗಿ ರಾ
 ಮನು | ದಾರಬಾಣಕ ನಿನ್ನು ನುಡಿಗಳು | ಕಾಳಗಕೆ ಸಮೆಜೋಳಿ ಜನದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪೪|| ನಳಿನ

ನಾಭನು ಪಾಂಚಜನ್ಯವೆ । ಮೊಳಗಿದನು ನಿಜದೇವದತ್ತವೆ । ಫಲುಗುಣನು ನುಡಿಸಿದನು ನಿಜಗಾಂಡಿವೆ
ವನೊದರಿಸಲು ॥ ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿ ತಿವಿದುಸಿಡಿಲ । ಪ್ಪಳಿಸಿದಂತಿರೆ ರೌದ್ರರಸಘುಳು । ಘುಳಿಸಿ ತಲ್ಲಣಿ
ಸಿತ್ತು ಕೌರವನೈಪನ ಪರಿವಾರ ॥೪೪॥ ಏನಿದೆತ್ತಣ ರಭಸತ್ಕ್ರೋಧೋ । ಕ್ಯಾನುಕಂಪನವಾಯ್ತು ತಿವೆ
ಯೆನು । ತೀನರೇಂದ್ರರ ಕಾಯ ನಡುಗಿತು ಕೌರವಾದಿಗಳ ॥ ಸೇನೆ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ । ಸೂ
ನು ವಿನ ಮರಣದಲಿ ಮಂತ್ರ । ಧ್ಯಾನ ತಮಗಾಯ್ತೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ॥೪೫॥ ಎಲೆಲೆ
ಕವಿಕವಿ ಕಳರುಗಳಿಡೆಕ್ಕೊಲೆಗೆಡುಗರಿಪುನೈಪರು ಮಗವಡಿ ॥ ದಳಲುಮಿಗಲನ್ಯಾಯಕಳುಪಿದನೇ ಯು
ಧಿಪಿತ್ರನು ॥ ಬಲವ ಕರೆಕರೆಯೆನುತ ಕಾಹಿನ । ತೊಳಲಿಕೆಯನಾಯಕರು ಗಜರಲು । ಬೆಳಗಿದವು ಬಂ
ಬಾಳದೀವಿಗೆ ನೆರೆದುದತಿರಥರು ॥೪೬॥ ಹೊಳಲು ಮಿಗೆ ಗಜಬಜಸಿ ತೊಳಲಿಕೆ । ಯೊಳಗೆ ನೆರೆದುದು
ಕೋರಡಿಯಮುಳು । ವೆಲಿಯಗಾಂತುದು ಬೇಹಹರಿಸಿದರಖಿಳದೆಸೆದಸೆಗೆ ॥ ಬಲುಗುದುರೆಯೊದಗಿದ
ವು ಮಿಗೆ ಹೆ । ಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಭೂಪಾಲಕರು ಹು । ಯ್ಯಲಲಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತು ನೈಪಕಟ
ಕ ॥೪೭॥ ಕಡಿಯಣವನಾನೆಗಳ ಮೋರೆಗೆ । ತೊಡಿಸಿದರು ತೇಜಗಳ ಕೊರಳಲಿ । ನಿಡುನೋಗನ ಕಟ್ಟಿ
ದರು ಕಿವಿಯಲಿ ಕೀಲುಗಳ ನಿಲಿಸಿ ॥ ಜಡಿಪಗುಳವನು ಹಯಕೆ ಬಿಗಿಸಿದ । ರೊಡನೊಡನೆ ಹಕ್ಕರಿಕೆಜೋ
ಡಿನೊ । ಳೊಡಸಿ ಗಾಲಿಯ ಬಿಗಿದು ಗಜಬಜಸಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ॥೪೮॥ ತಿರದೊಳಾಂತರು ಮೋಚ
ಯವನಾ । ಚರಣದಲಿ ಸೀಸಕವ ಕೊರಳಲಿ । ಬಲಿಯಕವಚವ ಕಟ್ಟಿದರು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕೈಹೊದೆಯ ॥
ಸುರಗಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ ತಿರುಹಿದ । ದೊರೆಗಳನು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಬಿಲು । ದಿರುವಿನಲಿ ಮೋಹಿದರು ಕಳವ
ಳಗೊಂಡುದರಿಸೇನೆ ॥೪೯॥ ಕರಿಗಳನು ರಾವುತರು ಜೋದರು । ತುರಗವನು ಕಾಲಾಳು ರಥವನು । ವ
ರಮಹಾರಥರೀಟಿಸಬಳಕತಾರಿಯುಬ್ಬಣವ ॥ ಧುರದಭರವಿಗೆ ಕೊಂಡು ಹೊದರ । ಳೈರಿವಬೆರಗಿನ ಬ
ಳಿಯಲೈದಿದ । ರರರೆಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಪಾಂಡವರೆನುತ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೫೦॥ ಪವನಸುತನಿವ ವಾಸವನ
ಮೆಗೆ । ನಿವನು ಧರ್ಮಜನೀತ ನಕುಲನು । ಇವನು ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದ ದೃಪ್ಯದ್ಯುಮ್ನನಿವನೀಗ ॥ ಇ
ವನು ಸಹದೇವನು ವಿರಾಟನು । ಇವರು ಪಾಂಚಾಲರು ಘಟೋತ್ಕಚ । ರಿವರೆನುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿದ
ರುಮೊದಲಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೫೧॥ ಇರುಳು ಬೇಟೆನಚರರು ಪಾಂಡವ । ರರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕುರಿದು ಮ
ರಳಿದು । ಬರುತ ಕಟಕ ದಗಜಬಜವ ಮೂಡಿಸಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ನೆರವಿ ನೆಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ ಮುಸುಕಿನ । ಮು
ವಿನಲಿ ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕರು । ಗರುವಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೀಕರು ಕೇಳ್ವರೀಹದನ ॥೫೨॥ ರವಿತನಯ
ಗುರುಸೂನು ಭೂರಿ । ಶ್ರವ ಸುಲೋಚನ ಶಲ್ಯ ಕೃಪ ಸೈಂ । ಧವ ಏವಿಂಶತಿ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಕರ್ನ
ನಂದನರು ॥ ತವತವಗೆ ಬೆದರಿದರು ಕೌರವ । ಭವನಕ್ಕಿದರಂದಿನಾಹವ । ರವದ ರೌದ್ರದ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯವ ತಿಳಿವತವಕದಲಿ ॥೫೩॥ ಹರಿದು ಚರರಾಪಾರ್ಥನಾಡಿದ । ನಿರುಪಮಿತಗಾಢಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ । ಚ
ರಿತವನು ಕೌರವನ ಸಭೆಯಲಿ ತಂದು ಹರಿದಿದರು ॥ ಮರಣಸೈಂಧವಗಲ್ಲದಿದೋಡೆ । ಮರಣಪಾರ್ಥಂ
ಗಲ್ಲದಿನ್ನಿದ । ಪರಿಹರಿಸುವುದ ಕಾಣೆನೆಂದರು ನಾಳಿನದ್ಭುತವ ॥೫೪॥ ಲೇಸುಲೇಸಭಿಮನ್ಯುವೀಡು । ಶ್ವಾ
ಸನನ ಮಗನಿಂದ ರಣದಲಿ । ಗಾಸಿಯಾದನು ನಾವು ಮಾಡಿದುದೇನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ಈಸನೇರಿಸಿ ನುಭ
ದಪಾರ್ಥನ । ಬಾಸೆಹೊಳ್ಳಾಗದು ಸುಯೋಧನ । ದೇಶವನು ಬೀಳ್ಕೊಂಬೆನೆಂದನು ಸೈಂಧವನು ಸಭೆ

ಗೆ ||೫೫|| ಅಳಲಿದಾತನು ಕಾಲುಗಡೆದೊಡೆ | ಫಲವೆಂದು ನಿಜಸತಿಯ ಹಿಡಿದಾ | ನೆಳೆದುವೊಯ್ಯಲು
ಭೀಮನಾಡಿದಭಾಷೆಯೇನಾಯ್ತು || ಆಳುಕದಿರಿ ಪರಿವಾರವಿವೆ ಕೊಳು | ಗುಳಕೆ ವಜ್ರದಬೋಡು ನೈ
ಪರಿದೆ | ಬಲವಿಹೀನನೆ ನೀನದೇನೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||೫೬|| ಅವನೋಲೆಯಕಾರತನ ಗಾಂಡೀವಧರನ
ಲಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಮೇ |ಣಾವನದ್ಭುತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆ ಮಣಿವನಸುರಾರಿ || ಕಾವನಿಲ್ಲರ್ಜುನನ ಕೈಯಲಿ |
ಸಾವವನು ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ ರಣ | ಧೀವಶನು ಕುರುರಾಯ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಸೈಂಧವಗೆ ||೫೭|| ಗ
ರುಡನೂರವರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ನಮ್ಮ ಬಲದಲಿ | ಗುರುವಲಾ ಪಾಲಕನು ಕೈಕೊಂಬನೆ
ಧನಂಜಯನ || ನರನ ನುಡಿಗಳ ಹೊಣ್ಣುಗಳೆವೊಡೆ | ಚರಣದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆ ಯೆಂ | ದಿರುಳು
ದ್ರೋಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೫೮|| ನೆಗಳಿದವು ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಸಾ | ಲುಗಳು ಹೊಂ
ದಂಡಿಗೆಯವರು ರವ | ಮಿಗಳು ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಸೀಗುರಿ ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಿದವು || ಅಗಿವಕಡಿತಲೆಮು
ಸುಕಿದವು ಚೌ | ರಿಗಳಗೊಂದಣತೂಗಿದವುಮೌ | ಳಿಗಳಮಸ್ತಕದವರುನಲನುಕ್ಕಡಿಸಲ್ಪಿತಂದ ||೫೯||
ಗರುಡಿಯೊಡೆಯನ ಪಾಳೆಯಕೆ ಕಡು | ಭರದೊಳ್ಳೈತರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬರವಿದೇನೆಂದನುತ ಬಂದ
ನು ದ್ರೋಣನಿರಾಗಿ || ಧರಣಿಪನ ತಕ್ಕೈಸಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗೈದಿದನುಸುಳುಗಂಡಿಯ | ಲುರವ
ಣಿಸಿದರುಕರ್ಣ ಕೃಪಮೊದಲಾದಬೇಹವರು ||೬೦|| ವೀಳೆಯವಕರ್ಪು ರವನಿತ್ತುನೈ | ಪಾಲಕರ್ಣಾದಿಗಳ
ಸ ಭಟರ | ಸಾಲ ಮನ್ನಿಸಿ ದ್ರೋಣ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ || ಕಾಳಗವ ಕೈಕೊಂಡ ಸಿರಿಮೊ
ಗ | ವೇಳುತಿದೆ ಖತಿಯೇನು ನಿನ್ನಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯ ನಮ್ಮದಿದುಮ್ಮಾನವೇಕೆಂದ ||೬೧|| ಏನ
ಹೇಳುವೆನರ್ಜುನನು ನಿಜ | ಸೂನು ಮಡಿಯೈದುರಾಭಿಘಾತದೊ | ಳೇನನೆಂದನು ಹೇಳಿರೈ ಕರ್ಣಾದಿ
ನಾಯಕರು || ತಾನುಗಡ ಸೈಂಧವನ ತಿರವನು | ಭಾನುವಡಗದಮುನ್ನತೆಗೆವನು | ಹೀನವಾದೊಡೆ
ಹೊಗುವೆನೆಂದನು ಹವ್ಯವಾಹನನ||೬೨|| ಕೊಂದವನು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಮಗ | ಬಂದುದಪವಾದವು ಜಯ
ದ್ರಥ | ಗಿಂದಿವನ ಪತಿಕರಿಸಬೇಹುದು ರಣದಲರ್ಜುನನ || ಮುಂದುಗಡಿಸಲುಬೇಕು ಭೀಷ್ಮರು | ಸಂ
ದಬಳಿಕೆಮಗಾಪ್ತಹಿತವರು | ತಂದೆ ನೀನೆಂದೆರಗಿದನು ನೈಪ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೬೩|| ಮೆಕುಟವ
ನು ನೆಗಹದನು ಭೂಪಾ | ಲಕತಿರೋಮಣಿ ಶತಿಯಕುಲವರ | ನಿಕರವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಬೇಡ ಬು
ದ್ಧಿಗಳ || ಯುಕುತಿಗದಕಿನ್ನಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಸಕುತ್ಯಿಘನನೀರಾಜಕಾರ್ಯದಿ | ಚಕಿತನಾದನು ರಾಯ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೬೪|| ಕಾವೊಡೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಮೇರ್ಣಾಂ | ಡೀವಿ ಕೊಲುವವನಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು |
ಕಾವೆಡೆಯು ಕೊಲುವೆಡೆ ಸಮರ್ಥನು ವೇದಸಿದ್ಧವಿದು || ಜೀವಚಾತ ಕೊಡೆಯನಾರಾ | ಜೀವನಾಭ
ನು ಬರಿಯಹಂಕಾ | ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಕಡುತಿಹುದಖಿಳಜಗವೆಂದ ||೬೫|| ಇದು ಮುರಾರಿಯ ಲೀ
ಲೆಗೋಸುಗ | ವುದಯಿಸಿದಜಗವಿದರೊಳೊಬ್ಬನ | ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಹಿಡಿದನೊಬ್ಬನ ಸಲಹೆ ನಡ
ಸುವನು || ಇದರೊಳಾಗಿಂತಲ್ಲ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದದ ಭೂಜಂತ್ರದಲಿ ಯಾಜಗ | ದುದರವಾತನ ಕಡೆಯ
ಲಾದುದು ಭುವನಗತಿಯೆಂದ||೬೬|| ನರನ ನುಡಿಯಿಂದಿರದಿರಾ ಮುರ | ಹರನ ನುಡಿಗಳು ಗಿರಿಗು
ಹಾಗ | ಹೈರದ ನುಡಿಯೋ ಜಂಗಮಧ್ವನಿಯೋ ವಿಚಾರಿಸಲು || ನರನ ನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಾಗಿದಾಮುರ |
ಹರನ ಬಲುಹುಣ್ಣೆನ್ನು ಬರವೆನ | ಲಗಸನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಿರ್ದನು ಕೈಯಗಲ್ಲದಲಿ ||೬೭|| ಕೇಳುತಿರ್ದ ಕರ್ಣ

ಬೊಮ್ಮವೆ | ಹೇಳಬಲ್ಲೆನೆ ನಾವು ನಾಳಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯವಾಗಲೋಸುಗ ಬಂದೊಡಿಂದಿಗೆ || ಹೇಳುತಿರ್ಪನ ಸಂಗತಿಯನಿದು | ಹೋಲುವೆಯಲಾ ಮುನಿಕುವಾರು | ಕಾಳಗದೊಳೆಗುವರು ಬಳಿಕೇನೆಂದನಾಭೂಪ ||೬೮|| ಕಟಕಿಯೋಕಿದು ವಿಪ್ರರಾವು | ತ್ವಟದಸಾಹಸವಿಲ್ಲ ನಾನ್ದಿಟ | ಘಟಸದೆಂದೊಡೆಖಾತಿಯಾಯಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ || ನಿಟಲಲೋಚನ ನೋಡುವರೆ ಸಂ | ಕಟವು ವಿಷಮೋಹರದ ಬಲುಸಂ | ಘಟನೆಯನು ತೋರುವನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗಿಂದ ||೬೯|| ವ್ಯೂಹವನು ರಚಿಸುವನು ನಾಳಿನ | ಲಾಹವಕೆ ತಳತಂತ್ರವೊಂದೇ | ಮೋಹರಕೆ ನಡೆತರಲಿ ಷಡುರಥರಾದಿಸಾಯಕರು || ಸಾಹಸವನುದಯದಲಿ ತೋರುವೆ | ಬಾಹುಬಲ ಮಿಗೆ ಸೃಂಧವನ ಮೈ | ಗಾಹ ಬಲವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೇಣ ||೭೦|| ಸಾಕು ನೀಚಿಂತಿಸಲುಬೇಡ ಪಿ | ನಾಕಧರನಡಹಾಯೊಡೆಯು ನಾ | ವಾಕೆನಾಳರು ರಣಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಜ್ಞಾನರ ಪಾಡೇನು || ನೂಕಿ ನೋಡಲಿ ಸೃಂಧವನ ಲೋ | ಕೈಕವೀರರು ಕಾವೆವೆಂದು | ದ್ರೇಕ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ತಮತಮಗೆ ||೭೧|| ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ರಾಜಸಬೆ ತ | ಮ್ಮಾಲಯಕೆ ಸೃಂಧವನು ಚಿಂತಾ || ಲೋಲನಿದ್ದನು ಮರಣಜೀವಜ್ಞಾನಸಂಶಯನು || ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮಧುರವಚನವ | ಕೇಳಿದನು ನಸುನಗುತ ಪಾರ್ಥಗೆ | ಹೇಳಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಗದುಗಿನ ವಿರನಾ ರಾಯಣ ||೭೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಕೈ ಪದ ೬೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಜಯಸಮರಸಂರಂಭನಾಹವ | ಭಯಬಹಿರ್ಮುಖ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ನಿಯತಮತಿ ಮೋಹಿದನು ಸಮರಕದ್ರೋಣನೆನುವಾದ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಫಲುಗುಣ ಹೊಕ್ಕನಾಯುಧ | ಶಾಲೆಯಲಿ ತೆಗೆಸಿದನು ಧನುಮೊದಲಾದಕ್ರಿದುಗಳ || ಸಾಲರಿದು ನಿಲಿಸಿದನು ನಿತಿತಶ | ರಾಳಿಚಾಪಕೃಪಾಣ ಪರಶುತ್ರಿ | ಶೂಲಮುದ್ಗ ರಶಕ್ತಿತೋಮರ ಚಕ್ರಮೊದಲಾದ || ಸವಗಮೋಚೆಯಚೋಡುಸೀಸಕ | ವಿವಿಧಕವಚವ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಗೆ | ಳವನು ಮಿಗೆ ನಿಲಿಸಿದರು ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಧೂಪದಲಿ || ವಿವಿಧಸತ್ಕಾರದಲಿ ದುರ್ಗಾ | ಸ್ತವಗಳದರನುಹೇಳಿಭಜಿಸಿದ | ನವರುಧಿರಮಾಂಸೋಪಹಾರಂಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿದ ||೨|| ಬಡನೆ ಗಜರು ವೆವಾದ್ಯದಲಿಕಂ | ಪಿಡಿದವೋದನಸಹಿತ ಭೂತಕಿ | ಬಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಡೆವೆರಿಸಿದರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಸೊಡರುವಸನಾದಿಗಳಲೊಪ್ಪಂ | ಬಡೆದುದೆಲ್ಲವ ಹರಿಯೊಳರ್ಪಿಸಿ | ನಡುವಿರುಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥನರ್ಚಿಸಿದನು ನಿಜಾಯುಧವ || ೩ || ಇರುಳಿನದ್ಭುತರಥಸವಾಲಿಸಿ | ಮುರಹರನು ಫಲುಗುಣನ ಘನಸಂ | ಗರಜಯಧ್ವನಿ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ದಾರುಕನಕರೆದು || ಹರೆ ಮಹಾದೇವಾದಿಗಳು ಗೆಲ | ಲರಿದು ನಾಳಿನೆಬ ವರವಿನ್ನೀ | ನರನ ಜಯವೆಂತೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿಗೈತಂದ ||೪|| ರಚನೆಚಲುವದು ನಾಳಿನಾಹವ | ಖಚರಕಿಂಪುರುಷರಿಗೆಯಸದಳ | ವೆಚಲಬಲಗಾಡಿಕೆಯಹರಿಯದು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದು || ಉಚಿತದಲಿ ಕೊಂ

ಡೊಯ್ದುರುದ್ರನ | ವಚನವನು ತಿಳುಹಿಸುವನೆಂದಾ | ಶಚಿಯ ಗಂಡನವುಗನನೀಶನಪದವ ಕಾಣಿಸಿದ
 ೫|| ತಿವನ ಕರುಣಾಲಾಭ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರವರ ಪಾರ್ಥನ ಮುನ್ನಿನಂದದ | ಲೆವನಿಗಳುಹಿದ ನಿಖಲದಿ
 ವ್ಯಾಯುಧದ ವೇದಿಕೆಗೆ || ಸವೆದುದಿಂದಿರುಳುತ್ಪಲಂಗಳ|ನಿವಹ ಬಲಿದುದು ಚಕ್ರವಾಕದ | ತವಕ ಮುಂ
 ದುದು ತರಣಿಯಡರಿದನುದಯಪರ್ವತವ ||೬|| ವಿಮಲದರ್ಭಾಂಕುರದ ಶಯನದ | ಲಮರಪತಿಸುತ
 ಪವಡಿಸಿದನನು | ಪಮುವಿಲಾಸದ ಕನಸ ಕಂಡೆನನುತ್ತ ಕಣ್ಣೆರೆದು || ಸಮರವಿಜಯಕ್ಕೆ ತಿವನಕ್ಕಪಿ ಸಂ
 ಕ್ರಮಿಸಿತನಗೆಂದೆನಲು ಮುಂದಣ | ಕಮಲನಾಭನ ಕಂಡು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ನಗುತ ||೭|| ದೇವನಿ
 ಮೃಡಿಸುತ ಕಂಡನು | ದೇವದೇವನಚರಣವನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನು ದಕ್ಷಾಧ್ಯರಧ್ಯಂಸಿ||
 ನಾವು ಬಂದುದನಂದು ವರರಾ | ಜೀವಸರಸಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಗಾಂ | ದೇವನಿಜಾಪವನು ಕಂಡನು
 ಕೊಳನಮಧ್ಯದಲಿ ||೮|| ಬಳಿಕ ತಿರುವಿಟ್ಟವರೊಳಸ್ತ್ರವ | ಸೆಳೆದು ಬಿಲುವಿದ್ಯಾಸಮಗ್ರದ | ನೆಲೆಯು
 ತೋರಿದೊಡಾಗಳೀಶನ ಹೊರಗೆ ತಾನ್ಯದಿ|| ಬಳಿಕ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗವ|ಬಲಹನೀಕ್ಷಿಸಿ ತಗೆವ ಬಿ
 ಡಗನು| ನಿಲಿಸಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿ ವತವರ್ತಿ ||೯|| ಕನಸನೀಹದನಾಗಿ ಕಂಡನು| ದನುಜ
 ಹರಬೆಸಿದರ ಫಲವನು | ನನಗೆನಲು ನಸುನಗುತ ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ಯಂಸಿ || ನಿನಗೆ ಶೂಲಿಯು ಕ
 ರುಣವಾಯ್ತಿಂ | ಓನಲಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ನಿನ್ನದು | ದಿನದೊಳಂ ಸೃಂಧವವಧವ್ಯಾಪಾರ ವಹುದೆಂ
 ದ ||೧೦|| ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ನಿಜಕರ | ವನಜಮುಕುಳಿತ ನಿರಲು ಸೇನಾ | ವನಧಿ ಗರ್ಜಿಸಿದವು
 ದಿನಾಭಿಪನುದಯಸಮಯದಲಿ || ವನರುಹಾಕ್ಷನ ನೇಮದಲಿ ಸು|ದಣಿಸಿ ಶಂಖನಿನಾದ ಭೂಪರ| ಮ
 ನೆಯೊಳರಿದಖ್ಯಾಳಜಯದಲಿ ಘಟನೆಯೊಗ್ಗಿದವು || ೧೧ || ಉಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕಳದ
 ಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಸ | ತಿಲಕಮಾಡಿದನಮಲಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ || ನಳಿನನಾಭನ ಪಾದಕಮಲ
 ಕೆ | ನಲವಿನಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ಸುಭಟಾ | ವಳಿಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನಂತಕಸೂನು ಸಂಗರಕೆ ||೧೨|| ನಡೆ
 ದುದುರು ಸನ್ನಾಹನಲಿ ಸೂ | ಳಡಸಿ ಮೆರೆವಗಭೀರಭೀರಿಯ | ಕಡುರವವು ರಿಪುಭಟರ ಬೈಗುಳ ಬಿ
 ರುಬುಗಹಳೆಗಳ || ಎಡಬಲಕೆ ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವ ತೇಜಯ | ಕಡುಮನದ ಕಂಠುಟಿಯ ತೇರಿನ | ಗಡಣ
 ದಲಿ ಕಾಲಾಳು ಕಳಕಳವಾಯ್ತು ರಣದೊಳಗೆ ||೧೩|| ಎದ್ದುದೀಕಟಕದಲಿ ಬಲ ಮುಂ | ಡೆದ್ದು
 ಸುಭಟರು ಸಮರ ಭೂಮಿಯು | ಹೊದ್ದಿದರು ಝಳಪಿಸುತಲಾಯ್ತು|ದಹೊಗರ ಹೊಳಹುಗಳ || ಅ
 ದ್ದುದದ್ಭುತರವದ ನೆರೆ ಹೊದ | ರೆದ್ದು ನಡೆದುದು ದಂತಿಘಟಿ ಬರು | ತಿರುದಗಣಿತರಥಪದಾತಿಗೆ
 ಳಾಹವಾಂಗಳಿಕೆ || ೧೪ || ವಿನುತಸಂದ್ಯಾವಂದನಾದಿಯು | ನನುಕರಿಸಿ ಹರಿಪದಸಯೋಜವ | ನೆನೆದು
 ವಿರಚಿತವೇದವಿಪ್ರಾನಲಸಮಾರ್ಚಿತನು || ಕನಕಕವಚವ ತೊಟ್ಟು ಗಡ್ಡದ | ಘನತೆಯನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ವ
 ರಕಾಂ | ಚನಮಯದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣ || ೧೫ || ನೆರೆಯುಡಿಯಲಾಮಲ್ಲಗಂ
 ಟಿನ| ಸೆರೆಗ ವೋಹಿಸಿ ಬಿಗಿದು ದರ್ಭಯ | ಹರಿದು ಬಿಸುಟನು ಕವಚಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ || ಮು
 ರುಹಿ ಬಿಗಿದನು ನಿಖಳಭೂಸುರ | ವರರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಕೊಳುತ | ಳೈರಿವಜಯರವದೊಡನೆ ರಥ
 ವೇರಿದನು||ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೧೬ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳುರವಣಿಸಿ ಹೆ |
 ಗ್ನಾಳೆಗಳು ಸಾರಿದವು ಸುಭಟರವೀರವಿತರೊಡ || ಸಾಲಝುರಿಗಳ ಪತಾಕಾ | ಜಾಲಸಬಲದ ಹೊ

ದರುಗಳ ಬಿರು । ಗೋಲ ತೂಗಾಟದಲಿ ಸಮರಕೆ ದ್ರೋಣನನುವಾದ ॥ ೧೭ ॥ ನೆಗಹಿ ಬೀಸುವಚೌ
 ರಿಗಳ ಸ । ನ್ನೆಗಳ ಚಾತುರ್ಬಲವ ದ್ರೋಣನ । ದೈಗುನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳೇರಿದರು ತಮ್ಮಾಳುಕುದುರೆಗ
 ಳ ॥ ತೆಗೆದು ಯೋಜನವಾರರಲಿ ಕಾ । ಳಗಕೆ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿ ಚೂ । ಳಿಗಳ ಬಗೆದನು ಕೌರವೇಂ
 ದ್ರಾನುಜನ ಗಡಣದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಇದಿರುಶಕಟವ್ಯೂಹವದರ । ಗ್ರದಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಬಲ ಕೆಲ । ವದ
 ರಬಲದಲಿ ಬಾಹ್ಲಿಕನು ಸೌಬಲನು ಮಾಗಧರು ॥ ಅದರಹಿಂದಣ ಮೈಯಲ್ಯೆಗಾ । ವುದದ ನೀಳದಲೆರ
 ಡುವರೆಗಾ । ವುದದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಮಕರವ್ಯೂಹವನುಬಲಿದ ॥ ೧೯ ॥ ಹಿಂದೆಯೋಜನವೈದರಳವಿ
 ಯೊ । ಳೊಂದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ನಲ । ಏಂದ ಬಲಿದನು ನಿಲಿಸಿದನು ಕಾಂಭೋಜಭೂಪತಿಯ ॥
 ವಿಂದನನು ಏಂದಾನುವಿಂದನ । ನಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಲವನು । ಸಂದಣಿಸಿದರು ಹತ್ತುಸಾವಿರನೈಪರ
 ಗಡಣದಲಿ॥೨೦॥ ತುರಗವರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿಯು । ವರಮದೇಭವನೆಂಟುಲಕ್ಷವ । ವರರಥವನೈವತ್ತು
 ಸಾವಿರವನು ಸಗಾಢದಲಿ ॥ ಧುರದಕಾಲಾಳಗಣಿತವ ಮೋ । ಹರಿಸಿ ಹಂಸವ್ಯೂಹವನು ಸಡ । ಗರಿಸಿದ
 ನು ನಿಯುತಾಯುಮೊದಲಾದವರ ಕಾಹಿನಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಕೆಲಬಲದ ಸಬಳಿಗರು ಸಬಳದ । ವಳಯದ
 ಲಿ ಹರಿಗೆಗಳು ಹರಿಗೆಯು । ಮಲೆತಬಿಲ್ಲಾಳದರ ಮರೆಯಲಿ ನಾಜಗಜರಥವ ॥ ನಿಲಿಸಿ ಗರ್ಭವ್ಯೂಹವ
 ನು ಮಂ । ಡಳಿಸಿದನು ಸಂವೀರನನು ಸಿಂ । ಹಳರ ನಿಲಿಸಿದ ಹತ್ತುಸಾವಿರಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ॥೨೨॥
 ಅಪರ ಭಾಗದಲಳವಿಯಲಿ ಭೂ । ಮಿಪನು ಭೂರಿಶ್ರವನು ಶಲ್ಯನು । ಕೃಪನು ವೈಷಸೇನನು ಸುಲೋ
 ಚನ ದೀರ್ಘಬಾಹುಕನು ॥ ನೈಪತಿಗಳನೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ । ಚಪಳಗಜಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷವ । ನೈಪರಿಮಿತ್ರ
 ತೇಜಯಲಿ ಶಕಟವ್ಯೂಹವನು ಬಲಿದ ॥ ೨೩ ॥ ಆಮಹಾಮೋಹರದ ಬಳಿಯಲಿ । ಸೋಮದತ್ತನ
 ದಂಡಧರನನು । ತಾಮರಸಬಂಧುವಿನ ಸುತನನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಕನ ॥ ಆಮಹಾಬಾಹ್ಲಿಕನನಶ್ಚು ।
 ತ್ಥಾಮನನು ಕೃತವರ್ಮರನಿಪಸ । ನಾಮರನು ನಿಲಿಸಿದನು ಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಳಯದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಪದು
 ಮಸೂಚಿವ್ಯೂಹಮಧ್ಯದೊ । ಳಧಟರನು ನಿಲಿಸಿದನು ಸಮರಂ । ಗದಸಮರ್ಥರನಾಪ್ತರನು ಬಾಂಧ
 ವರುಗಳ ನಿಲಿಸಿ ॥ ಕದನದಲಿ ಸೈಂಧವನನಾಮ । ಧೈದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನಮಮ ಸಮರಕೆ । ಮದನಮದ
 ಹರ ಮೊಗಸಲಸದಳವೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೫ ॥ ಕವಿವ ಸಿಡಿಲೊಬ್ಬಳಿಯೊ ಪ್ರಳಯದ । ಜವನನೇರ
 ವಿಯೊ ಕಾಳಕೂಟಾ । ರ್ಣವದ ಸೀಮಾಲಂಛನವೊ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಾಳೆಯವೋ॥ ಅವನಿಕ್ಕುಸಿದುದು ನೆ
 ರೆದಸೇನೆಯು । ಹವಣಿನೀಶ್ವರ ಬಲ್ಲನೈ ಸೈಂ । ಧವನ ಕಾಹಿನ ಮೋಹರಂಗಳು ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದವು॥೨೬॥
 ಜಡಿವಮದದಾನೆಗಳ ಗಗನವ । ನಡರ್ವಬಲುಗುದುರೆಗಳ ಸೂರಿಯೊ । ಳೆಡಬಲಕೆ ಬಿರುವರಿವತೇರಿನ
 ಸೂತರೋಜಿಗಳ ॥ ಬಡುಗಕುಂತವ ನಭಕೆ ಹಾಯಿಕಿ । ಹಿಡಿವಸುಭಟವ್ರಜವ ಹೊಯ್ಲಿನ । ಕಡುಮನ
 ದ ರಣದವಕಿಗರ ಸಂರಂಭ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೭ ॥ ಮೊಳಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಳಾ । ಹಳಿಸಿದವು ಕಹಳೆ
 ಗಳು ಪರ್ವತ । ಹಳಿಯೆಮೆಚ್ಚಿದವಾದ್ಯಪಟಹವೈದಂಗಡಿಂಡಿಮದ ॥ ಉಲಿವಕಹಳೆಯ ಹೇಸಿತದ ವೆ
 ಗ್ಗಳೆಯ ಕರಿಗಳ ಬೃಂಹಿತದ ಗೊಂ । ದಳದ ಗಳಗರ್ಜನೆಯಲಾಯಿತು ಕೌರವನ ಬಲದಿ ॥ ೨೮ ॥
 ಮುಂದೆ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿ ನಡೆ । ತಂದು ನಿಂದನು ದ್ರೋಣನೀಬಲ । ಸಂದಣಿಯನೇರ ನೋಡಿ ಮಕು
 ಟವ ತೂಗಿ ನಲವನಲಿ॥ ಇಂದು ಗೆಲಿದೊಡೆ ಧರ್ಮಸುತನಿವ । ರಿಂದುಕುಲದಗ್ಗಳರು ಬರಹೇ । ೪೦

ದು ಭಟ್ಟರನೆಟ್ಟಿದನು ಪಾಂಡವರಪಾಳಯಕ್ಕೆ || ೨೯ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಪಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ
ತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳಾಳ ಮೇಳೈಸಿದರು ಹೊಕ್ಕರು ಕಾಳಗದ ಕಳನ || ಸಾಲರಿದು ನಿಜಸೇನೆಯ
ನು ಪಾಂ | ಚಾಲ ಮೋಹರಿಸಿದನು ಪದಕಂ | ಧೂಳಿ ಮಾಣಿಸಿತೆನಿಮಿಷತ್ವವನೆಮ್ಮರಸಂತತಿಯ || ೩೦ ||
ವರವಿರಾಟಕುಮಾರಮತ್ಸ್ಯರು | ಬಿರುದ ಕೈಕಯಚೈದ್ಯಕೇರಳ | ಮರುತಯವನರು ಸಂಧಿಕೌಶಲ
ಪಾಂಡ್ಯಮಾಗಧರು || ಧರಣಿಪನ ಬಲದಲ್ಲಿ ಸೃಂಜಯ | ವರರು ಪಾಂಚಾಲಕರು ಚೂಣಿಯೊ | ಳುರ
ವಣಿಸಿದರು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು || ೩೧ || ನರಮುರಾಂತಕರೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಮುರಿ
ಯೆ ಕಂಡನು ನೃಪತಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು ನೆಮ್ಮಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನಗುತ || ನರನಿವನು
ಮುಂದಿದಿರುಗಾಣದೆ | ಹಿರಿದನೇರಿಸಿ ನುಡಿದನಿದಪತಿ | ಕರಸಬೇಹುದು ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಿ ಹರಣವೆ
ನಗೆಂದ || ೩೨ || ಹಗೆಯ ತಲೆಹೋಗದೊಡೆ ವಹ್ನಿಯ | ಹೊಗುವನುಡಿ ತಮ್ಮಂಗೆ ಬಳಿಕಾ |
ಸೆಗಳಿಕೆಯ ನುಡಿದೆಮ್ಮನಾಲ್ವರ ದೇಹನಿಕ್ಷೇಪ || ಬಗೆಯಲೈವರ | ಜೀವನದಜೀ | ವಿಗಳು
ನೀನೆಂದರಸ ಕರುಣಾ | ಳುಗಳ ದೇವನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೩ ||
ಪಡೆಕಡಲು ಕುಡಿನೀರುನೆರೆನೀ | ರಡಗಹುದು ಪಾರ್ಥನ ಶರಾವಳಿ | ವಡಬುದಿರೊಳು ಕೆಲಬಲದ ಹಂ
ಗೇಕೆ ಕದನದಲಿ || ಕಡುಹಿನಲಿ ಸ್ತಂಭವನ ತಲೆಯನು | ಹೊಡೆದು ನಿನ್ನಯ ಕಾಲು ದೆಸೆಯಲಿ | ಕಡ
ಹುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಫಲುಗುಣವಂದನೆಸುರಾರಿ || ೩೪ || ಕರೆದು ಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮರಿಗೆ ನೃಪ | ವರನು
ಸುಯ್ಯಾನವನು ಹೇಳಿದ | ನರಿಬಲಕೆ ನೂಕಿದನು ಕೈಕಯ ಚೈದ್ಯಸೃಂಜಯರ || ಮುರಮಥನನೊಡ
ಗೂಡಿ ನಿಜಮೋ | ಹರಸಹಿತ ನೈನೂರಬಿಲ್ಲಂ | ತರಕೆ ತೊಲಗ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವ ಜುಪಿಸಿದನು
ಪಾರ್ಥ || ೩೫ || ಇಳಿದು ರಥವನು ಮುರಹರನ ಪದ | ತಳಿತಧೂಳಿಯ ಕೊಂಡನತಿನಿ | ಮೌಳಸಮಾ
ಧಾನದಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣ ಕರಗಿದೊಡೆ || ತಲೆಯ ಹಿಡಿದತ್ತಿದನು ಹಂಕೋ | ಮಲಕರಾಂಬುಜದಿಂ
ದ ಪಾರ್ಥನ | ನೂಲಿದು ಮೈದಡವಿದನು ಗೆಲು ನೀನೆಂದು ಹರಸಿದನು || ೩೬ || ಖುರಕೆ ರತುನವ ಸುರ
ದು ತೇರಿನ | ತುರಗವನು ವಂದಿಸಿದನಪ್ಪಳ | ಹರೆದ ಹನುಮಂಗೆರಗದನು ಸುರಕುಲಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
ವರರಥಕೆ ಬಲವಂದು ಕವಚವ | ಬರಿಗೆ ಬಿಗಿದನು ಕೈಗೆ ವಜ್ರದ | ತಿರುವಿಗೆಯನವಚಿದನು ರಥವೇ
ರದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೭ || ದೇವದತ್ತವ ಮೊಳಗಿದನು ಗಾಂಡೀವಿ ಚಾಪವ ಮಿಡಿದು ನಿಷ್ಕುರಾತೀವಿ
ದುದು ಜರುಹಿದುದು ಅಡಿಹಿಲಜಗದಜೋಡಿಗಳ || ರಾವು ಫಲುಗುಣಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನ | ಭಾವಕು
ಡಿಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಲಿ ತುರ | ಗಾವಳಿಯ ನಡಸಿದನು ಸುಳಿಸಿದ ನಾಹವಕೆ ರಥವ || ೩೮ || ಸುರರಿಗಸದಳವಿ
ದು ಮಹಾಮೋ | ಹರದ ತೆರಳಿಕೆ ತನಗೆ ಬಗೆಯದು | ತರಳನಲಿ ತೀರುವುದಯಕಟಾಚಾರ್ಯನೊ
ಡ್ಡವನೆ || ಧರಣಿ ನೆರೆಯದು ಪದಹತಿಗೆ ಹರಹರ ಯಿದತ್ತೊಡಳವೊ ಮಾರಿಯ | ಕೆರಳಿಯೋ ಮ
ರುಭಾವನುತ ಹೊಗಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೯ || ಅರೆನೆಲೆಯ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಫಲುಗುಣ | ಹರಿಸಹಿತ
ಹೊರವಂಟು ಭೀಮನ | ಕರೆದು ಸಾತ್ಯಕಿಹಿತ ಕೊಟ್ಟನು ಕಾಹನವನಿಪಗೆ || ಬರುತ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ನಕುಲಾ | ದ್ಯುರನು ಚೂಣಿಗೆ ಕಳುಹಿ ರಿಪುಬಲ | ಸುರನದಿಗೆ ಸುರನಾಥಸುತನಿದಿರಾಗಲನುವಾದ
|| ೪೦ || ಕುರಬಲದ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಬೆಳಸಿನ | ಹರವ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಕ್ರತನಯನು | ಸರಳ ಬಿಡಲೋಲೈಸಲೆಳ

ಸಿತು ಯಮನ ಪರಿವಾರ || ಸುರನಗಲಯಲಿ ಯಮನ ಪುರದಲಿ | ಥರಥರದ ಹೊರಕೇರಿ ಕಟ್ಟಿತು |
 ಉರವಣಿಸಿ ಸಂಗರಕೆ ಸಂಮುಖವಾದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೧|| ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತ ಮೌಂಜಸ | ರೆರಡು
 ಕಡೆಯಲಿ ಬರೆ ಮುರಾರಿಯು | ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸಾಹಸಮಲ್ಲನುರವಣಿಸೆ || ಅರಿಬಲಕೆ ನೂಕಿದನು
 ಪಾರ್ಥನ | ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ | ಬೆರಳೆ ಚೌರಿಯ ಬೀಸಿದುತ್ಯಾಸನನು ಮಾರಾಂತ
 ||೪೨|| ಫಡಫಡಲೆ ಕೌರವಕೃತಾಂತನ | ಪಡೆಗೆ ಪಾರಣೆಯಾಗದಿಗಳೆ | ನಡೆಸುವೆನು ನಾಕಕ್ಕೆ
 ನೆರೆದಮಹಾರಥಾವಳಿಯು || ಬಿಡು ಮದವನಿರಿದಾಗದಿರು ಕೊಡು | ಕೊಡು ಪಥವ ನಿನ್ನು ದರರಕುತ
 ವ | ಕುಡಿವಭಟಬೇರೆನ್ನ ಕಾಡದಿರೆನುತ ನರನೆಚ್ಚು ||೪೩|| ತರಹರಿಸಿ ಸರಳೈದರಲಿ ರಿಪು | ವರನನೆಚ್ಚು
 ನು ಕೌರವಾನುಜ | ನೆರಡುತರದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚುನು ಮೈರಿಯಂಬುಗಳ || ಸರಳು ತೀರಲು ಕಿತ್ತು ಸು
 ರಗಿಯು | ಉರವಣಿಸಿ ಹಾಯಿದನು ಮುಮ್ಮೊನೆ | ಸುರಗಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನರ್ಜುನದೇವ ಸವರದಲಿ
 ||೪೪|| ಇವನ ಕೊಂದೊಡೆ ಮುನ್ನುಮಾಡಿದ | ಪವನತನಯನ ಭಾಷೆಗೂಣಯ | ಯಿವನ ಕೊಲ್ಲದೆ
 ಗೆಲುವಹವಣೇನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಯುರಭಟನ ಚಾ | ಪವನು ಸೂತನ ರಥವನಾ
 ಕವ | ಚವನು ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಸುಡಲವ ಜಾರಿದನು ದುಗುಡದಲಿ ||೪೫|| ಉರಿವ ಭಂಜಿಯ ಹಿಡಿದು ಹೆ
 ಚ್ಚಿದ | ದೊರೆಯಲೇ ಬಿಟಪಾದರಸವೆಲೆ | ಯರಸ ನಿನ್ನು ಕುಮಾರನೇಸರಪಾಡು ಪಾರ್ಥಂಗೆ || ತೆರಳಿ
 ದನು ನಿನ್ನಾತ ಸೂಟಿಯೊ | ಳುರವಣಿಸಿತಾತೇರು ನರನೈ || ತರುತ ಕಂಡನು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭಾಳ
 ಲೋಚನನ ||೪೬|| ಅರುಣಮಯರಥವಾಜಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪಹೇಮದ ಕಳಸಸಿಂಧದ | ಸರಳುತೀವಿದಭಂ
 ಡಿಬಳಿಯಲಿ ಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ತರಣಿಯನು ಸೋಲಿಸುವರತ್ತಾ | ಭರಣಕಾಂತಿಯ ದೋರು
 ಕಟಕದ | ಗುರುವ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ||೪೭|| ಆರಿವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೇ ತ್ರಿ
 ಪು | ರಾರಿಹಿಡಿವೆಂಬಾಯಿತೆಂಬದೊ | ತಾರನೇ ದೃತ್ಯಾರಿಸಾರಥಿಯೆಂಬಗರ್ವಿತನೇ || ಹಾರುವರು
 ನಾವ್ಯಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಪಾರಗರು ನಾವ್ಲು ರಣದು | ಧ್ವಾರತನವನು ನೋಡೆನುತಲಡಹಾಯ್ದನಾ
 ದ್ರೋಣ ||೪೮|| ನಾಳೆ ಹಗೆವನ ಹೊಯ್ದೆನೆಂಬು | ಬೃಳಿತನವಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಭೂಪತಿ | ಯೋಲೆಗಾ
 ತಿಯರಿದಿರೊಳಾಡಿದಭಾಷೆಯಿನ್ನೊಮ್ಮೆ || ಆಳುನೆರೆದಿದೆ ಚೂಣಿಯೊಳಗೊಂ | ದಾಳ ಹೊಯ್ದೊಡೆ
 ಗೆಲುವನಿನ್ನದು | ಕಾಳಕೂಟದ ಕಮಲತುಂಬಿಗೆ ಪಥ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೪೯ || ಎಂಬೊಡಿದುವುತ್ತುರವಲೇ
 ಗರ | ಳಾಂಬುಜದ ಪರಿಮಳಕೆ ಗರುಡನು | ತುಂಬಿಯಾದರೆ ತಿದ್ದುವದಲೇ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಅಂ
 ಬುಗಳಿಗೆಡೆದರಹ ಕೊಡಿ ನೀ | ವೆಂಬನುಡಿಗಂಜವೆನು ಸೈಂಧವ | ನೆಂಬವನ ತೋರಿಸಿರೆಯೆಂದನು
 ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಎಲೆವರುಳೆ ಮುಂದಿದರ್ಪನವಿತ್ತಾ | ವಿಲಗವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸೈಂಧವ | ನ
 ಳಿವುಪಾಯವ ನೋಡು ಗರುವರು ನುಡಿದು ಕಡಿಸುವರೆ || ಅಳವಿಗೊಡು ಕೊಳ್ಳೆಂಬನನುತ | ಗ್ಗಳೆಯ
 ನೆಚ್ಚುನು ನರನ ಮೈಯಲಿ | ತಳಿತವಂಬುಗಳೇನನೆಂಬನು ವಿಗಡವಿಗ್ರಹವ ||೫೧|| ಅವರಪಾದಾಂ
 ಬುಜಕೆ ಫಲುಗುಣ | ಕವಿಸಿದನು ಸರಳುಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸ | ದವಗಡಿಸಿ ಗುರುವೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಗಾಂಡೀವದ
 ತಿರುವ || ಸವತಳಿಸಿ ಮಾರ್ದಿರುವಿನಲಿ ಸಂ | ತವಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುನನು ದ್ರೋಣನ | ನವಿರಳಾಸ್ತ್ರವ
 ಕಡಿದು ಹರಹಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೫೨|| ಸರಳ ಸವರಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರಕರದಲಿ | ನರನನೆಚ್ಚುನು ತ

ನ್ನ ಲಾಗನ | ಧರವ ತಾನಿದು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮ ಪಾರ್ಥ ಲೇಸೆಂದ || ಸರಳು ಸುಖಿಯಲು ಕೃಷ್ಣ ಪಾ
 ರ್ಥನ | ಕರಳಿದನು ಫಡ ಮರುಳೆ ಗುಣದಲಿ | ಗುರುವೆ ಗೆಲುವುದ ಮೂಡುಗೆಲುವಾಕಾದಿನೀನೆಂದ
 || ೫೩ || ಧರದೊಳಗಿಗಳ ಶರಕೆ ಮನವಳು | ಕಿರಿಯೆಲಾರದೆ ಶರಣುಹೊಗುವರೆ | ಅರಸುಗ
 ಳಿಗದು ನೀತಿಯೇ ಮುರಹರನ ಹೇಳಿನಲು || ಮರುಳು ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಿತನೋ
 ಪಾದಿ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ವಂದಿಸು ಗುರುಗಳೆಡೆಯಲಿ ದೋಷನಿಲ್ಲೆಂದ || ೫೪ || ಇಳುಹಿದನು ಗಾಂ
 ಡಿವನುರುಬ | ತ್ತಳಿಕೆಯನು ಕಳಚಿದನು ರಥದಿಂ | ಬಿಳಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣನ ಚರಣ
 ಕಮಲದಲಿ || ತಿಳಿಯದೆಮ್ಮೈವರಿಗೆ ಜೀವನ | ದುಳಿವು ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ | ಸಲಹು ಮೇಣ್ಣು
 ಳಿಯೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿನಯ ಪರನಾಗ || ೫೫ || ಅಶ್ವತ್ಥಮೋಳವ್ವ ಬೊಪ್ಪನು | ವಾಸವನ ಪುರಿಗೈ
 ದಿದನು ನಿ | ವ್ಯಾಶೆಯಲಿ ಗಾಂಗೇಯರಿಂದವೆ ಬದುಕಿದವು ನಾವು || ಗಾಸಿಯಾದವು ಜಾಬಿನಲಿ ವನ |
 ನಾಸವನು ಮಾಡಿದವು ಮೈಮರೆ | ಬೀಸನೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಡಿಗಳ ಕಾಯಬೇಕೆಂದ || ೫೬ || ನೀವು ಹೂ
 ಣಿಗರಾಗಿ ರಿಪುಗಳ | ಕಾಪೊಡಿತ್ತಲೆ ತಿರುಗುವೆನು ಕರು | ಕಾವಲೋಕನವೆನ್ನ ಮೇಲುಂಟಾದೊಡಿದಿ
 ರಹೆನು || ಅವುದನುನಯ ನಮ್ಮ ನೀವ್ವಲಿ | ಗಾವಮತಶ್ರೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾವಹದನೆನ ಮು
 ಗುಳುನಗೆಯಲಿ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದ || ೫೭ || ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಮ ಹುಸಿಯೆನ | ಗಂದು ದೇಹಕುಮಾರ
ಕನು ನಿ | ನ್ನಿಂದಲೆಮ್ಮಯ ಕೀರ್ತಿಮೆರೆವುದು ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ || ತಂದೆ ನಿನಗಾದುನಿಯಲಾ
ಪೆನೆ | ಸಂದುದಾದಿದ ಭಾಷೆ ನೀ ಹೋ | ಗಂದು ಗುಣದಲಿ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದ್ರೋಣನರ್ಜನನ
 || ೫೮ || ಬಲದೊಳಗಿಳಿಕರು ಭಟರೊಳತೆವೆ | ಗ್ಗಳರು ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ವಿದ್ಯಾ | ಕುಲತಪೋಧರ್ಮಾದಿ
 ಗುಣಿಗಳು ಧೈರ್ಯಸಂಯುತರು || ಹಲಬರಿಹುದುಸುರಿಲ್ಲದೊಡಲಿನ | ಚೆಲುವಿನಂತಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಲ
 ಹು | ಯೋವನವರಭ್ಯುದಯವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೫೯ || ಎನಲು ಭುಜವನು ಹೊಯ್ದು
 ಚಿತ್ತದ | ವಿನಯದಲಿ ಸಲೆ ಮಾರುಗೊಂಡನು | ಮನದ ಹರುಷದೊಳಡರಿದನು ನಿಜರಥವ ನಾಪಾ
 ರ್ಥ || ಧನವ ಕೊಂಡನು ಕಳಶತನಯನ | ಘನಕೆ ಕೆಲಬಲ ಕೊತ್ತಿದನು ಮು | ಮ್ಮನೆಯ ಹಂಸ
 ವ್ಯೂಹದಲಿ ಕಣಕಿದನು ಕಾಳಗವ || ೬೦ || ನರನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಮೋ | ಹರವನಪಸವ್ಯದಲಿ
 ವಂಚಿಸಿ | ಮುರುಹಿದನು ಮುರವೈರಿ ರಥವನು ಮುಂದನೊಡ್ಡಿಂಗೆ || ಅರರೆ ನರನೋ ನೂಕು ನೂ
 ಕಲಿ | ಬಿರುದರಾವೆಡೆ ಪೂತುನುಯೊನು | ತರುವಣಿಸಿದನು ಮುರಿದು ಮಕರವ್ಯೂಹದತಿರಥರು
 || ೬೧ || ನೂಕಿತತಿಚತುರಂಗಬಲ ನೆಲ | ನೋಕರಿಸಿತೋ ಪ್ರಳಯ ಜಲಧಿಯ | ನೂಕುತೆರೆಗಳಲಹರಿ
 ಯೋ ನಿಲುವಾತಸಾರಿದಕೆ || ಸಾಕು ಕಡೆಯಲಿ ಕವಿದು ದಳ ಮಿಗೆ | ನೂಕುನೂಕಾಯಿತ್ತು ನರನ
 ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಲಿ ಸಮರ ತೊಡಗಿದನುತಭಟನವನ || ೬೨ || ಕುಸುರಿದರಿದನು ಜೋಡುವಜ್ರದ | ರಸು
 ಮೆಗಳು ಹಾರಿದವು ರಿಪುಗಳ | ಯೆಸವಸೀಸಕವಚವನು ಸೀಳಿದನು ಕೋಲಿನಲಿ | ನೂಕು ಭೂಷಣ
 ನುಗ್ಗು ನುಸಿಬಂ | ಧಿಸಿದಸರಪಳಿ ಹಿಳಿದವರಿಬಲ | ವೆಸಕ ನಿಂದುದು ಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚನು ಥಟ್ಟಿನೊಡಹೊ
 ಯ್ದು || ೬೩ || ತುಳುಕುವೆಳಗಿಡಗಳಿಗೆ ಧರಣಿಯ | ಹೊಳೆಹಿನಲಿ ಹೊದರೆದ್ದು ಗಗನದಿ | ಬಲುಗಿಡಿ
 ಯಲುರಿ ಮಸಗ ಬರಹದ ಬಣ್ಣರೇಖೆಗಳು || ಹಿಳುಕುಬೊಟ್ಟೆ ಹೊದರಡಸಿ ಕಣ | ಗಲೆಯ ಕೋ

ಲುಳಿಯಂಬು ಕವಲಂ । ಬಲಗಿನಂಬೀಜಾಡಿದವು ಪರಸ್ಪರ್ಶಸಾಗರವೆ ||೬೪|| ಕಣನ ಬಲವದರೊಳಗೆ
 ತಲೆಗಳು । ಕುಣಿದನರ್ಜನ ನಂಬಿನುರುಬೆಗೆ । ಹೇಣ ದಾವಣಿ ಹಾಸಿದವು ರಿಪುಬಲದಿ ದೊಂಡೆಗಳು||
 ದಣಿದರಂಕನವರು ರಣದಲಿ । ಕುಣಿದವಟ್ಟಿಗಳೈದೆ ರಂಗಣ । ಗುಣಿಯೆ ರೌರವರೌದ್ರನಾದುದು
 ಕಳನಚೌಕದಲಿ ||೬೫|| ಏರುಗಳು ಬುದುಬುದಿಸಿ ರಕುತವೆ । ಕಾರಿಕಾಳಿಜ ಖಂಡನಣಜಗಿ । ದೋರಿ
 ಬೆಳುನೊರೆ ಮಸಗಿ ನಸುಬಿಸಿರಕುತ ಹೊನಲಿಡಲು || ಕಾರಿದವು ಕಡಿವಡೆದಮೈಮೊಗ । ದೋರೆಗಳ
 ಪೂರಾಯಗಾಯದ । ತಾರುಧಟ್ಟಿನ ಹೊಮೆದೆಯು ಹೇರಾಳ ರಂಜಿಸಿತು ||೬೬|| ಎಲೆಲೆ ಪ್ರಳಯದ
 ರುದ್ರನನು ತಲೆ । ಬಳಚಿ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಪಿದ್ರೋಣನು । ನೆಲನೊಡೆಯಗಪಜಯವೆ ನೆನೆದನು ಸ್ವಾಮಿ
 ದ್ರೋಹಿಕೆಯ || ಕೊಲುವವನು ಫಲುಗುಣನೊ ದ್ರೋಣನೊ । ಕೊಲೆಗೆಡುಕನೋ ಕೊಂದವನು
 ಕುರು । ಕುಲತಿಲಕ ನೆರೆ ಪಾಪಿಯೆಂದುದು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ||೬೭|| ಅದೆ ಕಿರೀಟಿಯ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ ।
 ಯದೆಸಿತಾಶ್ವನ ಬಿಲ್ಲುಜೇವೂಷೆ । ಯದೆ ಮುರಾರಿಯ ಮನಕೆ ಮುಚ್ಚು ವಹಯದಖುರನಿನದ|| ಇದೆ ವಿ
 ಜಯನಸ್ತ್ರೋಘವಿತ್ತಲು । ಕದನಕಾಲಾನಲನ ತೀವ್ರಕೆ । ಯಿದೆಯೆನುತ ಹೆರರೆದೆಯ ಬಿರುದರು
 ಬಿಸುಬರುತ್ಸಹವೆ ||೬೮|| ಈತನರ್ಜನನಿತ್ತಲದೆಪುರು । ಹೂತಸುತನ ವರೂಢವಿದೆ ಕಪಿ । ಕೇತನನ
 ಬೊಬ್ಬಾಟವಿದೆ ಫಲುಗುಣನ ಶರಜಾಲ || ಆತಪಾರ್ಥನ ಹೊಕ್ಕನಿತ್ತಲು । ಶ್ವೇತಹಯನಿತ್ತಲು
 ಧನಂಜಯ । ನೀತನೆ ಫಲುಗುಣನಮಯವಾಯ್ತಖಿಳತಳತಂತ್ರ ||೬೯|| ಬಂದನಿದೆ ಫಲುಗುಣನು
 ಬಿರುದಿನ । ಸಿಂಧವಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ ಹತ್ತಿದ । ಕೊಂದಭೂರಿಶ್ರವನ ಬಲದಲಿ ಕಲಕಿ ಕರಿಘಟಿಯ || ಬಂ
 ದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಲ್ಯ ಹೆದರೆ ಮು । ಕುಂದ ತಿರುಹಿದನಿತ್ತತೇಜಿಯ । ಹಿಂದುಮಂದಾಯ್ತಖಿಳನೃಪರೆಂದು
 ದು ಭಟಸ್ತೋಮ ||೭೦|| ಉಡಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವು ರಥಕಟಿ । ಎಡೆದುದಗ್ಗ ದಸಾರಥಿಗಳೆಡೆ । ಗೆಡೆದರ
 ತಿರಥಸಮರಧಾರ್ಥಮಹಾರಥಾಧಿಗಳು || ಹೊಡೆಗೆಡೆದು ದಂತಿಗಳು ನೆತ್ತರ । ಕಡಲೊಳೀಜಾಡಿದವು
 ತೇಜಿಯ ಕಡಿಕುವರಿದುದು ಹೊರಿದನಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವೆ ||೭೧|| ಸರಳು ಸೇನೆಯ ತಾಗರಿಪುಗಳ ।
 ಕೊರಳನರಿಯದಮುನ್ನು ಘನಸಂ । ಗರವೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕುವುದು ರಥವತಿಜವದ ಜೋಕಿಯಲಿ || ಹೊರಳಿದ
 ವು ಭಟರಟ್ಟಿಶೋಣಿತ । ಶರಭ ಮಸಗಿತು ಮುಕುಟಬದ್ಧರ । ಹರಣದನಿಲಸಮೂಹ ಬೀಸಿತು ನಭಕೆ
 ಬಿರಿಸಿನಲಿ ||೭೨|| ಮುರಿವಡೆದು ಚತುರಂಗವರ್ಜನನುರುಬೆಗಾರದೆ ಬರೆಶ್ರುತಾಯುಧ । ನಿರಿಯಲು
 ತ್ಸಾಹಿಸುತನಿರಿದರಾದನು ಧನಂಜಯನ || ಮುರಿಯೆಸುತ ಮುಂಕೊಂಡು ಪಾರ್ಥನ । ತರುಬಿದೊಡೆ
 ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನ । ನೆರವಣಿಗೆ ಲೇಸನುತ ಕೆದರಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ ||೭೩|| ನರನ ಬಾಣದ ನಿಕರವ
 ನು ಕ । ತ್ತರಿಸಿದನು ನಿಜಗದೆಯೊಳಾತನ । ಧುರಚಮತ್ಕಾರವನು ನೋಡುತ ಪಾರ್ಥಬೆರಗಾಗೆ ||
 ಕೆರಳಿವಾಘುಯ ಕೊಂಡು ರಥವನು । ಧುರಕೆ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿದ ಮುರಹರ । ನುರವಣಿಗೆ ಕನಲುತ ಶ್ರುತಾ
 ಯುಧಹೊಯ್ದನಚ್ಯುತನ ||೭೪|| ವರುಣನಿತ್ತುಪದೇಶಬರಿಗೈ । ಯರನು ಹೊಯ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ಕೊ
 ಲುವುದು । ನಿರುತವಂಬುದ ಮರೆದು ಹೊಯ್ದನು ಹರಯ ಮಸ್ತಕವ || ಧುರದಿ ಗದ ಮುರಹರನ
 ಮುಟ್ಟದೆ । ಮರಳಿ ತನ್ನನು ಕೊಂದುದೇನ । ಚ್ಚುರಯೊಡ್ಡುವದ್ರೋಹಗತ್ತಣಲೇಸುಬಹುದೆಂದ||೭೫||
 ಆಶ್ರುತಾಯುಧ ಮಡಿದನಲ್ಲಿ ಮಹಾಸುರದ ರಣವಾಯ್ತು ಕಾಂಭೋಜೇಶ್ವಕೃದುಡುಕಿದನು ಕದನವನಿಂ

ದ್ರಸುತನೋಡನೆ|| ಸೂಸಿದನು ಸರಳುಗಳನಾತನ| ವಾಸಿಯನು ಮೆನ್ನಿಸುತ ಫಲಗುಣ| ಬೇಸರದೇಕೋಂ
 ಡಾಡಿ ಕಾದಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೭೬ || ಸರಳು ಸವೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾ | ತರಿಸಿದೋಡೆ ಕಾಂ
 ಭೋಜಭೂಪನ | ವುರುವಶಕುತಿಯ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಮೆಕುಟಮಸ್ತಕವ|| ಕೊರಳ ತೋಲಗಿಸಿ ಮುಂದೆ
 ನೂಕುವ | ವರಶ್ರುತಾಯುಧನೋಡನೆಘನಸಂ | ಗರವ ತೆಗೆದನು ಕಳುಹಿದನು ಕಾಂಭೋಜಭೂಪತಿ
 ಯ || ೭೭ || ಹಂಬದೈಕಾಯುಧನು ಮಗುಳಿ | ಬ್ಬರಸುತರ ನಿಯುತಾಯುಧನ ಸಂ | ಗರದ ದೀ
 ಘಾಯುವನು ಕಳುಹಿದನಮರಮಂದಿರಕೆ || ಧುರಕೆ ನೂಕುವವಂಗರಾಜನ | ವರರಥಗಳೆಂಭತ್ತು
 ಸಾವಿರ | ದರಿಭಟರ ಸಂದೋಹ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಫಲಗುಣನ || ೭೮ || ತೂಳಿದವು ಭರಿಕೈಗಳೆ
 ಲಿ ಕರ | ವಾಳುಪಟ್ಟಸಲಾಡಿಯಲಿ ಸಾ | ವಾಳು ನಡೆದುದು ತಡೆದರರ್ಜುನನುರವಣೆಯ ರಥವ || ಮೇ
 ಲೆ ಕೈಕೊಂಡೆಸೆವಜೋದರ | ಸಾಳಿವಿಲು ಕೆದರಿದವು ಬಲುಸರ | ಗೋಲಿನದ್ಭುತಸಮರವಾಯಿತು ಮ
 ತ್ತಪಾರ್ಥನಲಿ || ೭೯ || ಅಳವಿದಪ್ಪದೆ ದಂತಿಘಟಿಗಳ | ನಳುಕದೆಚ್ಚು ನು ತಿರವ ತಾಗಿದ | ಹಿಳುಕು
 ಹೆಚ್ಚುತ ಕಂದಿ ಬಿದ್ದವು ಕರಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ || ತುಳುಕುವರಿಗೆಯ ಗುಳದ ವಜ್ರದ | ಮೊಲಕುಹರಿಯೊಡ
 ಯೆಚ್ಚು ಜೋದರ | ತಲೆಗಳನು ತುಂಬಿದನು ನಭವನು ಹೊಕ್ಕು ಬೀದಿಯಲಿ || ೮೦ || ಕರಿಯನಂ
 ಭೋಟಕನಭೂಪನ | ತಿರವನೆಚ್ಚು ನು ಪಾರಸೀಕರ | ತುರಗೆ ಕವಿಯಲು ಕುಸುರಿದರಿದನು ಕೋಟೆಸಂ
 ಪೈಗಳ || ಬಿರುದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ನೆರದಾ | ಕುರರ ಹಣವನು ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಿದ | ಹಿರಿಯದೊಳ್ಳಿನ
 ರಾವುತರ ಕೆಡಹಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮೧ || ಇರಿದು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ಕುರಿ | ದರಿಯ ಮಾಡಿ ಕಿರೀಟ
 ಯದರಿಂ | ಹೊರಗೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹದಲಿ ಕಣಕಿದನು ಕಾಳಗವ|| ತುರುಗಿದವು ಕೂರಂಬು ತಲೆಗಳ | ತರಿ
 ದು ಬಿಸುಟವು ಘಂಮುಘಳಿನೆ | ನೆರೆನಿಳುನಿಳಿಲೆಂದು ಜರುಹಿತು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ || ೮೨ || ಬಿಲು
 ರವದ ಮೊಳಗಿನಲಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಫಲಗುಣನ ಮೈಕಾಂತಿ ಮೇಘಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ಹೊಂಗರಿಯ ಗಾಳಿ
 ಯ ಸರಳ ಸೋನೆಯಲಿ || ನಿಲುವಹಂಸವ್ಯೂಹವೆಲ್ಲಿಯ | ದಲೆಮಹೀಪತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನು | ಗ್ಗಳೆಯ
 ಸುಭಟರ ವಿಧಿಯನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ಅಳಿದುಮೈನೂರರಸುಗಳು ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾ
 ಯೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ಬಲುಗುದುರೆ ನುಗ್ಗಾ ದುದೊಂಬೈನೂರುಭದ್ರಗಜ || ಅಳಿದುಡಕೆ ಕೂಲೆಕು
 ತ್ತುವಡೆ | ಗ್ಗಳಪದಾತಿಗೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ | ದಳದಲರ್ಬುದ ನರನಕೈಯಲಿ ಕಲಸ ಹೊಸತೆಂದ|| ೮೪ ||
 ಕೆಡಹಿದನು ವಿಂದಾನುವಿಂದರ | ನಡಗದರಿಯಾಯ್ತುಳಿ ಬಲದು | ಗ್ಗಡದವೀರರು ಕಾದಿ ಬಿದ್ದರು
 ಕಾಯಮಾರಿಗಳು || ನಡುಹೆಗಲುಪರಿಯಂತ ಕಾಳಗ | ಬಿಡದೆ ಬಲುಹಾಯ್ತುಧಿಕವೇಗದಿ | ಕಡುಗು
 ದುರೆ ಬಳಲಿದವು ಬಗೆಯದೆ ಹರಿಯ ಗರ್ಜನೆಗೆ || ೮೫ || ಕಡಿಯಣವ ಕವರಿದವು ಕಂದವ | ನಡಿಗಡಿ
 ಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದವು ಸುರಿದವು | ಕುಡಿನೋರೆಯ ಕಟವಾಯಿಲೋಳೆಯ ಮುರಿದಮೈದಡಿಯ || ಬಿಡುವನಿ
 ಯ ಬಲುಮೆಸುರೆ ಘುಳುಘುಳು | ಗೊಡುವನಾಸಾಪುಟದ ಲಹರಿಯ | ಕಡುಗುದುರೆ ಬೆಮರಿದವು
 ಬಗೆಯದೆ ಹರಿಯಗರ್ಜನೆಗೆ || ೮೬ || ಭಾರಿಸಿತು ಮೈಮುಷ್ಪಿಯಲಿ ಲುಳಿ | ಸಾರತನ ಲಂಬಿಸಿತು
 ಕಾಳದ | ಕೂರಲಗು ಗೆರದೊಡಿದವು ರಿಪುಭಟನ ಕಾಯದಲಿ || ಹಾರಿದರ್ಜುನನೆಂದನಾದ್ಯ | ತ್ಯಾರಿ
 ಗುಣನು ದೇವ ಬಿನ್ನುಹ | ವಾರುವಂಗಳ ವಹಿಲತೆಯ ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆಯಿಂದ || ೮೭ || ಗಮನ ತಟ್ಟ

ಯವಾಯ್ತು ವೇಗ . ಭ್ರಮಣ ಜಡವಾಯ್ತುಡಿಗಡಿಗೆ ನಿ . ಗಮದೊಳಗೆ ತಡವಾದವೇ ಭಾರವಣೆ
ಭರವಸದ || ಸಮತೆ ನಿಂದುದು ಸಾಹಸಿಗರು . ಭ್ರಮಿಸುತಿದೆ ಭಟಜಲಧಿ ತುರಗ . ಶ್ರಮವ ಮಿಗೆ
ಸರಿಹರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಾದಲರದೆಂದ || ೮೮ || ಉಂಟುಹೊಲ್ಲೆ ಹವಲ್ಲ ರಣದೊಳ . ಗೆಂಟುಮಡಿ ಬಳಲಿ
ದವು ತೇಜಗ) ಳಿಂಟುವೊಡೆ ನಿಲ್ಲ ಮುರಿವೊಡೆ ಹಿಂದೆಬಿಡುವರು || ಎಂಟರಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸುತ್ತ
ಲು . ವೆಂಟಣಿಸಿ ಕುರುಸೇನೆಯಿದಕ್ಕೆ ನುಂಟುಮಾಡುವುಪಾಯವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೮೯ ||
ದೇವ ವಾಘೆಯ ಹಿಡಿ ತುರಂಗಕೆ . ಜೇವನವನೀಕಳೆನೊಳಗೆ ಸಂ . ಭಾವಿಸುವೆ ನೋಡೆನುತ ಧುಂಮಿ
ಕ್ಕಿದನು ಧಾರಿಣಿಗೆ || ತೀವಿ ತೆಗೆದನು ವಜ್ರಶರದಲಿ . ಡಾವರಿಸಿದನು ಕೊಳದೊಳುದಕವ . ಶ್ರೀವಳೆ
ಯಸೆರೆಯಳಿದು ಚೌಕಕೆ ಸೀಳಿದನು ನೆಲನ || ೯೦ || ನೋಡು ನರನುದ್ದಂಡತನವನು ತೋಡುತ್ತದನೆತುರೆ
ಗನಿಕರಕೆ ಕ್ರೀಡಿ ಕುಳಿಯನು ಶೌರ್ಯಗರ್ವಿತನೈ ಮಹಾದೇವ || ಕೂಡೆ ಮೆಸಗತು ರಿಪುಚತುರ್ಬಲ .
ಜೋಡುವಾಡಿತು ಕಲಹಕಮರರು . ಹೂಡಿದದ್ರಿಯನಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಮಸಗಿ ಕವಿವಂತೆ || ೯೧ || ಬ
ದರು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ನಿಸ್ಸಾ . ಳದ ನಿರಂತರಸೂಳುಹೊಯ್ಲಿನ ಹೊದರುಗಳ ಹೊಸಮಸೆಯಾಡಾಯುಧ
ಸಾಲ ಸಂದಣಿಯ || ಸದರವಲ್ಲೆಹೊತ್ತುಗೆಲವಿನ . ಹೊದರುಗಳ ಹೂಣಿಗರ ಕಾಣುತ . ಗದಗದಿಸಿ
ಮುರವೈರಿ ಚಾಚಿದನರ್ಜುನನ ರಥವ || ೯೨ || ಅಲಿಕಲುಗಳ ಕಡಿವಡುಕ್ಕಿನಚೀಲಣದ ಹಂಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಮೇಲುನೋಟಗಳಿರಲು ರಥಪರಿಯಂತ ಕಾಳಗವೇ || ಹೋಳುಗರೆವೆನು ಹುಗ್ಗಿ ಗರನೆನು ತಾಳೊಳಗೆ ಬೆ
ರಿಸಿದನು ಬರಿಕಾ . ಲಾಳುತನದಲಿ ಕಾಡಿ ಕೊಂದನು ಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ೯೩ || ವರುಣಬಾಣವಲುಡಕ
ವನು ತ . ತ್ಸರಸಿಯಲಿ ತುಂಬಿನನು ತಮಗವ . ಸರವಿದೆಂದಾಕಿದಮಹಿಶರ ಮತ್ತೆ ಸವರಿದನು || ಕರಿ
ರಥಾಶ್ವವರೂಢವನು ಸಂ . ಗರವಿಪತ್ತಿನೊಳೊಬ್ಬನೇ ಸಂ . ಹರಿಸಿದನು ಗುಣಶತವನೊಂದೇಲೋ
ಭ ಗೆಲುವಂತೆ || ೯೪ || ಕೊಳನೆ ಕೆಲದಲಿ ಮೂಡಿದನು ಸರನೀಯವನು ಚಕ್ರರವನಾತನ . ಬಲುಹ
ಕಂಡಸುರಾಂ ಮೊಯ್ಗೆ ನಡೆಗಡಿಗೆ ಹೊಗಳಿ || ತಳೆದು ನೋಗವನು ತೆಗೆದು ಕಂಜಿಯ . ನಿಳುಹಿ ವಾಘೈ
ಯ ಸುಮ ತೇವಿದುತೋಲಗ ಹಿಡಿಯಲು ಪಾಗೆಗೈದವು ವರಳದೆಡಬಲಕೆ || ೯೫ || ಮುರುಹಿ ನಿಂ
ದವು ಕೊಡಹಿದವು . ಕೆ ಸರವನಶ್ಚಕ್ರವರವನಗೆ ಹರ . ಹರಿಸಿ ನಿರೋಳು ಹೊಗಿಸಿದನು ಹರಿಹಯಚ
ತುಷ್ಟಯವ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮೊಗದವು . ವರಜಲವನೆರಡಳ್ಳಿ ಹಿಗ್ಗಲು . ಮುರಹಿದವು
ಮುಖವನು ಮುರಾಂತಕ ತಡಿಯನೇ ಸಿದ || ೯೬ || ಕರೆತಳಲಿ ಮೈದಡವಿ ಗಾಯವ . ಸರಳ ಕಿತ್ತಾ
ಪಧಿಯ ಲೇಪವ . ನೊರಸಿದನು ಕರುಣವಲಿ ಚಕ್ರರಿಸಿದನು ಕಂದರವ || ಹರುಷದಲಿ ಕೂರಳೆತ್ತಿನ
ಯದಲಿ . ತಿರುಗಿ ದೇವನ ನೋಡುತ್ತಿದವು . ತುರಗನಾಲ್ಕುರ ಪುಣ್ಯ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಂದ || ೯೭ ||
ಮೊಗಕೆ ಕವಣವ ಕಟ್ಟಿ ನೆಳಲಿಗೆ . ತೆಗೆದು ಫಲುಗುಣಸಹಿತ ಕೊಳನನು . ನಗುತ ಹೊಕ್ಕನು ನೋ
ಡುತಿರ್ಮದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ಬಿಗಿದಕತ್ತಲೆ ದೂರದಲಿ ದೀ . ವಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲು ಕಡೆಗೆನಿಂದ
ವೊ . ಲಗಣಿತವೃತ್ತಿಪುಟ್ಟಿರಿದು ನರನೊಳಿಸಿನಲಿ || ೯೮ || ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಲ
ಮುಖವನೀಂದನು ನಿರುಪಮ . ಸರಗ ಕರುಣಾಕಾಂಡನು ಮೈದುನಸಹಿತ ಸರಸಿಯಲಿ || ಪರಿಹೃತ
ಶ್ರಮರಾಗಿ ಹರುಷೋ . ತ್ಸರುಷಯಲಿ ಹರ ತಳೆದು ಕೊಂಡನು . ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನುರೋಳಿಸಿದಕೆ

ಗೆ ||೫೫|| ಅಳಲಿದಾತನು ಕಾಲುಗಡೆದೊಡೆ | ಫಲವಹುದೆ ನಿಜಸತಿಯ ಹಿಡಿದಾ | ನೆಳೆದುಮೊಯ್ಯಲು
ಭೀಮನಾಡಿದಭಾಷೆಯೇನಾಯ್ತು || ಆಳುಕದಿರಿ ಪರಿವಾರವಿವೆ ಕೊಳು | ಗುಳಕೆ ವಜ್ರದಬೋಡು ನೈ
ಪರಿದೆ | ಬಲವಿಹೀನನೆ ನೀನದೇನೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||೫೬|| ಅವನೋಲೆಯಕಾರತನ ಗಾಂಡೀವಧರನ
ಲಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಮೇ |ಣಾವನದ್ಭುತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆ ಮಣಿವನಸುರಾರಿ || ಕಾವನಿಲ್ಲರ್ಜನನ ಕೈಯಲಿ |
ಸಾವವನು ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ ರಣ | ಧೀವಶನು ಕುರುರಾಯ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಸೈಂಧವಗೆ ||೫೭|| ಗ
ರುಡನೂರವರೆರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ನಮ್ಮ ಬಲದಲಿ | ಗುರುವಲಾ ಪಾಲಕನು ಕೈಕೊಂಬನೆ
ಧನಂಜಯನ || ನರನ ನುಡಿಗಳ ಹೊಣ್ಣುಗಳೆವೊಡೆ | ಚರಣದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆ ಯೆಂ | ದಿರುಳು
ದ್ರೋಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೫೮|| ನೆಗಳೆದವು ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಸಾ | ಲುಗಳು ಹೊಂ
ದಂಡಿಗೆಯವರು ರವ | ಮಿಗಲು ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಸೀಗುರಿ ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಿದವು || ಅಗಿವಕಡಿತಲೆಮು
ಸುಕಿದವು ಚೌ | ರಿಗಳಗೊಂದಣತೂಗಿದವುಮೌ | ಳಿಗಳವಸ್ತುಕದವರುನೆಲನುಕ್ಕಡಿಸಲ್ಪಿತಂದ ||೫೯||
ಗರುಡಿಯೊಡೆಯನ ಪಾಳೆಯಕೆ ಕಡು | ಭರದೊಳ್ಳೆತರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬರವಿದೇನೆಂದನುತ ಬಂದ
ನು ದ್ರೋಣನಿಧಿರಾಗಿ || ಧರಣಿಪನ ತಕ್ಕೈತ್ತಿಸಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗೈದಿದನುಸುಳುಗಂಡಿಯ | ಲುರವ
ಣಿಸಿದರುಕರ್ಣ ಕೃಪಮೊದಲಾದಬೇಹವರು ||೬೦|| ವೀಳೆಯವಕರ್ಪುರವನಿತ್ತುನೈ | ಪಾಲಕರ್ಣಾದಿಗಳ
ಸ ಭಟರ | ಸಾಲ ಮನ್ನಿಸಿ ದ್ರೋಣ ಚೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ || ಕಾಳಗವ ಕೈಕೊಂಡ ಸಿರಿಮೊ
ಗ | ವೇಳುತಿದೆ ಖತಿಯೇನು ನಿನ್ನಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯ ನಮ್ಮದೀದುಮ್ನಾನವೇಕೆಂದ ||೬೧|| ಏನ
ಹೇಳುವೆನರ್ಜನನು ನಿಜ | ಸೂನು ಮಡಿಯೆದುರಾಭಿಘಾತದೊ | ಳೇನನೆಂದನು ಹೇಳಿರೈ ಕರ್ಣಾದಿ
ನಾಯಕರು || ತಾನುಗಡ ಸೈಂಧವನ ತಿರವನು | ಭಾನುವಡಗದಮುನ್ನತೆಗೆವನು | ಹೀನವಾದೊಡೆ
ಹೊಗುವೆನೆಂದನು ಹವ್ಯವಾಹನನ||೬೨|| ಕೊಂದವನು ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮಗ | ಬಂದುದಪವಾದವು ಜಯ
ದ್ರಥ | ಗಿಂದಿವನ ಪತಿಕರಿಸಬೇಹುದು ರಣದಲರ್ಜನನ || ಮುಂದುಗೆಡಿಸಲುಬೇಕು ಭೀಷ್ಮರು | ಸಂ
ದಬಳಿಕೆಮಗಾಪ್ತಹಿತವರು | ತಂದೆ ನೀನೆಂದೆರೆಗದನು ನೈಪ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೬೩|| ಮೆಕುಟವ
ನು ನೆಗಹದನು ಭೂಪಾ | ಲಕತಿರೋಮಣಿ ಶತಿಯಕುಲವರ | ನಿಕರವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಬೇಡ ಬು
ದ್ಧಿಗಳ || ಯುಕುತಿಗದಕಿನ್ನಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಸಕುತ್ವಿಭೂನವೀರಾಜಕಾರ್ಯದಿ | ಚಕಿತನಾದನು ರಾಯ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೬೪|| ಕಾವೊಡೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಮೇರ್ಣಾಂ | ಡೀವಿ ಕೊಲುವವನಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು |
ಕಾವೆಡೆಯು ಕೊಲುವೆಡೆ ಸಮರ್ಥನು ವೇದಸಿದ್ಧವಿದು || ಜೀವಜಾತ ಕೊಡೆಯನಾರಾ | ಜೀವನಾಭ
ನು ಬರಿಯಹಂಕಾ | ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಕಡುತಿಹುದಖಿಳಜಗನೆಂದ ||೬೫|| ಇದು ಮುರಾರಿಯ ಲೀ
ಲೆಗೋಸುಗ | ವುದಯಿಸಿದಜಗವೆವರೊಳೊಬ್ಬನ | ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಹಿಡಿದನೊಬ್ಬನ ಸಲಹೆ ನಡೆ
ಸುವನು || ಇದರೊಳಾಗಂತಲ್ಲ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದದ ಭೂಜಂತ್ರದಲಿ ಯಾಜಗ | ದುದರವಾತನ ಕಡೆಯ
ಲಾದುದು ಭುವನಗತಿಯೆಂದ||೬೬|| ನರನ ನುಡಿಯಿಂದಿರದಿರಾ ಮುರ | ಹರನ ನುಡಿಗಳು ಗಿರಿಗು
ಹಾಗ | ಹೈರದ ನುಡಿಯೋ ಜಂಸಮಧ್ವನಿಯೋ ವಿಚಾರಿಸಲು || ನರನ ನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಾಗದಾಮುರ |
ಹರನ ಬಲಹುಣ್ಣನ್ನು ಬರೆನೆನ | ಲಸನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರ್ದನು ಕೈಯುಗಲ್ಲದಲಿ ||೬೭|| ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಣ

ರೆಯದು | ಗೆಲಲುಬಂದನು ಕೊಞ್ಜು ಹಾಸಂಗಗಳನೆನುತೆಚ್ಚು || ೧೧೧ || ದುಗನು ಯಿತ್ತಿಗೆ ಬಾರವೆಂ
 ದೇ | ಮೊಗವ ಪಾತಿಗೆಯಲ್ಲ ನಿನಗಿದು | ಸೋಗಸುದೋರದು ಸಾಕು ಸಾರ್ಯ ಸಮರ ನಿನಗೇಕೆ || ವಿಗಡ
 ಭೀಮನು ನಿನ್ನ ಕರುಳನು | ಬಗಿದು ನೆತ್ತರೆಗುಡಿವನಲ್ಲದೆ | ಬಗಿವ ಫಲುಗುಣವೆಲ್ಲವೆನುತೆಚ್ಚು ನು ನೈ
 ಪಾಲಕನ || ೧೧೨ || ಎಸಲು ಪಾರ್ಥನ ಸರಳುಗಳ ಖಂ | ಡಿಸಿದನಲವೋ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನಗೇ | ಯಸುರೆ
 ರಿಪು ತೆತ್ತಿಗನಲಾ ತ್ತುಡು ಕಲಿಸುದರ್ಶನವ || ನುಸಿಗಳಾಂಕಿದೊಡಕಟ ದಿಗ್ಗಜ | ಗಸಣಿಗೊಂಬುದೆ
 ನಿನ್ನ ಬಾಣ | ಪ್ರಸರಕಾನಂಜವೆನೆ ಫಢ ಹೋಗನುತ ನೈಪನೆಚ್ಚು || ೧೧೩ || ಎಲೆಕಿಲೆಗೆ ವೃಥಾಮು
 ನದ ಹೆ | ಕಳ್ಳಬಿದೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಮಗನೇ | ದಳಲಶಿಖಿಯಲಿ ಬೆಂದು ನೀ ಮರಣವನು ಯಾಕ್ಷಿಸದೆ || ಗ
 ಳಹದಿರೈ ಗೆರುವಾಯಿವುಳ್ಳೊಡೆ | ವುಳಿವರೇ ನಿನ್ನಂತೆ ನಿನ್ನವ | ರಳವನರಿ ಕೊಳ್ಳನುತ ಕೌರವನೆಚ್ಚು ನ
 ಜ್ಞಾನನ || ೧೧೪ || ಹುಯನೆಚ್ಚು ನು ಪವನಜನ ತನು | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚು ನು ಶರವನಾತನ | ತುರಗದೊ
 ಡಲಲಿ ಹೊಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ವರಕಪಿಂದ್ರನ ಗಾಸಿಮಾಡಿದ | ನುರವಣಿಸಿ ಕವಿದೆಸುವ
 ಭೂಪನ | ಭರವಸದಬಿಲುಗಾರತನವನು ಪಾರ್ಥ ಹೊಗಳಿದನು || ೧೧೫ || ಕಾಲುಹೊಳೆಗೇಕ್ರವನಿಪತಿ
 ಹರಿ | ಗೋಲು ನೀ ನಿನ್ನ ಬಯಿದಿದೊಡೆ | ಹೇಳಿವಾತ್ಸಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡೆನು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಮೇ
 ಲುಕವಚವ ನಂಬಿ ನಮ್ಮೊಳು | ಕಾಳಗವ ನೀ ಬಯಸಿ ಬಂದೆ ನೈ | ಪಾಲ ಜೋಡಿನ ಬಲದೊಳೆಮ್ಮ
 ನು ಜಯಸದಿರನೆಂದ || ೧೧೬ || ಎಲವೊ ದ್ರೋಣನ ಕವಚಗವಚವ | ಬಲುಹ ನಂಬದೆ ನಮ್ಮ
 ಬಾಣಕೆ | ತಲೆಯ ತೆರವಿರು ಭೀಮಸೇನನ ಗದೆಯ ನೀಘಟಿಸು || ತೊಲಗೆನುತ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನೈ
 ಪ | ತಿಲಕನೆಚ್ಚು ನು ಮುಸುಕಿ ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಳುಕು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗಿ ಕಡಿದುದು ಕವಚವನು ತಾ
 ಗಿ || ೧೧೭ || ಆರಿ ದೀಪನಚೂರೈ ಬಲದಲಿ | ವೀರರುದ್ರನು ಜಗವ ನುಂಗಿದ | ನೋರೆಗೆಡೆಯದಿರೆಂಬ
 ಸುರಿಸುರಿ ಹೊಞ್ಜುನುಡಿಯೇಕೆ || ಸಾರು ನೀ ಬರಹೇಳು ಕೇಚಕ | ವೈರಿಯನು ಪಡಿಸಣವ ನೋಡಲು
 ಭೂರಿಬಾಣದ ಸವಿಯನೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೧೮ || ಗರುಡನಾರೋಗಣೆಯ ಬೋಸಕೆ |
 ಮರುಳೆ ಪಡಿಸಣವುಂಟೆ ಮಾತಿನಮುರುವುಗಳು ಗೆಲವಲ್ಲ ನೀನಿದ ನೋಡು ಕೈಗುಣವ || ಅರಸ ನಿನ್ನ
 ಯ ಕೊರಳ ಕಡಿತಕೆ | ಸರಳು ತ್ವರಿತದಲೆನಗೆ ತನಗೆಂ | ದೊರಲುತಿದೆ ನಿನಗಿಂದಿನಲಿ ಸಾವಿಲ್ಲ ಹೋ
 ಗೆಂದ || ೧೧೯ || ಎನುತ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ದುರಿಯೋ | ಧನನೇಚ್ಚು ನು ವಜ್ರಕವಚದೊ | ಳನಿತುಶರ
 ವಕ್ಕಾಡಿದವು ಸರ್ವಾಂಗರೇಣುಗಳು || ಅನಲಗಿರಿವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಫಲು | ಗುಣನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚು ನ
 ಚ್ಚುಂ | ಬನಿತು ಮುರಿದುದು ಮನೆಯ ಕಾಣದು ಮೈ ಮಹಿಮತಿಯ || ೧೨೦ || ಕವಚವಿದೆ ಸರ್ವಾಂ
 ಗದಲಿ ನೈಪ | ನವಯನಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಕೆಲಬಲ | ದವರು ನೆರೆ ಕೈಮಾಡುತಿರೆ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ರವಿ
 ಯ ಕಿರಣವನಸ್ತಗಿಯಾ | ನುವೊಲಿದೆ ಮುನಿದಿವನ ಕೊಂದೊಡೆ | ಪವನಜನ ಕೊಂದವನು ಹದ
 ನೇನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೨೧ || ಎನುತ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ರಾಯನ | ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿ ಮೆತ್ತೆ ಮೂ
 ರಂ | ಬಿನಲಿ ನೈಪನನೊಮ್ಮೆ ಮನೆಚ್ಚು ನು ಬಾಣ ಥಟ್ಟುಗಿಯೆ || ಜನಪನೊಂದನು ಬಳಿಕ ಕೃತವ | ಮು
 ನುಕೃಪಾಚಾರಿಯನು ನಿನ್ನಯ | ತನಯನನು ತೊಲಗಿಸಿದರೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ || ೧೨೨ ||
 ರಾಯ ನೊಂದನು ಬರಿಬವಿಲ್ಲಾ | ನಾಯಕರ ಸುಡು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರಕರೆ ನೋಯದಿವದಿರೆ ಸಂತಪಿ

ಟ್ಟನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳ || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದಕಟ ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲವ್ವರು ಬಿರುದ ಹೊಗಳು
 ವೆ | ಬಾಯ ನೋಡೆನುತಿದುರ್ದಾದಾಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೨೩ || ಕದಡಿತರಿಬಲಜಲಧಿ ಸುಭಟರು |
 ಹೊದರುಗಟ್ಟಿತು ಹೊಳೆವಡಾಯುಧ | ಹೊದಕಗಳ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಬೀಸುವಚಮರಸೀಗುರಿಯ || ತು
 ವಿವೇರಳ ಕಿರುದನಿಯ ಕೆಂಪಿನ | ಕದಡುಗಂಗಳ ಕುಣಿವಮಿಸೆಯ | ಕದನಗಲಿಗಳು ಕವಿದಯ್ಯ ಕರ್ಣಾದಿ
 ನಾಯಕರು || ೧೨೪ || ಧರಣಿಪತಿಯೋಸರಿಸಲಾಹದ | ನರಿದು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ | ಬಿರುದು
 ಗಳಚಿಕ್ಕೆಯವನೆತ್ತಿಸಿದರು ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕರಿಯಕಕ್ಷಧ ಸಿಂಧ ನೆಗಹಿತು | ತರಣಿಸುತನಲಿ ಗುರುಸು
 ತನುಕೇ | ಸರಿಯ ಕೇತನ ವೈಷಭಪಳಹರ ಕೃಪನತೇರಿನಲಿ || ೧೨೫ || ನಲಿವಸಿಂಧದೊಳಾನೆ ಶಲ್ಯಗೆ |
 ಹುಲಿಯುಚಿಕ್ಕೆಯ ವ್ಯುಗದಪಳಹರ | ಯುಲಿಯೆ ಭೂರಿಶ್ರವನು ರಥದಲಿ ರಣವ ಮುಂಕೊಂಡು || ಕ
 ಲಿಸುಯೋಧನನೀಸುಲೋಚನ | ನಲಿ ವರಾಹಧ್ವಜಮಯೂರದ | ಹಳವಿಗೆಯ ವೈಷನೇನರಿವರೋಗ್ನಾ
 ದರಾಹವಕೆ || ೧೨೬ || ಆಮಹಾರಥನಿಕರ ಸುಭಟಿಸ್ತೋಮ ಕೆದರಿತು ನೃಪರು ಭಟರು | ದ್ವಾಮಭೀ
 ತಿಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ಈಮಹಾರಥನಿಕರ ಪಾರ್ಥನ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಕಣಕಿದರು
 ಬಲುಸಂ | ಗ್ರಾಮವನು ದನುಜಾರಿಗಿತ್ತನು ಬೆರಗನಹಿತರಿಗೆ || ೧೨೭ || ಮುತ್ತಿದರು ಮುಂದೆಡಬಲ
 ನ ಸಮ | ತೆತ್ತಿಗರು ಹಿಂದೆತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸ | ಲೆತ್ತರಾಯರ ಸರಳು ಕವಿದುದು ತುರಗಗಜರಥವು || ಮು
 ತ್ತಿದುದು ಫಲುಗುಣನ ತೇರಿನ | ಸುತ್ತುವಳಯವನಾಶರೌಘದ | ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹದನೇನನುತ ದೈತ್ಯಾರಿ
 ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೨೮ || ಪೂತುರೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದೇವ | ವ್ರಾತಕಚ್ಚರಿನಿನ್ನು ಬಲುಮೆಮ | ಹೀತಳಕೆ
 ಹೆಸರಹುದು ನೀವಿದ್ಯಾಕುತೂಹಳಕೆ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ತೋಲಗ ನೀವೇ | ಕೃತವದಕಲಿಗಳು ಸಮಗ್ರ |
 ಟಾತಿಶಯರಾವೆನುತ ಕವಿದೆಚ್ಚರು ಮಹಾರಥರು || ೧೨೯ || ಅರಿಭಟರು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಮು | ಕ್ಕು
 ರಿಕೆ ಮುರರಿಪು ಪಾಂಚಜನ್ಯವ | ನಿರದೆಮೊಳಗಿದಹನುಮ ಗರ್ಜಿಸಿದನು ಪತಾಕೆಯಲಿ || ಸುರರ ದೈ
 ತ್ಯರ ಸಮರ ಸರಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿತಿತ್ತಲು ದ್ರೋಣನತ್ತಲು | ಕೆರಳಿಚಿದನೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಸೈನ್ಯಸಾಗ
 ರವ || ೧೩೦ || ನಕ್ಕುಲನನು ಮೊನೆಗಾಣಿಸಿದ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ವಿರಥನ ಮಾಡಿ ಪಾಂಚಾ | ಲಕರನೋ
 ಡಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯಕೃಕೆಯಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದು || ಸಕಲಸಂದಣಿಸಹಿತ ಚೈದ್ಯಪ್ರಕರವನು ನೆರೆ ಕೊಂಡು ಭೂ
 ಪಾ | ಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಭೀಮಘಟೋತ್ಕಚರಗೆಲಿದ || ೧೩೧ || ವಿರಥನಾದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ಸಂ | ಗರಕೆ ಮೊಗದಿರುಹಿದನು ದ್ರುಪದನು | ಮರಳಿದನು ಸಹದೇವನೋಡಿದ ನಕ್ಕುಲ ಒಂಮೆಟ್ಟೈ || ತಿ
 ರುಗಿದನು ಹೈಡಂಬಿ ಭೀಮನು | ಸರಿದು ಹೋದನು ವೀರರಂತಿನಿ | ಬರನು ಪರಿಭವಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಕ
 ಳಶಜನು ಕಾದಿದನು || ೧೩೨ || ದಾನವರು ಬಲುಗೈಗಳಪ್ರತಿ ಮಾನವರ ಪಾಡೇನು ಸಮರದೊಳಾ
 ನಲಪಜಯವಸುರರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮದಭ್ಯುದಯ || ಏನಹೇಳುವೆ ನಿಲ್ಲಿ ಸುಭಟನಿಧಾನಸವೆದುದು ಪಾಂ
 ಡವರೊಳವ | ಧಾನಗುಂದದು ರಾಯಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ || ... || ೧೩೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ವದ ೭೪೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ವಿಜಯವಿಗ್ರಹಧೀರನಾಥ | ಮೃಜನನೇಮದಲಂದು ವೈರಿ | ವ್ರಜವ ತೊತ್ತಳದುಳಿದು
ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡನರ್ಜುನನ ||

||ಪದ|| ಬವರದೊಳು ಹರಿಪಾಂಚಜನ್ಯದ | ರವ ಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಬಹಳಾ | ಹವದೊಳೆ
ಗೆ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಬಹಳಭಾರಾಂಕ || ಅವನಿ ಬಿರಿದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಕಿವಿಗೆ ಗೋಚರವು
ಯ್ತು ರಣರೌ | ರವದೊಳರ್ಜುನದೇವನಳಿಯದೆ ಮೂಣನಕಟಿಂದ ||೧|| ತಂದೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಹೋಗು ಫ
ಲುಗುಣ | ನೊಂದನೋ ಬಳಲಿದನೊ ಸುರಕುಲ | ವೃಂದವನು ಸೇರಿದನೊ ಮೇಣೆಂಬಿನಿಧಾನವನು ||
ತಂದು ನೀನೆನಗರುಹು ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಂದೆ ಬದುಕಿಲ್ಲವನಿಯೊಳು ತನ | ಗೆಂದು ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು
ಸಾತ್ಯಕಿಗರಸ ನೇಮಿಸಿದ ||೨|| ಮೊಲನ ಬಲೆಯೊಳು ವನದವುದಕರಿಸಿಲುಕಲಿವುದ ಸಿದ್ಧಿವಾ ನರ | ನ
ಳವನರಿಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಂದರಸ ಮರೆದೆಯಲಾ || ಕೊಳುಗುಳವನಾರ್ಥದ ಬಾರೆನ | ನಿಲ್ಲುವುದನುಚಿ
ತವರ್ಜುನನ ನಲಿ | ಗೊಳಿಸಿ ಬಹನೆಂದಾಯುಧವ ಕೊಂಡಡರಿದನು ರಥವ ||೩|| ವಾರುವನ ಬೋಳ್ಪಿಸಿ
ರಥದಲು | ದಾರಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮಸೇನಗೆ | ಧಾರುಣೀಶನ ಕಾಡುಕೊಟ್ಟನು ಭೂಬಭಟಗಣದ || ಭಾರಣೆ
ಯೊಳ್ಳೆತರುತ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಕೈವೀನಿ ನಿನ್ನಾ | ಳಾರವದ ಧಟ್ಟಣೆಯೊಳಿರಿದಾದನು ಲಪ್ಪವ್ರಜಕೆ
||೪|| ತಳೆತಬೆಳುಗೊಡೆಗಳಲಿ ದಸೆ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ಕರಿರಥತುರಗಭಟರು | ಶ್ವಳಿಸೆ ದೂಳಿಯ ದಂಡು ನ
ಡೆದುದು ಭಾನು ಮಂಡಲಕೆ || ಮೊಳಗಿದವು ಬರಸಿಡಿಲ ಕೇಣಿಯ | ಕಳಚಿದಂತಿರೆ ಕಡುಗಚೆಯವರಿ |
ಬಲಕೆ ನಡೆದನು ಧೀರಸಾತ್ಯಕಿ ಸಕಲದಳಸಹಿತ ||೫|| ಬರಬರಲು ಮುಂದುಭಯರಾಯರ | ಗರುಡಿ
ಯಧಿಪತಿ ಕಂಡನೆಲೆಸಂ | ಗರದ ಸಾಹಸಮಗ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿ ಗಮನವಾವೆಡೆಗೆ || ಧುರದಬಡವರ ನಮ್ಮವಂಬ
ಸಿ | ಮರಳು ಮೇಣ್ಣುಲುಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಹೋಗನುತ ಗುರು ಚಾಚಿದನು ನಿಜರಥವ ||
ನಿಂದು ಕಾಡುವಮನವೊ ಮೇಣುಪು | ರಂದರಾತ್ಮಜನಂತೆ ಭಯದಲಿ | ವಂದಿಸಿಯೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಬಮ
ನವೊ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ಎಂದೊಡಾಲಿಸಿ ನಗುತ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಎಂದನವಧರಿಸೈ ಗುರೋರಪಿ |
ಯೆಂದು ನೀಗುರುಜನುತ ತಲೆವಾಗಿದನು ವಿನಯದಲಿ ||೬|| ಇತ್ತಲೀತನ ಕೂಡೆ ಕಾಡುವೊ | ಡತ್ತಲ
ರ್ಜುನನಿರವ ಕಾಣೆನು | ಚಿತ್ತದೊಳು ಖತಿಗೊಂಬನವನೀಪಾಲನೆಂದನುತ || ಮತ್ತೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಿಲ್ಲನಿ
ಳುಬಿದ | ನುತ್ತುವಾಂಗಕೆ ಕರೆಯುವ ಚಾ | ಚುತ್ತು ವಿನಯಾನಮಿತನಾದನು ನಮಿಸಿ ಗುರುವಿಂಗೆ
||೭|| ಕಳುಹಿದನು ಯಮಸೂನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಳಿಗೆ ನೀ ಕೃಪಮಾಡಿ ತನ್ನನು | ಕಳುಹಬೇಡುದು
ನಿಮ್ಮೊಳಿರೀ ರಣಕೆ ತಾನನುತ || ಸೆಳೆದಬಾಣವನಿಳುಹಿದನು ಗುರು | ತೊಲಗಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಥವನಹಿ
ತಾ | ವಳಿಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮೊಳಗಿದನು ಕಳಶಜನ ನೇಮದಲಿ ||೮|| ಪಾರಸಿಕನೇಪಾಳಸಿಂಹಳ | ನೀರ
ಬಾಹು ಕಯವನಕೌಸಲ | ಪಾರಿಯಾತ್ರರು ತುರುಕುಬರ್ಬರವಂಗಮಾಗಧರು || ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮನ್ನ
ಹೆಯ ಪರಿ | ವಾರವೀತನ ಕೊಂಡರು ಸರಳೋರಣವ ಸೈಗರೆದನದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||೧೦||
* ನ ಭೋಟಕರಾಳಕೇಶಿಸು | ಜನಮುರಸಾರಂಗದೇಶದ|ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಕವಿದು ಮುತ್ತಿತು ಕೈಯು

ಕೋಲ್ಕಳಲಿ || ಏನನೆಂಬೆನು ಸಮರದನುಸಂ | ಧಾನವನು ನೋಡುವೆನೆನುತ ಸು | ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸಾತ್ಯ-
ಕಿಯು ಸವರುತ ಹೊಕ್ಕನಾಹವವ || ೧೧ || ಅಸಮಸಮರದೊಳೆಖಿಳಭೂಭುಜ | ರಸುವ ಬಿಡಿಸಿದ ತೇರುಕಲಿ
ಗಳ | ಕುಸುರಿದರಿದನು ಹಯವ ಕೊಂದನು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ನುಸುಳಲನಿಲಂಗೆರಿದೆನಲು ಪಸ | ರಿಸಿ
ದನಹಿತರ ತಲೆಯನಭ್ರಕೆ | ಯಸಮಬಲ ಕಾದಿದನು ಕಟ್ಟಾಳುಗಳು ದೆಸೆಗೆಡಲು || ಕಡಿದನನಿಬರ ಕೈ
ಯ ಕೋಲ್ಕಳ | ನಡಗುದುಳಿದನು ಮೇಲೆ ಭೂಪರ | ಗಡಣವನು ಗಾಢಿಸಿದನರಿಬಿನ ಸರಿಯನೆರ
ವಣಿಸಿ || ಕಡುಗ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಬವರವ | ಹಿಡಿದು ಸಮರಧರ್ಮದ ಹೊಕ್ಕುದು | ಬಿಡದೆ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಕೊಂದನೆಗಣಿತವೈರಿಮೋಹರವ || ೧೨ || ಹರಿದುದರುಣಜಲೌಘವಭ್ರಕೆ | ತಿರದ ಸಂದಣಿಯಾಯ್ತು
ಸಾತ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋದರರಿಂದವೆಗ್ಗಳನೆನುತ ಬಲಬೆದರೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಜಲಸಂಧನೆಂಬವ | ಬಿರುದನಿ
ಭಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದ | ಸರಳಮುಳಗಳ ಕರೆದು ತಡೆದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ೧೪ || ಎಡಬಲಕೆ
ತೂಳುವಮದೇಭವ | ಕಡಿದು ಹರಸಿದನೌಕಿ ಚೂರಿಸಿ | ಗಡಣಿಸುವರಥಿಕರಿಗೆ ಮಾಡಿದನುಸಮರಪದವಿಗಳ ||
ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಕಡುಗಲಿಗಳನು ವೈರಿಸೇನೆಯ | ಲಡಗುದರಿದ ಕಡಹಿದನು ಜಲಸಂ
ಧಭೂಪತಿಯ || ೧೫ || ಒಂದುಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಸವರಿದ | ನೊಂದ - ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸರಳಿಂದ
ಸವೆದುದು ಸೇನೆಯೆನೆ ಕೃತವರ್ಮನಿದಿರಾದ || ನಿಂದನೆಲವೋಳು ಮೀರಿದೊ | ಡಿಂದುಧರನಡ
ಹಾಯ್ದಡೆಯು ತಾ | ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆನೆನುತ ಮೂರ್ಛಾಸುತೃತಂದ || ೧೬ || ನರನ ಮೈಗಂಡೀ
ತನಲಿ ಸಂ | ಗರವನಾದರಿಸುವೆನೆನುತ ಮಿಗಿ | ಭರದಿಕ್ಕತ ರ್ಥಕನ ರಥವನು ಧನುವ ಸಾರಥಿಯ || ಸ
ರಳುಮೂರರೊಳೆಚ್ಚುರಿಪುವನು | ಧುರದಿ ಹಿಂಗಿಸಿ ಸಮಯಮೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಮೊಳಗಿದನು
ಸಾತ್ಯಕಿಯತಿರಥಾವಳಿಯ || ೧೭ || ಹೊಗಸದಿರಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಹಿಂದಕೆ | ತೆಗೆಸಿ ಫಲುಗುಣನೆಂಬವ
ಗೆ ತೆ | ತ್ರಿಗನಿವನು ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯೆನುತ ಹೊಂವಂಚರತಿರಥರು || ಬಿಗಿದಬಿಲುಗಳು ತುದಿವೆರಳ
ಬೊ | ಬೈಗಳ ಕಿವಿಯಂಬುಗಳಿಗುಗಿದಾ | ಳುಗೇ ದೇವನ ತರುಬಿಗರು ಕೌರವಸಹೋದರರು || ೧೮ ||
ಅವರಿಗೆಡಬಲವಂಕದಲಿ ಸ್ಥಂ | ಧವನ ಮನ್ನೆಯರಾಂಕಿದರು ಕೌ | ರವನ ಬಳಿಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿದರು
ಕರ್ಣನಂದನರು || ಬವರವಸದಳವಾಯ್ತು ರಿಪುಭಟ | ನಿವಹಮಧ್ಯದೊಳಿತ್ತ ಸಿಲುಕಿದ | ನವಿರಾಳಾ
ಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚು ಕಾಣನು ಹಗೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ೧೯ || ಕವಿದವಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾವ್ತರು | ತಿವಿದರಂಬಿನ ಸರಿ
ಯಸಾರದೊ | ಳವಗಡಿಸಿದರು ತೇರ ಸಂಗಡಿಸಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಸವಗ ಖಂಡಿಸಲೊಡಗಿದರು ಬಿ | ಲ್ಲ
ವರು ಬಿಟ್ಟರೆಗಾರರಾತನ | ಜವಗಡಿಸಿದರು ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಲಿ ಮುಸುಕಿತರಿಸೇನೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆ
ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕೌರವ | ಬಲಪಯೋನಿಧಿ ಪೂತು ಮರುಯೆಂ | ದುಲಿದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕವಿದಚಾತು
ರ್ಬಲವನೊಡಹೊಯ್ದು || ಕಲಕಿ ರಥಗಳನೊಡದು ಮಿಗೆ ಮಾರ್ಮಲಿತವರ ಮೈಗಳಲಿ ಬಾಣವ | ಸಿ
ಲುಕಿಸಿದ ಹಯಗಳಿಗೆ ಅಸುವೀಡಾಡಿತರಿಸೇನೆ || ಅಡಗುದರಿದನು ಬಲದಲೆಡದಲಿ | ಗಡಣಿಸುವಸುಭಟ
ರನು ಗಗನಕಿ | ಹೊಡಿಸಿದನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೊಳಕಿದ ನೈಪರ ತಲೆಚಂಡ || ಮಿಡುಕಿದೊಡ ಮೋಹಿದನು
ರಕುತದ | ಕಡಲ ಹರಹಿದನಹಿತಸೇನೆಯ | ಕಡಹಿ ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯಸಮರದಲಿ || ೨೧ ||
ಅರಿಬಲವ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಮುರಿದನಿತ್ತಲು ಹಂಸಮಯಮೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಭಯಗೊಳಿಸಿದ

ನು ರಿಪುರಾಜವರ್ಗದಲಿ || ದುರುಳಚೈದ್ಯರಲತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯರ | ಗುರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ಪಾಂಚಾ |
ರಲಿ ನಿರ್ವಾಹಿಸಿ ಸುಲವನು ಸೂರೆಗೊಳುತಿರ್ದ || ೨೩ || ಇತ್ತ ಸಾತ್ಯಕಿಗಾಯ್ತು ಕಾಳಗ | ದೊತ್ತ
ಮೋಹರಮುಷ್ಯರಂಗದೊ | ಳತ್ತಲರ್ಜನನಾಹವನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ || ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖನಿ
ದವ | ನತ್ತ ಸಪ್ತಪದ್ಮಾಲಕೇಳಿದ | ಚಿತ್ತ ಕದಡಿದುದಡಿದುಡಿಗೆ ಮನನೊಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೨೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಸ ನ್ನೈ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನ || ರಾಯನೇನಾನೂರೆಗಾರನ | ಜೀಯಮಾರುತನುತನು ಕೌರವ | ರಾಯನನುಜರ ಸೀ
ದನು ಕಳಶಜನ ಪರಿಭವಿಸಿ ||

ಪದ || ದ್ವೈತಗುಗುವು ನೀರೇರಿದವು ಸೆರೆ | ಬಿಗಿದು ಹಲುಬಿದನಕಟ ಕಡುದೇ | ಸಿಗನು ತಾ
ನ್ನೊಡನೆ ಫಲಗುಣ || ೧ || ಹಗೆಯ ಹರಹಿಂಗೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟಿನು | ಮಗನಳಲು ಮಿ
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನು | ಮಗುಳಲು || ೨ || ಪ್ಲವ್ಮನನುತವನೀಶ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧ || ಕಳುಹಲತ್ತಲೆ ಹೊ
ದ ಸಾತ್ಯಕಿ | ತಿಳಿದು ಮರೆಳಿದುದಿಲ್ಲ || ೩ || ನಳಿದನೋ ಮೇಣುಳಿದನೋ ಶರಹತಿಗೆ ಬಳಲಿ
ನೋ || ತಿಳಿದು ಹೇಳುವರಾರು ಪಟುಭು || ೪ || ಕೊಳಗೆ ಮಕುಟದ ಮಹಿಮರೆನುತಳ | ವಳಿದು ಭೀವ
ನ ವದನವನು ನೋಡಿದನು ಭೂಪಾಲ || ೫ || ಲೆವೈಕೋದರ ಮೈರಿಮೋಹರ | ದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ
ನೋ ಕಿರೀಟಿಗೆ | ನೆಲನ ರಿಣಸಂಬಂಧ ಸವೆದು || ೬ || ಮೇಣು ಸಮರದಲಿ || ತಿಳಿಯಲಟ್ಟಿದಸಾತ್ಯ
ಗೆ ಕೊಳುಗುಳದ ಭಾರಣೆಯಾಯ್ತು ಫಲಗುಣ || ೭ || ಕಳಬಳವನರಿದಲ್ಲನೆನ್ನನು ಸೈರಿಸದು ತನುವ || ೮ ||
ಮುರಸಿರೋಧಿಯ ಪಾಂಚಜನ್ಯದ | ಪರಮರವ ಪಾರ್ಥನ ಪತಾಕೆಯ | ವರಕಪಿಂದ್ರನ ರಭಸವ
ತುಂಬಿತು ಜಗತ್ರಯ || ೯ || ನರನ ಧನುವಿನ ದನಿಯ ಕೇಳೆನು | ಕರಗಿತಂತಃಕರಣವರ್ಜನ | ನಿರವಕಾ
ಸಿ ಬಾರನಲು ಕೈಕೊಂಡನಾಭೀಮ || ೧೦ || ವಿದಿತವರ್ಜನನಿರವು ನಮಗೆ | ಭೃದಯವಾತನ ಮರಣ
ರಣವ | ಭೃದಯವೇನಾಯ್ತೆಂಬುದನು ನೀನರುಹು ಯೆನಗೆನಲು || ಮದವದರಿ ಭಟಭಟರವಂಗ
ಕದನದುತ್ತಪವಾಯ್ತು ಭೂಪನ | ಪದಕೆರಗಿ ಕೈಕೊಂಡನಣ್ಣನ ನಿರುಪಮಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ೧೧ || ಅರೆನ
ಯ ಸುಯ್ಯಾನ ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ ನೇಮಿಸುತನಿಲತನಯನ | ಬೆರಳ ಸನ್ನಗೆ ತೀವಿದಂಬಿನ ತೇರ ಚ
ಚಿದನು || ಕೆರದು ತನ್ನ ವಿಶೋಕಗಖಿಳಾ | ಭರಣವನು ಕೊಟ್ಟನು ವರೂಢದ | ಹರಿಗೆ ಪೊಡವಂಟ
ರಿದನು ವರರತುನಮಯರಥವ || ೧೨ || ದೇವಕೌರವರಾಯಕಾನನ | ದಾವತಿಖಿ ನಿಶ್ಯಂಕಘನಸಮಾರ
ವಚಿತಚೌಪಟ ವಿರೋಧಿಮನೋಜಲಯರುದ್ರ || ದೇವಕುಲಸಂಭಾವಿಭೂಭುಜ | ರಾವು ಜಗಜಟ್ಟಿ
ಳು ಸುಸ್ಥಿರ | ಜೀವಿ ಜಯವಂದೊರಲುತಿರ್ದುದು ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ || ೧೩ || ವೀರನೋ ಕೌರವವ
ಸೀಶಕು | ತಾರನೋ ಕುರುವಂಶದಡವಿಯ | ದಾರಣನೋ ಕೌರವದಿಶಾಪಟನಹಿತಗಜರಹಿಯೋ

ಕೌರವಾಂಬುಧಿವಡಬನೋ ಕುರುಧಾರುಣೀಶ್ರಕ್ಯತಾಂತನೋ ಕೈ । ವಾರವೇ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾದುದು ರಿಪು
ಭಟಸ್ತೋಮ ॥೮॥ ಸೂಳೆಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವವುರುನಿ । ಸ್ನಾಳತತಿ ಬಿರುದನಿಗಳೊಳು ಕೈ । ಮೇಳವಿಸಿದ
ವು ತಂಬಟಧ್ವನಿಜಡಿವಕಹಳಗಳ ॥ ಕೀಳ ಬಗೆಯದೆ ತೆರಳಿಹೋಯ್ದವು । ಕಾಲಲಿಳಿಯನು ಕುದುರೆ
ಮೋರೆಯ । ತೋಳಿನಲಿ ಮೋಹಿದವು ಮಹಿಯನು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ॥ ೯ ॥ ಒದಗತೆಡಬಲವಂಕ ವೈ
ಯಾ । ರದಲಿ ರಾವ್ತರು ಮುಂದೆ ತಲೆದೋ । ರಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಚೂಣಿಯಹೊಂತಕಾಂ
ಗಳು ॥ ಅರ್ಜುನಕಡುಗದ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನ । ಹೊದಿಸಿದುದು ಹೊದರೆದ್ದು ಕುಂತದ । ತುದಿಗಳಿತ್ತವು
ರಾಹುಭಯವನು ರವಿಯಮಂಡಲಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಕೆಲಕೆ ಹೊಳೆದವು ಕಡುಗುದುರೆ ನೆಲ । ನಳುಕೆ ನಡೆದು
ದು ದಂತಿ ದೆಸೆಗಳ । ಹೊಲಿಗೆ ಹರಿಯದೆ ಮಾಣದೆನೆ ಹೊಕ್ಕವು ರಥಾನೀಕ ॥ ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು
ತೇರುಗ । ಳಿಳೆ ಜರಿಯೆ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಕಳ । ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡುದನಿಲಕುಮಾರಕನ ಸೇನೆ ॥೧೧॥
ಮುಸುಕಿದನು ರವಿ ಧೂಳಿಯಲಿ ಮೋ । ಹಿಸಿದಮುಸುಲಮುಸುಂಡಿಕುಂತ । ಪ್ರಸರಕಾಂತಿಯುಳುಹಿದ
ವು ಖಡ್ಗೋತವೀಧಿಯಲಿ ॥ ಬಿಸಜಸಖನಡಗಿದೊಡೆ ನಭದಲಿ । ಮಸಗಿದವು ತಾರಕಗಳೆನೆ ಶೋ । ಭಿಸಿದು
ದವನೀಪಾಲಮೌಳಿಸುರತ್ನ ರಾಜಗಳು॥೧೨॥ ಎಲೆಲೆ ರಿಪುಸಖ ಯಲಿಕೊಳು । ಗುಳವನರ್ಚಿಸಲರಿದನ
ಲು ಕಳ । ವಳಿಸಿ ತೆತ್ತುದು ಮನವನವನೀಪಾಲಸಂದೋ ಸುಲಭರಿದಕಂಜದಿಂ ಮಿಗೆ ನಿಜ । ಗಳ
ದ ಹಸುಗೆಯ ಹಾರದಿರಿಯತಿ । ಬಲರು ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಕಳಶಜನ ಹೊರಗೆ ॥೧೩॥
ಬಗಿ ವಿರೋಧಿಯ ಕರುಳನುಗ ಕು । ನ್ನಿಗೇ ಒಂ । ನಿಗಳ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ರ
ಣಕೆ ಹೆದರುವ ಕೌರವಾನುಜರ ॥ ಹಗೆಯ ಿ ಭೇತಾಳಭೂತಾ । ದಿಗಳ
ನೆನುತ ಸುಧೈರ್ಯ ನಡೆದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾ 'ನೆ । ಮಾನಸುತ ಫ
ಡ ಮರುಳು ನಿನ್ನನು ಮಾನವಾವುದು ಗ ' ಳ್ಳೆದುರು
ಬುವ । ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನ್ನಳಿ
ಎಲೆಮರುಳೆ ಗುರುವೆಮಗೆ ನೀವು ಹೆ ' ...
ನೀವ್ವಂಗ್ರಾಮಸೌರಂಭ ॥ ಕಲಿಗಳೆ
ಫಲುಗುಣನ ತಹೆನಣ್ಣ ದೇವನ ನೇ
ಯಲಿ ಗಮಿಸುವೊಡೆ ಸಾತ್ಯಕಿ । ?
ಡೊಪ್ಪುವೆದ್ದುದೀಬಿರಿ ಸಾದೊಡಹ
ನನಿಲಜನ ॥ ೧೪ ॥ ತರಳರರ್ಜು
ದಿಸುವವಂದನೆಯುಂಟೆ ಸಮರದಲಿ
ತ್ತದ । ಹುರುಳ ಬಲ್ಲೆನು ಪಥವ ೨
ಗ । ಳೊಡನೆ ಸರಿಗಂಡಮ್ಮ ಬಗೆ
ತೆರುವೆನು ವಿನಯಿಗಳಿಗವ । ಗಡಿ
ತೆಚ್ಚನನಿಲಜನ ॥ ೧೫ ॥ ಈತನೆ

ಎನುತಿದಿರೆ ಸೂಚಿಸಿ ತುಡುಕಿದನು ಗದೆಯ || ಆತನಸ್ತ್ರಕ ದಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಮೆ | ಹಾತಿಬಲ ಕವಿದನು
 ವಿರೋಧಿಯ|ಸೂತನನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ರಥದಕುದುರೆಗಳ||೨೦||ಇದು ನಿಮಗೆ ವಂದನೆಯೆ
 ನುತ ನಿಜ | ಗದೆಯಲಾತನ ರಥವ ಹುಡುಗು| ಟ್ಟಿದನು ಸುರಗಿಯನುಗದೊಡಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮೋಹರವ ||
 ಇದಿರೊಳಿರಲಳವಡದೆ ಗುರು ಹಿಂ | ಗದನು ಶಕಟವ್ಯೂಹವನು ಮೆ | ಧ್ಯದಲಿ ಧಟ್ಟುಗಿದುರವಣಿಸಿ
 ಪವಮಾನಸುತ ನಡೆದ - || ೨೧ || ಹರಿಯ ಕುಲಿಶದ ಧಾಳಿಯಲಿ ಕುಲ | ಗಿರಿಗಳಿಬ್ಬಿಯಾದವೊಲು
 ಮಂ| ದರದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುವಕಡಲಂತೆ || ಅರಿವರೊಧಿನಿ ಕೆದರಿ ತುಳಿದವು | ತುರ
 ಗಕಿರಿರಥಪಾಯದಳಬಲ | ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ಹೊದರು ತಗ್ಗಿ ತು ಹೂಣೆಗೆರೆ ಮನದ || ೨೨ ||
 ಹೊಸರಥವ ತಾನೇರಿ ನೆರೆ ಸಂ | ಧಿಸುವೆನೆನ್ನನಿಲಜನ ಕುಂತಿಯ | ಬಸುರೆ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆನು
 ತಾದ್ರೋಣ ಗಜಬಜಿಸಿ || ಕುಸುರಿದರಿದನು ಮುಂದೆ ವೈರಿ | ಪ್ರಸರವನು ಸಂವರ್ತರುದ್ರನು | ಹೊ
 ಸಬನಿವನಾರೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತು ನೈಪಸೇನೆ || ೨೩ || ಮೊದಲಲರ್ಜನಸಾತ್ಯಕಿಯ ಕದ | ನೆದಲಿ ಬೆಂ
 ಡಾಯಿತ್ತು ನಾಯಕ | ರೆದಟು ನೈಲ್ಕೈತಪ್ಪಭೀಮನನಾರು ಹಳಚುವರು || ಇದು ಮಹಾದ್ಭುತಪದ್ಧ
 ವ್ಯೂಹದೊ | ಲೆಧಿಕವಾದುದು ೪ ಮಿಗೆ ಕಂ | ಡುದು ಸುಯೋಧನನುಜಸೈನಿಕವನಿಲನಂದನ
 ನ || ೨೪ || ಕಣೆಯ ಕರೆದರು ಬಿಲ್ಲು ೧೦ | ಕಣೆಯವರು ಡಾವರಿಸಿದರು ಮುಂ | ದಣಿಯವ
 ರುಕೈವೀಸಿ ಕವಿದುದು ಹರಿಗೆಹಲಗೆ | ಕೊಕ್ಕುದು ಕುದುರೆ ಮದವಾ| ರಣದಘಟಿ ತೊ
 ಳಿದವು ರಥಸಂ | ದಣಿಸೆ ಕಾಲಾ | ತನಿಲಜನ || ೨೫ || ಎಚ್ಚ ನುಚ್ಚಳಿಸುವತು
 ರಂಗವ | ನೊಚ್ಚ ತವ ಕೆ | ಕಡಿದನು ಖಂಡಿಸಿದನುರವಾಪಕಾಲಾಳ || ಕೆ
 ಚ್ಚುಗಿಡಿಕೆದರುವ | ಸುಗಳ | ಗೆಚ್ಚ ರಿಯ ತನು ಸೂರೆಬಿಟ್ಟನು
 ಭೀಮ ಸ | ಗರ | ವೆನಗೆ ತನಗೆಂದಖಳಿಸೇನಾ | ವನ
 | ಲಗನೆಂಬುಗಳು ಬಿರುದರ| ತನುವ ಹೊ
 ಮಹಾರಥರು || ೨೬ || ಸಿಡಿದಕಣ್ಣಾ
 ಳ ರಾಜಗಳ ರಚನೆಯ ರಾಜಹಂಸ
 | | ನಡುವೆ ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿರ್ದು
 ಪ್ರಕರದಲಿ ಛಟಛಟಿಸಿ ತುರಗ |
 ಭೂಜರಾಜಾ | ಧಿಕರೊಳಗೆ ಘು
 ಳ್ಗು || ೨೭ || ಕಲಕಿ ಚಕ್ರವ್ಯೂ
 || ೨೮ || ರಹರವಾಯ್ತುಪದ್ಧದಲಿ || ಬಳಿಕ
 ಳಿಳುಗುಳವ ಕೈಕೊಂಡರಾಕರ್ಣಾದಿ
 ಲು ನಮ್ಮ ಸರಳದು | ಗೆಲವು ನಿನಗಿ
 ಯಲಿ | ಮೊಳಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ
 ಸಾಲಗೋವಳಿಗಟ್ಟುಗೆಯ ಕುಂ

ತಾಳಿಗಳ ತೂಗಾಟ ಮಿಗೆ ದು | ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ದೆಕ್ಕಾಳೆದಲಿ ಗಜತುರಗಸೇನೆಯಲಿ || ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆ
ಯಾಗಿ ಕವಿವನ್ಯ | ಪಾಲರಿಭೀಮಂಗೆ ಹರಣದ | ಸಾಲಿಗರು ಸಂದಣಿಸಿತಬುಜವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ||೩೨||
ದುರುಳರುರವಣಿಸಿದರು ಜೌವನ | ದುರುಮದದ ಭರತಾನ್ವಯದ ದು | ಧರಮದದ ಘನಭುಜಮ
ದದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದರಕಗಳ || ಉರುಮದದ ಕರ್ಕಶವಿಲಾಸದ | ಧುರರಚಿತಪರಿಹಾಸರೆಭಿಜನ | ಕುರುವಿ
ನಾಶರ ಶತಕವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳಿಂದ || ೩೩ || ಎಳೆಯಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಸೀಗೆಯ | ಮೆಳೆಯೊ
ಳಗೆ ಸರಸವೆ ಕುಮಾರರ | ಬಲುಹ ನೋಡು ವಿಶೋಕ ತೊಡಕಿದರೆಮ್ಮೊಡನೆ ರಣವ || ಕಲಹದಲಿ
ಮೈದೋರಿದಿವದಿರ | ತಲೆಗಳಿವು ವಾರಕವಲೇ ! ಆರ | ಗಳಿಗೆಯಲಿ ತಾ ಕೊಂಬೆನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿ
ಭೀಮ || ೩೪ || ಬಿಲುದೆಗೆದು ಆಕರ್ಣವೊರದಿ | ಹಿಳುಕಿನನಿಲಜನಿರಲು ಸಿಂಹದ | ಹೊಲನ ಹೊಗು
ವವೊಲಾಗ ಹೊಕ್ಕುದು ಕೌರವಾನೀಕ || ತೊಲಗದಿರಿ ತಮ್ಮದಿರು ಕೌರವ | ಕುಲಲಲಾಮರು ಜಗದೊ
ಳೆತವೆ | ಗ್ಗಳೆಯಸುಭಟರು ನೀವೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೩೫ || ಸರಳ ಸೊಂಪಿನ ಸೋಹಿನಲಿ
ನೆರಿ | ಗರುಳ ದಾವಣಿತಲೆಗಳಲಿ ಸಂ | ಗರದ ಸುಭಟವಾದ ಮಧ್ಯದ ಗೂಡುವಲೆಗಳಲಿ || ಉರುಗ
ದೆಯ ದಡಿವಲೆಯಲಸಿಮು | ದ್ಗರದ ಸಿಡಿವಲೆಗಳಲಿ ದ | ಲರಿವ್ಯಗವ್ರಾತವನು ಭೀಮಕಿರಾತ
ಕೈಕೊಂಡ ||೩೬|| ಕೊಂದನನುವಿಂದನನು ಚಿ | ನ ಚಿತ್ರಾಂಗವನ ನೃಪ ನಂದನನ ದುಶ್ಯಂ
ಕುರ್ಕಣನ ದೀರ್ಘಬಾಹುಕನ || ನಂದಚಿ | ನಂದನನು ಬರಿಕ್ರೆದು ಭಾಸ್ಕರ ನಂ
ದನಾ ಶ್ವತ್ಥಾ ಮರನು ಮೂದಲಿಸಿ ತಾಗಿದ | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ತೊಡಕಿದಾಹವದೊ
ಳಗೆ ಕೊಂದನ | ಕೊಡನಮಗನೇ ದೂರ | ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಭೀಮ
ನ | ಬಿಡದೆ ಸುಭಟರು ನೂಕಿಯೆಂಬೀ | ಫಲದೋಣ || ೩೮ ||

ಅಂತು ಸ

ಸೂಚನೆ || ಗಂಡುಗಲಿ ಕೊ
ಗಲಿದು ರಣದ

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇ

ನಿಜಮೋಹರವ ಹಿ

ಲ ಕೋಲಾಹಳವನಿ

ವರೋಧಚಯವಿ

ಹಣ | ಮೇ

ಉರವಣಿಪ ಕಡೆ
ಡದೆ

ದು ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ವರರತ್ನನಲೋಭದಲಿ ನೀರೊಳು | ಭರದಿ ಮುಳುಗಿ, ಕೃತಾಂತನಗರದಿ | ಹ
ರಹರಿಕೆ ಮೊಗಸರವಮೌಕ್ತಿಕವಾದುದೆಂಬಂತೆ || ೩ || ಕಡಿದಖಂಡದ ಕುಸುರಿಗಳ ಚಿನ | ಕಡಿಯಹೀ
ರಾವಳಿಯ ಮುಕುಟವ | ನಡೆದನು ಸಮರತ್ನನರಾತಿಯ ಮುರಿದಕಂಕಣದ || ಕಡುಕು ಪಸರಿಸೆ ಕೌರ
ವಾನುಜ | ರಡೆದೆಗೆದವರಕಾಂಚನಾದ್ರಿಯ | ಸಿಡಿಲಕಾಳಗದಂತೆ ಮೆರೆದಿರೆ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ || ೪ ||
ಉಡಿದಬೆಳುಗೊಡೆಯಬುಜಪಟ್ಟೆಯ | ಸಿಡಿದಚಮರಿಯಹಾವಸೆಯ ಕಸ | ರಿಡುವರಕುತಾಂಬುಗ
ಳ ನೆರವಿನ ಕಡಿದನಾಲಿಗೆಯ || ಕಡುಮನದ ಕಾಡಾನೆ ಹೊಕ್ಕೊಡ | ನೊಡನೆ ಕದಡಿದಕೊಳನವೋಲ್ಪ
ಯ | ಪಡಿಸುತಿದೆ ಪವವಾನುಜನ ಪಥವೆನುತ ನಡೆತಂದ || ೫ || ಧುರದೊಳಗೆ ವಹಿಲದಲಿ ಗುರುಮೈ |

ಸಾಧುದು | ಹಂಸುತನ ಹಂಸಾದ ತೇಜಿಯ ರಥದ ನಿಷ್ಕರವ || ತಿರುವಿನಬ್ಬರವಂ

ಸ್ವಾಂತಮಯಸಾ | ಗರದ ಮೋಹರವಾಯ್ತು ಭೀಮನ ಸಮರದಾಟೋ

ಕಳಕಳ | ವತ್ತಹರಸೈ ರಥವ ಬೇಗನೆ | ನುತ್ತ ಭೀಮನನ್ನೈದಿದನು

ಭೀಮ ಬಣಗುಗ | ಕತ್ತಲೆಕೈ ಶೌರ್ಯವಿದು ನ | ಮ್ಮ

೭ || ತಿರುಗಿನೋಡಿದನಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಗುರುವ ಕಂಡ

ನಿನಯಪರನಾಗ || ಗುರುವೆ ಬಿಜಯಂಗೈದಹ

ನಾನಿದ್ದೆನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ || ೮ ||

ಕೌರವ | ನನುಜರನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದಗರ್ವ

ನಲಿ ಕವಿದೆಸುತರೆ ವೈಕೋದರ | ನಿತು

ಮಿಗೆ ನೀನೆಮಗೆ ವರಡಿಂ | ಗಂಗಳಾವಿ

ರಾಗಹರು || ನರಯುಧಿಪ್ಪಿ ರನಕುಲ

ಹೊಸಪು ಬೇಡ ಮರಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಗ | ಕಲಿ ಬಲವನಲಜಿಸಿವಕೊಬ್ಬುಗ

ಗಳೊಡನೆಂದಿದರ್ಪನತಿವೆ | ಗ್ಗಳ

ಜತಪ್ಪಿದವರಾ | ಎಲ್ಲ ಫಲುಗುಣ

ಗು|| ಬಿಲ್ಲಗುರುವಿನ ಬಿಂಕ ಬಯ

ದನು ಮುಂಗೈಯ್ಯ ಮರೆಗೊಂ

ಮೊಕ್ಕರಿ | ವಿಜಯನಿ

ನು ಮುಂಗೈಗೊಂ

ಲುಪ್ಪದನುಚಿತವೆಂ

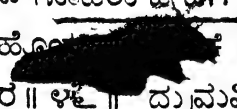
ಫಸೂತಗುರು

ಮನೋ ರಿಪು

ಧರಣಿಗೆ ಹಾ

ಯ್ವು ಬೀಳಲು । ನಗುತ ಕರಣವೆ ಹಾಯ್ಕಿ ಮಂಡಿಯೊಳೆಡೆನಾದ್ರೋಣ ॥ ಜಗದೊಳಾವಭ್ಯಾಸಿ
ಯೋ ತಾ । ಳಿಗೆಯದಲ್ಲಣದೊಳಗೆ ನೆನಹಿನ । ಸುಗುಣಸಾಹಸಿಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗ
ಣ ॥ ೧೫॥ ತೋಗಿ ಕಡೆದನು ತೇರು ಹುಡುಹುಡಿ । ಯಾಗಿ ಹೋದುದು ದ್ರೋಣ ಮನದನು । ರಾಗ
ಮಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸರಥದೊಳಗೆ ವೆಂಟಣಿಸಿ ॥ ಹೋಗಬಿಡೆ ನಾನನಿಲಜನ ತಲೆ । ದೂಗಿಸುವೆ
ನೆಂದನುತ ಕಟಕದ ಬಾಗಿಲಲಿ ಗಿರಿಯಂತೆ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ನಿಜವರೂಢದೊಳಂ
ದು ಕೌರವ । ವಿಜಯಮಾರುತಿ ಹೊಕ್ಕು ರಿಪುಭೂ ಭುಜರಸರೆಯೆಟ್ಟಿದನು ಬಹಳಿತಸಿಂಹನಾದದಲಿ॥
ತ್ರಿಜಗ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ವರವಾ । ರಿಜಸುಲೋಚನ ಕೇಳಿದನು ಪವ । ನಜನ ಪಡಿಬಲ ಬಂದುದೆಂದರು
ಹಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ೧೭॥ ಭಕತಮುಖದರ್ಪಣನು ಬಹಸಾ । ಶೈಕಿಯ ಕಂಡನು ಭೀಮಸೇನನ । ವಿ
ಕಟಸಿಂಹಧ್ವನಿಯ ನಾಲಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ವಿಕಳತನವನು ಮರೆದು ಧರ್ಮಜ । ಸುಕರಪರಿ
ತೋಷದೊಳಿರಲು ರಿಪು ನಿಕರ ಮುರಿದುದು ವನಪುತ್ರನ ರಥದ ಖುರಪುಟಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಅರಿಭಟರು
ಪವನಜನನರಸುತ । ಮರಳುತುಬ್ಬರಬವರವನು ತಂ । ದರೆನೆಲೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಮುಂ
ಬಿನಲಿ ॥ ಜರಿದುದೀಬಲರಾಹುಕಾಹಾಯ್ಕಿದು ಭೂಮಿಪಾಲರು । ಬಿರುದ ಮುದ್ರಿ
ಸಿದರು ಸಮೀರಕುಮಾರನು ಮುಗುವಾಯಿಯೇ ಭಯ । ಬೇಡ ಭೂಮಿ
ಪರೆನ್ನುತೇರಿನ । ಕೂಡೆ ಗಂಗೆಯೊಳೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ॥ ನೋಡಿ ನಿಮಿಷಕೆ ಭೀಮನಡಗಿ
ನೆ । ಲೂಡುವೆನು ರಣಭೂಮಿ ನುರುಬಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ೧೯
ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೆ ದೆಗೆ
ಯೋರೆಯ ಬಾಗಿದವಂ
ಬ್ಬನೆ । ಬಗೆಯಬಲುಗ್ಗೆ
ಹಂ । ಕಾರವೇತಕೆ ನು
ಬಿನಲಿ ಪವನಕು ।
ನೆ ॥ ೨೦ ॥ ದೇವ
ಸಮರ್ಥರು ಕರ್ಣ
ವೆನುತ ಹದಿನೈದು
ನೂರಂಬಿನಲಿ ರವಿ
ಹತ್ತುತರದಲಿ ।
ಪ್ರಜ್ಞ ॥ ೨೧॥
ಮೊಗೆವೆನರುಣಾ
ದಾನೆಯನು ಹಿ
ಳವನಿಗೆ । ಕಡೆಯ ಕಾಲ
ದು ಬಿಸುಡದೆ ಕರುಣಿಸಿದೋಡಿ.

ನುವ ಬಂಡಿಸಿದ || ೨೬ || ಕರದ ಬಿಲು ಕಳಚಿದೊಡೆ ಖಾತಿಯೊ | ಳಿರದೆ ಹೊಸಹೊಂದೇರೆ ತರಿಸ
ಲು | ತಿರುಗದನು ಮೋಹರಕೆ ದುಗುಡವ ತೆತ್ತು ನಿಜಮುಖವ || ತೆರಹುಗೊಡದೆ ವಿಶೋಕಕರ್ಣನ |
ಹರಿಬವೆಂದನು ನೂಕುನೂಕಂ | ದುರವಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವನನುಜರವಗಡಿಸಿ || ೨೭ || ಎಲ
ವೊ ಕರ್ಣನ ಗೆಲಿದಗರ್ವವ | ಕಲಕುವೆವು ಫಡ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಕೈ | ಚಳಕಿಗಳು ಪೂರಾಯಚಾಪದ ಬೆರಳ
ಕಿವಿಗಡೆಯ || ಬಲುಗಡಿಯ ಸರಿವಳೆಯ ಸಹಸಿಗ | ಳಲಿದು ಕವಿದೆಸುತ್ತೈದಿ ಬರೆ ಕಂ | ಡೆಲೆಮಿಡುಕ
ನೀಭೀಮ ಮೂಗಿನ ಬೆರಳ ಬೆರಗಿನಲಿ || ೨೮ || ರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಲಾ ಪೂ | ರಾಯವಿವದಿರ
ಲೈ ಮಹಾದೇ | ವಾಯುಧದಮಳೆಗೆರೆದರೈ ನಿಲಲರಿದು ನಮಗೆನುತ || ವಾಯುಸುತನಬ್ಬರಿಸಿ ಗೋ
ಳಿಡೆ | ವಾಯು ಮೇಘದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಾಯಿತೇನೆಂಬೆನು ಕುಮಾರರ ಹೊಯ್ಲ ಬೆಳೆಸಿರಿಯ || ೨೯ ||
ಬಲ್ಲೊಡಗ್ಗುಸ್ತಂಭವನು ಸಿಡಿಲಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆ ಬಿಡುಗುಗಳ್ಗೆ ಗಲ | ಬಲ್ಲೊಡಿವರಿಗೆ ಭೀಮ ಸದರವೆ ಹೇ
ಳಲೇನದನು || ಚೆಲ್ಲಿದನು ಬಳಿವಿದಿದು ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದು ಗಡೆಯಲಿ | ಫುಲ್ಲಿಸಿ
ದನಸಿಯರೆದು ಕೊಂದನು ಕೌರವಾನುಜರ || ೩೦ || ವರಸುಲೋದಿ ಕಿಚಿತಭುಜದು | ಮರ್ರುಪ್ಪಣನು
ಶತನೀಕನೀಲಾಂ | ಬರವಿವಿಂಕತಿವಜ್ರಬಾಹುಕದೀಕ್ಷೆಯ ಕೈಗೈದು ಭೀಮನ ತರುಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೩೧ ||
ಫಡ ತೊಲಗು ಪವಮಾನಸುತನಿನ್ನೊಟ್ಟಿದನಿನ್ನು ಹಿಂದಕೆ | ಮಿಡುಕದವನೈ ಕರ್ಣನೀತನ | ಕಡು
ಚಿ,ನುತಸಂದಣಿಸಿ || ನುಡಿಗೆ ಗು ಗಹಗಹಿಸಿ || ೩೨ || ತಗರು ತೊಲಗಿದೊಡೆನು ಬಲುಕಾಳಗದ
ಕೈಸಲರಿಯೆ ಕಲಿತನದಂಗ ನಿನಗೇಕೆ || ಉಗ ಸರಳ ಬಿಲುಗಾರನಾ
ತನಿಹೊಗರುಗಣೆಗಳ ಸೂಸಿದನು ರವಿಸೂ | ನು ಮೂದಲಿಸಿ || ೩೩ ||
ಯೆಚ್ಚೊಡೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚೊಡಾಕಿದ | ನುರವಣಿ ಸಿದನು ಸಿಂಹಗರ್ಜ
ರ್ವಸುತ || ತಿರುಗೆ ತಿರುಗಿದನೊತ್ತಲಗಿದೊ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಭುಜಬ ಲಕೆ ಭುಜಬ ಸರಿ
ಲೆಚ್ಚೊಡಿದರು ಕಲಿಕರ್ಣಪವನಜರು || ೩೪ || ಬಳಲಿದವು ರಥವಾಜಿ ಸಾರ ಥಿ | ಯಕಿದನು
ಶರಹತಿಗೆ ಭೀಮನ | ಬಲುಪತಾಕತನುತ್ರರಥ ಕರ್ಣಸ್ತ್ರಮಯವಾಯ್ತು || ಹಿಳುಕ ಹೊಗಿಸಿದವಖಿಳ
ಸೆಸೆಯಲಿ | ನಿಲುಕಲರಿಯದೆ ನಿಮಿಷವಾತ್ರಕೆ | ಕಳಚಿ ಕಳೆದನು ಮತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಮ ಮಾರ್ಗ
ಣೆಯ || ೩೫ || ಲುಳಿಯಲೊಲೆದಿದಿರಾಗಿ ತಾಗಿದ | ಬಲುಗಣೆಯ ಕರವಾಳನಿಕ್ಕಡಿ | ಗಳೆದು ಹಲಗೆ
ಯನೆಂಟುಕಡಿಮಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ತೊಲಗು ಬಾಹಿರ ಮತ್ತೆ ಸಾರಥಿ | ಬಲ ಧವನಣಿ ಮಾ
ಡು ಪಾರ್ಥಗೆ | ಕಳೆದವೊಸಲು ಕೊಲ್ಲೆ ನೆಲವೋಕರ್ಣಹೋಗಂದ || ೩೬ || ತೇರ ಚಾಚನು ಚಲಿ ಬೇಗ ಬ
ಲುಗೈ | ಸಾರಥಿಯ ಬರಹೇಳು ಹಿಂದಣ | ಸಾರಥಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ಬಂದುದು ಕರ್ಣನ ಲೋಲುವೆನ ||
ವೀರರಾವೆಡೆ ಶೌರ್ಯಪಾರಾ | ವಾರರಾವೆಡೆಯೆನುತ ಕೌರವ | ಧಾರಣೀಪತಿ ಬೊ ತನ್ನ ನುಜ
ದುರ್ಜಯಗೆ || ೩೭ || ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಪಟುಭಟರೊಳಗೆ ಮುಂ ಕೊಳಿಸಿ ನು ಹಿಮ್ಮೆ |
ಚ್ಚಿಲವೊಪವನಜ ಬಂದೊಡರಿವೆನು ನಿನ್ನೊಡಲನನು || ಬಳಿಕ ವೊಡಗ ರು ಸಲಿಸ

ನೋಡೆ ನಾವಲ್ಲವೇ ಕುರು । ಕುಲಲಲಾಮರು ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯರೆನ್ನುತ್ತ ಮಂಡಿಸಿದ ॥ ೩೮ ॥ ಕೀಲಿಸಿದನೆಂ
 ಟಂಬಿನಲಿ ತುರ । ಗಾಳಿಯನುಸಾರಧಿಯನಾತನ । ಕೋಲಖಂಡಿಸಿದನು ತನುತ್ರವ ಮೂರುಬಾಣದಲಿ॥
 ಹೋಳುಗಳೆದನು ಭಟನ ನಿಟ್ಟಿಲುಮೂಳೆಯವ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿರುದರ । ಹೂಳಿದನು ಕರೆ ಮತ್ತೆ
 ಕರ್ಣನನೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೩೯ ॥ ರಥವ ಮೇಳ್ಳಿಸಿದನು ಹೊಸಸಾ ರಥಿಯ ಕರಸಿದನಾಹವದೋಳಿತಿ
 ರಥಭಯಂಕರನೈದಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ ॥ ಪೃಥುವಿ ನೆಗ್ಗಲು ಸುಭಟಸಾಗರ । ಮಥನಕರ್ಣ
 ನು ಭೀಮಸೇನನ । ರಥವನರಸುತ ಬಂದು ಪುನರಪಿ ಕಾಳಗವ ಹಿಡಿದ ॥ ೪೦ ॥ ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರಿ
 ನ್ನು ಕರುಳನು । ಕಲಕುವೆನು ನಿಲ್ಲೆನುತ ರವಿಸುತಸೇಳಿದು ಮುಷ್ಟಿಯ ಕೆನ್ನೆಗಡಿಯಂಬಿನಲಿ ಬರೆ ಕಂ
 ಡು ॥ ಎಲವೋಲೋಕದಭಂಡ ನಿನ್ನೊಡನುಲಿವವರು ನಾವಲ್ಲ ಮುನಿದೋಡೆ । ತಲೆಯಕಾಯಿದು ಬಿ
 ಡುವೆನಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲೆ ಹೋಗಿಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಸರಳ ಸರಿಸೋನೆಯಲಿ ಪವನಜ । ಗಿರಿಗೆ ಕರೆದುದು ಕರ್ಣ
 ಮೇಘದ । ಹೊರಳಿಯೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾ ಸಂಗ್ರಾಮಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಸರಳಿನಲಿ ಧನುವಿನಲಿ ಗಡೆಯಲಿ
 ಕರಹತಿಯಲಹಿತಾಸ್ತ್ರವನು ಸಂ । ವರಸಿ ಬೀಸಿತು ಭೀಮಮಾರುತ ಕರ್ಣಮೇಘದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಧ
 ನುವನಿಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ರಿಪು ೯ । ತನ ಕೊರಳ ಹಲಿಯಿಸಲು ಸಾರಥಿ । ತನವತಾನೇ ಮಾಡುತಿದಿರಾದನು
 ಕೃಪಾಣದಲಿ ॥ ಕನಲಿ ಖಡುಗವ ಮುರಿಯಿಸಲುಮುಂ । ಮೊನೆಯ ಶೂಲದಲಿಟ್ಟ ನಂತದ । ಲನಿಲಸು
 ತ ಖಂಡಿಸಿದ ಮುರಿದನು ಮೌನದಲಿ ಕರ್ಣ ॥ ೪೩ ॥ ಪವನಜನ ಬಡಿಹೋರಿ ಹೋದನು । ರವಿಸುತನು
 ಹೋಗಲಿ ವೈಕೋದರನವಯವಕೆ ಕೇಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು ಬಾಣತತಿಗೆನುತ ॥ ತವೆ ಕುಮಾರರು ಮ
 ತ್ತೆ ಬಹಳಾ । ಹವವಹೊಕ್ಕರು ಹಕ್ಕಲಾದವ । ರವಗಡಿಸಿ ಕೇಣಿದರು ರಿಪುಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥ ೪೪ ॥
 ವೀರರೆಂದೆನಿಸುವರು ತೊಡಹದ । ಶೌರಿಯದಸಿರಿವಂತರರಸುಕು । ಮಾರಕರು ನಿನ್ನವರು ಕೋಮಲ
 ಧೈರ್ಯರಾಹವಕೆ ॥ ಮಾರಿ ಮೊಗವೆಡದೆರೆದವೊಲು ನಿ । ಸ್ನಾರಹ್ಯದಯನು ಭೀಮನವನೋಳು । ಹೋ
 ರಿದವರೇನಹರು ಕೇಳ್ವೆ ನಿನ್ನವರ ವಿಧಿಯ ॥ ೪೫ ॥ ಬಳಗೊಳಗೆ ತಮ್ಮಾಣೆ ಘೋಷಣೆ । ಸಲುವುದಲ್ಲ
 ವೆ ಸೋಡರು ಜೀಡಿಗೆ । ಸುಳಿದರೆಲ್ಲಿಯುಚಳಕು ತನ್ನಳಿವಿಂಗಿ ಹೊಣೆಯಾರು ॥ ಕಲಬಲರ ಮನ್ನೆಯರ
 ಹೋಣೆ ಕೊಂಬುದೆ ಭೀಮನಲಿ ಕೈ । ಹೊಲಸುಗಾರನು ಹಿಂಡಿದನು ಕೌರವಸಹೋದರ
 ರ ॥ ೪೬ ॥ ದ್ರುಮವಿಕರ್ಣಸುಷ್ಣಚಾರು । ಕ್ರಮವಿವಿಂಶತಿವಜ್ರಬಾಹುಕ । ದಮನದೀರ್ಘೋ
 ದರಮಹೋದರಕುಂಡದಾರುಕನ ॥ ಯಮನಕ್ಕಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಘನವಿ । ಕ್ರಮದಸಿರಿಹೊದರೇಳೆ
 ಜಯವಿ । ಕ್ರಮದೊಳಬ್ಬರಿಸಿದನು ನಿಷ್ಕರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಇದು ಸಮಾರಕುಮಾರಕನ
 ಜಯ । ಮದದ ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯೆನುತ ಹಿ । ಗ್ಗಿದನು ಧರ್ಮಜನೊದರಿದವು ಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳು ॥
 ಕದನಲಗ್ನೆಯಕಹಳೆ ಬಲುವಾ । ಧೃದ ಮಹಾದ್ಭುತರಭಸ ಮಿಗೆ ಹೂ । ಡಿದನು ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಹೂ
 ಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ೪೮ ॥ ನವವರೂಢತುರಂಗಸಾರಥಿ । ಸವಗಬಾಹಕ್ಕರಿಕಬಹಳಾ । ಹ
 ವನ ನೆರೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಭೀಮನ ಹಳಚಿದನು ಕರ್ಣ ॥ ತವಕಮಿಗಲೆಚ್ಚಾಡಿ ಪುನರಪಿ । ಪವನಜನ
 ಗಾಸಿಯಲಿ ಸೋಲಿದು । ಬವರಮುಖದಲಿ ಹಿಂಗಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸೂಳಿನಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಮುಳಿದು
 ಮಿಸೆಯ ಮುರುಹಿ ಹುಬ್ಬನು । ಬಲಿದು ದಳ್ಳುರಿದಿರುಳ ನಕ್ಷಿಗ । ಲೋಳಗೆ

ಸಿ ರೋಮಾಳಿ ತನಿಗೆದರೆ || ಹಲಮೊರೆದು ಹೋಗಿಡುವಮೋರೆಯು | ಲಿಳಿದಬೆಮರನು ಬೆರಳಕೊನೆ
ಯಲಿ | ಬಲಿದು ಭಾರ್ಗವದತ್ತ ಬಾಣಕೆ ನೀಡಿದನು ಕರವ ||೫೦|| ಎಲವೆಲವೊ ಕಲಿಯಾಗು ಮಾರುತಿ
ಗಲಿದನೆಂದಿರಬೇಡ ಸೋಲವು | ಗೆಲವು ಮಾಯಾಮುಹೂರ್ತವಶ ಮೈಗೊಡದೆ ಕಾಡುವುದು || ಛಲವ
ಬಿಡದೆಚ್ಚಾಡಿ ರಣದಲಿ | ತಲೆನೆರಸಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಕೈಮವ | ನಿಳುಹುವೆನು ಬಳಿಕಿನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಶ್ಯಾಗ
ತನಗೆಂದ ||೫೧|| ಉಂಟು ಶಿವಶಿವ ಹುಸಿಯನುಡಿ ನಿನಗುಂಟಿಬಲ್ಲೆನು ಗೆಲುವಶಾರ್ಛದಾಗಂಟುಬಹಳ
ವಕಂಡುಬಲ್ಲೆನು ಹಲವುಭಾರಿಯಲಿ || ಸುಂಟೆಗೆಯನಾಯ್ವಿನುಕಣಾ ಬಲು | ಕಂಟಕದಲೇ ನೆರನ
ನುಡಿ ನೀ ನೆಂಟುಮಡಿ ಗಳಹಿದರೆ ತಪ್ಪೆನೆಂದನಾಭೀಮ||೫೨|| ಆದೊಡಲವೊದುರಾತ್ಮ ವಾತಿನ | ವಾ
ದದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಕಾಮಕೋಳ್ಯಾಸಾಕು ಕಡುಸಾಹಸಿಗಗಡ ನೀನು || ಹೋದೆ ಹೋಗಿನ್ನು
ನುತ ಕಣೆಹಡಿ | ನೈದರಲಿ ಕಡಹಿದನು ತುರಗವ | ನೈದು ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚು ಕಡಿಮಾಡಿದನು ರಥದನು
ವ ||೫೩|| ಎರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯ ಹೇ | ರುರುವನೆಸೆಯಲು ಗಾಯದಲಿ ನಿಲ | ಲರಿಯದವ ಹಾ
ಯ್ದನು ಯುಧಾಮನ್ಯುವಿನ ಹೊರಗಾಗಿ || ಮರಳಿಹತ್ತಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ತೆರಳಿಚಿದನಾರಂಜಿನಲಿಹ |
ನ್ನೆರಡರಲಿ ಹದಿನೆಂದರಲಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೫೪|| ಶರಹತಿಗೆ ಸಡೆಯದೆ ವೈಕೋದರಾನೆರಡು
ಕವಲಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ | ತಿರವನೆಚ್ಚೊಡೆ ತರಿದನೆಡೆಯಲಿ ಭಾನುಸುತ ನಗುತ || ತಿರುಹಿ ಶಕ್ತಿಯಲಿಟ್ಟೊ
ಡೆಡೆಯಲಿ | ತರಿದು ಭೀಮನ ಕರದ ಚಾಪವ | ನೆರಡು ಕಡಿಮಾಡಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ನೊಸಲನೊಡೆಯೆಚ್ಚ
||೫೫|| ವಾಯುಸುತ ಖಾತಿಯಲಿ ಹಲಗೆಯ | ಡಾಯುಧವ ಕೊಂಡರಿಭಟನ ಮೇ | ಲಾಯಿದೊಡೆ
ಸಮ್ಮುಖವ ಬಿಟ್ಟನು ಧ್ವಜದ ಕಂಭದಲಿ || ಆಯುಧವ ಕೊಂಡಡರಿದೊಡೆ ಹಗೆ | ಮಾಯವಾದನು
ಪೂತುರೆನುತ ಗದಾಯುಧನು ಮರಳಿದೊಡೆ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ||೫೬|| ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನನಿ
ಲಕು | ಮಾರಕನ ಖಂಡೆಯವನೆರಡೇ | ಕೂರಲಗಿನಲಿ ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಹಲಗೆಬಂದುಗೆಯ || ಆ
ರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀಮ ಕಾಯುವ | ರಾರು ಕರೆಯಾ ಕರ್ಣ ಕೊಲುವೊಡ | ದಾರು ಮಿಗೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂ
ಬುವನೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೫೭|| ಮಡಿದಕರಿಗಳ ಕಾಯವನು ನಿ | ಟ್ವೊಡಲತುರಗಂಗಳನು ಮುಗ್ಗಿ
ದ | ಕಡೆದತೇರಿನ ಗಾಲಿಗಳ ತಿರುಹಿಟ್ಟನಾಭೀಮ || ಎಡೆಯೊಳಾಕಲಿಯೊಡಲನಾಹಯ | ದೊಡಲ
ನಾರಥಭತ್ರವನು ಹುಡಿ | ಹುಡಿಯ ಮಾಡಿದು ಕಡಿದು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೫೮|| ಕೈದುಗ
ಳು ತೀರಿದೊಡೆಹಣನ | ಕೈದುವಾದವು ಪರಬಲಾಂತಕ | ಕೈದುಕಾರರ ಕೈಯಬಾಯಲಿ ಭೀಮ ಸಿಲುಕಿ
ದಲಾ || ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳನೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಯ | ವೈದುಸನುಗಡ ಮರೆಯಹೋಗು ಹೋ | ಗೈದೆಯಹ
ಳೋ ವಿಧವೆಯೋ ಪಾಂಚಾಲಸುತೆಯೆಂದ ||೫೯|| ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನೊಳಿರಿದು ಭೀಮನ | ಘೊಲ್ಲಿಸಿದನೆಲ
ವೆಲವೊ ಮಾರುತಿ | ಯುಳ್ಳಗಡ್ಡದ ಹರಿದಲೆಯ ರಣಮೂಡ ಸಿಲುಕಿದಲಾ || ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾಟೋಪವಂ
ದಿನ | ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಹಾರಿದವೆ ಕೌರವ | ರೆಲ್ಲರನು ಸವರಿದೆಯಲಾ ಸಂದೇಹವೇನೆಂದ ||೬೦|| ಒಡೆ
ಯದುಯೋಧನನ ತೊಡೆಗಳ | ನುಡಿದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನರಕುತವ | ಕುಡಿವೆನೆಂದುಬ್ಬಟಿಯ ಭಾಷೆ
ಯಲ್ಯ ಮಹಾದೇವ || ನುಡಿದನುಡಿ ಬಳಿಸಂದುದೇ ನಿಂ | ಮಡಿಗಳೆರೆ ಕಲಿಭೀಮ ದುಗುಡವ | ಬಿಡು
ನನುಕರ್ಣ ||೬೧|| ಎಲ್ಲಿ ಪಡುರಸಮಧುರಭೋಜನ | ಎಲ್ಲಿ ಮಧುರ

ಫಲಾಘೋಷಃ | ವೆಲ್ಲಿ ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಗಿಗಳು ಘೃತದ ಕಡಲುಗಳು || ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನುರವಣಿಗಳೊಪ್ಪು
ವು | ದ್ವಲ್ಪದೀಪಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ | ಬಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬದತುಷ್ಟಿ ನಿನ್ನಗೇಕೆಂದ ನಾಕರ್ಣ || ತಾಯಿ ಮಾತ
ನು ಮಿಾರಿ ನಿನ್ನನು | ನೋಯಿಸಿದನಿದೆ ಸಾಕು ಜೀವವ | ಕಾಯ್ದುಬಿಟ್ಟೆನು ಯೋಧನೂರುತಿ
ಹೋಗು ಹೋಗಿನಲು || ವಾಯುಸುತ ಸಿಲುಕಿದನಲಾ ಕಾ | ಳಾಯ್ತೆನುತಲಸುರಾಲ ರಥವನು |
ಹಾಯಿಸಲು ಮುರಿಯಿಚ್ಚು ಕರ್ಣನ ತೆಗಸಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೬೫ || ಖೂಳ ಸೂರನ ಮಗನೆ ಬಲುಗೈ
ಯಾಳಲಾ ಮರೆ ಮರೆಯಲಿವರೇ | ಮೇಲುಗಲುವೇ ನಿನ್ನಗೆ ಸೋಲನೆ ಪವನತನಯಂಗೆ || ಕಾಳುಗಡ
ದಿರು ನಿನ್ನಬಾಯನು | ಸೀಳುವೆನು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಫಲುಗುಣ | ಬೋಳೆಯಂಬೈದಲಿ ಕರ್ಣನ ಕದಪ
ನೊಡೆಯಿಚ್ಚು || ೬೪ || ತೇರ ತರಿದನು ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ವಾರುವಂಗಳ ಕಡಿಮೆ ಬಿಸುಟನು | ಸಾರಥಿ
ಯು ತುಡುಕಿದನು ಮುಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ನಿಜಧನುವ || ಕೂರಲಗಿನಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ | ತೇರುರವ ತೋಡಿ
ದನು ನಿವಿಷಕೆ | ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೬೫ || ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುರಿ
ದೊಟ್ಟು ಕರ್ಣನ | ಭಂಗಿಸಿದ ನಡಿಗಡಿಗೆ ರಣದಲಿ ಹಿಂಗಿ ಹಿಂನಲೆಗೋಡಿ ದುಗುಡಕೆ ತೆತ್ತ ನಿಜಮು
ಖವ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ವಿಜಯನಾರಣ | ರಂಗಧೀರನು ಪಾರ್ಥನಿದಕಿಂ | ನಂಗಬಿಸುವವರುಂಟಿ ನಾ
ರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||

...

...

|| ೬೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕೈ ವದ ೧೭೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

|| ಸೂಚನೆ || ಸಂಗರದೊಳಂದಹಿತಭಟವಾ | ತಂಗಕಂಠೀರವನು ರಣದಲಿ | ಭಂಗಮುರಿದನು ವಾ
ರ್ಥನಾರಿಪುರಾಯ ಸೈಂಧವನ ||

|| ಪದ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರವಿಸುತ | ನಿತ್ತ ತಿರುಗಿದಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥ | ದತ್ತ ತಿರುಗಿ
ದನನಿಲಸುತ ಭಾರಣೆಯದುಗುಡದಲಿ || ಇತ್ತ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಭಾರಿಯ | ಹತ್ತ ಸಾವಿರರಥಸಹಿತ
ಕೈ | ಯೋತ್ತಿದನು ರಣವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಲಲಿತಕಬ್ಬಿಯಲಿ || ೧ || ಬಂದುಮುಖದಲಿ ಕರ್ಣಗುರುಸು
ತ | ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಶಲ್ಯಶಕುನಿಗ | ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೂರಿಕೃತವರ್ಮಕಸುಯೋಧನರು ||
ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿದರರ್ಜುನನ ಕಾ | ಬಂದು ಭೂರಿಶ್ರವನ ನಿಲಿಸುವೆ | ನಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಿಟ್ಟನಾತನ ಹೊ
ರಗೆ ನಿಜರಥವ || ೨ || ಎಲವೆಲವೊ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಫಡ | ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿಲ್ಲೆ ಹೋಗುವೈ | ತಲೆವೆರ
ಸಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆಯೆನುತ ಮೂದಲಿಸೆ || ಎಲವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸುಭಟಬಾಹಿರ | ಗಳಹದಿರು ದಿ
ಟಾವೀರನೇ ಕೂರಲಗಿನಲಿ ಮಾತಾಡು ಬರಿನುಡಿ ಭಂಡತನವೆಂದ || ೩ || ಆದೊಡಿದ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಸಾತ್ಯ
ಕಿ | ಕೋದನಭ್ರವನಂಬಿನಲಿ ಬಲು | ಹಾದನೈ ಮರುಯೆನುತ ಕಡಿದನು ಸೋಮದತ್ತಸುತ || ಕಾ

ದುಕ್ಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಂಬಿನ | ಬೀದಿವರೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಸುಭಟರು | ಕೃದುಕಾರರು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರನು
 ರಾಸುರಾವಳಿಯ ||೪|| ದೂರದಲಿ ನಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ : ನಾರುವಾಡುವದೇನು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೂರಲ
 ಗ ನೀ ಒಸುಟುಕಳೆ ಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ || ವೀರನಹೆ ಯಿದಿರಾಗೆನುತ ಬಲು | ಭಾರಣೆಯ ಚೌ
 ಪಟದ ಖಡುಗದ | ತೋರಹತ್ತರ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಖಾತಿಯಲಿ ನಡುಗಿ ||೫|| ನೆಲನೆ ತಗ್ಗಿ ನೆಲು
 ಪ್ಪರದ ಮೈ | ಯೊಲವಿನಲಿ ಪೌರುಷದ ಬವರಿಯ | ಸುಳಿವಿನಲಿ ಚಂಮಟದ ಪಯಸಂಚನೆಯಲಾ
 ಜವದ || ಬಲಿದದಂಡೆಯ ಮಸೆಯ ಬಯಕೆಯ | ಲುಳಿಯಮೈಗಳಲವಣಿಕಾರರು | ಕೊಳುಗಡಿಯ
 ಖಂಡೆಯದ ಕಣಿಖಟೆಲೆಸೆಯೆ ಕಾದಿದರು ||೬|| ತಳಿತಮಿಂಚಿನ ಮುರಿವುಗಳ ತನಿ | ಹೊಳಹುಗಳೊ
 ಖಂಡೆಯದ ಧಾರೆಯ | ಕೊಳುಗಡಿಯೊ ಖದ್ಯೋತರಾತಿಯೊ ಹೇಳಲೇನದನು || ನಳಿನಿಟೆಲಬಿರಿಹೊ
 ಯ್ಲೊ ಸಿಡಿಲಿನ | ಸುಳಿವೊ ಮೈಮಸೆಯರುಣಧಾರೆಯೊ | ಮೆಳೆಗಳಿಲ್ಲದಹೊನಲೊ ರಣದಲಿ ಚಿತ್ರ
 ವಾಯ್ತೆಂದ ||೭|| ಬಳಿಯಪಯಪಾಡುಗಳೊ ಬವರಿಯ | ಸುಳಿವುಗಳೊ ಜಾರುಗಳ ಗಾಯದ |
 ಕಳವುಗಳ ಕ್ರಮೇಳಗಳ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯುಬ್ಬಣದ || ಲಲಿತ ಚಿತ್ರದ ಚತುರಭಟರುಗ | ಳುಲಿದು
 ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ನೋಟಕ | ರುಲಿದುದಿಬ್ಬರ ವೀರಶೌರ್ಯವನೇನಹೇಳುವೆನು || ೮ || ಮಸೆಯಮೈಗೆ
 ಳೊಳೊರವುತಿರ್ದವು | ಬಿಸಿರಕುತಮೊನೆಗುತ್ತಗಳ ಕಿ | ಬೃಸುರಿನಲಿ ಜೋರಿದವು ಕರುಳುಗಳಾಹವ
 ದ ಭಟರ|| ಮಸಕಮಸುಳದು ಮನದ ಖಾತಿಯ | ಮುಸುಡು ಮುರಿಯದು ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಬೆಸುಗೆ
 ಸಡಿಲದು ಭೂಪಭೂರಿಶ್ರವನ ರಿಪುವರನ ||೯|| ಬರಬರಲು ರಿಪುಭಟನ ಹೊಯ್ಗಲ | ಧುರಕೆ ರಿಪುಸಾ
 ತ್ಯಕಿಗೆ ಮಿಗೆ ತರ | ಹರಣೆ ತಗ್ಗಿತು ಮಹಿಮೆ ಮುಗ್ಗಿತು ಮುರಿದುದಗ್ಗಲಿಕೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಭೂರಿ
 ಶ್ರವನು ರಿಪು | ವರನ ಖಡ್ಗವ ಮುರಿಯಹೊಯ್ದ | ಬೃರಿಸಿ ತಡೆಗಾಲಿಕ್ಕಿ ಹೊಯ್ದನು ಹಾಯ್ದ
 ಮುಂದಲೆಗೆ ||೧೦|| ಕೆಡಹಿ ಕುಸುರಿದರೌಂಕಿ ಬಳಿಹಂ | ಮಡದಲಾರೆ ಘಟ್ಟಿಸಿ ಕೃಪಾಣವ | ನುಡಿದು
 ಗಂಟಲ ಬಳಿಗೆ ಹೂಡಿದನರಿವಸಮಯದಲಿ || ತೊಡು ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನಿತ್ತಿಷ್ಯನ | ಕಡುನಿರೋಧವ
 ನೋಡು ಫಲುಗುಣ | ನುಡಿಗೆ ತೆರೆಹಿಲ್ಲೆಂದು ಜರೆದನು ಕೃಷ್ಣನರ್ಜನನ || ದೇವ ನಿಮ್ಮದು ಧರ್ಮ
 ಯುದ್ಧದೊ | ಳಾವಹದನನು ಬೆಸಸಿದಿರಿ ತಲೆ | ಗಾವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಮೊದಲಲಿ ನುಡಿದಭಾಷೆಯನು ||
 ಭಾವಿಸುವುದನೆ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ರಾವಣಾಂತಕನೆಂದನಲೆಮರು | ಳಾವನಿರತದ ಧರ್ಮವಿದ್ದು ದು
 ಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ||೧೧|| ನೆರೆದಪಡುರಥರೊಬ್ಬ ಹಸುಳೆಯ | ಕೂರಳನರಿದಂದಾಗ ಧರ್ಮದ | ನಿರುತವ
 ನು ನೀಕಂಡೆಯೆನಲಾರಿ ಮಸಗಿ ಜತರದಲಿ || ಸರಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೇದಿದನು ಸಂಗರದಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಖ
 ಡುಗದ | ಕರವ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ತಲೆಗಾಯಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ||೧೨|| ಭರದೊಳಿತ್ತಿದತೋಳು ಕಡಿವಡೆ |
 ದುರುಳಿತವನಿಗೆ ಸುರಿವರಕುತವ | ಸೆರಗಿನಲಿ ನೆರೆ ನನ್ನದು ಭೂರಿಶ್ರವನು ನಸುನೆಗುತ || ಮುರಿದುಪಾ
 ಥನ ನೋಡಿ ವಾಮದ | ಬೆರಳನೊಲೆದನು ಲೇಸುಲೇಸ | ಬೃರದ ಬಿರುದಿನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಪಾಂಡು
 ಸುತರೆಂದ || ೧೪ || ಆರು ಕೊಟ್ಟರು ಶರವನಿದ ಮದ | ನಾರಿಯೋ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೆಹಜಂ | ಭಾರಿ
 ಯೋ ಮೆಣ್ಣುರಿಯೊ ದೋಣನೊ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ವೀರನಹೆಯೋ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನವೊ | ಲಾ
 ರು ಬಿಲುಗಾರರು ಮಹಾಸ್ತ್ರವಿದಾರು ಕಲಿಸಿದವಿದ್ಯಯುಪಯೋಗಿಸಿತು ನಿನಗೆಂದ ||೧೫|| ಅರಿದ

ನೀವಿದ್ಯೆಯನು ಕೃಷ್ಣನೊ | ಳೆಂದೆಯಾಗಲುಬೇಕು ಕಪಟದ | ನೆರವಣಿಗೆಗಳನರಿಯಾರಿಂದ್ರದ್ರೋಣ
 ಶಂಕರರು || ಮರೆಮರೆಯಲಿಬಗಾರನರಿದನ | ಸುರನೆಂಬರು ಕೂಹಕತಂತ್ರದ | ಹೊರಿಗೆವಾಳನ
 ಸಂಗದಲಿ ನೀವೈಟ್ಟಿರಕಟಿಂದ || ೧೬ || ಓಡಿ ಕೊಂದನು ಕಾಲಯಾವನನು | ಬೇಡಿಕೊಂದನು ಕೈಟಭನ
 ಕೈ | ಮಾಡಿ ಕೊಲಿಸಿದ ಮಾಗಧನನಭಿಮಾನಗೇಡುಗನ || ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಮೂರುಲೋಕದ | ಭೀಡ
 ರೇತರಬಾಹಿರರು ಹರಿ | ಯಾಡಿದಾಟವನಾಡಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿಯಕಟ ನೀವೆಂದ || ೧೭ || ಪೊಡವಿಯಲಿ
 ಯಾದವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಗೆಡುಗಬದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು ಕೂಲೆ | ಗೆಡುಗ ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದಲಿ ಹಾವೈ
 ಕ್ಕೆ ಬೆಳದಂತೆ || ನಡವಳಿಯ ನೋಡುವರೆ ಲೋಗರ | ಮಡದಿಯರು ತನ್ನವರು ಠಕ್ಕಿನ | ಕಡಲು ಕೃ
 ಷ್ಣನ ನಂಬಿದರಿಗಹಪರಗಳಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೮ || ಎಂದೊಡೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥನಲವೋ | ಮಂದಮತಿ ನೀ
 ನೆಂದರಹುದೆ ಮು | ಕುಂದನನು ಭಜಿಸಿದರಿಗಹಪರ ಜನ್ಮಭಯವಿಲ್ಲ || ಇಂದು ನಾವ್ಯಾಡಿದುದು ಹೊ
 ಲ್ಲೆಹ | ವೆಂದು ನೀನದನರಿಯ ತಿಷ್ಠನ | ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಾರದೆಂಬುದ ನೋಡು ನೀನೆಂದ || ೧೯ ||
 ಎನಗೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಲವಾಗನಾ | ತನ ವಧೆಯ ನಾವ್ಯಾಣಲಾಗದು | ಮನಕೆ ಮತವೇ ನಮ್ಮ ಹರಿಬಕ
 ಬಂದು ಕಾದುವನ || ನಿನಗೆ ಬಿಡುವೆನೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವ | ಜನವರಿಯದೇ ಹೋಗು ಹೋಗೇನೆ | ಮನ
 ದೊಳಗೆ ನಗುತಿರನಾಭೂರಿಶ್ರವಕ್ಷಿತಿಸ || ೨೦ || ಎಲವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬದುಕಿದೈ ನರ | ನುಳುಹಿಕೊಂಡ
 ನು ಹೋಗೇನುತ ಹೆಡ | ತಲೆಯನೊಡದನು ನಿಂದಭರಿಕ್ಯಮುರಿದಗಜದಂತೆ || ಬಲೆವುತ್ಯೆತಂದಿತ್ತ ರಣ
 ಮಂ | ಡಲದೊಳಗೆ ಪದ್ಮಾಸನವನನು | ಕೊಳಿಸಿ ಯೋಗಾರೂಢನಾದನು ವರಸಮಾಧಿಯಲಿ || ೨೧ ||
 ತರಣಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ | ನಿರಿಸಿ ಬಹುಬಂದ್ರಿಯದ ಬಯಕೆಯ | ನುಳಿದು ವೇದಾಂತದರಹ
 ಸ್ಯದ ವಸ್ತು ತಾನಾಗ || ಇರಲು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡು ಖತಿಯಲಿ | ತಿರುಗಿ ಖಡ್ಗವ ಕಿತ್ತು ಭರದಲಿ | ಉರ
 ವಣಿಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ತುರುಬಿಂಗೆ ಲಾಗಿಸಿದ || ೨೨ || ಆಗದಾಗದು ಕಪಟವಿದು ತೆಗೆ | ಬೇಗವೆನಲರ್ಜನ
 ನು ಕೃಷ್ಣನ | ನಾಗಲವ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಬದನು ಗೋಣನಾನ್ಯಪನ || ಹೋಗುಹೋಗಲೆಪಾಪಿ ಸುಕೃತವ
 ನೀಗ ಹುಟ್ಟಿದರಾಜಯುಷಿಯವ | ನೀಗಿದನು ನಿನಗೆನುತ ಬೈದುದು ನಿಖಿಳಸರಿವಾರ || ೨೩ || ಬಡಲ
 ನೊಡೆದಾಜ್ಯೋತಿ ಗಗನಕೆ | ನಡೆದುದಿತ್ತಲು ಸುರರು ಮರ್ತ್ಯರು | ಮಿಡುಕಿ ಬೈದರು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ದು
 ಷ್ಕರ್ಮವಾಸನೆಗೆ || ಹಿಡಿದದುಗುಡದಲರ್ಜನನು ಮನ | ಮಿಡುಕಿದನು ಕುರುನೃಪರ ಶೋಕದ | ಕಡ
 ಲೊಳದ್ದರು ಬಯ್ಯುತಿದುದು ಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರ || ೨೪ || ಇತ್ತ ರವಿರತ್ತಿಗಳು ನೆರೆ ಕೆಂ | ಪೂತ್ತಿ
 ರಲು ಸೈಂಧವನ ನೀರಣ | ದೊತ್ತೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕಾಣಬಾರದು ಸಾಕು ದುಮ್ಮಾನ || ಇತ್ತ ಮುರಿಭಾಷೆ
 ಗೆ ಪರಾಭವ | ಹತ್ತಿರಾಯಿತು ನರ ನಿಧಾನಿಸೆ | ನುತ್ತ ಮುರಂಪು ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಕಡೆಯ ಮೋ
 ಹರಕೆ || ೨೫ || ಕಾದಿರೈ ಸಮರಥರು ನೃಪತಿಗೆ | ಕಾಯ್ದುಕೊಡಿರೈ ಸೈಂಧವನ ನೀ | ವೈದುಕಾರರ
 ದಾರು ಸಾಹಸಕರಿಗೆ ಸಮಯವಿದು || ಮೂದಲೆಗಳಿವು ಮುಟ್ಟು ಫಡ ಮುನಿ | ಸಾದೊಡೊಳ್ಳಿತೆಯೆ
 ನುತ ಶರದಲಿ | ಕಾದುವಿರಲೈ ಕಾಣಲೆಂದೊದರಿದನು ಕಲಿಸಾರ್ಥ || ೨೬ || ಜರಿದುದೀಬಲರಾತಿಗಾಳಿ
 ಯ | ಹೊರಳಿಗೋಡಿದಹೊಟ್ಟುಹಾರಿದೊ | ಲಿರದೆ ಗಿರಿಗಳು ನೆಲನ ಬಿಟ್ಟುದನೇನಹೇಳುವೆನು || ಗು
 ರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಮಾವ್ರೇ | ಶ್ವರಸುಯೋಧನಚಿತ್ರಸೇನರು | ಮುರಿದು ತರಹರಿಸಿದರು ಸೂಚಿ

ವ್ಯೂಹಪಾಶ್ವದಲಿ || ೨೭ || ಹರಿಯ ಬೊಬ್ಬೆ ರಥಾಶ್ವದಬ್ಬರ | ನರನ ಬಿಲುರೋಂಕಾರ ತೇರಿನ | ಧ
ರಧಾರದ ಚೇತ್ಕಾರ ಹನುಮನ ಸಿಂಹನಿರ್ಘೋಷ || ಅರಿಬಲವ ತಿವಿದುದು ಚತುರ್ಬಲಾಹೊರಳಿ ಯೊ
ಡೆದುದು ಸುಭಟರೆದೆ ಜ | ರೂರಿತವಾಗಲು ಪಾರ್ಥ ಹೊಕ್ಕನು ಸ್ತಂಧವನ ದಳವ || ೨೮ || ಅ
ಳವಿಗೊಂಡು ಮಹಾರಥರು ಕೈ | ಕೊಳಲಿ ಮಿಗೆ ಸ್ತಂಧವನನೊಂದರೆ | ಗಳಿಗೆ ಕಾಯ್ದರೆ ಸಾಕು
ನೀವೊಂದವರು ಫಲುಗುಣನ || ಹೊಳೆಯ ಕಳಿದುದು ಕಾಲವಿನ್ನರೆ | ಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸಿ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದೊಳಗೆ ಮೂದಲಿಸುತಿರ್ದುದು ಭಟರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೯ || ಮಿಾಟಿನಿಸುವತಿರಥರು ಕವಿದರು |
ಕೋಟಿಫಲುಗುಣಗಡಲಪನ್ನಡ | ಗೋಟಿಯೋ ರಥಕೋಡುಕಲ್ಲು ಕೊ ಹಾಮಹಾದೇವ || ದಾಟುವ
ವರಾರನುತ ಗ್ರಹದ | ನೋಟಕರು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಸಮರದ | ನಾಟಕವನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಂದನರಸ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೩೦ || ಧನುವನೊದರಿಸಿ ಸಕಲಸುಭಟರು | ಮನವ ಬಲಿದೊಗ್ಗಾಗಿ ಸರಳಿನ | ಚನುಗುಮಳೆ
ಯಲಿ ನ್ನಾದಿದರು ನಾರಾಯಣಾರ್ಜುನರ || ಅನಿಬರಂಬನು ಕಡಿದು ಗುರುನಂ | ದನನ ಕರ್ಣನ ಕೃಪನ
ದುಂಬೋ | ಧನನ ಮೈಯಲಿ ಮೆತ್ತಿದನು ಮುಂಮೊನೆಯವಿಶಿಖಗಳ || ೩೧ || ಫಡಫಡರ್ಜನ
ಹೋಗುಹೋಗಳ | ವಡದು ಸ್ತಂಧವದಳದ ಭಾಷೆಯ | ನಡಸಬಲ್ಲರೆ ಬೇಗ ಬೆಳಗಸು ಹವ್ಯವಾಹನನ ||
ಕಡಲ ಮಧ್ಯದ ಗುರಿಗೆ ಸುರಪತಿ | ಕಡುಗ ಮಾಡುವುದ್ರೇನನುತ ಕೈ | ಗಡಿಯಬಿಲ್ಲಾಳುಗಳು ಬಿಗಿದರು
ಸರಳೊಳಂಬರವ || ೩೨ || ಬಂದುಸಾಲಿನಲೈದೆ ಹಲತಹ | ದೊಂದುಕೋಟಿಶರಾಘದಿದಿರಿ | ನಿಂ
ದು ಕಾದುವುಟ್ಟನಾವನು ದೇವದೈತ್ಯರಲಿ || ಬಂದಕಿಮ್ಮಡಿನೂರುಮಡಿಶರಾದಿಂದ ಕೆದಂದನೀಮಹಾರ
ಥ | ವೃಂದವನು ಹೊಗಿಸಿದನು ಹೊದರೆದ್ದುದು ಶರವ್ರಾತ || ೩೩ || ಅಂಬಿನಂಬುಧಿ ಜಲಿದುದೋ
ಮೇ | ಣಂಬ ಬೆಸನಾಯಿತ್ತೊ ಕಣೆಗಳ | ನಂಬುಗುದುಂಬರವನೊತ್ತರಿಸಿತೊ ಶರಾಳಿಗಳು || ಅಂ
ಬುಜೋದರ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕ | ಳಂಬಮಯವಾಯ್ತಲ್ಲಿ ಆದರಿದ | ತುಂಬಿದನೊ ಶರನಿಧಿಯನೆಂಬಂತೆ
ಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೩೪ || ಕಾಲುವಾಳೊಬ್ಬಂಗೆ ನಾಲುಕು | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೆಂಟು ತುರಗಕೆ | ಕೋ
ಲುನೂರೊಂದಾನೆಗೈನೂರಸ್ತು ಪದಹತಿಗೆ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ರಿ | ಪಾಲ ಭಾರ್ಗವಸ್ವಾತಿಗ
ತವಹ | ಕಾಲದಂದಿನ ಕಥೆಯ ಪೊಲ್ಲವು ನರನ ಶರಜಾಲ || ೩೫ || ಈನೆಲನು ಆಕಾಶದಿಗ್ಧಸೆ | ಭಾ
ನುಮಂಡಲವಡಗತಂಬಿನ | ಸೋನೆ ಸುರಿದುದು ವರುಣಜಲ ರಣಭೂಮಿಯುಗಲದಲಿ || ಆನರಾಧಿಪನು
ಬ್ಬಿ ಬೊಬ್ಬಿಡ | ದಾನವಾಂತಕ ರಥವ ನೂಕಿದ | ನೇನಬಣ್ಣಿ ಪೆನರಸ ಸಮರಾಂಗಣದ ರೌದ್ರತೆಯ || ೩೬ ||
ಹಣಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಗಜದ ಘಾಟದ | ಕಣೆಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಬೀದಿಯಲಿ ರಂ | ಗಣಗುಣಿದು ಹೊಗರೆಸವಹೊ
ಸರುಧಿರಾಂಬುಗಳನದಿಯ || ಗಣನೆಗೆಟ್ಟುದುದುಂವೃಗಂಗಳು | ಕುಣಿದು ಕೂಗಟ್ಟೆಸುವ ಶಬರರ |
ಗಣದಬೀಸನಮತೆಯೊಚ್ಚನು ಏಪುವ್ಯಗಾವಳಿಯ || ೩೭ || ಬೀಳುತಿರ್ದರು ಭಟರು ಸಂಕೆಯ | ಹೇ
ಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಕುತುರು | ಗಾಳಿಯನೆ ನೆರೆ ಸೀಳಿಪಿಸುಟನು ಪದ್ಮಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಕಾಳುಗಿಚ್ಚರೆಯಟ್ಟಿ ಶೈ
ಲವ | ನಾಳಿಗಳ ಸುಡುವಂತೆ ಕವಿದೆಸು | ನಾಳ ತತ್ತರದವನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೮ || ಹರ
ನ ಭಾರಣೆಯದಟು ತಂಧಾ | ಸುರನ ಹಮ್ಮಾಪಣ್ಣುಖನ ಧಿ | ಕ್ಕರಣೆ ತಾರಕಹರನ ಧೃತಿ ರಾವಣನ
ರೋಂಕಾರ || ವರರಘುಕ್ಷತಿಪಾಲಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನೆರೆಲಘುವು ಸಂಧಾನ ದೇವಾ | ಸುರರ ಚೇತನಬಹಳ

ಯದವಳವಟ್ಟುದರ್ಜನಗೆ || ೩೯ || ಎಂದು ಮುರರಿಪು ಹೇಳುತ್ತಿರೆ ಕವಿ | ತಂದುದಿನಜನ ಕೃಪನ
ಗುರುಗುರು | ಸಂದನಾಟಮಹಾರಥರ ಶರನೊಂದನೊಂದಗಿದು || ಸಂದರ್ಶನಪಾಣಗಳ ಖಂಡಿಸಿ |
ಹಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲದ ಶೈಲದಾಲೊಂದಿದಿದಿಳಿರೊಡ್ಡಿನಲಿ ತರಿದವು ನರನ ಶರಬಾಲ || ೪೦ || ಬಳಲಿ
ದವು ರಥವಾಜಿ ಹನುಮನು | ಬಲದೊಳಗೆ ಶ್ರಮದೋರಿ ತನ್ನಯ | ಬಲದಡದ ತೋಳುಗಳು ಮರ
ವಿಟ್ಟವು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಬಳಲಿದನೆ ನರನಳವಳಿಯೆಮಿಗೆ | ಬಲಿದು ಕಾದುವಾರು ಯಿಳೆಯೊಳು |
ಬಲುಭಟರ ಸರಿಗಾಣೆನೆಂದಸುರಾರಿ ಹೊಗಳಿದನು || ೪೧ || ದ್ಯುಮಣಿಯೊಡೆದಡೆ ತರಹರಿಸುವುದೆ | ತಿ
ಮಿರರಾಜನ ದೇಹ ವರವಿ | ಕ್ರಮದರಿದ್ರರಿಗಳುಕಿದೊಡೆ ಬಳಿಕವ ಧನಂಜಯನೆ || ಸಮತಳಿಸಿ ಶರವಳ
ಯಕರವು | ಭ್ರಮಿಮಹಾರಥಭಟರ ವಿಜಯದ | ಮಮತೆಗಳ ಮೋಣಿಸಿದನಂದಮುಳಾಸ್ತ್ರಬಾಧಯ
ಲಿ || ೪೨ || ನೊಂದನಾಕೃಪನಖಳಮೋಹರ | ವಂದು ಅಳಿದುದು ಬಿಲ್ಲಗುರುವಿನ | ನಂದನನು ಮಸೆ
ಗಂಡನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೈಮರದ || ನಿಂದು ಬಾಣದ ಮೊನೆಗೆ ತೆರಳದ | ಮಂದಕರ್ಣನೆನರಡುಬಾಣ
ದೊ | ಳಂದು ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೩ || ನೊಂದು ಮರಳದೆ ಮಸಗಿ
ಸೂರ್ಯನ | ನಂದನನು ತಾಗಿದನು ಗುರುಸುತ | ಮುಂದುವರಿದನು ತರಹರಿಸದಿರಿಯಟ್ಟೆ ಕವಿಯೆ
ನುತ || ಇಂದಿನಲಿ ಮಹನವಮಿ ತಲೆಗಳಿ | ಗೆಂದು ಕವಿದುದು ಸಕಲಭಟರರ | ವಿಂದಸಖ ಹೊಡ್ಡಿ
ದನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪತ್ತಿಮಾಂಬುಧಿಯ || ೪೪ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಸೇನೆ ಸಮಯದು | ಸಾಳೆಪಲಯಂತರ
ಗಳಿಗೆಯಿನ | ನಾಳುವನು ಜಲಧಿಯಲಿ ಕಾಣೆವು ಮೈಸ್ರಂಧವನ || ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನುವೆಹ್ನು | ಜ್ವಾ
ಲೆ ಕೊಞ್ಞಲಿ ದೇಹವನು ಸಾ ಕೇಳು ಮುರಹರ ತೇರ ತಿರುಹಿಹೆನ್ನೆಂದಸಾಪಾರ್ಥ || ೪೫ || ಸಲಿಸಬೇ
ಹುದು ಭಕತನಾಡಿದ | ಫಲದಭಾಷೆಯನೆನುತ ರವಿವೃಂ | ಡಲಕೆ ಮರೆಮಾಡಿದನು ಮುರರಿಪು ವರ
ಸುದರುಶನವ || ಕಳನೊಳಗೆ ಕತ್ತರಿಸುವಹಿತನ | ತಲೆಗೆ ಕಾವಳ ಮಸಗದವೊಲರ | ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸು
ಮ್ನಾನವೃಕ್ಕತು ಸಕಲಕುರುಬಲಕೆ || ೪೬ || ಸೆರಗ ಬೀಸಿದರಾಲಿದರು ಬೊ | ಬ್ಬಿದು ವರಗಂಭೀರ
ಭೇರಿಯ | ಬಿರುದದನಿಯಬ್ಬರಿಸಿದವು ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಭವ || ತೆರಹುಗೊಡುಗೊಡು ಬ್ರಾಷಗಾರನು |
ಮರೆದು ಹೋಗಲಿ ವಹ್ನು ಕುಂಡದೊ | ಳೊರಗುವದ ನೋಡುವೆನೆನುತ ತನಿಗೆದರಿತರಸೇನೆ || ೪೭ ||
ಹೂಲಬುದ್ಧಿಸಿದತಳಪಟದ ಹೆ | ಬ್ಬುಲಿಯವೊಲು ನಿನ್ನಾತ ಸಿಲುಕದ | ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿ ತೋರ
ರ್ಜನನ ತನಗೆನುತ || ಉಲಿಯೆ ಸ್ರಂಧವನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥನ | ಮುಳಿದು ಜರಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಹಿತನ | ತಲೆ
ಗೆ ಹರಹಿಡಿದಂಬ ತೊಡುತೊಡು ಬೇಗ ನೀನೆಂದ || ೪೮ || ದೇವ ರವಿಯಸ್ತಮಿಸಿದನು ನೀ | ವಾ
ವುದುಚಿತವ ಕಂಡಿರೆನ್ನಿನ | ಗಾವಭಯಬೇಡಾಡಬಾರದು | ತೊಡು ಮಹಾಶರವ || ಈವಿರೋಧಿಯ
ಕಡಹು ಸೂರ್ಯನ | ನಾವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವೆನೆ ಗಾಂ | ಡೀವದಲಿ ಹೂಡಿದನು ಫಲುಗುಣ ಪಾಶು
ಪತಶರವ || ೪೯ || ತೆಗೆಯೆ ಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತಾರೆಯ | ನೊಗಡಿಸಿತು ನಭ ಜಲಧಿ ರತ್ನಾ | ಳಿಗಳ
ನೋಕರಿಸಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲೆವೆಡಬಲಕೆ || ದಿಗಭತತಿ ನಡನಡುಗತಲೆವಾ | ಸುಗ ಫಣಾಳಿಯ ಸೆಳೆ
ಯೆ ಬಲುಸರ | ಳುಗಿದು ದಳ್ಯುರಿದಿರುಳುಕಾರಿತು ಬೆಸಸುಬೆಸನೆನುತ || ೫೦ || ಕೆರಳಿ ದಟ್ಟರಿ ಮಸ
ಗಿ ಹೊಗೆ ಭೋ | ಗರೆದುದಂಬರವಿಧಿಯಲಿ ಮೈ | ಮರೆದರೆಜರಿಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಕಳವಳಿಸಿ ||

ಸುರರು ಕಂಗೆಟ್ಟರು ಮಹಾದ್ಭುತ | ಶರದೊಳಾಯ್ತು ರಿಸೇನೆ ಮಿಗೆ ತರ | ಹರಿಸಲರಿಯದೆ ಹರನ ನೆ
 ನೆದನು ಧರ್ಮನಂದನನು || ೫೧ || ಬಲಿದು ಮುಖ್ಯಯೊಳಾಕಿ ಕನ್ನಿಗೆ | ಸೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು ಪಾರ್ಥ
 ನಹಿತನ | ತಲೆಯನೆಚ್ಚನು ಗೋಣ ಕಡಿದುದು ಪಾಶುಪತಬಾಣ || ಹೊಳೆವಮೆಕುಟದವದನ ಗಗನದ |
 ನೆಲೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು ರಕುತಧಾರಾ | ವಲಿಯ ರಿಂಗಣವಾಯ್ತು ಮುಂಡದ ತಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೫೨ ||
 ಬೀಳುಬೀಳೆಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವಧೆ | ಬಾಳಲೇವುದೆ ನಿನ್ನನೆನುತು | ಬಾಳುತ್ತನದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ
 ಕೃಷ್ಣ ಖಾತಿಯಲಿ || ಖೂಳನಿವ ನೀ ಕೇಳು ತಲೆಯನು | ಸೀಳಿದವನ ಕಪಾಲಸಾವಿರ || ಹೋಳಹುದು
 ತೊಡು ಪಾಪಿ ಬೇಗದೊಳಂಬ ಕಳುಹಂದ || ೫೩ || ಇವನ ತಂದೆಯ ಶಾಪವನು ತಲೆ | ಯವನಿ
 ಯೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಡಹಿತನು | ಭುವನದಲಿ ತಲೆಬಿರಿದು ಬೀಳಲಿಯೆಂಬುದೀಶವರ || ಇವನ ತಂದೆಯ
 ಕೈಯೊಳಗೆ ಜೀ | ಳುವವುಪಾಯವ ಮಾಡು ನೀನೆ | ದಿವಿಜಪತಿಸುತನಾಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬೆಸೆದನು
 ಹದನ || ೫೪ || ತುಡುಕಿ ಖಂಡವ ಕಚ್ಚಿ ನಭದೊಳು | ಗಿಡಗಹಾಯ್ವಂದದಲಿ ತಲೆಯನು | ಹಿಡಿದು
 ಹಾಯ್ದುದು ಬಾಣ ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರನಿದ್ದಡೆಗೆ || ಕುಡಿತೆಯಿರಡರೊಳೆಫ್ಯುಜಲವನು | ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತಿ
 ಹಸಮಯದಲಿ ತಲೆ | ನಡುವೆ ಬಿದ್ದುದು ಅರ್ಘ್ಯಜಲ ನವರುಧಿರಮಯನಾಗೆ || ೫೫ || ಏನಿದದ್ಭುತವೆ
 ನುತ ತಲೆಯನುತಾನೆ ಕೊಡಹಿದನಂಜಳಿಯನಿದ | ನೇನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನು ||
 ಆನರೇಂದ್ರನ ತಲೆ ಸಹಸ್ರವಿ | ಧಾನದಲಿ ಬಿರಿದುದು ಸುಯೋಧನ | ಸೇನೆ ಹರಿದುದು ಜರಿದುದರಿಭ
 ಟಭೈರ್ಯಗಿರಿನಿಕರ || ೫೬ || ನಡುಗಿ ಸಂಗರಭೀತಿಯಲಿ ಬೆಂ | ಗೊಡುವನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ವಂ | ಗ
 ಡವ ನೋಡುತ ಮರೆಯಚಕ್ರವತೆಗೆದನುರಾರ || ಪಡುವಲೆಳೆಯದರವಿಯ ಬೈಯುತ | ನಡೆದನಾಕುರು
 ರಾಯನಿತ್ತಲು | ಹಿಡಿದ ಚೌರಿಗಳಾಡಿದವು ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯಲಿ || ೫೭ || ದೈವಪೌರುಷದೊಳಗೆ
 ಸಿವತಿವ | ದೈವಬಲವೇ ಬಲವಲಾ ನಿ | ದೈವರಂಗೈತಳಕಿ ಬಂದರೆ ಪರಶುಪಾಶಾಣ || ದೈವದೂರರು
 ಧರ್ಮಹೀನರು | ದೈವದೇಗ್ಗೆಗಳನುತ ಮಿಗೆ ಬಿಸು | ಸುಯುಧಿರುಗಿತು ಕರ್ಣಗುರುಕೃಪಗುರುಸುತಾ
 ದಿಗಳು || ಕಡಲ ಮೊರೆಹಿನಲಹರಿಲಘುವಿನ | ಪೊಡೆಯನೊಡೆಯಲು ಯುಗಸಹಸ್ರದೊ | ಳೊಡೆಯ
 ಬಹುದೇ ದ್ರೋಣ ರಚಿಸಿದವ್ಯೂಹಪರ್ವತವ || ಒಡೆದು ಹೊಯ್ಕೆಯೊಡ್ಡು ಸೈಂಧವ | ನೊಡಲ
 ನೀಗಿತು ತಲೆಯನಕಟಾ | ತೊಡಗಿದವು ದೈವದಲಿ ಕಲಹವನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೫೮ || ಮುನಿದು ಮಾಡು
 ವದೇನು ಕೃಷ್ಣ ನ | ನೆನಹು ನಮ್ಮಿಯರಸುತನಕಲಿ | ಜನಪತಿಗೆ ಮಾರಿದವು ಸಾಕೀಚಿಂತೆಯೇಕೆನುತ ||
 ಇನಸುತಾದಿಗಳದ್ದರಿತ್ತಲು | ಮನದ ಹರುಷದ ಹರಹಿನಲಿ ಪಾ | ರ್ಥನ ರಥನ ತಿರುಹಿದನು ಗದುಗಿನ
 ವಿರನಾರಯಣ || || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೊಡ್ಡಿ ದ | ರಾಯಧಟ್ಟನೊಳಿರುಳು ಕೊಂದನು | ವಾಯುತ
ನುಜನತನುಜನಗ್ಗ ದದೈತ್ಯಕೋಟಿಗಳ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿಪಾಲ ಕೃಪಾರ್ಜುನರು ಬರೆ ಭೂಪಾಲನೊಲಿದಿರಾಗಿ ಬಂ
ದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ || ಹೇಳಲರಿಯನು ಹರುಷದುದಯವ | ನಾಲಿ ಹೂಳಿದವಶ್ರುದಲದಲಿ | ಮೇಲು
ವಾಯ್ವಪ್ಪಿದನು ದೇವನ ಪಾದಪಂಜರವ || ೧ || ಮಾತುದೋರದು ಹೆಚ್ಚಿದಾನಂ | ದಾತೀರ್ಣಕೆ ಹ
ರುಷ ನರಯದು | ಮಾತು ಹಿಗ್ಗುವ ಹರುಷರಾತಿಗೆ ದೇಹ ಕಿರಿದನಲು || ಕಾತರಿಸಿದನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ
ಮ | ಹೀತಳಾಭವ ಮೈಮರೆಯೆ ತೆಗೆ | ದಾತನನು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನಗುತ || ೨ || ಫಲಿ
ಸಿತರಸಾ ನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯದ | ಬೆಳಸು ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ನುಡಿ | ಕಳಸಗೊಂಡುದು ಕದನವಿದು ಭಾ
ರಾಂಕವುಳಿದಂಗೆ || ಕಳುದೊಂದಪವ್ಯುತ್ಯವೆನೆ ನೃಪ | ತಿಲಕ ನುಡಿದನು ನಿನ್ನುಭಾಷೆಯ | ಬಲಿದೆ ನಿ
ನ್ನಯ ಬಿರುದ ಸಲಿಸಿದೆನಮಗದೇನೆಂದ||೩|| ತೆಗಸು ದಳವನು ಸಾಕು ಬಂದೇ | ಹೊಗಳುತ್ತಿಹೆ ನೀನೆಮ್ಮ
ಕಾಳಗ | ಮೊಗದೊಳಳಿದುದು ಹಗೆಯೊಳೆಳಕ್ಷೋಹಣೀಸೇನೆ || ಬಗೆಯದಿರಿದರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು |
ಜಗದೊಳದ್ಭುತವೀರಂವರೆಂ | ದಘಹರನು ಪತಿಕರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಭೀಮಫಲುಗುಣರ || ೪ || ಇತ್ತ
ದುಗುಡವ ಹೂವು ರಾಯನ | ಕೆತ್ತ ಮುಖವನು ಕಂಡು ಭಟರೆಡೆ | ಹೊತ್ತಿದವುಹೊಗರೇರಿದವು
ಮೋರೆಗಳು ಪಟುಭಟರ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂಪಾಲ ಸ್ಥಂಭವ | ನೆತ್ತಲಿಹನತ್ತಲು ಮುರಾರಿಯ | ತೆ
ತ್ತಿಗರ ಕಳುಹಿಸುವನಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕರ್ಣ || ೫ || ಇನ್ನು ನೋಡಾದೊಡೆ ಕಿರೀಟೆಯ | ಬೆನ್ನು
ನುಗವೆನು ಕರುಳನರ್ಜುನ | ಗನ್ನುಗತಕದೊಳರಿಯಹೊಯ್ವಿನು ಹಾಯ್ಕು ವೀಳೆಯವ || ನಿನ್ನುಕಂಗಳ
ಬರವ ಕಳವೆನು | ಬನ್ನೊಳರು ನೃಪ ನೋಡು ಚಿತ್ತವ | ನಿನ್ನು ಪಡೆವೆನುತ್ತು ಭಾಷೆಯನಿತ್ತ ನಾಕ
ರ್ಣ || ಉಂಟು ಗರುಡನನೂಳ್ಳೆ ತುಡುಕುವ | ದುಂಟಲೇ ಬಳಿಕೇನು ರಾಯನ | ನಂಟರಿಷ್ಟರೊಳಧಿ
ಕನಲ್ಲಾ ಕರ್ಣಕರುಕುಳನೆ || ತಂಟೆನಿಸದೊಡೆನು ಭಾಷಗ | ಳುಂಟು ನಿನ್ನಲಿ ನಗುವರಾವ | ಲ್ಲೆಂ
ಟುಕೋಯಯ ಸೂರಹು ನೀನೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೬ || ಗರುವರನು ಮಾನ್ಯರನು ರಣಧೀ | ರ
ರನು ದೂರವಲಿಸುವರು ಹು ತ್ತಿರಕೆ ಕರವರು ಬಾಯಿಬಡಿಕರ ಜಗದಭಂಡರನು || ಅರಸುಗಳು ದು
ಷ್ಟಲರಂಬುದ | ನಂಬುದೇ ಜನವಕಟ ಚಿಕ್ಕೆಯ | ಹರಳು ಮಿಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಕೆ ಸರಿಯೇ ಕರ್ಣ ಕೇ
ಳಂದ || ೭ || ನೀವು ಮಾಡುವದೇನು ರಣದಲಿ | ಕಾವೆವೆಂದಿರಿ ಸ್ಥಂಭವನ ನಾ | ನಾವಿಧದ ವ್ಯೂಹದ
ಲಿ ನಮ್ಮಿದ್ರೋಣನಸಗದನು || ತಾವು ಭಟರಾದರೆ ದೊತಾರಿಸಿ | ಹೇವಗೆಡಿಸುವುದುಚಿತ ಭಂಡರು |
ನೀವು ಲೋಗರ ಚನ್ನುವಾಡುವಿರಂದನಾಕರ್ಣ || ೮ || ಎಲವೊ ಫಡ ನಮ್ಮನು ತುಟಾರಿಸಿ | ಗಳಹುತಿ
ಹನಾಲಿಗಯ ಕೇಳುವೆ | ನಲೆಮಹಾದೇವಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ಖಂಡಯವ || ಸೆಳೆದು ಝಾಂಪಿಸಿ ಗು
ರುತನುಜನ | ವ್ಯಳಿಸಲುಗದನಡಾಯುಧವನ | ಗ್ಗಲೆಯರವಿಸುತ ಮೇಲುವಾಯ್ವನು ದ್ರೋಣನಂ
ದನನ || ೧೦ || ಬೆಂದುದೊಳದೊಯಲಿ ಕೌರವ | ವೃಂದವಕಟಾ ಯೆನಲು ಜನವೈ | ತಂದು
ನಿಂದನು ನಡುವೆ ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ || ಇಂದಿನಾಹವ ಲೇಸುಲೇಸಿದು | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು

ತಾನು ಸಾಕಿ | ನ್ನೈಂದು ಮಾಡುವದೇನು ನಿಮ್ಮೊಳು ಕದನವೇಕೆಂದ || ೧೧ || ಹೇವವುಳ್ಳೊಡ ಭೀಮ
ಪಾರ್ಥರ | ನೀವು ಕೊಲುವುದು ಮೇಣು ರಣದಲಿ | ಸಾವುದಲ್ಲದೆ ಗರುವರೊಳತೋಟಿಯಲಿ ತೊಡಕು
ವರೆ || ಕಾವೆವೆಂದಿರಿ ಸೈಂಧವನ ಸುಭ | ಟಾವಳಿಯ ಮೂಗುಗಳನೆರ್ಜನ | ದೇವ ಕೊಯ್ದುನು ಸಾಕು
ಸಾಕೆಂದರಸ ಮಾಡಿಸಿದ || ೧೨ || ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳೊಡ ವಿರೋಧಿಯ | ನೆರಿವಿರೋಲೆಯಕಾರತನ
ವನು | ಮೆರವುದುಚಿತವಿದೇಕಿ ಡೊಂಬಿನ ಶೌರ್ಯವೊಳಗೊಳಗೆ || ಕಿರುಕುಳರು ನೀವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲಿ |
ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದು ನಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಬರನಟನ ನೀವೇನಮಾಡುವಿರೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೧೩ || ಖಾತಿ
ಯೇಕೈ ಸೈಂಧವನ ಕಾ | ಯ್ಯಾತನಾರೈ ತ್ರಿಪುರದಹನದ | ಭೂತನಾಥನ ಬಾಣ ಬಂದುದು ನರನ
ಗಾಂಡಿವಕೆ || ಆತನೆಚ್ಚನು ಪಾಶುಪತವದ | ನಾತುಕೊಂಬುವರಾರು ಬರಿದೆ ಭ | ಟಾತಿಶಯವನು
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವಿರೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ೧೪ || ಬಂದು ಹರಹಿಡಿವೆಂಬು ಶಕ್ತನ | ದೊಂದು ಕೌಬೇ
ರಾಗ್ನಿವಾಯುವ | ದೊಂದು ಪಾರ್ಥನ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಬಿನ್ನಾಸ್ತು ತುಂಬಿಹುದು||ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ
ದದು ನಾ | ಬಂದುಗೊಂಬುದು ಗುರಿ ನಿಧಾನಿಸ | ಲಿಂದು ನಮಗಳವಡದು ಜಯವೆಂತೆಂದನಾಥೂ
ಪ || ೧೫ || ಅರಸ ಮರುಳ್ಳೈ ಮೇಲೆ ಸುರರನು | ಸರಕುಮಾಡದು ಸಕಲದೈವದ | ದೊರೆಯಲೇ ಹ
ರನಾತನಸ್ತ್ರವನಾರು ತರುಬುವರು || ಹರನ ಶರವಿನ್ನಿಲ್ಲ; ಹಗೆಗಳ | ನಿರುಳು ರಣದಲಿ ಹಿಂಡುವೆನು
ಸಂ | ವರಿಸು ಕೈದಿವಿಗೆಯನೆಂದನು ದ್ರೋಣನರಸಂಗಿ || ೧೬ || ಗಾಯವಡೆದಾನೆಗಳ ಕೈಮೈ |
ನೋಯಿ ಕಾದಿದರಾಜಪುತ್ರರೆ ಸಾಯುಧದ ಮೊಳೆಗಳಲಿ ಬಗೆವಜನಾಯ್ಲ ತೇಜಿಗಳ|| ಸಾಯಕಡಿ ಸೊ
ಪ್ಪಾದಶಕಟನಿ | ಕಾಯವನು ಪೂರಾಯತೇರಿಸ | ಸಾಯಕರ ಕರೆಕರೆದು ಬವರಕೆ ಕಳುಹಿದನು ದ್ರೋ
ಣ || ೧೭ || ಜರಿದಜೋಡನು ನೆರೆ ಹಂದಹ | ಕೃಪಕೆಗಳ ನುಗ್ಗಾದಗುಳವನು | ಬಿರಿದಸೀಸಕಬಾಹು
ರಕ್ಷೆಯ ಮುರಿದಬಲ್ಲೆ ಹದ || ಅರೆಗಡಿದಬಿಲ್ಲುಗಳ ನೆಗ್ಗಿದ | ಹರಿಗೆಗಳ ಮುಕ್ಕಾದಕ್ಕೈದುವ ತರಿಸಿ ಕ
ಳುಹಿಸುತಿರ್ದನತಿರಭಸದಲಿ ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೧೮ || ಏಣಿಸಲರಿಯದಭೃಂಡಿಗಳು ಸಂ | ದಣಿಸಿದವು
ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳಹ | ಲ್ಲಣದ ಕವಚದ | ಸೀಸಕದ ಜೋಡುಗಳ ರೆಂಚೆಗಳ || ಮಣಿಮಯದ ಮೋಹಳದ
ಹಿರಿಯು | ಬೃಣದ ಸಬಳದ ಸೂನಿಗೆಯ ನಾ | ಕಣೆಯ ಹೊರೆ ಚಾಚಿದವು ಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿರಿದಿನ
ಲಿ || ೧೯ || ಕರೆಕರೆದು ರಥಿಕರಿಗೆ ಮಾವಂ | ತರಿಗೆ ಕಾಲಾಳಿಗೆ ವರರಾ | ವ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನೆವರ
ವರಿಗೆವರೆಂಗದಾಯುಧವ || ತರಿಸಿ ಸಾದಾಜವಾದಿಯನು ಕ | ರ್ಪುರದ ವೀಳಿಯವುಡುಗರಗಳಲಿ | ಹಿರಿ
ದು ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಪರಿವಾರವನು ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೨೦ || ಉರವಣಿಸುವುದು ಕೊಂಡಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಮುರಿ
ಯಲಾಗದು ಶಸ್ತ್ರಧಾರಾ ಪರಮಾರ್ಥಿಸ್ವಾನದಲಿ ತೊಳೆವುದು ಭವದ್ವಿಪವ || ಹರಣದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿ
ತ ಬೇಡು | ದೃಢಿಸುವುದು ಸತ್ಕುಲಿತೆಯನು ಸಂ | ವರಿಸುವುದು ಸದ್ಗತಿಯನೆಂದನು ದ್ರೋಣ ನಿಜಬಲ
ಕೆ || ೨೧ || ಲಟಕಟಿಸಿತಾಹವಕೆ ರಾಯನ ಕಟಕ ಸುನ್ನಾನದಲಿ ಮೊಳಗುವ | ಪಟಹಶಂಖವೃಂದಂ
ಗಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳ || ಚಟುಳಕಹಳೆಯ ಗಜರು ಮಿಗೆಯು | ತೃಟಿಸಿತಬುಜಭವಾಂಡನಿರ್ಮಿತ ಘಟ
ಬಿರಿಯೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ದ್ರೋಣನ ಸಮರಸನ್ನಾಹ || ೨೨ || ಸರಿಸದಲಿ ಲಟಕಟಿಸಿ ದಳ ಮೋ |
ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ರಣಕೆ ರಜನೀ | ಚರರ ವೊಡ್ಡನೆ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿತು ದಿಟ್ಟರುಬ್ಬಟಿಯ || ನರನ ಕರೆ

ವೊಡೆ ಸಿಂಧುರಾಜನ | ಹರಿಬ ನಮ್ಮದು ತಮ್ಮದೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಕದನಲಂಪಟರಾಗ ಪಟು
ಭಟರು || ೨೩ || ಹಿಂದೆ ಸೆಡೆದುದು ಮೈರಿಬಲ ಭಟ | ವೃಂದ ನಿಲಲು ಕಿರುಬಿಭೀಮರ | ಕುಂದುಗಾ
ಬುದು ಲೋಕ ನಮ್ಮನು ತೆಗೆದುಹಿಂಗದೊಡೆ || ಬಂದಜಯ ದಕ್ಕುವುದು ರಜನಿಯ | ಕೊಂದೆವಾದೊ
ಡೆ ನಮಗೆ ಸರಿಯಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮ ಕರೆಸಿದನಖಿಳನಾಯಕರ || ೨೪ || ಸೋತಬಲ ಸಂವ
ರಿಸಿಕೊಂಡುದು | ಪೂತುರೇ ರಣವೆಂಬುದೆಮ್ಮಯ | ಧಾತುಕಲಿ ಮೊದಲಿಸಿ ಕರೆದೊಡೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ
ಯಹುದು || ಭೀತಿ ಮನದಲಿ ಪ್ಸಾರುಷಾಂಗದ | ಮಾತು ಮುಖದಲಿ ಮುರಿವು ಕಾಲಲಿ | ಬೂತುಗ
ಳು ಕುರುಧೀರನೆನುತಿದಿರಾದುದರಿಸೇನೆ || ೨೫ || ಇಳಿದುದೀಕಳನೊಳಗೆ ದಿಗುಮಂ | ಡಲದ ಸಂಧ್ಯಾ
ರಾಗವೆನೆ ಪರಿ | ತಳಿತಚತುರಂಗದಲಿ ಮೆಸಗದುದೆರುಣಜಲರಾಶಿ || ಕಲಿಗಳುಬ್ಬಿನ ರೋಷತಾಮಸ |
ತುಳುಕಿತೆನೆ ದಿಗುವಳಯದಲಿ ತುಳು | ವೆಳಗು ಕುಡಿಕುಡಿದುಗಳುರ್ವಿದು | ತಿಮಿರಬಲಚಯ
ವ || ೨೬ || ಬಡಿವೊಡ್ಡುಗದ ಕಿಡಿಗಳಲಿ ಬೇ | ಗಡೆಗಳಾದವು ಮೆಕುಟಬದ್ಧರಾಮುಡಿಯ ರತ್ನಪ್ರಭೆಗ
ಳಲಿ ಜರ್ಝರಿತತನವಾಯ್ತು || ಗಡಣದಂಬಿನ ಮಸೆಯ ಬೆಳಗಿನೊ | ಳೆಡಸಿದಾಕ್ಷಣ ಮತ್ತೆ ನಿಮಿಷ
ಕೆ | ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದುದು ಮಬ್ಬಿನ ಧಾಳಿ ದೈವದಸೆಗೆ || ೨೭ || ಖಳರ ಹೃದಯದ ಗರುಡಿ ಘೋ
ಕಾ | ವಳಿಯ ನೆಯನಾಂಜನ ಧರಿತ್ರಿಯ | ನಳಿನಕರಿಗದತುಂಬಿ ಸುಭಟಸ್ವಾಂತಶಶಿರಾಹು || ಪ್ರಳಯ
ತಿಮಿರದ ಬೀಜ ನೀಲಾ | ಚಲದ ಸಾಯುಜ್ಯವೊ ಸಭಾಮಂ | ಡಲದೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೆಯದೆನೆ ಮೆಸಗ
ತು ಕುರುಸ್ತೋಮ || ೨೮ || ದಳದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಸಿಡಿಲ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಝಾಡಿಯ ಮುಗಿಲು
ಗಳೆ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಮಹಿಮರೆ ಮೆಕುಟರತ್ನದ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಬಿಲುಸರಳ ನಾರಾಚನಿಕರದ |
ಮಳೆಯ ನೆತ್ತರ ಹೊಳೆಹುಗಳ ರತೌ | ಕುಳದಮಳೆಗಾಲದವೊಲುರೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೨೯ ||
ಹೇಣಿ ಮಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದರು | ಹಣಿದವನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಸಂ | ದಣಿಗಳಲಿ ಸೈಗರೆದ
ರಂಬಿನ ಸರಯನುರವಣಿಸಿ || ರಣಮಹೀಶಂಗೀಸುಷುಪ್ತಿ | ಕ್ಷಣರು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಲಿ ಸ್ವಕೀರ್ತಿ |
ಕ್ಷಣನವರು ರಚಿಸಿದರು ರಾರವವಾಯ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೩೦ || ಆರ ವಂಗಡ ಧಾಳಿಯಿದೆ
ಯಿವ | ನಾರು ಹೆಸರೇನೆಂದು ಬಳಿಕ ವಿ | ಚಾರಿಸುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕರೆಕರೆದು ಮೊದಲಿಸಿ ||
ಭಾರಿಸಿತು ಬಲುತಿಮಿರಬಲಸಂ | ಹಾರವನು ಹವಣಿಸುವನಾವನು | ಭೂರಿಭಟರಂಗವಣೆ ಬೀತುದು
ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ || ತೆಗೆಸು ಚೂಣಿಯ ದಳವ ದೀವಟಿ | ಗೆಗಳ ಕಲಕರೆ ತ್ರೈಪೂರ್ಣದ ತೊ
ಗಲ ಕುಣಿಕಲ ಭಂಡಿ ಕುಣಿಯಲಿ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಬಿಗಿದಮಳವೆಯ ಯೆಣ್ಣೆ ಗೊಪ್ಪಲಿ | ಗೆಗ
ಳೊಳದ್ದಲಿ ಗಳೆಗಳಲಿ ಸೀ | ರೆಗಳ ಸುತ್ತಲಿಯೆಂದು ಕೈವೀಸಿದನು ಕಲಿದ್ರೋಣಾ || ೩೨ || ಬೆಳಗ
ದವು ಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆ | ಬಲದೊಳಾನೆಗೆ ಹತ್ತು ರಥಿಕಾ | ವಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹಯಕರೆಡು ಕಾಲಾ
ಳಿಗೊಂದೊಂದು || ಬಲಸಮುದ್ರದೊಳಧಿಕವಡಬಾ | ನಳನ ರ್ಪುಳವೋ ವೈತ್ಯುಪಿನ ದೀ | ವಳಿಗೆ
ಯಿರುಳೋ ತಿಳಿಯದರಿದೆನೆ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೩ || ಬಗೆಯಲರಿ ದಿಗುರಾಗ ಬಿಂಬಯದೆ | ಹೆಗಲನೀ
ದುದೊ ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿಕುಡಿ | ದುಗುಳುತಿರ್ಪುದು ತಿಮಿರವನು ಕರೆಬೀಪಿಪಾಳಿಗಳು || ಹೊಗೆರುಗಟ್ಟಿ
ತು ಕುಮುದಕವಲದ | ಲಿಗುಮು ಬಿಟ್ಟುದು ಚಕ್ರವಾಕದ | ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟಿದು ಹೇಳಿನಲ | ರಂಬಿಸಿ

ತು ದ್ವಿಪಾಳಿ || ೩೪ || ತಿಮಿರವಡಗಿತು ಮನದದೋಷದ | ತಿಮಿರವಡಗದಮುನ್ನು ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮ
 ದ ಮುನ್ನಣೆಯುಳ್ಳೊಡವಸರವಿದು ನೃಪಾಲರಿಗೆ || ನಿಮನಿಮಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ವಂಶೋ | ತ್ತಮಸ
 ಮಾಗತಕ್ಕೀರ್ತಿ ಸತಿಯಲಿ | ಮಮತೆಗಳ ನೆರೆ ಮಾಡಿಯೆಂದನು ದ್ರೋಣ ನಿಜಬಲಕೆ || ೩೫ || ಮತ್ತೆ
 ಹೊಕ್ಕರು ಭಟರಮಮ ದಿಗು | ಭಿತ್ತಿ ಜರಿಯಲು ಜರಿವಭೇರಿಯ | ಕಿತ್ತು ನೆಲ ಹೊಡೆಮರಳೆ ಮೊಳ
 ಗುವಪಟಹಡಿಂಡಿಮದ || ಹತ್ತು ಸಾವಿರನೃಪರು ರಿಪುಗಳ | ಮುತ್ತಿದರ ಮುರುಹಿದರ ಮೈಯಲಿ |
 ಮತ್ತಿದರು ಮೊನೆಗಣೆಗಳನು ಪಾಂಡವರ ಬಲದೊಳಗೆ || ೪೬ || ಅಕಟ ಫಡ ಕುನ್ನಿಗಳೆಸುರಾಂ |
 ತಕನ ಕಪಟಕುಮಂತ್ರವೇ ಬಾ | ಧಕವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಸೋಲುವುದುಂಟೆ ಕುರುಸೇನೆ || ಸಕಲಸನ್ನಾ
 ಹದಲಿ ಯಾದವ | ನಿಕರಸಹಿತೀಯಿಗಳ ರಣವನು | ಚಕಿತರಾದೊಡೆಜೋಡಿಸೆನುತಿದಿರಾದನಾದ್ರೋ
 ಣ || ೪೭ || ತವಕ ತಗ್ಗುತು ಭಟರ ದಾಳಿಗೆ | ಜವಳಿ ತೆಗೆದುದು ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ | ಗವಸಣಿಗೆ ತೊ
 ಡಿಸಿತ್ತು ಜಾಳಿಸಿತಧಟರಪಸರಣ || ಸವೆದಶೌರ್ಯದಗಾಯಘಲ್ಲಿಸಿ | ದವಯವವ ಮಡಮುರಿಯ
 ನೋಡಿದ | ನವನಿಪತಿಗಳ ನಿಲವ ಕಂಡಸುರಾರಿ ಯಿಂತೆಂದ || ೪೮ || ನಿಲ್ಲ ಭಯಬೇಡಾವರಣವಿ
 ದು ಸಲ್ಲವಕೆ ತರುವಾಯ ದೀವಿಗೆ | ಕೆಲ್ಲವಿಸಿದುದೊ ಮೊಳ್ಳಿ ತೇಭುಜಶೌರ್ಯ ಕುರುಬಲಕೆ || ಮುಲ್ಲರಾರೋ
 ಬಲವ ತಿರುಹಿದೊಡ್ಡಿಯಂಜದಿರೆನುತ ಮಿಗೆ ಕರಪಲ್ಲವವ ನೆಗಹಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಕರುಣದಲಿ || ೪೯ ||
 ಅವನೊಬ್ಬನ ಮಧುರವಚನಕ್ಕೆ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಸನ್ಮಾ | ನಾವಳಿಯ ಘನದುರಿತವಹ್ನಿಯರು
 ಳಕೆಕಡೆಯೆನಲು || ದೇವನೀತನು ಲಲಿತವಚನಸು | ಧಾವಿಶೇಷಕದಿಂದ ಸುಭಟರು | ಜೀವಿಸುವುದೇನೆ
 ರಿದು ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲ || ೫೦ || ಹಿಂಗಿದುದು ಭಯಕಂಠದಸು ಸಾರ್ವಾಂಗದಲಿ ಪಸರಿಸಿ
 ತು ಕಾಳಗ | ದಂಗವಣೆ ಹೊಗರೇರಿದುದು ವಿಕ್ರಮ ಚಡಾಳಿಸಿತು || ಹೊಂಗಿದರು ಹೊಂಪುಳಿಯ
 ಪುಳಕದ | ಮುಂಗುಡಿಯ ರೋಮಾಂಚನದ ರಣ | ರಂಗಧೀರರು ತರುಬಿ ನಿಂದರು ಮತ್ತೆ ಪರಬಲ
 ವ || ೫೧ || ಭಟರು ಬಳಲಿದಿರಿಂದು ರಣವು | ತ್ಕಟವು ಧೀವಸಿಗಳು ಮಹಾರಥ | ರಟಕಟಿಸುತಿ
 ದೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿದನೇನ ಹೇಳುವೆವು || ಕುಟಿಲಭಾರವ್ಯಾಜನಿವನು | ಬೃಟಿಗೆ ಮದ್ದ ರಿನೆನು ನಿಶಾಪರೆ
 ಯಟನಪಟುಗಳು ಬರಲಿ ಕಾಳಗಕೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೨ || ಕರೆಸು ಧರ್ಮಜಕಲಿಸುಟೋತ್ಕಚ | ನಿ
 ರುಳು ಬವರಕೆ ನಿಲಲಿ ಸಾಕೀ | ನೆರವೈಕೋದರ ನಕುಲ ಸಹದೇವಾದಿಗಳಿಗಿರಿದು || ಇರುಳು ರಣದಾ
 ಯತವನವನೇ | ಹಿರಿದುಬಲ್ಲನು ಕರಸನಲು ಮುರ | ಹರನ ನೇಮದಲಿನಿಲತನಯನತನಯಸ್ಥಿತಂದ || ೫೩ ||
 ಜಡಿವಹಿಯುಬ್ಬಣದ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಮುಡುಹುಗಳ ಮುರಿದತುಳಚರಣದ | ತೊಡರಬೆಳಗಿನ ಬಾವುಲಿ
 ಯ ರುಣರುಣದ ನಿಷ್ಪನದ || ನಿಡಿಯೊಡಲ ಮುರಿವಿಾಸಗಳ ಕೆಂ | ಪಡರ್ಧಕಂಗಳ ಹೊಳೆವದಾಡೆ
 ಯ | ದಡಿಗದಾನವ ಹಜ್ಜೆಯಲಿ ನೆಲ ನೆಗ್ಗೆ ಲೈತಂದ || ೫೪ || ಏನುಧರ್ಮಜ ಕರಸಿದ್ಯೆ ಕುರು | ಸೇ
 ನೆ ಮಲೆತುದೆ ಬಿಡುಬಿಡಾ ತಡ | ವೇನು ತಾ ವಿಳೆಯವನನುತಂಗೈಯನರಳಿಚುತ || ದಾನವಾಮರರೊ
 ಳಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಸೂನುವಿಗೆ ಸಾಯಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಗೆಲ | ಲಾನು ಬಲ್ಲೆನು ನೋಡೆನುತ ಬಿದಿರಿದನು ಖಂಡ
 ಯವ || ೫೫ || ಜಡಿದು ರೋಂಪಿಸಿ ವಿಳೆಯವ ಕೊಂ | ಡೆಡದಕೈಯಿಂದೆರೆಗೆ ಮದಮುಖ | ನೆಡ
 ಬಲನ ನೋಡಿದೊಡ ರಕ್ಷಸಕೋಟಿ ಜಯೆನಲು | ಸಿಡಿಲಸರೆ ಬಿಟ್ಟಂತ ಭುಜವನು | ಹೊಡೆದು

ಮಿಂಚಿತು ದೈತ್ಯಬಲವುಲಿ । ದಡಿಯಿಡಲು ಮೇಲುಸುರು ಮೆಸಗಿತು ಘನೀಪಕಮಠರಿಗೆ ॥ ೪೬ ॥ ಕಾ
ಳರಾತ್ರಿಯ ಕಟಕವೋ ಮೇ಼ಣ್ಣಾಲರುದ್ರನ ಪಡೆಯೊ ದಾನವಾ ನಾಳಿನಗ್ಗಲಿಕೆಯಲಿ ತೋಳಲಿದಧನು
ಶರಂಗಗಳಿ ॥ ಮೇಲುಹೊಗರನು ಜರೆದು ವಾಡೆಯ । ಧಾಳ ಮಿಗೆ ಗಜಗಲಿಸೆ ವಾನವಾ ಕಾಳಗಕ್ಕನು
ವಾಗಿ ನಿಂದನು ಬಿಗಿದಬಿಲುದೆಗೆದು ॥ ೪೭ ॥ ಹಯಕೆ ಹಯ ರಥ ರಥಕೆ ಪಯದಳ । ಪಯದಳಕೆ ಗಜ
ಸೇನೆ ಗಜನೆಯಲಿ ಭಾಯಭಟರು ಭಾರಿಯಭಟರ ಗಡಣದಲಿ ॥ ನಿಯತಚಾತುರ್ಬಲವೆರಡು ನಿ ಭರ್
ಯದಲೊದಗಿತು ಮೆಕುಟಮಸ್ತಕಮಯಮಹೀತಳವೆನಲು ಹಳಚಿತು ಹೊಯ್ದುದುಭಯಬಲ ॥ ೪೮ ॥
ಕೌರವನ ತಳತಂತ್ರ ಕಟಕಾ । ಚಾರಿಯನ ಕಾಹಿನಲಿ ರಿಪುಪಂ । ವಾರ ನಿಂದುದು ಭೀಮಸೇನನ ಮಗ
ನ ಕಾಹಿನಲಿ ॥ ಅರಿದನು ಜಗ ನಡುಗೆ ಬೊಬ್ಬೆಯ । ಭಾರಿದೇಹನು ಮೈರಿಬಲಸಂ । ಹಾರರುದ್ರನು
ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನೈದಿದನು ರಣವ ॥ ೪೯ ॥ ಬೆಳೆದವೋ ಕೈಕಾಲು ನೀಲಾ । ಚಲಕೆ ಹೇಳೆನೆ ಮುಗಿಲು
ತುಡುಕುವ । ತಲೆಯ ತೋಕೆಯ ತೋರಹತ್ತನ ಕಂಡು ಕುರುಸೇನೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದರು ಕಾಯದಲಿ
ಕ । ಕ್ಕುಲಿತಕಾರರು ಕೈದೆಗೆದರ । ಗ್ಗಲೆಯನುರುಬೆಗೆ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರು ಭಟರು ಸೈರಣೆಯ ॥ ೫೦ ॥
ಎನ ಹೇಳುವೆನವರ ರಣಸುಂ । ಮಾನವನು ನಮ್ಮವರಮೊಗದು । ಮ್ಮಾನವನು ಪರದೇಶದೇಶದೊ
ಳಾದುದೀಹದನ ॥ ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣೆಗೆ ನಿಲುವನಿ । ಧಾನರುಂಟೇ ಧಿಟ್ಟತನದಲಿ । ತಾನೆ ನಿಲುವೆನೆನು
ತ್ತ ಕುರುಭೂಪಾಲ ಬಲಸಹಿತ ॥ ೫೧ ॥ ಫಡ ನಿಶಾಚರ ಹೋಗುಹೋಗಳ । ವಡದು ಕರೆ ನಿಮ್ಮೆಯ
ನನು ಹೇ಼ ರೊಡಲ ತೋರಿಸಿ ಬಲವ ಬೆದರಿಸಲಗ್ಗಲೆಯನಹುದೆ ॥ ಮಿಡುಕುವೊಡೆ ಕರೆ ನಿಮ್ಮತೆತ್ತಿಗಿ
ನೆಡಗಲೇತಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಮಗಿಂ । ದೊಡಲ ಬಳಿನೆಳಲವಸಹಿತ ಬಾರೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೫೨ ॥ ಮರುಳೆ
ಕೌರವ ಜಂಗಮಸ್ಥಾ । ವರಕೆ ದೇಹದ ನೆಳಲಹುದು ದಿನ । ಕರನ ದೇಹದ ನೆಳಲು ಶ್ರುತವೋ ದೃಷ್ಟವೋ
ನಿನಗೆ ॥ ಸುರನಿಶಾಚರಮರ್ತ್ಯರೊಳು ತಾ । ನೆರವಬಯಸುವನಲ್ಲಿ ಹರಿಯಂ । ತಿರಲಿ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ
ವಾತನ ಮಾತದೇಕೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಹೆಣನನರಸುತ ರಕುತಪಾನಕೆ । ಸೇನಿಸಿ ಶಾಕಿನಿಪೂತನಿಯರೊಳು ।
ಹೆಣಗಿ ಗೆಲುವುದೆಯಾಯ್ತು ದಾನವವಿದ್ಯೆ ಜಗವರಿಯೆ ॥ ರಣದೊಳಗ್ಗದಕ್ರದುಕಾರರು । ಕೆಣಕಿ ಗೆ
ಲುವುದ ಕೇಳಿದರಿಯೆವು । ಹೇಣದಿನಿಹಿಗಳು ಹೇವಮಾಂಗಿಗಳಿಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫೪ ॥ ಬಯ್ಯಲರಿದಿರು ಶ
ಕ್ತಿಶರದಲಿ । ಮೆಯ್ಯು ನೆಕುವೆಯೊ ಮೇಣು ಮಾರ್ಗಣೆ । ಕಯ್ಯಲುಂಟೇ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳವೇನು ಸಮರ
ದಲಿ ॥ ಅಯ್ಯನನು ಕರೆಯೆಂಬಬಾಯನು । ಕೊಯ್ಯಬೇಡವೆ ಸಿಂಹಕೇಸರ । ದುಯ್ಯಲಾಡುವಗಜವ
ನೋಡೆಂದುರುಬಿದನು ನೃಪನ ॥ ೫೫ ॥ ಎಸುತ ಹೊಕ್ಕನು ಧಾಳಿಸುವಹೊಸ । ಮನೆಯಕಣೆ ಮುಕ್ಕಿರಿಕಿ
ದವು ನಿ । ಪ್ಪಸರದಲಿ ನೃಪನೆಚ್ಚ ಕಾಣನು ಹಗೆಯ ಹರಿವುಗಳ ॥ ಕುಸುರಿದರಿದುದು ಜೋಡುಸೀಸಕ
ಬೆಸುಗೆಯೊಡೆದುದು ಗಾಯದಲಿ ಮೈಬಸಿಯೆ ನನೆದುದು ಶೌರ್ಯ ಬೀತುದು ಭೀತಿ ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೫೬ ॥
ಅಕಟಕಟ ದೊರೆ ಸಿಲುಕಿದನು ಪಾ । ತಕರು ರಥಿಕರು ಕುರುಮಹಿಪಾ । ಲಕನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂದರು ದ್ರೋಣಕೃಪರೆನುತ ॥ ಚಕಿತಬಲದಲಿ ನೃಪನ ಸಾರಥಿ । ನಿಕರವೊರಲಲು ಕೇಳ್ವ ಬದ್ಧ ।
ಭುಕ್ತುಬೆಭೀಷಣಮುಖರು ಮೆಸಗಿತು ದೈತ್ಯಬಲಜಲಧಿ ॥ ೫೭ ॥ ಬಕನಮಕ್ಕಳು ಜಟನಕಿಂಮಿಾ । ರಕನ
ಸುತರು ಹಿಡಿಂಬತನುಜರು । ವೈಕಜವಾಸಂಧಾತ್ಮಜರು ಶಿಶುಪಾಲನಂದನರು ॥ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಲಿ

ದೈತ್ಯ | ಪ್ರಕರ ಹೊಕ್ಕುದು ರಾಯರಥಪಾ | ಲಕರ ತರುಬಿಯೆ ತುಡುಕಿದರು ರಣವನು ಘುಟೋ
 ತ್ತಚನ||೫೮|| ಕಣಕಿದರಲಾ ರಣವ ರಕ್ಕಸ ಬಣಗುಗಳು ಮರುಪೂತು ಸಮರಾಂಗಣದೊಳಗೆ ನಾ
 ವಾವಸದರವೊ ನೋಡಿದ್ರು ಭಟರು|| ಸೇನಸುಗಡ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಲೆ ಟೆಂ | ಟಣಿಸುವರು ಮಾಮಾಯೆನು
 ತ ನೆರೆ | ರಣಭಯಂಕರ ಹೊಯ್ದ ಸಾಸಾರಭಯ ಕರತವ ||೫೯|| ಹೆಸರುಗೊಂಡೊಡೆ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಿ
 ಕ್ಕಶವು ರಕ್ಕಸರೆಂಬಹೆಸರಿನ | ನುಸಿಗಳೊಳಸೈರಿಸುತ ಕೊಟ್ಟುದು ತಿವಶಿವಾಯೆನುತ || ಹೊಸಮಸೆ
 ಯ ಹೊಗರಂಬುಗಳನೆ | ಬೈಸಿದನು ವಿರೋಧಿಗಳ ಕೈಪೈ | ಯೆಸಕದಲಿ ಭುಜಭಾರಿಯಂಕವ ಹೊ
 ಕ್ಕು ಕಾದಿದರು ೬೦|| ಓಡಲೀಯದೆ ಸಮರಗೊಡುತ ನಿ | ಭಾಡಿಸುತ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಕೈ | ಮಾಡಿ
 ಸುತ ಶರಹತಿಗೆ ದೇವವ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸುತ || ಬೇಡತನವನು ಬಿಡಿಸಿ ತಾ ಕೊಂ | ಡಾಡಿ ಕಾದಿದನ
 ರಸುಜಾತಿಯೊ | ಳೋಡಿ ಪುಥವ ತನ್ನದೆಂಬಪದಸ್ತನಾರೆಂದ || ೬೧ || ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ವಿವನ
 ಶರ ಲಂ | ಬಿಸಿದುದೈ ತಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪ | ಲ್ಲಸುರನಹೆಯೊ ಬಾರು ಕೆಂಮಿರಾತ್ಮಜಾಯೆನುತ || ಅಸಿಪರ
 ಶುಪಟ್ಟಸಮಸುಂಡ | ಪ್ರಸರಧಾರಾವೊರದಲಿ ಮೈ | ಬಿಸಿಯೆ ರಕುತದ ಸಾವೆಸಾಲಿಡೆ ಬಲದೊಳೊ
 ಡೆದುಳಿದ ||೬೨|| ಉಬುಗಲಿನಬುಧಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಡಾ | ವಸುವುದ ಹುಲುಮಿನವಂತರ | ದರಸು
 ಹೇಳುವುದೇನು ಮೊಗದನು ದೈತ್ಯಜಲನಿಧಿಯ || ಹರಿವ ಕೊರಳಿನ ಬಸಿವಬಂಬಲು | ಗರುಳ ಜರಿದ
 ಕಪಾಲದುರನೆ | ತ್ತರಕಣಾವಳಿ ಕರೆವತ್ತಿದುರದು ರೌದ್ರಮಯರಥಸ || ೬೩ || ಬಾಗು ದೈತ್ಯರ ಹರಿಬ
 ವಲಿ ಲೇ | ಸಾಗ ಕಾದಿದರನ್ನುವೀತನ | ತಾಗಿ ಬದುಕುನರಾರು ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳವರು ಕಲಿತನದ || ಆಗಲಿ
 ನ್ನಾವುದು ಕಡೆಗೆ ಕೈ | ಲಾಗ ನಿಮ್ಮಸುಗಳು ಶರೀರವ | ನೀಗಕಳವೆನೆನುತ್ತು ಬೊಬ್ಬಿರದೆಚ್ಚ ರತಿಬಲನ
 ||೬೪|| ಸಿಡಿಲ ಸುಳಿದರೆ ಗುಗಳಂಜವು | ನಡುಗುವನೆಗರುತನುಫಣಿಗೆಡು | ನುಡಿಯನುಡಿದೊಡೆ ದಿಟ್ಟ
 ರೆಂಬರೆ ಗರುವರಾದವರು || ಫಡಫಡನುತ ಬಕಾಸುರನ ಮಗ | ನಡಸಿದನು ಕೂರಂಬನಾತನ | ಕಡು
 ಹಹೋಗಳುತ ಬೇಸಿದನು ಬಿರುಗದೆಯಲಾಖಳನ||೬೫|| ರಥಚಯವ ನುಗೊತ್ತಿದನು ಸಾರಥಿಗಳನು
 ಸೀಳಿದನು ಸುಮಹಾ | ರಥರ ಬಿಂಕದಬಿಗುಹ ಮುರಿದನು ಹೊಕ್ಕು ಬೀದಿಯಲಿ || ತಿಥಿಲವಾಯಿತು
 ಮೈರಿಬಲವತಿ | ಮುಥನವಾಯಿತು ದೈತ್ಯರೊಳಗೆ | ಪೃಥವಿ ಲಘುತರವಾಗಿ ಫಣಿಪನ ಕೊರಳು ಸೈಮಿ
 ರೆ ||೬೬|| ಬರಸಿದನು ರಣವಲಿ ಹಿಡಿಂಬಾ | ಸುರನ ಮಕ್ಕಳ ಚೈದ್ಯಮಾಗಧಾ ನರಕ ಕಿಮ್ಮಾರಕಜಟಾ
 ಸುರಸೂನುಸಂತತಿಯ || ಬರಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರುಗಳು | ಜರಡಜೋಡಿಸಬೇಡ ಭೀಮನ | ನೆರೆನಬ
 ಯಸುವರೆನ್ನೊಡನೆ ಕೈಮಾಡಬೇಕೆಂದ ||೬೭|| ಎನಲು ಕವಿದುದು ಸೇನೆ ಕಂಗನೆ | ಕನಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋ
 ಣರಿಗೆ ನೀ | ನೆನಿತರವ ಫಡ ಬಾಯಬಿಡಕನು ಭೀಮಸುತನೆನುತ ||ತನತನೆಗೆ ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ | ಳನು
 ಪಮಿತರೊಕಿದರು ಚಾಪ | ಧ್ವನಿಯೊಳಗೆ ನೆರೆ ಮೊಳಗೆ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯೋಪದಲಿ ||೬೮|| ಅಳ
 ಟು ನಿಮಗಂಜವೆನು ಕಾ | ಲಾಳ ಹೊಯ್ಯೆನು ಕುದುರಕಾರರು | ಮೇಲು ವಾಯಲಿ ರಥರಥಿಕರಡ
 ಹಾಯಿಸ್ತೇರುಗಳ || ತೂಳಿಸಲಿ ಗಜದಳವನಿವರಿಗೆ | ಕೋ ತೊಡಚುವನಲ್ಲ ನೆರೆಹೀ | ಯಾಳಿಯುಳ್ಳೊ
 ಡೆ ಬರಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೈಪರೆಂದ ||೬೯|| ಹಲಬರಸುರರು ಮಡಿದರಿವನ | ಗಳೆಯನಿರುಳಿನ ಬವ
 ರದಾಯತ | ತಿಳಿವುದೀತಂಗೆನುತಲಿಲಾಗುರುಕೃಪಾಬಿಗಳು|| ಅಳುಕದಿರಿ ಬಳಿಕನುತ ಭಕತಿಯಿ | ನೊ
 ಲಿಸಿದರಲಾ ಪಾಂಡವರು ಯದು | ಕುಲಲಲಾಮನನಮಲಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನ || ೭೦ ||

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ನೂಚನೆ || ಚಂಡಬಲಕುರುಪತಿಗೆ ಮಲೆವರ | ಗಂಡನಿರುಳಿನಕಾಳಗದೊಳು | ದ್ವಂಡಭಟ ಕಲಿಕ
ರ್ಣಾ ಕೊಂದನು ಭೀಮನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ದೊರೆ | ಯಾಳನರಸುತ ಬಿಟ್ಟಸೂಲಯೋ | ಳಾಳುಕುದುರೆ
ಯದಳವನಿಬ್ಬುಗಳೆದು ದಳವುಳಿಸಿ || ಕೋಲತೊಡಚಿರೆ ಕರ್ಣಕೃಪಭೂ | ಪಾಲ ಕೈದುವ ಹಿಡಿ ನೈಪಾದಿ
ಗಿ ಳೇಳಿ ಸಮ್ಪುಖವಾಗೆನುತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ಚೆಲ್ಲಿತೀಬಲಜಲಧಿ ಭಟರ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು
ಸಬಳದ | ಸೆಲ್ಲಿಹದ ತೋವರದ ಚಿತ್ರದಸರಿಯಸ್ಸೆಗರೆದು || ಘಲ್ಲಿಸಿದವಾನಗಳು ತೇರಿನ | ಬಲ್ಲಿದ
ರು ತುಡುಕಿದರು ಕಂಬುಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ಖುರ ಕುಣಿದಾಡೆ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯರಾವುತರು || ೨ || ಎಡಬಲನ
ಹಿಂದಿದಿಬಿನಲಿ ಕೆಲ | ಕಡೆಯ ದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಂಕಿದರು ಬಲು | ಕಡಲಮಧ್ಯದ ಗುಯ ನಡರುತ ತೆರೆಗ
ಳೊದೆದಂತೆ || ಕೊಡಹಿದೊಡೆ ಕಟ್ಟಿರುಹೆಗಳು ಬೆಂ | ಬಿಡದೆ ಭುಜಗನನಳಲಿಸುವನೋ | ಲಡಸಿ ತಲೆಯೊ
ತ್ತಿದರು ಬೀಳುವಹೆಣನನೊಡೆದುಳಿದು || ೩ || ಹೊಕ್ಕಸುಭಟರು ಮರಳಬಿಲ ಖಳ | ಸಿಕ್ಕಿದನು ಸಿಕ್ಕಿದನು
ಚಲಿಸುವ | ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಹೊಯಿಪ್ಪಳಗುತ್ತನುತಸುರರುರವಣಿಸೆ || ಹೊಕ್ಕು ನಿಂದರು ನೀಡು ಹರಿಗೆ
ಯ | ನಿಕ್ಕು ನಿಂದರು ತಮತಮಗೆ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ಧರೆ ಮುಲಯೆ ಬಳಿದರೆ ಮುಸುಕಿ ಮುರಿವಂತೆ || ೪ ||
ಅಗಡುದಾನವನಿವನು ಕಡ್ಡಿಗೆ | ಬಗೆವನೇ ಸಾಗರವನರವ | ಪೈಗೆಯನಿಟ್ಟೊಡವದಬನಲ್ಲಾ ನೀರ ಕುಡಿ
ವವನು || ಹೊಗೆದುದೈ ಹೆಚ್ಚಾಳುಗಳ ನಗೆ ಮೊಗದ ಮೋಡಾವೋಡಿಯಲಿ ಕೈ | ಮಗುಚಿ ಕಳೆದನು
ನಿಮಿಷದಲಿ ಹೇರಾಳರಾಸೆಗಳ || ೫ || ಕೆಲರ ಮೈಮುಂವಿನಲಿ ಕೊಂದನು | ಕೆಲಬರನು ಹೊರಗೈ
ಯ ಹೊಯ್ಲಲಿ | ಕೆಲಬರನು ಧನುವಿನಲಿ ಗದೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದುಕೆಲಕೆಲರ || ಕಲಕಿದನು ಬಲಜಲಧಿ
ಯನು ಮೇ | ಲುಲಿದು ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹೆಣನನು | ತುಳಿದು ಮುಗ್ಗುತು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಮು
ಸುಕಿತರಿಭಟನ || ೬ || ಪೂತುರೇ ಕುರುಸ್ಥೈರ್ಯಶರಧಿಯ | ಘಾತವೆಂಬಿಗೆ ಸವೆದುದೋ ಕೈ | ಸೋತ
ವೇ ಮಿಗೆ ಕೊಲುವೆನೆನುತ ಮುರಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ಈತಗಳಿಗಿದು ಮದ್ದೆನುತ ಮಾ | ಯಾತಿಶಯ
ಯುದ್ಧದಲಿ ಬಲಸಂ | ಘಾತವನು ಬೆದರಿಸಿದನೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನಾನೆಂದ || ೭ || ಮಾಯದಲಿ ಹುಲಿಯಾಗಿ
ಗರ್ಜಿಸಿ | ಹಾಯಿದನು ಕಲಿಸಿಂಹವಾಗಿ ಗ | ದಾಯುಧದಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಭೈರವನ ರೂಪಾಗಿ || ಬಾ
ಯಲಡಸಿದನಹಿತರನು ಕಂ | ಪಾಯುಧದ ನಿಲವಿನಲಿ ಸುಭಟರ | ದಾಯಗಡಿಸಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದೊ
ಳೊರಿಸಿದನು ಬಲವ || ೮ || ಬೀಳಹೊಯ್ದನು ಬಿರುದರನು ಬಿರು | ಗಾಳಿಯಾಗಿ ವರೂಥಹಯವ
ನು | ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಾಗುರುಹಿದನು ಫಣಿಯಾಗಿ ತುಡುಕಿದನು || ಮೇಲೆ ಕವಿದುದು ಜಲಧಿಯಾಗಿನೈ |
ಪಾಲನಿಕರದೊಳುರುಹಿದನು ಗಿರಿ | ಜಾಲವಾಗಿ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಘಲ್ಲಿಸಿದನರಿಬಲವ || ೯ || ಎರೆಗಿ
ದನು ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಕಂಗಳ | ಲುರುಕಿಸಿದ ಮಿಂಚಾಗಿ ಮಳೆಯನು | ಕರೆದು ನಾದಿದನಾತಪತ್ರತನುತ್ರಸೀ
ಸಕವ || ತುರುಗಿದನು ಹಯವಾಗಿ ಮಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಭಟರ | ನೊರಿಸಿದನು
ನೊಂದೆಡೆಯೊಳೇನೆಂಬನು ಮಹಾದ್ವತವ || ೧೦ || ಸುರಿದಕರುಳಿನ ಸಿಡಿಹಲುಗಳ | ಜರಿದತಲೆಗ

ಆ ಹಾಯ್ ಮೂಳೆಯು | ಹರಿದನರವಿನ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣುಗಳ || ಮುರಿದಗೋಣಿನ ಬಸಿ
 ವತೋರಳೆಯ | ಹಲವರಕುತದ ತರಿದಖಂಡದ ಬಿರಿದಬಸುರನ ರಾರವದ ರಣಭೂಮಿ ರಂಜಿಸಿತು || ೧೧ ||
ಗರುಡನುಬ್ಬಟಿಗಜನಿಕರ ಜ | ರ್ಪುರಿತವಾದವೊಲಿನ ಕಡುನಿ | ಬ್ಬರದ ಧಾಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯಗಟ್ಟಿದು
 ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ || ಹೊರಳಿಯೊಡದುದು ಭಟರುಡಿದು ಮಡ | ಮುರಿಯೆ ಜವಗುಂದಿದರು ಬಿರು
 ದರು | ನೆರೆದುದೈ ಸುಭವದ ಸೂರೆಗೆ ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ಧಾತುಕಟ್ಟಿದು ದೊಡ್ಡಯಿಂ
 ದೇ | ಭೂತಳಾಧಿಪ ಬಗೆದೆ ತೆಗೆಯಾ | ಮಾತು ಹುಸಿ ಮರಳಿದರು ನಿನ್ನಯಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ಭೀತಿ
 ಗೊಂಡರು ದ್ರೋಣ ಸೋಲಕ | ಸೇತುವಾದನು ಶಲ್ಯನಪಜಯ | ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರನಾದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನಿಂ
 ದಿನಲಿ || ೧೩ || ಇವನ ಧೈರ್ಯವನಿವನಧಾಳಿಯ | ನಿವನ ಹೂಣಿಗತನದ ಹೊರಿಗೆಯ | ನಿವನ ಖಾತಿ
 ಯನಿವನವೆಗ್ಗೆಳತನದ ಸಾಪಸವ || ದಿವಿಜರಾನಲು ನೂಕಬದು ೩ | ಮೃವರ ಪಾಡೇನೈ ಸಲಾಯನ |
 ತವನಿಧಿಯಲೈ ನಮ್ಮಬಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೪ || ಹೋಯೆನುತಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಸುಭಟರ |
 ಬಾಯ ಹೊಯ್ದೊಯ್ಯಡಬಡಿಸುತಿದೆ | ಆಯುಧವನೀಡಾಡಿ ಕೊಯ್ದೊಯ್ದೊಡಹರಿಗೆಗಳ || ರಾಯ
 ಕೊಂದರು ಕೊಲಲಿ ಸುಕೃತವು | ಬೀಯವಾಗಲಿ ನಾವು ರಕ್ತಸ | ನಾಯಕೈಯಲಿ ಸಾಯಿವೆನುತೊಡ
 ಮುರಿದುದತಿರಥರು || ೧೫ || ಇಳಿದು ಕುದುರೆಯ ಬಿಸುಟ ರಥಸಂ | ಕುಳಕೆ ಹಾಯ್ಕು ವಕ್ಟೈದುಕಾ
 ರರ | ಬಳಚಿಪಾಯುಧತತಿಗೆ ನೂಕುವಜೋಡು ಸೀಸಕಕೆ || ಕಳಚಿದಾಭರಣಾತಪತ್ರಾ | ವಳಿಗೆ ಕಾಣೆ
 ನು ಕಡೆಯನೀಪಂ | ಕೊಲೆಗೆ ಭಂಗಕೆ ನಿನ್ನ ಬಿರುದರು ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಂದ || ೧೬ || ಸಿಡಿದತಲೆಗಳ
 ಬಳಿವಡೆದಕಾ | ಲಿಡುವರಕುತದಲೆರಡುಬಲದಲಿ | ಹಿಡಿದದೀವಿಗೆ ನಂದಿದವು ಕುಂದಿದವು ಚತುರಂ
 ಗ || ಮಡಮುರಿಯಮಯನಾಯ್ತು ಸುಭಟರ | ನಿಡುಮುಸುಕು ಮೋಹಿಸಿತು ಮುರುಹಿನ | ಕಡು
 ಹುಕಾರರು ಕೇಣಿಗೊಂಡರು ಬಹಳದುಷ್ಕೃತವ || ೧೭ || ದ್ರೋಣನೆಂಬುವ ಮುನ್ನವೇ ನಿ | ವಾ
 ಣವೀಕ್ಷಿತನಾದನಾತನ | ಕಾಣೆವೈ ಗುರುಸುತಗದ್ಯಶ್ಯಾಂಜನವೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು || ಹೂಣಿಗರು ಮತ್ತಾರು
 ಶಲ್ಯ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಕೃತವರ್ನುಕೃಪರತಿ | ಜಾಣರೋಟದವಿದೈಗೆನುತಿರ್ದುದು ಭಟಸೋಮ || ೧೮ ||
 ಏನಹೇಳುವೆನಂದ | ಬಹಳಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯಲೆದ್ದುರಿಯ ಧಾಳಿಗೆ | ದಾನವಾಮರರಿಂದುಮೌಳಿಯ
 ಮರೆಯಹೋಗುವಂತೆ || ದಾನವಾಚಲಮುಧಿತಸೇನಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯ ಪರಿಭವದೊಲೆಸೆದುರಿ | ಗಾನ
 ರೇಂದ್ರರು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ರವಿಸುತನಮರೆಯ || ೧೯ || ಶರಣುಹೊಕ್ಕರು ಬಂದು ಮುಕುಟದ |
 ಗರುವರವನೀಪಾಲಕರ ನೋ | ಹರಕೆ ತೋರ್ಪಟ್ಟವರು ಭಾರಿಯಬಿರುದಿನತಿರಥರು || ದುರುಳದೈ
 ತ್ತುನ ಬಾಧೆಗವಪರಿ | ಹರಿಸಲರಿಯೆವು ಕರ್ಣನೀನೇ | ಮರಳಿ ಸೇನೆಯ ರಕ್ಷಿಸೆಂದುದು ನಿಖಳಪರಿವಾ
 ರ || ೨೦ || ತಳಿತಮುಸುಕಿನ ಬೆರಳಮೂಗಿನ | ನೆಲನನೋಟದ ಮೈಯತೂಕದ | ರ್ಪುಳದಸುಯ್ಲಿನ
 ಮೊಗದ ಮೌನದ ನಸಿದನನಹುಗಳ || ತಳಿತಕಡುಹಿನ ಬೀತಬಿರುದಿನ | ಬಲಿದಭಂಗದ ನೈಪತಿಗಳಿನ |
 ಗ್ಗೆಳೆಯರವಿಸುತ ಕಂಡು ಹೊಗಳಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನ || ೨೧ || ಶಿವತಿವಾ ಕೌರವನ ಸುಭಟರು |
 ದಿವಿಜರಿಗೆ ವೆಗ್ಗೆಳರು ನಿನಗಿಂ | ದಿವರುಸೋತರು ಪೂತು ದಾನವ ನೀಕೃತಾರ್ಥನಲಿ || ಇವನ ಪಾಡಿ
 ನ ಸುಬಟರೇ ನ | ಮೆ ವರು ಗೆಲುವೆನಿವನದೊ ಮಾ | ದವನ ಸೂತದತನವಿಗು ಜಯವಾತನಗು

ಯಿಂದ || ೨೨ || ಸಾಕು ದೈತ್ಯನ ಕಡಹಿ ಸೇನೆಯು | ಸಾಕು ಸುಭಟರು ಬಾಯುಬಿಡುತ್ತಿದೆ | ನೂಕು
ನೂಕಮರಾಲಯನು ತಡೆ ತಡವಮಾಡಬಿರು || ಆಕೆವಾಳರು ಪಿಗಡೇರಿದರ | ನೇಕುದ ತಲ್ಲಣದ
ತಗಹಿನ | ಲೇಕೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೆಂದನು ಕೌರವರೆಯಾಯ || ೨೩ || ದುಗುಡಪೋ ಮೇಣ್ವಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯು |
ಕಡುಹುಗಳ ತನಿಹೊಗೆಯೊ ರಾಯರ | ಮೊಗವ ನೋಡ್ವ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಮಬ ಕವಿದಕತ್ತಲೆಯೊ || ಬಿಗಿ
ದಭೀತಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಸೂ | ರೆಗಳೊ ಸವಿವಾತುಗಳ ಸೋನೆಯೊ | ಸೋಗಸುಕಾರರು ನಿಂದನಿಲ
ವನು ಕರ್ಣನೋಡೆಂದ || ೨೪ || ವಿಗಡತನವನು ವಹಿಲದಲಿ ಕೈ | ಮಗುಚಿ ಕಳೆದನು ಸೂಸಕದ
ಹೂ | ಣಿಗತನವ ಸೊನ್ನಾರವಿದ್ಯೆಯು ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯು || ಸೋಗಸುಯುಪ್ಪಿಸ ಸುಲಿವರಸ | ವಾಬ
ಗಳನಿವರವಿಡಾಯಿಗಳ ನಂ | ಬುಗೆಯ ಕೇಣವ ಪಾಡುಕಾರರ ಕರ್ಣನೋಡೆಂದ || ೨೫ || ನಡೆಯು
ತೆಡಹು ಪಟ್ಟದಾನೆಯು | ಮಿಡಿಯ ಹೊಯ್ವರೆ ಜೀಯ ರಣವವ | ಗಡವು ನಮಗಿದು ರಾತ್ರಿ ದೈ
ತ್ಯರಿಗಿದುವೆ ನಡುಹಗಲು || ವೃಡನನೊಡನವಸರಕೆ ಬಗೆಯದ | ಕಡುಹುಕಾರರು ನಿನ್ನವರು ಕಡೆ |
ನುಡಿದು ನೋಯಿಸಲೇತಕೆಂದನು ಕರ್ಣಕುರುಪತಿಗೆ || ೨೬ || ತಾಗ ವಜ್ರವು ಮುಕ್ಕುಗಳೆವಡೆ | ಸಾ
ಗರವ ಹೊಗಲೇಕೆ ಗಿರಿಗಳು | ಹೋಗಲಿನ್ನಾಮಾತು ಮಿಂದುದೈತ್ಯನುಪಟಳವ || ಈಗ ಮಾಣಿಸು
ನಮ್ಮ ಸುಭಟರು | ಯೋಗಗಳವೋಲ್ಪಂಡಹೀನರು | ಬೇಗಮಾಡನ್ನು ಮರುಪುನವನು ತಲದು ಬಿಸು
ಡೆಂದ || ೨೭ || ಕಳೆದಮಾಸಲು ಶಕ್ತಿಪಾರ್ಥನ | ತಲೆಗೆ ಬೈಚಿಟ್ಟುಹುದು ಯಿಗಳೆ | ಕಳೆದನಾದೊ
ಡೆ ಮುಂದೆ ಫಲುಗುಣನೆನ್ನಲೆಕ್ಕಿಸನು || ಉಳಿದಬಾಣಂಗಳಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಗೆಲುವುದುಬದಕಾವಹದ
ನೋ | ತಿಳಿಯಲರಿಯನು ಜೀಯ ಯಿಂದನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಕರ್ಣ || ೨೮ || ಈಗಲೀದಾನವನ ಬಲೆ
ಯಲಿ | ತಾಗ ಸಿಲುಕಿತು ನಮ್ಮ ಮೋಹರ | ಮೇಲೆ ಫಲುಗುಣನಾರು ಗೆಲುವರು ಮರಣ ತಮಗಾ
ಗೆ || ನೀಗಿ ಕಳೆ ಕೊಲೆಗಡಿಗನನು ಜಯ | ವಾಗಲೀಗಲು ಮುಂದೆ ನರನು | ದ್ಯೋಗಕಾರ್ಯವೆವು ಚಿಕಿ
ತ್ಸೆಯನೆಂದನವನೀಶ || ೨೯ || ಆದೊಡಮರವಿರೋಧಿಯಸುವನು | ಸೇದುವೆನು ಸರಿಸದಲಿ ನಿಂದೊ
ಡೆ | ನಾದುವೆನು ನಿಟ್ಟೊಡಲ ರಕುತದಲಿಖಿಳಬಿಗುತ್ತವ || ಕಾದುವರು ನಮ್ಮವರು ಕಳಚಿದ | ಕೈ
ದುವನು ಕೈವಶವ ಮಾಡಿ ವಿ | ನೋದವನು ನಿವೋಡಿಯಿಂದನು ಕರ್ಣನರಸಂಗ || ೩೦ || ಇತ್ತ
ಲೈ ದನುಜೇಂದ್ರಕದನವ | ನಿತ್ತಲಿತ್ತಲು ಗರುವಸುಭಟರ | ಕತ್ತಲೆಯೊಳೋಡಿಸಿದಕಡುಹನು
ತೋರು ನಮ್ಮೊಡನೆ || ಮೃತ್ಯು ನಿನಗಾನನ್ನೊಡನೆ ತಲೆ | ಯೊತ್ತಿ ನೋಡೆನ್ನಿನುತ ಬೂಬ್ಬಿರಿ | ಯು
ತ್ತ ದೈತ್ಯನ ತರುಬಿದನು ಬಲವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ || ೩೧ || ಎಲವೊ ಗಂಡಸುವಹೆಕಣಾ ನೀ | ಮಲೆತು
ನಿಂದುದು ಸಾಲದೇ ಸುರ | ರೊಳಗೆ ಮಲೆತರ ಸೀಳುವೆನು ಮಾನವರ ಪಾಡೇನು || ಕಲಿತನಕೆ ಮೆ
ಚ್ಚಿದನು ಅಳಿದರೆ | ಮೊಳೆಯದಿಹುದೇ ಕೀರ್ತಿ ಯಾಬಲ | ದೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟನು ಕರ್ಣನಿನನುತಸುರ
ಮಾರಾಂತ || ೩೨ || ತಾನೆತನ್ನನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಬನೆ | ಮಾನನಿಧಿಯಾದವನು ಸಾಕೀ | ಮಾನವರ
ಗರುವಾಯಿ ಭಾರಿಯುಭಂಡವಿದ್ಯೆಗಳು || ಏನುಹೊಸತೆಂತೆಂದು ಶರಸಂ | ಧಾನವುಳಿದಗ್ಗಲಿಕೆಗಳ
ನೀ | ನಾನಬಲ್ಲೊಡೆ ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಕಾಣಲಹುದೆಂದ || ೩೩ || ಫಡ ತುಟಾಸಿ ನುಡಿವಜಿಹ್ವೆಯು |
ಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗುವೆನುಕಣಾ ಕೇ | ಲೊಡಕೆ ತನ್ನಲಿ ಬದುಕುವವರಾಂದ್ರಯಮರೊಳಗೆ || ಕಡು

ಹುಕಾರರ ಗರ್ವವಿಷಗಾ ರುಡವನೆನ್ನಲಿ ನೋಡುನೋಡೆನು | ತೋಡನೋಡನೆ ಶರವಳಿಯ ಕರೆದನುಪ
ವನಸುತಸೂನು || ೩೪ || ದಾನವರ ಧಕ್ಕಡರು ಧೈರ್ಯದ | ದಾನಶೀಲರು ಗಾಯವನು ಗಿರಿ | ಯಾನಬಾ
ರದು ಮುಟ್ಟಿಬಲನೆಗ್ಗಲರು ಸತ್ಯದಲಿ || ಈನಿರಂತರಬಾಣರಚನೆಯ | ನೀನು ನೋಡಭ್ಯಾಸವಿದ
ನಾ | ಯೇನಹೇಳುವೆಲೇಸೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೩೫ || ಹಾರಿದವು ಗರಿಸಹಿತ ದೇಹದ |
ಡೋರುಗಳೆದಂಬುಗಳು ನೆತ್ತರ | ಜೋರು ಮಸಗಿತು ಬೆಗಡಜವುಗಿನ ಜಿಗಿಯ ರಾಕುಳದ || ಏರೆಬಾ
ಯ್ಗಳ ಖಂಡದಿಂದೆಯ ಸೂರೆಗೊಂಡವು ಹಿಂದಣಂಬುಗ | ಛಾರನೆಭಿವರ್ಣಿಸಲು ಕರ್ಣಘಟೋತ್ಕ
ಚಾಹವವ || ೩೬ || ತಾರಕನ ಕೈಟಭನ ಜಂಭನ | ವಿರಮಹಿಷನ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ತಾರಕಾಕ್ಷನ
ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಗುಹನ ರಾವಣನ || ಅರುಭಟೆ ರಣದುಬ್ಬಟೆಯ ಜ | ಜ್ಞಾರತನವಿವನೊಬ್ಬನಲಿ ಕೈ |
ವಾರವೇ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ || ೩೭ || ನಿಲುಮೊಡಸುರನ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ |
ನಿಲುಹಬೇಹುದು ಕರ್ಣನುರುಬೆಗೆ | ನಿಲುಮೊಡೀಯಮರಾರಿಗೊಪ್ಪುವುದೈ ಮಹಾದೇವ || ಉಳಿದಭೂ
ರಿಯಬಣಗುಗಳು ವೆ | ಗ್ಗಲೆಯರೇ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಕುರು | ಬಲದೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಹ
ಸುಭಟಲೆಲ್ಲಂದ || ೩೮ || ಎರಡುಬಲರಿವರಿಬ್ಬ ರಾಹವ | ದುರವಣೆಯನೇ ನೋಡುತಿರ್ದುದು | ಸರಿ
ಮಿಗಿಲುಕಾದಿದರು ಶಿವಶಿವ ಭಾರಿಯಂಕವಲೆ || ಸರಳು ತೀರಲು ಸುರಗಿತೋಮರ | ಪರಶುಹಿರಿಯು
ಬ್ಬಣದಲೀತನು | ಅರಿಯನಿಟ್ಟೊಡೆ ತರಿದು ಪರಿಘದೊಳಿಟ್ಟನಿನಸುತನ || ೩೯ || ಬಗುವಕಿಡಿಗಳ
ಬಹಾಯಧಾರೆಯ | ಹೋಗರ ಹೋಗೆಗಳ ಸೆಗಳಿನುರಿನಾ | ಲಿಗೆಯ ಭೋಂಕಾರವದ ಮುಂಮೋನೆ
ತೊಲವೈತರಲು || ನಗುತ ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಕೈದುಮ | ತೆಗಸಿದನು ನೆರೆಹತ್ತುಶರದಲಿ | ಹಗೆಯ
ಹೇರಾರದೊಳಗೆ ಹೂಳಿದು ಕರ್ಣಬೊಬ್ಬರಿದ || ೪೦ || ಪರಿಘದಲಿ ಕರನಾಳದಲಿ ಮಿಗೆ | ಬೆರಸಿದೊಡ
ಗಿರಿ ತೆರಳಬಲ್ಲದೆ | ಹರಮಹಾದೇವಾವಸತ್ಯವೊ ದಾನವೇಶ್ವರನ || ಅರಿಯೆ ಶರಹತಿಗೊಡಲು
ನೆರೆಜ | ಜ್ಞಾರಿತವಾದುದು ನೊಂದುದೀಬಲ | ಬೆರಸಿ ಪರಿಘದಲಿಟ್ಟನಂಬುಜಬಂಧುನಂದನನ || ೪೧ ||
ತಿರುಗುತ್ತೆಹಪರಿಘಕಾವೆಡೆ | ಗಿರಿಗಳಡಿಮೇಲಹವು ನಾವಿ | ನ್ನರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ಕರ್ಣನಬಾಹು
ವಿಕ್ರಮವ || ಪರಿಘವನು ನೆರೆ ಮಾಯವಾದುದು | ಎರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯನಿ | ಟ್ವೊರಿಸಿದನು ಹ
ದಿನ್ಮೈದುಶರದಲಿ ರಥದಕುದುರೆಗಳ || ೪೨ || ಸಮರಸಾಧನ ಸವೆಯೆ ಕೋಪದ | ತಿಮಿರ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಮ
ಹಾವಿ | ಕ್ರಮನ ಚಳಕವನೇನಪೇಳುವೆ ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ || ಸಮತಳಿಸಿ ಕೈದುಗಳ ಮಳೆಯನು | ದ್ವೈ
ಮಣಿತನಯನವೇಲೆ ಕರೆದನು | ನಿಮಿಷದಲಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ದೈತ್ಯನನೇಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೩ || ತೋರಿದವನಿ
ರೆಹೊಟ್ಟುಗಾಳಿಗೆ | ಹೋರಿದರೆ ಕುಲಗಿರಿಯ ಬಯಸಿಕೆ | ಜಾರುವುದೆ ನಿನ್ನಸುಗೆಗೆಮಿಡಿಯು ಭಯ
ಕಟಕದಲಿ || ತೋರಲಿಲ್ಲೆಣೆ ಜಗದೊಳೊಲೆಯ | ಕಾರನೀನಹೆಯೆನುತ ರಿಪುಬಲ | ಸೂರಗಾರನು
ಕವಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾಖಳನ || ೪೪ || ಫಡ ದೂತಾರಿಸಿ ನಿಂದರೊಡಲಿ | ಕೃಡಿಯ ಮೂಡುವೆನಲವೊ
ನಿನ್ನಯ | ಗಡಣೆಗರ ಕರೆ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳಲಿ ಸುಯೋಧನಾದಿಗಳ || ಮಡಮುರಿದು ಮೋಡಿದೊ
ಡೆ ರಕುತವ | ಕುಡಿಸುವೆನು ಖಂಡೆಯಕನುತ ಕೊಲೆ | ಗಡಿಗನಾಕಿದೊಡದಿರಬಿಟ್ಟನು ಕರ್ಣ ಕೆಲಸಿಡಿ
ದ || ೪೫ || ಅಹಹ ಶಿವಶಿವ ದೈತ್ಯರಾಹು | ಗ್ರಹಣವಾಯಿತೆ ಕರ್ಣಸೂರ್ಯನಿ | ಮಹಿಮೆ ತಗ್ಗಿತು ಕಟಕ

ಲಾ ಯೆಂದೆನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ || ಅಹಿತನುಪಟಳಕಳುಕಿ ಕೆಲದಲಿ | ಮಿಹಿರನೆಂದನ ನಿಂದನೆಂಬಿನ | ಲ
 ಹರಿ ಮಸಗಿತು ಖಳನ ಕಡುಗವನೊಕ್ಷಣಕ ಕಡಿದ ||೪೬|| ಚಾಪವರಿದನು ದನುಜ ಮಡ್ಡುಕ | ತಾರಿ
 ಯಲಿ ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಧಾರಾ | ಸಾರದಲಿ ಮೈನನೆದು ಹೋಣಲಿಡುಸರಣವಾಂಬಯಲಿ || ಆರಿವನು ಹೈ
 ಡಿಂಬಿ ನಿಶ್ಚಯ | ಚಾರುಭೀಮಜನೀತನಾರು ಬ | ಕಾರಿನಂದನನೆನಲು ಬಲವಿರುಳಸುರಮೆಯವಾ
 ಯ್ತು ||೪೭|| ಅಣೆದನಶ್ವತ್ತಾ ಮನನು ತತ್ | ಕ್ಷಣದಲರಸನ ತಾಗ ದ್ರೋಣನ | ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಶಾಸ
 ನನ ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದ ಕೃಪನ || ರಣದೊಳೋಡಿಸಿ ಮುರಿದು ಕರ್ಣನ | ಕೆಣಕಿ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ಸಮ
 ರಾಂ | ಗಣದ ಚಾಪಟಮಲ್ಲನಿತ್ತನು ಪಡೆಗೆ ತಲ್ಲಣವ ||೪೮|| ಬರಿಯಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಕರ್ಣನ | ಮ
 ರೆಯಹೊಕ್ಕೆವು ಕರ್ಣನೀತನ | ತರುಬಿದನಲಾ ಶಕುತಿಯಾವೆಡೆಯೆಂದು ಕೆಲಕೆಲರು || ಕರುಬತನವೇ
 ಕಕಟ ಪುಣ್ಯದ | ಕೊರತೆ ನಮ್ಮದು ಕರ್ಣನೇಗುವ | ವಿರಿತಕಂಜವುದಾನೆ ಬಾಹಿರರೆಂದರುಳಿದವರು ||
 ||೪೯|| ಕಾರಿಸುವೆನೆವನೆಸುವ ಮಿಗೆ ಮೈ | ದೋರಿ ನಿಂದೊಡೆನಿಮಿಷ ಹಲುಬಾ | ಯಾರದಿರಿ ಕಳ್ಳೇರು
 ಕಾರನ ಕಡಿದು ಹರಹುವೆನು || ಜಾರದಿರಿ ಯೆನುತಭಯಹಸ್ತವ | ತೋರಿ ತುಡುಕಿದನುಗ್ರದಾಳಿ
 ಯ | ತೂರುಗಡಿಗಳ ತುಡುಕಿದುರಿಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನು ಕರ್ಣ ||೫೦|| ತಳಿತಕಿಡಿಗಳ ಕೈದುವಿನ ಮೈ |
 ಜಳದ ದಾಳಿಯೊಳುಭಯಬಲದ | ಗ್ಗಳದಹರುಷವಿಹಾರಶರಭಿಯ ಕಾಲುವೆಯೊಳಾಯ್ತು || ಬಳ
 ಯಚಾರಿಗಳಿಸೆಯೆರೊದ್ರಾ | ವಳಿಗಳಣಿಸಿನ ಹೊಗರನುಗುಳುವ | ಹೊಳೆವಧಾರೆಯ ಭಾರಿಯಸ್ತ್ರ
 ವ ತೂಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೫೧|| ಕಾಯಲಾಪೊಡೆ ದನುಜ ಕರೆ ಕಮ | ಲಾಯತಾಕ್ಷನನಿಂದು ಬದುಕುವು |
 ಪಾಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಬೇಗ ಬೆಸಗೊಳು ಭೀಮಫಲುಗುಣರ || ಆಯುಧಕ ಕರವಿಟ್ಟೆನ್ನೆ ನಿ | ನ್ನಾಯುಷವ
 ಹಿಂದಕ್ಕಿಕೊಂಬನ | ತಾಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಶಕ್ತಿಯೊಳಿಟ್ಟನವನುರವ ||೫೨|| ಆರಿದನ, ಪರಿಹ
 ರಿಸುವನು ಜಂ | ಭಾರಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕಮಲಭವಕಾ | ಮಾರಿಗಳಿಗುಬ್ಬಸದಕೈದುನೀಗಲಿಂದಿವನು ||
 ಧಾರೆಯಲಿ ದಳ್ಳಿಸುವಕಿಡಿಗಳ | ಭೂರಿಯಾಯುಧವಸುರನೆದೆಯನು | ಡೋರುಗಳೆದುದು ಹಾಯ್ದು
 ಹೋದುದು ಅಸು ಕಳೆಬರವ ||೫೩|| ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುದನು ಕಂಡುದು | ದಾರಕಕಣೆಯಮ ಅಸುರನ
 ಸು ಬಲು | ಭಾರಿಯೊಡಲೊಳು ವುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ಬಿರಿದ ಗುರಿಯಂತೆ || ತೇರುತುರಗಪದಾತಿಕರಿ
 ಘಟೆ | ಮೈರಿಬಲದಲಿ ಯಸುರನಿಂದವೆ | ತೀರಿತೊಂದಕ್ಷೋಣಿಯಸುರನು ಬಿದ್ದ ಭಾರದಲಿ ||೫೪|| ತ
 ರಣಿಯಾರಸಪುತ್ರನೀತನ | ಕರಿಯಿರುಳುಮೆಯನಾಮದೇವರ | ಕರುವಿನಂದದೊಳಸುರನಿರಿದೊಳಗಾ
 ರಿಗವಮಾನ || ಅರಸಚಿತ್ತೈಸೇನಹೇಳುವೆ | ನುರುತರದ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಮಿಗೆ | ಮೊರೆದುದಿದು
 ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರದಂತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೫೫|| ಕುರುಬಲದ ಕಳಕಳದ ಹವಣ | ಲ್ಲರಿಬಲದ ಸಂತೋಷವಿ
 ದು ಮುರ | ಹರನ ಮಂತ್ರವು ಜೀಯ ಸೂಳ್ಳಿಸಿದನು ಭುಜಯಾಗವ || ಗರಳವಿಲ್ಲದಕುಪಿತಘಣಿ ಹಲು |
 ಮೊರೆದು ಮಾಡುವುದೇನು ಕರ್ಣನ | ನೊರಸಿದವು ಹೋಗೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಂಡವರ || ೫೬ ||
 ಸಾರಿದನು ಶರಮಂಚವನು ಭಾ | ಗೀರಥೀನಂದನನು ಕರ್ಣನ | ಬೇರುಹರಿದದ್ರಮದವೋಲ್ಗತಶೌರ್ಯ
 ನಿನ್ನೆನುತ || ಭಾರಿಯಾಳ್ವ ದ್ರೋಣನಂತನು | ತೀರಿದನು ವರಪಾಂಡುಸುತರಿ | ನ್ನಾರ ಮುರಿಯರು
 ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ

...

...

||೫೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕೈ ವದ ೧೦೬೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಳ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ನೂಚನೆ || ಇರುಳಸಮಯದೊಳುಭಯರಾಯರ | ಗುರುವಿರೋಧಿಮಹೀಶನೇನಾ | ಶರಧಿಯ
ನು ಕಲಕಿದನು ಗೆಲಿದನು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ವೃತ್ತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳನವರಾಳನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ನೀಲಗಿರಿಯೊಡ
ಯೊಕ್ಕುದನೆ ಖಳನೊಡಲು ನಿಡುಗಡೆಯೆ || ಕಾಳಗದ ಕೈಚಳಕದವರು | ಬೃಷಾಳುತನವನು ಕೆಡಿಸಿ ತಿ
ಮಿರದ | ಧಾಳಿತೆಗೆದುದು ಬಿಗಿದಕತ್ತಲೆನೊಗೆದುದಂಬರವ ||೧|| ಇನ್ನು ಬದುಕಿದೆವೆವೆಮ ರಕ್ಕಸ |
ಕುನ್ನಿಯೂಳಿಗವಡಗತಂದೆ | ನಿನ್ನವರ ಸುವ್ಯಾಸವುಕ್ಕಿತು ಸುಕ್ಕಿತತಭೀತಿ || ಇನ್ನು ಸಡಿ ಫಡ ಸೋ
ತದನುಜರ | ಬೆನ್ನೊಳುಗವೆವು ಕರುಳನಾಹವ | ಕೆನ್ನ ತನ್ನನು ಬಿಡಿಯೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತುಪಂವಾರ ||
||೨|| ಅಂಗವಣ ಮನದಲ್ಲಿ ಪಯಣದ | ಮುಂಗುಡಿಯ ದುವ್ಯಾಯ ಕೈಯಲಿ | ಸಿಂಗವಾಯಿತು ಸಮ
ಯವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸುಭಟಲಗೆ || ಕಂಗಳನು ಕಾಂಬರುಳರಕ್ಕಸಿ | ನುಂಗಿದಳು ನಾವೇನನುಸುರುವೆ |
ನಂಗವಿಸಿ ಕಡುಗಲಿಗಳಿಂದಾಡಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೩|| ಬಳಗೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹೊರಳುವ | ಬಲು
ಭಟರನಗದೊಗುವಕತ್ತಲೆ | ಯಳುಕ್ಕಿಸಿತು ಕೊಳಾಹಳದ ಭಯ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ಬಲಿದತೂಕಡಿಕೆ
ಗಳು ನಸುಬೆದ | ರೊಲವು ಹೆಚ್ಚಿದುಳದರೂಂಮಿನ | ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದಬಲವನರ್ಜನದೇವನೀಕ್ಷಿಸಿ
ದ ||೪|| ತಿವತಿವಾ ಬಲುಬಳಲಿರೆಂದಾ | ಹವದೊಳಗೆ ಕಡುಗೈದು ನೂಕಿತು | ಬವರವುಬ್ಬಿದತಿಮಿರವ
ಳಯಲಿ ಸಾಕು ರಣವನುತ || ಬವಿಜಪತಿಸುತನೆದ್ದು ಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಸಾರಿದನು ಲಗ್ನಯ | ರ
ವವ ನಿಲಿಸಿದನಖಿಲ ಘನಗಂಭೀರನಾದಲಿ ||೫|| ಬಳಲಿಬಿರಿ ಹಗಲಿರುಳು ಕಾಳಗ | ದೊಳಗೆ ಕೈವಾ
ಡಿಬಿರಿ ಕಗ್ಗ | ತ್ತಲೆಯ ಬಲುಬಂಬಯಲಿ ಸಿಲುಕಿತು ಕಂಗಳಂಗವಣೆ || ನಳಿನಿಪುಪ್ಪದಯದಲಿ ಬೆಳು
ದಿಂ | ಗಳೆಲಿ ಕೈದು ವ ಕೊಳ್ಳಿ ನಿದ್ರೆಯ | ನಿಳೆಯ ಬಿಡಬೇಡೆಂದು ಸೇನೆಗೆ ಸಾರಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೬||
ನರನ ಮಾತಿಂ ಮುನ್ನು ನಿದ್ರಾ ಭರದ ಭಾಂಬು ಹೊರೆಯಲಿದ್ದರು | ಪ್ರೊರಗಿದರು ಸಡಲಿದವು ಧನು
ಕೈದುಗಳು ಕೈಗಳಲಿ || ನೆರೆದು ಸುರವೈಹಾಳಿಗಳನಿ | ಬ್ಬರದ ಮೊರಹಿನ ಮುರಿದಗೋಣಿನ | ಕರದ
ತಲೆಗಂಬುಗಳ ಕಾಲಾಳೊರಗತವನಿಯಲಿ ||೭|| ಬಲದು ಮೊಡಲನು ಮುರುಹು ಬರಿಕೈ | ಗಳನು ದಾ
ಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪಶ್ಚಾತ್ತಿ | ಬಲಿದನಾಸಾಪುಟದ ಜೋಲಿದಕರ್ಣಪಲ್ಲವದ || ತಳಿತನಿದ್ರಾರಸವ ನೆರೆ ಮು
ಕ್ಕುಳಿಸಿ ಥಟ್ಟನೊಳೆರಡು ಕಡೆಯಿಂ | ದುಲಿವತುಂಬಿಯುಧರದಂತಿಗಳೆಸೆದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೮|| ಬಾ
ಯ ಲೊದಳಗಗಳಿಯೆ ಝಗೆಹಳು | ವಾಯುಮಿಗೆ ತುದಿಮುರವನೂರಿ ನ | ವಾಯಿಗಳ ನೆರೆನೋಟ
ದಾಲಿಯ ಮಿಡಿಕಿದವಯವದ || ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿಸಿದವೋಲುವ | ನಾಯುಜದ ಸಾಲೆಸೆದುಪೊರಗ
ದ | ರಾಯರಾವ್ತರ ಮಕುಟಮಣಿ ಮರಗೋಡನೊಲೈಸಿ ||೯|| ಬಲಿದಕಾಂತೆಯಕೂಡೆ ಮನ್ಮಥ |
ಕಲಹದಲಿ ಬೆಂಡಾದಕಾಂತೆಯ | ಕಲಶಕುಚಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಲಗುವವಿಟರ ರಚನೆಯಲಿ || ಬಲಿದಸಮರ
ಶ್ರಮದಲಿರೆ ವೆ | ಗ್ಗಳಗಜಾರೋಹಕರು ಕುಂಭಸ್ಥಳದಮೇಲೊರಗಿದರು | ನಿದ್ರಾಲುಳಿತಲೋಚನರು
||೧೦|| ಕಲಹವನು ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡ | ವ್ಯಳಸಿ ಹಳುಹಳು ಪುಣ್ಯ ಪಾಯಕು | ಬಳಿರೆ ಬಟ ಮಾಸಾ

ಳು ಜಾಗ್ರಯೆನುತ್ತಲತಿರಥರು || ತೋಲಗದಿರಿ ತಿನ್ನಡಗನಹಿತರ | ಕುಲವ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿಯೆನುತ್ತ ಕ
 ಳ | ವೆಸಿ ಕೆಡೊಲ್ಲೆನಲಿ ಸುಭಟರು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಎಳೆಮಿಸುಕದರೊಡ್ಡು ಲೇಪದ |
 ಬಲದವೊಲು ನಿವ್ರಾಸಮುದ್ರದಿ | ಮುಳುಗಿ ರೋಮಿನ ರುಪಿತೆಯಲಿ ರೋಮಿಸಿದುದರಿಚಾಲ||
 ತಳಿತಮರೆಸಿದು ಪಾಯದಲಿ ಕ | ಕೊಳ್ಳಗೆ ಕವಿವಗುರೂಪದೇಶ | ವಳಿಯವೊಲು ಮೈದೋರಿದವು
 ಹಿಮರುಚಿಯರೆಕ್ಕಿಗಳು ||೧೨|| ದಣಿದುದತ್ತಲು ರಣವ ನಿವ್ರಾ | ಗಣಿಕೆಯರನರ್ಥಯಲಿ ರಿಂಗಣ |
 ಗುಣವಮನ ಹದಳಿಸಿತು ತಿಳಿದುದು ರೋಮಿನುಂಮಹವ || ರಣವನಾಗಳೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂ | ಬಣ
 ಕಿಗರನೆಬ್ಬಿಸುವವೊಲು ಸುಳಿ | ದಣಿದು ಹೊಗರೆದ್ದುದು ಸಗಾಢದಲುಭಯಸಂವಾರ ||೧೩|| ಬಾಡಿದವು
 ತಾರೆಗಳು ಮಿಗೆ ತೆಗೆದೋಡಿದವು ನೈದಿಲೆಗಳಂಬುಧಿ | ಝಾಡಿದವೊಡಲು ಬೆರಸಿದವು ಝಷಮಕರಕರ್ಕ
 ಟನ || ಕೂಡಿ ಸಾಲಿಟ್ಟುಬಿಳದೆನೆಗಳ | ವೀಡಿದುದು ಕುಡಿಕುಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿ | ಚೋಡುಡುತಿರ್ದುದು ಸಾಲ
 ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲಿ ಚಕೋರಿಗಳು ||೧೪|| ನಳಿನಗೊಳವೊಳಗೊಂಡವು ನೈ | ದಿಲೆಗಳಲಿ ತನಿಮೋಹತುಂ
 ಬೆಯ | ಕಳಕಳಕ ಬೆಟ್ಟದವು ಬಿಗಿದುದು ಕೂಡೆ ತಿಳಿಗೊಳನ || ಝಳಕೆ ಸೈರಸದಳಲತೆಯ ನೆಳ | ಲೊ
 ಳಗೆ ನಿಂದವು ಬೇಗ ಬಲುಹಂ | ದಳುಕಿ ಮುಂಮುಲಮರುಗುತಿದವು ಬಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ||೧೫|| ವಿನುತ
 ಸುಕವಿಯು ಸೂಕ್ತಿ ತಾಗದ | ಮುನಿಯುದುತಕರಣದಂತಿರೆ | ಹೊನಲುಬದವು ಚಂದ್ರಕಾಂತರಸಾ
 ಲತಿಲೆ ಕರಗಿ || ಮರವ ಕತ್ತಲೆ ಗುರುವರನ ವಾ | ಕ್ಕಿನಲಿ ತೋಲಗುವವೊಲು ತುಂಬಿಯು | ತನತನ
 ಗೆ ನೂಕಿದವು ವಿಕಸಿತಕೈರವಾದಿಗಳು ||೧೬|| ವಿರಹಜನದೆದೆಗಿಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ | ನೆರಸುತನದಭಿಷೇಕಘಟ
 ತಾ | ವರೆಯ ಕಗ್ಗೊಲೆಕಾರನುತ್ತಲವನವಿದೂಷಕನು || ಹರನ ಹಗೆಯೊಡ್ಡಣ ವಿಲಾಸಿನಿ | ಯರ
 ಮನೋರಥಫಲವೆನಲು ಮಿಗೆ | ಮರೆದನೆದಯಾಚಲದ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಸುಧಾಸೂತಿ ||೧೭|| ತಳಿ
 ತ ತಂಪಿನ ತಂಗದಿರತೋರೆ | ಯೊಳಗೆ ತೇಕಾಡಿದುದು ಬಲದೆ | ಗ್ಗಳದ ಬಳಲಿಕೆ ಬೀಳುಕೊಂಡುದು
 ಬಲಿದು ದಂಗವಣೆ || ಬಲದು ಬಲಕ್ಕೆ ತೂಗಿ ಕಿವಿಗಳ | ನಿಲುವಿದವು ಕರಿನಿಕರ ಹಯವಿ | ಲ್ಲಿಳವೆನಲು
 ಕೊಡಹಿದವು ವಳಯವನೇಖಿಹಯನಿಕರ ||೧೮|| ತುರುಬ ಬಲಿದೊಳಗೊಂಕಿ ಮೊನೆಮುಂ | ಜರಗನಳ
 ವಡೆನೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿನೊ | ಳಿರುಕಿ ಬಿಗಿದು ಕಠಾರಿಧಾರದ ಗೊಂಡೆಯವ ಕೆದು || ಬರಗದೆಡಬಲದವರನೆ
 ಬ್ಬಿಸಿ | ಜರೆದು ವೀಳೆಯಗೊಂಡು ಕೈದುವ | ತಿರುಹುತಾಯತವಾಯ್ತು ಪಡೆಯೆರಡರೊಳು ಪಾಯ
 ದಳ ||೧೯|| ಬಿಗುಹನೆಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತುರಗಾ | ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವ ರಾಹುತರು ಹೊರ | ಜಗಳ ಜೋಡಿಸಿ
 ತಾಗಗಗಜವಲಿ ಜೋಧರವನುವಾಯ್ತು || ಬಿಗಿದು ಕೀಲಚ್ಚುಗಳ ರಥಿಕಾ | ಳಿಗಳು ಮೇಳ್ಳೊಸಿದರು ಕೈ
 ದುವ | ನೊಗಿದು ಕಾಲಾಳುರುಬಿ ನಿಂದುದು ಕದನಕನುವಾಗಿ ||೨೦|| ಚೂಣಿ ತೆಗೆಯಲಿ ಮಿಸುಕಿದೊಡೆ
 ನೃಪ | ನಾಣೆ ಬರಿದೇ ಕಾಳುಕುದುರೆಯ | ಗೋಣನವಂಗೆ ಮಾರದಿರಿ ಕೌರವನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ದ್ರೋ
 ಣನಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಕನು ರಣ | ದಾಣಿಗರು ಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ಕಾಣಬಹುದೋ ಕರೆಯೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿ
 ಸಿದನಾಚಾರ್ಯ||೨೧|| ಬಿದಿದರು ಕೊಯ್ದಿಲೆಗಳನು ಕಾ ರಿದರು ಕರುಳನು ಕುಸುರಿಖಂಡದ | ಕದ
 ಡುಗ್ಯಗಳ ಚೂಣಿ ಮಸಗಿತು ತಾರುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಕದಡಿದವು ಬಲವೆರಡುಕಲ್ಪದೊ | ಳಿದಧಿ ಮೆರೆವೆಂದ
 ಧಲಿ ಮಾನಾ | ಳೊಡಗಿ ಕವಿದುದು ಮೃಧಯಸೇನೆಯೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ರಥವ ಸಂತೈಸಿದನು

ನಿಜಸಾ . | ರಥಿಯ ಬೋಳ್ವಿಸಿದನು ಬಳಿಕತಿ | ರಥಿಮಹಾರಥರುಗಳಿಗಿತ್ತನು ರಣಕೆ ವಿಳೆಯವೆ || ಪೃ
 ಥಯಮಕ್ಕಳ ಕರೆಯೆನುತ ನೃಪ | ಪ್ರಥಿತಬಲವನು ತನಿಗಿದರಿ ನಿ | ಮೃಧಿತರಿವು ಪರಬಲವ ಹೊಕ್ಕ
 ನು ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯಲಿ || ೨೩ || ರಾಹುವೆತ್ತಲು ಬಲಿದತಾರಾ | ವ್ಯೂಹವೆತ್ತಲು ದಳಿಸುವೊಡೆ ವ | ರಾಹವೆ
 ತ್ತಲು ತನಿರಸದ ತೃಣರಾತಿ ತಾನೆತ್ತ || ಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದುಕಾದುವೊ | ಡಾಹವವು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಿ
 ಗೆ ಸರಿ | ಸಾಹಸಿಗಳಾರುಂಟು ಮುರಿದುದು ಪಾಂಡುಸುತನೇನೆ || ೨೪ || ಉದಧಿಯುದರದೊಳಿಳಿವೆ ತೆ
 ರೆಗಳ | ನೊಡವಮಂದರದಂತೆ ವನಕರಿ || ಕದಳಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡುವಂದದಿ ಪರರ ಧರ್ಮನಲಿ || ಹೊದರ
 ಹೊರೆಗಡಿದೊಕಿದವು ತೋ | ಕಿದವು ಸುಭಟರ ಜೀವವನು ಹಳೆ | ಬಿದಿರಮೆಳಯಲಿ ಮೊಳಗಿದುಬಯ
 ಮೊಲುರುಹಿದನು ದ್ರೋಣ || ೨೫ || ಹೊಕ್ಕಸಾಲರುಣಾಂಬುಮಯ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದತ್ತಲು ಖಂಡಮ
 ಯ ಮೊಗೆ | ದಿಕ್ಕಿದತ್ತಲು ಹೊಣನಮಯ ತಾನೇನ ಹೇಳುವೆನು || ಮುಕ್ಕುರಿಯ ಬಸುರಚ್ಚುಗಳ ನರ
 ಸುಕ್ಕಿದೊಳ್ಯಾಸದ ಮಹಾಭಯ | ವೆಕ್ಕಸರದಲಿ ಕಾಣಲಾದುದು ವೈರಸೇನಯಲಿ || ೨೬ || ಹಸಿದ ಹೆ
 ಬ್ಬಲಿ ಮಸಗಿದೊಡೆ ಮೃಗ | ವಿಸರವೇನಹವರಸ ಕೇಳಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿ ಪಾಳಿಸಿದವಂದಿನನುಗಿದನುಸು
 ರುಗಳ || ಕುಶಲರೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಪಾ | ಲಿಸುವೆ ಬರಿದೇ ಕೃಷ್ಣನನುಹರಿ | ಹುಸಿತನವ ಬೆಸಗೊಂ
 ಬೆನೆಂದರೆಯಟ್ಟಿದನು ದ್ರೋಣ || ೨೭ || ಅರುಸಾವಿರತುರುಗನೊಂಭೈ | ನೂರುಗಜಘಟೆ ಸಾವಿರದ
 ಮುನ್ನೂರುರಥ ನುಗ್ಗಾ ಗೆ ಕಡೆದುದು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಏರುವಡೆದವರನು ಪಲಾಯನ | ಸೂರೆಗಾ
 ರನು ವೈರಿಬಲದಲಿ | ತೋರಿ ಹೇಳುವರನ್ನಳವೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೨೮ || ಎಲೆಲೆದೊಡ್ಡಗರೇಕೆ
 ಕೊಬ್ಬಿದ | ರಳವನರಿಯದೆ ನುಗ್ಗು ಮುರಿದೊಡೆ | ದಳದದೊರೆಗದು ಭಂಗವೇ ಬಾಹಿರರ ಹೊಯ್ಕಿ
 ನುತ || ಬಳಸರಿವ ನಾಯಕರ ನೆರೆ ಮೂ | ದಲಿಸಿ ಲಗ್ನೆಯಲಹರಿಯಲಿ ಪಡಿ | ತಳಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲ
 ಸೃಂಜಯಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯರು || ೨೯ || ಬಲವ ಕಲಿಯೇರಿಸಿ ಚಡಾಳಿಸಿ | ಯುಲಿವಪಟಹವ್ಯದಂಗಕಹ
 ಳಾ | ವಳೆಗಳಲಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವಘನನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಗಳ || ತಳಿತರುಲ್ಲರಿಗಳ ಪತಾಕಾ | ವಳಿಯ ಬಿರುದ
 ಪವಾಡಿಗಳ ಕಳ | ಕಳದ ಕೈವಾರದಲಿ ಕವಿದರು ದ್ರೋಣನಿದಿನಲಿ || ೩೦ || ಅರಿಭಟರ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಬಿರಿ
 ಸಿನ | ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪೂತು ಪಾಂಚಾ | ಲರ ಸಗಾಡಿಕೆ ಲೇಸುಲೇಸೈ ಶಿವಮಹಾದೇವ || ದೊರೆಯ
 ಲಾ ಬಳಿಕೇನು ಪಾಂಡವ | ರರಸಿಯಯ್ಯನು ದ್ರುಪದನಲ್ಲಾ | ಹರೆಯೆನುತ ತಲೆದೂಗಿ ಗಹಗಹಿಸಿದನು
 ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೩೧ || ಇರುಳುಗಳ್ಳನ ಕೂಡೆ ಸೇರಿದ | ಮರಳಿನಂತಿರೆ ನೀವೆ ರಣದಲಿ | ತರುಬಿಕೊಂ
 ಡಿರಿ ಹೊಯ್ದರಿವದಿರು ನಿಮ್ಮನಡೆಯೊಡ್ಡಿ || ಮರಳಿರೈಕೈಕೆಯರು ಮತ್ಸ್ಯರು | ಬಿರುದಸೃಂಜಯ
 ರಕಟಕಟ ಖೂ | ಳರು ವೃಥಾ ನಿಮಗೇಕೆ ಸಾರನುತಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ || ೩೨ || ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಚಾ
 ಬಿದ | ಗಲ್ಲದುಪಹಾಸದಲಿ ನುಡಿಗಳ | ಭುಲ್ಲಣೆಯ ರೋಮಾಂಚನದ ಥಟ್ಟಣೆಯ ಚೌಕದಲಿ || ಗೆಲ್ಲ
 ದಲಿ ಗಾಢಿಸಿದಚಿತ್ತದ | ಚೆಲ್ಲಗಂಗಳ ನಗೆಯ ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಿದ್ದನು ರಿವುಬಲವ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕಲಿ
 ದ್ರೋಣ || ೩೩ || ಕಣಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕ | ರಣಕಿಗರು ಕೈಕೊಳ್ಳದೀಸಂ | ದಣಿಸಿದರು ತಾವ್ವ
 ಡುಹು ಮಿಗೆ ನೆರೆ ರಾಯರಾವುತರು || ಕಣೆಗರೆದು ಹೊದ್ದಿದರು ಜೋದರು | ಕುಣಿದು ಕಾಲಾಳಾಕಿ
 ತೊಂದ್ರೆ | ಕ್ಷಣದಲಿನಿಬರನೊರಸಿದನು ಬೆರಸಿದನು ದೊರೆಗಳಲಿ || ೩೪ || ಅಡಸಿದರಿಚತುರಂಗಬಲ್ಲವ

ನು | ಕಡಿದು ಹರಹಿ ವಿರಾಟನನು ಜವ | ಗೆಡಿಸಿ ದ್ರುಪದನ ಮುರಿದು ವಿರಥನಮಾಡಿ ಕೈಕಯರ ||
 ನಡೆದು ಬರೆಬರೆ ನಿಮಿಷದಲಿಯವ | ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು ಬತ್ತಿದಂಬುಧಿ | ವಡಬನನು ಮೊಗೆವಂತೆ
 ಮುತ್ತಿತು ಕುಂಭಸಂಭವನ ||೩೫|| ಮತ್ತೆ ಮುರಿದನು ವೈರಿಬಲದಲಿ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಘಟಿಯ
 ನೈ | ವತ್ತುಸಾವಿರಹಯವನಿಚ್ಛಾಸಿರಮಹಾರಥರ || ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿಯನು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದ
 ನಂತಕನವರಿಗವ | ರತ್ತ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರ ||೩೬|| ಆಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಜಾರದಿರಿ
 ಪಾಂ | ಚಾಲಪತಿ ಘಡ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಕಂಗರಿ | ಗೋಲಿನಲಿ ಹೂಳಿದನು ದ್ರುಪದನ ಕೆಲದಬಲದವರ || ಖೂ
 ಳ ಘಡ ಹಾರುವರು ಬರುವಾ | ತಾಳಿಗಳು ನೀವೇಕೆ ನಮ್ಮೊಳ | ಗಾಳುತನ ನಿಮಗೆತ್ತಲೆನುತಿದಿರಾ
 ದನಾದ್ರುಪದ ||೩೭|| ಹಿಂದನರಿಯಾ ಖೂಳಮುರವ | ನಿಂದು ಮರೆದಾಸಾಕದಂತಿರ | ಲೊಂದನ
 ಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನತಲೆಗೆರಡೆಂಬತೊಡಚಿದೊಡೆ || ಇಂದು ನಿನ್ನಯ ಬಾಯತಂಬುಲ ತಿಂದವನು ನೋಡೆನುತ
 ಹೊದೆಯಂ | ಬಿಂದಲೆಕ್ಕಡಿಮಾಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲಪತಿ ತಿರವ ||೩೮|| ದೊರೆ ಮಡಿದನೋ ಸ್ವಾಮಿ
 ದ್ರೋಹರು | ತಿರಿಗಿಯೆನೆ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಹ | ನೈರಡುಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರು ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿತು ||
 ಹರಿಬವೆಮ್ಮದು ಸಾರಿ ನೀವೆಂ | ದರಸುಮಕ್ಕಳ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಲುಗೊಂ | ಡುರವಣಿಸಿ ತಡೆದನು ವಿರಾಟ
 ನು ಕಲಶಜನ ರಥವ ||೩೯|| ಅಡಸಿ ಗಿರಿಗಳ ನುಂಗುವನು ಬಾ | ಯ್ವಿಡಿಯದೇ ಪಲ್ಲಲವನಕಟಾ |
 ಬಡವಿರಾಟನನಾರು ಬಲ್ಲರು ದ್ರೋಣನಿದಿರಿನಲಿ || ನಡೆದುಬಂದುದ ಕಂಡವಾಗಳು | ಮಡಿದನೆಂಬು
 ದನರಿದನ್ನೆ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಕುಂತಿಭೋಜ ಹೊಕ್ಕನು ಮಿಕ್ಕನವರುಗಳ ||೪೦|| ಅವರ ಹರಿಬವೆ ಬೇ
 ಡ ಸೃಂಜಯ | ರವಗಡಿಸಿ ಕೈಕಯರ ವರನೃಪ | ನಿವಹಯಾದವಚ್ಛೈದ್ಯನಾಮಾಳವನು ಮಾಗಧನು ||
 ವಿವಿಧವೀರಾರವದ ಗಜಹಯ | ರವರಥಧ್ವನಿಜಂತ್ರವಿದುಮಿಗೆ | ಕವಿದು ಕೆದರಿ ವಿರೋಧಿಬಲ ಕಣಕಿ
 ದುದು ಕಲಶಜನ || ೪೧ || ಕೇಳಿದನು ರಭಸವನು ದಿಗುಕೆಂ | ಧೂಳಿಯನೆ ಕಂಡನು ವಿರೋಧಿಗ | ಳಾ
 ಳಕಾಣೆನು ಕಾಣೆನಿತ್ತಲು ಕಲಶಸಂಭವನ || ಕೇಳು ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ ನೆರೆ ಕೆಂ | ಧೂಳಿ ಕಾಣೆನು
 ಕಾಣೆನರಿಭೂ | ಪಾಲರನು ಕೇಳರಸ ಕಂಡನು ಕಾಲಧೂರ್ಜತೆಯ ||೪೨|| ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ಸ್ಯ
 ಪಾಂಚಾ | ಲರಲಿ ಕೈಕಯ ಚೈದ್ಯ ಮಾಗಧ | ತುರುಕ ಬರ್ಬರ ಹೂಣಕೊಂಕಣ ಪಾರಿಯಾತ್ರರ
 ಲಿ || ಉರುಳಿತೊಂದೇಲಕ್ಷ ವುಳಿದೀ | ಕರಿ ವರೂಥ ಪದಾತಿ ತುರಗವ | ನರಸಲೆಕ್ಕಿಸರಾರು ಬಲ್ಲರು ವೈ
 ರಿಸೇನೆಯಲಿ ||೪೩|| ಮುರಿದುದಾಬಲ ವಿಳೆಯೊಡೆಯೆಬೊಬ್ಬ | ರಿದುದಿಬಲವಪಜಯದ ಮಳೆ |
 ಕರೆದುದವರಿಗೆ ಹರೆದುದಿವರಿಗೆ ರಜ್ಜುಸರ್ಪಭಯ || ತೆರಳಿತಾಚೆಯಧಟ್ಟು ಮುಂದಣಿ | ಗುರವಣಿಸಿ
 ತೀಯೊಡ್ಡು ಕೌರವ | ರರಸನುತ್ಸಾಹವನು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೪೪|| ಭೂರಿವಿರಹಾಗ್ನಿಯ
 ಲಿ ಲೋಚನ | ವಾರಿ ಹರುಷಾಳಿಗಳಲಿತೆ ರಿಪು | ಮಾರಣಾಧ್ಯರವೆಸೆದುದಂದು ರಥಾಂಗದೀಕ್ಷಿತನ ||
 ತಾರಕಿಯ ತಳಿವುಗಳ ಕುಣಿವಸ | ಮೀರಣನ ಶತಿಯೆಡೆಗೆ ರಜನೀ | ನಾರಿ ತೊಲಗಲು ಹೊರಟನಂ
 ಬುಜಬಂಧು ನಲವಿನಲಿ

...

...

...

||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ವದ ೧೧೦೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಂ ಟ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಿಪುಬಲವ ಗೆಲುವಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾ ದೆಸಿಕರಾದಪಿಯೆಂಬ ಜಯಲೋಲ ಲುವನು ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ
ಮಡಿದನು ಪುತ್ರನೋಹದಲಿ ||

|| ಪದ || ಸಾಲದೇ ಸಮರಂಗವಿಂದಿನ | ಕಾಳಗದ ಚಯನವೈದಿಧೂ | ಪಾಲಕನ ಧೈರ್ಯನ
ಲಿ ಮಡಿದುದು ಬೇಹಬೇಹವರು || ಮೇಲುಗಾಳಗ ನವೈದಿಸರ | ಮೇಲೆತೆಗೆಸುವುದತಿಮಥನದಲಿ | ಕಾ
ಳಹುದು ಕೇಳೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನುಡಿದನಾಚಾರ್ಯ || ೧ || ಅವನಿಪಾಲರು ಕಂಗಳಿಂದವು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ
ಮೊಳ್ಳಿದರು ಕಂಡುದ | ನವನು ನಂಬರು ಕೊಂಡೆಯರ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಂಬುವರು || ನಿವಗೆ ಹೇಳಿದುದ
ಲ್ಲ ಲೋಗರ | ಹವಣನೆಂಬವು ನಾವು ಪಾಂಡವ | ರವರು ನಿನ್ನವರೆಂಬುದನು ನೀನಿಂದು ನೋಡೆಂದ || ೨ ||
ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ವೈರಿಭಟರಿಗೆ | ಚಲ್ಲಿದನು ಭೀತಿಯನು ಬರಸಿಡಿ | ಲಲ್ಲಿ ತುಡುಕುವರಾರು ಬಲ್ಲರು
ದ್ರೋಣನುರವಣೆಯ || ಘಲ್ಲಣೆಯ ಮರಪುಟದ ತುರಗದ | ಹಲ್ಲಣೆಯ ಹೇಪಿತದ ಹಗೆಯೆದೆ |
ಝಲ್ಲೆನಲು ಕಾಳಗಕೆ ಕವಿದವು ಕಟಕವೆರಡಲಿ || ೩ || ಇಳೆಯೊಳದ್ಭುತವಿದು ಕೃತಾಂತನ | ಪುಲಿತ
ಶಾಲೀವನವ ಮುಟ್ಟಿದ | ಗಿಳಿಗಳೋ ಗಾಢಾಯ್ಲ ವಂಬುಗಳೋ ಮಹಾದೇವ || ನಳಿನೇರಿಲುದೋಗಲೆಂ
ಬಳಟಳಟ | ಭಿಳಿಭಿಳಿಲುಖಣಿಖಣಿಲುಖಣಿಲೆಂದಾಲಿವಕಳಕಳದಂಬುಗಳ ರವ ತುಂಬಿತಂಬರವ || ೪ ||
ಕಡಿದು ಬೀಳುವಕ್ಕಿದುಗಳ ನೆರೆ | ಕಡಿದು ಜೋಲುವಜೋಡುಗಳ ನೆರೆ | ಸಿಡಿದು ಹಾರುವಸೀಗಕದ ನು
ಗ್ಗಾದಹಲಗೆಗಳ || ಹಿಡಿದಸಿಂಧದ ನೆರಕೆ ಹರಪಿದ | ತೊಡೆಯಚಮರದ ತಾರುಣಟ್ಟಿ | ಕಡದಚಾ
ತುರ್ಬಲವನಭಿವರ್ಣಿಸುವರಾರಂದ || ೫ || ಅಳಿದವೈನೂರಾನೆ ಮಗ್ಗುಲ | ನೆಲಕೆ ಕಲಿಸೀತಾಡಗೈದವ
ಬಲುಗುದುರೆ ಹದಿನೈದುಸಾವಿರದೇಳುನೂರುರಥ || ಮಲಗಿದುದು ಕಾಲಾಳು ಲಕ್ಷದ | ತಲೆಯತೊಡೆ
ದರು ರಾಜ ಪುತ್ರರು | ಮಲೆತವರ ಹೊಯ್ಯೆಯ್ದು ಹೊಕ್ಕರು ಸುರರ ಪಟ್ಟಣವ || ೬ || ಸಾ
ಲುಮೇಘದ ಮಳೆಗಳಿಗೆ ಬಿರು | ಗಾಳಿ ಬಿದ್ದಿನವಾಗಿ ಬರಲವ | ರಾಳುಗಳ ಸಿಂ ಮರವುದೇ ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಚಿತ್ತೈಸು || ಸಾಲ ಹೊಯ್ದನು ಹೊಕ್ಕು ಭೂಮಿ | ಪಾಲನೆಯ ತಾನೊಲ್ಲೆನೆಂಬವೊ |
ಲೂಳಿಗವ ಮಾಡಿದನು ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೭ || ಮುರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ದೇಸಿಗರ ಸಂ | ತ
ರಿಸಲ್ಪಿದಿದನಿವ್ವಮಾವನ | ತರಿದರಿಗೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಕಾದಿವಿರಾಟಕ್ಕೈಯರ || ತುರುಗಿದನು ತೆತ್ತಿಸಿ
ದರಲಿ ತೆಗೆ | ಮರೆಯವಾತೇ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನು ದ್ರೋಣನೆಂದರು ಭಟರು ಭೂ
ಪತಿಗೆ || ೮ || ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ತಂಬುಲದ ರಸದಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಮುಡುವದಗೈದ ದೇಹದ | ಮೆ
ಲುನಗೆಯ ಕಳಕಳದಲಿಮುಕ್ಕಳಿಸಿದಾಲಿಗಳ || ತಳಿತಳಲದಲಿ ರಾಯಧೈರ್ಯದ | ತಳಿತಳಿತಿಗೆ ಕಾಲು
ಹೊಳೆಯಾ | ದಳಿಮನವ ಮಾಡುವ ಮಹೀಶನ ಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ || ೯ || ನಿಲ್ಲುಫಲುಗುಣ ನೀನು ಪರಿ
ಯಂ | ತೆಲ್ಲಿಯದು ರಣವಕಟ ಹಾರುವ | ನಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರೆ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡನು ಬಿನ್ನುಗುಬಿಚ್ಚಿ
ಯ || ಬಲ್ಲಿನಾತನ ಬಲುಹನೆರೆ ಗೆಲ | ಬಲ್ಲಿ ಹರಿಮೇಖಲೆಯನಾವಿನ್ನೆಲ್ಲವೇತಕೆ ಯೆನುತ ದೃಷ್ಟ
ಮ್ನನನುವಾದ || ೧೦ || ನಾಯಿಗಳ ಹೊಯ್ಯಾಕು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಬೇಡಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ತ

ವಾಯುಧಂಗಳ ಹಿಡಿದರೋ ತಾವೇಕದಂಡಗಳೊ || ಜೀಯ ಖಾತಿಯಿದೇಕೆ ಬೀಳಲಿ | ನಾಯಕರು ನಿ
ಮಗ್ಗೇನು ಹರನಡ | ಹಾಯಿದೋಡೆ ರಿಪುಬಲವನುರುಹುವೆನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ನೇಮವಾಯಿತು
ಸಾತ್ಯಕಿಗೇಸುತ | ಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಿಗೆ ಸಂ | ಗ್ರಾಮಧೀರತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯಚೇಕಿತಾನರಿಗೆ || ಆ
ಮಹಾರಥರೈದರು ಘನ | ತೋಮರದ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ತುರುಗಿದ | ತೋಮದಲಿ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯ
ದ ರವದ ರಭಸಸಲಿ||೧೨|| ಸರಕಟಿಸಿ ನೂಕಿತು ಚತುರ್ಬಲ | ವರರೆ ಹಾರುವನೆಲ್ಲಿ ಯಾವೆಡೆ | ದೊರೆಸು
ಯೋಧನನೆಲ್ಲಿ ರಾಧಾಸುತನ ಬರಹೇಳು || ಗುರುಸುತನ ಕರೆ ಬರಲಿ ದುಶ್ಶಾ | ಸರನು ಬರಹೇಳಿನುತ
ಬಲವ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಮೋಹರಿಸಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಧಿನಲಿ||೧೩|| ಅಂಗವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು ಮಹಾದೇ |
ವಂಗಮೊಗಸುವೊಡರಿದು ಮೋಹರೆ | ಸಿಂಗದಾಯತವಂಬು ಸುಳಿದರೆ ಮೊಲನ ಮುಂಚುವಿರಿ || ಭಂಗ
ವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದೆನಿಮ್ಮ | ಯ್ಯಂಗ ಹೊರದಿಹಹಳಿವ ಮಿಗೆಮನ | ದಂಗವಣೆಯುಂಟಾಗೆ ಮೆಚ್ಚುವೆನೆಂ
ದನಾದ್ರೋಣ ||೧೪|| ಗಳಹತನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆರೆಯದು | ಕಲಿತನವಲೇ ಮಾತಿನಲಿನಿವ | ಗೆಲುವಿರದು
ತಪ್ಪಲ್ಲಮುಖದಿಂ ದ್ವಿಜರು ಜನಿಸಿದಿರಿ || ಗೆಲವು ತೋಳಿನೊಳೆರವು ಚನ್ಮ | ಸ್ಥಳವಲೇ ಭುಜವರಸುಗಳಿ
ಗಿ | ನ್ನಳುಕದಿದಿರಿ ನಿಂದೆಯಾದೋಡೆ ಗೆಲವು ನಿನಗೆಂದ||೧೫|| ಎನ್ನುಮತ್ತೊಮ್ಮೆನ್ನುಯೆನ್ನಾ | ಣೆ
ನ್ನುಗೆಲವೇ ನಮಗೆ ಬಳಿಕೆ | ನಿನ್ನು ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಮಹಾದೇವಹುದು ಮತ್ತೆನಲು || ತನ್ನೊಳುಂಟೇ
ಖರೆಯತ್ತನ ಬರಿ | ದೆನ್ನುಲಿದೆ ಬಾ ಹಲವು ಮಾತಿನೊ | ಇನ್ನುಫಲವೇನೋಡು ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ || ೧೬ || ಈತ ಸೇನಾಪತಿಕಣಾ ತಾ | ನೀತನ್ಯ ಮಿಗೆ ನರನ ಮೈದುನ | ನೀತ ವಿಖ್ಯಾತನು
ಬಲಾನ್ವಿತ ದ್ರುಪದತನಯನಲಾ || ಈತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾದವರ ಕುಲ | ದಾತನೀತ ತಿಖಂಡಿ ಮೊದಲಾ |
ಗೀತಗಳು ನೆರೆ ಖರೆಯರೆಂದನು ನಗುತ ಸಾರಥಿಗೆ || ೧೭ || ನುಡಿಗೆ ಮುಂಚಿತು ಬಾಣಮಾರುತ | ನ
ಡಸಿ ಬೀಸುವಲಾಗು ತಲೆಗಣೆ | ತೊಡಚಿಗಳಚುವವೇಗವನು ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೆನ್ನಳವೆ || ಕಡಲ ಕಡುಹ
ದಲುವಿವರಳವ | ನುಡುಗಿದವರಿಗೆ ನಿವರು ತಿವಯೆಂ | ದೊಡನೋಡನೆ ಪಡೆ ನಡುಗಲೊರಿಸಿದನಾಮ
ಹಾರಥರ || ೧೮ || ಕರಿಗಳೈಸಾವಿರ ತುರಂಗಮ | ವೆರಡುಸಾವಿರವೆಂಟುಸಾವಿರ | ವರವರೂಢದಥ
ಟ್ಟು ಮುರಿದುದು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಅರಸುಗಳನ್ನೊರುಪುನರಪಿ | ಕರಿತುರಗರಥದಿಂದಮೂವ | ತ್ತೆ
ರಡುಸಾವಿರವಳಿದುದೈ ಪಾಂಚಾಲಸೇನೆಯಲಿ||೧೯|| ಮತ್ತೆ ನಡೆದುದು ಹೆಣನ ತುಳಿದೊ | ತ್ತೊತ್ತೆಯ
ಲಿ ರಿಪುಸೇನಮಂಜನ | ಮುತ್ತಿಗೆಯ ರವಿಯಂತೆಕಾಣೆನು ಕಳಶಜನ ರಥವ || ಮತ್ತೆನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ
ಕಾಲನ | ತುತ್ತುಚೋಡಿಸಿತೆನೆನೆಂಬೆನು | ಹತ್ತುಕೋಟಿಯ ಕಡಹಿದನು ರಿಪುಚಾತುರಂಗದಲಿ ||೨೦||
ಗಾಸಿಯಾಯಿತು ಸೇನೆ ಸುಡಲೆನು | ತಾಸುಭಟರಿದಿರಾಗಿ ಕಾದಿದ | ರೈಸುಬಳಿಕೆನ್ನ ರಸ ಸರ್ವತ್ರಾಣವೆ
ಲ್ಲರಿಗೆ || ಸೂಸುಗಣೆಗಳ ಸೊಗಸು ಹೊಯ್ದು ಪ | ಹಾಸಕೊಡಲಾದರುಮಹಾರಥ | ರೀಸುಭಂಗಕೆ ಬಂ
ದುದಿಲ್ಲ ನೈಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಕಂಡುದಿವರನು ರಾಯಮೋಹರ | ಕಂಡುಗೊಂಡುದು ಧೊರೆಗೆ
ಳಿದು ಕೋ | ದಂಡರುದ್ರನ ರಣಕಣಾ ತಾವೇನನೊದಗುವರು || ಉಂಡುಭಾಸಟದೇರಾಮದ್ದಿನ | ಗಂ
ಡನೋ ದ್ರೋಣಾಸ್ತ್ರವನು ಸವಿ | ಗಂಡನೇ ಸಾತ್ಯಕಿಯೇನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಭೀಮ || ನುಡಿಯ ಭಂಗಿ
ಸಲೇಕೆ ಸನರನ | ಕೊಡುವುವಾಹವೆದೊಳಗೆ ಮಗುಳವ | ಗಡಿಸುವುದು ವಿಕ್ರಮಕೆ ಕುಂದೇನದು ಮು

ಹೂರ್ತವಶ || ಪಡೆ ಸವೆದುದಿನ್ನೇನೆನುತ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನನಿಲಜ | ನೊಡನೆ ಬಳಿ
ಸಂಧಿಸಿತು ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಪರಿವಾರ || ೨೩ || ಭೀತಿ ಮೂಣಲಿ ಭೀಮಫಲುಗುಣ | ರಾತುಕೊಂಡರು ಬ
ವರವನು ನೆರೆ | ಸೋತವರು ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಬುದು ಯೆನುತ ಚರರುಲಿಯೆ || ಚಾತುರಂಗದ ತರಹ
ರಣನಿ | ಧೂತಧೂಳಿಮಯವಖಳದಿಗು | ಚಾತವೆನೆ ಧಟ್ಟಣೆಯ ನೇರಿತು ಪಾಂಡು ಸುತಸೇನೆ || ೨೪ ||
ಆಳಹಿರಿ ನೀವೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕೊಲಿಸುವುದು ನಿಮ | ಗಾಳುತನವುಂಟೆಂದು ಗರ್ವವ
ನಿಲ್ಲಿ ತೋರಿದಿರಿ || ಆಳು ನೋಡುತಲಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಾಳಗವನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಪವನಜ | ಕೇಳೆನುತ
ಕೈವರ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳೊಳಿವರೊಡಲ || ೨೫ || ನರನನೆಚ್ಚನು ಪವನಜನ ತನು | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನು
ಸಾರಥಿಗಳಿ | ಬ್ಬರಲಿ ಹೂಳಿದನಂಬ ನೆರೆ ನೋಯಿಸಿದನಾರಥವ || ನರನ ಕಣೆಯನು ಭೀಮನಂಬನು |
ಹರೆಗಡಿದು ಮಗುಳೆಚ್ಚನವರನು | ಸರಳು ಪುನರಪಿ ಸವರಿ ಸೆಕ್ಕಿದನೊಡಲೊಳಂಬುಗಳ || ೨೬ ||
ದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯ ಸರಿಸದಲಿ ತಲೆ | ಮೆಟ್ಟುಗರೆದರು ಪಾರ್ಥಪವನಜ | ರಿಟ್ಟುಕೊಡಹಿದರಾರು ನಿ
ಲುವರು ದನುಜದಿವಿಜರಲಿ || ನೆಟ್ಟನೆಯು ಗುರು ಸಿಲುಕನವತರಿ | ದೊಟ್ಟಿದನು ದೆಕ್ಕಾಯೆಯಲಿ ಗ
ರಿ | ಗಟ್ಟಿತೀತನ ಬಾತಿ ಮೆರೆದುದು ಕೇಣವಿಲ್ಲೆಣಿಸಿ || ೨೭ || ಅಟ್ಟಿ ಜಗವನು ಮುರಿದು ನುಂಗು
ವ | ಧಿಟ್ಟನಹಶಮನಂಗೆ ಸಮರದ | ಕಟ್ಟಳೆಯೊಳಾಯತದ ಪೆತಣವನ್ನು ಹೆಳ್ಳಂತೆ || ಕಟ್ಟಿವಡೆ
ದಂಬುಧಿಯೊ ಮೇಣ್ಣುಗ | ಜಟ್ಟಿ ಸುರಿವಂಬುಗಳೊ ನಿಮಿಷಕೆ | ಕಟ್ಟಿದಾದೊಡೆಯಬಲತರಹರೆ
ವರಸ ಕೇಳೆಂದ || ರಾಯನನು ಬರಹೇಳು ನಾವ್ ಕೈ | ಗಾಯ್ದೆವೋ ಕಾದಿದವೊ ಕಾಣಲಿ | ಬಾಯಿ
ಬಡಿಕರು ಬಂದು ನೋಡಲಿ ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದವರು ಮೇಣವ | ರಾಯತದಲೊ
ಡೆಬೆರಸಿ ನೋಡಲಿ | ರಾಯರಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನವರ || ೨೮ || ಬಾಲಸೂರ್ಯನವೋಲು
ತೀಕ್ಷಣ | ದೇಳಿಗೆಯ ತೇಜದ ವಿಕಾರ ಭ | ಡಾಳಿಸಿತು ವಿಕ್ರಮದಜಳ ಜಗವಳುಕೆ ರೋಂಪಿಸಿತು ||
ಹೇಳಲೇನರ್ಜನನ ಭೀಮನ | ಸೋಲುವುದು ತಾವೃತ್ಯು ವೀಪರಿ | ಕಾಳಗವನಾನರಿಯೆನಮರಾಸುರ
ರ ಸಮರದಲಿ || ೨೯ || ಸಾಕು ನಿಮಗಾಗದು ವೃಥಾನೀ | ವೇಕಹಂಕರಿಸುವಿರಿ ಸೇನಾ | ನೀಕಹೊ
ದ್ದಲಿ ಹೊಗಲಿ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮಮೊದಲಾದ || ಆಕೆವಾಳರು ನಿಲಲಿ ಕುಪಿತಪಿ | ನಾಕಿಯರಿಯಾ ದೋ
ಣನೆನುತ ವ | ರಾಕೃತಿಯಪರಬೊಮ್ಮರೂಪನು ತಿರುಗಿಸಿದ ರಥವ || ೩೦ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮು
ಳಿಸಿನಲಿ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾಯನ ಧಟ್ಟು ನಿಶಿತಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮನಂಬರವ ||
ಬಾಲಕರ ಕರಖಡ್ಗಧಾರೆಯ | ಮೇಲೆ ಮೋದುವ ಮಧುರಸವಿಯಲಿ | ನಾಲಗೆಯವವರೊಲ್ಲರೆಂದನು
ನಗುತ ಕಲಿದೋಣ || ೩೧ || ತೆರಹುಗೊಟ್ಟೊಳಹೊಗಿಸಿ ಸದೆದನು | ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿವಂತೆ ರಿಪುಬ
ಲ | ವರಲಿ ತೆಗೆದುದು ಗಾಯವಡೆದರು ಬೇಹನಾಯಕರು || ದುರಿದುರಿಪತಲೆಮಿದುಳ ದಂಡೆಯ | ಹ
ರಿಗರುಳ ನೆಣವಸೆಯ ಮೂಳೆಯ | ಮುರುಕುಗಳ ಕಡಿಖಂಡಮಯವಾಯ್ತು | ಖಿಳತಳತಂತ್ರ || ೩೨ ||
ಬೆರಳ ಬಾಯ್ಕಳ ಬಿಸುಟಕೈದುಗ | ಳರೆಗಿರಿದಹಲ್ಲುಗಳ ಕೂಡಿದ | ಕರಪುಟದ ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಸಿವೆರೆ
ಳುಗಳ ಶೋಣಿತದ || ಸರಳಲಾರೋಹಕರ ರಾವ್ತರ | ವರಮಹಾರಥಪಾಯದಳದು | ಬ್ಬರದ ಬೇಗೆ
ಯನೇನನೆಂಬನು ಮೈರಿಸೇನೆಯಲಿ || ಮುಂದೆ ಹೊಗುವರಬಲರು ಹೋರಿತು | ಹಿಂದಣವರಾಸೆಯ

ಲಿ ನಿಂದುದು । ನಿಂದುದಾಬಲುಹುಯ್ಯು ಪವನಜಪಾರ್ಥಪರಿಯಂತೆ ॥ ಅಂದು ಪಾರ್ಥನು ಕೃಷ್ಣ ಬ
ಲದಲಿ । ನಿಂದನೇವೇಳುವೆನು ನಿನ್ನವೆ । ರೆಂದು ಗೆಲ್ಲರು ಗಾಹುತದಕವನುಳಿದು ಕಾದುನೊಡೆ ॥ ೩೫ ॥
ಆರು ಸಾವಿರತೇರು ಗಜಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ಲಕ್ಷಕುದುರೆಗಿ ಳಾರುಕೋಟಿಪದಾತಿ ಮುಗ್ಧತು ಮತ್ತೆ
ಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಆರುಲಕ್ಷತುರಂಗ ನೈಪರೈ । ನೂರು ಗಜಘಟಿ ಲಕ್ಷ ರಥಹದಿ । ಮೂರುಸಾವಿರವಳಿದುದ
ಕೆ ಪರಿಗಣನೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಅಂಗವಿಸುವವರಿಲ್ಲ ಭಟರಿಗೆ । ಭಂಗವಿಕ್ಕಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರಗೆ
ಸಂಗರದಸಿರ ಸಾಗತಾ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಸೂಸಿದಳೋ ॥ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಿನ್ನಾರು ಸಮಗಾ । ವಂಗದಲಿ ಗೆ
ಲವಹುದು ಹದನರ । ಸಂಗೆ ಬಿನ್ನಹವಾಡಿಯಾದರು ನಿಖಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ೩೭ ॥ ಕರೆಸಿದನು ಹ
ರಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ನರಸ ಕೇಳಿಂದಿನಲಿ ಗುರುವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಗೆಲುವು ನೂಕದು ಭೂತ
ನಾಥಂಗಿ ॥ ಧುರದಜಯವಹುದೊಂದುಪರಿಯಲಿ । ನಿರುತವಲ್ಲದನುಡಿಯನುಡಿದೊಡೆ । ಪರಿಹರಿಸಬ್ಬ
ಹುದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚಿದನೆರ್ಜನನು ಹರಿ । ಯವಗಡಿಸಿಕೊಂ
ಡರಸನನುಪಮೆ । ಪವನಸುತನಾಮಾತ ಕೊಂಡನು ಹೊಕ್ಕನಾಹವವ ॥ ತವಕದಲಿ ತೆಗೆದಸುತ ರಿಪುಶ
ರ । ನಿವಹವನು ಖಂಡಿಸುತಲಿಂದಿನ । ಬವರದಲಿ ಕಡಿವಡೆದುದೆಶ್ವತ್ಥಾಮಗಜವೆಂದ ॥ ತಿವತಿವಾ ಕ
ರ್ಣಜ್ವರಾಯತ । ರವವಿದೆತ್ತಣದೋ ಕುಮಾರನ । ತಿವಿದ್ರೋ ತಾನೇನಿದದ್ಭುತವೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ತವಕಿಸುತ ತಿಳಿದನು ವೈಕೋದರ । ನಿವ ದುರಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗನಾ ತಿವನೊಡನೆ ಸಮಜೋಳಿ ಹುಸಿ
ಹೋಗಂದನಾದೋಣ ॥ ೪೦ ॥ ಮತ್ತೆ ಮಸಗಿತು ಖತಿಯ ಕರ್ಪೋಗೆ । ಸುತ್ತಿತುರಿಯಲಿವಿಾಸಗ
ಡಿದಾ । ಡೊತ್ತಿಸೆಳೆದನು ಸರಳಲೆಚ್ಚನು ಪವನನಂದನನ ॥ ಹತ್ತೆಗಡಿದನು ಭೀಮಮರಳಿವ । ನೊತ್ತಿ
ಹೊಕ್ಕೊಡೆಕ್ಕನೆರವೆ ಹಾ । ರುತ್ತ ಮುರಿದನು ಬಳಿಕ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿದಿರಾದ ॥ ೪೧ ॥ ಎನಿತುಬಾರಿ
ಪಲಾಯನದ ಸಿರಿ । ನಿನಗೆ ನಿಲುಕದು ವೀರಭಂಡನೊ । ಳೆನಗೆ ನೂಕದು ಸಾರು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿ
ಲ್ಲೆನುತ ॥ ಅನಿಲಜವದಲಿ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು । ಜನಪತಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ಕವಿದುದು । ತನತನೆಗೆ ರಾಯನ
ವಿಪತ್ತಿನೊಳೆಖಳಪರಿವಾರ ॥ ೪೨ ॥ ಒಲೆದು ಗಜವಿಟ್ಟಣಿಸಿದ್ದವು ಮಿಗೆ । ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾಯದಳ
ಪಡಿ । ತಳಿಸುತ್ತೊಳಹೊಕ್ಕಾಕಿದವು ಬದ್ದರದ ಭಂಡಿಗಳು ॥ ಸೆಳೆದೊಡೆಯುಧರಾಹುತರು ಕೈ । ನಿ
ಲುಕಿನಿಂದರು ಮುತ್ತಿದರು ಮಂ । ಡಳಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿದರು ಸಿಲುಕಿದನು ಧೊರೆಯೆನುತ ॥ ೪೩ ॥
ಸಾರಥಿಯ ತುಡುಕಿದರು ತಿವಿದರು । ತೇರ ತೇಜಯ ನಿಭದ ಬರಿಕ್ಕೈ । ತೇರ ಹಿಡಿದವು ಘುಲ್ಲಿಸಿತು
ಮಿಗೆ ಪರಶು ತೋಮರವ ॥ ಭಾರಿಸಿತು ಜನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು । ವಾರುವಂಗಳ ಬುರನಿಕರಮಸೆ । ಧಾ
ರೆ ಮುಖದಲಿ ಮಿಂಚಿದವು ಮುತ್ತಿದವು ಕಲಶಜನ ॥ ೪೪ ॥ ದ್ರೋಹಿ ಸಿಲುಕಿದನೆನುತ ಜೀವ । ಗ್ರಾಹ
ವೋ ಗಹನವೊ ವಿಚಾರಿಸು । ಬೇಹವರನೆನುತೊದರಿ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುರವಣಿಸೆ ॥ ಸಾಹಸಿಗಳಳುಕಿ
ದೊಡೆ ಕೌರವ । ಮೋಹರದ ಮೊನೆಯಾಳುಗಳು ಸಂನಾ । ಹದಲಿ ಪಡಿತಳಿಸಿದರು ಕರ್ಣಾದಿ ನಾಯಕ
ರು ॥ ೪೫ ॥ ಗಾಳ ಗಂಟಲೊಳಿಳಿಯದೇ ಮೆ । ತ್ಯಾಳಿಗಳಿಗೀದೊಡ್ಡ ಕವಿದೊಡೆ । ಕೋಲಗುರು ಕಳವೆ
ಳಿಸುವನೆ ಬಯಸುವನೆ ಕೈನೆರವ ॥ ಮೇಲುಗಾಣದೆ ಕವಿದೊಡಿದಿರೇ । ಬಾಲಹರಿಣನ ಹಿಂಡು ಹೆಬ್ಬು
ಲಿ ಗಾಳದತ್ತರ ತುಳಿದು ತಳಪಟ ಮಾಡಿದನು ದ್ರೋಣ ॥ ೪೬ ॥ ಆರನೆರವಿನೊಳಂಧಕಾರದ । ಭಾ

ರವನು ರವಿ ಗೆಲುವನಿನ್ನೀ । ವೈರಿಬಲ ಭಂಜನೆಗೆ ಗುರು ಹಿಂಗುವನೆ ಕೆಲಬಲಕೆ ॥ ಭೂರಿರಿಪು ಚತು
ರಂಗಬಲ ಸಂ | ಹಾರದಲಿ ಬಿಗಿಯೆದ್ದು ರಕುತದ । ಪೂರದಲಿ ಮುಳುಗಿದರು ಕರ್ಣಕೃಪಾದಿ ನಾಯ
ಕರು ॥೪೭॥ ಗಾಯವಾಯ್ತರ್ಜುನೆಗೆ ಮಿಗೆಪೂರ । ರಾಯ ಗಾಯದೊಳೊದ್ದು ಕೊಂಡನು । ವಾಯು
ಸುತನು ತಿಖಂಡಿ ಕೃಕೆಯ ದ್ರುಪದನಂದನರು ॥ ಬಾಯಜಿಟ್ಟುದು ಭೀತಿಯಲಿ ಕೌಂ । ತೇಯಸುತರಿ
ನ್ನುಳಿದ ಸುಭಟರ | ನಾಯಕರ ಪಾಡೇನು ನೆಸಿದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ॥೪೮॥ ಮೊದಲು ತಾಗಿದ ಚಾ
ತುರಂಗವ । ಸದೆದನೊಂದೇ ಲಕ್ಷವನು ಮೀ । ರಿದೊಡೆ ಮೋದಿದನೆಂಬಲಕ್ಷವನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ॥
ಕದನದಲಿ ಭಾರಿಸಿದ ಫಟ್ಟನು । ಸದೆದು ಕೆಡಹಿದನೆಂಬಲಕ್ಷವ । ನೊದವಿಸಿದನಂತಕನ ಪುರಿಗವನೀಶ
ಕೇಳಿಂದ ॥೪೯॥ ಧಾರುಣೀಶರು ಮಡಿದರೊಂದೇ । ಸೇರುಪೆಯಲೈ ನೂರು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು
ಮುನ್ನೂರು ಪುನರಪಿ ನೂರು ಯಿನ್ನೂರು ॥ ಮೌಠಿಗೌತನವಾಯ್ತು ಯಮನವ । ರಾರನೋಯ
ಲು ನಾಕದಲಿಹೊರ । ಗೇಲಗಟ್ಟಿದವೆನಲು ಕೊಂದನು ಲಪುಚತುರ್ಬಲವ ॥೫೦॥ ಇಳಿದರಿತ್ತಲು ಗಗನ
ದಿಂ ಹೊಳೆ । ಹೊಳೆವಧವಳದ ಜೋಡಿಯಲಿ ಜಗ । ಮುಳುಗೆ ಭಸ್ಕವಿಭೂಷಿತಾಂಗದ ಜಡಿವಜಡೆ
ದಲೆಯ ॥ ಪುಲಿದೊಗಲ ಸುಲಿಸಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯ ಜಪಮಾಲೆಗಳ ನಿರ್ಮಳ । ಬಲುತಪೋಧನ
ರೈದಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥೫೧॥ ಅತ್ರಿಭಾರದ್ವಾಜ ವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರ ಗೌತಮ ಕಣ್ಣಕೌ
ಶಿಕ । ಮೈತ್ರಸುತರು ವಸಿಷ್ಠ ಗಾಗ್ಯಾಂಗರಸ ಭಾರ್ಗವರು ॥ ಸತ್ರಿಗಳು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಭೈಗುವರ । ಚಿ
ತ್ರಚರಿತರು ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ । ಮಿತ್ರಭಾವದಲಿವರಿಗೆಭಿವಂದಿಸಿದನಾದ್ರೋಣ ॥೫೨॥ ವರಮುನಿಗಳೆತ್ತಿವಿನ
ಯದಲಿ ಮೂ । ವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದರಿತ್ತಲು । ಮುರವಿರೋಧಿಗೆ ನರಗೆ ಕುರುಸೇನಾಧಿನಾಥಂಗಿ॥
ಅರಿಯರುಳಿದವರಿತ್ತ ಮಿಗೆ ಸಂ । ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರು ನುಡಿದರಾಮುನಿ । ವರರು ಕಡಿದರು ಕೌರವೇಂ
ದ್ರನ ಕಲ್ಪಭೂರುಹವೆ॥೫೩॥ ಪಾತಕವಲಾ ದ್ರೋಣ ನಿನಗಿದು । ಭೂತಹಿಂಸೆಯದೇಕೆ ಪಾರ್ಥಿವ । ಜಾ
ತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಂತೆ ನಿರ್ದಯರೆ ॥ ಸೋತರೆನದು ಯುಗಗಳಿಗಪ । ಖ್ಯಾತಿಯೇ
ಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ । ವೇತಕಿದು ನಮಗೆಂದು ಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿ ನುಡಿದ ॥೫೪॥ ಲೋಕವೆಂಬುದು ನ
ಮ್ಮಧರ್ಮವ । ನೌಕಿ ನಡೆವುದು ಲೌಕಿಕಕೆ ನಾ । ವಾಕೆವಾಳರು ತಪ್ಪಿನದೆಡೊಡೆ ಬುಧರು ಭ್ರಮಿಸುವ
ರು ॥ ಲೋಕನಮ್ಮನು ಬೋಡಿಗಳೆವುದು । ಕಾಕನೆರೆ ಬಳಸುವುದು ದುರಿಯತ । ವೇಕೆ ನಮಗಿದು ವಿ
ಹಿತಕರ್ಮಶ್ರುತಿಸಂತ್ಯಾಗ ॥ ಶ್ರುತಿಸರನವೋ ತರ್ಪಣವೋ ಮೇ । ಣತಿಥಿ ಪೂಜೆಯೊ ಭೂತದಯೆ
ಯೋ । ಹುತವಹಾರಾಧನೆಯೊ ರಣವಿನ್ನಿದೋಳಾವಳಲ ॥ ಶ್ರುತಿಸಮಸ್ತಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳು ಪಂ | ಡಿ
ತರು ನಡೆವುದು ಮೂಢ ಮೂರ್ಖರೆ । ಗತಿಯನನುಕಲಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ ವಿಕೇಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೫ ॥
ತಪವನುವು ಮಹಾದಲಿ ಫಲ । ವಾಚುರ್ದ್ರಶ್ರವಣಂಗಳಿನ್ನು ಗು । ರೂದಕದಲಿರೆ ಸೇತುಸಂದರ್ಭ
ದಲಿ ಛಲವೇನು ॥ ಈಮರಾಗ್ರಸ ನಿಲಲಿ ಹಾಯಿಕು । ಕೈದುವನು ಸುಸಮಾಧಿಯೋಗದೊ । ಳೈದು
ವುದು ನಿಜದೇಹ ನಿಸ್ಸೃಪನಾಗು ನೀನೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ದೇಹವಿದು ಭೂತೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ । ಲಾಹವೆ
ವು ಚಿತ ಕರ್ಮಬಲಸಂ । ದೋಹದಲಿ ತಿರುಗುವುದು ಸುರನರರಿರವ ಗಾಢೆಯಲಿ ॥ ದ್ವೇಹಕೆತ್ತಣದೀ
ಪ್ತಿ ಪಂಚವು । ದೇಹವೆನಲುಳಿದಾತ್ಮನಲ್ಲಿಹ । ರೂಹ ನೋಡಾದಿತ್ಯನಲಿ ನೀನಿನ್ನು ನೋಡೆಂದ ॥೫೭॥

ನನೆದುದಂತಕರಣ ರೋಮಾಂ । ಚನದ ಪುಳಕದಲೆಶ್ರುಜಲದಲಿ । ತೋನೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಕಣ್ಣೆ
ವೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿ ॥ ನೆನೆದು ನಿಮ್ಮನು ನಿಮ್ಮಪದವರು । ಶನದಿ ಧನ್ಯನು ಬಿಜಯಮಾಡುವು
ದೆನುತ ಕಂದೆರೆದೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಭ್ಯದಯಸ್ಯನಿವ ॥ ೫೯ ॥ ತಿರುಗಿದುದು ಮುನಿನಿಕರವತ್ತಲು । ಮರಳಿತಿ
ತನ ಬುದ್ಧಿಯಿತ್ತಲು । ತೆರಹುನಿಡಿದುದು ಮರವೆ ಸವ್ಯಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಯನು ॥ ಅರಸನನು ಬೆಸ
ಗೊಂಬ ತನುಜನ । ಮರಣದಿಟವೋ ಪುನಿಯೋ ಭೀಮನ । ಪಯ ನಂಬನೆನುತ್ತು ರಾಯನನರ
ಸುತ್ತತ್ತಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಎಲೆಯುಂಟಿ ಪಿ ರ ಯೆನ್ನಸುತನಿಂ । ದಳಿದನೇ ಹುಸಿಯಲ್ಲಲೇ ನಿ । ಮಗಳವ
ಚೋನಿಧಿ ನೀನು ಹೇಳಿನೆಲಸುರುಪು ನಗುತ ॥ ಎಲೆಲೆ ನುಡಿಯಾ ಪಾಪಿ ಕದನದೊ । ಕಳಿದುದಶ್ವತ್ಥಾ
ಮನೆಂಬ । ಗುಳದ ಕರಿ ಮಾಳವರೊಳೆಳಿದುದು ಅಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಆದೊಡಶ್ವತ್ಥಾ ಮಗಜ
ಪಿಡಿ । ರಾಡುಡೆಳಿದುದು ನಿರುತವೆನೆ ಬಿಸು । ಸುಯ್ಯ ನೆರಸನನುಡಿಯನಂಬಿದನೆಕಟವಗನನುತ ॥ ಕೈ
ದು ಕೈಯ್ಯಲಿ ರೋಂಪಿಸಿತು ಬಲು । ಬೇದದಲಿ ಕಾತರಿಸಿದಂತಾಸ್ವೇದದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕರೆದನು ರೋ
ಷತಾಮಸವ ॥ ೬೨ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಬಲುಸರಳ ತಿರುವಾಯೋಳಿಸಿ ಮಲೆತನು ಮಾರ್ಬಲಕೆ ಬಲ ।
ಗಳಚಿದೊಡ ಕೊಲ್ಲೆದ್ದು ದಿರುಬಿನ ಕುಳಿಯೊಳೆಂಬುತೆ ॥ ತಿಳುಹಿ ಹೋದರು ಮುನಿಗಳೇತನ । ತಿಳುವು
ತೊಟ್ಟುದು ಮರವೆಯನು ಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿ ಮೊಗದನು ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥ ೬೩ ॥
ತಿರುಗಿ ಭೀಮನನೆಚ್ಚಿನಿತ್ತಲು । ನರನ ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದನೆರಸನ । ಹೊರೆಯ ಬಿರುದರ ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚನು
ವಾಮದಕ್ಷಿಣವ ॥ ಮರಳಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿ । ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮಾಂಜಸ । ರೆರಸುಮ
ಕ್ಕಳ ಹಲಬರನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರದ ॥ ೬೪ ॥ ಈಸುಭರದಲಿ ಭೂತಹಿಂಸಾ । ದೋಷವನು
ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿ । ಗೋಸುಗವಲೇ ಧನವು ನೆರೆಯಭಿಮಾನಸುತನಳಿಯೆ ॥ ಆಸೆಯಿದರೊಳೆಗಂದು
ರಣದೊಳೆ । ಗಾಸೆಯಾದುದು ತಿವತಿವಾ ಸುತನಾಶವನು ಬಗ್ಗೊಳ್ಳೆನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ ॥ ೬೫ ॥
ಕೇಳಿದನು ಕಡುನೊಂದ ಸಡಿಗಡಿ । ಗಾಲಿನೀರೊಡ್ಡುವು ಕೈಯಲಿ ಕೋಲು ಸಡಲಿದುದುದುಳಿದುದೀತನ
ಮವದ ಕಡುತವಕ ॥ ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮುಖದಲೆವನೀ । ಪಾಲಕರ್ಣಕೃಪಾದಿಭಟಗಗೆ । ಹೇಳಿದನು
ಮಗನೇಳಿದಡಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗ ತನಗೆಂದ ॥ ೬೬ ॥ ಎನುತ ರಥದಲಿ ರಚಿಸಿ ಪದುವಾ । ಸನವನೆಂದ್ರಿಯ
ಕರಣವೃತ್ತಿಯ । ನಿನಿತುವನು ತಡೆದಿತ್ತಿಮೂಲಾಧಾರಮಾರುತನ ॥ ಇನಶತಿಗಳೊಂದಾಗೆ ನಾಡಿಗ ।
ಳನು ಕೊಳಿಸಿ ಮಮಕಾರವಳಿದ । ಧ್ವನಿಕಳಾಪರಲುಳಿತನಿದ್ದನು ವರಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೬೭ ॥ ನಾಸಿಕಾ
ಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟು ಕಂಗಳ ಸೂಸದುಸುರಿನ ಶೇಷಕಿರಣಿ । ಯೂಷಪಾವನರೋಮಪುಳಕದ ಗುಡಿಯ ಬೀ
ಡುಗಳ ॥ ಅಸುಷಮಾನ್ಯಾ ನಾಡಿಯಲಿ ಮನವು ಕ । ಳಾಸಿಸಿದಪವನನಸಮಾಧಿವಿ । ಲಾಸನೆಸೆದನು ಸೌಖ್ಯ
ಭಾವದ ಬಡಿವರೋಂಮಿನಲಿ ॥ ೬೮ ॥ ತನ್ನೊಳಿತರವನೆನೆವರೇ ತಾ । ತನ್ನೊಳೀಕ್ಷಿಸಿ ತಾನು ತಾನಿಂ ।
ದನ್ಯವೆರಡರೊಳ್ಳೆಕ್ಕನೆಂಬಾಚಾರ್ಯಭಾವವನು ॥ ತನ್ನೊಳಗೆ ಹುಸಿಯೆಂದು ನಿತ್ಯಾ ನನ್ಯನೆಮಲಜ್ಞಾ
ನರೂಪವ । ತನ್ನನಿಲವೆಂಬುವು ತಾನಾಗಿದನಾದ್ರೋಣ ॥ ೬೯ ॥ ಬಡೆದುದೊಡಲಲಿ ಚ್ಯೋತಿ ತಡೆ
ಯದೆ । ನಡುವೆಳಗು ಥಳಥಳಿಸಿದುದು ಮೇ । ಣ್ಣಡುಕಿ ಭೂಲೋಕಾದಿಯಾಗಿದ್ ಖಳಲೋಕವನು ॥
ಕುಡಿವೆಳಗನೆಸುರಾರಿಮುನಿಗಳ । ಗಡಣವರ್ಜನನವರು ಕಂಡರು । ಪಡೆಯೊಳಗೆ ತಾನುಳಿಯೆ ಕಂಡ

ವರಿಲ್ಲ ಬಳಿಕೆಂದ || ೭೦ || ತೀರಿತೇ ಮಗನುಬೈಟಿಯ ಜಿಜ್ಞಾಸತನವಿಂದಾರು ಯಾಪ್ತಿಗೆ | ರಾರು
ದೊರೆಯಿನ್ನಾರು ಕಾಮವರಾರು ಸಂಗರಕೆ || ಆರು ನಿನಗಿಂದೇಗುವರು ರಣ | ಧೀರರಗ್ಗದದೈವವೇ
ಮನ | ವಾರೆ ನಂಬಿದುದವರೆನಿಸ್ತೇನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ... || ೭೧ ||

ಆಂಶು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ವದ ೧೧೨೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ದ ತೋಂ ಬ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಲಾಯಕಜಕವಚದುಸಿದನಾ | ಲಾಯಕಾನ್ತದ ಬಾಧಯನು ಕಮ | ಲಾಯತಾಂಬಕ
ನಿಲಿಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಂಡವರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ವನಿಸು ಗುರು | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದೇಹವನು ನ | ಮೌಳವಿಧಿ
ಯೇನಪಬಯದ ತಪಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ನಿಮಗೆ || ಮೇಲೆ ಬಂದುದು ಕಷ್ಟವೆರಿಭೂ | ಪಾಲಂಗೆ ಕೇಳಿದರು
ಮಿಗೆ ಪಾಂ | ಚಾಲಸುತಘೃತಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಜಡಿವಕಡುಗದಲಿ ||೧|| ಅಯ್ಯ ಮುಂದಲವಿಡಿದು ಭಾಗಿಸಿ
ಕೊಯ್ದ ಸೂತನ ಕೊರಳೆನಡವಲಿ | ಹಾಯ್ದು ಮುಂದನು ಬದಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಬೆನ್ನೆಲುವ || ಕಯ್ಯಣಿ
ಯೊ ಕಡಿಬುಡಮಯನೆನೆ | ಹೊಯ್ದು ರಥದಲಿ ಕಡೆದುಪುಜಡಿ | ವಾಯ್ದು ವನು ಕಡುಗೋಪದಲಿ
ನೋಡಿದನು ಏಪುರಿರವ || ೨ || ಎಲೆಲೆ ಪಾತಕ ಹೇಣನ ಹೊಯ್ದುಡ | ಬಲುಗಡಿಯ ನೀನೆಂಬರೇ ಸು
ಡು | ಕೂಲೆಯನಿದಕಂಗೈಸುವರೆ ತಾರಾಬಪುತ್ರಗಡ || ತಿಳಿದನಾದೊಡೆ ನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯವು | ಪುಳಿದೊ
ಡೀತನ ಮಗನು ನಿನ್ನುಯ | ಕುಲದ ತಲೆಚಂಡಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಬಂದಭಿಷೇಕನೆಂದ ||೩|| ಎಂದಸೂತನ ಬಾಯ
ಹೊರಗೈ | ಯಿಂಥ ಹೊಯ್ದನು ತಡಹಿದವರನು | ಹಿಂದಣಾಪ್ತ ರಣವಿಳಚಮರಚ್ಛತ್ರಧಾರಿಗಳ ||
ಮುಂದುಮದೊಡೆ ಮುಂದು ತಿಳಿದನು | ಮಂದಮತಿ ಬಳಿಕವನ ಸುಡುಸುಡ | ಲೆಂದು ದೃಷ್ಟದ್ವ್ಯ
ಮ್ನನನು ಸೆರೆ ಬೈಮದೆವಿಳಚನ || ೪ || ಕಡುಕುಗಳ ನಾಯ್ದಿರಿಸಿ ರಥದಲಿ | ಗುಡಿಯಸಿಂಧವನೆತ್ತಿ
ಸಾರಥಿ | ತುಡುಕೆ ವಾಣಿಯ ಮುರುಹಿ ಮರಳಿ ರಥದಕುದುರೆಗಳ || ತಡೆಯದಶ್ವತ್ಥಾ ಮನವನಿ |
ದೊಡೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಮನದಲಿ | ಕಡುಪಿರೋಧವ | ಹಿಡಿದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ || ೫ ||
ಏನಿದಚ್ಚು ಕೊರವೇಂದ್ರನ | ಸೇನೆ ತಲೆಕಳಕಾಗುತಿದೆ ರಿಪು | ಸೇನೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡುತಿದೆ ಮಡಿದಾತ
ಸಾವವನೋ || ಸೇನೆಗೊಡೆಯನು ಬೊಪ್ಪನಿದು ತಾ | ನೇನು ರಥವಿದು ಬರಿದೆ ಬರುತಿದೆ | ಹಾನಿ ಜನ
ಕಂಗಾಗದಿರದೇ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೬ || ತಂದು ಸಾರಥಿ ರಥವನೀತನ | ಮುಂದೆನಿಲಿಸಿದ ಬುದ್ಧ
ಸಂಪ್ರಿಯೊ | ಳೆಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟಳುತ ಕಳಶನುಪುಪುಜನವ || ತಂದೆಯೈದನೆಚಾಪವೇದ ಮು |
ಕುಂದನೈದಿದ ನಿನ್ನು ಕಾಣಲು | ಬಂದನಯ್ಯನನಪ್ಪಿಕೊಳು ಮಾತಾಡು ನೀನೆಂದ || ೭ || ಕೂಡೆ ಹರಿ
ಹಂಚಾದತಂದೆಯ | ಗೊಡೆ ನೋಡದಮುನ್ನು ಕರಬನಿ | ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿದು ಮಾಲೆ ಕಾಣವು ಪಿತನ
ಕಳೆನರವ || ನೋಡಲೆಳಸದಮುನ್ನು ಕಿಡಿಗಳ | ಝಾಡಿಯನು ಕಣ್ಣು ಗುಳಿದವು ಮಿಗೆ | ನೋಡುತ

ಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕಾಣನು ಮುಂದೆ ಪರಬಲವೆ || ೮ || ಅದ್ವನಿಳಿನ ಜಲಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ಗೆದ್ದಕೋ
ಪಾನಳನ ಝಳದಲಿಬಿದ್ದು ನನೆದನು ನಿಸಿನಲಿ ಕಾಹೇರಿ ಕಿಚ್ಚಿನಲಿ || ಗೆದ್ದುದು ದಕವನನಲನಲನಿ ನದ್ದಿ
ತುದಕವ ದೊಂದನೊಂದನು | ಕದ್ದವೆರಡರ ಹೋರಟೆಗೆ ಗುರಸೂನು ಬೆಂದಾದ || ೯ || ಕೆದರಿ ಹೊರ
ಳುವೆಸಾರಥಿಯನೆ | ತ್ತಿದನ್ನು ರಣ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೇ | ಳಿದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸೈರಣೆ ಪೇಕವ ನೂಕಿದನು
ಸೆರೆಗೆ || ಒದೆದನೆಳಲನು ರೋಮಹರುಷವ | ನೊದೆದು ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಾಹೇ | ರಿದನು ಕಲುಮನೆ
ವಳುಕಿ ತಗ್ಗಿತು ರೋಷಭಾವದಲಿ || ೧೦ || ಚಟುಲಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ನಾಸಾ | ಪುಟದಸುಯ್ಲಿನ
ತಿವಿವಜಾತ | ಸ್ಫುಟಸಮಾಧಿಗಳಧಿಕದಲಿ ವಿಗ್ರಹಕಬಾಹ್ದದಲಿ || ಸಟುತರಣಬಾಹುಪ್ರತಾಪದ | ಘಟ
ವನೆತ್ತದೆ ಮಾಣನೆನೆ ತೂ | ಕಟಿಸುತಿರ್ದು ರೌದ್ರವೀರಾದ್ಭುತದರಭಸದಲಿ || ನೊಂದಜವನೋ ಜ
ಗವನುರುಹಲು | ಭಂದತಿವನೋ ಕಂಭದಿಂದೊಡೆತಂದರೌದ್ರಾಚೋಪಮಾನವರೂಪಕೇಸರಿಯೋ || ತಂ
ದೆಯಳಲಿಗನಿರವು ವಿಶ್ವವ | ನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ ಸುಡುವುದೋ ಹಾ | ಯೆಂದುದೆಮರಾನೀಕನೆಲೆಭೂ
ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ಮುರುಹಿದನು ವಿಸಾಸೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಳರಳಿದವು ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಸುಯ್ಲ
ಲಿ | ಸುರಿದುದುರಿಹುಬ್ಬುಗಳು ಬಿಗಿದಾಡುಗಳನೊಡೆಯಗದು || ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು
ಹರಿ | ಶರಕೆ ಕೈನೀಡಿದನು ಕಲ್ಪದ | ಹರನವೋಲ್ ರೂಪಾಗ ಹೊಂಗದನೆಧಿಕರೋಷದಲಿ || ೧೨ ||
ದನುಜಹರಮಂತ್ರವನು ಮನದಲಿ | ನನೆದು ಕೈನೀಡಿದನು ತುದಿಯಂ | ಬಿನಲಿ ತುರುಗದಕಿಡಿಯ
ಬಿಡುಕೇಸರಿಯ ಧಾಳಿಗಳ || ತನಿಹೊಗೆಯ ಬಲುಹೊಗರ ಹೊರಳೆಯ | ಕನಕರಸದೇಳಿಗೆಯ ವರಮೈ |
ಮಿನುಗುಗಳ ಹೊಂಗರಿಯನಾರಾಯಣಮಹಾಶರವ || ೧೩ || ಪ್ರಳಯಸೇಘವನೊಡೆದಕಲ್ಪದ | ಝ
ಳದಧಾರಾರತ್ನಿಯೊಳು ಜಗ | ದೆಳಿವಿನಲಿ ಝೋಂಪಿಸುವಹರನುರಗಣ್ಣು ಬಲುನೆಳಗೋ || ಮುಳಿದ
ನರಕೇಸರಿಯ ದಾಡೆಯ | ಧಳಧಳಾಕಾರವೊ ವಹಾಸ್ತ್ರದ | ಬೆಳಗು ಹೆಸರಿಡಲಾರುಬಲ್ಲರು ಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಸರಳಚೂಣಿಯ ಝಳದೊಳಗೆ ಸಾ | ವರನಿದಾಘದ ಸೂರ್ಯರುಬ್ಬಟಿ | ಕರಗಿಹೋ
ಯಿತು ಬಾಯಧಾರೆಯ ಕಿಡಿಯಚೂಣಿಯಲಿ || ಬರಸಿಡಿಲ ಶತಕೋಟಿ ಸಿಡಿದವು | ಗರಿಹೊಗರಕ
ಬೊಗೆಯ ಕಿಡಿಯಲಿ | ಹೊರೆದವೆಂತ್ಯದಮೇಘವನೆ ಝಗಝಗಿಸಿತಮಳಾಸ್ತ್ರ || ೧೫ || ಬಳಗೆ ಜಲ
ಚರವೊದಗಿ ಕುದಿದುದು | ಜಲಧಿ ಕಾದುದು ಧರಣಿ ಸೀದುದು | ಕುಲಗರಿಗಳುರೆ ಸಿಡಿದು ಸೀಕರಿವೋ
ಯ್ತು ವನನಿಕರ || ನೆಲಕೆ ದಾಡೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಕುಂಭ | ಸ್ಥಳಕೆ ತೆಗೆದವು ದಿಗಭತತಿಹೆಡ | ತಲೆಯ
ಮಣಿಗಳನಾಂತನೆನಿಯನುರಗಪತಿಯಿಂದ || ೧೬ || ಗುಳವ ಕೊಯ್ತೆಳುಹಿದರು ಕರಿಸಂ | ಕುಳದಲಾ
ರೋಹಕರು ಜೋಡನು | ಕಳಚಿ ಬಿಸುಟರು ರಾವುತರು ಯಿಳಿದೋಡಿದರು ಹಯವ || ಝಳದಝಾ
ಡಿಗಬೇಗೆವರಿವಂ | ಚಲದ ಗಾಳಿಗೆ ಮೊಗವನೆತ್ತಿದ | ರಳುಕಿ ಕಣುಕೋರೈಸಿ ಮುಂಮುಲಮರುಗಿತು
ಭಯಬಲ || ೧೭ || ಮೇಲುಜಗವಲ್ಲಾಡಿದವು ಧ್ರುವ | ನಾಲಯಕೆ ನೆಲೆತಪ್ಪಿದುದು ಗ್ರಹ | ಜಾಲತಾರಾ
ರಾಶಿಜೋಯಿಸರಂದು ಹುಸಿಯಾಯ್ತು || ಜಾಳಿಸಿದನೆಗಳಿಗೆಯ ತಳಪಾ | ತಾಳವೊದೆದುದು ಕಮಲ
ಜಾಂಡದ | ಮೇಲಣಂತರವಾರಿ ಕುದಿದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೧೮ || ಒಡೆಯರಿಲ್ಲಾ ಜಗಕೆ ಲೋಗರು
ಸುಡುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವರೇ ತಾ | ನೊಡೆಯ ಫಡ ತಾನೊಡೆಯರೆಂಬರು ಮೂವರೇಜಗಕೆ || ನುಡಿವ

ರೇಹೋತ್ತಿನಲಿ ನಮಗಾ | ರೋಡೆಯಗಾವಿಸ್ಸಾರ ಬಸುರೊಳಗೆಡ | ಗುವೆವು ಶಿವತಿವನುತ ತವೆತ್ತಲ್ಪಣಿ
 ಸಿತಮರಗಣ ||೨೦|| ಕವಿದಕೌರವಬಲದ ಸುಮ್ಮಾ | ನವನೇ ತಮ್ಮಂಜಕಿಯನಾಮಿಗೆ | ಬವರಭಾರಿ
 ಯ ಸರಳ ಸೋಗಡಿಗೆ ಬೇವಮೂಜಗವ || ಅವರು ಕಂಡರು ಖಾತಿಯಲಿ ಪಾಂ | ಡವರು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ
 ವ್ವುನನು ತವ | ತವಗೆ ಬೈದರು ಪಾಪಿ ಲೋಕವ ಕೊಂಡೆ ನೀನೆನುತ ||೨೧|| ಅಕಟ ಗುರುಹತ್ಯಾಮ
 ಹಾಪಾ | ತಕವನೇ ನೆರೆಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ | ಸಕಲಲೋಕದ ಬೇರುಗೋಲೆಗೆಲೆಪಾಪಿ ನೀನಾದೈ || ಪ್ರಕಟವಿ
 ಕ್ರಮವಿಸ್ಪುಲಿಂಗ | ಪ್ರಕರದಲಿ ಗಡಗದಿಸುತಿದೆ ಸಾ | ಯಕವ ನಿಲಿಸಾ ನೀನೆನುತ ಭಂಗಿಸಿತು ಪರಿವಾ
 ರ ||೨೨|| ಅವನ ಗುರುತನವೇನು ವಿಪ್ರಾ | ಧವನಲಾ ಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ | ನಿವನು ಋಷಿಯೋ
 ದ್ರೋಣವಧೆಯನ್ಯಾಯವೇ ತನಗೆ || ಇವನು ನಮ್ಮೈಯನನು ನೆರೆ ಪರಿ | ಭವಿಸನೇ ಚಿಕ್ಕಂದು ನಿಮ
 ಗೇ | ನಿವನನಿಬದೊಡಬಾತಿಯೆಂದನು ದ್ರುಪದಸುತ ಮುಳಿದು ||೨೩|| ಅವಗಡಿಸಲೇಕಗ್ರಜನನ | ಧ್ರು
 ವನೆಯಕಟಾಚಾರ್ಯನಲೆನಿ | ನ್ನವರಿವರ ನುಡಿಯಂತೆ ನುಡಿವರೆ ಗುರುವಲಾ ನಿನಗೆ || ಇವರಿಗನುಡಿ
 ಯುರಿಸಿತೇನಿದು | ಶಿವತಿವಾ ಗುರುನಿಂದೆಯನು ಕೇ | ಳ್ದವರು ನಾವಲ್ಲೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಚ್ಚಿದನು
 ಕಿವಿಯ ||೨೪|| ಗುರುವಿಘಾತಕರಾವು ನೀನತಿ | ಗುರುವಿನುಪದೇಶಿಕನು ತನ್ನನು | ಕರೆದರಾರಿದಕಂ
 ದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವುನಂದೇಳೆ || ದುರುಳತನವಾರೋಡನೆಯೆಲೆಬಾ | ಹಿರ ಮಹಾಪಾತಕಿಯೆ ಫಡ ನಿ
 ಟ್ವಾರಸುವನು ತಾನೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದ ||೨೫|| ಎಲೆಲೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯನೊಳ |
 ಗೊಳಗೆ ತೋಟಿಯೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬಲದ ಪರಬೂತಾಟವಾಯಿತೆ ನಮ್ಮ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ನಿಲಿಸೆನುತ
 ನೃಪ ನುಡಿಯೆ ಕವಿದೊಡ | ಗಲಸಿ ಹಿಡಿದನು ಭೀಮನೀತನ | ಬಲುಭುಜವನೌಚಿದನು ಕೊಂಡನು
 ಕರದ ಖಂಡೆಯವ ||೨೬|| ಸೆಳೆದನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವನ | ವ್ಯಳಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲಸುತನೀ | ಗಳ
 ವನನು ಹಿಡಿ ಭೀಮ ಕೊಡು ಸಾತ್ಯಕಿಯು ಖಂಡೆಯವ || ಎಲೆವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಿ | ಗಳು ಸೈ
 ರಸಿದೊಡ ತುತಾರಸಿ | ಗೆಲನುಡಿವೆ ಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗವನು ನಿನ್ನು ನಾಲಗೆಯು ||೨೭|| ತನ್ನೊಳಿದವ
 ಗುಣವ ನೋಡದ | ಚುನ್ನೆವಾಡುವರಬಿರಲೆಲವೊ | ನಿನ್ನು ಹೋಲುವರಾರು ಬಾಹಿರಭಂಡರವನಿಯು
 ಲಿ || ತನ್ನ ಶಸ್ತ್ರ ಸ ಬಸುಟು ಯೋಗವಿ | ಪನ್ನಮಾಯನನೇನಮಾಡಿದೆ | ನಿನ್ನು ನೋಡಿದು ಬಳಿಕ
 ಪರರನು ಹೇಳು ನೀನೆಂದ ||೨೮|| ಮಿಡುಕಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ವೈಕೋದರ | ನೊಡೆಯವಂಚಿಸಬೇಡ ಪವ
 ನಜ | ಬಿಡು ನಿನಗೆ ನೃಪನಾಣೆ ಕುಡಿದನು ಖಳನ ಶೋಣಿತವ || ಬಿಡುಬಿಡಕಟಾ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹಿ
 ಡಿಹಿಡಿಯ ಹಮ್ಮೈಸುವನು ಬಿಡುತೊಡಕಿ ನೋಡಲೆಯೆನುತ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವುನಳ್ಳರಿದ ||೨೯|| ಮು
 ಳಿದು ಯಾದವಸೇನೆ ಕೈದುವ | ಸೆಳೆದುದಾಪಾಂಚಾಲನಾಯಕ | ರುಲಿದು ನಿಂದುದ ಕಂಡನಸುರಧ್ವಂಸಿ
 ನಸುನಗುತ || ಎಲೆಲೆಪಾಪಿಗಳಿರೆ ವೃಥಾತ | ಮೊಳಗೆ ಕೋಟಿಶರಾಗ್ನಿಯಿತ್ತಲು | ಮೊಳಗುತಿದೆ ಕೆ
 ಡ ಬೀಳಹೊಯ್ದೊಯ್ಯುನ್ನಿಗಳನೆಂದ ||೩೦|| ಬೇರೆ ತನಗೊಂದಾಳುತನವೇ | ಸೂರೆಗೊಳುತಿದೆ ಜಗವ
 ನಿತ್ತಲು | ಕಾರಿಡುವಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿದೆ ಕರ್ಬೊಗೆಯ ಕವಚದಲಿ || ತೋರಲಾಪರೆ ಬಾಹುಸತ್ಯವ |
 ತೋರಯಿದಿರಲಿ ಪಂತದೋಲಿಯ | ಕಾರರೆಂದನುತಸುರಂಪು ನಿಲಿಸಿದನು ಗಜಬಜವ ||೩೧|| ಇತ್ತ
 ಲೋಕದ ಕಂಗಳವೆಗಳು | ಕೆತ್ತು ಧಳ್ಳುರವುರಿಯ ತಾಳಿಗೆ | ಮುತ್ತಿದವು ಹರಿದತ್ಯುತವನು ಶಿವ

ಮಹಾದೇವ||ಕಿತ್ತು ಶರವನು ತೂಗಿ ಬಿಲ್ಲು||ತೆತ್ತಿಸಿದನು|| ಸೇದಿ ತೋರಿಸಿ|| ಹತ್ತುನಿನಗು||ಸೇನೆ ಹೋಗದೆಚ್ಚು ಬೂಬ್ಬಿರವ ||೩೨|| ಬಿಗಿದು ಹುಯ್ಯಲು ಜಡಿಯೆ ಭವನವ | ಲಗದು ಕೌರವಸೇನೆ ಹರುಷದ | ಸೋಗಸಿನಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮರೆಯ ಮರೆಯರಲಾ ಕೃಪಾಬಿಗಳ|| ಹೋಗಯ ಹೋರಳಿಯ ಧುಟ್ಟಿನಲಿ ಮಿಗೆ | ತೆಗೆದುರಿಯತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕಡಿ ರುಗ | ರುಗಿಸೆ ಧಾಳಿಬ್ಬದು ಮಹಾಶರವಹಿತಮೋಹರಕೆ ||೩೩|| ಹಾ ಮುರಾಂತಕ ಹಾ ಯುಧುಷ್ಠಿರ | ಹಾ ಮುರತಸುತ ಹಾ ಧನಂಜಯ | ಸೋಮವಂಶಸಮಾಪ್ತ ವಾಯ್ಪುಂಡಿನಲಿ ಹಾಯೆನುತ || ಭೂಮಿ ತೆರೆಯಳೆ ಬಾಯನಕಟಾ | ಸೋಮಧರನೇ ಬಲ್ಲನಾ ವಿ | ನ್ನೀಮಹಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದವು ಯೆಂದೂರಲಿತುಸೇನೆ ||೩೪|| ಕಳಕಳಿಸಿತುಸೇನೆ ಚೂಣಿಯ ಬಲುಗಡಿಯ ಸೆಕೆ ತಾಕಿ ಸುಭಟಾ | ವಳಿಯ ಮಿಸಗಲುಂಯೆ ಕುಟದವು ಭಟರ ಮೋರೆಗಳು || ೩೫|| ಲದ ಸುತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿತು ಮಿಗೆ | ಬೆಳಗುಗುಡಿದವು ಕರ್ಮೋಗಿಯ ಸಂ | ಚಲದಬಾಣದ ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದುದು ರಿಪುಸೇನೆ ||೩೬|| ರುಳಕೆ ಘೋಳಿಟ್ಟೊರಲಿದವು ಕು | ಕುಲ ತುರಂಗದ ಧಟ್ಟುಮುರದಲಿ | ನೆಲನಹೊಯ್ದು ಪ್ಪಳಿಸಿದವು ರಾವುತರನೀಡಾಡಿ || ಬಲುರಥಗಳನು ಬಡಿದು ಸೂತರ | ನಿಳುಹಿ ಹಯವೋಡಿದವು ಮುಂಮಳ | ಗೊಳುತ ನಿಗುರುತು ವುರಯಕೋಟಲೆಗೊಂಡುದುಸೇನೆ ||೩೭|| ರಾಯರಂಜಬಿರಂಜದಿ ಮಿಗೆ | ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಹೋಹುದೇ ನಿ | ವ್ಯಾಯಾತಿಕೆ ಹೊಣೆಗಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾಡಿ ಬೇಗದಲಿ || ಆಯುಧಂಗಳ ಕಳಿದುಬಿಸುಡಿ ವ | ನಾಯುಜಂಗಳನಿಳಿದು ಬದುಕುವು | ಪಾಯವೆಂದಸುರಾ ಸಾಂದನಂದು ನಿಜಬಲಕೆ ||೩೮|| ತಳಿತಹೂವಿನ ತೊಡಬೆಯೋ ಕುಳಿ | ದಲೆಯ ತೀಟಿಯುಭಾರವೋ ನಿ | ಮೂಳದಚಿತ್ತದ ಖಾತಿಯೋ ನವ್ಯಸನಿಯೊಡವೆಗಳೊ || ನಳಿನನಾಭನ ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು | ಕಳಚಿದವು ಕೈದುಗಳು ಪಾಯ್ದಳ | ವುಳಿದು ಜೋಕೆಯ ಜೋಡ ತೊಟ್ಟುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೩೯|| ಆತನಾವೆಡೆ ಧರ್ಮಜನು ವಿ|| ಖ್ಯಾತನಾಕಲಿಪಾರ್ಥಮಾದ್ರಿ|| ಜಾತರೆಲ್ಲಿಹರುಳಿದ ಧರ್ಮಜನನುಜರೆಂದೆನುತ||ಬೀತಕ್ಕೈದುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಸಂ|| ಘಾತವನು ಬಾಣಾಗ್ನು ಬೆರೆಸಿತು|| ಪೂತು ಭಂಡರೆನುತ್ತು ಬಿಟ್ಟುದು ಬಾಣವಂಭಟರ ||೪೦|| ಹರಿಯಿರದೆ ಭಾರಿಸಲು ವರನೈಪ | ನಿರೆ ನಿರಾಯುಧ ರಾದಮಾದ್ರೇ | ಯರು ಶಿಖಂಡಿಯುಯುತ್ಸುಸಾತ್ಯಕೆ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ಕರದಕದಸಿನ ತಳಿತಮುಸುಕಿನ | ಹೊರದಮೌನದ ಮುಂದೆ ಹರಹಿದ | ತರದಕೈದುವ ಬಿಸುಟಬಿರುದರ ಕಂಡುದಮಳಾಸ್ತ್ರ ||೪೧|| ಏಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಧರ್ಮಹಾನಿ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆ ಯಿಂದಿನಲಿ ನಿಮಗಿ | ನ್ನೇಕೆ ವೈದಿಕವೇಗುವೆವು ಜೀವಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುಂಟೆ || ಏಕೆ ಭಯ ನಿಮಗನ್ನು ಕೈದುವ | ನೂಕಿದವರನು ಭೀತಿಗೊಂಬರ ಸೋಕಿದೊಡೆ ಮುರಹರನಪದದಾಣೆಂದುದಮಳಾಸ್ತ್ರ ||೪೨|| ಇವರೊಳುಂಟೇ ಕೈದುವಿಡಿದವ | ರವರನರಸುವೆನುತ ಬರಲಾ | ಪವನಜನು ಧಟ್ಟಿಸಲು ಕಂಡಸುರಾ ತಾ ಮುಳಿದು || ಅವನಿಗಿಬೀಡಾಡಿದನು ಕೈ | ಮವನು ತಾ ಮೊದಲಾಗ ನಿಂದಂ | ದವನು ನೋಡನಲನಿಲಸುತ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೪೩|| ದೇಹಕ್ಕೀರ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ನಿಲುವುದು | ದೇಹವೋ ಕೀರ್ತಿಯೊ ಮುರಾಂತಕ| ಬೇಹುದನು ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಮಾಡೆನು ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನನುವ || ಗಾಹುಗತಕದಲುಳಿವಧರ್ಮ | ದ್ರೋಹತನವೇ ಯಿನ್ನು ನೋಡಾ | ಸಾಹಸವೆ ನಿನ್ನನುತ ಮುಂದನು ಸರಳ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೪೪|| ಪೂತು ಪಾಯಕು ಭೀಮನೇ ಅತಿ | ಭೀತಬಲದಲಿ

ವೀರ ನೀನೇ । ಯಾತಕವದಿರು ಗಂಡುಚೋಹದ ಗರುವಸೂಳೆಯರು ॥ ಸೋತೋಡೆಯು ಜಯ ನಿನ್ನ
 ದನುತ ವಿ । ಭೂತಧೂಮದ ಝಾಡಿಕಿಡಿಗಳೋ । ಳಿತನನು ಮುಸುಕಿದುದು ತುಂಬಿಸಿತಂಬು ಪವನಜ
 ನ ॥೪೪॥ ಗರಿಯ ಮುತ್ತಿದಮುಗಿಲವೋಲ್ಮಿಗೆ । ಹೊರಳಿಗಚ್ಚಿತು ಮೇಲೆ ದಳ್ಳುರಿ । ಧರಧುರದಲೊ
 ಳಬೀಳುತಿರ್ದವು ಕಿಡಿಯಚೂಣಿಗಳು ॥ ಉರಿಯೊಳದ್ದೈ ತಮ್ಮ ಹಾಯಿಂ । ದರಸು ಉದಲಾದಖಿಳ
 ಭೂಪರು । ಕರೆದ ಬಿರುಹೊಯ್ಲುಗಳ ಬಾಯವರೋರಲಿ ಹಲುಬಿದರು ॥೪೫॥ ವಾಯುಸುತ ಹಾಯಿ
 ನುತ ಫಲುಗುಣ । ಬಾಯ ಬಿಡೆ ಹರಿ ಜರೆದನೆಲೆರಣ । ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಬೇಗ ತೊಡುತೊಡು ವರು
 ಣಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಸಾಯದಿರನೇ ಭೀಮನೆನೆ ನಾ । ರಾಯಣನ ನುಡಿಗಿಂದ ಮುನ್ನ ಜ । ಲಾಯತಾ
 ಸ್ತ್ರವನರ್ಜನನು ಗಾಂಡಿವದೊಳುಗುಳಿಸಿದ ॥೪೬॥ ಹೊಗೆಯನೊಡೆದೊಳಬಿದ್ದು ಕಿಡಿಗಳ । ನುಗಿ
 ದು ದಳ್ಳುರಿಯುರಿಗಳನು ತನು । ಬಿಗದು ಭೀಮನ ರಥದ ಸುತ್ತಲು ಸೂಸಿ ತೆರೆಮಸಗಿ ॥ ಹಗೆಯನೆನ
 ಗದಿರೊಡ್ಡಿ ಜಣುಗಲು । ಬಗೆದರೇ ಖಂಡೆಯದ ಮೊನೆಯಲಿ । ಮಗುಳಿಚುವರೇ ತನ್ನನೆನುತುರವಣಿಸಿ
 ತಮಳಾಸ್ತ್ರ ॥೪೭॥ ಉರುಬಿದವು ಕೇಸರಿಗಳುದಕವ । ಸುರಿದುದೊಣಗಿಲುಗಡಿಯಹಬ್ಬುಗೆ । ಹೊ
 ರಗೆ ಮಸಗಿತು ಉದಕಬಾಣವ ಹೀರಿ ಭೋರ್ಗರೆಯೆ ॥ ಒರೆತೆಯಾರಿತು ವರುಣಶರ ಬಾ । ಯೊರೆತು
 ನೀರಡಸಿದುದು ಭೀಮನ । ಸೆರಗ ಹಿಡಿದುದು ವೃತ್ಯವನೀಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ॥೪೮॥ ಆವಶರವಿದ್ದೇ
 ಗುವದು ಮೈ । ಗಾವನಸುರಾಂತಕನಲ್ಯೆ ತಾ । ನಾವವಹಿಲದೊಲುರಿಯೊಲಡಹಾಯ್ದನಿಲಜನ ತೆಗೆದ ॥
 ನಾವರಿಯೆನಾವವನಜನ ಶ । ಸ್ತ್ರವಳಿಯನಾಫಲುಗುಣನ ಗಾಂ । ಟವವನು ಹರಿ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು
 ಬಿಸುಟನವನಿಯಲಿ ॥೪೯॥ ಮುರಿಮುರಿದು ಕರ್ಬೊಗೆಯುಮೊದನು ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ಸೂಸುಗಿ
 ಡಿಗಳೆನೆರವಿ ಸೀದುದು ನಿಮಿರ್ವಹೊಂಗಿಯಂಬು ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ॥ ಮುರಹರನ ಪಾದಾರವಿಂದದ
 ಹೊರೆಯೊಳಡಗತು ಮತ್ತೆ ಜಯದು । ಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುವುರನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು ॥ ೫೦ ॥
 ಜಗದಸರು ಪಸುಸಿತು ನರುಷಕಿ ಹೊಗರುಮಸಗಿತು ರಿಪುನ್ಯಪರನಿಂ । ನಗಡುವನದುತ್ಸಾಹವದ್ದು ದು
 ಭೇದಪಂಕದಲಿ ॥ ಹೊಗರುಮೋರೆಯ ಕೈಯಗಲ್ಲದ । ಬಿಗದಬೆರಗನ ಖತಿಯೊಳೊಸರುವ । ನಗೆಯೊ
 ಳಶ್ವತ್ಥ ಮನಿದ್ದನು ಮೊಗದಮೌನದಲಿ ॥೫೧॥ ಏನ ಮಾಡುವೆನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯವಿ । ಹೀನನಕಟಾ ಕೌ
 ರವನು ಸುರ । ಧೇನು ನೆರೆಗೊಡ್ಡಾಯ್ತು ಸುರತರು ಕಾಡಮರನಾಯ್ತು ॥ ಹಾನಿಯವದಿರಿಗಾಯ್ತು
 ದಾರಿ । ದ್ವೇನಹುದು ಪರದೈವವತ್ತಲು । ದೋನವೇತಕೆ ಸುಡಲೆನುತ ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳಯಕೆ ॥೫೨॥
 ಬಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಗುರು । ನಂದನಂಗರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥಮು । ಕುಂದರೇವೂರ್ದುದಲಿ ನರ
 ನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯದ ॥ ಸಂದಯುಷಿಗಳು ಭೂಮಿಭಾರವ । ನೊಂದುಪಾಯದಿ ಹರಿಸಲೆವರೈ । ತಂ
 ದಹದನನು ತಿಳುಹಿ ಬಂದನು ಫಲುಗುಣನ ಹೊರಗೆ ॥೫೩॥ ನರನ ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯನು ಮಿಗೆ ಪರಿ । ಹ
 ರಿಸಿದನು ಶೂಲದಲಿ ಮುಂಕೊಂ । ಡರಿಬಲವನಿರದಾತನಾರೆನಲಿಂದುಧರನೆಂದು ॥ ಹರನ ಕರುಣದ
 ಹದನನೀತಂ । ಗೊರೆದು ಶತರುದ್ರಿಯವನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪತಿ ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ
 ॥೫೪॥ ಬಿಸುಟಕ್ಕೈದುಗಳೆಲ್ಲವನು ಕೈ । ವಶವ ಮಾಡಿತು ಸೇನೆ ಲಜ್ಜಾ । ರಸಕೆ ಗುರಿಯಾಯ್ತೊಮ್ಮೆ
 ಮರಳಿತು ಹರುಷಮಯರಸಕೆ ॥ ಮುಸುಕುದಲೆಯಲಿ ಮುರಿಮುರಿದು ಮಧು । ರಸದ ರಹಿಯಲಿ

ತಿರುಗಿತದು ರವಿ । ಮುಸುಡತಿರುಹಿದರಾಗದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೆಂಬರವ ॥ ೫೫ ॥ ಅವಶರದಲಿ ಕೊರತೆ
ನಿನ್ನವ! ರಾವಬಲದಲಿ ಕುಂದು ಭುವನದೊ । ಳಾವನೈ ಸಮಜೋಳಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಸುಭಟರಿಗೆ ॥
ಆವನಿದ್ದೇಗುವನು ಜಗದಧಿ । ದೈವದಲಿ ಸೇನಿಸಿದಿರಿ ಪಾಂಡವ । ಜೀವಿಯೊಂದರುಹಿದನು ಗದುಗಿನ
ವೀರನಾರಯಣ ॥ ... ॥ ೫೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕೈ ಪದ ೧೦೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತಾಮಹಿಮ ಗದಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧು
ವಾನಪುಷ್ಪವಚಸ್ಪತ್ವವಿರಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗಿಂದ್ರ
ವಿರಚಿತಮವ್ಯ ಕರ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್
ದ್ರೋಣವರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

॥ ಶ್ರೀ ರ ಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❀ ಕ'ನ್ನ'ದ' ಮ'ಹಾಭಾರತ-ಕರ್ಣಪರ್ವ. ❀

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

॥ ಸ್ತೂಚನೆ ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರಿಯನ ತರು । ವಾಯಸೇನಾವಜ್ಞವನು ರಾ । ಭೇಯನಲಿರಚಿಸಿ
ದನು ಮುದದಲಿ ಕೌರವರಾಯ ॥

ಪದ ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ತೆಗೆದುದು ದಳವೆರಡು ನಿಜ । ಪಾಳೆಯಕೆ ಪರಿ
ಖೇದತೋಪಸ್ಥಗಿತವಿಗ್ರಹರು ॥ ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮರಣನಾರ್ತಾ । ಕಾಲಸರ್ಪನ ತಂದು ಸಂಜ
ಯ । ಹೇಳಿಕೆಯನೀಡಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಬೆದರಿತಾಯಾಸ್ಥಾನ ಧಿಗಿಲೆಂ । ದು
ದು ಧರಾಧೀಶ್ವರನ ತಂದೆಯ । ಹೃದಯದಲಿ ಹುರುಳಿನು ಬಳಿಕುಳಿದವರ ಮೋರೆಗಳ ॥ ಕುದಿದು
ದಂತಕರಣವರಸನ । ಕದಪು ಕೈಯಲಿ ಕೆಲಿಸಿತು ಹೇ । ಳಿದನು ಸಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಣಕದನಕೌ
ತುಕವ ॥ ೨ ॥ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಜೀಯ ಬರೆತುದು । ಕಡಲು ಮುರಿದುದು ಮೇರು ಕರಗಿತು । ಸಿ
ಡಿಲು ಬಿದ್ದುದು ಭಾನುಮಂಡಲವಹಹ ವಿತಳದಲಿ ॥ ಮಡಿದುದೈ ನಿನಾನಿನಿನ್ನು । ಗ್ಗಡದಭಟ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡನೈ ಕಡಿ । ವಡೆದನೈ ಕಲಿಕರ್ಣನೇಗ್ಗೆಯ ಮಾಡಜೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮೊದಲೊಳಿದುರ್ವು ಜೀ
ವಕಳೆ ಹೃದ । ಯದಲಿ ಹೃದಯವನೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಕಂ । ರದಲಿ ಕವಿದುದು ಕೂಡ ಭಯದಲಿ

ಮರುಗ ಮಲಗದನು || ಕೆದರಿತಲ್ಲಾಯದಲಿ ರಾಯನ | ಹದನನರುಹಿದರೊಳಗೆ ಕೇಣಿಯೊ | ಳೊ
 ದರಿದಂತೆಪುರದೊಳುಕ್ಕಿತು ಶೋಕರಸಜಲಧಿ || ೪ || ಬಾಯ ಬಸುರಿನ ನೊಸಲ ಹೊಯ್ಸಳ | ರಾ
 ಯನರಸಿಯರತ್ತೆಯಿರುಲಿ | ಹಾಯಿದರು ಭಿತ್ತಿಗಳನೊದರಿದರೊಡನೆ ದೆಸೆಯೊದರೆ || ರಾಯನಾವೆ
 ಡೆಯಕಟ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನಾವೆಡೆ ನೂರುಮಕ್ಕಳು | ಬೀಯವಾದರೆ ಮಾವಯೊಂದರು ಸೊಸೆಯರಡೆ
 ಗೆಡೆದು || ೫ || ರವುಕುಳವನದನೇನ ಹೇಳುವೆ | ನವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳಣಮೊದಲಾ | ದವರೆ ರಾಣೀವಾ
 ಸ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯ || ಕವಿದರೊಳಸೂರೆಯಲಿ ತೋರೆಯ | ತವಕಿಗರು ಗುಜಗುಜನೆ ಬಿಗಿದ
 ವು | ಭವನಭವನಕವಾಟತತಿಗಳಲಾಯ್ತು ಗಜನಗರ || ೬ || ನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರೆಗೆ | ಹರಿದು
 ದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮನಮ | ತ್ಸರದ ಬಳವಿಗೊಳುಭಂಟರು ಹಾಯ್ದರೊಳಗೊಳಗೆ || ಅರಮನೆಯಲಾ
 ಬೊಬ್ಬೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದಲೀಬೊಬ್ಬಾಟವಿನ್ನುಳಿ | ದರಸುಗಳ ಪಾಡಾವುದೊಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂ
 ಗೆ || ೭ || ಸೂರವೊಡುದು ನಗರಿ ಖಳರಿಗೆ | ಮಾರಿದರೆ ಪಟ್ಟಣವನಕಟಾ | ಕಾರುಮದ್ದಿನಲಾ
 ಯ್ತಲಾ ಕೈಮಸಕವವನಿಪನ || ನೂರುಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸಿ | ಲಾಗನೇ ಜಯಸಿ ಯಸೆಂದು || ಮಿ
 ರಿ ನುಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿರಿದನಲಿ || ೮ || ಎರಡುಗಲ್ಲದ ನಯನವಾಲಯ | ಹ
 ರಿಕುಳಿಯ ಕೆಡಿಸಿದನು ಸಂಜಯ | ನರಸನನು ನೂಕೊಳಿಸಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ನೂಕಿದನು ಮನಸ || ಅರಸ ಹ
 ದುಳಿಸು ನಿನ್ನು ಸೊಸೆಯರ | ಕರೆದು ಸಂತೈಸಕಟ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಗಾವಳಿ ನಿಲಲಿ ಮಿಗೆ ಡಂಗುರ
 ವೆ ಹೊಯ್ದೊಂದ || ೯ || ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಡಂಗುರ | ನಾದವೆಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಯ | ಕೈದುಕಾ
 ರರು ನೆರೆದು ನಿಂದರು ಸೂರೆಗರ ಕೆಡಹಿ || ಸುಯ್ದನಡಿಗಡೆಗೊಲೆದೊಲೆದು ಪರಿ | ಬೇದಶೋಕಜ್ವಲ
 ನಜನಿತ | ಸ್ವೇದಸ್ತಿಮಿತದ ಕಾಯ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದ || ೧೦ || ಹೇಳು ಸಂಜಯ ನಮ್ಮಭಾ
 ಗ್ಯದ | ಶಾಲಿವನ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿದನೆ ಕರ್ಣನಮರಶ್ರೀಕದಂಬದಲಿ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಾ
 ಸೆವಾತಿನಿಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡ ಬೇಡ ಕುರುಪತಿ | ಕಾಳಗದೊಳಸ್ತಮಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯಂಬಬೇಡೆಂದ || ೧೧ ||
 ಸಾವೆ ತಾನೆಂದಂಬಬಿರು ಕ | ಕರ್ಣವಸಾನವ ಹೇಳು ತನ್ನಯ | ಜೀವವಿದಲಾ ದೇಹದಲಿ ಬೇರಿನ್ನು
 ಕೆಲವರಲಿ || ಸಾವೆನೇ ತಾನಿನ್ನು ಕುರುಪತಿ | ಜೀವಿಸಲಿ ಮೇಣಳಿದೊಡೆಯುಮಿ | ನ್ನಾವಭಯವಿಲ್ಲಕಟ
 ವಜ್ರಶರೀರಿ ತಾನೆಂದ || ೧೨ || ಗಾಯವಡೆದನು ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾಯುಧದ ಗುರು ತೊಡಚಿ
 ಕಳಚಿದ | ನೀಯವಸ್ಥೆಗೆ ತನ್ನ ತಂದನೆ ಭಾನುನಂದನನು || ಸಾಯನೇ ಮಗನಿನ್ನು ಬಳಿಕಾ | ನಾಯ
 ನುಡಿಯಿನ್ನೇಕೆ ಕರ್ಣಂ | ಗಾಯಿತೇ ಕಡೆ ಸಾಕದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಸರಳ ಕೊರತೆಯೊ
 ಸಾರಥಿಯ ಮ | ತ್ಸರವೊ ರಥದವಿಘಾತಿಯೋ ದು | ಧರಧನುರ್ಭಂಗವೋ ಮಹಾಸ್ತ್ರವೈಭವೋ
 ರವಿಸುತನ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದಿರೆಂತು ರಿಪುರಾ | ಯರಿಗೆ ನಾವೊಚರವೆ ದುರಿತೋ | ತ್ತರುಷವೈಸ
 ಲೆ ನಮ್ಮ ಕೆಡಸಿತು ತಿವತಿವಾಯೊಂದ || ೧೪ || ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟವು ತೇರು ಸಾರಥಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ
 ಯೆ ನುಡಿದನಂಬಿನ | ಕೊರತೆ ತಾ ಮುನ್ನಾಯ್ತದ್ರವದ್ರೋಹಿಗಳು ನಿಮಗೆ || ಅರಿಯವೆಲ್ಲಿಯ
 ದು ನೀವುನ | ಬರಡರೈ ನಿವ್ವನ್ವಯವ ಸಂಹರಿಸಿದಿರಿ ಸಾಕೆಂದು ಸಂಜಯ ಮೊಗದನು ತಿರವ || ೧೫ ||
 ಸುರನರೋರಗರಿಯಲಾವ್ಯಾ | ಹಿರರುಭಂಗಿಸಬೇಡ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಕರ್ಣನವನು ಕರ್ಣವೈತ

ವ ಸುರಿಯಿನ್ನು || ಅರಗಳಭ್ಯುದಯವನು ನಮ್ಮುಪ | ಸರಣೆಯನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳುವೆ | ಪರಮ
ಸುಕೃತಿಗಳಾವು ನೀ ಹೇಳಂಜಬೇಡಂದ || ೧೬ || ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡುಥಟ್ಟಿನೊ | ಳಾಳುಕುದುರೆಯ
ಗಜರಥವ ಭೂ | ಪಾಲರಳಿದುಳಿದವರಲೆಕ್ಕವನ್ನೆದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತನ ವಿನೋದವ | ಬೂಳ
ಬೋಳೆಯತನದ ತನ್ನದ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಬೀಸರವನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪಗೆ || ೧೭ || ತೊಡರ ತೆ
ಗೆದರು ಕೈಯಲಾರುವ | ನುಡಿಸಲಮ್ಮರು ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ನಿಡುಮುಸುಕ್ಕಗಳ ಜಿಗಿದಹುಬ್ಬಿ
ನ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣುಗಳ || ಒಡೆಯನಿಬಿಡೊಳು ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಕೆಲ | ಕಡೆಯಕ್ಕುಬಿಗಿಗೆಯವರ ಬಳಿ | ಬಿಡದು
ತೊಲಗತು ರಾಯನೂಲಗದೊಳಗೆ ಸರಿವಾರ || ೧೮ || ಸಾಲ ಕೈಬಿಗಿಯವರ ಹು | ದಾಳಿಗಳು
ಕಿಯೆ ನೃಪರ ಮೋರೆಗ | ಳೋಳಿಯನು ನೆರೆಹೊಯ್ದು ಕತ್ತಲೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಹೇಳಲೇನದ ಬಹಳ
ದುಗುಡದ | ಪಾಳೆಯವು ನಿನ್ನಾತನೋಲಗ | ಶಾಲೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪ
ಗೆ || ೧೯ || ಎಲೆಮಿಡುಕದಾಸ್ಥಾನ ವೀಳೆಯ | ದಲೆಯ ಮಡಿಸುವರಭಸವಿಲ್ಲೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಸನ್ನೆ
ಗರೋರೆಗೊರಳುಗಳೊಡಗಚ್ಚುಗಳ || ಹಳಚಿದಗ್ಗುಳಿಕೆಗಳ ಮಿಸಲು | ಗಳೆದಬಿರುದಿನ ಮಾನಭಂಗ
ದ | ಕಳಕಳದ ಕನಸುಗಳಲಿದುರಮು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ೨೦ || ಕೆತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನೀವಿ | ನ್ನುತ್ತ
ರಾಯಿಗಳೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ | ಬಿತ್ತು ಮದೊಡೆ ವೀರಭಟರದ್ದೇನ ಮಾಡುವರು || ಮೆತ್ತಿದಂಬಿನಮೆ
ಯ್ಯಭೀಷ್ಮನು | ಹೊತ್ತುಕೈದುವ ಬಿಸುಟು ಕಳಶಜನುತ್ರಮಿಕೆಗಳನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಭೂಷ|| ೨೧||
ಬಿಗಿದ ತಿಮಿರದ ಥಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನ | ಸೊಗಡು ಹುಯಿದರೆ ಮುರಿಯದೇ ಕಾ | ಳಕೆ ಕರ್ಣನಕ್ಕೈದು
ಭಂಡಾರಿಸಿದು ದಿನ್ನುಬರ || ತೆಗಸುವೆನು ನಾಳಿನಲಿ ರಾಯರ | ಮೊಗದದುಗುಡದ ದಡ್ಡಿಯನು ಮೈ | ತೆ
ಗೆಯದಿರಿ ಕಲಿಯಾಗಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೨ || ಬೀಯಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಗುರುಗಾಂ | ಗೇ
ಯರೆಳಿದೊಡದೇನು ಕುರಿತಾ | ಭೇಯನೇ ವಜ್ರಾಂಗಯಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೋಹರಕೆ || ರಾಯನೀತನ ಪತಿ
ಕನಸು ಚಕ್ರಾಯುಧನ ಚಾತುರ್ಯ ಕೊಳ್ಳೆದು | ಜೀಯ ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆಯೆಂದುದು ನಿಜಳಪರಿವಾ
ರ || ೨೩ || ಬೇರೆ ನಮಗೆಗ್ಗುಳಿಕೆಯೋಲೆಯ | ಕಾರತನವೇ ರಾಯ ಮನದಲಿ ಯೇರಿಸಿದರೇರುವುದು
ದನೆ ಮನಮುರಿಯೆ ಕುಂದುವುದು || ತೋರು ನುಡಿಯರೆ ಭೀಷ್ಮಗುರುವನು | ಬಾಸಿದರಣವವಗೆ ಸ
ದರವೆ | ದೂರುವವರಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಭಾನುನಂದನನು || ೨೪ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಥಟ್ಟೆಂ | ಗಾಕೆ
ವಾಳರ ಮಾಡು ಸಾಕಾ | ಸ್ತೋತ್ರಪುಣ್ಯರ ಮಾತದೇತಕೆ ಗುರುನದಿಸುತ್ತರ || ಸಾಕಿ ಸುಹಿಡೆ ಕರ್ಣನ
ನು ಹುರು | ಳೇಕೆ ಗುಣದಲಿ ಕರ್ಣಸೇನಾ | ನೀಕಬಾರದಹೊರಿಗೆಗಹನೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೨೫||
ಎಮ್ಮತೋರಿಸಬೇಡ ಸುಖದಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಹುದೆ ಮಾಡುವು | ದೊಮ್ಮೆ ದೇಹವ್ಯಭಯನಾವಿ
ನ್ನೆಂದುಫಲವೇನು || ಎಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳಗೊಳೊಣಗದೊ | ಡಮ್ಮಿ ಮಾಡುವದೇನು ಕರ್ಣನು | ನ
ಮ್ಮದೆಳವೇನೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮನರಸಂಗ || ೨೬ || ಮಹಾರಥಭೀಷ್ಮ ಮಿಗೆ ಸ್ವೇ | ಚ್ಛಾಮರಣಿ ಆ
ಚಾರ್ಯಚಾಪ | ವೈದ್ಯಮಂಕೇಶರು ಹೊಕ್ಕು ಕಾಣರು ಹಗೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ಈಮಹಾನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ
ದ | ಸೀಮೆ ಸೀದುದು ಮಿಕ್ಕುಭಟರು | ದ್ವಾಮರೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡೆಂದ || ೨೭ || ಕ
ರೆಸಿದನು ಭೂಸುರರಸೌದುಂ | ಬರದ ಮಡಿವರ್ಗವನು ದೂರ್ವಾಂ | ಕುರಿಸಿತಾಕ್ಷತೆಧವಳಸರುಷಪವಾ

ಫಲಾವಳಿಯು || ತರಿಸಿದನು ಹೊಂಗಲಸತತಿಯನು | ಪರನದೀವಾರಿಗಳನಾಡಂ | ಬರದ ವಾದ್ಯದಲೊ
ದಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು || ೨೮ || ವಿರಚಿಸಿತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ | ತ್ವರುಷಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಮ
ಳೆಗಳು | ಕರಿದವಮಳದ್ವಿಜರು ಜಯರವ ಮೇಘಘೋಷೆಯಲಿ || ೨೯ || ಅರಳಿತ
ರಸನವದನ ಶಕುನಿಗೆ | ಹರುಷಮಿಗೆ ದುಶ್ಯಾಸರಾಲಿದು | ಬೃರಿಸೆ ರೋಮಾವಳಿ ವಿಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಮೆ
ನವರಿಯೆ || ಗುರುಷಕೃಪಕೃತವರ್ಮಶಲ್ಯಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ಸೂಸಕ ಸೋಗಸು ಮಿಗಲಾ | ಯ್ತಿರುಳು
ಕರ್ಣನ ಪಟ್ಟವಾಯಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೩೦ || ನಾರಿಯರು ಮಣಿರತ್ನತೋಡಿಗೆಯ | ಭಾರಿಯ
ರು ಕಂದರ್ಪವನಸಹ | ಕಾಲಗಳು ನೆರೆದಡಸಿ ಕೈಕೈಮುಚ್ಚಿ ತಮತಮಗೆ | ವಿರಸೇಸೆಯನಳವಡಿಸಿ ವಿ
ಮ | ಲಾರತಿಯ ಸೂಸಿದರು ನಿಜಪರಿ | ವಾರವೋಲಾಡಿತ್ತು ಬಹಳಾನಂದಲಹರಿಯಲಿ || ೩೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕೈ ವದ ಒಗಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ತ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಕುರುಬಲದೊಳು | ದ್ವಾಮಕರ್ಣಾಹವದೊಳಗ್ಗದ | ಹ್ವೇಮಧೂರ್ತ
ನೃಪಾಲಕನ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||

|| ಪದ || ಮಗನು ದಳಪತಿಯಾದಗಡ ಕಾ | ಳಗವ ನೋಡುವನೆಂಬವೊಲು ಜಗ | ದಗಲದಲಿ
ಕರಕಡಿಪವಿಕ್ಕಿತು ತಿಮಿರವನದೊಳಗೆ || ಹೋಗರು ಕುವಲಯಕಳಿಯೆ ಸೊಂಪಿನ | ನಗೆ ಸರೋರುಹ
ಕಳಿಯೆ ವಿರಹದ | ಘಗೆ ರಘಾಂಗವ ತುಳಿಯಲಿನನುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದ || ೧ || ಸೂಳು ಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿ
ದುವುರುನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳುದಯದಲಿ ದಿಗು | ಜಾಲ ಜಡಿಯಲು ಹೂಡಿಗೆದರುವಗಾರುಗಹಳೆ
ಗಳ || ತೂಳುವರೆಗಳ ರಾಯಗಿಡಿಗದ | ಗೋಳಘೋರದಘೋಷವವನಿಯ | ಸೀಳಿ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ
ರವಿನಂದನನ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ೨ || ಮೋಹರಿಸಿತದು ನಡೆದು ಮಕರ | ವ್ಯೂಹದಲಿ ಬಳಿಕರ್ಧಚಂದ್ರ |
ವ್ಯೂಹದಲಿ ನಡೆದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ಮೋಹರಿಸಲೊಡೆವೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು | ಗಾ
ಹುಗತಕವನುಳಿದು ಚೋಣಿಯ | ಸಾಹಸದ ಸನ್ನಾಹರೈದಿದರೆಡುಥಟ್ಟಿನಲಿ || ೩ || ಹೊಯ್ದು ಮುಗ್ಗಿ
ತು ಭಟರು ವೆಗಳ ಕೈದುಕಾರರು ತಲೆಗೆ ಸಂದರು | ಮೆಯ್ದೆಗೆಯದೊಡೆವೆರಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇಹ ಬೇ
ಹವರು || ಕೊಯ್ದಕೊರಳಿನ ಪೊಡೆದ ಪೊಯ್ಲಿನ | ಹೊಯ್ದಮೂಳೆಯ ಸುರಿದಕರುಳಿನ | ಲೆಯ್ದೆಪಡೆ
ಗೆರಾಯ್ತು ಚೋಣಿಯ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ೪ || ಇಂದು ಬರಹೇಳರ್ಜನನ ರಣ | ದಿಂದಲೇ ಭೀಮಂ
ಗೆ ಭಾರಿಯ | ಕಂದುಕಸರಿಕೆ ಬೇಡ ಕಾದಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು || ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಾಭೀಷ್ಠಗುರುಗಳ |
ಕೊಂದಗೆಲವಿನಲುಬ್ಬು ಬೇಡೆಮ | ಗಿಂದು ದಳಪತಿರ್ಣನೆಂದುದು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ || ೫ || ತೇರು ಬಿ
ಟ್ಟವು ಸೂತಿಯಲಿ ಜ | ಜ್ವಾರರಾವ್ತರು ವಾಘೇಸುಸದ | ಲೇರಿದರು ಕಾಮುಗಿಲ ಬಲವೆನೆ ಕವಿದ

ವಾನೆಗಳು || ಅಂದೊಡ ನೆಲ ಬಿಂಬಿಯೆ ಬೆರಸಿತು | ಪಾರಕರು ಸಬಳಿಗರು ಬಿಲ್ಲಿನ | ಭೂಂಭಟರಳ್ಳಿರಿ
ದು ಕಣಕಿತು ಕೆದರಿ ರಿಪುಬಲವ ||೬|| ಮುರಿಯಲಹಿತರಥಟ್ಟ ನಮ್ಮನು | ತೆರಹುಗೊಡೆದಾಕಿದರು
ದೋಗಳು | ಹೊರಗೆ ಲಗ್ನೆಯಮಾಡಿ ತೋರಿದರೊಡನೆ ಪಡಿಬಲವ || ಉರುಬಿದರು ವೈಷ್ಣವಸಾ
ಬಲ | ಗುರುಬಕೃಪಕೃತವರ್ಮದುರ್ಮುಖ | ವರವಿಕರ್ಣಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಬೃಹದ್ರೂಪಗಳು ||೭|| ಸೂತನು
ತದಳಪತಿಯೊ ಫಡ ಮು | ಯ್ಯಾತರೇ ಮುಂಬಿಗರು ಬಿರುದಿನ | ಭೂತಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಿಡದೇ ಕಂ
ಡು ಕಾಣೆವಲಾ || ಸೋತಸಮರದ ಕೇಣಿಕಾರರು | ಪೂತುರೇ ಜಯಸಿರಿಗೆ ಹೊಯ್ದೊಯ್ಯಾ | ತಗಳ
ನೆನುತೆದ್ದ ರಾಪಾಂಡವಮಹಾರಥರು ||೮|| ನೂಕಿತೊಂದೇವಾನೆಯಲಿ ರಥ | ಗಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಬಲು
ಗುದುರೆ ಹದಿ | ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ನೂರುಕರಿಘಟೆ ಲಕ್ಷಸಾಯದಳ || ಜೋಕೆ ಬವನಿಕೆ ಮುಂಬೊಡೆದು
ಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರು ಸಂಯೆ ಸೋಲದ | ನೂಕುನೂಕಾಯಿತ್ತು ಕೌರವರಾಯಸೇನೆಯಲಿ ||೯|| ಸಡಿ
ಫಡೆತ್ತಣಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು | ಸೆಡದರೋ ನಿಜಕುಲದ ಬೇರನು | ಕಡಿನರೋ ಕುರುಬಲದ ಕಾಪಿನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ಕೊಡನ ಫಣಿಯೋ ಪಾಂಡವರ ಬಲ | ತುಡುಕಲೀಯದ ಯೆನುತ ಸೇನೆಯ | ಕ
ಡದು ನಿಂದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ ಸಹಸ್ರಗಜಸಹಿತ ||೧೦|| ತರಿಸಿ ಲೋಹದ ಬಂತವಟ್ಟನ | ನಿಲಿಸಿದರು
ಸೂಲಿಗೆಯ ಭಂಡಿಯ | ಹರಿಸಿದರು ಕೆಲಬಲದ ಬೀದಿಯ ಸಬಳಿಗರ ನಿಲಿಸಿ || ತುರಗಗಜಬಿಲ್ಲಾಳನೊ
ತ್ತಾ | ಗರಿಸಿ ಲಗ್ನೆಯಲಹರಿಯಲಿ ಮೋ ಹರಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲಕೈಕೆಯರವರ ಧಪ್ಪಿನಲಿ ||೧೧|| ನೀಡಿ
ಭಂಕಿಗಳಲಿ ತೆಗೆದೀ | ಡಾಡಿದವು ಭಂಡಿಗಳನೊಕಿದ | ಕೋಡಕ್ಕಿಗಳಸಬಳಿಗರ ಸೀಳಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
ಕೂಡೆ ಜಂತವ ಜಂತವಟ್ಟನ | ನಾಡಲೇತಕೆ ಹಿಂಡಿನೊಡ್ಡನು | ಮೂಡಿಸಿದನಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನೃಪಾ
ಲನಾನೆಗಳು ||೧೨|| ರಾಯದಳ ಕಳವಳಿಸೆ ಕರಿಘಟೆ | ಗಾಯಗಾಯಕೆ ನೆಲನ ಕೊಂಡವು | ಹಾಯಿ
ದವು ರಥವುರುಬಿ ಹೊಕ್ಕವು ಹೊದರ ಹೊರಗಡಿದು || ನಾಯಕರ ಕೆಡೆನುಡಿವಬೈಗುಳ | ಬಾಯಬೊ
ಬ್ಬೆಯ ಕೈಯಹೊಯ್ಗುಳ | ದಾಯಿಗರಲೇ ಯೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೧೩|| ಕೆದರಿ ತಲೆ
ಗಳ ರಾಯದಳವನು | ಬೆದರಿಸಿದವಾನೆಗಳು ರಿಪುಗಳ ಮದಮುಖಕೆ ಮಾರೊಡ್ಡ ಮೆರೆದವು ಪೂತು
ರೇ ಯೆನುತ || ತುದಿವೆರಳ ತುಟಿಯಬ್ಬರಕೆ ಗಜ | ಬೆದರೆ ನಿಜಪಾತಕರು ಗರ್ಜನೆ | ಗದೆಯ ತಿರು
ಹುತ ಹೊಕ್ಕನವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಲಿಭೀಮ ||೧೪|| ಗರುಡನೂರವರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ಭೀ
ಮಸೇನನ | ಬಿರುದಿನೋಲೆಯಕಾರರೇನಂಜವರೆ ಮಾರ್ಬಲಕೆ || ಕರಿಘಟೆಯ ಕಣಕಿದರು ಕೆದರಿದ | ಧು
ರವ ಬಗೆಯದೆ ಗಜದ ಕರುಳಲಿ | ಕರುಳ ತೊಡಕಲಿ ಬಿದ್ದುಬೈ ಸಾವಿರಮಹಾರಥರು ||೧೫|| ಮುಂ
ಗುಡಿಯ ಮುರಿದೊಂಕಿ ಭೀಮಂ | ಗಂಗವಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಮ | ತಂಗಜವನೇಲಿಸೆವಸರಿನಾರಾ
ಚಸೋನೆಯಲಿ || ಅಂಗವಣೆಯಹುದೋ ಮಹಾದೇ | ವಂಗೆ ನೂಕದು ಪೂತುಮರುರೆಯ | ಭಂ
ಗನೋ ನೀನೆನುತ ಹೊಯ್ದೊಡವೆರಸಿದನು ಭೀಮ ||೧೬|| ಮೇಲುಮಾಯ್ದಾರೋಹಕರ ಹಿಂ | ಗಾಲ
ಹಿಡಿದೀಡಾಡಿ ರಿಪುಗಜ | ಜಾಲದೊಳಗೊಂದಾನೆಯನು ತಾನೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಫೀಳಿಡಲು ಕರಿ ಬೆ
ದರಲಂಕುಶ | ದಾಳನೆತ್ತಿಯನೊಡೆದು ದಂತಿಯ | ತೂಳಿಸಿದನಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನ ಗಜದ ಸಂಮುಖ
ಕೆ ||೧೭|| ಇದು ವಿನೋದವಲಾ ಮದೀಯಾ | ಭೃದಯಮೈಸಲೆ ನಮ್ಮಕೋಪವ ನಿದಿರುಗೊಂಡವ

ನಿವನಲೇ ಯೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ಸದಗನೋ ನೀನಾರು ಭಾರಿಯ | ಮದಗಜದ ಬಡಿಹೋರಿ ಹೋಗನು | ತೊದರಿ ಭೀಮನ ಮುಸುಕಿದನು ನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ ||೧೮|| ಆಗಲಾನಾಲಿಗೆಯ ಸಾಲವ | ನೀಗ ಕೈಯಲಿ ತಿದ್ದುವೊಡೆ ನಮ | ಗಾಗಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ಈಗಲಾವುದು ನೆಲನು ನಭದಿಗು | ಭಾಗವೆಲ್ಲಿಯದೆನಲು ಕಣೆಗಳು | ತೂಗಿ ತುರುಗಿದವರಿಭಟನ ಕರಿಘಟೆಯ ಮೈಗಳಲಿ ||೧೯|| ಸರಳ ಮಳೆಯಲಿ ನನೆದು ಕಲಘಟೆಯುರುಳಿದವು ಕಲ್ಪಾಂತವರುಷದೊ | ಳುರುಳುವದ್ರಿಗಳಂತೆ ಸವೆದವು ಮೈರಿದಂತಿಗಳು || ಎರಡುಸಿಳಾಯ್ತುವನ ಕರಿ ಮೇ | ಲಿರದೆ ಧೂಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಖಾತಿಯ | ಲುರವಣಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮದೂರ್ತಕ ಸೆಳೆದಡಾಯುಧದಿ||೨೦|| ಕುಣಿದು ಪುಟನೆಗೆ ಬಗಜವ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ಹಿಂಗದಮುನ್ನು ತಲೆಮೇ | ಗಣೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು ಮುಂಡ ನಡೆದುದು ಮೂರುಹುಚ್ಚೆಯನು || ಬಣಗು ನೀನೇಕಕಟ ಭೀಮನ | ಕಣಕಿ ಮಡಿದೈಯೆನುತಲಪ್ಪನ | ಗಣಿಕೆಯರು ಬಂದವನ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು ವಿಮಾನದಲಿ ... ||೨೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕೈ ಮದ ೫೦ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಧುರದೊಳಗೆ ವಿಂದಾನುವಿಂದರ | ನೊರಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿವೃಕೋದರ | ಗುರುನು ತರು ಬಲುಗಾಯದಲಿ ಬಸವಳಿದರುಭಯದಲಿ ||

ಪದ || ಬೀಳಲಗ್ಗ ದಕ್ಷೇಮದೂರ್ತನೈ | ಪಾಲ್ಕನ ಪರಿವಾರ ರೋಷಕ | ರಾಳುಖಿಪರಿತಪ್ತಕಂ ಪಿತಖಡ್ಗ ಪಾಣಿಗಳು || ಅಳಿದನ ಮರಣದಲಿ ಹಿಂದಣ | ಕೂಳಿನಾಸೆಯ ಕುನ್ನಿಗಳನೆನು | ತಾಳು ಕವಿದುದು ಭೀಮ ಘಡಘಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿಸುತ ||೧|| ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದೊಡೆ ಹುಲ್ಲೆಯ | ಮರಿಗಳಿಗೆ ಖತಿಗೊಂಬುದೇ ಮದ | ಕರಿ ಕರೂಷದ ಕೊಬ್ಬಿದವದಿರು ಹಿಂದೆ ಮತ್ತಿರದೆ || ಮರಳಬಲ್ಲನೆ ಭೀಮನಿವರ ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರುಗಸರಿಸದಲೇರಿದರು ಪಡಿಮುಖದ ಬಲ ಬೆದರೆ ||೨|| ರಾವುತರು ಮತ್ತೊಂದುಹಂತಿಯ | ಸೊವಿ ನಾಕಗಳೇರಿದರು ಪರಿ ಭಾವಿಸಲು ಪದಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ತರಣಿಮಂಡಲವ || ಅವೈಕೋದರಗದೆಯ ಕೊಂಡನು | ರಾವುತರ ದೃಢವಾಘೆವಾಘೆಯ | ಲಾವಣಿಗೆ ಲೇಸೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವ ||೩|| ಅರರೆ ರಾವುತ ಜಾಗು ಸ್ವಾಮಿಯ | ಹರಿಬಕೋಸುಗ ಹಗೆಯ ಹೊಯ್ದಿರಿ | ಬಿರುದರೆಹಿರೋ ಎನುತ ಮಾರಿದಹಯವ ಮುರಿಯೆನುತ || ಸರಳನೊಂದನೆತೊಡಚಿ ತುರಗದ | ಕೂರಳ ವಾಘೆಯ ಕರವರಾವ್ತರ | ಶಿರವನೆಚ್ಚನು ಕೊಂದನೀಪರಿಹತ್ತುಸಾವಿರವ||

ಬಿದ್ದುದಗ್ಗ ದತುರಗದಳ ಕೈ | ಮುದ್ದೆಕೊಂಡನು ಕಾಯದಸುಗಳ | ಲಿರ್ಧವನನಾಕಾಣೆನವರೊಳು
ತೊಡಕಿದವರೊಡನೆ | ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ ನಿನ್ನವರು ಸಾ | ಲಿರ್ಧು ಬೋನವ ಸೌಸಿದರು ಬಲ | ವಿದ್ದು
ಮಾಡುವುದೇನು ನಿಮಗಿನ್ನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಥಟ್ಟು ಮುರಿದುದು ನಮ್ಮ ಬಲವದು | ಬಿಟ್ಟು
ಹಿಂಗಿತು ಕೊಂಡನೆಲನನು | ಮುಟ್ಟೆ ಕೈದೋರಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ದೊರೆಗಳಿದಿನಲಿ || ದಿಟ್ಟನಿವನಾರೀ
ಸುಮುಷ್ಪಾ | ಮುಷ್ಪಿಯಲಿ ಸುಳಿದವನೆನುತ ಜಗ | ಜಿಟ್ಟಿಗಳು ವಿಂದಾನುವಿಂದರು ನಿಂದರಿದಿರು
ಗಿ || ೬ || ಕವಿದುದವದಿರೆ ಸೇನೆ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹವಣನರಿಯನು ಬಳಿಕ ಸಿಲುಕಿದ | ನಿವರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ
ವು ಸುತ್ತಲು ಸಾವಿರಾನೆಗಳು || ನವಸಹಸ್ರತುರಂಗ ಕಾಲಾ | ಳವಗಡಿಸಿತ್ತೆವತ್ತುಸಾವಿರ | ವವನತ
ಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಪದಘಟ್ಟನೆಯ ಘಲ್ಲಣೆಗೆ || ೭ || ಕಣಕಿದುದು ಭುಗಲಿದ್ದುದಾತನ | ರಣಪರಾ
ಕ್ರಮವಹ್ನಿಕರಡದ | ಬಣಬಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಕಾಳಗಿಚ್ಚಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾಗೆ || ಕಣೆಯ ಕಾಣೆನು ಸುತ್ತಲೊ
ಟ್ಟವ | ಹಣನ ಕಂಡೆನಿದಾವಬಾಳೆಯ | ಹಣದವೋಲೆನಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಗಳರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||
ದೊರೆಗಳೆವದಿರು ತಮ್ಮ ಬಲಸಂ | ವರಣೆ ನೆಗ್ಗದಹೇವದಲಿ ಹೊಡ | ಕರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಹೊಳಿದರು
ಸಾತ್ಯಕಿಯನಂಬಿನಲಿ || ಸರಳ ಸರಿವೊಳ್ಳಿತು ಮಹಾದೇ | ವರಸುಮಕ್ಕಳಲೇ ವಿರೋಧವೆ | ಹರಹರೆರೆ
ಸಾಹಸಿಗರಹುದೋ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೯ || ಏನನೆಂಬೆನು ಮೊದಲಲಗೆಯ | ಲಾನಿಶಾಚರಯಾ
ಗಕೆ ತಾವಿಂ | ದಾನುವಿಂದರಜೀವ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿದುದು ಯಮಪುರಿಗೆ || ಚೀನಬೋಟಕರೂಪಖರ್ಪರ |
ಮಾನಜೋನೆಗತುರುಕಬರ್ಪರ | ಸೇನೆ ತಾಗಿತು ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣ ನಿಗಿದರು ತನುವ || ೧೦ || ಮುರಿದು
ದೈ ನಮ್ಮವರು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಯುರುಬೆಗಾನುವರಿಲ್ಲ ದೊರೆಕೈ | ಮರೆದನೋ ಕಾಳಾಯ್ತೆನುತ ಕುರು
ಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ || ಜರೆದು ಮೊದಲಿಸಿದನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಗೌತಮ | ಗುರುಜ
ಕೃತವರ್ವಾದಿಪರಿವಾರವನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೧ || ಯದುಕುಲದ ಜರಡಿನಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಸದೆಗಸಾತ್ಯ
ಕಿ ನಮ್ಮ ಸುಭಟರ | ಸದೆದನೇ ದುಷ್ಕಾಲವಿಂದೇನೀಗ ತೋರಿಸಿತೇ || ಬೆದರಲೇತಕೆ ಕಾಣದುದುಕಂ |
ಡುದು ಮಹಾದೇವನುತ ಬೆರಳಿನ | ತುದಿಯ ಮಿಸಗಳಲುಗೆ ತಲೆದೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೨ ||
ಪೂತುಮರು ದಳಪತಿಯ ಚಿತ್ತದ | ಖಾತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ನಮ್ಮ ಭುಜಬಲ | ವೇತಕಿವು ತಾನೆನುತ ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಸದರವೇ ನಮಗೆ || ಭೂತನಾಥನ ಕಂಡು ಲೆಕ್ಕಿಸ | ದಾತರೆಲ್ಲಾ ತಾವೆನುತ ನಿಜ | ಸೂತರನು
ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ನೂಕಿತು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೧೩ || ಮುರಿದಬಲ ಗರಿಗಟ್ಟಿತೊಗ್ಗಿನ | ಲುರುಬಿದವು
ನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಯ | ಬಿರುಸರದ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಳಕಳದ | ತುರುಗಿತೊಳುವಸಿಂಧಸೆಳೆಮೆ
ಡ | ಲಿರಿದರುಲ್ಲರಿಪಲ್ಲವದ ನಿಜ | ನಿರಿಯಧವಳಚ್ಚತ್ರಚಾಮರದೊದಗಿತತಿರಥರು || ೧೪ || ಮಂಕು
ಣಿಯವಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಭಾ | ರಾಂಕದಲಿ ಭಟರೆಂಟುಸಾವಿರ | ಬಿಂಕದತಿರಥರೊಂದುಕೋಟಿ ತುರಂ
ಗ ಪಾಯದಳ || ಶಂಕಿಸುವನೇ ಬಳಿಕ ಯದುಕುಲ | ದಂತಕಾರನು ನಿಂದನನಿಬಂ | ಗಂಕೆಯುಂಕೆಯ
ನೇನಹೇಳುವೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮನವ || ೧೫ || ಭಾರಿಯಾಹವಾಯ್ತುಖಿಡಳ | ಭಾರ ಕವಿದುದು ಸಾ
ತ್ಯಕಿಯ ಸುರ | ನಾರಿಯರೆ ತೋಳಿನಲಿ ಕಾಬುದು ನೆಲನರಿಣ ಹೋಯ್ತು || ಹೋರಿದೊಡೆ ಹುರು
ಳಿಲ್ಲೆನುತ ಪರಿವಾರವೊರಲಿತು ಪಾಂಡುಕೇಕಯಾಕೇರಳರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲವಾದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೬ ||

ಮುಂದೆ ಹರಿದರು ಪಾಂಡುತನೆಯರೆ । ನಂದನರು ತಾಮ್ರವರಾತನ! ಹಿಂದುಳುಹಿ ಹಿಂಡಿದರು ಹೇರಾ
 ಳದ ಚತುರ್ಬಲವ ॥ ಕೊಂದನಗ್ಗದಚಿತ್ರಸೇನನ । ಚಂದ್ರಹರಿಭಟಚಿತ್ರರನ್ನು ಗುರು । ನಂದನನು ಬ
 ಳಿಕವರ ಬೆದರಿಸಿ ನೂಕಿದನು ರಥವ ॥ ೧೭ ॥ ಹೆರತೆಗೆಹಿ ಕೆಲಸಾರಿ ಮಕ್ಕಳು । ಮಂಗಳಿಗೆ ರಣವೇಕೆ
 ಪಾಂಡವ । ರುರುವಸಂತತಿಯುಕಟನುತಲವರೊಡ್ಡನೊಡೆದುಳಿದು ॥ ಇರಿವಭಟನಹೆ ಯಾದವರ ಬಡ ।
 ಕರುವೆ ನೀಬಾರಂದು ಚಿಟಕಿಸಿ । ಕರೆದು ಗುರುಸುತ ಕಾದಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ನಗೆಮಾಡಿ ॥ ೧೮ ॥ ಸಾ
 ರು ನೀಸಾರಲೆವೂ ಭೀಮನ । ದೋರಗರುಳಿನ ದಂಡೆಯನು ಮನ! ವಾರ ಮೂರಿಗೆ ಮುಡಿಸುವೆನು ಫ
 ಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ ॥ ಆರಿದನು ಜಗ ನಡನಡುಗೆ ಜಂ । ಭಾರಿ ಜವಗೆಡೆ ಜೋಡಿಸಿದನು ವು । ದಾರದ
 ಲಿ ಭಾರವಣೆಯಂಬನು ಭೀಮಸೇನಂಗ ॥ ೧೯ ॥ ಗುರುತನೂಜಕಣಾ ವಿರೋಧಿ । ಸ್ಮರಕಪರ್ಧಿಕಣಾ
 ವೈಕೋದರ । ಕಂವ್ಯುಗೇಂದ್ರಕಣಾ ಶರಾಳಿಯು ಕಾಯ್ದುಬಾಳೆನುತ ॥ ಸರಳನೆಚ್ಚುನು ಸರಳನಾಬಳಿ ।
 ಸರಳು ಮುಂಚಿತು ಆಸರಳ ಬಳಿ । ಸರಳು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದುದು ಚಳಿಕವನರೆಯೆ ತಾನಂದ ॥ ೨೦ ॥ ತಿ
 ರುಗಿನಿಂದನು ಪವನಸುತನಲೆ । ಗುರುಜ ನಿನ್ನಗ್ಗಲಿಕಗಳ ಜಗ । ವರಿಯದೇ ಪಟುಭಟನದಾವನು ನಿ
 ನಗೆ ಸಂಯೆನುತ ॥ ಸರಳ ಬಲುಸರಳುಗಳನಾಬಳಿ । ಸರಳ ಲೆಕ್ಕದಲೆಸೆವ ವೀರರ । ಪರಿವಿಡಿಯ ವೇ
 ಗಾಯ್ಲತನವನು ತೋರಿದನು ಭೀಮ ॥ ೨೧ ॥ ಜಾಗುಮರುರೇ ಭೀಮ ಬಲುಕೈ । ಲಾಗು ಮರೆಯ
 ದಲಾ ಶರೌಘ । ಪ್ರಾಗುಶಸ್ತ್ರಪ್ರಸರಬಂಧವ ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನುತ ॥ ಈಗನವೀಧರಣಿಯಾದಿಗು । ಭಾ
 ಗವಿದು ತಾನೆಂಬವಿವರವ । ನಾಗಳರಿಯೆನು ಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚುನನಿಲಜನ ॥ ೨೨ ॥ ಎಲೆಲೆಹಾರು
 ವೆ ನಿನಗೆ ಹರಿಮೇ । ಖಲೆಯ ಕೇಳಿಕೆಯೇಕೆ ಪಡೆಮ! ದ್ವಳೆಯಬಡಿಕರ ಬಿರುದಮೇಳವರಿಲ್ಲಲಾನಿನಗೆ ॥
 ಹೊಲಬುಗಡುವನ ಭೀಮನೀಸರ । ಳೊಳಗೆ ಹುಸಿಯೆನುತೆಚ್ಚುಬಾಣಾ! ವಳಿಯ ನಿಮಿಷಕೆ ಕಡಿದು ಗು
 ರುಜನನಚ್ಚುನಾಭೀಮ ॥ ೨೩ ॥ ರಥದಮೇಲಂಬುಗಳು ರಪುಸಾ । ರಥಿಯ ಮೈಯಲಿ ಬಾಣ ತುರಗ
 ವೈಧೆಯನೇವೇಳುವೆನು ಟಿಕ್ಕಯವೈದೆ ಬಾಣಮಯ ॥ ತಿಥಿಲವಾದವು ನಾಗಗಳು ಬಳಿ । ರಥಿಕರೀತನಬಿ
 ಸುಟುಹಾಯ್ದರು । ಪೃಥುಳಬಳನ್ಯ ಭೀಮನೆಚ್ಚುನು ಗುರುತನೂಭವನ ॥ ೨೪ ॥ ನೋಗನನೀಡಾಡಿದ
 ವು ಕುದುರಗ । ಳೊಗಡಿಸಲು ರಕುತವನು ಸಾರಥಿ । ಚಗದಹಿಳುಕಗಳಾಕಿದವು ತೇರಿನಲಿ ಸಿಂಧದಲಿ ॥
 ಬಗುವನೆತ್ತರ ಸುರಿವಬಾಣಗ । ಳುಗುಳುಗಂಡಿಯ ಮೈಯಭೀಮನ । ಬೆಗಡುಮೊಳೆತುದು ಗುರುತ
 ನೂಭವನೆಚ್ಚುನನಿಲಜನ ॥ ೨೫ ॥ ಈತನೆಚ್ಚುನು ಮತ್ತೆ ಶರಸಂ! ಘಾತವನು ಗುರುಸುತನ ತನುವೋ ।
 ಹೂತಮುತ್ತಕ ತಳಿತಸವ ಕೆಂದಾವರೆಯವನವೊ ॥ ಭೀತಿ ಮೊಳತುದು ದಿಟ್ಟತನವೇ । ಧಾತುಗುಂದಿ
 ತು ನೋಡಿ ಕಂಗಳು । ಸೋತು ಮರಳಿದನಿತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೈಮರೆದ ॥ ೨೬ ॥ ನನೆದಜಾದಿನಗಿರಿ
 ಯೊ ಭೀಮನೆ । ತನುವೊ ಖಂಡಿತರಕ್ತಚಂದನ । ವನವೊ ರಥವೋ ತಳಿತಶೋಕೆಯಮರನೊ ಸಾರಥಿ
 ಯೋ ॥ ಮನಹಣುಗಿ ತುಟಿಯೊಣಗಿ ನೋಟದ! ಮನಮುರಿದು ರೋಪಿಸುತ ಮುಂದಣಿ! ಗೊ
 ನದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ಪಾಂಡವಸೇನ ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ೨೭ ॥ ಅಹಹ ಮೈರಿಗೆ ಧರಣಿಪಾಣಿ । ಗ್ರಹಣವಾ
 ಯ್ತೇ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ । ಬಹುವಿಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಿದೊಂದೇಕಲಶನಿರಾಹ ॥ ಅಹಿತರಿಗೆ ಜಯವಾ
 ಯ್ತು ನಮಗಿ । ನ್ನಿಹುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದು ಸಾರಥಿ । ಸಹಸಿಗನ ಸಂತ್ಕುಸಿತಂದನು ರಾಜಮೋಹರ

ಕೆ || ೨೮ || ತಂದೆಯಳಿದಾಹೊತ್ತು ರಿಪುಗಳ | ಕೊಂದು ಸಾಯದೆ ದೇಹಮೋಹಕೆ | ನಿಂದು ನೀ
ನಿಸ್ತೇಜನಾದೈ ವೈರಿಶರಹತಿಗೆ || ಎಂದು ಸಾರಥಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತ ಗುರು | ನಂದನನ ಕೊಂಡೊಯ್ದನಿ
ತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿತರಿಧರು ಸೌಬಲಶಲ್ಯಮೊದಲಾಗಿ || ೨೯ || ದೊರೆಗಳಿಬ್ಬರ ಸೋಲವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು || ಆರಿಬಲದೊ
ಳಾದ್ರಾಪದೇಯರು | ಹರಿಯನುಜಮಾದ್ರೇಯಕೈಕಯ | ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸಪಾಂಡ್ಯ
ಸೃಂಜಯರು || ೩೦ || ಬಲಿದುದಾಹವ ಮತ್ತೆ ಚಾತು | ಬಲ ಭಡಾಳಿಸಿ ಕಾದುತಿದುರ್ದು | ಮು
ಳಿದು ಶಲ್ಯನಕೂಡ ಪಂಚದ್ರಾಪದೀಸುತರು || ಅಳವಿಗೊಟ್ಟರು ಕಟಕಟಾ ಮ | ಕೃಳುಗಳಿಗೆ ರಣವೇ
ಕೆ ಪವನಡಿ | ಫಲುಗುಣನ ಬರಹೇಳಿನುತಲೆಚ್ಚನು ಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ೩೧ || ಎಚ್ಚನೊಡನೊಡನವ
ರು ಬಾಣವ | ಕೊಚ್ಚಿದರು ಕೊಡಹಿದರು ಶರದಲಿ | ಮುಚ್ಚಿದರು ರಥವಾಜಿಸೂತರ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ
ದಲಿ || ಬೆಚ್ಚಿದವು ರಥವಾಜಿ ಶರಹತಿ | ಬಿಚ್ಚಿದವು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯದ ಕೆಚ್ಚು ನವೆದುದು ತೊಲಗಿದ
ರು ಪಾಂಡವಕುಮಾರಕರು || ... || ೩೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕೈ ವದ ೪೪ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಮರುಪೂತುರನೆ ರಿಪು | ರಾಯನೇನೆಯ ಮುರಿದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯಧ
ರೈಕುಮಾರ ಗೆಲಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||

|| ಪದ || ಫಡಫಡಲವೋ ಶಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳ | ಬಡಿದು ಬೆರತ್ರೆ ಬಾಹುಬಲದಲಿ | ತೊಡರು ನಿನಗೆಡಗಾಲಿಲಿ
ದೆ ಯೆನುತೊದೆದು ನಿಜರಥವ || ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ರೋಮಾಂಚನದಹೊರ | ಗುಡಿಯ ಝೋಂಪಿನ ಮೈ
ಯ ಕಡುಗಲಿ | ತಡೆದನೇಕಾಂಗದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶಲ್ಯಭೂಪತಿಮ || ೧ || ಬಾಯಬಡಿಕರು ಯಾದವರು
ಗರು | ವಾಯಿ ನಿನಗಲ್ಲಿಯದು ಸುಭಟರಿ | ಗಾಯುಧವೆ ಶೃಂಗಾರವೋ ಮೇಲ್ಕಾಲನೇವುರವೋ || ಸಾ
ಯಕವ ಹಿಡಿ ಸಾಕು ಸೋಲಕೆ | ತಾಯಿಮನೆ ನೀನೆರಗಿದೊಡೆ ನಿ | ನ್ನಾಯತವನಾನರಿಯೆನೆನುತೋ
ರಂತೆ ತೆಗೆದೇಚ್ಚ || ೨ || ಎಲವೊ ಫಡ ಮಾದ್ರೇಶ ಲೋಕದ | ಗಳಹತನ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ತೊಟ್ಟ
ಳಿಸಿ ಕಡಿವೆನು ನಾಲಗೆಯ ಮಿಗೆ ಮಾಣುಮಾಣೆನುತ || ಬಿಲುದಿರುವನುಗುಳಿಚಿದನಂಬಿನ | ಬೆಳೆಯ
ನಾರಳವಡಿಸಿದರು ದಿಗು | ವಳಯ ನೆರೆಯದಿದತ್ತಣದು ಬಿಲುಗಾರತನವೆಂದ || ೩ || ಬಾಯಬಡಿಕರು
ನಾವು ನೀಗರು | ವಾಯಿಕಾರನೆ ಬೈವಬಿರುದಿನ | ಬಾಯ ನೋಡಾಯೆನುತ ತೋಟಿಗೆ ತೆರಹುಗೊಡ
ದೆಸಲು || ಸಾಯಕದ ಹೊಡೆಹಲವುಶಲ್ಯಗೆ | ಬೀಯವಾಪವು ಬಳಿಕ ಕೌರವ | ರಾಯನನುಜನು ತರು
ಬಿ ನಿಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ೪ || ಹಳಚಿದವು ರಥವೆರಡು ಬಲುಗೈ | ಗಳಿಗೆ ಬಲಿದುದು ಬವರ
ಕೌರವ | ಬಲದ ಭಟರಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರರಥಿಕರನುವಾಯ್ತು || ಬಳಹೊಗಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸಿಲುಕಿಸಿ |

ಗೆಲುವತವಕವನರಿದು ಕೆಣಕಿದ | ರಳವಿಯಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರು ಕೌರವಾನುಜನ || ೫ || ತೆಗಸಿದರು
ಸಾತ್ಯಕಿಯನೀತನ | ಬಿಗಿದನಂಬಿನಲಿವರ ಬಾಣಾ | ದಿಗಳ ಕಡಿದನು ಗಾಸಿಮಾಡಿದನವರ ರಥಹಯವ ||
ಜಗುಳಿದನು ಕಲಿನಕುಲರಥವಾ | ಜಿಗಳ ಜೋಡಣೆಗೆಟ್ಟು ರಕುತವ | ನೊಗಡಿಸಲು ಸಹದೇವನಚ್ಚನು
ನಿನ್ನುನಂದನನ || ೬ || ಸರಳ ಸೈರಿಸಿ ನಿನ್ನು ಮಗನು | ಬೃರಿಸಿ ಮಾದ್ರೀಸುತನನಚ್ಚನು | ತರಹರಿಸಿ
ಮಗುಳಿಚ್ಚನಾತನು ಕೌರವಾನುಜನ || ಮರುಳು ನೀನಹೆ ಯಾಮಹಾಸಂ | ಗರಕೆ ಕಳುಹೈ ನಿನ್ನುವರ
ನೆನು | ತುರವನಚ್ಚನು ಜರಿಯೆ ಜೋಡಿನ ಚಿಪ್ಪು ಶರಹತಿಗೆ || ನೋವನೇ ಶರಘಾತದಲಿ ಸಹ ದೇವ
ನೆಲವೋ ನಿನ್ನುಕೊಂದರೆ | ಪಾವಮಾನಿಗೆ ಪಂತತಪ್ಪುವುದನುತ ಖಾತಿಯಲಿ || ಲಾವಕನ ಸಾರಥಿಯ
ರಥತುರ | ಗಾವಳಿಯನಾಯುಧವ ಖಂಡಿಸಿ | ಜೀವಗಟ್ಟರದೇವ ಪೈಸರಿಸಿದಪಲಾಯನವ || ೭ || ರಾ
ಯನನುಜರ ಹಬಬದಲಿ ರಾ | ಧೇಯಹೊಕ್ಕನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ | ಕಾಯಿದರೆ ಕೈಕೊಟ್ಟದೌಷಧ
ವಾವುದಿವದಿರಿಗೆ || ನೋಯಿಸುವೆನೊಮ್ಮೆನುತ ತಿರುವಿನ | ಸಾಯಕವ ಕಿರಿಗಡಿಯ ನೆಗುಹಿನ | ರಾಯ
ದಳಪತಿ ತರುಬಿದನು ಮಾದ್ರೀಸುತನ ರಥವ || ೮ || ಸಾರು ನೀ ಸಹದೇವ ಜಿಗಿದವಿ | ಕಾರಿಯಲ್ಲಾ ಕ
ರ್ಣಯಿವನ ತು | ಟಾಬಸುವನಾಲಗೆಯ ಶೂಲಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರವಧೆಯೆಂದು || ಸಾರಥಿಯ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಚಾ
ಪದ | ನಾರಿಯನು ದ್ವಿಮಾಡಿ ನಕುಲನು | ದಾರಕರ್ಣನ ಮುಟ್ಟಬಂದನು ಚಾಚಿದನು ರಥವ || ೧೦ ||
ಆರಿವರು ನಕುಲಾಂಕರೇ ಜ | ಜ್ಞಾ ರತನವೆಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ನೀ | ವಾರು ಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರೂ ಮಾ
ದ್ರೀಕುಮಾರಕರೋ || ಭಾರಿಯಾಹವದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ | ದಾರುಬಿಟ್ಟರು ಪಾಯದಲಿ ನಿಮ | ಗಾರು
ಮುನಿಯರು ತಿವತಿವೆಂದನು ಕರ್ಣನಸುನಗುತ || ೧೧ || ತೊಲತೊಲಗು ತರುವಲಿಗೆ ರಣವಿದು | ಸು
ಲಭವೇ ಲೋಕೈಕವೀರರು | ಹಲಬರಿದರೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೊದಕುಳಿಗೊಂಡುಹೋದರಲಾ || ನಿಲುವನಂ
ಬುದೆನಿನ್ನುತಂದುದು | ತಲೆಗೆ ನೋಡಾಯೆನುತ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ರಿಪುಶರವ ಖಂಡಿಸಿ ತುಳು
ಕಿದನು ಶರವ || ೧೨ || ಬಿಗಿದಬಾಣದ ದಡಿಯನುರ ತಳ | ಮಗುಚಿದನು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಯೇ | ಳಿಗೆ
ಯ ಮುಚ್ಚಳತೆಗದಹಾವಿನವೋಲು ರೋಂಪಿಸುತ || ಹೋಗರನೀನುವ ಹೊಸಮಸೆಯ ಕೋ | ಲು
ಗಳ ಕವಿಸಿದನಕುಲನಂಬಿನ | ಝಗೆಯಝಳದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೋನದೊಳಿದನಾಕರ್ಣ || ೧೩ || ಆಳು
ನೀನಹುದೆಲವೊ ತಮ್ಮವಿ | ಶಾಲಬಲನಹೆ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ | ಬಾಲನಾದೊಡೆ ಭಂಗವೇ ಜೋವಳೆ
ಯನಭಿಮನ್ಯು || ಕೋಲ ಸೈರಿಸುಸೈರಿಸಾದೊಡೆ | ಭಾಳಲಿಪಿಸಂಘರ್ಷವಿಪುಳಶ | ರಾಳಿಯಿದೆ ಕೊಳ್ಳೆ
ನುತ ಮಕುಟವನಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೧೪ || ತಾಗಿದವು ನಾಲ್ಕುಂಬುದೇಹದ | ಬೇಗಡೆಯಲೆಂಟುಂಬುನು
ಸುಳಿದೊ | ಡಾಗ ಹದಿನಾರಂಬು ಹಾಯ್ದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಸಿಗುರಿಸಿ ರೋಂಮಿನಲಿ ರಥದಲಿ |
ಜೋಗಬೋದನು ಸಾರಥಿಯ | ಕೈ ಲಾಗಿನಲಿ ತಿರುಗಿದನು ನಕುಲನು ರಾಜಮೋಹರಕೆ || ೧೫ ||
ಹರಿಬದಾಹವವೆಮಗೆ ತಮಗೆಂ | ದುರವಣಿಸಿದರು ಚೇಕಿತಾನಕ | ದುರುಳದೃಷ್ಟದ್ವೈಮ್ನಪಾಂಡ್ಯ
ತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯರು || ಬರಲಿ ಬವರಕೆ ಹೊಟ್ಟುತೂರುವೊ | ಡರಸುಮೋಹರವೇಕೆ ಸಾಕಂ | ದರಿಭಟ
ರ ತರುಬಿದರು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಸೌಬಲರು || ೧೬ || ದಳಪತಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಡವ | ದಳಮಹಾರ
ಥರುರವಣಿಸಿ ಮೊ | ದಲಿಸಿದರು ಮಿಗೆ ಕೊಂದರಿದಿರೇರಿದಚತುರ್ಬಲವ || ಕೊಲಿಗೆ ಬೆಸಸಿದರಿವರು

ಸಾವುದ | ಕಳುಕಿದವದಿರು ಹೇಳುವೊಡೆ ನಾ | ನಲಿಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗು
ತ || ೧೭ || ಧಾರವ ಸಾಗಿಸಿ ಭಂಡಿಮೊದಲಾ | ದರಿಭಟರು ಚಾರಿದರು ಸುಭಟರ | ನೋರಸಿಕೂಡೇರಿ
ದರು ತೂಗಿದಬವರು ರಿಪುಬಲವ || ದೊರೆಗೆ ಹತ್ತಿರೆಯಾಯ್ತು ಕಾಳಗ | ವರದನಲು ನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳಿ
ನೆ | ಧರಧಾರದದೆಬ್ಬಾಳದಲಿ ತಲೆದೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಭಟರ ತೆಗೆತೆಗೆ ಪಾರ್ಥನೋ ರಿಪು |
ಕಟಕಭೈರವನೋ ವೃಥಾಸಂ | ಕಟದ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸುಭಟರ ಮರೆಯಬೇಕೆನುತ || ಲಟಕಟೆಸಿ ಬಲ
ವೊದರಲಾಪ್ರತಿ | ಭಟರು ಬಳಿಕನುವಾಯ್ತು ಪಿಜಯೋ | ತೃಟದೊಳೆಪ್ಪತ್ತೇಳುಸಾವಿರವರಮಹಾ
ರಥರು || ೧೯ || ನೂಕಿದರು ಸಂಶಸ್ತಕರು ಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರ ತೆಗಸಿದರು ಬಾ | ಹಾಕಲೋರರ
ಸಾಲ ಪರಿಕಂಪಿತಕುಲಾಚಲರು || ತೋಕಿದರು ಶರವಳೆಯನರ್ಜುನ | ಸಾಕುಸಾಕಾ ನಿನ್ನು ಚೋತ್ತಿನ |
ಜೋಕೆಯಾಹವ ಹುರಿತಲಿದೆಯೆನುತೆಚ್ಚುಬಿರಾಗಿ || ೨೦ || ಆರದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ | ತೇರುಸರಿದವು
ವಂದು ವಾಘೆಯ | ಲೇರಿದವು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿಲುವಾತನಾರಿದಕ್ಕೆ || ಸಾರಿಗೆಗೆ ಮುರಿಮುರಿದು ಬಾಣಾ |
ಸಾರವಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ | ವಾರು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವರೆನುತಿದುರ್ದು ಭಟಸೋಮ || ೨೧ || ಸುರಿದು
ದತಿಮಳೆಯೆಂದು ಕುಲಗಿರಿ | ಕರಗುವುದೆ ಮೇಗರೆಯಿಸಿಲೆಗಳ | ಬೆರಳು ನೆನವುದೆ ನಾಡ ದಂತಿಯು
ಳುಕುವರ್ಜುನನೆ || ವರಮಹಾರಥರನಿಬರೆಸುಗೆಯ | ಸರಳಸಂಖ್ಯಾತೀತವನೊಂ | ದುರವಣಿಗೆ ಪೈ
ಸರಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಅವರಶರಸಂಘಾತವನು ಕಡಿ | ದವರ ಸಾರಥಿಗಳನು ರಥವಾ |
ರುವನು ಧನುವನು ಸಿಂಧವನು ಸೀಗುಬಯ ಝಲ್ಲರಿಯ || ಅವರೆ ಪದಕಕಿರೀಟಕಂಕಣ | ವವರ ಕ
ರ್ಣಾಭರಣಕೇಯೂ | ರವನು ಕಡಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೩ || ಗಾಯವೆಡೆದ
ರು ಗಾಸಿಯಾದರು | ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕುದು ರಕುತ ಮಕ್ಕಳು | ತಾಯಿಗಾಗದೆ ಹೋದರೆಂಬುದು ತ
ಪ್ಪದಾಯಿತ್ತಿ || ನಾಯಕರು ಹಲರಳಿದು ಹರಿದರು | ಹಾಯಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಹರಿಹಂ | ಚಾಯಿತಿ
ಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರವರಮಹಾರಥರು || ೨೪ || ಎಲೆಲೆ ಸಂಶಸ್ತಕರ ಭಾರಯ | ಬಲ ಮುರಿದು ಬರು
ತಿದ ವಿಘಾತಿಗೆ | ನಿಲುವಲಲ್ಲ ಸೂರೆವೋದುದು ರಾಯನಭಿಮಾನ || ಜಲಧಿ ಬರೆತುತುದು ರಾಜಕಾ
ರ್ಯಕೆ | ನಿಲುವೊಡಿದು ಹೊತ್ತನುತ ಮಂತ್ರಿಗ | ಳುಲಿಯೆ ಕೌರರರಾಯ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನುರವಣಿ
ಯ || ೨೫ || ಕರವ ನೆಗಹಿದನರಸ ಹೋಹೋ | ಬಿರುದರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ನಂ | ಮರಿಭಟಗೆ ನಾಲ್ಕಿಲ್ಲ
ಕೈ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೊಸಲಿನಲಿ || ದೊರೆಯ ಕೈಯನು ಕಂಡು ಬಳಿಕೋ | ಸರಿಸಿತ್ತೈ ಪರಿವಾರ ದೂರದ | ಲಿ
ರೆ ವೃಥಾಭಯ ಬೇಡೆನುತ ಕುರುರಾಯನಿದಿರಾದ || ೨೬ || ಕೂಡೆ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಚತುರ್ಬಲ | ಜೋಡು
ಮಾಡಿತು ರಾಯನಿದಿರಿ | ಜೇಡಿಕರಿಯಹನೆಂದೊಡವದಿರು ಹೇವಮಾರಿಗಳ || ಝಾಡಿಸುವರುಲ್ಲರಿಯ
ಮೋರೆಗೆ | ನೀಡಿ ಮರಳುವಸೀಗುರಿಯಬಲ | ವೇಡಿಸಿತು ಕಲ್ಪಾಂತಮಂಡಿತಮೇಘಮಂಡಲವ || ೨೭ ||
ಸರಕಟೆಸಿ ಬಲ ಸರ್ವಲಗ್ನಯ | ಲುರವಣಿಸೆ ಯಮಸೂನು ಕಂಡನು | ನರನ ತೆಗೆತೆಗೆಯಿಂದಿನಾಹವ
ನಮ್ಮಮೇಲೆನುತ || ಅರಸ ನಡೆದನು ರಾಯಮೋಹರಾಹೋರಳಿಗಟ್ಟಿತು ವಿಲಯಸಮರ | ಸ್ಫುರದಬಹ
ಳಾರ್ಣವವ ಲಗ್ನೆಯಲುಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ೨೮ || ಎರಡುಬಲ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುದು ನೆಲ | ಬಿರಿಯೆ ಬೆರಸಿತು
ಹೊಯ್ದು ಮತ್ತೇ | ಳುವವುಬೀಳುವಭಟರ ಮೆದಗೆಡವಾನೆಕುದುರೆಗಳ || ಪರಿವಿಡಿಯದಂತಿರಲಿ ದೊ

ರೆದೊರೆ । ಯುರವಣಿಸಿ ಹಳಚಿದರು ಪಾಂಡವ । ರರಸಕೌರವರಾಯರಚ್ಚಾಡಿದರು ಮೂದಲಿಸಿ ॥೨೯॥
 ಅರಸರಿವರೇ ಶಿವತಿವಾ ನಿ । ಪ್ಕರುಣರೆನೆ ತಾವೆಂಬವೊಲುಬಲುಸರಳುಮಾನ್ಯರನವವೇ ನೀವೇಕೆ ರಣ
 ವೇಕೆ॥ಬರಬರರ್ಜುನಭೀಮರೆತಿನಿ । ಪ್ಮರರು ನಾವಡಮೇಲೆಬರುವವು । ಮರಳಿ ಬಿಚಿಯಂಗೈವುದೆಂದನು
 ಕೌರವರರಾಯ ॥ ೩೦ ॥ ಕೋಲಬಲುಹುಂಟಾಗ ನಾಲಗೆ । ಹೋಲೆನುಡಿವುದು ಹೊಲ್ಲೆ ಯೇನಿದು ।
 ಖೂಳಕಟಿಕಿಯಮಾತು ಬೇಡಂಬಿನಲಿ ಮಾತಾಡು ॥ ಆಳುತನವಾಭರಣವೇಮಾಸಾಳು ಮೈದೋರರಸ
 ಲಹಿತರಾಮೇಲೆಬಾ ಬಲುಬೇಗ ಸುಭಟರ ಹೊಗಳಬೇಕೆಂದ॥೩೧॥ಖರೆಯರೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಕುಂತಿಯವರಕು
 ಮಾರರು ನಿವೊಡನೆ ಸು । ಗರಕೆ ಸುಸರೆ ನಾವು ಸಂತ್ಯಸಾದೊಡನುತೆಸಲು॥ಸರಳುಗಗನವ ಹೊದಿಸಿ
 ದವು ಹೂಂ । ಕುಸಿದವು ಹರೆಗಡಿದವೆಂಪೋ । ಹರವ ಮುಂದವು ಮುಸುಕಿದವು ಮೋದಿದವು ರಿಪುಶ
 ರವ ॥೩೨॥ ಎಚ್ಚನೆಂಟುವಿನಲಿ ಕೌರವ । ನೆಚ್ಚಬಾಣವ ಕಡಿದು ನೂರರೊ । ಳೆಚ್ಚ ನೀತನ ಧನುವನದ
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಕುರುರಾಯ ॥ ಎಚ್ಚ ನರಸನನಾಸರಳ ಕಡಿ । ದೆಚ್ಚ ನವನಿಸನುಭಯರಾಯರ । ನಿಚ್ಚ ಬರು
 ಮರುಘ್ರೂತುರೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ ॥ ೩೩ ॥ ದ್ಯುಮೋಹಿ ಪಡುವಣೂರಿಯ ಸಾರುವಸಮಯ
 ವಾಯಿತು ರಾಯರಿಬ್ಬರ । ಸಮರಸೌರಂಭಾತಿಶಯವಿಮ್ಮಡಿಸಿತಡಿಗಡಿಗ ॥ ಅಮಿತದೋಷವಿದೂಷಪಾ
 ಣಿ । ಭ್ರಮಿತಶರತತಿವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಾ । ಕ್ರಮಿತಭುವನತ್ರಯರು ಕಾದಿದುರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ನೆಲವು
 ನಮಗಾಯ್ತೆಂದು ಕೌರವರುಲಿದರೆಮಗಗ್ಗ ಳಿಕೆಯೆಂದವ । ರುಲಿವುತಿರ್ದುರು ಕಾದಿದರು ಸಮಜೋ
 ಳಿಜೋಕೆಯಲಿ ॥ ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನಕ್ಕೈವೆ । ಗ್ಗ ಳಿಸಿ ತಾಗತು ನಿನ್ನು ತನುಜನ । ಬಿಲುಸರಳುರಥ
 ಸೂತವಾಜಿಗಳೊರಗಿದವು ಧರೆಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಸೆಳೆದುಹಿರಿಯುಬ್ಬಣವನವನಿಪ । ನೆಲಕೆ ಚಿಗಿದನು ಹಾಮ
 ಹಾದೇ । ವೆಲೆಲೆ ದೊರೆದೊರೆಹಗೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದನೋ ಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕೆ ಕೃತವರ್ಮಕೃಪ
 ಸೌ । ಬಲನೃಪಾಲನು ಶಲ್ಯಗುರುಸುತ । ದಳಪತಿಗಳೈದಿದರು ರಾಯನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿದರು ॥೩೬॥
 ದೊರೆಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಭಾರಿಯಾಹವ । ನರನ ಬರಹೇಳನುತ ಕವಿದರು । ಸರಳ ಹೊದಗಳ ಕೆದು ಸಾ
 ತ್ಯಕಿಭೀಮಕೈಕಯರು ॥ ಬಿರುದದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮಾದ್ರೇ । ಯರು ತಿಬುಂಡಿಯುಯುತ್ಸುಸೃಂಜಯಾ
 ತರಳಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರು ಮುತ್ತಿದರು ನೃಪನ ॥ ೩೭ ॥ ಬಳಿಕ ಸಂಕುಲಸಮರವತಿವೆ । ಗ್ಗ ಳಿಸಿತದ
 ನೇನೆಂಬೆಂಬುಧಿ । ಗಳಿದನೆಂಬುಜಮಿತ್ರಬೆನ್ನಿಲಿ ತಿಮಿರ ಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರನುತ ಕೌ
 ರವನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಜಬಿಲುದಿರುವ ನೇರಿಸಿಯೆ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗ ॥ ೩೮ ॥
 ರಾಯರಿಬ್ಬರು ಮರೆಯೆ ತಿಮಿರದ । ತಾಯವನೆ ತಾನೆಂಬವೊಲ್ವಿ । ದಾರ್ಯದಲಿ ನುಂಗಿದುದು ಕ
 ತ್ತಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗವ ॥ ರಾಯನೋಹರದೆಗೆದವೆರಡುನ । ವಾಯಿಯಲಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯವಿ ।
 ಡಾಯಿ ಮಿಗೆ ನಲವಿಂದ ಹೊಕ್ಕರು ಪಾಳಯಂಗಳನು. ... ॥೩೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶ್ಲೋಕ ಪದ ೧೦೩೩ಕ್ಕೂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ವೈರಿವಿಜಯಕೆ ತ್ರಿಪುರವಿಜಯದ | ಚಾರುಕಥನವನೋರದುಲ್ಲಾಸ | ಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿ
ದನು ಕರ್ಣಗೆ ಕೌರವರರಾಯ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ತ್ರೀ | ಪಾಲ ದಿನವೊಂದಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ | ಕಾಳಗದೊಳಲ್ಲಿಂ
ದ ಮೇಲಣ ವರಕಥಾವೃತ್ತವೆ || ಕೇಳಿಚಿತ್ತೈಸಿದ ಗತಾಕ್ಷನ್ಯ | ಪಾಲಕಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸಂಜಯ |
ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡನೆಯ ಸಮರದ ಮಹಾರಣವ || ೧ || ಹೋಗಲಿ ಕೆಲಬರು ಹೊಣ್ಣುಗಳೆವುತ | ನ
ಗುತ ಕೆಲಬದವರವೋಹರ | ದೆಗೆದು ಹೋದುದು ಬಲಿದುದಿದು ತಮತಮ್ಮ ಪಾಳಯಕೆ || ಹೋಗಲ್ವ
ಭಟ್ಟರ ಸಾಲಕ್ಕಿದೀ | ವಿಗೆಯ ಕಡಳಾರವದ ಲಗ್ನಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಹೋಕ್ಕನು ರಾಜ
ಮಂದಿರವ || ೨ || ಗುಳುವನಿಳುಹಿದವಾನೆಗಳು ಹ | ಲ್ಲಳವ ಬಿಡೆಭುಲ್ಲವಿಸಿದವು ಹಯ | ಕುಳವರೊ
ಥವನಿಳಿದು ಸೂತರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ || ಕಳಚಿ ಸೀಸಕಜೋಡುಕ್ಕೈದುವ | ನಿಳುಹಿ ಸಮರಶ್ರಮವ
ನಿಮಿಷಕೆ | ನಿಳಯವೇದಿಯೊಳಿದುರ್ವ ಕಳೆದುದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ || ೩ || ಗಾಯವಡೆದಾನೆಗಳು ಗು
ಳವನು | ಹಾಯ್ಕಿಯೆನೆ ನೆಲಕುರುಳಿದುವು ಮಿಗು | ವಾಯುಧಂಗಳ ಬಿಗುಹು ಬಿಡೆರೊಂಮೆ
ದ್ದುವಾಘೆಯಲಿ || ಆಯದಲಿ ಮುರಿದಂಬನುಗದೋಡೆ | ಸಾಯದಿಹರೇ ಭಟರು ಗಜಹಯ | ರಾಯ
ಹತ್ತೊಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೪ || ಬಂದುದಿರುಳೋಲಗಕೆ ರಾಯನ | ಮಂದಿ ದಳಪ
ತಿಶಲ್ಯಕೃಪ ಗುರು | ನಂದನಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನರು ದೋರಯ ನೇಮದಲಿ || ಇಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆ
ಕುಂತೀ | ನಂದನರ ಬೋಬ್ಬಾಟ ಬಲುಹಾ | ಯ್ತೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತು ತೆಗೆದನು ಕೌರವರರಾಯ
|| ೫ || ಬಲುಹಲೇ ಬಳಿಕೆನು ಹಗೆಯ | ಗ್ನಳಿಕೆ ಮೆರೆಯದೆ ಮುರವಿರೋಧಿಯ | ಬಲುಹ ನೋ
ಡಾ ಪಾರ್ಥನೆಂಬವನಾವಮಾನಿಸನು || ಬಲುಹು ಸಾರಥಿಯಿಂದ ರಿಪುಗಳ | ಗೆಲವು ಸಾರಥಿಯಿಂದ
ಸಾರಥಿ | ಯೊಲಿದಡೆನಗಹುದೆಂದು ಕರ್ಣನು ಕೌರವನೊಳಿಂದ || ೬ || ಭಾರಿಧನುವಿದ್ದೇನು ತೋ
ಳಿನ | ತೋರಹದ ಫಲವೇನು ಕೈಮೈ | ತೋರಿಯೇ ಗರುವಾಯಿಗೇಡಿಸಿತು ನಮ್ಮ ಮೋಹರವ || ತೋ
ರಬಲುಮೆಯ ಗರೆಯಸಾರಥಿ | ಸೇರಿದೊಡೆ ರಣದೊಳಗೆ ನಾಳಿಗೆ | ವಾರಣದ ಲೌತಣವನಿಕ್ಕುವೆ ಕಾ
ಕಸಂತತಿಗೆ || ೭ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣನಿನಗೇ | ನೈಸಲೇ ಸಾರಥಿಯ ಕೊರತೆ ಸು | ರಾಸುರರ ತಟ್ಟ
ನಲಿ ತೊಡಕುವ ನಾವನಿನ್ನೊಡನೆ || ಈ ಸಮಸ್ತ ನೈಪಾಲವರ್ಗದ | ಲಾಸೆಯಾರಲಿ ಸೂತಕರ್ಮಾ |
ಭ್ಯಾಸಿಯನು ಜೋಡಿಸುವೆನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ಹಲವುಮಾತೇಕರಸ ನುಡಿದುದು | ಫಲಿಸಲರಿ
ಯದು ದೈವಗತಿಯಲಿ | ಫಲಿಸಿತಾದರೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸೂಳಿತನವಹುದೆ || ಸುಲಭವಾದೊಡೆ ಮಾದ್ರ
ರಾಜನ | ತಿಳುಹಿ ಸೇರಿಸು ರಿಪುಗಳೈವರ | ತಲೆಗೆ ನೀಹಿಡಿ ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೮ || ಉಬ್ಬಿ
ದನು ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ | ಹಬ್ಬಿದುದು ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿ ಮರೆನೆಯ | ಮಬ್ಬು ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಾಡಿದಮಾತ ನೆನೆದು || ಟಿಬ್ಬರಿಸುವವಿಂದ್ರಿಯತುರಂಗದ | ಗಬ್ಬ ಕಳಚಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು | ಸ
ಬ್ಬಲಗ್ಗೆ ಯಹರುಷದಲಿ ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ || ೧೦ || ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ | ಬರವೆ

ನಾತಂಗರುಹಿದರು ಕಡು | ಹರುಷದಲಿ ಕಲಿಶಲ್ಯ ಹೊರವೆಂಟನು ನಿಜಾಲಯವೆ || ಅರಸುಮಕ್ಕಳವಜ್ರ
ಮಣಿಯಾ | ಭರಣಕಿರ ಣದಸೋಮದೀಪ್ತಿ | ಸ್ಫುರಿತ ಝಳಮಧ್ಯದಲಿ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೧೧ ||
ಅಂದಳವನಿಳಿದರಸನಾತಗೆ | ವಂದಿಸಿದನಾಮಾದ್ರಪತಿ ಸಾನಂದದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ತಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||
ಇಂದಿದೇನಿದ್ದಿರವು ನೀನೇ | ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನುಂ | ಟೆಂದು ಕೌರವರಾಯನನು ಬೆಸಗೊಂಡನಾಶ
ಲ್ಯ || ೧೨ || ಏನ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನಪುಣ್ಯದ | ಹಾನಿಯನು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಬಲಸುಂ | ಮಾನ ಬೀತು
ದು ಬಿರುದರಿಗೆ ಕಾಲೂರಿತವಮಾನ || ಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಡಿದರೆನ್ನಸು | ಮಾನಸುಭಟರು ಜಯ
ಸಿರಿಯ ಸಂ | ಧಾನ ಮುರಿದುದು ಮಾವ ನಿನ್ನಜ್ಞಾನವೇನೆಂದ || ೧೩ || ಸಮರಜಯಸಾಧಕರು
ಮಂತ್ರ | ಭ್ರಮಿತರಾಯಪಜಯವಧೂವಿ | ಭ್ರಮ ಕಟಾಕ್ಷದಗಾಯದಲಿ ಕಳವಳಿಸದವರಾರು || ಸ
ಮತೆಯಾಯಿತು ತವಕಿಗಳಿಗು | ಭ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ವಾಸಿಯ | ಮಮತೆಯವರು ವಿರಕ್ತರಾ
ದರು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಮುರಿವಡೆದು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ಸರಳನು ಧರಿಸಿದನು ದ್ರೋಣಂಗೆ ಬಂದು
ದ | ನರುಹಲೇಕದ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ ವಿರಪಟ್ಟದಲಿ || ನೆರೆವಣಿಗೆಯುಂಟಾದೊಡೊಂದೇ | ಕೊರತೆಯಿ
ದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಡೆಯಲಿ | ನೆರೆತೆಯಹುದನಗುತ್ತರೋತ್ತರಸಿಬ್ಬಿಯಹುದೆಂದ || ೧೫ || ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮ
ರವೋಲು ನೆಟ್ಟನೆ | ಹೂಣಿಗರು ರಾಧೇಯಮಾದ್ರ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯುಂಟೆಂಬನುಡಿಯಿನ್ನಿರಡು ಕಟ
ಕದಲಿ || ಕೇಣವಿಲ್ಲದರವಗತಿಯ ಬಿ | ನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದೊಡೆ ತನ್ನಯ | ಗೋಣಿಗೌಕುವ ಕೈದು
ವನು ನೀವ್ ತೆಗಸಿದವರೆಂದ || ೧೬ || ಬರಿದಬೋಳ್ಳಿಸಿದರು ಕಾರ್ಯದ | ಹೊರಗೆ ಯೇನದ ಹೇಳುಮೇ
ಗರೆ | ಮೆರೆವವರು ನಾವೆಲ್ಲನುಡಿಯಾಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆ || ಅರುಹು ಕೇಳುವೆನೆನಲುಶಲ್ಯನ | ಬಿರುನು
ಡಿಗೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಹಿಪತಿ | ಸೊರಹುತಪ್ಪದೆ ಬಿನ್ನುವಿಸಿದನು ಮಾದ್ರಭೂಪತಿಗೆ || ಮಾವ ಸಾರಥಿ
ಯಾಗಿ ಕರ್ಣನ | ನೀವು ಕೊಂಡಾಡಿದೊಡೆ ಫಲುಗುಣ | ನಾವಪಾಡು ಸುರಾಸುರರ ಕೈಕೊಂಬೆನೇ ಬ
ಳಿಕೆ || ಆವುದನೆಗಭ್ಯುದಯವದನೀ | ವಾವಪರಿಯಲಿ ಮೆನ್ನಿಸಿದೊಡರೆ | ಜೀವಿಕೌರವವಂಶ ನೆರೆ ಸ
ತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವುದೆಂದ || ೧೭ || ಖೂಳನೆಂಬೆನೆನಿನು ನಿಪುಣನು | ಬಾಲನೆಂಬೆನೆ ಸಕಲ ಪ್ರೌಢಿಕೆ |
ಮೇಲೆಫಲಿತದಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಹಾ ಘಹಾದೇವ || ಹೇಳುಹೇಳಿನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿನುಡಿ | ಕೇಳುವೆನು
ಕಿವಿಯಾರಕರ್ಣನ | ಕಾಳಗಕೆ ನಾವ್ ಸಾರಥಿಗಳೇ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೮ || ಖೂಳನನು ಹಿಡಿತಂದು
ಧರಣೀ | ಪಾಲನನು ಮಾಡಿದೊಡೆ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿದಬಳಿಕ ಬಂದುದು ಖೂಳತನ ನಿನಗೆ ||
ಕೇಳುಮೇಲಿನವಾಸಿನಿನ್ನಲಿ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಾಕು ನಮಗಿ | ನ್ನಾಳುತನವೇಕೆನುತ ಮಡಮುರಿದೆದ್ದ
ನಾಶಲ್ಯ || ೧೯ || ಬಡನೆ ನಿಂದನು ಸೆರಗುಹಿಡಿದವ | ಗಡವಿದೇಕಿನ್ನೆನುತ ಗುಣದಲಿ | ನುಡಿದು ಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿದನು ವಿನಯದಲಿ || ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿಸಲೇಕೆ ಮನಕೊಡ | ಬಡುವದೇಕೈಕೊಂಬು
ದಲ್ಲದೆ | ಯೊಡೆಯರುಂಟೇ ನಮಗೆ ಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೦ || ಅರುಣ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ತ
ರಣಿಯ | ತುರಗಹಿಡಿಯನೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಾ | ನರನಸಾರಥಿಯಾಗಿ ತೋರನೆ ತನ್ನ ಕೈಗುಣವ || ಹರ
ನೆ ಸಾರಥಿ ಕಮಲಸಂಭವ | ಸುರರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗನೇ ಸ | ತ್ಪುರುಷರೇ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು ಮಾವ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ || ಸವರಿದರು ಕುರುವಂಶವನು ಪಾಂ | ಡವರುಸಹಿತ ಮಹಾರಥರು ಸಲೆ | ಸವೆದು

ದಿಲ್ಲಿ ನದೀಸುತದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಅವರಲಳಿದವರಿಬ್ಬರೇ ನಂ | ಮವಸರಕೆ ಸಾಹಸಿಗರೈ ನಿ
 ನ್ನವರಮೇಲನು ಮಾನವಿದ್ದೊಡೆ ಮಾತುಮಾಣೆಂದ || ೨೩ || ನಿನ್ನು ಕೈಯಲಿ ಯಿರಲಿ ಸತ್ತಿಗೆ |
 ಯೆನ್ನು ಕೈಯಲಿ ಹೊಡಿಸು ಭಂಡಿಯ | ನಿನ್ನು ತಮ್ಮನ ಹೆಗಲಲಾತನ ಹಡಪ ಹಾಯ್ಕಿರಲಿ || ನಿನ್ನು
 ಬಂಧುಗಳವನ ಬೇಟೆಯ | ಕುನ್ನಿಗಳ ಹಿಡಿಯಲಿ ಸುಯೋಧನ | ನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯವನೊಡದು ಕಳೆ ಕೇ
 ಡಾವುದನೆಗೆಂದ || ೨೪ || ಗೆಲಿದೆನಿವದಿರನೆಂಬಬಲಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಯಲ್ಲದೆ ದ್ರೋಣಭಿಷ್ಣು | ಗಳು
 ಕದರಿಭಟರಿವನ ಬಗೆವರೆ ಕಂಡು ಮರುಳಾದೆ || ಬಲುಬಿದಿರನುಚ್ಚಳಿಸುವಳಿಮುಖ | ಕೆಳೆಯಕಬ್ಬಾನು
 ವುದೆ ಕೌರವ | ಕುಲವನೆದ್ದಿದೆ ಪಾಹಿಕಪ್ಪವನೆನೆದೆ ಹೋಗೆಂದ || ೨೫ || ಅರಿಶಿರವ ಚಂಡಾಡಿತೆ
 ನ್ನೀ | ಕರವು ವಂದಿವ್ರಾತದಡರನು | ಪರಿಹರಿಸಿತೇ ಕರದಳವು ಹಿಂದಣಸುಕಾಲದಲಿ || ಧರಣಿಪತಿ
 ನಿನ್ನಿಂದಕರ್ಣನ | ತುರಗಭಾರಿಯಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಾ | ಕರವ ಹೊದ್ದುವುದಾಯ್ತಿ ತಿವೆವ ಧನ್ಯರಾವೆಂ
 ದ || ೨೬ || ಜಾತಿ ಹೀನರಕರ್ಮವುತ್ತುಮ | ಜಾತಿಯಲಿ ಕರ್ತವ್ಯತೀರಿವಿ | ಜಾತಿಗಳಲತಿಕರ್ಮವೃತ್ತಿ
 ಯಸೇರುವೆಯನರಿದು || ಆತನಳವಡಿಸಿದನು ವಿಧಿನ | ಗಾತಮಾಡಿದನಳಿವಸಾಮ | ಧ್ಯಾತಿಶಯ
 ವುಂಟಾದೊಡೈಸಲೆಯಿಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಆಸುರದ ಬೆರಗೇಕೆ ನಮ್ಮೊಡ | ನೀಸುಮಾತೇಕೆಮ್ಮ ರ
 ಕ್ಷಿಸು | ವಾಸೆಯುಂಟೇ ಮಾಡು ಮಾಣ್ಣುದುಕರುಣವಿಲ್ಲದೊಡೆ || ವಾಸಿವಟ್ಟವ ನೋಡಿದನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಶನವರಲಿಸೂತಕರ್ಮ | ಭ್ಯಾಸಿ ಯೇ ಮುರವೈರಿಯಿಂದನು ಕೌರವರಾಯ || ೨೮ || ಮುರಹರನ
 ಸಮಜೋಳಿ ನೀವಾ | ನರನ ಸಮಗೈಕರ್ಣನಂತಿ | ಬ್ಬರನು ನೀವಿಬ್ಬರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಗೆಲುವುದೇನರಿದು ||
 ಸುರರ ಕಾರ್ಯದಲಂದುಸಾರಥಿ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾಗನೇ ನಂ | ಮರಸುತನವಿಂಪಳಿದುದಿದ ನೀನೊಲಿ
 ದು ವುಳುಹೆಂದ || ೨೯ || ಬಣಗುತಿದೆ ಕುರುವಂಶವೀಫಲು | ಗುಣನ ಕೋಪಾನಲನನಾಲಗೆ | ಕೆಣ
 ಕುತಿದೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಪಟ್ಟೊಡೆ ಕಾಣೆ ಕಾವವರೆ || ಅಣಕಿಸದೆ ಕಾರುಣ್ಯವರುಪವ | ನೋಣಗಿನಲಿ ಸುರಿ
 ಪಾಹಿಮಕ್ಕಳ | ಹೆಣನ ಕಾಣುತ ದುಃಖವಿಲ್ಲ ದುರಾತ್ಮನೀನೆಂದ || ೩೦ || ದೇವಕೀಸುತನೆಂದು ಭಂಡಿ
 ಯು | ಬೋವ ಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೊ ಮೇ | ಣಾವಿರಿಂಚಿಯದಾರಸಾರಥಿತನದಪಿಳಿಗೆಯು ||
 ಕಾವುದಿದರೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ನಾವವಾಸಿ ಪರಿಪ್ರಯೋಜನ | ಭಾವಕರುಸತ್ಪುರುಷರಿದಕೆ ವಿಚಾ
 ರವೇಕೆಂದ || ೩೧ || ಗುರುಪಿತಾಮಹರಿಂದ ಮೋರೆಯ | ಮುರಿದವಿಜಯವಧೂಕಟಾಕ್ಷವ | ತಿರುಹಿ
 ಹಾಯ್ಕುವವೀರನಾವನು ನೀವು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ || ಕುರುಕುಲೋಧ್ಧಾರಕನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೆನಿಪವಿಖ್ಯಾ
 ತಿ ಬಂದುದು | ಪರಿಹರಿಸದಿರಿ ಮಾವ ಯೆಂದೆರಗಿದನು ಚರಣದಲಿ || ೩೨ || ತಿವತಿವಾ ನಿರ್ಬಂಧ
 ಮಿದು ಕೌ | ರವನೊಳಾಯ್ತೇ ಮಧ್ಯಮಯಗಂ | ದವಸವಿವಪರಿಯಾಯ್ತಲಾ ತುಂಬೆಗಳ ಸೆರೆವಿ
 ಡಿದು || ಅವನಿಪನ ದುಸ್ಸೇವೆಯಿದು | ಕಪ್ಪವೆಲೆ ಮೊದಲಲಿ ಬಳಿಕನಾವಿ | ನ್ನವ ಗಡಿಸಲೇನಹುದು ಸಾ
 ರಥಿಯಾದವೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಆಯಿತೇ ಸಂತೋಷ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನ ನೋಡಿ ಬಂಡಿಯ |
 ಬೋಯಿಕೆಗೆ ವೀಳೆಯವ ಹಿಡಿದೆವು ಹಲವು ಮಾತೇನು || ದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ದಿಟವಿದಾತ್ರಂ | ಗಾಯ್ತೆಮಿ
 ಗೆ ಸಾರಕ್ಕು ವಾದೊಡೆ | ರಾಯ ಹೇಳೈ ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಕಥೆಯನೆನೆಗೆಂದ ... || ೩೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ನಗರಮೂರರ ದೂರಕಾರರ | ದುಗುಡವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕರುಣಾ | ಉಗಳದೇವನು ಸಂತಪಿ
ಟ್ಟನು ಸುರಕದಂಬಕವ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯ ಶಲ್ಯಗೆ | ಹೇಳಿದನು ಸಾರಥ್ಯಸಂ
ಯೋಜಕಸಮಾಹಿತವ || ಲೋಲತಾಪಸಕರ್ಮತರುನಿ | ಮೂಲನೈಕಕ್ಷಮಸುಧಾಕರ | ಮೌಳಿಕೇ
ಳೀಕಲಿತಕಮನೀಯಕಕಥಾವೃತ್ತವ ||೧|| ತಾರಕನಮಕ್ಕಳುಗಳೆನಿಸುವ | ತಾರತಾಕ್ಷನು ಕಮಲಲೋ
ಚನ | ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೆಂಬೀ ಮೂವರತಿಬಲರು || ಘೋರತರತಪಸುಪ್ರಭಾವಿ | ಸ್ತಾರಿಗಳ
ಸಂಖ್ಯಾತಯುಗದಲಿ | ವಾರಿಜೋದ್ಭವನನು ವತೀಕರಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨|| ಬಂದು ಕಮಲಜನವ
ದಿರಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆಲೆಬುಗಿಗಳಿರ ನಿವಿ | ನ್ನೊಂದುಪರಿಯಂತರ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಾಯಾಸ || ನಿಂದು
ಬೇಡುವುದೊಲಿದುದನು ನಾ | ನಿಂದು ಸಲಿಸುವೆನೆನಲು ನಿಮಿಷಕೆ | ಕಂದೆರೆದು ಕಮಲಾಸನನ ಭಜಿಸಿ
ದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೩|| ಎನಿತನೋದಿದೊಡೇನಹುದು ದು | ಜನರು ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳೆ ಹಾವಿಂ |
ಗೆನಿತುಹಾಲಾಹಾರವಾದೊಡೆ ಬಿಡುವುದೇವಿಷವ || ದನುಜರದ್ಭುತತಪವ ಮಾಡಿದ | ರನಿಮಿಷಾವಳಿಬೇ
ಟಿಯಾಡಲು | ನೆನೆದು ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ಕಮಲಭವಂಗೆ ನಿಜಮತವ ||೪|| ರಚಿಸುವೆವು ಪುರಮೂರನಗ್ಗ
ದ | ಖಚರಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ನಿಚಯ ಬಂದೋಲೈಸಿ ಹೋಗಲಿ ಹಲವುಮಾತೇನು || ಉಚಿತದಲಿ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನುನ್ನುಪ | ರಚಿಸಿದೆವು ಪೋಲೈಸುವೆವು ದೃಢ | ಎಚನ ನಿಮ್ಮದು ಕರುಣಿಸುವುದಮರತ್ನವ
ನು ತಮಗೆ ||೫|| ಹಾಮಹಾದೇವಾ ಕುತಾರರ | ತಾಮಸದ ನೆನೆಹಿದ್ದಪರಿಯಹು | ದೀಮಹಾನು
ಷ್ಠಾನವಿದರಲಿ ಶಾಂತಿ ಲವವಿಲ್ಲ || ಕಾಮಿತವನಿವದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ | ಕಾಮಹರಕಮಲಾಕ್ಷರಿಗೆ ಸಂ |
ಗ್ರಾಮಜಯವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ್ತ | ಡಿಗಡಿಗಿಂಟಿಸಿದ || ೬ || ಹುಲಿಗೆ ಭೈರವನರಕಗಳನಹಿ | ಗಳಿಗೆ ಖಳರಿ
ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಕ | ತ್ತಲೆಗೆ ಕಾರಿಣ್ಯವನು ಚೈತನ್ಯವನು ಗಿರಿಗಳಿಗೆ || ಕೊಲೆಗಡಿಗರಿಗೆ ನಿತ್ಯದೇಹವ |
ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಲೇಸು ಬಳಿಕೇನಲೆಮಹಾದೇವೇನನೆದರೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ||೭|| ಪುರವ ವಿರಚಿಸಿ
ದಿವ್ಯಸಾಸಿರ | ವರುಷಕವು ಕೂಡಿದೊಡೆ ಯೊಂದೇ | ಸರಳನಾವವನೆಚ್ಚನಾದೊಡೆ ನಿಮಗೆ ಕಡೆಹಾರ
ಬರಲಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರ | ನೊರಜಗಳ ನಿವ್ ಸದೆಯಿ ಹೋಗಿಂ | ದರಸ ಕೇಳ್ವ ಕೊಟ್ಟನವರಿಗೆ
ಕಮಲಭವ ವರವ ||೮|| ಕರುಣವಿನಿತೇ ಸಾಕು ನಮಗಿ | ನ್ನುರದಲಾದವೆ ಮೊಲೆಗಳೆಮ್ಮಯ | ಪುರ
ವನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಗೆಲುವನ ತಾಯಿ ಹುಸಿಯೆನುತ್ತ || ದುರುಳರಾತನ ಬೀಳುಕೊಂಡು | ಬ್ಬರದ ಹರು
ಷವ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಯನನು | ಕರೆಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಮಹಾವಿಭವದಲಿ ನಗರಿಗಳ ||೯|| ಕನಕದಲಿ ರಜತದ
ಲಿ ಬಲುಗ | ಬ್ಬನದಲೊಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಶತಯೋ | ಜನದ ವಿಸ್ತಾರದಘನಪ್ರಾಕಾರತೋರಣದ || ವಿ
ನುತನಗರಿಗಳಾದವಲ್ಲಿಯ | ದನುಜರಡೆಗಳ ಹಾಕಿ ಗಾಣದ | ಲನಿಮಿಷರನಿಡಾಡಿಕೊಂಡರು ದುರ್ಗ
ವನು ಸುರರ ||೧೦|| ಸೂರೆಹೋಯಿತು ಸುರಪತಿಯ ಭಂ | ಡಾರ ಹೆಂಡಿರುಸಹಿತ ನಿರ್ಜರ | ನಾರಿಯ
ರು ತೊತ್ತಾದರಮರಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳಲಿ || ಮೂರುಜಗದೊಳಗೆವದಿರಾಣೆಯ | ಮಿಾರಿ ಬದುಕುವರಿ

ಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ | ತಾರಕನಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಜಗವೆಂದ||೧೧||ನೆರೆದುದಮರರಆಳು ಹರಿಸಾ | ಗರದ
 ಕಡೆಯಲಿ ರೂಹುಗಳೆದು | ಟ್ಟರಿವೆಗಳ ಕಾಳಿಕೆಯಮೋರೆಯ ತಾರಿದೋಡಲುಗಳ || ಹುರಿದಧೈರ್ಯದ
 ಲಳ್ಳೆಬಾರುವ | ತರಳಹೃದಯದ ದೇವರಿಂದ್ರನ | ನರಸಿ ಕಂಡರು ತಮ್ಮೊಳಾಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
 ರು || ೧೨ || ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳುಗಳೇ ಮು | ನ್ನಾರೆ ಗೆಲಿದರು ತಪವಮಾಡಿ ವಿ | ಕಾರಿಗಳು ಬೊ
 ಮ್ನುಂಗೆ ಬಂದಿಯ ನಿಕ್ಕಿದರು ಬಳಿಕ || ವಾರಿಜಾಸನ ಮೇಲನರಿಯ ಕ | ಲೋರನಾಯ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ
 ನಿಡ | ನಾರಿಗರುಹುವೆನಿತ ಸುಯ್ದರು ಬೈದು ಕಮಲಜನ||೧೩|| ಆದೋಡೆಯು ನಮಗಾತನೇಗತಿ |
 ಯಾದುರಾತ್ಮರಿಗೆಂದು ಹರಿತಂ | ದಾದರಿಸಿ ಕೇಳುವೆನಿತ ಕಮಲಜನ ಹೊರೆಗೈದಿ || ಖೇದವನು
 ಸುರಿಯಲು ಪಿತಾಮಹ | ನಾದಿವಿಜಗಣಸಹಿತ ಬಂದನು | ವೇದಶುದ್ಧವಿಶುದ್ಧದೇವನ | ಕಾಬತವಕದ
 ಲಿ || ೧೪ || ಬಂದು ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಗಾಗಿರಿ | ನಂದನಾವಕ್ಷೋಜಘ್ನಸೃಣ | ಸ್ಕಂದಚೇತಕನಯನರಂಜ
 ನಭೂತಿಪಂಜರನ || ವಂದ್ಯಮಾನಸುರಾಸುರೋರಗ | ವೃಂದಮಕುಟಮಣಿಪ್ರಭಾನಿ | ಪ್ಪಂದಭೂ
 ಯಸ್ತಿಮಿತಕಾಯನ ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೫ || ಕೊರಳಕಪ್ಪಿನ ಚಾರುಚಂದ್ರಾ | ಭರಣದೂರ್ಧ್ವ
 ದಭಾಳನಯನದ | ಭರಿತಪರಿಮಳಗಂಧವಟ್ಟದ ಜಡಿವಕಂಜಡೆಯ || ಕರಗಿಕಾಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯನು
 ಬೇ | ರಿಸಿಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವನು ಕಂ | ತರಸಿದಂತಿರಲೆಸೆವತಿವನನು ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೬ || ವೇದವ
 ರಿಯದತರ್ಕವಿದ್ಯಾ | ವಾದ ನಿಲುಕದಬುಧರ ಮತಿಸಂ | ಪಾದನೆಗೆ ಮುಖಗುಡದ ಯಮನಿಯಮಾದಿ
 ಯೋಗಗಳ || ಹೋದಹೋಲಬಳವಡದ ಬ್ರಹ್ಮೇಂ | ದ್ರಾದಿಸುರರುಬ್ಬಟೆಗೆ ಸೋಲದ | ನಾದಿದೇವ
 ರದೇವತಿವನನು ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೭ || ಕಂತುಹರನನು ವಿಮಲನನು ಜೇ | ದಾಂತವೇದ್ಯನನದ್ವಿ
 ತೀಯನ | ನಂತಮಹಿಮನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸಮಯನ || ಅಂತರಹಿತನಪ್ರಮೇಯನ | ನಂತರೂಪನ
 ನಂಘ್ರಿಭಜಕಭಾವಾಂತಕನನುದ್ಧಂಡದೇವನ ಕಂಡುದಮರಗಣ || ೧೮ || ಇದ್ದುದಗ್ಗದರುದ್ರಕೋಟೆಗ |
 ಳಿದ್ದುದಗ್ಗದವಿಷ್ಣು ಕೋಟೆಗ | ಳಿದ್ದುದಂಬುಜಭವಸುರೇಂದ್ರಾದ್ರಿಗಳು ಶತಕೋಟಿ || ಇದ್ದುದಖಿಳಾ
 ಮ್ನಾಯಕೋಟಿಗ | ಳಿದ್ದುದಗಣಿತಮಂತ್ರಮಧ್ಯದೊ | ಳಿದ್ದುನಿರ್ಮಳಖಂಡಪರಶುವ ಕಂಡುದಮರಗ
 ಣ || ೧೯ || ಪುಳಕಜಲವುಬ್ಬರಿಸೆ ಕುಸುಪಾಂಜಲಿಯನಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆ ಹಾಯಿಕಿ | ನಳಿನಭವ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದ
 ನು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಳಿಯಲಮರೇಂದ್ರಾದ್ರಿದಿವಿಜಾ | ವಳಿಗಳವನಿಗೆ ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ರುಲಿ
 ಯುತೀರ್ದು ಜಯಜಯಧ್ವಾನದಲಿ ಸುರಕಟಕ || ೨೦ || ಪರಮಕರೂಣಕಟಾಕ್ಷರಸದಲಿ | ಹೊರೆದು ಕ
 ಮಲಾಸನನ ಹತ್ತಿರೆ | ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಖಿಳನಿರ್ಜರಜನವ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿ || ಬರವಿದೇನಿಂದಿನದು ವಿಶ್ವಾ |
 ಮರಕದಂಬಕಸಹಿತಯೇನುತಂ | ಬುರುಹಭವನಸು ನಗುತ ನುಡಿದನು ತರಳಶಿಶಿಮೌಳಿ || ೨೧ || ತಾರಕ
 ನಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ನೆರೆ | ಸೂರೆಹೋಯಿತು ರಾಜ್ಯಸಿಂಹ ಮುಂ | ಮಾರುಹೋದರು ಸುರರಹೆಂಡಿರು
 ಖಳರ ಮನೆಗಳಿಗೆ || ಚಾರುವೈದಿಕ ಹವ್ಯಕವ್ಯವಿಹಾರವೃತ್ತಿಗಳಳಿದುವಿದ ನೀ | ವಾಸುವುದೆಂದಬುಜ
 ಭವ ಮಾಡಿದನು ಬಿನ್ನಹವ || ೨೨ || ನಗೆಯಮೋನೆ ನಸುಹೊಳೆಯೆ ಬ್ರಹ್ಮನ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದ
 ನಭವನೀಶನ | ಬಗೆಯ ಭಾವವನರಿದು ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಕಮಲಭವ || ದುಗುಡವನು ಬಿಡಿ ನಿಖಿಳದಿವಿ
 ಜಾ | ಳಿಗಳು ಪಶುಗಳಲಾ ವಿರಂಚಿಯ | ವಿಗಡವರದಲಿ ಕಟ್ಟಿರಕಟಕಟಂಜಬೇಡೆಂದ || ೨೩ ||

ಪಶುಪತಿತ್ವವನೆಮಗೆ ಬಿಡಿ ನೀವ್ | ಪಶುಗಳಾಗಿರಿ ಪಾಶುಪತಶರ | ನಿಶಿತಸರಳಲಿ ದ್ವೈತ್ಯದುರ್ಗವನುರು
ಹಿ ತೋರುವನು || ದೆಸೆದಸೆಗೆ ಹರೆದಖಿಳದೇವ | ಪ್ರಸರವನು ಮಿಗೆ ನೆರಹಿ ಮೇಲಿ | ನ್ನ ಸಮಸೆಗೆ ಹೆ
ದರದಿರಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಶಶಿಮೌಳಿ || ೨೪ || ಚಾರಿದುಬ್ಬಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ಮೋರೆಗಳ
ಮೋನದವಿಹಾರದ | ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯ ಸಕಲಸುರೌಘವಿರೆ ಕಂಡು || ಏರುವಡೆದುದೆ ಮನದವಿದ್ಯೆ
ಯ | ಮಾರುವೋದಿರಲಾ ಯೆನುತ ಶಿವ | ತೋರಿ ನುಡಿದನು ಪಶುಪತಿತ್ವದ ಪರಮಸಂಗತಿಯ
|| ೨೫ || ಕರ್ಮಕಿಂಕರರಾಗಿ ಕೃತದು | ಸ್ವರ್ಮವಾಸನೆ ವಿಡಿದು ತಾನೇ | ಕರ್ಮಕರ್ತನುಭೋಕ್ತೃ
ತಾನೇದುಃಖಸುಖಿಯಾದ || ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮನೊಳೀಯಹಂಕೃತಿ | ಧರ್ಮವನು ನೇವರಿಸಿ ಬದುಕುವ |
ದುರ್ಮತಿಯೆ ಪಶುವೀಪಶುತ್ವಕ್ಕೆ ಭೇದವೇನೆಂದ || ೨೬ || ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವರೂಪದ | ಸಂಚವರಿ
ಯದನೀತಿಮುಖದಿಂ | ದಂಚೆ ಗಾಣದಸುಗುಣಮಯನೀಹಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ || ಮಿಂಚುವೆಳಗಿನ ಬ
ಳಕೆಯನು ಮನ | ಮುಂಚಿ ಮೈಗೊಡಲಳುಕುವಾತುಮ | ವಂಚಕರ ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದೊಡೆಭೇದ
ವೇಕೆಂದ || ೨೭ || ಆದಿಭೌತಿಕದಿಂದ ನೊಂದುವಿ | ರೋಧಿಪಡುವರ್ಗದಲಿ ಮೋಹ | ವ್ಯಾಧಿಯಲಿ
ಬೆಂಡಾಗಿ ಭವಪಾಶದಲಿ ಬಿಗಿವಡೆದು || ಬಾಧನಿಚಯದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಿ | ರೋಧದೊಳುಬಿದ್ದಿಹರ
ವಿದ್ಯಾ | ಸಾಧಕರ ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದೊಡೆ ಬೇದವೇಕೆಂದ || ೨೮ || ಪಶುಪತಿಯೆ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪ
ನು | ಪಶುಗಳೀಪರಿಜೀವಭಾವದ | ಲೆಸಗುವರು ನೀವ್ಪಶುಗಳದರಿಂ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣವ || ಪಸರಿಸುವಪರ
ಮಾತ್ಮ ತಾನಿರೆ | ಗಣನಿ ನಿಮಗೇಕೆಂದುದೇವ | ಪ್ರಸರವನು ತಿಳುಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಾಮಾರಿ
|| ೨೯ || ಉಬ್ಬುಗೊಂಡುದು ವಿದ್ಯೆಯನುಸಲೆ | ಕೊಬ್ಬುಗರ ಗಂಡಿಗರಗಾಡದ ಗಬ್ಬವನು ಝಾ
ಡಿಸಿತು ಗರಳಗ್ರೀವನುಪದೇಶ || ಹಬ್ಬಿನಲಿಮಾತಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳ | ಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದು ಸಕಲ
ಸು | ಸಬ್ಬಜನವೆರಗಿದುದು ಜಯಜಯಯೆನುತ ಪಶುಪತಿಗೆ || ೩೦ || ಜಗವುಘೇಯೆಂದುದು ಜಯ
ಧ್ವನಿ | ಮುಗಿಲರೋಂಪಿಸಿತೋಗ್ಗಿ ನಂಜಳಿ | ಗಗನದಗಲಕೆ ಕುಣಿವುತಿರ್ದುದು ಸುರರು ಭಾಳದಲಿ ||
ಬೆಡಗು ಬೀತುದು ಬೇಸರಿನ ಜಲು | ತಗಹು ಸೋತುದು ಶಿವಗೆ ರವಿಜಾ | ದಿಗಳು ಮುದದಲಿ ಮಾ
ಡಿದರು ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಚನವ || ೩೧ || ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ಮ | ಹೇಶನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ದೇವರು | ವಾಸಿವಟ್ಟವ ಬಿಟ್ಟರೋಲೈಸಿದರು ಪಶುಪತಿಯ || ಪಾಶುಪತಸುವ್ರತವ ಧರಿಸಿದು | ದಾ
ಸುಪರ್ವಸ್ತೋಮ ವಿಶ್ವಾ | ಧೀಶನೆಸೆದನು ಕೋಟೆಸೂರ್ಯ ನಿಭಪ್ರಕಾಶದಲಿ || ೩೨ || ರಚಿಸಿ ರಥ
ವನು ಭೀತಿ ಬೇಡಿ | ನ್ನುಚಿತವೇನದ ಮಾಡಿ ದ್ವೈತ್ಯ | ಪ್ರಚಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವೆವು ಪಾಶು
ಪತಶರದಿ || ಕುಚಿತರಿನ್ನೇಗುವರು ಬಳಕೆ | ನ್ನುಚಲಿತವಲೇ ನಿಮ್ಮಪದವೆನೆ | ನಿಚಿತಹರುಷರು ವಿಶ್ವ
ಕರ್ಮಂಗರುಹಿದರು ಹದನ || ೩೩ || ಮಾವ ಕೇಳದ್ಭುತವನೀವಿ | ಶ್ವಾವನೀತಳವಾಯ್ತು ರಥ ತಾ |
ರಾವಚಲವಿರಸಾಯ್ತು ಸತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತು ಕನಕಾದ್ರಿ || ಆವುದಯಘನಶೈಲವಸ್ತ್ರ | ಗ್ರಾವಕೇತನಕಂ
ಭರದಧಿ | ಪ್ತಾವಲಂಬನದಿಂದ ರಚಿಸಿದನಾತ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೪ || ಆಸುರವಲೇ ವಿಂಧ್ಯಹಿಮಗಿರಿ |
ಹಾಸುಹಲಗೆಗಳಾದವೆಚ್ಚಮ | ಹಾಸಮುದ್ರವೆಯಾಯ್ತು ಗಾಲಿಗೆ ಬೇರೆ ತರಲೇಕೆ || ಆಶತಿಯಸೂರಿ
ಯನಮಂಡಲ | ವೈಸಲೇ ಗಂಗಾದಿಸಕಲಮ | ಹಾಸತಿತ್ಕುಲವಾಯ್ತು ಚಮರಗ್ರಾಹಿಣೀನಿವಹ || ೩೫ ||

ರಾಯ ಕೇಳೆ ಪುತ್ತಿಯಾಹವೆ | ನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣ | ಪಾಯುಸಖರಾದವು ತ್ರಿವೇಣೀ
 ಶರ ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಆಯಿತಲ್ಲಿನರೂಢನಕ್ಷ | ತ್ರಾಯತಪ್ತ ಬಳಿಕನು ರೂಪದ | ಸುರುತ್ತಾಂತ್ರಿಯಲಿ
 ಯಾದವು ಮಾವಕೇಳೆಂದ || ೩೬ || ಆರಥಾಗ್ರವೆ ವೇದನಾಲುಕು | ಪಾರುಪು ಪೂಜಿಸು ನೋಗ
 ವಾ | ಯ್ತಾರನಿ ಬಿಡಪಾಸ ವುತ್ತರೆ ದಕ್ಷಿಣಾಯನವು || ಸಾರಶ್ರುತ ವೇದಗ್ರಾಂತಿ || ಭಾರವಾ
 ದವು ನೋಗನ ಕಲ್ಕಳು | ಚಾರುತರಘಣಿನಿಕರ ಹಯ ಬಂಧನದ ನೇಣುಗಳು || ೩೭ || ಬಿಳಿಗಣಾದ
 ವು ಶ್ರುತಿಸುವಾದ್ಯಾ | ವಳಿಗಳಮಳ ಪ್ರಣವವಾದವು | ವೊಳೆಯ ಬಿಲು ಚಪ್ಪೆಯಗ ಮಗ್ಗವು ವ
 ರಷಡಂಗಚಯ || ನಿಲಿಸುತುಳ ಕ್ರತುರಥಾಗ್ರಾ | ವಳಿಗಳಾದವು ಮಿಥವರ್ಣವ | ಬಲವಪಲ ಪ
 ತಾಕೆಯಾದವು ರಥದಬಳಸಿನಲಿ || ೩೮ || ಕಂಠದಂಡದ ರುದ್ರದಂಡಕ | ರಾಳರೋಷದ ಚಕ್ರದಂಡವಿ |
 ಶಾಲ ವಿಮಲ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡದ ಸಾಲು ಚೆಲುವಾಯ್ತು || ಮೇಲುವಲಗೆಯಸುತ್ತ ಚಮರವ ಚಾಲ
 ಕನಕಧ್ವಜದ ತುದಿಯಲಿ | ಮೇಳವಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ವಿಮಲಸಾಕ್ಷರವ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳುರ
 ತರದ ಸಂವ | ತ್ಸರವೆ ಧನು ತತ್ಕಾಳ ರಾತ್ರಿ ಯೆ | ತಿರುವಿದೇ ನಾಶ್ವರ್ಯಪ್ರತಿವಿಪ ಮಾಹಾದೇವ ||
 ಸರಳ ರಚನೆಗೆ ವಿಷ್ಣುವನು ಸಂ ಸ್ಮರಿಸಿದನು ವೈಕುಂಠತೇಜಸ್ವಿರತಮಾರ್ಗಣ ಸಸಮುದ್ರಸ್ಮೋ
 ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ೪೦ || ಶ್ರುತವೆ ನಿಮಗದು ಮಾವ ಬಹುಳಾ | ದ್ಭುತವನದನೇನೆಂದ ದೇವ | ಪ್ರತ
 ತಿನೆರೆದುದು ವರಚತುರ್ದಶಭುವನ ವಾಸಿಗಳು || ಶತಮುಖಬ್ರಹ್ಮಾಬಗಳುತ | ವ್ಯತಿಶಯದ ತೇ
 ಜವನುಳಿದು ಪಶು ಪತಿಯ ಪದಕೋಲ್ಪಿಸಿದರು ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ || ಸೋಮಹಾಶಾಂಭವಸು
 ಜೇಶ | ಸೋಮವೇನದು ಕೊರತೆಯೇ ಮ | ತ್ತಿಮಹೇಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮಮುಖತೇಜಸ್ಸು ಶುಕಾಂತಿ ||
 ಅಮಹಾದೇವನಲಿ ಸೇರಿದು | ಬೀಮಹಾರಥಕಾಗ ವಿಮಲ | ವ್ಯೋಮಕೇಶನು ನಗುತ ಬಿಜಯಂಗಿ
 ಯ್ಯಲನುವಾದ || ೪೨ || ಕಳೆಚಿ ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟನು | ಕೆಲದವರ ಕೈಯಲಿ ಉಭಯತಯ |
 ಗುಳಿಗೆಗಳ ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಧೂಳಿಸಿದ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಕಂಠಪದಯನುಪಶು ಯಳುಕೆಬಿಗಿ
 ದನು ದಂತಿಚರ್ಮವ | ನೆಲಕೆ ಮುಂಜರಗೊಲೆಯಲುಟ್ಟನು ದೇಸಿಪುಮಿಗಲು || ೪೩ || ಕಡೆಯಸರೆ
 ಪಳಿ ತೋಳಬಂಟಯ | ಹೆಡವಣಿಯ ಮರಿಹಾವುಗಳನಳ | ವಡಿಸಿದನು ಮೊಟಿಸಿದನು ಝಳವ
 ಟೆಗೆ ಮೆರೆಯೆ || ಜಡಿವಕಿರುಗೆಚ್ಚಗಳ ಬಿಗುಹಿನ | ಬಿಡಯಬದ್ದುಗಧಾರವುರಗನ | ಪಡವಣಿಯ
 ಗೊಂಡೆಯದ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿಸೆಯೆ ಪಶುಪತಿಗೆ || ೪೪ || ನೆರೆದುದಭವನ ಕೆಲಬಲದಲಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಬಿಗದ ಬಿಲ್ಲಿನ | ಬೆರಳಚಕ್ರದ ಧವರಿಗಳ ಡಾವರಿಪಡಾಯುಧವ || ಪುಪುಯ ಕೈದುಗಳ ಕರ್ಕಶಾಶ್ವರದ
 ಚರಿತದ ರೌದ್ರರಸದಲಿ | ವರಮಹಾಗಣನಿಕರ ನೆರೆದುದು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೫ || ಸುರಬಲದ ನಿಸ್ಸಾ
 ಳಕೋಟಿಯ | ಮೊರಹು ಮುಳುಗತು ಬಿಲುದಿರುವಿನ ಬ್ಬರೆದಲಾಧ್ವನಿಯಡಗತಗಣತಪಂಬುಧೋಷದ
 ಲಿ || ಅರರೆ ವಂದಿಧ್ವನಿಯ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಜಯಜಯಧ್ವನಿಯುರುಚತುರ್ದಶಬಗವ ಬಡಿದು
 ದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೪೬ || ಮುರಿಯೆ ಬಲವಂಕದಲುಘೇಯೆಂದೂರಲಿದವು ಶ್ರುತಿನಿಕರ ವಾಮದಾಕೊರ
 ಳಕೊಂಕಿನ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೊರಲಿದವು ಕೋಟೆ || ತಿರುಗೆ ಬೆನ್ನಲಿ ಸಕಲಸಚರಾ | ಚರವುಘೇಯೆಂ
 ದುದು ಕಪರ್ದಿಯ | ಸರಿಸದಲಿ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮೊಳಗಿತು ವೀರಗಣನಿಕರ || ೪೭ || ನಡೆದು ರಥದಲಿ

ವಾಮಚರಣವ | ನಿಡುತ ಧೂರ್ಜಿಟೆ ದಿವಿಜನಿಕರಕೆ | ನುಡಿದನಾವವನಿಲ್ಲಿ ಸಾರಥಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ರಥಕೆ ||
 ಕಡೆಗೆ ಸಾರಥಿಯಲ್ಲುಬೀರಧ | ನಡೆವುದೇ ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣೆ | ಯೋಡೆವುದೇ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಶಿವ
 ನುಡಿದ ಸುರಸತಿಗೆ || ೪೮ || ಮಾವ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹರಿದುದು | ದೇವತತಿ ಪರಮೇಶ್ವಿಯಲ್ಲಿಗೆ | ಭಾ
 ವವನು ಬಿನ್ನೈ ಸಿದರು ನಿಜರಾಜಕಾಲಯವ || ಆವಿಭುವನೋಡಬಡಿಸಿದರು | ದೇವಾವಳಿಗಳಂದಿನಲಿ
 ಕರ್ಣಗೆ | ನಿವೃ ಸಾರಥಿಯಾದೊಡಭಿಮತಸಿದ್ಧಿ ತನಗೆಂದ || ೪೯ || ಕೋಗಲಿಯದಾಯಕ್ಕೆ ಬಂ
 ದುದು | ಕಾಗೆ ಸಿನ್ನಯನುಡಿಯದಂತಿರ | ಲಾಗಲಂಬುಜಭವನು ಸಾರಥಿ ಬಳಿಕ ಲೇಸಾಯ್ತು ||
 ಹೋಗಲದು ಸಾರಥ್ಯಕಾಯತ | ವಾಗಿ ಬಂದು ವಿರಂಚಿ ಮಕುಟವ | ತೂಗಿದನು ಹೋಗಲಿದನು ತ್ರಿ
 ಪುರನಿವಾಸಿಗಳ ಬಲಹ ... || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕೈ ಪದ ೨೦೭ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನ ಳ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನ || ಕಾಮಕೋಲಾಹಲನು ದಕ್ಷನ | ಹೋಮದಳದುಳಕಾರ ಹರ ನಿ | ಸ್ವೀಮದಲಿ ಪುರ
 ಮೂರ ಗಿಲಿದನು ಸಲಹದನು ಸುರರ ||

|| ಪದ || ಹುಸಿಯ ಬಳಿಕದು ಸಕಲಜಗವೊಂ | ದಸೆ ಪುರತ್ರಯದೃತ್ಯಭಟರೊಂ | ದಸೆ ಮ
 ಹಾದೇವನುತ ಕಮಲಪಿನೇರದನು ರಥವ || ಸಸಿನ ವಾಘಯ ತಿದ್ದಿ ತುರಗ | ಪ್ರಸರವನು ಬೋಳೈಸಿ
 ರಥವನು | ದಸೆದಸಗ ಸುಳಿಸಿದನು ಲುಳಿವಡಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈವುದನೆ ದಿವಿ |
 ಜಾವಳಿಗಳಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಡಾವರದಲೇಂದನು ಧೂರ್ಜಿಟೆ ವೇದಮಯರಥವ || ಮಾ
 ವ ಕೇಳದ್ಭುತವನೀ ಎ | ಶ್ವಾವನೀತಳ ರಥರಥಾಂಗ | ಗ್ರಾವತತಿ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಬಿದ್ದುದು ತೇರು ನಿಮಿ
 ಷದಲಿ || ೧ || ಕುದುರ ತಲೆಕಳಕಾದವಳೆಯ | ದ್ದುದು ರಸಾತಳಕದರಭಾರಕೆ | ಕೆದರಿದವು ಕುಲಗಿರಿ
 ಯ ಹೊಡದ ಸಂಚ ದಸೆದಸಗೆ || ಕುಟುದುದಮರವ್ರಾತ ಸಂತಾ | ಪದಲಿ ಪಿತಳಕೆ ಹಾಯ್ದು ನಿಮಿ
 ಷಾ | ಧೃದಲಿ ಹೆಗಲಿಂದೆತ್ತಿದನು ಹಲ ವೃಷಭರೂಪದಲಿ || ೨ || ಅದ್ವರಥ ಹಬಯುರವಣಿಗೆ ಚಿಗಿ |
 ದೆದ್ದು ಸಮವಾಯಿತ್ತು ಹಯ ಮುರಿ | ದೆದ್ದು ವಳಯವ ಕೊಡಹಿದವು ವರದೇವವಾಜಿಗಳು || ಎ
 ದ್ದುದೋ ರಥ ಖಳಮನೋರಥ | ಎದ್ದು ದೋ ಮರುಪೂತರೆನುತುಬೈದ್ದುದಮರವ್ರಾತ ಭಾರಿಯ
 ಭುಜದ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ೪ || ಪ್ರಣವನಾದಾಹತಿಗೆ ಗತಿಯಲಿ | ಕೂಣದವಗ್ಗ ದಮಂತ್ರಹಯ ಹ | ಲ್ಲ
 ಣಯಹೇಷಿತರವಕೆ ಕದರಿತು ರಾಕ್ಷಸವ್ರಾತ || ಗಣಸಮೂಹದ ಚೂಣಿಯಲಿ ಸುರ | ಗಣಸುರಾರಿಗ
 ಳೂರ ಮುತ್ತಿತು | ಕಣಕದರು ಕಾಳಗವನಮರರು ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ || ೫ || ಭಟರು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
 ಯರು ಸರ | ಕಲಿಸಿ ನೂಕಿತು ತಾರಕಾಕ್ಷನ | ಚಟುಳಹಯ ಬಲಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದುದು ಬಿಟ್ಟಸೂ
 ಟಿಯಲಿ || ಲಟಕಟಿಸಿ ಸುರಸೃನಿಕದ ಗಜ | ಘಟಗಲಾಂಕಿತು ದೃತ್ಯಸುರರ || ಘಟತಸಮರವನೇನ
 ನೆಂಬನು ಮಾವ ಕೇಳಿಂದ || ೬ || ಹೊಯ್ದುನಮರರನಸುರರಗ್ಗದ | ಕಯ್ದುಕಾರರು ಮತ್ತೆ ನೂಕಿ

ಯ್ದರಥವೇನಾಯ್ತು ನಾಳವ | ಕೊಯ್ದರೋ ನುಗ್ಗುಗಳನೆಂದೊರಬುದರು ಸುರವರರು || ೭ || ಹೊಗ
ಲಿ ಸಮರಕೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ | ತೆಗೆಯಬೇಡವೊ ಬನ್ನಲಾಕಗ | ಜಗದೂಷಯನೋ ಘಡಘಡಂಜ
ದಿರುಂಜದಿರು ಯೆನುತ || ಉಗದಖಡುಗದ ತರುಹಿನಂಬನ | ಬೆಗದಬೆಲ್ಲಿನ ಸುರಪನಿಬರೊಳ | ಗಗಣಿ
ತಾಮರಭಟರು ಹೊಕ್ಕುದು ದೈತ್ಯಬಲದೊಡನೆ || ೮ || ಮೂಲನಮು ಕೃಹೂಯ್ದು ನಕ್ಕುದು | ಹು
ಲಿಯೊಡನೆಗಡ ಶಿವಶಿವಾ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರನು ವಿಗ್ರಹದೊಳಂಬುದೆ ಕಂಡು ಕೃಗುಣವ || ಹುಲುಪರಿ
ಯ ದೇವಾಳಿ ತ್ರಿಪುರದ | ನಲನ ಮೆಟ್ಟುತು ನಾಯಿಗಳ ಮುಂ | ದಲೆಯ ಕೊಯ್ದುಡಿಬೆರಳನೆಂದರು ಖ
ಳರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೯ || ಕಾದಲೋಹದಬಳಿಯವೊಲು ಕೆಂಪಾದವಸುರರ ಮೋರೆಗಳು ತಿಡಿ | ಯೂ
ದುಗಚ್ಚಿನ ಹೊದಂನಂದದಲುಬದು ಭುಗಲಿತುತ || ಸೇದುವರಳಿನ ತಿರುಪಿನಂಬಿನ | ವಾದವೆಸುಗೆಯ
ಬಿರುದಿನಗ್ಗದ | ಕೈದುಕಾರರು ಕೆಣಕಿನಮರರಹೊಟ್ಟ ತೂಂದರು || ೧೦ || ಮುಂಬಯಿತಿದು ಕಲ್ಪಾಂ
ತವಹ್ನಿಯ | ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರೊ ಶಿವಶಿವಾ ಖಳ | ರುರುಬೆಯೋ ನಾವೇಕ ರಣವೇಕವರಕೂಡೆನುತ || ೧
ರಲುವಮರರ ಬಾಯ ಕೈಗಳ | ಮೊರೆಯ ತೆಗಸಿ ಮಹಾಗಣಂಗಳೊ | ಳುರುವ ನಂದೀಶ್ವರನು
ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದುದಾನವರ || ೧೧ || ಬಿಂಡುದಂದನು ದಾನವರ ಕಡಿ | ಖಂಡಮಯವಾಯ್ತುನಿ
ರುಫರದ | ದೊಂಡಗೆಸುನೊಳದ್ದು ದಗಣಿತಗಜರಥಾಶ್ವಚಯ || ಹಿಂಡೊಡದು ಹೇರಾಳರಕ್ಕನ | ಬಿಂಡೆ
ಯರು ಬಿಕ್ಕನಲಿ ಹಾಯ್ದರು | ಖಂಡಪರಶುಪಿನಾಳು ಹೊಯ್ದುದು ಸಾಲಹೊ ಮರೆಯೆ || ೧೨ ||
ಅನಲೆಯ ಮುಂಬಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತಲೆ | ವರಗೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಂಕ ದುರ್ಗದ | ಹಿಂಬಯಿಹುಲಿಮುಖದೊಳ
ಗೆ ಕೂಂದರು ಬೇಹಬೇಹವರ || ಅರಸಕ್ಕೇಳ್ವೆ ದೈತ್ಯರೊಂದ | ಚ್ಚುಲಯ ಮಾಡಿದರಳಿದವರನ | ಚ್ಚರಿ
ಸಿದರು ಮಯುಪರಶಿತಾಮೃತಸಲಿಲಕೂಪದಲ || ೧೩ || ಮಯನ ಬಿನ್ನಾಣವನು ದೇವ | ತ್ರಯವರಿ
ದುದಿದು ತೀರಲಸುರರ | ಲಯವೆನುತ ಹರಿ ಧೇನು ತಾನೆಬ್ಬಜನು ಕರುವಾಗಿ || ಭಯವಿಹೀನರು ಹೊ
ಕ್ಕರಾಭಾ | ಏಯನು ಬತ್ತಿಸಿ ಬಳಿಕ ದೈತ್ಯರ | ಜಯವ ಮುಂದನು ಮೋಹನದಬೌದ್ಧಾ ವತಾರದ
ಲ || ೧೪ || ಭವನಖಾತಿಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಶಾಂ | ಭವನ ಸಿಪ್ಪಾಂತವನು ಬೌದ್ಧರ | ವೈವಹರಣೆ
ಗಳನಡಸಿದರ ಕಡಹಿದರು ಗುಪ್ತದಲಿ || ಯುವತಿಯರು ಪರಪುರುಷಯೋಗ | ಪ್ರವರಬೀಕ್ಷಿತರಾ
ಯ್ತುಬೌದ್ಧರ | ಏವಿಧಮಾಯೆಗೆ ಮಾರುವೋದುದು ಮನ ಮಹಾಸುರರ || ೧೫ || ಹರಸರೋಜಾ
ನರು ಶೂಲಿಯ | ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ದೇವದೈತ್ಯರ | ಪುರದ ಧರ್ಮದಬೇಟಿಯಾಯಿತು ನಯನಪಾವ
ಳನ || ಕರೆದು ಬೆಸಸುವೊಡದು ಸಮಯವೀ | ಸುರರ ಸಾಕುವಜತ್ತವುಂಟೇ | ಕರುಣೆ ಬಿಜಯಂಗೈವು
ದೆಂದರು ಶಾರ್ವತೀಪತಿಗೆ || ೧೬ || ಬಿಲ್ಲತುಡುಕಿದನಭವನಡಬಲ | ದಲ್ಲಜಯಜಯಧ್ವನಿಭಡಾಳಿಸಿ |
ಫುಲ್ಲನುಂ ಮುಗಸಪ್ತಭುವನಶ್ರೀಣಿಬೀದಗಳ || ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ಹಯಪದಸಮೂಹವ | ಚೆಲ್ಲಿದವು ವುರು
ಕ್ರಮದಪಾಳಯ | ಪಲ್ಲವಿಕ ಪುವಡದುದಮಲಪ್ರಮಾಣಮಯವಾಗಿ || ೧೭ || ಅಡಗಡಗ ಚಮ್ಮಟಿ
ಕೆಯಿಂದಲ | ತುಡುಕ ಕುಣದವು ವೇದಹಯ ಬಲ | ನಡವ ರೋಂಪಿಸಿ ಮದದ ಮುರುಹನ ಮಂ
ತ್ರಕೋಟಿಗಳ || ನುಡಿಯಲಂದಾಕಾಶಸರಸಿಯೊ | ಳಿಡದತಾವರೆ ಮುಗುಳ್ಳವೋ ಸುರಪಡೆಯೊಳತ್ತಿ
ದ ಮುಗಿದಕ್ಕುಗಳೊ ಚಿತ್ರನಾಯ್ತೆಂದ || ಪರಮಶ್ರುತಿವೇದಾಂತಮಂತ್ರೋ | ತ್ತರಧರಿತ್ರಿಕುಲಾದ್ರಿತ

ಶಿಭಾಸ್ಕರಸುರೋರಗಜಲಧಿನಟನಕ್ಷತ್ರರಾತಿಗಳು || ಸರಸಿರುಹಭವವಿಷ್ಣು ವಿವಿಧಾ | ಧ್ವಜಮುನೀಂದ್ರ
 ಗ್ರಹವು ಸಚರಾ | ಚರವುಘೇಯಿಂದೊದರುತಿರ್ದುದು ಶಿವನ ಬಳಸಿನಲಿ || ೧೯ || ಬಹುಗುಣಪ್ರೇಮದ
 ಮಸ್ತು | ತ್ರಿದಶಸಚರಾಚರರು ತಮ್ಮ | ಗ್ಗದಲಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೃತಿಯೋಗದಲಿ || ಇದು
 ಬಳಿಕ ನಿರ್ಜರಸಮೂಹಾ | ಭೃದಯವೈಸಲೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು | ಮದನುಪು ತಿರುಹದನು ಬಲಲಿ
 ಪಾಶುಪತಶರವ || ೨೦ || ಕೃತಕವೋ ಸಹಜವೋ ನಿರಂತರ | ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯುವು ನಮ್ಮ ಮಿಡುಕುವ | ಮ
 ತಿಯ ಪಾಡಿನಿಮಿಷವಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ಸಿತಿಗತಿಯನಗ್ಗೆಳೆಯನಯನಾ | ಹುತಿಯ ಮಾಡು
 ವನಾತ್ರಿಪುರಸಂ | ಗತಿಯ ಸಮಯವ ಹಾರಿದನು ಸುರವರುಷಸಾಸಿರವ || ೨೧ || ಕೂಡಿದವು ಪುಶ
 ಮೂರು ನಿಮಿಷದೋ | ಳೀಡರದ ಭವ ನಯನವನ್ವಿಯ | ಕೂಡೆ ಹುರಿಗೊಂಡೌಂಕಿ ಹರಿದುದು ಪಾಶು
 ಪತಬಾಣ || ರೂಢಿಹೊರಳಿಯಹೊಗೆಯ ರುಳದಲಿ | ನೀಡಿ ನಾಲಗೆ ಪುರದ ಸುತ್ತಲು | ಕೂಡೆ ವೇ
 ಡೆಯವಾಯ್ತು ಹರಹಿನ ಕಡಿಯಗಡಣದಲಿ || ೨೨ || ಕಟ್ಟಿತುರಿ ದೆಸೆನಾಲ್ಕರಲಿ ದ | ನ್ನಟ್ಟು ಹಾ
 ಯ್ದುದು ಬಿಡುಗುಗಳ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳ ನೊರಸಿತ್ತು ಮರುಗಿಸಿತಸುರನಾರಿಯರ || ಫಿಟ್ಟುರುಬದುದು
 ವೀರರಸುಗಳ | ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದೋಹಿಗಳು ನೆರೆ | ಕೆಟ್ಟಕೇಡಂಗಾರು ಮರುಗುವರಸಕ್ಕೇಳೆಂದ|| ೨೩ ||
 ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸಿಡಿದಕಿಡಿಯೊಂ | ದೆರಡರಲಿ ಬೆಂದವು ಪುರತ್ರಯ | ವರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಬಾಣ
 ದ ಬಾಯಧಾರಗಳ || ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆ ಕಾಣದು | ಪುರವನಾಶಾಲಿಯಲಿ ಘಾತಿಸು | ತುರಿ ಮು
 ರಿದು ಸುಡತೊಡಗತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೨೪ || ಎಲೆಚತುರ್ದಶಜಗವನುರಿಯಪ್ಪಳಿಸಿತೋಚಂ
 ದುದು ಸುರಂಘದ ಗಲವುಕರೆಯಾ ಕಲ್ಪಮೇಘವನುರಿಯಮಾಣಿಸಲು||ಬಲುಕಣೆಗಳಿಲ್ಲ ಜನಾರ್ದನ |
 ನಳಿನಭವರಾವೆಡೆಯನುತ ಕಳ | ವಳಿಸಿದುದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಸುರಕಟಕ || ೨೫ || ಪುರ
 ತ್ರಯ ದಹನವನು ಕರ್ಮ | ಸ್ಫುರಣವಸ್ತುತ್ಕಾರ್ಯವದು ಗೋ | ಚರಿಸಿತ್ತಲ್ಲಿಂಮೇಲಣುಚಿತಾನುಚಿತ
 ಕೃತ್ಯವನು || ಕರುಣೆ ನೀನೇ ಬಲ್ಲ ಜನಸಂ | ಹರಣಕಾಲವೊಮೇಣುರಕ್ಷಣ | ಕರುಣಕಾಲವೊ ದೇವ
 ಯೆಂದುದು ಸಕಲಭುವನಜನ || ೨೬ || ತ್ರಾಹಿ ಮದನಾಂತಕ ಪುರತ್ರಯ | ದಾಹಕರಶಂಕರ ಮಹೇ
 ಶ | ತ್ರಾಹಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪುರತ್ರಯಸ ರ್ವಲೋಕೇಶ || ದೋಹಿಗಳು ಧೂಳಾಯ್ತು ಬಳಿಕನೊ |
 ಳೀಹದನು ಬುದಿದೆ ಜಗತ್ತ್ರಯ | ರೂಹುಗಡುತಿಡೆ ದೇವಯೆಂದೊರಲಿದುದು ಭುವನಜನ || ೨೭ ||
 ಕರುಣರಸದಲಿ ನನೆದು ನಯವಂ | ಕುರಸಲಭಯದಹಸ್ತದಲಿ ಶಂ | ಕರನ ಹೊಂಕರಣೆಯಲಿ ತುಳಿ
 ತುರಿ ತಗ್ಗ ತಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಶಿವ ತಡಹುತ ದೇವತತಿ ಪುರ | ಹರನಬೀಳ್ಕೊಂಡುದು ಮಹಾರಥ | ಹರೆದುನಿ
 ಜಸಂಸ್ಥಾನಸಂಗತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ... || ೨೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಮದ ೨೩೫ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

|| ನೂಚನೆ || ಪೃಥುವಿಪತಿ ಮಾದ್ರೇಶನನು ಸು | ರಥಿಯ ಮಾಡಿದನೊಲವುನಿಗಲತಿ | ರಥಭಯಂಕ
ರ ಭಾನುಸುತ ಹೊರವಂಟನಾಹವಕೆ ||

ಪದ || ಹರನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಿಳದಿವಿಜರು | ಹರೆದುದೀಪಲ ಕಮಲಸಂಭವ | ನಿರೆದೆ ಸಾರಥಿ
ಯಾಗಿ ಸಾರಿದುದಮರರಭ್ಯದಯ || ಹರಿಯ ಸಾರಥಿತನದಿ ಜಯವಂ | ಕುಂಸಿತವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ
ಲಿ | ಕುರುಬಲಕೆ ಜಯವಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧ || ಹರನು ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನು ಕೊಡುತ
ನೆ | ಪರಶುರಾಮಗೆಂದನಧಮಂ | ಗೊರೆಯಬರು ಸತ್ಪಾತ್ರಕಿದನಾದರಿಸಿ ಕಲಿಸೆಂದು || ಸುರರಮೆಚ್ಚ
ದರಾಮನೀತನ | ಕರೆದು ಗರುಡಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ಕಡು | ಗರುವನೀರಾಧೇಯನಧಮನೆ ಮಾವ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೨ || ಸೂತಕುಲಸಂಭವನ ಭುವನಖ್ಯಾತಕರ್ಣನ ಸಾಕಿದಾತನು | ಸೂತನಾದೊಡೆ ಮಾವ
ಕೇಳನ್ನಯಕೆ ಹಳಿವಂಟ || ಸ್ವಾತಿಯುದಕದಲಾದಮುಕ್ತಾ | ವ್ರಾತಕಾವನುಚಿತ್ಯನಿಮಗಿ | ನ್ನೇತಕೀ
ಸಂದೇಹ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಸಾಕೆಂದ || ೩ || ಈದುರಾಗ್ರಹನಿನ್ನು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದೇ ತಪ್ಪೆನು ಕೋ
ಗಲಿ | ಯಾದರಿಸಿದೊಡೆ ಬೇವುಮಾವಹುದಾದೊಡೆಮಗನು || ಕಾದಿ ಗೆಲುವರೆ ಭಾರಿಗುರುಭೀ |
ಷ್ಮಾದಿಭಟರೇನಾದರೈ ತಾ | ನಾದುದಾಗಲಿ ನಾವು ಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ || ೪ || ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯ
ತ್ರೀಯ ಕಡೆಗ | ಣ್ಣೊಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲಿ ಮುಂದುದಾದೊಡೆ | ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯಿದೇಕೆ ಕರಸೈ ಸೂತನಂ
ದನನ || ಎಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಾವುದದನೀ | ತಮ್ಮ ಮಾರದೆ ನಡೆದನಾದೊಡೆ | ನಮ್ಮವಾಸಿಯ ಬೀಳು ಕೊ
ಡುವೆವು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಹೊತ್ತದುಗುಡವ ಬಿಟ್ಟುಕೈವಿಡಿ | ದತ್ತಿಕರ್ಣನ ಕೊಟ್ಟ ವೈಗ
ಳೊ | ಳೆತ್ತುಗುಡಿಗಳರೋಮಪುಳಕದ ಮಾನಹರುಷದಲಿ || ಬತ್ತಿತಂತಸ್ತಾಪಜಲನಿಧಿ | ಚಿತ್ತದಲಿ
ಸಂದೇಹತರುವಿನ | ಬಿತ್ತು ಕರಿಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮಗಂಗೆ ಹರುಷದಲಿ || ೬ || ಬೀಳುಕೊಂಡ
ನು ಶಲ್ಯನನು ಭೂ | ಪಾಲನಿತ್ತಲು ಕರ್ಣನಾಯುಧ | ಶಾಲೆಯಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು
ಪೂಜಿಸಿದ || ಸಾಲದೀವಿಗಳನು ಶಸ್ತ್ರೀ | ಜಾಲಮಿಕ್ಕವು ತೀಷ್ಣಧಾರಾ | ಭೀಳವಿಕ್ರಮವಿಸ್ಫುಲಿಂ
ಗಿತವಾದವಡಿಗಡಿಗೆ || ೭ || ಕುರಿಯಹಣಿದದ ಕೊಳಿಕೋಣನ | ಮುರಿದಲೆಯ ಮೀಸಲಿನರಕುತದ |
ಮರದುರಿಸದೊಂಡೆಯಲಿ ಕಲಸಿದ ಕೂಳಮುದ್ದಗಳ || ಹೊರಗೆಬಡಿಸಿದಭೂತಬಲಿಬೊ | ಬ್ಬರಿದರೊ
ಡನುಬೈಳ್ಳಲಗ್ಗಯ | ಹರಗಳಬ್ಬರವಾಯ್ತುಕರ್ಣನ ಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆಯಲಿ || ೮ || ವಿರಚಿಸಿತು ಶ
ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಾಲಾ | ಪರಿಕಲಿತರವಿಸೂನು ದರ್ಭಾಂ | ಕುರದ ಶಯನಸ್ಥಾನದಲಿ ಮಾಡಿದನು ಜಾಗರ
ವೆ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ಪಾಳೆಯದಲಾ | ಯ್ತಿರುಳು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರಸಮಾರಾಧ
ನೆಯಲಿಸಿದಿದ್ದು ಮಹಾಕಟಕ || ೯ || ಸವೆದುದಿರುಳರುಣೋದಯದಲು | ತ್ಸವದಲದ್ಭುತರಭಸ
ವೊಡುದು | ವಿವಿಧಬಲುಭಾರಣೆಯ ಭುಲ್ಲವಣೆಯಚಡಾಳದಲಿ || ತವಕಿಸುತ ಬಿಗಿ ವಾರುವನುತಾ | ಸವ
ಗವನು ಭಲ್ಲೆಯವ ತೊಡಿಸಲಿ | ಕವಚಗಳನೆಂಬಬ್ಬರಣೆ ರಂಜಿಸಿತು ರಾವ್ತರಲಿ || ೧೦ || ಬಿಡು ಗಜ
ವೆ ಬಿಗಿರಂಚಗಳ ತಾ | ತಡಿಯಹಾಯಿಕು ಗುಳವ ತೆಗೆಮೊಗ | ವಡವ ಕೊಡುವಟ್ಟಿಯವಯ ಕೈಲಿ

ಬೀಸು ಚೌರಗಳ || ತಡವಿದೇನೋ ನಾಯಿಸಡಿಫಡ | ನಡೆಯೆನು ತಮ್ಮೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ಜಡಿಯಲ
ಬ್ಬರವಾದುದಾರೋಹಕರ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೧ || ಕೀಲತೆಗೆಯಚ್ಚುಗಳ ಜಡಿ ಬಲು | ಗಾಲಿಗಳ ಜೋಡಿ
ಸು ಪತಾಕಾ | ಜಾಲವನು ನಿಲಿಸಿರಲಿತೆಗೆ ಬಲುಮಿಳಿಯ ಬಿಗಿಯೆನುತ || ಮೇಲುಮೇಲುಬ್ಬರದಘೋ
ಳಾ | ಘೋಳಿ ಘಲ್ಲಿಸೆ ದೆಸೆದಸೆಯ ರಥ | ಜಾಲ ನೂಕಿತು ನೆರೆದುದತಿರಥರುಗಳ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೨ ||
ನೀಡುಬಿಲುಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ನಡೆ | ಜೋಡ ತೆಗೆ ತಾ ಸಬಳವನು ರಣ | ಹೇಡಿಯೇ ಫಡಗಾಯವನು
ಬಿಗಿ ಮದ್ದ ತೊಡೆಯೆನುತ || ಕೂಡೆ ತಮತಮಗಾಹವದ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದಸುಭಟರಬ್ಬರ |
ಜೋಡುಕವಿದುದು ಕದನದಲಿ ಕಾವಾಳ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೩ || ಬಿರುದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆನೆ ಭೋಂ | ಕ
ರಿಸಿದವು ನಿನ್ನಾಳತತಿ ನಿ | ಬ್ಬರದಬಿರುದನು ಬೀರುತಿರ್ದವು ಬಿರುಬುಗಹಳೆಗಳು || ಎರಲು ಸುಳಿದುದು
ದೀಪತಿಬಿ ಪರಿ | ಹರಿಸಿದವು ಬಲದತಿರಥರ ನಿ | ಸ್ಮರಕೆಯಂಜದೆ ಮಾಣದನೆ ನೆರೆ ಹಿಂಗಿತಾರಜ
ನಿ || ೧೪ || ಸರಸಿರುಹವರಳಿದವು ನೈದಲೆ | ಹರುಷ ಹಿಂಗಿತು ಚಕ್ರವಾಕದ | ನೆರವು ನಿಂದವು ಚಂದ್ರ
ಕಾಂತದ ಹೊನಲು ಪ್ರಸುಪನೆ || ಕಿರಣತತಿತಲೆದೋರೆ ಮೂಡಣ | ಗಿರಿಯತಿಖರದ ಯಾಮಿನೀಕವ |
ತರಣ ಬೆನ್ನುಟ್ಟವೊಲು ಹೊಳಸಿದ ರತುನಮಯರಥವ || ೧೫ || ಉಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕ
ಳಿಕೆಮೆರೆದುದು ಹೊಳೆವಹೊಂಬ | ಟ್ವಲಲಿ ಸೂಸಿದನರ್ಘ್ಯಜಲವನು ಜನಕನಿಧಿರನಲಿ || ಲಲಿತಮಂ
ತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನು ಕರ | ತಳದೊಳಾಂತುಮಹೀಸುರಂಗ | ಗ್ಗಳಯನಿತ್ತನು ಧೇನುಮಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತು
ಗಳ || ೧೬ || ವರನಿಖಾರಿಯಬಿಳಿದಿನಲಿ ಬಲ | ಮುರಿಯ ಬಲಿದನು ಪದಮುಖಕೆ ಮುಂ | ಚರಗ
ಬಿಟ್ಟನು ಬಿಗಿದಬದ್ದುಗಧಾರಗೊಂಡಯವ || ಕರಣಲಹುಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕ | ಪರಿರಚಿತಭುಜಕಂಠ
ಕರ್ಣಾ | ಭರಣಚರಣದ ಕಡೆಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾಕರ್ಣ || ೧೭ || ದಿನಗಣನೆ ಹದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಯ
ಕನಕವಂದಿನಬನಸ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನನುಪಮಿತಧನಭಾರವನು ಭಂಡಾರವನು ತೆಗಸಿ || ತನತನಗೆ ಯಾ
ಚಕರು ಹೊತ್ತುದ | ನೆನಗೆಬಣ್ಣಿ ಸಲರಿದು ಕೇಳೈ | ಜನಪರ್ಕಣನು ಯೇನನಿಶ್ಚಿಸಿದನೊ ಮನದೊಳ
ಗೆ || ೧೮ || ಹೊಳೆಹೊಳೆದ ವಾಭರಣ ತಾರಾ | ವಳಿಗಳಂತಿರ ಪೂರ್ಣಶಶತಿಮಂ | ಡಲದವೊಲು
ತನುಕಾಂತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸಕಲಬಗುತಟವ || ತಳಿತವಿಕ್ರಮಸುಪ್ರತಾಪೋ | ಜ್ವಲಿತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆ ಜಗ
ತ್ತ್ರಯಾದೊಳಗೆ ಝಳಪಿಸೆ ಕರ್ಣನೆದ್ದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ || ೧೯ || ದೇವಗುರುವಿಪ್ರರಿಗೆ ಬಹುಸಂ
ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದನು ಶಸ್ತ್ರಾ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ತರಿಸಿದನು ತುಂಬಿಸಿದನು ವರೂಢದಲಿ || ರಾವೃತ
ರಿಗಾರೋಹಕರಿಗೆ ಭ | ಟಾವಳಿಗೆ ರಥಕರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಾವಿಧದಸಿಗಂಧಭಾವಿತಯಕ್ಷಕರ್ದವಂ || ೨೦ ||
ನಡೆದು ಬರಿದನು ರಥಕೆ ದೆಸೆಕಂ | ಪಿಡುತ ನಡೆವ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ | ನಡುವೆ ಚಿಮ್ಮುವಚಾಮರಂಗಳ
ಸುಳಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಬಡನೆ ನೆಲನನ್ನಿಂವಾದ್ಯದ | ಗಡಣರಭಸದ ಪಾಠಕರ ಗಡ | ಬಡಕಗಳ
ರವೆ ಬಿಗಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೨೧ || ಅತಿರಭಸವಿಂದಾಯ್ತು ಸೇನಾ | ಪತಿಯ ಪಯ
ಣವಲಾಯೆನುತ ಗುರು | ಸುತಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ವಿತತಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕು
ರುಭೂ | ಪತಿಸಹಿತ ಹೊರವಂಟು ಭಾಸ್ಕರ | ಸುತನ ಸನ್ನಯಮೇಲೆ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿ
ಸಿ || ೨೨ || ಬಳಿಯ ನೆಲನುಗ್ಗಡಣಗಳ ವ | ಗ್ಗಳಯಸುಭಟರ ಮೇಳವಲಿ ಬಂ | ಬಳಿದು ದಂಡಿ

ಗೆಯಿಂದ ನಸುನಗುತ್ತೇರಿದನು ರಥವೆ || ಚಳಕದಲಿ ಹರಿಹಯ ಹಯಂಗಳ | ನಳವಡಿಸಿ ಬಲನೆಡಕೆ
ತೇಜಯ | ಸುಳಿಸಿ ಸಾರಥಿತನವ ತೋರಿದನಂದು ಮಾದ್ರೇಶ || ೨೩ || ಬಳಿಯಪಾಂವಧಾರುಗಳಕ
ಳ | ಕಳದೊಳಗೆ ರಥವೇರಿದನು ನೆಲ | ಹಿಳಿಯೆ ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯನಿಘೋಷ || ತಳಿತ
ವಮಲಚ್ಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯರುಲ್ಲಿಯ ಚೌರಿಗಳನವ | ಪಳಹರಧ್ವಜದಂಡವೆತ್ತಿತು ವರರಥಾಗ್ರ
ದಲಿ || ೨೪ || ಇಕ್ಕಲದ ರಾವುತರ ತೇರಿನ | ತೆಕ್ಕಗಳ ಗಜಘಟೆಯ ಕಾಲಾ | ಳಕ್ಕಜದ ನಿಸ್ಸಾಳದೊ
ಳಗನ ಲಗ್ನ ತಂಬಟದ || ಉಕ್ಕಿ ಚಲಿಸಿದುದಬ್ಬಿಯೆನೆ ಸಾ | ಲಿಕ್ಕಿನಡೆದುದು ಸೇನೆ ರಾಯನ | ನುಕ್ಕಿ
ನವಸರದಾನೆ ನಿಜಪಾಳೆಯವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ || ೨೫ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯಬರುತಿರೆ
ತೋರಿತುತ್ತಾ | ತಾಯತವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ತಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ || ವಾಯಸದಬಲ ಭೂಮಿಕಂಪ ನಿ |
ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕಡಿಗಳಶ್ವನಿ | ಕಾಯದಲಿ ನೆರೆಸುರಿವಕಂಬನಿ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ || ೨೬ || ಬದರಿದ
ವು ನರಿ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ | ಕುದುರೆಗಳು ಮುಗ್ಗಿದವು ಪರಿವೇ | ಪದಲಿ ಸಪ್ತಗ್ರಹದ ವಕ್ರತೆ ಸೂರ್ಯ
ನಿದಿನಲಿ || ಕದುಬಿತತಿಬಿರುಗಾಳಿ ಧೂಳಿಯ | ಕದರಿ ಬೀಸಿತ್ತಖಿಳಬಲಮು | ಚ್ಚಿದುದು ಕಂಗಳನವನಿ
ಪತಿ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ೨೭ || ತೃಣಕೆ ಕೊಂಬನೆ ಕರ್ಣನಿದನಾ | ರಣಿಸುವರು ದುಷ್ಕರ್ಮ
ಪಾಶಾ | ರುಣನಿಬದ್ಧರು ಕಂಡು ಮಾಡುವದೇನು ಕೌರವರು || ರಣಮನೋರಾಗದಲಿ ದಳ ಸಂ | ದ
ಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನತಿರಥರಲಾ | ವಣಿಗೆಕೊಂಡನು ಕರ್ಣಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು || ೨೮ || ನೊಂದವ
ರು ನಿಲಿ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ | ಹಿಂದುಗಳೆವರು ಮರಳಿ ಮನೆಗಳ | ಮುಂದಣಾಶೆಯಹೇವಮಾರಿಗಳಿಗಿ
ದೆ ಮಾನಾಮಿ || ನಿಂದೊಡೊಳ್ಳಿತು ನೈಪನದಸೆಯಲಿ | ಕಂದುಕಳೆಯುಳ್ಳವರು ಕಾಳಗ | ವಿಂದುಬೀ
ಳ್ಳೊಂಬುವದು ನಿಮಗೆಯು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ || ೨೯ || ಓಡಿ ನಾಚಿಸುವವರು ನಿಲಿ ರಣ | ಬೇಡರೀ
ಗಳೆ ಹೋಗಿ ಮನವ | ಲ್ಲಾಡಿ ಮರುಗುವರೇಳಿ ಮರಣದಲಾವಫಲಸಿದ್ಧಿ || ಕೂಡಗಲಿಗರು ನಿಲ್ಲಿ ಯಿ
ಹಪರ | ಗೇಡಿಗಳು ಹೆರಸಾರಿ ಗುಣದಲಿ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಖಾತಿಗೊಳ್ಳೆನು ಮರಳಿ ಸಾಕೆಂದ || ೩೦ ||
ಸಂದಸುಭಟರು ಬನ್ನಿ ಸಗ್ಗದ | ಬಂದಿಕಾರರು ಬನ್ನಿ ಮನೆದಿಂ | ಮುಂದುಹೆಜ್ಜೆಯ ತವಗೆರು ಬ
ಹುದೆಮ್ಮಸಂಗಾತ || ನೊಂದೊಡುಬ್ಬುವರಿತ್ತ ಬನ್ನಿ ಪು | ರಂದರನಸ ಮಗದ್ದುಗೆಯಮನ | ಸಂದ
ವರು ಹೋಗಿ ರಣವನೆಂದನು ಕರ್ಣ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೧ || ವೀರಭಟರಾಹವವ ಹೋಗಿ ಜಾ ಜ್ಞಾರಿತ್ತಲು
ಮರಳಿ ಕದನಕು | ತಾರರೂಪರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿ ಮಹಾರಥಾದಿಗಳು || ಸಾರಿ ಬಲ್ಲರಸಮರಯ
ಜ್ಞದ | ಸಾರವನು ಪಾಪಿಗಳುಯಕಟ ಶರೀರವನು ಕೊಡಿ ಪಡೆಯಿ ಮುಕ್ತಿಯನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೨ ||
ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕರ್ಪುರದ ತವ | ಲಾಯಿಗಳನೊಡೆದೊಡೆದು ಭಟರಿಗೆ | ಹಾಯಿಕುತ್ತಂಜಳಿಗಳಲಿ ಮೊ
ಗೆಮೊಗೆದು ಬೇಸರದೆ || ಸಾಯದಿಹರೇ ರಣದೊಳಗೆ ರಾ | ಧೇಯನಿಂ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಬದುಕುವ | ನಾಯಿ
ಗಿಹಪರವುಂಟೆಯೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ೩೩ || ಕೇಳಿರೈ ಪರಿವಾರ ಯಿಂದಿನ | ಕಾಳಗವಲೇನ
ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮನ | ಕೋಲಗುರುವಿನ ಹರಿಬವನು ಮನವಾರೆ ಹೊತ್ತೆನಲಾ || ಸೋಲವೋ ಕುರುಪತಿ
ಯ ಭಾಗ್ಯದ | ಕಾಲವೋ ಹರಿಬಲ್ಲನೆನ್ನಯ | ತೋಳಬಲಹನು ಹಗೆಗೆ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೪ ||
ಅವತೋರಿಸಲಾವನರ್ಜನ | ದೇವನನು ರಿಪುಬಲದೊಳಾತಂ | ಗೀವೇನೀಪದಕವನು ಕಡೆಯವ ವಜ್ರವಾ

ಣಿಕದ || ಅವನಾಫಲುಗುಣನ ತೇರಿನ | ಶಾವದೇಯಿಂದವಗೆ ಯಿದೆಮು | ಕ್ತಾವಳಿಯ ಲಂಕಾರವೆಂ
 ದನು ಕರ್ಣ ನಿಜಬಲಕೆ || ೩೫ || ನರನ ನೆಲೆಗಾಣಿಸಿದವಗೆ ಸಾ | ವಿರದಸಟ,ಣವರ್ಜನನ ಮೋ |
 ಹರವದೇಯಿಂದವಗೆ ಕೊಡುವೆನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ನರನ ಕೆರಳಚಿ ತಂದು ಸಮ್ಯಕ್ | ರವರವ
 ಗೆ ಗಜನೂರು ಹಯಸಾ | ವಿರದ ವಳಿತವ ಬರಸಿ ಕೊಡುವೆನು ರಾಯನಾಣೆಂದ || ೩೬ || ತೋರಿ
 ರೈ ಫಲುಗುಣನನಿದಿರಲಿ | ತೋರಿರೈ ಸಿತಹಯನನಕಟಾ | ತೋರಿರೈ ವಿಜಯನನು ನಿಮಗಿದು ಸ್ವಾ
 ಮಿಕಾರ್ಯವಲಾ|| ತೋರಿ ಪಾರ್ಥನ ನರನ ರಕುತದ ಸೂರೆ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ನಿಮಗುರೆ | ಸೂರೆಯೊ
 ಭಂಡಾರವೆಂದನು ಕರ್ಣನಿಜಬಲಕೆ || ೩೭ || ನರನ ಶರಹತಿಗೆನ್ನತನು ಜ | ಜ್ವರಿತವಾಗಲಿ ಯೆನ್ನು
 ಕಣೆಯಲಿ | ಬಿರಿಯಲಾತನ ದೇಹ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯುದ್ದದಲಿ || ಕರುಳು ಕರುಳಲಿ ತೊಡಕಿ ನೂರನೆ |
 ತ್ತರಲಿ ನೆತ್ತರುಗೂಡಿ ಕಡಿಕಡಿ | ವೆರಸಿ ಮಿಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಕಾದುವೆನಿಂದು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೩೮ ||
 ಸರುಳುಸರಳಿಂಗೊಮ್ಮೆ ರೋಮಾಂ | ಕುರದ ಗುಡಿಯಲಿ ರಕ್ತಜಲದಲಿ | ಕರುಳ ಹೂಮಾಲೆಯಲಿ
 ವಿರರಣಾಭಿಷೇಕವನು || ಧರಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಗಾಯಗಾಯದೆ|ಧರಧುರಕೆ ಮೈಹೆಚ್ಚಿ ಮನದು| ಬ್ಬರದಲಿರಿ
 ದಾಡಿದೊಡೆಧಿಟ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ || ೩೯ || ಅವನ ಮುಂದಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ | ಅವನಕೈಯಲಿ
 ತನ್ನ ಮುಂದಲೆ | ಅವನ ಗಾಯವ ತನ್ನ ದೇಹದ ಗಾಯ ಚುಂಬಿಸುತ || ಅವನ ಖಡುಗಕೆ ತನ್ನ
 ಮೈ ತಾ | ತಿವಿದಖಡುಗಕೆ ತನ್ನ ಮೈ ಲವ | ಲವಿಸಲಡಿ ಮೇಲಾಗಿ ಹೊರಳ್ಳೊಡೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂ
 ದ || ೪೦ || ಕಯ್ಯಣಿಯೆಹೊಯ್ದಣಿಯೆಸೀಳಿದು | ಬಾಯ್ದಣಿಯೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಮೈ
 ಯ್ದಣಿಯೆ ರಿಪುಭಟನ ಹೊಯ್ದಲಿ ಗಾಯವನುಪಡೆದು || ಹಾಯ್ದಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಜೋರಿನ |
 ತೊಯ್ದರಕ್ತಾಂಬರದಲಾನಿರ | ಯ್ದೆ ಕುರುಪತಿ ಬಂದುಕಂಡೊಡೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ || ೪೧ || ನರನ
 ರಕುತದ ಮದ್ಯಪಾನವ | ನೆರೆದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ | ಕರುಳದಂಡೆಯ ಕೂಳಮುದ್ದೆಯ ಬಡಿ
 ಸಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆ || ಅರಿಯ ಖಂಡವ ಹರಿಯಸುಂತೆಗೆ | ವೆರಸಿ ಭೂತಾವಳಿಯ ತಣಿಸಿದೊ | ಡರಸುಕೌ
 ರವರಾಯ ಸಾಕಿದುದಕ್ಕೆ ಫಲವೆಂದ || ... || ೪೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ವದ ೨೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಸೆಣಸುಮಿಗಿಲೊಳಗೊಳಗೆ ಖತಿಯಲಿ | ಕೆಣಕಿಬೈದಾಡಿದರು ಸಮರಾಂ | ಗಣಭಯಂ
 ಕರಶಲ್ಯಭಾಸ್ಕರಸುತರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತಶಾಸ್ತ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳಹಂಕೃತಿ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ | ಕೇಳಿದನು ಕಲಿ
 ಶಲ್ಯ ಕುದಿದನು ಕೋಪತಾಪದಲಿ || ಹೇಳುಹೇಳಿನೊಮ್ಮೊಪಾರ್ಥನ | ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಲೇನ ಕೊಡುವೆ
 ನೈ | ಪಾಲಕನ ಪದವಾಣೆ ನುಡಿನುಡಿ ಕರ್ಣನುಡಿಯೆಂದ || ಉರುಗಳ ಕೊಡಬೇಡ ಗಜಹಯ |
 ನಾರಿಯರೆ ಕೊಡಬೇಡ ಪಾರ್ಥನ | ತೋರಿಕೊಡುವೆನು ನನಗೆ ಹೇಳದೆ ಬರಿದೆ ಹಲುಗಿರಿದೈ ||

ಸೈರಿಸಿಗಳೆ ನಿನ್ನು ಕರುಳಿನತೋರಣವ ಬಾಗಿಲಲಿ ವಿಜಯಾಶ್ರೀರಮಣಿತಹನೀಕಿರೀಡೆಯ ತೋರಿಸುವೆ
 ನೆಂದ||೨|| ಮೊಲನಕಾಹಿನ ಕಾಡಿನಲಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ವಿಭಾಡಿಸುವಂತೆ ನರಿಗಳು|ಬಲಿದಬೇಲಿಯ ಕಡಳಿಯಲಿ
 ಕಾಡಾನೆ ಹೊಗುವಂತೆ || ದಳವ ಬಗಿದು ಮಹಾರಥರನೊಡೆ | ದುಳಿದು ನಿನ್ನಯ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡೆ |
 ದಲೆಯಲುಗವರ್ಜನನನೀಗಳೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೩|| ಹೊರಗೆ ಕೊಡುವದನಿತ್ತ ತಾನಾ | ನರಸಿ ತಹೆ
 ನರ್ಜನನೇತಕೆ | ಬರಿದ ಭಟರಿಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತಿಹೆ ಸಾರು ಖೂಳನಲಾ || ಅರಸಲೇತಕೆ ಕಾಲಮೈ
 ತ್ಯವ | ನರಸುವರೆ ಕಾಳಾಹಿಯನು ಧಿಟ | ವರಸಲೇತಕೆ ಯರ್ಜನನನಿದೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ || ೪ || ಆ
 ವನೊಬ್ಬನ ಬಿಲ್ಲಬೊಬ್ಬೆಯ | ತಾವರದಿನೆದೆ ಬಿಲವುದಹಿತರ | ದಾವನೊಬ್ಬನದನಿಗೆ ಜರಿವುದು ಧೈರ್ಯ
 ಗಿರಿನಿಕರ || ಅವನೊಬ್ಬನ ಕಂಡುಬರಗಳ | ಬೇವ ತಲೆಕೆಳಗಹುದು ಸುಘಟರ | ದೇವನಾತನೆ ಪಾರ್ಥ
 ನೀಗಲೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೫|| ಹಸಿದನಿದ್ರೆಯ ಹಾವ ಬಡಿದೆ | ಬೈಸುವುದೇ ಕೈ ಮುರಿದಮಾರಿಯ
 ಮುಸುಕುನುಗವುದು ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬೇವಾಭಿಲಾಷುಗೆ || ನುಸಿಗಳೊಂಜಾಲಗಳೊಡನೆ ಲಂ | ಬಿಸುವು
 ದೇಕ್ಕೆ ಕರ್ಣವಾರ್ಧನ | ಗಣಿಯೋಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸೈರಿಸು ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೬|| ಗರುಡನೆತ್ತಲು ಕೊ
 ಬ್ಬಿದೊಳ್ಳೆದು | ಮರಗಳೆತ್ತಲು ಸಿಂಹವೆತ್ತಲು | ನರಿಗಳೆತ್ತಲು ಹುಲಿಯಸರಸಕೆ ನಾಯಮರ ಯೆ
 ತ್ತು || ನರಸಿದನೆ ಸಹಸ್ರದಂಪಿಯೇ ಬಗ | ವಲಯದೇ ನಿನ್ನಾತನಭೈಂ | ತರವನಕುಲ ಕರ್ಣ ಸುಡು
 ನೀ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಿಂದ ||೭|| ಲಿಟಕೆ ಪಾರ್ಥನ ತೋರಿದೊಡೆ ಸಂ | ಕಟವ ಮಾದದೆ ಮೂಲಕಟಾ |
 ಕಟ ಧನಂಜಯನೆಂದು ಸೋತನು ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ || ಕುಟಿಲಮತಿ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಲಟ | ಕಟಿ
 ಸಿದೆಯಲಾ ಮದುವೆಯೊಳಗು | ಬೃಟದ ಬಿಲ್ಲಿನೊಳೊಡೆಸಿಕೊಂಡವ ಪಾರ್ಥನೇ ಯೆಂದ ||೮|| ನರನ
 ತೋರಿದನಂಗೆ ಸತಸಾ | ವಿರದಪಟ್ಟಣವೀವೆಲಾನಿ | ನ್ನರಸನನು ಗಂಧರ್ವಲೆಳದೊಯ್ಯುಂದು ಗಗನದ
 ಲಿ || ಆರಸಿಯರು ಸಚಿವರು ಕುಮಾರರು | ಮೊರೆಯಿಡಲ್ಕಾಪ್ಪಚರನ ಹೊ | ಯ್ದರಸನನು ಬಿಡಿಸಿ
 ದವ ನೀನೋ ಪಾರ್ಥನೋ ಯೆಂದ ||೯|| ಕಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ಭೀಷ್ಮರು | ಕಂಡುಬಿಲ್ಲಾ ಚಾಪ
 ವಿದ್ಯಾ | ಬಂಡಪರಶುದ್ರೋಣನರ್ಜನನನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಕಂಡು ನೀನೇಗುವೆ ಸುಯೋಧನ | ಭಂ
 ಡನೋ ಸಾರಥಿತನದ ನಾ | ಭಂಡನೋ ನೀ ಭಂಡನೋ ತಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ ||೧೦|| ಕಡುಪರಾಕ್ರ
 ಮವಿದನು ಸೆತ್ತಿಯುಬಿಡಿದು ನೀ ಗಳಹಿದೊಡೆ ನಿನ್ನಯ | ಹಡಪದವರೀಳೆತ್ತದವರೀಚಮರಧಾರಿಗಳು||
 ಬಡೆಯ ನೀನೆಂದಂಜ ನಿರುತವ | ನುಡಿಯಲಮ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ | ಗೊಡಬಡುವರೇ ಸದನ
 ಬಾಹಿರಕರ್ಣ ಹೋಗಿಂದ ||೧೧|| ಕೇಳುತಿರ್ದನು ಕರ್ಣನೀತನ | ಬೀಳುವಚನವನಧಿಕರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆ
 ರುಳಿವಿಸೆಕಡಿದನೊಡನು ತೂಗಿದನು ಶಿರವ || ಖೂಳನಿವನನು ಹೊಯ್ದು ರೋಷದ | ಗಾಳುದೊಟ್ಟ
 ವಿಕಾರವಿಪ್ರನ|ಗಾಳುಶಾಪದ ಫಲವಲಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಯ್ತೆಂದ ||೧೨|| ಈಸು ನೀನರ್ಜನನ ಪಕ್ಷಾ |
 ಪೇಸಿಯೇ ಬಿಡಿದ ಮಹಾದೇ | ಪೇಸುನಂಬಿಹನೋ ಸುಯೋಧನನೇನಮಾಡುವನೋ || ಸೀಸನೇ ರವಿ
 ಕಾಂತವಾಗ ಬಿ | ನೇಶನನು ಕಣಕದಶೂಲಿಗ ವ | ನೀಶನೀತನನಾಗಿ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ನಡೆಸಿದ ||೧೩||
 ಸಣಸು ಸೋಸೊಡನೆಯೋ ಫಲು | ಗೋಸೊಡನೆಯೋ ಮೂಣ ನೃಪತಿಯ | ರಣವಿಜಯವಿದ್ಯು
 ಷಿಯೋ ನಾಪೆಂದು ಫಲವೇನು || ಅಣಕವೇ ಕುರಿಗಾಹಿ ಗಾಜನ | ಮಣಿಯುಬಲ್ಲನುಗಡ ಕಿರೀಟಯ|

ಗುಣಪರಾಕ್ರಮತನವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ದಿಟವೆಂದ ||೧೪|| ರೂಡಿಯೋಲೆಯಕಾರನರ್ಜನ | ನಾಡ ಪತಿಕರಿ
ಸುವೊಡೆ ನೀನದ | ನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುವರಿಬ್ಬರು ಕೃಪರುಗುರುಸುತರು || ಕೋಡಗದ ಮೊಗಸಿರಿಗೆ ಕಾ
ವಲಿ | ಯೋಡು ಕನ್ನಡಿಯಾಯ್ತು ಗಡ ಕೃಪೆ | ಗೇಡಿಗುಚಿತವನೇನುಮಾಡುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೫||
ಹಗೆಯನೇ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ | ಬೆಗಡುಬೆರಸಿ ತದೀಯಸುಭಟರ | ನಗಡುಮಾಡಿ ನಿಜಾಪ್ತಬಲ
ನಿಸ್ತೇಜರೆಂದನಿಸಿ | ಹೋಗಳಿಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೈವರು ವಿಗಡರವರೋಳಗಳಿದಂಬ್ಬರು | ಹಗೆಗಳುಳಿದಿ
ರಿ ಮೂವರೆಂದನುಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು ||೧೬|| ನಾವು ಭಂಡರು ಗರುವರಾಯರು | ನಿವಲಾ ಭುವನ
ದಲಿ ಬಾಹಿರ | ರಾವು ನಿವತಿಸುಜನರಾದಿರಲಾ ಮಹಾದೇವ || ತಾವು ತಮ್ಮಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಜೀ
ವಕಳೆಯಲಯದನಿರರ್ಥಕ | ಜೀವಿಗಳ ಬಂಧುಲತನಕೇನೆಂಬುದಿದಕೆಂದ ||೧೭|| ಮುನಿದನಾದೊಡೆ
ಕೋಟಿಕೃಷ್ಣ | ಜರ್ಜರ ಕೊಂಡನೆ ರಣಕೆ ಮರೋ | ಧನಗೆ ಮಲೆವರ ಮಾಂಪಾಂದವನೇಘಪವ
ಮಾನ || ತನಗೆ ಸರಿಯಾನ್ಮು ನೇಣಗೊ | ಬ್ಬಿನಲಿ ನುಡಿದೀನಿನ್ನು ಬಾಂಧವ | ಜನಸಹಿತ ಹಿಂಡುವೆ
ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವರ ತೋರೆಂದ ||೧೮|| ಸೂರಿಗಾವುದು ದೇಶವಾಸಂ | ಸ್ಕಾರವವರಿಗೆ ಬಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿಗೆ |
ಬೇರೆ ಬಗೆಯಿಲ್ಲಾ ಕುದೇಶ ಕುವಂಶಸಂಭೂತ || ಉರುಗರಲಾವಾದ್ರದೇಶದ | ಭೂಚರಿತಕ್ಷತ್ರತಿ
ಮಿರವಿ | ಕಾಲಗಳ ಪಾತಿಯಲಿ ಬನಿಸಿದ ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಖೂಳರಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯಭೂಮಿ ವಿ | ಟಾ
ಳಚರಿತರ ತವರುಮನೆ ದು | ತ್ವೀಲರಿಗೆ ದರ್ಪಣ ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಹಾರವನ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಸರಮಾ
ಣು ಗುಣವಾ | ಬಾಲವೃದ್ಧ ಲಗಲ್ಲ ತಕ್ಕಿನ | ಕಾಳುಕಾರರು ಮಾದ್ರವದಿರು ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ರ
ಣದೊಳೊಡೆಯನ ಚಡಿದು ಚಾರುವ | ಗುಣಸಮುದ್ರರು ಮಾದ್ರವದಿರು | ಭಣಿತತಾನಿದು ಬೇರೆ ಧಿ
ಟ್ಟರ ದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ಗಣಿಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಧ್ಯದ | ತನುನಿನಲಿ ತನುಸೊಕ್ಕಿ ಬೆತ್ತಲೆ |
ಕುಣಿವಭಂಗಯ ಭಂಡರಲವೋ ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಗರುಡಮತದಲಿ ಸರ್ಪವಿಷ ಪರಿ | ಹರಿಸು
ವುದು ದುರ್ಜನವಚೋನಿ | ಸ್ಮರಮಹಾವಿಷಕಾವಗಾರುಡವಾವಮಂತ್ರಮುಖ || ದುರುಳನೀ ದುರು
ದುಂಬಿತನದಲಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೀಸರಲಿ ನೀ | ಗರುವನೇ ಬಾಹಿರನು ನೀನಾಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ನುಡಿದು ನಮ್ಮಯ | ದೇಶವನು ನೀಹಳಿದೊಡೆಯನೀ | ನೀಸುಪರಿಯಲಿ ಬೈದು ಭಂ
ಗಿಸಿ ನಮ್ಮದೊರಿದೊಡೆ || ಆಸಿತಾಶ್ವನ ಬಿಲ್ಲನೊದೆದಾ | ಕಾಶಕವ್ಯಳಿಸುವಶರೌಘಿಕೆ | ವಿಸಾಲರಿಯಾ
ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡಲೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೩ || ಅರಳಿದಂಬುಜದೇಸಳಿನಲಿ ಕಡು | ದುರು ಲಸನ್ನಧುಕರನವೋ
ಲಾ | ಪರಿಮಳವನುಣಬಲ್ಲುದೇ ಕೇಳ್ ಕರ್ಣನಿನ್ನೊಡನೆ || ನರನ ಸರಿದೂಗುವರೆ ತೋರಿದ | ಪರಿ
ಯಲೆಮ್ಮನು ಹೊಣ್ಣುಗಳೆ ಸಾ | ವಿರವನದರಲಿ ಖಾತಿಗೊಂಡೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆಂದ ||೨೪|| ಕ್ಷಣದೊ
ಳಿಗಲೆ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ರಣದೊಳಗೆ ತೋರುವೆನು ಬಾಳೆಯ | ಹಣಿದವೋಲ್ಪಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯ
ಕಾಣಲಹುದೀಗ || ಬಣಗುನಿಭಾರಾಂಕಭಟನೊಡ | ನಣಕಿಸುವೆ ಫಡ ಪಾಡನರಿಯದೆ | ಸೇನಿಸಿದೊಡೆ
ನೀ ಶೂರನೆಂಬರೆ ಕರ್ಣಕೇಳೆಂದ || ೨೫ || ಜಲಧಿಗಹನವೆ ನ್ನಿನೊಡನೆ ಹೆ | ಕೃಳವಿಗೊದಗುವೆನೆಂ
ದು ವಾಯಸ | ಕುಲ ನುಡಿದು ಹಾರಿದುದು ಹಂಸೆಯ ಕೂಡೆ ಗಗನದಲಿ || ಬಳಿಕ ತಲೆಕಳಕಾಗಿ ಸಾಗ
ರೆ | ದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಹಂಸೆ ತಂದಿಳೆ | ಗಿಳಿದುದಾಪರಿ ಕಾಕಪೌರುಷಕರ್ಣನೀನೆಂದ || ೨೬ ||

ಆಡಲರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಸೇನೆಯ | ಹೂಡಿ ಹಲಬರಕೊಲಿಸಿ ಬಲವೆ | ಕ್ಕಾಡಿ ಕುರುಪತಿ ಕಟ್ಟುವಡೆಯು
 ನೆ ಚೌಕಮಧ್ಯದಲಿ || ಅಡಿದಾತನೆಗೆಲವನರಸಗೆ | ಮಾಡಿದಾತನೆ ಸಾಕು ಪಾರ್ಥನ | ಕೂಡೆ ನಿನಗಳ
 ವಡದು ತೆಗೆ ಮರಳೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಬರಿಯಪಕ್ಷಭ್ರಮೆಯನಾಡಿದ | ದುರುವನುಡಿಯೇ ಶಲ್ಯ
 ಪಾರ್ಥನ | ನರಿವೆನಾನೆಂದಂಗವೆನೆಯನು ಬಲ್ಲನಾಪಾರ್ಥ || ಸರಿಹೃದಯನಿನ್ನೊಡನೆ ಸರಿಗಾ | ನೋ
 ರಲಲಾರನು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೋರಲಿಸುವೆನಿಬಾಣದಲಿ ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ರುಳಿದ
 ಜೋಡಿಗೆ ಹೆದರಿ ಸೂರ್ಯನ | ನುಳುಹುವನೆ ಕಲಿರಾಹು ದಾವಾ | ನೆನನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವದೆ ಬೇಮೂ
 ತಸಂದೋಹ || ಫಲುಗುಣನ ಕಣಿಗಿಯ ಸುವನು | ನಳಬಲವಕ್ಕೊಂಬ ಕರ್ಣನ | ತಿಳಿಯಲಾವಾ
 ದ್ರೇಶ ತನ್ನಯ ಬೆತೆಯ ಕೇಳೆಂದ || ಸುರಸುರಾಮನ ಕಂಡು ಹೊಕ್ಕನು | ಗರಡಿಹನು ನಿಜನೆಂದು
 ಕಲಿತನು | ವರಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನು ಪಡೆದನು ಬಿವ್ಯವಾರ್ಗವನು || ಸುರಸಿಯ ಬೇಳೆಂಬವನು ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಲೇತಕೆ ವಜ್ರಕೀಟೋ | ತ್ಕರವ ಕಳುಹಿದೊಡನ್ನು ತೊಡೆಗಳನುಗಿದವನು ಬಳಿಕ || ೩೦ || ಆರುಣಜ
 ಲವುಬೈದ್ದು ಮಗ್ಗುಲ | ನುರವಣಿಸಲಾರಾಮನಿದ್ರಾ | ಭರದಲಿದ್ದವನೆದ್ದು ನೋಡಿದನೆನಗೆ ಕಡುಮು
 ಳಿದು || ಧರಣಿಸುರ ನೀನೆಂದು ತಕ್ಕಿಸಿ | ಶರವಬೇಡಿದೆ ಕಾಳಗದೊಳಿ | ಶರ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದನು
 ಶಾಪಹಸ್ತದಲಿ || ೩೧ || ಅದರಿನೀದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಕಾಳಗ | ಕೊದಗಲಲಯವು ಶಲ್ಯ ಪಾರ್ಥನ | ಸದೆವು
 ದೇನಂದಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ ಪುಣ್ಯಹೀನನಲಿ || ಇದು ನಿಧಾನವು ಬಾಣ ಮತ್ತೆನ | ಗೊದಗುವವು ಬೇರುಂಟು
 ನೈಪಗ | ಭೃದಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಗೆಲುವನುತರನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೨ || ಆರಸನಭೃದಯವನು ನೀನ
 ಧಿ | ಕರಿಸಿ ಗೆಲುವೊಡೆ ನಿನ್ನ ಹಂಗೇ | ಕರಿಗಳನು ಜೈಸುವರು ನಿನ್ನಿಚವರಧಾರಿಗಳು || ಸೊರಹ
 ರು ಸಾಕತ್ತ ತಾಗತು | ಪರಶುರಾಮನ ಶಾಪಗಡ ಮರು | ಆರಸುಕೌರವ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿದನೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||
 ಕುಲಕೆ ಸೇರುವಮಾತುಮಾತಿನ | ಬಳಿಗೆ ಹೊಲುವ ಬಾಹುಬಲಭುಜ | ಬಲದ ತೂಕದ ಕೀರ್ತಿಕೀರ್ತಿ
 ಗೆಸರಿಯೆ ಪರಲೋಕ || ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಫಲಿಸುವುದು ಫಡ ಸೂತಸುತ ನಿ | ಮೇಳಪು
 ರುಷ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ || ವೇದಧರ್ಮವಿರೋಧಿಗಳು ಪರ | ವಾದತೀಲರು ವ
 ಣಜಾತಿವಿ | ಭೇದಹೀನರು ಸಾರಸಪ್ತವ್ಯಸನಸಂಗತರು || ಕಾದುವರು ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗೆಲುವರು | ಪಾದದ
 ಲಿಪರಬಲವನಿರಿವರು | ಬೀದಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳೆಂದ || ೩೫ || ನಿನಗೆಸಾರಥಿಯಾದ
 ಬಾಹಿರ | ತನವೆ ಸಾಲದೆ ಬೇರೆ ಮತ್ತಿ | ನ್ನಿನಗೆ ತಲೆಗುತ್ತಾವುದೆನುತನೆ ಬಿಸುಟವಾಘೆಯನು || ಮ
 ನಕತದ ಮೋರೆಯಲಿ ತತ್ಸ್ಯಂ | ದನವನಿಳಿಯಲು ಭಂಡ ಫಡ ಹೋ | ಗೆನುತ ಕಡುಗವ ಜಡಿದು ನು
 ಡಿದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೩೬ || ಒಡೆದು ತಲೆಯನು ನಿನ್ನರಕುತವ | ಕುಡಿಸುವನು ಕೂರಸಿಗೆ
 ಪವನುಜ | ನೊಡಲನೆತ್ತರ ತುಂಬುವೆನು ಪಾರ್ಥನಕಪಾಲದಲಿ || ಮಿಡುಕಬಾರದಲೇ ಸುಯೋಧನ |
 ತೊಡಗಿದಗ್ಗದರಾಜಕಾರ್ಯವು | ಕೆಡುವುದೆಂದೇ ನಿನ್ನನುಳುಹಿದನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೭ || ಬಳಿಗೆ ಗ
 ಜಬಜನಾಯ್ತು ಶಲ್ಯನ | ಬಲುಭೆಟರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಕುರು | ಬಲದ ಮೊಳೆದುಲ್ಲಾಡಿತ್ತಲ್ಲಿಯದ
 ಲ್ಲಿ ಗುಜಗುಜಿಸಿ || ಬಳಿಕ ಕೌರವರಾಯ ಹರಿತಂ | ದಿಳಿದುನಾರುವನಿಂದ ಗುಣದಲಿ | ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ರಥಕೆ ಮರಳಿಬಿಡ || ೩೮ || ನುಡಿದು ಕರ್ಣನ ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿ ರವಿ

ಸುತನಂಭಿಗೇ | ಕಡಹಿ ಮಾದ್ರೇಶನ ಮನಸ್ತಾಪವನು ನೆರೆಬಿಡಿಸಿ || ಕಡೆಹದಂಬುಧಿಯಂತೆ ವಾದ್ಯದ |
ಗಡಣೆ ಮೆರೆದುದು ವಿಳಯಸಮಯದ | ಸಿಡಿಲವೊಲು ಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು || ೨೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೧೬ಕ್ಕೂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಹಳಚಿದುದು ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನೊಳು ಸಂಕುಳದೊಳೊಡಗಿದ|ವಾಯುಸುತ
ಸಮರದಲಿ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ತ | ಮ್ಯಾಳಮೇಳಾಪದಲಿ ಪಾಂಡುನೈ | ಸಾಲಕರ ದಳ
ನೆಡೆದು ಬಂದುದು ಭೂರರಭಸದಲಿ || ಆಳೊಳಗೆ ಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ವಿಳೆಯವ ಸಾಕರ್ಣನತಿ
ರಥ ಚಾಲವನು ಕರೆಕರೆದು ನಿಲಿಸಿದನೆರಡುಪಕ್ಕದಲಿ || ೧ || ಗುರುಸುತನ ಕೂದಂಟುಸಾಸಿರೆ | ಪರ
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಸಾಸಿರೆ | ಕಲಘಟಿಯದಿಪ್ಪತ್ತಸಾವಿರತುರಗದತಿರಥರು || ಧರಣಿಸತಿ ಕೃತವರ್ಮ
ಕೃಪಪ | ಸ್ವರದುಸಾವಿರರಥಸಹಿತ ನೋ | ಹರಿಸಿದರು ಬಲವಂಕದಲಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ || ೨ ||
ರಾಯಧಟ್ಟಿನಲೆರಡುಬಾಹೆಯ | ಸಾಯಕರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ವಿವಿ | ಧಾಯುಧದ ಕಾಂಭೋಜಬರ್ಬ
ರೆಯವನಬೋಧಕರು || ಸಾಯಕದ ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗಟಿನ | ಲಾಯುಧವತೆಗೆವೆರಡುಬಾಹೆಯ | ರಾಯನನು
ಜರು ರಂಜಿಸಿತು ದುರ್ಭಾಸನಾಟಗಳು || ೩ || ಧಟ್ಟಿನಡವಂಕದಲಿ ಹಗೆಗಲ | ಗೆಟ್ಟಿನಿಂದರು ಕುರುಬ
ಲದ ಜಗೆ | ಧಟ್ಟಿಗಳು ವೈಷಸೇನತಿತ್ರಕಸೇನಶಕುನಿಗಳು || ಬೆಟ್ಟಬೀಳಲುವರಿದನೆ ಕೈ | ಮುಟ್ಟಿ
ಮುಖಿಯನ | ಸಂತಿಘಟಿ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟುದತ್ತಣಸೇನೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ || ೪ || ಆನಂದನಂದನ
ನ ಸಮರು | ಸೇನಸವೆದುದನಂತಬಳಿಕಿನ | ಸೇನೆ ಗುರುಸೋಂಪಿಲ್ಲದಿರ್ದುದು ದ್ರೋಣಯುದ್ಧದಲಿ ||
ಏನನೆಂಬೆನು ಜಯ ಮತ್ತೀ | ಭಾನುತನಯನ ಕದನಕೊಡಗಿದ | ಸೇನೆ ಸಂಖ್ಯಾತಿತವೆಂದನು ಸಂ
ಜಯನು ನೈಪಗೆ || ೫ || ಬಡ್ಡಿತೀಬಲರಿಪುಭಟರು ಮಾ | ರೊಡ್ಡ ಮೆರೆದರು ತಮ್ಮ ನೆರವಿಯೊ |
ಳೊಡ್ಡಿಗೊಬ್ಬರ ಕರೆದು ಪರುತವಿಸಿದನು ಮುರವೈರಿ || ಬಡ್ಡಿನಡದಲಿ ಭೀಮಸಾಬಲ | ದೊಡ್ಡಿನಲಿ
ಕಲಿಪಾರ್ಥದಳಪತಿ | ಯೊಡ್ಡಿನಲಿ ನಿಂದಾಯುಧಿಪ್ಪಿರರಾಯ ದಳಸಹಿತ || ೬ || ಈಮಹಾಪೋಹರವ
ನತಿನಿ | ಸ್ನಿವುರಾಂತಧು ಮೂವರೇಬಳಿ | ಕಾಮಹಾರಥರಾಜಿಯಡಗಿತ್ತವರರತ್ತಿಯಲಿ || ಸೋ
ಮಸೂರಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳೊಳಾರು | ದ್ವಾಮತೇಜಸ್ಸುಗಳು ಕೆಲಬರು | ಭೂಮಿಪತಿ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು
ಸಂಜಯನು ನೆಗುತ || ೭ || ಎರಡು ಬಲವುಬೈದ್ದು ದದರೊಳು | ಮೊರೆವ ಭೇರಿಯ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬ
ಯ | ಕಲಯಗನಿನ ಹಯದ ಹೇಷಾರವದ ಪಲ್ಲಣೆಯ || ಜರೆವಕಹಳೆಯ ರೂಢಿಸುವಜ | ಜ್ವರದ
ಡಿಂಬಿಮುಟ್ಟದಳವು | ಧರಧುರದ ದನಿಧೈರ್ಯಗೆಡಿಸಿತು ಸಕಲಸಾಗರವ || ೮ || ಬೆರಸಿದವು ದಳ
ನೆರದು ಬೊಕ್ಕವು | ಕಲಿಘಟೆಗಳೇರಿದವು ಕುಗುರೆಗ | ಳುರವಣಿಸಿ ತೇರುಗಳು ಕವಿದುದು ಹೊಂತ

ಕಾರಿಗಳು || ಉರುಳ್ಳ ತಲೆಗಳ ಬಸಿವಮಿದುಳಿನ | ಸುರಿವಕರುಳಿನ ಸೂಸಿದಲುವಿನ | ಹೊರಳಿ ಮುಂಡ
ದ ರೌದ್ರರಸ ರಂಜಿಸಿತು ಚೂಣಿಯಲಿ ||೯|| ಚೋಡನೊಡೆದವಯುವದಿ ರಕುತನ | ತೋಡಿದವು ಕೂ
ರಂಬುಸಬಳದ | ನೀಡುಮೊನೆನಿಡುಗರುಳನೆಂಬಲಿಸಿದವು ಪಟುಭಟರ || ಬೇಡರಸ ಬೆನ್ನೀಯನೆತ್ತಿಯ
ಬೀಡಿ ಬಿರಿಯಲು ಬಿದ್ದಲೌಡಿಗೆ | ಳೀಡಿರಿದವೈ ಚಾತುರಂಗದ ಚಪಳಚೂಣಿಯಲಿ ||೧೦|| ತೆಗೆಯಹೇ
ಳೋ ಕಾಳಗದಕೌ || ತುಗವನೋಡುವೊಡಿತ್ತ ದೊರೆಗಳು | ಹೊಗಲಿ ದಳನೆಯಕರು ನುಗ್ಗಿನ ಗಾ
ಯಕಳುಕರಲಾ || ವಿಗಡ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನೆತ್ತಿಯ | ನುಗ್ಗ ಕರುಳನೆನುತುಬ್ಬರದಬೊ | ಬೈಗಳ ಬಿ
ರುದರು ಕಣಕಿದರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ನರನ ||೧೧|| ರಾಯನಾವೆಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ದಾಯಿಗಳ ಬರ
ಹೇಳು ಭೇದೋ | ಪಾಯ ಕೊಞ್ಜಿದು ನಿಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಾವಲ್ಲ || ಕಾಯುವೆನು ಕೈಮುಗಿದರಾ
ದೊಡೆ | ಸಾಯಬಲ್ಲರೆ ತಿರುವನೊಡೆಯಲಿ | ಸಾಯಕದ ಹಿಳುಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ರಾಯನೋಹರಕೆ ||೧೨||
ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಗವರ್ಣನ | ಧಟ್ಟಣೆಯ ಕಂಡನಿಲಸುತನಡ | ಗಟ್ಟಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರರಫಿ
ಕರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬರೆ ರವಿತಸುತನ ಕೈ | ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಧಟ್ಟಿನಲಿ ಮೂ
ವತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಗಳಾಕಿದವು || ೧೩ || ಕರಿಘಟೆಯಲಾನವ್ಮವುಣ್ಣಿದ | ಪುಂಠಿತಿಯಲಾನವ್ಮ ರಫಿ
ಕರು | ಸರಳಸೂಸದೆ ಸೈರಿಸುವೊಡರೆಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ || ಅರಿಹರಣ್ಣಿನ ಬಲಕೆ ನರಕ | ಸಂಯಪಾಡ
ನಿಸುವೆನು ಕಣ್ಣೆವೆ | ಮರೆಗೆಮುರಿವೆನುತು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮ ಗಜಬಲವ || ೧೪ || ಬಿರದವೀತನ
ಸಿಂಹನಾದಕೆ | ಕರಿಗಳೆದೆ ಬಲುಗಡೆಯ ಗಾಯಕೆ | ತಿರುಗಿಕೋಡಡಿಯಾಗಿ ಕಡೆದವು ಮಡಿದವಾಕ್ಷಣ
ಕೆ || ಉರುಳಿದವು ಪರ್ವತದವಜ್ರದ | ಸರಿಸಹೋರಟೆ ಕಾಣಲಾದುದು | ಕರಿಘಟೆಯಪವನಜನ ರಣದಲಿ
ರಾಯಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ನೀಲಗರಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಘನಮೇ | ಘಾಳಿ ಸುರಿಪ್ಪಳಿ ಮಳೆಯನೆನೆ ಶರ | ಜಾ
ಖ ಕವಿದವು ಗಜದ ಜೋದರ ಜಡಿವಜೋಡಿಯಲಿ || ಕೋಲುಕೊಂಬನೆ ಭೀಮ ಸಿಡಿಲಾರಿ | ನಾಲಗೆಗೆ
ನೀರೇರುವುದೆ ಮೇ | ಲಾಳ ಮುರಿದನು ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಹಾರದಲಿ || ೧೬ || ಕರಿಯ ಭರಿಕ್ಕ
ಜೋದರೆಸುಗೆಯ | ಕರ ಮಹಾಂಕುಶದವರ ಕೈಕ | ತ್ತರಿಸಲೊಂದೇಸರಳನೆಚ್ಚಿನು ಮತ್ತೆ ಗಡಗೊಂ
ಡು || ತಿರುಗಿ ಹೊಯ್ದೊಡೆಜೋದರುರವಾ | ಕರಿಯೊಡಲುಸವ ಸೀಳಿಸೀಳಿ | ತ್ತರಸ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರು
ಬಲ್ಲರು ಭೀಮನುರವಣೆಯ || ೧೭ || ಹಿಂಡೊಡೆದು ಗಜಸೇನೆ ಮುಂಮಳಿ | ಗೊಂಡು ಮುರಿ
ದುದು ಮುಳಿದು ಭೀಮನ | ಗಂಡುಗಡಿಸುವರಿಲ್ಲಲಾ ಕೌರವರ ವೀರರಲಿ || ಅಂಡುಗೊಂಡೊಡೆ ವಿಗ
ಡಬಿರುದಿನ | ಭಂಡರಕಟಾಯಿನುತ ನಿಜಕೋದಂಡವನು ಧ್ವನಿಮಾಡುತಶ್ರುತ್ಯಾ ಮನಿದಿರಾದ ||೧೮||
ಎಲೆಲೆ ರಾಯನತಮ್ಮನೋ ಗಜ | ಬಲದೊಡನೆ ಬಳಲಿದನು ಗುರುಸುತ | ನಳವು ಹಿರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕೆನುತ || ಉಲಿಯೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವೆನ್ನುನು ಪಡಿ | ತಳಿಸಿನೂಕಿತು ಭೀಮಸೇನನ |
ನಲನ ಕೊಂದರು ಕಡುಹಿನಲಿ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ೧೯ || ಮರುಗದಿರಿ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ |
ಮರಿಗಳಿ ರತಪ್ಪೇನು ಭೀಮಂ | ಗುರುವದೊರೆ ಸೊಂಪಾಗಲಂತಿರೆ ನೀವು ಕಾದುವರೆ || ಅರಿವೆವಾದೊಡೆ
ಯನುತ ಬಾಣವ | ತಿರುವಲಾನಿಮಿಷದಲಿ ಸಂದನು | ಗುರುಸುತನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಕಲಿ
ಕ || ೨೦ || ಕ್ಷಮಿಸುವುಯು ಗುರುಸೂನು ರಣದಲಿ | ನಿಮಿಷ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ಧೈರ್ಯ | ಭ್ರಮಿ

ತರಲಿ ಪಾಂಚಾಲರನು ಬರಿಕ್ಕೈದುತೋರುವೆನು || ದ್ಯುಮಣಿಪರಯಂತೇಕ ರತ್ನಿಗೆ | ತಿಮಿರವಿದಿರೇ
ನೀವು ನೋಟಕೆ | ನಮಗೆ ರಣದೆಖ್ವಾಳವೆಂದನು ಕರ್ಣ ಗುರುಸೂತನ || ೨೦ || ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇ
ನು ರಣದ | ಗ್ನಳಿಯರಿತನ ಮುತ್ತಿದರು ಕೈ | ಚಳಕಿಗರು ಕಪಿದೆಚ್ಚ ರೀತನನೆಂಟಾದಸೆಗಳಲಿ || ಲು
ಳಿತಜಲಧರಪಟಲಜತರದೊ | ಲಿಳಿದರವಿಮಂಡಲದವೋಲರೆ | ಗಳಿಗೆ ಕರ್ಣನ ಕಾಣೆನ್ನೆ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂ
ದ || ೨೧ || ಗಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಗಾಡಿಸಿದಮೇ | ಘಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಮೈರಿಸೇನೆಯ | ಲಾಳಗಡಿತರ ನೊ
ರೆಯನೆತ್ತರು ನೊರುಕುದುರೇಗಳ || ಏಳಿಗೆಯಲಾಭತ್ರಚಮರದ | ಜಾಲನನೆದವು ಕರ್ಣನಂಬಿನ | ಕೋ
ಲಕರೆದೊಡನೊಡನೆ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ೨೨ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಮತ್ತೆರಿಪುಪಾಂ |
ಚಾಲಬಲ ಸಾವುದಕೆ ಕಡೆಯಿ | ಲ್ಲಾಳಬರಹಿಗ್ಗ ರಿಹೆನಾನವಸಾನವನು ಮರಳೆ || ಕೋಲುಗಳ ತೆಗೆದೆ
ಸುವನೋ ಶರ | ಜಾಲವನು ಜಡಿಯೊಡವನೋ ಹಗೆ | ಯಾಳಬಿದ್ದು ದಕಾಬೆನಸುಗೆಯ ಕಾಣೆ ತಾನೆಂ
ದ || ೨೩ || ವೈರಿಪಾಂಚಾಲಕರೊಳ್ಳವರು | ಧಾರಣೀಶ್ವರರಸುವ ಬಿಟ್ಟರು | ಚಾರುಚಾಪದ ಚಾತು
ರಂಗದ ಲಯದ ನಿರ್ಣಯವ || ಆರು ಬಲ್ಲರು ಖಾತಿಯಲಿ ಜ | ಜ್ವಾರರೆದ್ದುದು ಮತ್ತೆ ಸಕಲಮಾ | ಹಾ
ರಥರು ನೂಕಿದರು ಲಗ್ನೆಯ ಲುಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ೨೪ || ನಕುಲದೃಷ್ಟದ್ವೈವ್ಯಸುತಸೋ |
ಮಕತಿಖಂಡಿಯಾಯುತ್ಸವರಸಾ | ತ್ಯಕಶತಾನೀಕಾದಿಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕರುಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ || ಸಕಲಬಲಕೈಕೇಯ
ಪಾಂಡ್ಯರು | ಭ್ರಕುಟೆಮುಖಭೀಷಣರು ತಿಶುಪಾ | ಲಕಸುತರು ಸಹದೇವಮೊದಲಾಗ್ಯೆದತೋಗ್ಗನ
ಲಿ || ೨೫ || ಭೀಮಫಲುಗುಣಕೃಷ್ಣಧರ್ಮಜ | ರೇಮಹಾರಥರೆಲ್ಲರಿತನ | ಸೋಮವಳವಿಯ
ಮಿಾರಿ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಿರಿದಿನಲಿ || ಆಮಹಾಮಹಿಮರು ಸಮಸ್ತಸ | ನಾಮರದ್ದರು ಕರ್ಣನೊ
ಬ್ಬನ | ಕಾಮಿಸಿದರೈ ಕದನ ಸ್ತನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ಉರಿಯುವೆಡೆಗಳಲೀಪತಂಗದ | ಸರಕು
ಮಾರದೆಮಾಣ್ಣುದೇಬ | ಸ್ವರದಲೈತಂದೀಮಹಾರಥರಾಜರವಿಸುತನ || ಕರಳಿಚಿದರೈ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ಉರುಬಿದರು ಬೆರಸಿದರು ಮಿಗ್ಗೆ ಹೊಡೆಕರಿಸಿದರು ಹೊಯ್ದರು ವಿಭಾಡಿಸಿದರು ವಿಘಾತಿಯಲಿ || ೨೭ ||
ತಮ್ಮ ಬಲುಮೆಯನವರುತೋರಿದ | ಡೊಮ್ಮೆಮೊಗೆದನು ಬಳಿಕ ರಾಯನ | ಸೊಮ್ಮಿನವರಲಿ ಸೀಳಿದ
ನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ || ಹಮ್ಮುಗೆಯ ಕೈಮನದ ಹೊಣಕೆಯ | ಹಮ್ಮಿದುಬ್ಬಟೆಯಂದು ಪಾರ್ಥ
ಸ | ತಮ್ಮದಿರ ಸಾಹಸಿಕೆ ಸೇರಿದುದೈ ಪಲಾಯನವ || ೨೮ || ರಥ ಮುರಿದು ಬಲುಗಾಯದಲಿ ಸಾವ್ಯ
ಥಿಕಸಾತ್ಯಕಿ ಹಿಂಗಿದನುಸಾ | ರಥಿಗಳಳವಿನಲೋಡಿದರು ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗಳು || ಪೃಥಿವಿಗೊರಗಿತು
ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ | ರಥಗಳುಳಿದಪದಾತಿಗಜಹಯ | ರಥವ ಕೆಡಹಿದನೆನಿತನೆಂಬುದನಿರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೯ ||
ಮುರಿದು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಖಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿ | ವರನಕುಲಸಹದೇವದ್ವ
ಷ್ಪದ್ವೈವ್ಯಸೃಂಜಯರು || ಸರಳಬಿರುಬಿನಭಾಯಬೈಗುಳ | ಬಿರುದುಕಹಳೆಯ ವಾದ್ಯತತಿಯ | ಬ್ಬರಿ
ಸಿ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರುತ || ೩೦ || ನುಸಿಗಳಿರ ನಿಮಗೇಕೆ ಕರ್ಣನ | ಗಸಣಿ
ನಿವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆತ್ತಿಯ | ಮುಸಲವಲ್ಲಾ ಫಡ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ನಿಲ್ಲೆನುತ || ಮುಸುಡಹೊಗರಿನ
ಕಣ್ಣಿಕಂಪಿನ | ವಿಷಮತುರಗದ ಕರ್ಣತನುಜರು | ಮಸಗಿ ಮುಂಚುವ ಮೋಹರವನಡಹಾಯ್ದು
ತರುಬಿದರು || ೩೧ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವರ ತರಸಂ | ಧಾನಸೌರಂಭವನು ಕಲಿವೃಷ | ಸೇನವೀರಸು

ಪೇಣವೆಚ್ಚರು ಮಿಂಬದತಿರಥರ || ಭಾನುಸುತನಿಂದೆಂಟುಮಡಿಯಸ | ಘಾನಬಲರೋ ವ್ರೂತುಮಯು
 ಯೆನು | ತಾನಿಖಳರಭುಕಾಳಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ೩೩ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟರು ತೇರುಗಳನ
 ಡ | ಗಡಹಿದರು ಹೇರಾನೆಗಳ ಕೆಲ | ಕಡೆಯಲೊಕಿದರಾವುತರ ರಚಿಸಿದರು ರಕುತದಲಿ || ತುಡುಕಿದರೆ
 ಕಾಲಾಳನಪ್ಪಿಯು | ನುಡಿಯಲಲಯನು ಕರ್ಣತನುಜರ | ಕಡುಹುನಕುಲಾಬಿಗಳ ಬೆವರಿಸಿತರಸಕ್ಕೇಳಿಂದ
 || ೩೪ || ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಭೀಮನೀತರು | ವರಿಗಳನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾದುವ | ದೊರೆಗಳಹನಕುಲಾ
 ಬಿಗಳ ತೆಗೆ ಹೇಳುಹೇಳನುತ || ಸರಳ ಕೆನ್ನಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಮುಂದಮಿಸಾಯನೌಡುಗಚ್ಚಿನ |
 ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮ ಹೊಕ್ಕನು ಬಿಟ್ಟಸೂಲಿಯಲಿ || ೩೫ || ರಾಯದಳದಲಿ ಸೇನಲಿದು ಕ |
 ಜ್ವಾಯಮೇ ಮಕ್ಕಳಿರ ಕರುಣಿಸಿ | ಕಾಯಿದನು ಬಳಿಕೇನು ನಿಮ್ಮಂಗವಣೆ ಲೇಸೆನುತ || ಸಾಯಲೊಲ್ಲದೆ
 ಹಿಂಗ ನಿಮ್ಮನು | ನೋಯಿಸುವರಾವಲ್ಲ ಸೇನಾ | ನಾಯಕನು ನಿಮ್ಮೈಯನಾತನ ಕಳುಹಿ ಸಾಕೆಂ
 ದ || ೩೬ || ಮರುಳಲಾ ಪವಮಾನಸುತನಿ | ನೋರೆಗೆವರೆ ಸುತೂಕತೂಕಕೆ | ಸರಿಸನಾವಿರೆ ಕರ್ಣ
 ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಬಹುವಾತು || ತರಣಿಬಿಂಬದ ತತಿಗಳನು ಮಿಗೆ | ತುಸಿತೋರುವ ತಿಮಿರವುಂಟೇ |
 ಸರಳ ತೋರೈತೋರೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನನಿಲಜನ || ೩೭ || ಗಳಹತನವಿದು ನಿಮ್ಮತಂದೆಯು | ಗಳಿಸಿದ
 ಥವ ನಿಮ್ಮಬೀಯಕೆ | ಬಳಸುವಿರಿ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತೆಚ್ಚಂಬಹರಗಡಿದು || ಹಿಳುಕ ಕವಿಸಿದನಾತ
 ನಾತನ | ಹಿಳುಕಮುರಿದೊಡನೊಡನೆ ಭೀಮನ | ಮುಳುಗಿಸಿದರೈಕರ್ಣನಂದನರರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೩೮ ||
 ಬಾಲರೆಂದಾಂಮುನ್ನಿಸಿದೊಡೆ ಛ | ಡಾಳಿಸಿತೆ ಚಪಳತ್ವವಾಗಲಿ | ಖೂಳರಾವೈಸಲೆಯೆನುತ ನಾರಾಚ
 ನಿಕರದಲಿ || ಬೀಳಲಿಚ್ಚನು ರಥವ ಗಡಹರು | ಜಾಲವನು ಸಾರಥಿಗಳನು ಬಳಿ | ಗೋಲಿನಲಿ ಕರ್ಣಾ
 ತ್ಮಜನ ಕಡೆಯಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೯ || ಕಡದ ವೀರನುಪೇಣನವನಿಗೆ ಸ್ವೈಸುಡಮುಂದ ವೈಷಸೇನಸೇ
 ನಯ | ಗಡಣ ಬಿದ್ದುದು ಕಿರಿದುಕಿರಿದೊಡೆ ಮುರಿದು ತಮತಮಗೆ || ಪೊಡವಿಪನ ಮುಂದೊದರಲ
 ತಿವಂ | ಗಡದಲೈದಿತು ವೀರಭಟರು | ಗಡದಕಹಳಾರವದ ಲಗ್ನೆಯಲಹಂ ತನಿಮಸಗೆ || ೪೦ || ತಿ
 ವಶಿನಾ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು ಮಡಿ | ದವನೊ ದಳಪತಿಯಳಿದನೋ ಕೌರವನ ಕೇಡೋ ಹಾಯೆನುತ ಕುರು
 ಸನ ಕಳವಳಿಸೆ || ಕವಿದುದಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಕೌ | ರವಶಕುನಿದುಶ್ಯಾಸನಾಬಿಗ | ಳವಗಡಿಸಲನಿಬರನು
 ತೊಲಗಿಸಿ ಕರ್ಣನಿರಿದರಾದ || ೪೧ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಿಯೆ ಪರಿಹಂಸು ವಿತಿಖ
 ವ್ರಾತವಿದೆ ಯೆನುತಚ್ಚ ರವಿಸುತನನಿಲನಂದನನ || ಆತುಕೊಂಬರೆ ಸರಿಸನಲ್ಲ ಕು | ಜಾತಿ ನೀ ಪರಿ
 ಭವಿಸುವರೆ ಫಡ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೪೨ || ಎಚ್ಚನೊಡನೊಡೆಯೆಚ್ಚ
 ರೆಡೆಯಲಿ ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ | ನೆಚ್ಚನಂಬಿನಮೇಲೆ ಮೇಲಂಬುಗಳ ವಹಿಲದಲಿ || ಎಚ್ಚ
 ಕವಿಸಿದೊದದನು ಪವನಜನೆಚ್ಚೊಡದ ಪರಿಹಂಸಿ ರವಿಸುತನೆಚ್ಚ ರಬ್ಬರು ಕಾದಿದರು ಕೈಮೈಯ ಮನ್ನಿ
 ಸದೆ || ೪೩ || ಭಾರಿಯಂಕವೊ ದಳಪತಿಗೆ ಪಡಿ | ಸಾರಿಕೆಯ ಭಟರಲ್ಲಲಾ ಪರಿ | ವಾರಕಿದು ಪಂಥವೆ
 ಯೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂದಲಿಸೆ || ಕೂರಲಗನಂಬುಗಿಯೆ ಬಿಳಿಯವು | ಹಾರಥರ ಕೈವೀಸಿ ರವಿ
 ಸುತ | ಸಾರೆನುತ ಕೇಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಪವನಜನ || ೪೪ || ಎಲವೊ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನ ಹೊಯ್ದು |
 ಗಳಿಕೆಯಲಿ ಹೊರೆಯೇರದಿರು ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಕರೆಸಾಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ ನಿನ್ನೊಳೆನಹುದು || ಬಳಿಯ ಬಿ

ನುಗನ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಗೆ ತಹುದಾವರಿಯನೆನುತತಿ | ಬಳನೆಚ್ಚುನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರಸ ಕೇಳಿಂ
ದ || ೪೫ || ಟಗರು ಮುಲಿದೊಡೊಡೆ ತೋಳನು | ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಿ ನಿಲುವುದೇ ನಾ | ಲಗೆಯ ವೀರ
ರು ನೀವು ಮೂಢರು ಸಾವು ನುಡಿಗಳಿ || ಉಗಿದಡಾಯುಧಮೋನೆಯ ತುದಿಸಾ | ಲಗೆಗಳಿ ಮೂ
ತಾಡಬಲ್ಲರೆ | ಸೋಗಸುವೆವು ಸಾವನುತ ಪವನಜನಚ್ಚ ನಂನೃಪನ || ೪೬ || ಪವನಸುತನೆಚ್ಚುಂಬನು
ರೆ ಕಡಿ | ದವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೀತ ಕವಿಸಿದ | ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಥರು ಸುರಿದರು ಶರಾವಳಿಯ ||
ರವಿಯ ಮೈಮಂಜನ ತುಷಾರದ | ತಿವಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದೆ ರಿಪುಶರ | ನಿವಹವನು ಕಡೆಯಚ್ಚು ಕೆದರಿ
ದನಾಮಹಾರಥರ || ೪೭ || ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ನಿನ್ನ ತನುಜರ | ನಿಕ್ಕಿ
ಹಾಯ್ದರು ಹಿಂದೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರಾಗಳು || ಹೊಕ್ಕ ಬಳಿಕೊಂದೆರಡುಪಸರದ | ಲುಕ್ಕಡಿಯಳೊ
ದಗಿದನು ನಿನ್ನವ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಸುಮಿಗಲಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೪೮ || ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿ
ಯಾಗಿ ತನ್ನಯ | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆಹೋಗಿ ಕಾಲಿನ | ಲಾರುಭಟೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತಿದನನಿಲಜ
ನೆ || ಸಾರುಸಾರಿಂದನುತರ್ಕಣಕು | ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಪಂಜರವ ಭಂ
ಜಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೯ || ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣಕುಮಾರನೋ ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಹೇಳೋಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ |
ನಿಲುವುದರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಉಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯನುರೆ ಕಳ | ಕಳದ
ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ದೆಖ್ಖದೆಖ್ಖಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಡೆತಂದ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯರಿವುಕಶಿರಾಯೊಂಡವ | ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿವಡಬನ | ಜೀಯನಹರವಿನೂ
ಗಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಪದ || ಮಗನ ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಗುವಚೊಣೆಯ | ತೆಗಸಿ ಬಲವೆಂಕದ ಭಲಾಳಿಗೆ | ಮೊಗ
ದಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವೆಂಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ತೆಗೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಬಿಗಿದನಾವೆಡೆಧರಣಿ
ಯಾವೆಡೆ | ಗಗನವಾವೆಡೆ ದೆಸೆಗಳನು ತುರುಗಿದವು ಶರಜಾಲ || ೧ || ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ
ನಿ | ನಾರ್ವಮನೋತಳುವಿಲ್ಲ ರಿಪುವೇ | ಕಾಮನೋ ಕರ್ಣನೊ ಕಪದಿಯೊ ಪ್ರೂತುಮರುಯೆನುತ
ಈ ಮಹಾದಳ ಭುಜದಹೊಯ್ಲಲಿ | ಭೂಮಿಪನ ಮುಂದೊದರೆ ವೈರಿ | ಸ್ತೋಮ ಕಂಡುದು ಪವ
ನತನಯನ ರಣದಭಾರಣೆಯ || ೨ || ಉಲಿವುತಿದ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ | ನ
ಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ಪದೆನೆ ಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ತಳಿತವರುಣಚ್ಚ ತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ
ವನಿಪತಿ ನಿಜ | ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ || ೩ || ರಾಯದಳದುಳಿ ಯೆದ್ದು

ನು || ಠಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನಿವ್ ನಿ | ಮ್ಮಾಯತದಲಿಲಯೆನುತ ಬಹುವಿಧ | ಸಾಯಕದ ಸರಿವಳಿ
ಯ ಕರೆದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೪ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
ನಕುಲನಬ್ಬರ | ನೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಚೇಕಿತಾನ ತಿಖಂಡಿಸ್ಸಂಜಯರು || ಬಂದುಕಡೆ ಸಹದೇವನೀಪರಿ
ಹಿಂ | ದಮುಂದೆಡವಂಕಬಲದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ರವಿಸುತನ || ೫ ||
ಧನುವಿನಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮಾದ್ರೀ | ತನುಜರನು ತೇರನಲಿ ದ್ರುಪದನ | ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲಿ
ಜೋಡಿನಲಿ ಪವನಜನ || ಬಿನುಗರವರವರಂಗದಲಿ ಕೈ | ಮನವ ಖಂಡಿಸಿ ಸಕಲರಿಪುಸಾ | ಧನವನೊ
ಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿದು ದೊರೆಗಳೆನೆರವಿ | ನಂದನನ
ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಚೈದ್ಯಕೈಯಮತ್ಸ್ಯ ಸ್ವಂಜಯರು || ಸಂದಣಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲ
ಕೇರಳ | ವೃಂದಮಗಧವುನಿಳವಂಗಪು | ಳಿಂದಬರ್ಬರೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೭ ||
ಬದೆದಮಂದರವನು ತರಂಗದ | ಲುದಧಿಹೊಯಿವಂದದಲಿ ಬಿಟ್ಟವು | ಕುದುರೆತೂಳಿದವಾನೆಹೊಕ್ಕವು
ರಥಗಳೊಳಬಿದ್ದು || ಕೆದರಿ ವಿವಿಧಾಯುಧವ ಕಾಲಾ | ಳೊದಗ ಕೈದೊರಿಸಿದನನಿಬರ | ಸದೆದನೊ
ಬ್ಬನೆಕರ್ಣ ಕೆದರದರಿಮಹಾರಥರ || ೮ || ಬೀಳುವಂಬನಹೊಯ್ದುಕಡುಗದ | ತೂಳುವೀಟಿಯನೊಕಿ
ತಾಗುವ | ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವವಂಕಿಯನೆಡವೆಫಲೈಯದ || ಸೀಳುಕತ್ತಿಯ ಮುರಿವಪರಿಫುಡ |
ಪಾಳಿಸುವಪರಿಶುವಿನ ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಿಸಿನಲಿ || ೯ || ತುರಗರಾ
ವೃತರವರ ಖಡುಗಕೆ | ಕರಿಗೆ ಜೋದರಿಗವರ ಶಸ್ತ್ರಕೆ | ವರರಥಕೆ ಸಾರಥಿಗೆ ರಥಿಕರ ಚಾಪಮಾರ್ಗ
ಣಕೆ || ಸರಳಿಗೊಂದೊಂದರಲಿ ನೆರೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳವೊಂದೇ | ಶರದಲೈನೂರಳಿಯೆ ಕೊಂದ
ನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ || ೧೦ || ನಕುಲನನು ಹದಿನೈದರಲಿ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ಸೈದಂಬಿನಲಿ ಸಹದೇ | ವಕನ
ನೊಂಭತ್ತರಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಸಕಲರಥಿಕರನೈದೆ ಶತಸು | ಯಕದೊರಗಿಸಿ ಚೈದ್ಯ
ಪಾಂಚಾ | ಲಕರಥಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳಪಡೆಬೀ | ತುದು
ಮಹಾರಥರೆಸುಗೆಯಲಿ ಹೂ | ಳಿದುದು ನಭ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೆಲ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಕುದುರೆ ಕರಿ
ತೇರಾಳಟೆಕ್ಕಿಯ | ಹೊದರಿನೊಳು ಮುಳುಗಿದನು ನಿನ್ನವ | ನದುಭುತವನೇವೇಳುವನು ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ತಾರಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಹರನಕು | ಮಾರ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ವೃತ್ತನ | ತಾರಕಾ
ಕ್ಷನ ಜೋಡಿಯನು ಭಾರಿ ಜಡಿವಂತೆ || ಆರಿದೆಚ್ಚನು ತಿವತಿವಾ ಕಾ | ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವಬ
ಲಕೆ ಹೆಂ | ಮಾರಿಯೋ ನಿನ್ನಾನೆ ಸವರಿತು ವೈರಿಭಟವನವ || ೧೩ || ವಾಘೆ ಸುಸದರಾವೃತರ ದೈ
ವ | ವಾಘೆ ಮೋಟದತೇರುಗಳ ಕಾ | ರ್ಥೇಫದೊಡ್ಡನೆ ಮೆರವ ಬಲುಗಜಘಟಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಲಾಘ
ವದ ಲುಳಿ ಸಾರತರದ ಶ | ರೌಘರಚನೆಯ ನದಟಯೂಧ | ಶ್ಲಾಘೆಯನು ನಾಕಾಣೆನೊಂದರೆಗಳಿಗೆ
ಮೊತ್ತದಲಿ || ೧೪ || ಜೇರೆ ಲಗ್ನಯಮಾಡಿಕೋ ಯೆಂ | ದೇರಿತೋರುವರಭಸ ಕಿವಿಗಳ | ಕೀರಿದವು
ಮೊದಲಿಸಿ ಕರ್ಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೆದು ರೌದ್ರವ | ಹೇರಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು ರಿಪು
ಬಲ | ಮಿಾರಿ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಲಮ್ಮದು ನೈಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಆಳುಕೊಂದನು ಲಕ್ಷವನು ತುರ
ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕುಸಿರವೆ ಶುಂ | ಡಾಲಘಟಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡುನಾಸಿರವ || ಮುಳಿವು

ನುಗನ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಗೆ ತಹುದಾವರಿಯನೆನುತತಿ | ಬಳನೆಚ್ಚೆನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರಸ ಕೇಳೆಂ
 ದ || ೪೫ || ಭಗರು ಮುಂದೊಡೊಡೆ ತೋಳನು | ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಿ ನಿಲುವುದೇ ನಾ | ಲಗೆಯ ವೀರ
 ರು ನೀವು ಮೂಢರು ಸಾವು ಸುಡುಗಳಿ || ಉಗದಡಾಯುಧಮೊನೆಯ ತುದಿಸಾ | ಲಗೆಗಳಲಿ ಮಾ
 ತಾಡಬಲ್ಲರೆ | ಸೊಗಸುವೆವು ಸಾಪನುತ ಪವನಜನಚ್ಚ ನಂನೃಪನ || ೪೬ || ಪವನಸುತನೆಚ್ಚೆಂಬನು
 ರೆ ಕಡಿ | ದವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೀತ ಕವಿಸಿದ | ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಥರು ಸುರಿದರು ಶರಾವಳಿಯ ||
 ರವಿಯ ಮೈಮಂಜನ ತುಷಾರದ | ತಿವಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದೆ ರಿಪುಶರ | ನಿವಹವನು ಕಡೆಯಚ್ಚೆ ಕೆದರಿ
 ದನಾಮಹಾರಥರ || ೪೭ || ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ನಿನ್ನತನುಜರ | ನಿಕ್ಕಿ
 ಹಾಯ್ದರು ಹಿಂದೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರುಗಳು || ಹೊಕ್ಕು ಬಳಿಕೊಂದೆರಡುಪಸರದ | ಲುಕ್ಕಡಿಯಲೊ
 ದಗಿದನು ನಿನ್ನವ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಸುಮಿಗಲಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೪೮ || ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿ
 ಯಾಗಿ ತನ್ನಯ | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆಹೋಗಿ ಕಾಲಿನ | ಲಾರುಭಟೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತಿದನನಿಲಜ
 ನೆ || ಸಾರುಸಾರಂದನುತರ್ಣಕು | ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಪಂಜರವ ಭಂ
 ಜಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೯ || ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣಕುಮಾರನೋ ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಹೇಳೋಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ |
 ನಿಲುವುದರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕೆನುತ || ಉಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯನುರೆ ಕಳ | ಕಳದ
 ಬಹುವಿಧವಾಢ್ಯಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ದೆಖ್ಖಾದೆಖ್ಖಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಡೆತಂದ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನೊಂದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯೆರಿಪುಕಶಿರಾಹುಂಕಂಡವ | ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿವಡಬನ | ಜೀಯನಹರವಿಸೂ
 ಗಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಪದ || ಮಗನ ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಗುವಚೊಣೆಯ | ತಗಸಿ ಬಲವಂಕದ ಭಟಾಳಿಗೆ | ಮೊಗ
 ದಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವಂಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ತೆಗೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಬಿಗಿದನಾವೆಡಧರಣಿ
 ಯಾವೆಡೆ | ಗಗನವಾವೆಡೆ ದೆಸೆಗಳನು ತುರುಗಿದವು ಶರಜಾಲ || ೧ || ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ
 ನಿ | ನಾರ್ಮನೋತಳುವಿಲ್ಲ ರಿಪುವೇ | ಕಾಮನೋ ಕರ್ಣನೊ ಕಪರ್ದಿಯೊ ಪೂತುಮರುಯೆನುತ
 ಈ ಮಹಾದಳ ಭುಜದಹೊಯ್ಲಲಿ | ಭೂಮಿಪನ ಮುಂದೊದರೆ ವೈರಿ | ಸ್ತೋಮ ಕಂಡುದು ಪವ
 ನತನಯನ ರಣದಭಾರಣೆಯ || ೨ || ಉಲಿವುತಿದ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ | ನ
 ಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ಪದನೆ ಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ತಳಿತವರುಣಚ್ಚತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ
 ವನಿವತಿ ನಿಜ | ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾಢ್ಯ ರಭಸದಲಿ || ೩ || ರಾಯದಳದುಳಿ ಯೆದ್ದು
 ದೊಬ್ಬನೆ | ಬೀಯಮಾಡುವೆನುತ ನಿಮಿಷಕೆ | ವಾಯುಜನ ಘಾಡಣೆಯ ಗರ್ವಗ್ರಹವ ಕಳಚುವೆ

ನು || ರಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನಿವ್ ನಿ | ಮ್ಮಾಯತದಲಿಂಯೆನುತ ಬಹುವಿಧ | ಸಾಯಕದ ಸರಿವೆಳ
ಯ ಕರೆದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೪ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
ನಕುಲನಬ್ಬರ | ವೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಚೇಕಿತಾನ ತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯರು || ಬಂದುಕಡೆ ಸಹದೇವನೀಪರಿ
ಹಿಂ | ದಮುಂದಪವಂಕಬಲದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ರವಿಸುತನ || ೫ ||
ಧನುವಿನಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮೂದ್ರೀ | ತನುಜರನು ತೇಲನಲಿ ದ್ರುಪದನ | ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲಿ
ಜೋಡಿನಲಿ ಪವನಜನ || ಬಿನುಗರವರವರಂಗದಲಿ ಕೈ | ಮನವ ಖಂಡಿಸಿ ಸಕಲರಿಪುಸಾ | ಧನವನೊ
ಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ಮುಂದುಗಟ್ಟಿದು ದೊರೆಗಳನೆರವಿ | ನಂದನನ
ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಚೈದ್ಯಕೈಯಮತ್ಸ್ಯ ಸ್ಯಂಜಯರು || ಸಂದಣಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲ
ಕೇರಳ | ವೃಂದಮಗಧವುನಿಳವಂಗಪು | ಳಿಂದಬರ್ಬರೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೭ ||
ಬದೆದಮಂದರವನು ತರಂಗದ | ಲುದಫಿಹೊಯಿವಂದದಲಿ ಬಿಟ್ಟವು | ಕುದುರೆತೂಳಿದವಾನೆಹೊಕ್ಕವು
ರಥಗಳೊಳಬಿದ್ದು || ಕೆದರಿ ವಿವಿಧಾಯುಧವ ಕಾಲಾ | ಳೊದಗ ಕೈದೋರಿಸಿದನನಿಬರ | ಸದೆದನೊ
ಬ್ಬನೆಕರ್ಣ ಕೆದರಿದರಿವಹಾರಥರ || ೮ || ಬೀಳುವಂಬನಹೊಯ್ದು ಕಡುಗದ | ತೂಳುವೀಟಿಯನೊಕಿ
ತಾಗುವ | ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವವಂಕಿಯನೆಡೆವಭಲ್ಲೆಯದ || ಸೀಳುಕತ್ತಿಯ ಮುರಿವಪರಿಘದ |
ಪಾಳಿಸುವಪರಿಶುವಿನ ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿ ಮಸಗತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಿಸಿನಲಿ || ೯ || ತುರಗರಾ
ವೃತರವರ ಖಡುಗಕೆ | ಕರಿಗೆ ಜೋದಲಗವರೆ ಶಸ್ತ್ರಕೆ | ವರರಥಕೆ ಸಾರಥಿಗೆ ರಥಿಕರ ಚಾಪಮಾರ್ಗ
ಣಕೆ || ಸರಳಿಗೊಂದೊಂದರಲಿ ನೆರೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳವೊಂದೇ | ಶರದಲೈನೂರಳಿಯೆ ಕೊಂದ
ನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ || ೧೦ || ನಕುಲನನು ಹದಿನೈದರಲಿ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯನ್ನೈದಂಬಿನಲಿ ಸಹದೇ | ವಕನ
ನೊಂಭತ್ತರಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಸಕಲರಥಿಕರನೈದೆ ಶತಸು | ಯಕದೊರಗಿಸಿ ಚೈದ್ಯ
ಪಾಂಚಾ | ಲಕರಥಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳಪಡೆಬೀ | ತುದು
ಮಹಾರಥರೆಸುಗೆಯಲಿ ಹೂ | ಳಿದುದು ನಭ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೆಲ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಕುದುರೆ ಕರಿ
ತೇರಾಳಟೆಕ್ಕಿಯ | ಹೊದರಿನೊಳು ಮುಳುಗಿದನು ಸನ್ನವ | ನದುಭುತವನೇವೇಳುವೆನು ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ತಾರಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಹರನಕು | ಮಾರ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ವೃತ್ತನ | ತಾರಕಾ
ಷ್ಠನ ಜೋಡಿಯನು ಜಂಭಾರಿ ಜಡಿವಂತೆ || ಆರಿದೆಚ್ಚನು ತಿವತಿವಾ ಕಾ | ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವಬ
ಲಕೆ ಹೆಂ | ಮಾರಿಯೋ ನಿನ್ಮಾನೆ ಸವರಿತು ಮೈರಿಭಟವನವ || ೧೩ || ವಾಘೆ ಸುಸದರಾವೃತರ ದೈ
ವನ ವಾಘೆ ಮೋಹಿದತೇರುಗಳ ಕಾ | ರ್ಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆ ಮೆರವ ಬಲುಗಜಘಟಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಲಾಘ
ವದ ಲುಳಿ ಸಾರತರದ ಶ | ರೌಘರಚನೆಯ ನದಟಯೂಧ | ಶ್ಲಾಘೆಯನು ನಾಕಾಣೆನೊಂದರೆಗಳಿಗೆ
ಮಾತ್ರದಲಿ || ೧೪ || ಬೇರೆ ಲಗ್ನಯಮಾಡಿಕೋ ಯಿಂ | ದೇರಿತೋರುವರಭಸ ಕಿವಿಗಳ | ಕೀರಿದವು
ಮೊದಲಿಸಿ ಕರ್ಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೆದು ರೌದ್ರವ | ಹೇರಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು ರಿಪು
ಬಲ | ಮಿಾರಿ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಲಮ್ಮದು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಆಳುಕೊಂದನು ಲಕ್ಷವನು ತುರ
ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕುಸಿರವೆ ಶುಂ | ಡಾಲಘಟಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡುಸಾಸಿರವ || ಮುಳಿವು

ಣಿಯಲಿ ಹೊಳೆವರಥಿಕರ । ನೇಳುನೂರುಮಹಾರಥರ ನೆರೆ । ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟನು ಚೈದ್ಯಪಾಂಡಾಲರಲಿ ಲಿಕ
ಕರ್ಣ ॥ ತೆರಳಿದನು ಸಹದೇವಕನುಪೈ । ಸರಿಸಿದನು ನಕುಲನು ಶಿಖಂಡಿಯ । ವರರಥವನಾನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ
ನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ ॥ ಮುರಿವ ಕಂಡೆನು ಭೀಮ ದುಗುಡದ । ಭರದಲಿದ್ದನು ಮಿಕ್ಕವರು ನಾ । ಲೈ
ರಡುಯೆರಡೊಂದೆನಲು ನಿಂದುದು ಚೋದ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೭॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತಿ ರಾಯನ ।
ಥಟ್ಟುಹೊಕ್ಕನು ಜರುಹಿದನು ಜಗ । ಜಟ್ಟೆಗಳನೊಡೆದುಳಿದನಂಗೈಸಿದಸಘಾಡಿಕೆಯ ॥ ಕಟ್ಟದಳವ
ನಘಾಟದವರೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿದೇಕೆ ರಾಯನ । ಮುಟ್ಟುತಿರಲಾರೌದ್ರರಣವೆನುತೆಚ್ಚ ನಾಕರ್ಣ ॥೧೮॥
ಕುರುಬಲದ ಸುಮ್ಮಾನಗಹಳೆಯ । ಮೊರೆವನಿಸ್ಸಾಳದ ನೃಪಾಲರ । ಹರುಷಪುಳಕದ ಭುಜದ ಹೊ
ಯ್ಲಿನ ಬಲಿದಬೊಬ್ಬಗಳ ॥ ಅಂಬಲದೊಳಕಟಕಟ ವಿಧಿ ನಿ । ಪ್ಕರುಣೆ ಹಾಹಾ ಯೆಂಬರವದ । ಬ್ಬ
ರದ ನಿಬ್ಬರ ಕೇಳಲಾದುದು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಎಲೆಲೆ ರಾಯನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು । ಕಲಹವಕ
ಟಾ ನೂಕುನೂಕಿ । ಟ್ವಳಿಸಿದವ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣನಿವನಲ್ಲ ॥ ಅಳುಕದಿರಿ ಕವಿಕವಿಯೆನುತ
ಹೆ । ಬ್ಬಲಸಘಾಡದಲೊಕೆ ಕರ್ಣನ । ಹೊಲಬುಗಡಿಸಿದನಂಬುಗಳ ನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥
ಕೊಂಬನೇ ಬಳಿಕಾಮಹಾರಥ । ರಂಬುಗಿಂಬನು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ । ದೊಂಬಿನಾಹವವಲ್ಲಲೇ ತಮಗೇ
ನು ತುಡುಕುವೂಡೆ ॥ ಅಂಬುನಿಧಿ ಮಕರಂದವಾದಡೆ । ತುಂಬಿಯಾಗನೆ ವಡಬನೀತನ । ನೆಂಬಸುಭಟ
ರು ಮುಲ್ಲರೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ರಾಯದಳದೊಳು ಮಡಿದಕರಿವಾ । ನಾಯುಜಕೆ ಕಡೆ
ಯಿಲ್ಲ ರಥಿಕರು । ಪಾಯದಳವೆಂತಳಿದುದೋ ನಾನರಿಯೆವದರೊಳಗೆ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಕಡಿ
ಖಂ । ಡಾಯುತದ ಹೊಡೊಟ್ಟಿನಲಿ ಮುರಿ । ಡಾಯುಧದ ಸಂದಣಿಯ ನಿಲಿಸಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತ
ನ ॥ ೨೨ ॥ ತರಿದಹೊಸಕ್ಕೊಳುಂಯೊಳಗೆ ರಥ । ಹರಿಯಬಹುದೇ ಕರ್ಣನಾವಿಂ । ದರಿದ್ರವೈದಿಟ್ಟ
ನ್ನನೋಲೆಯೊಳುಂನೆಂಬುದನ ॥ ಇರಿತವಿದಕಾರಿದಿರಹರು ನಿ । ನ್ನುರವಣಿಯನಾರಾನುವರು ಮ ।
ತ್ಸರವ ಬಿಟ್ಟನು ಪೂತು ರವಿಸುತ ಯೆಂದನಾಶ್ಚರ್ಯ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಲಿಡಲು ದುರ್ಘಟವಿದೆನುತಾ । ಸಾ
ಲಬಿಟ್ಟನು ದಕ್ಷಿಣಕೆ ದು । ವ್ಯಾಳಿಸಿದನಾರಥವನವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರಕೆ ॥ ಏಳು ಕಲಿಯಾಗಿನ್ನು ಕೆಲ
ಬಲ । ದಾಳ ಹಾರದಿರೆನುತ ರಾಯನ । ಮೇಲೆ ಕರೆದನು ಕರ್ಣ ಖತಿಯಲಿ ಕಣೆಯ ಬಿರುವಳೆಯ ॥೨೪॥
ಗಳಹದಿರು ಕೆಲಬಲನ ಹಂಗಿನ । ಬಳಕೆಯೇ ಫಡ ಸೂತಸುತ ಬಾ । ಳೊಲೆಯ ಬಾಹೆಯ ಬಿಡುಗ
ಗಳ ಸದಬಡಿದಗರ್ವದಲಿ ॥ ಉಳುಕಿದರೆ ನಾಲಗೆಯ ತೊಡಬೆಯ । ಕಳಚುವೆನು ಮಿಗೆ ನಿಲ್ಲೆನುತಕುಂ
ಡಲಿತಕಾರ್ಮುಕನೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ ॥೨೫॥ ಸೋಲಿಕಲುಗಳು ಸಿಡಿಲಮರಿಗಳ । ಮೇ
ಲುವಾಯ್ದವುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ । ನಾಳುತನದಲಿ ನಮ್ಮ ಜರೆದನುಶ್ಚುಕೋಡೆನುತ ॥ ಬೋಳೆಯಂಬೈ
ದರಲಿ ರಾಯನ । ತೋಳನೆಚ್ಚನು ಜಡವಜೋಡಿನ । ಮೇಲೆಮುರಿದವು ಬಾಣ ನೃಪ ಮಗುಳೆಚ್ಚ ರ
ವಿಸುತನ ॥೨೬॥ ಬಲುಹುಕ್ಕುಗಳಲುಂಟೆ ತೋರುವುದಲಿವಹೊತ್ತದು ಮತ್ತೆನುತ ಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿ
ಕರ್ಣನ ಧನುವ ಕಡಿದೀರೇಳುಬಾಣದಲಿ ॥ ಅಳುಕದೆಚ್ಚನು ತೇರು ತುರಗಾ । ವಳಿಯ ಧವಳೆಚ್ಚತ್ರ
ಚಮರಿಯ । ನಿಳುಹಿದನು ಧ್ವಜದಂಡಸಹಿತೈವತ್ತುಬಾಣದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಬೇಗೆವರಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲಿ
ನಮ । ಗೀಗ ತೋರಿತಲಾಯೆನುತ ಮುಂ । ದಾಗಲೇ ಸಂಧಿಸಿದನಾತನು ರಥದ ಹಲಿಗೆಗಳ ॥ ಈಗಲ

ರಿಯಾದರೆಯೆನುತ ಕಿವಿ | ವಾಗೆತೆಗೆದನು ನಿತಿತಬಾಣವ | ತೂಗಿಬಿಟ್ಟನುಬೀಳೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಕ
 ಣ || ೨೮ || ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ರಿಪು | ಶರವನೆಡೆಯಲಿ ಕಡಿದು ರವಿಸುತ | ಸುರುವನೆಚ್ಚನು
 ಧರ್ಮನಂದನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಬಿರಿಯೆಬಲುವಜ್ರಾಂಗಿಹಾಯ್ದವು | ಗರಿಸಹಿತಲುಚ್ಚಳಿಸಿ ನೆಲದಲಿ
 ಸರಳುನಟ್ಟವು ನನೆದುದಾಸವಾಂಗರಕುತದಲಿ || ೨೯ || ತೂಗುವೊಡಲರೆಮುಚ್ಚು ಗಂಗಳ | ಜೋ
 ಗರಿಸುವಂಗದ ವಿಕಾರದ | ಮೂಗಿನುಸುರಿನ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ರವಿಸೂನು ಮೈಮರೆದ || ಕೋಗಲಂತಿ
 ರೆ ಹೊರೆಯವರ ಕೈ | ಲಾಗುವುದ್ದಿನ ಕವಳಜಲಮಂ | ತ್ರಾಗಮದಲೆಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕ
 ಣ || ೩೦ || ಬಸಿವರಕುತವ ತೊಳೆತೊಳೆದುಮಂ | ತ್ರಿಸಿದಸಲಿಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಯುಗು | ಕ್ಲೆಸಮ
 ಸಾಹಸಿ ಕೊಂಡ ವರಕಪುರದವೀಳೆಯವ || ಮುಸುಡದುಗುಡದ ತನ್ನ ಸೇನಾ | ಪ್ರಸರಕಭಯವನಿ
 ತ್ತು ಮಾರಿಯ | ಮುಸುಕನುಗಿದನ ತೋರೆನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೩೧ || ಮಂದಿಕವಿಯಲಿ
 ಗಾಯ ತಾಗಿದ | ಹಂದಿಯೋ ರಾಧೇಯನರಸನ | ಮುಂದುಗೆಡಿಸದೆ ಮಾಣನೋ ತೆಗೆ ನೂಕುನೂ
 ಕನುತ || ಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು ರಾಯನ | ಮುಂದೆ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಸೇನಾ | ವೈಂದ ತೊಡಕಿತು ಕು
 ಪಿತಕಾಳೋರಗನ ನಾಲಗೆಯ || ೩೨ || ರಾಯನಳವಿಗರಿವರು ಘಾಟದ | ನಾಯಕರು ಕಾಣೆರೆ ಸ
 ಮೀರನ | ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿಸಿದವಕಟ ತುಷಾರತೇಜಗಳು || ಆಯಿತಿದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕ | ಕಾರ್ಯ
 ತಾಸ್ತ್ರದಿ ಹರಗಡಿದು ಒಪ್ಪಿರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ದುವ್ಯಳಿಸಿದನಾಕರ್ಣ || ೩೩ || ಹೊಟ್ಟೆ ನೂಕಿವೈ
 ಧಾಪುರದ ಜಗಜಿಟ್ಟೆ ನೀ ಹೆರಸಾರಿ ನಿಂದೊಡೆ | ಬಿಟ್ಟಿನೇ ನಾಕರ್ಣನಿಯಾ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನು
 ತ || ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ವೈರರಾಯನ | ನಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಮುರಿಯೆಸುತ ಬರಲಡ | ಗಟ್ಟಿತಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಸ
 ಕಲಮಹಾರಥರು ಭಟನ || ೩೪ || ನಿಲ್ಲುಸೈರಿಸು ಸೂತಸುತ ಜವನೇಷ್ವರನೊಳಗೆ ಭೂ | ವ
 ಲ್ಲಭನ ಸಮಜೋಳಿಯೇ ನೀಸಾರು ಸಾರೆನುತ || ಚೆಲ್ಲಿದರು ಕೂರಂಬುಗಳನೆಡ | ದೆಲ್ಲೆಲದಲಿ ಹಿಂದು
 ಮುಂದೆಸೆ | ಝಲ್ಲರಿಯ ಸಿಂಧದಮಹಾರಥರೈದಿನಸುತನ || ೩೫ || ತುರಗದಳವೊಂದೆಸೆಯಲೊಕಿತು
 ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆಯಲತಿರಥ | ರುರವಣೆಯಪದಹತಿಯ ಧೂಳಿಯ ಮಬ್ಬಿನಬ್ಬರದ || ಧರಧುರವನೊಂ
 ದೆಸೆ ಪದಾತಿಯ | ಹೊರಳಿಗಳೊಂದೆಸೆ ವಿಘಾತಿಸಿ | ತರಿಭಟನ ಮುಸುಕಿದುರದಮರಾಸುರರಣೋಪ
 ಮವ || ೩೬ || ಮುಸುಕುವುದು ಮುಗಿಲೆಮ್ಮೆಸೂರ್ಯನ | ಮಸಕಮಿಗಿಲಹುದೊಮ್ಮೆ ಮೇಘ | ಪ್ರಸ
 ರ ಹಿರಿದಹುದೊಮ್ಮೆ ರವಿ ತೋರುವನು ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ || ಅಸಮಸಮರದೊಳಿತನಾಪರಿ | ಮಸುಳುವ
 ನು ತೋರುವನು ತೊಡೆವನು | ದೆಸೆಗೆಡಿಸುವನು ಬಳಿಕ ಕವಿಕವಿತಮಹಾರಥರ || ೩೭ || ಬಿದ್ದದ್ದೈ
 ನೂರಾನೆ ರುಧಿರದೊ | ಕದ್ದದಿನ್ನೂ ರರಸುಮಕ್ಕಳು | ಕದ್ದನಂತಕನಾರುಸಾವಿರತುರಗದಸುವುಗಳ ||
 ಬಿದ್ದ ವರನೊಡೆದುಳಿದು ಮೇಲು | ಬೈದ್ದು ಕವಿತಹರಿಪುಸಮೂಹದ | ಬಿದ್ದಿನಲಿ ಬೆದರಿಸಿದನಾಪಿತೃಪತಿ
 ಯ ಪರಿಜನವ || ೩೮ || ಅಳನೋಯಿಸಿ ನೋಡುತಿಹಂಗೆ | ಹಾಳಿ ತಾನೇಕಕಟಕಟ ದೊರೆ | ಯಾಳ
 ತೆಗೆಸಾರೆನುತ ಸಹದೇವಾದಿಗಳು ಜರೆದು || ತೋಳು ಬೀಳಲು ತೆಗೆದಸುತ ಸಮ | ಜೋಳಿಯಲಿ ನೂ
 ಕಿದರುಕರ್ಣನ | ಮೇಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮನವನೀಪಾಲನಿದಿನಲಿ || ೩೯ || ಪೂತುಮರುರೇ ಭೀಮಸಾ
 ತ್ಯಕಿ | ಯಾತರೈತಮ್ಮೊಡೆಯನಿದಿರಲಿ | ಘಾತಕರ ಘುಟ್ಟಿಸುವನೀಗಳೆ ಶಬ್ದನೋಡನುತ || ಭೂತನಾ

ಥನ ಭಾಳನಯನೋ | ದ್ವೂತಧೂಮಧ್ವಜಶಿಖಾಸಂ | ಘಾತವಿದೆಯೆನೆ ಕೆದರಿದನು ಮಾರ್ಗಣವು
 ಹೋದಧಿಯ || ೪೦ || ಪವನಸುತ ಮುಖದಿರುಹಿದನು ಯಾ | ದವನ ಕಂಡವರಾರು ಸೇನಾ | ನಿವಹ
 ಗಿವಹದ ಪಾಡೆ ಕರ್ಣನ ಖಾತಿಖೊಪ್ಪರಿಸೆ || ಬವರ ಮುರಿದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ತವಕವಾರಿತು
 ಸುಭಟಗೆ ಬಳಿ | ಕವನಿಪತಿಯೇ ತರುಬಿ ನಿಂದನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೧ || ಅಂಜುಜೆವು ನಿಮಗರ
 ಸನೀವೆ | ಮಂಜರದಗಳಿ ಮೀರಿ ಬಂದೀ | ಮಂಜರನ ಪಡಿಮುಖಕೆ ಮೆಲೆವುದು ನೀತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ||
 ಭಂಜನೆಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳೊಡೆಯನಿವು | ಗಂಜವರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಾಪರಿ | ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲೆ ನುತ
 ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೪೨ || ಕಲಿತನವೆ ಹೃದಯದಲಿ ಕಾರ್ಯದ | ಬಳಕೆ ಕೈಯಲಿ ಬಲುಹನಾಲಿಗೆ |
 ಯುಲಿದೊಡೇನಗ್ಗುಳಿಕೆಯಹುದೋ ವೀರಸಿರಿಯಹುದೋ || ಕಲಿಮನದ ಕೈತವಕದಸುಗೆಯ | ಸುಳಿ
 ವತೋರಾ ಸಾಕೆನುತ ನೃಪ | ತಿಲಕಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ತೆಗೆದನು ಹೂಡಿದನು ಸರಳ || ೪೩ || ರೂಪಿದೊ
 ಳೈತು ರೇಖೆಯುಚಿತಕ | ಲಾಪವತಿಹೊಸತಾಯ್ತುಬಾಣ | ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮೇಲಣ ತೂಕ
 ಥಾಳವನು || ಈಸರಿಯವೆಂದುಯೆನಹುದೈ | ಭಾಪು ವಿದ್ಯಾಪಾತ್ರನಹುದವೆ | ನೀಪತಿಯಲಾಪೂತು
 ಮರುಯೆಂದೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೪ || ಗಂಡಾಗರ್ವವನೆನ್ನೊಡನೆ ಕೋ | ದಂಡದಲಿಮೆರೆ ಸೋಕು
 ನಿನ್ನಯ | ಭಂಡವಿದ್ಯೆಯಮೆರೆವೊಡಿದೆಲಾ ಕೌರವಾಸ್ಥಾನ || ಬಿಂಡುದರಿವೆನು ಸೈರಿಸೆನುತವೆ | ಖಂಡಶ
 ರನಿಕದಲಿ ರಿಪುಮಾ | ತಾಂಡತನಯನನೆಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ಮಹೀಪಾಲ || ೪೫ || ಇರತಮುನ್ನು
 ವೊ ಸುಭಟರಿಗೆ ಬೋ | ಬ್ಬಿರಿತ ಮುನ್ನುವೊ ನಿಮ್ಮನುಡಿಯಲಿ | ಮುರಿವಡೆದಿರೈ ನೀವೆನುತ ನೃಪನಂಬ
 ಹರೆಗಡಿದು || ತೆರಕುಗೊಡದೆಚ್ಚನು ನೃಪಾಸ್ತ್ರವೆ | ತರಿದು ಮಗುಳೆಚ್ಚನು ಶರಾಳಿಗ | ಳೆರಗಿದವು ತು
 ರುಗಿದವು ತೆತ್ತಿಸಿದವುರಥಾಂಧಕು || ೪೬ || ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಾ | ವಾಯುತನುಜನನರ್ಜ
 ನನನಾನಾ | ಯೋಗಳಿಗೆಯೆರಧಿರಥರೋಳು ಮಹಾರಥರ || ಸಾಯಲಂಜವೊಡಿಳುಹುಧನುವನು |
 ನೋಯಿಸೆನು ನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಕೌರವರಾಯನಾಣೆ ನೃಪಾಲ ಕೇಳೆಂದೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೭ || ಅರಸ ಕೇ
 ಳೈ ಕರ್ಣ ಶರವನು | ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚೊಡಿತನು | ಧರಣಿಪನಿನಿಸೂನು ವೆಚ್ಚನು ಹಗೆಯ ರಥ
 ಹಯವ || ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ | ಹೊರೆಯವರೆನೆಚ್ಚನು ರಥಾಂಗವ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಮಹೀ
 ಶನೆಚ್ಚನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೮ || ಅಕಟ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಗೆದ್ದುದೋ ಪಾ | ವಕನ ರುಳವೀಧರ್ಮವುತ್ರ
 ನ | ವಿಕಳಶರದಲಿ ಕರ್ಣನೊಂದನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕುಟಿಲರು ನೀನೆಮ್ಮವೊಲುಬಾ | ಧಕರೆ ಪರರಿಗೆ
 ಪರುಷತರಸಾ | ಯಕದ ಸವಿನೋಡಾದೊಡೆನುತೆಚ್ಚನು ಮಹೀಪತಿಯ || ೪೯ || ಏನಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ
 ನಿ | ನ್ನಾನೆಯಗ್ಗುಳಿಕೆಯನು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆ ಮಗುಳಡ್ಡೈಸಿತವನೀಶನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಆನೆ ಹೊಕ್ಕು
 ದು ಬದ್ದರದಬಲು | ಮಾನಿಸರು ಭಂಡಿಗಳನೋಡಿದ | ರಾನಿರಂತರಸರಳತಡೆದರು ತೆಕ್ಕವರಿಗೆಯ
 ಲಿ || ೫೦ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತೆಕ್ಕವರಿಗೆಯ | ಗಡಣವನು ಬದ್ದರದಭಂಡಿಗ | ಳೆಡಗಿದವು ನಿಜಸೇನೆಸ
 ಹಿತರುಣಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕೆ ತನ್ನನು | ತಡೆವರಿಪುಚತುರಂಗವಿನದ | ಕಡಿ
 ತೆಗೆದರಿತು ಮತ್ತೆ ರಾಯನ ಕಣಕಿದನು ಕರ್ಣ || ೫೧ || ಕಾವನಾರೈ ಕರ್ಣ ಮುಳಿದರೆ | ಜೀವದಲಿ ಕ
 ಕ್ಕುಲಿತೆಯೇಕೆ ಶ | ರವಳಿಗಳಿವಲಾ ಕರಾಗ್ರದಲುಗ್ರಧನುವಿದಲಾ || ನಾವು ಸೂತನ ಮಕ್ಕಳಿಗಲು | ನೀ

ವಲಾ ಹೃತ್ತಿಯರು ನಿಮಗೆನು । ಗಾವುದಂತರವತಿಬಳರು ನೀನೆನುತೆಗೆದೆಚ್ಚು ॥ ೫೨ ॥ ಅರಿಯ ಶರ
ಹತಿಗಳುಕಿ ಹರಿಗೆಯು । ನರಸನಭಿಮುಖಕೊಡ್ಡಿದನು ರಥ । ತುರಗವನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ನೂಕಿದ
ನು ರಥವ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿದುಶರದಲಿ ಹರಿಗೆಯನು ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪರಿಸಿತನು । ತಿರವನಿಳುಹಿದನೊ
ದೆದು ಕೊಂಡುದು ಮುಂಡ ಸಾರಥಿಯು ॥ ೫೩ ॥ ಕೆದಕಿದನು ಮಾರ್ಗಕುಯಲರಸನು । ಹೊದಿಸಿದನು
ಹುಸಿಯೇಕೆ ರಾಯನು । ಹುದಿದಕವಚವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪೊಳೆಬಿದ್ದವಂಬುಗಳು ॥ ಎದೆಯಲೊಡೆದಬಾಣ
ಬೆನ್ನಲಿ । ತುದಿಮೊನೆಯ ತೋರಿದವು ಬಲುಗಾ । ಯದಲಿ ಗಾಸಿಯಲರಸ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಂಪಿಸು
ತ ॥ ೫೪ ॥ ಅರೆಮರಳುವಾಲಿಗಳ ಹೆಗಲಲಿ । ಮುದಗೋಣಿನ ದುರಿದುರಪನೆ । ತ್ತರದುಹಾರದ
ಮೆಯ್ಯಸಡಲಿದಕೈಯಬಿಲುಸರಳ ॥ ಅರಸನನು ಕಂಡದರು ಚಾ । ಮರದ ಹಡಸದ ಭತ್ತದವರಾ ।
ಪ್ಪರುವಿಘಾತಿಯಲಂಬಕಿತ್ತರು ಬಹಳಶೋಕದಲಿ ॥ ೫೫ ॥ ಮಂತ್ರಜಲವಲಿ ತೊಳೆದು ಗಾಯವೆ
ಮಂತ್ರಿಸುತ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ । ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯ ಸಂತವಿಸಿ ಭೂಪತಿಯ ಮಲಗಿಸುತ ॥ ತಂತ್ರತಲ್ಲ
ಣಿಸದಿರಿ ಜತಶರ । ತಂತ್ರನೋ ಭೂಪತಿವಿರೋಧಿಭ । ಟಾಂತ್ರಭಂಜನನೀಗಲೆಂದನು ರಾಯನಾಪ್ತ
ಜನ ॥ ೫೬ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದೋಷಿಗ । ಳಿಕ್ಕಿ ಹೋದರೆ ಭೀಮಾಫಲಗುಣ । ರೆಕ್ಕತುಳದಲಿ
ಕಾದಿ ನೀಗಿಬರೈ ನಿಜೋನ್ನತಿಯ ॥ ಚುಕ್ಕಿಗಳು ನಿಮ್ಮವರು ಮಡುವಿನೊ । ಳಿಕ್ಕು ಕೊರವರಾಯ
ನನು ಮರೆ । ಪೊಕ್ಕು ಬದುಕಾ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾರೆಂದನಾರ್ಕಣ ॥ ೫೭ ॥ ಸಾಳುವನಕೂಡರೆಗಳಿಗೆ
ಸಮಾಜೋಳಿಯೇ ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದೊಡೆ । ಸೋಲುವುದೆ ವರಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಯದುಬೇರೆ ॥ ಆಳು
ತನದಭಿಮಾನವಿದು ಕರ । ವಾಳಧಾರಾಗಮನವಗರೆ । ಖೂಳರಾದಿ ನಿಜನುತ ಮುದಲಿಸಿದನು ಕ
ರ್ಣ ॥ ೫೮ ॥ ಕೃತಿರಹಸ್ಯವನಿವಧನು । ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾರೆವನಾಂಗ । ಶ್ರುತಿಪುರಾಣದವರ್ತನಾ
ಚಾರಾದಿಕರ್ಮದಲಿ ॥ ಚತುರಹರದರುತನದ ತರ್ಕದ । ಮತಿನಿಧಾನವನುವವತ್ಕೃಷ್ಣ । ಡಿತರು ನಿ
ಮಗೀಕದನಕರ್ಕಶವಿದ್ಯೆಯೇಕೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ವರನದಿಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಗಿನ । ಬೆರಳೊಳೂರ್ಧ್ವ
ಶ್ವಾಸಪವನನು । ಧರಿಸಿ ಕಾಲತ್ರಯಜಪಾನುಷ್ಠಾನವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ಪರಮರುಷಿಮಧ್ಯದಲಿ ನೀವಾ । ಚರಿ
ಸುವುದು ಬಿಸುಟಾಯುಧದ ನೆರೆ । ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಹೊದಾನಲಿ ಮುಳುಗುವರೆ ನೀವೆಂದ ॥ ೬೦ ॥
ಕೊಲುವೆನವೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ । ಅಳುಕಿದನು ನೀ ಹೋಗು ಸಮರಕೆ । ಮಲೆವರಾದೊಡೆ ಕಳುಹು
ಭೀಮಾರ್ಜನರನಾಹವಕೆ ॥ ಉಲುಕಿದೊಡೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯೆಂದವ । ಗಳಿಸಿ ನೈಪತಿಯ ಕೆಡೆನುಡಿದು ಪರ
ಬಲವ ಬರಹೇಳೆನುತ ನಿಂದನು ನುಡಿಸಿ ನಿಜಧನವ ॥ ... ॥ ೬೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕೈ ಪದ ೪೨೭ ಕ್ಯಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ನೈ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯರ ಸದುಳಿಕಾರಕಾರವ । ರಾಯನೇನಾನೂರೆಗಾರನ । ಜೀಯನೋ ಕಲ್ಪಮ
ಗಲಿದನು ಭಾನುನಂದನನ ॥

ಪದ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಪಾಂಡವ । ಸೇನೆಗಾದವಿಪತ್ತು ಅರಸನ । ಹಾನಿಯನು ನಿನ್ನ

ವರ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನ ಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನೆನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ವರುಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಲೆತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋಲೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೊಯ್ಲುಗಳನಾದಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ಲು ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕಿಗುಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯುತಿ | ತ್ತವಿಸಿದ್ವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿದವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಸ್ತೃತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನುವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಇಳಲು ದೋರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನು ಕೇಳಿ || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹಯೋಳುಬ್ಬರದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾದ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಮೆಯ || ಎಲೆಲೆ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕುನ್ನಿಗಳನೆನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಚೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಪರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಟಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೈಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕ || ವಿಕಳಬಲನಿವನೇ
ಸು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಘಡಘಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿರಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗೆಸರೆ ನಣವಸ | ಯರತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುದಳದ ಪದಪತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ಲವುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ಮುಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳುದ | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದದಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದನೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನವ್ಯಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಮಹಾದೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಡ || ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುನಿಪನೊ ಬಿಡುವಾ ಯಿಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಅರಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತೆಕ್ಕನೆ | ಬೆರಸಿದನೆ ಬವರವನುತ ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಡ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ಪಾವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ನಾಮುನ್ನೇಕರ್ಣನ | ಶರಪ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ಸರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಪ
ಹಾಸಕೆ ನೈಪಾಲನ | ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ಸರಕಭಾಜನನಾದನೇ ಹರ | ಹ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳಿ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣರಳಿದವು ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ಲುಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗೆ | ಳುರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಲಲಿ ತುಳುಗಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಪ್ಪತ್ತು
ಸ್ಥಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜನುತಿಯ || ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರನಕುಲಸುತನೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ಮೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳಿನ್ನುಭಾರಿಯ | ಭೂಲೋಕಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗಿ
ಸುವೆನೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಮ್ಮಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ವೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ವರ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನ ಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ಮರುಭಾಷೆಂದು ಹೋಗಳೆತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋರೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೋಯ್ಲುಗಳಸಾಡೆಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ಲು ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕೈಗುಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯಚಿ | ತ್ತುವಿಸಿದ್ವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿದವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಪ್ರತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನುವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಇಳಲು ದೊರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನು ಕೇಳುತ || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹದೆಯೊಳ್ಬಲದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾಡ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ || ಎಲೆಲಿ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕುನ್ನುಗಳನನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಟಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೃಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ || ಪಿಗಳಬಲನಿವನೇ
ನು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿರಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗಸರೆ ನಣವಸೆ | ಯರೆತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುಡಳದ ಪದಹತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ರಿಪುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ಮುಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳುದ | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದವಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದವೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನಮ್ಮಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಪುಡಾದೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕೂಸು | ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುಸಿವನೊ ವಿವರವಾ ಯೆಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಆಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತಕ್ಕನೆ | ಬೆರೆಸಿದನೆ ಬವರವೆನುತ ನ | ಮ್ಮರಿಸಿ ನಗಳೇ ಭಂ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ಯಾ ವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ಸಾಮುನ್ಯಕರ್ಣನ | ಶರಪ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದೆನುತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ನರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಸ
ಹಾಸಕೆ ನೈಪಾಲನ | ಮರಣಸಾಧ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ನರಕಭಾಜನಸಾಡೆನೇ ಹರ | ಹ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣ ರಳಿದವು ಕುಡಿಮಿಸಾ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ಲುಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗ | ಳಾರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ತುಳುಗಿಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಷ್ಟತ್ತ
ಸಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟಿಯ || ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರನಕುಲಸುತಸೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ವೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳಿನ್ನ ಭಾರಿಯ | ಭೂಲೋಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗಿ
ಸುವೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಮ್ಮಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ದೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ಮೌಪುತ್ರನ | ಮೇಲುನೋಟದೊಳಿರಲಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಟಕವೆ || ಆಳ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೆನುತ
ಸಂ | ಪಾಳನೋಡ್ ತಚಾಸರಳಕ | ರಾಳವೌರ್ವಿನಾದಚಾಪಲನಾದನಾಭೀಮ || ೧೩ || ಪವನಸು
ತನಿಗಿತವ ಮನದಂ | ಗವಣೆಯನು ಮಾದ್ರೇಶ ಕಂಡನು | ರವಿಸುತನ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲಿ
ಮುಂದು ಶೋಕದನು || ಇವನಬಲ್ಲೈ ಭೀಮನೋ ಭೈ | ರವನೊ ಭರ್ಗನೊ ಮನುಜಕಂಠೀ | ರ
ವನೊ ಕಾಲಾಂತಕನೊ ಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡೆಂದ || ೧೪ || ಉಲಿಯ ಚೂಣಿಯಲುಸುರಹೊಗೆಯು |
ಬ್ಬರಿಸಿದೊಡೆ ಕೆಂಪೊದಕ್ಷಿಯ | ಎರಡು ಕೋಡಿಯಲೊಗುತಲಿದೆ ಕಿಡಿಗಳ ಸಮಿರಚಯ || ಸ್ಫುರದ
ಹಂಕಾರಪ್ರತಾಪ | ಜ್ಯರದಿ ವೈ ಕಾಹೇರುತಿದೆ ನಿ | ಬ್ಬರದ ಬರವಿಂದಿನದು ನೀ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆಂ
ದ || ೧೫ || ಕಾಯಲಳವೇ ಕರ್ಣಬರಿಯನ | ವಾಯೆಯಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ ಬೀಯಕಿದು ಹೊತ್ತ
ಲ್ಲ ಸಾಧನವಿದಕೆ ಬೇರುಂಟೆ || ಪಾಯಲಡಸಿದಬಡತನಕ್ಕೆ ಪ | ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಿಧಿ ಬಯ | ಲಾ
ಯಸವು ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿಸುತನ || ೧೬ || ನೀ ಮರುಳಲೈ ಶಲ್ಯ ಫಡೆ ಸು | ತ್ರಾಮನೇ ಸ
ಮವರ್ತಿಯೇ ಜಿತ | ಕಾಮನೇ ಸವನಜನವುರುಬೆಗೆ ಬೇಡನಾದೆಯಲಾ || ತಾಮಸನ ತಡೆಗಡಿದು ಭೂ
ತ | ಸ್ತೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಂ | ಗ್ರಾಮರುದ್ರನು ಕರ್ಣ ತಾನೆಂದರಿಯೆ ನೀನೆಂದ || ೧೭ ||
ಆಕಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕಣಾ ಸಹ | ಸಿಕನು ನೀನ್ಯ ಯಿದಕೆ ಯಿಂದಿನ | ವಿಕಟಕೋಪಾಟೋಪ ಭೀ
ಮನದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ತ್ರಿಕಟುಕದ ಕಷ್ಟಾಯವದು ಬಾ | ಲಕರ ಸೊಗಸೇ ಕರ್ಣ ಕೇಳ್ದು | ತುಕ
ದ ನುಡಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ನುಡಿಸುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆನು ನಿನ್ನೊಡ | ನೊಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತುವೆನೊ ನೀಯೆ | ನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತುವೆನೊ ತಾ ಕೈತವದ ಕದನದಲಿ || ಪಡಿಮುಖದಲಾ
ಕಿದವಿರೋಧಿಯ | ಕಡುವ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನ ರಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಯೆಂದನಾಕ
ರ್ಣ || ೧೮ || ಇತ್ತಲೀಮಾತಿಂದ ಮುನ್ನವಿ | ಯತ್ತಳವನಳ್ಳಿರಿವಸಿಂಧದ | ಸುತ್ತ ರೈಲ್ಲರಿಚವುರಿಗ
ಳ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಡೆಗಳಾ || ಹೊತ್ತಕೋಪದ ಹೊದರುಮುಖದಾ | ಡೊತ್ತುವಧರದ ವೈರಿಸೇನೆ
ಯ | ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವಮನದ ಮಾರುತಿ ಮೊಳಗಿದನು ಮುಂದೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆಭೀಮನೊ ಶಿವಾಶಿ
ವಾ ದಳ | ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ಧಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ | ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲ ಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು ||
ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ | ದಳಕೆದುರ್ಲಭವೆಂದೆನುತ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಭೀಮನ ತುಡುಕಿದುದು
ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾರ || ೨೧ || ನುಸಿಗಳಳವಿಗೆ ತಟ್ಟಿಯವ ತೋ | ರಿಸಿದರೋ ಬಲುಹಾಯ್ದು ರಾ
ಯನ | ಗಸಣೆಗಟ ವಿಶೋಕ ನೋಡ್ಯ ಪೂತು ವಿಧಿಯೆನುತ || ಮಸಗಿ ಮೊಗದನು ಹೊಗುವಸೇ
ನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಸಮಬಲವನ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ನೆಲನಳವಿಯ
ಲಿ || ೨೨ || ಎಲವೊ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ | ಬಳಲಿಸಿದಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತವ | ತುಳುಕುವೆನು
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋರುತೋರನುತ || ಬಲುಸಂಯ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದಸೆ ಕೈಚಳಕದೆ
ಸುಗೆಯು | ಹೊಳಹ ಭೀಮನ ಕಣಕಿದಳತೆಯನರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೩ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ರ
ವಿ | ಸೂನುವೇ ದುರ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ | ನೂನಶರಸಂಘಾತವನು ಖಂಡಿಸಿದ ನಾಕ್ಷಣಿಕ || ದೀನನೇ ತರನಿ
ಕರದಲಿ ಪವ | ಮಾನಜನೊ ಪಾವಕನೊ ಮೇಣ್ಣರ | ವೈನತೇಯನೊ ಭೀಮನೋ ನಾವರಿಯೆವಿದ

ವರ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ಮರುಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಳಿತು ವಂದಿಸದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗೆಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋರೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೋಯ್ತುಗಳನಾದೆಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ತು ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕಗ್ಗುಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯಚಿ | ತ್ತವಿಸಿದೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯೆಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಪರೀತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಅಳಲು ದೊರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನ ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹೆಯೊಳ್ಬರದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾದ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ || ಎಲೆಲೆ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕ್ಕುನ್ನಿಗಳನೆನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಟಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೈಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ || ವಿಕಳಬಲನಿವನೇ
ನು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗೆಸರ ನೆಣವಸೆ | ಯರೆತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುದಳದ ಪದಹತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ರಿವುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ವಲಿಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳು | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದದಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದವೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನಮ್ಮಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಮಹಾದೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಠ | ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುನಿವನೊ ವಿವಿವಾ ಯೆಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಅಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತೆಕ್ಕನೆ | ಬೆರಸಿದನೆ ಬವರವನುತ ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಡ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ಪಾವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ನಾಮುನ್ನೇಕರ್ಣನ | ಶರಹ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ನರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಪ
ಹಾಸಕೆ ನೃಪಾಲನ | ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ನರಕಭಾಜನನಾದನೇ ಹರ | ಹ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳಿದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣ ರಳಿದವು ಕುಡಿಮಿಸೆ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ತು ಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗೆ | ಳುರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ತುಳುಗಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಪ್ಪತ್ತು
ಘಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟಿಯ || ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರೆನಕುಲಸುತಸೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ಮೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳೆನ್ನ ಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಕೋಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗ
ಸುವೆನೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ಯೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ಮೃಪುತ್ರನ | ಮೇಲುನೋಟದೊಳಿರಲಿ ನೋಡಲಿ ನೆಮ್ಮ ನಾಟಕವ || ಆಳ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೆನುತ
ಸಂ | ಪಾಳನೋಡ್ ತಚಾಪಸರಳಕ | ರಾಳಮೌರ್ವಿನಾದಚಾಪಲನಾದನಾಭೀಮ || ೧೩ || ಪವನಸು
ತನಿಂಗಿತವ ಮನದಂ | ಗವಣೆಯನು ವಾದ್ರೇಶ ಕಂಡನು | ರವಿಸುತನ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲಿ
ಮುಂದು ತೋರಿದನು || ಇವನಬಲ್ಲ ಭೀಮನೋ ಭೈ | ರವನೊ ಭರ್ಗನೊ ಮನುಜಕಂಠೀ | ರ
ವನೊ ಕಾಲಾಂತಕನೊ ಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡೆಂದ || ೧೪ || ಉರಿಯ ಚೂಣಿಯಲುಸುರಹೊಗೆಯು |
ಬ್ಬರಿಸಿದೊಡೆ ಕೆಂಪೇರಿದಕ್ಷಿಯ | ಎರಡು ಕೋಡಿಯಲೊಗುತಲಿದೆ ಕಿಡಿಗಳ ಸಮಾರಚಯ || ಸ್ಫುರದ
ಹಂಕಾರಪ್ರತಾಪ | ಜ್ವರದಿ ಮೈ ಕಾಹೇರುತಿದೆ ನಿ | ಬ್ಬರದ ಬರವಿಂದಿನದು ನೀ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆಂ
ದ || ೧೫ || ಕಾಯಲಳವೇ ಕರ್ಣಬರಿಯನ | ವಾಯಿಯಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ ಬೀಯಕಿದು ಹೊತ್ತ
ಲ್ಲ ಸಾಧನವಿದಕೆ ಬೇರುಂಟೆ || ಪಾಯಲಡಸಿದಬಡತನಕ್ಕೆ ಪ | ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಿಧಿ ಬಯ | ಲಾ
ಯಸವು ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ೧೬ || ನೀ ಮರುಳಲೈ ಶಲ್ಯ ಫಡೆ ಸು | ತ್ರಾಮನೇ ಸ
ಮವರ್ತಿಯೇ ಜಿತ | ಕಾಮನೇ ಪವನಜನವುರುಬೆಗೆ ಬೇಡನಾದೆಯಲಾ || ತಾಮಸನ ತಡೆಗಡಿದು ಭೂ
ತ | ಸ್ತೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಂ | ಗ್ರಾಮರುದ್ರನು ಕರ್ಣ ತಾನೆಂದರಿಯೆ ನೀನೆಂದ || ೧೭ ||
ಅಕಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕಣಾ ಸಹ | ಸಿಕನು ನೀನ್ಯೈ ಯಿದಕೆ ಯಿಂದಿನ | ವಿಕಟಕೋಪಾಟೋಪ ಭೀ
ಮನದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ತ್ರಿಕಟುಕದ ಕಜ್ಜಾಯವದು ಬಾ | ಲಕರ ಸೊಗಸೇ ಕರ್ಣ ಕೇಳ್ಕೊ | ತುಕ
ದ ನುಡಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ನುಡಿಸುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆನು ನಿನ್ನೊಡ | ನೊಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತುವೆನೊ ನೀಯೆ | ನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತುವೆನೊ ತಾ ಕೈತವದ ಕದನದಲಿ || ಪಡಿಮುಖದಲಾ
ಕಿದವಿರೋಧಿಯ | ಕಡುಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನ ರಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಯೆಂದನಾಕ
ರ್ಣ || ೧೮ || ಇತ್ತಲೀಮಾತಿಂದ ಮುನ್ನವಿ | ಯತ್ತಳವನಳ್ಳಿರಿವಸಿಂಧದ | ಸುತ್ತ ರೈಲ್ಲರಿಚವುರಿಗ
ಳ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಡೆಗಳಾ || ಹೊತ್ತಕೋಪದ ಹೊದರುಮುಖದಾ | ಡೊತ್ತುವಧರದ ಮೈರಿಸೇನೆ
ಯ | ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವಮನದ ಮಾರುತಿ ಮೊಳಗಿದನು ಮುಂದೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆಭೀಮನೊ ಶಿವಾತಿ
ವಾ ದಳ | ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ಧಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ | ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲ ಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು ||
ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ | ದಳಕೆದುರ್ಲಭವೆಂದೆನುತ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಭೀಮನ ತುಡುಕಿದುದು
ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾರ || ೨೧ || ನುಸಿಗಳಳವಿಗೆ ತಟ್ಟಿಯವ ತೋ | ರಿಸಿದರೋ ಬಲುಹಾಯ್ದು ರಾ
ಯನ | ಗಸಣೆಗಕಟ ವಿಶೋಕ ನೋಡ್ಯ ಪೂತು ವಿಧಿಯೆನುತ || ಮಸಗಿ ಮೊಗದನು ಹೊಗುವಸೇ
ನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಸಮಬಲವನ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ನೆಲನನಳವಿಯ
ಲಿ || ೨೨ || ಎಲವೊ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ | ಬಳಲಿಸಿದಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತವ | ತುಳುಕುವೆಣ್ಣ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋರುತೋರೆನುತ || ಬಲುಸರಿಯ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದೆಸೆ ಕೈಚಳಕದೆ
ಸುಗೆಯ | ಹೊಳಹ ಭೀಮನ ಕಣಕಿದಳತೆಯನರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೩ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ರ
ವಿ | ಸೊನುವೇ ದುರ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ | ನೂನಶರಸಂಘಾತವನು ಖಂಡಿಸಿದ ನಾಕ್ಷಣಿಕೆ || ದೀನನೇ ಶರನಿ
ಕರದಲಿ ಪವ | ಮೊನಜನೊ ಪಾವಕನೊ ಮೇಣ್ಣುರ | ಮೈನತೇಯನೊ ಭೀಮನೋ ನಾವರಿಯೆವಿದ

ನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ಟಿ । ಬೃರಿಸುವನೆ ಕಲಿಭೀಮನುಬ್ಬಟಿ । ಅರಿಗಳಾಹವದಿಟ್ಟು
ರಾದೊಡೆ ಧಾತುಗೆಡುವವನೆ॥ ಶರಧನುವ ಹಾಯ್ಕಿದನು ಧೂಪ್ಪನೆ । ಧರಣಿಯಲಿ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ಖತುಗ
ವೆತುಡುಕಿ ಬೆರಸಿದನಳವಿಯಲಿ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ೨೫ ॥ ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ಹಗೆಯ ರಕು
ತವೆ । ಕುಡಿವೆನಲ್ಲದೆ ಯವನಿಪಾಲನ । ಕೆಡೆನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಳುವೆನೆನುತ ಖತಿಗೊಂಡು ॥ ಸಿಡಿ
ಲ ಕಿಡಿಗಳ ಕೋಪತಿಖಿಯು । ಗಡದ ಮಾರುತಿ ಹೊಯ್ದು ಕರ್ಣನ । ಕೆಡಹಿದನು ಮುರಿಯೊಡೆದನೆದೆ
ಯನು ಹಾಯ್ದು ಮುಂದಲೆಯ ॥ ೨೬ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಕೌರವ । ರಾಯನಾನೆಡೆ ದಳಕೆ
ಬಲುಗೈ । ನಾಯಕರು ನೃಪಗುರುಸುತರು ಕೈಗೊಟ್ಟರೋ ಹಗೆಗೆ॥ವಾಯುಜನ ಕೈಗೊಳಿಸಿನಲಿ ಕುರ.
ರಾಯರಾಜ್ಯತ್ರಿಯ ಮುಂದಲೆ । ಹೋಯಿತೋ ಹಾಯೆನುತ ಮರುಗಿತು ಸಕಲ ಪರಿವಾರ ॥ ೨೭ ॥
ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದ ಕರ್ಣನನು ಕೈ । ಮುಟ್ಟದಿರು ಹೆರಸಾರುಪಾರ್ಥನು । ತೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ ಮರೆದಲಾ
ಕೈತಪ್ಪ ಮಾಡದಿರು ॥ ಬಿಟ್ಟು ತೊಲೆಗೆಲಿಭೀಮ ಭೀತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಸಿದ ಸಾಕು ಹರಿಬಕೆ । ಘಟ್ಟು
ಸಿದಗೆಲುವಾಯ್ತು ನೀ ಮರಳೆಂದನಾಶ್ವನು ॥ ೨೮ ॥ ದುರುಳನಿವನಿಂದಣ್ಣ ದೇವನ । ಹುರುಳುಗೆಡೆ
ನುಡಿದನು ವಿರೋಧಿಯ । ಶರಪತಿಗೆ ಬೆಂಡಾಗನಿವನ ಮರುಕ್ತಿಶರಪತಿಗೆ ॥ ಅರಸ ಬಳಲಿದನೆನಮಾ
ಡುವೆ । ದುರುಳಕರ್ಣನ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡ । ಕೆರದಲಗುವೆನು ಮಾವ ಸೇರಿಪ್ಪದೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೯ ॥
ಸಾಕು ಹೆರದೆಗೆ ಗಾಯವಡೆದವಿ । ಪೇಕಿ ಮೈ ಮರದಿದಹೊತ್ತಿದು । ನೀಕುತಾರನಲಾ ಕಿರೀಟಿಯ
ಭಾಷಿತದ್ರುಮಕೆ ॥ ಲೋಕಮಾನ್ಯನು ಕರ್ಣ ಕುರುಬಲ । ಪಾಕೆವಾಳನು ಭಂಗವಡೆದುದೆ । ಸಾಕು
ಸಾರಂದೆನುತ ಭೀಮನ ನೂಕಿದನು ಸಲ್ಯ ॥ ೩೦ ॥ ರಥಕೆ ಮರಳಿದನಾತನೀವರ । ವೈಭವನೇನೆಂಬೆನು
ಸುಯೋಧನ । ರಥಗಳುಬ್ಬಟಿ ಗರ್ವವಿಕ್ಕಿತು ಕೈನೈಬಲಧಿಯಲಿ ॥ ರಥದೊಳಗೆ ಮಾದ್ರೇಶನೀಸಮ
ರಥನ ಸಂತ್ರಿಸಿದನು ಕವಳ । ಪ್ರತಮಂಶ್ಚಪಥಗಳಲಿ ಹುದುಳಿಸಿದನಾಕರ್ಣ ॥ ೩೧ ॥ ಅಂತಮ
ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದಗುಡದ । ಭಾರದಲಿ ತಲೆಗುತ್ತಿತವರು । ಬ್ಯಾರದಲಿ ಭುಲೈಸಿ ತಿವಿದರು ಘಾತಿಯಿಂ
ದವರು॥ ಪೂರವಿಸಿತದು ಪುಳಕದಲಿ ದ್ವುಗು । ವಾಧಾರೆಯಲವರಹಿಳದಳ । ಭಾರವಿದ್ದುದು ಕೇಳು
ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥ ... ॥ ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೪೫೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಮಡಿದರಾಹವದೊಳಗೆ ಕೌರವ । ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರನಿಲಸುತನಿಂ । ದಡಗಡಿಗೆಯಮ
ನಂದನನ ಹಳಚಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥

॥ ಪದ ॥ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ । ನ್ನಾಳಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯವಿಘಾತಿಯ । ಗಾಳಿ ತೀಡಿತು ತಿ
ರುಗಿದುದು ಬಳಿಕೇಸಮಸ್ತಬಲ ॥ ಕೋಲುತಪ್ಪಿದಘನಿಯವೊಲು ಲಯ । ಕಾಲ್ಕೋದರುವ ಸಿಡಿಲವೊ
ಲು ಹೀಗಿ ಹಾಳಿಸುತ ತಮ್ಮವರ ಬೈದುದು ಕೊಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥ ೧ ॥ ರಣದೊಳಿದ್ದೆನಾಯ್ತು ಕಡ್ಡನೆ

ಗುಣವಹೇಳಿಸಿ ಮೆರೆದವೇ ಮು . ನ್ನಣೆಯ ಮೋಹವ ತೊರೆದವೇ ಕರ್ಪುರದವೀಳಿಯವ || ಗುಣ
ಪಸಾಯದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಹರಿ . ಯಣವ ಹಂತಿಯ ರಾಯನುಚಿತಕಿ ರಿಣಗಳಾದವೆ ಶಿವಶಿವಾಯಿಂದಳ
ಲಿತಖಳಜನ || ೧ || ಮಿಸಾಯೇಕದು ಸುಡಲಿ ಸುಭಟರ . ವೇಷವೇಕಿದು ಧರ್ಮವಧುಗಳು . ಹೇಸರೇ
ನೆರೆ ತೊಲಗಹೋಗಳೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ || ಭಾಷೆ ಬಾಯಲಿ ಕೈದು ಕೈಯಲಿ . ವಾಸಿಯನು ಬಿಸುಟಕ
ಟ ಜೀವದೊ . ಳಾಸಮಾಡಿದವನುತ ಮರುಗತು ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ ||೩|| ಬೈವಹೆಂಡಿರ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಮಿಯುಕ್ಕೀರ್ತಿಯ ಹಂಬಲ್ಲಿದೆ . ದೈವನೆನಹಿನ ನರಕವಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯಸಮಯದಲಿ || ಹಾಯ್ವವರೊ
ಳೊಡಹಾಯ್ದು ಕೆಲದಲಿ ಬೈವರಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಬದುಕುವ . ದೈವದೂರರು ತಾವೆನುತ ಮರುಗಿದು
ದು ಪುವಾರ ||೪|| ನುಡಿಯುಭಂಡರು ಕೆಲರು ಸಿಂಧವ . ಗುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಹಾಹೆಯ . ತೊ
ಡರ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಕೆಲರು ಕುಲಕ್ರಮಾಗತದ || ಗಡಬಡೆಯ ಭಂಡರು ವಿಸತ್ತಿನೊ . ಳೊಡೆಯ
ನಿರೆ ಕೈದುಗಳ ಹಾಯಿಕಿ ಸಿಡಿವಬಟ್ಟೆಯುಭಂಡರಾವೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾತ ||೫|| ಮಿಸೆ ಸೀದವು ಭಟರ
ಸುಯಿಲ್ಲನೊ . ಳಾಸೆ ಬೀತುದು ದೇಹದಲೆ ಬಲು ವಾಸಿಯಲಿ ಮನ ಮುಳುಗಿತನಿರಗೇಕಮತವಾಗಿ||
ಬೀಸಿದರು ಚೌಗಳ ಬಲವಾ . ರಾಸಿ ಮನಗತು ಲಪ್ಪುಳುಸುಲಿನ . ಮಿಸಲನು ತುಡುಕಿದುದು ಮನ
ಕೌರವಮಹಾರಥರ ||೬|| ಕುದುರೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂಚಿದವು ಕರಿ . ಮದಕರಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ರಥ .
ವದರ ಮುಂದಾಕಿದವು ಬಳಿಕ ಮಹಾರಥಾವಳಿಯ || ಇದಿರೊಳೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನೊದರುವ . ಕದನಭರ
ದ ಪದಾತಿ ಪೂರಾ . ಯದಲಿ ಕವಿದುದು ಜಡಿವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ||೭|| ಪೂತುಮರು ದಳ
ಪತಿಯ ಹಂಬದೊ . ಳಾತುದೈ ಕುರುಸೇನೆ ಸುಭಟ . ವ್ರಾತವಳವಿಗೆ ಬರುತಲಿದೆಕೊ ವಿಶೋಕ
ನೋಡೆನುತ || ಹೂತಸಂಪಗೆವನವನಳಿಸಂ . ಳಾತ ಮುತ್ತಿದೊಡೇನೆನುತ್ತಲ . ಭೀತನಿದ್ದನು ಭೀಮ
ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಘಾತದಲಿ ||೮|| ಕವಿದುದಿದು ಗರಿಗಟ್ಟಿ ಕೌರವ . ನಿವಹ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯಲಿ ರಣ
ದವಕಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಹಿಯಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರೆನುತ || ತಿವಿವಭಲ್ಲೆ ಹ ಬಿಡುವಚಕ್ರದ . ಕವಿವಬಾಣದ
ಹೊಯ್ಯುಕಡುಗದ . ವಿವಿಧಬಲಜಡಿದಾಂಕಿಮುತ್ತಿತು ಪವನನಂದನನ || ೯ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ರಪುಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹನು . ಚುಕ್ಕಿಯಾವೆಡೆ ಹೋಗಬಿಡದಿರಿ . ಹೊಕ್ಕುಳಲಿ ಮಗುವುಂಟಿ ಹಣೆಯಲಿ ನೋಟವೇ
ಹಗೆಗೆ || ಹೊಕ್ಕು ಹೂಯ್ತುತ್ತರಿನೊಳೊಬ್ಬರಿ . ಗೊಕ್ಕುಡಿತೆ ಸಾಕೆನುತ ಬಲ ನೆರೆ . ಮುಕ್ಕುರಿಕಿತಿ
ದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳನಿಲನಂದನನ ||೧೦|| ಹರಿಬದೋಲಿಯಕಾರವೋ ಮು . ಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಪವನ
ಜನು ಸಿಕ್ಕಿದ . ದೂರೆಯ ಬಿಡಿಸಾ ನೂಕೆನುತ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ವರನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ .
ತುರಕಬರ್ಪರಚೈದ್ಯವಾಗಧ . ರುರುಪುಳಿಂದಾದಿಗಳು ಕವಿದುದು ನೃಪನ ನೇಮದಲಿ ||೧೧|| ಸರಕಟಿಸಿ
ರಿಪುರಾಯಬಲಸಂ . ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು ಸಿಕ್ಕಿದಹಿತನ . ಸೆರಗ ಬಿಡದಿರಿ ಬಿಡದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಯೆ
ನುತ || ಗುರುಜಕ್ಕಪಕ್ಕತವರ್ಮಯವನೇ . ಶ್ವರಕಳಿಂಗಕರೂಷಕೌರವ . ರರಸಮೊದಲಾದಖಳಬಲ
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಡಿತಯಲಿ ||೧೨|| ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕರ್ಣನ . ಹಾನಿಕಂಬದ ಬವರವನು ಪವ .
ಮಾನನಂದನನಗವನಾತನ ಜಡಿವುದೀಸೇನೆ || ದಾನವಾಮರಯುದ್ಧರಂಗಸ . ಮಾನವನಿಸುವ ಕದನದ
ಲಿ ನಿಜ . ಸೇನೆ ಮುರಿವುದು ಮೈರಿಸುಭಟನ ಧುರದ ಜೋಡಣೆಗೆ ||೧೩|| ಸಿಲುಕುವುದು ಮೈಗಪಕ್ಷಿಹೂ

ಡಿದ | ಬಲೆಗಳಲಿ ಕಾಡಾನೆ ಬೀಸಿದ | ಬಲೆಯ ಕೊಂಬುದೆ ನಿನ್ನಬಲ ಧಟ್ಟಿಸಿ ನೂಕಿದರೆ || ಅಳುಕು
ವನೆ ಕಲಿಭೀಮನೆಡದಲಿ | ಕಲಕಿದನು ಬಲವಂಕದಲಿ ಕು | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಪುರೋಭಾಗವ ವಿಭಾ
ಡಿಸಿದ ||೧೪|| ಆಳಮೆಳೆಯನು ಮುರಿದುದಾಮಾ | ಸಾಳು ಮುಗ್ಗತು ಬಹಳಪಂಜಲ | ದಾಳುಕೂ
ಡದಮುನ್ನು ಕೊಂದನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ಮೇಲುಮೇಲೊಡಗವಿಸೇನಾ | ಜಾಲವನು ಮುರಿ
ಯಿಚ್ಚು ನಿಮಿಷಕೆ | ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನು ಕರ್ಣನಮನ್ನುಣೆಯ ಭಟರ || ೧೫ || ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು
ಮೇಲೆಮೇಲೊಳಗೊತ್ತಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೆಣನ ಬಿಟ್ಟವ | ಹತ್ತಿ ಹುಡಿಮಾಡಿದರು ಹಿಡಿದರು ರಥದ ಕು
ದುರಗಳ || ಕುತ್ತಿದರು ಸಾರಥಿಯನಾತನ | ನೆತ್ತಿಸಿದಂಜಯಲಿ ಭೀಮನ | ಮುತ್ತಿ ಕೈಮಾಡಿದ
ರು ರವಿಸುತಸಾಕಿದತಿರಥರು ||೧೬|| ಇಳಿದು ರಥವನು ಗದಯ ಕೊಂಡ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಹೊರಕ್ಕೆಯಳ
ರದಿ | ಟ್ಪಳಿಸಿದರೆಡಗಾಲಲೊಡೆದನು ಹಾಯ್ದು ಮುಡುಕನಲಿ || ಕಲಕಿದನು ಕೌರವಮಹಾಬಲ ||
ಜಲಧಿಯನು ಸರ್ವಾಂಗಶೋಣಿತ | ಜಲದೊಳಸದನು ಸನದಜಾದಿನಗಿರಿಯವೊಲು ಭೀಮ ||೧೭||
ಸವರಿದನು ರವಿಸುತನ ಪಂವಾ | ರವನು ಮಗುಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಕೌರವ | ನಿವಹದಲಿ ಕಾದಿದನು ದುರೈಯ
ಧನಸಹೋದರರ || ತಿವಿದು ನಾಲ್ವರ ಕೊಂದನುಬ್ಬು | ಸುವರ ಗರ್ವವ ಮುರಿದ ವಿಲಯದ | ಭವನ
ರೌದ್ರದ ವೋಲು ಭುಲ್ಲೆತ್ತಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೧೮ || ತಿವತಿವಾ ಕೌರವನ ತಮ್ಮಡಿ | ರವಗಡಿಸಿ ನಂ
ದೋಪನಂದರು | ಜವಗೆ ಭಾಜನರಾದರೇ ಕಲಿಭೀಮನಿದಿನಲಿ || ತಿವಿವಂನ್ನಾರನುತ ಗುರುಸಂ | ಭವ
ಕೃಪಾದಿಗಳೊತ್ತಿ ನಡತಹ | ರವವ ಕೇಳಿದು ಕುದಿದನವ ಮೌನದಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧೯|| ಪೂತು ದೈವವೆ
ಭೀಮಸೇನನ | ಘಾತಿಯಲಿ ಸೊಪ್ಪಾದನೇಸುಡ | ಲೇತಕೇಧನುವೇತಕೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರಗಳು || ಜಾತ
ನಾನೆಂದೆನ್ನನಂಗಿಸಿ | ಭೂತಳಾಭಿಪ ಸಾಕಿದನು ನಾನೇತಂದುಪಕಾಂಯೆಂದನು ಸುಯ್ಯ ಕಲಿಕರ್ಣ
||೨೦|| ಎಲೆಮರುಳ ರಾಘೇಯ ಫಡ ಮನ | ಎಳುಹದಿರು ತಪ್ಪೇನು ಸೋಲವು | ಗಲವು ದೈವಾಭೀನ
ನಿನ್ನಾಳ್ತನಕೆ ಕುಂದೇನು || ಹಲಬರಮರಾಸುರರೊಳಗೆ ಹೆ | ಬ್ಬಲವೆ ದುರ್ಬಲವಹುದು ಕಾಳಗ | ಕ
ಳುಕುವರೆ ಹಿಡಿದನು ವನನುವಾಗೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||೨೧|| ಖಾತಿ ಮೊಳಿತುದು ಮತ್ತೆ ಬಳಸಂ | ಘಾತಕ
ಭಯವನಿತ್ತು ಬಾಣ | ವ್ರಾತವನು ಹೊರಗದಂ ಹೊಸಹೊಗರೆದ್ದ ನಡಿಗಡಿಗೆ | ಭೂತನಾಥನ ಮರೆ
ಯಿಲಿರಲಿ ಮ | ಹೀತಳೇಶನ ಹಿಡಿವೆನನುತ ವಿ | ಧೂತಂಪುಬಲ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರೆ
ಗೆ || ೨೨ || ಕಾಲಯಮನೋ ಕರ್ಣನೋ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಪಾಂ | ಚಾಲೆಯೊಲೆ
ಯ ಕಾವಂಲ್ಲಾಯೆನುತ ಬಲ ಬಿದರೆ || ಕೇಳಿದನು ಕಳಕಳವ ವರಂಪು | ಜಾಲವದು ಬರಲಡ್ಡಹಾ
ಯ್ದನು | ಗಾಳಿಯಾತ್ಮಜ ವೀರನನುಪಮಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೩ || ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ಭೀಮನಾಹವ
ಹೊತ್ತುತಿದೆ ಹಿಂದಾದಹೆಕ್ಕಳ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಹಡೆಯದೇ ಫಡ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಮತ್ತೆ ಗಜಘ
ಟಿಯಾರುಸಾವಿರ | ಮುತ್ತಿದವು ಸೌಬಲನ ಧಯ್ಯ ನೂ | ಲೊತ್ತಿ ಕವಿದವು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರತುರಗ ರ
ಥಸಹಿತ ||೨೪|| ಸಂದಣಿಸಿ ದಳ ನೂಕಿಕೊಂಡೈ | ತಂದುದಿದು ರವಿಸುತನ ತೊಲಗಿಸಿ|ಮುಂದೆ ಮೋಹ
ರದೆಗೆದು ಮೂದಲಿಸಿದರು ಪವನಜನ || ಬಂದುದೇ ಕರ್ಣಂಗೆ ಪಡಿಬಲ | ತಂದುದೇ ನಮಗೊಸಗೆಯ
ನು ಲೀ | ಸೆಂದು ಸುಭಟರದೇವ ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಲಾಗಿಸಿದ || ೨೫ || ದಳದೊಳಗೆ ದಳದುಳಿಸಿದನು

ಕಲ | ಬಲವನಚ್ಚನು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಹಳಚಿದಂಗಳು ಚಿಗದರಮಂಜನದ ತೋಳ್ಗಳಲಿ || ತಲೆಗಳೊ
 ಟ್ವಲ ತೋಳ್ಕಡಗಳ | ತಳತಖಂಡದ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಸುಳಿಯರಕುತದ ಕಡಲ ರೌಕುಳವಾ
 ಯು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೬ || ಬಿಟ್ಟಸೂಲಿಯೊಳೊಗ್ಗು ಮುಂಬಯದೆ | ಬಿಟ್ಟಕುದುರೆಯ ದಳವ ಮು
 ರದನು | ಬಿಟ್ಟವನು ಬಲವೈರ ತವವೊಲಿಭದಮೋಹರವ || ಧಟ್ಟಗೇಡಹದನುರವಣಿಸಿ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟ
 ರಥವಾಚಿಗಳ ಸರೆ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕಾಲಾಳಗಾಸಿಯನುಂಯನಾನಂದ||೨೭|| ಮುಂಬಯೆ ಬಲನಾಚ
 ಯಲಿ ರವಿಸುತ | ಜಂದು ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ಭೀಮನ | ಬಿರುಬ ಕೊಳ್ಳದೆ ನೂಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಸಂಮು
 ಖಕೆ || ಇಂತಕಂಡದಿರಂಜದಿರು ಮೈ | ಮರೆಯಬಿರು ಕೃಮಾಚನುತ ಬೊಬ್ಬಿರದು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯ
 ಲಿ ತಾಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ಎಚ್ಚನಾತನ ಭುಜವ ಕಲಸಾ | ದೆಚ್ಚನಾತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥ | ದಚ್ಚ
 ನಾತನ ಹಯವ ನವನೀಪತಿಯು ಟಕ್ಕೆಯವ || ಎಚ್ಚ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಪುನರಸಿ | ಎಚ್ಚ ಭಂಗಿಸಿ
 ನೃಪನ ಮರ್ಮವ | ಚುಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ಗಾಸಿಮಾಡಿದನವನಿಪಾಲಕನ || ೨೮ || ಚೆಲ್ಲಿತವನೀಪತಿಯ
 ಮೋಹರ | ಮಲ್ಲ ನರ ನುಗ್ಗಾಯುರಾಯನ | ಘುಲಿಸಿದನೈ ಯೆಂಟುಬಾಣದಲೀತನಡಿಗಡಿಗೆ || ಅಲ್ಲಿ
 ಯದುಭುತರಣವನಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲವಾರುತಿ ಕೇಳಿದನು ಒಳ | ಕಲ್ಲಿ ಕೋಟಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದನು
 ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೦ || ಅಳಲಿಸಿದನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ನುಳುಹಬಿಟ್ಟನ ಸಾಯಿಕೂಲ್ದದೆ | ಕಳುಹಿದೆಡೆ
 ಬೆಂಬಿಡನಲಾ ಮರುಕೊಳಿಸಿ ಮರುಕೊಳಿಸಿ || ತಲೆಕೊರಳ ಸಂಪ್ರತಿಗೆ ಭೇದವ | ಬಳಸಿದರೆ ಸಾಕೈಸ
 ಲೇ ಹೋಗಲಿ ಯೆನುತ ಕಣೆಗೆದಂ ಕರ್ಣನ ತರುಬಿದನು ಭೀಮ||೩೧||ಭೀಮಸೇನನ ದಳಪತಿಯ ಸಂ
 ಗ್ರಾಮ ಮಸೆದುದು ಮತ್ತೆ ಕೈಕೊಳ | ಲೀಮಹಾರಥರನುತ ಕೈವೀಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ಸೋಮದ
 ತ್ತನಸೂನು ಕೃಪನು | ದ್ವಾಮಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾನುಜ | ರಾಮಹಾಹವಕೂದಗದರು ಕೃತವರ್ಮ
 ಗುರುಸುತರು || ೩೨ || ಅಖಿಳದಳಭಾರಣೆಯಲೊಂದೇ | ಮುಖದಲೊಕತು ಪವನಜನ ಸಂ | ಮುಖ
 ಕೆಯೊಡಿತು ಕಣಕಿದರು ಕಲಪ್ಪಂತಭೈರವನ || ಶಿಖಗಳಕಟಾ ನೀವು ಸಮರೋ | ನ್ತುಖರಹರ ಕರ್ಣಂ
 ಗೆ ಸಾವಿನ | ಸಖಗಳೈ ನೀವೆನುತ ಕೃಕೂಂಚೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೩೩ || ಗುರುಸುತನನ್ಮವತ್ತಬಾಣದ |
 ಲರಸನನುಜನ ಕೃಪನ ಕೃತವ | ಮರುಗಳನು ನೂರಂಬಿನಲಿ ವೃಷಸೇನಸೌಬಲರ || ಸರಳ ಮೂವ
 ತ್ತರಲಿ ಪುನರಸಿ | ಗುರುಸುತಾದಿಮಹಾರಥರನೆರಡರಲಿ ಮುಂಮುಂಬೆಯೆಚ್ಚ ವಿಮುಖರ ಮಾಡಿದ
 ನು ಭೀಮ || ೩೪ || ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನೊತ್ತಲಿಕ್ಕಿ ಮಹಾರಥರು ರಿಪು | ಮತ್ತ
 ದಂತಿಯ ಕಣಕಿದರು ಕೆದರಿದರು ಮಾರ್ಗಣೆಯ || ಇತ್ತಲವನೀಪತಿಯು ಮೋಹರ | ವೆತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ ರಥ
 ವ ಬಿಟ್ಟನು | ಮುತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಯಮನಂದನನನಾಕರ್ಣ || ೩೪ || ದ್ರೋಣ ಬರಸಿದಭಾಷೆ
 ಯೆಂದೇ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಬಗೆಯದಿರು ತನ್ನನು | ವಾಣಿಯದ ವಿವರದಲಿ ಸಲಹನು ಕೌರವರರಾಯ||
 ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯ ಮರೆದು ತನ್ನೊಳು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದೆನುತ ನಿ | ತ್ರಾಣನನು ನಿಬ್ಬರದನುಡಿಗಳಲಿ
 ರಿದನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಬಿಡನು ರಾಯನ ಬೆನ್ನನಿವನನು | ಕೆಡಹ ರಕುತವ ಕುಡಿಯೆನುತ ಬಲ | ನೆಡ
 ನೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಾತ್ಯಕೇಸಕುಲಸಹದೇವ || ತುಡುಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಮತ್ಸ್ಯರ | ಗಡಣಕೈಕಯ
 ಪಂಚಪಾಂಡವ | ರಡಸಿದರು ಹೊದಿಸಿದರು ಹಗೆಯನು ಸರಳಸಂಗಳಲಿ || ೩೭ || ಇನಿಬರೊಂದೇ

ಸೂರಿಯಲಿಮುಂ | ಮೊನೆಯಕಣೆಗಳ ಸುರಿದರಡಿಗಡಿ | ಗನಿತುತರವನು ಮುರಿದು ತರಿದನು ಸೊತವಾ
ಜಗಳ || ತನತನಗೆ ಹೊಸರಥಗಳೊಳಗು | ಬ್ಬಿನಲಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚರು ಮಹಾ | ಹವವೆನಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು
ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ || ಭಟರು ಮುತ್ತಿದರನಸುತನ ಲಟ | ಕಟಿಸಲೆಚ್ಚರು ತಿವತಿವಾ ನಿ |
ಚ್ಚಟರನಿಬ್ಬರದಂಫುವಣೆ ಮರು ಸ್ತೂತು ಲೇಸೆನುತ || ನಿರ್ದಿವೇಶನ ಕೋಪತಿಖಿಯು | ಬೃಟಿಗೆ ಸ
ಮವೆನಿಸಿತ್ತು ಕರ್ಣನ ಚಟುಲವಿಕ್ರಮಪವನಪುಗತಬಾಣತಿಖಿನಿಕರ || ೩೯ || ನಕುಲನನು ನೋಯಿ
ಸದೆ ಸಹದೇ | ವಕನಗಾಯಂಬಡಿಸಿದನು ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ಮೈಮಸಗಾಣಿಸಿದನಾಮತ್ಸ್ಯಕೈಕಯರ ||
ವಿಕಳಗೊಳಿಸಿದನಾಮಹಾರಥ | ನಿಕರ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಳಾ | ಪಕದಲೊದಗಿತು ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿ
ತು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೦ || ಹೇಳಲರಿಯನು ನಿನ್ನವನ ಕ | ಟ್ಪಾಳುತನವನುವೇವದೈತ್ಯರ | ಕಾಳಗ
ದೊಳಿವನಂತೆ ಬಲ್ಲಿದಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ || ಆಳ ಮುರಿದನು ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕು | ಬೃಳಗಳ ಬಿಲುನೆಗಹಿನೆಸು
ಗೆಯ | ಕೀಲಣದ ಕಾಲಾಟವಿರಿತವ ಮೆರೆದನಾಕರ್ಣ || ೪೧ || ಸರಳಹತಿಯಲಿ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ವೆರ
ಸಿ ಸಹದೇವಾದಿವೀರರು | ಹಿರಿದು ನೊಂದರು ಮತ್ತೆ ತರುಬಿದರವನಿಪಾಲಕನ || ಅರಸ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಧ
ನುವನಿನ್ನರ | ಡರಸನಾದುದು ಧರಣಿ ನಿನ್ನಯಾತೀರದ ಬರಹವ ತೊಡವೆನೆಂದನುತೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೨ ||
ಅಕಟಕಟ ರಾಧೇಯ ಕೇಳಿ | ನಕುಲನೀಸಹದೇವನೀಸಾ | ತ್ಯಕನರೇಶ್ವರರೆನಿಸುವೀಕುಂತೀಕುಮಾರರ
ಲಿ || ಅಕುಟಲರು ನಯಕೋವಿದರು ಧಾ | ಮೀಕರ ಕೊಲಬೇಡಿವರನತಿವಾ | ಧಕರು ಭೀಮಾರ್ಜು
ನರ ಸಂಹರಿಸೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೩ || ಮುಳಿದು ಕಬ್ಬಿನತೋಟದಲಿ ನರಿ | ಹುಲಿಯುಮೋಲ ಗರ್ಜಿಸಿತು
ಗಡ ಹೆ | ಕೃಳದಹೇರಾಳದಲಿ ಹೇಣಗದೆ ಬಾಲವೃದ್ಧರಲಿ || ಬಲುಹು ನಿನಗುಂಟಾದೊಡುತ್ತಲು | ಫಲು
ಗುಣನ ಕೂಡಾಡು ನಡೆ ಮರು | ವಲಗೆಯನು ಭೀಮನಲಿ ಬೇಡುವುದೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೪ || ಎನಲು
ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗ ಭೀಮಾ | ಜನರ ತೋರಾದೊಡೆಯನುತ ನಿಜ | ಧನುವ ಮಿಡಿದಬೃರಿಸಲಿತ್ತಲು ರಾ
ಯದಳದೊಳಗೆ || ಅನಿಲಜನ ಕಾಲಾಟಕದಳಿಯ | ಬನದ ಕಾಡಾನೆಯ ಮೈಗಾಳಿಯ | ವನಚರರ ದೆ
ಖ್ಖಾಳದಬ್ಬರ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ || ೪೫ || ಅಂಡಿಸಿತು ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಸುಳಿ ಗೊಂಡುಸಿಕ್ಕಿದ ಕೌರ
ವೇಂದ್ರನ | ಕೊಂಡು ಹಿಂಗುವಜೋಕೆ ನೂಕದೆ ಭೀತಿಗರ ಹೊಡೆದು || ಗಂಡುಗುಂದಿದಭೀತಿ ಬಿರುದಿ
ನ | ತೊಂಡುಗೇಡಿನ ಜಯದ ಜಾರಿನ | ಖಂಡಶೌರ್ಯದ ಬಿರುದರಿದ್ದರು ನೃಪನ ಬಳಸಿನಲಿ || ೪೬ ||
ವಾಯದಲಿ ಕೌರವನ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯುಸೆರೆಹೋಯಿತ್ತು ತಿವಕ್ಕೆ | ಗಾಯಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾ ಗುರುಸೂ
ನುಮೊದಲಾದ || ನಾಯಕರು ಸುಪಲಾಯನದ ನಿ | ನಾಯಕರುದುಷ್ಕೀರ್ತಿನಾರಿಯ | ನಾಯಕ
ರು ಮರು ಸ್ತೂತುರೆಂದುದು ನಿನ್ನಪರಿವಾರ || ೪೭ || ಕೇಳಿದನು ಮಾದ್ರೇತ ಕಿವಿಗೊ | ಟ್ಪಾಲಿಸಿದನೇ
ಕರ್ಣಕರ್ಣಳ | ಡಾಳರವನಿದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸ್ಥುನ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ || ಖೂಳ ಬಿಡಿಸಾ ಭೀಮಸೇನನತೋ
ಳವರೆಯಲಿಸಿಲುಕಿದನು ಭೂ | ಪಾಲನಕಟಾಯೆನುತ ತೇಜಯ ತಿರುಹಿದನು ತಲ್ಯ || ೪೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ವದ ೫೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮುಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಪ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಮರಳಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿದು | ಬರುತ್ತೆಗೆಲಿದ
ನು ಸಕಲಕೌರವರಾಯಮೋಹರವ ||

|| ಪದ || ದೂರುವೆವೆರೆಲೆ ಕರ್ಣನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ಹಿಂದೆ ಕೆಲಬರು | ದೂರಬಲ್ಲರೆ
ದೊರೆಯ ಧಕ್ಕಡಿತನಕೆ ಸರಿಯಹರೆ || ಹಾರಲೂದಿದನಹಿತರಾಯರ | ಸೂರೆಗಡ ಹಾಯ್ದರಿಯ ಕರೆ
ದನು | ಮೀರಿದುತ್ಸಾಹವನು ಕಂಡನು ಕರ್ಣನನಿಲಜನ || ೧ || ಅರರೆ ಸಿಂಹದ ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯ |
ಕರಿಯನುಗವಂದದಲಿ ಗರುಡನ | ಕೊರಳ ಬಲದಲಿ ಬಿದ್ದಸರ್ಪವ ಸೇದುವಂದದಲಿ || ಧರಣಿಪಾಲನ
ತೆಗೆದು ಭೀಮನ | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನು ಜೋಡುಜೋಡಿಯ | ಜರುಹಿದನು ಜವಗೆಡಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಪ
ವನಜನ || ೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಕರ್ಣ ಭೀಮನ | ಧರಧುರದ ದೆಖ್ಖಾಳತನವ | ಬ್ಬರಿಸಿತಾಹವಗರುವಿಕ
ರ ಗಾಢಾಯ್ಲ ಚೇತನವ || ಧರಣಿಪಾಲನನಿತ್ತಲವರಾ | ದಂಸಿದರು ಸಹದೇವನಕುಲರು | ಸರಳಕಿರುಗಾ
ಯವನು ಮಿಗೆ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮಂತ್ರಿಸುತ || ೩ || ದುರುದುರಿಪಬಿಸಿನೆತ್ತರುಗಳಲಿ | ಯೊರತೆ ಮ
ಸಗಿತು ಬಹಳಧೈರ್ಯದ | ಹೊರಿಗೆ ಮುರಿದುದು ಮೂಗಿನುಸುರುಬ್ಬಿದ್ದುದಡಿಗಡಿಗೆ || ಅರಿವುಮರೆ
ವೆಗಳೊಂದನೊಂದನು | ಮುರಿಯನೂಕಿದನವನಿಪತಿ ಕಡು | ವೆರಗುಗೊಂಡನೊಲಿದನುರೆಬಹುವಿಧ
ದ ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ || ೪ || ಜಯಸಮರ ಜಾರಾಯ್ತು ತೆಗೆ ಪಾ | ಳಯಕೆ ಮರಳಿಚು ರಥವನಿನ್ನೆ | ಲ್ಲಿ
ಯದು ನೆಲ ನೆರೆ ಕುದಿದು ಕುರುಡನ ಮಕ್ಕಳೇ ಕೊಳಲಿ || ನಿಯತವೆಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಾಯನ | ಲಯವೆ
ಜಯವೆಂದನುತಲಾವಾ | ದ್ರಿಯಕುಮಾರರು ದೊರಸಹಿತ ತಿರುಗಿದರು ಪಾಳೆಯಕೆ || ೫ || ರಾಯರೆ
ಥ ಮಡಮುರಿಯೆ ಮುರಿದರು | ನಾಯಕರು ಪಾಂಚಾಲಮರುಯವೆ | ವಾಯುಜನುಮತ್ಸ್ಯಪ್ರಬಂ
ಧಕಚೇತನಕರು || ವಾಯುಹತಿಯಲಿ ಮೇಘದೊಡ್ಡಿ | ಗಾಯಸವು ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ | ಪಾಯ
ವೆರರಾಯರಿಗಪೂರ್ವವೆ ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೬ || ಮುರಿದುದೈ ರಿಪುರಾಯದಳ ಹಗೆ | ಹರಿದುದೈ
ಕುರುಪತಿಗೆ ಹರುಷವ | ಕರೆದುದೈ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಕ್ಷೇಮಜೇಮೂತ || ಇರಿತವಾದುದು ನಿನ್ನವರ ಬೊ |
ಬ್ಬಿರಿತವೆರೆದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಸೆರಗು ಸೋಕಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರಗರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೭ || ಕುರುಬ
ಲದ ಲಗ್ಗೆಯನು ನಿಜಮೋ | ಹರದ ಮುರಿದಿಹಸುದ್ದಿಯನು ಧರ | ಧುರದ ಪರಬಲದೊಸಗೆಯನು
ನಿಜಬಲದಹಸುಗೆಗಳ || ಮುರಮಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ತೂಗುವಮಕುಟದೊಲವಿನ | ಬೆರ
ಳತುದಿಚಮ್ಮೆಟೆಗೆಯಲಿ ಸೂಚಿಸಿದನರ್ಜುನಗೆ || ೮ || ಅರರಥವಾಹೋಹರಥಹಿಂ | ದಾರವೆರಬಳುವಳಿ
ಯಲೊದಗಿದ | ಲೋರಣಿಸಿ ಮುಂಚುವರ ಠೆಕ್ಕೆಯವಾರತೇರಿನದು || ಅರಬಲವದು ವೆರಪಲಾಯನ |
ಚಾರುದೀಕ್ಷಿತರಾಯ್ತು ಫಲುಗುಣ | ಧಾರುಣೀಪತಿಯಾಣೆ ಹೇಳಿಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ || ೯ || ನೋ
ಡಿನೋಡಿ ಕಿರೀಟವನು ತೊ | ಗಾಡಿದನು ಕಂಬನಿಗಳಾಲಿಯ | ನೀಡಿರಿದು ಸೋರಿದವು ಸೊಂಪಡಗಿ
ತು ಮುಖಾಂಬುಜದ || ಹೂಡಿದಂಬಿನತೋಳ ತೆಗೆಹಿನ | ಬಾಡಿದುತ್ಸಾಹದಲಿ ತಾಳದ | ಬೇಡಿಕೆಯ
ಬೇಳುವೆಗೆ ಬೊಬ್ಬಳಿವೋದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೦ || ಸೇನಮುರಿಯಲಿ ಕುರುಪತಿಯ ದುಂ | ಮಾನಹರಿ
ಯಲಿ ಯೆನಗೆ ಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯೆಳ್ಳಿನಿತಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಲಿ ಗುಡಿಯ ಗಡನಗರ || ಅನರೇಂದ್ರನ ಸಿರಿಮೊಗಕೆ

ದುಂ | ಮಾನವೋ ಮೇಣ್ಣುರರೊಳಗೆ ಸಂ | ಧಾನವೋ ನಾನರಿಯೆನಳ್ಳಿದವೋಯ್ತು ತನಗೊಂದ್ಲ || ೧೧ ||
 ಧರಣಿಪತಿ ಸತ್ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಗಜ | ಪುರವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲಿಸುವೆನು ಮೇ | ಣ್ಣುರರೊಳಗೆ ಸಂಮೇಳವೇ
 ಕುಂತೀಕುಮಾರಂಗೆ || ಅರೆಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಬಿಟ್ಟಾ | ನಿರೆನು ಮುರಹರ ರಥವ ಮರಳಿಚು | ಮರ
 ಳಿಚ್ಚುರಥ ಮುಂಚುವುದೊ ಮನಮುಂಚುವುದೊಯಿಂದ || ೧೨ || ತಿರುಹಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ಹರಿ
 ಹೊಂಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾತನ | ಮುಂವ ಕಂಡುದು ಲಳಿಮಸಗ ಸಂಶಪ್ತಕರಸೇನೆ || ಅರೆನೆರ
 ಹಿಂಮೆಟ್ಟಿದನು ಪೈ | ಸರಸಿದನು ಫಡ ಹೋಗಬಿಡದಿಂ | ಕುರುನೃಪಾಲನ ಪುಣ್ಯವೆನುತಟ್ಟಿದರು
 ಸೂರಿಯಲಿ || ೧೩ || ಕವಿಮದದುಭುತಬಲ ಮುರಾರಿಯು | ತಿವಿದರಡಗಟ್ಟಿದರು ತೇಜಯ | ಜವಗೆಡಿ
 ಸಿ ತಲೆಯಾರಹಿದರು ತುಡುಕಿದರು ನೋಗನ || ಅವರನೊಂದೇನಿಮಿಷದಲಿ ಸಂ | ಭವಿಸಿ ನಡೆತರೆ
 ಮುಂದೆ ಗುರುಸಂಭವನ ರಥವಡಹಾಯ್ದು ದವನೀಪಾಲಕಳೆಂದ || ೧೪ || ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥಹೋ
 ಗದಿ | ರತ್ತಲಶ್ವತ್ಥ ಮನಾಣೆ ಮ | ಹೋತ್ತಮರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಲಿ ಮೆರೆ ನಿನ್ನಮೌಳಿಯನು || ಕಿ
 ತ್ತುಬಿಸುಡುವೆನಸುವನಿರಾ | ಗತ್ತಲಿಬಿರಿದಿರಾಗು ಜೋಕಯ | ಜೂತ್ತಿನಾಹವವಲ್ಲಿ ನುತ ತರುಬಿದನು
 ಗುರುಸೂನು || ೧೫ || ಅವುಧಿಲ್ಲಗುಪಾಯವೀತನ | ಭಾವ ಬೆಟ್ಟಿತು ಹಂವುಗೊಡನಿಂ | ದಾವಸಂಧಿ
 ಯೊಳೆಯೆನವನಿಪನಾಗುಹೋಗುಗಳ || ದೇವ ಹದನೇನುತ ವರಗಾಂ | ಡೀವಿ ಮುಕ್ತಕಳಂಬಕಾಂ
 ಡ | ಪ್ರಾವರಣದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಗುರುನಂದನನರಥವ || ೧೬ || ಖೂಳ ಹೆರದೆಗೆ ಸಾರು ಧಟ್ಟಿನ
 ತೌಳಿಯಾಟವೆ ಕದನಕುಟಲದ | ಬೇಳುವೆಯ ಡೊಳ್ಳುಸಮದ್ವಿನಮಾಯವೆಮ್ಮೊಡನ || ಆಳುತನವುಳ್ಳೊ
 ಡೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ಜಾಳಿಗೆಯನುಗಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನ | ಕೋಲುಗಳ ಕಡಿದೊಡನ ಹೊಳಿದನಂಬಿನ
 ಲಿ ರಥವ || ೧೭ || ಸರಳ ಹರಮೇಖಲೆಗೆ ನೀವೇ | ಗುರುಗಳಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೀವೇ | ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದಿ
 ರೆನುತ ಗುರುಸುತನಂಬ ಹರಗಡಿದು || ತುರಗದಲಿ ರಥಚಕ್ರದಲಿ ಕೂ | ಬರದೊಳಿಸಿನೊಳಚ್ಚಿ ನಲಿ
 ದು | ಧರತಿಳೀಮುಖಜಾಲವನು ಜೋಡಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ತಳಿತನಿನ್ನಂಬಿನಮಳೆಗೆ ಮನ |
 ನಲಿವದಾರಿಗೆಯಳಿಯಲಾಕಳ | ವಳಿಸದಿರು ಕೊಳ್ಳಾದೊಡನುತಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ಹೊಳೆವಕಣೆ
 ಮುಕ್ಕಿರಿದದಾರಿಯ | ಲುಳಿದಕಣೆ ದಾಟಿದವು ಗುರುಸುತ | ತುಳುಕದನು ಫಲುಗುಣನ ಮೈಯ್ಯಲಿರ
 ಕುತರಾಟಳವ || ೧೯ || ಕಡುಗಿದರೆ ಕಾಲಾಗ್ನುರುದ್ರನ | ಪಡಿಯಲಾಡುವನೀತನೇ ಸೈ | ಗೆಡದರೋಮ
 ದೆ ಧೂಮ್ರವೆಕಮಿಗೇಸ್ಯದಬಂದುಗಳ || ಝಡಿದಶೌರ್ಯದಳಲದಲಡಿಗಡಿ | ಗೊಡಲನೊಲೆದು ಮಹಾ
 ಸ್ತ್ರದಲಿ ತಡೆ | ಗಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಗುರುಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥಹಯವ || ೨೦ || ಧನುವನುರೆ ಬ
 ತ್ತಳಿಕೆಗಳ ತರ | ಕನಕಚೌರಿಯ ಟೆಕ್ಕೆಯವ ಬಲು | ಬನಗಡಿತಬಿಕ್ಕಿದನು ಸೆಕ್ಕಿದನಂಬಿನಲಿ ನಭವ || ಧ
 ನುವರೂಢವು ಹೋಗಿ ಗುರುನಂ | ದನನಗರ್ವಕಹಾನಿಯೇಫಡ | ಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನತರುಬಿನಿಂದನು
 ಸಳದೊಡಾಯುಧದಿ || ೨೧ || ಧಿಟ್ಟನೈ ಗುರುಸೂನುರಪಜಗ | ಜಿಟ್ಟಯಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಧ
 ಟ್ಟಿನಲಿ ಭಟರಾರನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಹಿಂದೆ ಕೃಪರಡ | ಗಟ್ಟಿದರುಸಂಶ
 ಪ್ತಕರು ಸಲೆ | ಮುಟ್ಟು ಬಂದರು ಕೌರವೇಂದ್ರನನಖಿಳಬಲಸಹಿತ || ೨೨ || ತಡೆಯುಪಾರ್ಥನನವರ
 ರಾಯನ | ಕಡಹಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನೀಗಲೆ | ಮಡುಹುವನು ಪವನಜನನೊಂದುವಿಘಳಿಗಮಾತ್ರದಲಿ ||

ಬಿಡದಿರೀತನನುತ ಕುರುಪತಿ | ಯೋಡನೆ ದುಶ್ಶಾಸನಭಟಾಳಿಗ | ಆಡಸಿದರು ಕಿಂಗೋಲಮಳೆಯಲಿ
ಕಾದಿದರು ನರನ || ೨೩ || ಅವನಿಪನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಹುವಿ | ಫ್ನುವನು ಬಲಿದುದೆ ದೈವಯಂತ್ರವ | ನ
ವಗಡಿಸಿ ಮೀರುವರೆ ನಮ್ಮಳವೇ ತಿವಾಯಿನುತ || ಕವಲಗೋಲ್ಕಿದರಲಿ ಕೌರವ | ನವರತಮ್ಮಂದಿರೆ
ನು ಸಂನಾ | ಹವನು ವಂಚಿಸಿ ಗೆಲಿದು ಸಂಶಸ್ತಕರನೊಡೆಹೊಯ್ದು || ೨೪ || ಹೋಗಹೋಗಲು
ಮತ್ತೆ ಕುರುಬಲ | ಸಾಗರದ ಭಟಲಹರಿ ಮಸಗಿತು | ತಾಗಿದರು ತುಡುಕಿದರು ಕವಿದರು ನಾಲ್ಕು
ಸೆಗಳಲಿ || ನಿಗಿದರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಲಾಗಿನಲಿ ತಿರುಗಿದರು ಪುನರಪಿ | ತಾಗಿದರು ಗುರು
ಸೂನುಕೃತವರ್ಮಾದಿನಾಯಕರು || ೨೫ || ಮೇಲೆದ್ದಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಬಲಮೇ | ಘಾಳಿಯಂದದಿ ಎಂ
ಟುದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ ತಿವಿದರು ಸರ್ವತೋಮುಖರು || ಹೇಳಲೇನವನೀಶ ಚಪಲಫ |
ಡಾಳಪಾರ್ಥಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ನೆರೆ ಸೀದು ಸೀಕರಿವೋಯ್ದು ಕುರುಸೇನೆ || ೨೬ || ಗು
ರುಸುತನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಶಕುನಿಯ | ಪರಿಭವಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮಕನ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೀಯದೆ ಕೇರಳಾಂಧ್ರವಿ
ಳಾಂಧ್ರಕೌಸಲರ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಸುಯೋಧನನ ಮೊಗ | ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚು ಸುಷ್ಣಗೌತಮ |
ರುರವಣೆಯ ನೆಭಕೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದು ಮತ್ತೆ ಹರಹಿನಲಿ || ೨೭ || ಅವರಿಸಿತಿಡು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಮೇ |
ಳಾವದಲಿಕುರುಸೇನೆ ಘನಗಾಂ | ಡೀವವಿದಳಿತಬಾಣವಹ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ ವಂಚಿಸದೆ || ಲಾವಣಿಗೆಗೋಳಲಸಿ
ಯಮನಲಿ | ಜೀವಿಗಳು ಜಡನಾಯ್ದು ಫಲುಗುಣಾನಾವಹಿಲದಿನಿರಿದನಂಬುದನರಿಯೆನಂದ || ೨೮ ||
ಜಾಳಿಸಿತು ರಥ ಜಡಿದು ಕೌರವ | ರಾಳು ರೋಂಪಿಸಿ ಜೋಡಿದೊಡುವ | ರಾಳ ಜಂಕಿಸಿ ಬೈದು
ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಗುರುಸೂನು || ಖೂಳಫಡಫಡ ಜಾರದಿರು | ರಾಳ ತೂರಿದಕೊಬ್ಬು ಬೇಡವಿ |
ಟಾಳವಿದ್ಯೆಯೆ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೆನುತಚ್ಚ ನರ್ಜನನ || ೨೯ || ಗುರುಸುತನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಫಲುಗುಣ
ತಿರುಗಿಹಾಯ್ದು ಮುಂದೆಶರಪಂ | ಜರವ ಹೂಡಿದನೀತನಾತನ ಬೈದು ಬೆಂಬತ್ತಿ || ಸರಳ ಹರಹಿನ
ಹೂಟವನುಕಾಹುರದಕಡುಹಿನೊಳೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದುರವಣಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನೀತನ ಧನುವ ಖಂ
ಡಿಸಿದ || ೩೦ || ಧನುವಮುರಿಯಲು ಧಿಟ್ಟತನವೀ | ತನಲಿ ಸಾಕಿನ್ನಿನುತ ಗುರುನಂ | ದನನು ಮುರಿ
ದನು ಹೊಗುವಮೋರೆಯ ಹೊರೆದಬುಗುಡದಲಿ || ಅನಿಲತನಯನ ಹಳಚಿದನು ಮುಂ | ಮೊನೆಯಬೋ
ಳೆಯ ಮೈಯ ತೊಳುತೊಡೆ | ಎನಗೆ ತನಗೆಂಬಗ್ನಿ ಕೆಯನು ಮೆರೆದನೀಚೆಯಲಿ || ೩೧ || ತರಣಿತನ
ಯನ ತೆಗೆಸಿ ಭೀಮನ | ನುರುವಣಿಸಿ ಗುರಸೂನುಕಾದು | ತ್ತಿರೆ ಧನಂಜಯತೆರಳಿದನು ಪಾಳಯದೆ
ಪಥವಿಡಿದು || ಅರರೆ ಫಲುಗುಣನೋಟವನುಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥರ ನೋಟವನು ನ | ಮ್ಮರಸ ಕಂಡನ
ಲಾ ಯಿನುತ ನೂಕಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩೨ || ನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯ | ಧರಧುರದ ನಿನ್ನಾಳ
ಸೂಳಿನ | ಮುರಜಜರ್ಘರರಾಯಗಿಡಗನಜಡಿವಜಂಬುಕನ || ತುರಗಕರಿರಥಪಾಯದಳಚಾ | ಮರದ
ಧವಳಚ್ಚು ತ್ರಿವಿದ | ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಹರದಲೊಕಿತು ಮತ್ತೆ ಸಂಗರಕೆ || ೩೩ || ಕವಿದು ಕಂಠೋಳಿದು
ವಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ | ಲವಲವಿಕಯಾಯ್ತವನ ಕಂಡನು ಕದನಕೇಳಿಯಲಿ || ಅವನಿ
ಪನ ದರುಶನವೆನೆಗೆ ಸಂ | ಭವಿಸಲರಿಯದು ಭಾಪುರೇ ಕೌ | ರವಮಹಾಂಬುಧಿಯೆನುತ ಮೆಕುಟವ
ತೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೩೪ || ಬಳಿಕ ಸೇನಾಸ್ತಂಭಶರದಲಿ | ನಿಲಿಸಿದನು ಮಾರ್ಬಲವನಿತ್ತಲು | ಭೆ

ಳಯದಲಿಹಿಂಮೆಟ್ಟುತಿರೆಕಂಡನು ಧನಂಜಯನ || ಹೊಳೆದು ದುವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ನೆಲಕೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವೆ ನಿಲುನಿ | ಲ್ಲೆಲವೊ ಹೋಗದಿರೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩೫ || ಉಂಟು ಖತಿಯೆನಲಾಯೆನುತ ಹ | ತ್ತಂಟುಶರದಲಿ ಭಟನ ಗರ್ವದ | ಗಂಟಲನು ಮುರಿಯೆಸಲು ಭಯದಲಿ ಕೆದರಿಕಂಪಿಸುತ || ಕಂಟಣಿಸಿ ಸುರನಿಕರವೈರಿಯ | ಗಂಟಲರುಣಾಂಬುವನು ಸರಳಿಂ | ಗ್ರೀಂಟೆಸುವೆ ತಾನೆನುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋದನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಕಂಡನರ್ಜುನನಿದಿರೊಳಗೆಯು | ದ್ವಂಡತನವನು ನೃಪತಿ ಚಿಂತಾ | ಖಂಡಧೈರ್ಯರು ನಾವಲೇ ಕಂಡಿರೆ ಮುರದ್ವಂಸಿ || ಅಂಡಲೆದು ಕಾದಲ್ಕೆ ಸಮಯವೆ | ಚಂಡಬಲನಹನಡುವೆಗಲಮಾ | ತಾಂಡನಂತಿರೆ ತೋರುತ್ತೈದನೆ ರಥವ ತಿರುಹೆಂದ || ೩೭ || ಜೀವಿಸುವೊಡಾವಾವಲೇಸಿನ | ಶಾವ ಕಾಣೆವು ಜೀಯಕರ್ಣನೊ | ಳಾವು ತೋಡಕುವರೆಲ್ಲ ಮರಳಿಚು ಪಾಳೆಯಕೆ ರಥವ || ಈವಿಗಡನಂತಿರಲೆನುತ ಗಾಂ | ಡೀವಿ ಚಾಪವನಿಳುಹೆ ರಥವನು | ದೇವಕೀಸುತ ನೂಕಿದನು ಪವಮಾನವೇಗದಲಿ || ೩೮ || ಬರುತ ಕಂಡನು ಭೀಮಸೇನನ | ಹೊರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನರ್ಜುನ ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ನೃಪಾಲನ ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವನು || ಅರಸನಿಂದು ಸುಜೀವಿಯೋ ಸುರ | ಪುರನಿ ವಾಸಿಯೊ ಯೆನಲು ನಾನೀ | ಧುರದೊಳಿದ್ದನು ನೀ ನಿಧಾನಿಸುಯೆಂದನಾಭೀಮ || ೩೯ || ಆದೊಡೆ ಲೆಪವಮಾನಸುತ ನೀ | ನಾದರಿಸು ನಡೆಯರಸನನು ನಾ | ಕಾದುವೆನು ಕೌರವನ ಸಕಲಬಲಪ್ರಹಾರದಲಿ || ಕೈದುಕಾರರು ಸಕಲದೇವಗಳ | ಲೈದಿ ಬರುತಿದ ನೀಮರುಳುತ ಭೇದಿಸುವನರಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದೊಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೦ || ಎಲೆಧನಂಜಯ ನೀನೆ ಬಲುಗೈ | ಯಳಿದವರು ರಣಖೇಡರೇ ಕುರು | ಬಲವನೊಬ್ಬನೆ ಕೇಣಗೊಂಡನು ಕರ್ಣಮೊದಲಾಗಿ || ಅಳುಕಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣಕೆ ತನ್ನ ಗ್ಗಳಿಕೆಯನು ನೋಡವನಿಪಾಲನ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಸಂತೈಸು ನೀ ನಡೆಯೆಂದನಾಭೀಮ || ... || ೪೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕೈ ಮದ ೫೪೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ನೂಚನೆ || ರಾಯರಿವುಬಲವಿಪಿನದಹನದ | ಜೀಯನೇಕಾಂಗದಲಿ ಕೌರವ | ರಾಯದಳಬಹಳಾಂಬುಧಿಯ ಕಲಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ದು | ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು ಬಳಿಕೆತ್ತಲು ವೈಕೋದರನ || ಅಳುತನದ ಸಗಾಡಿಕೆಯನಾ | ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಸಕಲಕುರುಬಲ | ಜಾಲವೊಂದೆಸೆಭೀಮನೊಂದೆಸೆಕೇಳು ಕೌತುಕವ || ೧ || ಸೆರೆಗೆ ಬೀಸಿತುನಿನ್ನವರು ಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದನರ್ಜುನನಿತ್ತಬೆನ್ನಿನ | ತೆರಿಗೆಯುತ್ಸಹ ಧನುವ ತೆಗೆ ಭಂಡಾರದೊಳಗೆನುತ || ತುರುಗಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲೆ ಲಗ್ನೆಯ | ಬಿರುದನಿಯ ನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಯ | ಜರಹು ಜೋಡಿಸಿ ಜರುಹಿತಡಿಲ ಜಗದ ಜೋಡಿಸಳ || ೨ || ಆರುಸಾವಿರತುರಗೆ ಗಜಘಟಿ | ಮೂರುಸಾವಿರಸಾವಿರದನಾ | ನೂರುರಥ ಪರಿಗಣನೆ

ಗೊಂದೇಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ನೂರುರಥದಲಿ ಸರಳ ಹೊದೆ ನಾ | ನೂರು ಪರಿಚಾರಕರು ಸಹಮೈ |
 ದೋರಿ ನಿಂದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನೆ ತರುಬಿ ಕುರುಬಲವ || ೩ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿವ್ವು ದಳದಲಿ | ಗು
 ರುತನುಜ ಕೃತವರ್ಮಕನು ಕೃಪ | ನರನು ಕಲಿರಾಧೇಯಸೌಬಲವೀರವೃಷಸೇನ || ಮರುಯವನಸಂ
 ವೀರಕೇರಳ | ತುರಕಬಾಹ್ಲ ಕಮಗದನೇಪಾ | ಳರುಗಳಿವರೊಳಗಿಹುದು ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತಬಲವೆಂದ || ೪ ||
 ಮಾಳನಾಂಧ್ರಪುಳಿಂದಬರ್ಬರ | ಗೌಳವಂಗದ್ರವಿಡಸಿಂಗಳ | ಲಾಳಗುಜ್ಜ ರಚೀನಬೋಟಕರಾಳಕರ್ಪ
 ರರು || ಚೋಳಸಿಂಧಕಳಿಂಗವರನೇ | ಪಾಳಪಾರಿಯಯಾತ್ರತುಳುವನೈ | ಪಾಲರಿವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸಂ
 ಖ್ಯಾತೀತ ಬಲವೆಂದ || ೫ || ಇದ್ದುದಾಸಂಶಪ್ತಕರುಜಗ | ವದ್ದ ಜಲಧಿಯ ತೆರೆಯವೊಲು ಮುರಿ |
 ದೆದ್ದ ಹರಿಬಲದಂತೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಪಾಯದಳ || ದೊಡ್ಡ ಯಲ್ಲದೊರೆಗಳೇ ಜರ | ದೆದ್ದ ದೆರಡಕ್ಷೋಣಿ
 ಯಿನಿಬರ | ಗೆದ್ದ ನೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮ ಕೇಳ್ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೬ || ಹೇಳುಸಂಜಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ಕಾ |
 ಲಾಳುಮೇಲಾಳಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಕಾಳಗದ ಕೌತುಕವನೀಹೆಬ್ಬಲದ ದುರ್ಬಲವ || ಅಳುಹಿರಿದೆದ್ದೇನುಫ
 ಲ ಹೀ | ಯ್ಯಾಳಿದೈವಕೆ ಬೇರೆ ಪರಿಪರಿ | ಕಾಲವಿಲ್ಲ ವಿಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಂಧನೈ || ೭ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾದೊಡೆ ಮಹಾಸಾ | ಗರಕೆ ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದವೊಲು ಸಂ | ಹರಣದಿನವೀಜಗಕೆ ಮಲೆವಮಹೇ
 ಶನಂದದಲಿ || ಅರಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಬಲಕೆ ಕೋ | ಡೆರಗಿ ನಿಂದವರಾಹನಂದದಿ | ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮ
 ನಿದ್ದನು ತರುಬಿ ಪರಬಲವ || ೮ || ಆತನಿಂದಂಗವಣೆಯನು ನಿ | ನ್ನಾತ ಕಂಡನು ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮ
 ರು | ಪೂತು ಭೀಮ ಸುಧೀರನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವೆ || ಈತನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರಸಂಖ್ಯಾತವೆಂಬು
 ದು ಲೋಕ ಸಾಕಿ | ನ್ನೀತ ಮರಳಲಿ ಯೆಂದು ಭಟ್ಟರನಟ್ಟೈಕ್ಷು ಭೂಷ್ಣ || ೯ || ಬಂದು ಭಟ್ಟರು
 ಭೀಮಸೇನಂ | ಗೆಂದರಲೆಕೌಂತೇಯ ನೀನಿಂ | ದಂದಿನಗ್ಗದಂದುದುಮಾರನ ಕಾರ್ತೀವೀರ್ಯಕನ ||
 ಸಂದಭರತಭೇರಧಾದಿಗ | ಳಿಂದಮಿಗಿಲು ಮಹಾಪ್ರಚಂಡರೊ | ಳೆಂದು ನಿನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ದನುಜಾಸು
 ರರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೧೦ || ರಾಯರಿಪುಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ಕುರು | ರಾಯಧಟ್ಟಿನೊಳಿನಿಬರೊಳು ನಿ | ನ್ನಾ
 ಯತದ ನಿಲುವಂಗವಣೆಗಾವೇನ ಹೇಳುವೆವು || ರಾಯನನು ಸಂತ್ಯಸುವುದು ಮಾ | ದ್ರೇಯಫಲುಗುಣ
 ಸಹಿತ ನಿಲು ನಿ | ನ್ನಾಯತದಲೆಮ್ಮರಸನೊಲ್ಲನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ರಣವೆ || ೧೧ || ಆಗಲದು ತಪ್ಪೇನು
 ಧರ್ಮಜ | ನಾಗುಹೋಗರ್ಜನನಮೇಲೆ ವಿ | ಭಾಗದಲಿ ಬಂದುದು ಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯರಣವೆಮಗೆ ||
 ಈಗಳಿನ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಷಯದ | ಯಾಗದಲಿ ರಿಪುಭಟರ ಪಶುಹಿಂ | ಸಾಗಮವ ತೋರುವೆನು ಸೈರಿಸಿ
 ಯೆಂದನಾಭೀಮ || ೧೨ || ವಿವಿಧಮಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತುವ | ನವರಿಗಿತ್ತನು ತನ್ನ ಪಾಠಕ | ನಿವಹವ
 ನು ಕಳುಹಿದನು ಕೌರವಬಲದಸುಭಟರಿಗೆ || ಅವರು ಬಂದರು ಕರ್ಣಗುರುಸಂ | ಭವಶಕುನಿಕೃತವ
 ಮೃಕೃಪಕೌ | ರವನೈಪಾದಿಗಳಿರೊಳೊಡರಿದರನಿಲಜನ ಮತವ || ಮುರಿದುಲೋಕವ ನುಂಗುವೊ
 ಡಕ | ಟ್ಟೈರುಹೆಯೇ ಕಾಲಂಗೆ ಕತ್ತಲೆ | ಯಿರಿತದಲಿ ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಹಂಗೇಕೆ ದಿನಮಣಿಗೆ || ಮರೆ
 ದೆಲಾರಾಧೇಯ ಕೃಪ ನಿಲು | ಹೊರಗೆ ಗುರುಸುತ ನಿಮ್ಮಗರ್ವವ | ಹರಿಸುವುದು ಭೀಮಾಸ್ತ್ರವೆಂ
 ದುದು ಭಟರ ಸಂದೋಹ || ೧೪ || ಅಶಯೇ ಜೀವದಲಿ ಕುರುಧರ | ಣೇಶ ಬಿಡು ರಾಜ್ಯವನು ಮಾತಿ
 ಸ | ವಾಸಿಯುಂಟೇ ಕದನವನು ಕೊಡುವುಳಿದಮಾತೇನು || ಈಸುಶರ್ಮಕಶಕುನಿಕೃಪದು | ಶ್ವಾಸನಾ

ದಿವಿಪೀಲಿಕರು ತಮೆ | ಗೇಸುಬಲುಹುಂಟೈಸನೊದಗಲಿ ಯೆಂದರವರಂದು || ೧೫ || ಅವರ ಕಳುಹು
 ದರುಚಿತದಲಿ ನಿ | ನ್ನವರು ಮಸಗಿದಕಡಲವೊಲು ಬಲು | ತವಕಿಗರು ಕೋಲಳವಿಯೊಡ್ಡಿದ ಕೋಡ
 ಕೈಗಳಲಿ || ತವತವಗೆ ದೆಖ್ಖಾಯಿ ಮಿಗೆಯು | ಧೈವಿಸುರುಬಿದರವನಿಪಾಲನ | ಗವಿಯ ಗಾಡಿಕೆ ಜೋ
 ಡಿಸಿತು ಗೀರ್ವಾಣರಾಲಿಗಳ || ೧೬ || ಇನ್ನರಿಯಬಹುದೆನುತ ರಾಯನ | ಮನ್ನಣೆಯ ಮದಸೊಕ್ಕ
 ದಾನೆಗಳೆನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡುತನ್ನ ಬಿಡು ರಣಕೆನುತ ಖಾತಿಯಲಿ || ತಿನ್ನಡಗನೊಡೆಹೊಯ್ದು ಭೀಮನ |
 ಬೆನ್ನುಲುಗಿಯುಗ ಕರುಳನಕಟಾ | ಕುನ್ನಿಗಳನೆನುತೊದಗಿದರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೭ || ಈತನೇ
 ನಮಗರ್ಜನನು ಕೊಳ್ಳೀತನನು ಗಾಯಕ್ಕೆನುತ ಗಡ | ಬೀತರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ವಿಂಗಡಿಸಿ ||
 ಪೂತುಮರುರೇ ಭೀಮ ಯೆನುತವೆ | ಸೂತಸುತನೊಕಿದನುಕೃಪಗುರು | ಜಾತಕೃತವಮಾದಿರಧಿಕರು
 ಹೊಕ್ಕರವಗಡಿಸಿ || ೧೮ || ಒಂದುಕಡೆಯಲಿ ರಾಯನಿಪ್ಪ | ತೊಂದುಸಾವಿರರಥಸಹಿತಲುಘೆ | ಯೆಂ
 ದು ಬಿಟ್ಟನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ಅಂದುಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಪಾರ್ಥಗೆ | ನಿಂದರನಿಬರಿ
 ಗರಸ ಚಿತ್ತೈ | ಸಿಂದು ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದರನಿಬರಿಗೊಬ್ಬನೇ ಭೀಮ || ೧೯ || ಚೀರಿ ಕಾಲಿಡೆ ದಿಕ್ಕರಿಗಳೆಡೆ
 ಡೋರಿಹೋಗಲು ಸರ್ವಲಗ್ನಯ | ಲೇರಿತೀದಳ ದಳವುಳಿಸಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ || ಏರುಸೂರೆಗೆ
 ಹೊಯ್ದು ಮಿಸಲಿ | ನೇರು ನಮ್ಮದು ತಮ್ಮದೆನುತು | ಬೈರಿ ಭೀಮನ ಮುತ್ತಿದರು ಮೆತ್ತಿದರು
 ಬಾಣದಲಿ || ೨೦ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನಭೀಮನ | ಪರಿಯನೀಸರ್ವಾಂಗಘಾತ | ಸ್ಫುರಣಮದಕರಿಯಿ
 ಕ್ಷುವನವನು ಹೊಕ್ಕಮಾರ್ಗದಲಿ || ಕೆರಳಿ ಕವಿದನು ಕೆರಳಿದುರಿ ಕ | ಪುರಕೆ ಕವಿವಂದದಲಿ ಕರ್ಣನ |
 ಕುರುಪತಿಯ ಗುರುತನ ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಥಕಾಗಿ || ೨೧ || ಎಚ್ಚರವರವರೆಚ್ಚ ಬಾಣವ | ಕೊಚ್ಚಿದನು
 ಕೋಲ್ಗಳಲಿ ಗೊಡ್ಡಿದ | ನಿಚ್ಚೆಟರ ನೆಗ್ಗಿದನು ತಾಗಿದನರಸು ಮೋಹರವ || ಹೆಚ್ಚಿ ವೀರಾವೇಶದಲಿ
 ಬಹು ಬಿಚ್ಚರಧಿಕರನಾಯ್ದು ಧೈರ್ಯದ | ಕೆಚ್ಚ ಮುರಿದನು ಕಡಡಿದನು ರಿಪುಸುಭಟಸಾಗರವ || ೨೨ ||
 ತುಡುಕುವಾನೆಯ ಸಂಮುಖಕೆ ಖುರು ವಿಡುವ ಕುದುರೆಯನೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ಸುವ | ಬಿಡುರಥವ ತಲೆವ
 ರಿಗೆಯಲಿ ತವಕಿಸುವಕಾಲಾಳ || ಕಡಿದನಂಬಿನೊಳಾಗಜವನಾ | ಕಡುಹಯವನಾರಥವನಾನವ | ಗಡದ
 ಕಾಲಾಳುಗಳನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೩ || ಮುಂದೆ ಸಬಳಿಗಳೆಡಬಲದಲೋ | ರಂದದಲಿ ಬಲ್ಲವ
 ರು ದೋರೆಗಳ | ಮುಂದೆ ಹರಿಗೆಗಳೆರಡು ಬಾಹೆಯಲಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ
 ಬೀಳುವ | ಮಂದಿಗಿದು ನೆರವಾಯ್ತು ನೆಗ್ಗಿದ | ನೊಂದುಲಗ್ನೆಯಲೇರಿದರು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಪ
 || ೨೪ || ಮುರಿದು ನುಗ್ಗಹರಥವ ಬರಿಕ್ಕ | ಹರಿದು ಬೀಳುವಗಜದ ಗಾಯದ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ನೆಗ್ಗ
 ಮುಗ್ಗ ವಕುದುರೆಕಾಲಾಳ || ಅರಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸಲು ಬಲಮು | ಕ್ಕುರಿಕೊಂಡುದು ಮೇಲೆಮೇಲ |
 ಲೈರಿವಕಹಳೆಯ ಬಹಳ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಥಸದಲಿ || ೨೫ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಹಗೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ | ಸೆ
 ಕ್ಕಿಸುರಗಿಯಲಿವನಖಂಡವ | ನಿಕ್ಕುಳಿನೊಳೆಡೆಯವಚಿ ಕೊಯ್ಸುಂಟಿಗೆಯ ತಿನ್ನೆನುತ || ಹೊಕ್ಕುಹೊ
 ಯ್ದರು ರಥವನಳವಿಗೆ | ಮಿಕ್ಕು ಕೈಮಾಡಿದರು ಕಾಲಾ | ಳೊಕ್ಕಿನಲಿ ಬೇಸರಿಸಿದರು ಪವಮಾನನಂದ
 ನನ || ೨೬ || ನೆಲಕದೊಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಕೊಂಡನು | ಹಲಗೆಗದೆಯನು ಮೇಲುವಾಯ್ದು | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂ
 ದನು ವೈರಿಬಲವತಿಗಾಯಘಾತಿಯಲಿ || ತಲೆಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಕಲಿಗಳಟ್ಟಿಯ | ತಿಳಿವರಕುತದ ಹೊನಲ

ಮುಂಡದ । ಲಳಿಯ ನಾಟ್ಯದಲೆಸೆದುದ್ದೈ ಭೀಭತತ್ಸರಾದ್ರದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಧುರಕಡೆಯಕಾಲಿನಲಿ ಜೋ
 ದರು । ತೆರಳೆಡೆಚ್ಚಾಡಿದರು ನೆಲದಲಿ । ನೆರೆಯೆ ರಥದಿಂದೊದಗಿದರು ಸಮರಥಮಹಾರಥರು ॥ ಅರಿ
 ಯೆ ಹಯಜೋಡಿನಲಿ ಕವಿದ । ಬ್ಬರಿಸಿದರು ರಾವುತರು ಭೀಮನ । ಬಿರುಗದೆಯ ಘುಲ್ಲಣೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ
 ತು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ ॥ ೨೮ ॥ ರಾವುತರು ಕಡಿವಡೆಯಲಾತುರ । ಗಾವಳಿಗಳೋಡಿದವು ಜೋದರ । ಜೀ
 ವೆ ಜಾಳಿಸೆ ಬೀದಿವರಿದವು ಮದಗಜಾದಿಗಳು ॥ ತಾವು ನಿಬ್ಬರಗತಿಯ ರಥತುರ । ಗಾವಳಿಗಳೆದವು
 ರಥಂಗಳ । ನಾವಿಗಡವಿಗ್ರಹ ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೨೯ ॥ ಕಡೆದರುಲ್ಲರಿಗಳ ರಥಾ
 ಗ್ರದೊ । ಳುಡಿದಸಿಂಧದ ಮಕುಟಪದಕದ । ಕಡೆಯಸರಪಳಿಹೊನ್ನ ಬಂದಿಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕದ ॥ ಕ
 ಡುಕುಹೀರಾವಳಿಯ ರಾಶಿಯ । ಕಡೆಯಹಾರದ ರಚನೆ ಯಮನಂ । ಗಡಿಯ ಪಸರವಿದನಲು ಮೆರೆ
 ದುಮ ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೦ ॥ ಕಡಿದಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಸೀಳಿದ । ದಡಿಯನೆಗ್ಗದಗುಳದ ರೆಂಚೆಯ ।
 ಸಿಡಿದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಕೆಯ ಜೋಡುಮೋಚೆಯವ ॥ ಜಡಿವಮಿಳಿಮೊಗರಂಬರೆಂಚೆಯ । ಕಡುಕುಗಳ
 ಸೂತ್ರಿಕೆಯ ಕಂಬಿಯ । ಕಡಿಯಣದ ಕುಸುರಿಗಳಲೆಸೆದುದುಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೧ ॥ ಮುರಿದ
 ದೂಹತ್ತಿಗಳನೆಗ್ಗದ । ಸುರಗಿಗಳ ಚಿನಕಡಿಯ ತೋಮರ । ಪರಶುಶಲ್ಹ ಹಸಬಳಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಲಾ
 ಡಿಗಳ ॥ ಹರೆದಹೊದೆಗಳ ಉಡಿದಬಿಲ್ಲಿನ । ಬಿರಿದಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಸೀಳಿದ । ಹರಿಗೆಗಳ ಹೇರಾಳದಲಿ ರಂ
 ಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೨ ॥ ಉರುಳ್ಳೆತಲೆಗಳ ಕುಣಿವಮುಂಡದ । ಹೊರಳ್ಳೆ ಕಡಿಗಳ ನೆಣನಹಾಸಿನ
 ನರಳ್ಳೆ ಬೀತರ ಮಿದುಳಜೋರಿನ ಕರುಳದೊಂಡೆಯದ ॥ ಅರಳ್ಳೆ ಕಡಿತಾಳಿಗೆಯ ರಕುತಕೆ । ಮರಳ್ಳೆ
 ಭೂತವ್ರಜವರೋಂಪಿಸಿ । ಕೆರಳ್ಳೆ ಭಟರಟ್ಟಿಗಳಲೆಸದುದು ॥ ೩೩ ॥ ಅಲ್ಲಿಕರ್ಣ
 ನ ರಥವ ವಾಜಯ । ಘುಲ್ಲಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳಾಚೆಯ । ರಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಕೊದಿದನು ಚಿಗಿದನು ಕೌರವನ
 ಹೊರೆಗೆ ॥ ತಲ್ಲಣಿಪಸಂಶಪ್ತಕರ ನೆರೆ । ಚಲ್ಲಬಡಿದನು ದಳದನಾಯಕ । ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸವಿದೋರಿದನು ಬ
 ಲುಗದೆಯ ಬಿರುಹೊಯ್ದು ॥ ೩೪ ॥ ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಭೀಮನೆಂದುರೆ । ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ಚಿಂ
 ಮಿದ । ಡತ್ತಲಾಚೆಯಲುರುಬಿ ದಳ ಘಾಡಿಸಿತು ವೇಡೆಯಲಿ ॥ ಇತ್ತ ಹೊಯ್ದನು ಹೊಯ್ದು ಕುರು
 ಪತಿ । ಯತ್ತ ಚಿಗಿದನು ಗುರುಸುತಾದಿಗ । ಳತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಳಗಿದನು ಮೊಟ್ಟಿದನು ಪಟುಭಟರ
 ॥ ೩೫ ॥ ಕರಿಘಟೆಯ ಮೆರೆಗೊಂಡು ನಿಂದವು । ತುರಗವಾನೆಗಳೋಡಿತೇರಿನ । ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕವು
 ತೇರುಹಾಯ್ದವು ದೊರೆಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ॥ ಕರಿಮುರಿಯೆ ತೇಜಗಳ ತೇರಿನ । ದೊರೆಗಳೆಹಿಂದೆದ್ದು
 ದೊರೆ ಪೈ । ಸರಿಸಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಹೊಯ್ದು ಹೋರಟಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಪೂತುಮರುರಿಪುರಾಯ
 ಮನ್ನಥ । ಭೂತನಾಥನಿರೋಧಿರಾಯರಿ । ಗಾತು ಮುರಿದಘುರಟ್ಟು ವೈರಿನಿಕಾಯಗಿರವಜ್ರ ॥ ಏತಕೀ
 ಸೂಳೆಯರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ । ಜಾತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ತಿವತಿವ । ವಾತಸುತಗೆಣೆಯಾರೆನುತ ಹೊಗಳಿತು
 ಭಟವಾತ ॥

...

...

॥ ೩೭ ॥

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಮದ ಇಗ್ಗಾಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯರಿಪುಬಲಗಿರಿನಿವಹವ | ಜ್ರಾಯುಧನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಭೋ | ಜಾಯತಾಂಬಕ
ಸಹಿತ ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಬಲು | ಗಾಳಗವ ಭೀಮಂಗೆ ಸೇರಿಸಿ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು
ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ವಹಿಲದಲಿ || ಹೇಳು ಮುರಹರ ಬುದ್ಧಿಕದಡಿ ಛ | ಡಾಳಿಸಿತು ಪರಿಬೇದದೊಸಗೆಯ |
ಕೇಳಲಾರೆನು ರಾಜವಾರ್ತೆಯನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ || ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಕೇಡು ಕ
ಲಿಯುಗಬೀಜವೀಪರಿ | ಕೂಡದೀಹೊತ್ತಿನಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ || ಬೇಡನಾಗದಿರಿದಕೆಚಿಂತಿಸ |
ಬೇಡನುತ ಫಲುಗುಣನ ಚಿತ್ತದ | ಪಾಡರಿದು ನುಡಿಯುತ್ತ ತಂದನು ರಥವ ಪಾಳೆಯಕೆ || ೨ || ಬರ
ಲು ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡು ಪರಿಜನ | ಹರಿಯದಲಿಯದಲಿ ದುಗುಡದ | ಭರದ ಗುಜಗುಜಗೋಷ್ಠಿಗಳ
ಜನಜನದ ಮುಸುಕುಗಳ || ಮುರಿದಮಂಜನ ನಿಡುನಿಹಾರದ | ಸರಸಿರುಹವನದಂತೆ ಪಾಳೆಯ | ದಿರ
ವು ಲೇಸಲ್ಲ ನುತ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೩ || ಕಳಚಿದನು ಸೀಸಕವ ಬೆಂಬ | ತೃಳಿಕೆಯನು ವ
ಜ್ರಾಂಗಮೋಚೆಯ | ಬಿಲುಸರಳ ನಿಳುಹಿದನು ಬೇಗದಿ ದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿತ || ಇಳಿದು ರಥವನು ರಣದ
ಭಾರಿಯ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದರಸನ | ನಿಳಯವನು ವಳಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಕಂಡನವನಿಪನ || ೪ ||
ರೋಂಪಿಸುವನಿರಮೋಗವ ನೋಟದ | ಸೊಂಪಡಗಿದಾಲಿಗಳ ಸ್ಥರ್ಯದ | ಗುಂಪಳಿದನಿಜರಾಜತೇ
ಜದ ವಿಪುಳವೇದನೆಯ || ಬಿಂಪರಿವಗೇಸರಿನ ತುರುಗಿದ | ಕರಿಪಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯಲಿ ಘಾತಿಯ | ಪೆಂಪಿ
ನಲಿ ಹುದುಗಿದಮಹಿಶನ ಕೊಡನಾಪಾರ್ಥ || ೫ || ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದಗಾಯಮದ್ದಿನ | ಜಗಿಯತ್ತೆಲದ
ತಳಿತಲೇಪದ | ಬಿಗಿದಬಾಣವ್ಯಥೆಯ ಕರ್ಣಧ್ಯಾನಚೇತನದ || ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯ ತುದಿವೆರೆ
ಳುಗುರುವೆರಸಿನ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಬಲು | ದುಗುಡಭರದಲಿ ಕುಸಿದಭೂಪನ ಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ || ೬ ||
ನಕುಲದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಹದೇ | ವಕಯುಧಾಮನ್ಯಾದಿಸುತಸೋ | ಮಕಶತಾನೀಕಪ್ರಬದ್ಧರು ಚೇಕಿ
ತಾನನರು || ಸಕಲಕೈಕಯಮತ್ಸ್ಯಸುತಸಾ | ತೈಕಿಶಿಖಂಡಿಯುತ್ತುಪ್ರತಿವಿಂ | ದೈಕರು ಪಾರ್ಥನ
ನುಪಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೭ || ಕರಗಿದಂತೆಕರಣವಾಲಿಗ | ಳೊರತೆಯೆನಕಣ್ಣೀರಿನಲಿಕಾ | ತರಿ
ಸಿದವು ಜಲಬಿಂದುಗಳು ಪುರುಹೂತನಂದನನ || ಆರಸನಿರವಿದೆಯೆನುತ ನೋಸಲನು | ಚರಣದಲಿ ಚಾಚಿದ
ನು ಚೇಷ್ಟಾ | ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವುತಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿದ || ೮ || ನೊಂದಲಾನರನಾಥ ವಿಧಿಯೇ |
ನೆಂಧು ಮುನಿದುದು ನಿನಗೆನುತ ಮು | ಕುಂದ ನೆರಕಾರುಣ್ಯದ್ವಿಪ್ಪಿಯೊಳವನಿಪನ ನೋಡಿ || ಮಂ
ದಮುಂದದಿಪಾಣಿಪಲ್ಲವ | ದಿಂದ ತನುವನು ತಡವಲಾಗಳೆ | ಕಂದೆರದು ನೋಡಿದನು ಭೂಪತಿ ಕೃಷ್ಣ
ಪ್ಲುಗುಣರ || ೯ || ಹರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ಪರ್ಶವಾತ್ರ | ಸ್ಪುರದಲಂದಾಪ್ಯಾಯನಾಂತಃ | ಕರಣನಾದನು ನೆನೆದ
ನುನ್ನುತಬಾಪ್ಪವಾರಿಯಲಿ || ತುರುಗಿದೇನ ಮೈವಳಿಯ ಲಘು | ತರದಿ ಬಳಿಕೊಯ್ತನೆ ತನುವನಾ
ದರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಮಹೀಪತಿ ಮೂನಿನಿಯ ಮಲಗಿ || ಹದುಳವೇ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಹೇರಾ | ಳದಲಿ ಕಾದಿ
ದೆಯಾ ಸುಶರ್ಮನ | ಕದನ ಬೆಟ್ಟಿತು ಶಪಥವಲ್ಲಾ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿಲ್ಲರಿಗೆ || ಕದರಿದರು ಹಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಬಂ |

ದೊಡಗದವನೇ ವೀರಲೆಕ್ಕಕೆ | ದರಿಯಬಂದುದೆಲಕ್ಷವೆಂದನು ನೃಪತಿ ಫಲುಗುಣನ || ೧೧ || ಆಯಿತೆ
 ದು ನೀ ಬಂದಪರಿ ರಿಪು| ರಾಯಧಟ್ಟೆನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ | ದಾಯವೊಳ್ಳಿತು ದಿಟ್ಟನಾವನು ನಿನ್ನಹೊ
 ಲಿಸಲು || ಕಾಯಿದನೊ ಕಳುಹಿದನೊ ಮೇಣಡ | ಹಾಯಿದನೊ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಾಡಿದು | ಪಾಯವಾವು
 ದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ || ೧೨ || ಬೇರೆ ಸಂಶಪ್ತಕರೊಳೆಕ್ಕಟೆ | ದೋರಿಸಿದಲಾ ತೋ
 ಟೆನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ಸೂತಸುತನಿಲ್ಲವರೆ ಧಟ್ಟೆನಲಿ || ಹಾರಜರೆದು ಸುಶರ್ಮನವದಿರೆ| ತೊರಿ
 ತಿರುಗಿದಬಳಿಕ ಕೈಮೈ | ದೋರಿದನೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೩ || ಎಲೆಧನಂಜಯ
 ಸೂತತನಯನ | ಗೆಲಿದು ಬಂದೆಯೊ ದಿವಿಜನಗರಿಗೆ | ಕಳುಹಿಬಂದೆಯೊ ಕಂಡು ಕಣಕದೆ ಬಂದೆ
 ಯೋ ಮೇಣು || ಉಳುಹಿಬಿಡುವನೆ ಕದನಮುಖದಲಿ | ಮಲೆತನಾದೊಡೆ ಕರ್ಣನೇನ | ಗ್ಗಲಿಕವಡೆದ
 ನೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೧೪ || ಜೀಯ ಖಾತಿಯಿದೇಕೆ ಕರ್ಣನ | ಕಾಯದುಳುಹಿ
 ದನೊಂದುಭಾರವಿ | ಡಾಯದಲಿ ಫುಟ್ಟೆಸುವೆನೀಗಳೆ ಹಾಯ್ಕುವೀಳೆಯವ || ರಾಯದಳಿಗಳೆನ್ನ
 ಕೂಡೆ ನ | ವಾಯಯೇ ಕಲಿಕರ್ಣನಾಯುಷ | ಹೋಯಿತಿಡೆಯೆಂದೊರಸಿದನು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ
 ನೆಲನ || ಈಸುಪರಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾಸರಾಯಿತೆ ನಮ್ಮದುಷ್ಕೃತ | ವಾಸನಾಮಯವೈಸ
 ಲೇ ನಿಮಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ || ಆಸುಯೋಧನ ವಿಗಡಭಟವಾ | ರಾಸಿಯನು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವನು ಧರೆ |
 ಣೇಶ ನೇಮವ ಕೊಂಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಣೆ ತನಗೆಂದ || ೧೫ || ನಾಲಗೆಯ ನೆಣಗೊಬ್ಬು ಮಿಕ್ಕುಚೆ |
 ಡಾಳಿಸಿದೊಡೇನಹುದು ಕರ್ಣನ | ಕೋಲಗರಿ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೀಯವೆ ಸೀತ್ಲಗತಿ ನಿನಗೆ || ವೀಳೆಯವ
 ತಾ ಕರ್ಣನಾಯುಷ | ಕೋಳುಹೋಯ್ತೆಂದೆಂಬಗರ್ವದ | ಗಾಳುತನವನು ನಂಬಬಲ್ಲೆನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇ
 ಳೆಂದ || ೧೬ || ನಿನಗೆ ಕೀಳವನಲ್ಲ ರಾಧಾ | ತನಯನವ ಹೆಚ್ಚಾಳು ಕಡ್ಡಿಯ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ಕೈ
 ಕೊಂಬನೇ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿದಿನಲಿ || ಕನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದೊಡೆ ನೀನಾ| ತನ ವಿಭಾಡಿಸಲಾಪಸತ್ಯನೆ | ಮನವ
 ಬಲ್ಲೆನು ಪಾರ್ಥ ನುಡಿಯದಿರೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೭ || ಬಲನ ಜಂಭನ ಕೈಟಭನ ದಶ | ಗಳನ ನಮುಚಿ
 ಯ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ಬಲನಿಶುಂಭಹಿರಣ್ಯಕಾದಿಪ್ರಮುಖದಿತಿಹುತರು || ಅಳವಿಗೊಡುವರೆ ಪಾಡಹು
 ದು ನೀ | ನಿಲುಕಲಳವೇ ಕರ್ಣಜಯವತಿ | ಸುಲಭವೇ ನಿನ್ನಂದದವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||
 ಜಾಣಪಣದಲಿ ಕಾದಿ ಹಿಂಗುವ | ದ್ರೋಣನಲ್ಲಳವಿಯಲಿ ಕಳವಿನ | ಕೇಣದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೆ ಗಾಂ
 ಗೇಯನಿವನಲ್ಲ || ಸಾಣೆಗೊಡಲಗವನು ಸಮರಕೆ | ಹೂಣಿಗನು ರಿಪುಬಲಕೆ ಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಕಾರನು
 ಕರ್ಣನಾರೆಂದರಿಯೆನಿನಂದ || ೧೯ || ಜಾಳಜರೆದು ಜಡಾತ್ಮರಿಗೆ ಜಂ| ಘಾಳತನವನು ಮೆರೆದು ಮೋ
 ಡಿಯ | ಬೂಳರನು ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಚೂಣಿಯ ಭಟರನವ್ವಳಿಸಿ || ಆಳುತನದಲಿ ಮೆರೆವನಿನಗವ | ಸೋ
 ಲಲರಿಯನು ನಿನ್ನಗಂಟಲ | ಗಾಳವೆನಿಸುವ ಕರ್ಣನಾರೆಂದರಿಯೆ ನಿನಂದ || ೨೦ || ಏನ ಹೇಳುವೆ
 ನೆನ್ನದಳದಲಿ | ತಾನು ಭೀಮನ ಧಟ್ಟೆನಲಿ ಗುರು | ಸೂನುವೀಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲರೊಡ್ಡಿನಲಿ |
 ಮಾನನಿಧಿರಾಧೇಯನೆತ್ತಲು | ತಾನೆ ಚಿನ್ಮಯವಾಯ್ತು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆ ತಾನಿನ್ನುಳಿದವರು ಸಮ
 ವಲ್ಲ ಕರ್ಣಂಗೆ || ೨೧ || ಎಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನು ತಿರುಗಿನೋಡಿದೊ | ಡಲ್ಲಿ ತಾನೆಡವಂಕಬಲಮುಖ | ದಲ್ಲಿ
 ಸೂತನನೆಂಟುದನೆಗಳ ಕೂಡಿ ಕರ್ಣಮಯ || ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ | ಬಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬಿರಥಾ

ಶ್ವರವೆಂದೆ । ದಲ್ಲಣದ ದೆಕ್ಕಾಳರಚನಾರಸಿಕತನವೆಂದ ॥೨೩॥ ಮುರಿದು ಹಂಚದಮೋಹರವ ನೆರೆ ಪರಿ
 ದುಸಂತೈಸಿದೊಡೆ ಜೋಡಿಸಿ ಜರೆದು ಗರಿಗಟ್ಟಿದವಿರೋಧಿವ್ರಜದ ಧಟ್ಟಣೆಯ ॥ ಇರಿದು ಕುರಿದರಿಮಾ
 ಡಿ ದೊರೆಗಳ ನರಸಿ ಕಾದಿ ವಿಭಾಡಿಸಿದರಣ । ದುರಬಕಾರನದೆಂತು ಸೈರಿಸಿ ಗೆಲುವ ನೀನೆಂದ ॥೨೪॥
 ಕಾದಿ ನೊಂದನು ತಾನು ಬಳಿಕ ವೈ । ಕೋದರನನಡಹಾಯ್ದೊಡಾತನ । ಕಾದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮದೀಯರಥ
 ವನು ಮತ್ತೆ ತರುಬಿದನು ॥ ಮೂದಲಿಸಿ ಸಹದೇವನಕುಲರು । ಕಾದಲವರನು ಮುರಿದನಗ್ಗದ । ಕೈ
 ದುಕಾರರ ದೇವಕರ್ಣನ ಗೆಲುವೆದಿಟವೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮಲೆತು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯಲಿ ಬಲ । ಸುಳಿಮಸ
 ಗಿತನ್ನುವನು ವೇಷಿಸಿಬಳಸಿ ಕಾದಿತು ಕರ್ಣನೊಬ್ಬನಕೂಡೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ॥ ಬಲವರವು ನಿನಗುಳ್ಳೊ
 ಡಾಗಲಿನಿಲಿಸೆಯಾನೀ ಬಂದು ಬಯಲ ಗಳ್ಳಿಕೆಯನು ಬಿಡೆ ಬೆರೆಯುತಿಹೆ ಸಾರೆಂದನಾನ್ಯಪತಿ ॥೨೬॥
 ಉಕ್ಕಿ ಕುದಿದುದು ವೀರರಸ ಮಗು । ಉಕ್ಕಿ ಕುದಿದುದು ರೌದ್ರರಸವದ । ರಕ್ಕಜವ ಕೆಲಕೊತ್ತಿ ಕುದಿ
 ದುದು ಶಾಂತಿರಸಲಹರಿ ॥ ಮಿಕ್ಕು ಬಹಳಕ್ರೋಧ ವೊಳವೊಳ ಗುಕ್ಕಿತಮೆಳೋತ್ಸವದ ಚಾಪಲ । ಸೊ
 ಕ್ಕಿತೊಂದೇನಿಮಿಷ ಮೌನದೊಳಿದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭ ॥ ಹೇಳಲಂಜವೆನಾಸುಶರ್ಮಕ । ನಾಳು
 ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ । ಬೀಳಹೊಯ್ದು ನಿಹಾರದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಹರಿಸಹಿತ ॥ ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮ
 ಗನಲೇ ಹರಿ । ವಾಳನರಿದಡಗಟ್ಟಿದನು ತಾ । ಹೇಳಿಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೮॥
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆನ್ನೊಡನೆ ಕೈ । ಗಟ್ಟಿ ಕಾದಿದನೊಡನೊಡನೆ ಹುಡಿ । ಗುಟ್ಟಿದನು ರಥವಾಜಸೂತತ
 ರಾಸನಾವಳಿಯ ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದನು ಖಡ್ಗದಲಿ ಮೈ । ಗೊಟ್ಟು ಹೇಣಗಿದನಾಕ್ಷಣಕ ಸಾ । ಲಿಟ್ಟು ಸ
 ರಿದುದು ಸಕಲಕೌರವಸೇನೆ ಸರಿಸದಲಿ ॥೨೯॥ ತೊಡಕಿದನುಗಡ ಗರುಡಹಾವಿನ । ತಡಿಕವಲೆಯಲಿ ನಿನ್ನ
 ಗಮನವ । ತಡೆದರೇ ತಪ್ಪೇನು ಕೌರವದಳದನಾಯಕರು ॥ ತಡವಿನಲಿ ತಡವಾಯ್ತು ವುಳಿದಂ । ತಡೆ
 ಯಲುಳಿದರ್ಜನಗೆ ನಮ್ಮವ । ಗಡವ ಕೇಳಿದು ನಿಲ್ಲನೆಂದನು ನಗುತ ಯಮಸೂನು ॥ ೩೦ ॥ ಏನನೆಂ
 ಬನು ಯೆನ್ನಪುಣ್ಯದ । ಹಾನಿ ತಲೆದೋರಿದೊಡೆ ಭೀಮನ । ಸೂನುವಿರಲಭಿಮನ್ಯುವಿರಲೆಮಗಿನಿತು
 ಹದನಹುದೆ ॥ ಅನದೀಜದ್ರೋಣನಲಿ ತಾ ಹಾನಿಯನು ಮಿಗೆ ಕಂಡನೇ ನೆರೆ ಹೀನನನು ಕಂಡಾದೊ
 ಡೆಯು ಬದುಕುವುದು ಲೇಸೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಳಿಚದೆ ಮಧುಮಾಸ ಮೋಣಲಿ । ವರುಷರುತುವೇ ಸಾ
 ಕು ಜಾತಿಯ । ಜರೆದರೇನಮಗನ್ನು ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿವನವಾಸ ॥ ಸಿರಿಗೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಪಕ್ಷವ । ಬೆರೆ
 ಸಿ ಬದುಕುವನೈಸಲೇ ವರ । ಗುರುವಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೂಣಯವೇನು ತನಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬರಿದೆ
 ಬಯಸಿದೊಡಹುದೆ ರಾಜ್ಯದ । ಹೊರಿಗೆಯನು ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ಹೊ । ಕ್ಕಿರಿವಮಿಗೆ ಸತ್ವಾತಿಶಯ ಬೇ
 ಹುದು ರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಎರಗ ಮೇಣಿಪುರಾಯರನು ಕು । ಕ್ಕುರಿಸುವರೆ ರಾಧೇಯನೆಂದದ । ಲುರುವ
 ಡೊಬ್ಬನೆ ಬೇಹುದಲ್ಲದೊಡ್ಡಿಜಯವೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಎವೆಗೆ ವಿಕ್ರಮವೆಂಬಾರವ । ರವವ ಕಂಡವು ಕ
 ಣನಂದದ । ಲೆವೆಗೆ ದೀವಸಗೊಂಡು ಕಾದುವೊಡಂಬಡವರಿಲ್ಲ ॥ ಬವರೆ ಗೆಲುವದೆ ಹರಿಗೆ ಕೊಡುಗಾಂ
 ಡಿವವ ಸಾರಥಿಯಾಗು ನೀನೆಂ । ದವಗಡಿಸಿದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಮೈದುನನ ॥ ೩೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ವದ ೬೧೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯನನು ಕೆಡೆನುಡಿದನಾವ | ಜ್ರಾಯುಧನನಂದನನು ಬಳಿಕಬು | ಜಾಯತಾಂಬಕ
ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜಾರ್ಜುನರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂಪಾಲನಾಡಿನಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿದನು ಕೆದರಿದವು ಗು
ಡಿಯನು ರೋಮರಾಜಗಳು || ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬೇಳ್ವರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆ ಹೂದಿಸಿತುವದನವನು ಕ |
ಣ್ಣಾಲಿ ಕೆಂಪೇರಿದವು ಮಿಗೆ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧ || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದೊರೆಯನುಗಿದನ | ಡಾಯು
ಧವನುಬ್ಬರದ ರೌದ್ರ | ಸ್ಥಾಯಿಭಾವದ ಭಾರದಲಿ ಭುಲೈಸಿ ಭಯವಡಗಿ || ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನು | ಪಾಯದಲಿ ಪಲ್ಲವಿಸಲುಪ್ಪರೆ | ಗಾಯದಲಿ ಲಾಗಿಸಿದಪಾರ್ಥನ ಕಂಡುದಖಿಳಜನ || ೨ ||
ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತಲಾ ಹಾ | ಅಹಹರವವೇನೆನುತ ರಾಯನ | ಮಹಿಳೆ ಬಿದ್ದಳು ಮೇರೆ ಖಡುಗಕೆ
ತನ್ನನಡೆಯೊಡ್ಡಿ || ಬಹಳಶೋಕದಲಿಖಿಳಭಟರು | ಮೃಹವ ಬಿಟ್ಟರು ದೈವಕೃತಿದು | ಸ್ನಹವಲಾಯೆ
ನುತಸುರಂಪು ಹಡಿದನು ಧನಂಜಯನ || ೩ || ಹಿಡಿಯದಿರು ಮುರವೈರಪಾರ್ಥನ | ಬಿಡುಬಿಡೀತನ
ಖಡ್ಗಕೆಡ ತ | ನ್ನೂಡಲು ತನ್ನನು ಧಾರೆಯೆರೆದೆನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ || ತೊಡಗಿದೀತನ ರಾಜಕಾರ್ಯ
ವ | ಕಡಿಸದಿರು ನಿರ್ದುಹಸಲೀತನ | ಬಿಡುಬಿಡನೆ ಜರದನು ಮುರಾಂತಕನಿಂದ್ರನಂದನನ || ೪ || ಅಕಟ
ಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ | ತಕಕೆ ತಂದೈ ಮನವ ಭರತ | ಪ್ರಕಟಕುಲಸ್ಥೋಮನಕೆ ನೀನೊಬ್ಬನುದಿಸಿ
ದೆಲಾ || ಏಕಳಕುರುನ್ಯಪರೋಳಗೆ ದುಂತಾ | ತ್ಮಕರ ಕಾಣೆನು ನಿನ್ನಸುಹೋ | ಲಿಕೆಗೆ ಹರಹರಹರ
ಮಹಾದೇವೆಂದನಸುರಾಂ || ೫ || ಧರಣೀಪನ ಕೊಲಲೆಂದೊಮ್ಮೇಣೀ | ತರುಣಿಯಂಗೀನಕುಲಸಹದೇ | ವ
ರಗಯೋ ಮೇಣ್ಣಿನಗಯೋ ನೀನುಗಡಡಾಯುಧದ || ಪರಯಿದೇನ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಮೌನದೊ | ಳಿರಲಿದೆ
ನೃಣನಲು ಬೆರಗನ | ಗರದ ಗಾಹನೂಳದ್ದು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾಪಾರ್ಥ || ೬ || ಬದರಿಸದಿರೈ ಕೃ
ಷ್ಣ ದುಷ್ಕ | ಮೌದಲಿ ಸುಳಿಯೆನು ಭೂಪತಿಯ ಗದ | ಗದವಚೋಪಿನ್ಯಾಸಮನ್ಯಾಯಪ್ರಪಂಚವ
ಲಿ || ಅದಂನೀತನ ಹೊಯ್ದುಕೊಲ್ಲದೆ | ಸುಬನನಿಷ್ಕ್ರಿಯಿಲ್ಲ ಸತ್ಯಾ | ಭೃದಯವೇಯೆನ್ನದಯ
ವಲ್ಲದಿರನ್ನಲಯವೆಂದ || ೭ || ದೇವ ಪೂರ್ವದಲಿನ್ನು ನುಡಿ ಗಾಂ | ಡೇವವತಕೆ ನಿನಗೆ ತನಗೀ | ದೇ
ವಧನು ಸಾದೃಶ್ಯವೇ ತಗೆಯೆಂದು ಕೋಪದಲಿ || ಅವನೊಬ್ಬನು ನುಡಿದೊಡಾತನ | ಜೀವವನು ಜಕ್ಕ
ಲಿಸಿ ತನ್ನವ ಚೋಪಿಲಾಸವ ಕಾಬನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳಂದ || ೮ || ಸಾರು ತಗೆ ಗಾಂಡಿವವ ನಿನಗನು |
ಸಾರಿಯೇ ಬಿಸುಡೆಂದುನುಡಿಯನ | ಧಾರಾಣೀಪತಿಕೇಳ್ವರೇ ನೀನಿಬರನುಡಿಯ || ಆರದನ್ಯಾಯವು
ನಿಚಾರವಿ | ತಾರದನು ನೀನಲೆಮುಕುಂದ ವಿಕಾರಿಯೇ ತಾನೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೯ ||
ಬೀಸುಲೇಸಿದು ತಮ್ಮಮಾಡಿದ | ಭಾಷೆ ಬಾಹರವಾಗಬೇಡ ವಿ | ನಾಶಕಾನಂಬನು ಮುರಾಂತಕ ಬಿಡು
ಧನಂಜಯನ || ಆಶಯ ನೀರಾಜ್ಯದಲಿ ಮೇ | ಣೀಶ್ವರದಲಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಭಾಷೆ ಸಂದೊಡೆ ಸಾಕು
ನೀಸಾರೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೦ || ಮರುಳ ಮೌನದೊಳಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರನ ನೀ ಮುಂದಿಟ್ಟು

ಯಮದೂ । ತರಿಗೆ ಕೃವರ್ತಿಸುವಪರಿಯೇ ಕೋಟಿನರಕದಲಿ ॥ ಹುರುಳನರಿಯದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಾ
ಪರಮತತ್ವವಿದಾವಮುಖವೆಂದಲೆಯೆ ವೈದಿಕಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ ಬಿಡದು ನಿಮಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಎಲೆಧನಂ
ಜಯ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಕೊಲುವದುನ್ನುತೆಯೆಂಬನುಡಿಯು । ಗ್ಗಳಿಕೆಯದು ನಗೆಯಲ್ಲವೇ ನಿಶ್ಚಯವೆ
ಹಿಂಸೆಯಲಿ ॥ ಕಲಮನವಲಾ ನೀನಕಟ ನಿ । ಮೌಳಿತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿರಹಸ್ಯವ । ತಿಳುಹಿದವರಾರಂದು
ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುರವೈರಿ ॥ ೧೨ ॥ ನುಡಿದಮಾರ್ಗದಲಿರದು ಧರ್ಮದ । ಗೊಡವೆ ತಾನದುಬೇರೆ
ಸತ್ಯವ । ನುಡಿದು ಕಟ್ಟುವರುಂಟು ಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಡೆದು ಯಾವಜ್ಜೀವದಲಿ ಗತಿ ವಡೆ
ದರುಂಟಲೆ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನು । ಗ್ಗಡದವೀರಾವೇಶ ಮೂಣಲಿ ಮಾತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬನದೊಳೊಬ್ಬ
ನು ಕೌಶಿಕಾನ್ವಯ । ಮುನಿ ತಪಶ್ಚರ್ಮದಲಿ ಸತ್ಯವೆ । ತನಗೆ ಸುವ್ರತ ವೆಂದು ಬಟ್ಟೆಯೊಳಿದದೊಂ
ದುದಿನ ॥ ವನಚರರು ಬೇಹಿನಲಿ ಭೂಸುರ । ಜನವ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಕೌಶಿಕ । ಮುನಿಯು ಬೆಸಗೊಂ
ಡರು ಮಹೀಸುರಮಾರ್ಗಸಂಗತಿಯು ॥ ೧೪ ॥ ವಿತತಸತ್ಯದ ವಿಷಯಭೇದ । ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ ವಿಗಡ
ವನಚರ । ತತಿಗೆ ಭೂಸುರಚರರ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿದನು ಬಳಿಕ ॥ ಅತಿದುರಾತ್ಮಕರವದಿರನಿಬರು । ಕ್ಷಿ
ತಿಸುರರ ಕೊಂಡಮಳವಸ್ತು । ಪ್ರತತಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೆಲೆಕೌಂತೇಯ ನೋಡೆಂದ ॥ ೧೫ ॥
ಕಾಲವಶದಲಿ ಕೌಶಿಕನೆ ನಾಕಾಲದೂತರು ತಂದರಾತನು ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನು ವಿಚಾ
ರಿಸಲು ॥ ಮೇಲನರಿಯದೆ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ । ಸ್ಥೂಲದಲಿ ಬೊಮ್ಮೇತಿ ಬಂದುದಾಹೇಳಲತಿಶಯಕರ್ಮಭೋ
ಕ್ತದ ಪಾಪಫಲವೆಂದು ॥ ೧೬ ॥ ನರಕಕಾತನ ನೂಕಿದರು ವಿ । ಸ್ತರಣವೆಂತೈ ಪಾರ್ಥ ಸತ್ಯದ । ಹು
ರುಳನರಿಯದೆ ಕಾಳುಗಡೆದೊಡ ಕಾರ್ಯವೇನಹುದು ॥ ಮರುಳೆ ಕೇಳದ್ಭೂತವ ಹಿಂಸಾಪರನಹರ್ನಿಶವಾ
ದುರಾತ್ಮನ । ಹರಿಸಿದರು ದೇವಾಂಗನೆಯರಾಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬನದೊಳೊಬ್ಬ ಬೆಳಾಕನೆಂಬ
ವೆ । ವನಚರನು ತನ್ನಯಕುಟುಂಬವೆ । ನನುದಿನವು ಮೃಗವೇಧೆಯಲಿ ಸಲಹಿದನು ಬೇಸರದೆ ॥ ತನಗೆ
ಕಡೆಪರಿಯಂತ ಮತ್ತೊಂ । ದನುವನರಿಯನು ರಾಗಲೋಭವ । ನನೆಯದರಿಯದೆ ಹಿಂಸೆ ಸಂದುದು
ಹಿಂಸೆವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ವರವರಂಗೆ ಕುಟುಂಬರಕ್ಷಾ । ಕರಣಕಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂಸಾ । ಭರಣವೆಂದೇ
ಬರಹಧರ್ಮದ ಸೇನೆ ಬೋವರಲಿ ॥ ಮರಣವಾತಂಗಾಗೆ ಕೊಂಡೊ । ಯ್ದುರು ಸುರಾಂಗನೆಯರು ಧ
ನಂಜಯ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಾವಂಗರಿಯಲಹುದೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಪಿತೃಸಮೋಜ್ಯೋಷ್ಣೋಯೆನಿಪು
ದಾ । ಶ್ರುತಿವಚನವರಸಂಗೆ ನೀನುಪ । ಹತಿಯಮಾಡಲು ಬಗೆದೆ ಮಾತಿನವಾಸಿಬೇಕೆಂದು ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊ
ಳುಬುಜವ್ಯಾಣಾಳಕೋಸುಗ । ಕೃತತಟಾಕವನೊಡೆದವೊಲು ಭೂಪತಿ ವಧಾವ್ಯಾಪಾರನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವ
ಹುದೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಗುರುಹತಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯನಾನಧಿ । ಕರಿಸಿಮಾಡುವಮಾತನೇ ಪತಿ । ಕಂಸುವುದಾ ಶ್ರುತಿ
ಕರ್ಮವಿಹಿತವಿದೆಂಬುದೀಲೋಕ ॥ ಎರಡರಭ್ಯಂತರವ ನೀನೇ । ನರಿಯದಾತನೊ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ । ಪ
ರಮತತ್ವಜ್ಞಾತ್ಮವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಈಸುನಿರ್ದಯನೆಂಬುದನು ನಾ । ವೀಸುನಿನವರಿ
ಯೆವು ಮಹಾದೇ । ವೇಸುಪರಿಯಂತಹುದಲೈ ನಿನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಏಸುನೋಡಿದೊಡೇನು ಪಾಪವಿ
ಲಾಸರಚನಾಕೌರವಾತ್ಮರ । ವಾಸನೆಗಳವು ಬೇರ ಹರಹರಯೆಂದನಸುಕಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ನನದುದಂತಃಕ
ರಣ ಮಧುಸೂ । ದನಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸದಿನೆರೆ । ನನದುದಾತನ ಮ್ಮಲಿ ಛೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ ॥

ಘನತರಕ್ಲೇಶವ್ಯಥಾಚಿ | ತ್ತನುವಡಾಯುಧವರೆಯೊಳಾಂಕುತ | ವಿನಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾ
 ಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೩ || ನಾವು ನೆರೆಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗ | ಳಾವಗುಣದೋಷವನು ನಮ್ಮಲಿ | ಭಾವಿಸು
 ವೆನಾವೇನಬಲ್ಲೆವು ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವ || ಅವಪರಿಯಲಿ ತನ್ನಸತ್ಯದ | ತಾವುನಿಲುವುದು ರಾಯಗುಪ
 ಹತಿ | ಯಾವತಾವೆಂದೆನಿಸಲರಿಯರು ಬೆಷಸರ್ವೇಕೆಂದ || ೧೪ || ಭರತವಂಶದಲುದಿಸಿ ನಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ
 ಯಿಹಲೋಕದಲಿ ಸುಖಸು | ಸ್ಥಿರದಪದದಲಿ ಹೊರುವಹೊಣೆ ನೀನಲ್ಲದೆಮಗಾರು || ಮರುಳರಾವಷ್ಟು
 ಯದಮದದು | ಧರಪರಾಕ್ರಮತಮದ ಘನಮೂ | ಖಂಗೆ ಕೃಪಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು
 ಪಾರ್ಥ || ೧೫ || ಕೊಲುವುದೇ ನಂದರಿದೆ ಟೆಕ್ಕರಿ | ಗಳೆವುದೇ ಪರಹಿಂಸೆ ಲೋಗರ | ಹಳೆವುದೇ ವಧೆ
 ಶಸ್ತ್ರವಧೆ ವಧೆಯಲ್ಲ ನೋಡುವರೆ || ಖಳರ ದುಸ್ಸಂದಷ್ಟವಚನದ | ಹಿಳುಕು ಹೃದಯವನೊಡೆದು
 ಮರುಮೋನೆ | ಮೊಳೆತು ಬಳಿಕವ ಬದುಕಿದವನೇ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ || ಅರಸಗುಪಹತಿಯೆನಿಸ
 ದೇನಿ | ಪ್ಮರದುರುಕ್ತಿಕ್ರಪಾಣದಲಿ ಸಂ | ಹರಿಸಿದೊಡೆ ನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ ನಿನ್ನನುಡಿಗಳಿಗೆ || ಪರಮ
 ರುಷಿಮತವೆನೆ ಮುರಾರಿಯ | ಸಿರಿವಚನಕೆ ಹಸಾದವೆಂದು | ಬ್ಬರದ ಗರ್ವೋಕ್ತಿಯಲಿ ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿ
 ದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೭ || ಎಲೆಯುಧಿಪ್ಪಿರ ಜನಿಸಿದೈ ಶತಿ | ಕುಲದವಿಮಲಕ್ಷತ್ರವಂಶದ | ಲಳಿಮನದ
 ತಾಳಿಕೆಯ ತೊಡಹದ ಗಂಡುರೂಪಿನಲಿ || ನೆಲನ ಕೊಂಡರು ನಿನ್ನಮೋರೆಯ | ಬಲುಹಕಂಡಾಕೌರ
 ವರು ನಿ | ನ್ನೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದನೆನ್ನಭಂಗಿಸಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ನಿನ್ನ ಜೂಜಿನವಿಗಡದಲಿ ಸಂ |
 ಪನ್ನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟು ನಿನ್ನಯ | ಬೆನ್ನೊಳಗೆ ತೊಳಲಿದೆವು ಹದಿಮೂರಬುದ ವನದಲ್ಲಿ || ಮನ್ನಿಸ
 ದಲೇ ಸಾರಿ ಕೌರವ | ರಿನ್ನು ಕೊಡುವರೆ ರಾಜ್ಯವನು ನೀ | ನಿನ್ನು ಭೀಮನ ಹಿಡಿದು ಬದುಕುವುದೆಂ
 ದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೯ || ರಣದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಾರೋ | ಗಣೆಯಮನೆಯಲ್ಲರಸ ಸಿರದಲಿ | ಕುಣಿ
 ವಡಾಯುಧಸಿಳ್ಳಸುರಗಿಗೆ ತಿವಿವಭಲ್ಲೆಯಕೆ || ಹಣೆದು ಲೌಡಿಗೆಹಾಯ್ದು ಬೀಳುವ | ಕಣೆಗೆ ಬಂಡ
 ವ ರುಧಿರರಸದೌ | ತಣವ ರಚಿಸದೆ ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿ ನಿನಗೊಲಿವಳಲ್ಲೆಂದ || ೨೦ || ಕರುಣಕಂಕಣಧಾರ
 ಮಿದುಳಿನ | ಸಿರದೆಬಾಸಿಗ ಭುಜದವಕ್ಷದ | ಕರದಹೊಯ್ಲಿನ ತೋಳಬಂದಿಯ ಪದಕಸರವಳಿಯ |
 ಅರುಣಜಲಲಳಿತಾಂಬರದ ಸಂ | ಗರವಿವಾಹದ ಭೂಷಣದ ಸೌಂ | ದರಿಯವಿಲ್ಲವೆ ವಿಜಯಸಿರಿ
 ನಿನಗೊಲಿವಳಲ್ಲೆಂದ || ೨೧ || ಇಂದಿನಲಿ ಹದಿನೇಳುದಿನದ | ಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಣ ಬವರದಲಿ ನೀ |
 ನೊಂದುದುಂಟೇ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ಕೋಲತೋಹಿನಲಿ || ಬಂದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಗಡ ನೀ | ನೊಂ
 ದುಜೀವನ ಜಾರಿಸುವೆ ಸಾ | ಕಿಂದು ಕುಲಕಂಠಕರನಿರಿದೊಡೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೨ || ಎನುತಡಾ
 ಯುಧದೊರೆಯನುಗಿದ | ಜ್ಞಾನನು ತನ್ನಯ ಕೊರಳಸಂಧಿಗೆ | ಮನದೊಳಗೆ ಖಯಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ
 ಚಾಚಿದನು ಬಳಿಕ || ದನುಜರಿಪುವಡಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದಾ | ತನ ಕೃಪಾಣವ ಕೊಂಡು ನಿನ್ನಯ | ನೆನಹಿ
 ದೇನ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ || ೨೩ || ಏನಹೇಳುವೆನಡ್ಡಹಾಯಿದು | ನೀನೆ ಕಡಿಸಿದಯೆನ್ನನ
 ಲ್ಲದೊ | ಡೇನ ಮಾಡನು ಸತ್ಯತೌರ್ಯದಹಾನಿಡಂಬದಲಿ || ಈ ನರೇಂದ್ರನ ಕೊಂದತನಗೇ | ಹೀನ
 ದೇಹದತಲೆಯೊಡನ ಸಂ | ಧಾನವೇ ಸಾಕೆನ್ನ ಕೈದುನವನೆಗೆ ನೀಡೆಂದ || ೨೪ || ಎಲಮೊಮರುಳ ಕಿರೀ
 ಟಿ ಮತ್ತೆಯು | ತಿಳಿಯಲಾ ನೀನಾವಪರಿಯಲಿ | ಮುಳಿದು ರಾಯನ ಮುಂದೆ ನಿನಗಾತದ್ವಿಧಾನದ

ಲಿ || ಅಳಿವೆನೆನೆ ಯಾ ಸಾಕು ದೇಹವೆ | ನಿಳುಹುವುದು ಕೊಲೆಯಲ್ಲ ನಿಲೆ | ಗ್ನಳಿಕೆಗಳ ನೀಡಾಡಿ ನಿ
 ನ್ನನೆ ಕೊಂದು ಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೩೫|| ಸಂದಪರಿಯಿದು ಜಗಕೆ ಲೋಗರ | ನಿಂದಿಸುವುದೇ ಹಿಂಸೆ ತನ್ನನು
 ಕೊಂದವನು ತನ್ನಾಳ ತನವನು ತಾನು ಹೊಗಳಿದೊಡೆ || ಎಂದನರ್ಜುನ ನವನಿಪಾಲಂ | ಗೆಂದನೆ
 ಗಿದಿರಾರು ರಣದಲಿ | ನಿಂದು ಕಾದುವೆರಿಲ್ಲ ದನುಜಾಮರರ ಧೃಷ್ಟಿನಲಿ ||೩೬|| ತಾನಲಾ ದ್ರೌಪದಿಯ
 ಮದುವೆಯೊ | ಛಾನರೇಂದ್ರರ ಗೆಲಿದವನು ಬಳಿ | ಕಾನಿಶಾಟವ್ರಜವ ಮುರಿದುರುಹಿದನು ಖಾಂಡವ
 ವ || ಏನನೆಂಬೆನು ಸಕಲಕೌರವ | ಸೇನೆಯನು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಬಳಿ | ಕಾನಲೇ ರಥವೊಂದರಲಿ ಗೆ
 ಲಿದವನು ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನನಾರು ರಣದಲಿ | ಗೆಲಿದವರು ದ್ರೋಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳವ
 ನಂದಿಸಿದಾತನಾರು ಮಹಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಮಲೆತು ಕಾದುವಸೂತತನಯನ | ನಳವನಿಲಿಸುವನಾವಟಿ
 ಕ್ಕರಿ | ಗಳೆದೆ ನೀನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಸೊಸುವಭಟನೆ ತೋರೆಂದ ||೩೮|| ಮುರಿದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಸೈಂಧವ |
 ತಿರವ ನಿಳುಹಿದೆ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ | ಧುರದೊಳಗೆ ಕೌರವನ ಬಿಡಿಸಿದೆ ಮುನ್ನು ಪೌರುಷದಿ || ಗು
 ರುಗಳಡಿಗರೆಗಿಸಿದೆ ದ್ರುಪದನ | ವರಮಹಾಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದ | ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರ ಜಡಿದು ಕಪ್ಪವ ತಂದುದ
 ರಿಯಂದ ||೩೯|| ಉಂಟು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನು ಹೋಲುವ | ರುಂಟಿ ಸುಭಟರು ದೇವದೈತ್ಯರೊ |
 ಳೆಂಟುಮಡಿ ನಾವರಿಯೆವೇ ಕೃವಾರವೇಕಿದಕೆ || ಟೆಂಟಣಿಸದಿರು ಕೃಷ್ಣನಿಕ್ಕಿದ | ಗಂಟಿನಲಿ ಸಿಲುಕದಿ
 ರು ಯೆಂನಯ | ಗಂಟಲಿದೆ ನಿತಿತಾಸ್ತ್ರವಿದೆ ನೀ ಬೇಗಮಾಡೆಂದ ||೪೦|| ಭರತಕುಲದಲಿ ಭಾಗಧೇ
 ಯ | ಸ್ಫುರಣಹೀನರನೆಮ್ಮನೀ ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದೊಡೆ ಮುನಿದು ಮಾಡುವದೇನು ವಿಧಿಯೊಡನೆ ||
 ಅರಿನ್ಯಪಾಲರ ಗೆಲಿದು ವಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ನರಸುತನದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಸುಖದಲಿ
 ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ || ೪೧ || ಇರಿದು ಮೆರವವಿನೋದವಿಗ್ರಹ | ದರಿತವೇ ಹಿಂದಾಯ್ತು ಹರಹಿನೊ |
 ಳುರುವಫಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ತನ್ನ ತನುವಿನಲಿ || ಇರಿದಕರ್ಣನು ಸಾಲದೇ ಹಣ | ನಿರಿದು ಹಗೆ
 ಯೇಕೆಂಬವಾತನು | ಮರೆದುಕಳೆಯೈ ತಮ್ಮಯಿಂದವನೀಶ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೪೨|| ನಿನ್ನುಜನನಿಯ
 ಜತರದಲಿ ತಾ | ಮುನ್ನು ಜನಿಸಿದನೀಗುರುತ್ವಕೆ | ಮನ್ನಿಸದೆ ಸಾಕೈಸಲೇ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು || ಎ
 ನ್ನನ್ನೊಬ್ಬನನುಳಿಯೆ ನುಳಿದರ | ಭಿನ್ನಸೋದರಿಯರನು ಸಂಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಗುಣರವರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ
 ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ ||೪೩|| ಸೇರುವುದು ಭೀಮನಲಿ ಸಾಹಂ | ಕಾರವಾತನ ಕೂಡ ನಡೆವುದು | ಕಾರಣಿಕ
 ನೀನಾದೊಡೆಯು ಸಹದೇವನಕುಲರನು || ಆರಯಿದು ಸಲಹುವುದು ದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿಯನು ಬೇಸರಿ
 ಸದೀಪರಿ | ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸುವುದರ್ಜುನ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೪೪|| ಏನುತ ನಯನೋದಕದ ಪರಿಯ
 ಲಿ | ನನೆದವಲ್ಲಿಯ ಬಾಹುಮೂಲದ | ಕನಕದೊರೆಯಕತಾರಿಯವನಿಪನೆದ್ದು ಸಂವರಿಸಿ || ಮನದ
 ದುಗುಡದ ದಡಿಯಮೋರೆಯ | ತನಿಹೊಗರ ಚಾವಡಿಯ ತವಕದ | ಬನದ ಪಯಣವ ಧರ್ಮಸುತ
 ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ||೪೫|| ರಾಯನಪರೋಕ್ಷದಲಿ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ಬೇಟವೆ ತಿವತಿವಾದರೆ |
 ತಾಯ ನುಡಿತೊದಲಾಯ್ತುಲಾ ತಮ್ಮಂತರಂಗದಲಿ || ಆಯಿತಿದು ಲೇಸನುತ ತಮ್ಮನಿ | ಜಾಯುಧಂ
 ಗಳ ಕೊಂಡು ವರಮಾ | ದ್ರೇಯರರಸನ ಕೂಡ ಹೊರವಂಟರು ನಿಜಾಲಯವ ||೪೬|| ತರಳ ನೊಂ
 ದಳು ಭಾಷು ದೈವದ | ಪರುಕವನೆ ದುಶ್ಯಾನನ | ತ್ತರಲಿ ವೇಣೀಬಂಧನಳುಟಿತವಿವಾಡಾದ ||

ತರಣಿಬಿಜಯಂಗೈಯೆ ಯಂಬುಜ | ಸಿರಿಗೆ ಸುಂಮಾನವೆ ಯೆನುತ ಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಸಖಿಜನ ಸ
ಹಿತ ಹೊರವಂಟಳರಮನೆಯ || ೪೭ || ಸದನವನು ತನತನಗೆ ಹೊರವಂ | ಟುದು ನೈಪಾಲಸೋಮ
ದುಂಮಾ | ನದಲಿ ದೈವ್ಯದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿಚೇಕಿತಾನಕರು || ಕದರಿತಾಪರಿವಾರವಾರಿಧಿ | ಕದಡಿ ಹೊ
ರವಂಟುದು ಕಿರೀಟಿಯ | ಹೃದಯ ಹೊಗೆದುದು ಹೊತ್ತಿದನುಪಮಶೋಕವಹ್ನಿಯಲಿ || ೪೮ || ಮೂಗ
ನಾದನು ಪಾರ್ಥ ನೈಪತಿಂ | ತಾಗಮದಲಳ್ಳಿರಿದಶೋಕದ | ಸಾಗರವನೀಜಾಡಿ ದೊರೆಗಳ ಹೊದರ
ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ಆಗರುವನಡಿದ್ದು ಮೂಡಿದ | ನಾಗಲಾ ತಡಿವಿಡಿದು ಬಳಲಿದು | ತಾಗಿದನು ನೆರೆ
ತಳೆಯ ಬಾರುತ ಪಾರ್ಥ ಹೊರವಂಟ || ೪೯ || ಹರಿದು ಬೀದಿಯೊಳವನಿಪಾಲನ | ಚರಣ
ದಗ್ರದೊಳೊಡಲ ಹಾಯಿಕಿ | ಹೊರಳಿದನು ಹೊನಲಿಡುವಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ || ಧರಣಿ
ಪಾಲದುರಾತ್ಮಕನನು | ದ್ಧರಿಸಬೇಹುದು ಜೀಯ ಕರುಣಾ | ಕರನಲಾ ನೀನೆನುತ ಹಿಡಿದನು ಭೂ
ಪನಂಘ್ರಿಗಳ || ೫೦ || ಮಾಡಿದೆನ್ನ ಪರಾಧತವನು | ನೋಡಲಾಗದು ಚಿತ್ತದಲಿ ಖಯಖೋಡಿಯಿಲ್ಲ
ದೆ ಮನವಕೊಡದಿರಿ ಖತಿಯ ಫುಲ್ಲಣೆಗೆ || ನೋಡುವುದು ಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಲೀಡರಿವಘನ
ಶೋಕವಹ್ನಿಗೆ | ಬೇಡನಾದನು ಜೀಯ ಯೆಂದೊರಲಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೫೧ || ಏಳು ತಂದೆ ಕಿರೀಟ
ಯೆನ್ನಾ | ಳೇಳು ಸಾಕೀಹವಣಿನಲಿ ಮು | ನ್ನಾಳಿಕೆಯ ಕಾಂತಾರರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯೆ ಸಾಕಮಗೆ ||
ಬಾಲಕರು ನಿಮ್ಮೀಲಣದು ದು | ಪ್ಕಾಲವೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷಕಂಜವೆನು ಪಾಂಡುವಿ
ನಾಣೆಸಾರೆಂದ || ೫೨ || ಹಿಂಗದಿನ್ನೊದ್ವಾಪರದ ಸ | ವಾಂಗವೃತ್ತಿಯು ಯುಗದಸೀಮಾ | ಸಂ
ಗದಲಿ ಸಿಗುರೆದ್ದ ಕಲಿಕೆಯ ನೋಗಡಸೋಹಿನಲಿ || ಸಂಗಡಿಸಿತಾಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಹಿಂಗುತಿದೆ ಯಿ
ದನರಿತು ರಾಜ್ಯದ | ಸಂಘದಲಿ ಕಡುವೈರ್ಥನಹನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಸಾಕು ಪಾರ್ಥನ ಬಿ
ನ್ನಹವ ಕಡೆ | ನೂಕದಿರು ನೆಳಲಿಂಗಿ ಬೇರೆವಿ | ವೇಕ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೇ ಸಹೋದರರೀತತಪ್ಪಯಕೆ ||
ಈಕಮಲಮುಖಿಯರ್ಗ ನಿನ್ನಯ | ಲೋಕವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಕಾರ್ಯ | ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮುರರಿವು
ತಿರುಹಿದನು ನೈಪನ ||

|| ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೭೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಟ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಗಂಡುಗಲಿಯಮತನುಜನಲಿ ಮಾ | ತಾಂಡತನಯನ ಪಧೆಗೆ ನೇಮವ | ಕೊಂಡು ಕ
ದನೋದ್ವಾಮದಲಿ ಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲನನು ಸಾಮದಲಿ ಮುರರಿವು | ಬೋಳವಿಸಿ
ಭಾವಜ್ಞ ನಂದಿಸಿದನು ಮನೋವೃಥೆಯ || ಮೇಲುಸುರು ಬಿಕ್ಕಳಿನ ಬಿಗುಹಿನ | ತಾಳಿಗೆಯ ನೀರುಗ
ಳ ಮುಕ್ಕಳಿ | ನಾಲಿಗಳ ನರನಾಥ ತೆಗೆದಪ್ಪದನು ಫಲುಗುಣನ || ೧ || ಬರಲುತರಸನ ಮುರುಚಿ
ಕೊಂಡಡಿ | ಗೆರಗದನು ನರಕೈಯೊಡನೆ ನೈಪ | ಮರುಗೆ ಪಾರ್ಥನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪದನು ಗೋಳಿ

ಡುತ || ಮರುಗಿದಳು ದೌಪದಿ ದೈಗಂಬುಧಿ | ಯೋರತೆಯಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ಸರಿಯೆನುಪಮಿ
ಸಲವರ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯು || ೨ || ಮುರಹರನ ಮಂತ್ರದಲಿ ಶೋಕ | ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು
ಬಳಿಕೆನೊ | ಆರಸ ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ವಸನಾಗ್ರದ ನಿಜಾನನವ || ಬರಸಿಪಾರ್ಥನ ಸಂತವಿಸಿ ಮಂ | ದಿ
ರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮುದದಲಿ | ಕರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿವಾರಕೆ ನಿಯಾಮಿಸಿದ || ೩ || ಇಟ್ಟ
ಣಿಸುವರ ಸೈನ್ಯಶರಧಿಗೆ | ಕಟ್ಟಿಯಾದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನ | ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದುಚಿತವೇ ಪರಿವಾರ
ಪಂತದಲಿ || ಕೊಟ್ಟನೇಮವು ಯಮಳರಿಗೆ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಸಾತ್ಯಕಿಮಲಮುಖಿಯೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರು
ಮೊದಲಾಗಿ ನೈಪಜನವೇಳಿ ನೀವೆಂದ || ೪ || ದೇವಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನೇಮವ | ನೀವಸಮಯದಲಂದು ನಿ
ಮ್ಮಕ್ಕ | ಪಾವಲೋಕನವಾಯ್ತು ವೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾನಳನ || ಜೀವಸಖನಲ್ಲಾ ಸುಯೋಧನ | ನಾವ
ಪಾಡುವಿರೋಧಿ ಕುಲವನ | ದಾವಕೆಗೆ ಕೊಡು ಯಮಗೆ ನೇಮವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೫ || ಬರಿಸು ಭಾ
ಷೆಯನಿಂದು ಕರ್ಣನ | ಸಿರವುಳಿದುದಾದರೆಯೆನಗೆ ಪ್ರ | ಸರಿಸಿದರೆ ಮೈಬಿಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ||
ಇರುಳುಬೀಜವನಿಂದು ನಭದಲಿ ಹರಕಿದರೆ ಕಲಿಭೀಮನಯ್ಯನ | ಹರಹುನಿಂದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯತಮ್ಮ
ನಲ್ಲೆಂದ || ೬ || ಖಳನ ಹಿಂಸಾಪರನ ಡಂಭನ | ಚಲಪತಿಯ ನಾಸ್ತಿಕನ ನಿಂದಾ | ಕುಳನ ಪರಧನನಾ
ಶಕನ ದತ್ತಾಪಹಾರಕನ || ಮಲಿನಕಾಯನ ಘಾತಕನ ಪರಿ | ಗಳಿತಥರ್ಮನ ಗತಿಗಳಲಿ ತಾ | ನಿಳಿವೆ
ನಾದಿನಸುತನ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೭ || ನೀನಿತಿ ನೆರೆ ನುಡಿವರೇ ಯೆ | ನ್ನಾನೆ ಬಾರೈತೆಂ
ದೆ ಬಾರೆನು | ತಾನರೇಶ್ವರ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಫಲುಗುಣನ || ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸ
ಮಾನಭಟರಿಲ್ಲಿದುವೆ ನೀಸ್ತೇ | ಹಾನುಗುಣವೇ ಲೋಕವರಿಯದೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೮ || ತಾಯೆ
ನುತ ಘನಸಾರದುರುತವ | ಲಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮುದದಲಿ | ಬಾಯದಂಬುಲವಿತ್ತು ಪಾರ್ಥನ
ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕೈಸಿ || ರಾಯಕೇಳೈ ಬಳಿಕುಳಿದಳ | ನಾಯಕರ ಕರಕರೆದು ಕದನಪ | ಸಾಯತರಿಗಿತ್ತು
ಪಚರಿಸಿ ಕರ್ಪುರದವೀಳಿಯವ || ೯ || ನೇಮವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಸುಭಟ | ಸೋಮವರ್ಜನನೊಡನೆ
ಕದನೋ | ದ್ವಾಮರುಬ್ಬರಿಸಿದರು ಪತಿಕರಣೆಗೆ ಮಹೀಪತಿಯ || ಸೋಮಕರು ನಕುಲಾದಿಗಳು ಸುತ |
ಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಖಳಸ | ನಾಮರೆದ್ದುದು ತೊಡರ ಝಣಝಣರವದ ರಭಸದಲಿ || ೧೦ || ನು
ಡಿವವಾಡ್ಯದ ಜರೆವಕಹಳೆಯ | ಜಡಿವಭೇರೀರಭಸರಭಸದೊ | ಳೊಡೆದುದಾದಿಗುಭಿತ್ತಿಯೆನೆ ಚಲಿಸು
ವಚತುರ್ಬಲದ || ತುಡ್ಡುಕುಚಮರಿಯ ಝಾಡಿಗೆದರುವ | ಗಡಣಿಸುವಝಲ್ಲರಿಯ ದಳ ಬರ | ಸಿಡಿ
ಲಮೇಳವದಂತೆ ಮೆರೆದುದು ರಾಯನಿಧಿನಲಿ || ೧೧ || ವೀರಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿ ರಾಯನ | ನಾರಿ ಹರಸಿದ
ಳಖಿಳಭೂಸುರ | ಚಾರುಚಾತುರ್ವೇದಮಂಗಳಸೂಕ್ತಭೋಷದಲಿ || ತೇರನೇರಿದನಸುರರಿಪುಸಹಿ | ತಾ
ರುಭಟಿಯಲಿ ನೂಕಿದವು ರತು | ನಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳು ವರಕಾಂತಾಕದಂಬವಲಿ || ೧೨ || ಕೂಡೆ ಗು
ಡಿಗಟ್ಟಿದವು ರಥದಲಿ | ಹೂಡಿದತ್ವವ್ರಾತವಾನೆಗೆ | ಳೇಡಿರಿಡು ಬರಿಕ್ಕೆಯನತ್ತಿದವೊಲೆದವಡಿಗಡಿಗೆ ||
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಯಜಯಜಯಧ್ವನಿ | ಕೂಡೆ ಜಗದಗಲದಲಿ ಬಿರುದಪ | ವಾದಿಗಳ ಮೊಗ ನೆಗಹಿ ಮೊ
ಳಗಿತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೩ || ನಿಳಯವನು ಹೊರವೆಂಟು ಬೀದಿಗ | ಳೊಳಗೆ ಬರೆಬರೆ ಮುಂ
ದೆ ಮೊಹಿದ | ತಳಿಗೆತಂಬುಲ ವೀರಸೇನೆಯಮಂಗಳಾರತಿಯ || ಫಲಸಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೋ |

ಮಲೆಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಮನಮನೆ । ಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿಕೊಳುತ ಪಾಳಯದಿಂದ ಹೊರವಂಟ ॥ ೧೪ ॥
ಮೇಲೆಮೊಳಗುವದೇವದುಂದುಭಿ । ಜಾಲದೊಸಗೆಯ ಪಕ್ಷಿವೃಗದನು । ಕೂಲಶಕುನದ ಸೌಮನಸ್ಕದ
ಸಾಧುವಾದದಲಿ ॥ ಲೋಲನೆಯ ಮೈವಳಿಯ ಸುಳಿವವಿ । ಶಾಲಘನದಾನಿಗಳಖಿಳಭೂ । ತಾಳಿ ಪರಿ
ತೋಷದಲಿ ಪತಿಕರಿಸಿತು ಧನಂಜಯನ ॥ ೧೫ ॥ ನಡೆದುಬಂದನು ರಾಯದಳ ಮುಂ । ಗುಡಿಯವಾ
ದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟನೆ । ತುಡುಕಿತರಿಚತುರಂಗಚಪಳರ ಕರ್ಣಕೋಟರವೆ ॥ ನಡುಗಿದವು ಕೈದುಗಳು
ಜೋದರ । ತೊಡಹಿದವು ಗಜರಾಜವಾಜಿಯ । ಗಡಣವೀಡಾಡಿದವು ರಾವ್ತರನಿವರ ಧಟ್ಟೆನಲಿ ॥ ೧೬ ॥
ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸಮರಭೂಮಿಗೆ । ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ಮುಚ್ಚಿ
ದವೇರುಮದ್ದಿನಲಿ ॥ ಮರಳಿನೇಮವ ಕೊಂಡುಫಲುಗುಣ । ಬರುತಲೈದನೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯ । ಚರ
ಣಸರಸಿಜದಾಣೆಯಿಂದರು ಭೀಮಸೇನಂಗ ॥ ೧೭ ॥ ಜೋಡು ಬಿರಿದುದು ಹರುಷಲತೆ ಕಡೆ ಗೋಡಿ
ಹರಿದುದು ರೋಮಪುಳಕದ । ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಮೆಯ್ಯನುಬ್ಬಿದನೊಲೆದನೆಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ನೀಡುವೊಡೆತ
ಳುವೆನುತ ಕಳೆದೀ । ಡಾಡಿದನು ದೂತರಿಗೆ ರತುನದ । ಜೋಡಣೆಯ ಭುಜಕಂಠಕರ್ಣಾಭರಣಭೂಷ
ಣವೆ ॥ ೧೮ ॥ ರಾಯಹದುಳಿಸಿದನೆ ಮಹಾದೇ । ವಾಯಿದತ್ತಣಪುಣ್ಯವೋ ರಣ । ದಾಯಸವ ಸೆ ೧೯
ದತನೆಗಿದು ಸಫಲವಾಯಿತಲೇ ॥ ದಾಯ ಬಂದುದು ನಮಗೆ ಹಾಲೇ । ಸಾಯಿತಯ್ಯ ವಿಸ್ತೀ
ಕುಳಿ । ದಾಯುಧವ ಪರಿಗಣಿತವನು ಹೇಳಿಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೦ ॥ ಉಳಿದಕ್ಕೈದುಗಳೇಸು
ಲುಳಿದಸರಳಿನ ಹೊದೆಯಲೆಕ್ಕವೆ । ತಿಳಿದು ಹೇಳೈ ತಂದೆ ಸಾರಥಿ ನೋಡಲಹುದಿಂದು
ಕೌರವನ ರಕುತದ । ಮಳೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೋಪಾ । ನಳನರುಳವಡಗದು ಯ
ಣಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸುಳಿದ ಬಿಲುಹ । ನೈರಡುಸಾವಿರ ಬಳಿಸರಳುಹ
ಲೆ ಐನೂರರ್ಧಚಂದ್ರಶರ ॥ ಪರಿಗಣಿತಲುಳಿಯಂಬುಕಣುಗಲೆ । ಸರಳುಗಳ
ರತುಸಾವಿರವುಳಿದುದೀ ನಾರಾಚಜಾಲದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಅಲಿಸೈಮುಗುಳಂ
ಭತ್ತುಸಾವಿರ । ಕೋಲುಮಿಂಟಿಯ ಕವಲುಗಣೆ ಹದಿಮೂರುಸಾವಿರ
ಮೊನೆ । ಬೋಳೆಯಂಬಿರಲೈದುಸಾವಿರ । ನಾಳಿಯಂಬುಗಳಾರು ಭಂ
ಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಲಹ । ಪರಿಘತೋಮರಚಕ್ರವಸಿಮ
ವಾಳಚೆಯ ॥ ಸುರಗಿಮೊದಲಾದಖಿಳಶಸ್ತ್ರೋ । ತ್ವರವನೊ
ರಾಯರೊಡಲಲಿ ಬೀಯ ಮಾಡಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಪೂತು
ತನ್ನ ಕರಕಂ । ಡೂತಿಯನು ಕಳಚುವೆನೆಲ
ಸೋತು ಹಿಂಗಿದನೆಂಬಹಂಬಲು । ಬೀತುದಿನ
ದಲಿ ಫಲುಗುಣನ ಮೋಹರ । ಕಳನ ಹೊಕ್ಕ
ವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ಅಳುಕಿದರು ನನ
ಟಕೆ ನಿಲಲೆಂತನುತ ನಗ್ನ ದುದು ಕುರು
ಡುವ್ಯಾಳಿಸಿ ಧನಂಜಯ । ನಿಲಿಸಿದನು

ಳಾ | ಹಳವನಾತರುವಾಯಲವ್ಯಾ | ಕುಳಸಮಾಧಾನವನು ಬಿನ್ನುಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೬ || ಜ
ನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕಭೀಮಾ | ಜನರ ಮೋಹರಕ್ಕೈದುಸಾವಿರ | ಕನಕಮಯರಥಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿ
ಯಲಿ ಶಕುನಿ || ಅನಿಲಸುತನರ್ಜನನ ನೀಸಾ | ರೆನುತ ಕಣಕಿದನಹಿತನಂಬಿನ | ಮೊನೆಯೊಳಳ್ಳಿರಿದಾ
ಕಿ ತುಡುಕುವ ತೇರ ಟಿಕ್ಕಗಳ || ೨೭ || ಬಂದು ಶರಸಂಧಾನದಲಿ ಕವಿ | ತಂದವೈ ಸಾವಿರಶರಾವಳಿ
ಬಂದುಧನುವಿನಲೀತಮೊಗದನು ಸರಳಸಾಗರವ || ಸಂದಣಿಸಿತಾರಥಿಕರಾಹಯ | ವೈಂದವಾಸಾರಥಿಗ
ಳಾರಥ | ಕೊಂದುಹತ್ತರಲೆಕ್ಕದಲಿ ಮಿಕ್ಕುದು ಶರವ್ರಾತ || ೨೮ || ಬಗ್ಗಿ ನೈಸಾವಿರರಥಾವಳಿ | ನೆ
ಗ್ಗಿದವು ಕಣದಾಕಿ ರಥಿಕರು | ಮುಗ್ಗಿದರು ರಥವಾಜಿ ಬಿದ್ದವು ಬಾಣಗಾಯದಲಿ || ಬಗ್ಗೊಡೆದು ಕ
ಲಿಶಕುನಿಗಾಯದ | ಲಗ್ನೆಯಲಿ ಲಘುವಾಗಿ ಹರುಷದ | ತಗ್ಗಲೊಣಗಿಲ ಮೋರೆಯಲಿ ತಿರುಗಿದನು
ಮೋಹರಕೆ || ೨೯ || ಶಕುನಿ ಮುರಿದನು ಬೇಹದಳನಾ | ಯಕರು ತಿರುಗಿತು ಭೀಮಸೇನನ | ವಿಕಟ
ಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ಬಿರಿದುದು ಭಟರ ಬಲುಹೃದಯ || ಅಕಟಕಟ ಕುರುಸೇನೆ ನಿರ್ನಾ|ಯಕವಲಾ ಹಾಯೆ
ನುತ ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರಕರ ಮರುಗಿತು ತುರುಗಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ || ... || ೩೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಮದ ೭೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೊಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ರಾಯಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಮಲೆವರಿ | ರಾಯಧೂಳಿಪಟಲ ಗರ್ವಿತ | ರಾಯಭೀಕರ ಭೀಮ
ಂದನು ಕೌರವಾನುಜರ ||

ಪಾಪ್ಯವನಿಪ ನಿ | ನ್ನಾಳು ತಲೆಕಳಕಾಯ್ತು ಭೀಮನ | ಧಾಳಿಗೇನದು

ಲಾಯ್ತು || ಮೇಲೆಮೇಲುಬೈಳ್ವಿರಿಪುಶರ | ಜಾಲಧಾರಾಧೂತವನ್ನಿ

ಕುರುಸೇನೆ||೧|| ಉಲುಕಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲಲಾ ಭಟ | ಅಳುದೊಡೆಭಾ

ತರೇ ಸೋತರೆ ಪಲಾಯನವ || ಸಾವುಮಾತೇನೆಮ್ಮ ಮಾವನ |

ನುತ ನೆರಹಿದನು ನಿನ್ನ ಮೂರಕನು ಬಲವ ||೨|| ಆವಿಗಡ

ದೈ | ತಾಯ ಮೇಳೈಸಿ ನಿಲಿಸಿದನ್ನೈದುಸಾವಿರವ ||

ಸರನಿಬರು | ಸಾವನೇನಿತ್ತೈ ಮಿಗಿದರು ವೀರ

| ನೊಡನೆ ಸಾದುಜವಾಜಲೇಪವ | ಮುಡಿದ

ವೀಳೆಯದ ರತುನದ | ತೊಡಿಗೆಗಳಲಾ

ಹವಕೆ || ೪ || ದಳದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳವ

ವರ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡದಲಿ ಕಲರು || ಅಳ

| ಬಳಗವೊನಿನ್ನವರ ಬಣ್ಣ ಸಲರಿಯೆ

ನಾನೆಂದ || ೫ || ಸಾಲಸಿಂಧವ ಕುಣಿವಗೋವಳಿ | ಗೋಲತೂಕದ ತಳಿತಚಮೇರಿ | ಜಾಲ ಮೋ
 ಹಿದಮೇಘಘಟಿಯೆನೆ ಜಡಿವರುಲ್ಲರಿಯು || ಜಾಳಿಗೆಯ ಹೊಗರೊಗುವವೆಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯೆನೆ ರುಳ
 ಪಿಸುವಕ್ಕದುಗ | ಳೋಳಿ ಹೊಳೆದುದು ಸೆಳೆದುದೀತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ || ೬ || ಹರಿದಬಲ ಹುರಿಗಟ್ಟೆ
 ಖಾತಿಯು | ದೊರೆಯಕೂಡೊದಗಿದುದು ಬೀರುವ | ಬಿರುದುಗಹಳೆಯದನಿಯು ಧೂಟದ ಭೂರಿಬೇರಿ
 ಗಳ || ಮೊರೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದ | ಧರಧುರದ ಕೆಂದೂಳಿಯಲಿ ಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ಭೀ
 ಮಸೇನನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ೭ || ಸಾರಹೇಳಾ ರಾಯಕುವರೆ ಮುರಾರಿದುಶ್ಶಾಸನಕಣಾ ಫಡ |
 ವೈರಿಭೀಮದ್ವಿರದಕುಂಭಸ್ಥಳಕೆ ಪಂಚಮುಖ || ವೀರಮದನನ ತ್ರಿಪುರಹರಜ | ಜ್ವಾರಿಪುಜಗಜಟ್ಟಿಗಿ
 ದಿರೆ ವಿ | ಕಾರವೇ ಫಡ ಭೀಮಯೆನುತ್ಪ್ರದಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೮ || ದಾಯವಿದು ಮರುಪೂತು ಬಂ
 ದವಿ | ಡಾಯಿಯಹುದೋ ಕಲಿಯುಧಿಪ್ತಿರ | ರಾಯನಾಣೆ ಸುಯೋಧನಾನುಜರೋಚೆ ಲೇಸೆನುತ ||
 ವಾಯುಸುತನಾಕರ್ಣ ಕರುಷಿತ | ಸಾಯಕನಾ ರಿಪುಸುಭಟಕುಲಯ | ದಾಯಕನು ದಳದಳವ ಶ
 ಯ್ದನು ವೈರಿಮೋಹರಕೆ || ೯ || ನುಸಿಗಳೆನ್ನವು ನೀವು ಜಗಸಾ | ಹಸಿಗಳೈ ಕಾಲಾಳುಜೋಡ್ತ |
 ದೆಸುಗೆಗೆ ಹೆದರುವೆವು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ಮಸಕವುಣ್ಣಿವರಹಿರಿ ಸಮರಥ | ವಿಷಮರಾವ
 ಡುತಿರದಾ | ಲಿಸಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ದೊರೆಗಳೆನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಸಾರಿರೈ ಕಾ
 ರು | ಸಾರಿರೈ ರಾಹುತರು ಜೋದರು | ಭಾರಣೆಯಲೀಮೊರೆಯನರಸುವಬೈಲಬೊ
 ಭಟೆಗಾರಳುಕುವರು ಪರಿ | ವಾರ ಕೈಮಾಡದಿರನುತ ಕುರು | ವೀರನನುಜರು
 ನೆಂದನನ || ೧೧ || ಸಡಿಫಡೇನಿದು ನಿಮ್ಮತಲೆಗಳಿ | ಗೊಡೆಯರಲ್ಲದೆ ಕೌರವಾನು
 ವಾರದಪಮಾನಾಪಮಾನದಲಿ || ಬಿಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ ಭೀಮನ | ಕಡಿಯೋ
 ಕುಡಿವೆಮ್ಮ | ನಾವೆನುತ ಬಲ ಮುಕ್ಕುರಿಕತನಿಲಜನ || ೧೨ || ಏನಹೇಳುವೆನ
 ರಾಚನಿಚೆಯದ ಸೋನೆ ಸುರಿದವು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ತಿಖರದಲಿ ||
 ವ | ನೇನಹೇಳುವೆನದಟರನು ಪವ | ಮಾನತನಯನ ಮುತ್ತಿಕೊಂ
 ಬಳಸಿನಲಿ ಚಾಚಿದವು ರಥಸಂ | ಕುಳಪದಾತಿಯ ಕೈದು ಮಿಾರಿ
 ಸೂತವಾಜಗಳು || ಸಿಲುಕಿದನು ಹಗೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗೆ | ?
 ಯಗಾಳವ ಕೊಣ್ಣೆದನುತೌಕಿದರು ಬಳಸಿನ
 ಮಸಗಿತು ಕೋಲ ಹೊದರಿನ | ಬಾಳುಗಿ
 ಬೈಳ್ವಬೊಬ್ಬಯ | ತೊಳುವರೆ ಕಹಳೆ
 ಳಸಿನಲಿ || ೧೩ || ಅಳಲಿಗರಲೀ ಕೌರ
 ಮನೆನುತುಬ್ಬಿದರು ನಿನ್ನವರು || ಜಲ
 ಕಳ | ವಳಿಸಲವರೇನರಿಯರೇ ತಮ್ಮ
 ಯನೆನುತುರವಣಿಪನಕುಲಾ | ದಿಗಳ
 ತರಣಿಬಿಂಬವ | ತಗುಳ್ವತಮವನುನಿ

ದ || ೧೭ || ಮಾತು ಹಿರಿಚಿತ್ತದು ವಿಲಂಬಿನ | ಲೀತಮುಗಿದನು ಮುತ್ತಿತಿಭಸಂ | ಘಾತವನು ಪಲ್ಲ
 ಟಿಸಿ ಕಡಿಕೊಟ್ಟಿ ದನು ತೇರುಗಳ || ಆತು ಕಾದಿದರಾವುತರ ಸುರ | ಜಾತಿಯಲಿಕಂಡನು ಪದಾತಿ | ವ್ರಾತ
 ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಗೀರ್ವಾಣವಧುಗಳಲಿ || ೧೮ || ಬಲನೆಡನೆ ಖಡ್ಗ ದಲಿ ಗದೆಯಲಿ | ಬಲನಿಧಿಯ
 ನೋಜಾಡಿದನು ಹೆ | ಬೈಲೆಯ ಹೆಬ್ಬಳಸಾಯ್ತು ಕೊಯ್ಲಿನ ಮೆದಗಳೊಟ್ಟಿನಲಿ || ತುಳುಕುಗಳನಾಹ
 ಯರಥದ ಹೊಸ | ಮೆಳೆಯಕಡಿತದ ಕಲಿಘಟಾಳಿಯ | ಬಲುಮೊರಡಿಗಳ ತೂರಿ ತಳಪಟಮಾಡಿದನು
 ಭೀಮ || ೧೯ || ಅಸಿಯಲಿಟ್ಟದರೆಂತೆ ಪಡೆ ನಿ | ಪ್ವಸರದಲಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೀಗಿದ | ರುಸುರುಗಳ
 ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮೆನ್ನುಣೆಯ ಪರಿವಾರ || ಬೆಸಿವನೆತ್ತರ ಮೆಯ್ಯಯೆಲುವಿನ | ಕುಸುರಿಗಳ ತಲೆಮಿದು
 ಳ ಮೆತ್ತಿಗೆ | ವಸೆಯತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || ೨೦ || ಹೋರಿ ಹಂಗಿಗರಾ
 ದವೇ ಪರಿ | ವಾರ ನೆರೆದುದೆ ನಾಕದಲಿ ತೆಗೆ | ವೀರಕಂಕಣವೇಕೆ | ನುತದುರಿಯೋಧನಾನುಜರು || ತೇ

ನೆಯ ಧಿ | ಕ್ಷಾರಪರಿಧಾನವದ ಧೂಳಿಯ | ಲೋರಣದಭಾರಣೆಯಲೈದಿದರನಿಲ
 || ಇಂದಲೇ ನೀವ್ ದೆಯ ಹಬ್ಬಕೆ | ಬಂದಿರಿದು ಲೇಸಾಯ್ತು ನೀವೇ | ನಂದಿರೈ
 ಮುಂದೆ ಭಾಷೆಗಳ || ತಂದಿರೈ ತಳ್ಳಂಕವನು ನಮ | ಗೆಂದು ಕೊಡುವಿರಿ ಕೌರವನ
 ಮತ ಸುಳಿದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೧ || ಗಡಗನೆತ್ತಲು ಗಿಳಿಯಮರಿಗಳ | ಗಡ
 ಳನೆತ್ತಲು | ತೊಡಕುವರೆ ತಗರೆತ್ತಲಿವದಿರಗೆಲ್ಲ ಸಾಲವನು || ನುಡಿಯಲರಿಯನು
 ಸ್ತುತಿನಂತರವೇನು ಪ್ರಳಯದ | ಸಿಡಿಲ ಬಿಗುಹೋ ಭೀಮನೋ ನಾನರಿಯೆನಿದ
 ಕೆಡಹಿ ಕುಮಾರಕರನೇ | ಯಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದನು ಕೆಲಬಲವನಡ | ಗಟ್ಟಿದರನಪ್ಪಳಿ
 ದು || ಇಟ್ಟುಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕುಸುವರನು ಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟಿದನು ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ
 ರಕುತಜಲ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೨೨ || ಬಂದುಲಗ್ಗೆ ಯಲೈದುಹರಿಬಕೆ |
 ಮಲಿ | ಹಿಂದೆ ಕಣಕಿದರೇಳು ಮಗುಳಿಬ್ಬರನು ಕದನದಲಿ || ಕೊಂದನಿಂ
 ನೀಗಿದರು ತನುವನು | ನಿಂದು ಕರೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾಸನನನಾಭಿ
 ನಿನ್ನು ಕು | ಮಾರರೊಳು ತೊಂಭತ್ತು ಯೋಧರು | ಪಾರಖಾಣೀ
 || ಸಾರಭೂತರಲೇ ಸಮಸ್ತ | ಕಾರಿಗಳೊಳೀವಿಶ್ವನೃಪಸಂ |
 ಂದ || ೨೩ || ಮೃದುವುಡ್ಡಾಳಚ್ಚ ಕುದುರೆಗೆ | ಳುರುಕು
 ಸಹೋದರವ್ರಜವ || ಹೊರಗೆಕರ್ಣಕೃ
 ವೆನೆಡೆಯಲಿಬಿಡೆನನುತ ಹಳಚಿದನುಕಲಿಭೀ
 ಗುತಿದ ತಡವೇಕೆ ನೂಕನು | ತರಸ ಕೇಳಿ
 | ಮುರಪುಟಕೆ ಸೈರಿಸುವನಿವನೀ | ಶ್ವರ
 ಸಂಘಟಿಸಿ ಹೋಡೋ | ಸಾಕುಸಾಕಾ
 ವೆಯಲಾ || ನೀಕಳಿದುಕೊಳು ಧನುವ
 ಡುವೆವು ನಿಲ್ಲಂದನಾಭೀಮ || ೨೪ ||

ರೂಡಿಸಿದಭಟ ನೀನು ಹರಿಬವ । ಬೇಡಿತೊಡಕಿದೆ ನಾನು ಖಾಡಾ । ಖಾಡಿಯಲಿ ಸಿಗುರಿಲ್ಲ ತೆಗೆ
 ಹಂಗೇಕೆ ತೆತ್ತಿಗರ ॥ ನೋಡುತಿರಲೀದಳವೆರಡು ಹೋ । ಗಾಡು ನಮ್ಮನು ಮೇಣು ನಿನ್ನನು । ಸೂ
 ಡಿದರಿವೆನು ಸತ್ವದಳತೆಯ ಕಾಣಲಹುದೆಂದ ॥೩೦॥ ತೊಲಗಿರೈ ಕಾಲಾಳು ಬಾಳೆಯ । ತಳಿರ ಮುರಿ
 ವತಿಸಹಸಿಗಡ ಮರಿ । ಮೊಲನ ಬೇಟೆಯ ವೀರಗಡ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಲಿ ॥ ಸಲೆ ಮೃಗದಸಾಹಸಿಗಗೆ
 ಡ ಕುಸು । ಮಳಿತಕ್ಕೇತಕಿತ್ತಿಕ್ಕ ಗಡ ನೀ । ವಳವಿಗೊಡದಿರಿಯೆನುತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನುವಾದ ॥೩೧॥
 ಪೂತು ಸುಭಟಸುಯೋಧನನಸಹ । ಜಾತನಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಕಲಬರಿ । ಗೀತವಕವೀಶೌರೈವೀಬಲವೀ
 ಸುದಿಟ್ಟುತನ ॥ ಸೋತುದುಂಟೇ ಹೊಣ್ಣುವಾತಿನ । ಹೂತೊಡಬೆ ನೀನಲ್ಲ ಶೌರೈದ । ಧಾತುವೊಳ್ಳಿ-
 ಕೊಳ್ಳೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಭೀಮ ॥೩೨॥ ಫಡಯೆನುತ ಪವನಜನ ಬಾಣವ । ಕಡಿದು ಕೂರ
 ತೆಗೆದೆ । ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯೆಚ್ಚು ಮಗುಳಿಚ್ಚು ॥ ಎಡೆಯೊಳಿಚ್ಚುಂಬುಗ್
 ಕಡಿದರಂಬುಗುಗಳ ಹೋರಟೆ । ಕಿಡಿಗೆದರೆ ನಿಬ್ಬರದ ಕದನವ ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ॥೩೩॥
 ಚ್ಚಾಡಿದರು ಕಲಿ । ಪವನಸುತದುಶ್ಯಾಸನರು ರಣ ದವಕಿಗರು ಕೋಪಾಗ್ನಿಭುಗಿಭುಗ್
 ಅವನಿಗಿಳಿ ಬಿಡು ಧನುವ ತೆಗೆ ಖಡುಗವನೆನುತ ರಥದಿಂದ ಚಿಗಿದರು । ಬವರಿಗಳ
 ಡಿದರು ಗದಗಳಲಿ ॥೩೪॥ ಚಾರಣದ ಚಂಮಟದ ಕದಳಿ । ಯೋರಣದಲುಬ್ಬು
 ದೊಡ್ಡಿನ ಹೊಯ್ಲು ಹೋರಟೆಗಳ ಸುರೇಖೆಗಳ ॥ ಸಾರತರಶ್ರಮದೊಡಗ
 ಮುರಿಯೆ ಕಾದಿ ಕ । ಠಾರಿಗಳಲೇ ತರುಬಿ ನಿಂದರು ದಂಡಮಂಡಿಯಲಿ ।
 ಡುಗಳ ದಂಡೆಯ । ಬಳಿಯ ಲೋಹದ ಲವಣಿಗಳ ಮನ । ಲಳಿಯಲಾಗಿ
 ದವಯವದ ॥ ಬಲಿದದಂಡೆಯ ಮರೆಯದೇಹದ । ಲುಳಿಯ ತಾಣದ
 ಲ್ಲಿ ಕಾದಿದರುಭಯಪಟುಭಟರು ॥ ಬಿಡಿಸುವೌಕುವಗಾಯಘಾತಿ
 ಡೆಯ । ತುಡುಕಿನೊಳಗೊಡ್ಡುವ ನಿವಾರಿಸಿ ಜಡಿದು ಝಳಪಿಸುವ
 ಯೋ । ಳೊಡಲನೊಲೆವಕತಾರಿಕಾರರ । ಬಿಡುಶ್ರಮದ ಬಿನ್ನ
 ಕಣೆಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಹಿರಿಯು । ಬೃಣದ ಹೋರಟೆಗಳ
 ದುಡು ಭಟರು ದೇಹದಲಿ ॥ ರಣಮುಖದಲಿದು ತನ್ನ
 ಗಣದಿಶಾಪಟಭೀಮ ನುಡಿದನು ಕೌರವ ॥೩೫॥
 ನೋಡುವೆನುತ ಕೈದುಗ । ಳೇಕೆ ದೈ
 ನೀ । ಜೋಕೆಯುಳ್ಳವನಹೆಯೊ ಯು
 ಏಸ ನ್ಗುಸಿಕೊಂಬೆ ನಿನಗಿ । ನ್ನೈಸ
 ಕುವೆನು ॥ ಏಸು ಬೇಡುದು ಮೆಲ್ಲಶ
 ಯೈ ನಂದನು ನಿನ್ನಮಗ ನಗುತ
 ತ್ತುರಿಯತಿಲಕವನೊಟ್ಟಿದರು ನೊ
 ಳಾಧಟ್ಟಿದದ ಮಣ್ಣುನು । ಬರಳಲ

ಭುಜಶಿಖರನಿ | ಸ್ನಾಳವನು ನಲ ಕುಣಿಯೆ ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಪಯೋಧಿಗಳಲಿ ಪಯೋ
 ಧಿ ಪಲ್ಲಟಿಸೆ || ಫೀಳಿಡಲು ಕಿವಿಗಳಲಿ ಸೇನಾ | ಜಾಲವೆರಡರೊಳುಭಯಗಜಶುಂ | ಡಾಲ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದ
 ಪೊಲಿವರೊತ್ತಿದರು ತೋಳ್ಗಳಲಿ ||೪೨|| ತೆಗೆದು ತಳಹತ್ತದಲಿ ತೋಳನು | ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಡಿಸುವತೋ
 ರಹತ್ತದ | ಹೊಗುತೆಯನು ವಂಚಿಸುವತಳಹತ್ತದಲಿ ತವಕಿಸುವ || ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸುವಂತರ |
 ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಂಘಿಸುವಡೊಕ್ಕರ | ಳೆಗಳ ಬಿಗುಹಿನ ಬಿಡಯದಲಿ ಹೇಣಿದರು ಪಟುಭಟರು ||೪೩||
 ಗಾಯವುಂಟೇ ತೋರುಮಲ್ಲರಿ | ಗಾಯಸವು ಜೋಕೆಯಲಿದೇಕಡು | ಪಾಯವೇಳೊಂದೊಡದದು ದಂಡೆ
 ಕುನೊಡ್ಡಿದನು ಭೀಮ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಸಿಡಿಲ ತಿವಿಗಳ | ತಾಯಿವನೆಯೋ ಭೀಮಸೇನನ | ಗಾ
 ಳೀ ಘನತೋರಹತ್ತರು ತಿವಿದರುರವಣಿಸಿ ||೪೪|| ಮೈಗೆ ಮೇಣದ ಹಾಹೆ ಸರಿಮುಂ | ಗೈಗೆ
 ಿವಿದವು ದೊರೆ ಹೊರ | ಗೈಗೆ ವಜ್ರದಹೊಯ್ಲು ಪಡಿಘಟ್ಟಣೆ ಮಹಾದೇವ | ಕೈಗಡಿಯಪ
 ಗೆ ಬಲು | ಗೈಗಳೆಂದಸುರಾರಿ ಹೊಗಳಲು | ಹೊಯ್ಲಿನ ಹೊಸನಾಟಕವನಭಿನಯಿಸಿ
 || ಒಂದು ಭೀಮನಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ | ನಂದನನಮೇಲೆರಡುಕುಂತೀ ನಂದನಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ
 ಂಡಲಿನಲಿ || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಗಾಯಗಾಯದ | ಹಿಂದೆ ಹೊದರೆದ್ದುದು ಸಗಾ
 ಲುಕಿದುದು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಗವಣೆ ||೪೫|| ತ್ರಾಣವೆಳದಾಯಿತ್ತು ಧೈರ್ಯದ
 ಸುರ್ಮಜಲವು | ಗ್ರಾಣಿಸಿತು ಭುಜಬಲವನಂಕುರಿಸಿತ್ತು ರಣಭೀತಿ || ಪ್ರಾಣಪ
 | ಗೋಣಿನಲಿ ಗರುವಾಯಿಗೆಡೆ ರಣ | ಹೋಣೆಗನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಜವಗುಂ
 ಣ್ಣು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತೊಡೆಗಾ | ಲೊಯ್ದು ಕಡಹಿದ ಸದೆಬಡಿದು
 ಳೊಪ್ಪರಿಸಿ ಡೊಕ್ಕರವಿಕ್ಕಿ ವಾಘೆಯಲಿ || ಹಾಯ್ದವಾಲಿಗಳುಸುರಪಾಳ
 ಳಿನಲಿ ಕೈ | ಗೆಯ್ದು ಕುಡಿತೆಯ ಶೋಣಿತಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀ
 ತಿಯನು ಡೊ | ಕೈರಿಸಿ ಡಾವರಿಸುವವೊಲಾನರ | ಹರಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿ
 ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನು ಕಡು | ಧುರದೊಳಗೆ ಕಡಹಿದನು ಕೊಬ್ಬಿ
 ಳೀಮ ||೪೬|| ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯೆ | ಸೋ
 ಡಾಡಿದೆಯಲಾ ಮಾನಿನಿಯ ಮುಡಿವಿಡಿದು || ಚುಕ್ಕಿಗಳ
 ನ | ಸೋಡಿದರಕಟಿನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಭೀಮ
 ತ್ರಳಕಾಂಬು ಕಂಗಳು | ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ
 ಳಿಗೆ ಯೆವ | ಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿ ತಣಿಯ
 || ಎತ್ತಿ ಕಳದಿರಿ ಬಸಕೆ ನಾವನಿ
 ಳೇಡಿಸಿ ಬೈದು ಭಂಗಿಸಿದೈ || ತೊತ್ತಲ
 ಸದುಬ್ಬುಟೆಗಳನು ನನೆಯೊಂದನಾಥ
 ಯ ಭಂಗಿಸಿದಭುಜ | ಬಲವ ನಿ
 ಗಾದುದು | ನೆಲೆ ವಂದಿಯಮಕ

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು | ಸಲಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಮೆಚ್ಚಲಿಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೩|| ಖಳನ ವಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮಡ
ವನು | ಬಲಿದು ಕೈಗಳನೊತ್ತಿ ಮಗ್ಗುಲ | ನುಲುಕಲೀಯದೆ ವಜ್ರಬಂಧುರ ಮುಖ್ಯಯನು ನೆಗಹಿ ||
ಬಳಗೊಡೆಯ ಹಾಯ್ದೀಕ್ಷಿಸಿದಕಂ | ಗಳಲಿ ಕೆಂಪಡರಿದವು ಭೀಮನ | ಬಲವು ಘನವೆಗಳಿಸೆ ರೋಷಾವೇ
ಶದಡಿಗಡಿಗೆ || ೨೪ || ಹೊಡೆದು ವಕ್ಷವನುಗಿದು ರಕ್ತವ | ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಮಾರುತಿ |
ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕುದ ಖಳನ ಕಟವಾಯಿಗಳಲೆರೆದರದು || ಮಡದಿಯನು ಭಂಗಿಸಿದಫಲವದು | ಕಡೆಗೆ
ಗಣಿಸಿತೆ ಕೌರವಾನುಜ | ನುಡಿಯದಿರಲೇಕಂಜಬೇಡನ್ನಾಣೆ ನುಡಿಯೆಂದ ||೨೫|| ಎರಗದನು ಕಟವಾ
ಯಿಹಲುಗಳ | ಮುರಿಯಲುಗುರಲಿ ತೆಗೆದು ಹೃದಯವ | ನುರೆಬಗಿದು ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ರಕುತನ
ಕುಡಿತೆಕುಡಿತೆಯಲಿ || ಸುರಿದುಸುರಿದಡಿಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಚ | ಪ್ಪರಿದು ಚಪ್ಪರಿಸಿದರಮಧುರಕೆ | ನೆರೆ
ಸುಧೆಯಿಕ್ಷುರಸುಸವೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೬|| ಆಡಿದುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀ ಸವಿನೋಡು ಕರ್ಣ
ಕೌರವ | ನೋಡು ಸವಿಯೇ ಶಕುನಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ನೋಡಿರೈ ಹೇವ
ಮಾಡಿರೈ ನಿನ್ನಾತನಳಿವನು | ನೋಡುತಿಹುದಿದು ನಿಮಗೆ ನೀತಿಯೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮ
ಸಬಾರದೆ ಕೃದುಕಾತಿಯ | ರಡಬಳವನೀ ಹುಲಿಯಬಾಯಿಗೆ | ಹಿಡಿಸಿ ಕಳೆದಿರಲಾ
ಗೌತಮರು || ಸುಡಲಿ ನಿಮ್ಮನು ಮೊಲೆಗಳಿಲ್ಲದ | ಕಡುಮವುಳಿ ನಿಮಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮ
ವೆಲ್ಲೆನುತ ಮದವೇರಿದನು ಭೀಮ ||೨೭|| ಎಲೆಲೆಕೌರವ ಮೋಹರದ ಮಂ | ಡ
ತೊ | ಟ್ಟುಳಿಕೆಗಾಂತಿದೆ ಹರಣವೆಕಟಾ ಕಾಯಲಾರಿರಲಾ || ಸಲಹಿದವನೊ
ವೆಡೆಗೆ ಮತವೇ ಮುಹೀಶ್ವರ | ಬಲಕಪಂತವಿದೇನೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನು ಭಿ
ನಿಂದುದೀನ | ಮ್ಮವರೊಳಗೆ ಮುರಹರಧನಂಜಯ | ನಿವಗೆ ಪೌರೂ
ಮಿಪರು | ಹವಣರಿವೆನೆಂದನುತಲಾಭ್ಯ | ರವಭಯಂಕರಭೀಮನಾ
ದುದು ಹರುಷಭೀತಿಯಲಿ ||೨೮|| ಏನುಧರ್ಮಜ ನಕುಲಸಹದೇ |
ಗೇನುಪೌರುಷವಿಲ್ಲವೇ ದ್ರೌಪದಿಯತನಯರಿಗೆ || ಏನುಧಯ
ರ್ಥ ಬಿಲುಸಂ | ಧಾನವನು ನೀ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಸೈ ಕೌರವಾನು
ಸೊಕ್ಕಾ | ವರಿಸಿ ಮಾರುತಿ ಸಮರಕನ್ನನು | ಕರೆದನೊ
ಯುಗಿದನುಗೈದು ರಥದಿಂ | ದಿರದೆ ದುಃ
ನು ಧನಂಜಯನ ||೨೯|| ಏನುಫಲುಗುಣ
ನಿದಿರಿಲ್ಲ ಬಿಡುಮಾನವರಪಾಡೇನು || ಏ
ಚಾನನನ ಪರುತವದ ಪಂತವನಿನ್ನುಕೇ
ಗಳ ವಿಲಯ ರುದ್ರನು | ಮೇದಿನಿಯ
ಭೀಮವೇಷದ | ಲೈದಿಹನು ಬಳಿಕಾತ
ದು ಪಾರ್ಥನ ತಿಳುಹಿ ತಿರುಗ ಮು |
ಗಳೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ || ನಿಂದು ನೋಡು

ನು ಕೈವೀಸಿ ಕರೆದನು ರಣಕೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತ ||೬೫|| ಮತ್ತೆ ಪವನಜನವನುರವ ಬಗ | ದೊತ್ತಿ ವೀ
ವೇಶದಲಿ ದಸೆ | ಹತ್ತರಲಿ ಸೂಸಿದನು ಕುಡಿವುತ ಬಹಳಶೋಣಿತವ || ಮತ್ತೆಗಾಮಿನಿ ನುಡಿದನ
ಗಂ | ದಿತ್ತಭಾಷೆಯನೆನದು ದೂತರನತ್ತ ಕಳುಹಿದನಬುಜಮುಖಿಯನು ರಣಕೆ ಬರಹೇಳಿ ||೬೬
ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹ ರಣಕೆ ನಿಮ್ಮನು | ವಾಯುಸುತ ಬರಹೇಳಿದನು ಕುರು | ರಾಯನನುಜನ ಕಡಹಿ
ಕಳವೂಡಿದನು ರಣದಿ || ಹೋಯಿತಹಿತನ ಬಲುಹು ನಮ್ಮಯ | ರಾಯನಭೈದಯಪ್ರಪಂಚಃ
ಡಾಯತವ ಚಿತ್ತೈಸಿಯಿಂದರು ಚರರು ದೌಪದಿಗೆ ||೬೭|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತೆಯಾದಳಾಪಾಂ | ಚ

ಶತಸಾವಿರಸಖೀ ಜನ | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವಂಟಳಾಹವಭೂಮಿಲೋಕನದ || ಕೇಳಿಯಲಿ ರಥ

||೬೮|| ನಾಳಿಗಚ್ಚರಿ ವೀರರಸದಲಿ | ಜೋಳಿಸಿತು ಶೃಂಗಾರರಸವೆನಲೈದಿದಳು ರಣವ ||೬೯||

||೭೦|| ಮಗ್ನಾದ್ಭುತ | ತರವನಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ | ನರನಿಕಾಯದ ರಫಿಕಚಯಕಡಿ

||೭೧|| ಕರದ ಭೂತವ್ರಾತಖಗವ್ಯುಗ | ವಿರುತಿಯಿಂದ
||೭೨|| ಹೊಕ್ಕಳಾಹವನು ಭಯಾನಕ | ವಕ್ಕಜಕೆ ಬೆರಗಾಗ ವ

||೭೩|| ದೊಡ್ಡನವ ಮುಚ್ಚುತಲಿ ಬರುತಿರಲು || ಎಕ್ಕತುಳದಲಿ ಲಯಕೃತಾಂತನ |

||೭೪|| ಲೋಕಲಿಕ್ಕುತ ಭೀಮನಿರೆ ಕಂಡಂಜಿದಳು ತರಳೆ ||೭೫|| ಆಯತಾಳ

||೭೬|| ವಾಯುಸುತ ನಿಜಭುಜದ ವೀರ | ಶ್ರೀಯ ಬರವೆನಲುಬ್ಬಿದನು ಪುಳಕಾಂಬುಧ

||೭೭|| ನುಡಿದನುಡಿಗೆ ಸ | ಹಾಯವಿದಲೇ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ಬೀಯವಾಯಿತೆ

||೭೮|| ಕಂಡಳಂಗನೆ ಕೌರವಾನುಜ | ದಿಂಡುಗಡೆದಂದವನು ಭೀ

||೭೯|| ಸ್ರಪ್ರವಾಹವನು || ಗಂಡು ನೀನೇ ಮೂರುಲೋಕದ | ಗಂಡನೆನ್ನ

||೮೦|| ಸಲಹಿದೆ ತನ್ನನೆನುತೆರಗಿದಳು ಚರಣದಲಿ ||೮೧|| ತರುಣಿ ನಿನ್ನ

||೮೨|| ಶ್ಯಾಸನನ ರಕುತವ | ಸುರಿದನಿವನನುಜಾತನೂರ್ದರ ಹೊ

||೮೩|| ಳರುಗಳ ಸಂ | ಹರಿಸುವುದು ಗದೆ ನಿನ್ನ ಕಬರಿಯ | ನರಾಣ

||೮೪|| ಶೋಣಿತಾಂಬುವಿನಿಂದ ತರುಣಿಯ | ವೇಣೀ

||೮೫|| ಕಿದನು ಬೈತಲೆದೆಗೆದು ಚೆಲುವಿನಲಿ || ರಾಣಿ ಹುಸಿ

||೮೬|| ವಾರಿಯಿಂದನು ಪವನಸುತ ನಗುತ |

||೮೭|| ಸುಮಮಾಲೆಯ | ಮುಡಿವವೊಲ್ಕು

||೮೮|| ಕುಡದಿಯನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಕಳುಹಿದ

||೮೯|| ಡಿಗಡಿಗೆ ಕಡುಕಿದು ರಕುತವ |

||೯೦|| ಕಿಯರಿಗೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿ || ಕುಡಿದು

||೯೧|| ಕೂಡನೆ ನೆರನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯ

||೯೨|| ಕಲಸರೋವರಾಂಬುವ | ನೊ

||೯೩|| ನ ಶೋಣಿತ | ದೊಂಡುಕ

ಲಾಮಹಾಶಿಖಿ | ನಂದಿತೇನಿದುಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ಸೂತ ಹೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಯ್ತು ಹೆ
 ಶೋಕನೆಂದೇ ದಿಟಕೆ ನಾವು ವಿಶೋಕರಾದೆವು ಸಬುದ ನಿನಗೆ ತದರ್ಥವಿಂದೆನಗೆ || ಈಕು
 ಸರಿಂದವ | ನೇಕವಿಧಿ ನಮಗಾಯ್ತು ಭಂಗ | ವ್ಯಾಕುಳರು ಬಳಿಕೇನಮಾಡರು ಸೂತ
 ||೨೮|| ಇವನ ನೆತ್ತರಗುಡಿಸಿ ರಿಪುಕೌ | ರವರನೂರ್ವರ ಮುರಿವಭಾಷೆಗೆ | ಳೆವಗೆ ಪೂ
 ಸುಯೋಧನಹರಣವೊಂದುಳಿಯೆ || ಅವನಿಜಲವೀಪವನಪುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜದನುಜೋರಗ
 ಖಿಳ | ಭುವನಜನ ನೀವ್ ಕೇಳಿಯೊಂದನು ಭೀಮ ಮೊಗನೆಗಹ ||೨೯|| ಅರಿಯ ಹಣನನು
 ನೊರೆನೆ | ತ್ತರಲಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು ವರೂಢದ | ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು ಕಲಶಜಲವನು ಕರೆಯುಗದಿ
 ||೩೦|| ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ಕರ್ಪುರ | ಬೆರದಕತ್ತರಿಗಂಧಳಿ ಸದ | ಮೊರಸಿ ಹೊಸಮಡಿ
 ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾಭೀಮ || ವೀಳಿಯವ ಕೊಂಡನು ವರೂಢ | ಮೇಲಾಮಲಗಿನ ಗದ್ದುಗೆಗೆ
 ಕೊರಪು | ಕಾಲಭೈರವನಡರಿದನು ನಿಜಧನವ ಜೇವಡೆದು || ೩೧ || ಸಮರಥಮಹಾರಥ | ರೇಳಲಾರ
 ದೂಡಿದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೩೨|| ಎನುತ ಬಿಟ್ಟನು
 ರಥವ ದುರಿಯೋ | ಧನನ ಮೋಹರಕಾಗಿ ಬಂಡಿಯ | ಬಿನುಗುಗಳ ಕೈದೋರಿರೈ ಪುಂನಾಮನಾರಿಯ
 ರು || ಅನುಜನಾದೊಡೆ ಕರೆಸು ಕೌರವ | ಜನಪ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಬಿಂಕವ | ನೆನಗೆ ತೋರಾಯೊನುತ
 ಮೊಳಗಿದನರಸನಿದಿರಿನಲಿ ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ವ

ಸಮಾಪ್ತ.

ಪ್ರತ್ಯಂತರದ

ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕೌರವ | ಸೇ
 ನ ಸೂಗಡು ಸೆರೆವಿಡಿದು || ಮೌನದಲಿ
 ಳಗೆವೆಮಿಡುಕದಿದ್ದುದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾ
 ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಬರಳಲಿ | ಮಿಡಿಸ
 ಳಭೂತಕೆ | ಬಡಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿದಾರ್
 ||೩೪|| ಎಲವೆಲವೊ ಗುರುಸ
 ಲೊಂದು ಗರ್ವದಗಿರಿಯನ್ನೇ
 ವಿಡಿ | ದಳುಕಿದೆಯಲಾ ನೀ
 ಹಿತವ ಕೌರವಕುಲಕೆ ಕಣಾ
 ಭವನ ಮರಣ | ವೈತಿಕರ
 ಸುತನ ||೩೫|| ಕರೆದು ವ
 ಧೀರ ನೋ | ಡುತ್ತಿಹೆ

ನಿಧಿಯಲದ್ದಂತೆ ಬೆಗಡಿ
 ಚಿತ್ತಗ್ಲಾನಿಯೊ
 ಕುಡಿತಯಲಿ
 ನಡೆ

ಬೃಂಸಿ ಗಜರಿನ ಗರುವನೊಡರಿದ ನಹಿತವೀರರಿಗೆ ||೬೦|| ಆಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಗುರುಸುತ | ರೀಕೃಪಾಚೆ
 ರಿಯರು ತಾವೇ | ಕೃಕವೀರರು ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರಲಾ || ಏಕೆ ತರುಬಿದಿರಿವರನಾಹವ |
 ಭೀಕರರ ಸೇವಕವರನವಿ | ವೇಕಿಗಳು ನೀವೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೋಡಿದನು || ೬೧ || ಮರಣ ನೆರೆ
 ಹೊರೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ | ಹರಣವೆನ್ನಂಗೈಯಲಿದೆ ನಿ | ಮ್ಮರಸನನು ಕರಸಲವೊ ಕಾದಿಸು ನಿ
 ನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ || ಅರಿಬಲದೊಳಿದಿರಿಲ್ಲ ನಿಜವೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರು | ಮರಳಿಚಲಿ ನಿ
 ನ್ನುವನನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ ||೬೨|| ಎಲವೊ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಎಲೆತಿಖಂಡಿ ಯು
 ಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳುಳುಕದಿ ಸ್ಥಾನವುಳ್ಳೊಡಿದಿರಾಗಿವನ ಸಲಹುವುದು || ಹಲಬರಲಿ ಫಲವೇನು ದಾನ
 ವ | ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಮೈದೊಡೆ | ತಳದುಕೊಳು ಕೌಮೋದಕಿಯನೇ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೬೩||
 ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ಮೂರುಲೋಕ || ಳಾಳು ನೀನೆಂಬಗವರ್ವ | ಲಾಲಿಸುವೊಡಿದಿರಾಗು ತೊ
 ಡು ಗಾಂಡಿವದೊಳಂಬುಗಳ || ಆಳ್ವನ ನಿನಗುಳ್ಳೊಡಹಿತನ | ಪಾಲಿಸುವರೇಳೆಂದನಲು ಜಯ | ಲೋ
 ಲ ಸುಗತಿಯೊಳಿದನರ್ಜುನನಮಲಮಣಿರಥವ ||೬೪|| ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ | ನಹಿತದುಶ್ಯಾ
 ಸನನ ಸಲಹುವೆ | ನಹಿತನೆಗನ್ನಿನಿಸುತನೆನುತೈದುತಿರೆ ಕಂಡು || ಬಹಳಖತಿಯಿಂದಸುರರಿಪು ಸ |
 ನಿನ್ನಿ.ತಚಾಪವ ಹಿಡಿದು ಮನದುಂ | ಮಹವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯನು ನಿಲಿಸಿದನು ರಥದೊಳಗೆ || ಅಹುದು
 ಭೀಮನ ಗೆಲುವಭಟನೀ | ನಹೆಯಲೇ ನಾವಂ | ನಿರ್ವಹಿಸಲಹುದೇ ಕಾಲರುದ್ರನ ಕಣಕಿ ಕಡ
 ನದಲಿ || ಸಹಜವಿದು ಸಾಕ್ಷಾದುವಾ | ಪವನಜನ ನೋಡಲು | ಬಹಡೆ ನೋಡೆಂದಸುರ
 ರಿಪು ನುಡಿದನು ಧನಂಜಯ | ಪ್ರಪುರದಹನದ | ಖಂಡಪರಶುಮೊಲಿದ್ದ ಭೀಮನ
 ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಯಿಸಿ | ಕಂಡಬಲನಹನೈ ವೈಕೋದರ | ಗಂಡುಗಲಿ
 ದಿರಾವನನುತಾ | ಖಂಡಲೆ | ನಡೆಗಡಿಗೆ ||೬೫|| ಉಭಯವೀರರ ನೋಡಿ
 ಸಂಗರ | ರಭಸದಲಿ ವ | ಕದುರುಗೊಡಿಸಿದ ಭುಜಬಲೋನ್ಮತಿಯ ||
 ಭೆಯೊಳಾದವನ | ರಿಪುಸುಭಟನುರವೆಂಬಭ್ರಸಂಭವರುಧಿ
 ಜಲವೆಂದ | ಶುಗದೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಗಳಾಖಳ | ನೋಡಲನ
 ೫ | ಕೃವ | ಕುಡಿದು ನಾಲಗೆ ಸೋಗ
 ೬೫ || ಘನಪರಂಕಮಿಭೀಮಸೇನ
 ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ಮು
 'ನಿಲಜನ ಮುಖಕುಮುದನಾ
 'ಲಿ ಸೊಗಡೇರಿ ಕಂಗಳ | ೬
 ಮೊಗೆದು ಬದಿಗಳೊ | ೭
 ಭೀಮ || ೬೧ || ಬಳಿಕ ೫
 ಸಾಹವನಾದುದೈತಹುದನೇ
 ವೇದ್ಯರ | ದಳವೊಳಗು

ಹಿಸಲು ಮಾನಿನಿ ಬಂದಳೊಲವಿನಲಿ || ೬೨ || ಮನುಮತನ ಮದದಾನೆ ಮದಿಸಿದ | ಳನುವರಕೆ ಮರು
ಮಾಯೆ ಮುಚ್ಚಿನ | ಮನದ ಕಳುಹಿನಖಾತಿಯಿಂತುಟೊ ಕೌರವನಮೇಲೆ || ಎನಲು ದಿವಿಜರು ರುಣ
ರುಣಾಯತ | ನಿನದದುರವಣೆ ಮಿಗಲು ಘನಸಂ | ಜನಿತಪದತಳಚಲನಕ್ಕತಿಯಿಂದೈದಿದಳು ರಣವೆ
|| ೬೩ || ಆರರೆ ಭೀಮನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬರವೊ ಕೌರವನೈಪನ ಮರಣಾಂ | ಕುರವೆ ಸೂಚಿಸು
ವಾತುರತ್ತ್ರಿಸತಿಯ ಸಂಭವವೊ || ಆರಿಭಟರಿಗದ್ಭುತವೆನಲು ಭೀ | ಕರದ ದುರ್ಧರವೆಂದನಲು ಪಂ |
ಕರುಹಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಾಪವಮಾನಜನ ಹೊರೆಗೆ || ೬೪ || ಬರುತ ಕಂಡಳು ಭೀಮಸೇನನ | ಧುರಪ
ರಾಕ್ರಮ ಭುಗಲೆನುತ ಮಿಗ | ಲರಿಭಯಂಕರರೌದ್ರರೂಪಿನಲಿರಲು ಬರಲಂಜ || ತಿರುಗೆ ಕಂಡನು
ಪವನಸುತಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿಯನು ಕರೆದು ನಿನ್ನಯ | ಬೃಹದಯಕೆಯದಾಯ್ತಿ ದಿಟ ನೋಡೆಂ
ದು ತೋರಿಸಿದ || ೬೫ || ಆರಿವನು ನೀ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ | ಕೊರಣಿಕುಳರೊಳಗಿದಾವನು | ವೀರದು
ಶ್ಶಾಸನಕಣಾ ಯೆನಲಾದಲಾಯ್ತಿನುತ || ಸಾರಿದಳು ರಸಿಜವದನೆ ಭ | ತಾರನಲಿ ನಸುನಗುತ ಚ
ರಣದ | ಚಾರುನೇವುರವುಲಿಯಲೊದೆದಳು ಖಳ ಸ್ತುತವೆ || ೬೬ || ತರುಣಿಕುಳ್ಳಿರು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋ
ಹಿಯ | ಕರುಳ ಮುಡಿ ಬಾ ನಿನ್ನಖಾತಿ | ಪರಿಹರಿಸುವೆನು ಖಳನ ರುಧಿರಸ್ನಾನಕಳಸುವರೆ || ಸ
ರಸಿಜಾನನೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಖಳ | ನುರವೆ ಮಾಡಿ ಕುಡಿತೆಯ | ಲರುಣಜಲವನು ಮೊಗೆದುಮಾನಿ
ನಿಗಿತ್ತನಾಭೀಮ || ೬೭ || ಶೋಣಿತಾಂಜನ | ಶೋಣಿಯನು ನಾದಿದನು ದಂತ | ಶ್ರೀಣಿ
ಯಲಿ ಬಾಚಿದನು ಬೈತಲೆದೆಗೆದು ಸೊ | ಹೇಳುಹೇಳೆ | ನ್ನಾಣೆ ಸೊಗಸೇ
ಖಳನೆದಂತ | ಶ್ರೀಣಿಯೊಬಾಚಣಿಗೆ | ೭ || ಮುಡಿಗೇಹಾಯ್ದ ವನುದರೆ
ರಕುತವ | ತೊಡೆದು ಕಬರಿಯ ಕ | ಸುರವನು ನೀನುಡಿಸಲುಟ್ಟ
ಪೆನು || ಎಡೆಯಲೊಯ್ಯಾರದಲಿ | ಜದ | ನುಡಿದನುಡಿ ಸ
ತಿ ಸಂದುದೇ ಎನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ | ಲಿಸಿದನವನಜತ
ರದೊ | ಳೆಗಳೆಗರುಳನುಗಿದಬುಜವ | ತದಿ |
ತಿಲಕವನು ರಚಿಸಿದನು ಹರುಷದೊ |
ಡಿವುದರಿದೇ ನುಡಿದಭಾಷೆಯ | ಕಡೆ
ಭೀಮಸನ್ನಿಭರು || ಮೈಡಪರಾಕ್ರಮಿ
ಡವುದೇ ಪರಮೈಕ್ಯಸೌಖ್ಯವಿದಂದಳಿಂ
ಳಿತು ಕೂಡಲಡಗೆಡೆ | ದಸುಧ್ವದನೆ
ತ್ಸಾಹಶತಿ ಧಾ | ಳಿಸಿತು ಭೀಮನ ಹ
ಲ || ೭೧ || ಎಡದತೊಡೆಯಲಿ ಮೆಡೆ
ನಿಡುಗರುಳ ಮಾಲೆಯ ರೌದ್ರರಚನೇ
ಯಾಯ್ತು ಕಂಭವೆ | ನೋಡೆದು ಮ
ಯದ್ವಿಗಳ ಮಾಲೆಯ | ಹೊಳೆವೆಸಾ

ರುಳಮಾಲೆಗಳ || ತಿಳಿದರಕುತದ ಕೊಳನ ಘನಕೊಳು | ಗುಳದ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತಿ | ಲಲ
 ನೆ ಸಹಿತಾದಿನು ಶೋಣಿತವಾರಿಯೋಕುಳಿಯ ||೮೪|| ಉಡಿದು ಕಡೆದಸಿತಾತಪತ್ರದ | ನಡುವೆ ಹರಿ
 ಸಾಲಿನ ಕಪಾಲದ | ಗಡಣವಿರೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪತಿಯೆ || ಅಡಗಲಂತಕನಗಲ
 ಲಂದುಣ | ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕಿದತಳಿಗೆಯಲಿ ಸಂ | ಗಡಿಸಿದುದು ಕಲವಟ್ಟಲನೆ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ
 ||೮೫|| ಸಿದಿದಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಜವನಂ | ಗಡಿಯ ನೀಲದಪಸರದಂತಿರ | ಲಡಗಕಂಡೆನು ಸೂನೆಗಾರರ
 ಹಸರದಂತಿರಲು || ಹೊಡೆಗಡೆದಗಜದಟ್ಟಿರಕುತದ | ಕಡಲೊಳಿಸೆದವು ಬೀತರಸುಗಳ | ಪಡಗುಜವ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಂಗುಳಿಸಿದ್ದ ವೆಂಬಂತೆ ||೮೬|| ಮಡದಿಯನು ಕಳುಹಿದನು ಕಳದಿಯ | ರೊಡನೆ ನಡೆತ
 ರೆ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲಿ | ಹಡಿದಜವನಿಕ್ಕಿ ಜಲರುಹವದನೆ ಗಮಿಸಿದಳು || ತುಡುಕಿ ವಾವಾಂಘ್ರಿಯ
 ಲಿ ಹಗೆಯನು | ಮಡದಲೊಡೆದನು ಕೌ-ಧನ | ಪಡೆಗೆ ಪವನಜ ಕೊಟ್ಟನಂತಕಪುರವನಾಂತ
 ರವ ||೮೭|| ಲೋಕದೊಳು ಹೆಸರಾಯ್ತು ನಿ- || ಶೋಕದಂದೇ ಧಿಟಕೆ ನಾವು ವಿ | ಶೋಕರಾ
 ದೆವು ಶಬ್ದ ನಿನಗೆ ತದರ್ಥವಿಂದೆವುಗೆ | ಈಕುತಾಂ- || ಸರಿದಂದಲ | ನೇಕವಿಧಿ ನಮಗಾಯ್ತು ಭಂ
 ಗ | ವ್ಯಾಕುಲರು ಬಳಿಕೆನು ಮೊಡರು ಸೂತಹೇಳಿಂದ || ಇವನ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿವೆರಿಪುಕೌ | ರವ
 ರನೊಡ್ವರ ಕಡಿವಭಾಷೆಗೆ | ಳವಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯವ ಸ- || ಹರಣವೊಂದುಳಿಯೆ || ಅವನಿಶಿಖಿ
 ಜಲಪವನವುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜದನುಜೋರಗವ- || ಸನಜನನೀವ್ವೇಳಿಯಿಂದನು ಭೀಮ ಮೊ
 ಗನೆಗಹಿ ||೮೮|| ಅರಿಯ ಹೆಣನ- || ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು ವರೂಢದ | ಹೊರೆ
 ಗೆ ಬಂದನು ಕಲಶಜಲದಲಿ ಪ- || ನು ತೊಳೆದು ವರಕ | ಪುರದ ಕ
 ತ್ತುರಿಗಂಧಲೇಪದೊ | ಳ || ಭೀಮ ||೮೯|| ವೀಳೆಯವ ಕೊಂ
 ಡನು ವರೂಢದ | ವ || ಕನಡರಿದನು ತುಡುಕಿದನು ನಿಜಧ
 ನುವ || ಕಾಳ- || ಸೊ | ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧರ್ಮರಾ
 ಣನನ ಮೋಹರಕಾದಿಭಂಡಿಯ |
 ಕರೆಸುಕೌರವ | ಜನಸಕರ್ಣಾದಿ
 || ನಿಯತಬಲಕಡೆತರು ರಣ
 ದರು ಭೀಮಾಕ್ರಮಿಣಿಗೆ || ಹ
 | ನೆಯಲಿ ಕಂದಳಿಂದುದಪಜ
 ದವುಸಿಕ್ಕಿದನು || ದಿಟ್ಟಿ
 ಕರಗೀಮನ ಹಗಿಟ್ಟು ದೆಸೆ
 ಲಿ ಮಡದಿಸುಟರಮಳ
 ತೊದ್ರರಚನವರ್ಧನಕೋ
 ಣದದು ಮುಹುರರು ಕಂಗೆ
 ಹೊಳವಸಾಧಿಯಲಿ ತರೆ

ರುಗಿದಂತಿರೆ । ತಲೆಮುಸುಕುವಳಿನೋಟದುರುವಣಿಗಾರನಾಯಕರು ॥ ನೆಲದೆಗೆದು ನಮ್ಮವರು
ನೃಪನರೆ । ನೆಲೆಗೆ ಸೇರದೆ ಸರಿಯೆ ಕಂಡನು । ನಳಿನಮಿತ್ರನ ಮೊಮ್ಮನಡೆದನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥೯೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

॥ ನೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲವನಜನ ಮುಂ । ಕೊಂಡುವಿರಥನ ಮಾಡಿ ಕದನೋ । ದ್ವಂಡನರನೊ
ಳುಕಾದಿ ಮಡಿದನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥

॥ ಪದ ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಸಂಜಯ । ಹೇಳಿದನು
ಮೇಲಿನ್ನು ಕರ್ಣಕೆ ಸಹ್ಯವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ಹೇಳಿದನು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾರವ । ಜಾಲ ಸವೆದುದ ಬೇಸರದ ಬಲು ।
ಗಾಳಗವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ಮುಂದಣ ರಣೋನ್ನತಿಮು ॥ ೧ ॥ ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪ ನಿ । ನ್ನ
ವಗೆಯಿಳಿದುದು ಸೊಕ್ಕು ಚಿತ್ತದ । ಬವಣಿ ಬೀತುದು ಮನದ ರೋಮಿಳಿದುದು ಭಡಾಳಿಸಿದ ॥ ತವ
ಕಿಸಿದಡೊಳ್ಳಾಸರಣಬೇ । ಉವೆಯ ಬಿಗುವಡಗಿದವೊಲನಿಬರು । ತವತವಗೆ ಬಿಚ್ಚಿದರು ಕೋಲಾಹಲಕೆ
ಪವನಜನ ॥ ೨ ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ಕೇಡು ನೃಪನೋಡ । ಹುಟ್ಟಿದನ ಹೊಯ್ದರುಣಜಲದಲಿ ।
ಬುಟ್ಟಿದು ರಿಪುಚಾರಿವರಿದನು ಕದನಚೌಕದಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸುವೀರಣಮದಾಂಧನ । ತೊಟ್ಟಳಿಕೆಯ
ನು ಕೀಳ್ವರಾಳುಘು । ರಟ್ಟನಲ್ಲಾಯೆನುತ ತಾಗಿತು ರಿಪುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೩ ॥ ದೊರೆಯೊಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತಿ ಸ್ಥಿರಿದ । ಬೃಗಿನುಬ್ಬುವಸಮಯದಲಿ ಯತಿ । ಬೆರಗಿನಿಂದಿರೈವಬಲುಭಟನಿವನನರಿಯಿ
ರಲ್ಪಾಶ್ರಯನನುಜನ ಕುಡಿದನೆತ್ತರ । ಬರಿಸುವೆನು ಮೂಗಿನಲಿ ಮಾಣೆನು । ತಯರಥದುರವಣೆಗೆ
ಕಣಾ ನೆಸೂನುವಿದಿರಾದ ॥ ೪ ॥ ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನೋಡು ನೆತ್ತರ । ಗುಡಿವತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೂ
ರೆಡೆಯಮೂದಲೆಗರುಹರೇ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಕುಡಿದನೆತ್ತರಜಗುಳೊಡನೆ ನಿ । ನೊಡಲ ನಿ
ಶ್ಚುಕುವೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಬಲ । ದೆಡದೆ ಬಿರುದರೆ ಮೇಳದಲಿ ತೊಳಿದನು ವೃಷಸೇನ ॥ ೫ ॥ ಧೀರು ಮ
ನಾಧಿಪತಿಯ ಕು । ಮಾರನಾಕಿದನೆನುತಖಿಳದಳ । ಭಾರ ಕವಿದುದು ಗಜರಥಾಶ್ವಪದಾತಿಯೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಅರುಹೊಗಳುವರನಿಲಸುತನನು । ದಾರತನವನು ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವಕೆ । ಶೋರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ
ವನು ಬೀಸಿದನರ್ಧಪರಿಘೆಯಲಿ ॥ ೬ ॥ ಅಕಟ ಮಗುವಿನಕೂಡೆ ದಳನಾ । ಯಕರು ಬೆಳಸಿದರಳಿವೆ
ದು ಸೇ । ವಕರ ಪಂತವಲೇ ನಿರೋಧವೆಯೆನುತ ಮುರಿದದ್ದು ॥ ಲಗುಡಹತನಿರ್ಭಿನ್ನಭಾಂಡ । ಪ
ಕರಣವೊ ನಿನ್ನಾಳಕುದುರೆಯೊ । ಸಕಲಸುಭಟರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೭ ॥ ನುಗ್ಗ
ಬಡಿದಂಜಿಸಿದಗೆಲವಿನ । ಸುಗ್ಗಿಗು ಲಯಕಾಲವೆನುತ ನಿರರ್ಗಳಿತಭುಜಶೌರ್ಯ ಸುರಿದನು ಸರಳ
ಸರಿವಳೆಯ ॥ ಬಗ್ಗಿನಲಿ ಕವಿನಂಬುಗಳ ಗರಿ ಲಗ್ಗಿಗರಿನಾಯಕರ ಕಿವಿಗಳು । ನಗ್ಗದವು ಮನವಳುಕಿದ
ವು ಮಾರಾಂಕದಲಿ ರಥವೆ॥೮॥ಬಲುಹು ಮಗುವಿನ ಶೌರ್ಯವೀಸ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯೇ ತಿವೆಯೆನುತ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಳುಕಿ ಹೂಡಿದನೆಂಬನವಧಾನದಲಿ ಬಿಡೆಯರಿದು ॥ ಹಿಳುಕುಹಿಳುಕುಗಳೊರಸೂರಸಿ ಮುಂ । ಕೊಳಿ

ಸಿ ಹಾಯ್ದವು ಹಿಂದಣಂಬು । ಚ್ಚಳಿಸಲೆಚ್ಚನು ಭೀಮ ರವಿನಂದನವನಂದನನ ॥ ೯ ॥ ಕಣಕಿದುರಿ
 ಯಂದದಲಿ ದಂಡೆಯ । ಲಣದಕಾಳೋರಗನವೊಲು ಚಂ । ಡಣೆಯಚೆವಳಕ್ಕೋಧಶಿಖಿ ಮೋಹಿದುದು
 ಮೋರೆಯಲಿ ॥ ಕಣೆಗಳೋ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ । ಹೊಣೆಗಳೋ ಹಾಳಾಹಳದದಾ । ವಣೆಗಳೋ ನಾ
 ವರಿಯೆವೆಚ್ಚನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥ ೧೦ ॥ ಫಲಿತಶಾಲಿಯವನವ ಮುತ್ತಿದ । ಗಿಳಿಗಳೋ ತಾವರೆಯ
 ತಕ್ಕೆಯೊಳಿಳಿದಮರಿದುಂಬಿಗಳೊ ವೃಷಸೇನನ ಶರಾವಳಿಯೊ ॥ ಹಿಳುಕುದೋರಿದನಾತನಸ್ತಾ ೧ | ವ
 ಳಿಗಳಾತನ ಸೂತನೊಡಲಲಿ ಹಲವುಮಾತೇನಾತವಂಗೋಪಾಂಗವೀಧಿಯಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕೂಡೆ ಹಾಹಾ
 ಧ್ವನಿಯರವವ । ಲ್ಲಾಡಿಸಿತು ವರಬಲವನಾತನ । ತೋಡು ಬೀಡಿನ ಸಂಚೆ ಸೆಳೆದುದು ಹಗೆಯ ಸಾಹ
 ಸವ ॥ ಓಡಲರಿಯದೆ ಭೀತಿಯಂಬ ನಿ । ರೂಢಿ ನಿಗುರದೆ ಕಾದುವರೆ ಜಯ । ಜೋಡಿಸದೆ ಜಾವಳಿಸಿ
 ಜವಗುಂದಿದನು ಕಯಭೀಮ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಸಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭೀಮನ । ತರಹರವನರಿದಾಚೆಯಲಿ ಸಂ
 ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು ನಕುಲ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂತಿಯಲಿ ರಥವ ॥ ತರುವಲಿಗೆ ನೀನಿದಿರಹರೆ ಫಡ । ಸರಿಸಮನ
 ಭೀಮಂಗೆ ನೀನನು । ತರಿಭಟನೆ ಕಣಕಿದನು ಕೆದರಿದನಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ॥ ೧೩ ॥ ಅರಿವರು ನಕುಲಾಂ
 ತರೇ ಜರುಗ್ವಾರವೇನಿವೃಣ್ಣನಾಡಿದು । ಹಾರದಲಿ ಸೆರೆಹೋದನಾತನ ಹರಿಬವೇ ನಿಮಗೆ ॥ ತೀರದೋ
 ನಿನ್ನಲಿ ವೃಥಾಹಂ । ಕಾರವೇತಕೆ ಪಾರ್ಥನಂಬನ । ತೋರಿಸಾ ನೀ ಸಾರನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿ
 ದ ॥ ೧೪ ॥ ಮಗುವು ನಿನ್ನೊಡನೇನುಸರಿಯೇ । ಮಿಗಿಲೆನುತ ಶರವಿದ್ಯೆಯನು ಕೈ । ಮಗುಚಿದನು
 ಹೊಡೆಯಂಬನಾತನನೇಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಮುಗಿಲುವರಿಗೆಗೆ ಮಾರುತನ ಬ । ದ್ವುಗೆಯ ಹೊಯ್ಲೋ
 ನಕುಲನೆಚ್ಚಂ । ಬುಗಳ ಕಿಡಿಸೂಸಿದವು ಕಂಡೆನು ರಥದಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮರಳಿ ನಕುಲನನೆಚ್ಚ
 ನಾತನ । ತುರಗವನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚನಾತನ । ವರರಥವ ಸಾರಥಿಯನಾತನ ಠಕ್ಕೆಯವ ಧನುವ ॥ ಉರು
 ಳುಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ । ಹರಿತರಲು ಮುರಿಯೆಚ್ಚ ಪುನರಪಿ । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದ ಮತ್ತೆ
 ಹರಿದನು ಪವನಜನ ಹೊರಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಕುಲ ಮುರಿದನು ಭೀಮ ನಿಲು ಕಾ । ಮುಕವ ಹಿಡಿ ಬಿ
 ಡು ಸರಳನಳುಕುವೊ । ಡಕಟ ಕೊಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕಳುಹು ಫಲುಗುಣನ ॥ ವಿಕಳರಳಿದಿರಲಾ
 ಗಲೀಸಾ ಯಕದ ಘಟಿತವಿರಿಂಚಿಸೃಷ್ಟಿ । ಪ್ರಕರದಲಿ ತಾನರಿಯನೆನುತೆಚ್ಚನು ವೈಕೋದರನ ॥ ೧೭ ॥
 ಮುರಿದ ನಕುಲನು ಭೀಮಸೇನನ । ನರಸಿಹಿಡಿದನು ಭಟನುರುಬೆ ಬಲು । ಹೊರಿಗೆಯಲಿ ಬಲುಧಿ
 ಟ್ವನಹಕಾರವನ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ತೆರಹುಗೊಡದಿರಿ ನೂಕನುತ ಹೊ । ಕ್ಕುರುಬಿದನು ಸಹದೇವನಾತನ ।
 ತರುಬಿ ಮೊದಲಿಸಿದನು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿ ರಥವ ॥ ೧೮ ॥ ಮೊದಲ ಬಲುಹನು ಕಂಡೆನಿನ್ನೀ । ರುಧಿ
 ರವದ ತನಿಗಿಚ್ಚು ನಮ್ಮನು । ಬೆದರಿಸುವುದೋ ಶಿವತಿವಾ ತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು ॥ ಸದೆಗರಿವದಿರೆ ಗೆಲು
 ವುದಾವಂ । ಗದಲಿ ಬಹುದೋ ಯೆನುತ ಪರಿಹಾ । ಸದಲಿ ರಿಪುಭಟನಂಬುಗಳ ಕೆದರಿದನುಕಣೆಗಳ
 ಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆತನೊಡನೆಯ ತೇರು ತುರಗ । ವ್ರಾತವನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚ ರಥಹಯ । ಸೂತಧನು
 ತತ್ತೊಫುಕವಚವ್ಯಜಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಘಾತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ಮಗು । ಳಾತನುರವನು ತೋಡಿತೊ
 ಲಗಿಸಿ । ವಾತಜನನರಿಸಿದನು ಮೊದಲಿಸಿದನು ಸರಳಿನಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಶಿವತಿವಾ ಸಹದೇವನಕುಲರ ।
 ಬವರ ಮುರಿದುದು ಬಿಡದೆ ಬಳಿಯಲಿ । ಪವನಜನ ತುಡುಕಿದನು ನೂಕಲಿ ಸರ್ವದಳವನುತ ॥ ತವತ

ವೆಗೆ ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗ | ಅವಗಡಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆಕೆಯ | ನಿವಹಸಾತ್ಯಕಿಚೇಕಿತಾನರು ಕಡಿದರುರ
ವಣಿಸಿ || ೨೧ || ಎಲೆಲೆಪಾಂಡವ ಸರ್ವದಳವಿ | ತೃಳಿಸಿತೋ ಸುಕುಮಾರನೊಬ್ಬನೆ | ಗೆಲುವದರಿದೋ
ನೊಕನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಸಂವರಿಸೆ || ಉಲುಕದಿರಿ ಭಾರಣೆಯ ಭಟರ | ಗ್ಗಳೆಯರೆಮ್ಮಿವು ಮಕ್ಕಳಾಟಕಿ
ಯಳವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಕನುತೆ ತರುಬಿದನು ಪರಬಲವ || ೨೨ || ತೇರನೆಚ್ಚನು ಕುದುರೆಕಾರರ | ದೂರದಲಿ
ಖಂಡಿಸಿದರೊಕಿದ | ವಾರಣಾಘವ ಸೀಳಿದನು ಹೊಳಿದನು ರಕುತದಲಿ || ಆರು ಬಲ್ಲರು ಪಾಯದಳವೆ
ನು | ವೀರಸುತಸೋಮಾದಿನಿಖಳಕು | ಮಾರರಂಗವಣೆಗಳನೆಳೆದುದು ಭೀತಿರಸಜಲಧಿ || ೨೩ || ಉ
ಗುಳುಗುಳು ದುಶ್ಶಾಸನನೇ | ಮಗುಳಿ ನೀನಿನ್ನಾರ ಬಸುರನಲಿ | ಹೊಗುವೆ ಮೊಲೆಮುಡಿಗಾರಿಗಿವು
ಫಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿನುತ || ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ಬಂಬಲುಗಡಿಯಬಾಣಾ |
ದಿಗಳೊಳಾತನ ನಂದಿದನು ಕಾಣೆನು ವ್ಯಕೋದರನ || ೨೪ || ಕಳವಳಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಚೂಣಿಯೊ | ಳು
ಲಿದುದೀನಮ್ಮವರು ಕಂಡರು | ಬಳಿಕ ಮುರರಿಪು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪವನಜನ || ಎಲೆಧನಂಜ
ಯ ಭೀಮಲಯನಿ | ಮೃಳಿವು ನಮ್ಮ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ನಾ | ವುಳಿವುದಿಲ್ಲಿಹದನ ಕಂಡನು ಕರ್ಣತನ
ಯನಲಿ || ೨೫ || ಈಸುಘನವೇ ಕ್ಲಷ್ಣ ಮಗುವಿವ | ನೇಸರವನೆಂದಿದನಾದೊಡೆ | ಹಾಯ್ಸು ರಥ
ವನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಮುಂಗುಡಿಗೆ || ವಾಸಿಯೆಕ್ಕಿವರಿವಜೋಡಿ | ನ್ಯಾಸದಿಂ ರಥ ಮುಂಚಿತ
ಹಿತನ | ಗಾಸಿಯಿಂದನಿಲಜನನುಗಿದನು ಬಗಿದು ರಿಪುಶರವ || ೨೬ || ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ಹಾಲುಗಲ್ಲ
ದ | ಹಸುಳೆಯಂಗವಿಡಲು ತುಂಬಿಯ | ದೆಸೆಗೆ ಕೆಂದಾವರೆಯವನವೇ ಬಲದವಾನಲನು || ಉಸುರದೀ
ಜಯದೊಪ್ಪದಲಿ ಜಾಳಿಸುವುದೊಳ್ಳಿತು ತೊಲಗೆನುತ ನಿ | ವ್ವಸರದಲಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನರ್ಜನನಜನಂದನ
ನ || ೨೭ || ಚಾರುಪೌರುಷಸಮರವಿಹ್ಯಳ | ಕಾರಕರು ನೀವ್ ನಮ್ಮದಿದು ಕೌ | ಮಾರದಸೆ ತಾಮಸ
ವಲೇ ನಿಮಗಾನು ಸಮಬಲನೆ || ಕೂರಲಗು ಕೊಲೆಗೋಲಿನಲಿ | ನಿಮ್ಮಾರುಭಟೆಯನು ನಿಮ್ಮಬಾಹು
ವಿ | ಕಾರಬಲವನು ತೂಗಿಯೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೮ || ಮುರಮಥನ ಚಿತ್ತೈಸಿದೈ ತರು
ವರಿಯಸಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಕ್ಯ | ಸ್ಫುರಣವನು ಸರ್ವಜ್ಞಭಾಷಿತಭಾವನಿಷ್ಠರವ || ಪರಿಹೃತ್ತಿಯೆ ಕರ್ತ
ವ್ಯವೇಕ | ಬ್ಬರಿಸಿದನು ಮೌರ್ವೀನಿನಾದ | ಸ್ಫುರಿತವಿಮಲಪ್ರಣವಮಯಶರಸೂಕ್ತಿಸಂಗತಿಯ || ೨೯ ||
ಅದು ಬಳಿಕ ಲೋಕಾಯತಾಂಗ | ಗ್ಗದವರಿನಾರಾಚನಿರವ್ಯಾ | ಣದಲಿ ಭಂಗಿತವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ
ಬಾಣದೊಡ್ಡವಣೆ || ಬಿದಿರಮಳೆಯಲಿ ಮುಳುಗುವುದೆ ಬೆ | ಟ್ವದಲಿ ಹರಿಯವಗಡಿಸಿ ಹರನಿಂ | ದೊ
ದಗಿದಂವಿನ ಹವಣ ತೋರೆನುತೆಚ್ಚನರ್ಜನನ || ೩೦ || ದನುಜಹರ ಹುಸಿಯಾವುದೀಥ | ಟ್ವಿನಲಿ ಭ
ಟನಭಿಮನ್ಯು ಪರ | ರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಭಟನಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕುಮಾರವರ್ಗದಲಿ || ತನಗೆ ದೇವತ್ರಯದಲ್ಲದ |
ದನುಜದಿವಿಜಾದಿತ್ಯಲೋಕದ | ಜನವಿದಿರ ಮೆಟ್ಟಿಸಿತು ಮಗುವಿನ ದಿಟ್ಟತನವೆಂದ || ೩೧ || ವೂತು
ರೇ ವ್ಯಪಸೇನ ಶರಸಂ | ಘಾತವಿದೋ ಸೈರಿಸಾದೊಡೆ | ಪಾತಕಕ್ಕೊಸರಿಸಿದವೆ ಭ್ರೂಣಾದಿಹತಿ
ಯಿಂಬ || ಮಾತು ಹಲಬರಲೇನುಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಗೆನುತ ಮಹಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ | ಲೀತನನು ಮುಸು
ಕಿದನು ಶರಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೩೨ || ಅವವೆಹಿಲದೊಳರ್ಜನನ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯತರ
ದೊಟ್ಟುಮಗುಳೆ ತ | ರಾವಳಿಯಲದ್ದಿದನು ರಥಹಯವಾಧನಂಜಯನ || ನಾವೆಯಿವೀಯದುಧುತವೆ

ನಿವ । ಕಾವನೇ ಮಿಕ್ಕವರನರ್ಜನ ॥ ದೇವನೊಳು ಸರಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನರಸಕೇಳೆಂದೆ ॥ ೩೩ ॥ ನರನ
ಮಾರಾಂಕದಮಹೇಶನ । ಚರಣಯುಗ ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬವರದೊ । ಳರಿದಲೈ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೀತನ ರಣಾ
ಲಾಪ ॥ ಬರಡನೇಭಾರಾಂಕದೊಳಗಿವೆ । ತರಳನೇ ಕುಲಗಿರಿಯನಾನುವೆ । ಕೊರಳಸತ್ಯವು ತಿವತ್ತಿವೆಂ
ದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥ ೩೪ ॥ ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಝಾಡಿಯಲಿ ಝಳೆ । ಎಸಲು ಝಡಿದನು ಚ
ಳಕದಲಿ ಜಾ । ಳಿಸಿದ ನಾಲ್ಕೆಂಟತ್ತ ಮಗುಳಿಪ್ಪತ್ತ ತೋರಿಸಿದ ॥ ಮಿಸುಕುವರೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ
ಮೋ । ಹಿಸುವಸರಿಸಕೆ ಸರಿಸವಿಷಮಕೆ । ವಿಷಮಗತಿಸರಿಸಾರಸಾರಂಗಳಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೫ ॥ ಉರು
ಬ ನೋಡೈ ಕೃಷ್ಣನಿವನ । ಬೃರವ ನೋಡೈ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಹಬಲು । ಸರವ ನೋಡೈ ಸಾಹಸಕೆ ಮಿತಿಯಿ
ಲ್ಲ ಧೈರ್ಯದಲಿ ॥ ನೆರವ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕರ್ಣನ । ವರಸುತನು ನೆರೆ ಧೀರನೆಂದ । ಬೃರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ ॥ ೩೬ ॥ ಭಾಪುರೇ ಫಲುಗುಣನ ಚಿತ್ತದ । ಕೋಪಕಿದಿರಹರಾ
ರುನಾವೇ । ನಾಪವೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟರಿಗರಿದು ಕಾದುವೊಡೆ ॥ ಅಪಿನಾಕಿಗೆ ನಿಲುವೊಡರಿದಿ । ನ್ನೀಪ
ರಿಯನೋಡೆನುತ ನಿಮಿಷಕೆ । ಚಾಪದಲಿ ಕೆರಳಿಚಿದನಂಬಿನೊಳಂಬ ಹರಗಡಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಆಯಿತಿದು
ಸಮರದಲಿ ಗುರುಗಾಂ । ಗೇಯಕರ್ಣದ್ರೋಣಿಗಳ ತರು । ವಾಯ ಲೆಕ್ಕಕೆ ಸಂದನೇ ಮುರುಘಪೂತು
ಪಾಯ್ವೆನುತ ॥ ಸಾಯಕದೊಳಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ ವೈ । ನಾಯಕವೆ ಹೂಡಿದನು ಕುರುಬಲ । ಬಾಯ
ಬಿಡೆ ಚಿಗಿದಂಬು ಕಡಿದುದು ಕರ್ಣಸುತತೀರವ ॥ ೩೮ ॥ ಚಿಗಿಯೆ ತಲೆ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಬಳಿಕಾ । ಳೆಗ
ಳದೇವನುಮುಪ್ಪಿಬಿಲುಗೋ । ಲುಗಳನ್ಮದಾರೇಳಹಳುಹಳುವಾಯಿಯಸುಗೆಯಲಿ ॥ ತೆಗೆದು ನಿಂದು
ದು ಭಯರಸದ ಹೆ । ಬೃಗೆಯಲುಬ್ಬಿದಶೋಕದೊಡ್ಡಿನ । ಮುಗಿಲು ಕರೆದುದು ಕುರುಬಲದ ಕಂಬ
ನಿಯ ಬಿರುವಳೆಯ ॥ ೩೯ ॥ ಕಡಡಿ ರಿಪುಬಲಜಲಧಿಕಲ್ಪಾಂ । ತದಸಮುದ್ರದವೊಲು ಮಹಾಧ್ವನಿ ।
ಗದಗದಿಸಿ ಹಾಕರ್ಣಸುತ ನೀ ಮಡಿವರೆಯೆನುತ ॥ ಕದರಿತ್ತೀತನ ಭಾಳನಯನದ । ಕದದೆಗೆದತಿಖಿ
ಯಂತೆ ನೂಕಿತು । ಮದವದರಿ ಭಟಕರ್ಣ ಸಾಕಿದಮನ್ಮಹೆಯಭಟರು ॥ ೪೦ ॥ ನೂಕಿತೀದಳದಳದ
ಪದಹತಿ । ಗೇಕೆ ಬಿರಿಯದು ಧರಣಿ ದಿಗ್ಗಜ । ವೋಕರಿಸವೇ ಮದವನಾದೊಡೆ ಪುಣ್ಯವೆಬ್ಬ ಜನ ॥ ಈಕ
ಡುಹನುಬ್ಬಟೆಯನಾನಲು । ನಾಕಪತಿಯೇ ಸಾಲ್ವು ಕೆಲಕೆಲ । ರಾಕವಾಳರೆಯೆನುತಲಿದುಡು ಕೂಡೆ
ಸುರಕಟಕ ॥ ೪೧ ॥ ಉರಿಗೆ ಸರಿಯೇರಿದಪತಂಗಳೆ । ಮರುಳುದಲೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ರಣದಲಿ । ನರನೊ
ಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವದಿರ ಸತಿ ಸುವಾಸಿನಿಯೆ ॥ ಅರಳ್ವಹೊಸಸಂಪಗೆಯ ಮಧುವನು । ಮರಿಗೆ ತಹ
ವೇ ತುಂಬಿಗಳು ಕೇ । ಳರಸ ಹರಿಬಕೆ ಹೊಕ್ಕಸುಭಟರ ವಿಧಿಯ ನೋಡೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊಕ್ಕು ಕುದುರೆಗೆ । ಛಾಣತಿಯ ತುಂಬಿಯಕವೋಲ । ದ್ರೋಣಿಯೊರತೆಯ ಮದಕರಿಗಳಲಿ ಕದಳಿ
ಕೆಯ ರಥವ ॥ ಸಾಹೆಯಲಗಿನ ಸರಿಯ ಸರವಿನ । ಜಾಣಫಣದಜನಾಯ್ಕ ರಥಿಕರ । ಕಾಣೆನಾಕ್ಷಣವೊಂ
ದರಲಿ ಸಂವರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೩ ॥ ನೀರದುತ್ಯಾಸನನ ಕರ್ಣಕು । ಮಾರನಾತನು । ಸಾಕಿದಗ್ಗದ
ನೀರದಳ ಕೌರವಸಹೋದರಶೇಷಮೊದಲಾಗಿ ॥ ತೀರಿತಾಹವದಲಿ ಕುರುವ್ರಜ । ವಾರಿಧಿಗೆ ನೆಲೆಯಾ
ಪ್ಪು ನಿನ್ನಕು । ಮಾರನಿಂಗಿತವರಿದು ಸಮರಕೆ ಕರ್ಣನಿರಿದಾದ ॥ ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೯೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೋ ಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ವೈರಿಗಜವಂಚಾನನನು ರಣ | ಧೀರನವ್ರತಿಮಲ್ಲ ಕರ್ಣನು | ದಾರದಲಿ ಹಳಚಿದನು
ಹನುಮನ ಹಳವಿಗೆಯ ಭಟನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳು ಸುಮ್ರಾನವನು ತನುರೋ | ಮೊಳಿ ಪಲ್ಲ
ವಿಸಿದುದು ಪರಿತೋಷಪ್ರವಾಹದಲಿ || ಕಾಳಗಕೆ ಕೈಹೊಯ್ದು ಹಗಹಣ | ಮೇಳವದ ಕಣನೇರಿದನು
ತ | ನ್ನಾಳತನವನು ತೋರಲಾಯೆನುತುಬ್ಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೧ || ಆಳ ಹೊಯ್ದೊಯ್ ನಾಯಕರ
ಬರ | ಹೇಳು ಕೃಪಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಳೇಳಿ ನಿಮಗುತ್ತವವ ತೋರುವೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ಕಾಳ
ಗದೊಳಿಂದಹುತರಾಯರ | ಭಾಳಲಿಪಿಗಳನೊಸುವೆನು ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಮೊಗವಡೆದದುಗುಡವನುಗಿ
ಯಹೇಳೆಂದ || ೨ || ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ಸಮರದಲಿ ವೈಷ | ಸೇನ ಮಡಿದನು ಕುರುಕುಲಕೆ ಕಡು |
ಹಾನಿ ಹೊರೆಹೋಯಿತ್ತು ಪಾಂಡವವೀರರುಪಟಳಕೆ || ಆನಲಮ್ಬುವಿರಿಲ್ಲೆನುತ ದುಂ | ಮಾನದಲಿ
ದಾತಾರನಿರಲಾ | ಭಾನುನಂದನನಾಹವಕೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ || ೩ || ತರಿಸಿ ಸಾದುಜವಾದಿಗ
ಳ ಹೊಂ | ಭರಣಿಗಳ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಶಲ್ಯಗೆ | ಸುರಿದು ಹಡಗಿಗಚಮರಚಾಹಿಯಬಾಣವಾಯಕ
ರ || ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನನತಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ಮಿಗೆ | ಮೆರೆದು ರಣಸುವ್ರಾಮನದ
ಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿದನು ಕರ್ಣ || ೪ || ತೊಳಗಿಬಿಳಗದ ತಿರದಪಚ್ಚೆಯ | ಹಳಕವೆರಿಸುವವೀಳಿಯವನಿ |
ಕೈಲದಶಲ್ಯಾದಿಗಳಿಗಿತ್ತನು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕಳಚಿ ತೆಗೆದನು ತೊಡವ ಮೈವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ದಳವೇರಿ
ದುಮ ಮದಮುಖಿ ಧಳಧಳಿಸೆ ಹೊರೆಹೆಡ್ಡಿದನು ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲಿ || ೫ || ತಳಿತು ಮುತ್ತಿದಮುಗಲ
ಝಾಡಿಯ | ಝಳಪಿಸುವರವಿಯಂತೆ ಭುವನವ | ಬೆಳೆಗಳುದ್ರೇಕಿಸುವರ್ಭಗನ ಭಾಳತಿಖಿಯಂತೆ ||
ಹೊಳಹೊಳವಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳನ ಸಾಚ್ಯವ ಕಂಡು ಕೌರವ | ಬಲಧೊಳಿಸೆಸಗೆಯ ಲಗ್ಗೆ ಮ
ಸಗಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ರಾಯನನುಜರು ರುಧಿರಜೀವದ | ವೀಯದಲಿ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು
ಕುಲಿ | ಶಾಯುಧನ ಸಾಲೋಕ್ಯದಲಿ ಕಂದೆರೆದವೇದನೆಯ || ಆಯಸವ ನೆರೆಮರೆದು ಕೌರವ | ರಾಯ
ಭುಲ್ಲೈಸಿದನು ಲಹರಿಯ | ಗಾಯದಲಿ ಗಜಬಿಜಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಿಕೋಟಿಗಳು || ೭ || ಸಾರಿ ಸುಭಟ
ರ ಜರವಕಹಳೆಯ | ಗೌಂಡುವತಿಂಥಿಯ ಚಿನ್ನದ | ಚೀರುಗಳ ನಿಡುಗೊಂಬುಗಳ ನಾರಾ
ಚನಿಘೋಷ || ಡೋರುಗಳೆದವು ನೆಲಿನನುದಧಿಯ | ಕಾರಿಸಿದವಡಿಮೆಳಲನೆನೆ ಹರಿ | ಯೇರಿ
ತಬ್ಬರ ನಿಮ್ಮಬಲದಲಿ ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೮ || ರಥವಿಳಿದು ಬಲವಂದು ನಿಜಸಾ | ರಥಿಗೆ ಕೈಮು
ಗಿದಷ್ಟುಚಯಕತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೆರಗಿ ಕಂದವತಟ್ಟಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ರಥವನಡರಿದು ನೋಡಿ ಗಗನವ
ರಥಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲೋಕ | ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸಮಲ್ಲ ಮುದದಲಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವಿ || ೯ || ಸರ
ಳಹೊಡಗಳ ತೀವಿ ಭಂಡಿಯ | ನರಸ ಕಳುಹಿದನಂಟುನೂರನು | ಚರರು ಪರವೇಟ್ಟಿಸಿತು ಪರಿ
ಚಾರಕರು ವಿಗ್ರಹದ || ಸರಸಸಿಂಧವನಿತ್ತಿಸುತ ಬೂ | ಬೈರಿದು ಜವನಿಗವೆರಿಸಿ ಧೀವಾನೂ | ಸರ
ನೂ ನಿಲುವವನಾರು ಬರಹೇಳೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೧೦ || ವೂತು ತಟ್ಟಿತು ರಿಪುಗಳೈವರಿ | ಗೌತನಿಸಿ
ದನು ನೆರವಹರೆ ಪುರು | ಹೂತತಿಖಿಯಮೆನಿರುತ್ತಿವರುಣಸವಿೂರಹರಸಖರು || ಆತುಕೊಳಲಿಡು

ಸುಧಾಕರಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ | ಧುರಕೆ ಪಕ್ಷೀಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ || ತರಣಿತನುನು
 ರಾಹುಕೇತುಗ | ಳೆರೆದೆ ಕುಜಶುಕ್ರಾದಿಗಳುಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಜಯದಬಯಕೆಯಲಿದುರ್ದಂದಂಬರೆ
 ದಿ || ೬ || ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿ ಮಹಾಂಬುಧಿ | ಯವರೆದೆಸೆ ರಾಜಾದ್ರಿಲೋಹ | ಪ್ರವರಧಾತುಗಳಾ
 ದುದಿತ್ತಲು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಿನಲಿ || ರವಿಶನ್ಮಶ್ಚರರಾಹುಬುಧಭಾ | ಗವರು ಕರ್ಣನದೇಸೆಯಲೀಮಿ
 ಕ್ಕವರು ಕರ್ಣವಿಪಕ್ಷವಾದರು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭ || ಆಸುಕರ್ಣೋಟಕನು ತಕ್ಷಕ | ವಾಸುಕಿ
 ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯನಿವಾಸಿಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷ ಘಣಿಗಳಿಗೆ || ಆಸೆಕರ್ಣನಮೇಲೆ ವ್ಯಗತತಿ |
 ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ | ಶಾಸ್ತ್ರೀತವ್ಯಾಳಾದಿಖಗವ್ಯಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತೆಂದ || ೮ || ಭರತನಳನಹು
 ಪಾದಿಭೂಮಿ | ಶ್ವರರು ಪಾರ್ಥನದೇಸೆಯು ಮಹಿಷಾ | ಸುರದಶಾನನತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯ
 ಲಿ || ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ವೆರಣವಾಯುಮಹೀಶ ವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾ
 ಯಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಯಾತುಧಾನಕುಬೇರಕಿನ್ನರ | ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲಿ ಸುಮನೋ
 ದೂತಚಿತ್ರರಥಾದಿಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲಿ || ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದಶದಿಗು | ಚಾತಮನುವಸುನಾರ
 ದಾದಿಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತಲಾಯಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಖ್ಯಾತೀಜಸ್ತೋಮವೀರ |
 ಪ್ರೀತಿವಿಕ್ರಮಸತ್ಯಸಿದ್ಧಿವಿ | ಭೂತಿಶೌರ್ಯದಮುಕ್ತಮಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲಿ || ಭೀತಿಕಾಮಕ್ರೋಧಕ
 ವಿದು | ನಿರೀತಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಲೋಭವಿ | ಘಾತಿವಿಭ್ರಮಕೃತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ || ೧೧ || ಭೃ
 ಗುವಸಿಪ್ತಾಂಗರಸದಕ್ಷಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯ್ತು | ಚೆಗೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯದಧೀಚಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
 ಗೌತಮರು || ಜಗದಜೀವರಥಾತುಮೂಲಾ | ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದುದೀಕಾಳಗಚೆತುರ್ದಶಭುವನಜನಸಂ
 ಕ್ಷೇಪವಾಯ್ತೆಂದ || ೧೨ || ನಾಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ | ದೇಕೆನೋಡೈ ನಿಮ್ಮಕರ್ಣನು | ಲೋಕವಿ
 ಖ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕೃತತ್ರೇತೆಯಲಿ ಕಾದಿದ | ನೇಕದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರದನುಜಾ | ನೀಕರಲಿ
 ಯಿಚಿತ್ತವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಯಮುನೆ ಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ
 ಗೌರಿಯ | ಮಮತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಶಂಕರನೊಲುಮೆಪಾರ್ಥನಲಿ || ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ಣನ ಹೊಗಳಲಾಗ
 ಲೆ | ಸುಮನಪತಿ ಭಂಗಿಸಿದನಿಬ್ಬರು | ಸಮರಸಂನಾಹದಲಿ ನಿಂದಂದವನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾತಕ್ರಸೂರ್ಯರ | ಮರುಳತನವೋ ಮೇಣುಮರ್ತ್ಯಾ | ಚರಣೆಗಳನಾಟಕವೊ ಮೇಣ್ಣಾಂಸಾರಿ
 ಕಭ್ರಮೆಯೊ || ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರೋ | ತ್ತರನು ಮರುಭಾಪೆಂಬಸಡಿಫಡ | ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂ
 ಗೆಂಬಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೫ || ಈಸರಿಯೊಳೆರಡಿಟ್ಟಜಗದಾ | ಳಾಪವನು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ
 ರಪ | ಕ್ಷೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕಠೋರಕಳಕಳದ || ಆಪುರಂದರಕಮಲಸಖರಾ | ಟೋಪವನು ಭು
 ವನೋಪಭಾತವ | ನಾಹಿತಾಮಹನಂದಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ೧೬ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸುಭಯ
 ಬಲದು | ಬ್ಬರದ ಬಹುವಿಧವಾಧ್ಯರವಗ | ಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಮಿಗೆ ಪಾತಕರ ನಿರ್ವಾಹನಿಘೋಷ ||
 ಸುರರಕಳಕಳವೀಧ್ವನಿಯಲು | ತ್ತರಿಸಿತ್ತೀಬಲುಗಜಬಜವನೆಡ | ತರದಲಿಕ್ಕಿತು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ಚಾಪ
 ಟಂಕಾರ || ೧೭ || ಅಳವಿಯುಂಕೆಯವಿಾರಿರಥಗಳು | ಹಳಚಿದವು ಭೂಮಾನದಲಿ ವೆ | ಗ್ನಳಿಸಿದವು
 ವೇಗಾಯ್ಲಿ ನಾಜಿಯ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ಹೊಳೆದವೆಡಬಲ ವಾಘಸಂನಯ | ಸುಳಿವಸೂತರ ಬ

ವರಭಂಗಿಯು | ಉಳಿಯಸುಭಟರೇಖೆ ಸೆಳೆದುದು ಜನದ ಕಣುಮನವೆ || ೧೮ || ಉಪ್ಪಳಿಸಿ ಸುಳಿಯೆ
 ದ್ವಿಸೂತರ | ಚಪ್ಪರಣೆಗಳ ಮೀರಿ ಖುರದಲಿ | ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಹಲ್ಲಣೆಯಹೇಪಿತದ ||
 ದರ್ಪದಲಿ ತೇಜಗಳು ತೇಜಿಯು | ತಪ್ಪಡಿಯನಳವಡಿಸಿದವು ರಣ | ವೊಪ್ಪಿತ್ತೈ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥರಥದ
 ವಾಜಿಗಳ || ೧೯ || ಅರಸ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಕಪಿ | ವರನ ಕೋಳಾಹಲದ ಕದನವೆ | ಕರೆದು ನಖದಲಿ ಕೆ
 ರೆದು ಕರದಲಿ ಕಾದಿದಂದದಲಿ || ಮುರಿದು ಬಾಲವನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದು ಹೇಣಗಿದನಿನಸುತನ
 ಭಾ | ಸುರದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಿಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕಾಗ್ರದಲಿ || ೨೦ || ಏನಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ | ಮಾ
 ನವೇರಿದಪರಿಯನಾವೇ | ಪಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ ಲೋಕ್ಯಕಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ || ನೀನೆನೆಗೆ ಸಾರಥಿಯತನ
 ದಿಸ | ಮಾನವೇ ಫಡ ತುರಗಹೃದಯ | ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನಜರೆದನಸುರಾರಿ || ೨೧ || ಅ
 ಕಟ ಗೋರಕ್ಷಕನೆ ಪಶುಪಾ | ಲಕರಮಕ್ಕಳೊಳಶ್ವಹೃದಯ | ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳುದಿಸಿದವೇ ವಿಶೇ
 ಷವಲಾ || ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು | ಸಕಲ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿನಗೀ | ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತ ಜರೆದ
 ನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೨ || ಪೂತನಿಯ ನೆರೆ ಮಡುಹಿ ಶಕಟನ | ನಾತತುಕ್ಷಣ ಕಡಹಿ ತೇಜಿಯು |
 ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಕಾಸುರನ ಭಾಳಾಕ್ಷರವೆ ತೊಡೆದು || ನೀ ತವಕದಲಿ ನಮ್ಮಜರಿದೊಡೆ | ಸೋತವೇ ನಾವು
 ಮಾತಿದಲಿ ಫಡ | ಸೂತತನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಜರೆದನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೩ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಕೇಳು
 ಬಿಲುಟಂ | ಕಾರಕದನೋಪಕ್ರಮದೊಳೋಂ | ಕಾರವಾದುದು ಕಾರ್ಮುಕಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಕೆ |
 ಭೂರಿಬಹುವಿಧಬಾಣಗರ್ತವಿ | ಹಾರರೆಸೆದರು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು | ದಾರಸಮರಾರಂಭವಳ್ಳಿರಿದವು ಜಗ
 ತ್ರಯವ || ೨೪ || ಸೂತಜಾತಿಯಲೀಧನುರ್ವೇ | ದಾತಿಶಯವೆಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಧ್ಯಾ
 ಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದೊ || ಪೂತು ಮರುರೇ ಸ್ಮರಿಸಾದರೆ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಬಾ
 ಣ | ವ್ರಾತದಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ ರಥವನಾಪಾರ್ಥ || ೨೫ || ಅರೆಗಡಿದನಾಕ್ಷಣದಲಾತನ | ಸರ
 ಳನೆಲವೋಪಾರ್ಥ ನಿಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ ಜಕನೆ ಪಾಂಡುವೀವರರಮನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ || ಧರೆಯೊಳ
 ಗ್ಗದರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕೆ ಪ್ರತಿಗೈಯಾಗೆಯಜಮಾ | ನರುಗಳೇ ನೀವೇನ ಹೇಳುವೆನುತ ತೆಗೆದೆ
 ಚ್ಚು || ೨೬ || ಆತನೆಚ್ಚು ಶರಾಘವನು ಕಡಿ | ದೀತ ನುಡಿದನು ಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ | ಪೂತುದರಿಹಿಗಳವೆ
 ರುಪಾದ್ಯರು ನಾವು ಸೂಳೆಯರೆ || ಏತಕ್ಕೇಬಳೆ ಕೈಗೆ ಬಿಲು ಹಿಣಿ | ಲೇತಕ್ಕೇಚೊಲ್ಲೆ ಯಕೆ ಚೆಲ್ಲಣ | ವೇ
 ತಕ್ಕೇಹೆಣ್ಣು ಡಿಗೆಯೆನುತಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ || ೨೭ || ಸೂಳೆಯರುಗಡ ಸಾಮಗಾನವ | ನಾಳೆಗೊಂ
 ಬರುಗಡ ದಿನೇತನ | ಮೇಳವನು ಮುದಿಗೂಗೆ ಮೆಚ್ಚೆದು ಹಾಮಹಾದೇವ || ಆಳುತನದಂಗೆವಣಿ
 ಯುಂಟೀ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳಾಡಲವಬಿಡು | ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಸವಡಿವಾತನನುತ್ತು ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೨೮ ||
 ಕಾಣಿಸಿದನ್ಮ ಕೌರವನ ಹರಿ | ವಾಣದಾಯದಹಂತಿಕಾರನು | ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ನಮ್ಮಚರಿತಕೆ ಹಾಮ
 ಹಾದೇವ || ಜಾಣತನವೊಳ್ಳೆಯದು ಧರ್ಮಜ | ನಾಣೆ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಟವೆನುತ ಬಲು | ಸಾಣೆಯಲಗಿನ
 ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವರಿ ರಿಪುತರವ || ೨೯ || ರಾಯತನದಲಿ ಬೆರೆತು ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯ ನೆರೆ ಹೋಗಾ
 ಡಿವರರಿಗೆ | ಜೀಯಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರುನಾವಲ್ಲ || ರಾಯತನ ನಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ | ರಾಯ
 ಸೋಳಿಯಕೌರರಹನೆರಿ | ಮೂಯತವುತಾಬೇರೆನುತ ದೆಗದೆಚ್ಚುನಾಕರ್ಣ || ೩೦ || ಅವಹಂಜರಿಗೂ

ಸುಧಾಕರಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ | ಧರಕೆ ಪಕ್ಷೀಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ || ತರಣಿತನು-ನು
 ರಾಹುಕೇತುಗ | ಲೆರದೆ ಕುಜಶುಕ್ರಾದಿಗಳುಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಜಯದಬಯಕೆಯಲಿರ್ದುದಂಬರ
 ದಿ || ೬ || ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿ ಮಹಾಂಬುಧಿ | ಯವರದನೆ ರಾಜಾದ್ರಿಲೋಹ | ಪ್ರವರಧಾತುಗಳಾ
 ದುದಿತ್ತಲು ನಮ್ಮ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ರವಿಶನ್ಮುಶ್ಚರರಾಹುಬುಧಭಾ | ಗವರು ಕರ್ಣನದನೆಯಲೀಮಿ
 ಕ್ಕವರು ಕರ್ಣವಿಪಕ್ಷವಾದರು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭ || ಅಸುಕರ್ಣೋಟಕನು ತಕ್ಷಕ | ವಾಸುಕಿ
 ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯನಿವಾಸಿಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷ ಘಣಿಗಳಿಗೆ || ಅಸೆಕರ್ಣನಮೇಲೆ ವ್ಯಗತತಿ |
 ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ | ಶಾಸ್ತ್ರಿತವ್ಯಾಳಾದಿಖಗವ್ಯಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತೆಂದ || ೮ || ಭರತನಳನಹು
 ಪಾದಿಭೂಮಿ | ಶ್ವರರು ಪಾರ್ಥನದನೆಯು ಮಹಿಷಾ | ಸುರದಶಾನನತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯ
 ಲಿ || ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ವರೂಣವಾಯುಮಹೀಶ ವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾ
 ಯಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಯಾತುಧಾನಕುಬೇರಕಿನ್ನರ | ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲಿ ಸುಮನೋ
 ದೂತಚಿತ್ರರಥಾದಿಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲಿ || ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದಶದಿಗು | ಜಾತಮನುವಸುನಾರ
 ದಾದಿಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತಲಾಯಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಖ್ಯಾತೀಜಸ್ತೋಮವೀರ |
 ಪ್ರೀತಿವಿಕ್ರಮಸತ್ಯಸಿದ್ಧಿವಿ | ಭೂತಿಶೌರ್ಯದಮುಕ್ತಮಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲಿ || ಭೀತಿಕಾಮಕ್ರೋಧಕ
 ವಿದು | ನಿರೀತಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಲೋಭವಿ | ಘಾತಿವಿಭ್ರಮಕೃತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ || ೧೧ || ಭೃ
 ಗುವಸಿಪ್ತಾಂಗರಸದಕ್ಷಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯ್ತು | ಚೆಗೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯದಧೀಚಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
 ಗೌತಮರು || ಜಗದಜೀವರಥಾತುಮೂಲಾ | ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದುದೀಕಾಳಗಚತುರ್ದಶಭುವನಜನಸಂ
 ಕ್ಷೇಪವಾಯ್ತೆಂದ || ೧೨ || ನಾಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ | ದೇಕನೋಡೈ ನಿಮ್ಮಕರ್ಣನು | ಲೋಕವಿ
 ಖ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕೃತತ್ರೇತೆಯಲಿ ಕಾದಿದ | ನೇಕದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರದನುಜಾ | ನೀಕರಲಿ
 ಯಾಚಿತ್ರವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಯಮುನೆ ಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಗಂಗಾ | ವಿಮಲನಬಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ
 ಗೌರಿಯ | ಮಮತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಶಂಕರನೊಲುಮೆಪಾರ್ಥನಲಿ || ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ಣನ ಹೊಗಳಲಾಗ
 ಲೆ | ಸುಮನಪತಿ ಭಂಗಿಸಿದನಿಬ್ಬರು | ಸಮರಸಂನಾಹದಲಿ ನಿಂದಂದವನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ | ಮರುಳತನವೋ ಮೇಣುಮರ್ತ್ಯಾ | ಚರಣಗಳನಾಟಕವೊ ಮೇಣ್ಣಾಂಸಾರಿ
 ಕಭ್ರಮೆಯೊ || ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರೋ | ತ್ತರನು ಮರುಭಾಪೆಂಬಸಡಿಫಡ | ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂ
 ಗೆಂಬಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೫ || ಈಸರಿಯೊಳಿರಡಿಟ್ಟಜಗದಾ | ಣಪವನು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ
 ರಪ | ಕ್ಷೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕಠೋರಕಳಕಳದ || ಅಪುರಂದರಕಮಲಸಖರಾ | ಟೋಪವನು ಭು
 ವನೋಪಭಾತವ | ನಾಹಿತಾಮಹನಂದು ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ೧೬ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸುಭಯ
 ಬಲದು | ಬೃರದ ಬಹುವಿಧವಾಧ್ಯರವಗೆ | ಬೃರಿಸಿದುದು ಮಿಗೆ ಪಾಠಕರ ನಿರ್ವಾಹನಿಘೋಷ ||
 ಸುರರಕಳಕಳವೀಡ್ವನಿಯಲು | ತ್ತರಿಸಿತ್ತೀಬಲುಗಜಬಜವನೆಡ | ತರದಲಿಕ್ಕಿತು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ಚಾಪ
 ಟಂಕಾರ || ೧೭ || ಅಳವಿಯುಂಕಯವಿಾರಿರಥಗಳು | ಹಳಚಿದವು ಭೂವಾನದಲಿ ವೆ | ಗ್ನಳಿಸಿದವು
 ವೇಗಾಯ್ಣವಾಜಯೆ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ಹೊಳೆದವೆಡಬಲ ವಾಘಸಂನಯ | ಸುಳಿವಸೂತರ ಬ

ವೆರಭಂಗಿಯು | ಲುಳಿಯಸುಭಟರೇಖೆ ಸೆಳೆದುದು ಜನದ ಕಣುಮನವ || ೧೮ || ಉಪ್ಪಳಿಸಿ ಸುಳಿಯೆ
 ದ್ವಸೂತರ | ಚಪ್ಪರಣೆಗಳ ಮೀರಿ ಖುರದಲಿ | ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಹಲ್ಲಣೆಯಹೇಪಿತದ |
 ದರ್ಪದಲಿ ತೇಜಗಳು ತೇಜಯ | ತಪ್ಪಡಿಯನಳವಡಿಸಿದವು ರಣ | ಮೊಪ್ಪಿತ್ತೈ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥರಥದ
 ವಾಜಗಳ || ೧೯ || ಅರಸ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೈ ಕಪಿ | ವರನ ಕೋಳಾಹಲದ ಕದನವ | ಕರೆದು ನಖದಲಿ ಕೆ
 ರೆದು ಕರದಲಿ ಕಾದಿದಂದದಲಿ || ಮುರಿದು ಬಾಲವನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದು ಹೆಣಗಿದನಿಸುತನ
 ಭಾ | ಸುರದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಿಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕಾಗ್ರದಲಿ || ೨೦ || ಏನಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ | ಮೊ
 ನವೇರಿದಪರಿಯನಾವೇ | ಪಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ ಲೋಕ್ಯಕಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ || ನೀನೆನಗೆ ಸಾರಥಿಯತನ
 ದಿಸ | ಮಾನವೇ ಫಡ ತುರಗಹೃದಯ | ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನಜರದನಸುರಾರಿ || ೨೧ || ಅ
 ಕಟ ಗೋರಕ್ಷಕನ ಪಶುಪಾ | ಲಕರಮಕ್ಕಳೊಳಶ್ವಹೃದಯ | ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳುದಿಸಿದವೇ ವಿಶ್ವ
 ಪವಲಾ || ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು | ಸಕಲ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ನಿಗೀ | ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತ ಜರೆದ
 ನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೨ || ಪೂತನಿಯ ನೆರೆ ಮಡುಹಿ ಶಕಟನ | ನಾತತುಕ್ಷಣ ಕೆಡಹಿ ತೇಜಯ |
 ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಕಾಸುರನ ಭಾಳಾಕ್ಷರವ ತೊಡೆದು || ನೀ ತವಕದಲಿ ನಮ್ಮಜರಿದೊಡೆ | ಸೋತವೇ ನಾವ್
 ಮಾತಿದಲಿ ಫಡ | ಸೂತತನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಜರೆದನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೩ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಕೇಳು
 ಬಿಲುಟಂ | ಕಾರಕದನೋಪಕ್ರಮದೊಳೋಂ | ಕಾರವಾದುದು ಕಾರ್ಮುಕಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಕೆ ||
 ಭೂರಿಬಹುವಿಧಬಾಣಗರ್ತವಿ | ಹಾರರೆಸೆದರು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು | ದಾರಸಮರಾರಂಭವಳ್ಳಿರಿದವು ಜಗ
 ತ್ರಯವ || ೨೪ || ಸೂತಜಾತಿಯಲೀಧನುರ್ವೇ | ದಾತಿಶಯವೆಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಧ್ಯಾ
 ಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದೊ || ಪೂತು ಮರುರೇ ಸೈರಿಸಾದರೆ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಬಾ
 ಣ | ವ್ರಾತದಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ ರಥವನಾಪಾರ್ಥ || ೨೫ || ಅರೆಗಡಿದನಾಕ್ಷಣದಲಾತನ | ಸರ
 ಳನೆಲವೋಪಾರ್ಥ ನಿಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ ಜಕನ ಪಾಂಡುವೀವರರಮನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ || ಧರೆಯೊಳ
 ಗ್ಗದರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕೆ ಪ್ರತಿಗೈಯಾಗೆಯಜಮಾ | ನರುಗಳೇ ನೀವೇನ ಹೇಳುವೆನುತ ತೆಗೆದೆ
 ಚ್ಚು || ೨೬ || ಆತನೆಚ್ಚು ಶೌಭವನು ಕಡಿ | ದೀತ ನುಡಿದನು ಹೊಚ್ಚುವಾತಿನ | ಪೋತುದರಿಹಿಗಳವ
 ರುಪಾಧ್ಯರು ನಾವು ಸೂಳೆಯರೆ || ಏತಕ್ಕೇಬಳೆ ಕೈಗೆ ಬಿಲು ಹಿಣಿ | ಲೇತಕ್ಕೇಚೊಲ್ಲೆಯಕೆ ಚಲ್ಲಣಾ ವೇ
 ತಕ್ಕೇಹಣ್ಣು ಡಿಗೆಯೆನುತೆಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ || ೨೭ || ಸೂಳೆಯರುಗಡ ಸಾಮಗಾನವ | ನಾಳಿಗೊಂ
 ಬರುಗಡ ದಿನೇತನ | ಮೇಳವನು ಮುದಿಗೊಗೆ ಮೆಚ್ಚದು ಹಾಮಹಾದೇವ || ಅಳುತನದಂಗೆವಣಿ
 ಯುಂಟೇ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳಾಡಲವಬಿಡು | ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಸವಡಿವಾತನೆನುತ್ತು ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೨೮ ||
 ಕಾಣಿಸಿದನ್ನೈ ಕೌರವನ ಹರಿ | ವಾಣಿದಾಯದಹಂತಿಕಾರನು | ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ನಮ್ಮಚರಿತಕೆ ಹಾಮ
 ಹಾದೇವ || ಜಾಣತನವೊಳ್ಳೆಯದು ಧರ್ಮಜ | ನಾಣೆ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಟವೆನುತ ಬಲು | ಸಾಣೆಯಲಗಿನ
 ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವರಿ ರಿಪುತರವ || ೨೯ || ರಾಯತನದಲಿ ಬೆರೆತು ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ನೆರೆ ಹೋಗಾ
 ಡಿವರರಿಗೆ | ಜೀಯಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರನಾವಲ್ಲ || ರಾಯತನ ನಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ | ರಾಯ
 ಸೋಲಿಯಕೌರರಹನೆರಿ | ಮೊಯತವೃತಾಬೇರೆನುತ ದೆಗೆದೆಚ್ಚುನಾಕರ್ಣ || ೩೦ || ಅವಹಂಜರಗ

ಮೊಗವೆರೆ । ಗಾವಗಾಲಕೆ ಬೀಸುವಲೆಗಳೆ । ತೀವಿದುದಕದಮಡುವೆಯಿದು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿ
ನೊವು ನಿಮ್ಮಯ ಹೃದಯಸರಸಿಯು । ಜೀವಮತ್ಸ್ಯಕೆ ಗಾಳವಿಕ್ಕುವೆ । ಧೀವರರು ನೋಡೆನುತೆ ॥
ನನಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೧ ॥ ಬೇರೆ ಕೆಲವಂಬುಗಳುಗಡ ಮೈ । ದೋರಿದವು ನಿನಗೆಂಬವರದನಿ । ತೆ
ರಿಸಾ ನಿನಗಾಯ್ತುಗಡ ಶತಿಮೌಳಿಯುಪದೇಶ ॥ ಹಾರಗಣಿಗಳ ಹವಹಿ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ । ಬೇರೆ ಚತುರಿ
ತನವ ಮೆರೆದೊಡೆ ॥ ಧೀರನೆಂಬರೆ ನಿನ್ನನೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ ॥ ೩೨ ॥ ಮೊಲನಬೇಟೆಗೆ ತಿವಿದು
ಹಾಸವೆ । ಕಳಚುವರೆ ಕೇಸರಿಯನಕಟಾಕೋಚೆಯುದಕಕೆ ಕೊಂಬರೇ ಹರಿಗೋಲಬಾಡಿಗೆಯು ॥ ಗಳ
ಹತನವೇ ಹರನಬಾಣಾ । ವಳಿಗೆ ಗುರಿಯೇ ನೀನನುತ ಕೃ । ಚಳಕದಲಿರಿಪುಶರವ ಖಂಡಿಸಿ ತುಳುಕಿದ
ನು ಸರಳ ॥ ೩೩ ॥ ಡೊಂಬಿದೇಕೈ ಪಾರ್ಥ ಬಯಲಾ । ಡಂಬರವನಾವರಿಯೇವೇ ತ್ರೈಯ್ಯಂಬಕಾ
ಸ್ತ್ರನ ತೊಡಹವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವಿಕ್ರಮಕೆ ॥ ಶಂಬರಾರಿಯ ಸರಳವೊಲು ನಿ । ನ್ನಂಬುಬಲ್ಲಹವೆಂದು ಕೆ
ಲದವೆ । ರೆಂಬರೈ ಹುಸಿಯೆನುತ ಶರತತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ ॥ ೩೪ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ತಾ ಬಳಿ ।
ಕೈಸುಖೂಷನ ನಿನ್ನವಂದಿಗ । ವೇಷವಧುಗಳನುಗೊಡುವುದನಾಸ್ತ್ರವೇಕಲ್ಲ ॥ ಈಶರಾವಳಿಕುಸು
ಮಶರನೇ । ವೇಷವನಿತಾಮಯನು ಪುಷ್ಪಶ । ರಾಸನನು ತಾನನುತ ಕರ್ಣನನಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೫ ॥
ಗಂಡುಗಲಿ ನೀ ಕಾಮನೇಕೈ । ಕೊಂಡೆವೈ ತಪ್ಪೇನು ನಾವೇ । ಖಂಡಪರಶುಗಳಾದವೈ ಭವದೀಯವಿ
ಕ್ರಮಕೆ ॥ ಕಂಡೆನಿನ್ನನು ಸುಭಟವೇಷದ । ಭಂಡನೋ ಫಡಹೋಗೆನುತ ಪರಿ । ಮಂಡಳಿತಕೋದಂಡ
ನಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರ್ಜನನ ॥ ೩೬ ॥ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರೆ । ತಿಮಿರಮಯಘನರೋಷವಿಬ್ಬರೆ
ಸಮರಸಾಧನಕಾರ್ಯವಿಬ್ಬರಕಣೆಯ ಕೈಚಳಕೆ ॥ ಶ್ರಮನಿಧಾನವ್ಯಾಪ್ತಿ ಯಿಬ್ಬರೆ । ಸಮತೆ ಯಿಬ್ಬರೆ
ಗಾಡವಿಬ್ಬರೆ । ಗಮಕವಿಬ್ಬರಗರ್ವವಿಬ್ಬರತಿವ್ರತರತೇಜ ॥ ೩೭ ॥ ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಾ ।
ರ್ಜನರ ಬಲುಸಂಗ್ರಾಮವನು ಗುರು । ತನುಜ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆತರಲು ॥ ತನತ
ನಗೆ ತೊಲಗಿತು ಮಹೀಶನ । ಮೊನೆಯ ಸಮರಧರಾಗ ಗುರುನಂ । ದನನಲಾ ಯೆನುತಿದಿರಬಂದನು
ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಏನುಬಂದಿರಿ ಕಾಳಗದಹದ । ನೇನು ಪಾಂಡವರಾಜತಿಮಿರಕೆ । ಭಾನು
ವೋ ಭಾರಣೆಯಬಲುಹೋ ನಿಮ್ಮದಳಪತಿಯು ॥ ಏನುಹದನೈ ಪಾರ್ಥನೀತನ । ನಾನಲಳವೇ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯವಿ । ಧಾನವೇನೆಂದರಸೆ ನುಡಿದನು ದ್ರೋಣನಂದನನ ॥ ೩೯ ॥ ಏನನೆಂಬನು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ ।
ನಾನುವೊಡೆ ಫಲುಗುಣನ ಪಾಡ ಕೈ । ಶಾನುನೇತ್ರನೊ ಕೈಟಭಾರಿಯೊ ಕಮಲಸಂಭವನೋ ॥ ಅನಿರೂ
ಢಿಯುಧೋರೆಗಳಿವನ ಸ । ಮಾನವೇ ಧುರವಲಿ ಸಮತ್ಸರ । ಮಾನಸನ ನಿನ್ನಾಣೆ ಭಾರವ್ವಾಜನಾಣೆಂ
ದ ॥ ೪೦ ॥ ಹರಿಮಹೇಶ್ವರರಾಳುತನಕೆ । ಬೈರಳು ಮಿಗಿಲರ್ಜನನಬಲುಹೀ । ಧರೆಯಾರಿಯಲೀಹೊ
ತ್ತಿನಲಿ ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗಳಿಕೆ ॥ ಸರಿಗೆ ಸಂದುದು ಸಾಕು ತೂಗಡೊ । ಡರಸರವೆಗುಂದದುದುಪರಸ್ಪರ । ವರಸ
ಕಾರ್ಯದವಾಸಿ ಬಂದುದು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಒಮ್ಮೆ ಮುರಿವುದು ನಮ್ಮಬಲ ಮೆ । ತೊ
ಮ್ಮೆ ಮುರಿವುದು ವೈರಿಬಲ ಮೆ । ತೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳತಂಡವವರಲಿ ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ನಮ್ಮದಸ
ಬಲುಡೂರಗಳಿ ವಿನೋ । ಇಮ್ಮಿಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು ರಣದೊಳು । ನಿಮ್ಮ ವಿಲಸಕೆ ಮೇಲವಾಸಿ
ಸ್ವಪಾಲ ಕೇಳಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಸರಿಗಳವೆನರದಂಕವನು ತಾ । ಕರಿಸಿಕೊಡುವನು ಧರ್ಮಜನನರೆ ।

ವರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವುದು ಮಹೀತಲವೆ || ಅರಸ ಕರ್ಣನ ಕಡಿಸಿದಿರು ನಿ ಪ್ತುರದ ಸು
ದ್ವನಿದು ಕೆಂಡದಲಿ ಕ | ಪುರವ ಹಾಕದಿರೆಂದು ರಾಯನ ಗಲ್ಲವನು ಹಿಡಿದ || ೪೩ || ಆಗಲದು ತ
ದನು ಸಂಪ್ರತಿ | ಯಾಗಬೇಡೆನ್ನ ನು ಮಹಾಹವ | ವೇಗ ಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತು ಬಂದುದು ವಾಸಿಯಿಂ
ರಲೆ || ಈಗಲಭಿವಂಶ್ಯವಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ | ಹೋಗಲಾಸ್ಯಂಧವಗೆ ದ್ರುಪದನ | ನೀಗಲದು ಸರಿಯಾದುದಂ
ದಿನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೪೪ || ಗುರುಪಿತಾಮಹರಳಿವುಭಯರಾಯರಿಗೆ ಸರಿ ದುಶ್ಯಾಸನನನ | ತ್ತ
ರನಿಪಾ ಕ್ರೇಡನಾಸೌಭಾಗ್ಯಸಂದುದಕೆ || ಸರಿಯದಾವುದು ಕರ್ಣತನಯನ | ಮರಣಕಾವುದು ಸಮನು
ಭೀಮನ | ಕರುಳತನ್ನಯ ಕರುಳ ತೋಡಕಲಿ ಮೇಲೆ ಸಂಧಾನ || ೪೫ || ಈದಿವಿಜರಿಸೇನೆಯಿಡಕ |
ಣಾದಿಸುಭದರು ನಾವು ನೀವೀಮೇದಿನೀಶ್ವರವರಥಟ್ಟೆನನಿಖಿಳನಾಯಕರು || ಈದುರಾಗ್ರಹವುಚಿತವ
ಲ್ಲನೆ | ಸೋದರನನಡೆಗೆಡಹಿ ರಕುತವ | ಸೇದಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೋಡನಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೬ ||
ನರಿಗರುಳ ಬಗಬಗಿದು ನೆತ್ತರಿ | ನೂರತೆಯಲಿ ಮೋಗಮೋಗಿದು ಬಾಯೊಳ | ಗೆದುಸವಿನೋಡೆಂದು
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ || ಇರಿದಿರಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಮಿಗೆ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿದಾಡಿ ರಕುತವ | ಸುರಿದು
ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭೀಮನೋಡನಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೭ || ಆಡಲೇಕದನಿನ್ನು ಹಿಂದಣ | ಕೇಡನೇಸಿದೊಡೇನುಘ
ಲ ತಾ | ಗೂಡಿಹಲಬರುಜೀವಪುರುಷರು ಹೆಂಗಳಾದವಲಾ || ಆಡದಿರು ಹಿಂದಾದಭಂಗವ | ನೋಡದಿ
ರು ಬಹುಬಂಧುವರ್ಗದ | ಕೇಡಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮರೆಯಿಂದ || ೪೮ || ತನುಜರಳಿದು
ದು ನೂರು ಬವರದೊ | ಳನುಜರಳಿದುದು ನೂರು ಬಾಂಧವ | ಜನವುಸಂಖ್ಯಾತೀತಬಿದ್ದೇನವರದಿದ್ದೇ
ನು || ಎನಗೆ ಕರ್ಣನ ಜೀವ ಜೀವನ | ವೆನಗೆಯೆಂಬಿಯಲಾ ಸಹೋದರ | ತನುಜರೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣ
ನ ನೋಡಿ ಮರೆಯಿಂದ || ೪೯ || ರಣದೊಳಳಿದೀಸಕಲಬಾಂಧವ | ಗಣವಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನ
ಗುಣವಕಂಡೇ ಮರೆಯಕಟ ಯಾಕರ್ಣನಳಿವಿನಲಿ || ಎಣೆಯಗಲಿ ನೀ ?ದುಕುವೈಧಾ | ರುಣಿಪತಿಯೆ
ಯಾಪಾರ್ಥವೆಹ್ನಿಯ | ನಣೆದು ಕರ್ಣನನುಳುಹಿಕೊಳು ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆಂದ || ೫೦ || ಗುರುತ
ನುಜ ನೀವಾಡಿದುದ | ಧಿಕ್ಕರಿಸುವವರಾವಲ್ಲ ಕರ್ಣನ | ಹಿರಿಯಮಗನನು ಪಾರ್ಥನುದರದೊಳಾಸ
ಹೋದರನ || ದುರುಳಭೀಮನ ಬಸುರಲುಗಿದು | ತ್ತರಿಸುವೆನುಭಾಷೆಯನು ನೀವೆಹಿರಿ | ಯರಸುಗ
ಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಸಂಧಿಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿಯಿಂದ || ... || ೫೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ಮೂ ರ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸಚನೆ || ಶಿವಶಿವಿದು ತಾರಕನ ಗುಹನಾ | ಹವವೊ ಮೇಣ್ರಾಪಣನ ರಾಮನ | ಬವರವೋ ಹೊಸ
ತಾಯ್ತುಕರ್ಣಾರ್ಜುನರಸಂಗ್ರಾಮ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲಮುಖದಿರುಹಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ | ಕೋಲಗು
ರುವಿನ ಸೂನು ಮುರಿದನು ಬಿಗಿದದುಗುಡದಲಿ || ಕೋಲಾಹೋದಯೆಂಬತ್ತ ಭಂಡಿಯ | ಹೇಳಿದನು

ಕೂಂಗೆ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ನಿಂದನು ಸಕಲದಳಿಸಹಿತ || ೧ || ಅರಸಹೇಳುವುದೇನು
 ಬಳಿಕ | ಬ್ಬರ ಮಹಾಕೋದಂಡಚಂಡ | ಸ್ಫುರಿತಮೌರ್ವಿನಾದ ಮುಸುಕಿತು ಸಕಲದಿಗುತಟವ || ಸ್ಫುರ
 ದಮಂದೋಡ್ಧೀನಭಾಸ್ವ | ತ್ವಿರಣಗರ್ಭಕಳಾಪಭದ್ರಾ | ಕರಣಕಪಿತಧ್ವಾಂತಬಿಂಬಕಳಂಬಸಂತತಿಯ || ೨ ||
 ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನವನು ಬಲು | ಬೊಬ್ಬ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ | ನಿಬ್ಬರದನಿಡುಸೂಳು ಸೂಳೈ
 ಸಿದವು ದಿಗುತಟವ || ಉಬ್ಬಗೆಡದಿರಿ ಕರ್ಣಪಾರ್ಥಸ | ಗರ್ಬರಹಿರೋ ಪೂತು ಮರುಯಿಂ | ಬ
 ಬ್ಬರಣೆ ಸುರಜಾಲದಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ೩ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊರಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರ | ಹಿಡಿದ
 ಖಾತಿ ದಿಗಂತರೋಷದ | ದಡಿಯ ಬಲುಟಂಕಾರ ಮುಸುಕಿತು ಲೋಕಹದಿನಾಲ್ಕು || ಜಡಿವಶೌರ್ಯದ
 ಮೈಗಳುಬ್ಬನ | ಗುಡಿಯಿರಿದರೋಮಾಳಿಪುಳಕದ | ಗಡಣತೇಜದ ಸುಭಟರಚ್ಚಾಡಿದರು ತವಕದಲಿ || ೪ ||
 ಬಿರಿದವಿಬ್ಬರಜೋಡು ಮೈಯು | ಬ್ಬರಿಸೆ ಹಳಹಳಿಕೆಯ ಸತೇಜವ | ಸುರಿದವಿಬ್ಬರವೋರೆ ಮಿಗೆ ಗಂ
 ಟೆಕ್ಕಿ ಹುಬ್ಬುಗಳ || ಅರಳನಿಡುಗಂಗಳ ನಿಹಾರದ | ಕರದಚಳಕದ ಕಾದನಾಸಿಕ | ವೆರಳಕತ್ತುವೆ
 ಖಾಸೆಗಳ ಭಟರಚ್ಚಾರುವಣಿಸಿ || ೫ || ವಹಿಲವನು ವೊಡ್ಡೈಸುವರೆ ನರ | ರಹಿಪತಿಗಳೇ ಭಟರ ಪಡಿ
 ಯಿಡ | ಬಹುದೆಪಲ್ಲವಪಂಡಿತರ ತ್ರಾಣಾಸಿಗಳ ಗತಿಯ || ಅಹಿಯಸರಮಾನದ ಸುತಾಳ | ಗ್ರಹಮು
 ಖದ ಸರವಾದಿಗಳ ಸುರ | ರಹಿಯನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಕಣೆ ಕಣೆಯನಿಟ್ಟೊರಿಸಿದ
 ವು ಮೊ | ಗರ್ಣೆಯ ಮಾರ್ಗಣೆ ಚಾಚಿದವು ಕಣೆ | ಕಣೆಗೆ ಮಲೆತವು ತರುಬಿದವು ಕಣೆ ಕಣೆಯ ಪಡಿ
 ಮುಖನ || ಕಣೆ ಕಣೆಗೆ ತೆರಳಿದವು ಕಣೆ ಮಾರ್ಗಣೆಯನಣೆದವು ಹಿಂದುಗಣೆಸಂ | ದಣೆಗಣೆಯನಕ್ಕಾಡಿ
 ದವು ರಣಧೀರರೆಸುಗೆಯಲಿ || ೭ || ಎಸೆವಗತಿಗೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಗಜಗ | ಜರ್ಫಿಸಿದವೋ ಯೆಂಬೆರಡುಥಟ್ಟಿನ
 ವೊಸಗೆಯಲಿ ಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು || ನಿತಿತಶರವೋ ಪ್ರಳಯಸೂರ್ಯರ | ಮಸಕವೋ
 ಹರನೇತ್ರವನ್ನಿಯ | ಹಸರವೋಹೆಸರಿಡುವನಾವನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೮ || ಇವರ ಬಿಲುದನಿ ತುರಗಹೇ
 ಪಾ | ರವದ ಫುಲ್ಲಣೆ ಸೂತರಬ್ಬರ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯನಿನಾದ ದಳವೆರಡರ ಮಹಾರಭಸ || ಅವಿರಳಾಸ್ತ್ರ
 ಧ್ವಾನವಭದ್ರ | ದಿವಿಜನಿಕರದ ಸಾಧುವಾದದಿ | ಭುವನ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಯ್ತೊಂದುನಿಮಿಷದ
 ಲಿ || ೯ || ಮುಂಚುವುದು ಕೈ ಮನವ ಕೈಮೈ | ಸಂಚವನು ಮನ ಮುಂಚುವುದು ಮಿಗೆ | ವಂಚಿಸು
 ವುಧಂಬುಗಳ ಕೈಗತಿಮನದಕಲುಹೆಗಳ || ಹಿಂಚಿದಂಬುಗಳಾರನೇಳನು | ಮುಂಚಿದವು ಹೊಂಬರಹದಂ
 ದಿನ | ಮುಂಚುಗಳೊಳೆವೆ ಹಳಚಿದವು ಹರಿಹರಪುರಂಧರರ || ೧೦ || ಮನದೊಳಗೆ ಮೊಗದೀಂಟೆದರು
 ಮೋಗಿನಲಿ ಸೂಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಕ | ಣ್ಣಿನಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳಿದರು ಮೂದಲೆಯ ಮಾತಿನಲಿ || ಮನ
 ದಲಂಕುರವಾಗಿ ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಿನಲಿ ಪಲ್ಲವವಾಗಿ ರಣವಾ | ತಿನಲಿ ಪೂತುದು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ರೋಷಮೆ
 ಯಜಾಲ || ೧೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ತೇಜಿಯ ನೂಕಿದನು ಮುರ | ಹರ ವುತಾ
 ವುತಿಯೊಸುಗೆಯಲಿ ಕೈದೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಮುರಪುಟದೊಳಾಕಾಶವನು ಕ | ತ್ತರಿಸುವವೊಲಬ್ಬರ
 ದ ಬಲುನಿಬ್ಬರದ ಗತಿಯಲಿ ನಿಗುರಿದವು ರಥವಾಜಗಳು ನರನ || ೧೨ || ಕುಬುಚನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನುಗ್ರ
 ಪ್ರಬಲವಾನರನಾಥನಿದಿರಲಿ | ಕುಳಿಸಿದುದರ್ಜನನ ಶರ ಕರ್ಣನಪತಾಕೆಯಲಿ || ಶಬರರೂಪವರಾಹದ್ವೈತ್ಯ
 ನ | ನಿಬಿಡದರ್ಪವ ಮುರಿವವೊಲು ವರ | ವಿಬುಧತತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ನಲವೇರಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೩ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ವಿ | ನ್ನಾಳಿನಗ್ಗ ಲಿಕೆಯನು ಮುಂದಣ | ದಾನವಾಂತಕನುರವನೆಚ್ಚನು ಜೋ
 ಡು ಧಟ್ಟಗಿಡು || ಅನಿರೂಢಿಯ ಹಯದ ವಾಘೆಯ | ನೇನನೆಂಬನು ಜೀಯ ಬಿಂಕದ | ವಾನರವೆ
 ವೇದನೆಯ ಗಡಣೆಯನರಿಯನಾನಂದ || ೧೪ || ಹನುಮನನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರಪಿ | ದನುಜರಿಪುವನು
 ಮತ್ತೆಹಯವನು | ಧನುವನರ್ಜುನನಂಬುಗಳನಾಭಿತ್ರಚಾಮರವ || ಮೊನೆಗಣೆಯಲೇ ಮುಸುಕಿದನು
 ಮುಂಪೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ತೊಡಚಿದನು ಕುರುಜನಪ ನಾವೆಡೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದುಬಿದ್ದನು ಕರ್ಣ
 || ೧೫ || ಮೊದಲಲೇ ಭೀಷ್ಮನ ಶರವ್ರಾತದಲಿ ನೊಂದನು ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನಾಕದನದಲಿತಪ್ಪಲ್ಲ ತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತ
 ಮುರವೈರಿ || ಗದಗದಿಸುವಶ್ವವನು ಬೋಳೈ | ಸಿದನು ಹನುಮನ ನೋಡಿ ತಲೆದೂ | ಗಿದನು ಷುಂ
 ದಸ್ಮಿತಮಧುರಮುಖಕಮಲನೋಲವಿನಲಿ || ೧೬ || ಶರಹತಿಯಲುರೆನೊಂದು ಧೂಪಿಸಿ | ತರಹರಿಸಿದಶ್ವಾ
 ಳಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಕರುಣವಚನಾಮೃತರಸದಿನಾಪ್ಯಾಯನಂಬಡಲು || ಖುರದಲವನಿಯ ಹೊಯ್ದು ಲುಳಿಮಿ
 ಗ | ಲುರವಣಿಸಿದವು ಹನುಮನಂತೆ | ಕರುಣ ಹದುಳಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೧೭ || ಬ
 ಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನ | ಮುಳಿಸಿನಲಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಜಹ್ವಾ | ವಳಿಯ ಲಳಿಯಲಿ ಕುಪಿತಕಾಳೋ
 ರಗನ ವದನದಲಿ || ಸುಳಿವವನ ಸಾಹಸವನಾತನಿ ನಿಲುವನಾತನಜಯವನಾತನಿ ಬಲುಹ ಕಂಡವರಾರು
 ಸುರನರನಾಗನಿಕರದಲಿ || ೧೮ || ಎಚ್ಚನೀತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಗು | ಳೆಚ್ಚನೀತನ ರಥವ ವಾಜಿಯ |
 ನೆಚ್ಚನೀತನ ಧನುವನೀತನ ಸಿಂಧಸೀಗುರಿಯ || ಎಚ್ಚನೀತನನೀತನಸ್ತ್ರವ | ಕೊಚ್ಚಿದನು ಮಗುಳೆ
 ಚ್ಚ ಪುನರಪಿಯೆಚ್ಚಕರ್ಣನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳೆದನು ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೯ || ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇ
 ನೆ ನಿಮಿಷಕೆ | ಮಬ್ಬು ಮುಳುಗಿಸಿತಿಬಲವನಾ | ವುಬ್ಬಿಯನು ಸ್ಫುರಿಸುತ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ತನಿಗದರಿ ||
 ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಫಡ ಹುಬ್ಬನಿಕ್ಕುವ | ಳೊಬ್ಬಳೇ ಜಯವನಿತೆ ಬೋಡ್ಡಿಯ | ಕೊಬ್ಬ ನಿಲಿಸುವೆನನುತ ಖತಿ
 ಮಸಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೨೦ || ದೇವಬಿಲ್ಲಾಳಿನುತ ರಣದಲಿ | ಸಾವಿರಾಲಿಯ ಸುರಪಸುತ ಗಾಂ
 ಡೀವದಲಿ ಹೂಡಿದನು ಅರಿಜಯಮಂತ್ರಮಾರ್ಗಣವ || ತೀವಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕರ್ಣಶ | ರಾವಳಿಯ
 ಖಂಡಿಸಿದನಡಿಗೆ | ಪಾವಕನು ಮುಳಿದಂತೆ ಮುಳಿದವು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ || ೨೧ || ಸರಳ ಖಂಡಿಸಿ
 ವೀರರವಿಸುತ | ನುರುಬಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನಸೆಯಲು | ತರಿದು ಫಲುಗುಣನೊಡನೆ ಯೆಚ್ಚನು ಭಾನು
 ನಂದನನ || ಸುರಪನಾಯುಧಹತಿಗೆ ಕುಲಗಿರಿ | ತರಳುವಂತಿರಲೊಂದುಯೋಜನ | ವರೆಗೆ ತಿರನೆ ತಿ
 ರುಗಿತೇನೆಂಬನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ೨೨ || ಬೌಕಿ ವಾಘುಯ ಕೊಂಡು ಶಲ್ಯನು | ನೂಕಿ ಮರಳಿಚಿ ತೇ
 ರ ಸಮರ | ವ್ಯಾಕುಲದಿ ಕಲಿಕರ್ಣನೇಡನು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ || ನಾಕನಿಳಯರು ಪೊಗಳಿದರು ತ |
 ಸ್ತ್ರೈಕವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧನಹುದೆನಲಾಕಿರೀಡೆಯ ರಥವನೆಚ್ಚನು ಭಾನುನಂದನನು || ೨೩ || ಅರಿಯ ಸರಳಿನ
 ಹತ್ತಿಗೆ ತಿರನೆ | ತಿರುಗೆ ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ಬಿಲ್ಲಂ | ತರಕ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದು ಕಂಡಸುರಾರಿ ಬೆರಗಾಗಿ ||
 ಅರರೆ ಧಣುಧಣು ಭಾಪುಮುರುರೇ | ಸರಿಯ ಕಾಣೆನು ಬಾರೆನುತ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ದಾನವವೈರಿ ಕರ್ಣನ
 ಹಿರಿದು ಹೋಗಲಿದನು || ೨೪ || ಫಲುಗುಣನು ಖತಿಗೊಂಡು ಹೂಳಿದ | ಹಿಳುಕನೀಡಾಡಿದನು ಕಾ
 ಲದ | ಬಳಿಕ ಕೌತುಕವಾಯ್ತೆನುತ ತೊಗಿದನು ಮೆಕ್ಕುಟವನು || ಬಲವರವು ಹಿರಿದೆಂದು ನಾಮು | ಸ್ನ
 ಲೆನುರಾಂತಕಬಲ್ಲೆ ನಾಡೊಡೆ | ಕಲ್ಲಹವನುಕೈಕೊಳ್ಳನೀವನುತಿಳುಹಿದನು ಧನುವ || ೨೫ || ಏನುಫ

ಲುಗುಣ ಧರ್ಮಜನ ಮದ | ದಾನಯೇನಲಿತಂದೆ ದುಗುಡವಿ | ದೇನು ಹೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ಕೇಳಿದೊಡ
 ಡೆ ಮನವೊರುಗಿ || ದಾನವಾಂತಕ ಕಪಟನಾಟಕ | ನೀನಲಾ ತಪ್ಪೇನು ದುಷ್ಕೃತ | ವೇನುಮಾಡದೆ
 ನುತ್ತು ಮೇಗರೆನುಡಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೬ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಾಣೆ ಚಿತ್ತದೊ | ಫಾಳುವುದ ಮರೆಮಾಡದಿ
 ರುಜಯ | ಲೋಲಧರ್ಮಜನಾಣೆ ನಿನಗೆನಪಾರ್ಥ ನಸುನಗುತ || ಕಾಲಗುಣವೆಂದರಿಯೆ ಮೇಣ್ ನಿ |
 ನ್ನಾಳುತನ ಹುಸಿಯಾಯ್ತುರಿಪುಭಟ | ನಾಳುತನದಿಟವಾಯ್ತು ಕೌತುಕವೆನ್ನ ಮನಕಂದ || ೨೭ ||
 ಬಂದುಯೋಜನವರೆಗೆ ತೆರಳಿತು | ಹಿಂದಕಹಿತನ ತೇರುವರಿಶರ | ಕೊಂದು ಬಿಲ್ಲಂತರಕೆ ತೆರಳಿತು ನ
 ವ್ಯರಥವೇಗ || ಇಂದು ಕರ್ಣನ ಸಾಹಸವ ಮನ | ಬಂದು ಪತಿಕರಿಸಿದಿರಿ ಕೌತುಕ | ವೆಂದು ಪಾರ್ಥ
 ನು ನುಡಿದನಸುರಾರಾತಿಗುಚಿತದಲಿ || ೨೮ || ಆಳುತನದಲಿ ವೀರಕರ್ಣನ | ಹೋಲುವರೆ ನಾ ಕಾಣೆ
 ನೈ ಸುರ | ಪಾಲಕರು ತಾವಾನಬಹುದೇ ಕರ್ಣನುರವಣೆಯ || ಕೋಲು ಯೋಜನವರೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ |
 ಜಾಳಿಸಿದುದನನುಡಿವೆ ನಿಜವಿ | ಲ್ಲಾಳುತನವನು ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದುನೋಡೆಂದ || ೨೯ || ಬಸು
 ರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ | ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿತಾಸಹಿತಮೇ | ಲೆಸೆವಸಿಂಧದಹನುಮೆಸಹಿತೀದಿ
 ವ್ಯಧನುಸಹಿತ || ಎಸುಗೆಯಲಿ ತೋಲಗಿಸಿದವನ ಸಾ | ಹಸವುಹಿರಿದೋ ಹುಲುರಥವನೆ | ಬೈಸಿದವನ
 ಸಾಹಸಹಿರಿದೋ ಹೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ || ಎನಲು ತಲೆವಾಗಿದನು ಫಲಗುಣ | ಧನುವೆ ಕೊಂಡ
 ನು ದೈತ್ಯಮದನಗೆ | ವಿನಯದಿಂದರೆಗಿದನು ಕರುಣವ ಪಡೆದು ಮದವೇರಿ || ಮೊನೆಯಲಗಿನೆಂಬಿನಲಿ
 ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದಿನಸುತನ ಮೂದಲಿಸಿ ಫಲಗುಣ | ನೆನುವರೆದೊಳತಿಮತ್ಸರಿಸಿ ಕಾದಿದನು ಖಾತಿಯ
 ಲಿ || ೩೧ || ರಾಯ ಕೇಳಿಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದನಾ | ಗ್ನೇಯವನು ಹೂಡಿದನು ಸುರಕುಲ | ಬಾಯಬಿಡೆ ಚಿ
 ಗಿದಂಬು ಹಾಯ್ದವು ಬಿಲುದಿರುವನೋಡೆದು || ವಾಯು ಪಡಿಬಲವಾಗೆ ಕಿಡಿಗಳ | ಬಾಯಧಾರೆಯ
 ಹೊದರಕರ್ಪಣೆಗೆ | ಲಾಯದಲಿ ಲವಣಿಸುವ ದಕ್ಷುರಿದಿರುಳು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೩೨ || ಅಹಹ ಬೆಂ
 ದುದು ಲೋಕವಿನ್ನಾ | ರ. ವೆಂಬುವ ಚುಂಬಿಸುವರೋ ವಿ | ಗ್ರಹದ ಫಲನಿಗ್ರಹವಲಾ ಜಗಕನುತ
 ಸುರರುಲಿಯೆ || ವಹಿಲ ಮಿಗೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಹುತ | ವಹನ ಬಿಂಕವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಯ | ವಹು
 ದೆ ಪರಗೆ ಪಾರ್ಥನಿರೆ ನೆರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಸರಳ ಜಡಿರುಡಿಸಿದುದುಕರ್ಪಣೆಗೆ | ಹರೆದುದ
 ಲ್ಲಿಯದಲ್ಲ ತಂಪಿನ | ಸರಳಮೊನೆಯಲಿ ಸೊಂಪಿಸಿತು ತುಂತುರ ತುಷಾರದಲಿ || ಅರಿಬಲದ ಬೊಬ್ಬಾ
 ಟದಲಿ ಧರೆ | ಬಿರಿಯಲರ್ಜನ ಹೂಡಿದನು ಹೂಂ | ಕರಣಮಾನಿತಮಂತ್ರಮಂಡಿತಮೇಘಮಾರ್ಗಣ
 ವೆ || ೩೪ || ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಯ ವಿವಿಧವರ್ಣದ | ಮುಗಿಲ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ಗಗನದಗ
 ಲದಲಾಕಿದುದು ದೆಸೆದೆಯ ಮೂಲೆಗಳು || ಹಗಲುಗತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿತೇನಿದು | ಜಗದ ಕಡೆಯೋ ತಿವಿ
 ತಿಪಾಯೆನ | ಜಗಜಗತ್ಪ್ರಾಣಾಸ್ತ್ರವನು ಹೂಡಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೫ || ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದು ನಿರಿ
 ಮುಗಿಲುನೆರೆ | ಯಟ್ಟ ತೋಡಿತು ತಳಿತಮೇಘದ | ಫಟ್ಟ ಮುರಿದುದು ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿವ
 ಹಿಲದಲಿ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಕ್ರಿಯೋಡನೆ ಕೊಂಡನು | ಬಿಟ್ಟವುದುರುವಾಣವನು ಜಗ | ಬಟ್ಟಕಾರವ
 ರಾಮ ಬಾಳನುತಚ್ಚ ನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಗಿರಿಯ ಡಂಕಣಿಯಂತ್ರವನು ತರ | ಹರಿಸುವವನಾರರಸ
 ಧಾರಿಣಿ | ಗಿರಿಯಧಾರೆಗೆ ಧಾತುಗಟ್ಟಿದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ಅರೆ ಫಡಫಡೆಯನುತ ವಜ್ರನ |
 ಸರಳ ಬಲುಹಂದಾವವಹಿಲದ | ಲುರುಳಿಗಡಿದನು ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರನಂದನನು || ೩೭ ||

ಅವಚಳಕದಲರ್ಜನನು ತಿಮಿ । ರಾವಲಂಬನಸರಳನೆಚ್ಚನು । ನಾವರಿಯಿವು ಮಹಾಂಧತಮ ಮುದ್ರಿ
 ಸಿತು ದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಅವನಾವನನರಿವನೋ ತಾ । ನಾವನಿದಿರಾರೆಂಬರೂಪನ । ಭಾವ ತೋರಿದುದಿಲ್ಲ
 ಮುಸುಕಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗವ ॥ ೩೮ ॥ ಮೈರಿಶರಕೇನರಿಯನೇಪ್ರತಿ । ಕಾರವನು ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗದ ।
 ಸೌರಮಯಮಂತ್ರಾಭಿಮಂತ್ರಿತಭಾನುಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಆರುಕಂಡರು ತಿಮಿರಜನಿತವಿ । ಕಾರವನು
 ಹೇಳಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ । ಜಾರಿಸಿದಫಣಿಯಂತೆ ಭುಲ್ಲೈಸಿತ್ತು ಕುರುಸೇನ ॥ ೩೯ ॥ ಆಗಲೇ ತೆಗೆದು
 ರಗಬಾಣವ । ತೂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನ । ಲಾಗುವೇಗವನಾರು ಬಲ್ಲರು ಚಾಪತಂತ್ರಕವ ॥ ಸೂ
 ಗತಿಸುವುರಿವಿಷದ ಲೋಳೆಯ । ಲಾಗಿಸುವನಾಲಗೆಯ ಸುಯಿ ನ । ಬೇಗುದಿಯ ತೊಡೆಬೆಗಳ ಹಾ
 ವ್ ತುಡುಕಿದವು ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಎಲೆಲೆಹಾವೋ ಹಾವು ಕಂಡದ । ಮಳೆಯ ಕಾವರ ಕರೆಯೆನು
 ತ ಕಳ । ವಳಿಸಿತಲ್ಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹರಿದುದು ಹುದುಗಿ ಹುರಿಯೊಡೆದು ॥ ಬಲುವಿಷದ ಕಿರುವನಿಯ ಹಾ
 ವಿನ । ಮಳೆಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತನ್ನಯ । ದಳಕ ಹಿಡಿದನು ಕೊಡೆಯನರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಲಿಪಾ
 ರ್ಥ ॥ ೪೧ ॥ ಏಸುಹಾವೆರಗದವೊ ಧಟ್ಟಿನೊ । ಳೈಸುಹದ್ದೆರಗದವು ತುಂಡಿಸಿ । ಬೀಸಿ ಬಿಸುಟವು ಕಡಿ
 ಗಳನು ಕೌರವನ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಏಸುಪರಿಯಲಿ ನರನ ಬಿನ್ನುಣಿ ವೈಸುಪರಿ ಕರ್ಣನಲಿ ಕರ್ಣನ । ಕೌಶಲವ
 ದಂತೆನಿತುಪರಿಯನು ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಬಲುಹು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಿಂದ । ಗ್ಗಳವಲಾ ಕ
 ಣಂಗನುತ ಪಡಿ । ಬಲವ ಬಂದರು ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹದೇವ ॥ ದಳದ ಧಟ್ಟಿವರು ಪಾ
 ರ್ಥನ । ಕೆಲದಲೋರಣಿಸಿದರು ಬಲುವೆ । ಗ್ಗಳಯನ್ನೆ ನಿನ್ನಾತನಿಂದಿನೋಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಎ
 ಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಲದೇ ಹೆ । ಬ್ಬಲಿಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಮೃಗತಿಶು । ಮಲೆತೋಡೇನಗ್ಗಳೆಯನೇ ಮೂ
 ಲೋಕವೆವುದಲಿ ॥ ಅಳವಿಗೊಡದಿರು ಸೂತತನಯನ । ತಲೆಯ ಬೆಸುಗೆಯ ಬಿಡಿಸುವೆಂಬಿನ । ಹಳು
 ಕನಿಯಾ ಹೊಣ್ಣುಕಣೆಯೇಕೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೪೪ ॥ ಹುಸಿಯೆ ಭೀಮನ ಮಾತು ಪೂಸರ । ದೆಸುಗೆ
 ತಾನೇಕಿನ್ನು ರಿಪುನಿ । ಪ್ಪಸರದಲಿ ಕಲಿಯೇರಿದನು ಕೈಕೊಳ್ಳನೀಶ್ವರನ ॥ ನುಸಿಗಣೆಯಲೇನಹುದು ತೆ
 ಗೆ ಹರ । ವಿಶಿಖವನು ತೊಡು ಬೇಗ ಮಾಡೆಂ । ದಸ್ಕರಪುಪರ್ಜನನ ಜರೆದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾ
 ಷ್ಟ್ರ ॥ ೪೫ ॥ ಕ್ರೋಧತಿಖಿ ಭುಲ್ಲೈಸಿ ಮುಳಿದು ವಿ । ರೋಧಿಯನು ನೋಡಿದನು ಮುಳುಗಲಿ ।
 ರಾಧ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ಬೆತೆಯಲಿ ಪುತ್ರಶೋಕದಲಿ ॥ ಅಧಿ ತೀರಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇನಾ । ವ್ಯಾಧಿಗಿದೆ ಮದ್ದೆ
 ನುತ ಪರಬಲ । ಸಾಧಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೪೬ ॥ ಶಿವತಿವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ
 ವಿದಲಾ । ಭುವನಜನಸಂಹಾರವೇ ಸಂ । ಭವಿಸಿತೇ ಹಾಯೆನುತ ಹರಿದುದು ಮೇಲೆ ದಿವಿಜಗಣ ॥
 ತವಕದಲಿ ತತ್ಪ್ರತಿಮಹಾಸ್ತ್ರವೆ । ಜವಳಿವೆರಳಿಂದುಗಿದು ಬಿಡೆ ತಿವಿ । ತಿವಿದು ತಮ್ಮೊಳಗಡಗದವು
 ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವೆಭದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಅಮಹಾಸ್ತ್ರದ ಹಾನಿ ರೋಷದ । ತಾಮಸಾಗ್ನಿಯನೊದಿಬಿಡಲು
 ದ್ವಾಮನರ್ಜನ ಕೊಂಡನಗ್ಗದಶಾತಮನ್ಯುವನು ॥ ಅಮಹಾಬಾಣಾಭಿಮುಖದಲಿ । ಸೋಮಧರಮಾ
 ರ್ಗಣದನಿನ್ನೀ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮಕರ್ಣನೆಚ್ಚನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಆತನಲಿ ಕೌಬೇರಮಾರ್ಗ
 ಣ । ವೀತನಲಿ ವಾಯವ್ಯ ಕುಳಿಸಿ । ತಾತನಲಿ ನೈರುತ್ಯವಿತ್ತಲು ಸಾಮವರ್ತಿಶರ ॥ ಆತನಲಿ ಸಾಮು
 ದ್ರೋಷಣವೀತನಲಿ ವಡಬಾಸ್ತ್ರವಿಂತಿರ । ಲಾತನೀತನ ಮಥನದಲಿ ನರನಾಥಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ಸಮ ೯೫೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ನಾ ಲ್ಕ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ನೋಚನೆ || ಠಾಯಸೂಹಸಮಲ್ಲ ವೆಗ್ಗಳ | ಠಾಯಸುಭಟಶಿರೋರತುನ ರಾಧೇಯಪಾರ್ಥಕ ವಿಷ
ಮರಣ ರಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ ||

|| ಪದ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣರ | ಸಾಯನವ ಕಟ್ಟಾಳು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲಾಗದೆ
ತಿವತಿವಾ ಸಾಯರೆ ಸುರಾಸುರರು || ಬಾಯ ಬಿಡೆ ನೃಪಸೇನೆ ಭೀತಿಯ | ಲಾಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ಪಾ
ರ್ಥನ | ವಾಯುಜನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾಶ್ವಂಗಳನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧|| ಎಲೆಮುರಾಂತಕ ಸಾಕು ರಥದಿಂ |
ದಿಳಿ ಸುದರ್ಶನವೆಲ್ಲಿ ಚಾಪವ | ಕಳೆದುಕೋ ಕಾಮೋದಕೆಯ ಹಿಡಿ ಹಾಯ್ಕು ವಾಘೆಯವ || ಉಳು
ಹುವವರಾವಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳನು | ತಳವಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣನ | ನಳುಕದೆಚ್ಚನು ನೂರುತರದಲಿ ಕರ್ಣ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ||೨|| ಜೋಡಿನಲಿ ಸೀಸಕದಮೇಲ | ಕಾಡಿದವು ಕವಲಂಬು ಕವಚವ | ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು
ನೂಕಿದವು ನಾರಾಚ ಗರಿಸಹಿತ || ನೋಡಲೀವ್ಯಥೆಯುಂಟೆ ಭುವನದ | ಗೊಡು ಕೃಷ್ಣನ ದೇಹವಿದು
ನಾ | ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕವಲೇ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ ||೩|| ಏನ ಹೇಳುವೆ ಹೂಡಿದನು ಸಂ | ಧಾನದಲಿ
ರಥಹಯವ ವಾಘೆಯ | ಜನಗಲಸದ ಹಕ್ಕರಿಗೆಯನು ನೋಗನ ಜೊತ್ತಿಗೆಯ || ಭಾನುಸುತ ಮುರಿ
ಯೆಚ್ಚು ನಿಮಗಿ | ನ್ನೇನುಹದನ್ಯ ಹನುಮೆ ಲಂಕೆಯ | ದಾನವರು ನಾವಲ್ಲ ಸುತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದ ||೪|| ಸ್ಮರಿಸರ್ಜನ ತಿವನೊಡನೆ ನೀ | ಹೋರಿದಾತನೆ ನಿನ್ನ ಕೊಲುಮೊಡೆ | ತೀರದೇ ತಪ್ಪೇನು ತ
ಳುವಿತು ಹೇಳಲೇನೆನುತ || ಕೂರಲಗಿನಂಬುಗಳ ಹಿಳುಕಿನ | ಸಾರವನು ಮುದ್ರಿಸಿದನುದಯದ | ಲಾ
ರನಿಬಿಬಲಿ ಕಂಡನೋ ಕಡುನೋಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೫|| ಹರಿದುದಿಮ್ಮೆ ಜೋಡುನೆತ್ತರಿ | ನೊರತೆ ನೂಕಿತು
ಭದ್ರಪೀಠದ | ಲೊರಗು ನನೆದುದು ರೋಮಿನಲಿ ಜೋಲಿದನು ಮೈಮರೆದು || ಉರುಕುಗೊಂಡು
ದು ಕರಣಚಯವತಿ | ದರೆದಕಂಗಳ ರೋಮಕಂಪದ | ಲರಿದ ದಿಲ್ಲರೆಗಳಿಗೆಕೋಲಾಹಲವನಾಪಾರ್ಥ
||೬|| ಮತ್ತೆ ಕೇಳವನೀಶಭೀಮನ | ನೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟವು ಬಾಣ ನಕುಲನ | ಕುತ್ತಿದವು ಸಹದೇವನೊಡಲ
ಲಿ ಮಾಡಿದವು ಪಥವ | ಇತ್ತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನಕ | ನುತ್ತಮೌಂಜಶಿಖಂಡಿದಳಸತಿ | ಕತ್ತಿತ್ತೊಡ
ಲಿನ ಜೋಲಿನಲಿ ಹೂರಳಿದರು ಹುಡಿ ನೆನೆಯೆ ||೭|| ಒಸಗೆಯೊಡದುದು ನಲನ ದಿಕ್ಕಿನ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿ
ಡೆ ನಿನ್ನಾಳತತಿ ಗ | ಬೆಸಿದವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬೆಯಡರಿತು ಧ್ರುವನವುಂಡಲವ || ಅಸಮಭುಜಬಲ ಪೂ
ತುರೇ ಸಾ | ಹಸಿಗ ಮರುರೇ ಭಾಪುಧಣುಧಣು | ವಿಪವರಣನರಸಿಂಹ ಜಾಗೆಂದುದು ಭಟಗೋ
ಪು ||೮|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಸುತನೋ | ಮನತತಾನೀಕಾದಿ ಪುನಂ | ದನರನೈವರನಚ್ಚು ಬೆರಸಿದ
ಸರಸುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಅನಿಲಜನ ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪಾಂಚಾ | ಲನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಸರಳಿನಲಿ ಮುಂ | ಮೊನ್ನೆ
ಯ ಬೋಳೆಯಸರಿಯ ಸುರಿದುದು ಕರ್ಣ ನವಮೇಳು ||೯|| ಸಾಲರುಲ್ಲರಿಗಳ ಪತ್ತಾಕಾ | ಚಾಲ್ವನನು
ಚಾಮರವ ಗೋವಳಿಗೋಲ ಡೊಂಕಣಿಗಳ ಕಣೆಯ ಸೀಗುರಿಯ ಸಿಂಧಗಳ || ಧೂಳಿಪಟ್ಟಮಾಡಿದನು
ಮಿಡುಕು | ಳ್ಳಳ ಸದದನು ಗಜರಥಾಶೀದ | ಮಾಲೆಯನು ಮುತ್ತಿದುದು ಕರ್ಣ ತೀಳಿಮುಖವಾತ ||

ಅರಸ ಕೇಳಾನರನನಾಮುರ | ಹರನನಾಕಪಿವರನನಾರಥ | ತುರಗನಿಕರವನಾಧನುವ ಟೆಕ್ಕೆಯವ ಕಪಿವ
ರನ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದಭುಜಪರಾಕ್ರಮ | ದುರಿಯೊಳಗೆ ಬಿಡೆ ಕಾಶಿಹಗೆತರ | ಲಿರೆ ನಿರೂಢಿಸಿ ಧನು
ವೆ ನಿಜತರನಿಕರವನು ಕರ್ಣ || ೧೧ || ಹೇಳಲರಿಯೆನು ವಿಕ್ರವಾಗ್ನಿ ಛ | ಡಾಳಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಸೇ
ನಾ | ಜಾಲವನು ಬೇಳಿದನು ಕೂರಂಬುಗಳ ಕಂಡದಲಿ || ಅಲಿಗಳು ಸವಿನೋಡಲಿಂದಿ | ನೆ ಕಾಳಗವ
ನೋಡುವೊಡೆ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನೆ ಬರಹೇಳು ಬರಹೇಳನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೧೨ || ತರವಳಿಗೆ
ಮುಖದಿರುಹಿ ಕಾಲಾ | ಳ್ತುರಗಸೇನೆಯ ಮರಗೆ ಸಾರಿತು | ತುರಗದಳ ಬಗದಿಂಬುಗೊಂಡುದು ಕರಿ
ಫುಟಾವಳಿಯ || ಕರಿಫುಟಾವಳಿ ಕೋಲಿನುದ್ಬಗೆ | ತರಳಿದವು ತೇರುಗಳ ಮರೆಯಲಿ ಹೂರಳಿ ಯೋಡೆ
ದುದು ತೇರು ಥಟ್ಟು ನಿಹಾರದೆಸುಗೆಯಲಿ || ೧೩ || ಕೋಲ ಕೋಳಾಹಳಕ ತೇರಿನ | ಗಾಲಿಗಳ ನೊ
ಡ್ಡಿದರು ಹರಿಗೆಯ | ಹೇಳದಿರು ಹಂಮುಗೆಯ ಕೊಯ್ಲೊಡ್ಡಿದರು ರೆಂಚೆಗಳ || ಮೇಳಯವ ಮಾಡಿ
ದರು ತಂಬುಗೆ | ನೂಲಹರಿಗೆತನುತ್ರಸೀಸಕ | ಜಾಲಗುಳಹಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ || ೧೪ || ಉ
ರಿಯ ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ದಡ್ಡಿಯ | ನರಗನಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮಿಗೆ ಕಾ | ರಿರುಳು ಕೋಟೆಯ ರಚಿಸಿದರು
ಗಡ ರವಿಯಮುತ್ತಿಗೆಗೆ || ಹರಿಗೆಸೀಸಕಜೋಡುಕಾವವೆ | ಕರಳಿದೊಡೆಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರ ಕೀನಿ | ಬ್ಬರದ ರಣ
ದುಬ್ಬಟೆಯ ಕಂಡುಬ್ಬಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೧೫ || ನೋಡಿದೈ ನಿಮ್ಮವರ ದಳ ಕೈ | ಮಾಡುತಿದೆ
ನಮ್ಮಾತನನು ನೀವೆ | ಬೋಡಿಗಾಬಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪವನಜಪಾರ್ಥರುಬ್ಬಟೆಯ || ನೋಡಿದೈ ಲೇಸಾಗ ನೀ
ವೆ ಮಾ | ತಾಡಬಾರದೆ ನಿಮ್ಮನಾಲಿಗೆ | ಗೂಡುಗೊಂಡುದೆ ಯೆಂದನವನಿಪನಾಕೃಪಾದಿಗಳ || ನರನ
ಬಿಗಿದುದು ಮೂರ್ಛ ಭೀಮನ | ಹರಣಕೂರಳಲಿ ಮಿಡುಕುತಿದೆ ಮುರ | ಹರನ ವ್ರಸುರೊಯ್ಯಾಳಿಯಿ
ದೆ ಮೂಗಿನಲಿ ಮೋಹರಿಸಿ || ಬಿರುದಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗದಾವುದು ಹದನು ಬಲುಧರ | ಧು
ರವ ನೋಡಿರೆ ನೀವು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೬ || ಕೂಡೆ ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ತಂದೆಗಳೊ
ಡುತಿದೆ ಸರಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ | ನೀಡಿ ತೋರಿಸಿ ಜಾರುತಿದೆ ಯಣ್ಣಂದಿರಾದವರು || ಓಡುತಿದೆಯಾಳೊ
ಡೆಯನನು ಬಿಸು | ಟೋಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ | ಕೂಡಿ ಮುಂಮುಳೆಮುಸುಗುತಿದೆ ಗುರುಸೂ
ನು ನೋಡೆಂದ || ೧೭ || ಅರಿಬಲದ ಕಡುಗೇಡು ಹಬ್ಬಿತು | ಸುರಟಲವನಕಟಕಟ ನೋಡೈ | ಸುರ
ಪತಿಗೆ ದುಮ್ಮಾನವೆಡಿಸಿತಲೇ ಮಹಾದೇವ || ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣರೀಪರಿ | ಪರಮಶಾರ್ಛಪರೋದಗ
ದೊಡನಿ | ಸ್ಮರದನುಡಿಯೆನ್ನದಿರು ಕಂಡುದನಾಡಬೇಕೆಂಬೆ || ೧೮ || ಉಂಟು ಜೀಯ ವಿರೋಧಿ
ಲವತಿ | ಕಂಟಣಿಸುತಿದೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರೆ | ನೆಂಟರಿಪ್ಪರಿಗಾದುಡೈ ದುಮ್ಮಾನ ಹುಸಿಯಲ್ಲ || ಎರಿ
ಟುಮಡಿ ನಿವಗಾಗೆ ಜಯ ಹದಿ | ನೆಂಟುಮಡಿ ಜಯವೆವರಸೇರುವು | ದುಂಟು ಹುಸಿದರೆ ಕೂಡಿಸಿ
ಕೊಡುವೆನು ತನ್ನನಾಲಿಗೆಯ || ೨೦ || ಮುಗುಳುನಗೆಯೊಬ್ಬನಲಿ ಸವಿವಾ | ತುಗಳ ರಸೆಪೊಬ್ಬನಲಿ
ಕಡಗ | ಣ್ಣಗಳ ಮಿಂಚೊಬ್ಬನಲಿ ನೇವುರವಳೆಮೊಳಗಸಹಿತ || ಸೊಗಸು ಬೇರೊಬ್ಬನಲಿ ನೇವದಾ |
ತಗಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲಿ ಸತಿಯರಾವಿಗಡತನಕದುಸಹಜ ಜಯವೆಧುಜಾರೆ ನೋಡೆಂದೆ || ೨೧ || ಒಂದೆ
ಕಡಗಣ್ಣಿನಲಿ ಕಾರವ | ವೈಂದವನು ನೋಡುವಳು ಕೈಯೊಡ | ನೊಂಟುಕಡಗಣ್ಣಿನಲಿ ಮಾತಾಡಿ
ಸುಪಳರಿಬಲವ || ಇಂದುಜಯವಧುದಿಟ ಪತಿವ್ರತೆ | ಯೆಂದುಬಗದ್ದ ಭೂಪ ಹುಸಿ ಜೋ | ಗೆ

ದು ಗುರುಸುತ ಜರೆದು ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ ಮೋಹರವೆ || ೨೦ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಿತ್ತಲರ್ಜನ | ಗರೆ
ಮುಗಿದಕಣ್ಣ ರಳ್ವವಂತೆ | ಕರಣಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಬಿಟ್ಟುದು ತಗಹು ಕಳವಳದ || ಮುರಿಹುಮು
ರಿಡೆಡಬಲದತನ್ನವೆ | ರಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಕೋಪತಿಖಿಯು|ಬ್ಬರದಲಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದಂತರ್ಭಾವವೆಡೆಗೆಡಿ || ೨೧ ||
ಕಲಶಜಲದಲಿ ಮೈಯ ನೆತ್ತರೆ | ತೊಳೆದು ಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ಮುರಿ | ಮಲಕ ಬಿಗಿದನು ಧರಸಿ
ಸಾದುಜವಾಜಪರಿಮಳವೆ || ಲುಳಿಯಹೊಸಸೀಸಕವ ಕವಚವ | ನಳವಡಿಸಿ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ | ಹಳುಕ
ಹಾಯಿಕೊಳುತ ಕೊಂಡನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಡಿವವೆ || ೨೨ || ನಿಮ್ಮಸಿರಿಯೊಡಲಿನಲಿ ಜೋಡಿನಾಹಂ
ಮುಗೆಯ ನೋಡಂಬು ಹಾಯ್ದವು | ನಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇ ನಿಮಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ || ನಿಮ್ಮಡಿಗ
ಳೇ ಬಲ್ಲಿರಂತಿರ | ಲೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹುದುವೆ ನೊಂದನು | ನಮ್ಮಹನುಮನನುತ್ತು ಮಂಮಲಮುರು
ಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೩ || ಸಾಕದಂತಿರಲಾಹವಕೆ ಬರೆ | ಲೇಕೆ ಕಬ್ಬಿನಬನವೆ ಬಾಣಾ | ನೀಕಕಭಿಮು
ಖರಾಗಿ ಸಾವರು ನೋವರದಕೇನು || ಆಕುಠಾರನಲೀಕ್ಷಣಕೆ ಕೈ | ತೊಡದಲಿ ಕಾದ್ಯ ರಣಾಗ್ರದೊಳಾ
ಕರಿಸು ಜಯಸಿರಿಯನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನರ್ಜನನ || ೨೪ || ಹರಿಸು ರಥವನು ವೈರಿಯುರುಬೆಗೆ | ತೆರೆ
ಳುತಿದೆ ನಮ್ಮವರು ಕರ್ಣನ | ಕೊರಳ ಬಾಯಲಿ ಕೀಲಿಸುವೆನೀಶರಸಲಾಖೆಗಳ || ಅರಸ ಕೇಳಾಮಾತು
ಹಿಂಚಿತು | ನರನ ರಥ ಜೋಡಿಸಿತು ಕರ್ಣನ | ಸರಿಸದಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಪಾಂಡವಸೇನೆ ನಿಮಿಷದ
ಲಿ || ೨೫ || ಎಲೆಲೆಕರ್ಣ ಕಿರೀಟೆಯುರುಬೆಗೆ | ನಿಲುಮೊಡರಿದ್ದು ಹಾವನರೆಗಡಿ | ದುಳುಕು ಕಡಿಸಿದೆ
ಪಾಪಿ ರಾಯನ ರಾಜಕಾರಿಯವ || ತೊಲಗಿಸುವೆನೇ ರಥವನನ ತೆ | ಕೈಳಿಸಿ ಜರೆದನು ಕರ್ಣಶಲ್ಯನ |
ನೆಲಮೊ ಫಡಹೋಗನುತ ಮುರಿದೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೬ || ಎಡೆಯಲೀತನ ಸರಳಸಾರವ | ಕಡಿ
ದು ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚ ಮಗುಳ | ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯೆಚ್ಚು ಬಿಡದೆಚ್ಚು || ಪಡಿಮುಖಕೆ
ದಾವಾಗ್ನಿಯದನಿಂ | ಮಡಿಸಿ ಬೀಸುವಭೇದಪವನನು | ಸುಡದೆ ಬಿಡುವನೆ ಕಲಿಧನಂಜಯನಹಿತತ್ಯಣ
ವನವ || ೨೭ || ಬದೆದು ಕವಚವನೊಡೆದು ಗರಿದೋ | ರಿದವು ಮೈಯಲಿ ಕೂಡೆ ಮೊನೆದೋರಿ |
ದವು ಬೆನ್ನಲಿ ಕರ್ಣನನದ್ದನು ರುಧಿರವಾರಿಯಲಿ || ಉದುರಿದವು ಕೈಯಂಬು ಬಲುಕಾ | ರಿದನು ರ
ಕುತವೆ ಕಳಕಳದಕಂ | ಪದಲಿ ರೋಂಪಿಸಿ ಮಲಗಿದನು ಮಣಿಮೆಯದ ಗದ್ದುಗೆಯ || ೨೮ || ತೋ
ರಿಸಾ ನಿನೊಡೆಯನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು | ಮೂರುಮೂಲೆಯಹಾಯ್ಸಿಬಿಚ್ಚಿ
ಸಿ ಗೆಲಿದಗರುವನಲಾ || ಜಾರಿದವು ಬಿಲ್ಲಂಬು ಬಿದ್ದವು | ನೀರರಲಿ ಹಳಚಿಸಿದ್ದು ಕೈಯಲಿ | ಮೋರೆಗೇತ
ಕೆ ಮರುಕವೆಂದನು ಭಾನುಸಂದನನ || ೨೯ || ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ | ಕರದ ಧನುವನು ಕಡಿದು
ವಾಳಿಯ | ತುರಗದೊಡಲಲಿ ಹೊಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ಹೊರೆಯ ಹಡಪದ ಜಾಹಿಯರ
ಖಾ | ಮರಿಗರನು ನೋಯಿಸಿದ ಗೆಲುವಿನ | ಗರುವತನವನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತುಗುಳಿಚಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೦ ||
ಜಳಪತಿಯ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿತ್ತೀಚೆಯ ಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಹರಹಿ ತಿವಿದ
ವು ರಾಯನಿರಿದಿನಲಿ || ಹಲವುಮಾತೇನಾಕೃಪನ ಸೌ | ಬಲನನಾಗುರುಸುತನನಾಕೌ | ಶಲನನಾಕೃತವ
ರ್ಪುಳನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೧ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕುರುರಾಯನಾದುದು | ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ ಗು
ಳಿಸದೀಸುತ | ರಿಕ್ಕಿ ಹಾಯ್ದುರು ನಮ್ಮ ದಳಪತಿ ಕಾದಿ ಬಳಲಿದನು || ಹೊಕ್ಕನರ್ಜನನಿವರದರ್ಪವ |

ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದೊಡನ್ನು ಪರಿವಾ | ರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಪಂತವೆಂದುದುದು ಭಟಿಸ್ತೊಮೆ || ೩೪ || ಅ
ರಸಚಿತ್ತೈಸಾರುಸಾವಿರ | ವರಮಹಾರಥರೌಂಕಿದರು ಝ | ಲ್ಲರಿಯ ಝಾಡಿಯ ಸೆಳೆಯ ಸಿಂಧಧ
ಸುಳಿಯ ಸೀಗುರಿಯ || ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ | ಮುರುಜಿಡಿಂಡಿಮಪಟಹದಾಡಂ | ಬರದರವ
ವಡಗತ್ತುಕ್ಕೈವಾರಿಗಳರಭಸದಲಿ || ೩೫ || ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥ ರಾಯನ | ತುಡುಕಬಹುದೇ ಕೂಟ
ಗಿರಿಯಲಿ | ಕಡಲು ಮುಳುಗುವದೇನು ಸದರವೆ ತಿವಮಹಾದೇವ || ಹಿಡಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನಿನ್ನುಮುಂ
ದಡಿ | ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ನಮ್ಮಾಣೆಯಿಂದವ | ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ನಿನ್ನವನ ಮನ್ನಣೆಯ ಪರಿವಾರ || ೩೬ ||
ಜನಪ ಕೇಳೈರ ಕುತಜಲದಲಿ | ನನೆದನೆಲ ಹುಡಿಮಸಗಿ ಕೆಂಧೂ | ಳಿನಲಿ ಕತ್ತಲಿಸಿದುದು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ
ಯಾದುದಡಿಗಡಿ || ಅನಿಬರಾವೆಡೆ ಕರ್ಣನೋ ಫಲು | ಗುಣನೊ ಪಾಂಡವಬಲವೋ ನಿನ್ನಾ | ತನೊ
ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೩೭ || ಬಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದಧೂಳಿನುಬ್ಬರ | ಮುಳಿದವೋ
ಲು ವಿಜಯಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ | ಹಿಳಿದಕರಿನ ತುರಗದೊಡಲರುಣಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ಕಳಚಿತಾಕೆಂಧೂ
ಳಿ ಬಾಣಾ | ವೆಳೆಯ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣೆನು | ದಳದೊಳಾರಾರೆಂದು ಮತ್ತರೆಫಳಿಗೆಮಾತ್ರದ
ಲಿ || ೩೮ || ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು ರಾವುತರು ರಥ | ತುರಗತತಿ ಯಿಟ್ಟುಣಿಸಿದವು ಮದ | ಕರಿಗಳಂಗೈ
ಸಿದವು ಪಡಿಚಾಚಿದವು ಮುಂಕಣಿಗೆ || ಹರಿಗೆಗಳ ತಿರಕೊಡ್ಡಿ ಕಕ್ಕಡೆ | ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗಳ
ಕೊಂ | ಡಿರದೆ ತರುಬಿದನರ್ಜುನನ ರಥದರೆಡುಬಾಹೆಯಲಿ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳು ಜಯದ್ರಥನ ಮೋ
ಹರದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು ಸಿಲುಕಿದ | ನರನ ರಥವೀಹೊಳ್ಳುಗರ ಹೋರಟೆಗೆ ಹೆದರುವುದೆ || ಕರಿಘಟಾ
ವಳಿಗೊಂದುಸರಳಾ | ತುರಗದಳಕೊಂದಂಬು ಬಳಿಕರ | ಡೆರಡುತರದಲಿ ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಾಲಾಳುತೇ
ರುಗಳ || ೪೦ || ಅಳುಮುರಿದುದಲೇ ಮಹಾರಥ | ರೇಳಿರೈ ನೀವಾರುಸಾವಿರ | ಮೇಲುದಳದವರಾ
ಕೆವಾಳರು ನಿಮ್ಮಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಕಾಳಗದಪರಿಲೇಸು ಕರ್ಣನ | ಸೋಲದಲಿ ಸೀವರಿಸದಿರಿ ಭೂ | ಪಾಲ
ನಾಣೆ ದೊಠಾರರಹಿರನುತಚ್ಚನಾನಾರ್ಥ || ೪೧ || ಬಾಣಹತಿಗುಕ್ಕುಡಿಸಿ ಸುಭಟ | ಶ್ರೇಣಿ ಹೆದರಿತು
ಶೌರ್ಯನಗರದ | ವಾಣಿಯರು ಹೊಕ್ಕುಚ್ಚು ಹೋಗಾಡಿದರು ಪತಿರಿಣವ || ಗೋಣಕೊಯ್ಲಿನ ಕಾರ
ಣದ ಮುಂ | ಗೇಣಿಕಾರನು ಮೊಳಗಿದನು ಫಡ | ಕೇಣವಿನ್ನೇಕನುತ ಕೈದೋರಿತು ಭಟವಾತ್ರ || ೪೨ ||
ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥರ ಸುಳಿಗೊಂ | ಡಾಳ ಸದದನು ಸವರಿದನು ಭೂ | ಪಾಲಪುತ್ರನನಖಿಳದೇತದ್ವೀ
ಪಪಾಲಕರ || ಅಳು ಮುರಿದುದು ಮೂನಜಾನಿಯ | ಹೇಳುವೊಡೆ ನಗೆಯಿಂದು ಕುರುಬಲ | ಜಾಲದ
ಲಿ ಳಳ್ಳುಗರು ಬಂದರು ಭಂಗಜಲಧಿಯಲಿ || ೪೩ || ಬಿಡುದಲೆಯಲೋಡಿದರು ಬಿರುದಿನ | ತೊಡರ
ಬಿಸುಟರು ವಾಹನಂಗಳ | ಗೊಡವೆಬಿಟ್ಟುದು ನೆಲಕೆ ಕೈಯೊಡಗೊಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ || ಅಡಸಿದೀತನ ಸ
ತ್ಪ್ರತಾಪದ | ಕಡುಬಿಸುಲ ಬೇಸಿಗೆಗೆ ವೀರರ | ಮಡುವುಗಳು ಬತ್ತಿದವು ಮೋರೆಗಳೊಣಗಿ ಪಟುಭಟ
ರ || ೪೪ || ಹೋಗದಿರಿಹೋಗದಿರಿ ದಳಪತಿ | ಯಾಗುಹೋಗರಿಯದೆ ನೈಪಾಲನ | ಮೂಗನಾದಿಗೆ
ಮೂರಿದಿರಿ ಕೊಂಬವರು ನಾಣಿಲ್ಲಾ || ಈಗರುವರೀಪರಿ ಫಲಾಯನ | ಯೋಗಸಿದ್ಧರೆ ನಾಹಸಿಗಿಟ್ಟ |
ಬಾಗೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೫ || ಇವರ ಹೆದನಿದು ಕರ್ಣನಾಡಿದ | ಕಣ
ಡಿಕೆಯ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರೈ ಕೌ | ರವನ ಗರುವಗ್ರಾಸಕೆ ರಾಹುಗಳು ಲಟಕಟಿಸಿ || ನಿವಗೆ ಬವರದೊ

ಳೊಂದುಮುಟ್ಟಿಗೆ | ರವಣವುಂಟೇ ಹಾಯ್ಕಿ ನಿಮ್ಮಾ | ಯವನು ನೋಡುವೆನನುತ ಕರೆದನು ಕೃಪ
 ನ ಗುರುಸುತನ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಮುಗ್ಧಿತು | ಮರೆವೆ ನಗ್ಗಿತು ಭೀತಿ ಶೌರ್ಯದ | ತಿರು
 ಳು ಬಲಿದುದು ಕೋಪ ತಳಿತುದು ಕೋಡಿ ನೀರೇರೆ || ಕರಣಪಲ್ಲವ ಪಾಡಿನಲಿ ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು
 ವೀರರಸವು | ಬೃರಿಸಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವ ಮುಸುಕಿತು ನಿನ್ನ ದಳಪತಿಯ || ೪೭ || ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬ
 ಲನನುಗಿದೀ | ಡಾಡಿದನು ನೆಟ್ಟುಂಬುಗಳ ಹರಿ | ಜೋಡತೆಗೆದನು ತೊಳದನಂಗೋಪಾಂಗಶೋಣಿತ
 ವ || ಕೂಡೆ ಕತ್ತುರಿಗಂಧದಲಿ ಮುಳು | ಗಾಡಿ ದಿವ್ಯದುಕೂಲವನು ಮೈ | ಗೂಡಿ ಮೆರೆದನು ಕರ್ಣ
 ನನುಪಮದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ || ಬೋಳವಿಸಿದನು ಕರ್ಣಶಲ್ಯನ ಸೂಳವಿಸಿದನು ಭುಜವನುಬ್ಬಿನೊ | ಳಾಳ
 ವಿಸಿದನು ಚಾಪಗಾನಸ್ಥಾನಕವನರಿದು || ಮೇಳವಿಸಿದನು ರಥವ ಕೆಲದಲಿ | ಬೋಳೆಯಂಬಿನ ಹೊದೆ
 ಯಲಹಿತನ | ಪಾಳಿಸುವಸರಳಿದೆ ಯೆನುತ ತೂಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೪೮ || ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥ
 ಜೂಜಂ | ಗೋಡಬಡಿಕೆ ನಿನಗೇಕೆ ಬಿನುಗುಗ | ಳೊಡನೆ ಹೆಕ್ಕಳಬೇಡ ಹೋಗದಿರಿತ್ತಲಿದಿರಾಗು || ಹಿ
 ಡಿದಮುಟ್ಟಿಯ ನಿನ್ನ ರಸಣವ | ಕೂಡಹಿ ನಿನ್ನೆದೆವೆರಳ ಕೊಳ್ಳದೆ | ಬಿಡುವೆನೇ ತಾನೆನುತ ಕರೆದನು
 ಕರ್ಣನರ್ಜನನ || ೪೯ || ಅರಸಕೇಳೈ ಕರಿಯ ಗರ್ಜನೆ | ಗುರುವಣಿಪಕೇಸರಿಯವೊಲು ಕೃಪ | ಗು
 ರುಸುತರ ಬಿಟ್ಟೆತ್ತ ಹರಿದನು ಹಗೆಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ || ತಿರುಪುಸದರವೆ ನಿನಗೆ ಗತಿ ಕಾ | ಹುರಕಣಾ
 ವಳಿಕಂಠಗತವಾ | ಹಿರನು ನೀನೆಲೆಕರ್ಣ ಫಡ ಹೋಗನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೫೦ || ಭರತಭಾಷೆಯಲಾ
 ವಿಧಾವಂ | ತರುವಿರಾಟನ ಮನೆಯಲಿದನಾ | ರರಿವರೈ ನಾವೆತ್ತುಬಲ್ಲೆವು ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಗಳ || ಪರರ
 ಮಾತಂತಿರಲಿ ಬಾಹು | ಸ್ಫುರಣವಭಿನವವಂಗಹಾರದ | ಪರಿಯ ತೋರಾ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಧ
 ನಂಜಯನ || ೫೧ || ಝಳವಿಸಿದುದೆರಡಂಕದಲಿ ನಿ | ಸ್ಫುಲಿತತೇಜಃಪುಂಜವಿಬ್ಬರ | ಹಳಹಳಿಕೆ ಹಬ್ಬಿ
 ದುದು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನದಲಿ || ಹಿಳುಕನುಗಿದವೊ ಹಿಳುಕ ಮುಂಮೊನೆ | ಯಲಗನುಗುಳುವಕಣೆ
 ಗಳಲಿ ಕಣೆ | ತಳಿತವೋ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಬಾಣಾದ್ವೈತವಾಯ್ತೆಂದ || ೫೨ || ಪರಶುರಾಮನ ಕಾರ್ತಿ
 ವೀರ್ಯನ | ವರದಿಳೀಪನ ದುಂದುಮಾರನ | ಭರತದಶರಥನಹುಪನಳರಾಘವನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ || ಸರಿಮಿ
 ಗಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀಗಲಿ | ನರಸುಗಳ ಪಾಡೇಕಿರೀಟೆಯು | ಧರಗೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತ್ತಮರಸ್ತೋಮವ
 ಜ್ಞಾನನ || ೫೩ || ತಾರಕನ ಜಂಭನ ನಿಕುಂಭನ | ತಾರಕಾಕ್ಷನ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ವೀರಮಹಿಷಾಸುರ
 ನ ಬಾಣಾಸುರನ ರಾವಣನ || ತೋರಹತ್ತರ ಬಾಹುಬಲವದು | ಸೇರಿತೀಕರ್ಣಂಗೆ ಮಿಕ್ಕಿವ | ರಾರುಪ
 ಡಿಯೈ ಕದನದಲಿ ಸರಯೆಂದುದಮರಗಣ || ೫೪ || ಪೂತುಮುರುರೇ ಕರ್ಣವಿತಿಬ | ವ್ರಾತವೊಂದಿ
 ನಿತಿಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ | ಪಾತಕರ ಚಾಪಳವ ಕಂಡನು ಚಾಪತಂತ್ರಕವ || ಈತನತಿಶಯಬಾಣರಚನಾ | ಏಶ್ವ
 ತಿಯಿದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟ | ವ್ರಾತಕಲ್ಲಿಯದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಹನುಮಂತ || ೫೫ || ಅದ್ಭುತ
 ನಷ್ಟಾನಬಲಿ ಹೊಡೆಮಗು | ಳದ್ದುದೀಕುರುಸೇನೆ ತಡಿಯಲಿ | ಬಿದ್ದುಹೈ ಸಂತೋಷಸಾರಕ್ಷೀರಜುಧಿ
 ಯಲಿ || ಗೆದ್ದೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಾತನೊಸಗೆಯ | ಬಿದ್ದಿ ನರಲೈ ನಾವು ಪರರಿಗೆ | ಬಿದ್ದು ದೊಂದಪಘಾತಿಯೊ
 ದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || || ೫೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕೆ ಮದ ೧೦೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯವರಬಲಮಥನ ಕೌರವ | ರಾಯಧರಣಿವರಾಹ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನೆಚ್ಚ ನು
ರೌದ್ರದರ್ವದ ಸರ್ವಬಾಣವನು ||

ಪದ || ಹೇಳು ಸಂಜಯ ಹಗೆಗೆ ಬಿದ್ದವಿ! ತಾಳವಾವುದು ಕಿವಿಗಳೊಲಿದವು | ನಾಲಿಗೆಯ ನೋಡುವೆನು ವಚನಾಂವೃತದ ಸವಿ ಹಿರಿದು || ಜಾಳಿಸಿತೆ ಹಗೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನೆ | ಕಾಳಗವನೀಮಾತುಗಳ ನೀ | ಹೇಳುತಿರೆ ಸಾಕೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಸರನಾಥ || ೧ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುವೊಡೆಸಾವಿರ | ಕಿವಿಗಳೈದವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನ | ಬವರದಲಿ ರೂಢಿಸಿದರೌದ್ರವರಾಡಕಾರಿಯವ || ಸವಡಿವೆರಳಿನ ಸೇದುವಂ ಬಿನ | ತವಕಿಗನ ತಗ್ಗುಸುವೆ ನಿಲ್ಲೆನು | ತವಗಡದ ಕೋಪದಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೊಡನಾಕರ್ಣ || ೨ || ಮಿಾರಿ ತುರಿ ಸುಯಿಲ್ಲ ನಲಿ ಕಂಗಳು | ಹೇರಿದವು ಕಡುಗೆಂಪನೊಗಡಿಸಿ | ಕಾರಿದವು ರೋಮಾಳಿ ರೋಷಪ್ಪೀಡ ಬಿಂದುಗಳ || ಕೌರಿಡಲು ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕಾದುದು | ಮೋರೆ ಬದ್ಧ ಭ್ರಾಕುಟಿಯಲಿ ಹುರಿಯೇರಿತಧಿಕ ಕ್ರೋಧತಾಮಸ ನಿನ್ನು ದಳಪತಿಯ || ೩ || ಉಗಿದನು ರೆಗಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಂಮೂ | ಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆಯ ಗಾಳಿಗೆ | ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಿನ ಹೊರಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ಕೂಡೆ ಖಡಿಯಿಡುತ || ಗಗನಗಮ ನದ ನಿಖಿಳವಿಹಗಾ | ಳಿಗಳು ಬೆಂದವು ಗಾಢಗರಳದ | ಸೆಗೆಗಳುಕಿ ಸಲೆ ಮಸಗಿ ದಿವಿಜರ ಧಟ್ಟು ಕಳ ವಳಿಸೆ || ೪ || ಉಗಿಯೆಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತಾರೆಯ | ನೊಗಡಿಸಿತು ನಭಜಲಧಿ ರತುನಾ | ಳಿಗಳನೋಕರಿ ಸಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲಿದವೆಡಬಲಕೆ | ದಿಗಿಭತತಿ ನಡನಡುಗೆ ಕಮಲನು || ಬೆಗಡುಗೊಂಡೋಡಿದನು ನಭದಲಿ | ಭುಗಿಲಿಡಲು ಫಣಿಬಾಣ ಹೆದರಿಸಿತಖಿಲಲೋಕಗಳ || ೫ || ಬೆರಳಲಂಬನು ತೂಗಲುರಿ ಹೊಂ | ಕರಣೆಯಲಿ ಪಂಟಿಸಿತು ಸೂಯಿಲ್ಲನ | ಧರಧುರದ ಬೆಳ್ಳೊರೆಯಲೊಡಳೆಯ ವಿಷದಲಹರಿಗಳ || ಉರವಣಿಸಿದವು ಗರಳರಸದು | ಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳ ಮುಸುಕದ | ಹೊರಳಿಹೊಗೆಗಳ ಛೇಟ ಛೇಟದ್ವನಿ ಮಸಗಿ ತಡಿಗಡಿಗೆ || ೬ || ಹೊರೆಯವರು ಮರನಾದರಾರಥ | ತುರಗ ಲಟಕಟಿಸಿದವು ಅತಿನಿ | ಬ್ಬರದ ಬೆರಗನೊಳದ್ದು ಹೋದನು ಶಲ್ಯ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಉರಿ ಛೇಡಾಳಿಸಿ ಹೂಂಕೃತಿಯ ಪಂ | ಜರೆ ದೊಳಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ತುಂಬಿದ | ಹೊರಳಿಹೊಗೆಯಂಬರವ ತುಂಬಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೭ || ಆವರಿಸಿ ಸಿದವು ಪುಷ್ಕಳಾವ | ತಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಧೂತವಿಷಧೂ | ಮಾವಳಿಯಲೇ ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಸಕಲಭುವನ ಜನ || ದೇವತತಿ ಬೆಂಡಾಯ್ತು ಮೊದಲಿನ | ದೇವರುಬ್ಬಿದರುರಗಪತಿಯ ಫ | ಕಾವಳಿಯ ಗುಡಿನೆಗೆ ಹಿದವು ಪಾತಾಳಲೋಕದಲಿ || ೮ || ಭುಜವ ಹೊದರು ಸೂರ್ಯತಕ್ಷಕ | ರಜನಸಭೆಯಲಿ ಭಯದಿಸುರಪ ತಿ | ಭಜಿಸಿದನು ಗರುಡನನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಸ್ತುತರಗನುತ || ಗಜರಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳವಾದ್ಯ | ವ್ರಜದ ಕಪ ಳೆಯ ಛೇರ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಗಜಬಜಗೆ ಗಾಡಿಸಿತು ಕೌರವಸೈನ್ಯತರಧಿಯಲಿ || ೯ || ಹಣುಗಿದರು ಭೀಮಾ ದಿಗಳು ಕ | ಟ್ಕೊಣಿಗಲಾದವು ಛೇರ-ಮೋರೆಗೆ | ಳೆಣಿಸುತಿದರು ಜಪವನರ್ಜನಕೃಷ್ಣ ರೂಬವರು || ಸೆಣಿಸುವರು ಕ್ಕುರುರಾಯನೊಡನಿ | ನ್ನುಣಲಿ ದರೆಯನು ಧರ್ಮಸುತನೆಂ | ದಣಕವಾಯಿತು ನಿನ್ನು ದು ಜ್ವರಿಕಾರ ಹರುಷದಲಿ || ೧೦ || ಮೂಡಿಗೆಯಲಂಬುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ | ಹೂಡಲೇಹದ ನಾಯ್ತು ಚೌಕೆ

ದ । ಲೋಡಿಸಿದೊಡನೆಯೊ ಹರಹರಹರ ಮಹಾಸ್ತ್ರವೆಲಾ ॥ ನೋಡಿದೈ ಗುರುಸುತಕೃಪಾದಿಗ
 ಲೋಡದಿರಿ ನೀವೆನುತ ಹರುಷದ । ಬೇಡಿನಲಿ ಮನಮುಳುಗೆ ತೂಗಾಡಿದನು ಕರುರಾಯ ॥೧೧॥ ಉ
 ರಿಯಚೀಕೂಳವೆಗಳವೊಲು ಪೂ । ತ್ಯರಿಸಿದವು ಫಣಿವದನದಲಿ ದ । ಳ್ಳುರಿಯ ಸಿಮಿಸಿಮಿಸಿಮಿತು
 ಪಾರದ ಕಡಿಯತುಂತುರಿನ ॥ ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಯ । ಕಾ ಹುರದ ಸೂಯಿ ನ ಝಳದಗರೆ
 ಳಾ । ಕ್ಷರದ ಜಗಿಯರೆ ಮಾತುದೋರಿತು ಬೆಸಸುಬೆಸಸನುತ ॥೧೨॥ ಹೂಡಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ ಬಾಣ
 ದ । ಝಾಡಿಯುರಿ ನಾಲಿಗೆಗೆ ನಿರುತವ । ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಗಳಕೆ ಸಂಧಾನವ ನಿಧಾನಿಸುತ ॥ ನೋ
 ಡಿದನು ಶಲ್ಯನನು ಮಿಗೆ ಮಾ । ತಾಡಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಪುಣ್ಯದ । ಬೀಡುಬಿಡುವರೆಕಾಣಲಿನ್ನು ಹು
 ದೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೧೩॥ ಏನುಸಾರಥಿ ಸರಳು ಪಾಂಡವ । ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಬಹುದೆ ಪಾರ್ಥನ । ಮಾನ
 ನಿಗೆ ವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಕೊಡಬಹುದೆ ॥ ಆನಲಮ್ಮುವರುಂಟಿ ನಿನಗಿದು । ಸಾನುರಾಗವೆ ಹೇಳೆನ
 ಲು ರವಿಸೂನುವಿನ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಗಳಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ ॥ ೧೪ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣಕೌರವ
 ನೀಸುದಿನಸಾಕಿದ ಫಲವನೀ । ನೈಸಲೇ ತೋರಿಸಿದವನು ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ ॥ ಏಸುಕಾಳಗವಾದುದೀ
 ಕ । ಟ್ವಾಸುರದ ಶರವೆಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಾವಾಸವಾದುದೊ ಪೂತುರೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ॥೧೫॥ ಆಯಿತಿ
 ದು ಶರವೊಳ್ಳಿತ್ತೈ ಕುರು । ರಾಯನಭ್ಯುದಯಪ್ರಪಂಚವಿ । ದಾಯತವು ಸಂಧಾನವಡಬಡದೆನ್ನು ಚಿತ್ತ
 ದಲಿ ॥ ಸಾಯಕವ ನೀ ತಿರಿಗಿ ತೊಡುನಿ । ದಾರ್ಯದಲಿ ಗೆಲಬಹುದೆಲಾ ರಾ । ಧೇಯವಂದನು ಶಲ್ಯ
 ನವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಕೊರಳಿಗೊಡ್ಡಿದೆ ಹೊಳ್ಳುವಾರಿದು । ಸರಳು ಮೆಕುಟವ ತಾಗುವುದು
 ತೆಗೆ । ದುರಕಕೊಟ್ಟೊಡಕೊಯ್ವುದೀಗಳೆ ಕೊರಳನರ್ಜನನ ॥ ಮರಳಿ ತೊಡುತೊಡು ಬೇಗ ಕೌರವ
 ನರಸುತನವುಳುವುದುಕಣಾ ಹೇ । ವರಿಸದಿರು ಹೇಳುವೊಡೆ ಪಂಥವಿದೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೧೭॥ ಒಂದುತರಸಂ
 ಧಾನ ನಾಲಿಗೆ । ಯೊಂದು ನಂಮಲಿ ಕುಟಲವಿದ್ಯಯ । ನಂದು ಕಂಡೈ ಶಲ್ಯನಾವಡಿಯಿಡುವಧರ್ಮ
 ದಲಿ ॥ ಇಂದು ಹೂಡಿದಸರಳನಿಳುಹುವು । ದಂದವೇ ನೀನರಿಯೆ ಹೆರಸಾ । ರಂದು ತಿರುವಿನಲಂಬ
 ನೊಡದನು ಕರ್ಣಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಏನ ಹೇಳುವೆ ಬಳಿಕ ಭುವನ । ಜ್ಞಾನವನು ತೆಗೆದೋಡಿದರು ಮೈ
 ಮಾನಿಕರು ವೆಂಠಣಿಸಿತುರಿಯಪ್ಪಳಿಸಿತಂಬರವ ॥ ತಾನಿಡುವಕರ್ಪಣ್ಯಯ ಚೂರಿಸು । ವಾನನಡ ತ
 ಟವಾಯ ಲೊಡಳೆಯ । ಜೇನಹುಟ್ಟೆಯ ಬಸಿವವಿಷದಲಿ ಬಂದುದುರಗಾಸ್ತ್ರ ॥೧೮॥ ಜನಪ ಕೇಳೈ
 ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ । ಜ್ಞಾನ ನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ । ತನತನಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿಚ್ಛ ರಹಿತರವ ॥ ಅ
 ನಿಶುತರವನು ನುಂಗಿ ಮಗುಳೆ । ಚ್ಚನಿತನೊಳಕೊಳುತಾಜ್ಯಧಾರಿಗೆ । ನನದಹುತವಹನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು
 ಮತ್ತೆ ಫಣಿಬಾಣ ॥೨೦॥ ಹಾವೈಕೋದರ ನಕುಲ ಹಾಸಹ । ದೇವ ಧರ್ಮಜ ಹಾ ಧನಂಜಯ ।
 ಹಾ ವಿನ್ಮುಗೆ ಹವಿಗಳಾದಿರೆ ಹಾಮಹಾದೇವ ॥ ಸಾವೊಡೆಯು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಧಾತವ । ಸಾವುಕ್ಷತ್ರಿ
 ಯಕುಲಕ ಭಂಗವೆ । ಹಾವಿಧಿಯೆ ಯಂದೊದರಿ ಮರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥೨೧॥ ತುರಗತತಿ
 ಕಳೆವಳಿಸಿದವು ಮದ । ಕರಿಗಳೊಡಂಬವು ಬಸವಳಿದು ರಥ । ತುರುಗವೆಳದವು ತೇರ್ಕುಂದವು ವಿಷದ
 ಕಳೆವೊಯ್ವು ॥ ಸುರಿವಗರಳದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದ । ನೆರರು ನಂಜೇರಿತು ಮುಜಾದ್ಭುತ । ತರದ ಭಾ
 ರಿಯವಿಷಕ ಕೊಂಗುದಿಗೊಂಡುದಂಸೇನೆ ॥೨೨॥ ಗುಡಪಂಚಾಕ್ಷಯ ಮಂತ್ಯೋ । ಚ್ಚರಣೆಯುಳಿ

ಭೂನಾಗಸತ್ಯದ | ಬೆರಳಮುದ್ರಿಕೆಗಳಲಿ ರಕ್ಷಾಯಂತ್ರತಂತ್ರದಲಿ || ಮರಕತದ ಘಟಿಕೆಯಲಿ ವಿಷಸಂ |
ಹರಣವಿವಿಧೋಪಾಯದಲಿ ನೈಪ | ವರರು ನಿಂದರು ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳುದುಗುಡದಲಿ || ೨೩ || ಹಿಂದೆ
ಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದೊಳುರೆ | ನೊಂಡು ಬದುಕಿದಬಳಿಕಲಾಗುರು | ನಂದನನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಾ
ದುದದಪಘಾತ || ಅಂದುಪಾಯದಲುಳುಹಿದನು ಗೋವಿಂದನಿಂದಪವೃತ್ಯವಿದನು ಮು | ಕುಂತಾ
ನೇಬಲ್ಲನೆನುತಿದುರ್ದು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೨೪ || ಆರು ನಿಲಿಸುವರಕಟ ನಿಷ್ಪ್ರತಿ | ಕಾರತರವಿದು ಭೀ
ಮಪಾರ್ಥರ | ಕೂರಲಗುಗಣೆ ತಿವತಿವಾ ಕಚ್ಚಾಯ್ತು ಕದಳಿಗಳು || ಕೌರವನ ಜಯವಧುವಿನೊಡನ
ಯ | ಸೇರುವೆಯ ಕುಂಟಣಿಯೊಳಿರವಿ | ನ್ನಾರಿಗೊರಲುವೆನುತ ಮರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ
|| ೨೫ || ನಾಲಿಗೆಯ ಚೂರಣದ ದುಷ್ಟುರಿ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಚಂಮಟದ ಗರಳದ | ಜ್ವಾಲಿಗಳ ಭಾರ
ಣೆಯಕಿಡಿಗಳ ರುಳಕಲೋರಕದ || ಧೂಳಿಹೊಗೆಯುಬ್ಬರದ ಬಲುನೋರೆ | ಯೋಳಿಯಲಿ ಭುಗಿಭುಗಿ
ಲಬಿಡೆಯದ | ಮೇಲುವಾಯ್ದುದು ಕೂರಳ ಸರಿಸಕೆ ಕಲಿಧನಂಜಯನ || ೨೬ || ಅರಸಕೇಳೇಸೇನ
ಭಾರಿಯ | ಕೂರಳಡಾಯುಧ ಕಳಚುವೈಸು | ಬ್ಬರದ ಮಾರಿಯ ಬಿಂಕ ಮುರಿಯದೆ ಪಾಂಡುತ
ಯರಿಗೆ || ಹರಿಯ ಹರಹಿನ ವಜ್ರಪಂಜರ | ದರಗಿಳಿಯಲೇ ಪಾರ್ಥನಹಿ ಮಂ | ಜರನ ಮರಕುವೆ
ಕೊಂಬುದೇ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೨೭ || ನಡುಗುತಿದುರ್ದು ಸುರನಿಕರ ಬೊ | ಬೈಡುತಲಿದುರ್ದು
ನಮ್ಮವರು ಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತಲಿದುರ್ದು ಪಾರ್ಥನಳವಿಗಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ತಡೆಯದ್ವದಂಗುಲಕೆ ರೆ
ಥವನು | ನಡಿಸಿ ತುಳಿದನು ನೆಲಕೆ ಪಾರ್ಥನ | ಮುಡಿಯ ಸರಿಸಕೆ ಬಾಣಬಂದುದು ಕೊಲುವ ತವಕ
ದಲಿ || ೨೮ || ಅಣೆದುದಾಮಕುಟವನುತಾರಾ | ಗಣದ ಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರವನ ಭಾ | ರಣೆಯೊಳಡ
ಗಿದರಾಹುವಿನ ರಹಿಯಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕುಣಿಕೆಮುರಿದುದು ಮೌಕ್ತಿಕದ ಕೀ | ಲಣದ ವಜ್ರದ
ಮಾಣಿಕದ ವರ | ಮಣಿಗಳೊಕ್ಕವು ರಕುತದೊಳದೊಡಗಲಸಿದಂದದಲಿ || ೨೯ || ಬಿದ್ದುದೇ ಫಲುಗು
ಣನ ತಲೆ ನೆರಯ | ದ್ವದೇನಮ್ಮಾಟ ಜಯಸಿರಿ | ಕದ್ದಳೇ ರಣದೊಸಗೆಗದ್ದಳೆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ || ಇ
ದ್ದುದೇ ಧರ್ಮಜನಸಿರಿ ತಳ | ಕದ್ದುದೇನಮ್ಮೊಡಲನಸುಬಿಡ | ದಿರ್ದುದೇಹರೆಯೆನುತ ಭೀಮಾದಿಗಳು
ಹೊರಳಿದರು || ೩೦ || ವಿಷವ ತೆಗೆದಳು ದ್ವಪನಸುತಕ್ಕೆ | ಮುಸುಕಿನಲಿ ಚೀಲಾಯನುಗಿದನು | ವಸು
ಮತೀಶನನಾಮುಹೂರ್ತಕೆ ದೂತರೈತಂದು || ಬಸಗೆ ಜೀರ್ಣನನ ಮಕುಟದ | ಬಸುಗೆ ಸಡಲಿಸಿ
ತು ಹರಿವರೊಥವ | ಕುಸಿಯಲೊತ್ತಿದನಿಂದು ತಪ್ಪಿತು ತೀವ್ರಘಣಿಬಾಣ || ೩೧ || ಎನಲು ಸಂತ್ಯ
ತ್ತುರಾಯನ | ಮನೆಯವರು ಪಾಂಡವರು ಸೇನಾ | ವನದ ಬಿಡೆಗರ್ಜಿಸಿತು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಣ
ಲಿ || ವಿನುತಮಕುಟವನುಗಿದು ಕಂಗನ | ಕನಲಿಯುರಿತಲೆ ಬದುಕಿತೇ ಹಾ | ಯನುತ ಹಲುಕೊರೆ
ತ್ತಮರಳಿತು ಕರ್ಣನಿದ್ದಡೆಗೆ || ೩೨ || ತುಡುಕಿ ತೊಡುಯಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯಕಲಾ | ಕಡಿಸಿದಯಲಾ
ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವ | ನುಡಿದುಹೇಳನೆ ನಿನ್ನ ಸಾರಥಿಲಕ್ಷ್ಯಭೇದನವ || ಅಡಗಲಿನ್ನೀರೇಳುಧುವನವ |
ಡಗ ತಿಂಬನು ನರನನುತವ | ಗಡಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಬೆಸನೆಬೀಡಿತು ಮತ್ತೆ ಪಣಿಬಾಣ || ೩೩ || ತಿವೆನನ್ನ
ದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣ್ವಾ | ಸವನ ಸೀಮೆಯೊಳಿರಲಿ ಪಾತಾಳವನು ಹೊಗಲಂಬುಧಿಯ ಮುಳುಗಲಿ
ನ ಕಳಿಗೊಳಲಿ || ತಿವಿದು ಕಡಹುವೆನುತನನು ಪಂ | ತವನು ಹಾರದಿರೆನಲು ಕೇಳಿದು | ರವಿಯ

ಗ. ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದನಂದು ಘಟಿತರವೆ || ೩೪ || ಎಸಲುಸರಳುಗಳತ್ತಲೇಕಿ | ಲಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮೆ
ತ್ತೆ ಮರಳಿದು | ಬೆಸನ ಬೇಡುವಬಾಣವೆಂಬುದನರಿಯೆನಾ ಕೇಳ್ವು || ವಿಷಮೆ ನೀನಾರೆನಲು ಕಿಡಿಗಳ |
ಕುಸುರಿಗಳನುದಿರಿಸುತ ನುಡಿದುದು | ವಿಷಮನರಿಯಾಕಾಳಕೂಟಕರಂಡಕರ್ದಮನೆ || ೩೫ || ಉರಗ
ಪತಿನಾಶಸ್ವಸೇನನು | ಸುರಪತಿಯ ಕಾಂಡವದೊಳಿರಲದ | ನುರುಹುವಂದಿನಲೆನ್ನ ನರಗಡಿದಿದುರಾ
ತ್ಮಕನ || ತಿರವನರಿವೆನು ಬೇಗ ತೊಡುತೊಡು | ಬೆರಗಹಾರದಿರನಲು ಸತ್ಯದ | ಪರಮಸೀಮೆಗೆ ತಪ್ಪಲರಿಯ
ದೆ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದ || ೩೬ || ಅರಿಯೆನಾನೀನೆಂದುಲೋಗರ | ಮರೆಯಲಹಿತರನಿರಿವಕರ್ದನೆ | ಮರೆದಲಾ
ನೀನೆನ್ನು ಪರಿಯನು ತೊಡುವದಿಲ್ಲೆ ನಲು || ಮರುಗಿದನು ಶಲ್ಯನು ನೈಪಾಲನ | ನಿರಿದೆಯೋ ರಾಧೇಯ
ನೀನೆಂ | ದುರುಬು ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಣನ ಬೈದು ಕೋಪಿಸಿದ || ೩೭ || ತಿರುಹತೊಡು ಸಂಧಾನವೆ
ನು ನಿ | ಮ್ಮರಸನಭ್ಯುದಯಾರ್ಥವೆನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಮ್ಮನು ನೂಕಿ ಕಳೆದೆ ಮಹಾಹಿಮಾರ್ಗಣವ || ಸರ
ವತಲೆ ಬದುಕಿದುದು ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಸರಳೇ ತನ್ನ ಕಳುಹೆಂ | ದೊರಲು ತಿದೆ ತೊಡು ಮರಳಿ ಯೆಂ
ದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ೩೮ || ತೊಡುತೊಡಲವೋ ಸರಳರಿಪುವನು | ತಡೆಗಡಿದನೆಂದೊರಲುತಿದೆ
ನೈಪ | ನೋಡತನವ ನೀಬಯಸುವಾಯತವುಂಟೆ ರಿಪುಗಳಲಿ || ನುಡಿದ ಮಾತೇ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೊಡಬ
ಡುವನೀನಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ | ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನನು ಸಲಹಿದಕ್ಕುಪಕಾರವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೯ || ಎಲವೊ ನಿನ್ನ
ನು ಜಗವರಿಯೆ ಕ | ಬೈಲನ ಮಗನನು ತಂದು ವಂಚಿಸಿ | ಕುಲಜನನು ಮಾಡಿದನಲಾ ವೊಡನುಂ
ಡುಪತಿಕರಿಸಿ || ನೆಲನು ಹೇಸದೆ ನಿನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯ | ಬೆಳಗುಮಾಸದೆ ಬಿಡದೆ ಸಾಕಿದ | ಹೊಲೆಯನವ
ಸರಕೊದಗುವನು ನೀ ಕಷ್ಟಹೋಗಿಂದ || ೪೦ || ಕೌರವನ ಮನ್ನಣೆಯಲಾವುದು | ದೂರವಾದುದು
ನಿನಗೆ ನಿಜ ದಾ | ತಾ ರನಲಿ ವಂಚಿಸಿದೆ ನಿನಗಿನ್ನಾವಗತಿಯಹುದೋ || ಭಾರವಿದು ವಿಶ್ವಾಸಭಾತ
ಕ | ಕೌರವಾಕರ್ಷಣವು ಸ್ವರ್ಗಕೆ | ದೂರವಹರೇ ಕರ್ಣಕಡಿಸದಿರಿಹಪರವನೆಂದ || ೪೧ || ನಂಬಿ ಹಿ
ಡಿದರೆ ನದಿಯ ಮಗ ಹಗೆ | ಯಂಬಿಗಿತ್ತನು ಕಾಯವನು ಮಗ | ನೆಂಬ ನೆವದಲಿ ತನುವ ಬಿಸುಟನು
ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ಅಂಬು ಬೆಸನನು ಬೇಡಿದರೆ ನೀ | ನೆಂಬನೀವಿಧಿಯಾದ ಮೂವರ | ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟ
ಟ್ಟನು ಕೌರವೇಶ್ವರನೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೨ || ಮಾತಗಿತ್ತನು ಭಾಷೆಯನು ನಿ | ನ್ನಾತಗಳೊಳ್ಳೆವರೊ
ಳಗಾರಿದಿ | ರಾದರೆಯುತಲೆಗಾಯ್ವೆನೆಂದನು ಮರಳಿತೊಡನೆಂಬ || ಮಾತುಗಳು ಕವಲಾದಬಳಿಕ | ನ್ನೀ
ತಕೀತನುವಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಭಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಳೆವೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ೪೩ || ಮರುಳೆ ಮಾ
ದ್ರಾಧೀಶ ಮರಳಿತ | ಸರಳ ತೊಡುವೆನೆಸ್ಯರಿಸೆನೆ ಕಾತರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಬಿಸಟು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಖಾತಿಯ
ಲಿ || ಅರಸನೊಲಿದಂತಾಗಲೆನ್ನದು | ಮರಳುತನ ಕುಲಹೀನನಲಿ ಗುಣ | ವರಸಲೇನಹುದನುತ
ಥುಂಮಿಕ್ಕಿದನು ಧಾರುಣಿಗೆ || ೪೪ || ಕಂಡು ದೀವ್ಯತಿಕರವನೀತನ | ನಂಡಲೆದು ಫಲವಿಲ್ಲಲಾಕ್ಯ |
ಕೊಂಡು ನೋಡುವೆನೆನ್ನು ಸಾವುರ್ಥ್ಯದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಚಂಡಿಯಾದೆನೆ ತಾನೆನುತ ಖತಿ | ಗೊಂಡು
ಮರಳಿತು ಸರ್ಪಶರವಾ | ಬಂಡಲಾತ್ಮಜನತ್ತ ಹಾಣಾಹಣದಚೊಣೆಯಲಿ || ೪೫ || ಇವನ ಬಲ್ಲ
ಪಾರ್ಥ ಚಕ್ಷು | ಶ್ರವನಸುತ ತಕ್ಷಕನಮಗುಖಾಂ | ಡವದ ಬೇಳಂಬದಲಿ ಬದುಕಿದತಲೆಯನಡಹಾಯ್ದು ||
ಇವನ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ತರವಾ | ಯಿ ವನು ತಾನೇಮರಳಿದನು ನೀ | ನವದರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ನುಡಿ

ದನು ಕೃಷ್ಣನರ್ಜನನ || ೪೬ || ಅರಸಕೇಳೈಕರೈ ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಸಹಿತವೀಬಾಣವತಿನಿಷ್ಠರವಿದಲ್ಲದೆ
ಬರಿಯವಿಷದುಬ್ಬರದ ಸಾಹಸವ || ನರನಲೇ ಕೈಕೊಳ್ಳನೀಬಹ | ಸರಳನೈದಂಬುಗಳಲೆಡೆಯಲಿ | ತರಿ
ದುಬಿಸುಟನು ನೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ... || ೪೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಎಳೆಕ್ಕೆ ಪದ ಗಂಟಂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತಾರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಚಂಡಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮದ ಮೂ | ತಾಂಡತನಯದಿವಿಜಿಸಿರಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡುಮನ್ನಿಸಿ
ಭುಜಕೆ ಬಂದಳು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೈತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪ ನಿ | ನ್ನಾಳ ಜಯಿಸಿರಿ ಸರ್ಪಬಾಣದ | ಮೇಳಯದ ಸೀ
ಮೆಯಲಿ ನಿಂದುದು ಹಲವುಮಾತೇನು || ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಮುಂದಣ | ಕಾಳಗದ ಕರ್ಣಾವೃತದ
ಮಳೆ | ಗಾಲ ಮಾದುವಿಲೋಚನದ ಮಳೆಗಾಲವಾಯ್ತೆಂದ || ೧ || ತಳಿತಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವೂ ಧ
ರೆ | ಗಿಳಿದಸೂರೈಪ್ರಬೆಯೊವಿರಜದ | ಹೊಳೆಯೊ ಮೇಘಿಸ್ಥಿತಿಯೊ ಸುರಪತಿಚಾಪವಿಭ್ರಮವೊ ||
ಇಳಿದ ಜವ್ವನದೊಳುಮೆಯೋ ಕುರು | ಬಲವಕಂಡೆನು ಜೀಯ ಜಯದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳ ಚಾರುಗಳಲಿ
ದುರ್ದು ನಿನ್ನು ಪರಿವಾರ || ೨ || ಆಗಲಿಳಿದುದು ಸರ್ಪಶರ ತಾ | ನಾಗಲೇ ಕುರುರಾಜಭುಜವನು |
ನೀಗಿದಳು ಜಯವಧು ಧರಾವಧು ಭಾಗ್ಯವಧುವೆಂದು || ಆಗಲೇ ಬಿನ್ನೈಸನೇರಣ | ದಾಗುಹೋಗಿನ
ಹೊರಿಗೆಯನುತಾ | ನೀಗಿ ಬಿಸುಟನು ತನ್ನ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩ || ಆದೊಡೇನದು ಮತ್ತೆ ಕ
ರ್ಣನ | ಕೈದುಕಾರತಿನಕ್ಕೆ ಸುಭಟರು | ಮೇದಿನಿಯಲಾರುಂಟು ಫಡ ದೈವಾಭಿಮುಖವುಳಿಯೆ || ಹೋ
ದೆ ಹೋಗಿನ್ನು ನುತ ಕಣೆಗಳ | ನಾದರಿಸಿ ತನಿವೀರರಸದಲಿ | ತೇದುಚಿತ್ತವ ಬರೆದನರ್ಜನನಂಗಭಿತ್ತಿಯ
ಲಿ || ೪ || ಇಳಿದುಹೋದೊಡೆ ಶಲ್ಯನೊಡನ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ಹೋಯಿತೆ ಯಿನ್ನು ಭುಜಬಲ | ತೊಲಗಿತೇ
ನಸಹಾಯಶೂರಗೆ ಪರರ ಹಂಗೆಕೆ || ಗೆಲುವೆ ಹಗೆಯನು ಯೆನುತ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆ
ಸುತ ತಾವರೆ | ಗೆಳೆಯನಣುಗನ ಧೈತಿಗೆ ಬಿರಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ || ೫ || ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸವೆಚಾ
ಪವ | ನಿಳುಹುವನು ರಥದೊಳಗೆ ವಾಘೆಯ | ಸೆಳೆದು ತುರಗವ ತಿರುಹಿ ಸುಳಿಸುವನೆಡಬಲಕೆ ರಥವ ||
ಬಲಹುತನ್ನದು ಸಾರಥಿತ್ವದ | ಬಲಹು ತನ್ನದು ರಣದ ಕೌತೂ | ಹಳದ ಕರ್ಣನೊಳಾರುಸರಿಯು
ನುತಿದುರ್ದಮರಗಣ || ೬ || ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನನಚ್ಚು ಹನುಮನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೆರಡಂಬಿಸಲಿ ಕೈ | ವರ್ತಿ
ಸಿದನೀರೈದುಶರವನು ತುರಗದೇಹದಲಿ || ಹೊತ್ತಿತದು ಕಡುಗೋಪವಹ್ನಿಯೊ | ಳಿತ್ತಲಿದ ನಿಲ್ಲೆನುತ
ಪಾರ್ಥನ | ನೊತ್ತಿ ಕೊರಂಜಿನಲಿ ಪುನರೂ ಕಪಿಯನೊಡೆಯಚ್ಚೆ || ೭ || ನಲನ ಬಿಟ್ಟದವೇಗೋ
ಸುಗೆ | ಸುಳಿದರಿವೆದಿರು ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಳೆಯತಿವದಿರಬಳಿಯೇಳಾಯಿತ್ತು ಕೃಷ್ಣಗಡ || ಅಳಿ
ಯಲಡವಾಗಲಿಹಣುಹಂ | ಪಲುವೆ ಧನನೀನಿವರ ಬಲೆಯಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ನೊಂದೈ ತಂದೆ ಪವನಚ್ಚ

ಯಿಂದನಾರ್ಕಣ || ೮ || ಬಾಯಬಡಿಕನಲಾ ವೃಥಾರಾ ಭೇಯ ಮದವೇಕಿನ್ನು ನಿನವಗಹಿ | ಸಾಯ
ಕದೆ ಸಾಲಿನಲಿ ನೀರಿಳಿಸುವೆನು ನೆತ್ತರಲಿ || ತಾಯ ಬಸರಿಂದಿಲ್ಲನೀನುಳಿ | ವಾಯುತಿಕೆಯಿನ್ನುಂತು ಕೌ
ರವೆ | ರಾಯ ನೋಡಲಿ ಕರೆಯೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೯ || ಅರುತರದಿಂದಚ್ಚ ಮೆಗುಳೀ |
ರಾರುಬಾಣದಲೌಕಿ ಮೂವ | ತ್ತಾರುಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ಮುಕ್ಕರಿಕದನು ರವುಭಟನ || ಮೂರುಕಣೆ
ಗಳಲರಿಯ ದೇಹವ | ಕೀರಿದನು ಮತ್ತೆರಡುಶರದಲಿ | ಜಾರಲೆಚ್ಚನು ಜರೆದು ಕರ್ಣನ ಕರ್ಣಕುಂಡ
ಲವ || ೧೦ || ಜೋಡ ಕಡಿದನು ಸೀಸಕವ ನೀಡಾಡಿದನು ಕೆಲಬಲದ ಕಣೆಗಳ | ನೀಡುಕಾರರನಿಕ್ಕಿದ
ನು ಗರಿಸಹಿತ ಕಣೆಯುಗಿಯಿ || ಹೂಡಿದಂಬಿನ ಹೊದೆಯ ಭಂಡಿಯ | ಜೋಡ ತರಿದನು ಛತ್ರಚ
ಮರಿಯ | ಝಾಡಿಯನು ಜರುಗಡಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೧ || ಈತನೇನಳುಕುವನೆ ಬ
ಳಿಕೆನೊ | ಛಾತತುಕ್ಷಣವರ್ಜನನ ಚಮ | ರಾತಪತ್ರವ್ಯೂಹವನು ಕೈದುಗಳ ಭಂಡಿಗಳ || ಛಾತಿಸಿದನೆ
ಡಬಲದ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತವನು ಕಡಹಿದನು ಸರಳಲಿ | ಛಾತಿಯಲಿ ಬಲುಗಾಯವಡೆದನು ಪಾರ್ಥನಿ
ಮಿಷದಲಿ || ೧೨ || ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನುರಾಯನ | ತಿರಿಯಪೈಸರವನು ಸುಯೋಧನ | ನರಸುತನ
ದಾಧಾರಮೂಲಸ್ತಂಭಭಂಜನವ || ನರನ ಗೆಲವೆಲ್ಲಿಯದು ದೈವವ | ಮರುಳು ಮಾಡಿದರವರು ನಿ
ಮ್ಮಯ | ಧರಣಿ ನಿಮಗನುಚಿತವನದಳು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೧೩ || ಧರೆ ನೆನದದುಷ್ಕರ್ಮವೇನೆಂ |
ದರಸ ಬೆಸಗೊಂಬೈನಿರಂತರ | ಸುರಿವರುಧಿರದಸಾರದಲಿ ಕಸರೆದ್ದ ಕಳನೊಳಗೆ || ಹರಿವದಿಂಕದ ರಥದ
ಗಾಲಿಯ | ಗರುವತನಗಾಳಾಯ್ತು ನೆಲಖೊ | ಪ್ಪರಿಸಿತಗ್ಗು ತು ತೇರು ತಡೆದುದು ರಥವನಿಳಿಯಿಂ
ದ || ೧೪ || ಗಾಲಿಯದ್ದವು ಕೂಡೆಯಂತ್ರದ ಕೀಲುಗಳು ಸಡಲಿದವು ಹಯತತಿತೂಳಿಸತ್ವದಲೌಕಿ ಸೆ
ಳೆದವು ಕುಸಿದು ನಿಜಮುಖವ || ಮೇಲು ಮಿಡುಕದು ತೇರು ಕುರುಬಲ | ಜಾಲಜರುಗಿತು ಮೈರಿಬಲ
ದಲಿ | ಸೂಳವಿಸಿದರು ಭುಜವನೊದರಿತು ಬೆರಳಬಾಯ್ನಳಲಿ || ೧೫ || ದುರುಳದುರೋಧನನ ನಿಖಿ
ಳ್ಳೆ | ಶ್ವರಿಯವಿಳೆಗದ್ದಂತೆ ಕರ್ಣನ | ತುರಗಸಹಿತವನಿಯೊಳಗದ್ದದು ತೇರು ಕುಕ್ಕರಿಸ || ಕೆರಳಿಕಂ
ಬಿಯ ಸೆಳೆದು ವಾಘೆಯ | ತಿರುಹಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದರೆ ಸತ್ವದ | ಲುವಣಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿ ಜವಗುಂದಿದವು ತೇ
ಖೆಗಳು || ೧೬ || ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟ ಮುಕುಟವ ತೂಗಿ ತೊನೆದನು ಭಾಪು ವಿಧಿನಿ | ಭಾರ್ಗವೇ
ಯನು ರಾಯನಕಟಾ ಶಿವಮಹದೇವ || ಈಗಲಿದು ತಾನೇನವಿಧಿಬರೆ | ದೋಗಟಿಯೊ ಕುರುವಂಶವ
ಜದ | ಬೇಗಡೆಯೊ ಮಾಮಾಯೆನುತ ಮಗುಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೭ || ಇಳುಹಿದನು ರಥದೊಳಗೆ
ಚಾಕನ | ಸಳವಡಿಸಿದನು ಸರಗನಲ್ಲಿಂ | ದಿಳಿದುಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ || ಎ
ಲೆಧನಂಜಯ ಸ್ಪರಿಸಿನ್ನು ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ರಥವೆತ್ತಿ ನಿನಗಾ | ಸಳವಿಗೊಡುವೆನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು ಬಳಿಕ
ನೋಡೆಂದ||೧೮||ಶಿವನ ಬಲುಹುಂಟೆಂಬನೇ ಶಿವ | ನವರ ಕಡೆ ಹರಿಯೆಂಬನೇ ಪಾಂ | ಡನರ ಭಂಡಿಯ
ಬೋವನಿಂದ್ರಾದ್ಯರು ಸಹಾಯಿಗಳು||ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ್ಜನ ನರುನಂ|ಮವನಿ ನಮಗುಂಟೆಂಬನೇಕೌ
ರವನಪುಣ್ಯವಿದೇ ಯೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ||೧೯|| ರೂಢಿಸಿದಭಟ ನೀನು ಪಂತದ | ಪಾಡುಗ
ಳ ನೀ ಬಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ | ಬೋಡಿಗಳವನಲ್ಲ ವೈದಿಕಲೌಕಿಕಸ್ಥಿತಿಯ || ನಾಡೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ಶಸ್ತ್ರೋನರ
ಕೂಡೆ ವಾಹನರಹಿತರಲಿ ಕೈ | ಮಾಡಲನುಚಿತವೆಂಬಮಾರ್ಗವನೆಂದನಾರ್ಕಣ || ೨೦ || ಎನುತ ಗಾ

ಲಿಯನಲುಗಿ ಕೀಲ | ಚ್ಚಿನಲಿ ಮುಂಗೈಕೊಟ್ಟು ಮೊಳಕಾ | ಲಿನಲಿ ಧರಣಿಯನಾಗಿ ಮುಗ್ಗಿ ದರಭವ
 ನೆಗಸುತಿರೆ || ದನುಜರಿಪುಚರಮುಟೆಕೆಯಲಿ ಫಲು | ಗುಣನ ತಿವಿದನು ನೋಡು ರಾಧಾ | ತನುಜನಿರೆ
 ವನು ಬೇಗ ಮಾಡಂದರ್ಜನನ ಜರೆದ || ೨೧ || ಏಸೆಮರುಳೆ ಗಾಂಡೀವಿಆಪ | ತ್ತೆಸಗಿದಾಗಲೆ ಹಗೆ
 ಯ ಗೆಲುವುದು | ವಸುಮತಿಶರ ನೀತಿ ತೊಡುತೊಡು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ || ವಿಷಮವೀರನು ರಥವ
 ಮೇಳಾ | ಏಸದಮುನ್ನುವೆ ಹರುವ ನನೆ ನೀವೊಸದುಯೇರಿದಬಳಿಕ ಕೈಕೊಂಬನೆ ತ್ರಿಯಂಬಕನ || ೨೨ ||
 ಏನನೆಂಬನುಜೀಯ ಕರ್ಣಗೆ | ಯೇನಹನೊ ಫಲುಗುಣನು ಬಳಿಕಾ | ದಾನವಾರಿಯ ನುಡಿಯ ಕೇ
 ಳಿದು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ಗಾನದಲಿ ಮುಳುಗಿದನು ಮನದಪ | ಮಾನದರ್ಪವ ತುಡುಕಿ ಭೈರ್ಯನಿ | ಧಾ
 ನವನು ಕೈಸೂರೆಗೊಂಡುದು ಶೋಕವರ್ಜನನ || ೨೩ || ಮುಕ್ಕಿದನು ಮಹಿಮೆಯನು ಕಣ್ಣೆಲಿ | ಮು
 ಕ್ಕಳಿಸಿದನು ನೀರನಹಿತನೊ | ಳುಕ್ಕಿದನು ರಾಗದಲಿ ಕೊಂಡನು ಬಳಿಕ ವಿಳಯವ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕರು
 ಣಾಲತಾಂಗಿಯ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ನಾನೇನಹೇಳುವೆ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕವರ್ಜನನಂತರಂಗದಲಿ || ೨೪ ||
 ತೇರಿನಲಿಚಾಚಿದನು ಮೆಲ್ಲನೆ | ಭಾರಿಧನುವನು ಕೈಯಕಣೆಗಳ | ನೋರೆಯಲಿ ಸೈರಿಸಲು ಕಂಡನು ಮ
 ತ್ತೆ ಮುರವೈರಿ || ಹಾರವೇಕ್ಷೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕ | ಸ್ತೂರಿಯೇಕ್ಯಕ ದುಪಿನಲಿ ಶೃಂ | ಗಾರವಿದು ವಿಪರೀ
 ತವೇನೆಲಿ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿಂದ || ೨೫ || ದೇವ ಹಗೆಯಾಗಿರನು ಕರ್ಣನ | ದಾವಹದನೆಂದರಿಯೆ ಮ
 ನದಲಿ | ನೋವು ಮಿಗುತಿದ ಕೈಗಳೇಳವು ತುಡುಕವರೆ ಧನುವ || ಜೀವವಾತನಮೇಲೆ ಕರಗುವು | ದಾ
 ವಸಖನೋ ಶತ್ರುವೆಂದೀ | ಭಾವನೆಯ ಬಗೆಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೬ || ಈತನೀಧವ
 ದಲ್ಲಿ ಯೊಡವಂ | ದಾತನೋ ಮೇಣ್ಣೋದಜನ್ಮದ | ಲೀತನೊಡವಂದಾತನೋ ಮೇಣ್ಣೆನ್ನಸಂದೇಹ ||
 ಮಾತಿನಲಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಣದಲಿ | ನೀತಿಯಲಿ ಸತ್ವಾತಿಶಯದಲಿ | ಸೂತ ಕುಲದವನಲ್ಲ ಕರ್ಣನದಾರು
 ಹೇಳಿಂದ || ೨೭ || ಕೌರವನಮೇಲಿಲ್ಲವಗ್ಗದ | ವೈರವೀತನಮೇಲಿನಮಗಪ | ಕಾರಿಯಾತನು ಮರಣ
 ವನುಸಂಧಾನವಿನ್ನುಬರ || ವೈರವುಪಶಮಿಸತುಯುಧಿಪ್ತಿರ | ವೀರನಿಂದಿವ್ವಡಿಯ ನೇಹದ | ಭಾರವ
 ಣೆತೋರುವುದಿದೇನೈ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೮ || ಆಸುರದವ್ಯಾಮೋಹವಿದು ಡೊ | ಳ್ಯಾಸವೋ ಕೌರವ
 ನೆ ತಕ್ಕಿನ | ವೈಸಿಕವೊ ನಿವೃದ್ಧಿಯಮಾಯಾಮಯದಮಾಲೆಗಳೊ || ವಾಸಿ ಬೀತುದು ಛಲದಗಲದ
 ಕ | ಳಾಸ ಸೋತುದು ಕರ್ಣನಲಿ ಹಿರಿ | ದಾಸೆಯಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೯ ||
 ಯುಗಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ಬಸುರಲೇ ವುದಯಿಸನೆಲೀನೀ | ನಸುರರಿಪು ಬಹುಕಬಟನಾಟಕ
 ಸೂತ್ರಧಾರನೆಲಿ || ವಸುಮತಿಯ ಭಾರವನು ಮಿಗೆ ಭಂ | ಗಿಸುವಕೃತ್ಯವು ನಿನ್ನದೆನಗು | ಬೃಸವದೇ
 ಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೦ || ಭೇದವನು ಕಡೆಯೊತ್ತಿ ರೋಷವಿ | ಪಾದ ತಲೆಯೊ
 ತ್ತುವುದು ರೋಷವಿ | ಪಾದತಿಖಿಯನು ನಂದಿಸುವುವಿನಯನವಾರಿಗಳು || ಕೈದುವಲ್ಲವು ಕೈಗಳೇಮು |
 ನ್ನಾದಿಯಲಿ ಹಿಂಗಿದವು ಮನಲೇ | ಸಾದುದಂದಾನರಿಯೆನಕಟಾ ಕರ್ಣ ನಾರೆಂದ || ೩೧ || ಕಾಲಯ
 ವನನುಪಾಯದಿಂದವೆಬೀಳಿಸಿದೆ ಮಗಧನನು ಯಾಪರಿ | ತೀಳಿಸಿದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಸೋಲಿಸಿದೆ ಸಾಮ
 ದಲಿ || ಧಾಳಿನತಿಥಕ್ಕುಳಿಯತಕ್ಕಿನ | ಶೌಳಿಕಾರನು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ | ಹೇಳಲಮ್ಮನು ಕೃಷ್ಣ ಕರು
 ಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೨ || ದೂರುವವರಾವಲ್ಲ ಕರುಣವೆ | ತೋರುದಿನ್ನ ಹಿಮಾಡಿದನು ಹಗೆ | ಏ

ಧದಿವನಲಿ ತೋರುವುದು ಸೋದರದಸಂಬಂಧ || ಅರೆನೀತನ ಕೊಲೆಗೆ ಹೃದಯವ | ಸೂರೆಗೊಂಡನು
ಕರ್ಣನಕಟಾ | ತೋರುನುಡಿಮುಲು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೩ || ಧರೆಯಬಿಟ್ಟವು ಕು
ರುಪತಿಗಿನಾ | ವರುವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ವಿಸಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ಭಜಿಸುವೆವುನಿಮ್ಮನು ಭಾವತುದ್ದಿ
ಯಲಿ || ತರಳುವಿಸಿರಿಗೋಸುಗವು ಸೋ | ದರನ ಕೊಲುವನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು | ಕರುಣಿಸಕಟಾ
ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೈ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೪ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ | ಕರುಣರಸವಾರೆಗಳ ವಾ
ಗ್ಗಿ | ಸ್ತುತಕೆ ಮನದಲಿ ಮರುಗಿದನು ಮುರವೈರಿ ನಸುನಗುತ || ಕೆರಳಿದನು ಮೂತಿನಲಿ ಸುಡುಬಾ |
ಹಿರನಲಾ ನೀನಿನ್ನುವಂತಕೆ | ಸರಿಯೆ ಸೂತಜನೆಂದು ಮುರರಿಪು ಜರೆದನರ್ಜುನನ || ವಾಸಿಬೀತುದು
ಜಾತಿ ಶೌರ್ಯಕೆ | ಬೇಸರಾದುದು ಧೃತಿಗೆ ಕಲಿತನ | ಕೀಸುಮೊಲಗಳು ಮೂಡಿದವಲಾ ಪಾರ್ಥನಮ
ರದಲಿ || ಹೂಸರದ ವಿಸ್ತರದ ಹೂಂಕೃತಿ | ವಿಸಾಸಲಳಿದುದು ತಿವತಿವಾ ನಿ | ದೋಷದಲಿ ಬಹುದೋ
ಷವಾಯ್ತೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೬ || ಕ್ಷಿತಿಂಯೊಳಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯಾ ಕೃ
ಷ್ಣ ಚಾಪ | ಚ್ಯುತರನಪಗತವಾಹನರ ಪರಿಮುಕ್ತಕೇತಿಗಳ || ಗತಿಭಿಹೀನರ ದೈನ್ಯವಾಚಾ | ಯುತರ
ವಲ್ಮೀಕರನು ಜಲಸಂ | ಗತರನಿರಿವುದು ಧರ್ಮವೇನಾವರಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೩೭ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊ
ಮ್ಮೆ ಧರ್ಮವ | ಕೇಳಿದರಿಯವುನಿನ್ನು ಕೈಯಲಿ | ಕೇಳಲಾಗದೆ ರಾಜಧರ್ಮಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ || ಆಳುತ
ನದಾಟವ ದೊತಾರಿಸಿ | ಸೋಲಿಸುವುದೇನರಿದ ಬಲುಗೈ | ಯಾಳಲಾ ಧಿಟ ರಣಕೆ ನೀ ವಸುದೇವ
ನಾಣೆಂದ || ೩೮ || ಈಗ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಿದು ನೀ ನಾಗಳೇರಿಸಿ ನುಡಿಸಭಾಪಯ | ಮೂಗು ಹೋದ
ದು ಮರೆದಲಾ ಮಾತುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವರೆ || ಹೋಗಲೆಲೆಮರುಳೇ ವಿಭಾಡಿಸು | ಬೇಗದಲಿ ಬಹುರಾಜ
ಕಾರ್ಯವ | ನೀಗಲೇ ತಿದ್ದಿಸುವೆ ತೊಲಗಿಸು ಸೂತಜನ ಶಿರವ || ೩೯ || ಅಕಟ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೆ ವೈ
ಧಾಪಾ | ತಕವಿದೇಕೃ ನಿನಗೆ ಜಯಕಾ | ಮುಕರು ನಾವ್ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಮಗೇಕೀಸುನಿರ್ಬಂಧ ||
ಪ್ರಕಟಕುರುವಂತದಲಿ ಯದುರಾ | ಜಕದೊಳಗೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲಲೇ ಮತಿ | ವಿಕಳನಾದನು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣ
ನ ಕೊಲ್ಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೦ || ಬಿಸುಟುಹೋದನು ರಥವ ನಾರಥಿ | ವಸುಧೆಯೊಳು ತೇರದ್ದಿ ಕಡೆದು
ದು | ನಿತಿತವಾರ್ಗಾಣವಿಲ್ಲಕೈಯಲಿ ದಿವ್ಯಧನುವಿಲ್ಲ || ಎಸೆಯಲೆಂತೇಳುವುದು ಕೃ ನೀ ಬೆಸಸುವೊಡೆಮ
ನವೆಂತು ಬಂದುದು | ಬಸುರ ಶಿಖಿ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಕರ್ಣನಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ಗುರುವನೆಸುವೊ
ಡೆಮೇಣುಭೀಷ್ಮರ | ಸರಳುಮಂಚಕಿಚಾಚುವೊಡೆಧಿ | ಕೃರಿಸಿದನೆ ಕುರುಪತಿಯತಕುನಿಯಶಲ್ಯಸೃಂಧ
ವರೆ || ಕೆರಳಿಚಲು ತೇರಿಸಿದನೆ ಹಾ | ಮರುಗಿದನೆಕರ್ಣನಲಿಕಲಿತನ | ಕರಗತೇನೆಂದರಿಯೆ ಕರ್ಣನ
ಕೊಲ್ಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೨ || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮನದಲಿ | ಸುಳಿದುದೈಸಂದೇಹವೀತನ ಕೊಲುಪು
ದೇಸನುಚಿತವೊ ಮೇಣುಚಿತವೊ ತಿವಾಯೆನುತ || ಅಳುಕಿದಳು ದ್ರೌಪದಿಯುಧಿಪ್ಪಿ ರ | ರೊಳಗೊಳ
ಗೆ ಸಂತಾಪತಿಯಲಿ | ತಳದತದುಗುಡದಿವಿಗದಬೆರಗನಲಿದುರದಾಚೆಯಲಿ || ೪೩ || ಮೊದಲಲೆರಡೊಡ್ಡಿ
ಸಲಿ ಸುಂಮಾ | ನದ ಸಘಾಡವ ಕಂಡನೀಗಲು | ತುದಿಗೆ ಬರೆಬರೆ ಕಂಡನವರಿವರೆರಡುಧಟ್ಟಿನಲಿ ||
ತುದಿನೆರಳ ಕಂಬನಿಯ ಬಳಸಿದ | ಬೆದರುಗಳ ಕುಕ್ಕುರಿಕಿಡುತ್ಸ | ಹವವಿತಾಳಿದನೆಚ್ಚುಚಿಂತೆಯನರಸ
ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಮತ್ತೆ ಜರಿದನು ದನುಜಧಿಪುತಲೆ | ಗುತ್ತಿಹನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನ | ಕುತ್ತಿ

ಬರಸೆಳೆದಂತೆ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮುರದ್ವಂಸಿ || ಒತ್ತುವುದು ಫಲುಗುಣನ ನುಡಿ ಮಿಗೆ | ಕುತ್ತುವುದು ಹರಿವೆಚನವಾತನ | ಚಿತ್ತವನು ಹರಿ ತಿಳುಹಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಮಲಹಿ ಮಕರೆ | ಕುಲದ ಸುಕುಮಾರಕನು ಲೋಕದ | ಕುಲವಿಹೀನನು ಕರ್ಣನವ ನಿನಗೆಂತು ಸರಿಯಹನು || ತಲೆಯಮಾರಿ ಶರೀರವನು ನೆರೆ | ಸಲಹಲೋಸುಗ ಕೌರವನ ತಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾಂತವನು ಬಂಧುವೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ಕಾಡಿನಡೆಯೊಳು ನಿಮ್ಮ ಬೇಟೆಯ | ನಾಡಿದವನಿವ ಜಾಜನಾಡಿಸಿ | ನಾಡ ಕೊಳಿಸಿದಹಿಸುಣನಿವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಕೆಡಿಸಿ || ನಾಡ ಸಂಧಾನವನು ನಾವ್ ಮಾ | ತಾಡಲೆಮ್ಮನು ಬಿಗಿ ಯಲನುವನು | ಮಾಡಿದವನೀಕರ್ಣ ನಿನಗತಿಹಿತವನಹನೆಂದ ||೪೭|| ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಿರಿದವನನಂಗ ಸಿ | ಸಲಹುವರು ಪುರುಷಾರ್ಥಜೀವಿಯ | ನಿಳಿಕೆಗಾಬರು ಸ್ವಾಮಿ ದೋಹಿಯನೊಲಿದು, ನಂಬುವ ರು || ತಿಳಿಯಲೀಕ್ಷತ್ರಿಯರೆ ಸಹಜದ | ಬಳಕೆ ನೀನರಸಾಗಿ ನಿನ್ನನು | ಕೊಲುವಕರ್ಣನ ನಿತಿವೆಚನದಿ ದಿಟ್ಟನಡವೆಂದ ||೪೮|| ಕೊಲ್ಲನೇ ಅಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಗೆ | ಯಲ್ಲವೇ ಮಾರುತಿಯ ಕೊರಳನು | ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನಲೆಳೆಯನೇ ಕಡೆಯೆಸನೆ ಧರ್ಮಜನ || ನಿಲ್ಲ ನಿತಿಯು ನೆನೆಯದಿರು ನೀ | ನೆಲ್ಲಿಯವನಿವ ವೈರಿಕರ್ಣನ | ದೆಲ್ಲಿಯವ ನೆಸವರುಳೆಯಂದನು ನಿಜವ ತೋರಿಸಿದ ||೪೯|| ಬೀಸಿದನು ನಿಜಮಾಯೆ ಯನು ಡೊಳ್ಳಾಸದಲಿ ಹರಹಿದನು ತಮವನು | ರೋಷವನು ಬಿತ್ತಿದನು ಮನದಲಿ ನರನ ಕಲಿಮಾಡಿ || ಐಸೆ ಬಳಿಕೆನ್ನಿನಖಿಲಗುಣ | ದೋಷ ನಿನ್ನದು ಪುಣ್ಯಪಾಪದ | ವಾಸಿ ಯನಗೇಕನುತ ಕೊಂಡನು ಧ ನುವನಾಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗು ಸಾಕಿ | ನ್ನಡಬಲನ ಹಾರದಿರೆನುತ ಕೈ | ಗಡಿಯಲಿ ಚ್ಚನು ನೂರುತರದಲಿ ಸೂತನಂದನನ || ತೊಡಗಿತ್ತೇ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಮನದಲಿ | ಫಡಯನುತ ನೂರುಬ ನಡೆಯಲಿ | ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಶಳದು ಕಿಗ್ಗೆ ಟ್ಟಿನ ಕಠಾರಿಯಲಿ ||೫೧|| ರಥವ ಸಂವರಿಸಿದನು ಬಳಿಕೆ ತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೇರಿದನು ನಿಜ | ರಥವ ನತಿಹರುಷದಲಿ ತೊಳೆದನು ಚರಣಕರತಳವ || ಪೃಥುವಿ ನೆನೆದಪಕಾರ ಲೋಕ | ಪ್ರಭಿತವಾಯಿತೆ ಸಾಕು ಬದುಕಲಿ | ಪೃಥೆಯ ಮಕ್ಕಳೆನುತ್ತ ಕೊಂಡನು ನಗು ತ ವೀಳೆಯವ ||೫೨|| ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಹಗೆಯ ಜರಿದ | ಜ್ಞಾನನ ತರುಬಿದನಖಿಳ ಕುರುಬಲ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿನರನ || ಕನಲಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ನೃಪರಿಪು | ಜನವ ಬೈದವು ಕಹಳೆಯದಟರ | ತನು ಬಿರಿಯೆ ಗರ್ಜಿಸಿದವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಘನವಾದ್ಯ ||೫೩|| ಅಳುಕಿದನೆ ರಥ ಮು ಗ್ಗಿದೊಡಕಳ | ವೆಳೆಸಿದನ ಶಲ್ಯಾಪಸರಣಕೆ | ಕೆಲಬಲನ ಹಾರಿದನೆ ನರನವಗಡಿಸಿ ಕಾದಿದೊಡ || ಬಲಿ ಮಥನ ಮರುಭಾಪು ಪಾಂಡವ | ಬಲದಿಶಾಪಟ ರಾಯಮದನ | ಪ್ರಳಯಹರ ಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಿ ಳು ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ||೫೪|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವ ಜಾಜುಗಾರರ | ಸಿರಿಯ ಸಡಗರ ಕಳಿವಗಲತಾ | ವರಿಯ ನಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಖಾತಿ ನಿತಂಬಿನೀಸ್ನೇಹ || ಪರಮಯೋಗಿಯ ಲೀಲೆ ಕೌರವ | ರರಸನೊಡ್ಡಿನಜಯವಿ ದೀಪರ | ಗರುಡಿನೊಂದೇತ್ರವನ ಕೊಡುವುದು ತತ್ತ್ವಧನುವೆಂದ ||೫೫|| ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾತನ | ತಬ್ಬಿದನು ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ | ಜಬ್ಬುರಿಯ ಹುರಿಗೊಡಿ ತೋರಿತು ಚತುರಚತುರಂಗ || ತಬ್ಬಿ ತುಳುಕುವ ಕಣೆಯ ಕಣೆ ಶರ | ಹಬ್ಬ ಹರಿದುದು ರೋಷದಲಿ ಬಲಿ | ದುಬ್ಬುಗವಳವ ಕೊಂಡವೊಲು ಕರ್ಣವಸಾನದಲಿ ||೫೬|| ಹತ್ತು ಶರದಲಿ ತುರಗವನು ವೊ | ವತ್ತರಲಿ ಮುರವೈಲಿಯನು ತೋರ

ಭತ್ತರಲಿ ಫಲುಗುಣನೈವತ್ತಂಬಿನಲಿ ಕಪಿಯ || ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತರಲಿ ನರನರ | ಭೂತ್ತಮವ ಬಿ
ಡದಚ್ಚು ನೂರರ | ವತ್ತುತ್ತರದಲಿ ಗಾಯಗಾಣಿಸಿದನು ಚತುರ್ಬಲವ ||೫೭|| ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಗೊಂ
ಡು ಪಾರ್ಥನ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುದು ತೆಗೆದುದೀತನ | ಕಲಿತನವವಿಕ್ರಮಧನಂಜಯನಾಧನಂಜಯನ || ಅ
ಳುಕಿದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕಳ | ವಳಿಸಿತೀಚೆಯ ಧಟ್ಟು ಕೌರವ | ಬಲವು ತಲ್ಲಣಗೆಟ್ಟುದೊಂದರಗಳಿ
ಗೆಮಾತ್ರದಲಿ|| ... ||೫೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಮದ ೧೧೧೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ.ಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಸಮರಸಾಹಸಮಲ್ಲ ನನುವಮು || ಕಮಲನಖನ ಕುಮಾರ ಕರ್ಣನು | ಅಮರನಗರಿಗೆ
ನಡೆಯೆ ಹಲುಬಿದನಂದು ಕುರುರಾಯ||

||ಪದ|| ಸಾಲದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಮೇಲಣ | ಕಾಳಗದ ಮಾತುಗಳನಾಲಿಸಿ | ಕೇಳಿಜೀವವ ಹಿಡಿಯ
ಲಾಪ್ಯತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಕರ್ಣವೈಭವ ನೀ | ನಾಲಿಸುವಡೇನರಿದು ನುಡಿಗಳ | ಕಾ
ಳಕೂಟವ ಬುಡಿಸುವೆನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳಿಂದ || ೧ || ತೂಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ | ಮೇಲೆ ಶಿವ
ಶಿವ ಕಣೆಯ ಕಡೆವಳೆ | ಗಾಲತಪ್ಪಲೆನುತ್ತ ತರಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ || ಮೇಲೆಮೇಲೆಚ್ಚಂಬುಗ
ಳ ಸಲೆ | ಸೀಳಿ ಕರ್ಣಧ್ವಜದ ಕಂಭದ | ಕೂಲ ಮುರಿಯೆಸಲುಡಿದು ಬಿದ್ದು ದು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ||೨||
ಅಮಹಾಧ್ವಜದಂಡಪಾತದ | ಹಾಮರಕ ಕಳವಳಿಸಿ ಬೆದರತು | ಹಾಮಹಾದೇವೇನಹೇಳುವೆನ್ನೆ ಮ
ಹೀಪತಿಯೆ || ಧೂಮಚುಂಬಿತಚಿತ್ರದಂತೆ ಸ | ನಾಮರಿದ್ದು ಸೌಬಲಾಶ್ಯ | ತಾ ಮಕೃಪಕೃತವರ್ಮ
ಕಾದಿಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೩ || ಮತ್ತೆ ಕೇಳರಿವಿಕ್ರಮವ ನಭ | ಕೂತ್ತಿತೀತನ ಶೌರ್ಯವಾತನ | ನ
ತ್ತರಲಿ ನಾದಿದನು ನಾನಾವಿಧಶರಾಳಿಯಲಿ || ಹತ್ತುತ್ತರದಲಿ ಕರ್ಣಚಾಪವ | ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ
ನೀತನ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಕರುಣಾರಸದ ಕಾಲಾಟವಾಯ್ತೆಂದ || ೪ || ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ನೆಚ್ಚಿದರ ಮುಂ
ಗಾಣಿಕೆಯಲೇ ಮಡಿದಿರೆನ್ನಯ | ಗೋಣ ಕೊಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನ್ನಿನಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ || ಪ್ರಾಣ
ಪಾಂಡವರೆಂಬನುಡಿಯನು | ಜಾಣಿನಲಿ ಹರಿ ಬಲಿದನೊಡೆಯಗೆ | ಕಾಣನಾಪ್ತರನೆಂದು ಮಂಮಲಮ
ರಗಿದನು ಕರ್ಣ || ೫ || ಕುಲಕೆ ಕೇಳಿವನೆಂದು ರಿಕ್ಕರಿಗಳೆಯಲಾಗಲೆ ಬಂಧುವರ್ಗಕ | ಮುಳಿದುಸಿ
ಹ್ಮಾಸನದಲೆನಗಭಿಷೇಕವನು ಮಾಡಿ || ಕುಲಮಲಿರ್ದವ ತೊಳದು ತನ್ನಯ | ಕುಲದೊಳಗೆ ಬೆಚ್ಚವನಿ
ಖಾಲಕ | ತಿಲಕಕುರುಪತಿಗಾಪ್ತರಿಲ್ಲೆಂದಳಲಿದನುಕರ್ಣ || ೬ || ನೋಡಿ ತಣಿಯನು ನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ |
ಮಾಡಿ ತಣಿಯನು ಕೇಳ ಮೇಳದ | ಲಾಡಿ ತಣಿಯನು ತಿವೆವಾಯೆನ್ನೊಡೆಯಕುರುರಾಯ || ನೂ
ಪಲಳಿದುದು ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ಗೂಡಿ ತಲೆಗೊಟ್ಟು ಸರಿಂತಾ | ಮಾಡಿತನರಸಂಗನುತ ಸಲೆ ಮರ

ಧಾರೆಯನಿರದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ವೇಲಣಸುರರುಭೇಯಿಂದೆನಲು ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದುದಂಬರದಿ || ೧೧ ||
 ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕುಂಡಲವ ತೆಗೆದೀ | ಡಾಡಿದನು ಲೋಕೈಕನಾಥನ | ನೋಡಿ ಧನ್ಯನೆನುತ್ತ ರವಿಸುತನಿರ
 ಲು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ನೋಡಿದನು ಕರುಣಾಳು ಧಾರೆಯ | ಮಾಡಿದಾನವ ನಿವೃದ್ಧನೆ ಕೈ | ನೀಡಿ ಹೃದ
 ಯವ ಬಗಿದನವೃತದ ಬಿಂದುಗಳು ಸುರಿಯೆ || ೧೦ || ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಕರ್ಣ || ೧೧ || ಗಿರಿದ ನಿಜ
 ಮೂರ್ತಿಯನು ತೋರಿಸಿ | ಯುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಪದವ ನೇಮಿಸಿದ || ನರನೊಳೆಚ್ಚರಿಸಿ
 ಸನು ಕರುಣಾ | ಕರನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಲು | ಧರೆಯೊಳೆನಚ್ಚರಿಯೆನುತ ಬೆರಗಾಯ್ತು ಸುರ
 ಕಟಕೆ || ೧೧ || ಅಂದು ಪಾಶುಪತಕ್ಕೆ ಬಲುವಳಿ ಬಂದುದಂಜನಬಾಣವನು ಡೋಣೆ | ಯಿಂದ ತೆಗೆ
 ಸನು ಗಿರಿದೆಯಂಭ್ರಮ ನೆನೆದು ಮಂತ್ರಿಸುತ || ಮಂದರಾಚಲ ನಡುಗೆ ಕಿಡಿಗಳ | ಸಂದಣಿಯ ಬಾ
 ಸ್ವಾರೆಯಂಬಿನೊ | ಇಂದು ಕರ್ಣನ ಶಿರವನೆಚ್ಚನು ವಾಸವನಸೂನು || ೧೨ || ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಿ
 ಮೃದ್ವ ತೈ || ಭುವನಜನವಾದಿವೈಶರಗಾಂಧಿವವನೊಡೆದುದು ಸದೆದುದೀತನಬಹಳಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಅ
 ನೆಘಡಿಗಿಸಿವಿವೃದ್ಧಿಯಬಲದ್ಯಗು | ನಿವಹವನು ಧಾರಾಳಿವನ್ನಿ | ಪ್ರವರಬಹಳಜ್ವಾಲೆ ಝಡಿತೆಯಲ್ಲಿದಿ
 ಕರಿಭಟನ || ೧೩ || ಅವುಹಾಸ್ತ್ರದ ಬಹಳತೇಜ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕಣ್ಣುಳುಗಿ ಮುಚ್ಚಿದು | ದೀಮ
 ತವಾತ್ರವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ || ಅಮುಹೂರ್ತಕೆ ಕರ್ಣ ಶಿರವು | ದ್ವಾಮಮಣಿಗಳು ರುಚಿರ
 ಗಾಮ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಮೆರೆದುದು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ೧೪ || ಅರಸಕೇಳೈ ಕರ್ಣನೊ
 ಡಲಲಿ | ಪರಮತೇಜಃಪುಂಜ ಹೊಳೆದು | ಪ್ಪರಿಸಿ ನೆಗೆದುದು ಹೋದುದಿನಮಂಡಲದಮಧ್ಯದಲಿ || ಅ
 ರರೆ ಭಾಪುರ ಕರ್ಣಮಜಭಾ | ಪುರ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ನಿನ್ನು ಸರಿಧೊರೆ | ಯೆರಡುಯುಗದಲಿ ಕಾಣೆನೆಂದ
 ಳಲಿದನು ಕಲಿಹನುಮ || ೧೫ || (ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ ಮೀರಿ ಬಾಣವೆತೊಟ್ಟನೇ ತಾನೊಡೆಯನೆಂದರೆ
 ಯೆಟ್ಟದನೆ ಪಾಂಡವರೊಳನುಸಂಧಾನವನು ಬಿಸುಟು || ನಟ್ಟಕಣಗಳೆಕಿದನೆ ಕೌರವ | ಕಟ್ಟನಕಟಕ
 ಟಿಂದು ಕಾಯವ | ಬಿಟ್ಟಕರ್ಣಂಗಾರುಸರಿಯನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ) || ೧೬ || ಬಲುವಿಡಿಯಬಿಲು ವಾ
 ಮದಲಿ ಬೆರ | ಳೊಳಗೆ ಸವಡಿಸಿ ತೆಗೆದತಿರುಳಿನ | ಹಿಳುಕು ನಿಮಿರಿದತೋಳತೋರಿಕೆ ಬಲದಭಾಗದ
 ಲಿ || ಬಲಿದಮಂಡಿಯಬಾಗದೊಡಲಿನ | ಹೊಳೆವತನುಕಾಂತಿಯಮಹೀಪತಿ | ತಿಲಕ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನಸ
 ದನು ರಥದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೧೭ || ಕಳಚಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಬೆಳುಗೊಡೆ | ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವೆಂದದಲಿ ಕೌರ
 ವ | ಕುಲದ ನಿಖಿಳ್ವತ್ಸರ್ವವಿಳೆಗೋರ್ಪು ಡಿಸಿ ಕೆಡೆದಂತೆ || ಫಳಫಳಿಸನೆಗೆಮೊಗದ ಬಿಗುಡೆ | ಕೃಳದಪು
 ಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಹೊಳೆವಹಲುಗಳ ಕರ್ಣಶಿರ ಕೆಡೆದುದು ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ || ೧೮ || ಕರ್ಣಹಾಹಾ
 ಸೊತಸುತ ಹಾ | ಕರ್ಣ ಹಾ ರಾಧಾತನಯ ಹಾ | ಕರ್ಣ ಹಾ ಯೆನ್ನಾನೆ ಬಹಿರಂಗಜೀವನನೆ || ನಿ
 ರ್ಣಯವು ಕುರುಬಲಕೆ ಹಾಹಾ | ಕರ್ಣ ಬಾರೈ ತಂದೆಯನುತವೆ | ನಿನ್ನು ಮಗ ರಥದಿಂದ ಧೂಪ್ಪನೆ
 ಕೆಡೆದನೆವನಿಯಲಿ || ೧೯ || ರಾಯ ಹಮ್ಮಿಸಿದನು ಹಾರಾ | ಫೇಯ ಹಾಯೆಂನಾನೆ ಬಾರೈ | ಮೂ
 ಯವಾಗದೆ ನಿನ್ನು ತೋರಾ ಕರ್ಣತೋರನುತ || ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೈಯ ಕೈಯವೆ | ಹಾಯಿಕಿತ್ತು
 ಕಂಬನಿಯ ಸರಿಯೊಳು | ಹಾಯಿದುದು ನೆರೆ ಹೊರಳುತಿರ್ದುದು ನಿಖಿಳಪರಿಪಾರ || ೨೦ || ನೆರೆಗೆ
 ಗೈರಣೆಯಲ್ಲಿಯದು ಕರಿ | ತುರಗಕಂಬನಿಗರೆದುದೈ ಥರ | ಫರದತೋಕಾಂಬುಧಿಯ ಲಳಿಯಲಿ ನಿಟ್ಟುಕೆ

ತರಿಸೇನೆ || ಅರಸ ಕೇಳಾಚೆಯಲಿ ಭೀಮನು | ವರನಕುಲಸಹದೇವನರ್ಜುನ | ಧರಣಿಪತಿ ದ್ರೌಪದಿಯ
 ಚಿಂತೆ ದುರಂತವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೧ || ಕಿತ್ತರೋ ಕಲ್ಪದ್ರವುವೆ ಕಡೆ | ಕುತ್ತಿದರೋ ಸುರಧೇನುವೆ
 ನುಕ್ಕೆ | ವರ್ತಿಸಿದರೋ ಪರುಷವನು ಹಾಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲಿ || ಎತ್ತಣದು ಭಾರತದ ರಣ ತಾ | ನೆತ್ತ
 ಲರಸುತ ಬಂದುದಕಟಾ | ಮೃತ್ಯುವೆಂದೊರಲಿತ್ತು ವಂದಿಗಳೆರಡುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೩೨ || ಅರಸ ನೀ
 ಸ್ಮರಿಸದೆಲಾ ಶಂ | ಕರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳು ಕರ್ಣನ | ಪರಮಸತ್ಯವ್ರತವೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಅಕಟಿನುತ ||
 ಎರಡುಧಟ್ಟಿನ ದುಃಖಮಯಸಾ | ಗರವನತಿಹೇರಾಳವರ್ಜುನ | ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳಯಕೆ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ
 ಹುಸುಹಿತ || ೩೩ || ಇತ್ತಪರವಶವಾದರಾಯನ | ತೆತ್ತಿಗರು ದಂಡಿಗೆಯೊಳರಸನ | ನೆತ್ತಿತಂದರು
 ಪಾಳಯದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಳದಲಿ || ತೆತ್ತನೇ ಮಗನಸುವನಕಟಿನು | ತೆತ್ತಚಿಂತಾರಾಗದಲಿ ಕಡೆ |
 ಲತ್ತಹಾಯ್ದನು ಬಿಸುಟನಂಬುಜಮಿತ್ರನಂಬರವ || ೩೪ || ದ್ಯುಮೇಣಿಕರ್ಣದ್ಯುಮೇಣಿಯೊಡ | ನ ಸ್ತ
 ಮಿಸ ಕಮಲಿನಿ ಕೌರವನಮುಖ | ಕಮಲ ಬಾಡಿತು ತಿಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು ಶೋಕತಮದೊಡನೆ || ಅಮ
 ಳಚಕ್ರಾಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಪೋ | ತ್ತಮನ ವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆ ಯಗಲಿಕೆ | ಸಮನಿಸಿತು ನೀ ಕೇಳು ಜನಮೇ
 ಟಯಮುಖಪಾಲ || ೩೫ || ಕುದಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಳಿವನು | ವಿದಿತವೆಂದವೆ ಬಯಸಲಾಯಿತು |
 ಉದಧಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹರುಷದಲಿ ಭೂಭಾರ ಹೋಯ್ತೆನುತ || ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿರಂತರ | ಕಡ
 ಡು ದುರ್ಮೋಧನನಮೇಲಿರೆ | ಕದನದಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹಿದ ವೀರನಾರಾಯಣ || ೩೬ || ಮರುಗು
 ವರು ಪಾಂಡವರು ಕರ್ಣನ | ಮರಣದಲಿ ಯಡಿಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಸೋ | ದರದ ಸಂಬಂಧದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿತು
 ಮನದಸಂತಾಪ || ಬೆರಸಿತಕಟಾಯ್ತೆನುತ ಮುರರಿಪು | ಕರಗಿದಂತೆಕರಣದಿಂದವೆ | ನೆರೆ ಮರುಗಿ ಪಾಂ
 ಡವರ ಸಲಹಿದ ವೀರನಾರಾಯಣ || || ೩೭ ||

|| ತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೧೧೫ಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳೆಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಕಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಹಾರಂಜ ಮಧುಮಾನ ಪುಷ್ಪ
 ಪಚ್ಚಾಃ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಸ್ತು ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ
 ಕಥಾಸುಂಜರಿಯೋಳ್ ಕರ್ಣವರ್ಣನ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

||ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ||

ಕ ನ್ನ ದ ಮ ಹಾ ಭಾ ರ ತ-ಶ್ರು ಲ್ಪ ಪ ವ್ ೯ .

ಮೊ ದ ಲ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕದನದಲಿ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನವಸಾನದಲಿ ಕೌರವ|ರಾಯದಳವತಿಯಾಗಿ
ಹೊಕ್ಕನು ಕಲ್ಪನಾಹವವ ||

||ಪದ|| ಹೇಳರೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಹಿರಿಯರು | ಮೇಲುದಾಯವ ಬಲ್ಲವರು ಹೆ | ಚ್ಯಾಳುತನದಲಿ
ಹಗ್ಗ ಕಂಡಿರಿ ಜಯದ ಜಾರುಗಳ || ಮೇಲಣಾಹವದೊಳಗೆ ದೇಹವ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಶಬ್ದನಲ್ಲಿಂ
ನೀಲೆ ದೊರಗೇನಾಯ್ತು ಯೆಂಬುದನರಿಯೆ ತಾನೆಂದ ||೧|| ಮರುಳ ಸಂಜಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ಕುಲ
ಗಿರಿಯ ಬೈಸಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಹುಲು | ಮೊರಡಿಗಳ ಪಾಡೇನು ಬೀತುದು ಕರ್ಣನೊಡ್ಡವಣೆ || ಕುರುಪ
ತಿಯ ಪಾಡೇನು ಮೊದ್ಲೇ | ಶ್ವರನ ಮತ್ಸರವೇನು ನಾಕಂತಿರಲಿ ಸವರಿತು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಂಧ
ನೈಪ ||೨|| ಬೇಯದೆನ್ನದೆ ಶೋಕವಹ್ನಿಯ | ಬಾಯಲಕಟಾ ಕರ್ಣಕೌರವ | ರಾಯರಳಿವಿನಲುಳಿದು
ಪುತ್ರದ್ರೋಹಿಯಾಗನ್ನು || ಸಾಯಿಸುವ ಸಾವಂಜಿತನೆಗೆ ಚಿ | ರಾಯು ತೊಡರಿಕ್ಕಿದನು ಮಾರ್ಕಂ
ಡೇಯಮುನಿಯೆಂದರಸ ಧೂಪನೆ ಕೆಡದನವನಿಯಲಿ || ೩ || ಹದುಳಿಸೈ ರಾಜೇಂದ್ರ ನೀ ಬಿತ್ತಿದವಿಷ
ದ್ರವು ಫಲಿತವಾಯಿತು | ಬೆದರ ಲೇಕನುಭವಿಸುಸಾಕಿನ್ನುಳಿದಮಾತೇನು || ಕದನದಲಿ ಸುರನದಿಯ
ಹೋಗಾ | ಡಿದೆ ನಿಜಾನ್ವಯಕಲ್ಪತರುವನು|ಮದಕರಿಗೆ ಮಾರಿದೆಯೆನುತ ನೆಗಹಿದನು ಧರಣಿಪನ ||೪||
ಮಲಗಿಸಿದ ನೊರಗಿನಲಿ ನಯನ | ಸ್ಥಳವನೇರಿಸಿದವನು ಶೋಕಾ | ನಳನ ತಾಪಕೆ ತಂಪನೆರೆದನು ನೀ
ತಿಮೆಯರಸದ || ಅಳಲಸರಮಾಡಿದ ನದೀಸುತ | ರಳಿವಿನಲಿ ಗುರುಕರ್ಣತಲ್ಪನ | ತಳುವಿನಲಿ ಕಟ್ಟ
ಳಲ ಬಹಳಾಭ್ಯಾಸ ನೀನೆಂದ ||೫|| ಅಹುದು ಸಂಜಯ ಶೋಕಶಿಖಿ ನೆರೆ | ದಹಿಸದೆನ್ನನು ಬೆಂದದೇ
ಹಕೆ | ದಹನವುಂಟೇ ಯೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿ ನಿನ್ನೊಳಾದುದಲಾ || ಮಿಹಿರಸುತ ಪರಿಯಂತ ಕಥೆ ನಿ |
ವೆಹಿಸಿ ಬಂದುದು ತಲ್ಪಕೌರವ | ರಹಗನೆಗಳಿದರಂಬುದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ ||೬|| ತೆಗೆದು ದಾಚೆ
ಯಲವರೆ ಬಲ ಜಗ | ದಗಲದುದ್ದಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಮೊರೆ | ಮುಗಲ ಮದದಂದದಲಿ ಬಹುವಿಧವಾ
ದೈ ರಭಸವಲಿ || ಬಿಗದಮೋನದ ಬೀತಹರುಷದ | ಹೊಗರುಮೋರೆಯ ಹೊತ್ತವೈಥೆಗಳ | ದುಗುಡ
ದೊಡಲಿನ ನಿನ್ನ ಮೋಹರ ತೆಗೆದುದೀಚೆಯಲಿ || ೭ || ಸಿಡಿದು ಕರನ ತಲೆ ಧೃತಿಗೆ | ಕಡೆಯೆ

ಧೂಪನೆ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ನೃಪ | ಕಡೆದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದನು ಶೋಕಜ್ವರದ ರುಳ ರುಡಿಯೆ || ಹಡು
 ಗರು ಚಾಮರದ ಚವುರಿಯ | ರೊಡೆಯ ನಿಧಿರಿನಲೊದರೆ ಕಂಬಿಯು | ಕಡಿಯಣದ ಕುಡಿನೇಣು
 ಕೊಂಡನು ತಿರುಹಿದನು ರಥವೆ || ೮ || ಇಂದು ಕರ್ನನ ಹಾನಿ ಕೌರವ | ವೃಂದವನು ಮೇಳ್ಳಿ
 ಸಿತೇ ಹಾ | ಯೆಂದು ಕೃಪಗುರುಸುತರು ರಥವನು ಬಿಸುಟ ಸೂರಿಯಲಿ || ತಂದು ನಿಲಿಸಿದರರಸ ನಿ
 ರವೆಂ | ತಂದುಸುರನಾರ್ಯದು ವಿಧಿಯನು | ನಿಂದಿಸಿದವರವಧಾನು ಬೀಯೆನುತಾಮಹಾರಥರು || ೯ ||
 ತಳಿತಳಿದು ಪಂನೀರನಕ್ಷಿಗೆ | ಚಳಿಯವನು ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ಗುರುಸುತ | ಮಲಗಿಸಿದೊಡ್ಡೇನೈಯ ಕರ್ಣನ
 ಯೆನುತ್ತ ಕಣ್ಣೆರದು || ಗಳಿಲನೆದ್ದನು ಕರ್ಣ ತೆಗಸೆ | ದಳವನಿರುಳಾಯ್ತೆನುತ ಶೋಕದ | ಕಳವಳ
 ದಲಿರೆ ಮುಚ್ಚುಗಣ್ಣಿಲಿ ಮತ್ತೆ ಪವಡಿಸಿದ || ೧೦ || ರಾಯ ಹದುಳಿಸು ಹದುಳಿಸಕಲಾ | ದಾಯಿಗರಿಗೆ
 ಡೆಗೊಟ್ಟಿಲಾ ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನೆಲಹೋಯ್ತು ಭೀಮನ ಭಾಷೆ ಸಂದುದಲ || ವಾಯುಜನ ಜಠರ
 ದಲಿ ತೆಗೆಯಾ | ಬೀಯ ನಿನ್ನನುಜರನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಯಲುಗಿ ಸಿನಸುತನೆಂದನು ಜರೆದು ಕುರು
 ಪತಿಯ || ೧೧ || ಏನು ಗುರುಸುತ ಮಡಿದನೇ ತಂ | ನ್ನಾನ ಬವರದೊಳಿಂದು ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇಳ್ಳ
 ತಪ್ಪಮಾಡಿದನೇ ಮಹಾದೇವ || ಭಾನುನಂದನ ಸರಿದನೇ ತ | ಪ್ಪೇನು ಪಾರ್ಥನ ಬಸುರಲೆನ್ನನಿ |
 ಧಾನವಿದ್ದುದು ತೆಗೆವೆನ್ನೆಸಲೆಯೆನುತ ಮುರಿದದ್ದ || ೧೨ || ತಾಪವಡಗಿತು ಮನದ ಕಡುಹಿನ | ಕೋ
 ಪ ತಳಿತುದು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ರೊಪ್ಪ ಮುಖದಲಿ ಕರ್ಣದುಶ್ಚಾಸನರ ಕಲ್ಪಿಸಿದ || ಧೂಪ ಕೇಳ್ಳಿ ಪಾ
 ಳೆಯಕೆ ಕುರು | ಧೂಪ ಬಂದನು ನಾಳೆ ಕರ್ಣೋ | ತಾ ಪನವಲಾ ಯೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಭದ್ರಮಂ
 ಟಪವ || ೧೩ || ಶಕುನಿಕೃಪಗುರುಸೂನುಕ್ಕ ತವರ್ಮಕಸು ಕೇತುಸುಶರ್ಮಸಂಸ | ಪ್ತಕರು ಮಾದ್ರೇಶ್ವ
 ರಸುಬಾಹುಸುನಂದಚಿತ್ರರಥ || ಸಕಲಸುಭಟರು ದಾರಿಣೀನಾ | ಯಕರು ಬಂದರು ಕರ್ಣಹಾನಿ | ಪ್ರಕಟ
 ತಳಿತತೀರೋವಕುಂತನವೈಮನಸ್ಯದಲಿ || ೧೪ || ಹಿಮದ ಹೊಯ್ಲಲಿ ಸೀದು ಸಿಕ್ಕಿದ | ಕಮಲವನಂದದಲಿ
 ಹತವಿ | ಕ್ರಮದ ಕೀರ್ತಿಯ ಬಹಳಭಂಗಕೆ ಬಂದುದಾಸ್ಥಾನ || ಸುಮುಖತಾವಿಚ್ಛೇದಕಲುಪ | ಸ್ಥಿ
 ಮಿತರಿವರನು ಕಂಡು ನಾಳಿನ | ಸಮರಕೇನುದ್ಯೋಗವೆಂದನು ಕೃಪನಗುರುಸುತನ || ೧೫ || ಅರಸ ಕ
ರ್ಣಚ್ಛೇದವೇ ಜಯ | ಸಿರಿಯ ನಾಸಾಚ್ಛೇದವಿನ್ನಾ | ವರಿಸದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಹೊಗಳಿಸು ಬಾಹು
 ವಿಕ್ರಮವ || ಗುರುನದೀಸುತರಳಿದಬಳಿಕೆ | ಧರೆಗೆ ನಿನನಗಸ್ತಮಯ ಕರ್ಣನ | ಮರಣದಲಿ ನೀನರ್ಥ
 ದೇಹನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ಅವ್ವಕೋದರನರನೊಳಂತ | ಭಾವದುಶ್ಚಾಸನಿಗೆ ತನ್ನಯ | ಬೀವನ
 ಬರಾಧೇಯನಾತನ ಮರಣಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ಕೈವಿಡಿಯಲೇಕರ್ಣನಿಹನಂ | ದಾವು ನಿತ್ಯೈಸಿದವು ಕರ್ಣನ
 ಸಾವು ನಾಳಿನೊಳಿವೆವೆಂದನು ನಿನ್ನಮಗ ನಗುತ || ೧೬ || ನಾವು ಹೊಯ್ದಾಡುವೆವು ಜಯಸ | ತ್ಯಾವೆ
 ಬಂಬವ ತೋರುವೆವು ಕ | ಕಾರ್ವಸಾನವ ಕಂಡು ಬಳಿಕುಳಿಯನು ಯಥಾರ್ಥವಲಿ || ನೀವುಸೇನಾಪತ್ಯ
 ದಲಿ ಸಂಭಾವಿಸಿರೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮಿಗಿಲಾ ದೈವಕೃತಪೌರುಷವ ನಾಳಿನಲರಿಯಬಹುದೆಂದ || ೧೭ || ಧರಣಿ
 ಪತಿಚಿತ್ತ ಸುಸೇನಾಧಿರವನೀವುದು ಮಾದ್ರಧೂಪತಿ | ಗರಿದಲಾ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳಿಕಾಪಾಂಡುತನಯ
 ರಿಗೆ || ಸುರನದೀಜದ್ಯೋಣರಾಧೇಯರಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲನಿಸಿ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನುಳಿಯೆ ಬಳಿಕಾರು ಧಿಟ್ಟರು
 ನಿನ್ನಭಟ್ಟಿನಲೆ || ೧೮ || ನೀವು ಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪುತ್ರರು | ನೀವಿರಲು ಕೃಪನಿರಲು ದಳಪತಿನಾನಂದನ ನೀ

ವಿಂದು ತೇಜೋದ್ಯುಹದ ರಥಿಕರಲಾ || ನಾವುತರುಮಾಯವರುಗಳು ಜಯ | ಜೀವಿಗಳು ನೀವೆನ್ನು ಗು
 ಣಸಂ | ಭಾವನರಲಾ ಯಂದನತ್ಯತ್ಥಾಮ ತಲ್ಯಂಗ || ೨೦ || ಉಚಿತವಿತರೇತರಪದಸ್ತುತಿ | ರಚನೆ
 ಗುಣಯುಕ್ತರಿಗೆ ವಿಜಯೋ | ಪತಿತರಣಸಾಟಕಕೆ ಜವನಿಗಯಾಯ್ತರೇರಜನಿ || ಅಚಲಮೂಲಿರ
 ಪೈಸರದ ಬಲ | ನಿಜಯ ನಂಮದುವೀರಸುಭಟ | ಪ್ರಚಯ ಮುಖ್ಯರಮಾಡಿಯೊಂದನು ಕೃಪಣು
 ಕುರುಪತಿಗೆ ||೨೧|| ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪರಿ | ಕುರುಬಲಕೆ ಕಟ್ಟೊಡೆಯರವರಿ | ಬೃರುಗಳಳಿನ
 ಲಾರದಿಲ್ಲಿಯ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಗುರುಸುತನೂ ತಲ್ಯನೂಚಮೂಮು | ಬೃರನು ನೀವೇ ಬಹು
 ಯೊಂದನು | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಕೃಪಾಚಾರಿಯಗೆ ಕುರುರಾಯ ||೨೨|| ಆದರಾಭೀಷ್ಠಾದಿಸುಭಟರು
 ಕಾದಿ ನಗ್ನ ದಕಳನ ಹೊಗುವಾ | ಕೈದುಕಾರರ ಕಾಣಿನೀಮಾದ್ರೇತಹೊರತಾಗಿ || ಈಜುರಂತರ ಸಮರ
 ಜಯ ನಮ | ಗಾಡೊಡೊಳ್ಳಿತು ತಲ್ಯನಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನೊಂದನರಸಂಗ ||೨೩|| ತರಿಸಿ
 ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳನಾ | ದರಿಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತನಿ ನಿರಿಸಿ ನೃಪವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನ
 ನೆ || ಮೊರವವಾದ್ಯದಸಿಡಿಲ ಧರಣೀ | ಸುರರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಮಳೆಗಳೊ | ಳಿರುಳನುಗದವು ಮ
 ಕುಟಮಣಿ ರಾಜಗಳ ಮಿಂಚುಗಳು ||೨೪|| ಆದುದುತ್ಸವ ಕರ್ಣಮರಣ | ಚೈದವುಕ್ಕಿತು ಹಗೆಗೆ ಕಾ
 ಲ್ಪುಳ | ಯಾದವೀರಸಮುದ್ರನಲಿತಪ್ಪಿದುದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಬೀದಿಪರಿದುದು ಬಿಂಕ ವೆನಕೊನ | ಮೋ
 ದುದಾಶಾಬೀಜ ಲಚ್ಚಯು | ಹೋದಮೂಗಿಗೆ ಕದವ ಕೊಯ್ದನು ನಿನ್ನ ಮಗ ಬಳಿಕ || ಕಾಣಿಕೆಯ
 ನಿತ್ತಳಿಳಿಸುಭಟ | ಶ್ರೇಣಿ ಕಂಡುದು ನುಡಿಯ ಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಗಳ ಭಾಷೆಗಳ ಹಕ್ಕಲು ವೀರರು
 ಕ್ಕುಗಳ || ಪ್ರಾಣವಾಶಯನುಳಿದಹೂಯ್ಯಲ | ಹೂಣಿಗರು ವಿಜಯಂಗನಾಗ | ಕ್ಷೀಣಮಾನಸರೊಪ್ಪಿ
 ದರು ಕುರುಪತಿಯ ಪರಿವಾರ || ೨೫ || ಪತಿಕರಿಸಿದೈ ಸಕಲಸುಭಟ | ಪ್ರತತಿಮಧ್ಯದಲಿನ್ನನಹಿತ |
 ಚ್ಚುತಿಗಸಾಧನವೆಂದು ನಿಜಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದುವೆನು ಯಮ | ಸುತನೊಡನೆ ಜ
 ಯಸಿರಿಗೆ ನೀನೇ | ಗತಿಯೊನಿಸಿ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದನು ತಲ್ಯ ಕುರುಪತಿಗೆ ||೨೬|| ಉಬ್ಬಿದನಲೇ ಮಧು
 ರವಚನದ | ಹೃದಲಿ ನಿನ್ನಾತನತ್ತಲು | ವುಬ್ಬಿನಪದಿರು ತಂದು ಬಿಡುತರು ನಿನ್ನ ಪಾಳೆಯದ ||
 ಸರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನು ಗಾಢದ | ಗಟ್ಟಿ ಮುಂದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನೆಬ್ಬಿಸಿದನಿರುಳವನಿಪತಿ ಬಿನ್ನು
 ಸಿದನು ಹದನ ||೨೭|| ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ಬೊಪ್ಪನ | ಭಾವನನು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವ | ನೋವಿದರಲೇ
 ತಲ್ಯ ಮಾಡಿದಭಾಷೆ ಸಮ್ಮೊಡನೆ || ಅವನಂಗೈಸುವನು ಪಾರ್ಥನೊ | ಪಾವಮಾನಿಯೊ ಸಕುಲನೋ
 ಸಹ | ದೇವನೋ ತಾನೋ ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆ ತಾನೆಂದ || ಕಲಹವೆಂದದು ದಳಪತಿಗೆ ನಾ | ನಿಲುವೆ
 ನೊಂದನು ಭೀಮನನ್ನು | ಕಳುಹಿ ನೋಡೆಂದನು ಧನಂಜಯನನ್ನು ಮಾವನಲಿ || ಸಲುಗೆಯೊನಗೆಂದ
 ನು ಸಕುಲನಂ | ಜೊಲವಿಸರ್ಥಿಯಲಿನ್ನು ಕಳುಹದ | ರುಳುಹಿದವರೆಂದರಗದನು ಸಹದೇವಚರಣದಲಿ
 ||೨೮|| ಹರಿಯವರ್ಜನನಿಂದ ಭೀಮನ | ನೆರವಣಿಗೆ ನೋಯಿಸದ ಸಕುಲನ | ಹೊರಗೆಯೊದಗದು ಸ್ವ
 ರಿಸಿದು ಸಹದೇವನಾಟೋಪ || ಇರಿವರೇ ಮೊದ್ಲೆತ್ತರನೆ ನೆರೆ | ಮುರಿವೊಡಯು ನಿನಗಹುದು ನಿನ್ನ
 ನು || ತರುಣಿದವರೇ ಕಟ್ಟಿರೊಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೨೯|| ರೇಸನಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ತಲ್ಯಂ | ಗೀಸುಬ
 ಲುಕುಂಬಾಪೊಡನುಜರು | ಗಾಸಿಯಾದರು ಹಿಂದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕದವದಲಿ || ಈಸುರದುದರವನೆ

ಗನಾಳಿನೊ | ಳೈಸಲೇ ನಳನಹುಪಭರತಮು | ಹೀತವಂತೋತ್ಪನ್ನನಾನಂದನು ಮಹೀಪಾಲ || ೩೨ ||
 ರಾಯಿ ಹೆರಳೇ ಮಗನ-ನಿನ್ನನು | ಸಾಯಕನೆ ಲೋಕೈಕವೀರರ | ತಾಯಲಾ ನಿಮ್ಮವೈಯರ ಮೊಲೆ
 ಹಾಲಹಿಲುಹಿನಲಿ || ರಾಯ ನಿಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಸೇಸೆಯ | ತಾಯಿನುತ ತೂಪಿರಿದು ಕಮಲದ | ಳಾಯ
 ತಾಂಬೆಕೆ ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ೩೩ || ಸಂದುದೈ ಹದಿನೇಳು ರಾತ್ರಿಗೆ | ಳಂದಿನಿರುಳಾ
 ಸೇನೆ ನಿರ್ಭಯ | ದಿಂದ ನಿದ್ರಾಪ್ರಸವವಿಹ್ವಳವೂರಣಹರುಷದಲಿ || ನಿಂದುದೈ ನಿನ್ನವರು ರಾಧಾನಂ
 ದನವೈಪಗಮನನಪ್ಪ | ನಂದವಿಹ್ವಳಕರಣರಿದ್ದರು ನೈಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೩೪ || ಅತಿಖಂಡಿಯ ತೋರಿ ಸ
 ರಳಿನ | ಹಾಸಿಕೆಯ ಲೊಬ್ಬನನು ಪೂತಿನ | ವಾಸಿಯಿಂದೊಬ್ಬನನು ಮುನ್ನಿನ ಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ||
 ಗಾಸಿಮಾಡಿದನೊಬ್ಬನನು ಧರ | ಣೇಶಚೇಷ್ಟೆಯೊಳೊಬ್ಬನನು ಕೃಪೆ | ಯೇನು ಬಲುಹೋ ವೀರನಾ
 ರಾಯಣನಭಕ್ತರಲಿ ||

...

...

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಗಂಡುಗಲಿ ಕದನವ್ರಚಂಡನ | ಖಂಡಭುಜಬಲಧರ್ಮಸುತ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ರಣದ
 ಲಿ ಕಾದಿದನು ಮಾದ್ರೇಕಭೂವತಿಯ ||

ಬಳಗೆಡಗೆ ನಗೆ ಹೊರಗೆ ಕಳಕಳ | ವಳಗೆಹೊರಗೆನವಾಯಿದಳವಾ | ಯೊಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಸ
 ಘಾಡತನ ಬಲುಬಗೆಯತೊಳಲೊಳಗೆ || ಬಲುಹು ಹೊರಗೆ ಪರಾಭವದಕಂ | ದೊಳಗೆ ಕಡುಹಿನ ಕಲಿ
 ತನದ ಕೈ | ಚಳಕ ಹೊರಗೆ ಮಹೀಶಹದನಿದು ನಿನ್ನ ನಂದನನ || ೧ || ನೆಗ್ಗಿದನು ಗಾಂಗೇಯನಮ
 ರರೊ | ಳೊಗ್ಗಿದನು ಕಲಿದ್ರೋಣ ತನ್ನವ | ರಗ್ಗಿಳಿಕಗೂಣೆಯವ | ಬೆರಸಿದಬಿಂಬದಂದದಲಿ || ಉ
 ಗ್ಗಡದ ರಣವಿದಕೆ ತಲ್ಪನ | ನೆಗ್ಗಿಸಿದನೇ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೆಗ್ಗ ನೋಡುವನೆಂಬವೋಲ್ ರವಿಯಡರ್ಡ
 ನಂಬರವ || ೨ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಲಗ್ಗಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ ದಳಪತಿಕುರುಬಲದಡೆ | ಖ್ವಾಳವನು
 ನೋಡಿದನು ತೂಗಾಡಿದನು ಮಣಿತಿರವ || ಆಳು ನೆರೆದೊಡೆ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ | ಮೊಲೆ ನೆರೆಯದುಮು
 ನ್ನವೀಗಲು | ಪಾಳೆಯದ ಕಡೆವೀಧಿಗೈದುದು ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೩ || ಗಜಕೆ ಗುಳ ಬೀಸಿದವು ವಾಜಿ |
 ವ್ರಜಕೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಗಾಲಿಯ | ಗಜರು ಫೀಳಿಡೆ ಕೊರಳ ನೊಗದಲಿ ಕುಣಿದವತ್ವಚಯ || ಭುಜ
 ದ ಹೊಯ್ಲಿನ ಹರಿಗೆಗಳ ಗಜ | ಬಜದ ಬಿಲುಜೇವಡೆಯ ರವದ | ಕೃಜದ ಕಾಲಾಳೊದಗತವನೀಪತಿ
 ಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ೪ || ಮೊರೆವಕಹಳಾರವದ ಡಿಂಡಿವು | ಮುರಜಗೋಮುಖಪಟಹಜರ್ಝರ | ಕರ
 ಡೆಪಣಹಮ್ಮೆದಂಗಡಮುರುಗಡಕ್ಕಡಾಡೆಗಳ||ಬಿರಿಯೆ ನಲನಳ್ಳಿರಿವವಾಧ್ಯದ | ಪರುತವದ ನಿರ್ಘೋ
 ಪದಬ್ಬರೆ | ಜರುಹಿತಡಿಕ್ಕಿಲು ಜಗದ ಜೋಡಿಯನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೫ || ಮಿಾರಿಬರುವಮಹಾರಥರ ಕೈ |
 ಸೇರಿ ಬರುತಿಹರಾವುತರ ಮುಂ | ದಾರಿಬಹಕಾಲಾಳಗಮಕದ ಗಜದ ಗಾಡಿಕೆಯ || ಭೋರು ಮೆರೆವ

ಮಹಾರಥಸರಣಿ ದೀರಿದಂಧಂಧನಧನಂಧನಧಾರಿಣಿಯ ಪರ್ವಿದುಡು ಬಲುವಾಡ್ಯದ ಮಹಾಘೋಷ ॥ ಮುರಿದು ಬಲುಗುದುರೆಗಳ ಬಾಂದಣ | ಗೋರದಮೈಯಾನಗಳ ಹಂತಿಗೆ | ಹರಿದಗಾಲಿಯ ರಥದ ಚಿನಿಕಡಿಗೊಡದಕಾಲಾಳ ॥ ಅರುಹಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ ಸೇನೆಯೊ | ಆರಸಿ ತೆಗೆಧಾಯುಧಚತುರ್ಬಲ | ಹೊರಗೆ ನಿಂದುದು ಹೊಗೆದಗೆದಕೇಸುರಿಯ ತಿರುಳಂತೆ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರದೇಳುನೂರರ | ಹತ್ತು ರಥಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರ | ಮತ್ತಗಜಘಟೆಯಿರಡುಲಕ್ಷವನೇಣಿಸಿದರು ಹಯವ ॥ ಪತ್ತಿ ಮೂರೇ ಕೋಟಿಯದು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿತು ದಳಪತಿಗೆ ಸಾಗರ | ಬತ್ತಲೆಡೆಯಲಿ ನಿಂದನೀರವೊಲಾಯ್ತು ಕುರು ಸೇನೆ ॥ ೮ ॥ ವೈರಿಬಲದೊಳಗಾರುಸಾವಿರ | ತೇರು ಗಜಘಟಿ ಮೂರುಸಾವಿರ | ವಾರುವಂಗಳ ನೇಣಿಸಿ ತೆಗೆದರು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ॥ ವೀರಚರೆಯೊಂದುಕೋಟಿ ಮ | ಹೀರಮಣ ಕೇಳುಭಯಬಲವಿ | ಸ್ತಾರ ಹದಿನೆಂಟೆಣಿಸಿದಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಶೇಷವಿದು ॥ ೯ ॥ ಶಕುನಿ ಮೋಹರಿಸಿದನು ಸಂಸಪ್ತಕರುಬೇರೊಂದಿದರುಕ್ಷತವ | ಮೌಕಕ್ಕೆಪಾಶ್ವತ್ಥಾ ಮರೊಡಗಿದರೊಂದುಬಾಜೆಯಲಿ ॥ ಸಕಲಬಲ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಹೇ | ಕಿಕೆಯೊಳೊಯ್ಯಾರಿಸಿತು ಕುರುಬಲ | ನಿಕರ ತಳಿದುಡು ಥರವಿಡಿದು ಕಳನೊಂದುಮೂಲೆಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಇದಿರೊಳಾಕಿತು ಗಾಳಿಪಟ್ಟದ | ಮದಗಜಾವಳಿ ಮುಗ್ಧವು ಧ್ವಜ | ವಿದುರಿದವು ಹೊಡೆಗೆಡೆದು ಹೊಳೆದುದು ತೇರುದಳಪತಿಯ ॥ ಬಿದಿರಿದವು ತಡಿಸಹಿತ ಥಟ್ಟಿನ | ಕುದುರೆ ಮೈಗಳ ನಾಯುಧದಕಡಿ | ಯುದುರಿದವು ಕುರುಬಲದಲದ್ವ್ಯತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಬಂದುದಾಮೋಹರಬಲಾಳಿದ | ಮುಂದೆ ಪಾಠಕರ ವರಕಾಹಿನ | ಹಿಂದೆ ಬಿಲ್ಲವರವರ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಸಬಳಿಗರು | ಹಿಂದೆ ತುರಗಸಮೂಹವಲ್ಲಿಂ | ಹಿಂದೆ ಗಜಘಟೆಗಜದಬಳಿಯಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದುದು ರಾಯದಳ ಮಣಿರಥನಿಕಾಯದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಸನೆಡವಂಕದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ವರನಕುಲಸಹದೇವಸುತ ಸೋ | ಮರು ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ನ ಮೌಂಜಸಸ್ಸಂಜಯಾದಿಗಳು ॥ ನೆರೆದುದಾಬಲವಂಕದಲಿ ತನು | ಜರುವೈಕೋದರದ್ರಪದಸುತದು | ಧರಸಿಖಂಡಿಪ್ರಮುಖರಾಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು ॥ ೧೩ ॥ ಆಯತಿಕೆಯಲಿ ಬಂದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯದಳ ಮೋಹರಿಸಿನಿಂದುದು | ರಾಯರಿಬ್ಬರ ಬೀಸುಗೈಗಳ ಸನ್ನೆ ಸಮವಾಗೆ ॥ ತಾಯಿಮಗಳನು ತರುಬುವಬುಧಿಯ | ದಾಯಿಗರು ತಾವಿವರೆನಲು ಬಿಡೆ | ನೋಯಬೆರಸಿದುದುಭಯಬಲ ಬಲುಖತಿಯಬಿಂಕದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದಭಟರಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಕೆಮೆಸಗಿತು ಖಣಿಕಟೆಲಹೊ | ಯಾಣಿಗಳ ಬಿಡುಗಡಿಯ ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ಹೋರಟೆಯ ॥ ಹೊಣಿಕೆಯ ಸಬಳಿ ಗರೋಳಿಮೈ | ಗಾಣಿಕೆಯ ಹೊಂಕ್ಷತವ ಬಾಣದ | ಚೋಣಿಗಳ ಬಿಲ್ಲವರ ಧಾಳಾಧೂಳಿ ಬಲುಹಾಯ್ತು ॥ ೧೫ ॥ ರಾವುತರು ರುಲ್ಲಿಸಿದರಗ್ಧ | ಮಾವುತರು ಅನಗಳ ತುಡುಕಿ ಹ | ಯಾವಳಿಯ ಬೀಸಿದವು ರಥಿಕರು ಸೂತರೋಜೆಯಲಿ ॥ ಸಾವಿಗೇಣಿಸದೆ ಬೆರಸಿ ಮಾವುತ | ಮಾವುತರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿ ರಾವುತು | ರಾವುತರ ಚೋಣಿಯಲಿ ಮೆಸಗಿತು ತಾರುಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಿ ಹೊಕ್ಕಚೋಣಿಯ | ಲೆರಡುದಳದಲಿ ಕಾಣೆನೆಗ್ಧ | ಧೋರಗಳನುವಾಯ್ತಾಚೆಯಲಿ ಧರ್ಮಜನ ಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ಗುರುಜಕ್ಕೆಪಕ್ಷತವರ್ಮಯವನೇ | ಶ್ವರಸುಬಾಹುಸುತರ್ಮತಕುನಿಗಳ | ಳುರುವಣಿಸಿತಿಚೆಯಲಿ ತಲ್ಲಣ ಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ನಿಲಿಸಿದರು ನಿನ್ನವರು ಬಲದ | ಗೈಯರಿನ್ನುಬ್ಬಿದರು ಬಿರುದಾ | ವಳಿ

ಯ ಮೂದಲಿಸಿದರು ವಿಮಲಾನ್ವಯಮಹೋನ್ನತರ || ಬಲನಡನೆ ತುದಿವೆರಳ ಮುಡಿಮುಂ ದಲಿ
ಯ ಲಘುವಾಗದಿರಿ ಶಸ್ತ್ರಾ || ವಳಿಯ ಬಾಯ್ದಾರೆಗಳ ತೆಗೆಯದಿರೆಂದರುಬ್ಬಿನಲಿ || ೧೮ || ಧೂರೆ
ಯೊಳೊಬ್ಬನಹಾನಿ ಭಟರೆ | ಲ್ಲರಿಗೆ ಧೂರೆಧೂರೆತತ್ತರುಣಯದೆ | ನೆರಹುಬಹುದೋರಂದರೊಮ್ಮೆ
ಖರೊಂದಸಂಕೇತ || ಉರವಣಿಸದಿರಿ ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ತುರಗರಥಹಯಪತ್ತಿರಣಕು | ಬೃರಿಸದಿರಿ
ಕೃತಸಮಯವೆಂದರು ಸಾರಿಸುಭಟರಿಗೆ || ೧೯ || ನೂಕಿದರು ನಿನ್ನವರು ಹಿನ್ನಲೆ | ಗಣಿಕವಾಳರಡೋ
ಡಿಯಲಿ ರಣ | ಪೋಕರಿಸಿತರುಣಾಂಬುವನು ಗಜಹಯದ ಮೈಗಳಲಿ || ವ್ಯಾಕುಳರ ಬೈಬೈದು ಚಪ
ಳಾ | ನೀಕ ಝಡಿಗಿತು ಚಂಡಪಾಕನಿ | ರಾಕರಿಷ್ಟಗಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ದಳದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೨೦ || ಕವಿದು
ದೊಂದೇವಾಘೆಯಲಿ ರಿಪು | ನಿವಹನಿಬ್ಬರದಬ್ಬರದ ಶರ | ಲವಣಿಗಳ ಲಾವಣಿಯ ಮಿಗೆ ಲಂಬನದ
ಘನದ || ಪವನಜನ ಪಡಿಬಲದಲೊಂಕಿದ | ನವನಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರ | ಸವಡಿರಥಸಂಮುಖಕೆ ಬಿಟ್ಟ
ವು ಮಾದ್ರಭೂಪತಿಯ || ೨೧ || ಆರಿವರು ಸಹದೇವನಕುಲರ | ಭಾರಿಯಾಳುಗಳಹುದಲೇ ಬಿಲು |
ಗಾರರಲ್ಲಾ ಕಳಸಸಿಂಧದಬಿರಿದನುಞ್ಜವರೆ || ಸೈರಿಸಿದೊಡೊಪ್ಪುವದಲಾ ಜ | ಝ್ಜಾರತನವಾಧರಣ
ವಹುದನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಶಲ್ಯ ಹಳಚಿದನರ್ಜುನಾನುಜರ || ಪಡಿತ್ತಳಿಸಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ನಡೆ
ಗಲಿಸಿತರ್ಜುನನ ರಥ ನರ || ನೋಡನೆ ಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನುರುಪಾಂಚಾಲಬಲಸಹಿತ || ಝಡಿವನಿಸ್ಸಾಳ
ದಲಿ ಜಗ ಘೇ | ಇಡೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವನೊಕಿದ | ನಡಬಲನ ಕೊಂಡರು ಯುಯುತ್ಸುತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯ
ರು || ೨೨ || ಏರಿತೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ರಿಪುರಥ | ವಾರುಸಾವಿರ ಮತ್ತಗಜಘಟಿ | ಮೂರುಸಾವಿರ ಹೆ
ತ್ತುಸಾವಿರತುರಗದಳಸಹಿತ || ತೋರುವಂಜಿನ ತುಂಡಿಸುವಬಿ | ಟ್ಟೀರುಗಳ ಚೂರಿಸಿದಸಬಳದ | ನೇ
ರುಗಳ ಕಾಲಾಳು ಕವಿದುದು ಶಲ್ಯನಳವಿಯಲಿ || ೨೩ || ದಳಪತಿಯ ಮುಕ್ಕುರಿಸಿದರು ಪಡಿ | ಬಲ
ಕೆ ಬರಹೇಳನುತ ಕವಿದರು | ಹಿಳುಕುಗೆನ್ನೆಯ ಹೋಗರುಮೋರೆಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳ || ಕಳಶಜನ
ಮಗನೊಂಕಿದನು ಕೃಪ | ನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಸುಬಲಸುತರಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿದರು ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜರು ಕೈಕೊಂಡರೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ || ೨೪ || ಮೂರುಕೋಟಿಪದಾತಿಯಲಿ ಮೈ | ದೋರಿದನಲೈ ನಿನ್ನಮಗನು | ಬೈರಿಸಾವ್ತ
ರು ಹೊಕ್ಕರೆಡಬಲಕ್ಕಿ ತೇಜಗಳ || ಕೇರಿದರು ಮಾರೋಡ್ಡ ನಿವರವ | ರೇರಿಹೂಯ್ದರು ನಿನ್ನವರಲೊ
ಗು | ವೇರಬಾಯ್ಗಳ ರುಧಿರಜಲವೆಳೆದುದು ಚತುರ್ಬಲವ || ೨೫ || ಚಿಪ್ಪೊಡೆದು ಬಲುಮೈಗಳಲ್ಲಿಳಿ
ತಪ್ಪರಕುತದ ಸುರಿವಕಂಠೂ | ಳುಪ್ಪರಿಸಿದುದು ಚತುರಚಾತುರ್ಬಲದ ಪದಹತಿಯ || ಅಪ್ಪಿದುದು ಕೆಂ
ಠೂಳಿಯೊಡ್ಡಿನ | ದರ್ಪಣವನೀರಕುತವೆರಡರ | ದರ್ಪವಡಗದು ನಿಮಿಷದಲಿ ನರನಾಥ ಕೇಳಂದ|| ೨೬ ||
ತೆಗೆದರ್ಜುನನನು ಸುಶರ್ಮನ | ವಿಗಡರಧಿಕರು ಭೀಮಸೇನನ | ನುಗಿದನತ್ತಲು ನಿನ್ನಮಗನಾಸಾತ್ಮ
ಕಿಯ ರಥವ || ಹೋಗರುಗಣೆಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ಹೂ | ಣಿಗನಲೈ ಗುರುಸೂನು ನಕುಲನ | ತೆಗೆಸಿದ
ನು ಕೂರಂಜಿನಲಿ ತಡೆಯದೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೨೭ || ಹಳಚಿದನು ದಳಪತಿಯನವನಿಪ | ತಿಲಕನಚ್ಚ
ನು ನೂರುಶರದಲಿ | ಕಳಚಿ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚು ಬೇಗಡೆಗಳದನವನಿಪನ || ಅಳುಕದಿರದೇಸಿಡಿಲ ಹೊ
ಯ್ಲಲಿ | ಕುಲಕುಧರವೀಧರ್ಮಸುತನ | ಗ್ಗಳಿಕಿದಗುಪ್ಪಾರತಿಗಳಾದವು ಶಲ್ಯನಂಬುಗಳ || ೨೮ ||
ಅರಸೇಳೈ ಮುಳಿದಮಾದ್ರೇ | ತ್ವರನಃಪಾತಿಯೊ ಕುಸಿತಯಮನು | ಬ್ಬರದ ಖತಿಯೋ ವಿಲಯರು

ಹೃನ್ ಹನೆಯ ಹಗ್ಗ ಡಿಯೊ || ಉದಿವನುಗ್ರವ ಕೋಪದಲಿ ಹೋಗಿ | ಹೊಡೆಳಿಗಟ್ಟಿತು ಸುಯಿಲ್ಲ ನಲಿ
 ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಕಾಂತೆಯ ಯೆನುತೆಚ್ಚ ನುಮಹೀಪತಿಯ || ೩೦ || ಮುಂದಣಂಬಿನ ಹಿಳುಕನೊ
 ದೆವ್ವು | ಹಿಂದಣಂಬುಗಳವರ ಮೊನೆಗಳ | ಹಿಂದಣಂಬಿನ ಹಿಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಮುಂಚಿದಂಬುಗಳು||
 ಹಿಂದಣವು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ಮಿಗೆ | ಹಿಂದಣಂಬುಗಳೆಂಬಲಿಸಿ ಬಳಿ | ಸಂದವಳಿದಂ ಬುಗಳೆನಲು ಕವಿದೆ
 ಚ್ಚ ನವನಿಪನ || ೩೧ || ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು ಸೀಸಕವನೊಡ | ದೋಡಿದವು ಕವಚದಲಿ ಕುದುರೆಯ | ಜೋ
 ಡುಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ತಳಿತವು ಹಿಳುಕುಹರಹಿನಲಿ || ಕೂಡ ರಥದಲಿ ಹಾಯ್ದು ಮಿಗೆ ಮೈ | ಗೂಡೆಗಾಲಿ
 ಗಳರಿವರೊಥದ | ಲೀಡಿರಿದವಂಬುಗಳು ಕಲಿವಾದ್ರೇಶನಸುಗೆಯಲಿ || ೩೨ || ಧೋರೆಗೆ ಬಲುಹೋ ಸ
 ಪುರಶಲ್ಯನ | ಶರವಳಿಗೆ ಹಿಡಿ ಕೂಡೆಯನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಯಿಬ್ಬಿಗಿಯಾದುದೀಗಳೆ ಗಾಲಿಫುಲ್ಲಣೆಗೆ ||
 ಸರಳುಹೊದೆಯನು ತುಂಬಿ ರಥಸಾ | ವಿರಸಹಿತ ಪಾಂಚಾಲಬಲವು | ಪುರಗುಡಿಯ ಸಿಂಧದ ಸಗಾಡ
 ದಲೈದಿತರಿಭಟನ || ೩೩ || ಭೂತುರೇ ಪಾಂಚಾಲಬಲ ಬಂ | ದಾತು ಕೊಂಡುಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ |
 ಗಾತಿಯನು ಫುಟ್ಟಿಸಿದರೇ ಧಟ್ಟಿಸಿದನೇ ನೈಪತಿ || ಈತಗಳ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಶರಸಂ | ಘಾತವನು ಕದರಿದ
 ನು ಮಾದ್ರೀ | ಜಾತರಡಹಾಯಿದರು ಶಲ್ಯನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ೩೪ || ಮಕ್ಕಳಿರ ನಿಮಗೇಕರಣ
 ವಿದು | ಮಕ್ಕಳಾಟೆಕೆಯಾಯ್ತುಲಾಹಂ | ದಿಕ್ಕಿದರಲಾಧೋರಿಯಧೂಳಿಯಬೆನ್ನು ತೊಡದಿರಲಾ|| ಎಕ್ಕಿತು
 ಳದಲಿ ನಿಮ್ಮರಾಯರ | ಸಕ್ಕಿಳಿಮಾರ್ಜನರಿಗೌತಣ | ವಿಕ್ಕುವೆನು ಬರಹೇಳೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶ
 ಲ್ಯ || ೩೫ || ದಳಪತಿಯ ದುವಾಳಿ ಪಾಂಡವ | ಬಲವ ಕೆದರಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ | ಹೊಲಿಗೆ ಹರಿದ
 ಪೊಲಾಯ್ತು ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಕೈಚಳಕ || ಅಳುಕದಿರಿ ಬದ್ಧರದೆ ಭಂಡಿಯ | ನಿಲಿಸಿ ಹರಿಗೆಯ ಪಾಠ
 ಕರು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿಮುಂದಣ ನಲನನನುತುಬ್ಬರಿಸಿತರಿಸೇನೆ || ೩೬ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಶಲ್ಯನ |
 ಶರವಳಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿದವು ಹೂಡಿದ | ಹರಿಗೆಯಲಿ ನೆರೆಬಿಗಿದವಾಬದ್ಧರದೆ ಭಂಡಿಗಳು || ಸರಳುಗಳ ಬಳಿ
 ಸರಳಬೆಂಬಳಿ | ಸರಳಹಿಂದಣಸರಳುಗಳ ಪಡಿ | ಸರಳ ಸಾರದೆ ಸೋನೆ ಸದೆದುದು ವೈರಿವಾಹಿನಿಯ || ೩೭ ||
 ಗಾಯವಡೆದನು ದೈಪದಸುತ ಪೂ | ರಾಯದೇರಿನಲೋಡಿದರು ಮಾ | ದ್ರೇಯರುಬ್ಬಟಿ ನಿಂದು ಬೆ
 ಟ್ಟಳೆಯೋದನವನೀತ || ರಾಯದಳ ದನೆಗೆಟ್ಟುಬೋಗ್ಗಿನ | ನಾಯಕರು ನುಗ್ಗಗೆ ಯಾದವ ರಾಯ
 ಕಂಡನು ರಥವನಡಹಾಯಿಸಿದನರ್ಜುನನ || ೩೮ || ಎಲೆರೆಹನುಮನಹಳವಿಗಿಯ ರಥ | ಹೊಳೆವೃತಿದ
 ದಳಪತಿಗೆ ಕಾಳಗೆ | ಬಲಹು ಬರಹೇಳುವುದು ಗೌತಮಗುರುಸುತಾದಿಗಳ || ದಳವ ಕರೆ ಸಂಸಪ್ತಕರು
 ನಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ನೊಕಲಿ ಶಲ್ಯಸುತರಂ | ದುಲಿದು ಹೊಕ್ಕನು ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನೊರುರಥಸಹಿತ || ೩೯ || ಉ
 ಲಿದು ಕೌರವಸರ್ವದಳವಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ನೊಕಿತು ಶಲ್ಯನನು ಪಡಿ | ತಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಸುಬಲಸುತಕ್ಕಪ
 ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿ ಪಂಥಿಸಿದಸಿಡಿ | ಲೆಳಮದೆನೆ ಬಹುನಿಧದ ವಾದ್ಯದ | ಮೊಳ
 ಗುಗಳ ತುದಿ ತುಡುಕಿತಾಬ್ರಂಹಾಂಡಮಂಡಲವ || ೪೦ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳೀಮುಸೇನನ | ಕರಿಫುಟೆಗೆ
 ಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದವು ಸಂ | ವರಿಸಿದವು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವಾದ್ರಾಪದೀಸುತರ || ತುರಗದಳವೊತ್ತಿದವು ರಾಯ
 ನ | ಧುರನಿವಾಸಿಗಳುರ ನಿಹಾರದ | ಲುರವಣಿಸಿದರು ಶಲ್ಯನಂಬಿನ ಮೊನೆಯ ಮನ್ನಿಸದೆ || ೪೧ ||
 ಶರಪರಿಸಿವುಡು ರಾಯದಳ ತಲೆ | ವರಿಗೆಯಲಿ ಮೊಗವೊಡದರುಲ್ಲಿಯು | ಲರರೆ ರಾವುತ್ತ್ವನುತ ಕವಿ

ದದು ಬಿಟ್ಟುಸೂಲಿಯಲಿ || ತುರಗವಳ ಮಗರಂಬದಲಿ ಮೋಗ | ವರಿಗೆಗಳಲಾರೋಹಕರು ಚ | ಪ್ವರಿಸಿ
 ಚಾಚಿದಾನೆಗಳನಾಶಲ್ಯನಿದಿರಿನಲಿ || ೪೨ || ಚೂರಿಸುವಮೋಗಸೂರಿಗೆಯ ಕೊ | ಲ್ಲಾರಗಳ ಶರ
 ಖಂಡಿಗಳ ಹೊಂ | ದೇರು ಕವಿದವು ಕೋಲಕೋಲಾಹಳದತೋಹಿನಲಿ || ಧೀರರುಬ್ಬಿನ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ
 ಜ | ಜ್ವಾರೇರಿತುಸರಳಧಾರಾ | ಸಾರದಕ್ಕಡತನದ ಬಿಲ್ಲವರೈದಿತರಿಭಟನ || ೪೩ || ಕಡಿದು ಬಿಸು
 ಟನು ತಲವರಿಗೆಗಳ | ಲಡತಿ ದತಿಪಾಯ್ತಳದಲೋಗ್ನ | ತುಡುಕುಗುದುರೆಯೊಳರುವನೆಚ್ಚನು ಸರ
 ಳ ರಚನೆಯಲಿ || ಗಡಣದಾನೆಯ ಥಟ್ಟಿನುಪ್ಪರ | ಗುಡಿಯ ರಥಗಾಜಗಳ ರುಧಿರದ | ಕಡಲಲದ್ದಿದ
 ಧರ್ಮಜನ ಮಾರ್ಬಲದ ಗರ್ವಿತರ || ೪೪ || ಮುರಿದುದೇ ಚತುರಂಗಬಲನಿ ನಿರಿತವಾದೊಡಧರ್ಮ
 ಸುತ ಕೈ | ಮರದಲಾ ಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರ ಬಿಂಕ ಬೀತುದಲಾ || ಮೊರೆಯಬಾಯಲಿನಿನ್ನಮ್ಮಿದನ |
 ಹೊರಗಿರಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ನರಿಯಬಹುದೆಂದೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯ ಪರಬಲವ || ೪೫ || ಸು
 ರನದೀಸುತರೆಸುಗೆ ದ್ರೋಣನ | ಶರಚಮತ್ಕೃತಿಕರ್ಣನಂಬಿನ | ಹರಹು ದೋರಿತು ದಳಪತಿಯ ಶರ
 ಸೋನೆ ಸಾರವಲ || ಧೋರೆಯ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಯಿರಿದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ನನಭಿವಂ | ದ್ಯುರ
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಜೇಳಿದನು ತಾಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಿ ಶಲ್ಯಪಾರ್ಥರ | ಶರನಿಧಾನವ
 ನವರಬಾಣೋ | ತ್ತರವನವರಂಬುಗಳ ಬಹಳಾಡಂಬರದ್ವನಿಯ || ನಿರುಪಮಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಧಿಯನು
 ದು | ಧರಸಿಳೀಮುಖಸರ್ಗಬಂಧು | ಸ್ಫುರಣವನು ಹಿಂದೀಸುದಿನ ಕಾಣೆನು ರಣಾಗ್ರವಲಿ || ೪೭ ||
 ಎಸೆವನರ್ಜುನನರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರವ | ಕುಸುರಿದರಿವನು ಶಲ್ಯ ಶಲ್ಯನ | ವಿಶಿಖವನು ಮುರಿವನು ಧನಂಜಯ
 ನಾಧನಂಜಯನ || ಮಸಕವನು ಮಾದ್ರೇಶನುರೆ ರೋಂ | ಪಿಸುವನಾಮಾದ್ರೇಶನಂಬಿನ | ಹಸರವನು ಹ
 ರೆಗಡಿವನರ್ಜುನನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವಲಿ || ೪೮ || ಕಂಡನಾಶಲ್ಯಾರ್ಜುನರ ಕೋ | ದಂಡಸಾರಶ್ರುತಿರಹ್ಯ
 ದ | ದುಡಿಯನು ಕುರುರಾಯ ಕೈನೀಸಿದನು ತನ್ನವರ || ಗುಡುಗುಲಿಗಳೊ ವೀರಸಿರಿಯಲಿ | ಮಿಂಡ
 ರೋ ನಗೆಗೆಡೆಯ ಬಿರುದಿನ | ಭಂಡರೋ ನೀವಾರನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭಟರ || ೪೯ || ದಳವ ಕ
 ರೆ ದಳಪತಿಗೆ ಕಾಳಗ | ಬಲುಹು ಪಾರ್ಥನಕೂಡೆ ಗುರುಸುತ | ನಳವಿಗೊಡಲಿ ಸುಶರ್ಮ ತಾಗಲಿ ಶಕುನಿ
 ಗೌತಮರು || ನಿಲಲಿ ಸುಭಟರು ಜೋಡಿಯಲಿ ಪರ | ಬಲಕೆ ಜಾರುವಜಯ ಸಿರಿಯ ಮುಂ | ದಲೆಯ
 ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆನುತ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೫೦ || ನೂಕಿದರು ಶಲ್ಯಂಗೆ ಪಡಿಬಲ | ರಾಕಿವಾಳ
 ರು ಗುರುಸುತಾದ್ಯರು | ಸೋಕಿದವು ಶರನಿಕರವರ್ಜುನನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ || ಕಾಕಭಟನಿವನುಬೈದೊಡೆ
 ಸು | ವ್ಯಾಕುಳರು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ತಪ್ಪೇ | ನೀಕಳಂಬವಕೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನುತಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೫೧ ||
 ಮುರಿಯಿಸುತ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಹೊ | ಕ್ಕುರಿಬಿದನು ಗುರುಸುತನ ಶಕುನಿಯ | ನಿರಿದು ಸಂತಪ್ತಕರ
 ನೋಯಿಸಿ ಕೃಪನೊಡಹಾಯ್ದು || ತರುಬಿದನು ಕುರುಪತಿಯನರ್ಜುನ | ನೂರಿಸಿದನು ನೀಸೈನ್ಯಸು
 ಭಟರ | ನೆರವಣಿಗೆಯಸ್ತ್ರವಲಿಮುಸುಕಿತು ಕಲಿಧನಂಜಯನ || ೫೨ || ಅರಸಕೇಳಿತ್ತಲಯುಧಿಸ್ತಿ
 ರ | ನೆರಪತಿಯನರಿಸಿದನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನು ಸರಳಸರಾಗದಿಂ ಮುಸುಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ || ಧರಗೆ
 ಕಾಮಿಸಿದೈ ಸುಯೋಧನ | ನರಸಿಯಲ್ಲಾ ಧಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ ಹುದುವಲ್ಲ ನುತ ಕವಿದಚ್ಚನು
 ಮುಖಪತಿಯ || ೫೩ || ಮಾವ ಮಾಯಾಡಂಬರದ ದು | ಭಾವವನೇತಕ ಕೌರವ ನೂಳ ಮ | ಗೀತ

ಸುಧಹುದುವಲ್ಲ ನೆಲನೇಕಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ನೀವು ಕೌರವಸರ್ವಭಾಗದು | ರಾವಹದಲೇ ಬಾಣಸ್ಯಪಿತ್ಯು |
 ತಾವಧನವನು ಕೊಡೆನೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿದ || ೫೪ || ಬರಿಯಬೊಬ್ಬಾಟವೊ ಶರಾಳೆಯೊ |
 ಲಿಂಗಲಸವೇನುಂಟೊ ಧರಣಿಯೊ | ಲಿರಕ ನಿಂವೈವರಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯೆಸೆದು ವಧುವಾಗಿ || ಹೊರಗು
 ಗಡ ಕುರುರಾಯನೀಗಳು | ಮರುದಿವಸವೋ ಸಿರಿಮುಡಿಗೇ ನೀ | ತಿರವಪಟ್ಟವೆಂದನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು
 ನಾಶಲ್ಯು || ೫೫ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಶಲ್ಯನಸ್ತ್ರವ | ನಡೆಗೊಡದೆ ಮಾರಂಬುಗಳಲವ | ಗಡಿಸಿ
 ದನು ನೈಪನವರ ಶರಸಂತತಿಯ ಸಂತೈಸಿ || ಬಡನೊಡನೆ ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈ | ಗಡಿಯನಂಬಿನಧಾರೆ
 ದಳಿಸಿ | ಕಿಡಿಗೆದರಿದವು ನೈಪನ ರಥಸಾರಥಿಹಯಾಳಿಯಲಿ || ೫೬ || ಗೆಲಿದನೋ ಮಾದ್ರೇತನವನಿಪ |
 ತಿಲಕನನು ಫಡ ಧರ್ಮಸುತನೀ | ದಳಪತಿಯನದ್ದಿದನು ಮಿಗೆ ಪರಿಭವಸಮುದ್ರದಲಿ || ಅಳುಕಿದನು
 ನೈಪನೀಧರಾಧಿಪ | ನುಲುಕಲಂಜದನೆಂಬಲಿಗೆ | ಲಳಿಮಸಗಿ ಮೈದೋರಿದಾಚೆಯ ಸೇನೆ ಸಂದಣಿ
 ಸಿ || ೫೭ || ನೆಲ ಬಿರಿಯೆಲಘ್ನರಿವವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿದರು ಸಹ
 ದೇವಸಾತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ದಳದ ಪದಹತಿಧೂಳಿಯಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದೆಸೆ ಪಾಂಚಾಲದ ಲವಿ
 ಟ್ವಳಿಸಿ ನೂಕಿತು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ರಥದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೫೮ || ಸರ್ಪುಲಗ್ನೆಯಲರರೆ ಪಾಂಡವ |
 ಸರ್ಪದಳವಳಪತಿಯ ರೋಂಪಿಸ | ಲೊಬ್ಬನೊದಗಿದೊಡೆನಹದು ಕರೆ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡಲು ಕುರುರಾಯನೀಬಲ | ದಬ್ಬರಣೆ ವಾರಿಜಭವಾಂಡವ | ನಬ್ಬರಿಸೆ ಘಾಡಿಸಿತು ಶಲ್ಯನ ರಥವ
 ಬಳಸಿನಲಿ || ೫೯ || ಸೆಳೆದುಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಚಾತು | ಬಲ ಛಡಾಳಿಸಿ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ
 ಮಾರ್ಗದೊಳಾಗಲೇ ಹೊನಲೆದ್ದು ದರುಣಜಲ || ಉಳಿದರಿಬ್ಬರುಧೂರಗಳನೆ ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾಯಿ
 ತು ಸೇನೆ ನೈಪತಿಯ | ಹಳಚಿದನು ಮಾದ್ರೇತನಾವೆಡೆ ಧರ್ಮಸುತನನುತ || ೬೦ || ಮತ್ತೆ ತರುಬಿ
 ದನವನಿಪನನಿದು | ಜೊತ್ತಿನಾಹವೆಲ್ಲಲೇ ನೆರೆ | ಹೊತ್ತುಹೊರಿಗೆಯನರವಣಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವಲೆ ||
 ತೆತ್ತಿಸುವನಂಬುಗಳ ಜೋಡಿನ | ಹತ್ತಿತರಿಗೆಯ ಚಿಪ್ಪನೊಡೆದೊಳ | ನತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿದವು ಮಾ
 ದ್ರೇತನಂಬುಗಳು || ೬೧ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇ ಕಿರುಕುಳನೆ ಶಲ್ಯನ | ನೂನಶರ
 ಜಾಲದಲಿ ನನದನು ಬಹಳಧೈರ್ಯದಲಿ || ಭಾನುವಿದಿರಲಿ ತಿಮಿರದನುಸಂ | ಧಾನದಂತಿರಲಹಿತಭಟನ
 ನಿ | ಧಾನತೆಯ ಕತ್ತಿದನು ಕುತ್ತಿದವಂಬು ದಳಪತಿಯ || ... || ೬೨ ||

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೨೪೦ ಪದ ೯೬೪ ಕುಂಗಳೆನುತ್ತು.

ಅಥವಾ

ಮೂ ರ ನ ಯ ಸ ಂ ಧಿ

ನೂಪನೆ || ಸೆವೆದುದಗ್ಗಿ ಜಪಾಂಟುಬಲಕಾ | ರಸಬಲಾಂಬುಧಿ ಧರ್ಮತನಯನು | ನವವಿಡಿಸಿ ನಮು
 ರದಲಿ ನುಡಿದನು ಮಾದ್ರಭೂಷಾಲ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲಶಲ್ಯನ ಸಮರದೊಳಗನು | ಕೂಟರಾಜ

ಲೃಕೃ ಪಾದಿಗಳಿತ್ತಲಾಚೆಯಲಿ || ಮೇಳವಿತಿರ್ತರ್ಜನನಕುಲಪಾಂ | ಚಾಲಬಲಭೀಮಾದಿಗಳ ಪದ ಧೂ
 ಲಿಯಲಿ ಜಗ ಮುಳುಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಜಡಿದುದುಭಯಬಲ || ೧ || ಕೆದರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಬಲವಂ |
 ಕದಲಿ ಮಾದ್ರೀತನಯರೆಡವಂ | ಕನಲಿ ಚೂಣಿಗೆ ಚಿಮ್ಮಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ಮದಮುಖ
 ವನೆತ್ತಿದರು ಬಾಣಾ | ಫುಡಲಿ ಫಲುಗುಣನನೊಂದೆವಸೆಯಲಿ | ಸದೆದು ಸವರಿದೊಂದುದನೆಯಲಿ
 ದ್ರೌಪದೀಸುತರು || ೨ || ಕ್ಷಿತಿಪ ಚಿತ್ತಸ್ತೀಚೆಯಲಿ ಗುರುಸುತ ಸುಶರ್ಮಕ ಸಾಲ್ವ ನಿನ್ನಯಸುತನು
 ಕೃತವರ್ಮಕೃಪಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳು ಮೆಸಗಿ || ಫೃತಸಮುದ್ರದಸೆರಗು ಸೋಂಕಿದ | ಹುತವಹನಸೋಂ
 ಪಿನಲಿ ಮೈರಿ | ವ್ರತತಿಯನು ತರುಬಿದರು ತರಿದರು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ೩ || ಕಣಕಿದನು ಯಮಸೂನು
 ವೊಡಹಾ | ಯ್ದುಣದಲಂಬಿನಲರ್ಜನನ ಮಾ | ಗರ್ಣಮಹಾರಣ್ಯದಲಿ ಕಡೆದುದು ಕಡಿತ ಗುರುಸು
 ತನ || ರಣವಿಶಾರದರಹಿರಲೈ ನಿ | ಮೃಣಕವೇತಕೆ ರಾಜಗುರುಗಳು | ಸೇನಸುಮೊಡೆ ಸೈರಿಸುವುದೆಂದೆ
 ನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೪ || ಮೊಗೆದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೆಚ್ಚಂ | ಬುಗಳನರ್ಜನನಂಬು ಪಾರ್ಥನ | ಬಿಗಿದ
 ವಾನಿಮಿಷದಲಿ ಭಾರವ್ಯಾಜಶರಚಾಲ || ಹೊಗರುಗಿಡಿಗಳ ಸೂಸುವುರಿಧಾ | ರೆಗಳ ಫೃತಲೇಪನದಬಂ
 ಧದ | ಹೊಗರುಗಣೆ ಹೂಳಿದವು ಗುರುಸುತನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಡಹಾಯ್ದು ಪಾ
 ರ್ಥನ | ವರರಥವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪವನಜ | ನುರುವಣಿಸಿದನು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತ ಗುರುಸುತನ || ಸರಳ
 ಸರಿವಳಿಗಳ ಸಗಾಡದ | ಲರಿಭಟನ ಮುಸುಕಿದಮಹೋಗ್ರದ | ಧುರವಕಂಡನು ನೈಜತಿ ಬಂದನು ಬಿ
 ಟ್ವಸೂರಿಯಲಿ || ೬ || ರಾಯ ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮಸೇನನ | ದಾಯ ಬಲುಹೋ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ದಾ
 ಯವಲ್ಲೀಮತ್ತೆನುತ ಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ಸಾಯಕದ ಮೆಳಿಗರೆದು ಕೌರವ | ರಾಯನನು ಹಿಂ
 ದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲ | ವಾಯುಜನ ವಂಗಡವ ಮುರಿದರು ತರಿದರರಿಬಲವ || ೭ || ಪಡಿಬಲಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು
 ತ್ರಿಗರ್ತರ | ಗಡಣ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮರಿಗೆ ಸಂ | ಗಡವನಶ್ವತ್ಥಾ ಮ ನೀ ಹೇರಾಳದಳಸಹಿತ || ಕೊಡಹಿ
 ದರು ಪಾಂಡವರಬಲವವ | ಗಡಿಸಿದರು ಪವಮಾನಜನ ಬ | ಕೃಡಿಯಬೆಳವಿಗೆಯಾಯ್ತು ಭೀಮನ
 ಭಾರಣೆಯುಭಟರು || ೮ || ಫಡಯೆನುತಪಾಂಚಾಲಬಲಸಂ | ಗಡಿಸಿತನಿಲಜನೊಡನೆ ಸೃಂಜಯ | ರೆಡ
 ಯಲೆಡಹಾಯಿದರು ಸುತ ಸೋಮಕತಿಬಂಡಿಗಳು || ಕೆಡಿಯಿಡುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ವಡಬನೆದ್ದು
 ದು ಕುರುಬಲವ ಹೆ | ಗ್ಗಡಲು ಬರೆತುದು ಹೇಳಲೇನವನೀಶಕೇಳಿಂದ || ೯ || ಅಸಮಯದಲಿ ಬಹಳ
 ತೌರ್ಯಾ | ವೇತದಲಿನಿನ್ನೂತನೊಕಿದ | ನಾತಕುನಿಲವತ್ತುಸಾವಿರತುರಗದಳಸಹಿತ || ಕೇಸುರಿಯ ಕಾ
 ಬೋಗೆಯವೊಲು ನಿ | ಫೋಷದಾಯುಧದಾನಗಳು ಕೃ | ವೀಸಿದಲ್ಲಿಂಮುನ್ನು ಮೊಗೆದವು ಮೈರಿ
 ದೋಡರವ || ೧೦ || ಗಜರಥದ ಗಾಢಿಕೆಯ ವಾಜ | ವ್ರಜದ ವೇಡಿಗೆ ಭೀಮನೇಗಡ | ಬಟಸುವವಜೊ
 ಡೆಚೆಂಡನಾದಿದನಹಿತಮೋಡರವ || ಗುಜರುಗುಲ್ಮನಿಕುಂಜವೇಣು | ವ್ರಜದ ಮೆಳೆಯಲಿ ತಿಲುಕಿವಟ
 ವಣ | ಸಜಪರಾ ಕ್ರಮತಿಖಿಯ ರೂಳ ರೋಂಪಿಸಿತುಮೇಡೆಯಲಿ || ೧೧ || ಅಳಿದುಟ್ಟಿಸೂರಾನೆ ಸಾ
 ನಿರ | ಬಲುಗುದುರೆ ರಥಮೂರುಸಾವಿರ | ಸಲಕೆ ಕೃವರ್ತಿಸಿತುಭೀಮನ ಹೊಯ್ಲು ಜೋರಟಿಗೆ || ಬಿ
 ಲುವೆರಿಗೆ ಸಬಳದ ಪದಾತಿಯ | ತರೆಯ ತೊಡಿಸಿದನೊಲ್ಲುಲಕ್ಷವ | ನುಳಿದಬಲವ್ಯೂರೈಸುತಿದುಡು
 ಳಿಸುವಳಾಯೆನೆ || ೧೨ || ತಡೆದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೆಹಿತನ | ಕಡುಹನಾಸೆಡೆದೇವನಕುಲರ | ನಡೆಗುಡೆ

ನಾಚೋಪವನು ನಿಲಿಸಿದನು ಪವನಜನ || ಇಡಿದುದಂಬರವಳೆಯದಲಿ ಕೈ | ಗಡಿಯನೆಸುಗೆಯಲಕ್ಷ್ಯವೆ
ನುಮಿಗೆ | ನುಡಿಯಬಲ್ಲವನಾರು ಗುರುನಂದನನ ಸಮರದಲಿ || ೧೩ || ಪವನಜನನೆಂಬಂಜಿನಲಿಪಾಂ
ಡವಬಲವನ್ಮೆವತ್ತರಲಿ ಯಾ | ದವನನಿಪ್ಪತ್ತಂಬಿನಲಿ ಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕರ || ಕವಲುಗೋಲಿಪ್ಪತ್ತರ
ಲಿ ಮುರಿ | ದವಘುಡಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲಸೃಂಜಯ | ನಿವಹವನು ನೂರಂಬಿನಲಿ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದೆ || ೧೪ || ಏನ ಹೇಳುವೆ ಗಜಘಟಪ್ರತಿ | ಮಾನದಲಿ ಕೊಂಡಂಬುಗಳು ಹಿಂ | ದಾನೆಗಳನ್ನೇಳೆಂಟ
ನೊಡೆದೋಡಿದವುಪಂಚಕಕೆ || ಭಾನುರತ್ನಿಗಳಂದಕಾರದ | ಮಾನಗರ್ವವಮುರಿವ ವೊಲುಗುರು | ಸೂ
ನುವಿನ ಶರವೌಂಕಿದವು ಗಜಘಟೆಯ ಬಲುಮೆಳೆಯ || ೧೫ || ತಾಗಿದವು ಕಂಧರದಿ ತಾಳಿಗೆ | ಗಾಗಿ
ಹೊರವಂಟಶ್ವನಿಕರವ | ನಿಗಿದವು ಶರವೊಂದುಸಾವಿರರಥಹಯಾವಳಿಯ || ಬಾಗಿದವು ಕಾಲುಗಳು ಕ
ಬಳಿಸಿ | ತೇಗಿದವು ಚತುರಂಗಬಲವ ನಿ | ಯೋಗಿಸಿದವಂತಕನವರಿಗಂಬುಗಳು ಗುರುಸುತನ || ೧೬ ||
ಕಡಿವಡೆವನ್ನೊರುಗಜ ಧರೆ | ಗುಡಿದು ಬಿದ್ದವು ತೇರುಸಾವಿರ | ವಡಗುದರಿಯಾಯ್ತಶ್ವಚಯ ಸಾ
ವಿರದಮುನ್ನೂರು || ಕಡುಗಲಿಗಳರವತ್ತುಸಾವಿರ | ವೊಡಲುನಿಗಿತುಪಾಯಿದಳವು | ಗ್ಗಡದಡಾವರೆ
ದಡಿಗಳಾಯಿತು ವೈರರಾಯರಿಗೆ || ೧೭ || ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು ಪಾಂಡುಬಲವರೆ | ವತ್ತುಸಾವಿರಕುದು
ರೆ ನೂರರೆ | ವತ್ತುಗಜರಥನೂರುಮಿಾರಿತು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಧರಣಿಯ |
ಕಿತ್ತು ಮೆಗುಚುವವಾದ್ಯರವೆ ಮಿಾ ರಿತ್ತುಕಮಲಭವಾಂಡವಿಪುಳಕಟಾಹಖರ್ಪರವೆ || ೧೮ || ಇತ್ತ
ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಹೆಯವಿ | ಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದಂತಿಘಟಿವ | ವತ್ತುಸಾವಿರರಥದೊಳಗೆ ಸಾವಿರದಮು
ನ್ನೂರು || ತತ್ತಿಗರು ಕಾಳಾಳು ಲಕ್ಷವು | ಹತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಿಯವಾದ್ಯರಭಸದ | ಲೆತ್ತಿನೂಕಿತು ಗುರುತನೂ
ಜನ ರಥದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೧೯ || ಉರವಣಿಸಿತಿದು ಗುರುಸುತನ ಹಿಂ | ದಿರಿಸಿ ಪರಬಲದಫಿಮುಖಕೆ
ಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ಕಂಡನಿತ್ತಲು ಶಲ್ಯ ನಿಜಬಲವ || ಧುರಕನಾವಿರೆ ಸೇನೆಯುಪಸಂ | ಹರಿಸ
ಬಹುದೇ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ನಗೆಗಡೆಯಾಹವೆ ತೆಗೆಯೆನುತ ನಡೆತಂದ || ೨೦ || ಬಲವ ತೆ
ಗೆತೆಗೆನಾನಿರಲು ಕುರು | ಬಲಕೆ ಬೀಯವೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕಿಲಬಲವ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಕೃಪಗುರುಸು
ತಾದಿಗಳು || ನಿಲಲಿಶಕುನಿಯ ತುರಗಗಳು ಹಿಂ | ನೆಲೆಗೆಹೋಗಲಿ ರಾಯದಳ ನ | ಮ್ಮಳವ ನೋ
ಡುತ್ತಿರಲಿಯೆಂದನು ಶಲ್ಯ ಕುರುಪತಿಗೆ || ೨೧ || ಕೇಳುಕೃಪಕೃತವರ್ಮ ಗುರುಸುತ | ಕೇಳುಶಕುನಿ
ಸುತವರ್ಮಸಾಲ್ವನ್ಯ | ಪಾಲರಾಯನಮಂತ್ರಿಸುಚಿವಪಸಾಯಕಾದಿಗಳು || ಕೇಳಿರೈ ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟರೆ |
ಕಾಳಗವೆ ಕಂಡಿರಿ ಮದ್ರಿಯಕ | ರಾಳಕದನೋತ್ಸವವೆ ನೋಡುವುದಂದನಾಶಲ್ಯ || ತರಿಸಿಕಾಂಚನಮ
ಯರಥವ ಸಂ | ವರಿಸಿದನು ಟಿಕ್ಕೆಯವನೆತ್ತಿಸಿ | ಸರಳ ತುಂಬಿಸಿ ಭಂಡಿಗಳನೆಡಬಲಕೆ ಜೋಡಿಸಿದ ||
ವಿರುದನೊದರುಪಪಾತಕರ ಮೋ | ಹರಕೆ ಮಣಿಕಾಂಚನವ ಮೊಗದಿ | ತ್ತರರಕರೆ ಧರ್ಮಜನನನು
ತುಬ್ಬಿದನು ಮೊದ್ರೇತ || ೨೨ || ರಾಯನೋ ನಿಲುವವನು ಪಾರ್ಥನೋ | ವಾಯುಸುತನೋ ನಿಮ್ಮ
ಮೊವರೋ | ಳಾಯುಧವೆಕೊಂಡಾರುನಿಲುವರು ನಿಲುವೆನವರೊಡನೆ || ನಾಯಕರು ಮಿಕ್ಕವರೊಡ
ನೆ ಬಲು | ಸಾಯಕವೆ ತೊಡಬಿದೊಡಕೌರವರಾಯನಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮದವೇರಿದನು ಕಲಿತಲ್ಯು || ೨೪ ||
ಬರಳತುಲೆಗಳ ಬೊಬ್ಬ ಮಿಗಲ | ಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ ಜ | ರ್ಘುರಮೃದಂಗದ ಗೋಣಪಟಕೆ

ಹವಗಾರುಗಹಳೆಗಳ || ಉರುರಭಸವಳ್ಳಿರಿಯೆ ರಥಚೀ | ತ್ತರದ ರಥಹಯಹೇಷಿತದ ನಿ | ಪ್ಮರನಿನಾ
ದದಲೌಂಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯನಾಹವವ || ೨೫ || ದಳಪತಿಯ ಸುವ್ರಾಣಮುಖ ಕಳ | ವಳಿಸುತಿದ ಗಂ
ಗಾಕುಮಾರನ | ಕಲಶಜನ ರಾಧಾತನೂಜನ ಸಮರಭೂಮಿಯು || ಕಳನನಿಗನಾಕ್ರಮಿಸುವೊಡವೆ |
ಗ್ಗಳೆಯಮಾದ್ರಮಹೀಶನಲ್ಲದೆ | ಕಲಿಗೇನಹುದೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದುದು ಕುರುಸೇನೆ || ಪೂತುಮ
ಯು ಶಲ್ಯ ಹೊಕ್ಕನು | ಸೂತಜನ ಹರಿಬದಲಿ ವೀರವ್ರಾತ ಗಣನೆಯಲೀತನೊಬ್ಬನೆ ಹಾಮಹಾದೇ
ವ || ಧಾತುಮೊಳ್ಳಿತು ಧಿಟ್ಟನೈನಿ | ಭೀತನಹನೆಂದುಲಿದು ರಿಪುಭಟ | ರೀತನನು ಹೋಗಲಿದರು ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ೨೬ || ಒಡೆದು ನಿಂದನು ಪರಬಲವ ನಿ | ಮೊಡಯ ನಾವೆಡೆ ಸೇನೆ ಬವ
ರವ | ಕೊಡಲುಕೊಂಬವರೆಲ್ಲ ಕೈದುಮನಿಳೆಯ ಗುಳಿದರಿಗೆ || ಪೊಡವಿಯುಲಿಹುದು ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೊ
ಡನೆ ಸಲ್ಲದುಗಡ ಶರೌಘವ | ನುಡಿಸಹೇಳಾನ್ಯ ಪನನೆಂದುರುಬಿದನುಕಲಿಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಚೆಲ್ಲಿತದು ನಾ
ನಾಮುಖಕ ನಿಂ | ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಕಾದ್ಯರ | ನಲ್ಲಿಕಾಣೆನು ಸೃಂಜಯರ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರ ||
ಕೆಲ್ಲಿಯಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬರೆ | ಬಿಲ್ಲನೊದಿರಿಸಿ ಕವನಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲ ತಾನಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದ
ನು ಪಾಂಡವರಾಯ || ೨೮ || ಜೀಯಬುಧನ ಪುರೂರವನಸುತ | ನಾಯುವಿನ ನಹುಷನ ಯ
ಯಾತಿಯ | ದಾಯಭಾಗವ ಭೋಗನಿಧಿಯವತರಿಸಿದ್ದು ಧರಗೆ || ಜೇಯನೆನಿಸಿದೆ ಜೂಜನಲಿ ರಣ |
ಜೇಯನಹನೀಕೌರವನು ನಿ | ಮ್ಯಾಯತಿಯ ಸಂಭಾವಿಸಂದುದು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೨೯ ||
ಹರಿಗೆ ಹೊಡವಂಟಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಯ | ಗುರುವ ನೆನೆದುಶ ರಾಸನಕೆ ಹೊಸ | ತಿರುವನೇರಿಸಿ ಮಿಡಿದು
ನಿಜಸಾರಧಿಯ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ಅರಸನಿದಿರಾದನು ವೈಕೋದರ | ವರನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ಬರಲು
ಬಲನೆಡವಂಕದಲಿ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೦ || ಮಾವನವರೇ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂಸಗೆ | ನಾವು ಹೋದರೆ ಕ್ಷ
ತ್ರಜಾತಿಯ | ಜೀವನವಲೇ ಕಷ್ಟವಿದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಶರಾಗಿ || ನೀವು ಸ್ವರಿಸಬೇಕು ನಮ್ಮ ತ | ರಾವಳಿ
ಯನನುತವನಿಪತಿ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯ ಕೆದರಿದನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಸಂಮುಖಕೆ || ೩೧ || ನಿನಗೆ ಮಾತು
ಳರಾವು ಮೋಳಿ | ಮುನಿಯಮಗ ಮೊರೆಯಲ್ಲ ದುಶ್ಶಾ | ಸನಜಯದ್ರಥರಲ್ಲಲಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ನಿ
ನಗೆ || ಜನಪಧರ್ಮದ ಹಿಂಸೆ ಬಂದುದು | ನಿನಗೆ ನಾವದನಾಡಲೇತಕೆ | ಮನದಗರ್ವದ ಗಾಡವೈಸಲೆ
ಯಿಸುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ || ೩೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಶಲ್ಯನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಪತಿಯ ಸಂಗ್ರಾಮವಂದಿಸ
ಸುರನದೀನಂದನನ ದ್ರೋಣನ ಸೂತನಂದನನ || ನರನ ಭೂರಿಶ್ರವ ಸುಷೀಣನ | ಕುರುಪತಿಯ ವೃಷ
ಸೇನಸೌಧ | ದ್ರರ ಮಹಾಸಂಗರವ ಮರಿಸಿತು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೩೩ || ಧಿಟ್ಟನಹೆ ಭೂಪತಿಗಳಲಿ ಬ
ಗ | ಜಟ್ಟಿಯಹೆ ನಿನಗಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಯ | ಕೊಟ್ಟವರ ನಾಬಲ್ಲ ನಿನ್ನದನಾಡಿ ಫಲವೇನು || ತೊಟ್ಟ
ಚೋಹದವಾಸಿಯೊಬ್ಬದ | ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೋಡುವುದು ನಿನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರ ನಿಬ್ಬರವೆನುತ ತೆಗೆ
ದಿಟ್ಟನಾಶಲ್ಯ || ೩೪ || ಮೊವ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಭಾರನೆ | ಗಾವನಿಲುವನು ಸಾಕದಂತಿರ | ಲೀನಿಬ
ತ್ರಕಳಂಭುಂಡನಪಂಧಿತತ್ವವನು || ನೀವು ತೋರಿರ ಸಾಕು ಸಾಮ | ಧ್ಯಾವಲಂಬನವುಳ್ಳೊಡೀತ
ಸ್ತ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸ್ಮರಿಸಿಯೆನುತ ಯಮಸೂನು ತೆಗೆದಚ್ಚ || ೩೫ || ಧರಣಿಪತಿಯೊಬ್ಬಗಳನೆಡೆಯಲಿ
ಹರಿದು ತುಳುಕಿದನಂಬನಂಬಿನ | ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ದಾಳಿ ಪಸರಿಸಿದುದು ಪರೀತವ || ಮೊರವೆ ||

ಮಾರ್ಗಣೆಗಳಲಿ ಕೆ | ತ್ತರಿಸಿದವು ಬಳಿಯಂಬುಗಳು ಪಡಿ | ಸರಳನುಗುಳಿದವೆಚ್ಚೊಡಚ್ಚನು ಮೆಚ್ಚು
 ಲುಭಯಬಲ || ೩೭ || ಸ್ಮರಿಸಾದೊಡೆಯನುತ ಮುಳಿದು ಮು | ಹೀರಮಣಮಾದ್ರೇಶ್ವರನನ | ಚ್ಚಾ
 ರಿದನು ಮುಗುಳಿಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯಚ್ಚು ಬಳಿಯೆಸಲು || ಕೂರಲಗುಸೀಸಕದ ಕವಚವ | ಹೋರುಗಳ
 ದೊಳನೆತ್ತರಿನ ಬಾ | ಯ್ದಾರೆಗಳ ತೋರಿದವು ದಳಪತಿಯಪರಭಾಗದಲಿ || ಪ್ರಳಯಪವನನ ಹೊ
 ಯ್ಲಿನಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿದಮರಾದ್ರಿಯವೊಲುದುರಿದ | ಬಿಲುಸರಳ ಹೋಗಿಲೋರಗೊರಳಿನ ಮುಚ್ಚು
 ಕಣ್ಣುಗಳ || ತಳಿತರಕುತಾಂಕುರದ ಬಳಕೆಗೆ | ಬಳಲಿದಿಂದ್ರಿಯಕರಣಮೂರ್ತಾ | ವಿಲಸಿತಾಂಗದ
 ಶಲ್ಯನಿದ್ದನು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮರವೆಗಾತನ | ನೆರವ ಕೂಟ್ಟು ಮುಹೂರ್ತ
 ಮಾತ್ರಕೆ | ಮರದವೊಲು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಕೆಲಬಲವ || ಸರಳ ಕಿತ್ತಾಪಧಿಯ ಲೇಪವ | ನೊ
 ಡಿಸಿದನು ತೊಳತೊಳೆದು ನೂತನ | ವರದುಕೂಲವನುಟ್ಟುಕೊಂಡನು ನಗುತ ವಿಳೆಯುವ || ೪೦ ||
 ತುಡುಕಿದನು ಬಲುಸರಳನೆಟ್ಟವ | ಗಡಿಸಿದನಲಾ ಧರ್ಮಸುತನು | ಗ್ಗಡಿದಲೊಂಡುಮುಹೂರ್ತವಾ
 ಯಿತೆ ಹಗೆಗೆ ಸುಮ್ಮಾನ || ತೊಡಕಿದೊಡೆ ಜಯವಪಜಯವು ಸಂ | ಗಡಿಸುವುದುತಪ್ಪೆನು ಯಮಸುತ
 ಹಿಡಿಧನುವನನುವಾಗನುತ ಮೊದಲಿಸಿದನು ಶಲ್ಯ || ೪೧ || ನರನ ರಥವನೆ ಮೊರೆಯಹೊಗು ಮುರ
 ಹರನ ಮೊರಹೊಗು ಭೀಮಸೇನನ | ಕರಸಿ ನೂಕು ತಿಬಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳ || ಅರಸುಗುದಿ
 ಗಳ ಹೊಯ್ಸುಗೆಲುವಿನ | ಗರುವನಾದೊಡೆ ನಿಲ್ಲೆನುತಲ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಮಾದ್ರಮಹೀಶನೆಚ್ಚನು ಧರ್ಮ
 ನಂದನನ || ೪೨ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಶರಸಂ | ಧಾನವನು ಪುಂಬಾನುಪುಂಬನಿ | ಧಾನವನು ಜಂ
 ಭಾಳಶರಜಾಲಪ್ರಸಂದನೆಯ || ಅನಿರಂತರಸರಳಸಾರದ | ಸೋನೆ ಸುರಿದುದು ಧರ್ಮಸುತ ನರಣಾ
 ತುರಾಗವ ಕೊಡ್ತದದುಭುತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೩ || ಸರಳ ಮುರಿಯಿಸಲಾಸರಳಕೆ | ತ್ತರಿಸಿ
 ಪತ್ತಂದಿನಲಿ ರಾಯನ | ಬರಿಯಕವಚವ ಹರಿಯಲಿಚ್ಚನು ಮೂರುಬಾಣದಲಿ || ಸಿರದ ಸೀಸಕವನು
 ನಿಘಾತಿಯ | ಲೆರಡುಶರದಲಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಪತಿ | ಯುರವನುಗುಳಿದನೆಂಬರಲಿ ಮುಗುಳಿಚ್ಚು ಬೊದ್ದಿ
 ರಿದ || ೪೪ || ಗರುಡತುಂಡದ ಹತಿಗೆ ಘನಿಯೆ | ಬಿರಿದವೊಲು ಯಮಸುತನ ತನು ಜ | ಜ್ವರಿತ
 ಸಾದುದು ಜಡಿದಜೋಡಿನ ಜಗಿಯ ಜೋರಿಸಲಿ || ಮುಂದಿದಕಂಗಳ ಮುಲಗಿನಲಿ ಪೈ | ಸರಿಸಿದಗ್ಗದ
 ಗಾಢವೇದನ | ಯುರವನಿಗೆ ಸೊಪ್ಪಡಗಿ ನಿಮಿಷ ಮಹೀಶ ಮೈಮರದ || ೪೫ || ಬಿದ್ದನಾಚೆಯ ದೊ
 | ಸುಯೋಧನ | ಗದ್ದನಿನ್ನೇನನುತ ಸುಭಟರ | ನದ್ದಿತತಿಸಂತೋಷಸಾಗರ ನಿನ್ನು ಮೋಹರವ || ಇ
 ಕ್ಷಿರೋ ತೋಕಾಂಬುಧಿಯೊಳೊಡ | ಬಿದ್ದರೋ ಭೀಮಾರ್ಜುನಂಗುಸು | ರಿದ್ದರೋ ಬರಹೇಳನು
 ಬೊದ್ದಿರಿದನಾಶಲ್ಯ || ೪೬ || ಗಜಬಜಿಸಿದುದು ಮೈರಿಸುಭಟ | ಪ್ರಜನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವಿ
 ಚುಡ್ಯಪ್ಪದ್ವೈಮ್ನುಭೀಮದ್ರೋವದಿಸುತರು || ವಿಜತನೋ ದಿಗತಾಸುರೋ ಧ | ಮೂಜನ ಹವನ
 ಲ್ಲಕೆ ಬಿಂತಾ | ರಜನಿಯಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟುಬಾಬಲವರಸ ಕೇಳಿರಿದ || ೪೭ || ತ್ತರಳ ಮರಳಿಚ್ಚು ತ್ತನಸ್ತು
 ಳ್ಲವ ಕೊಳೆಡೆನು ಗಾಯದಲಿ ಕೇ | ವಳಿಸಿ ದಿವ್ಯಪಧಿಯ ವರಗಂಠಾಪುಷ್ಪವನವ || ರಣವಿಜಯ
 ವೇಷ್ಠಮುಣಿಭೂ | ಪಣಪರಿಶ್ರುತನಾಗಿ ತಿರುವಿನ | ಗೊನೆಯವನು ನೇಟರಿಸಿ ಸಂತ್ಯಸಿದನು ಸಾ
 ಕನ || ೪೮ || ಮರನೆ ಮಸುಳಿಸಿ ಭೂನಿಪತಿ ಕಂ | ದಳಿದಿರಲು ಭೀಮಾರ್ಜುನರನಿ | ನಿರ್ದಿಷ್ಟ

ದಗದುದಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ನೀವೇಕೆ ರಣವೇಕೆ || ನೆರೆಧನುರ್ವೇದಾರ್ಥಸಾರವೆ | ನೆರೆದೆಯಾದರೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಬಿ
 ಡೆ | ತೆರೆದನೆಂಬಂ ಬಿನಲಿ ಧ್ವಜರಥಹಯವನಾಶಲ್ಯ || ೪೯ || ಧನುವನೆರೆಡಂದಿನಲಿ ಮೆಗುಳೆ | ಚ್ಚನು
 ಮಹೀಶನ ಸಾರಥಿಯ ಮೈ | ನೆನೆಯನವರುಧಿರದಲಿ ಮೆಗುಳೆಚ್ಚನು ಮಹೀಶ್ವರನ | ಮನನಶಾಸ್ತ್ರ
 ಶ್ರವಣನಿಯವಾ | ಸನಕಮಾಧಿಧ್ಯಾನವಿಧ್ಯಾ | ವಿನಯವಲ್ಲದೆ ರಣದಜಂಜಡವೇಕೆ ನಿನಗೆಂದ || ೫೦ ||
 ಉಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ಚಾಪ ಸಾರಥಿ | ಕಡಿದರಥ ನೆರೆನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾ | ಯುಡಗುದರಿಯಾಯ್ತುಶ್ವಚ
 ಯಸಂಜೋಡುದಡಿಸಹಿತ || ನಡುಗಿತರಿಬಲವವನಿಪತಿ ಕಾ | ಲ್ಪುಡಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸವಂ |
 ಗಡವ ಮೇಳೈಸಿದರು ನಗುತಡರಿದನು ಮಣಿರಥವ || ೫೧ || ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇನೆ ರಾಯನ | ಸರ್ಬದ
 ಳೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಸೋಲದ | ಮಬ್ಬು ಹೊಡೆದುದು ಜಯದ ಜಸವೇರಿದನು ನೆರೆನಾಥ | ಉಬ್ಬಿದನು
 ಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜದ | ಗರ್ಭಗಾಡಿಸಿತಾಲಿಮಿಡಿದನು | ತೆಬ್ಬಿನಸ್ತ್ರನ ತೂಗಿ ತುಡುಕಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ
 || ೫೨ || ಕಾದುಕೊಳು ಮಾದ್ರೇಶ ಕುರುಬಲ | ಮೈದಿ ಬರಲಿಂದಿನಲಿ ನಿನ್ನಯ | ಮೈದುನನ ಕಾಣಿ
 ಕೆಯಲೇ ಸಂಘಟನೆಗೀಸರಳು || ಕೈದುಕಾರರೊಳುಂಟಿಕರೆ ನೀ | ನೈದಲಾರೆಯೆನುತ್ತ ಮುನ್ನೂ |
 ರೈದುತರದಲಿ ಕಡಿದನಾಸಾರಥಿಯ ರಥಹಯವ || ೫೩ || ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಹೊಡಿದೆ |
 ವಾರುವಂಗಳನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುದು ಮಿದುಳೆ ಜೋಡಿನಲಿ || ಆರಿ ಬೊ
 ಬ್ಬಿರಿದರಸನಸಲ | ವ್ಯಾರದಲಿ ಕಣೆಯಡಸಿದವು ಕೈ | ವಾರವೇಕೆ ಚಡಾಳಿಸಿತು ಚಪಳತೆ ಯುಧಿಪ್ತಿ ರ
 ನ || ೫೪ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ರಥಸಾರಥಿವಿಸಂಚಿಸ | ಲಾರಿದನಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿ
 ಮೋಹುಸಿತಕ್ಷಿಯಲಿ || ಕುರುಬಲದ ತಲ್ಲಣವನುಪಸು | ಹುಸಿ ಹುಗೆಯಡಾಯುಧದಲಾ | ಧರಣಿಪನ
 ಮೇಲ್ವಾಯ್ತು ಹೊಯ್ದನು ಹಯರಥಾವಳಿಯ || ೫೫ || ವಾರುವನ ಭಯನಿತ್ತಕಡುಸಂ | ಹಾರದ
 ಲಿ ಸಾರಥಿನೆರಂವ್ರನ | ತೇರ ತಿರುಗಿಸಿದನು ನಿಹಾರದಲೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ || ಆರಿ ಹೊಯ್ದನು ಹ
 ಯವನಗ್ಗದ | ವಾರಣಾವಳಿಗಳ ಪದಾತಿಯ | ತೇರತೆಕ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಸಾವಿರವ || ೫೬ ||
 ಮಲಿತು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಪ್ಪನನು ಭಯ | ಗೊಳಿಸಿ ಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯರನ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯು
 ಧಾಮನೊತ್ತಮುಂಜಸರ || ದಳದೊಳೋಡಿಸಿ ಮುರಿದು ಚಾತು | ಬಲವ ಸವಿ ಸಿಖಂಡಿನಕುಲರೆ
 ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿ ಮಹೀಪತಿಯ ಒಡಿಬಲಕೆ ಮಂಡಿಸಿದ || ೫೭ || ಎಸೆಯುಧಿಪ್ತಿರ ಹಲಗೆಕಡುಗವ |
 ಕುಚುರಿದರಿಯಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಕುತಲನೆಂಬರಲೇ ತನುತ್ರಂಧಂಗಳಲಿ ನಿಮಗೆ || ಅಸುವ ತಡವರೆ ರ
 ಣಪಲಾಯನ | ವಸವುದ್ವಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗತಿಸಾ | ಹಸುಗನಾದೊಡೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಮೊದಲಿಸಿದನು ತಲ್ಯ ||
 || ೫೮ || ಅಕಟಕಟ ಧರ್ಮಜನ ನೀಂಕಂ | ಟಕಕ ಕೈವರ್ತಿಸಿದರೇ ಪಾತಕಿಗಳೋ ಪಾಂಡವರೆನುತ
 ಬಲವೆಲ್ಲ ತಲ್ಲಣಿಸೆ || ವಿಕಟರೋಷದಿ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ | ಪ್ರಕಟಭೀಷಣಸಹಿತನಲಿ | ಸಾಯಕವ ಬಂಡಿಸಿ
 ಧರೆ ಬಿರೆಯೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಧೀಮ || ೫೯ || ಲೇಸ ಮಾಡಿದೆ ಭೀಮ ಕಟ್ಟಾ | ಳೈಸಲೇ ನಿನ್ನವೆರೊ
 ಳಗೆ ನಿ | ನಾತೆಯಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಸತ್ಯತತ್ವದಕೆ || ಐಸ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಮಾದ್ರಮ | ಹೀತ ಮು
 ರಿಯಲು ಹೊಸರಥವ ಮೇ | ಳೈಸಿ ಸಾರಥಿ ಸಂಧಿಸಿದನವಧಾನ ಜೀಯೆನುತ || ೬೦ || ರಥಕೆ ಬಂದು
 ಸಸಾಯವನು ಸಾ | ರಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಚಾಪತರವನು | ರಥದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸಿದನೆಂಬಿಸಿದನು ಸುಂದಿ

ಧನನ || ವೈಭವಮಕ್ಕಳ ರಣಪರಾಕ್ರಮ || ವೈಭವಕಣಾ ಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟ || ವೈಭವ ನಿಲಿಸುವೆನು
ತ ಮೂಲಿಸಿದನು ಧರ್ಮಜನ || ೬೧ || ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ನೃಪಾಲನ | ಸಾರೆ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿತು ರಥ
ನೃಪ | ನೋರೆಬಿಲಿದನು ಬಾಗಿ ತಿರುಗಿದನೊಲೆದೊಡಲನೊಲೆದ || ಚೂರಿಸಿದನಾರಾಚವಿಶ್ರವ || ದೋ
ರಣದ ನಾರಾಚನೆಸೇತುವಿ | ಹಾರದಲಿ ವಿರಚಿಸಿದಶಲ್ಯನ ಸಮರಸಾಗರವ || ೬೨ || ಹಿಂದೆ ಕರ್ಣಧ
ನಂಜಯರು ಬಳಿ | ಕಿಂದು ಶಲ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರರು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಸಮತಲಿಸಿ ಕಾದಿದರುಭಯಬಲ
ದೊಳಗೆ || ಇಂದು ಮದ್ರಮಹೀಶರನು ಯಮ | ನಂದನೆಗೆ ಪಡಿ ಮದ್ರರಾಜಗೆ | ಸಂದುದೀಯಮ
ಸುತಗೆ ಯೆಂದುದು ಸಕಲಪರಿವಾರ || ೬೩ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಪುರಣವೈಸಲೆ ನಿಮ್ಮಬ
ಲಸಂ | ಹರಣಕಾವುದು ಬೀಜ ನಿರ್ದ್ರವರ ವಿಲಾಸವಿದು || ಹರಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನನಕ್ಕಟೆ | ಗರೆದು
ವರಶಕ್ತಿಪ್ರಯೋಗವ | ನೋರೆದರೊಡಬಟ್ಟನು ಹಸಾಧದಮಧುರವಚನದಲಿ || ೬೪ || ಆಯದಲಿ ಶ
ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ದಿ | ವ್ಯಾಯುಧವ ನೆರೆಬಲಿದವರ ತಪ | ನೀಯರೇಖೆಯ ಹೊಳವಹೊಂಗರುಗೆಡ್ಡ
ಘಂಟೆಗಳ || ಬಾಯಧಾರೆಯ ತೈಲಲೇಪನ | ದಾಯತದ ಬವರಿಗಳ ರಿಪುಭಟ | ನಾಯುಷದ ಕಡೆ
ವೊನಲ ಮುರಿಯನು ಶಕ್ತಿಯನು ನೃಪತಿ || ೬೫ || ತುಡುಕಿದನು ಹೊಸರವಿಯ ತೇಜವ | ದಡಿಯ
ನುಗುವಂದದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ವುಡುಗಣಂಗಳ ಸಮವೆನಿಸಮಣಿಮೆಯದ ಕಾಂತಿಗಳ || ಕಡುಮೊನೆ
ಯ ಪಡಿಮುಖವಲುದಿರುವ | ಕಿಡಿಯುಘಂಟಾರವದ ರಭಸದ | ಕಡುರೂಳವರೂಳಿಸುವಶಕುತಿಯಲಿ
ಟ್ಟನವನೀಶ || ೬೬ || ಇದಿರೊಳಿಟ್ಟನು ಶಲ್ಯನಂಬಿನ | ಹೊದೆ ಸವೆಯೆ ಹರಿತಪ್ಪಶಕುತಿಯ | ತುದಿಗೆ
ಕಬಳಿಗ್ರಾಸವಾದನಲೇ ಮಹಾದೇವ || ಹೊದರುಗಿಡಗಳ ಕೇಸುರಿಯ ಹಾ | ರದಲಿ ಹರಿತಂದಖಳ ದ
ಳಪತಿ | ಯದಯನೊದೆದು ನೆಲಕೆ ನೆಟ್ಟಿತು ನಾಲ್ಕುಮುಷ್ಟಿಯಲಿ || ೬೭ || ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು
ಧರಣಿಗೆ | ಹಾರಿಬಿದ್ದನು ಮೂದ್ರಪತಿಯದೆ | ಡೋರಿನಲಿ ಡಾವರಿಸಿದವು ರಕುತಾಂಬುಧಾರೆಗಳು ||
ಮಿಾರಿತಸು ಕಂಠದಲಿ ನಾತಿಕ || ಕೇರಿದುದು ನಿಟ್ಟುಸುರಿಸಗಲಕೆ | ಚೇರಿದುದು ಕುರುರಾಯದಳಶ
ಲ್ಯಾವಸಾನದಲಿ || ೬೮ || ಅಹಹ ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಗ್ಗಲು | ಮಹಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದು ಬಿಚ್ಚಿ ತೀಚೆಯ |
ಬಹಳಬಲವಿನ್ನಾರು ಕುರುಸೇನೆಗೆ ಧುರಂಧರರು || ಮಿಹಿರಸುತಗುರುಭೀಷ್ಮ ರವಿಸಂ | ನಹಿತನಾದನು
ರಾಯರೆನೆ ಕಿಂ | ಗಹನವೇ ರಣವೆನುತ ಶಲ್ಯತನೂಜಮಾರಾಂತ || ಗೆಲವು ನಿಮಗಾಯ್ತುರಸ ಹರಿಬ
ಕೆ | ನಿಲುಕಿದೆಮ್ಮನು ಸಂತವಿಸಿ ನಿಜ | ಬಲದಲೊಸಗೆಯ ಮೂಡಿ ಸಾ ಮದ್ರೇಶಮಾರಣವ || ಅಳು
ಕದಿದಿರಾಗೆನುತ ಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ಕೆದರಿ ನಿರಂತರಾಸ್ತ್ರದ | ಜಲನಿಧಿಗೆ ವಡಬಾಗ್ನಿಯಾದನು ನ
ಗುತ ಯಮಸೂನು || ೬೯ || ಆತನಸ್ತ್ರವ ಮುರಿಯೆನುತ ರಥ | ಸೂತಹಯವನು ತರಿದು ಬಾಣ
ವ್ರಾತದಲಿ ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನ ಹೊಳಿದನು ಹರಹನಲಿ || ಈತನನು ಕಡಹಿದನು ಸಾಲ್ವಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪನ
ವರ ಹರಿಬಕೆ | ಭೂತಳೇಶನ ಕಣಕಿದನು ಕುರುರಾಯ ಸಾಮಜವ || ೭೦ || ಆರಿ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯ
ನೊಳು ಪರಿ | ವಾರಮೂದ್ರರನಾಯಕರು ಜ | ಜ್ವಾರಮುನ್ನುಯಮಂಡಲಿಕಸಾಮಂತಸಂದೋಹ ||
ಭೂರಿಬಲಸಾಲ್ವನು ಭಟಾವಳಿ | ಯಾರುಭಟಿಯಲಿ ನೂಕಿದುದು | ವಿಸ್ತಾರಿಸಿತಲೈ ಧರ್ಮನಂದನ
ನೊಡನೆ ಘನಸಮರ || ೭೧ || ಕೇಳಿದನು ಕುರುರಾಯಮೂದ್ರನೈ | ಖಾಲನವಸಾನವನು ಕೇಳಿದ |

ನಾಳುಕುದುರೆಯರಥಮದೋತ್ಕಟಗಜಘಟಾವಳಿಯು || ಮೇಳವದ ಮೋಡಿಯಲಿ ಬಲದು | ವ್ಯಾಳಿಸಿ
ತಲೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಸಾಲ ಹೊಯ್ದೊಯಿನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಲಳಿಯಲಗ್ಗಯಲಿ || ೭೩ || ರಾಯ
ನೊಡನೆ ಸಮಸ್ತ ಬಲವದು | ಪಾಯಲಾಕಿತು ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ | ವಾಯುಸುತರಾಚೆಯಲಿ ಮೋಹರಿ
ಸಿತ್ತು ರಿಪುಸೇನೆ || ಸಾಯಕದ ಕಿವಿವರೆಯ ಸಬಳದ | ಪಾಯದಳರಥವಾಜಕರಿಘಟಿ | ಯಾಯಶುದ್ಧ
ದತೇಜ ಹೊಕ್ಕವು ವಾಘೆ ಸರಿಸದಲಿ || ೭೪ || ಥಟ್ಟಿನೊಡಹೊಯ್ದವನಿಪತಿ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳ ಕಣಕಿ
ದನು ನಕುಲನ | ನಟ್ಟಿದನು ಸಹದೇವನಡಹಾಯ್ದರೆ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ಬಿಟ್ಟದ್ಯಷ್ಟದ್ಯಷ್ಟುನನು ಹು
ಡಿ | ಗುಟ್ಟಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಜೋಡಿನೊ | ಳೊಟ್ಟಿದನು ಕೂರಂಬುಗಳನಾವೀರಕುರುಗಾಯ || ೭೫ ||
ಮರಳಿ ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ | ಪರಿಭವಿಸಿದನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ತೆರಳಿಚಿದಸಹದೇವನಕುಲರ ಮತ್ತೆ
ಸೋಲಿಸಿದ || ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರುರುಳಿಚಿದನವನಿಯಲಿ ಭೀಮಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ಭೀತಿ
ಯ ಬೀರಿದನು ಬೇಗವಲಿ ಕುರುರಾಯ || ೭೬ || ಕದರುತಿದ ನಮ್ಮವರು ಬಲಧೊರೆ || ಯಧಟು
ಕಿನು ರಾಯನೊಬ್ಬನೆ || ಕದನದಲಿ ಕೈದೋರಿ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮಹಾದೇವ || ಹೆದರಿ ಹೊಕ್ಕರು ಲ
ವರಮೌ | ನದಲಿ ಮರಳ್ಳವು ಪಾರ್ಥ ದಿವ್ಯಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕೈಮಾಡೆಂದು ಮುನಿದನು ವೀರನಾರಾ
ಯಣ ||

...

...

|| ೭೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಪ
ವಚಃ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ
ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

|| ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ ||

ಕ' ನ್ನ' ದ' ಮ' ಹಾ ಭಾ ರ' ತ-ಗ' ದಾ ಪ' ವ' ಳ .

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಕಲ್ಯಾಣವಸಾನದಲಿ ಕೌರವ | ಮಲ್ಲ ರಣದಲಿ ಕಾದಿಯಲ್ಲಿಯೆ | ನಿಲ್ಲದತಗದನಿತ್ತು
ಸಂಜಯ ಬಂಧನಹವಕೆ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮೌಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನು ಸೇನಾ | ಜಾಲವನು ಸಂ
ತ್ಯಸಿ ಧೊರೆ ಸುಯ್ಯಾದನವೆಂದನುತ || ೪೪೦೦೦ನೆ ಬೆರಸಿದನು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ತಸ್ತು

ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಕೆದರಿದನು ಹೊದರನ ಹಿಂಡಹರೆಗಡಿದು || ೧ || ಎಲವೊ ಕಪಟದ್ಯೂತ ಕೇಳಿಯ | ಕಲು
 ಷಿತಾಂತಕರಣನಿನ್ನೀ | ಬಲಕೆ ಪತಿ ನೀನೋ ಕೃಪಾಚಾರಿಯನೊ ಗುರುಸುತನೊ || ಖಳಸುಶರ್ಮನೊ
 ಶಕುನಿಯೋ ನಿಂ | ನುಳಿದವೊಡಹುಟ್ಟಿದನೊ ರಾಜಾ | ವಳಿಯೊಳಾರಳವಿಗರು ನಿನಗೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾ
 ರ್ಥ || ೨ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮೂರುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟೆಗಳಿವ್ವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗರಥದಳವೆಂಟುಸಾ
 ವಿರಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಅರಸುಗಳು ಮುನ್ನೂರುನಿಂದುದು | ಕುರುಬಲದವಿಸ್ತಾರಕೌರವ | ಧರಣಿಪ
 ತಿಪಕಾದಶಕ್ಷೋಹಿಯುತೇಷದಲಿ || ೩ || ಕರಿಘಟೆಗಳೈನೂರುಮೂವ | ತ್ತುರಡುಸಾವಿರಪಾಯದಳ
 ಸಾ | ವಿರದನೂರ್ವರು ಧೂರಸಹಿತ ನಿಂದನು ಮಹೀಪಾಲ || ತುರಕಖರ್ಪರಪಾರಸೀಕರ | ತುರಗವೈ
 ಸಾವಿರಸಹಿತಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದನು ಪಾರ್ಥನಿದಿಲಿ ಶಕುನಿ ಮೊನೆದೋರಿ || ೪ || ನೂರುರಥವಿಂ
 ನ್ನೂರುಗಜವೈ | ನೂರುಹಯಗಳು ಸಾವಿರದಮುಂ | ನ್ನೂರುಸುಭಟರುಸಹಿತ ಮೋಹರವೆರಡುಬಾ
 ಹೆಯಲಿ || ತೋರಿದರು ಕೃತವರ್ಮಕೃಪರ್ಯ | ನೂರುಗಜ ಗುರುತನುಜಸಹಿತೀ | ಮೂರುದಳಕೊ
 ತ್ತಾಗಿ ನಿಂದನು ಕೌರವರಾಯ || ೫ || ಕವಿದು ದುವ್ಯಳಿಸುತ್ತಲಾರಥ | ನಿವಹ ಬಿಟ್ಟುದು ಕುದುರೆ
 ಸೊಲಿಯೊ | ಳವಗಡಿಸಿ ತೂಳಿದವು ಹೇರಾನಗಳು ಸಂದಣಿಸಿ || ಸವಡಿವರಳಿನ ಸೇದುವಂಬಿನ | ತವಕಿ
 ಗರು ತುರುಬಿದರು ಬಲುಬಿಲ್ಲವರು ಮೊನೆಮುಂತಾಗಿ ಮೋಹಿತು ಮಿಕ್ಕ ಸಬಳಿಗರು || ೬ || ರಣಪರಿಚ್ಛೇ
 ದಿಗಳು ಮಿಗೆ ಸಂದಣಿಸಿತಾಕುರುಸೇನಾವಾಡ್ಯದಿಧರಣಿಪತಿಗಳು ನೋಡಿ ವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬಗಳಧ್ಯನಿಗೆ ||
 ಕುಣಿದವಂದರ್ಜನನ ರಥಮುಂಕಣಿಯಲಾರೋಹಕರ ರಥಹಯ | ಹಣಗದವುಹಯದೊಡನೆ ಕಂದದ
 ಖುರದ ಹೊಯ್ದಿನಲಿ || ೭ || ಸುತ್ತುವಲಗೆಯಮೇಲೆ ಕಣೆಗಳ | ತೆತ್ತಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ಸಬಳಿಗ | ರೆತ್ತಿ
 ದರು ರಾವುತರುಹೊಯ್ದರು ರಥಹಯಾವಳಿಯ || ಮುತ್ತಿದವು ಗಜಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ | ತೆತ್ತಿಗರ ಬರ
 ಹೇಳು ಯೆಡೆಯಲಿ | ಕಿತ್ತು ಮಗುಚುವರಾರನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿತರಿಸೇನೆ || ೮ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ
 ಪಾರ್ಥನ | ಕರಳಿದರೋ ಕಾಲರುದ್ರನ | ಸರಸವಾಡಿದರೋ ಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯಭೈರವನ || ಪರಿಭವಿ
 ಸಿದರೊ ಲಯಕೃತಾಂತನ | ಕರೆದು ಮೊದಲಿಸಿದರು ನಾವಿ | ನ್ನುರಿಯೆವರ್ಜನನೆಸುಗೆಯಲಿ ವರ್ಣ
 ನೆಯ ನಿರ್ಮಯವ || ೯ || ಎಡದಲೊಂಕಿದಭಟರನಾನಂ | ಗಡದರಾವ್ತರ ಸಮುಖದಲವ | ಗಡಿಸುವಾ
 ನೆಯ ಥಟ್ಟಿನಾಸವರಥರ ತೇರುಗಳ || ಕಡಿದನೊಂದೇಸರಳಿನಲಿ ಚಿನ | ಕಡಿಗಳನು ರುಧಿರಾಂಬುರಾ
 ತಿಯೊ | ಳಡಾದಚತುರಂಗಬಲವನು ಒಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ಅಳಿದವಿನ್ನೂರಾನೆಸರಳು | ಚ್ಚಳಿಸಿದವು
 ಮುನ್ನೂರು ಪುನರು | ಮಲಗಿದವು ನೂರಾನ ಕಡದವು ತಾರುಥಟ್ಟಿನಲಿ || ಬಳಿಕ ನೂರು ನಿರಂತ
 ರಾಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿ ವಿಘಾತಿಗೆ ನೂರುಲಿಖ್ಯವ | ಕಳಿದವಿನ್ನೂರಾನ ಪಾರ್ಥನ ಕೋಲ ತೋಹಿನಲಿ || ೧೧ ||
 ರಥ ಮುಂದವೈನೂರು ತತ್ಸಾ | ರಥಿಗಳದ್ದು ನೂರು ಮಿಕ್ಕದು | ರಥವನಿಳಿದೋಡಿದುದು ಸವರ
 ದೊಳೆಂಟುನೂರೈದು || ಪೃಥ್ವಿಗೊರಗಿದವೆಂಟುಸಾವಿರ | ಪೃಥುಳಹಯ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಗಣನೆಯ
 ಗತಿಪದಾತಿಯೊಳೆತ್ತಲಿನ ಸವರಿದನು ಬರಬಲವ || ೧೨ || ಒದದು ರಥವನು ಸೂತರಳಿದೋ | ದಿದ
 ರು ಚಾಪವನಿಳುಹಿ ಸವರಥ | ರೆದೆಯನೀವೃತಕರೆದ ಖಂಡೆಯದೊಹತಿಯನಿಳುಹಿ || ಕೆದರಿತಾರೋಹ
 ಕರು ವಿಕ್ರಮ | ವಿದಿತನಿಪುಣಪದಸ್ತುಭೂಪರು | ಹುದುಗಿತಲ್ಲೆಯದಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ ಸರಳ ಘಾತಿಯಲಿ

|| ೧೩ || ಬಿರುದ ಬಿಸುಟರು ಧ್ವಜದಕಂಭವೆ | ಹರಿಯಹೊಯ್ದರು ಕಾಲತೊಡರನು | ಧರೆಯೊಳಿ
 ಡಾಡಿದರು ಹಾಯ್ದರು ಚಟುಲಪಟುಭಟರು || ಸುರಗಿಯನು ಸೆಕ್ಕಿದರು ರಥದಲಿ | ಕರಿಗಳಲಿ ವಾ
 ರುವದಲಿಗಳು | ಪ್ಪರಿಸಿದರು ಹರಹಿನಲಿ ಯೈದಿತು ಹೊತ್ತಮುಸುಕಿನಲಿ || ೧೪ || ಕೆದರಿ ಗಜವುಂ
 ಡಾಸನದೊಳೋ | ಡಿದವು ಚಮರವ್ಯಗದವೊಲು ಬಲು | ಗುದುರೆ ಬಿಟ್ಟೊಡಿದವು ಕಂದದನೊಗನ
 ನಿಡಾಡಿ || ಕುದುರೆ ಸೆಳದವು ಬರೀಥವನೊ | ಟ್ಟಿದಪದಾತಿಯ ಬಿಸುಟಕೈದುವ | ಹೊದೆದುದಿಳೆ ಕ
 ಳನಗಲದಲಿ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ಭುತವೆ || ೧೫ || ಮರಳಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡರಾವ್ತರು | ತಿರುಗಿದರು
 ಹಮ್ಮುಗೆಯನ್ನೇಣ್ಣೆ | ಹರಿದು ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಹಾಯಿಕಿ ಖಂಡೆಯವ ಬಿಸುಟು || ಬಿರುದ ಸಂಭಾವಿಸು
 ವೆಭಟ್ಟರೆ | ನಿರಿದರಾರೋಹಕರು ಕಲಿಗಳತಿರುಹಿಗಳ ರಂಚೆಗಳ ಕೊಯ್ದಾಡಿದರು ನೆಲಕೆ || ೧೬ ||
 ರಾಯಕೇಳೈ ಬಲದ ಬಾಹೆಯ | ನಾಯಕರು ಕಾದಿದರು ವಾಮದ | ನಾಯಕರು ಕೆಲಸಿಡಿದು ತರಹರಿ
 ಸಿದರು ದೂರದಲಿ || ರಾಯ ಕಂಡನು ಬಳಿಕ ರಣದಪಲಾಯನದ ಪರಿವಿಡಿಯನಸುವಿನ | ಬೀಯಕವ
 ರಂಜಿದರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ನೈಪರ || ೧೭ || ಎಲೆಮುಖಪತಿ ಗಳಿರ ಪುಣ್ಯ | ಸ್ಥಳಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವು
 ಮಹಾಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ತೆಗೆದೊಡವೇ ನಿವ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರು || ಅಳುಕದಂಗೈಸಿದೊಡ ಸು
 ರಸಂ | ಕುಳದ ಸೇರುವೆತ್ತಪ್ಪದೊಡ ನೀ | ವಿಳಿವಿರೈ ರಾರವದೊಳಾವುದುಲೇಸು ನಿಮಗೆಂದ || ೧೮ ||
 ವಿರಮಾತಗಳೆಂದು ತಾಯ್ಗಳ | ನಾರುಕೊಂಡಾಡುವರು ಸತಿಯರ | ವಿರಪತ್ತಿಯರೆಂದು ನುಡಿವರೆ
 ಸುರರರಾಣಿಯರು || ವಿರಸಿರಿ ನಿಮಗೆಂದು ಮಂದಿಯೊ | ಳಾರ ಹೇಳುವೆನ್ನಲೇಕ್ಕೈ | ವಾರಿಸದೆ
 ಕಲಿನಿಕರ ನಾಚದೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೯ || ನರತೀರದ ದರ್ಭೆಗಳ ಮಿದುಳಿನ | ಚರುವಿನಲುವಿನಸ
 ಮಿಥೆಗಳ ಬಿಲು | ದಿರುವರೆವಚತುರಂಗರಭಸದಸಾಮವೇದಿಗಳ || ಅರುಣಜಲದಾಜ್ಯಾಶ್ರಯವಾಯಿ |
 ಸಿರಕಪಾಲದ ವೈರಿಪತುಬಂ | ಧುರದ ಸಂಗರಯಜ್ಞ ಬೀಕ್ಷೆಯ ಮರದಿರಕಟಿಂದ || ೨೦ || ಇಲ್ಲಿ ಮ
 ನುಜಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಳವ | ವಲ್ಲಿಸುರನಾರಿಯರ ರತಿ ನಿಮ | ಗಿಲ್ಲಿ ಸಾರೋದ್ಯಾನರಸ ಪೀಯೂಷರಸ
 ವಲ್ಲಿ || ಇಲ್ಲಿಯದ್ವೈವವಿಭವವಿಮಲತೆ | ಯಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ವಿಪವಿಲ್ಲಿ ತಿವಮಯ | ವಲ್ಲಿನೀವಿನೇನ ನೋಂ
 ತಿರೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೨೧ || ಅವಭವದಲಿನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯವ | ದಾವಬಂಧದ ಮಂತ್ರಮಿತ್ರರ | ವಾ
 ವಜ್ರಾಂಗಗಳ ಸಮಾಗಮ ನಿಮ್ಮರಾಣಿಯರು || ಈವಿಡಂಬದದೇಹವಿದಸಂ | ಭಾವಿಸುತಪರಲೋಕಹಿತ
 ವನು | ನೀವುನೆನೆಯದೆ ಕೆಟ್ಟುದಕೆ ಬೆರಗಾದವಾವೆಂದ || ೨೨ || ನೈಪನ ಮೂದಲೆ ನಿಜಕುಲಕ್ರಮೇ
 ಕಪಟತೋಭೆಯ ಪಾರಲೌಕಿಕ | ದುಪಹತಿ ಪ್ರತಿಭಟರ ನೆಗೆಸದ್ಭಟಪರಿತ್ಯಾಗ || ಕೈಪಣತನ ದುಷ್ಟಿ |
 ತಿ ಧುಜಬಲ | ದಪದತಾದುರ್ಭೇದವೀಡೊ | ಮಿಸರ ಮರಳಿಚಿತ್ತೇನನೆಂಬೆನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||
 ಕರೆದೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರೆ ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿದರು ತಮ್ಮೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ || ಬಿರುದ ಪಳಿದರು ಬೈದರಪವಾ
 ನಾನುತಾಪದಲಿ || ತಿರಿಗಿ ಹೇಳಾರಾವುತರಧಿ | ಕ್ಕರಿಗಜಾರೋಹಕರನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಚಾರಿಯ ಬೀಸಿ
 ಮರಳಿತು ಭೂಪತಿವ್ರಾತ || ೨೪ || ವಾರುವಂಗಳ ಬಿಗುಹನೇರಿಸಿ | ವಾರಣಾಭಿದಗುಳವ ಜೋಡಿಸಿ |
 ತೇರುಗಳ ಕೆಲಚ್ಚು ಕೂಬರೆಯುಗವನಾರೈದು || ವಿರಪಣವನು ರಚಿಸಿ ಕಂಕಣ | ಧಾರವನು ಕಟ್ಟಿದ
 ರು ಸಂಗರ | ವಿರಸಿರಿಯ ವಿಪಾಹಸಮಯದ ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ || ೨೫ || ಧೂಮಿಸಿದಬಿಳಿದೊಗಲನು

ಟ್ಟನು । ಲಿಪನಂಗಳ ಪೂಸಿ ಮಧುರಾ । ಛಾಪದಲಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಸಾರಧಿರಥಹಯಾದಿಗಳ ॥ ಭೂಪ
 ನೀರಣಯುಜ್ಜು ಮುಖದಲಿ । ಚಾಪಘನವೂರ್ಣಾಹುತಿಯಲಾ । ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸಾಯುಜ್ಯವೆನುತಿದಿರಾ
 ಯ್ತು ನೃಪಕಟಕ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಿಯಬಹುದೈ ಭಾವಮೈದುನ । ಮರೆ ಭುಜಾಟೋಪವನು ಹಿಂದಣ
 ಕೊರತೆಯನು ಕಳೆ ಮಗನೆ ಬೊಪ್ಪ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತವ ॥ ಮರೆಯದಿರೆ ಮುಂಗೈತನಕೆ ತಾ । ನಿಡುವೆ
 ತಾ ಮುನ್ನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು । ಜರೆದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಾಂಧವಮಿತ್ರಭೂಭುಜರ ॥ ೨೭ ॥
 ನೂಕಿತೊಂದೇವಾಘೆಯಲಿ ಹಯ । ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರರಥದ ಜೋಡಿನ । ಜೋಕೆ ಜರಿದುದು ಮೂರು
 ಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರಲಿ ॥ ತೋಕುವೆಂಬಿನ ಜೋಕೆ ಜೋಡಿನೊ । ಛಾಪಿದವು ಸಾವಿರಮದೇಭಾ । ನೀಕ
 ಬೊಬ್ಬೆಯಲಗ್ಗ ತು ಲಕ್ಷಪಾಯಿದಳ ॥ ೨೮ ॥ ಸುರಿದುದಂಬಿನಸೋನೆ ರಥಿಕರ । ಕರಿಘಟೆಯು ಧಟ್ಟಿಂವಕ
 ಕೃಡೆಪರಶುತೂಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಯಹಸಬಳಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಅರಿಬಲಾಬ್ಧಿಯ ಬೀಸಿದವು ತತ್ತರಗರಥವನು
 ಬೀಸಿದವುಮದ । ಕರಿಗಳಿಕ್ಕಡಿಗಾಯಕೊದಗಿತು ರಾಯರಾವುತರು ॥ ೨೯ ॥ ನೆರೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದಬಲಮು ।
 ಕ್ಕುರಿಕಿತೋ ನಿಜಸೈನ್ಯಸಾಗರಾಹರದುದೋ ಬಲುಗಲಿಗಳೆದೆಗಳಕಿಚ್ಚು ತಗ್ಗಿತಲ ॥ ಮುರಿದು ಬರುತಿದೆ
 ಸೃಂಜಯರು ಕೈಮರೆದಿರೇ ಪಾಂಚಾಲಭಟರೆಂ । ದೊರಲಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಯನದಳದ ಬಳಸಿನ
 ಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸ ಕೇಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಮೇಲುರವಣಿಸಿತ್ತೀಸೇನೆ ಭೀಮನಿಬಿರುದ ತಡೆವುತ ಸಾವಿರಾನೆ
 ಗಳೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ಅರರೆ ರಾವುತ್ತನುತ ಕವಿದುದು । ತುರಗಸಾವಿರ ನಕುಲಸಹದೇ । ವರಿಗೆ
 ಸಾತ್ಯಕಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾದ್ರೋಣಿ ॥ ೩೧ ॥ ರಾಯದಳದಲಿ ಚಾತುರಂಗದ । ಬೀಯಬೆದರಿಸಿ
 ತದಟರನುಬಲು । ನಾಯಕರಿಗಿದಿರೊಡ್ಡಿದರು ಕೃಪಭೋಜಗೌತಮರು ॥ ಆಯತಿಕೆ ರಣವೆನುತ ಪಾಂ
 ಡವ । ರಾಯ ಹೊದನು ಬಳಿಕಲಾಕ । ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರನು ಕಂಡನರ್ಜುನನೀಮಹಾಬಲವ ॥ ೩೨ ॥
 ಮೇಲುಲೋಕವ ಬಯಸಿ ಕುರುಬಲ । ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಜೀಯ ಜಡಿದು ನೈ । ಪಾಲನೇಕಾಂಗದಲಿ
 ಹೊಕ್ಕನು ಹೊದರ ಹೊರಗಡಿದು ॥ ಮೇಲುದಾಯದಲವನಿಪನ ಸಂ । ಭಾವಿಸುವೆನೆನಗುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ರೋಲಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ತೇಜಯ ತಿರುಹಿ ರಿಪುಬಲಕೆ ॥ ೩೩ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮಿಷದಲಿ ನೈಪ । ವರನ
 ಿಥದಿಂ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನ । ದಿರುವಿನಬ್ಬರ ಕೀಳಲಾದುದು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ ॥ ಅರರೆ ಧೋರೆಯೋ
 ಕೊಣ್ಣವನಕ್ಕೈ । ಮರೆಯದಿರಿಕುರುಧರಣಿಪನ ಹಗೆ । ಹರಿಯಲೆಂದುರವಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದುದು ರಿಪುಭಟ
 ನಾತ್ರ ॥ ೩೪ ॥ ಮೋಹಿದವು ಬರಿಕೈಯ ಗಣೇಷಯ । ವ್ಯೂಹಬಿಡದೊಕಿದವು ವಂತ । ದ್ರೋಹಿಸಿಲು
 ಿವನನುತ ತಡೆದರು ರಥಿಕರೆಡಬಲನ ॥ ಗಾಹಿಸಿದದೊಹತ್ತಿಲಾಡಿಯ । ರಾವುತರು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿವು ।
 ಕ್ಕಾಹಿಸುತಲೊಕಿತು ಪದಾತಿಧನಂಜಯನರಥವ ॥ ೩೫ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕರುಬಲ । ದಾನಗಳ
 ನಿಕ್ರಮವನತಿರಥ । ರೇನನಿಲುವರು ಕೆಲಬರೀಚತುರಂಗದುಪಹತಿಗೆ ॥ ಭಾನುಮಂಡಲವಧಿಕತಿಮಿರಾಂ
 ನೀನಿಧಿಯನೊಗ್ಗು ಡಿತಗೊಂಬವೊ । ಲಾನಿರಂತರರಥದ ಘಟ್ಟನೆ ಧೂಳಿಸಟವಾಯ್ತು ॥ ೩೬ ॥
 ಮುಂದಾಯ ಹಿಡಿದಾನೆಗಳನೆಡ । ವಂಕಕೊಡರಥಚಯವ ಬಲ । ವಂಕಕೋಡವರಾವುತರನುಬ್ಬ
 ನ್ವಪಾಯ್ದಳದ ॥ ಸಂಕೆಯನ್ನು ನಾಕಾಣೆ ಬಲನೆಡ । ವಂಕವನು ತಂದೊಟ್ಟಿದನು ಮೂ । ರಾಂಕ ನಿಲು
 ವುದೆ ಪಾರ್ಥ ಮುನಿದರೆ ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಉಡಿಯೆ ಮೋರೆಗಳಿರದೆಜೋಧರ । ಕೊಡಹ

ಹಾಯ್ದವು ದಂತಿಘಟಿ ಮುರ ಕಡವೆಡೆದು ಕುದುರೆಗಳು ಹರಿದವು ಹಾಯ್ಕಿರಾವುತರ || ಮಡಿಯ ಸಾರ
 ಥಿ ಮುಗ್ಗಿದವು ರಥ | ನಡೆದುಕಾದಿ ಮಹಾರಥರು ಮೆದ | ಗೆಡದುದುಳಿದಪದಾತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನರಿಯಿ
 ನಾನೆಂದ || ೩೮ || ಕರಿಘಟಿಗಳೈನೂರು ರಥಸಾ | ವಿರದಮುನ್ನೂರರಡು ಸಾವಿರ | ತುರಗದಳವೆಂ
 ಭತ್ತು ಸಾವಿರ ವಿಗಡಪಾಳಯದ || ತೆರೆಳಿತಂತಕಪುರಕ ಪುನರಸಿ | ತುರಗಸಾವಿರನೂರು ರಥಮದ |
 ಕರಿಗಳನ್ನೂರೈದುಸಾವಿರವಾಯ್ತು ಪಾಯದಳ || ೩೯ || ಮತ್ತೆ ಮೇಲೊಡಗವಿದು ನೂರು | ವ
 ತ್ತು ಗಜರಥಯೂಧ ನೂರಿ | ಪ್ಪತ್ತು ಮುನ್ನೂರಶ್ವಚಯ ಸಾವಿರದನಾನೂರು || ಪತ್ತಿ ಮರಳ್ಳಿ
 ವತ್ತುಗಜ ಮೂ | ವತ್ತುರಥವಿನ್ನೂರುಹಯವರು | ವತ್ತುನಾನೂರಿಂದ ಮೆರೆಯಿತ್ತುಳಿದಪಾಯ
 ದಳ || ೪೦ || ಬಿರುದುಪಾಡಿನ ಭಾಷೆಗಳ ನಿ | ಪ್ಮರದ ನುಡಿಗಳ ರಾಜವರ್ಗದ | ಮರುಳದಲೆಗಳ
 ಕಾಣೆನರ್ಜನನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಹರಿವರಕುತದ ತಳಿರ ಖಂಡದ ಸಿರದ ಹರಹಿನ ಕುಣಿವ ಮುಂಡಡ |
 ತುರಗಪಯದಳ ಗಜದಹಣಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೪೧ || ಮುರಿದುದೆಡಬಲವಂಕ ಪಾರ್ಥ
 ನ | ತರುಬಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಸೈರಿಸಿ | ಹರಿದಳವ ಕೂಡಿದನು ಕೈಮಾಡಿದನು ಕಾತರಿಸಿ || ಬರಲಿದವು
 ಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ | ಬಿರುದನಿಗಳುಬೈದ್ದು ಮಾರಿಯ | ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನರ್ಜನನ ಕಣ
 ಕಿ || ೪೨ || ಕೊಲುವುದನುಚಿತವೆಂದುಭೀಮನ | ಕಳೆದಮಾಸಲು ನಿನ್ನತನು ನೀ | ನೊಲಿದಪರಿಯಿಂ
 ದೆಸು ವಿಭಾಡಿಸು ರಚಿಸು ಭಾಷೆಗಳ || ಅಳುಕಿದವು ನಿಮಗೆಂದು ರಾಯನ | ಬಳಿಯ ಜೋಡರ ರಾವುತರ
 ತಲೆ | ಗಳ ಪದಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನು ಸೆಕ್ಕಿದನು ಸರಳುಗಳ || ೪೩ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಗನ | ಜನ
 ನೆನೆಚ್ಚನು ಭಲುಗುಣಾಸ್ತ್ರವೆ | ಚಿನಗಡಿದು ಮರಳೆಚ್ಚು ಪಾರ್ಥನೊಳಿರವ ತೋರಿಸಿದ || ಮನದ ಮ
 ದ ಮಾರಿತು ಕಿರೀಟಿಯ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ಮನ್ನಿಸದೆ ದುರೋ | ಧನನು ದುವ್ಯಾಳಿಸಿದನವನೀಪತಿಯ
 ಮೋಹರಕ || ೪೪ || ಅರಸುಮೋಹರ ಸಿಲುಕಿದುದು ದೊರೆ ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದನು ಬೇಹಸುಭಟರು |
 ಮರಳಿಯೆನ ಮ | ಕಿದರ | ಪ್ಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತರು || ಧರಣೀಪತಿಯ ವಿಭಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ | ತಿರವನೆನು
 ತುಬೈದ್ದು ಪಾ | ಕ | ಬುದ್ಧ ಕಸ್ಯಂಜಯರು ರಂಜಿಸಿತು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೪೫ || ಇತ್ತು ಪಡಿ
 ಬಲವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ | ಕ | ಕುಜಘಟಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ತೆತ್ತಿಗರು ತೊಳೆದರು ಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬುದ್ಧಕ
 ರು || ಹತ್ತುಸೇ | ಯದಳ ಹೊಗ | ರತ್ತಿಮಿಂಚಿನ ಹೊಗರಿನಂತಿರ | ಮುಕ್ತಿತವನೀಪತಿಯಮೋ
 ಹರವೆರಡುಪಾಹೆಯಲಿ || ೪೬ || ನೂರುರಥದಲಿ ಬಲುಗುದುರೆ ನಾ | ನೂರರಲಿ ಕುರುರಾಯ ಸೂ
 ರಿಯ | ಲೀರಿದನು ಧರ್ಮಜನ ದಳ ಸುಗ್ಗಾಯ್ತು ನಿಮಿಪದಲಿ || ಮಾರಿದವು ಗಜಘಟಿಗಳಾವೆಡೆತೋ
 ರು ದೂರಗಳೆನೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ಡೀರಿಸಿದರಂಥಟರ ನೈಪತಿಗೆ ಜೋಡರಂಬುಗಳು || ೪೭ || ಎನ
 ಜ್ಞೇಳುವೆನವನೀಪತಿ ಯಮ | ಸೂನುವಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನಿ | ನ್ನಾನಗಳನ್ನಗಳಿಯುವತ್ತರ ರಥಪ
 ದಾತಿಗಳ || ಭಾನುಬಿಂಬವ ತೆಗೆವತಮದವಿ | ತಾನದಂತಿರೆ ವಿರಥರಾಯ್ತು ತ | ರಾನುಗತಶರಜಾಲಟ
 ನನದಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದ || ೪೮ || ಆಳ ಕೊಂದನು ನೂರ ಪುನರಸಿ | ಸೀಳಿದನು ಮುಂನೂರ ಮುಂ
 ನೊನ | ಬೋಳೆಯಂಬಿಗೆ ಬೀರಿದನು ನಾಲ್ಕರಡುಸಾವಿರವ || ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕಾವಿರದ ಸವಡಿಯ | ಸೀಳಿ
 ಸಿದನಿನ್ನೂರುಕುದುರೆಗೆ | ಕಾಲನೂರಲಿ ಲಾಯ ನೀಡಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೪೯ || ಚಲ್ಲಿದವು ರಥ

ಗಾಲಿ ಮುರಿದವು | ಗೆಲ್ಲಗಡದವು ಕೂಬರಂಗಳ | ನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು ಕೊಚ್ಚಿದನು ಚಿನಕಡಿಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ||
 ಎಲ್ಲಿಯವು ರಥವಾಜಿಗಳು ತಾ | ವೆಲ್ಲಿಯವು ನಾವರಿಯೆವಾಗಲಿ | ಒಲ್ಲಿದರ ಕುರುಳಿಂಗೆ ಹಾಯ್ದರು
 ಸುರರ ಸೂಳೆಯರು || ೫೦ || ಅಳಿದಗಜನಾನೂರು ಕುದುರೆಗೆ | ಅಳಿದವರಸನ ಶರಹತಿಗೆ ಮುಂ | ಮು
 ಳಿತವಾದುದು ತೇರುಸಾವಿರ ವಿಗಡಪಾಯದಳ || ಕಳಚಿ ಕಡೆದುದು ನೂರು ನೈಪರ | ಗ್ಗಳೆಯತನವಲಿ
 ರಾಯರಲಿ ಹೆ | ಕೃಳಿಸಿದನು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ || ೫೧ || ಜೋಡಿಸಿದಸಾವಿರ
 ಗಜಂಗಳ | ನೀಡಿದರಂಕುಶದಿ ನೆತ್ತಿಯ | ತೋಡಿಬಿಟ್ಟರು ನೈಪನ ಮತದಲಿ ದೊರೆಯ ಸಂಮುಖ
 ಕೆ || ರೂಢಿಕುವಬರಿಕೈಯಪರಿಭುದ | ಲೌಡಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯದಲೊಬ್ಬಳಿ | ಗೂಡಿ ತೂಳಿದವಾನೆಗಳು
 ಯಮಸುತನ ಸಂಮುಖಕೆ || ೫೨ || ಎಲೆಲೆಘೂಪತಿ ಸಿಕ್ಕಿದನು ಗಜ | ದಳದ ಭಾರಣೆ ಬಲುಹನುತ
 ಬಲ | ಕಳವಳಿಸೆ ಕೇಳಿದನಲೈ ಕಲಿಭೀಮನಾಚೆಯಲಿ || ಪ್ರಳಯವಿಪಿನದ ತಿಖಿಯ ಡಾವರ | ದೊಳಗೆ
 ತ್ರಮಮಾಡಿದನೆನಲು ಮಿಗೆ | ಮೊಳಗೆ ಮಂದಿಯನಿಕ್ಕಿ ಮಲಿತನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೫೩ || ಚೆಲ್ಲಿದವು
 ಗಜಯೂಥವಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲಭೀಮನ ಗದೆಯಘಾತಿಯ | ಫಿಲ್ಲಣೆಗೆ ವೆಂಟಣಿಸಿದಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿದವು ||
 ಸೆಲ್ಲ ಹದಮೆಳಗರೆದು ಝಾಡಿಯ | ಝಲ್ಲರಿಯ ತುರುಗಿದರು ಗಗನಕೆ | ಬಿಲ್ಲಜಂತ್ರದ ನಾಳಿಯಂಬಿನ
 ಸರಳಸಾರದಲಿ || ೫೪ || ಅವನಿಪನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಗಜಯೂ | ಧವವಿಭಾಡಿಸಿ ಹಿಂಡ ಕಡಹಿದ | ನವಗ
 ಡಿಸಿದನು ಹಾರಲೂದಿದನೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ತಿವಿದನಣಸಿನ ಮಾರುಮೊನೆಯಲಿ | ಸವಡಿಯಾನೆಯ
 ನೆತ್ತಿದನು ಬಲ | ಬವರಿಯಲಿ ಯೆಡಬವರಿಯಲಿ ಸವರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೫೫ || ಬರಲಿ ತಿವಿದನು
 ಕರಿಯ ಬರಿಕೈ | ಮುರಿಯಲೆಲುಗಳನೊಡೆದುದಾಡೆಯ | ತಿರುಹ ಕಿತ್ತನು ಸೆಕ್ಕಿದನು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬಲು
 ಗದೆಯ || ಜರಿದನಾರೋಹಕರ ತಲೆಗಳ | ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಗಜಭಟಿಯ ಥ | ಟ್ವೊರಗದವು ದಡಿ
 ಸಹಿತ ನವರುಧಿರಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ೫೬ || ಗುಳವನುಡಿದಾರೋಹಕರ ಮುಂ | ದಲೆಯ ಸೆಳೆದೊಡ ಮೆ
 ಟ್ವಿದನು ಮುಂ | ಡಳಿಸಿದೊಡ್ಡಿನಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದನು ಹೊಯ್ದನುರವಣಿ || ಕಳಚಿದನು ದಾಡೆಗಳಭ
 ರಿಕ್ಕಿ | ಗಳನು ತುಂಡಿಸಿ ನಾಳಹಸ್ತವೆ | ಸೆಳೆದು ಕೊಡಹಿದನಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಧಾನದಲಿ || ೫೭ ||
 ಕೋಡ ಕಿತ್ತನು ನೂರುಗಜವೆ ವಿ | ಭಾಡಿಸಿದನಿನ್ನೂರನಡಹಾ | ಯೊಡ್ಡಿದಲಿ || ರಾನೆಭೀಮನ ಗದ
 ಯ ಗಾಯದಲಿ || ಝಾಡಿಗಡದವು ಮಾರುಮಗ್ಗುಲ | ನೀಡಿದವು ನಾನೂರು ಹೊಯ್ದು | ಕೇಡುಗೊಡ
 ದವು ನೂರು ಭೀಮನ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ದಿನಲಿ || ೫೮ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳುಮೆಸೇನನ | ಧರಧುರದ ದ
 ಟ್ವಾಳದಲಿ ನ | ಮ್ಮರಸ ನಿಂದನು ಕಾದಿದನು ನೂರಾನೆಯಲಿ ಮಲಿತು || ಸರಳಸಾರದಲಿನಿಲಜನ ರಥ |
 ತುರಗವನು ಸಾರಥಿಯನಾತನ | ಧರವಸವೆ ನಿಲಿಸಿದನು ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ ಕುರುರಾಯ || ೫೯ || ಬ
 ಟೆಡು ರಥವನು ಧರಗೆ ಧುಂಮಿ | ಕ್ಕಿದನು ಕೌರವರಾಯ ರಥವೇ | ರಿದೆಯಲಾ ಕಲಿಯಾಗು ಪಾಲಿಸದಿ
 ಕುಪಲಾಯನವೆ || ಕವನದಲಿ ರೌದ್ರಾಹವದ ಕೋ | ವಿದನಲೇ ಕೊಳ್ಳನುತ ಕರಿಗಳ | ಕವರಿದನು
 ಕಲಿಹೋದರವಿನ ಸರಿಯ ಸ್ವರಿಸುತ || ೬೦ || ಏನೇಳುವೆನವನಿಪನ ಮದಾದಾನ ಮುರಿದುದು ಭೀ
 ಮಸೇನನು | ವೈಸತೇಯನ ಕರಿಗಳೋ ಕಾಳೋರಗನ ದಳವು || ಮೊನೆವಿಧಿ ಮುರಿವಡದನ್ನೈ ವೈ | ಳೆ
 ನೊಬ್ಬರದ ಬೇಗುದಿಯ ದು | ಮ್ಯಾನ ದಳವೊಡೆದುದು ಹಾರಿತು ವಾಸಿ ಕುರುಪತಿಯ || ೬೧ ||

ನೂರುಗಜವಕ್ಕಾಡಲವನಿಪ | ನೇರಿದನು ವಾರುವವನೆಡದಲಿ | ಜಾರಿದನು ಸೂರಿಯಲಿ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿ ತು
ರಂಗಮವ || ಆರುಸಾವಿರಕುದುರೆ ರಥವಿ | ನ್ನೂರು ಗಜಘಟೆ ನೂರು ಮೂವ | ತ್ತಾರುಸಾವಿ
ರಪಾಯದಳದಲಿ ಬಂದನಾಶಕುನಿ ||೬೨|| ಶಕುನಿ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನಕಟ ನೀನೇಕಾಂಗದಲಿ
ಬಾ | ಲಿಕೆಗೆ ಬಂದೈ ಗರುವ ಗುರುಸುತಭೋಜಗೌತಮರು || ಸಕಲಬಲವೇನಾಯ್ತು ಸಂಶಪ್ತಕರು
ನಿನ್ನಯ ಮೂಲಬಲವಿದೆ | ವಿಕಳನಾಗದಿರೆಂದು ಸಂತ್ರೈಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ || ೬೩ || ದಳಪ
ತಿಯು ಪವಡಿಸಿದನರಸನ | ಸುಳಿವು ಸಿಲುಕಿತು ಭಯದಬಲೆಯಲಿ | ಮೊಳಗುತಿದೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಸುಮ್ಮಾನ
ದಲಿ ರಿಪುಭಟರೆ || ಉಳಿದರೋ ಗುರುಸೂನುಕೃಪರೇ | ನಳಿದರೋ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ರಥ | ವಿಳಿದ
ರೋ ತಾವೆನುತ ಮಿಗೆ ಚಿಂತಿಸಿತು ಕುರುಸೇನೆ ||೬೪|| ಕೂಡೆ ಹರಿಹಂಚಾದಸುಭಟರು | ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡರು ನೊಂದು ನಸಿದವ || ರೋಡಿದವರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುರಾಯನ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ನೋಡಲ
ಹುದಾಹವದೊಳಗೆ ಕೈ | ಮಾಡಿದವರಮರಾಂಗನೆಯರೊಡ | ಗೂಡುವುದು ಮತವೆಂದು ಕವಿದುದು
ಮತ್ತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೬೫|| ಬಿಡದಲಾ ಕುರುಸೇನೆ ಹಕ್ಕಲು ಗಡಿಯ ಭಟರೊಗ್ಗಾಯ್ತುಲಾ ನೈಪ | ಮ
ಡಿದನೋ ಬಳಲಿದನೊಮಿಗೆ ಪೂರಾಯಗಾಯದಲಿ || ತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸೆನುತ ಕೌರವ | ರೋಡೆಯನಾ
ವೆಡೆ ನೋಡುನೋಡೆಂ | ದೊಡನೊಡನೆ ಪವಮಾನಸುತನರಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ||೬೬|| ಅರಸ ಕೇ
ಳ್ಳಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನರಸುತರ್ಜುನಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ಧರಣಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರು ಕೂಡೆ ಕಳನೊಳಗೆ ||
ತಿರುಗಿದರು ಬಳಕಿತ್ತಲಾಮೋ | ಹರವ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮ ಸೃಂಜಯ | ರೊರಸಿದರು ನಿಶ್ಯೇಷಕೌರವನೈ
ಪ ಚತುರ್ಬಲವ || ೬೭ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿನ್ನುಮೇಲಣ | ಧುರದವೃತ್ತಾಂತವನು ಕುರುಪತಿ | ಯಿರ
ವನರಿಯೆನು ಕಂಡುಬಹೆನೆನೆ ನೇಮವೇ ಯೆನೆಗೆ || ಗುರುಸುತನು ಕೃಪಭೋಜಶಕುನಿಗೆ | ಳರಸನನು
ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರೆಂ | ದರಿದು ಬಹೆನೆನೆ ಕಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯನ || ... ||೬೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕೈ ಪದ ೬೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ರ ಥಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಸಕಲಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತುಸಂಕ | ವೃಕರು ಮಡಿದರು ಪಾರ್ಥಕರದಲಿ | ಕಳುನಿಯನು
ನೀಳಿದನು ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಸಹದೇವ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಜಯ ಬಂದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನೆರ
ಸಿದನು ಸಂಗರರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ || ಮೇಲುಸುಯ್ಯಾನದ ತುರಂಗಮ | ಜಾಲಸಹತಗಲದಲಿ ಕುರು
ಭೂ | ಪಾಲನಾವಡೆಯೆನುತ ಬಸಗೊಳುತ್ತಲಿಗೈತಂದ || ೧ || ವಂದಿಗಳ ನಿಸ್ಸಾಳಬಡಿಕರ | ಮಂದಿ
ಹಡುಗಿಬಾಹಿಸೂತರ | ಸಂದೇಹಿಗಳಂ ನೊಕಿ ಹಡುಗಜಸಂವಿದಾಯಕರು || ನಿಂದುದಾಸಂಖ್ಯಾತನೆನಿಬ
ರ | ನೆಂದು ಸಂಜಯ ಕರೆದು ಕೇಳಿದ | ನಿಂದುಕುಲಸಂಧವನ ಕಂಡಿರೆ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೨ || ಕೂಡೆ

ಸಂಜಯನರಸುವನು ಪಯು | ಪಾಡಿನಲಿ ನಾನೊರುಕುದುರೆಯ | ಕೂಡಿ ಕೌರವನೈಪನ ಕೌಡ ಕಳನ
 ಚೌಕದಲಿ || ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚತುರ್ಬಲ | ಗೂಡಿ ಕವಿದನ್ನು ಹಯಬಲವ ಹುಡಿ | ಮಾಡಿದನು
 ನಾನೊರ ಕೊಂದನು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ೩ || ಹಿಡಿದು ಸಂಜಯನನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಕಡಹಿದನು ಬಲು
 ರಾವೃತರನವ | ಗಡವ ಕೇಳಿದು ದ್ರೋಣಸುತಕೃತವರ್ಮಗೌತಮರು || ಫಡಫಡಲವೋ ಸಂಜಯನ ಬಿ
 ಡು | ಬಿಡು ಮದೀಯಮಹಾಶರಕೆ ತಲೆ | ಗೊಡುವೊಡಿದಿರಾಗೆನುತ ತರುಬಿದರಿವರು ಸಾತ್ಯಕಿಯ || ೪ ||
 ದ್ರೋಣಸುತ ಕುರುಪತಿಯ ಕದನಕೆ | ಹೂಣಿಗರು ಕೃತವರ್ಮಕರು ನೆರೆ | ಬಾಣವಿಧೈಯ ಬೀರಿ ಬಿಡಿ
 ಸುವರಿವರು ಸಂಜಯನ || ಕಾಣಬಹುದಂತಿರಲಿ ನಮಗೀ | ಕೇಣದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಕೃಪಯೆ | ನ್ನಾಣೆನೀ
 ಮರಳೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಸುರಿದನಂಬುಗಳ || ೫ || ಕೋಡ ಕೈಯಲಿ ತಿರುಗಿ ಕೃಪ ಕೈ | ಮಾಡಿದನು ಕೃತ
 ವರ್ಮನೆಸುಗಯ | ತೋಡುಬೀಡಿನ ಭರವ ಬಲ್ಲವರಾರು ಸಮರದಲಿ || ನೋಡಲೀತನ ಗರುಡಿಯಲಿ
 ಶ್ರಮ | ಮಾಡಿದವರೇಮೂರುಜಗವ ವಿ | ಭಾಡಿಸುವಿರೆನೆ ಪೊಗಳ್ವರಾರೀದ್ರೋಣನಂದನನ || ೬ ||
 ಎಚ್ಚ ನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನಾಕೃಪ | ನೆಚ್ಚ ನಾಕೃತವರ್ಮಕನು ಕವಿ | ದೆಚ್ಚ ನೀಶರಡಾಲ ಜಡಿದವು ಕಿಡಿಯಗಡ
 ಣದಲಿ || ಬೆಚ್ಚ ದನೆ ಬೆದರಿದನೆ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚ ಸಾತ್ಯಕಿ ರಿಪುಶರಾಳಿಯ | ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೊಡಹಿದನು
 ಭಂಗಿಸಿ ಸಲೆ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೭ || ಎಲೆಲೆಸಾತ್ಯಕಿಯಾಹವದ ಭರೆ | ಬಲುಹೆನಲು ಸೃಂಜಯನು ಸೋ
 ಮಕ | ಬಲಶಿಖಂಡಿಪ್ರಪದನಂದನಪಾಂಡವಾತ್ಮಜರು || ಚಲಪತಾಕೆಯ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ
 ಕೈದುಗಳ ಹೊಳಹಿನ | ತಿಳುಪ ರುಳುಪಿಸೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಬಳಸಿನಲಿ || ೮ || ಹರಿಯದಿಲ್ಲಿ
 ಯ ಬವರೆ ರಾಯನ | ನರಸಬೇಹುದು ಕುರುಪತಿಯ ಮುಂ | ದಿರಿದು ಮೆರವುದು ಕೀರ್ತಿ ನಿಷ್ಫಲವಿ
 ಳ್ಲಿ ತರರಚನೆ || ಅರಿವೇವಿಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸಮರದ | ಮರುಕವನು ಬಳಿಕನುತ ಕೌರವ | ನರಸುತತ್ತಲು
 ತಿರುಗಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ೯ || ತೆರಳಿದರು ಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಳರಿನೈಪಾಲನ ಕಾಣೆ
 ನಾತನ | ನರಸಬೇಹುದು ತಕುನಿದುರೈಧನಸುತವರ್ಮಕರು || ದೊರೆಗಳಿದು ಪರಿವೇಷದ ಪಸಂಹರಣ
 ನೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿದು ದುಸ್ತರಣಶ್ರಮಫಲ ಸಫಲವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ || ೧೦ || ಮಸಗಿದುದು
 ಪರಿವಾರ ಕೌರವ | ವಸುಮತೀಶ್ವರನಿರಿಕೆಯಲಿ ಸಲೆ | ಪಸರಿಸಿತು ಬಂದಿವರ ಕೌಡರು ಕಳನ ಮೂಲೆ
 ಯಲಿ || ಮಿಸುಪಸಿಂಧದ ಸೀಗುರಿಯ ರುಳ | ಏಸುವೆಬಡ್ಗ ಸಿತಾತಪತ್ರ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆ
 ವತಕುನಿಯ ಬಹಳಮೋಹರವ || ೧೧ || ಅದೆ ಸುಯೋಧನನೊಡ್ಡು ನಸುದೂರದಲಿ ಕವಿಕವಿಯೆನು
 ತ ಧಾಳಿ | ಟ್ಪುದು ಚತುರ್ಬಲ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ ರಥದಸೋಹಿನಲಿ || ಒದವಿ ಹಳಚಿತು ಭಟರು ಭು
 ಜಗ | ವರದಲಿ ಗುರುವರ ಗಾಢತೌರ್ಮದ | ಮದಕೆ ಮಡಮುರಿಯಾಯ್ತು ಸಿಲುಕಿತು ಮಾನವೋನ
 ದಲಿ || ೧೨ || ಹೆಗಲ ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ಕೃತಳ | ಮಗುಚಲಮ್ಮದು ವಾಘೆಯಲಿ ಕೈ | ಬಿಗಿದು ಡಂ
 ಕಣತೊಳಕಿನಲಿ ಮರನಾದವಂಘ್ರಿಗಳು || ಬಗೆಯಮದ ಮಸುಳಿಸಿತು ಬಳಕೆಯ | ಬಗಡು ಹುದುವನೆ
 ಯಾಯ್ತು ಕೈನಂ | ಬುಗೆಗೆ ಮರಳಿದರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ರಾಯರಾವೃತರು || ೧೩ || ಬಂದುದಾಮೋ
 ಹರ ಸಗಾಡದಿ | ನಿಂದುದೀಬಲ ಸೂತಿಯಲಿ ಹಯ | ವೈಂದ ಬಿಟ್ಟವು ತೊಳಿದವು ಹೇರಾನ ಸರಿಸದ
 ಲಿ || ನೊಂದುದಾಚೆಯ ಭಟರು ಗಾಯದ | ಲೊಂದಿತಿಚೆಯ ಭಟರು ವೃಥೆಯದ | ಮಂದಿ ಬಿಡ್ತು

ದು ಚೋಣಿಯಿದ್ದು ಕಳನೆ ಚೌಕದಲಿ || ೧೪ || ಜಾರಿದನೆ ಕುರುಪತಿಯಕಟ ಮೈ | ದೋರನೇ ನ
ಮಗೂರುಗಳ ಕೊಡ | ಲಾರದೀಕಾಳಗವ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನಲಾ||ತೋರಿಸನೆ ಖಂಡೆಯದಸಿ
ರಿ ಮೈ | ದೋರಹೇಳಾ ಕರೆಯೆನುತ ತಲೆದೋರಿದರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಸೌಬಲರ ಧರ್ಮನಲಿ||೧೫||
ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥಕುರುಪತಿ | ಯಡಗುವನೆ ನಿನ್ನಡಗತರಿದುಣ | ಬಡಿಸನೇ ಭೇತಾಳರಿಗೆ ವೈತಾ
ಳಿಕನೆ ನೀನು || ಗಡಬಡಿಸಿ ಪರರುನ್ನತಿಯ ಕಡೆ | ನುಡಿದು ಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತ ನರ | ತಡೆದನಂದು ಸು
ಶರ್ಮಸಂಶಸ್ತಕರ ದಳಸಹಿತ || ೧೬ || ಮುತ್ತಿದವು ರಥವೇಳನೂರರು | ವತ್ತುಹಯಮೈನೂರುಸಾ
ವಿರ | ಮತ್ತಗಜವಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಪಾಯದಳಸಹಿತ || ತೆತ್ತಿಸಿದವಂಬುರವಣಿಸಿ ದೂ | ಹತ್ತಿಹೊಳೆ
ದವು ಸುರಗೆ ಝಳಸಿ | ಮತ್ತೆಬಲುಗೈದುಗಳು ರುಚಿ ವೇದ್ಯಸಿತರ್ಜುನನ || ೧೭ || ಶಕುನಿಸಹದೇ
ವನನುಲೂಕನು | ನಕುಲನನು ಕುರುರಾಯನನುಜನು | ಚಕಿತಚಾಪನ ಕಣಕಿದನು ಪವಮಾನನಂದನ
ನ || ಅಕಟ ಫಲುಗುಣಯೆನುತ ಸಂಶ | ಪ್ರಕರು ಕವಿದರು ನೂರುಗಜದಲಿ | ಸಕಲಬಲಕೊತ್ತಾಗಿ
ನಿಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೧೮ || ಏರಿದರು ಸಂಶಸ್ತಕರು ಕೈ | ದೋರಿದರು ಫಲುಗುಣನ ಜೋ
ಡಿನ|ಜೋರು ತಳಿತುದು ನೊಂದುದಡಿಗಡಿಗಾತನಶ್ವಚಯ || ನೂರುಶರದಲಿ ಕಡಿದ ವಿತಿಖವ | ನೂ
ರರಲಿ ಬಳಿಸರಳ ಬಳಿಶರ | ಮೂರುಸಾವಿರದಿಂದ ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥನತಿಬಲರ || ೧೯ || ಕಡಿವಡೆದವೇ
ಳ್ವೂರುರಥ ಮುರಿ|ವಡದವೈವೈವೈಶ್ವಚಯ ಮುಂ | ಗೆಡೆದವಂದೈನೂರುಗಜವಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದ || ಕ
ಡುಗಲಿಗಳುರುಳಿತು ತ್ರಿಗರ್ತರ|ಪಡೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಬಿಡದೆ ಬಳಲಿಸಿದನಿಬರಳಿದುದು ಕೇ
ಳು ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ || ೨೦ || ದೋರಗಳವರಲಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮನು | ವರಸುಶರ್ಮನ ದ್ರೋಣಸಮರದೊ | ಳೆರ
ಡನೆಯದಿವಸದಲಿ ರಚಿಸಿದನಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವ || ಧುರದಶಪಥದಲರ್ಜುನನ ಸಂ|ಗರಕೆ ಬೆದರಿಸಿದರು ಪರಾಕ್ರ
ಮ | ಪರಿಣತರು ಪವಡಿಸಿದರಿಂದುಧನಂಜಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ೨೧ || ತರಿದನಗ್ಗದಸತ್ಯಧರ್ಮನ | ಧುರ
ವ ಸಂತ್ಯಸುವತ್ರಿಗರ್ತರ | ದೋರಸುಶರ್ಮನನವನ ಸಹಭವಗೋತ್ರಬಾಂಧವರ || ಬರಸಿದನು ಕುರುರಾ
ಯನಾವಡೆ | ಬರಲಿ ತನ್ನಾಪ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ಹರುವನಿನ್ನಾಹವವಿಳಂಬವ ಮಾಡಬೇಡೆಂದ||೨೨||
ಇತ್ತ ಭೀಮನಕೂಡೆ ನೂರರು | ವತ್ತುಗಜಸಹಿತರಿಭಟನು ರಥ | ದತ್ತನಿದಿರಾದನು ಸುಶರ್ಮಕನಂಧ
ನೈಪಸೂನು || ಹೆತ್ತಳವೈವಿರೋಧಿಸೇನಯ | ಮತ್ತೆಗಜಘಟಿಗೋಸುಗರವಿವು | ಮತ್ತೆ ದೋರಕವು
ಕೊಂದರೆಂದುವೈಳಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೩ || ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯಕ್ಕೆಯ ಕದಳಿಯ | ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸುವರಾರು
ಪವನಜ | ನೆಕ್ಕತಳದಲಿ ದಂತಿನನವನು ಮುರಿದನುರವಣಿಸಿ || ಇಕ್ಕಡಿಯ ಬಸುರುಚ್ಚಿಗಳೆವರ | ಸು
ಕ್ಕುಗಳ ಸಾಟಕಡವೊಲು ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಹಿಂಡು ಹರಿದುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೪ || ಕೆ
ಡು ದುರ್ಯೋಧನನ ತಮ್ಮನ | ನಡಗುದರಿಮಾಡಿದನುಲೂಕನ | ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ನಕುಲವಿಪ್ಪತ್ತೈ
ದುಬಾಣದಲಿ || ತುಡುಕಿದನು ಸಹದೇವನಂಬಿನ | ಗಡಣದಲಿ ಸೌಬಲನಸೇನಯ | ಕಡಲ ಮೊಗದನು
ನಿಮಿಷದಲಿ ನೆರನಾಥಕೇಳಿರಿದ || ೨೫ || ಎಲವೊ ಕಪಟದ್ಯೂತಬಂಧದೊ | ಳಳಲಿಸಿದಯೋ ಪಾಸಿ
ಕೌರವ | ಕುಲದ ತಲೆಚೆಂಡಾಡಿದವ ನೀನೋ ಮದಗ್ಗಜನೋ || ಸಿಲುಕಿದೆಯಲಾ ನಮ್ಮ ಬಾಣದ|ಬಡೆ
ಗೆ ನಿನ್ನನು ಕಾವನಾವನ | ನೆರೆಕುಶಾರ ಯೆನುತ | ನುಡಿದನು ನಗುತ ಸಹದೇವ || ೨೬ || ಮಾರ್ಕವೆ

ರಿಸಹದೇವ ನಿನ್ನು ಕ । ದರ್ಥದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ನೀಕಲ । ಹಾರ್ಥಿಯೇ ದಿಟ ತೋರಿಸಾದೊಡೆ ಬಾಹುವಿ
 ಕ್ರಮವೆ ॥ ಪ್ರಾರ್ಥಭೀಮರ ಮರೆಯಲಿದುರ್ಗ ನಿ । ರರ್ಥಕರನಿರಿದಿದು ಜಯವ ಸ । ಮಾರ್ಥಿಸುವೆ ಫಡ
 ಹೋಗನುತ ತೆಗೆದಿಚ್ಚನಾಶಕುನಿ ॥ ೨೭ ॥ ಮರುಗದಿರು ನಿನ್ನು ಭಯಪಕ್ಷವತರಿದು ತುಂಡವ ಸೀಳು
 ವೆನು ನಾ । ವೆ ರವೆನೇ ಭವದೀಯರಚಿತಾಕಾರವಿಭ್ರಮವೆ ॥ ನೆರೆಪತತ್ರಿಗಳಿವೆ ಪತತ್ರಿಯು । ನುರುವೆಸ
 ರು ನಿಮಗವರ ಕೇಳಿಗೆ । ತೆರಪುಗೊಡು ನೀನನುತ ಮಾದ್ರೀತನುಜ ಮಗುಳೆಚ್ಚ ॥ ೨೮ ॥ ಎಸಲು ಸ
 ಹದೇವಾಸ್ತ್ರವನು ಖಂ । ಡಿಸಿ ಶೌಘದಿನಹಿತವೀರನ । ಮುಸುಕಿದನು ವೊನೆಗಣೆಗಳೀಡಿದವು ರಥಾ
 ಗ್ರದಲಿ ॥ ಕುಸುರಿದರಿದೊಡೆ ರಥಿಕಬಾಣ । ಪ್ರಸರವನು ಭಯರಸದಲದ್ದಿದ । ನುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆಮಾಡಿ
 ದನು ಸಹದೇವ ಸೌಬಲನ ॥ ೨೯ ॥ ತೇರು ಹುಡುಕುಡಿಯಾಗೆ ಹೊಯ್ದನು । ವಾರುವನಮೇಲುಗಿದ
 ಡಾಯುಧ । ಲಾರಿಬಿದ್ದನು ಸೂರಿಯಲಿ ಸಹದೇವನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ವೀರನಹೆಯೋ ಶಕುನಿ ಜೂಜನ ।
 ಚೋರವಿದ್ಯೆಯಬಿಟ್ಟೆಲಾ ಜ । ಝಾ ರನಹೆ ಮರು ಪೂತನುತ ಖಂಡಿಸಿದನಾಹಯವ ॥ ೩೦ ॥ ಬ
 ಳಿಕ ಕಾಲಾಳಾಗಿ ಖಡುಗವ । ಝಳಪಿಸುತ ಬರೆ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈ । ಚಳಕದಲಿ ಸಹದೇವನಿಟ್ಟನು ಸುಬ
 ಲನಂದನನ ॥ ಖಳನೆದೆಯನೊಡೆದಪರಭಾಗಕೆ । ನಿಲುಕಿತದು ಗಾಂಧಾರಬಲ ಕಳವಳಿಸೆ ಸುಳಿದನು ಶಕು
 ನಿ ಸುರತರುಣಿಯರ ತೋಳಿನಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಕವಿದುದಾಪರಿವಾರ ವಡಬನ । ತಿವಿವತುಂಬಿಗಳಂತೆ ಶಕುನಿ
 ಯು । ಬವರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿತು ಸಹದೇವನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ ॥ ತೆವರಿಸಿದನ್ನೆಬರ ಚತುರ್ಬಲ । ನಿವಹವ
 ನು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಸಂ । ತವಿಸಿದನು ಸಹದೇವ ಕೊಂದನು ಸೌಬಲನ ಬಲವ ॥ ೩೨ ॥ ಹರಿಬದಲಿ
 ಹೊಕ್ಕೆರಡುಸಾವಿರ । ತುರಗವನು ಸಲೆ ನೂರುವುದಸಿಂ । ಧುರಕೆ ನಿಧನವದಾಯ್ತು ಪಯದಳವೆಂಟು
 ಸಾವಿರದ ॥ ಬರೆಹ ತೊಡೆಧುದು ನೂರುರಥ ಯವು । ಪುರಿಗೆ ಲಕ್ಕಾಡಿತು ವಿಡಂಬದ । ಕುರುಬಲಾಂ
 ಬುಧಿ ಕೂಡೆಬರೆತುದು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಓಡಿದವರಲ್ಲಲಿ ಧೈರ್ಯವ । ಮಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದ
 ಸುಭಟರು । ಕೂಡಿಕೊಂಡರು ನೂರುವುದದಾನೆಯಲಿ ಕುರಪತಿಯು ॥ ಓಡಲೇಕಿನ್ನೊಂದುಹಲಗೆ
 ಯು । ಮಾಡಿ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲು ಕೈ । ಮಾಡಿದನು ಕುರುರಾಯನಾಸಹದೇವನಿರಿದಿನಲಿ ॥ ೩೪ ॥
 ಧರಣಿಪತಿ ಧಟ್ಟಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ । ತರಳಿದನು ಸಹದೇವನಾತನ । ಹಿರಿಯನಡ್ಕೈಸಿದೊಡೆ ತೊಟ್ಟನುಕೋ
 ಲ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ॥ ತರಹತಿಗೆ ಸಡೆದಾನಕುಲ ವೈ । ಸರಿಸಿದನು ನೂರಾನೆಯಲಿ ಡಾ । ವರಿಸಿದನು ಧರ್ಮ
 ಜನ ದಳದಲಿ ಧೀರಕುರುರಾಯ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಧರ್ಮಸುತ ಫಡ । ತೊಲಗು ಕರೆಯಾ ನಿ
 ನ್ನು ಭೀಮನ । ಬಲುಹು ಬಲುಹರ್ಜನನ । ವಿಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಮವು ನಿನಗೆ ॥ ಮಲಿತು ಮರೆಯಾ ಕ್ಷತ್ರಧ
 ರ್ಮವೆ । ನಳುಕದಿರು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಕವಿದಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿ ಬರಲೂಳಿಗದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೇಳಿದನು ಭೀಮ ॥ ೩೬ ॥
 ತೊಳಿ ತುಳಿದವು ನೂರುಗಜ ಭೂ । ಪಾಲಕನ ನೆರೆ ಕಡಿತದಡವಿಗೆ ಬಾಳಿಕೆವೈರನಾಯ್ತುಗಡ ಫಡ
 ನೂಕುನೂಕನುತ ॥ ಆಲೆಕುಡಿಯೆಡೆ ಕುಣಿವಮಿಸೆ ಕೆ । ರಾಳವೆದನೆದ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ । ಮೇಲುಗೋ
 ಟೆದ ಭೀಮ ಬರಿದನು ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ನತ್ತಿಗುಳಿಯೊಳಗೊರಿದಂಕುತ । ನೆತ್ತಿಜೊಡೆ ತಲೆ
 ಗೊಡಹಿದವು ಬೆರು । ಳೊತ್ತುಗಿವಿಗಳ ಡವೆಸುವಡಾವರದ ಡಬ್ಬಕವ ॥ ಕುತ್ತುವಾರೆಯ ಬಗೆಯ
 ದಾನೆಗ । ಳತ್ತ ಮುರಿದವು ಸಿಂಹನಾದಕೆಮ್ಮತ್ತಗಜ ಮುಖದಿರುಹುವವು ದಳವುಳಿಸಿದನು ಭೀಮ ॥ ೩೮ ॥

ಮೆಟ್ಟಿದನು ಬಲವಂಕದಲಿ ಹೊರ | ಕಟ್ಟಿದನು ವಾಮದ ಗಜಂಗಳ | ನಿಟ್ಟಿನೊಂದರೊಳೊಂದನಪ್ಪ
ಳಿಸಿದನು ಪರಿಘದಲಿ || ಘಟ್ಟಿಸಿದನೊಗ್ಗು ನ ಗಜಂಗಳ | ಥಟ್ಟುಗೆಡಹಿದನಮಮ ಹಣ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟು
ದೈ ಕುರುನ್ಯಪನ ನೂರಾನೆಗಳು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೯ || ಉಳಿದವಿದರೊಳು ಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ
ವರು ಹಡಪಿದರು ಬಿರುದಾ | ವಳಿಯ ಪಾಠಕವಾಡ್ಯವಾದಕಮಲ್ಲಗಾಯಕರು || ಸಲಿಲಭಕ್ಷವಿಧಾನೆಗಜ
ಹಯ | ಕುಳದರಕ್ಷಾವ್ರಜಚಿಕಿತ್ಸಕ | ರುಳಿದರಥಕಾರರು ಧನುರ್ಧರಕರಸಂಖ್ಯಾತ || ೪೦ || ಕುದುರೆ
ರಾವ್ತರು ಜೋಡಸಂತತಿ | ಮದಗಜವ್ರಜ ರಥಿರಥಾವಳಿ | ಪದಚರರು ಚತುರಂಗಬಲವೊಂದುಳಿಯ
ದಿದರೊಳಗೆ || ಪದದಲೇ ಕುರುರಾಯ ನೆರೆ ಜಾ | ರಿದನು ಕುಂತೀಸುತರು ಬಹಳಾ | ಭೃದಯರಾ
ದರು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || || ೪೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫೦ ವದ ೧೦೯೫೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯದಳವದು ಸವೆಯೆ ಸಮರದ | ನಾಯಕರು ನೆರೆಮುರಿಯಲಾದ್ವೈ | ಷಾಯನಸ
ರೋವರವ ಹೊಕ್ಕನು ಕೌರವರಾಯ

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತೀ | ಪಾಲ ಕುರುಪತಿ ಹೆಗಲ ಗಡೆಯಲಿ | ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ
ಹಾಯ್ದ ನೇಕಾಂಗದಲಿ ಕಳನೊಳಗೆ || ಆಳ ಕಾಣೆನು ಛತ್ರಚಮರದ | ವೀಳಯದ ವಿಸ್ತಾರವಿಭವೇ |
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ನಡೆದನಿಂದ್ರದಿಶಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ||೧|| ಅಕಟ ನಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವರಾಜ | ಪ್ರಕಟಕೀವಿ
ಧಿಯಾಯ್ತಲಾ ಕಂ | ಬಕನಲಾ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವಕ ಕೌರವೇಶ್ವರನು || ತಕುನಿಮತವಿಪಜೀವೇ ಬಾ |
ಧಕವದಂತಿರಲಾಯುಧಿಪ್ತಿ | ಸಕಲಬಲಪರಿಶೇಷವೇನೆಂದರಸ ಬಿಸಗೊಂಡ ||೨|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ತ
ಮಂಜನ ಮೋ | ಹರದೊಳುಳಿದುದು ತೇರು ಸಾವಿರ | ವೆರಡುಗಜವೇಳ್ತೊರು ಮಿಕ್ಕುದು ಲಕ್ಷಪಾ
ಯದಳ || ತುರಗಸಾವಿರವೇಳು ಸಾತ್ಯಕಿ | ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರುರುತಿಖಂಡಿದ್ರುಪದ
ಸೂನುದ್ರಾಪದಿಸುತರು ||೩|| ಅಸುಯೋಧನಸೇನೆಯಲಿ ಧರ | ಣೇಶಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ |
ರೈಸುಬಲದಲಿ ನಾಲ್ವರುಳಿದರು ಹೇಳಲೇನದನು || ಏಸುಬಹಳೈಶ್ವರೈವಿದ್ದೇ | ನೇಸುಭಟರೆನಿತಗ್ಗೆಳ
ಯರಿ | ದ್ವೇಸರಲಿ ಫಲವೇನು ದೈವವಿಹೀನರವರೆಂದ ||೪|| ಇತ್ತಲೇಸಂಜಯನ ತಂದುದು | ಮೈತ್ಯು
ದೈವ್ಯದೈವ್ಯು ನೀತನ | ಕುತ್ತಿ ಕೆಡಹಿದರಾಗದೇ ಕುರುಡಂಗೆ ರಣಕಥೆಯ || ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು
ಕೌರವ | ದತ್ತಲೇಕೆ ದುರಾತ್ಮಕನ ಕೈ | ವರ್ತಿಸಾ ಯಮನಗರಿಗೆಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಕರೆದು ||೫||
ಸೆಳದು ಕಡುಗವ ಸಂಜಯನ ಹೆಡ | ತಲೆಗೆ ಮೋಹಿದೊಡರಿವಸಮಯಕೆ | ಸುಳಿದನೆಗ್ಗೆ ದಬಾದರಾಯ
ಣನವನ ಪ್ರಾಣ್ಯದಲಿ || ಎಲೆರೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಲೇಸಮಾಡಿದೆ | ಖಳನ ಸಂಜಯ ನಮ್ಮತಿಷ್ಠನ | ಕೊಲುಪೆ

ವರೇ ನೀನೆನುತ ಕೊಂಡನು ಕೈಯಡಾಯುಧವೆ || ೬ || ದೇವನಿಮ್ಮಯ ಶಿಷ್ಯನೇ ಪರಿ | ಭಾವಿಸೆನು
ತಾಸರಿಡನಾದೊಡೆ | ದೇವಕೀಸುತನಾಣೆ ಬಿಟ್ಟನು ಸಂಜಯನ ವಧೆಯ || ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯು
ವುದನೆಬದ | ರಾವಳಿಯ ಮಂದಿರಕೆ ಮರಳಿದ | ನಾವಿಗಡಮುನಿ ಖೇದಕಲುಪಿತ ಸಂಜಯನ
ಬಿಡಿಸಿ || ೭ || ಕುರುಪತಿಯ ಸಂತ್ರಸಿ ನೀನಾ | ಸರಸನಯ್ಯಗೆ ಯಿನ್ನು ಹಳುಚುವ | ವರಗದಾಯುದ್ಧ
ವೆನು ಪೇಳ್ವುದು ನುನ್ನಿನಂದದಲಿ || ಅರಿತವಾಗಲಿ ನಿನಗೆನುತ ಮುನಿ | ಸರಿಯಲಿತ್ತಲು ಸಂಜಯ
ನು ಪದ | ಸರಸಿರುಹಕಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ಮುನೀಶ್ವರನ || ೮ || ಅಸ ಕೇಳೈ ಸಂಜಯನು ಬರೆ
ಬರಲು ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ನಿರಿ | ಗರುಳ ಕಾಲ್ಕೊಡಕುಗಳ ಖಂಡದ ಜಗಿಯಜಾರುಗಳ || ಕರಿಗಳೊ
ಟ್ಟಿಲ ನೇರಿಳಿದು ಪೈಸರಿಸಿ ಮಿದುಳಿನ ಜೋರು ಜೋಡಿನ | ತೊರಳೆಯಲಿ ದಡಧಡಿಸಿ ಜಾರುತ ಬೀ
ಳುತೇಳುವನ || ೯ || ಎಡಹುದಲೆಗಳ ದಾಟಿ ರಕುತದ | ಮಡುವಿನೊಳು ಗದೆಯೂರಿ ನೆಲೆಗಳ | ಪಡೆ
ದು ಕಂಪಿಸಿ ಕುಣಿವೆಮುಂಡವ ಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೇರಾನೆಗಳ ಹೇರೊಡಲ ಹತ್ತಿಳಿದೇ
ರಿ ರೊಂಪಿಸಿ | ಮಿಡುಕಿ ನಿಲುವನು ಬಳಲಿಯೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಿ || ೧೦ || ಓಡದಿಹ ನರಿಹದ್ದು
ಕಾಗೆಗೆ | ಕೂಡೆ ಗದೆಯನು ಬೀಸುವನು ಬಿಡೆ | ನೋಡುವನು ಹೆಣದಿನಿಹಿಗಳ ಹೇರಾಳರಕ್ಕಸರ || ಕೋ
ಡುಕ್ಕಗಳ ಮಿದುಳ ಬಾಯ್ಗಳ | ಬಾಡುಕರುಳಿನ ಚಿತ್ಕೃತಿಯ ತಲೆ | ಯೋಡುಗಳನೀರಕ್ತಪಾನದ
ಶಾಕಿನೀಜನವ || ೧೧ || ಕಂದಪಖ್ಖಲೆಗಳಲಿ ತೀವಿದ | ಮಂದರಕುತದ ತೊಯ್ದ ತಲೆಗಳ | ತಿಂದುಬಿಸು
ಡುವನೆಣನ ಕಾರುವಬಗೆಯ ಬಾಡಿಸುವ || ಸಂದಣಿಸಿ ಹರಿದೇರಿ ಬಾಯ್ಗಳ | ಲೊಂದಿ ಬಾಯ್ಗಳ
ಬಿಡುವವೊತನಿ | ವೈಂಪವನು ಕೊಂಡೋಸರಿಸುವನದೊಂದು ದಸೆಗಾಗಿ || ೧೨ || ಕುಣಿವಕರಿಗಳ ತಲೆ
ಯ ಮುಡುಹಿನ | ಲಣೆದು ಹಜ್ಜೆಯನಿಡುವಭೂತದ | ಹೆಣನ ತಿನಿಹಿಗೆ ತವಕೆಸುವಭೇತಾಳಸಂತತಿ
ಯ || ರಣದೊಳಂಜಸುತಿರೆ ನೆರದಕಾ | ವಣದೊಳಗೆ ಕೈಯಾರೆ ಮಿಗೆ ಹಳೆ | ಹೆಣನ ಹೊಲಸಿಗೆ
ಹೇಸಿ ಹರಿಹರಿದೆಡೆಗೆ ಬಳಲುವನ || ೧೩ || ಕಡಿಹಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ರೆಂಚೆಯ | ಕಡಿಗಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿದಮೊಳ
ಕಾ | ಲಡಿಯ ಗಾಢವ್ರಣದ ನೆಣವಸೆಗೇರಬಳಿಬಳಿದು || ನಡೆದು ಹೆಣದರಹುಗಳೊಳಗೆ ಕಾ | ಲಿಡು
ತ ತೋಧಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹಜ್ಜೆಯ | ನಿಡುತ ಪ್ರಸರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮಕೆ ಬೆಮರವನ || ೧೪ || ಕಡಿದ
ಕೈದುಗಳೊಟ್ಟಿಲಲಿ ತನಿ | ಗೆಡದಗಾಲಿಯ ಹಾಯ್ಕ ಮೇಲಡಿ | ಯಿಡುತ ಹಜ್ಜೆಯ ಮಿದುಳ ಕೆಸರಲಿ
ಭತ್ತಚಮರಗಳ || ಅಡಸಿ ಹಜ್ಜೆಯನಿಡುತ ರಕ್ತದ | ಮಡುವನೆಡಬಲಕಿಕ್ಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ನಡೆದು ದೈವವ
ಬೈದು ಬೈದಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಯ್ಯುವನ || ಭೂತರಣಭೇತಾಳ ಕಲಹವಿ | ಭೂತಜಂಬುಕಧೂಕಕಾಕ | ವ್ರಾ
ತರಭಸಕೆ ಮೆಚ್ಚುವನು ಪಾಂಡವರಬಲವೆಂದು || ಆತ ಮರಳಿದಹಿಂದೆ ನೋಡಿ ಪ | ರೇತವಿಭವವಲಾ
ಯೆನುತ ಚಲ | ಚೇತನನು ಸಲೆ ಚಂಡಿಯಾದನು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೧೫ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಕುರುಪತಿ
ಯನೇ ನೆರೆ | ಹೋಲುವನು ಗದೆ ಹೆಗಲಬದೆ ನೊಳ | ಕಾಲ ಕಾಣೆನು ಭತ್ತಚಾಮರಗಜಹಯಾವಳಿ
ಯ || ಹೋಲುವದು ಜನವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊ | ಳಾಳೊಳೊಬ್ಬನೊ ಮೇಣು ಕುರುಧೂ | ಪಾಲಕನೊ
ನೋಡುವೆನೆನುತ ಸಂಜಯನು ನಡೆತಂದ || ೧೬ || ಬಂದು ಕಂಡನು ರಾಜವನವೊ | ಕಂದನನು ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ | ನಂದನನ ಸೌಜನ್ಯವಲ್ಲೀ ವಿಪುಲಕಂದರನ || ಮುಂದುವರಿವವಿಲೋಚನಾಂಭುಗ |

ಳಿಂದ ಸೈರಣೆ ಮಿಗದೆ ಸಂಜಯನಿಂದು ಧೂಪನೆ ಕಡೆದು ಹೊರಳಿದನರಸನಂಭಿಯಲಿ ||೧೮|| ಕಡಲ
 ತಡಿಪರಿಧುಂತ ರಾಯರ | ಗಡಣದಲಿ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂಬೀ | ನುಡಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿಗಳಾದುದೆ ತಂದೆಕು
 ರುರಾಯ || ಬಿಡದೆ ಬಾಗುವನೈಸರ ಮೆಕುಟದೊಳಿಡುವಕೋಮಲಚರಣವಿದರೊಳು | ನಡೆಯಲಿಂ
 ತೈಕಲಿತ ಯಿಂದನು ಸಂಜಯನು ನೈಸನ ||೧೯|| ರಣಮುಖದೊಳೇಕಾದಶಾಕ್ಷೋ | ಹಿಣಿಗೆ ಹರಿವಾ
 ಯ್ತೀ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನುಣಲಿ ಧರೆಯನು ಗೋತ್ರವಧೆಯನ್ಯಾಯಕಿಲ್ಪಿಪವ || ಸೇನವೊಡಿದೆ ದೈವದಲಿ
 ಧಾ | ರುಣಿಯ ಹುದುವಿನ ಸಿರಿಗೆ ಸೇರದೆ | ಹಣಿದವೊಡಿದೆ ರಾಜವಂತದ ಕಲ್ಪತರುವನವ ||೨೦||
 ಶತಿರುಚಿಗೆ ಸೈರಿಸದಸಿರಿಮುಖ | ಬಿಸಿಲಸೆಕೆಗಾಂತುದೆ ಸುಗಂಧ | ಪ್ರಸರಪೂರಧಾಣಗಳು ಹಳವೇಣ
 ನ ಹೊಲಸಿನಲಿ || ಉಸುರದೆಗೆವಂತಾಯ್ತೀ ಗೀತೆ | ರಸದಮಧುರವನಾಂತಕಿವಿವಾ | ಯಸಸ್ಯಗಾಲಧ್ವ
 ನಿಗೆ ಸೋಗಿಸಿತೆ ಯೆನುತ ಹೊರಳಿದನು ||೨೧|| ಲಲಿತವೈದುತರೆ ಹಂಸತೂಳದ | ಲುಳಿತಕೋಮಲ
 ಕಾಯಕ್ರದುಗ | ಳೆಲುಗಳೊಟ್ಟಿಲುವಾಸಿನಲಿ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಮಲಗಿದಲಾ || ಸುಳಿಯೆ ಕೈಗೊಡುವರಸುಗಳ
 ಕೆಲ | ಬಲದ ಪಾಯವಧಾರು ಯಿವರನು | ಕಳುಹಿ ಬಂದೈ ಸಾರ್ವಭೌಮರನ್ನೆದನೀನೆಂದ ||೨೨|| ಎ
 ತ್ತಣೇಕಾದಶಚಮೂಪತಿ | ಎತ್ತಣೀಯೆಕಾಕಿತನ ತಾ | ನೆತ್ತಹಯಗಜರಥಸುಖಾಸನದತಿಶಯದ ಸು
 ಳಿವು || ಎತ್ತಣೀಕೊಳುಗುಳದ ಕಾಲ್ಪುಡೆ | ಯೆತ್ತಣಾಹವದಭಿಮುಖಕೆ ಬಳಿ | ಕೆತ್ತಣಪಜಯವಿಧಿ
 ಯ ಘಟನೆ ನೈಪಾಲ ನಿನಗೆಂದ ||೨೩|| ಮುಳಿದೊಡಗ್ಗದಪರಶುರಾಮನ | ಗೆಲಿದನೊಬ್ಬನೆಭೀಷ್ಮ
 ಪಾಂಡವ | ಬಲದ ಸಕಲಮಹಾರಥರ ಸಂಹರಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ || ದಳಪತಿಯ ವೊಡಿದೊಡೆ ಪಾರ್ಥ
 ನ | ತಲೆಗೆ ತಂದನು ಕರ್ಣನೀಯ | ಗ್ಗಳೆಯರೆನಿತ್ಯ ಕಡೆಯಲೊಬ್ಬನೆ ಕಟ್ಟಿನೀನೆಂದ ||೨೪|| ಅವರು
 ಬದುಕಿದರೈವರುಂ ನಿ | ನ್ನವರೊಳಗೆ ನೀನುಳಿಯೆ ನೂರೈರು | ಸವರಿತಪರೈವರು ಕುಮಾರರು ಸೌ
 ಖ್ಯಜೀವಿಗಳು || ಜವನ ನಗರಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು ನಿ | ನ್ನವರು ಮಕ್ಕಳುನೂರುದೈವವ | ನವಗಡಿಸಿ ದು
 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೈ ತಂದೆ ಕುರುರಾಯ ||೨೫|| ಗೆಲಿದನರಸನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಸು ಗುಡಿ
 ಯನೆಂಬೆನೊ | ತಲೆಬರಸಿ ತಾ ನೋಡಿಬದುಕಿದನೆಂಬೆನೋ ಮೇಣ||ಲಲನೆಯರಿಗೇನೊಸಗೆ ಕುರುಡನ
 ನಳಿಸುವೆನೊ ನಗಸುವೆನೊ ತಾಯಿಗೆ | ಕಲಿಸುಬುದ್ಧಿಯನೇನನೆಂಬೆನು ಕೇಳು ಕುರುರಾಯ ||೨೬||
 ಹಿಂದೆ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ತಂದು ಭಾರಿಯ ಭಂಗಪಡಿಸಿದೆ | ಬಂದು ಹರಿಯೈದೂರಬೀಡಿ
 ದೊಡವನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಕಂದ ಬಿತ್ತಿದೆ ಕದನದಲಿ ನೀ | ನೊಂದು ನೆಳಲುಳಿಯಲು ಸಹೋದರ | ವೃಂ
 ದತನುಜಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರಳಿದರದರಿಂದ ||೨೭|| ಮದದ ಮೋಡಿಯಲಂದು ಕೃಷ್ಣನ | ಸದರವೆಂದೇ
 ಬಗೆದೆ ದೈವದ | ಹೃದಯವರಿಯದೆ ಕದನಕೇಳಿಗೆ ಮನವ ನೀ ವೊಡಿ || ವಿದುರನನು ಕಡೆನುಡಿದು ಸ
 ಭೆಯಲಿ | ಹದನನರಿಯದೆ ಧನುವ ಹೋಗಾ | ಡಿದೆ ಮರುಳಸಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣಹದನ ಹೇಳಿಂದ
 ||೨೮|| ಪರಶುರಾಮನ ಬುದ್ಧಿ ಗಾಲವ | ನೂರಿದನೀತಿ ವಿಕರ್ನಭೀಷ್ಮರ | ಪರಮವಚನಾಮೃತವ ಕ
 ಣ್ಣನನುಡಿಯ ನಾರದನ | ಪರಮತತ್ವದ ಮಂತ್ರವಂಗೀ | ಕರಿಸಲರಿಯದೆ ಯಿಂತು ಘನಸಂ | ಗರ
 ದಿ ಚಿಂತಿಸಲೇನುಫಲ ಕುರುರಾಯ ಹೇಳಿಂದ ||೨೯|| ಕೇಳು ಸಂಜಯ ಪೂರೈಸುಕೃತದ | ತಾಲಿವನ
 ವೊಣಗದೊಡೆ ಭಾರಿಯ | ತೋಳಗುತ್ತಿನ ಜಯದ ಸಿರಿ ಯಂಗಳವದಾಂಟೆದೊಡೆ || ಭಾಳರಿಹಗಳ

ಲೆಕ್ಕವನು ಪ್ರತಿ | ಕೂಲವಿಧಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಬರೆದೊಡೆ | ಹೇಳಿ ಫಲವೇನೆನುತ ತುಂಬಿದನರಸ ಕಂಬನಿಯು ||
ಕದಡಿತಂತಕರಣವಿಕ್ರಮ | ದುದಧಿ ನೆಲೆಯಾದುದು ನಿರರ್ಥಕ | ಕೊದರದಿರು ಬೆದರದಿರು ಸಂಜಯ
ಹಿಂದನೇನಿಸಿದಿರು || ಕದನದಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ತೇಗಿದನಲಾ ಬಕವೈರಿ ತಮ್ಮನ | ನುದರದಲಿ ತೆಗೆವೆನು
ವಿಚಿತ್ರವ ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೩೧|| ನರನ ಬಸುರಲಿ ಕರ್ಣನನು ನೃಪ | ವರನೊಳಾತಲ್ಯನನು ನೀಕಾ |
ತರಿಸಿದಿರು ಶಕುನಿಯನುಲೂಕನ ಯಮಳರಿಬ್ಬರಲಿ || ಹರಿಬಕಿದಲಾ ಗದೆ ಮುರಾಂತಕ | ಹರಹಿಕೊ
ಳಲಿ ಮದೀಯಬಾಹು | ಸ್ಪುರಣಶಕ್ತಿಗೆ ಭಂಗಬಾರದು ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೩೨|| ಕಾನನಕ ಕೈಯಿ
ಕ್ಕುವೊಡೆ ಪವ | ಮಾನಕನಪಾವಕನು ಬಯಸುವ | ಭಾನು ಭಾರಿಯತಮವ ತಿವಿವರದಾರ ನೆರವಿಯ
ಲಿ || ಈನಿಬ್ಬತಗದೆ ಯಿರಲಿ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ ಕೈಕೊಂಬೆನೇ ಮನ | ಹೀನನೇ ತಾನಕಟ ಸಂಜ
ಯ ಯೆಂದನಾಭೂಷ ||೩೩|| ಅಳು ಬಿದ್ದುದು ಬೇಹನಾಯಕ | ರೋಲಗಿಸಿತಮರಿಯರ ನೀರಣ | ದೂ
ಳಿಗಕೆ ನಾನೊಬ್ಬನೆಂದೇ ನಿನಗೆ ತೋರಿತಲಾ || ಅಳ ಹಂಗಿನ ನಾಯಕರ ಬಿಲುಗೋಲ ಜೋಡಿಸ ಬ
ಲವ ಚಿತ್ತದಿ | ತಾಳಿದರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ ಕಂದನಲ್ಲೆಂದ ||೩೪|| ಖಾತಿ ಗುಂದದು ಮನದ ಧೈ
ರ್ಯದ | ಧಾತುಕುಂದದು ಲಚ್ಚೆಯಭಿಮತ | ಜಾತಿಗೆಡದು ವಿರೋಧಬಿಡದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ ||
ಏತಕೇನಿನ್ನೀಪ್ರಳಾಪ ವಿ | ಧೂತರಿಪು ಕುರುರಾಯನೆಂಬೀ | ಖ್ಯಾತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲ
ತಾನೆಂದ ||೩೫|| ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯವಿದುರಾದಿಗಳು ಹೇಳಿದ | ಜೋಯಿಸುವ
ಕೈಕೊಂಡಿರೇ ನಮ್ಮಿಪ್ರಳಾಪದಲಿ || ರಾಯ ಫಲವೇನ್ಮೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರಾಯನೊಲಿದಂತಿರಲಿ ನಿಮ್ಮೆ
ಯ | ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲೇನನು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದ ||೩೬|| ಇದೆ ಸರೋವರವೊಂದು ಹರಿದೂರದಲಿ
ಭುವನ ಖ್ಯಾತಿಯೊಳು ಧ್ಯಾ | ನದಲಿ ಮುಳುಗುಹೆನೊಂದುದಿನಪರಿಯಂತ ಸಲಿಲದಲಿ || ಕದನದಲಿ
ಕೌಂತೇಯರನು ಯಮ | ಸದನದಲಿ ತೋರುವೆನು ತಾನೆಂಬುದು ರಹಸ್ಯವು ಜನನಿಜನಕರಿಗರುಹು ನೀ
ನೆಂದ ||೩೭|| ತೆಗಸು ಪಾಳೆಯವೆಲ್ಲವನು ಗಜ | ನಗರಿಗೈದಿಸು ರಾಣಿಯರ ದಂ | ಡಿಗೆಯ ಕಳುಹಿ
ಸು ಸೂತಸುತದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ಹಗೆಯ ವಿಜಯವ ಹರಹದಿರು ನಂ | ಬುಗೆಯ ನುಡಿಯಲಿ
ಭಾನುವತಿಯರ ಬಗೆಯ ಸಂತ್ರೇಸೆಂದು ಬೋಳೈಸಿದನು ಸಂಜಯನ ||೩೮|| ಎನುತ ಸಂಜಯಸಹಿತ
ಕೌರವ | ಜನಪಬಂದನು ತತ್ಸರೋವರ | ಕನಿಲನಿದಿರಾದನು ಸುಗಂಧದ ಶ್ರೇಷ್ಠವೊಂದಲಿ || ತನುವಿಗಾ
ಪ್ಪಾಯನದಿನಂತ | ರೈನಕೆ ಪಲ್ಲಟನಾಯ್ತು ಭೀಮನ | ಜನಕನರಿದನು ತನ್ನಗುಪ್ತಸ್ಥಾನಸಂಗತಿಯ
||೩೯|| ಉಲಿವಕ್ಕೋಕಿಲಪಾಠಕರ ಮೆರೆ | ವಳಿಕುಲದ ಗಾಯಕರ ಹಂಸಾ | ವಳಿಯ ಸುಧಟರ ಜಡಿವ
ಕೊಳವ್ವಕ್ಕಿಗಳ ಪಡಿಯುರರ || ಅರ್ಜುನಹೊಂದಾವರೆಯ ನವಪರಿ | ಮಳದ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲಲನೆಯೋಲಗಶಾಲಿಯಂತಿರೆ ಮೆರೆದುಡಾಸರಸಿ ||೪೦|| ಬಂದು ತಡಿಯಲಿ ಸಂಜಯನಕರ | ದಿಂದ
ನೀಸರಸಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಹೆ | ನಿಂದಿ ನೀದಿವಸವನು ಕಳಿವೆನು ಕೊಳನಮಧ್ಯದಲಿ || ಮುಂದೆಪಾಂಡವ
ರೈವರನು ಗೆಲಿ | ದಂದು ಹೊಗುವನು ಗಜಪುರವನಿಂ | ತೆಂದು ಜನನಿಗೆ ಜನಕವಿದುರರಿಗರುಹು ನೀ
ನೆಂದ ||೪೧|| ಚಾರುಚಂದ್ರೋತ್ಪಲದ ರಮ್ಯಾ | ಗಾರದಲಿ ಮೆಣಿಮೆಯದ ರಚನೋ | ದಾರದಿಂ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವಭವನದ ಚಿತ್ರಶಾಲಿಯಲಿ || ಸಾರಮೆಣಿಪರಿಯಂಕಪರಿಸಂ | ಸ್ಮಾರದಲಿ ಮುಲಗುವೆ

ಮಹೀಪತಿ | ನೀರಲೊರಗುವನೆಂದು ಸಂಜಯ ನೊರಲಿದನು ಹೊರಳಿ || ೪೨ || ಬರೆಬದಿರು ಸಂಜಯ
ವಿರೋಧಿಗ | ಆರಿವರೆನ್ನಿದ್ದಡೆಯನಿಲ್ಲಿಯ | ಮರೆದು ಕಳೆ ಪಾಳಯವ ತೆಗೆಸಬುಜಾಕ್ಷಿಯರೆ ಕಳುಹು ||
ತರಹುಗೊಡು ನೀ ಹೋಗನುತ ಮುಂ | ಚರಗನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿ ಪೂರ್ವದ | ಲರಿದಸಲಿಸ್ತಂಭವಿದ್ಯಯ
ನರಸ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೩ || ಚರಣವದನಕ್ಷಾಳನಾನಂ | ತರಪದತ್ರಯದಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣದಲಿ ಸ
ಪ್ರಣಮದಂಗನ್ಯಾಸವಿಧಿಗಳಲಿ || ವರುಣಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಿ ಜಪಪರಿ | ಕರಣದಲಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತಚಿತ್ತ |
ಸ್ಫುರಣಸಲಿಸ್ತಂಭನವನೀಶ ಮೆಂತ್ರಿಸಿದ || ದ್ಯುಮೇಣಿಮೊದಲಾದಖಿಳಸುರರಿಗೆ | ನಮಿಸಿ ವರುಣ
ಧ್ಯಾನವನು ಹೃ | ತ್ವಮಲದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನಾಲುಕುದಸೆಯನಾರೈದು || ಕುಮತಿಯಿಳಿದನು ಜಾನು
ಕಟೆಹೃ | ತ್ವಮಲವಾನನಮೂರ್ಧಪರಿಯಂ | ತಮರಿದುದುಜಲಕೊಳನ ಮಧ್ಯದಲರಸ ಪವಡಿಸಿ
ದ || ೪೪ || ಕುರುಪತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಂಜಯ | ಮರಳಿದನು ತನಗಾದಹಿಂದಣ | ಪರಿಭವವನೆನ
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸುತ ಮನದೊಳಗೆ || ಧುರದ ಮಧ್ಯದೊಳೊಬ್ಬನೇ ನಡೆ | ತರುತ ಭೂತಾವಳಿಯನೀ
ಕ್ಷಿಸಿಗುರುವ ನೆನದನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ || ೪೫ || ಬರುತ ಸಂಜಯ ದೂರದಲಿ ಕೃಪ |
ಗುರುಸುತರ ಕೃತವರ್ಮಕನ ಕಂ | ಡರಿರಥಿಕರಿವರಲ್ಲಲೇ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವ || ಭರತ ಕುಲಮೊದ
ಲೊಂದು ಬಳಿಕಾ | ಯೈರಡುಕವಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಯವಿ | ಸ್ತರಣ ಗದುಗಿನ ವೀರ ನಾರಾಯಣನ
ಕರುಣದಲಿ || || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಷಟ್ಕಂ ವದ ಗೃಹಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಧರ್ಮಜ ಯಮಳಫಲುಗುಣಿ ವಾಯುಸುತರರಸಿದರು ಕೌರವ | ರಾಯನನು
ಕಳನೊಳಗೆ ಕಾಣದೆ ಮುತ್ತಿದರು ಕೊಳನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮೀ | ಪಾಲ-ಸಂಜಯ ಬರುತ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನರಿಕೆಯ ಭೀಮನ
ವರಿವೆಡ್ಲಲ್ಲಲೇಯನುತ || ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರೆ ಬರಬರಲು ಸಮ | ಪಾಳಿಯಲಿ ರಥಮೂರರಲಿ ಕೃಪ | ಕೋ
ಲಗುರುವಿನ ಮಗನಲಾ ಯೆನುತಲ್ಲಿಗೈತಂದ || ೧ || ಇಳಿದು ರಥವನು ಸಂಜಯನ ಬರ | ಸಳಿದು ತ
ಕ್ಕಿಸಿದರು ಹಗೆಯಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ಬಂದೈ ಭಾಗ್ಯದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯ || ಕಲಹಗತಿಯೇನಾ
ಯ್ತು ತಕುನಿಯ | ದಳದೊಳಿದ್ದ ನೊ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನುಳಿದನೋ ಹದನಾವುದಂದರು ಭಟರು ಸಂಜಯ
ನ || ೨ || ಅರಿದುದಿಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನರಸಿತಕುನಿಯ ದಳವ ಮುತ್ತಿದ | ರಿದದವರು ತ್ರಿಗತ
ರನು ಸೌಬಲಸುತರ್ಮಕರ || ಮುರಿದಬವರದ ಬಲಿದು ಗಜನೂ | ರರಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಯನೊತರ |
ಅರಿದು ರೂಡಿಸಿ ಬೀದಿವರಿದನು ರಾಯದಳದೊಳಗೆ || ೩ || ಬಳಿಕ ಭೀಮನ ಗದೆಯಲಿಭತ | ವಳಿ

ದನೊಬ್ಬನೆ ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು । ಕೊಳುಗುಳದ ಕೋಳಾಹಳದ ಕೋಳ್ಳು ದಿಯ ಕಸರನಲಿ ॥ ತಲೆಗೆ
 ಬಂದುದು ತನಗೆಯಾಕ್ಷಣ । ಸುಳಿದೊಡವ್ಯಾರಾಧ್ಯಮುನಿಪತಿತಿಲಕವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಭಾ
 ರದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹಡೆ । ತಲೆಯ ನೊಡೆದು ಕೃಪಾಳುವೆನ್ನನು । ತಲೆಬ
 ಳಿ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ಬಂದನು ರಾಯನರಿಕೆಯಲಿ ॥ ಬಳಲುತೇಳುತ ಬೀಳುತೊಬ್ಬನೆ ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ನ
 ಡೆಯೆ ಕಂಡನು । ನೆಲನೊಡೆಯನಹುದಲ್ಲೆ ನುತ ಸುಳಿದೆನು ಸವಿರಾಪದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಕಂಡೆನರಸನೆ ನಿಬ್ಬ
 ರವ ಬಳಿ । ಕಂಡಲೆದುದತಿಶೋಕತಿಖಿ ಕೃ । ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲರಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕೆತ್ತ ತ್ತು ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ॥ ಖಂ
 ಡಿಸಿಯೆ ಯೆನ್ನು ಬೈಯನು ಹುರಿ । ಗೊಂಡುದಾತನ ಸತ್ಯಪಾತನ । ದಂಡಿಯಲಿ ಬಹರಾರು ಸುರನ
 ರನಾಗಲೋಕದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಬಂದನೆನ್ನನು ಸಂತವಿಡುತವ । ನೊಂದುಸರಸಿಯ ತಡಿಯಲಳವಡೆ । ನಿಂ
 ದು ಸಂವರಿಸಿದನು ಗವೆಯಲಿ ಬಾಹುಮೂಲೆಯಲಿ ॥ ತಂದೆಗರುಹೆಂದನೆಗೆ ಹೇಳಿದು । ಹಿಂದೆಮುಂದೆ
 ಡಬಲನನಾರ್ಥ । ದಂದವಳಿಯದೆ ನೀರೆ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾಣೆನವನಿಪನ ॥ ೭ ॥ ಅವರು ಕಂಬನಿದುಂದಿದ
 ರು ಕೌ । ರವಮಹಾವಂಶಾಭಿಭಾರಾ । ಭೃವಸಿತಕೆ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ । ಯಮನಂದನಾದಿಗಳ ॥ ಶಿವ
 ಶಿವಾ ಪವಡಿಸಿತ ಚತುರಾ । ಣವತಪ್ರೇಪರಿಧಾನಪೃಥ್ವೀ । ಯುವತಿಬಾಳಿಕೆ ನೀರೊಳೆಂದಳಲಿದನು
 ಗುರುಸೂನು ॥ ೮ ॥ ಅಳಲದಿರಿ ಗಜಪುರಿಗೆ ಸತಿಯರೆ । ಕಳುಹುವೆನು ನೀವವನಿಪಾಲನ । ತಿಳುದ
 ಲಾಪೊಡೆ ಸಂಧಿಗೊಡಬಡಿಸುವುದುಕುರುಪತಿಯ ॥ ಕೊಳನ ತಡಿಯಲಿ ಕಾಣದಂತಿರೆ । ಬಳಸಿ ನೀವೆಂ
 ದವರನತ್ತಲು । ಕಳುಹಿ ಸಂಜಯ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ನೃಪನ ಪಾಳಯವ ॥ ೯ ॥ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ
 ಖಳಸಚಿವರ । ಕರೆಸಿದನು ಸರಹಸ್ಯವನು । ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಸರ್ವಾಪಹಾರಪ ನೃಪಪಲಾಯವವ ॥ ಅ
 ರಸಿಯರಿದಳು ಭಾನುಮತಿ ಮಿ । ಕೃರಸಿಯರಿಗರುಹಿಸಿದಳಂತಃ । ಪುರದೊಳಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹರೆದುದು
 ಕೂಡೆ ರಣಭೀತಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕೂಡೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಪಾಳಯ । ವೋಡಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಜನವ । ಲ್ಲಾಡಿ
 ದುಧು ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯದ ವಾಣಿಜವಿಸಂಧಿಯಲಿ ॥ ಹೂಡಿದವು ಭಂಡಿಗಳು ಹರಿದಡೆ । ಯಾಡಿದವುಕೊ
 ಲ್ಲಾರಿಗಳು ರಥ । ಜೋಡಿಸಿತು ಬದ್ಧರದಬಂಡಿಗೆ ಬಂದವರಮನೆಗೆ ॥ ಭಾನುಮತಿ ಹೊರವಂಟಳರ
 ಸನ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ । ಳಾನನೇಂದುಪ್ರಭೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಗಳ ॥ ಭಾನು
 ದತ್ತನ ಸೃಂಧವನ ರವಿ । ಸೂನುವಿನ ದುತ್ಯಾಸನನ ಜಲ । ಜಾನನೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ರಥವೇರಿದರು ದು
 ಗುಡದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಸರಕೆ ಹಿಡಿದವು ಭಂಡಿ ತತಸಾ । ವಿರ ನೃಪಾಲಯದಿಂದ ವಿವಿಧಾ । ಭರಣಭರಿತ
 ದ ಫೂರಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರಿಸಿತು ರಥವ ॥ ವರೆದುಕೂಲದ ಪಟ್ಟಿ ವರ್ಣದ । ಥರದದಿಂದೊಟ್ಟಿದವು ಚಾ
 ಮೊ । ಕರದ ಬಹುವಿಧಮಯದ ಭಾಂಡದ ಭಂಡಿ ನೂಕಿದವು ॥ ೧೨ ॥ ಬಳಿಯ ಚೌರಿಯ ಹೊರೆಯ
 ಚಿತ್ರಾ । ವಳಿವಿತಾನದ ಹಾಸುಗಳಹೊಂ । ಬಳಿಯ ತೆರೆಸೀರಗಳ ಭತ್ತದ ವೈಜಸೀಗುರಿಯ ॥ ಹೊ
 ಳವಪಟ್ಟಿಯುಬೋಡಿಗೆಯ ಹೊಂ । ಗೆಲಸದೊಳು ರುಗಿಗಳ ಸುವರ್ಣಾ । ವಳಿಯದಿಂಡುಗಳೊಟ್ಟಿ
 ದವು ಭಂಡಿಗಳ ಜವೆಗೆಡೆಯೆ ॥ ೧೩ ॥ ಕರವತಿಗೆ ಹೊಂಗಳಸ ಹೊಂಗೊ । ಪ್ಪರಿಗೆ ದೀಪಸ್ತಂಭಹ
 ಮದ । ಸರಫಳಿಯಮಣಿಮಯದಜಂತ್ರದ ಜನನೂತ್ರಿಗಳ ॥ ಮರಕತದಮಣಿಪಾತ್ರನೀಲದ । ಕರ
 ನೈಡೂರಿಯದಸಡಿಗವ । ಚರರು ತಂದೊಟ್ಟಿದರು ಬಂಡಿಗೆ ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮೆರೆವಗಜ

ಹಯಶಾಲೆಯಲಿ ಮೈ । ಮುರುಕವೃದ್ಧವ್ಯಾಧಿತಾವಳಿ । ಮರಿಗುದುರೆ ಮರಿಯಾನೆ ತೆಗೆದವು ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಉರುವಂಭಂಡಾರದ ಮಹಾರ್ಥವೆ । ಕಿರುವೆಡೆಗೆ ಗಾಡಿಸಿತು ಬೀದಿಯು । ತೆರಹ ಕೆತ್ತ
ವು ಹೊತ್ತಸರಕಿನ ಭರದ ಭಂಡಿಗಳು ॥ ೧೬ ॥ ರಾಯನರಮನಮಂಡಲಿಗೆ ವಂದಿ । ಲಾಯಚೌಕಿಗೆ
ನಿಖಿಳಭವನನಿ । ಕಾಯವನು ತೆಗೆದೊಟ್ಟೆದರು ಬಂಡಿಗಳ ಹಂತಿಗಳ ॥ ರಾಯನನುಜರು ದ್ರೋಣಕೃ
ಪರಾ । ಭೇಯಸ್ಯಂಥವಶಕುನಿರಾಜಪ । ಸಾಯಿತರ ಗುಡಿಗೂಡಚಂಪೆಯವೇರಿದರು ರಥವೆ ॥ ೧೭ ॥
ಪಾಳಯಕೆ ಗಜಪುರದ ವಂಕಕೆ । ಕೀಲಿಸಿತು ದಂಡಿಗೆಯ ಸಂದಣಿ । ಮೇಲುಸರಕಿನ ಬಂಡಿ ತಲೆದೋರಿ
ದವು ಕಂಬಿಗಳೆ ॥ ಹೇಳಲೇನು ಮಹಾಸಮುದ್ರವನ್ನೇಳಿಸುವಪಾಳೆಯದಸಿರಿ ಶೂನ್ಯಾಲಯಕೆ ಜೋಡಿಸಿತ
ಲೈ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ॥ ೧೮ ॥ ತುಂಬಿದುದು ಗಜಪುರವನಲ್ಲಿಯು । ಕಂಬನಿಯ ಕಾಲುಮೆಯನದನೇ ।
ನೆಂಬೆನ್ನೆ ಗಜಬಜಕೆ ಮೊಳೆತುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ॥ ಲಂಬಿಸಿತು ಭಯತಿಮಿರ ಶೋಕಾ । ಡಂಬರದ
ಡಾವರ ವಿವೇಕವೆ । ಚುಂಬಿಸಿತು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರ ಪೌರಪುರಜನವೆ ॥ ೧೯ ॥ ಬಂದು ಸಂಜಯ
ನಂಧನೃಪತಿಯು । ಮಂದಿರವ ಹೊಕ್ಕುಖಿಳನಾರೀ । ವೃಂದವನು ಕಳುಹಿದನು ದಂಡಿಗೆಗಳಲಿ ಮನಮ
ನೆಗೆ ॥ ಬಂದರಾರನೆ ಸಂಜಯನು ಜೀ । ಯೆಂದೊಡುತ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಂದೈ । ತಂದೆ ಸಂಜಯ ಬಾರನು
ತ ಬೋಳಿಸಿದನು ನೃಪತಿ ॥ ೨೦ ॥ ಹೋಗಿ ತಳುವಿದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ । ನೀಗಿದಳಲೋ ಜಯವು ಪಾಂ
ಡವೆ । ರಾಗುಹೋಗೇನಾಯ್ತು ಶಕುನಿಯ ಹಯದ ಮೋಹರವೆ ॥ ತಾಗಿ ಮುರಿದನೆ ಭೀಮ ನೀ
ಮೇ । ಲೋಗಿನಾಹವೇನು ರಾಯನ । ತಾಗುಭಟ್ಟೀನಾಯ್ತು ಮಡಿದವರಾರು ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೨೧ ॥
ಏನುಸಂಜಯ ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನೇನಮಾಡಿದನಲ್ಲಿ ಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳೊಳಾರಳಿದವರು ಸಲೆ ನಮ್ಮ
ಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಏನುಹದನೈ ತಕುನಿ ರಣದೊಳಗೇನಮಾಡಿದನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೇನನೆಂಬೆನು ತಾಯಿಗಾಂ
ಧಾರಿಗೆ ರಣೋತ್ಸವವೆ ॥ ೨೨ ॥ ತಕುನಿ ಬಿದ್ದನು ಜೀಯ ಸಹದೇ । ವಕನ ಕೈಯಲುಲೂಕ ಮಡಿದ
ನು । ನಕುಲನಂಬಿನಲಾತ್ರಿಗರ್ತಸುತರ್ಮಕಾದಿಗಳು ॥ ಸಕಲಗಜಹಯಸೇನೆ ಸಂತ । ಪ್ರಕರು ಪಾರ್ಥ
ನ ಶರದಲಮರೀ । ನಿಕರವನು ಸೇರಿದರು ಹೇಳುವುದೇನು ರಣರಸವೆ ॥ ೨೩ ॥ ಬಳಿಕ ನೂರಾನೆಯಲಿ
ನಿನ್ನವೆ । ನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಭೀಮಸೇನನ । ಚಳಗತಿಯ ಚಾತುರದ ಪೀಠವದಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಕಳನೊ
ಳಗೆ ಕೋಲೂರಿ ಮಗ್ಗುಲ । ನೆಲಕೆ ಕೀಲಿಸಲಾನೆಯಿಂದಿಳಿ । ಗಳಿದನೇಕಾಂಗದಲಿ ಹಾಯ್ದನು ಭಯದಿ
ಕುರುರಾಯ ॥ ೨೪ ॥ ಕುರುಪತಿಯನರಸುತ್ತ ತಾನ್ಯೆ । ತರಲು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡು ಸೂರಿಯು । ಲುರವೆ
ಣಿಸಿ ಹರಿತಂದು ಹಿಡಿದನು ಹೊಯ್ದುಕೆಲಬಲನ ॥ ಕರದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟತನ್ಮಯು । ತಿರವ ಕಡಿಸುನೆ
ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ । ಕರದ ಸುಳವನುಗಿದು ಹೂಡಿದನನ್ನು ಗಂಟಲಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಜಲಧಿಯಲಿ ಭಣಿವಲ
ಯದಲಿ ರಿಪು । ಬಲದಮುಬದಲಿ ಸಿಡಿಲಹೂಯ್ದನ । ಹಳುವದಲಿ ಗರಿತಿಖರದಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದ
ಲಿ ॥ ಸಿಲುಕಿದೊಡ ದಿಡಿಸುವವಲೇ ಪ್ರತಿ । ಫಲಿತವೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಪುಣ್ಯಾ । ವಳಿಗಳಂಬುದು ತನ್ನೊ
ಳಾದುದು ಕೇಳು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೨೬ ॥ ಆವವಹಿಲದೊಳಾದುದಾವಿ । ಭಾವವೆಂದಾನೆರಿಯೆನಾ
ಗಳು । ದೇವಮುನಿಯದ್ದೊಸಿ ಹಿಡಿದನು ಕೈಯಡಾಯುಧವೆ ॥ ಸಾವು ತನ್ನಿತು ಬಾದಗಾಯಣ । ನೋ
ಡಿ ಕೃತಿಯಲಿ ಮೈದವನಿ ಸಂ । ಭಾವಿಸುತ ಕುರುಪತಿಯನತಸಂದನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೭ ॥ ದೀಪ

ಕೊಂಡನು ಮುನಿಯನವನೀಪಾಲಕನನರಿಸಿದನು ಕಳನೊಳು | ಸಾಲಹಣನೊಟ್ಟೆಲ ಕದಂಬದರು ಧಿರ
 ಪೂರದಲಿ || ಬೀಳುತೇಳುತ ನಿಲುತ ನಿಲ್ಲುತ | ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಸುಳಿವಕುರುಭೂ ಪಾಲಕನ ಕಂಡೊ
 ಡನೆ ಬಂದನು ಕೊಳನ ತಡಿಗಾಗಿ || ೨೮ || ಇಳಿದು ಸರಸಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ನೃಪ ತಿಲಕನೆಂದನು ಪಾಳೆ
 ಯವನೀ | ಕಳುಹು ಗಜಪುರಿಗೆನಲು ಬಂದನು ಪಥದಮಧ್ಯದಲಿ || ಸುಳಿವ ಕಂಡನು ಕೃಪನನಾಗುರು |
 ಗಳಮಗನ ಕೃತವರ್ಮಕನಿಂ | ತುಳಿದಮೂವರ ಕಳುಹಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಹೊರಗಾಗಿ || ೨೯ ||
 ತಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲನಾರೀ | ವೃಂದವನು ಕುರುಪತಿಯ ನೇಮದಿ | ನಿಂದಿನೀವೃತ್ತಾಂತ ವರ್ತಿಸಿತಿಲ್ಲಿಪ
 ರಿಯಂತ || ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದೇನು ನೀ ಬಸ | ಸಂದೊಡವನೀಪತಿಯ ಹೊರಗೈ | ತಂದನೇ ಗುರು
 ಸುತನು ಮೇಲಣಹದನ ಹೇಳೆಂದ || ೩೦ || ಅರಸ ಕೇಳ ಕೃಪಗುರುಜಕೃತವ | ಮರು ರಥಾಶ್ವಂ
 ಗಳನು ದೂರದ | ಲಿಂಗಿ ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ಬಂದರು ಕೊಳನ ತಡಿಗಾಗಿ || ತರುಲತೆಗಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಂ
 ಜಾ | ಕರದೊಳೊಯ್ಯನೆ ನಿಲುಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಕರೆದು ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿದರು ತಮತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳ || ೩೧ ||
 ಬದುಕಿ ಬಂದೊಡೆ ಭೀಮ ನಿಮ್ಮನು | ಗದಯ ಸವಿಗಾಣಿಸನಲಾ ಸಾ | ಕಿದನ ಸಮರಕೆ ಸುಳಿದಿರೈ ಸಾ
 ಹಿತ್ಯ ರೇಖೆಯಲಿ || ಕದನದಲಿ ಸೌಬಲಸುಶರ್ಮರ | ಹೊದರೆ ಹರೆಗಡಿತದಲಿ ನೀವ್ಮಾ | ಡಿದ ಪರಾಕ್ರ
 ಮವಾವುದೆಂದನು ನೃಪತಿ ಖಾತಿಯಲಿ || ಜೀಯ ಖತಿಯೆಕೆಮ್ಮೊಡನೆ ಚ | ಕ್ರಾಯುಧನ ಚಾತುರೈದಲಿ
 ರಣ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಭಟರು ಬಿದ್ದರು ಹೇಳಲೇನದನು || ಕಾಯಿದರೊ ಕಾದಿದರೊ ಗುರುಗಾಂ |
 ಗೇಯಸ್ಯಂಧವಮಾದ್ರಪತಿರಾ | ಧೇಯರನುಗತಿವೊಗದಿಹುದಪರಾಧ ನಮಗೆಂದ || ೩೨ || ಅರಸ ಪೊ
 ರಮಡು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಕರುಳ ಬೀಯವ ಭೂರಿನಿಕರಕೆ | ಬರಿಸುವೆವು ನೀನೋಡಲೊಡ್ಡುವೆವಸ್ತ್ರ
 ಸಂತತಿಯ || ಗರುವರಿಹರೇ ನೀರೊಳಾಹಮ | ಕರಮಹಾನ್ವಯಕೀರ್ತಿಜಲದೊಳು | ಕರಗದಿಹುದೇ
 ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಂದನವನಿಪನ || ೩೪ || ಕೇಳು ಕುರುಪತಿ ಪಾಂಡುಸುತಶಂ | ಡಾಲಸೇನೆಗೆ ಸಿಂಹ
 ವಿವನ | ಸ್ವಾಳ ಬಿಡು ನೀ ನೋಡುತ್ತಿರು ಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟರಲಿ || ಜಾಳಿಸದಜಯಕಾಮಿನಿಯ ಜಂಘಾ
 ಳತನವನು ನಿಲಿಸಿ ನಿನ್ನಯ | ತೋಳಿನಲಿ ತೋರುವನು ಮೈದೋರೆಂದರವನಿಪನ || ೩೫ || ಒಪ್ಪದಿ
 ದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಯವನ | ದರ್ಪದಲಿ ಜಾರಿದಜಯಾಂಗನ | ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನಮಗೊಲಿವುದದಿದೇಕಾಕಿಯಾ
 ಬವಲಿ || ತಪ್ಪಿದುದನು ಸಲಿಲವಾಸದೊ | ಳೊಪ್ಪಲಿಡುವನು ನಾಳ ನೀವ ತೊಲ | ಗಪ್ಪುದಿಂದಿನೊ
 ಳಿಡಿಸವನಿಪನಾಕೃಪಾದಿಗಳ || ೩೬ || ಇನೆ ಮಹಾವಂತಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿ | ಇನೆ ಮಹಾಧ
 ನುರಾಜಸಂಸ್ಕೃತಿ | ಪವನಸಾಪೇಕ್ಷಂಗಳಿವೆ ತೈರಧಿಕರೊಂದಾಗಿ || ಅವನಿಪತಿನೀ ಸೇಸದಳಿ ಮಿ |
 ಕೃಷಿರತೇಷವಿರೋಧಿವರ್ಗಕ | ದಿವಪೊ ಧರೆಯೋ ನೋಡಲಿನ್ನ ಹುದಂದನಾದ್ರಾಣಿ || ೩೭ ||
 ಸೇಸದಳಿದನು ಭೀಷ್ಮನಗ್ಗದ | ಭಾಸ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಲಿ ಗತವಾ | ಯ್ತೇಸ ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ
 ನೆಂದು ನೀನರಿಯ || ಓಸರಸಿದನ ಮಾದ್ರಪತಿ ಬಳಿ | ಕೈಸು ಬಂದುದು ದೈವದೊಲುಮೆಯ |
 ದೈಸರಕೆ ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿರೆಂದನಾಭೂಪ || ೩೮ || ರಣದೊಳಾಗಾಂಗೇಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗುಣವ
 ಲೋರುವೆನಪ್ಪರವರಿಂ | ದಣಿಸಿಕೊಳು ಮೂವಡಿಯನಗ್ಗದಸೂತನಂದನನ || ರಣಕೆ ನಾಲ್ವಡಿ
 ದೊಡ್ಡರಾಜನೆ | ಹೊಣೆಗಿಡಿದು ಸುತವರ್ತಕನಿಯು | ಬಣಗುಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡೇಳೆಂದನಾ

ದ್ರಾಣಿ || ೩೯ || ಖರೆಯಲ್ಯ ನೀವ್ ಉಭಯರಾಯರ | ಗುರುಗಳಲಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ ಕೃಪರೇ | ಹರಿಯ
ರಾಚಾರಿಯರು ಯಾದವರೊಳಗೆ ಕೃತವರ್ಮ || ಗರುವಲ್ಯ ನೀವಿಲ್ಲಿ ರಣಬಾ | ಹರರ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ಸು
ಕೃತದ | ಲರೇಗಲಿಸಿಗಳು ನಾವು ನಿಮ್ಮಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಂದ || ೪೦ || ಅರಸ ಕೇಳತಿಸುಕೃತವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಪ್ರಾರಾಯವೆನೆ ಕಾ | ಹುರದನುಡಿ ಬೇಡೇಳು ನಡೆವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ || ಅರಿಗಳ್ಳಿ
ತಂದಾಕಿದೊಡೆ ಗಜ | ಪುರದ ದುರ್ಗವ ಬಲಿದು ನಿಲುವುದು | ಪರಮಮಂತ್ರವಿದಂದನಶ್ಚತ್ವಾ ಮನವ
ನಿಪಗೆ || ೪೧ || ಸಲಿಲವಾಸದೊಳಿಂದಿರುಳನು | ಕಳಿದನಾದೊಡೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಗೆಲುವೆನುದಯ
ದೊಳಿದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಅಳುಕಿ ಕದನದೊಳೊಡಿದೊಡೆ ಸಲಿ | ಲಲನೆಯರ ಮರೆಗೊಂ
ಬೆನೇ ನೀವ್ | ತೊಲಗಿ ಭೀಮನ ಬೇಹು ಬಹುದಿರಬೇಡ ನೀವೆಂದ || ೪೨ || ಅರಸ ಕೇಳಿ ದೈವಯೋಗವ
ಪರಿಹರಿಸಲಾರಳವು ಪವನಜ | ನರಮನೆಯ ಮೃಗಬೇಂಟೆಕಾರರು ಮಾಂಸಭಾರದಲಿ || ಬರುತ ನೀರ
ಡಸಿದರು ಕಂಡರು | ಸರಸಿಯನು ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಯತಂ | ದಿರಿಸಿದರು ತೀರದಲಿ ಬಹಳಾಮಿಷದಕಂ
ಬಿಗಳ || ೪೩ || ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಳತರವರಾಂಬುವನಿಂಟಿದರು ಕೃಪಾಗುರುಸುತರ ನು
ಡಿಗಳನು ನಡುನೀರಿನಲಿ ನೃಪಧ್ವನಿಯ || ಅರಿದರಿವರಾಲಿಸಿದರೇನಿದು | ಕುರುಪತಿಯ ತತ್ಸುಭಟವಾ
ಚೋ | ತ್ತರವಲಾ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಕೇಳಿದರು ಮರೆವಿಡಿದು || ೪೪ || ಆಯಿತ್ತಿದು ನೃಪ ರಾಜಕಾರ್ಯ
ದ | ದಾಯಕಿದ್ದುದು ಫಲವಲಾ ಕುರು | ರಾಯಗುಪ್ತನಿವಾಸವಾರ್ತಾಪ್ರದವಲಾ ನಮಗೆ || ಕಾಯದಿ
ರಿ ಕಂಡೂಸರೋಜದ | ತಾಯೆ ಸರಸಿಯೆನುತ್ತ ಹಾಯ್ದರು | ವಾಯುತನುಜನ ಬೇಂಟೆಕಾರರು ನಗು
ತ ಪಾಳೆಯಕೆ || ೪೫ || ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸಂತಪ್ತಕರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಶಕುನಿಯ ಮುರಿದು ಕಳನಲಿ ದೊ
ರೆಯ ಕಾಣದೆ ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳ ದುಗುಡದಲಿ || ಹರಿಸಿದರು ದೂತರನು ಕೌರವ | ಧರಣಿಪನ ಪಾಳೆ
ಯಕೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ಕೂಡೆ ದಿಗಂತದಲಿ ಚರರಸಿದರು ನೃಪನ || ೪೬ || ಹರಿದು ದೂತರು ನೃಪ
ನ ಕಾಣದೆ | ಮರಳಿದೊಡೆ ಯಮಸೂನು ದುಗುಡದ | ಭರದ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಪಾ
ಳೆಯವ || ಕುರುನೃಪತಿ ತಪ್ಪಿದನು ಭೀಷ್ಮಾ | ಧೃರ ವಿಜಯ ನಿಷ್ಫಲವು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಸಿರಿ ಜಾರಿ
ದಳು ನಮಗೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೪೭ || ಹೆಣನ ಬಗದರಸಿದರು ಕರಿಗಳ | ಹಣಿದಲಿ ನೋಡಿದ
ರು ರಥಸಂ | ದಣಿಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಕೆದರಿ ಭೀಷ್ಮವ ಸರಳ ಮಂಚದಲಿ || ಹೆಣಗಿದರು ಭಗದತ್ತನಾನಯ |
ನಣೆದು ನೋಡಿದರರುಣವಾರಿಯ | ಕೆಣಕಿ ಕೂಡರಸಿದರು ಚಾರರು ಕಣನ ಚೌಕದಲಿ || ೪೮ || ಹುಡು
ರಿದು ಕೂಡರಸಿ ದೂತರು | ಮರಳಿ ಬಂದರು ದುಗುಡಭರದಲಿ | ಬೆರಳಮೊಗಿನಲಿದ್ದು ದವನಿಪಸಹಿತ
ಪರಿಪಾಠ || ಇರುಳ ಬೇಗೆಯ ಚೆಕ್ಕಪಾಕಕೆ | ತರಣಿ ತಲೆದೋರುವವೊಲಟವೀ | ಚರರ ರಥಸದ ಭರಿ
ಗಿಭಾವನ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ || ೪೯ || ತಂದಮಂತ್ರದ ಕಂಬಿಗಳನು ಪು | ಳಿಂದರೊಪ್ಪಿಸಿ ಭೀಮಸೇ
ನನ | ಮಂದಿರವ ಸಾರಿದರು ಕಂಡರು ಜನದ ಕಳವಳವ || ಇಂದಿನೀಸಂಗ್ರಾಮಜಯದಲಿ | ಬಂದಜಾ
ಡ್ಯವಿದೇನು ಬಿನ್ನಹ | ನೆಂದು ಸಲುಗೆಯ ಶಬರಪತಿ ನುಡಿಸಿದನು ಪವನಜನ || ೫೦ || ರಣವಟಕೆ
ಬೊಳೇಕಾದಶಾಸ್ತ್ರಾ | ಹಿಣಿಯ ಗೆಲಿದುದು ವಿಫಲವಾದುದು | ಜಣುಗದರಿನೈಪಸಾವಜವನಿಕಮು
ಯೊಳೆಡಗವೆನೊ || ತ್ಯೂವನದೊಳೆರುಬಿನಲಿ ಮೆಳೆ ಸಂ | ದಣಿಗಳಲಿ ಮರೆಗೊಡಿನಲಿ ಮೃಗ ಗೋಳಿ

ದ ನಲೆಯಲಿ ಕಾಣಿರೇ ನೀವೆಂದನಾಭೀಮು || ೫೧ || ಅದರಕಬಾ ಬಿನ್ನುಹವನೀ | ವಾದರಿಪುದನೆ ತು
 ಪ್ಪನಾಗಿ ವೈ | ಕೋದರನು ಕರೆಸಿದನು ಪರಿಮಿತಕಾಪುಳಿಂದಕರೆ || ಅದುದೇನೆಲೆಕುರುಪತಿಯ ದುರೈ
 ದವಿದು ಮೆಚ್ಚುಂಟಿ ನಿನಗನ | ಲಾ ದುರಾತ್ಮಕನರುಹಿದನು ಕೇಳಿಲೆಮಹೀಪಾಲ || ೫೨ || ಜೀಯ
 ಕುರುಪತಿ ಗುಪ್ತದಲಿದ್ದೈ | ಪಾಯನನ ಸರಸಿಯಲಿ ಸಮರವಿ | ದಾಯತದವಾರ್ತೆಯನು ತನ್ನವರೊ
 ಡನೆ ತೀರದಲಿ || ಬಾಯಿಗೇಳಿಸುತಿದರ್ನಾವತ | ತೋಯಪಾನಕೆ ಬಂದು ಕಂಡೆವು | ರಾಯನಂಘ್ರಿ
 ಗಳಾಣೆಯಿಂದನು ಶಬರನನಿಲಜಗೆ || ೫೩ || ಇತ್ತನವರಿಗೆಯಂಗಚಿತ್ತವ | ನುತ್ತವೊಂಬರವೀರನೂ
 ಪುರ | ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯ ಕರ್ಣಾಭರಣಮುದ್ರಿಕೆಯ || ಹೊತ್ತಹರುಷದ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ | ತತ್ತಿ
 ಸಿದಪುಳಕದ ಸರ್ಪಾಡಿಕೆ | ವೆತ್ತಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದನು ರಾಯನರಮನೆಗೆ || ೫೪ || ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟ
 ಸು ಜೀಯ ಚರರಿಗೆ | ಕೊಡು ಪಸಾಯವನುನೃಪನ ತೆಲೆ | ವಿಡಿದರೈ ದ್ವೈಪಾಯನ ಸರೋವರದ ಮ
 ಧ್ಯದಲಿ || ಅಡಗದನು ತಡಿವಿಡಿದು ತನ್ನವ | ರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದನು ಗಡ ನಿ | ಮೃಡಿಯೆ ಬಲ್ಲಿಂ
 ರಾಜಕಾರ್ಯವನೆಂದನಾಭೀಮು || ೫೫ || ಕರೆ ಮುಕುಂದನನರ್ಜನನ ಸಂ | ವರಣೆ ಬರಲಿ ತಿಖಂಡಿ
 ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ ನೇಮಿಸು ಕರಸು ದೃಷ್ಟದ್ವೈಮ್ನಸೃಂಜಯರ || ಕರಿತುರಗವಿಶ್ರಮವನವನಿಂ | ದಿ
 ರುಳು ಮಾಡಲಿ ಬೇಗ ಪೊರಮಡು | ಪೊರಮಡನೆ ನಿನ್ನಾಳ ಸೊಳ್ಳಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ || ೫೬ || ಅ
 ವರ ಸುಮ್ಮಾನವನು ಸೇನಾ | ನಿವಹರಭಸವ ಭೂರಿಭೇರಿಯ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ರಥಹಯಗಜದ
 ಗರ್ಜನೆಯ || ಇವರು ಕೇಳಿದರಕಟಕಟ ಕೌ | ರವನ ಗುಪ್ತಪ್ರಕಟವಾದುದು | ಶಿವತಿವಾ ಹರಿ ಸರ್ವಗತನ
 ಹನೆಂದನಾದ್ರೋ || ೫೭ || ಏಳು ಕುರುಪತಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಾಳು ಬರುತಿದೆ ನಾವು ನಾಲ್ವರು |
 ಕಾಳಗವನಂಘ್ರಿಸುವೆವು ಬಿಡುಬಿಡು ಸರೋರವರ || ಹೇಳು ಮನವೇನನಲು ನೀವಿ | ನ್ನೇಳಿ ದೂರದಲಿ
 ರಿ ವಿರೋಧಿಗ | ಳಾಳು ಮಾಡುವುದೇನು ಸಲಿಲದೊಳೆಂದನಾಭೂಪ || ೫೮ || ಅನಿಮಿಷರು ಗಂಧರ್ವ
 ಯುಕ್ತರು | ಮುನಿದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಯದ | ಮನುಜರಿಗೆ ತಾ ಸಾಧ್ಯವಹೆನ್ನೇ ತನ್ನನರಿಯರಲಾ ||
 ವಿಸುತಸಲಿಲಸ್ತಂಭವಿದ್ಯಯೊ | ಳೆನಗಿರವು ಪಾತಾಳದಲಿ ಯಮ | ತನುಜನೇಗುವ ರೂಪದೋರದೆ
 ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೫೯ || ಉರವಣಿಸಿತರಸೇನೆ ಮುತ್ತಿತು | ಸರಸಿಯನು ಮೊಡ್ಡೊಸಿ ಗಡಮೆಳಿ
 ತರುಲತೆಯನೊಳೆಕೊಂಡು ನಿಂದುದು ಚತುರಚತುರಂಗ || ಚರರೆ ಗರ್ಜನೆ ವಾದ್ಯರವ ಕರಿ | ತುರಗ
 ರಥನಿರ್ಭೋಷ ಪರ್ವತ | ಬಿರಿಯ ಮೊಳಗಿತು ಸಿಲುಕಿದನು ಸಿಲುಕಿದನು ದೂರೆಯೆನುತ || ೬೦ ||
 ಇವರು ತಿರುಗಿದರಿತ್ತ ದ್ವೈವ | ವೈವಹರಣೆ ಫಲಿಸುವುದಲಾ ಕೌ | ರವನ ಸಿರಿ ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾವಿಭ್ರಮವ
 ವರಿಸತಲಾ || ಅವರಿಗದನಾರರುಹಿದರೊ ಪಾಂ | ದವರಿಗಾವುದು ಕೂರತೆ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರವರಗದುಗನವೀ
 ರಸಾರೋಯಣಿನ ಕರುಣದಲಿ ||

...

...

|| ೬೧ ||

ಅಂತಃಸಂಧಿ ಶ್ಲೋಕ ಸದ್ಗುಣಶ್ಲೋಕ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐ ದ ನ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಮುತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿದರು ಕುರುರಾ | ಜೋತ್ತಮನನುದಕದಲಿ ಹೊರವಡಿ | ಸುತ್ತ ಕಂಡ
ರು ಪಾಂಡುತನುಜರು ರೋಹಿಣೀಸುತನ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ರಿಪು | ಜಾಲ ಜಡಿದುದು ಕೊಳನ ತಡಿಯಲಿ | ತೂಳಿ
ದುದು ಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರವಭ್ರಮಂಡಲವ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಲಗ್ನಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಬಹುವಿಧವಾ
ದ್ಯರವ ಹೆ | ಗಾಳಿಗಳು ಚೀರಿದವು ಬೈಸಿಕೆ ಬಿಡೆ ಕುಲಾದ್ರಿಗಳು || ೧ || ತಳಮಳಲ ಮೊಗೆಮೊಗೆ
ದು ಕದಡಿತು | ಕೊಳನ ಜಲಚರನಿಚಯ ಬಲುಬೊ | ಬ್ಬಳಿಕೆ ವಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ನೆರೆದವು ಬೆದರ
ಹೊಯ್ದಿನಲಿ || ದಳವ ಬಗಿದಂಬುಜಮೊಳಡಗದ | ವಳಿನಿಕರ ಹಾರಿದವು ಹುಸಾ | ವಳಿ ಜವಾಯ್ಲರತ
ನದಿ ಜಗುಳ್ಳವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು || ೨ || ಬಂದುದುಬಲ ಕೊಳನತೀರದ | ಲಂದು ವೆಡ್ಡೊಸಿದರು ಸರ
ಸಿಯು | ಬಂದಿಕಾರರು ಬೊಬ್ಬಿರಿತದಬ್ಬರಕೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ || ಅಂದಳದಲೈತಂದು ಧರ್ಮಜ | ನಂದನ
ರ್ಜನಭೀಮಯಮಳಮು | ಕುಂದ ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದಸೂನುತಿಖಂಡಿಗಳುಸಹಿತ || ೩ || ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರಿರಲು ಪಂಚದ್ರಾಪದೀಸುತ | ರರಸ ನಿಮ್ಮಯುಯುತ್ಸುಂಜಯುಸೋಮ
ಕಾದಿಗಳು || ಕರಿಗಳೈನೂರೈದುಸಾವಿರ | ತುರಗಪಾಯ್ದಳವೆಂಟುಸಾವಿರ | ವೆರಡುಸಾವಿರರಥವಿದರಿ
ಮೋಹರದಪರಿಶೇಷ || ೪ || ದೇವ ಕಂಡಿರೆ ಕುರುಪತಿಯು ಮಾ | ಯಾವಿಡಂಬದ ವಿದ್ಯೆಯನು ನಿ |
ಭಾವನಾವಿಭೂತಸಲಿಲಸ್ತಂಭದಂಬರವ || ಆವುದಲ್ಲಿಯು ವಿಹಿತಸಮರ | ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಿಷಯ ತ
ಪ್ಪದೆ | ನೀನು ಬೆಸಸುವುದೆಂದನರಸನು ದೇವಕೀಸುತನ || ೫ || ಭರತವಂತಲಲಾಮ ಕೇಳ್ ನೈಪ | ವರೆ
ರ ಪದ್ಧತಿ ಕಂಟಕದಿನು | ದ್ಧರಿಸುವುದು ಕಂಟಕರ ಮಾಯಾವಿಗಳ ವಿದ್ಯಗಳ || ಪರಿಹರಿಸುವುದು
ಮಾಯೆಯಲಿ ಪ್ರತಿ | ಗರಳದಲಿ ಗರಳವನು ಮಾಯಾ | ಪರರು ಮಾಯೋಪಾಯಮೈದ್ಯರು ನೈಪತಿ
ಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಮರಣವೆಂದಿಂಗಾಗದಂತಿರ | ವರವ ಕೊಂಡು ಹಿರಣ್ಯಕಾಸುರ | ಸುರನರೋರಗರ
ನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗೆ || ಧರಧಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನರಕೇ | ಸಂಯ ರೂಪಿನಲಾದಿವಿತ್ಸುಂ |
ಭರನು ಗಲಿದನು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚವನು || ೭ || ಲಲಿತವೈದಿಕಧರ್ಮಮಾರ್ಗವೆ |
ನಳಿದು ಹೆಚ್ಚಿದಕಾಲನೇಮಿಯು | ತಲೆಯ ಕೊಂಡನು ಚಕ್ರದಲಿ ದೃತ್ಯಾರಿ ಪೂರ್ವದಲಿ || ಬಲನ ಭಂ
ಜನ ವೃತ್ತನನು ಶೃಂ | ಬಲಿತಮಾಯಾರ ಮಾಯಾದಿಂದವೆ | ಬಲವಿರೋಧಿ ವಿಭಾಡಿಸಿದನವನೀತ ಕೇಳೆಂ
ಡ || ೮ || ಪರನ ವರದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಭಸ್ಮಾ | ಸುರನು ತಿವನ ವಿಭಾಡಿಸಿದೊಡೆ | ಬ್ಬರದವನನುರುಹಿದನು
ಪರಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಯೋಗದಲಿ || ಸುರರ ನರಯಾಳಿದನ ಭವನವ | ನೊರಸಿದಾರಾವಣನ ರೂಢಿಯು |
ತಿರವ ನರರೂಪಿರದೆ ಖತಿಯಲಿ ರಾವೆ ಖಂಡಿಸಿದ || ೯ || ಎನುಗೆ ತಾರೊಡಹುಟ್ಟಿದನ ನಿ | ಮರ್
ಮತೆಯಲಿ ನಿರ್ದಾಂಟಿಸಿದೊಡಾ | ಕ್ರಮದಲೇ ಕಂಸಂಗೆ ಹಿಂಸಾಕೃತಿಯ ರಚಿಸಿದಲಾ || ಸಮರದಲ್ಲಿ
ಕೈಗಾಲನೈಪನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿದನು ಶಕ್ತಿನಲಿ ಮಾಯಾ | ತಿಮಿರವನು ಮಾಯೆಯಲಿಗಲಿದನು ರಾಯಾಳಿ
ಳೆಂದ || ೧೦ || ಕಾಲಯಾವನನ ದಂತವಕನ | ಸಾಲುವನ ಮಾಗಧನ ನರಕನ | ಸೀಳಿದನು ಕೃತಮಾ

ಯರನು ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಧಾಳರನು ಧವಳರನು ಶಕ್ತಿನ | ಶಾಳಿಕಾರರ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲವ | ನಾ
ಳಿಗೊಂಡರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾವ್ಯಸನಿಗಳು ನೃಪ | ಜಾತಿಗಾದ
ವಿನೋದಕಪಟ | ದ್ಯೂತವಿದು ನೃಪಧರ್ಮಮೇ ಮಾಯಾಭಿಯೋಗದಲಿ || ಸೋತರಳೆಯನದಂತಿರಲಿ
ನಿ | ಭೀತಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಸಿಯುಟ್ಟುದ | ನೀತ ಸುಲಿದನು ಯಿವನು ಸುಜನನ ನೃಪತಿ ಹೇಳೆಂ
ದ || ೧೨ || ಐಹದ ಸಂಭಾವನೆಯ ಸಂ | ಮೋಹನಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಸುಕೃತದ | ದ್ರೋಹವಾಗದಲೇ
ಸುಯೋಧನವಧೆಯದೆಸೆಯಿಂದ || ಈಹದಕೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದೊಡೆ ನೀ | ವಾಹದಕೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವೆ||
ನೂಹಿಸಿದರೆಂದರಸನುಡಿಸಿದನಿತ್ಯ ಕುರುಪತಿಯ || ೧೩ || ಏಳು ಕೌರವರಾಯ ಸಲಿಲ | ವ್ಯಾಳನೇ
ನೀನಕಟ ಜಲದೊಳ | ಗಾಳುವರೆ ಕಾಳಾಯ್ತು ನಿನ್ನಲಿ ಗರುವಶಶಿವಂಶ || ಕಾಳಗದೊಳದ್ದಿದೆ ಸ
ಹೋದರೆ | ಜಾಲಪುತ್ರಜಾತಿಬಂಧು ನೃ | ಪಾಲರನು ನೀನೀರೊಳಡಗಿದೆ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಿಂದ || ೧೪ ||
ಜಾತಮಾತ್ರದಮೇಲೆ ಬಂದವು | ಖ್ಯಾತಿವಿಖ್ಯಾತಿಗಳು ನಮಗೆನೆ | ಖ್ಯಾತರಾದವು ನಾವು ನಿರ್ಮಳ
ಸೋಮವಂಶದಲಿ || ಭೀತಿಯಲಿ ನೀ ನೀರ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಮಾತುಹೊರದೇನವ್ಯನಕಟಾ | ಬೂತುಗಳ
ಕೃಬಾಯ್ ಬಂದೃತಂದೆ ಕುರುರಾಯ || ನಾಡೊಳರ್ಥವ ಕೊಡದೆಹೋದರೆ | ಬೇಡಿದ್ಯದೊರುಗಳ
ಕೊಡೆನಂ | ದೇಡಿಸಿದೆ ಸೂಚ್ಯಗ್ರವಲಿ ಸಂಮಿಳಿತಧಾರುಣಿಯ || ನಾಡೆ ನೀ ಕೊಡೆನೆಂದು ದರ್ಪವ |
ಮಾಡಿ ಸಕಲಮಹೀತಳವ ಹೋ | ಗಾಡಿ ಹೊಕ್ಕೈ ಜಲವನಾವೆಡೆ ನಿನ್ನ ಛಲವೆಂದ || ೧೫ || ಹೇಳಿ
ದರಲಾ ವಿದುರ ಭೀಷ್ಮರ | ಮೇಲುದಾಯದ ತಾಗುಥಟ್ಟನು | ಕೇಳದಖಿಳಾಹಿಣಿಯ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ |
ತಡೆಗಡ್ಡು || ಕಾಳಗವನೊಟ್ಟೈಸಿ ನೀರೊಳ | ಗಾಳುವುಮ ನಿನಗಾರು ಬುದ್ಧಿಯ | ಹೇಳಿದರು ನುಡಿ
ನುಡಿ ಸುಯೋಧನಯಿಂದನಾನ್ಯಪತಿ || ೧೬ || ಕಂಡೆನೆಂದೊಬ್ಬನ ಪಲಾಯನ | ಪಂಡಿತನನುತ್ತರನ
ನಾತನ | ಗಂಡ ನೀನಾದ್ಯ ಪಲಾಯನಸಿರಿಯ ಸೂರಿಯಲಿ || ಭಂಡರಿಬ್ಬರು ಭೂಮಿಪರೊಳಾ | ಭಂಡ
ನೀನೇ ಮಿಗಿಲು ಸಲಿಲದ | ಕೊಂಡವನು ಹೊಕ್ಕನೆ ವಿರಾಟಜನೆಂದನಾರಾಯ || ೧೭ || ಅಡವಿಯೇ
ನೆಲೆ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ | ಕೊಡೆನುಧರಣಿಯನೆಂದು ಖಡುಗವೆ ಝಡಿದೆಲಾ ನಿನ್ನೊಲಗದ ನಾಯರ
ಸಂಮುಖದಿ || ಖಡುಗವನು ಖಳನೊಳಗೆ ಹಾಯಿಕಿ | ವಡುಗೊಳನ ನೀ ನೋಡಿ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಮಡ
ದಿಯರು ತಮತಮಗೆ ನಗರೇ ಹೊಯ್ದು ಕರತಳವ || ೧೮ || ಜೀವಸಖರಾಧೇಯನಾತನ | ಸಾವಿನಲಿ
ಹಿಂದುಳಿದೆ ಸೋದರ | ಮಾವತಕುನಿಯ ಸ್ವಂಧವನ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ಸಾವಿನಲಿ ಹಿಂದುಳಿದೆ
ಜೀವನ | ಜೀವನವೆ ಜೀವನ ನಿವಾಸದೊ | ಛಾವನುಮಿಕೆ ಕೊಳನ ಹೊರುಗಡು ಕೃದುಕೊಳ್ಳಂ
ದ || ೧೯ || ಓಡಿ ಕೃದುನ ಹಾಯ್ ರಣದಲಿ | ಹೇಡಿಗರ ಹಿಡಿದಳುಕಿ ಬದುಕಿದ | ಗೂಡಿದುಡೆ ಗೆ
ರುವಾಯಿಯಲಿ ಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತ || ಓಡಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಕೂಡೆ ಸಂಧಿಸಿ ನಿನ್ನ
ಜೀವಿಯ | ನಾಡದಿಹವೇ ನಾವು ಕುರುಪತಿ ಕೃದುಕೊಳ್ಳಂದ || ೨೦ || ಭರತನಹ.ಪಯಯಾತಿಗಳ
ಸಂ | ವರಣಸಗರದಿಳಿಪನ್ನಗರಘು | ವರಪುರೂರವದಂದುವಾರಭಗೀರಥಾದಿಗಳು || ಧರಣಿಪಾಲ
ರನಂತಸಮರವೊ | ಛನ್ನಪರ ಸವಿದರು ನಿನ್ನಲೊ | ಲುರುಳಿದವೆಲ್ಲದಕದಲಿ ನೃಪ ಕೃದುಕೊ
ಳ್ಳಂದ || ೨೧ || ಕೊಳನ ಬಿಡು ಕಾಡಳು ಹಿಂವಣ | ಹಳವ ತೂಡೆ ಹೇರಳ ಬಾಂಧವ | ಬಳಗೆ

ಭೂಮಿಾತ್ವರರ ಬಹಳಾ ಕ್ಷೌಹೀದಳವೆ || ಅಳಿದೀರ್ತಿಯ ಕಸರ ತೊಡೆ ಭೂ | ವಳಯಮಾನ್ಯ
ನು ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ | ಬಳಸುವರೆ ಸುಡು ಮರುಳೆ ಕುರುಪತಿ ಕೈದುವಿಡಿಯಿಂದ || ೨೩ || ಅನಿಲಸುತ
ಬಾ ಕುರುಕಕುಲಾನ್ವಯ | ವನದವಾನಲ ಮೈರಿಪುತ್ರಜಃಘನಶರಧಿವಡಬಾಗ್ನಿ ಬಾರೈ ನುಡಿಸು ಕುರು
ಪತಿಯ || ಎನೆ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ ಯಮನಂ | ದನನ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕೌರವ | ನನು ವಿಭಾಡಿ
ಸಿ ಬೈದು ನುಡಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಭೀಮ || ೨೪ || ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದೆ ಹಾವಿನಲಿ ಬಂ | ಧಿಸಿದೆ ಮಡುವಿ
ನೊಳಿಟ್ಟು ಬಳಿಕು | ಬೃಷವ ಮಾಡಿದೆ ಹಿಂದೆ ಮನಮುನಿಸಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದಲಿ || ವಸತಿಯಲಿ ಬಳಿಕ್ಕಿ
ದೇವರ | ಪಸರಿಸಿದೆ ಪುಣ್ಯದಲಿ ನಾವ' ಜೀ | ವಿಸಿದವಡಗದೊಡನ್ನು ಬಿಡುವೆವೆಯಿಂದನಾಭೀಮ
|| ೨೫ || ಎಲವೊ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ಸುಲಿಸಿದಾಳಲವೆಲ್ಲಿ ಹಗೆಗಳ | ಹಳುವದಲಿ ಹೊಗಿಸಿದ
ಮಹಾಪೌರುಷದ ಸಿರಿಯೆಲ್ಲಿ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಕ್ಕೂ | ದಲಲಿ ಕೈದುನ ಕಟ್ಟಿ ಖೇಚರ | ನೆ
ಳೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನಾರು ಕೌರವ ಯಿಂದನಾಭೀಮ || ೨೬ || ಭೀಮನೆನೆ ಭುಗಿಲೆಂಬರೋಷದ | ತಾಮ
ಸವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆಲಾ ನಿ | ನಾರ್ವಮವಾಯಿತೆ ಬಿರುದುಪಾಂಡವತಿಮಿರರವಿಯೆಂಬ || ಭೀಮವನದಾವಾ
ಗ್ನಿ ಹೊರವಡು | ಭೀಮಭಾಸ್ಕರರಾಜು ಹೊರವಡು | ಭೀಮಗರ್ಜನಮಧುರಗೀತವೆ ನೃಪತಿಬಾರಂ
ದ || ೨೭ || ಕೆಡಹಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ರಕುತವೆ | ಕುಡಿದವನು ತಾನಲ್ಲಲೇ ನಿ | ನೊಡನಹುಟ್ಟಿದನೂ
ರನುಂಗದಕಾಲಯಮನಲಾ || ಅಡಗಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಭಯಜ್ವರ ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನು ಸೆಳೆದು ರಣದಲಿ
ತೊಡೆಯ ಕಳಚುವಮೃತ್ಯು ಭೀಮನ ಕೈಯ ನೋಡೆಂದ || ೨೮ || ಜಲವೆ ಹೊಕ್ಕನ ಹುಲ್ಲಕಟ್ಟಿದ |
ನರನನುರುಗಿರಿತಿಖರದಲಿ ಕಾ | ಲೊಳಿಸಿದನ ವಲ್ಮೀಕಸಂಗತನನು ನಿರಾಯುಧನ || ಕೊಲುವುದನು
ಚಿತವೆಂಬಶಾಸ್ತ್ರವೆ | ತಿಳಿದು ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನ | ಕೊಲುವುದಕೆ ತ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ತನಗಲ್ಲೆಂದ
ನಾಭೀಮ || ೨೯ || ಅರಸನಲಿ ಹಗೆಯಿಲ್ಲ ಯಮಳರು | ತರಳರಲಿ ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ಫಲುಗುಣ | ಮುರ
ವಿರೋಧಿಸವರ್ಗಭೀಮನ ತನುವೆ ನೆರೆ ಕಡಿದು || ಮರುಳ ಬಳಗವ ತಣಿಸಿದರ ಹಿರಿ | ಯರಸನಲಿ
ಸಂಧಾನವೆಂಬೀ | ಮರುಳೆ ಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನನ ಸೀಳಲೇಳೆಂದ || ೩೦ || ತನತನಗೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
ಮಳರ | ಜ್ವನನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೀನಂ | ದನರು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸ್ಯಂಜಯಸೋಮಕಾದಿಗಳು ||
ಅನುಚಿತವು ಸಲಿಲಪ್ರವೇಶವು | ಜನಪತಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು | ಜನಜನಿತವೆಂದುಲಿದುದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ
ಘೋಷದಲಿ || ೩೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಗನು | ಬೃರಿಸಿದನು ರೋಮಾಂಚದಲಿ ಗ | ಬೃರಿಸಿದ
ಧಿಕಕ್ರೋಧತಿಖಿಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು || ತರುಬಿದಂತಃಖೇದಮೆಂತಾ | ಕ್ಷರಕೆ ಜವನಿಕೆಯಾದುದಾನಿ
ರ್ಭರದ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ನೃಪತಿ || ೩೨ || ಮರೆದುದುಡಕಸ್ತಂಭಸಲಿಲದ | ಹೊರಗೆ
ಬೊಬ್ಬಳಿಗಳುಕೆ ತೆರೆನೊರೆ | ತರುಬಿದವು ಘುಳಿಘುಳಿಸಿ ಬಲುಬುದ್ಧದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ದುರುದು
ರಿಪಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಸೆಕೆಯಲಿ | ಮರುಗಿ ಕುದಿದುದು ನೀರು ಭೀಮನ | ಬಿರುನುಡಿಯ ಬೇಳಂಬದಲಿ
ಬಿಂಡಾದನಾಭೂಪ || ೩೩ || ಜ್ಞಾನವೆಳಿದುದು ವೀರಪಣದಭಿ | ಮಾನ ಮಸೆದುದು ಮಂತ್ರದೃಷ್ಟಿ
ಯ | ಮೌನ ಹೆಬ್ಬಳಸಾಯ್ತು ಮೋಹಿದುದಾಹವೈಸನ || ಧ್ಯಾನಮನಹೊರಗೆಳೆದು ಧಾರಣ | ಸಾ
ನಭಾವಕೆ ನಾಡಿದನು ತವ | ಸೂನು ಕಳವಳವೋದನಹಿತವಚೋವಿಘಾತಿಯಲಿ || ೩೪ || ಜಲಧಿಮುಖ್ಯ

ದೊಳೆಳ್ಳವೆಡಬಾ | ನಲನವೊಲು ತವಕದಲಿ ತಡಿಗು | ಚ್ಚಳಿಸಿದನು ತತ್ಕೋಧತಿಖಿ ಕಿಡಿಮೆಸಗೆ ಕಂ
 ಗಳಲಿ || ಹೊಳೆವೆಭಾರಿಯಹೆಗಲಗದೆ ಕರೆ | ತಳದ ವಿಪುಳಸಘಾಟಗರ್ವದ | ಚಲನಯನದ ಚಡಾಳ
 ಛಲದ ನೈಪಾಲ ಹೊರವೆಂಟ || ೩೫ || ಅರಳಿತರಸನ ವದನ ಭೀಮನ | ಹರುಷವುಕ್ಕಿತು ಪಾರ್ಥನು
 ಬೈದ | ನುರುಮೆದದಲಿರೆ ನಕುಲನುಬ್ಬರಿಸಿದನು ಸಹದೇವ || ಹರಕೆಯಲಿ ದೈವಂಗಳಿತ್ತವು | ವರವ
 ನೆಂದರು ದ್ರೌಪದಿಸುತ | ರುರುತಿಖಂಡಿದ್ರುಪದಸುತಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಲವಿನಲಿ || ೩೬ || ನಗೆಮೆಸಗೆ ಕರೆ
 ತಳವ ಹೊಯ್ಯೊಂ | ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದಲಿ ನಕುಲಾ | ದಿಗಳು ಬೊಬ್ಬಿರಿಸಾಲಿಸರು ಬಜುವಾ
 ದ್ಯ ರಥಸದಲಿ || ಅಗಿದು ಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿದವು ಮುಂಗಾ | ಲುಗಳ ಹೊಯ್ಯಲಿ ತೇಜಗಳು ಕೈ | ನೆಗು
 ಜಯಸೂಚನೆಯರೊಡವವು ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ೩೭ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಳನ ತಡಿಯಲಿ | ಕುರುಕುಲಾ
 ಗ್ರಣಿನಿಂದು ನೋಡಿದ | ನರಿಭಟರ ಸುವ್ಯಾಸನನು ಸುಭ್ರಾಂತಿಚೇತನವ || ಉದುದಾ ಮಸ್ತಕದ
 ಮರುಕೊ | ತ್ತರದ ಝಳ ಝಾಡಿಸಿತು ಸತ್ಯ | ಸ್ಫುರಣ ಕಿಡಿಯಿಡಲಮಮ ರೋಷಿತನಾದನಾರಾಯ ||
 || ೩೮ || ಪೂತುಮರು ಕುರುರಾಯ ಘನಸ | ತ್ಯಾತಿತಯನೈ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ಜಾತನಲ್ಲಾ ಬುಧ
 ಪುರೂರವವಿಕ್ರಮಾಗತರ || ಖ್ಯಾತನಲ್ಲಾ ಬಂದುದೊಂದ | ಖ್ಯಾತಿಸಲಿಲವಗಾಹದುಳಿದಂ | ದೀತನೊ
 ಲು ದೊರೆಯನಾರು ಸರಿಯಿಂದನು ಮೊಪಾಲ || ೩೯ || ಅರಸ ತೊಡು ಕವಚವನು ಚಾಮಿಾ | ಕರೆ
 ಪರಿಷ್ಕೃತವಜ್ರಮೆಯಬಂ | ಧುರದ ಸೀಸಕವಿದೆ ದುಕೂಲವರಾನುಲೇಪನವ || ಪರಿಹರಿಸಬೇಡೊಲವಿ
 ನಲಿ ಪತಿ | ಕರಿಸನುತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚುಳ | ದೆರೆದು ಮುಂದಿರಿಸಿದನು ಸೌಹಾರ್ದ್ರದಲಿ ಯಮ
 ಸೂನು || ೪೦ || ಪೂರವಿಸಿದನು ಗಂಧವನು ಸರ | ಳೋರೆಪೋರೆಯ ಮೈಯಗಾಯವ | ಹೋರುಗ
 ಳ ಮೆತ್ತಿದನು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಗಂಧಸಾರದಲಿ || ಸಾರತರಸಾದಿನ ಜವಾದಿಯ | ಭೂರಿಪರಿಮಳದಿಂದವರ
 ಕ | ತ್ತೂರಿತಿಲಕವ ರಚಿಸಿ ಗೆಲಿದನು ತಿಗುರ ತವಕದಲಿ || ೪೧ || ತೆಗೆದು ವಜ್ರಾಂಗಿಯನು ಮೈಯ
 ಲಿ | ಬಿಗಿದು ಹೊಂಬರಹದ ಸುರತ್ನಾ | ಳಿಗಳ ಬಲುಸೀಸಕವನಳವಡಿಸಿದನು ಸಿರಿಮುಡಿ || ರುಗರು
 ಗಿಪಚೆಳುದಿಂಗಳಿನ ತಳು || ದಗಡೆನಲು ತೊಳಗುವದುಕೂಲವ | ಬಿಗಿದು ಮೊನೆಮುಂಜರಗನಳವಡಿಸಿದ
 ನು ಭೂಪಾಲ || ೪೨ || ಗಾಳಿಸಿದಕತ್ತೂರಿಯ ಕರ್ಪುರ | ವೀಳೆಯವ ಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಮರಾ | ಭೀಳ
 ಗದೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ಪಯಪಾಡನಾರೈದು || ಆಳು ಕವಿಯಲು ರಾವುತರು ಸಮ | ಜೋಳಿಯಲಿ ಸಿ
 ಡಿಚೋದರಾನಯ | ತೊಳಸಲಿ ಸಮರಥರು ಸರಳಿನೊಳಿಂದನಾನ್ಯಪತಿ || ೪೩ || ಹಿಡಿ ಧನುವನಲಿರಾಯ ಪ
 ವನಜ | ತುಡುಕು ಗದೆಯನು ಪಾರ್ಥ ಸಮರಕ | ತಡೆಯದಿರು ಮಾದ್ರೀತುಮಾರಕರೇಳಿಕಾಳಗಕ ||
 ಮಿಡುಕು ದೃಷ್ಟದ್ವೈದ್ಯವ್ನು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹೊಡೆಕರಿಸು ಪಾಂಚಾಲ ನೀವಂ | ಗಡದಲಿಮೊಡನೇಳ್ವದೊ
 ಬ್ಬನೆ ನಿಲುವೆ ತಾನೆಂದ || ೪೪ || ಮೆಚ್ಚಿದನು ಯಮಸೂನು ಛಲ ನಿನ | ಗೊಚ್ಚ ತವರೈ ಮೈರಿಬಲದ
 ಲಿ | ಬೆಚ್ಚದಾಡಿದ ಯೋಧರಮ್ಮೈವರೊಳಗೊಬ್ಬನನು || ಮೆಚ್ಚಿದವರನು ವರಿಸು ಕಾಡುವು | ದಚ್ಚ
 ರಿಯು ಮಾಡುವುದು ಗೆಲುವಿನ | ನಿಚ್ಚಟನೆ ನಲಕೊಡೆಯನಹುದಿದು ಸಮಯಕ್ಕತವೆಂದ || ೪೫ ||
 ನಿನಗೆ ಬಲುಹೋ ನಾವು ಭೂಕಾ | ಮಿನಿಯನಾಳವು ನಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರು | ನಿನಗೆ ಸೋತೊಡಮಿಕ್ಕನಾ
 ಬ್ಬರು ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರರು || ನಿನಗೆ ಹಸ್ತನಪುರದ ಸಿರಿಸಂ | ಜನಿತವೀಸಂಕೇತವೇ ಸಾ | ಘನವು ನಿಮಗೆ

ಮಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ || ೪೬ || ದಿಟ್ಟನೈ ನೃಪರಾವು ಮರುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ
 ದೊರೆಗಳೊಳಗೇ | ಥಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬನೆ ನಿಲುವೆನೆಂದನಿದಾವಸಾಹಸವೋ || ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಸಾವು ಹಣೆಯ
 ಲಿ | ಕಟ್ಟಿಹುದು ವಿಧಿಯಿಂದಲೀಪರಿ | ಮುಟ್ಟಿದವನೀಯಾವನೆಂದುದು ನಿಖಳಪರಿವಾರ || ೪೭ || ಹಾ
 ಯುಧಿಪ್ತಿರ ನಿಮ್ಮಕೂಡೆಮೆ | ಗಾಯಭಲವಿಲ್ಲರ್ಜನನು ಮಗು | ವೀಯಮಳರಲಿ ಕೈದುಗೊಳ್ಳೆನು
 ಹೊಯ್ದು ಕಣಕಿದರೆ || ಬಾಯಬಡಿಕನು ಸತ್ಯದಲಿ ನಾ | ಗಾಯುತದ ಬಲನೆಂಬಡೊಂದಿನ | ವಾ
 ಯುವಿನ ವೆಗನೆನ್ನೊಡನೆ ಮಾರಾಂತೊಡಹುದೆಂದ || ೪೮ || ವರಿಸಿದನು ಭೀಮನನು ನೀವಾ | ದರಿ
 ಸುವೊಡೆ ಧರ್ಮವನು ದುರ್ಜನ | ಸರಣಿಯಲಿ ನಿಲು ಬಹಡೆ ದಳಸಹಿತಳಿ ಕಾಳಗಕ || ತರಳುವರು
 ನಾವಲ್ಲ ನೀವಪತಿ | ಕರಿಸಿದುದು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೆನೆ ಮುರ | ಹರಯುಧಿಪ್ತಿರ ನೃಪನನಕ್ಕುಟೆಕರೆದುಗರ್ಜ
 ಸಿದ || ೪೯ || ಮರುಳೆ ನೀಹೆಚ್ಚಾಳ್ತನದಿಯು | ಬೃರಿಸಿ ನುಡಿದೆ ಸುಯೋಧನನ ನೀ | ನರಿಯಲಾ
 ಗದೆ ಕೈಗೆ ಬಂದೊಡೆ ಕದನಭೂಮಿಯಲಿ || ಸರಿಸದಲಿ ಮಲೆತವನು ಜೀವಿಸಿ | ಮರಳಲರಿವನೆ ನಿಮ್ಮೊ
 ಳೊಬ್ಬರ | ವರಿಸು ವಿಗ್ರಹಕೆಂದು ನಮ್ಮನು ಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ || ೫೦ || ಗೆಲಿದರೈವರೊಳೊಬ್ಬನೆನು
 ಮಿ || ಕ್ಕುಳಿದನಾಲ್ವರು ಕಿಂಕರರುಗಡ | ತಿಳಿದು ನುಡಿದಾ ನಿನ್ನನಾಹವ ಮುಖಕೆ ವರಿಸುವೊಡೆ || ಗೆ
 ಲಲುಬಲ್ಲಾ ಮೇಲುಫಲುಗುಣ | ಗೆಲುವನೇ ಯಿನ್ನುಳಿದರಿಬ್ಬರು | ನಿಲುವರೇ ಕುರುಪತಿಯ ಗಾಢ
 ದ ಗದೆಯಗಾಳಿಯಲಿ || ೫೧ || ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕೆಂದೆರವೆಯಲಿ ಭೀಮ ಕಾದುವು |
 ದೆಂದು ಜಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟನು ನಮ್ಮಪುಣ್ಯದಲಿ || ಇಂದಿನೀಸಮರದಲಿ ಪವನಜ | ನಂದೊಡೊಡನಹು
 ದೆಂಬಚಿತ್ತದ | ಸಂದಗವು ನಮಗುಂಟು ಕೌರವನೈಸುಬಲುಹೆಂದ || ೫೨ || ಎಲೆಮುರಾಂತಕ
 ನಿಮ್ಮಮುಂದ | ಗ್ಗಲೆಯತನವೆನಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳ ಸುಧಾಕರುಣಾವಲೋಕನವಜ್ರಕವಚವಲಾ ||
 ಮಲೆತಹಗವನ ಪಡಿಮುಖದ ತನಿ | ಹೊಳೆವಗದೆಯಿಂದೊನು ರಾಯನ | ಬಲುಹು ಬಿರುದಾವಳಿಯಲೇ
 ನಹುದೆಂದನಾರಾಯ || ೫೩ || ಪೂತುಮರು ಭಾಪನುತ ಕಂಸಾ | ರಾತಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಸಾತ್ಯ
 ಕಿ | ಭೂತಳಾಧಿಪಪಾರ್ಥ ಯಮಳಾದಿಗಳು ನಲಿವಿನಲಿ || ವಾತಜನ ಹೋಗಲಿದರು ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ
 ಸೌಹಾರ್ದದಲಿ ತೌತ್ಯ | ಖ್ಯಾತಿಯನು ಬಣ್ಣಿಸಿದುದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫೪ || ಗದೆಯ ಕೊಂಡ
 ನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನಿದಿರುಗೊಂಡನು ಭೀಮ ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ವಾಮದಲಿವರು ಬಳಸಿದರಗ್ರಜಾ
 ನುಜರು || ಕದನಭೂಮಿಯ ಬಿಡವರಿದು ನಿಂ | ದುದು ಚತುರ್ಬಲವೈದೆ ಗಗನದೊ | ಳೊಡಗಿದುದು
 ಸುರನಿಕರ ವಿವಿಧವಿಮಾನವೀಧಿಯಲಿ || ೫೫ || ಚಟುಳತರಭಾರಂಕದಲಿ ಬಲು | ಭಟರು ತರುಬಿದ
 ರುಬ್ಬಿನಲಿ ಲಟ | ಕಟಿಸಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಭಂಗಿಯಲಿ || ಕಟುವಚನವಿಕ್ಷೇಪರೋಷ | ಸ್ಪು
 ಟನದಲಿ ತಡ್ವಾಕ್ಯಭಂಗಿಯ | ಛಟನವಿಛಟನದಿಂದ ಮೊದಲಿಸಿದರು ಮುಳಿಸಿನಲಿ || ೫೬ || ಅರಸ
 ಕೇಳಿವರಿಬ್ಬರುಬ್ಬಿನ | ಛರಛರದ ದನಿ ಧಟ್ಟಿಸಿತು ಸುರ | ನರರನಾಸಮಯದಲಿ ಪೂರೋತ್ತರದ ಭಾ
 ಗದಲಿ || ಛರಮುನಿಸ್ತೋಮದ ನಡುವೆ ಕಂ | ಛರದ ಮುಸಲದ ವಿಮಲನೀಲಾಂ || ಬರದ ರಾಮನ ಬ
 ರವೆ ಕಂಡರು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರು || ೫೭ || ಅನಿಖಿಲಪರಿವಾರದನೂಸರಿ | ಛಾನದೈಬ್ಬಿಗಳತ್ತ ತಿಳು
 ಗಿದ | ವೇನನೆಂಬನು ಮುಸಲಧರನಾಗಮನಸಂಗತಿಯ || ಈನರೇಂದ್ರನ ಸುಮುಖತೆಯ ಸುಂ | ಮಾ

ನ ಹೊಳೆದುದು ಭಯದಿ ಕುಂತಿ | ಸೊನುಗಳು ಮೆತಿಗೊಳುತಲಿದರು ವಿರನರ
ಯಣನ ... || ೫೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ವದ ೨೨೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಂಜಿಸಿತು ತ್ರಿಭುವನವನರಿಪು | ಭಂಜನೆಯ ಭಾರಣಿಯ ಸುಭಟರ | ನಂಜಿಸಿ
ತು ಕಲಿಭೀಮದುರೋಧನರ ಸಂಗ್ರಾಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿನ್ಯ | ಪಾಲಕರು ಕಾ
ಣಿಕೆಯನಿತ್ತರು ನಮಸಿ ಹಲಧರನ || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮೊಗದ ನೀರೊರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕಕ್ಷದಗದೆಯ
ಭೂ | ಪಾಲ ಬಂದನು ನೋಸಲ ಚಾಚಿದನವರಚರಣದಲಿ || ೧ || ಇಳಿದು ಗಂಜಹಯರಥವ ಸುಭಟಾ ವಳಿಕ್ಕ
ತಾಂಜಳಿ ನೋಸಲೊಳಿರ ಕಲ | ಬಲಕ ಸಾರ್ಧರ ನೋಡಿದನು ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯ || ಉಳಿದುದೀಚೆ
ಯಲನರ ಬಲವಿದ | ನುಳಿದನೊಬ್ಬನೆ ದೈವಕೃತಿಗಾ | ರಳಲಿ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕುರುಪ
ತಿಯು || ೨ || ಗುರುವೊ ಗಂಗಾಸುತನೊ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೊ ಕರ್ಣನೊ ಸೃಂಧವನೊ ಸೋ | ದರ
ರ ಶತಕವೊ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರೋ || ಹರಸಿ ಬಲಗಳನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ರಣ
ವಿಜಯನಿಧಿ ಹರ | ಹರಯೆನುತ ಕರಗದನು ಘನಕರುಣದಲಿ ಬಲರಾಮ || ೩ || ಆಹವಕೆ ಪಾಂಡವ
ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿ ಯೆಂಬೀನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೆ | ಬೇಹವರನುಳುಹಿದೆ ಕುಮಾರರ ನಿನ್ನು ಮೈದನರ ||
ಗಾಹುಗತಕದೊಳೆವೈಶಿಷ್ಯಂ | ಗೀಹದನ ವಿರಚಿಸಿದೆ ನಿನ್ತಯ | ಮೋಹದವರೇ ಗೆಲಲಿಯೆಂದನು
ಹರಿಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪ || ತಿಳಿದು ನೋಡಿರ ರಾಮಧರ್ಮ | ಸ್ಥಳಕೆ ನೀವು ಸಹಾಯವಿಬರ | ಗೆಲವು ನಿರ್ಮ
ಳಧರ್ಮಮೂಲವೊ ಧರ್ಮವಿರಹಿತವೊ || ಭಲವ ಬಿಡಿರೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು | ಸಲೆ ಸುಯೋಧನನಲ್ಲದೊಡೆ
ಬಳಸಬಹುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳಂದನಸುರಾರಿ || ೫ || ನಿವೆಗೆ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತ | ವ್ಯವಹರಣೆ ಹುಸಿ
ನಾವಲೇ ಕೌ | ರವರ ಪಕ್ಷೋದ್ವೇಗಿಗಳು ಸಾಕಿನ್ನ ದಂತಿರಲಿ || ಎವೆಗೆ ಸರಿಯಿಬ್ಬರು ಗದಾಭ್ಯಾ | ಸ
ವನು ನಮ್ಮಲಿ ಮಾಡಿದರು ತಾ | ವಿವರು ಕಾದಲಿ ನಾವು ನೋಡುವೆವೆಂದನಾರಾಮ || ೬ || ಎಲೆಋನೀ
ಶ್ವರ ಪೂರ್ವದಲಿ ಯದು | ಬಲವಿಭಾಗದಲವರದಸೆಯಲಿ | ಹಲಧರನು ಕೃತವರ್ಮ ನೀಪಾಂಡವರಿ
ಗಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾಹಸುಗೆಯ | ಸ್ಥಲಿತವಿದರಲಿ ರಾಮನೀ ಕುರು | ಬಲವ ಬಿಟ್ಟನಿದೇ
ಕನುತ ಜನಮೇಜಯನು ನುಡಿದ || ೭ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದು ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈಯನೇ ಕುರುಪತಿಯನವೆಗಡಿಸಿ || ಕಾಳಹಳವಿಗೆಯವನು ಯಾದವ | ಜಾ
ಲಸಹಿತ್ಯತಂದು ಕಾರ್ಯದ | ಮೇಲುದಾಗಿನ ಹದನನರಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಭಿಮತವೆ || ೮ || ಎವೆಗೆ ಸರಿಯ

ತ್ತುಂಡವೀಕೌ । ರವನ ಮುರಿವೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಾ । ಹವದಿ ಗೆಲಿಸುವೆ ಸಾಕು ನೈಪರಿಗೆ ಈಸುಸಂವಾ
 ದ ॥ ಎವಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾ । ವೈವಸ್ವತಕೆ ಮನವಾಯಿತೆಂದು । ತ್ಸವದಿನಸುರಾರಾತಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾರಾಮು ॥ ೯ ॥ ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪ್ರ । ಸ್ತೋಮಕುಹಿತ ಸಮಸ್ತಯುಗಿ
 ಳು । ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುಧಾನವೈಯದವೈಭವಕೆ ॥ ಸೌಮನಸ್ಯದ ರೋಮಹರುಷಮು । ಹಾಮಹಿಮೆ
 ತೀರ್ಥಾಭಿರತಿಯಲಿ । ಗೋಮಹಿಂಧನವಸ್ತ್ರದಿಂ ದ್ವಿಜಜನವನರ್ಚಿಸಿದ ॥ ೧೦ ॥ ಗಂಗೆನೊಡಲಾದಬಿ
 ಳವರತೀ । ಥಂಗಳಲಿ ತದ್ವಾರಣಾಖ್ಯಾ । ನಂಗಳಲಿ ತತ್ತದ್ವಿಶೇಷವಿಧಾನವಾನಲಿ ॥ ತುಂಗವಿಕ
 ಮನಾಸಮಸ್ತಜ । ನಂಗಳೊಡನೆ ಸುತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ । ಸಂಗತಿಯಲೇ ಬಳಸಿ ಬಂದನು ಭೂಪದಕ್ಷಿ
 ಣವ ॥ ೧೧ ॥ ಅನನಿಪತಿ ಕೇಳ್ಪುಷ್ಯದಲಿ ಸಂ । ಭವಿಸಿದುದು ನಿರ್ಗಮನ ಬಳಿಕೆ । ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದಲಿ
 ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ ॥ ಅವರು ನೋಟಕರಾದವೀಕೌ । ರವವೈಕೋದರರಂಕ ಮಸೆದು । ತ್ಸವ
 ದಿ ಕಳನೇರಿದರು ಹಾಯಿಕಿ ಹಿಡಿದು ನಿಜಗದೆಯ ॥ ೧೨ ॥ ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳಿರೈ ಪರಿ । ವಾರ ಕು
 ಳ್ಳಿರಿ ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ । ವೀರದೃಷ್ಟದ್ವ್ಯಮ್ನಯಮುಳತಿಬಂಡಿನೊಡಲಾದ ॥ ವೀರಭಟರಮ್ಮಾಹವದ
 ವಿ । ಸ್ತಾರವನು ಸಮವಿಷಮಪಯಗತಿ । ಯೋರವೋರೆಯನರಿವುದಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 ॥ ೧೩ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಲರಾಮ ರಿಪುಗಳ । ತತ್ತಿಗಿದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡು ನೈ । ಪೋತ್ತಮರು ಪಾಂ
 ಚಾಲಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳು ॥ ಇತ್ತಲಭಿಮುಖರಾಗಿ ರಥಿಕರು । ಮತ್ತಗಜರೋಹಕರು ರಾವು
 ತ । ರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮಸಮರವನಂದನವನೀಶ ॥ ೧೪ ॥ ಓಡಿ ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿದವರಿಗಿಬೋ
 ಡಿಯುಂಟೇ ರಥವಿಳಿದರಣ । ಖೇಡಕಾಲಾಳಿಗೆ ಪಯಗತಿಯೋರವೋರಗಳ ॥ ನೋಡುತಿದೆ ಪರಿವಾರ
 ನೀ ಕೈ । ಮೂಡಿ ತೋರಾ ಬಯಲ ಕಂಠದ । ಮೂಡಿಗೆಯವಾಕ್ಷರದಲೇನಹುದೆಂದನಾಭೀಮು ॥ ೧೫ ॥
 ಆಟವಿಕ ಸಂಘದಲಿ ಬಲುವಾ । ಚಾಟ ನೀನಹೆ ನಿಮ್ಮಪುಣ್ಯದ । ತೋಟವನು ತರಿದೊಟ್ಟಿನಿಮ್ಮ
 ವರನು ಯಮಪುರದ ॥ ಗೋಟಿನಲಿ ಗುರಿಮಾಡುವೆನು ಜೂ । ಜಾಟದಲಿ ನೀವರಿಯಿರೇ ಬೊ । ಬ್ಯಾ
 ಟವೇನಾಯ್ತೆಂದು ಜರದನು ವೀರಕುರುರಾಯ ॥ ೧೬ ॥ ಶಕುನಿ ಕಲಿಸಿದಕಪಟದಲಿ ಕೌಳಿಕದಲುಬ್ಬಿ
 ದೆಯದರವಿಸ್ತಾ । ರಕವಲೇ ನಾವಿಂದಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ ॥ ರಕುತಪಾನ ಭವತ್ಸಹೋದರ । ನಿಕ
 ರನಾಶವನರುಹದೇ ಸು । ಪ್ರಕಟವಿದು ಗಜವೆಂದು ಗದೆಯನು ತೂಗಿದನು ಭೀಮು ॥ ೧೭ ॥ ಸಾಯಲಾ
 ಗದೆ ಸುಭಟರಾಚಂ । ದ್ರಾಯತವೆ ತನುವಿಧಿಯುರೈಪ್ಪಣ । ದಾಯುಷವು ತೀರಿದೊಡೆಸಾವರು ನಿನ್ನೊ
 ಳನಹುದು ॥ ಕಾಯಲಳವೇ ನಿನಗೆ ಮುನಿದೊಡೆ । ನೋಯಿಸುವೊಡಳವ್ವು ಫಡ ದೈ । ವಾಯತನನೀ
 ನೇಕೆ ಬೆರತಿಹೆ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೮ ॥ ಎಲವೊ ದುರ್ಮತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ । ಕುಲದ ತಿಕ್ಷಾರಕ್ಷ
 ಗಿನ್ನು । ರೊಳರು ಹೊರದಿಗದೈವವುಂಟೇ ನಾನೆ ದೈವಕಣಾ ॥ ಕಳಚಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ನೂರ್ವರ । ತಲೆ
 ಯನಿನ್ನು ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಹಡೆ । ತಲೆಯನೊಡವೆನು ನೋಡೆನುತ ಹೊಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನ ॥ ೧೯ ॥
 ಬಿಡಿಸಿದನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ಕಳ । ತಡೆದು ತಿವಿದನು ನಿನ್ನು ಮಗನವೆ । ಗಡೆಯಗಾಯಕಿ ಗದೆಯ
 ನೊಡ್ಡಿದೊಡಾಗ ಕೋಪದಲಿ ॥ ತುಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಹಜ್ಜೆಯು । ನೊಡೆಮುರಿದು ನಿನ್ನಾತ್ಮನಿಕಿದ
 ರೊಡನೊಡನೆ ಗಾಹಿಸಿದರುಚಿತದ ಗತಿಯ ಗಮಕದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಹೊಯ್ದು ಬಿಡಿಸಿದನನಿಲಸುತ ಮೇ

ನ ಹೊಳೆದುದು ಭಯದಿ ಕುಂತಿ | ಸೂನುಗಳು ಮತಿಗೊಳುತಲಿದರು ವಿರಸರ
ಯಣನೆ ... || ೫೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಂಜಿಸಿತು ತ್ರಿಭುವನವನರಿವು | ಭಂಜನೆಯ ಭಾರಣಿಯ ಸುಭಟರ | ನಂಜಿಸಿ
ತು ಕಲಿಭೀಮದುರ್ದೋಧನರ ಸಂಗ್ರಾಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿನ್ಯ | ಪಾಲಕರು ಕಾ
ಣಿಕೆಯನಿತ್ತರು ನಮಿಸಿ ಹಲಧರನ || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮೊಗದ ನೀರೊರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕಕ್ಷದಗಡೆಯ
ಭೂ | ಪಾಲ ಬಂದನು ನೊಸಲ ಚಾಚಿದನವರಚರಣದಲಿ || ೧ || ಇಳಿದು ಗಜಹಯರಥವ ಸುಭಟಾ ವೆಳಿಕ್ಕ
ತಾಂಜಳಿ ನೊಸಲೊಳಿರೆ ಕಲ | ಬಲಕ ಸಾರ್ಧರ ನೋಡಿದನು ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯ || ಉಳಿದುದೀಚೆ
ಯಲವರ ಬಲವಿದ | ನುಳಿದನೊಬ್ಬನೆ ದೈವಕೃತಿಗಾ | ರಳಲಿ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕುರುಪ
ತಿಯ || ೨ || ಗುರುವೊ ಗಂಗಾಸುತನೊ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೊ ಕರ್ಣನೊ ಸೈಂಧವನೊ ಸೋ | ದರ
ರ ಶತಕವೊ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರೋ || ಹರಸಿ ಬಲಿಗಳನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ರಣ
ವಿಜಯನಿಧಿ ಹರ | ಹರಯೆನುತ ಕರಗದನು ಘನಕರುಣದಲಿ ಬಲರಾಮ || ೩ || ಆಹವಕೆ ಪಾಂಡವ
ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿ ಯೆಂಬೀನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೆ | ಬೇಹವರನುಳುಹಿದೆ ಕುಮಾರರ ನಿನ್ನು ವೈದ್ಯನರ ||
ಗಾಹುಗತಕದೊಳೆವೈಶಿಷ್ಯಂ | ಗೀಹದನ ವಿರಚಿಸಿದೆ ನಿನ್ಯಯ | ಮೋಹದವರೇ ಗೆಲಿಯೆಂದನು
ಹರಿಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪ || ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೆ ರಾಮಧರ್ಮಸ್ಥಳಕೆ ನೀವು ಸಹಾಯವಿಬರ | ಗೆಲವು ನಿರ್ಮ
ಳಧರ್ಮಮೂಲವೊ ಧರ್ಮವಿರಹಿತವೊ || ಫಲವ ಬಿಡಿರೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು | ಸಲೆ ಸುಯೋಧನನಲ್ಲದಿದೊಡೆ |
ಬಳಸಬಹುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫ || ನಿವಗೆ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತ | ವೈವಹರಣೆ ಹುಸಿ
ನಾವಲೇ ಕೌ | ರವರ ಪಕ್ಷೋದ್ವೇಗಿಗಳು ಸಾಕಿನ್ನದಂತಿರಲಿ || ಎವಗೆ ಸರಿಯಿಬ್ಬರು ಗದಾಭ್ಯಾ | ಸ
ವನು ನಮ್ಮಲಿ ಮಾಡಿದರು ತಾ | ವಿವರು ಕಾದಲಿ ನಾವು ನೋಡುವೆವೆಂದನಾರಾಮ || ೬ || ಎಲೆಮುನೀ
ಶ್ವರ ಪೂರ್ವದಲಿ ಯದು | ಬಲವಿಭಾಗದಲವರದಸೆಯಲಿ | ಹಲಧರನು ಕೃತವರ್ಮ ನೀಪಾಂಡವರಿ
ಗಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾಹಸುಗೆಯ | ಸ್ಥಲಿತವಿದರಲಿ ರಾಮನೀ ಕುರು | ಬಲವ ಬಿಟ್ಟನಿದೇ
ಕನುತ ಜನಮೇಜಯನು ನುಡಿದ || ೭ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದು ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈಯನೇ ಕುರುಪತಿಯನವಗಡಿಸಿ || ಕಾಳಹಳವಿಗೆಯವನು ಯಾದವ | ಜಾ
ಲಸಹಿತ್ಯತಂದು ಕಾರ್ಣದ | ಮೇಲುದಾಗಿನ ಹದನನರಿದನು ಕೃಷ್ಣನಧಿಮತವ || ೮ || ಎವಗೆ ಸರಿಯಿ

ತ್ತಂಡವೀಕೌ | ರವನ ಮುರಿವೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಾ | ಹವದಿ ಗೆಲಿಸುವೆ ಸಾಕು ನೈಪರಿಗೆ ಈಸುಸಂವಾ
 ದ || ಎವಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾ | ವೈವಸಿತಕೆ ಮನವಾಯಿತೆಂದು | ತ್ಸವದಿನಸುರಾರಾತಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾರಾಮ || ೯ || ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪ್ರ | ಸ್ತೋಮಕುಹಿತ ಸಮಸ್ತಯುಷಿಗ
 ಳು | ರಾಮೋಯಕವಸ್ತುಧಾನವ್ಯಯದವೈಭವಕೆ || ಸೌಮನಸ್ಯದ ರೋಮಹರುಷಮು | ಹಾಮಹಿಮೆ
 ತೀರ್ಥಾಭಿರತಿಯಲಿ | ಗೋಮಹಿಧನವಸ್ತ್ರದಿಂದ ದ್ವಿಜಜನವನರ್ಚಿಸಿದ || ೧೦ || ಗಂಗೆವೊದಲಾದಖಿ
 ಳವರತೀ | ಧ್ವಂಗಳಲಿ ತದ್ವಾರಣಾಖ್ಯಾ | ನುಗಳಲಿ ತತ್ತದ್ವಿಶೇಷವಿಧಾನದಾನದಲಿ || ತುಂಗವಿಕ್ರ
 ಮನಾಸಮಸ್ತಜ | ನುಗಳೊಡನೆ ಸುತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ | ಸಂಗತಿಯಲೇ ಬಳಸಿ ಬಂದನು ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿ
 ಣವ || ೧೧ || ಅನೇನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವುಪ್ಪದಲಿ ಸಂ | ಭವಿಸಿದುದು ನಿರ್ಗಮನ ಬಳಿಕೇ | ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದಲಿ
 ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ || ಅವರು ನೋಟಕರಾದವೀಕೌ | ರವವೈಕೋದರರಂಕ ಮಸೆದು | ತ್ಸವ
 ದಿ ಕಳನೇರಿದರು ಹಾಯಿಕಿ ಹಿಡಿದು ನಿಜಗದೆಯ || ೧೨ || ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳಿರೈ ಪರಿ | ವಾರ ಕು
 ಳೈರಿ ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ | ವೀರದೃಷ್ಟದ್ವ್ಯಮ್ನಯಮುಳತೆಬಂದಿನೊದಲಾದ || ವೀರಭಟರಮ್ನಾಹವದ
 ವಿ | ಸ್ತಾರವನು ಸಮವಿಷಮಪಯಗತಿ | ಯೋರಪೋರೆಯನರಿವುದಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 || ೧೩ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಲರಾಮ ರಿಪುಗಳ | ತತ್ತಿಗಿದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡು ನೈ | ಪೋತ್ತಮರು ಪಾಂ
 ಚಾಲಸ್ತೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳು || ಇತ್ತಲಭಿಮುಖರಾಗಿ ರಥಿಕರು | ಮತ್ತಗಜರೋಹಕರು ರಾವು
 ತ | ರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮಸಮರವನಂದನವನೀಶ || ೧೪ || ಓಡಿ ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿದವರಿಗೆಬೋ
 ಡಿಯುಂಟೇ ರಥವಿಳಿದರಣ | ಖೇಡಕಾಲಾಳಿಗೆ ಪಯಗತಿಯೋರಪೋರಗಳ || ನೋಡುತಿದೆ ಪರಿವಾರ
 ನೀ ಕೈ | ಮಾಡಿ ತೋರಾ ಬಯಲ ಕಂಠದ | ಮೂಡಿಗೆಯವಾಕ್ಷರವಲೇನಹುದೆಂದನಾಭೀಮ || ೧೫ ||
 ಆಟವಿಕ ಸಂಘದಲಿ ಬಲುನಾ | ಚಾಟ ನೀನಹ ನಿಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ತೋಟವನು ತರಿದೊಟ್ಟಿನಿಮ್ಮೈ
 ವರನು ಯಮಪುರದ || ಗೋಟೆನಲಿ ಗುರಿಮಾಡುವೆನು ಜೂ | ಜಾಟದಲಿ ನೀವರಿಯಿರೇ ಬೊ | ಬ್ಯಾ
 ಟವೇನಾಯ್ತೆಂದು ಜರೆದನು ವೀರಕುರುರಾಯ || ೧೬ || ಶಕುನಿ ಕಲಿಸಿದಕಪಟದಲಿ ಕೌ | ಳಿಕದಲುಬ್ಬಿ
 ದೆಯದರವಿಸ್ತಾ | ರಕವಲೇ ನಾವಿಂದಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ರಕುತಪಾನ ಭವತ್ಸಹೋದರ | ನಿಕ
 ರನಾಶವನರುಹದೇ ಸು | ಪ್ರಕಟವಿದು ಗಜವೆಂದು ಗದೆಯನು ತೂಗಿದನು ಭೀಮ || ೧೭ || ಸಾಯಲಾ
 ಗದೆ ಸುಭಟರಾಚಂ | ದ್ರಾಯತವೆ ತನುವಿಧಿಯೆಪ್ಪಣ | ದಾಯುಷವು ತೀರಿದೊಡೆಸಾವರು ನಿನ್ನೊ
 ಳೇನಹುದು || ಕಾಯಲಳವೇ ನಿನಗೆ ಮುನಿದೊಡೆ | ನೋಯಿಸುವೊಡಳವ್ವು ಫಡ ದೈ | ವಾಯತನನೀ
 ನೇಕೆ ಬೆರತೆಹ ಯೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೮ || ಎಲವೊ ದುರ್ಮತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲದ ತಿಕ್ಷಾರಕ್ಷ
 ಗಿನ್ನಾ | ರೊಳರು ಹೊರಬಿಗದೈವವುಂಟೇ ನಾನೆ ದೈವಕಣಾ || ಕಳಚಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ನೂರ್ವರ | ತಲೆ
 ಯನಿನ್ನ ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಹಡ | ತಲೆಯನೊಡವೆನು ನೋಡನುತ ಹೊಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನ || ೧೯ ||
 ಬಿಡಿಸಿದನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ಯಳ | ತಡೆದು ತಿವಿದನು ನಿನ್ನ ಮಗನವ | ಗಡೆಯಗಾಯಕಿ ಗದೆಯ
 ನೊಡ್ಡಿದೊಡಾಗ ಕೋಪವಲಿ || ತುಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಹಜ್ಜಯ | ನೊಡೆಮುರಿದು ನಿನ್ನಾಶ್ವನೊಡೆ
 ರೊಡನೊಡನೆ ಗಾಹಿಸಿದರುಚಿತದ ಗತಿಯ ಗಮಕದಲಿ || ೨೦ || ಹೊಯ್ದು ಬಿಡಿಸಿದನಲಿಸುತ ಮೇ

ಲ್ವಾಯ್ದು ನವನಿಪನೊಡ್ಡಿಗದೆಯಲಿ | ಕಾಯ್ದು ತಿವಿದನು ಭೀಮಸೇನನು ನೈಪತಿ ವಂಚಿಸಿದ || ಮೈದ
 ಗೆದರಿಟ್ಟಳಿಸಿ ಪವನಜ | ಹೊಯ್ದೊಡೊಲೆದನು ಭೂಪನಿಬ್ಬರ | ಕೈದುಕಾರತನಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾದುದು ಸುರ
 ಸ್ತೋಮ || ೨೧ || ಸುಳಿದರೆಡಬಲಚಾರಿಯಲಿ ಚಾ | ಪಳದ ಪಯಪಾಡಿನಲಿ ಚಿತ್ರದ | ಚಳಿಗತಿಯು
 ಚೌಪಟದ ಚಾರಣಿಗಳ ಭಡಾಳದಲಿ || ಹೊಳೆದರಾವರ್ದಲಿ ಪರಿಮಂ | ಡಳಿಸಿದರು ತಾಣದಲಿ ಬರಿ
 ಘೆಯ | ಲುಳಿಯಲವತಾಣದಲಿ ಮೆರೆದರು ಭೀಮಕೌರವರು || ೨೨ || ಬಳಹೊಗುವೆಹೆರೆದೆಗೆವೆಗಾ
 ಯ | ಕೈಳರಿಚುವ ತಾನಡರಿ ದೃಷ್ಟಿಯು | ಲುಳಿಗೆ ಕೈಮಾಡುವವಿಘಾತಿಗೆ ಜಗುಳಜೋಡಿಸುವ ||
 ಸುಳಿವ ಸಂತ್ಯಸುವ ಸುಸಂಚದೊ | ಳಗಲಿಯೊಡ್ಡಾಗಿಸುವ ಗಮಕದ | ಲಳಬಳವನಾರೈವ ಭಟರೊಡ
 ಗಿದರು ಸಮರದಲಿ || ೨೩ || ಬಿಡುವ ಬಿಡಿಸುವ ಪರರಗಾಯವ | ತಡೆವಗೋಮೂತ್ರಿಕನ ಜಡಿಪದ | ಜ
 ಡಿಪದವೆಫಾನದಲಿ ದಾಯದ ಗಾಯಖಂಡಗಳ || ತುಡುಕಲವೈಳಿಸುವ ವಿಸಂಧಿಯು | ಹಿಡಿಸ ಬೆಚ್ಚುವೆ
 ಬಿಗಿವಸೆಳದವ | ಗಡಿಸು ವೌಕುವಕುಶಲದಲಿ ಕಾದಿದರು ಸಮರದಲಿ || ೨೪ || ಬವರಿ ಮೊಚ್ಚೆಯ
 ತೇವಿ ಲಂಘುನೆ | ವಿವಳಿತಾಂಗ ವರಾಹಮತ ಸಂ | ಪ್ಲವನ ಪಾರಿಷ್ವವ ಗದಾಪರಿರಂಭ ನಿಕ್ಷೇಪ ||
 ಲವಣಿ ಲಹರಿಯವಂಚನ ದವಿ | ದ್ರವಣ ಲಘುವಿನ್ಯಾಸವೆಂಬೀ | ವಿವರದಲಿ ಕಾದಿದರು ಕೌತುಕವೇನನು
 ಸುರುವೆನು || ೨೫ || ನೂಕಿದೊಡೆ ಹೆರದೆಗವ ಹೆರದೆಗೆ | ದೌಕಲೌಕುವಡೊತ್ತಲೊತ್ತಿದ | ಡಾಕೆಯ
 ಲಿ ಪಂತಿಸುವ ಪಂತಿಸೆ ಕೂಡ ಸಂಧಿಸುವ || ಆಕಲೋರದ ಕೈದು ಕಿಡಿಗಳ | ನೋಕರಿಸೆ ಖಣಿಖಟಿಲ
 ಜೋಡಿಯು | ಜೋಕೆಯಲಿ ಕಾದಿದರು ಸಮಬಲರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ೨೬ || ಮರಹ ಹಡೆಯರುಗಾ
 ಯಖಂಡಿಗೆ | ತೆರಹುಗಾಣರು ಹೊಯ್ದು ಹೋರಟೆ | ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದವು ಕದ್ದವಿಬ್ಬರದೃಷ್ಟಿಮನಮ
 ನವ || ಇರಿವೆಗದೆ ನೆಗ್ಗದವು ರೋಷದಿ | ಜರೆವನುಡಿ ತಾಗಿದವು ಹೋಗಳವೂ | ಡರಿಯೆನಗ್ಗ ದಭೀಮ
 ದುರೋಧನರ ರಣರಭಸ || ೨೭ || ಗಾಹಿನಲಿ ಗಾಢಿಸಿದಗದೆ ಹೊರ | ಬಾಹೆಯಲಿ ಹಿಂದೌಕಿ ತಾ
 ಣದೊ | ಳೊಹಿಸಿದಮನ ಮುಗ್ಗಿದುದು ಕಂದೊಳಲ ತೋಹಿನಲಿ || ಕಾಹುರದ ಹೊಯ್ಕಳಿನ ನೋ
 ಟದ | ಕಾಹಿನಲಿ ಕಿರಿದೌಕಿ ಗಾಯದ | ಸೋಹೆಯಲಿ ವಸುಜಾಣರೊಡಗಿದರರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||
 ನೆನಹು ನೆಗ್ಗದುದುಪ್ಪರದ ಕೈ | ಮನವ ಕಬಳಿಸಿ ತೆರಹು ಬಲುಬಿ | ಮ್ಹಿನಲಿ ಬಿಗಿದುದು ತಗದವಿಬ್ಬ
 ರಗಾಯಭಾತಿಗಳ || ಕೊನರ್ವಕೋಪದ ಕುದಿವಕರಣದ | ತನುವಿನುಬ್ಬಿನ ಜಯದತವಕದ | ತನಿಮನದ
 ಕಡುತೋಟಿಕಾರರು ಕಾದಿದರು ಕಡುಗಿ || ೨೯ || ಜಾಣು ಜಗುಳಿತು ಹೊಯ್ದು ಮೊನೆ ಮೈ | ಗಾಣಿಕೆಗೆ ಲಟ
 ಕಟಿಸಿದುದು ಬರಿ | ರೇಣುಜನನದೆ ಜಾಡ್ಯ ಫಡಫಡವಾಯ್ತು ಪಯಗತಿಗೆ || ತ್ರಾಣ ತಳವಾದುದು ಶ್ರ
 ಮದಬಿನ | ನ್ನಾಣ ಮೇಲ್ವಾಯಿತ್ತು ಕುಶಲದ | ಕೇಣದಲಿ ಕಾದಿದರು ಗದೆಗಳ ಖಡೆಯಕಿಡಿ ಕವಿ
 ಯೆ || ೩೦ || ವಿಳಸದಪಸವೈದಲಿ ಪರಿಮಂ | ಡಳಿಸೆ ಹೊಯ್ದು ನು ಸತ್ಯಮಂಡಲ | ವಳಯುತನನಾ
 ಭೀಮಸೇನನೆ ಹೊಯ್ದು ಹೊರಬೀಸಿ || ವಳಬಗಿದು ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕಂಡೆ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾಚೆಯ |
 ದಳದ ಭಟತತಿ ಜಾಯಿನಲು ರೋಂಪಿಸಿದನಾಭೀಮ || ೩೧ || ಆಗಲೇ ಸಂತ್ಯಸಿ ರಿಪು ಕೈ | ತಾಗಿಸಿದ
 ನರಸನನು ಗಾಯದ | ಬೇಗಡೆಯಲವೈಳಿಸಿದುದು ಬಿಸಿರೆಕುತ ಹುಡಿ ನೆನೆಯೆ || ಆಗರುಮೆದಬಗಿದನೇ
 ಸಂ | ಭಾಗರೆಕುತವನಿಲಸುತನಲಿ | ತೊಗ ತೆಗೆದವೊಲಾಯ್ತು ಹೊಯ್ದು ನು ಪವನನೆಂದನನ || ೩೨ ||

ಸೈರಿಸಿದವೆರಡಂಕದೆಗೆದವು | ದೂರದಲಿ ದುರಿದುರಿಪಶೋಣಿತ | ವಾರಿಗಳ ತೊಳೆದೊರಿಸಿದರು ಶ್ರೀ
ಗಂಧಕರ್ದಮವೆ || ವೀರ ಕೇಳೈ ಶ್ರಮವಡೆಗೆ ಕ | ಪೂರ್ವಕವಳವ ಕೊಂಡು ಮೆಸ್ತಕ | ವಾರುಭಟೆ
ಯಲಿ ಸುಭಟೆಗದ್ದರು ತೂಗ ನಿಜಗದೆಯ || ೩೩ || ಮತ್ತೆ ಹೊಕ್ಕರು ದಿಗ್ಗಜಕೆಮದ | ವೆತ್ತದಿಗ್ಗ
ಜಮಲೆತವೊಲ್ಮಿಗೆ | ಹತ್ತಿದರು ಶತಮನ್ಯುಶುಂಭ ವರಜೋಳಿತೆಗೆದಂತೆ | ತತ್ತರಿಸಿಬರುವಂಧಕಾಸುರು
ಕೃತ್ತಿವಾಸರವೊಲುರಣವೀ | ರೋತ್ತಮರು ಕೈಮಾಡಿದರು ಕೌರವವೈಕೋದರರು || ೩೪ || ಏನ
ನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕುರುಪತಿ | ಯಾನುವನು ಕಲಿಭೀಮನುಬೈಯ | ನಾನುವನು ಧುರ್ಯೋಧನನ ಧ
ಟ್ಟಣೆಯನಾಭೀಮ || ದಾನವರ ಮೊನವರೊಳಿನ್ನುಸಿ | ಮೊನರಾರಿವರಂತೆ ಪಾಂಡವ | ಗೇಫಸಾಧ್ಯವು
ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || ... || ೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ಳ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಭಾರತಮಲ್ಲರಾಯರ | ರಾಯವನದಾವಾನಲನು ಕಲಿ | ವಾಯುಸುತನಲಿ ಹಳಚಿ
ಮಡಿದನು ಕೌರವರಾಯ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿದರು ವಿಷಮಸಮರಕ | ರಾಳರೋಷಶ್ವಾ
ಸಧೂಮದ ಮುಖಭಯಂಕರರು || ಚಾಳನದಚೌಪಟರು ಶಸ್ತ್ರ | ಸ್ಥೂಲನದ ವಜ್ರಾಭಿಘಾತಾ | ಭೀ
ಳನಿಷ್ಠರರೊದಗಿದರು ಕೌರವವೈಕೋದರರು || ೧ || ಹಳಚಿದರು ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂತಿರೆ | ಸುಳಿಮುಖ
ಗಪತಿಯಂತೆ ಹೊಯ್ದರು ಬಳಸಿ ಬಗಿದೆರಗಿದರು ಬಿಡೆಯದ ಮೆತ್ತಗಜವಂತೆ || ನಿಲುಕಿದರು ತಿಖಿಯಂ
ತೆ ಚೂರಿಸಿ | ತುಳುಕಿದರು ಫಣಿಯಂತೆ ಪಯಮೈ | ಲುಳಿಯಲೊಲೆವರು ಪಾದರಸದಂದದಲಿ ಪಟು
ಭಟರು || ೨ || ಎರಗಿದರು ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮಿಂಚಿನ | ಮಿಡುಗಿನಂತಿರೆ ಹೊಳೆದು ಹಜ್ಜೆಯ | ಹೆರದೆಗೆ
ದು ಹಾಯಿದರು ತಗರಂದದಲಿ ತವಕಿಸುತ || ಇರುಕಿದರು ಗ್ರಹದಂತೆ ಮಿಗೆ ಮು | ಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಮು
ಗಲಂತೆ ರೋಷಕ | ನರಯದಿಬ್ಬರ ಮನವೆನಲು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಭಟರು || ೩ || ಗದಗದೆಯ ಹೊ
ಯ್ಸಳಲಿ ಖಣಿಖಣಿ | ಲೊದಗಿತಿಬ್ಬರ ಬೊಟ್ಟು ಭುವನವ | ಬೆದರಿಸಿತು ಪದಘಟ್ಟನೆಯ ಘಟ್ಟನೆಯ
ಘಾತಿಯಲಿ || ಅದುರಿತಿಳ ಮರುಭಾಪು ಭಟರಂ | ದೊದರುನಾಪರಿನಾರದಬ್ಬರ | ತ್ರಿದಶನಿಕರದ
ಸಾಧಾರವಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ೪ || ಬೆರಳತೂಗಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಹಲ | ಧರನುದಿಗ್ಗದಾಧಿಪಾ
ತಕಾಕಿರವನೊಲೆದನು ಶೌಂ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಯಮಸೊನು || ವರಗದಾಯುದ್ಧದ ರಹಸ್ಯದವನು
ತತ್ಸವಿಧೇಯನರ್ಜುನ | ನರರ ಮರುರೇ ಜಾಗುಜಾಗೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾತ || ೫ || ಕೃಷ್ಣನು
ಲಜನ ತನು | ಕವಚ ಬಿರಿದುದು ಕೈಯೊಡನೆ ರಣ | ದವಕೆ ಕೈದೊರಿದನು

ಸವಗ ಸೀಳಿತು ಮರಳಿ ಹೊಯ್ದನು | ಪವನಜನ ಸೀಸಕವ ವರಮಣಿ | ನಿವಹ ಸಿದಿದವು ಸಿಡಿಲುಮು
 ಟ್ವಿದಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆ || ೬ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳವ | ನಡಸಿದರು ತಾಳಿಗೆಗೆ ಬಳಿಕಡಿ | ಗ
 ಡಿಗೆ ಹರಸಾರಿದರು ಸಮರಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೆ || ಕಡುಹು ತಳಿತುದು ಹೂತಫಲವಾ | ಯುಡಿಗಡಿಗೆಮ
 ತ್ಸರದ ಮಸಕದ | ತಡಿವಲಗೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಮನೆ ಕುರುಪತಿಯ ಪವನಜನ || ಶ್ವಾಸದಲಿ ಕಿಡಿಸಹಿತ
 ಕರ್ಪೂಗೆ | ಸೂಸಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಕ | ಟ್ವಾಸುರದಿ ಕಂಪೇರಿದವು ಬಿಗುಹೇರಿ ಹುಬ್ಬುಗಳು ||
 ರೋಷ ಮಿಗೆ ಯಾಡೊತ್ತಿ ಬಹಳಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಡಾವರಿಸಿದರು ಡೊ | ಳ್ಯಾಸವನು ರಿಪುಸೇನೆ ಕಾಣ
 ದು ಚಿತ್ರಮೆಯಗತಿಯ || ೮ || ಹೊಕ್ಕು ಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನನ | ನಿಕ್ಕಿದನು ಕಂದಸಲಿ ಗದೆಯನು
 ಸೆಕ್ಕಿದನು ವಾಮಾಂಗದಲಿ ಪವಮಾನನಂದನನ || ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದವೊಲಾಯ್ತು ಜರೆದು ನ | ಭಕ್ಕೆ ಪುಟನೆ
 ಗೆದನಿಲಜನ ಸೀ | ಸಕ್ಕಮುರಿಯಲು ಹೊಯ್ದು ಕೌರವನೈಪನು ಖಾತಿಯಲಿ || ೯ || ಬಾಯೊಳೊ
 ಕ್ಕುದು ರುಧಿರ ಕಂಗಳ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಡಂಡಣಿಸಿ ಕಲಿ | ವಾಯುಸುತನವೈಳಿಸಿ ಬಿದ್ದನು ಕೈಯ
 ಗದೆ ಕಳಚಿ || ಹಾಯೆನುತ ತನ್ನವರು ಭಯದಲಿ | ಬಾಯಬಿಡೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ನಿರ | ಪಾಯನೆದ್ದ
 ನು ಚೇತರಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ || ೧೦ || ಹೆದರು ಹಿಂಗತು ಕೆಲಕೆ ಮಾರು | ದ್ವಿದನು ಕರವನು
 ಸೂಸಿ ಹಾರಿದ | ಗದೆಯ ಕೊಂಡನು ಸೆರಗನಲಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಶೋಣಿತವ || ಅದಿರೆ ನೆಲನವೈಳಿಸಿ
 ಮೇಲ್ವಾ | ಯಿದನು ಹೊಳಹಿನ ಹೊಯ್ಲ ಹೊದರೆ | ದ್ದುದು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಭೀಮಹೊಯ್ದನು ನೈಪನ
 ಮಸ್ತಕವ || ೧೧ || ದಾಟಿ ಬಿದ್ದವು ಸೀಸಕವು ಸಮ | ತೋಟೆಗಾಯದ ಫಿಟ್ಟಣೆಗೆ ಶತ | ಕೋಟೆ
 ಗಾಯಕಿ ಸಿದಿದಹೇಮಾಚಲದ ತುದಿಯಂತೆ || ತಾಟೆಸಿತು ಕಂಠದಲುಸುರು ನಿಜ | ನೋಟ ತಪ್ಪಿತು
 ಮೃತ್ಯುವಿನ ದರ | ಬೀಟೆಹಿಡಿದನೊ ಹೇಳನಲು ಮೈಮರೆದು ಮಲಗದನು || ೧೨ || ಹಾರಿತೊಂದಸೆ
 ಗಾಗಿ ಗದೆ ಮುರಿ ದೇರಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ನೆತ್ತಿಯ | ಜೋರುಮುಸುಕಿತು ಮುಖವನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಮಾ
 ತ್ರದಲಿ || ಜಾರಿತಂತತಸ್ತುಮಿರ ಭಯ ಹುರಿ | ಯೇರಿತಧಿಕಕ್ರೋಧಕರಣದ | ತಾರುಫಟ್ಟಡಗಿದುದು
 ಪಸುಸುತನು ನಿಜಾಂಗದಲಿ || ನಿಮಿಷದಲಿ ಕಂದೆರದನಂತಃ | ಶ್ರಮದ ರುಳವಡಗತು ವಿಪಕ್ಷ | ಭ್ರಮ
 ದ ತೇಜೋಭಾವಭವನದ ಮುಖವಿಲಾಸದಲಿ || ತಮದೆ ತನಿಮಸಕದಲಿ ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮ ಭಡಾಳಿಸೆ
 ಲಿದ್ದು ಭೂಪೋ | ತ್ತಮನು ಕೊಂಡನು ಗದೆಯನುನುಮಾಗೆಂದನಿಲಜನೆ || ೧೪ || ಈಗಲಾದೊಡ
 ವೀಾಧರಿತ್ತಿಯ | ಭಾಗವನು ಬೇಡಿದೊಡ ಕೊಡನಂ | ದಾಗಳನುವಾದುದುಕಣಾ ಗದೆ ನಿನ್ನು ತೊಡೆಗ
 ಳಿಗೆ || ತಾಗಿ ನೋಡಿಸ್ತು ಮೈನುತ ಮೈ | ಲಾಗನಲಿ ಹೊಳಹೊಳೆದು ಕೈದುವ | ತಾಗಿ ತುಡುಕಿದನೆ
 ಕಸನು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಕಲಿಭೀಮ || ೧೫ || ಉಬ್ಬಬೇಡಲಿಭೀಮ ಗದೆಯೋ | ಬೊಬ್ಬಯೋ ಬಲು
 ಗೈದು ನಿನ್ನುಟು | ಗರ್ಭಗಿರಿಗಿಡೆ ಸಿಡಿಲನುತ ಹೊಯ್ದನು ವೈಕೋಡರನ || ನಿರ್ಭರದ ಗದೆಯಿಂದಗಾ
 ದುವ | ಕೊಡಿದನು ವಾಯುಜನ ಖತಿಯಲಿ | ಕೊಬ್ಬಿದೊಡ ಹೊಯ್ಲುಗಳವನಿ ಕಿವಿಗಡಿಸೆ ಮೂಜ
 ಟ್ವಾಸುರದಿ ಕಂಪೇರಿದವು ಬಿಗುಹೇರಿ ಹುಬ್ಬುಗಳು ||
 ಕೊಡಿದನು ಕಂಠದಲುಸುರು ನಿಜ | ನೋಟ ತಪ್ಪಿತು
 ಮೃತ್ಯುವಿನ ದರ | ಬೀಟೆಹಿಡಿದನೊ ಹೇಳನಲು ಮೈಮರೆದು ಮಲಗದನು || ೧೨ || ಹಾರಿತೊಂದಸೆ
 ಗಾಗಿ ಗದೆ ಮುರಿ ದೇರಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ನೆತ್ತಿಯ | ಜೋರುಮುಸುಕಿತು ಮುಖವನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಮಾ
 ತ್ರದಲಿ || ಜಾರಿತಂತತಸ್ತುಮಿರ ಭಯ ಹುರಿ | ಯೇರಿತಧಿಕಕ್ರೋಧಕರಣದ | ತಾರುಫಟ್ಟಡಗಿದುದು
 ಪಸುಸುತನು ನಿಜಾಂಗದಲಿ || ನಿಮಿಷದಲಿ ಕಂದೆರದನಂತಃ | ಶ್ರಮದ ರುಳವಡಗತು ವಿಪಕ್ಷ | ಭ್ರಮ
 ದ ತೇಜೋಭಾವಭವನದ ಮುಖವಿಲಾಸದಲಿ || ತಮದೆ ತನಿಮಸಕದಲಿ ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮ ಭಡಾಳಿಸೆ
 ಲಿದ್ದು ಭೂಪೋ | ತ್ತಮನು ಕೊಂಡನು ಗದೆಯನುನುಮಾಗೆಂದನಿಲಜನೆ || ೧೪ || ಈಗಲಾದೊಡ
 ವೀಾಧರಿತ್ತಿಯ | ಭಾಗವನು ಬೇಡಿದೊಡ ಕೊಡನಂ | ದಾಗಳನುವಾದುದುಕಣಾ ಗದೆ ನಿನ್ನು ತೊಡೆಗ
 ಳಿಗೆ || ತಾಗಿ ನೋಡಿಸ್ತು ಮೈನುತ ಮೈ | ಲಾಗನಲಿ ಹೊಳಹೊಳೆದು ಕೈದುವ | ತಾಗಿ ತುಡುಕಿದನೆ
 ಕಸನು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಕಲಿಭೀಮ || ೧೫ || ಉಬ್ಬಬೇಡಲಿಭೀಮ ಗದೆಯೋ | ಬೊಬ್ಬಯೋ ಬಲು
 ಗೈದು ನಿನ್ನುಟು | ಗರ್ಭಗಿರಿಗಿಡೆ ಸಿಡಿಲನುತ ಹೊಯ್ದನು ವೈಕೋಡರನ || ನಿರ್ಭರದ ಗದೆಯಿಂದಗಾ
 ದುವ | ಕೊಡಿದನು ವಾಯುಜನ ಖತಿಯಲಿ | ಕೊಬ್ಬಿದೊಡ ಹೊಯ್ಲುಗಳವನಿ ಕಿವಿಗಡಿಸೆ ಮೂಜ
 ಟ್ವಾಸುರದಿ ಕಂಪೇರಿದವು ಬಿಗುಹೇರಿ ಹುಬ್ಬುಗಳು ||

ಹೊಡಿದನು ನೃಪ ಭೀಮನಲಿ ಪಯಾಪಾಡಿನಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಪಡಿತಳಕೆ ಕುರುರಾಯ || ೧೭ || ಗಾಡಿಸಿದ
ನುಪ್ಪರದ ಗಾಯಕಿ ಕೂಡೆ ತಗ್ಗಿದನಲಿಸುತ ಖಯಾಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭಟರು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಪಾ
ತಿಯಲಿ || ೧೮ || ತೊಲಗ ನಿಂದರು ಮತ್ತೆ ಭಾರಿಯ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಬೇಳುವೆಯ ಚಿತ್ತ | ಸ್ಥಲಿತ
ರಂಗೀಕರಿಸಿದರು ಕರ್ಪುರದವೀಳೆಯವ || ಗಳಿಲನೆದ್ದರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆಮಲೆತು ನಿಂದರು ಗಾಯ
ಘಾತಿಗೆ | ಸುಳಿವನವಧಾನಿಸುತ ತೂಗಿದರಾಯುಧದ್ವಯವ || ೧೯ || ಲಾಗಸುತ ಲಳಿಯಿದ್ದು ಭೀಮ
ನ | ತಾಗಿಸಿದನವನೀಶನಾತನ | ಭಾಗದೇಯವನೇನನೆಂಬನು ಹೊಯ್ಲ ಹೊರಗಾಯ್ತು || ಬೇಗುದಿಯಲು
ಬೈದ್ದು ನೃಪತಿ ವಿ | ಭಾಗಿಸುಲೊಲನಿಲಜನ ಹೊಯ್ದನು | ಬೇಗದಲಿ ಕಳಚಿದನು ಪವನಜ ಪಯದ
ಬವರಿಯಲಿ || ೨೦ || ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಗಾಯವನು ಫಡಫಡ | ತಪ್ಪಿಸನ್ನಾದರೆಯೆನುತ ಕಡು ದರ್ಪದಲಿ
ಹೊಯ್ದನು ಸಮಾರಾತ್ಮಜನನವನೀಶ || ತಪ್ಪಿಸಿತು ಗದೆ ತನುವ ರಕುತದ | ದರ್ಪಣದ ರಹಿಯಾಯ್ತು
ಗದೆ ಮಾ | ರಪ್ಪಿತರಸನದ್ದು ಹಾಯ್ದನು ಭಾಳದಲಿ ಭೀಮ || ೨೧ || ಒಟ್ಟು ಮುರಿದುದು ಸೀಸಕದ
ಗದೆ | ನೆಟ್ಟುತರಸನ ನೊಸಲರುಧಿರದ | ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದುದದಲಿ ಕವಿದುದು ನೃಪನ ತನು ನೆನೆಯೆ ||
ಕೊಟ್ಟುಗಾಯಕಿ ಬಳಲಿ ಮರವೆಗೆ | ಬಿಟ್ಟು ಮನವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ಕೌರವರಾಯ ಕೊಂ
ಡನು ನಿಜಗದಾಯುಧವ || ೨೨ || ಗಾಯಗತಿ ಲೇಸಾಯ್ತು ಪೂತುರೆ | ವಾಯುಸುತ ನೀ ಸೈರಿಸೆನ್ನ
ಯ | ಗಾಯವನು ಘೋರಪ್ರಹಾರಸಹಿಷ್ಣುಗಡ ನೀನು || ಕಾಯಲಾಪರೆ ಫಲುಗುಣನನಬು | ಜಾ
ಯತಾಕ್ಷನ ಕರೆಯೆನುತ ಕುರು | ರಾಯನರಗದಸನಿಲಜನ ಕರ್ಣಪ್ರದೇಶದಲಿ || ೨೩ || ಎಡದದಂಡ
ಯನೊಡ್ಡಿ ಹೊಯ್ಕಳ | ಕಡುಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಮುಡುಹ ಹೊಯ್ದನು ಭೀಮ ಮರು
ಭಾಪನೆ ಸುರಸ್ಕೋಮ || ೨೪ || ತಡೆದನಾಗಾಯವನು ಗದೆಯಲಿ | ನಡುವನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಭೀಮನ | ಮಿಡು
ಕು ನಿಂದುದು ನಗುವಪಾಂಡವಬಲದ ತಲೆ ಮಣಿಯೆ || ೨೫ || ಒಲಿದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ಕುಲಗಿರಿ |
ಮಲಗುವಂದದಿ ನೆರವು ಬಾಯಿಂ | ದಿಳಿದತೋಣಿತಧಾರೆ ಮಗ್ಗುಲ ಮುಸುಕಿತವನಿಯಲಿ || ಎಲೆಮ
ಹಾದೇವಾ ವೈಕೋದರ | ನಳಿದನೇ ಹಾ ಭೀಮ ಹಾ ಯೆಂ | ದೊರಲಿದರು ಪರಿವಾರಸಾತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜ
ಯಾದಿಗಳು || ೨೬ || ಮೈಮರೆದನರಗಳಿಗೆಮಾತ್ರಕೆ | ಮೈವನೇಸ್ಯದ ಜಾಡ್ಯರೇಖೆಯ | ಸುಯ್ಯಹಾ
ದ್ವುತವಾಯ್ತು ಪರಿಣತಪಾರವತ್ಯದಲಿ || ಹೈ ಮಹಾದೇವನುತ ಹಗೆವನ | ಕೈಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸುತಲೆ
ದ್ದನ | ಲೈಮರುತ್ಸುತ ಸೂಸಿ ಹಾರಿದಗದೆಯ ತಡವಂಸಿ || ೨೭ || ಕಾದುಕೊಳು ಕೌರವಗದಾಶ್ರಮ |
ಭೇದವಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೀಡು | ಭೇದ ನೋಡಾ ಹೊಯ್ಲನಿದ ಮರಹೊಗುಮಹೇಶ್ವರನ || ಹೋಡೆಹೋ
ಗಿನ್ನುನುತ ಜಡಿದು ವಿ | ಪಾದಭರದಲಿ ಮುಂದುಗಾಣಿದ | ಕೈದಣಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಕು
ರುಪತಿಯ || ೨೮ || ಹಾರಿತೊಂದೆಸೆಗಾಗ ಗದ ಮೈ | ಹೇರಿತುರುಗಾಯವನು ಮೋಣಾ | ಲೂರಿ
ಬಿದ್ದನು ವದನದಲಿ ರಣಧೂಳಿ ವೆಂಟಣಿಸೆ || ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು ಕೌರವನೇರು ಬಲುಹೋ ಹೋ
ದನನುತವೆ | ಬೇರಿತಾಪರಿವಾರ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಘಾಡದಲಿ || ೨೯ || ಭಾಪು ಮರುರೇ ಭೀಮ ಕೌರವ
ಭೂಪನಿಲಯಾತ್ಮತಾಂಕ ಕುರುಕುಲ | ದೀಪಚಂಡಸಮೀರ ಕುರುಪತಿತಿಮಿರಮಾರ್ತಾಂಡ | ಕೋಪನ
ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಕುಲನಿ | ರಾಜಪಕ್ಷಕಸಮಾರ್ಥಯೆನುತಭಿ | ರೂಪನನು ಹೊಗಳಿದರು ವಂದಿಗಳಬಾಧಿಭೋ

ಪದಲಿ || ೨೯ || ಜಾಲಿಸಿದವೇದನೆಯ ರೋಮ್ನಿನ | ಜಾಲಿಗೆಯ ಜವೆ ಹರಿದುದೆಚ್ಚೆರೆ | ಮೇಲುಮೆ
 ರವೆಯ ಮುಸುಕು ಜಾರಿತು ಹಾರಿತರಿಭೀತಿ || ಬೇಳುವೆಯ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯದ ವೈ | ಹಾಲಿ ನಿಂದುದು
 ಬಿಗಿದುಳಲಿಕೆ | ಯೂಳಿಗದ ಮೊನೆ ಮುರಿದು ಸಂತ್ಯಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೩೦ || ಒರೆವರಕುತವ
 ಧೂಳಿಯಿಂದವೆ | ಹೊರಗೆ ತೊಡತೊಡೆದಾಕಿ ರೋಷದ | ಹೊರಗೆ ಝಳಿಸಿ ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಂಗಳಲಿ
 ಸುಯ್ಲಿನಲಿ || ಮುರುಕಸುವರಿಪುಭಟನ ಮೋರೆಯೊ | ಳರಗಿ ನೋಡುತ ಸಾರಸತ್ಯದ | ನೆರವಣಿಗೆ
 ಮೈಗೂಡಲೆದ್ದರು ಗಡೆಗೆ ಕೈನೀಡಿ || ೩೧ || ಹಾನಿಯೆವುಗಾಯ್ತೆಂದು ಕಡುಸುಂ | ಮಾನವುಕ್ಕಿತೆ
 ನಿಮಿಷದಲಿ ದುಃ | ಮಾನಜಲಧಿಯೊಳದ್ದುವೆನು ತಿದ್ದುವೆನಿನ್ನವನ || ಈನಗೆಯನೀಬಗೆಯನೀವಿಜಿ |
 ಯಾನುರಾಗವ ನಿಲಿಸುವೆನು ಯಮ | ಸೂನು ಸೈರಿಸೆನುತ್ತಜರಿದನು ವಾಮಹಸ್ತದಲಿ || ೩೨ || ಎಲವೊ
 ಭೀಮ ವಿಘಾತಿಗಳ ಕಂ | ದೊಡವಿನಲಿ ತೆರಹಾಯ್ತು ನೀನಿ | ಟ್ಟಳಿಸುವರೆ ನಿನಗಾದುದಸ್ಮತ್ಪತನದ
 ಭೃದಯ || ಫಲವೆ ಸಲಿಸುವೊಡೇಳು ನೀ ಮನ | ವಳುಕುವರೆ ನಿನ್ನವರ ಕರೆಹೊ | ಯೊಳಗದೊಂ
 ದೇಹೊಯ್ಲೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಿಪಾಲ || ೩೩ || ಹೌದು ತೋರಾ ಬಂಜನುಡಿಗಳ | ಬೈದೊಡ
 ಧಿಕನೆ ಬಾಹುವಿಂ ಹೊರ | ಹೊಯ್ದವನೊ ಮೇಣ್ಮುಖಜನೋ ನೀನಾರು ಜಾತಿಯಲಿ || ಕೈದುನಿನಗೆ
 ದ ಸಮರಮುಖದಲಿ | ಯೈದುವಡೆ ಗುಪ್ತಪ್ರತಾಪವೆ | ನೈದೆ ಪಲ್ಲೆಸೆನುತ ತಿವಿದನು ಭೀಮ ಕು
 ರುಪತಿಯ || ೩೪ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೆ ಭೀಮಸೇನನ | ತಿವಿಗಳನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸುಯೋಧನ | ಕವಿದು ನಾ
 ಧಿಗೆ ತೋರಿ ಜಂಘೆಗೆ ಹೂಡಿ ಝಳಪದಲಿ || ಲವಣೆಯಲಿ ಲಳಿಯೆದ್ದು ಹೊಯ್ದನು | ಪವನಜನ ಭು
 ಜತಿರವೆ ಸೀಸಕ | ಕವಚವಜಗಜಗ್ರಾಹಿ ಬೀಳೆನುತರಸ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೫ || ಮತ್ತೆ ಹಾಯ್ದನು
 ಭೀಮಸೇನನ | ನೆತ್ತಿಯನು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ಖಳ | ಹತ್ತಿ ರೋಂಪಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದನು ಬಿಗಿದಮೂ
 ಫೆಯಲಿ || ತತ್ತಕಂಗಳ ಸುಯ್ಲಲಹರಿಯ | ಸುತ್ತಲೊಗುವರುಣಾಂಬುಗಳ ಕೆಲ | ದತ್ತಜಾರಿದಗೆ
 ದೆಯ ಭಟನೊರಗಿದನು ಮರವೆಯಲಿ || ೩೬ || ಮಡಿದವನಹೊಯ್ಯೆನು ಧನಂಜಯ | ತೊಡು ಮ
 ಕಾಸ್ತ್ರವನವನಿಪತಿ ಬಿಲು | ದುಡುಕು ಯಮಳರು ಕೈದುಗೊಳಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶರಾಸನವ | ಹಿಡಿ ಶಿಖಂಡಿ
 ಜ್ವರವೆಸುತರವೆ | ಗಡಿಸಿರೇ ನಿಮ್ಮವನ ಹರಿಬಕೆ | ಮಿಡುಕುವೊಡೆ ಬಹುದೆನುತ ತೊಗಿದನವನಿಪತಿ
 ಗಡೆಯ || ೩೭ || ಮೇಲೆ ಕಳವಳವಾಯ್ತು ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಪಶಾಚರಾಕ್ಷಸ | ಜಾಲವಿ
 ದ್ಯಾಧರ ಮಹೋರಗಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರು || ಅಳು ನೀನಡೆ ನಳನಹುಷಭೂ | ಪಾಲಕುಲದಲಭಂಗನಾದ
 ಕೆ | ರಾಳಭುಜಬಲ ನೀನನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗಣ || ೩೮ || ಅರಸ ಕೇಳಾತ್ಮರೈವನು ನಿ | ಮ್ಮರ
 ಸನಾಪವಸೆಫಲ ಸುರಕುಲ | ವರಳಮಳಗಲೆದುಡು ಕಣಾ ಕುರುಪತಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ || ಅರಿಭಟರು
 ತಲೆಗುತ್ತಿದರು ಮುರ | ಹರಯುಧಿಸ್ಥಿರಪಾರ್ಥಯಮಳರು | ಬೆರಳ ಮೊಗಿನಲಿದ್ದು ಬೈದರು ಸು
 ಬ್ಬು ದುಷ್ಕೃತವೆ || ೩೯ || ಮಿಡಿದನೆರ್ಜನ ಧನುವ ಯಮಳರು | ತುಡುಕಿದರು ಕೈಕುಗಳ ಸಾ
 ತ್ಯಕಿ | ಮಿಡುಕಿದನು ಮರುಗಿದರು ಪಂಚದ್ರೌಪದಿಸುತರು || ಒಡೆಯನಳಿವಿನೊಳಲ್ಲಿದು ನೃಪ |
 ಸುಡಿದನುಡಿಯೆನುತನಿಲತನಯನ | ಪಡೆ ಗಜಾತ್ಮವ ಬಿಗಿಯೆ ಗಜಬಜಿಸಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೪೦ ||
 ದುಗುಡವಲಿ ಹರಿ ರೋಹಿಣೀಯನ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದೊಡಾತನಿದು ಕಾ | ಳಗವೆರೇ ಕೈಸಮಯರಾ

ದಿರಿ ಪೂರೈಕಾಲದಲಿ || ಹಗೆಯ ಬಿಡು ಕುರುಪತಿಯ ಸಂಧಿಗೆ | ಸೋಗಸಿನಲ್ಲಿ ಯುಧಿಪ್ತಿರನೆ ಮಾ |
 ತುಗಳ ಕಡಿಸದಿರೆಂದನಾಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಿದ್ದ ಭೀಮನ ಹೊರಗೆ ಬಂದರ್ಜ
 ನನು ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ನೋಡಿ ಸವಿಾರನಂದನನು ಸುರನಾರೈದು || ಮರಳಿದನು ಮುರಹರನನ್ನಕ್ಕಲೆ |
 ಗರೆದು ಸತ್ಪಾಣನು ಗದಾನಿ | ಭರಪರಿಶ್ರಮಭೀಮ ಬಳಲಿದನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೨ || ದೇವ ಬೆಸ
 ಸಿನ್ನ ನಿಲಸೂನು ಸ | ಜೀವನನು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಡಿದ | ಭಾವನನು ಕರುಣಿಸುವುದಾತನ ಧರ್ಮವಿಕ್ಕತಿಗ
 ಳ || ನೀವು ಕಂಡಿರೆ ನಾಭಿಜಂಘುಗೆ | ಡಾವರಿಸಿದನು ಹಲವುಬಾರಿ ಜ | ಯಾವಲಂಬನವೆಂತು ಕೃಪಮಾ
 ಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೩ || ನೀವು ಮೊದಲಲಿ ಬೆಸಸಿದಿರಿ ಮಾ | ಯಾವಿಗಳ ಮಾಯೆಯಲಿ ಗೆಲುವು
 ದು | ದೈವಕೃತವಿದು ರಾಜಧರ್ಮದ ಸಾರತರವೆಂದು || ಈವಿರೋಧಿಯ ಧರ್ಮಗತಿಸಂ | ಭಾವಕನು
 ಕರ್ತವ್ಯಭಾವವ | ನೀವುಬಲ್ಲರಿ ಯೆಂದ ನರ್ಜನದೇವ ವಿನಯದಲಿ || ೪೪ || ಧಾತುಗೆಟ್ಟನು ಭೀಮ
 ಮುಸುಕಿತು | ಭೀತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ದೇವ | ವ್ರತವಾತನ ಕೊಂಡು ಕೊನರಿತು ಹೊಯ್ದು ಹೂಮಳೆ
 ಯ || ಪಾತಕಕೆ ಫಲವಾಗದವಳ | ಖ್ಯಾತಿ ಕಂದದೆ ವಿಜಯಸಿರಿ ರಾ | ಗಾತಿಶಯದಲಿ ನಮ್ಮರಮಿಸು
 ವಬಗೆಯ ಹೇಳೆಂದ || ೪೫ || ಅನಿಲಸುತ ಸತ್ಪಾಣಿಸಲು ನೃಪ | ಜನಪನೂರುವಿಭಾಗವೇ ಮು | ನ್ನಿ
 ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲಾಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ ಕುರುಪತಿಯ || ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಸಾಕೆನ್ನು ಬೇರೊಂ | ದನುನೆಯವು
 ತಾನೇನು ವಿಜಯಾಂ | ಗನೆಗೆ ದ್ರುಪದ ಕುಮಾರಿ ತಪ್ಪದೆ ಸವತಿಯಹಳೆಂದ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷ
 ಣದೊಳನಿಲ | ಸ್ಮರಣೆಯನು ಹರಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಂ | ಚರಿಸಿದನು ತತ್ತನುಜನಂಗೋಪಾಂಗವೀಧಿಯ
 ಲಿ || ಥರಥರದ ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ವಿ | ಸ್ಮರಿಸಿ ಮೂಲಾಧಾರದಲಿ ಚೇ | ತರಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಜೀವಸ
 ವೀತ ಪಸುಸಿದ || ೪೭ || ಪ್ರಾಣವಿವೃಡಿಸಿತ್ತು ತಿರುಗಿದ | ಗೋಣು ಮರಳಿತು ರೋಷವನ್ನಿಗೆ |
 ಸಾಣೆಹಿಡಿದವೊಲಾಯ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳಿಡಿದು ಕೇಸುರಿಯ || ತ್ರಾಣಸಡಲಿದದಸೆಯ ರಣಬಿ | ನ್ನಾಣಮ
 ಸುಳಿದಮಾನಮರ್ದನಾದೂಣೆಯದ ಸಂವೃಥೆಯ ಭಟ ಸಂತ್ಪುಸಿದನು ತನುವ || ೪೮ || ಕೊಡಹಿದನು ತನು
 ಧೂಳಿಯನು ಧಾ | ರಿಡುವರುಧಿರದ ಸರವಿನಲಿ ತೊಡೆ | ತೊಡೆದು ವರಕಪೂರಕವಳವನಣಲೊಳೆಡ
 ಸಿದನು || ತೊಡೆಯ ಹೊಯ್ದಾಡುವಮುರಾರಿಯ | ನೆಡೆಯುಡುಗವೀಕ್ಷಿಸುತ ದೂರಕೆ | ಸಿಡಿದಾಗೆ
 ಯನು ತುಡುಕಿ ನೃಪತಿಯ ತೊಡೆಗೆ ಲಾಗಿಸಿದ || ೪೯ || ಭಾಷೆಗಳುಸರು ಸಾಂಡುಸುತರೆಂ | ಬಾಸೆ
 ಪಾಲಿ ನಿಷ್ಕಾಂತ ಮೃದುರೆ | ಜೋಸರಿಸನಿದಿರಾದನೂರುದ್ವಯವ ವಂಚಿಸದೆ || ತ್ವಾಸಮರಳಿತೆ ನಿನಗೆ
 ರೋಗಾ | ಭೈಸಿಯಜೆಯೋ ಭೀಮ ಸ್ಮರಣೆ | ಲೇಸು ಮೆಚ್ಚಿದನುತ ನೃಪನರಗದನು ಪದನಿಜ
 ಸ || ೫೦ || ಹೊಯ್ದು ಲುಳಿಯಲಿ ಕರ್ಣಗತಿಯಲಿ | ಹಾಯ್ದು ನೆಭಳುಪ್ಪರಿಸಿ ಮರಳಿದು | ಹೊಯ್ದು
 ಹಿಂಗುವನೈತನೆ ತೊಡೆಗಳಿಟ್ಟು ನೆಭೇತು || ಹೊಯ್ದು ಗಡೆ ಹೆಡ್ತೊಡಗಳನು ಮುರಿ | ದೈದಿತವನಿ
 ಳುಲರುಣಜಲದಲಿ | ತೊಯ್ದು ಧೂಪ್ಪನೆ ಕಡೆದನಿಳಿಯಲಿ ಕೌರವರರಾಯ || ೫೧ || ಹಾರಿ ಹರಿ
 ಕೊಡು ಕರ್ಣಪೂರದ | ಜಾರುಮುಕ್ತಿ ಕನಿಕರ ಸಿಡಿದವು | ಧಾರಿಡುವರಕ್ತಾಂಬು ಮಡುಗಟ್ಟಿದುದು
 ಮಗ್ಗುಲಲಿ || ವೀರಭೀಮನ ಮರುಮೆಸುತ ಬಲ | ವಾರಿದುದು ನಿರ್ಸಾಳಸೂಳಿನ | ವೀರಪಟಪದ
 ಳಿಗೆ ಮುಸುಕಿತು ಪಟರ ಹಟ್ಟಿನಲಿ || ೫೨ || ಬಿದ್ದ ನ, ನಿನ್ನ ತನೀನನ | ದಿದು ದಾಯೇ ಜೂಜನನಿ

ನೈವ | ಗೆದ್ದುದಕ್ಕೆ ಫಲ ಬಂದುದೇ ಸಂಧಾನದಲಿ ಫಲವೆ || ಹೊದ್ದಿದಕ್ಕೆ ಹುಲುಸಾಯ್ತೆ ಬಲುವಗೆ |
 ಬಿದ್ದನೆಂದುಳಿದನು ಪವನಜ | ನುದ್ದು ರುಟತನಕ್ಕೇನನೆಂಬೆನು ನೈವತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಏಕೆ ಸಂಜ
 ಯ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಸಾಕಿದಕ್ಕೆ ಫಲವಾಯ್ತು ನೀ ಬರಿ | ದೇಕೆ ಚುಚ್ಚುವೆ ಕಾಸಿಬಾಣದಕೊರದಗಾ
 ಯದಲಿ || ನೂಕಿದರೆ ಬಲಭದ್ರನನು ಬಳಿ | ಕೇಕೆ ಪವನಜ ಮುನಿದನವರೆ ವ್ಯಾಕುಲರಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾ
 ಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದ ಒಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

||ಸೂಚನೆ|| ಕೆಡೆದ ಕೌರವನೈವನ ನೇಮವ | ಪಡೆದು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ | ರೊಡನೆ ಬಂ
 ದರು ಸಾರಿದರು ಪಾಂಡವರ ಪಾಳೆಯವ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವನಿಪ ಕ | ಟ್ವಾಳು ವಜ್ರಗದಾಭಿಹತಿಗೆ ನೈಪಾಲ ಬಿದ್ದನು ಭಾ
 ರತದ ದುಸ್ಸಂಗಭಂಗದಲಿ || ಮೇಲೆ ಭಾರಣೆ ಸೂತಮಾಗಧ | ಜಾಲ ಹೊಗಳಿತು ಗರುವಕುರುಭೂ |
 ಕಾಲ ಗಂಡಿಗನಕಟಿನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತವರಗಣ ||೧|| ಏನನೆಂಬೆನು ಜೇಯ ಮಹಿಯಲಿ | ಮಾನನಿಧಿ
 ಮುಲಗಿದನಲ್ಲೆ ತವ | ಸೊನು ರುಢಿರದ ತಿಲಕವಾದನಲ್ಲೆ ಧರಾಂಗನೆಗೆ || ಭಾನುಮತಿ ವೈಧವ್ಯವಿಧಿ
 ಗಂ | ದೇನ ನೋಂತಳೊ ರಾಜರವಿಯವ | ಸಾನ ಸಮಯದಲಾದುದುಭುತವರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||
 ಕಡುಗತಿಳಿ ನಿರ್ಮೋಘದಲಿ ಬರೆ | ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದವು ನೊಣವಸೆಸಹಿ | ತಡಗು ಸುಂದುದು ಕಡಡಿ ಹಂ
 ಮದು ರೆಕುತದರೆವೊನಲು || ಸಿಡಿದವರೆಗಳು ಕರೆಗಳುಕ್ಕಿದ | ವಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಮ್ಮರೆ ವಿಘಾತದ | ಲು
 ಸಿದು ಬಿದ್ದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪತನಕಾಲದಲಿ ||೩|| ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಕತ್ತಲೆ | ಸೂಸಿದುದು
 ಸಿಗುವಳೆಯವನು ಪರಿ | ವೇಷದಲಿ ಗ್ರಹ ನೆರದವೈ ದಾರೆಗಳು ರವಿಯೊಡನೆ || ಸೂಸಿದವು ಹಗಲಲ್ಲಿ
 ನೈಗಣ | ವಾಸುರದಲೊದಗಿದವು ಕಂಡಿತು | ವಾಸರಪ್ರಭೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪತನಕಾಲದಲಿ ||೪||
 ಒರಸಹಿತ ಕೈದುಗಳು ಕರದಿಂ | ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು ಗಜಹಯದ ಕ | ನೈರತಯೆದ್ದವು ಕಡಿದು
 ನಿಟ್ಟವು ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳು || ತುರುಗಿದಂತಸ್ತಾನದಲಿ ಮನೆ | ಮರುಗಿತಾಪಲವಾರ ಸುಭಟಂ | ಗರು
 ಒತಾಕಸ್ತು ಕದ ಭಯವದನೀಶ ಕೇಳೆಂದ||೫|| ದ್ರುಪದತನುಜಿಬಂಡಿಸ್ಸಂಜಯಾನೈವಯುಧಾಮಸ್ತುತ್
 ಮೌಂಜಸುಚಪಪಂಚದ್ರೋಪದಿಸುತಸೋಮಕಾಡಿಗಳು || ಅಪದತಾವಿರೂಪತಚೇತ | ಕ್ಷಪಣರಹಿತ
 ಕದರೊದ್ದಿರು | ಉಪದತಿಯ ಸೂಚಿಸುವಾಮುಭುಚಾಕ್ಷಕಂಪದಲಿ || ೬ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ
 || ರವನೆ ಹೊರಗ್ಗುತಂದು ನಿಂದನು | ಸವಿಕ್ಕಿದೆಯುಣಸುಗಲ್ಲದ ಗಾಢಗರ್ವದಲಿ || ಪವನಕುಣ

ನುಡಿಸಿದನಲ್ಯೆ ನಿ । ನ್ನವನನೇನ್ಮುಭೂಪ ಕೊಡುವೈ । ನವಗೆ ನೆಲನರ್ಥವನು ನಾಚಿಕೆಯೆಕೆ ನುಡಿಯೆ
 ದ ॥೭॥ ಉರುಬೇಡಿದವೈದ ನೀನೆರೆ । ಡೂರುಗಳನೇಕೊಟ್ಟಯೈ ನಿಜ । ಧಾರಿಣಿಯ ಕೊಡನೆಂ
 ಲಾಸೂಚ್ಯಗ್ರ ಸಂಮಿತವೆನಾರಿ ರುತುಮತಿಯೆಂದೊಡೆಯು ಸುಲಿಸೀರೆಗಳನೆಂಬಗ್ಗಲಿಕೆ ಕಾ ಸಾರ
 ಲಿ ಕರಗತ ಸುಯೋಧನ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥೮॥ ಎತ್ತಿ ಕಳುಹಿದೆ ವನಕೆ ನಾವ್ ನಿ । ಮೈತ್ತುಗಳೇ
 ಬೆರಳಲೇಡಿಸಿ । ದೆತ್ತುಗಳ ಕೊಡೇಕೆ ಸರಿನುಡಿ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಇತ್ತಲೇತಕೆ ಬಿಜಯಮಾಡಿದಿ
 ರೆತ್ತನೀಕಲುನೆಲನು ಪವಡಿಸಿ । ಮತ್ತೆ ತೊಡೆಗಳ ತಿವಿಯಲೇಕಿನ್ನೆಂದನಾಭೀಮ ॥೯॥ ಕೃತ್ರಿಮವೆ
 ಮಿಸಿದಫಲ ಕೈ । ವರ್ತಿಸಿತ ನೀಗರುವೆನ್ನೆಮ್ಮಲಿಹೊತ್ತಿಸಿದಫಲ ಬಂದುದೇ ವೈವಧಾನವಾದುದೆಲ
 ಬಿತ್ತಿದಿರಿ ವಿಷಬೀಜವನು ನೆರೆ । ದತ್ತ ಫಲಕೈ ಸಾರ್ವದಾಗಲಿತತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನುಡಿಯೆನ್ನಾ
 ನುಡಿಯಿಂದ ॥೧೦॥ ಸಂದವೈ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಭೆಯಲಿ । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಭಾಷೆ ಕುರುಡನ । ನಂದನ
 ನಿಮ್ಮಡಿಸಿದೈವತ್ತನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಕೊಂದು ದುಶ್ಯಾನನ ಖಂಡವ । ತಿಂದು ನೆತ್ತರಗುಡಿದು ಬೀ
 ಗದೆ । ಯಿಂದ ನಿನ್ನಯ ತೊಡೆಯ ಮುರಿದನು ನೈಪತಿಕೇಳಿಂದ ॥೧೧॥ ರಾಯನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಖೂ
 ರೆ । ರಾಯ ನೀನೇ ಭಂಗಬಡಿಸಿದ । ವಾಯಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆಮ್ಮೈ ವರನು ನೀಕರೆಸಿ ॥ ದಾಯದ
 ಜಾಜಾಡಿ ಕಪಟದ । ದಾಯದಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಯನರಸಿಯ ಸುಲಿದುದಕೆ ಫಲ
 ಯೈ ಕೇಳಿಂದ ॥೧೨॥ ಹಿಂದಣಪಕಾರವನು ಲೆಕ್ಕಿಸು । ತೊಂದರಡು ಮೂರಾಯ್ತು ನಾಲ್ಕೈ । ದ
 ದು ಮೆಟ್ಟಿದವನಿಪಾಲನ ಮೆಕುಟ ಮಸ್ತಕವೆ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಬೂತುಗೆಡೆದುದೆ ಕೊಂದು
 ಯವ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಮದ । ದಿಂದ ವದನವನೊಡದು ಹಲುಗಳ ಕಳೆದನಾಭೀಮ ॥ ೧೩॥ ಉಚಿತವೆಂ
 ರು ಕೆಲರು ಕೆಲವರೆ । ನುಚಿತವೆಂದರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮೋ । ಪಚಿತದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇ ಶಿವಯೆಂದು
 ಲಕೆಲರು ॥ ಖಚರಕಿನ್ನರಯಕ್ಷನಿರ್ಜರ । ನಿಚಯ ಭೀಮನ ಬೈದು ಕುರುಪತಿ । ಯಚಲಬಲವನು
 ಣ್ಣಿಸುತ ಹೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವೆ ॥೧೪॥ ಹಳುವದಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ । ಲಳಲಿಸಿದ ಫಲಭೋಗ
 ನು ನೀ । ತಲೆಯಲೇ ಧರಿಸೆಂದು ವಾವಾಂಘ್ರಿಯನು ಮೆಕುಟದಲಿ ॥ ಇಳುಹಿದನು ಕುರುಕುಲದ
 ವಿಯೆಂ । ದುಲಿದಲಾ ಯೆನುತೊಡೆದು ಮೆಕುಟವೆ । ಕಳೆದನು ಕೀಲಣದ ಮಣಿಗಳು ಕದರೆ ದ
 ದೆಸೆಗೆ ॥೧೫॥ ಭೀಮ ಹಾಹಾ ಕಷ್ಟವಿದುಸಂ । ಗ್ರಾಮಜಯವೇ ಸಾಲದೇ ಕುರು । ಭೂಮಿಪತಿ
 ಶ್ಲಾಘ್ಯನೇಲೋಕ್ಕವನಾನ್ಯನಲಾ ॥ ನೀ ಮರುಳಲಾ ಸಾಕೆನುತ ತ । ತ್ನೀಮೆಗೈತಂದನಿಲತನುಜನ
 ನಾವುಹೀಪತಿ ನೂಕಿ ಸಂತ್ರಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ॥ ೧೬॥ ಗುಣನಿಧಿಯನೇಕಾದತಾಕ್ಷೋ । ಹೀ
 ಯು ಪತಿಯನಶೇಷಪಾರ್ಥಿವ । ಮಣಿಮೆಕುಟಕಿರಣೋಪಲಾಲಿತಪಾದಪಲ್ಲವನ ॥ ರಣದೊಳನ್ಯಾಯ
 ಲಿ ತೊಡೆಗಳ । ಹಣಿದುದಲ್ಲದೆ ಪಾದದಲಿ ನೀ । ಕಣಕುವರೆ ಕುರುರಾಯಮೌಳಿಯನೆಂದನಾರಾಡ
 ॥೧೭॥ ಅನುಜರಳಿದುದು ನೂರು ರಣದಲಿ । ತನುಜರಳಿದುದು ಮಾವಮ್ಮಿದುನ । ಜನನಿಶಾಮುಹ
 ತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರು ॥ ಇನಿಬರವನೀತ್ಪರರು ಸಮರಾ । ವನಿಯೊಳಡಗಿತು ದೇತದೇಕೆ
 ಜನಪರನು ಮುರಿದಿದುವೆ ಸಾಲದೆ ಭೀಮ ನಿನಗೆಂದ ॥೧೮॥ ಅವಮೋರೆಯೊಳಪ್ಪದೇವನನಾವು ಸ
 ವನವನೊಡಗು ಪದ । ಬಾವಿಸುವೆವಾವಂಗದಲಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಕಡುಗೋಪಿ ॥ ದೇವಿಯರುಗಳನಾಪೆ

ಭವಲಿ | ನಾವು ನಿಲಿಸುವೆನೀಶ್ವರನ ಕಾಂ | ತಾವಳಿಗಳೇನೆಂದು ಬೈಯರು ಭೀಮ ಹೇಳೆಂದ || ೧೯ ||
 ಏಳುಬದತಿಭಂಗಸಲು ಪರಮಂ | ಡಳಿಕರೇ ನಾವ್ ಪಾಂಡುವಿನ ಮೆ | ಕೃಳುಗಳಾದ್ಯತರಾಪ್ತ ತನುಸಂ
 ಭವರು ಕೌರವನರು || ನೆಲನ ಹುದುವಿನ ದಾಯಭಾಗದ | ಕಳವಳದೊಳಾಯ್ತಲ್ಲದಳಿದಂ | ತೊಳಗು
 ಭಿಸ್ತವೆ ಭೀಮ ಬಿಡು ಭಂಗಸದೆ ಸಾಕೆಂದ || ೨೦ || ಸೈರಿಸನ್ನ ಪಕಾರವನು ಕುರು | ವೀರಸನ್ನು ತಪಾ
 ಪಕರ್ಮವಿ | ಕಾರವಿದು ಭೋಕ್ತವ್ಯ ನಿನಗೆಂದರಸ ದುಗುಡದಲಿ || ನೀರೊರೆವಕಣ್ಣು ಗಳನೊರಸುತ |
 ಸೀರೆಯಲಿ ಗದಗದಿತ ಗಳದಲಿ | ಸಾರಹೃದಯಮಹೀಶನಿದ್ದನು ಬೇದಪಂಕದಲಿ || ೨೧ || ಕಂಡ ನೀವ್ಯ
 ಶಿಕರವನರಸನ | ಮಂಡೆಯಂಘ್ರಿಯ ಭೀವಸೇನನ | ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಿ ಸಿ ದಟ್ಟುರಿತಿರುಳು ಚೂಣಿ
 ಯಲಿ || ಗಂಡುಗದರಿದರೋಪತಿಖಿ ಹುರಿ | ಗೊಂಡುದಕ್ಷಿಗಳಲಿ ವೈಕೋದರ | ಕೊಂಡನೇ ತಪ್ಪಲ್ಲ
 ನುತ ನಿಂದಿದನಾರಾಮ || ೨೨ || ಎಲವೆಲವೊ ಪಾಂಡವರಿರಾ ನೀವಳುಪಿದಿರೆಲಾ ನಾಭಿಯಿಂದವೆ | ಕೆ
 ಳಗೆಕೃಮಾಡುವುದು ಸಲ್ಲದು ಗದೆಯ ಕದನದಲಿ || ಚರಿಸಲಾಗದು ಧರ್ಮನಿನ್ನಯ ದೊಳಗಿದೊಂದೇ
 ಭಾಷಮಾಡಿದಿ | ರಳಿದರನ್ಯಾಯದಲಿ ಕೊಂದಿರಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೨೩ || ನೀವುಮಾಡಿದಪತ್ಯಭಾಷಗೆ |
 ನೀವಲಾ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ನೋಟಕ | ರಾವು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿ ತರಲೇ ಧರ್ಮೈಕೈರಕ್ಷಕರು || ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಕರಬಲರಂ
 ಡೇ | ನೀವು ನೈಪತಿಯ ತೊಡೆಯನುಡಿದಿರಿ | ಡಾವರವೆ ಸಾಕ್ಷಿಸೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದಿರಿ ಸಿರಮುಡಿಗೆ || ೨೪ ||
 ಎರಡು ನೇಗಿಲ ತುಡುಕಿಯೊಡಗೈ | ಯಿಂದ ನೆಗಹಿ ಮಹೋಗ್ರಮುಸಲವೆ | ನೊಂದುಕರದಲಿ ತಿರುಹಿ
 ಕೊಬ್ಬಿದಮತಿಯುಭಾರದಲಿ || ಮುಂದೆ ನಡೆತರೆ ಸಕಲಸೇನಾ | ವೈಂದ ನಡುಗಿತು ಬಹಳ ಭೀತಿಯ |
 ಬಂದಿಯಲಿ ಜರುಹಿದವು ಜವಳಿಯ ಜವದಜೋಡುಗಳ || ಬಿಲ್ಲ ಮಿಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಭಾರತ | ಮೆಲ್ಲ
 ಕೊಂಡನು ಗದೆಯ ನೈಪ ನಿಂದಲಿ ಬೆರಗಾದನು ರಣೋತ್ಸವವಾಯ್ತು ಯಮಳರಿಗೆ || ತಲ್ಲಣಿಸಿತು
 ಲಿದರಸುಮಕ್ಕಳು | ಚೆಲ್ಲಿತಾಸುಭಟಾಂಗವಿಜಯದ | ಭುಲ್ಲವನೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿದಾದು ಬೇದತನುದೊ
 ಡನೆ || ೨೫ || ಹಲಧರನ ಖತಿ ಬಲುಹು ಕದನಕೆ | ಮಲೆತವಾದರೆ ಹಾನಿ ತಪ್ಪದು | ಗೆಲಿನಲಿ ಸೋ
 ಲವಲಿ ತಾನಾಚಿತ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಬಳಗೆ ಬಿದ್ದವಿಘಾತಿ ಮುರರಿಪು | ತಿಳುಪುವನೊ ತವಕಿಸುವನೋ
 ನಾ | ವಳಿದವಿಂದೇನೆನುತ ನಡನಡುಗಿದನು ಯಮಸೂನು || ೨೬ || ಹಲಧರನ ಮಸಕವನು ಪಾಂಡವ |
 ಬಲದ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಭೀಮನ | ಫಲುಗುಣನ ಧರ್ಮಜನ ಯಮಳರ ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮವ || ಬಲಿ
 ಪೆಂಥನನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಜತಾ | ಚಲವ ತರುಬುವನೀಲಗಿರಿಯವೊ | ಲಳುಕದಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಹಿಡಿದನು
 ಬಲನ ಬಲಗೈಯು || ೨೭ || ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆ ಬರಿದೆ ದೋಷಕೆ | ತತ್ತರೇನಹುದಂತರಂಗವ | ನುತ್ಸಮರ
 ಪದ್ಧತಿಗಳನು ತಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯವ || ಬಿತ್ತರಿಸುವುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕಿತ್ತಡವ ನೀವರಿಯಿರೇ |
 ನಿಮಿ | ಗೆತ್ತಣಾಗ್ರಹ ನಿಲಲಿತಿಳುಹುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೮ || ಏನೆ ತಿಳುಹುವೆ ನೀನು ತಾಸ್ತ್ರಾರದ |
 ಲೇನನೆಡೆವರು ನಿನ್ನೆವರು ಯಮ | ಸೂನು ನುಡಿಯನೆ ಸಮಯವನು ತಸ್ತ್ರಾರ್ಥಸಂಗತಿಯ || ಹೀನ
 ಗತಿಸದಿತಳದ ಹೊಯ್ದು | ತಾನಾಗಾಯವನೊಡಗಬೇಕೆಂ | ಬೀನಿಬಂಧನವಾರೋಳಿದುದು ಕೃಷ್ಣ
 ಹೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಅದರಿನೀಕೌರವನ ತೊಡೆಗಳ | ಸದೆದನನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿನ್ನವ | ನಿದಕೆ ಸೈರಿಸಬಹು
 ದೆ ಹೇಳಿ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯಕೆ || ಮದ ಮುಖನ ಭುಜಬಲವ ನೋಡುವ | ವಿದ ವಿಕಾರವಲ್ಲಾಯೆನುತ

ಮುರು | ಚಿದನು ಬಲ ಬಲಗೈಯನುರುವಣಿಸಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ||೩೧|| ಹರಿದು ಹಿಡಿದನು ಮತ್ತೆ
 ನೀಲಾಂ | ಬರನ ಸೆರಗನು ನಿಮ್ಮ ಕುರುಪತಿ | ಚರಿಸಿದನಲಾ ಧರ್ಮವಿಸ್ತರವನು ವಿಚಾರಿಸದೆ || ಕರಿಸಿ
 ಕಪಟದ್ಯೂತದಲಿ ನೃಪ | ವರನ ಸೋಲಿಸಿ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ಕರಿಸಿ ಸುಲಿಸುವುದಾವಯುಷಿಮತ ಧರ್ಮ
 ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೩೨|| ಎಣಿಸಬಹುದೇ ನಿಮ್ಮ ನೃಪನವ | ಗುಣವನನ್ಯಾಯಪ್ರಬಂಧಕ | ಗುಣನೆಯುಂ
 ಟೀ ಭೀಮಗಡ ತುಂಡಿಸಿದತೊಡೆಗಳನು || ಕಣಕಿದನು ಮೈತ್ರೇಯನನು ನೃಪ | ನಣಕಿಸಲು ಶಪಿಸಿದ
 ನು ತೊಡೆಯಲಿ | ಹಣಿದವಾಗಲಿ ಯೆಂದನದು ತಪ್ಪುವುದೆ ಋಷಿವಚನ ||೩೩|| ಆಪತಿವ್ರತ ಬೈದಳೀ
 ಕುರು | ಭೂಪ ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿ ಜರಿಯಲು | ದ್ರೌಪದಿಯ ನುಡಿ ತಪ್ಪುವುದೆ ಋಷಿವಚನದನುಗತಿ
 ಗೆ || ಕೋಪಕೊನರಿದಲೀ ನೈಕೋದರ | ಭೂಪನನು ನುಡಿದಪ್ರತಿಜ್ಞಾ | ಸ್ಥಾಪನಕೆ ಬಳಿಕನ ಮೂ
 ಡುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೪|| ಎಂದು ರಾಮನ ಮನವ ನಯನುಡಿ | ಯೆಂದ ತಿಳುಹಿದದೈಸಲೇ ಬಳಿ |
 ಕೆಂದು ದುಗುಡದಲವರು ನಡೆದರು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ || ಬಂದಕಂಟಕ ಕಳೆಚಿತ್ತೇ ಹಾ|ಯೆಂದು ಹರಿ ಕು
 ರುಪತಿಯ ಹೊರಗೈ | ತಂದು ಬೊಳ್ಳಿಸಿದನು ಭೀಮಾರ್ಜುನಯುಧಿಷ್ಠಿರ ||೩೫|| ಈಸುದಿನಪರಿಯಂ
 ತ ಧರ್ಮದ | ವಿಸಾಸಲಳಿಯದೆ ಬಳಸಿ ಬಹಳಾ | ಯಾಸವನು ಸೈರಿಸಿದಿರಂದಿನ ಯುದ್ಧಕೇಳಿಯಲಿ ||
 ಗಾಸಿಯಾದುದು ಧರ್ಮಗತಿ ಬಂಧ | ರೈಸುಮನಗಾಣರು ವೈಭಾಭಿನಿ ವೇಶವಾಯಿತು ಮೆಕುಟಭಂಗ
 ದೊಳೆಂದನವನೀತ || ಅರಸ ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ದೈಗುಜಲ | ಉರವಣಿಸಿ ಮೋನದಲಿ ಫಲುಗುಣ | ನಿ
 ರೆ ಮುರಾರಿ ಸುಯೋಧನನ ಸರ್ವಾವಗುಣಗಣವ || ಪರಿಪರಿಯಲೆಚ್ಚರಿಸಿ ದುಗುಡವ | ಪರಿಹರಿಸಿ
 ಸಂತ್ರಸಿವಡೆ ಮುರ | ಹರನ ಬೈದನು ನಿನ್ನಮಗ ನಾನಾವಿಡಂಬದಲಿ ||೩೬|| ಆರಬಸುರಲಿ ಬಂದು
 ಮೊಲೆಯುಂ | ಡಾರಮಡಿಲೊಳು ಬೆಳದು ಬಳಕಿನೊ | ಛಾರ ಹೆಂಡಿರ ಕೊಂಡು ಕರುತುರುಗಾಯ್ದು
 ಕಳವಿನಲಿ || ವೀರದೈತ್ಯರ ಸದೆಬಡಿದು ಕುರು | ವೀರವಂಶದ ರಾಯರೆಮ್ಮೊಳು | ವೈರಬಂಧವೆ ದಿ
 ತ್ತಿಕೊಂಡವ ಕೃಷ್ಣನೀನಂದ ||೩೭|| ಬಣಗುಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಕಾ | ರುಣಿಕ ನೀನಡುಪಾಯ್
 ಧರ್ಮದ | ಕಣಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನತ್ತಬಲ್ಲನು ನಿನ್ನಮಾಯಿಗಳ || ಸಣಸನಿಕ್ಕಿದ ನಂಮೊಳಗೆ ಧಾ | ರು
 ಣಿಯ ಭಾರವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ | ರಣವ ಹೊತ್ತಿಸಿ ನಮ್ಮ ಭೀಂಟಿಯನಾಡಿಸಿದೆಯೆಂದ ||೩೮|| ಪಾ
 ಪಿ ನಿನಗೇಗೋತ್ರವೆಧೆಯನು | ತಾಪನಿನ್ನನು ತಾಗಲೀಸ | ವಾಪರಾಧವು ನಿನ್ನದೀಕೌರವರ
 ಪಾಂಡವರ || ಕೋಪವನು ತೊಲಗಿಸುವ ನೃಪನನು | ತಾಪವನು ತುಳುಕುವೆಕುಬುದ್ಧಿ | ವ್ಯಾಪ
 ಕನು ನೀವೈರಿಯಲ್ಲದೆ ಭೀಮನಲ್ಲೆಂದ || ೪೦ || ರಣಮುಖದೊಳೀಕ್ಷಾತ್ರ ಧರ್ಮದ | ಕುಣಿಕ ತಪ್ಪದ
 ಪೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಭಣಿತ ನೋಯದೆ ವೀರವೃತ್ತಿಯ ಪದದ ಪಾಡರಿದು || ಸಣಸು ಸೋಲದ ಛ
 ಛಡಾಳಿಯೊ | ಕನುವ ಹಿಂಗದೆ ಬೀವದಾಶಗೆ | ಮಣಿಯದಳಿದುದನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣಕೇಳೆಂದ ||೪೧||
 ಮತ್ತೆ ಹೂವಿನಮಳೆಗಳೀತನ | ನತ್ತಿಯಲಿ ಸುರಿದವು ಮುರಾಂತಕ | ನತ್ತ ತಿರುಗಿದನವನಿಪನ ಕರ
 ಳವ ತಳಕಿಕ್ಕಿ || ಮುತ್ತಿದರು ಮಂಗಳರು ವಂದಿಗ | ಕತ್ತಣದೊ ನಾನರೆಯೆನರಸ ವಿ | ಯತ್ತ
 ವನಳ್ಳಿರಿದುದಾಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ರಥಸ ||೪೨|| ಗರುವ ಸುಭಟರು ಗಾಸಿಯಾದಿರಿ | ತುರಗಗಡ ಬಳ
 ವನು ಸೂರ್ಯನ | ತುರಗ ಬಿಡುತಿದೆ ಪತ್ತಿಮಾದ್ರಿಯ ತಡಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ || ಪುರಿತದಲಿ ಪಾಂಡವ

ಸೃಂಜಯ | ಧರಣಿಪರು ನೀವ್ ಹೋಗಿ ನಿವ್ರಯ | ನಿರುಳುನೂಕುವುದೆಂದು ನುಡಿದನು ದೈತ್ಯರಿಪು
 ನಗುತ || ೪೩ || ನಡೆಯಿ ಪಂಚದ್ರಾಪದೇಯರೆ | ಗಡಣ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಳಯಕ | ನಡೆಯುಧಾಮ
 ನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸಕಲಿತಿಖಂಡಿಗಳು || ತಡೆಯಿದಿರಿ ಭಟರೇಳಿ ವಾದ್ಯದ | ಗಡಿಬಡಿಗರೀಸಕಲಬಲ ನೀ
 ವೃಡುಬಳಿದಿರಿ ಹೋಗಿ ಪಾಳೆಯಕೆಂದು ನೈಪ ನುಡಿದ || ೪೪ || ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಸಕಲಬಲ ಪಾಂ
 ಚಾಲಪಂಚದ್ರಾಪದೇಯರು | ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈವನೇಮದಲಿ || ಏಳು ನಾವೀ
 ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಾಳೆಯವ ನೋಡುವೆನೆನುತ ವನ | ಮಾಲಿ ರಥವೇರಿದನವರು ತಮತಮ ರಥವೇ
 ರೆ || ೪೫ || ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಭೀಮ ಸಹದೇ | ವರು ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಷುತ ಮುರ | ಹರನು ಹೊಕ್ಕ
 ನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಶೂನ್ಯತೀವಿರವನು || ಅರಸ ಕರ್ಣದೋಷಮೋದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ನದೀ
 ಜಾ | ದ್ಯುರ ನಿವಾಸದ ನಿಳಯಗಳ ಕಂಡಳಿದನು ನೈಪತಿ || ೪೬ || ಸೂತನಿಳಿದನು ಮುನ್ನು ರಥವನು |
 ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಳಿದನಶ್ವ | ವ್ರಾತವನು ಕಡಿಯಾಡದ ನೇಣಿಲಿ ತೆಗೆದು ಬಂಧಿಸಿದ || ವಾತಜನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
 ಯಮಳರ | ಸೂತರಿಳಿದರು ಮುನ್ನು ತುರಗವ | ನಾತಗಳು ಸಂತ್ಯೆಸಿದರು ಸಂಗರಪರಿಶ್ರಮವ || ೪೭ ||
 ಇಳಿ ರಥವನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಬಳಿಕಾ | ನಿಳಿವೆನೆಂದನು ಶೌರಿ ನೀ ಮು | ನ್ನಿಳಿವುದೆಂದನು ಪಾರ್ಥನಾ
 ಯು ವಿವಾದವಿಬ್ಬರಿಗೆ || ಎಲೆಲೆ ನಾಮುನ್ನಿಳಿಯೆನೀನಿ | ನ್ನುಳಿವೆಲಾಸಾಕಿನ್ನು ಗರ್ವದ | ಗಳಹತ
 ನವನು ಬಳಿಕ ತೋರುವೆ ರಥವನಿಳಿಯೆಂದ || ೪೮ || ಬಳಿಕ ಫಲುಗುಣರಥದ ಮೇಲಿಂ | ದಿಳಿಗೆ ಹಾ
 ಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ನೀನಿ | ನ್ನಿಳಿಯೆನಲು ಚಂಮಟೆಗೆವಾಘೆಯ ನೇಣ ರಥದೊಳಗೆ || ಇಳುಹಿ ನಗು
 ತ ಮುಕುಂದ ರಥದಿಂ | ದಿಳಿಯೆ ಭಟಭಟಯೆಂದು ಕಿಡಿಯು | ಚ್ಚಳಸಲುಂಡುದು ತೇರು ಕೇಸು
 ರಿ ನೆಭವನಪ್ಪಳಿಸಿ || ೪೯ || ಧ್ವಜದ ಹಲಗೆಯನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದನು | ನಿಜನಿವಾಸಕೆ ಹನುಮ ಧೂಮ |
 ಧ್ವಜನ ಮಯವಾದುದು ರಥಾಶ್ವರಥಾಂಗರಾಜಗಳು || ವಿಜಯಭೀಮಾಧಿಗಳು ಕಂಡ | ಕೃಷ್ಣದೊ
 ಲಾಕಸ್ಮಿತದ ಕಿಚ್ಚಿನ | ಗಜಬಜವಿದೇನನುತ ಬೆಚ್ಚಿದರವರು ತಮತಮಗೆ || ೫೦ || ಹರಿಯಿದೇನಾಕಸ್ಮಿತದ
 ದ | ಳೈರಿಯೊಳದ್ದುದು ತೇರು ನಮಗೀ | ಯುರಿಯುಭಯ ಭಾರ್ಯಸಿತೇನು ನಿಮಿತ್ತವಿದೇಕನಲು |
 ಉರಿದುದಂದೇ ತೇರು ಕರ್ಣನ | ಗುರುನದೀನಂದನರು ದೈವಿಕ | ತರಹತಿಯೊಳಿಮ್ಮಿಂದಲುಳಿದುದು
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ನಾವಿಳಿದಬಳಿಕೀರಥದೊಳಿರ | ಲಾವಹದನೋ ನಿನಗೆ ಕಂಡೈ | ದೈವಿಕಾಸ್ತ್ರದ ಮ
 ಹಿಮಗಳನನೆ ಪಾರ್ಥ ತಲೆವಾಗಿ || ನೀವೆಬಲ್ಲರಿ ದೇವ ನೀ ಮಾ ಯಾವಿ ಮಾಯಾಪಾಶಬದ್ಧರು | ನಾನು
 ಬಲ್ಲೆವೆ ನಿಮ್ಮನೆಂದರೆಗಿದನು ಚರಣದಲಿ || ೫೧ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಕೃಪ | ಗುರುಸುತರು
 ಕೃತವರ್ಮಕರು ನ | ಮೈರಸನೇನಾದನೊ ವಿರೋಧಿಯ ದಳಕೆವೆ ಡೈಸಿ || ತರಣಿ ತಿಮಿರಕ ತರ
 ಝಗೊಟ್ಟನು | ಭರತಖಂಡವನಿನ್ನು ರಾಯನ | ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವೆನುತೇರಿದರು ನಿಜರಥನ
 || ೫೨ || ಭರದಲಿವರು ನೈಪಾಲನಡಗಿದ | ಸರಸಿಗೃತಂದಿಳಿದು ತಡಿಯಲಿ | ತುರಗವನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಸಾ
 ರಥಿ ಹೊಗಿಸಿದನು ಕೊಳನ || ತ್ವರಿತದಲಿ ಶೌಚಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ | ವಿರುಳ
 ಸಿದರರಿಸಿದರು ಕೊಳನಲಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೫೪ || ಬಳಸಿ ಜಂಬುಕಘೋಕಕಾಕಾ | ಬೆಳಿಗಲೆದ್ದವು ಮು
 ಲುವಾಯಿದ | ವಿಳಿಸಲಮೆದೆ ಗಾಡತರಗರ್ಜನೆಗೆ ಕುರುಪತಿಯು || ಕಳವಳವಿದೇತ ಣವನುತ ಕಳ

ವಳಿಸಿ ಬಂದು ಮಹಾರಥರು ನೃಪ ತಿಲಕನಿದ್ದನು ಕಂಡುಭೂಪ್ತನೆ ಕಡೆದರವನಿಯಲಿ ||೫೫|| ಉಡಿದ
 ತೊಡೆಗಳ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಹೊಸ | ಲಿಡುವರಕುತದ ಭೀಮಸೇನನ | ಮಡದಗಾಯಕ ಕಲಕ ಸೂಸಿದಮೆ
 ಕುಟಮಣಿಗಣವ || ಕಡಿದಮೈವೇದನೆಗೆ ಸರಳುವ | ನಿಡುಸರದ ಬಗಟಂಬುಕೌಛದ | ಲಿಡುವ ಕೈಗ
 ಳ್ಲುಗಳ ನೃಪತಿಯ ಕಂಡರವರಂದು || ಬರಲಿದರು ಧರೆ ಬಿರಿಯಿ ಹುಡಿಯಲಿ | ಹೊರಳಿದರು ಬಾ
 ಯ್ಕಳನು ಹೊಯ್ದೊ | ಯ್ದರಿಚಿ ಕಡೆದರು ಕಂಡಿವರು ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ || ಮರುಗಿದರು ಮನಗುಂ
 ದಿದರು ವೈ | ಮರೆದರದ್ದರು ಶೋಕಜಲಧಿಯೊ | ರೊರಲುಗೊಂಡರು ತಳ್ಳಬಾರಿದರವರು ನಿಮಿ
 ಪದಲಿ ||೫೬|| ಹದುಳಿಸಿರೆ ಸಾಕೇಳಿನೀವಿ | ನ್ನಿದರಲೇನಹುದಿನ್ನು ದೈವದ | ಕಡೆದು ಮನಗೊಳಿಸಿತು
 ನಮಗೀಕಂಟಕವ್ಯಥೆಯ || ಉದಯದಲಿ ನಾವೀಶರೀರವ | ನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದೊವು ನೀವು ನಿಜಮಾ |
 ಗದಲಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ||೫೭|| ಶೋಕವಡಗಿದುದಿವರಿಗಂತ | ವ್ಯಾಕು
 ಲತೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪಹುದಿ | ನ್ನೇಕ ಸಂಸಾರಾನುಭೂತಾವೇಶದುವ್ಯಸನ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಬಿಡು
 ನೀ | ಸಾಕಿದಕೆ ಫಲವೆನಿಸಿ ರಜನಿಯೊ | ಛಾಕುತಾರರ ತಲೆಗಳನು ತಡೆವೆಂದನಾದ್ರಾಣಿ ||೫೮|| ಅರ
 ಟ ಮರುಳ್ಳಿ ಗುರುಸುತನ ಮತಿ | ವಿಕಳತನವನು ಕೃಪರು ಕೃತವ | ಮೌಕರು ಕಂಡಿರೆ ಪಾಂಡವಕ
 ತಲೆ ತನಗೆ ಗೋಚರವೆ || ಬಕನ ಧರ್ಮಶ್ರುತಿಯವೊಲು ದೇ | ವಕಿಯಮಗ ಕಾದಿಹನಲ್ಯೆ ಕಾ | ಳಕ
 ದಸಿದ್ಧನ ಕೃತಿಯನಾರಿಗೆ ಮಾರಬಹುದೆಂದ ||೬೦|| ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು | ವೆರಸಿಕಾಯಲಿ ರಾ
 ತ್ರಿಯಲಿ ರಿಪು | ತಿರವ ತಡೆನಿದಕೇನುಸಂಶಯವೆನ್ನು ಕಳುಹುವುದು || ಇರಲಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಕರು
 ಹ | ತ್ತಿರೆ ರಣಾಧ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಭೂಪಾ | ಭರಣವೈಸರಿಸಿದೊಡ ದ್ರೋಣನ ತನುಜನಲ್ಲೆಂದ ||೬೧|| ಆಗ
 ಲಾಪಾಂಡವರ ವಧೆ ನಿನ | ಗಾಗಲರಿಯದು ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲ | ವಾಗುರೆಯ ವೇಡೆಯಲಿ ಬೀಳದು
 ಕೃಷ್ಣಬುದ್ಧಿಮೈಗ || ಈಗಲಿನ ನಿರ್ಬಂಧವಚನವಿ | ರಾಗವೆಮಗೇಕಾಲಿಗಾವುದು | ಭಾಗದೈವವೆವಾಗ
 ಲೆಂದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನು ||೬೨|| ವರಚಮೂಪತಿ ನೀನು ಬಳಿಕ | ಬ್ಬರುಚಮೂವಿಸ್ತಾರವೇ ವಿನ
 ಸ್ತರಿಸಿ ರಚಿಸುವುದೆಂದು ರಥಿಕತ್ರಯಕೆ ನೇಮಿಸಿದ || ಗುರುಜಕೃಪಕೃತವರ್ಮರೀ ಮೂ | ವರು
 ರೇಂದ್ರನ ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ಕೆರೆದು ಸೂತರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಬಂದೇರಿದರು ರಥವ ||೬೩|| ಇವರು ಬರ
 ದರು ದಕ್ಷಿಣದ ದಸೆ | ಗವರ ಪಾಳೆಯಕಾಗ ಸುತ್ತಲು | ಸವಡಿಗತ್ತಲೆಯಾಯ್ತು ಘನರೋಪಾಂಧ
 ಕಾರದಲಿ || ಇವರು ಮದದಲಿ ಕುದಿವರತುತಾ | ಣವವದಿವರಿ ಗೋಚರವೆ | ಪಾಂಡವರು ಗದುಗ
 ನನೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||

...

...

||೬೪||

೨೦ತು ಸಂಧಿ ೧ ಕೃಂ ಪದ ೪೨೧ ಕೃಂ ಸುಂಗಳನುಸು.

ಬಂಜತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯವರಬಲಮಥನ ಹರರಿಪು | ರಾಯಕುವರರುಸಹಿತ ಪಾಂಡವ | ರಾಯಕಟಕವ
ಕೊಂದನಕ್ಕತ್ತಾಮರಜನಿಯಲಿ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ | ನ್ನಾಳಚಿತ್ತದ ಪಟುಳಪಣದಚ | ಡಾಳತನವನು
ಸಂಗರದೊಳುದ್ವಾಮಸತ್ವದಲಿ || ಪಾಳೆಯವ ಸಾರಿದರು ವಿಟಪಿನಿ | ತಾಳಮಿಶ್ರಮತಿಮಿರಗಹನ ವಿ
ಶಾಲವಟಕುಜವಿರಲು ಕಂಡರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ || ೧|| ನಿಲುವುದಿಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಂಗತಿ | ಯುಲಹ
ನಾಲಸೆಬಹುದು ಕೋಟಾ | ವಳಯವಿದೆ ಹತ್ತಿರೆಯೆನುತ ಗುರುಸೂನು ರಥವಿಳಿಯೆ || ಇಳಿದರಿಬ್ಬರು
ಸೂತರಿಗೆ ಕೈ | ಗೊಳಿಸಿದರು ಕುದುರೆಗಳ ನಾಲುಕು | ನೆಲದೊಳೊರಗಿದರಿವರು ಸಮರಶ್ರವದ ಭಾ
ರವಲಿ || ೨|| ಬಳಗೆ ತೊಳಲಿಕ ಯಬ್ಬರಕೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿ ಹೊಯ್ದರದೊಂದುಮತ್ತಂ | ತಲೆಮಿಡುಕ
ದಾಲಿಸಿ ನಿಡಾನಿಸಿ ಸಾರಿದರು ಮರನ || ಬಳಲಿಕೆಯ ಬೇಸರಿನೊಳಾಕೃಪ | ಮಲಗಿದನು ಕೃತವರ್ಮನೊ
ಲೆದಾ | ಕಳಿಸಿ ತೊಕಡಿಸಿದನು ತೆಗೆದುನಿ ದ್ರತನುಮನವ||೩|| ಕುಸಿದರೊಳೊಮಿನಜಾಡ್ಯದಲಿರೋಂ
ಪಿಸಿದರಿಬ್ಬರುರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಜಸದ ರಹಿಯಲಿ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ ಹೊತ್ತಹೊರಿಗಿಯಲಿ || ಉಸು
ರು ಮಿಡುಕದೆ ನಿದ್ರೆ ನೆನಹಿನ | ಮುಸುಕುನುಗುಡುಯಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ | ವಿಷಮಸವಸಂಧಿಗಳ ಸರು
ವಿನೊಳಿದನಾದ್ರಾಣಿ || ೪|| ಭಾಗ ಬೀತುದು ರಜನಿಯಲಿ ಸರಿ | ಭಾಗವಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣ |
ಗೊಗೆ ಬಂದುದದೊಂದುವಟಕುಜದಗ್ರಭಾಗದಲಿ || ಕಾಗೆಗಳ ಗೊಡುಗಳ ಹೊಯ್ದುವಿ | ಭಾಗಿಸಿತು
ತುಂಡದಲಿ ಬಿದ್ದವು | ಕಾಗೆ ಸುಭಟನ ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ||೫|| ಇದುವುದೀಯಮನೋ
ಹೃದಯಸೌ | ಹೃದಯದೊಲು ಸಂಕಲ್ಪಕಾರ್ಯ | ಭೃದಯಸೂಚಕವೆನುತ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತೇಕ್ಷಣ||
ಪದವ ಹಿಡಿದಲ್ಲಾಡಿದೊಡೆ ಮೈ | ಬೆದರದೇನೇನುತ ನಿದ್ರಾ | ಮದವಿಘೋರ್ಣನವಡಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪರು
ಮಹಾರಥರು || ೬|| ಏನುಗುರುಸುತಕಾರ್ಯದನುಸಂ | ಧಾನವೇನೆನ ವಾಯಸಂಗಳ | ನಾನಿಶಾಟನನಿರಿ
ವೃತಿಬಿ ಗೊಡುಗಳ ಗಬ್ಬರಿಸಿ || ಈನಿದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆಯನು ಕಲೊಲೆಯೊಳಗೆ ಕೊ
ಲ | ಲೇನುಸಂತಯವಾವುದೆಂದನು ಕೃಪಗೆ ಗುರುಸೂನು || ೭ || ಲೇಸಲೇ ಕೃತವರ್ಮ ಬಳಿಕೇ | ನಾ
ಸುರದ ಕಲೊಲಿಗೆ ರಾಜಾ | ದೇಶದಲಿ ನಾವೊಂದವೈ ಪಾಂಡವರ ಪಾಳಯಕೆ || ಗಾಸಿಯಾದರು
ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ | ವಾಸುದೇವನ ಕಾಹು ಘನಕಾ | ಳಾಸ ತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ನಮಗಪರ್ತಿಪಯಹುದೆಂ
ದ || ೮ || ಕ್ರತುಹರನ ಸಮಜೋಳಿ ಗಂಗಾ | ಸುತನ ಜೈಸಿದರವರತೊಕದ | ವಿತತಬಳರೈ ಧಾವನ
ವರೊಗ್ಗಿದರು ದಿವಿಜರಲಿ || ಅತಿರಥರೊಳಗ್ಗೆಳೆಯರಾಧಾ | ಸುತಸುಯೋಧನಮಾದ್ರಪತಿಯಾ | ವೈ
ಶಿಕರದೊಳೇನಾದರೈ ಮುರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ || ೯|| ಇರಿಗನಿಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಕೌಂತೇ | ಯರನಿಡೊಂದ
ನುಮತವು ಮೇಣಿಲ್ಲಿರಿಸದೊಡೆ ಕೊಲಲೀಯನಡ್ಡುಸುವನು ಚಕ್ರದಲಿ | ಇರುಳುಹಗಲಡವಿಯಲಿ
ಮನೆಯಲಿ | ಸರಸಿಯಲಿ ಪರೈತದೊಳಗ್ಗುಯೊ | ಳಿರಲಿ ತನ್ನವರಲ್ಲಿ ಹರಿಗವಧಾನ ಬಲುಹಂದ||೧೦||
ಮುರಹಿನಲಿ ಮಡುಹುನುಗು ಸರ್ಪದ | ಹೊರಿಗೆಯೇನೀನಿದ್ರಗೈವರ | ನಿರವುದೇನಿದು ಪಂಥವೇ

ಪೌರಾಣಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅರಿಯದಾವಂಗೈಸಿದಿವರಲಿ || ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯ ಕಂಡೆವಾದೊಡೆ || ನೆರೆ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥರು
 ವಿಘ್ನಶತವಡ್ಡೈಸದಿರದೆಂದ || ೧೧ || ತಪ್ಪದಾಚಾರಿಯನ ನುಡಿ ಮೇ | ಲಪ್ಪದನು ದೈವಾಭಿ
 ಯೋಗದೊ | ಳೊಪ್ಪವಿಡುವುದು ರಜನಿಯಲಿ ಕಳ್ಳೇರುಕದನದಲಿ || ಬಪ್ಪದಿದು ಸೌಭಟವಿಧಾನಕೆ |
 ನೊಪ್ಪಿ ತಡುದಿದರಿಂದರಿಪುಗಳ | ತಪ್ಪಿಸುವನಸುರಾರಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕೃತವರ್ಮ || ೧೨ || ಆಡೊಡರಿ
 ನೀವಿಬ್ಬರಿಲ್ಲಿ ವಿ | ವಾದನಿಮ್ಮೊಡನೆಕೆ ಜನಪರಿ | ವಾದಭಯದೆಮಗಿಲ್ಲ ಸಾರಥಿ ರಥವ ತಾರೆನುತ ||
 ಕೈದುಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ರಥದಲಿ | ಹಾಯ್ದು ಪೊರಮಡೆ ಭೋಜಕೃಪರನು | ವಾದರೆಮಗೇನೆನುತ
 ಬಂದರು ಪಾಳೆಯದ ಹೊರೆಗೆ || ೧೩ || ಮುಗಿದು ಕೋಟಿಯ ನೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ತೆರಹುಮಾಡಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಜನ | ವರಿಯದವೊಲೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೆಬ್ಬಾಗಲಲಿ ರಥವಿಳಿದು || ತಳವರೆರೆ ತೊಳಲಿಕ್ಕಿಯು
 ಮೇಲೆ | ಚ್ಚರಿಕೆ ಮಸುಳಲು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊ | ಳಿರಿತದಂಗವಣೆಯಲಿ ಪರುಠಪಿಸಿದನು ಗುರುಸೂ
 ನು || ೧೪ || ಎರಡುಬಾಗಲು ಪಾಳೆಯಕೆ ಕೃಪ | ನಿರಲಿ ಮೂಡಲು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಕದೊ | ಳಿರಲಿ ಕೃತವ
 ಮರ್ಕನು ಬಾಗಲೊಳಾಂತನೈಪಜನವ || ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳ ಸಂ | ವರಿಸುವದು ನೀವಿಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ
 ದೊ | ಳೆರಸುವೊತ್ತಕೆ ಮೃತ್ಯುತಾನಹನೆಂದು ಕೈಕೊಂಡ || ೧೫ || ಎರಡು ಬಾಗಲಲಿವರೆನಿಬ್ಬರ | ನಿರಿ
 ಸಿ ಚಾಪವೆ ಮಿಡಿದು ಬಾಣವೆ ತಿರುಹುತೊಬ್ಬನೆ ರಥವೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ || ಅರಸ ಕೇಳದ್ಬು
 ತವನಾನಡು | ವಿರಳು ನೈವವಿಧಿಯಲಿ ನಾದುದು | ಧರೆಗೆ ಗಗನಕೆ ಕೀಲನಿಕ್ಕಿದವೊಲ್ಲಹಾಭೂತ
 || ೧೬ || ನಿಟಲನೆಯನದ ಜಡಿವಜೂಟದ | ಜಟಿಯ ಹೊಂಕೈತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ | ಪುಟದ ಕಕ್ಷದಲಿಸವವಿಷ
 ಧರ ಪತಿಯ ವಾಸುಗಿರು || ಚಟುಳಕಪಳಪ್ರಭೆಯ ಘನಸಂಘಟಿತವೆನೆ ಘರ್ಘರದ ಘೋರ | ಸ್ಫು
 ಟರವದ ರೌದ್ರಾಭಿನಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಥಸ || ೧೭ || ಬೆಚ್ಚಿದನೆ ಭಾರಣೆಯ ಭೂತವೆನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ
 ರಿದಾಲಿದನು ಮಗು | ಳೆಚ್ಚನೈದಾರೇಳುನೂರೈನೂರುಸುಸಿರವ || ಹೆಚ್ಚಿಹಾಯ್ದುಂಬುಗಳಭೂತದ
 ಕಿಚ್ಚು ಕಂಗಳ ಕೊಂಡದುರಿಯಲಿ | ವೆಚ್ಚಿಸಿದವರೆಸೀದು ಸೀಕರಿವೊಯ್ದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೮ || ತೆ
 ಗೆದು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿರುವಿಂ | ದುಗುಳಿಚಿದೊಡಾಭೂತದಂಫಿಗೆ | ಮುಗಿದಕ್ಕಿಗಳಲಿರಗದರು
 ಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವಿಯರು || ಉಗದನೊರೆಯಲಡಾಯಾಧವನು | ಬೈಗವಲಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆ ಕೈಯಿಂ | ಜಗು
 ಳಿ ಬಿದ್ದದು ಜಂಕಯಿದ್ದದು ಭಯದಜೋಡಿಯಲಿ || ೧೯ || ಕಾಕಮುಖದಮಯೂರಟೆಟ್ಟಿಭ | ಕೋ
 ಕವದನದ ಹಂಸಕಂಕಬ | ಳಾಕವಕ್ತ್ರದ ಗೌಜಗೀಜಗಚಾತಕಾನನದ || ಘೋಕವೈಗದ ಸೈಗಾಲಶಾ
 ದೂ | ಲಾಕೈತಿಯ ಬಹುವಿದದ ರೂಪದ | ನೇಕಭೂತವ್ರಾತ ನೆರೆದುದು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೨೦ ||
 ಇದು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮನೋಕ್ಷೋಭದ ವಿಕಾರವಲಾ ಪಿನಾಕಿಯಾಪದವೆ ಹಿಡಿದೋಲ್ಬಿಸುವೆನು ಸರ್ವಾಂ
 ಗಯಜ್ಞದಲಿ || ಇದಕುಪಾಯವೆ ಬಲ್ಲಿನೆನುತು | ಬೈದನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರಿ ತೋಡಿದ | ನುದರವೆ
 ಹ್ವಿಯನಿದಿರೊಳಗ್ಗುತ್ತಯವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ || ೨೧ || ಸೆರೆನರಂಗಳ ದರ್ಭಿ ಮಿದುಳಿನ | ಚೆರು ಕಪುಟವೆ
 ಪಾತ್ರೆಯೆ ಲುವಿನ | ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯ ಸಾಲಡಗುಮೆಜ್ಜಗಳವೃಷವಾಜ್ಞ || ಅರುಣಿಜಲದಾಹುತಿಯ
 ವಿಸ್ತರಾಕರಣವನು ವಿರಚಿಸಿದಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ಪೊರಗಾ ಹುತಿಗೆ ತನ್ನೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿದ || ೨೨ ||
 ಏಚ್ಚಿದನು ಮದನಾರಿ ಹೋಮದ | ಕಿಚ್ಚು ತೊಡಕದ ಮುನ್ನು ತೆಗೆದನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಜಡಗಳ ಜನು

ಸುತೆಯಲಿ ನಾಡಿದನು ಭಟನೆ || ಅಚ್ಚ ಶರವಿದೆ ಖಡ್ಗವಿವೆ ಕೋ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕಿನ್ನು ಸುತರಲಿ |
 ಚೋಚ್ಚಲವೆ ನೀನೆಂದು ಮೈದಡವಿದನು ಶಶಿಮೌಳಿ || ೨೩ || ಸಾರಥಿತ್ವದೊಳಿಸಿದನು ಭೂ ಭಾ
 ರಭಾಜನೆಗಸುರಹರಗ್ಗ | ಭಾರ ಬಿದ್ದು ದು ನಮಗೆ ಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬದ್ಧಕರ || ತೀರಿತಮು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
 ವಿ | ಹಾರವೆಡೆಚ್ಚುವುದರಿವ್ರಜ | ಮಾರಣಾಧ್ಯರಕ್ತತಿಯ ನೀ ಕೈವಳಸು ಹೋಗಿಂದ || ೨೪ ||
 ಎನೆ ಪುರಾಯ ಪದಯುಗಕೆ ಗುರು | ತನುಜ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಬಿಳ್ಳೊಂ | ಡನು ತಿರೋಹಿತನಾದನೀ
 ಶ್ವರನೀತನನು ಕಳುಹಿ || ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಧೂರ್ಜಟಿಯ ರೂ | ಹಿನ ಮಹಾರಥ ರಥವನೇರಿದ |
 ನನುವರದ ರೌರವವನಂಗೈಸಿದನು ರಜನಿಯಲಿ || ೨೫ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ರಾಜಬೀದಿಯೊ | ಳುರ
 ವಣಿಸಿ ಗುರುಸೂನು ರಥದಲಿ | ಬರುತ ಕಂಡನಲ್ಪೈ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಮಂದಿರವ || ಇವರು ಪಾಂಡ
 ವರಿಲ್ಲಿ ಮೇಣವ | ರಿರಲಿ ಬಳಿಕಾರೈಸೆನಯ್ಯನ | ಹರಿಬಹೋಗಲಿ ಮುನ್ನ ಕೊಲುವೆನು ದ್ರುಪದನಂದ
 ನನ || ೨೬ || ಎಂದು ರಾಯನ ಗುಡಿಯ ಗೂಢವ | ಮಂದಿರದ ಬಲವಂಕವೀಧಿಯ | ಮುಂದೆ ದ್ರು
 ಪದ್ಯುಮ್ನನರಮನೆಗಾಗ ನಡೆತಂದು || ಬಂದು ಬಾಗಲ ಮುರಿದು ಕಾಹಿನ | ಮಂದಿಯನು ನಿಡು
 ನಿದ್ರೆಗೈಸಿದ | ನಂದು ನುಣ್ಣನೆ ಹೊಕ್ಕನಾತನ ಸಡ್ವೆಯರಮನೆಯ || ೨೭ || ತೊಳತೊಳಗುವಿಕ್ಕ
 ಲದ ದೀಪದ | ಬೆಳಕಿನಲಿ ಮಣಿರುಚಿಯ ಚಿತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಿನಲಿ ಲಲಿತಾಸ್ತರಣಮಧ್ಯದ
 ಲಿ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವನವರತ್ನಭೂಷಣ | ಕಲಿತಕಾಯನ ಕಂಡು ರೋಷ | ಪ್ರಳಯಭೈರವರೂಪನೊ
 ಡೆದನು ವಾವಪಾದದಲಿ || ೨೮ || ಗಳಿಲನೆದ್ದನಿದಾರು ನಿದ್ರೆಯ | ನಳಿದವನ ತಿವಿಯೆನುತ ಮುಂದ
 ಣ | ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ರಹಿಯ ರೌದ್ರದ ರಣಭಯಂಕರನ || ನಿಲವೆ ಕಂಡವನಾಯುಧವ ತಾ | ಹಲ
 ಗೆಯಾವೆಡೆಯೆಂಬವನ ಮುಂದ | ದಲೆಯ ಹಿಡಿದಡಗೆಡಹಿ ಕುಸುಕಿರಿದವನ ಸದೆಬಡಿದ || ೨೯ || ಉಗಿ
 ದು ಬಿಲ್ಲಿನ ತಿರುವ ಕೊರಳಲಿ | ಬಿಗಿಯೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜನು ತಾ ಬೆರ | ಳುಗಳ ಬಾಯಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂ
 ಡನು ದ್ರೋಣನಂದನನ || ಉಗದಬಡ್ಗದಲೆನ್ನಿತಿರವನು | ತೆಗೆದುಕಳೆಯೈ ಶಸ್ತ್ರಘಾತದಿ | ನುಗು
 ಳಿಸುವನು ತನಗೆ ವೀರಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂದ || ೩೦ || ಅಕಟ ಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ | ತಕಿಯೆ ನಿನಗೇ
 ಸ್ವರ್ಗದೇಶ | ಪ್ರಕರ ನಿನ್ನನು ಹೋಗಿಸಿದೊಡೆ ಸುಡುವೆನು ಸುರಾಲಯವ || ಪ್ರಕಟಕುಂಭೀಪಾಕಮ
 ಖನಾ | ರಕದೊಳರಮನೆ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇ | ಯಕದಹರಿಗೆಳೆತನವೆನುತ ಕಟ್ಟಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ || ೩೧ ||
 ಉರಲ ಹತ್ತಿಸಿ ಸೆಳೆದು ಗೋಣಿಲಿಗುರುಗುರಿಸಲಸು ಜಾರಿದುದು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಕದವನು
 ಡೆದು ತಿಬಂದಿಯರಮನೆಯ || ತಂದನಾತನನುತ್ತುಮೌಂಜಸ | ನರಸಿಹೊಯ್ದನು ಹೊಕ್ಕು ಬಾಗಲ
 ಮುರಿದು ಮೈಯುರುಹಿಸಿ ಯುಧಾಮನ್ಯುವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೩೨ || ಗಜಬಜವಿದೇನನುತ ನಿದ್ರೆಯ
 ಟುಜದೊಳಗೊಳಗಿಂದರೀತನ | ಭೂಜಬಲಕೆ ಮಲೆತವರ ಕಾಣೆನು ಸ್ಕಂಜಯದಿಗಳ || ಕಜನಿಯ
 ರೌಕುಳವ ಮಾಡಿದ | ನಜತಸಾಹಸನಿತ್ತು ದ್ರುಪದಾ | ತ್ವಜಯ ಭವನೆದೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ಪಿಂ
 ವರನರಸಿ || ೩೩ || ಇದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಗೃಹವೆಂ | ದೊಡೆದು ಕಳೆದನು ಕಾಹಿನವರನು | ಸದೆ
 ಹೊಕ್ಕನು ಸಡ್ವೆಯಲಿ ಧರ್ಮಜನ ನಂದನನ || ಬದೆಮೊಡೆದ್ದನು ಸುರಗಿಯಲಿ ಕಾ | ದಿದನು ಖಡ್ಗ
 ಹಿಡಿದು ನಿಮಿದಾ | ದ್ರವಟನನ ತಡೆಗಡಿದು ಪತಿವಿರಮಳಸನುಗಳೆ || ೩೪ || ಜನಿತ ಕೌಳ ಬ

ಸುತಸೋ | ಮನನು ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯ ಶತಾನೀ | ಕನನು ಶ್ರುತವರ್ಮಕನ ತರಿದನು ದ್ವೈಪದಿಸುತರ ||
 ಜನಪ್ರವರ ತಲೆಗಳೆಂದೇ | ಕನಕರಥದೊಳಗಿರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕನು | ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಸವರಿದನು ಸೋನು
 ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ || ೩೫ || ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥರುಗಳ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾವುತರನು ಮಹಾರಥ | ಚಾಲವನು
 ಜೋದರರ ಭಾಬಯಪಾರಕವ್ರಜವ || ಸಾಲ ಹೊಯ್ದನು ಹುಯ್ಯಲಿಗೆ ಹೊಗು | ವಾಳ ತರಿದನು ಖ
 ಡ್ಕದಲಿ ರಿಪು | ಕಾಲಭೈರವ ಬೀದಿವರಿದನು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ || ೩೬ || ಎಲೆಲೆ ಕವಿ ಕಳ್ಳೇರುಕಾರನ |
 ತಲೆಯ ಹೊಯ್ದೊಯ್ದೊನುತ ನಿದ್ರಾ | ಕುಳರು ಗರ್ಜಿಸಿತಾಗುಳಿಸಿ ತೂಕಡಿಸಿದರು ಮರಳಿ || ಕೆಲಕೆಲ
 ರು ನಿದ್ರೆಗಳ ಮರವೆಯ | ಕಳವಳಿಗರೊರೆಗೊಂಡು ಖಡುಗವ | ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಟರು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ
 ಹೊಡಿದರು ಧನುವ || ೩೭ || ಗಜವ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ವಾಜಿ | ವ್ರಜಕೆ ರೆಂಚೆಯ ಬೀಸಿದರು ಗಜಾ ಬಜ
 ವಿದೇನೆನುತ ಗಾಲಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಕುದುರೆಗಳ || ರಜನಿ ಹೋದುದೆ ಹಗಲು ಬಂದುದೆ | ಗಜಬಜದಲಕಟೆ
 ನುತ ಸುಭಟ | ವ್ರಜ ಸುವಿಹ್ವಲಕರಣರಿರಿದಾಡಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೩೮ || ಲಾಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿದು
 ಕುದುರೆಯ | ಬೀಯಮಾಡಿದನಂತಕಂಗೆ ಯ | ಡಾಯುಧನ ಧಾರೆಯಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕುಂಜರವ್ರಜ
 ವ || ರಾಯದಳ ಧರೆಯಂತೆ ನವಖಂ | ಡಾಯಮಾನವೆಯಾಯ್ತು ಪಾಂಡವ | ರಾಯಕಟಕವ ಕೊಂ
 ದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ರಜನಿಯಲಿ || ೩೯ || ದೊರೆಗಳೇನಾದರೊ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹ
 ದೇ | ವರು ಮುರಾಂತಕಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಳಗೆಹರೆ ರೌಕುಳಕೆ || ಹರನ ಖತಿಯೈವು ಕೃತಾಂತನ | ವಿರಸ
 ಧೃತಿಯೋ ಸರ್ವದಳಸಂ | ಹರಣಕೇನುನಿಮಿತ್ತನೆಂದುದು ಭೂಸುರವ್ರಾತ || ಉಳಿದುದೇಳಹೊ
 ಣೀಬಲ | ದೊಳಗೆ ನಾರಿನಿಕರ ವಿಪ್ರಾ | ವಳಿ ಕುಶೀಲವಸೂತಮಾಗಧನಂದಿಸಂದೋಹ || ಸುಳಿವ
 ಕಾಣೆನು ಕೃದುಹಿಡಿದವ | ರುಳಿದು ಜೀವಿಸಲಾನೆಕುದುರೆಗ | ಳೊಳಗೆ ಜಯವಿಲ್ಲೆನನೆಂಬನು ಕೀಳು
 ಧರಣೀಶ || ೪೦ || ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟಿತು ಕಿಚ್ಚುತೆರಹಿನ | ಲಾಡುವರೆ ಗುರುಸ್ಥಿತನ ಶರ ಮಿ | ಕೋಡು
 ವರೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಲಿ ಕೃತವರ್ಮಕೃಪರೆಸುಗೆ || ಕೂಡೆ ಮುಮ್ಮಳಿಯ ಧೂದೀಶರೆ | ಮೊಡಿಗೆಯ ಚ
 ತುರೆಂಗಬಲವ | ಕ್ಕಾಡಿತೇನೆಂಬನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈವನ ಪರಿವಾರ || ೪೧ || ಬಸಿವರಕ್ತದಡಾಯುಧ
 ದ ನೆಣಾ ವಸೆಯತೊಂಗಲಗರುಳ ಬಂಧದ ಲಸಮಕ್ರಮೈಗಳ ಕರೋರಭ್ರಕುಟಿಭೀಷಣದ || ಮುಸು
 ಡುಹೊಗರಿಸ ದಂತದಂತಿತ | ದಶನವಾಸದ ಮೈರಿಹಿಂಸಾ | ವೈಸನವೀರಾವೇತಿ ಬಂದನು ಕೃಪನ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ || ೪೨ || ಹೇಳಿದನು ಸೃಂಜಯವಧೆಯ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾಜಕುಮಾರವರ್ಗದ | ಮೂಳಿಗಳ
 ಬಲಿಗೊಟ್ಟಪರಿಯನು ಖಡ್ಗಪೂತನಿಗೆ || ಪಾಳೆಯದೊಳರಿಸಿದನು ಪಾಂಡುನೈ | ಪಾಲತನುಜರನವ
 ಳು ಕಡುವರೆಮೇಲುಗಾಹಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಿದಲಿ || ... || ೪೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಮದ ೪೭೦ಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕಟಕವನಿರಿದಗುರುಸುತ | ನಾಯುಧದ ವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆ ಹರಿ ಕಾಯಿದನು
ಕೃಪೆಯಿಂದಲಭಿಮನ್ಯುವಿನನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ರಿಪು | ಜಾಲಗೀರ್ವಾಣಕಕದಂಬ | ಸ್ಥೂಲಲಕ್ಷನು ಬಂ
ದು ಕಂಡನು ಭೋಜಗೌತಮರ || ಲೀಲೆಯಲಿ ರಥವೇರಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರುಬ್ಬಿನ |
ಮೇಲುಮದದ ಜಯಪ್ರಚಂಡರು ಕಂಡರವನಿಪನ || ೧ || ಬಲಿದಮರವೆಯ ಕರಣವೈತ್ತಿಯ | ಕಳಕ
ಳದ ನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ಪರಿ | ಚಲನಸಂಚದ ಶಿಥಿಲಮೂಲಾಧಾರಮಾರುತನ || ಅಲಗತದಪರಿವೇದ
ನಾವಿ | ಹೃಲಿತಕಂಠಗತಾತ್ಮನೂರ್ಧ್ವ | ಸ್ವಲಿತದೀರ್ಘಶ್ವಾಸನಿರ್ದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನು || ೨ || ಕಂ
ಡು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದರು ಭೂ | ಮಂಡಲಾಧಿಪವೈರಿವದವೇ | ತಂಡಕೇಸರಿನಿಗದೇ ಮರುಪೂತು ವಿ
ಧಿಯೆನುತ || ಗಂಡುಗಲಿಯವಧಾನ ರಿಪುಬಲ | ದಂಡಧರವವಧಾನ ಕುರುಕುಲ | ಚಂಡಕರನವಧಾ
ನವೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ನೃಪನ || ೩ || ಕೆದರಿದುದು ಕುಡಿನೋಟಕರಣದ | ಕದಡು ಹರಿದುದುಯಿಂದ್ರಿ
ಯಾವಳಿ | ಕುದಿಗೊಳಿಸಿದುದು ಪವನ ನೆಟಿಸಿತು ನಾಭಿಪರಿಯಂತ || ವದನವನು ನಸುನೆಗಹಿ ನೃಪನು
ಡಿ | ಸಿದನಿದಾರ್ಯ ಸತ ರೋಭಾ | ಗದಲಿ ಸೇವಾಮಧುರಸಚನವಿಲಾಸಪರರೆಂದ || ೪ || ನಾವು ನಿ
ಮ್ಮವರೆಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನ ಭಾವಕೃಪಕೃತವರ್ಮನೀತನು | ದೇವರವಧರಿಸುವುದು ರಜನಿಯ ರಾಜಕಾರಿಯ
ವೆ || ನೀವು ಬಿನ್ನು ಹಮಾಡಬೇಡುದು ಮಾವ ರಣಸಂಗತಿಯನಾತ್ಮ | ಸ್ತಾವಕರು ನಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಕೃ
ಪಗೆ ಗುರುಸೂನು || ೫ || ಏನನೆಂಬನು ಜೀಯ ದ್ರುಪದನ | ಸೂನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ | ಹಾನಿ
ಯನು ಸ್ಕಂಜಯತಿಖಂಡ್ವಮುಖರುಪಹತಿಯ || ವೈನತೇಯನ ಲಳಿಯನೆಹಿಕುಲ | ವಾನುವುದೆ ಪಾಂ
ಚಾಲಕದಳಿ | ಏನನವನ್ನಾ ನೆ ಸವರಿತು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೬ || ದೈವಕೃಪೆ ಚವನಿಕೆಯ ಮರೆ
ಗೊಂ | ದೈವರುಳಿದರು ಮೇಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ | ದೈವರೋಡಹುಟ್ಟಿದನಲೇಯವರಿಲ್ಲತಿಬಿರೆವಲಿ || ದೈವಬ
ಲವಿನಿತಕ್ಕಧಿಕ ನಿ | ದೈವಬಲ ಸಶ್ಚೇಷ್ಟವನಿತ್ಯ | ದೈವವೆತ್ತಿದಭಲದ ಭಾಷೆಯರಾಯ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೭ || ಎಲೆಕೃಪಾಚಾರಿಯ ವಿರೋಧಿಗ | ಳುಳಿದರೈವರು ಬಲ್ಲನಾನಸ | ದಳದ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಬಸಿದು ಬೀಳುವನವರ ಮುರವೈರಿ || ಅಳಿದುದೇ ನಿಶ್ಚೇಷಪಾಂಡವ | ದಳ ಕುಮಾರರುಸಹಿತವಿನ್ನು |
ಗ್ಗಳಚುನಶ್ಚುತ್ಥಾ ಮನಹನೆಂದನು ಮಹಿಪಾಲ || ೮ || ಏನನಸಗದರೆಮಗೆ ಗಂಗಾ | ಸೂನು ಭಾರ
ದ್ವಾಜನೂಲಿಡವ | ಗೇನವಾಡಿದನಪ್ಪಧಟ್ಟಿನ ಭದ್ರಗಜವೆಂಬ || ಮಾನಸಿಧಿ ರಾಧಾತನುಜನಿಂ | ದೇ
ಸೂತರೆಡೆಡೆ ಹರಿಬವನು ಗುರು | ಸೂನುವೇ ಮರಳೆಚೆದನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೯ || ಹರಿಬ ಹಿಡಿ
ದುದೆ ಪಾಂಡುಸುತರುಳಿ | ದಿರಲಿ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಪುರಕ ಬಿಜಯಿಂಗೈವುದೆಂದನು ಕೌರವರ
ರಾಯ || ಹರಣವುಳಿದೊಡ ಪಾಂಡುತನುಜರ | ತಿರವ ನೇವಣಿಸುವನು ತಾಕೇ | ಸರಿಯುಪೀಠದಲೆಂದನಶ್ಚು
ತ್ಥಾಮ ಕೃಮುಗಿದು || ೧೦ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಮೈರಿ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲವಿ | ವೇಕಶೂನ್ಯ

ರು ನಾವು ಮೊದಲಾಗೂರ್ವ್ಯದೈಹಿಕದ || ಆಕೆವಾಳರಿಗರುಹಿ ನೀನಾ | ಶೋಕಪುಣ್ಯರ ತಿಳುಹಿವಿದಳಿ
ತ | ಶೋಕರೆನಿಸುವುದಂಧಸ್ಯಪಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯರೆ || ೧೧ || ಎಂದು ಮೊರಂಗುಲವನೆಣಿಸುತ |
ಮಂದಮತಿಕುರುರಾಯನಿರಲವ | ನಂದವನು ಹರಿ ತಿಳಿದು ಯಮಪುರಿಗೈದಿಸುವೆನುತ || ಬಂದುಬೆ
ಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನ | ಸಂದರಾಗದೆ ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಥೆ | ಯಿಂದ ಬೆರಳ್ಳ ಮಡಿಪಕಾರಣ
ವೇನು ಹೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಗುರುಸುತನ ದಳಪತಿಯ ಮಾಡದೆ | ಸರಸಿಯೊಳು ಪೂರಿಸದೆ ಜಪವ
ನು | ವರಜನನಿ ಯಾಕ್ಷಿಸಿದಳೆನ್ನಂಗವನು ತೊಡೆಗಳಿಗೆ || ಮರೆಯಮಾಡಿದೆ ಲಜ್ಜಿಸುತ ಮು | ನ್ನರಿಯ
ದಾದನು ಮೋಸಮೂರರ | ಲಿರದೆ ಬಂದುದು ತನಗೆನಲು ನಸುನಗುತ ಹರಿನುಡಿದ || ೧೩ || ಗುರು
ಜ ದಳಪತಿಯಾದೊಡೆ ಯುಧಿ | ಪ್ಮಿರನ ಗಜವೇರಿಸುವೆ ಮಂತೋ | ಚ್ಚರಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ಪಲಿಸೆಯದ
ಕಾನಕುಲನನು ಕರಸಿ || ತುರಗವಾರೋಹಿಸುವೆ ಜನನಿಯ | ಕರುಣದಲಿ ವಚ್ರಾಂಗನಾಗಲು | ಧರಿಸು
ವೆನು ತಾ ಚಕ್ರವೆನೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿ ನುಡಿದ || ೧೪ || ದೇವ ನೀ ಸಚರಾಚರಂಗಳ | ತಾವಿನಲಿ ಮೈ
ದೋರಿ ಮೆರವವ | ನಾವ ರಿವನು ಯೆನ್ನಮನದೊಳಗಿದಭೀಷ್ಟಯದ || ಭಾವವನು ನೆರೆಮುರಿದೆ
ಯಿನ್ನೆನ | ಗಾವಸುಕೃತವ ಫಲವೊ ಪಾಂಡವ | ಜೀವ ನೀನಹುದೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕರುಣ್ಯಪ
ತಿ || ೧೫ || ಎನುತ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದನು ಜೀವಾ | ತ್ಮನು ಜವಾಯಿಲತನದಿನಡಹಾ | ಯ್ದನು ಸುರರಸಾ
ಲಂಬಿತಶ್ವಾಸದ ಸವಾಪ್ತಿಯಲಿ || ಜನಪ ಮರೆದೊರಗಿದನಲಾಹಾ | ಯೆನುತ ವದನಾಂಜಳಿಯ ಪು
ಟತಾ | ಡನದಲಿವರಳಲಿದರು ಕುರುರಾಜಾವಸಾನದಲಿ || ೧೬ || ತಿರುಗಿದರು ಕೈವ ಬಿಸುಟು ಮೂ |
ವರು ಮಹಾರಥರಂದು ತಿಮಿರಕೆ | ತರಣಿಕಿರಣದ ಧಾಳಿ ಹರಿದುದು ಕೂಡೆ ದೆಸೆದಸಗೆ || ಅರಸನು
ಪ್ಪವಡಿಸಿ ಮುರಾರಿಯ | ಸಿರಿಮೊಗವ ನೋಡಿದನು ತಮ್ಮಂ | ದಿರುಸಹಿತ ಹೊರವೆಂಟನಾಕುರುಪತಿ
ಯ ಪಾಳೆಯನ || ೧೭ || ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರರನು ಪಾಂ | ಚಾಲರನು ನೋಡುವೆವೆನುತ ಭೂ |
ಪಾಲ ನಡೆತರಲಿದಿರುವೆವರು ಯುವತಿನಿಕುರುಂಬ || ಸೂಳುಹೊಯ್ದಿನ ತೆಳುವಸುರ ಕರ | ತಾಳದ
ಲಿ ಹಾಹಾವಿಗಾಮದ | ಮೇಳವದಗೀತದಲಿ ಬಂದಳು ಪ್ರಾಪದೀದೇವಿ || ೧೮ || ಏನಿದೇನದ್ಭುತವೆನು
ತ ದುಂ | ಮಾನದಲಿ ಹರಿತಂದು ಹಿಡಿದನು | ಮಾನನಿಯು ಕೈಗಳನು ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಸರಗನಲಿ ||
ಹಾನಿಯೇನೆನೆ ಮಡಿಲರೆನ್ನಯ | ಸೂನುಗಳು ತನ್ನನುಜರೆನೆ ಪವ | ಮಾನಸುತ ಕೇಳಿದನು ಕೋಳಾ
ಹಳವ ಗುರುಸುತನ || ೧ || ಸುತರ ತಲೆಯೈದಕ್ಕ ರಿಪುಗುರು | ಸುತನ ತಲೆಯೇ ಹೊಣೆಕಣಾ ದಿ
ಡು | ಸತಿಯೆ ಶೋಕವನೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂತಿಯಲಿ ರಥವ || ವ್ಯತಿಕರವನವಗಡೆ ಸಮೀರನ | ಸುತ
ಗೆ ಹರಿದುದು ಬವರ ನಾ | ದತ್ತಿರಥನ ಬಳಿಸಲಿಸಿದರು ನೈಪಹರಿಧನಂಜಯರು || ೨೦ || ನಿಲ್ಲು
ಗುರುತ ಶೌರ್ಯಪಣಿನವ್ಯುಲ್ಲಯೇ ಹುಲುಜೀವರಿಗೆಜವ | ನೆಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯುಗುಳುಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತ
ರ || ಬಿಲ್ಲುಗುರು ನೀನೊದೊಡಮಗೇ | ನಿಲ್ಲಿದ್ರೌಪದಿಯುಕ್ತಿಜಲ ಕೃಪೆ | ಯಲ್ಲಿ ಲಂಬಿಸಬೇಕೆನುತಮೂ
ಡಲಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೧ || ಎಲವೊ ಶರಸನ್ಯಾಸವನು ಕುರು | ತಿಲಕನೆವಸಾನದಲಿ ಮಾಡಿದ |
ವೆಳಲಿದೊಡೆ ಫಲವೇನು ನಾನೀಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ತಲೆಯ ಹೊಯ್ದನು ನಿನ್ನವರ ನೀ | ವಳುಕಿ
ರಣದೊಳಗಡೆಗಿಜವವ | ನುಳುಹಿಕೊಂಡಿರಿ ಕೊಲುವೆನೆಲ್ಲದೊಡಂದನಾದ್ರೌಣಿ || ೨೨ || ಮರುಳ

ಲಾ ಗುರುಸುತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಿರೆ ವಿಭಾಷಿಸುವಾವ್ಯಗೇಂದ್ರನ । ಗರವಟೆಕೆಯಲಿಗಡ ಸೃಗಾಲನ
 ಬಾಧೆ ಬಲಹುಗಡ ॥ ಕುರುಸೃಪತಿಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲು । ಬೃರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲಾಹವಾಂತ । ಸ್ವರಣಿ ಗು
 ರುಸುತ ನಿಗೆ ಸದರವೆ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಯಬಲ್ಯ ಪಾಂಡವರನು ನಿ । ರಾಯಾಧ
 ರು ನಾವೆಂದು ನಿ । ನಿರ್ಮಾಯದಲಿ ಪಾಂಡವರು ಹೊಗುವರೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆ ॥ ಸಾಯಕವನಪಹರಿ
 ಸು ಪಾಂಡವರಾಯ ಜೀವಿಗನನುತವರಚ । ಕ್ರಾಯಾಧನ ಬೋಳ್ಕೆಸಿ ತೃಣದಿಂದಿಟ್ಟನಾವ್ರಾಣಿ ॥ ೨೪ ॥
 ಆಮಹಾಮಂತ್ರಾದಿಮಂತ್ರದಿ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮತೃಣವನಶ್ವ । ತಾ ಮನಿಡೆ ಲೋಕತ್ರಯಾಕ್ಷಾರಪ್ರಚಂ
 ಡಮಯ ॥ ವೈದ್ಯಮೇಕೇಶಲಲಾಟವಿಶ್ರಮ । ಧೂಮಕೇತುಶಿಖಾವಿಸಂಸ್ಪೃಶ । ಧಾಮಚುಂಬಿಜವನ್ನಿ
 ಭಯ ಭಾರಿಸಿತುವರಿನೃಪರ ॥ ೨೫ ॥ ಅವನಿಸತಿ ಕೇಳೆ ಮಹಾವೈಷ್ಣವದ ಸತ್ರಾಣನನು ಗುರು
 ಸಂ । ಭವನ ಮಂತ್ರದ ಪಾಡೆ ತಾ ಪಾಲಿಸಿತು ಪಾಂಡವರ ॥ ತವಕವಲಿ ತೃಣಬಾಣವಭಿನಾ । ನ್ಯೂವಿನ
 ರಾಣೀವಾಸದುದರೋ । ದ್ವಂದ್ವದ ಗರ್ಭಕೆ ಮುಳಿದು ಹರಿದುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಬಗವ
 ಹಿಂತುವ ಮೇಣ್ಣತುರ್ದಶ । ಜಗದಜೀವರ ನೋಡಿಯುದಿಸುವೆ ಜಗವನಂತರ್ಭಾವವಲಿ ಭಜಿಸುವಗು
 ಣತ್ರಯವೆ ॥ ಸೋಗಸು ತನ್ನ ಸಹಸ್ರದೇವರ । ಬಗೆಯೊಳಿನಿಪಮಹಾಸುತರ್ಪನ । ಬಿಗಿದು ಸುತ್ತಲು
 ವೇಡೆಯಾಯ್ತುತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ವೈಶ್ಯನಿನ ಗಂ । ಟಲನು ಮೂ
 ಕಂಡೇಯನನು ರಣ । ದೊಳಗೆ ಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದಿ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಉಳುಹಿದನು ಪಾಂ
 ಡವರ ಗುರುಸುತ । ಕಳುಹಿದಾಕುಶಯಸ್ತ್ರದಲಿ ಶಶಿ । ಕುಬ್ಜ ರಾಜಾಂಕುರನ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಯ್ದನ
 ಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ತೀರತೇ ಕುಶಯಸ್ತ್ರಧಾತಿನು । ರಾರಿಗುರುಸುತರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು । ವೀರಪಣ
 ವಾಸಿಯಲಿ ತಗುಳಿದರಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥ ಸಾರಿಯುತೆತ್ತಾಪವೈವಿವಾರಣಕೆ ಜಲವೀತನಂದಾ । ಚಾರಿ
 ಯನ ನಂದನನ ಹಿಡಿದರು ಭೀಮಘಟಗುಣರು ॥ ೨೯ ॥ ಬುವಳಾದ್ರಾಪದಿಯು ವರಗುರು । ನಂದ
 ನನ ಕೊಲಬಾರದಕಟೀ । ನಂದನರ ಮರಣದ ಮಹಾವ್ಯಥೆಯಿತನಳಿವಿನಲಿ ॥ ಕೊಂದು ಕೊಗಡೆ ಕೃ
 ಪೆಯನಬಲಾ । ವೈಂಛಮಸುಖದುಃಖಿಗಳು ಸಾರರೆಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ತೆಗೆದಳು ಬಳಿಕ ಪಾಂಗಾ
 ಟಿ ॥ ೩೦ ॥ ತಲೆಯ ಕೊಂಬವಗಡವ ಭಾಷೆಯ । ಸಲಿಸಲೆಂದಾದ್ರೋಣತನುಜನ । ಹೊಳೆವನುಕು
 ಟದ ಮಾಣಿಕವ ಕೊಂಡುತ್ತರಾಯದಲಿ ॥ ಗೆಲಿದು ತಿರುಗಿದನವರನಾಹವ । ವಳುಕಿಸದೆ ಮೂಜಗವ
 ಯದುಕುಲ । ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನ ಕದೂದಲಿ ॥ ... ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗಂಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಮುಂಗಳನುಸರಿಸಿ

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯನಯ್ಯನ ತಿಳುಹಿದನು ದ್ವೈ | ಪಾಯನನು ಸಾಮದಲಿ ಕಮಲದಲಿ ಛಾಯತಾ
ಕ್ಷಿಯು ಕಾಪವಿತ್ತಳು ಮುಳಿದು ಗಾಂಧಾರಿ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕುರುಪತಿನಿಲಯ ಶೋಕ | ವ್ಯಾಳವಿಷವೆಡ್ಡೆ ನಿ
ಸಿದುದು ಗಜಪುರದ ಜನಮನವ || ಹೂಳಿದುಬ್ಬೆಯ ಹುದಿದಮೋನದ | ಸೂಳುಚಿಂತೆಯ ಬಲಿದಭೀತಿ
ಯ | ಮೇಲುದುಗುಡದ ದಡಿಯವದನದಲಿದುರ್ದವಿಳಜನ || ೧ || ಅಸಮಯದಲಿ ದೇವವೇದ | ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿ ಬಂದನು ಗತಾಕ್ಷಮಾಹೀಶನನು ಚರಣದಲಿ ಹೊರಳಿದೊಡತ್ತಿವನು ಹಿಡಿದು || ಅಸತಿಯುಕರಸಿದ
ನು ರಾಣೀ | ವಾಸವೆಲ್ಲವ ಬರಿಸಿ ಧರ್ಮವಿ | ಲಾಸವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ || ೨ ||
ನಿನ್ನ ಸುತನುದ್ಧಂಡತನದಲಿ | ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನತನುಜರನು ಪರಿ | ಭಿನ್ನರನು ಮಾಡಿದನು ಕಪಟದ್ಯೂ
ತಕೇಳಿಯಲಿ || ನಿನ್ನಮತ ವಿದುರೋಕ್ತಿಗಳ ಮೇ | ಣ್ಣನ್ನಿಸಿದನೇ ಜಗವಯೆ ಸಂಪನ್ನ ಶತನಹನ್ನ
ಸುಯೋಧನನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೩ || ಸೈರಿಸುವರೇ ಪಾಂಡುಸುತರಂ | ಭೋರುಹಾಕ್ಷಿರಜಸ್ವಲೆಯ
ಸುಲಿ | ಸೀರೆಯಲಿ ತತ್ಪೂರ್ವಕೃತಜತುಗೇಹವಾಹದಲಿ || ವೈರಬಂಧವ ವಿವಿಧವಿಷಮವಿ | ಕಾರದಲಿ
ವಿಗ್ರಹಮುಖವ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿದರೇ ಪಾಂಡುಸುತರರುತ್ತಮರೆ ಹೇಳಿಂವ || ೪ || ಅವರು ಸುಚರಿತರೆಂ
ದರೆಲೆನಾ | ಧವನು ನೆರಮರುಳಾದನವರಿಗೆ | ಶಿವನುಮೆಚ್ಚಿಯೆ ಶರವನಿತ್ತನು ನರನ ಪತಿಕರಿಸಿ ||
ಭವನವೆರಡಾದಲ್ಲಿ ಸಾಧುಗ | ಅವರೆ ದೆಸೆ ದುಸ್ಸಾಧುಗಳು ನಿ | ನ್ನವರದೇವಯುರ್ತುಜನನ ಸೂತ
ಜನ ಸಮರದಲಿ || ೫ || ಅಹುದು ನಿಮ್ಮಯುಧಪ್ಪಿ ರನು ಗುಣ | ಯಹನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಲ್ಲಿ
ದ | ರಹರು ಕೃಷ್ಣ ನ ಕೂರ್ಮ ಹಿರಿದು ಕಪರ್ಧಿಯೊಲವಿನಲಿ || ಕುಹಕಿಯುನ್ನವನವನೊಳಗೆ ನಿ |
ಸ್ಪೃಹರು ವಿದುರಪ್ರಮುಖಸುಜನರು | ಹಿತನೆನಗಿನ್ನಾವುದವ ನೀವ್ ಬೆಸಸಿ ಸಾಕೆಂದ || ೬ || ಧರ್ಮ
ವೆಲ್ಲಿ ಕುದಲ್ಲಿ ಜಯ ಸ | ತ್ಯರ್ಮವೆಲ್ಲಿ ಕುದಲ್ಲಿ ಸಿ ಸ | ದ್ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಕರು ಹರಿಧೂರ್ಜಟಿಪಿತಾಮ
ಹರು || ಧರ್ಮದೂರರು ನಿನ್ನವರು ಸ | ತ್ಯರ್ಮಬಾಹಿರನಾತ್ಮರಚಿತವಿಕರ್ಮದೋಷದೇಳಿದ ನಿನ್ನ
ವನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೭ || ಎನಲು ಬಿದ್ದನು ನೆಲಕ ಸಿಂಹಾ | ಸನದಿನಾಮುನಿವಚನಶರ ಮರು | ಮೊ
ನೆಗೆ ಬಂದುದು ಬಹಳಮೂರ್ಛಾಪಾರವೆಳ್ಳಿಯಲಿ || ಜನಸನಿ ಗಾಂಧಾರಿ ನೃಪಮಾ | ನಿನಿಯರೊ
ರಲಿತು ರಾಜಗೃಹರೋ | ಗವೆಯುಬ್ಬನಿ ವಿಹಾರಿ ಎಣೆದುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ || ೮ || ಆರು ಸಂ
ತ್ಯಸುವರು ಲೋಚನ | ವಾರಿ ಹೊನಲಾಯ್ತರವನೆಯ ನೃಪ | ನಾರಿಯರ ಬಹಳಪ್ರಲಾಪವ್ಯಥೆಯ
ಬೇಳುವಗೆ || ಆರು ಮರುಗರು ಶೋಕಪನ್ನಗ | ಭೋರವಿಷಮುನಿವರನ ಹೃದಯವ | ಡೋರಿತೇನೆಂ
ಬೆನು ಲತಾಂಗಿಯರಳವ ಕಳವಳವ || ೯ || ಎತ್ತಿದರು ಧರಣಿಪನ ಕಂಗಳ | ಲೊತ್ತಿದರು ಪನ್ನೀರನು
ಸುಳಿನ | ತತ್ತಳವನಾರ್ಯದರೊಯ್ಯನೆತಾಲವೃಂತದಲಿ || ಬಿತ್ತಿ ತಂಗಾಳಿಯನು ಶೋಕದ | ಹತ್ತಿಗೆಗೆ
ಹರೆದೆಗೆದು ಮರವೆಯ | ಚಿತ್ತವನು ಚೇತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿಸಿದನು ಮುನಿಪ || ೧೦ || ಏನನೆಂದವು

ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮನಿ । ಧಾನವನು ಕೈಯೊಡನೆ ಮರೆವೈ । ಮಾನವಿಧಿ ಕೇಳಿ ಮರೆಯಲಾಗದು ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯು ॥ ಭಾನುಮತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಹು ನಿನ್ನಯ । ಮಾನವನು ಸಂತ್ಯೆಸು ಸಂಸಾರ । ರಾನುಗತಿ ತಾವಿದು ಚತುರ್ದಶಜಗದ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಬಹುವಿಪತ್ತಿನರಕಭಯವಿದು । ಬಹುದಲಾ ಸುವಿವೇಕಗತಿ ನಿ । ದರ್ಹಿಸದೇ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಧರ್ಮದ್ರೂಪದ ಬೇರುಗಳ ॥ ಅಹಿತರೇ ಜನಿಸಿದರು ಸುತರನ । ಬಹುದೆ ದುರೋಧನನೆ ಹಗೆ ನಿನ । ಗಿಹಪರದ ಸುಖಗತಿಗೆ ಸಾಧನ ಧರ್ಮ ಸುತನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳು ಮುನಿ ಭಾಷಿತವ ನೈವ ನೀ । ನಾಲಿಸುವುದಾತ್ಮಜರಿಗಿಲ್ಲಂ । ಮೇಲೆ ಸಲಿಲಾಂಜಳಗಳನು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸುವುದಾಪಾಂಡುಸುತರ ಸ । ಮೇಳದಲಿ ಸೇರುವುದು ಚಿತ್ತಕೆ । ತಾಳದಿರು ರಾಜಸವಿಕಾರವನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೩ ॥ ತಾಯಿ ಹದುಳಿಸು ದೇವಲೋಕದ । ಲಾಯದಲಿ ಸಲಿಸಾ ಕುವಾರರ । ನಾಯು ಪದಲಿಪಿ ಹಣೆಯಲೊರಿಸಿದೊಡಾರವಶವಿದಕೆ ॥ ರಾಯನಲಿ ಸೊಸೆಯರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಬು । ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯಿಗೆ ವಿಶೋಕದ । ಬಾಯಿನವ ಕೊಡಿಸೆಂದನಾಮುನಿ ಸುಬಲನಂದನೆಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಹೊರವಂಟನಂತಃ । ಪುರವ ಬಿಸುಟರು ಭಾನುಮತಿಸಹಿ । ತರಸಿಯರು ಹೊರವಂಟರೇಕಾಂಬರದ ಬಿಡುಮುಡಿಯು ॥ ಕರದ ಬಸುರಿನ ಹೊಯ್ ಕಜ್ಜಳ । ಪರಿಲುಳಿತನಯನಾಂಬುಗಳ ಕಾ । ತರಿತಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರು ನೆರೆದುರು ಕೋಟೆಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ವೇಣೀಪತಿಯರು ತಿಲ್ಲಿಜನದುಪ । ವೇಣೀಜದ ಬಲಾಜನವಘಾಟದ । ಗಣಿಕೆಯರು ನಾನಾದಿಗಂತದ ರಾಜಪತ್ನಿಯರು ॥ ಹಿಣಿಲಕಬರಿಯ ಹೊಳೆವ ಮುಂದಲೆ । ಮಣಿಯು ಮುಕುರಮುಖಾಂಬುಜದ ಸರ । ಝಣಕು ಝಾಡಿಸ ಕೂಡೆ ನಡೆದುದು ಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಎಸಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗನಶ್ರು । ಪ್ರಸರತಡೆದುದು ಶೋಕಮಯತಿಖಿ । ಮುಸುಡ ಕಾಂತಿಯ ಕುಡಿದೊಡೊಸರುವಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗಳ ॥ ಮಿಸುಪಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವನು ಬ । ತ್ತಿಸಿದ ವಂಗುಲಿಯುಪಹತಿಯುಕ್ತಿ । ಬಿಸಜವೆಳೆದುದು ಕುಚದಚೆಲುವನು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ ॥ ೧೭ ॥ ತಮ್ಮೊಳೆಕತ್ವದ ಸಖಿತ್ವದ । ಸೊಮ್ಮಿನಲಿ ಸುರಿವಶ್ರುಜಲವನು । ನಿರ್ಮಿಸಿವರೆನೆ ಕರ್ಮಪೂರದ ಮುತ್ತುಸೂಸಿದವು ॥ ನೆಮ್ಮಿದತಿಶಯಶೋಕವಹ್ನಿಯೊ । ಳೊಮ್ಮಿಗೆಯ ಕರಣಂಗಳಲಿ ನೈವ । ಧರ್ಮ

೧೭

೧೭ನೊಡನೆ ಚೆಲ್ಲಿದವು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಚ್ಚು ಹರಿದು ॥ ಬಿಡುಮುಡಿಯು

ಗನನೆ ಸೂಸಕದ ಮು । ತ್ತಡರಿ ಸುರಿದವು ನೆಲಕೆ ನೈವನಿತಾಕ

೨ ಗನಿಸಿ ಕಾಳಿಶೋಕದ ಪೂರ್ವರೂಪಿನ । ಮೇಲೆ

೩ಮು । ರಾಳಿಯಾರಿದನೆಲೆ

ವರು ಹಸ್ತಿ

೪ರನೆ ॥ ಅರ

೫ನರ ರಾಣಿ

೬ವಿಧಜನವ

೭ ಸ್ವರ್ಣಲಿ

ಧರಣಿಯನೆಂದು ಸುಯ್ಯರು ಬೈದು ಕಮಲಜನ || ೨೨ || ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶನ | ಮುಂದೆ
 ನಿಂದರು ರಾಯಕಟಕವ | ಕೊಂದರಜನಿಯಗೆಲವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದರರಸಂಗ || ಸಂದುದೇ ಛಲವೆಮ್ಮಮ
 ಗನೇ | ನಂದನೈ ಹರಿಬದಲಿ ಹರುಷವ | ತಂದಿರೈ ರಾಯಂಗೇ ಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಂಧನೈ || ೨೩ ||
 ಪತಿಕುಸಿದನು ನಮ್ಮನಹಿತ | ಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದನಮರಾ | ವತಿಯ ಸತಿಯಾರ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೇರಿ
 ದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಪನಂತ್ಯದೊಳಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರ | ಚ್ಯುತಿಯ ಮಾಡಿ ವಿರಾಗದಲಿ ಮನ | ಗತಿಗೆ
 ನಾಸ್ತೀತಂದೆವೆಂದರು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೨೪ || ಲೇಸ ಮಾಡಿದಿರನ್ನು ನಿಮಗಿ | ನೈಸಲೇ ಕರ್ತ
 ವೈನೆನೆ ಧರ | ಣೀಶನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರವರಗಲಿದನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಾಶ್ರಮದ ಗಂ
 ಗಾ | ದೇಶವನು ತದ್ವಾರಕೆಯ ಸಂ ವೇತಿಸಿದರೈ ಗುರುಜಕ್ಕಪಕ್ಕ ತವರ್ಮಕಾದಿಗಳು || ೨೫ || ತಿರುಗಿದ
 ರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲೀಮೋ | ಹರದ ಕಾಂತಾಕೋಟಿ ಬಂದುದು | ಹರಳು ಕಲುಮುಳ್ಳೊತ್ತು ಗಾಲಿನ
 ದೂರತರಪಥವ || ಉರಿಯಜತರದ ಬಿಸಿಲ ಝಳದಲಿ | ಹುರಿದಕದಪುಗಳೆರಡುಕಡೆಯಲಿ | ಸುರಿವನ
 ಯನಾಂಬುಗಳ ರಾಜನಿತಂಬಿನೀನಿಕರ || ೨೬ || ಬಂದುದೀಗಜಪುರದ ನಾರೀ | ವೃಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
 ವನೀಶನ | ಮುಂದೆ ವೇದವ್ಯಾಸಸಂಜಯವಿದುರಪೌರಜನ || ಮುಂದೆ ಕಾಕವರಂಗಧಾರುಣಿ | ಹೊಂ
 ದುಕಲಸುವವನದ ನೆಳಲಲಿ | ನಿಂದುದಿವರಾಗಮನವನು ಕೇಳಿದನು ಯಮಸೂನು || ೨೭ || ಮುರಮೆ
 ಥಸಸಾತ್ಯಕಿಯಾಧಿಪ್ತಿರ | ಧರಣೀಪತಿನರಭೀಮಮಾದ್ರೇ | ಯರುಗಳೈವರು ಸಾರಥಿಗಳು ಯುಯು
 ತ್ಸುದಾರುಕರು || ತೆರಳಿತೇಳಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ನೈಪ | ರರಸಿಯರು ದ್ರೌಪದಿಯರೋದನ | ಸರಸ ಗಾನ
 ದ ಜತರತಾಡನತಾಳಮೇಳದಲಿ || ೨೮ || ಇವರು ಬಂದರು ದೂರದಲಿ ಯಾ | ದವನ ಮತದಲಿ ನಿಂ
 ದರಾಚೆಯ | ಯುವತಿಜನ ಗಾಂಧಾರುಕುಂತೀಭಾನುವತಿಸಹಿತ || ವಿವಿಧವಿಕ್ಯತವಿಲಾಸನಯನೋ |
 ಧ್ವನಿಸಯಕ್ಕಿಂತಾಂಶುಕೆಯರೆಂದವನಿಯಲಿ ಕೆಡೆದೊರಲುತಿರ್ದರು ತಾರುಭಟ್ಟಿನಲಿ || ೨೯ || ಅರಸ ಕೇ
 ಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸಂಜಯ | ವರಮುನಿಪವಿದುರಾದಿಪರಿಜನ | ಪುರಜನಾವಳಿಯಿದ್ದು ದುಪವನದೊಂ
 ದುಬಾಹೆಯಲಿ || ನೆರೆದುದೀಚೆಯೊಳೊಂದೆಸೆಯೊಳುತ್ತರಸುಭದ್ರಾದೇವಿನೊದಲಾದರಸಿಯರುಸಹಿ
 ತೊರಲುತಿರ್ದರು ದ್ರೌಪದಿಯುಸಹಿತ || ೩೦ || ಹರಿಸಹಿತ ಪಾಂಡವರದೊಂದೆಸೆಯಿರೆ ಚತುರ್ವಿಧ ವಾ
 ದುದೀಮೋ | ಹರದೊಳಾಯ್ತೊಡೆಯಾಟ ವೇದವ್ಯಾಸವಿದುರರಿಗೆ || ಧರಣೀಶನ ಕಾಣಿಸುವುದಂಧನನಿರುಪ
 ಮಿತಶೋಕಾನಳನ ಸಂಹರಿಸುವುದು ನಯವೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೧ || ಇದಕೆ ಸಂಶಯ
 ವೇನು ಬೊಪ್ಪನ | ಪದಯುಗವ ಕಾಣಿಸುವುದೆಮ್ಮನು | ಹದುಳವಿಡುವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದರಸುತನ ನಮಗೆ ||
 ಬದೆದು ನೂಕಿದಹದನ ಮುಕುಟಾ | ಗ್ರದಲಿ ಧರಿಸುವೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈ | ಪುದು ಮಹೀಪತಿಗೆಂದು
 ಮುನಿಗರುಹಿದನು ಯಮಸೂನು || ೩೨ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮಗನೆ ಧರ್ಮದ ವಿಸಾಸಲಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಮತಿ
 ಬಳಿ | ಕೈಸಲೇಯೆನುತಿವರು ಬಂದರು ಭೂಪತಿಯ ಹೂರೆಗೆ || ಅಸುಯೋಧನ ನಿನಗೆ ಮಗನ | ಬ್ಲೇಸ
 ಮಂಜಸಧರ್ಮಜನೆ ಹಿಡಿ | ದೀಸುವುದು ಭವಜಲನಿಧಿಯನೆಂದಮಲಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೩ || ನೈಪಸಕಾ
 ಣಿಸಿಕೊಂಬುದನಿಬರ | ನುಪಚರಿಸುವುದು ನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ಕೃಪಣತೆಯನಾರೈವರಲ್ಲವರೈವರುತ್ತಮರು || ಉ
 ಪಹತಿಯ ನೆನೆಯದಿರು ದುರ್ಜನ | ರಪಕ್ಷತಿಗೆ ಫಲವಾಯ್ತು ಧರ್ಮದ | ರಪಣವಿಹ ಪರಲೋಕಕೆ

ಲೆಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಹೈಹಸಾಧವು ನಿಮ್ಮಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬೇಹಹದನೇ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಸಂ | ದೇ
ಹವೇ ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮಕ್ಕಳವರೆನಗೆ || ಕಾಹುರರು ಕಲ್ಮಷರು ಬಂಧು | ದ್ರೋಹಿಗಳುಗತ
ವಾಯ್ತು ನಿಷ್ಪ || ತ್ಯಾಹವಿನ್ನೇನವರಿಗೆಂದನು ಮುನಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೫ || ಖಳನ ಹೃದಯದ
ಕಾಳಕೂಟದ | ಗುಳಿಗೆಗಳನಿವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ತಿಳುಹಿ ನುಡಿದೊಡಬಡಿಸಿದರು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
ಗಳಿಲನೀಚೆಗೆ ಬಂದು ಹದನನು | ಸಳಿನಸಾಭಂಗರುಹೆ ನಸುನಗುತೋಳಗೋಳಗೆ ಹರಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೆ
ನೆದು ನೇಮಿಸಿದ ||೩೬|| ನೆನೆದಗಳಿಗೆಯೇಳಾತ ಕಟ್ಟು | ಕ್ಷಿನಲಿಸರ್ವಾವಯವ ತಾಸಂ | ಜನಿಸಿದನು
ಪ್ರತಿರೂಪವನು ಪವಮಾನನಂದನನ || ದನುಜರಿಪುಷ್ಕತಿವರು ಬಂದರು | ಮುನಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಂಠ
ಸೃಪತಿಗೆ | ವಿನಯದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಯಮಸೂನು || ೩೭ || ಬಾ ಮಗನೆ ಕುರುರಾಜ
ಮೌಠ | ರೋಮಣಿಯೆ ನಿರ್ಧೂತರಾಜಸ | ತಾಮಸನೆ ಸತ್ಯೈಕನಿಧಿ ಬಾ ತಂದೆ ಬಾರೆನುತ || ಭೂ
ಮಿಪನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಬಹಳ | ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಕಲಿ | ಭೀಮನೋ ಬಾ ಮಗನೆ ಬಾರೈತನು
ಜ ಬಾರೆಂದ ||೩೮|| ಭೀಮನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಲೋಹದಭೀಮನನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾಸು | ಪ್ರೇಮನಪ್ಪಿದ
ನೇನನೆಂಬೆನು ಮೋಹವನುಮಗನ || ಅಮಹಾವಜ್ರಾಯುಧಪ್ರೋ | ದ್ಧೂಮದಾಯಸಭೀಮತನ ನಿ
ರ್ನಾಮವೆನೆ ನುಗ್ಗಾಬಿದ್ದುದು ಸೃಪನ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ||೩೯|| ಮಗನೆ ಹಾಹಾ ಭೀಮನೊಂದೈ | ಮಗನೆ
ಕೆಟ್ಟನು ಮಗನೆ ಮಗನೆಂದೊಗುಮಿಗಯ ಶೋಕದಲಿ ನೆರೆಮರುಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||ದುಗುಡಬೇ
ಡೊಮ್ಮಿಂಗನಿನ್ನಯ | ಮಗನುಳಿದ ನಿಮುಫಿಕರೋಷದ | ಹಗರಣದ ಹಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದನು ನಗುತ
ಮುರವೈ ||೪೦|| ತ್ರಾಣವಿವೃಡಿಸಿತ್ತು ಕೋಪದಾಕೇಣವೆಚ್ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಸೃಪನಾ | ತ್ರಾಣದಲಿ ತನು
ಬಿರಿಯೆ ನುಗ್ಗಾ ಯ್ತಾಯಸಪ್ರತಿಮೆ || ಮಾಣುಭಯವನು ಭೀಮಭೂಪನ | ಕಾಣು ಹೋಗನೆ ನಡು
ಗಿ ಭುವನ | ಪ್ರಾಣನಾತ್ಮಜ ಬಿದ್ದನಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ ನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೪೧|| ಪವನಸುತನೇ ಬಾರೆನುತ ತ
ಕ್ಕವಿಸಿದನು ಬಳಿಕೆರಗಿದೊಡೆ ವಾ | ಸವನ ಸುತ ಬಾ ಕಂದಬಾರೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ || ತವಕದಿಂದೆ
ರಗಿದೊಡೆ ಮಾದ್ರಿಯ | ಜವಳಿಮಕ್ಕಳನಪ್ಪಿದನು ಕೌ | ರವಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳಿರ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದನಂಧನೃಪ
||೪೨|| ಕುರುಮಹೀಪತಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ದದ | ಲರಸು ತತ್ಸಂತಾನಪಾರಂ | ಪರೆಯನಳಿವರೆ ಕೆಲಬರಾ
ವರು ಹೋದಂನ್ನಿವರು || ಭರತಕುಲವನು ಹೊರದು ಮಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿಸು ಮಗನೆ ಸುಯೋಧನಾಧ್ಯ
ರ | ದುರುಳಿತನದವಗುಣವನೆಮ್ಮನು ನೋಡಿ ಮರೆಯೆಂದ ||೪೩|| ಅವರೋಳವಗುಣವೇ ನಿರಂತರ |
ಭವದ ಕಿಲಿಪಕರ್ಮಪಾಕ | ಪ್ರಪರವೇ ದುರ್ಯೋಧನವ್ಯಪದೇಶಮಾತ್ರದಲಿ || ಎವಗೆ ರಚಿಸಿತು ರಾಜ
ವಿಭ್ರಂ | ಶವನು ತತ್ಸುಕೃತೋದಯಾಂಶ | ಪ್ರವರ ತಿರಿಗಿಸಿತೆಂದು ನಯದಲಿ ಧರ್ಮಸುತ ನುಡಿದ
||೪೪|| ಸಾಕದಂತಿರಬಲೆಯರೊಳು | ದ್ರೇಕಿ ನಿಮ್ಮಯ ಹಿರಿಯತಾಯು | ದ್ರೇಕವನು ಪರಿಹರಿಸು
ಶೋಕಕ್ರೋಧದುಪಟಳಕೆ || ಅಕೆ ಸೈರಿಸಲರಿಯಳರುವಿನೊ | ಳಾಕವಾಳರು ತಿಳುಹಿ ತಮ್ಮನು |
ತಾಖೆಯನು ಕಾಣಿಸುವುದೆಂದನು ವ್ಯಾಸವಿದುರರಿಗೆ ||೪೫|| ವಿದುರವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊ | ಷದನನ
ರುಹುವೆವೆಂದು ರಾಯನ | ಸುದತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನುಡಿದರು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಕದಪನಂಗೈಗಿ
ತ್ತು ತಲೆಗು | ತ್ತಿದಳು ನಯನೋದಕದ ಪರಿವಾ | ಹದಲಿ ನನೆದಳು ಮಹಿಳೆಯಿದ್ದಳು ಬಹಳಮೌ

ನದಲಿ ||೪೬|| ದುಗುಡವನು ಬಿಡು ಮೋಹಬಂಧವು | ತಗದ ಚಿತ್ತದ ಕದಡು ಹಣೆಯಲು | ಮಗಳೆ
ಮರುಳಾದವು ವಿಲಾಸದವಿಹಿವಿಹಪರಕೆ || ಅಗಡುಮಕ್ಕಳು ತಾಯ್ಗೆ ತಪ್ಪದು | ಬೆಗಡು ಬೇಗೆ ಸು
ಯೋಧನಾದ್ಯರ | ವಿಗಡತನವನು ನೆನೆದು ನಿನ್ನೋಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೭|| ಮುನಿಯದಿರು ಗಾಂ
ಧಾರಿ ದಿಟನಿ | ನ್ನುನುಜನಿಕ್ಕಿದಸಾರಿ ನಿನ್ನಯ | ತನುಜರನು ನಿನ್ನಖಿಳಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ || ಮ
ನುಜಪತಿಗಳನಂತವನು ರಿಪು | ಜನಪತರವನ್ನಿಯಲಿ ಬೇಳಿದು | ದಿನಿತು ಶೋಕೋದ್ರೇಕ ನಿನಗೇಕೆಂದ
ನಾಮುನಿಪ ||೪೮|| ಅಳಿದವರಿಗಳಲುವುದು ಸಲ್ಲದು | ನಿಲಲಿಸಾಕದು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯ ಬ
ಯಕೆಯ ಬಯಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೇ ನಿನಗೆ || ಕಳವಳಿಪಕುಂತಿಸುತ್ತರ ಕಂ | ಗಳಿಗನುಗ್ರಹವಾಗುನಿ
ರ್ಜರ | ರೋಳಗೆ ಮಕ್ಕಳಮಾನ್ಯರನು ಮಾಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ನಂಬಿಸುವುದೈವರನು ಕಾಣಿಸಿ |
ಕೊಂಬುದನಿಬರ ಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ | ತುಂಬುವುದು ತನಿಹರುಷವನು ಸೌಹಾರ್ದಶೋಭೆಯಲಿ || ಲಂಬಿ
ಸಲಿ ಕೌರವರ ನಾಕನಿ | ತಂಬಿನಿಯರಳಕವನು ಮಗಗೆ ವಿ | ಡಂಬಿಸುವಖಳರಭಿಮತಕೆ ಮನವೀಯಬೇ
ಡೆಂದ ||೫೦|| ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದರಂದು ಮಡುವಿನ | ಲಸಬಡಿದುಹಾಯ್ಕಿದರು ಅರಗಿನ | ವಸತಿಯಲಿ ಬೇ
ಳಿದರು ಹೇಳುವುದೇನು ದುರ್ಜನವ || ವಸುಮತೀಶನವಲ್ಲಭೆಯನೆಳೆ | ದುಸುರತೆಗೆಬಗೆಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ
ವಸನವನು ಸುಲಿಸಿದರಿದಾವುದು ಧರ್ಮಹೇಳೆಂದ||೫೧|| ರಾಯನನು ಕಾಣಿಸಿದಿರೇ ಪ್ರ | ಜ್ಞಾಯತಾಶ್ಚ
ನ ತಿಳುಹಿ ಬಂದಿರೆ | ತಾಯಿಗಳು ತಾವೈಸಲೇ ಬಹುದುಂಟೆ ನಮಗಮ್ಮ || ಸಾಯೆ ಸಾವೆನು ಕುರು
ಕುಲಾಗ್ರಣಿ | ನೋಯೆ ನೋವನು ತನಗೆ ದುರಭಿ | ಪ್ರಾಯವುಂಟೇ ಮಾವಯಿಂದಳು ಮುನಿಗೆ
ಗಾಂಧಾರಿ ||೫೨|| ನಿನ್ನವರು ಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಗೆ | ಳೆನ್ನಹವಣೇ ಬಣ್ಣಿಸಲು ತಾ | ತನ್ನದುಷ್ಕೃ
ತ ಫಲದಳಳಿದನು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಂದು | ಮನ್ನಿಸೌ ಯಮತನುಜನನು ಕೇಳನ್ನರೇ ತಿವತಿವಮಹಾದೇ |
ವಿನ್ನು ಖತಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||೫೩|| ಐಸಲೇ ಗುಣಮಯವಚೋವಿ | ನ್ಯಾ
ಸವನು ಸಾಕೇನು ಮರಳಿದು | ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿ ಬಂದು ನುಡಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ರೋಷವಹ್ನು
ಯನುಪಶಮಾಂಬುವಿ | ಲಾಸದಲಿ ನಿಲಿಸೇಳು ನೃಪನ ಮ | ಹಾಸತಿಯ ಖತಿ ಹಿರಿದು ಯೆನಗೊಳ
ಗಾಗಿ ಭಯವೆಂದ || ೫೪ || ಎಂದು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ನಾನಾ | ಚಂದವಲಿ ಮುನಿ ತಿಳುಹಿ ಮರಳಿ
ಮು | ಕೊಂದವಿದುರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಲಜಪಾರ್ಥರಿದ್ದಡೆಗೆ || ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಸತಿಯಿರವ ಯಮ | ನಂ
ದನನ ವೈದುವಾದವಾಕ್ಸುಧೆ | ಯಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತುವಳು ಬನ್ನಿಯೆನುತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ||೫೫|| ಹರಿ
ವಿದುರಸಂಜಯರು ಪಾರಾ | ಶುಮಹೀಪತಿಭೀಮನಾಮ್ರೇ | ಯರು ಧನಂಜಯಸಹಿತ ಬಂದರು ಬ
ಹಳ ವಿನಯದಲಿ || ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ನೃಪ | ವರನ ನೆಗಹಿದಲನಿಲಸುತ್ತಸಿತ | ತುರಗಮಾ
ದ್ರಿಸುತ್ತರು ಪವಕೆರಗಿನರು ಭುತಿಯಲಿ || ೫೬ || ಎ?ರೈ ಸಾಕೇ? ಮಕ್ಕಳಿ | ರೇಳಿರೈ ದೇಸಿಗರು ಸಾ
ವ್ಯೂ | ಪಾಲಕರು ನೀವೀಸುನವೈಲಿ ಭೀತಿನಿಮಗೇಕೆ || ಬಾಲೆಯರು ನಾವಂಧಕರು ನಿ | ಮ್ಯಾಳಕೆ
ಯೊಳೆ ನಿಮ್ಮ ಹಂತಿಯು | ಕೂಳಿನಲಿ ಬೆಂದೊಡೆಲ ಹೊರನವಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೫೭ || ತಾಯೆ
ಖತಿ ಬೇಡನ್ನು ಧರಣಿಗೆ | ರಾಯನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಬಾಯದಂಬುಲಬೀಳ್ವೆಡೆಯ ಬಲದಿಂ
ದ ಬದುಕುವೆವು || ತಾಯೆ ನೀವಿಂದಮಗೆ ಕುಂತಿಯು | ತಾಯತನುವಂತಿರಲಿ ಕರುಣಿಸಿ | ಕಾಯಬೇ

ಕೆಂದರಸ ಮೆಗುಳೆರಗದನು ಚರಣದಲಿ || ೫೮ || ಧರ್ಮನಿಮ್ಮದು ಮಗನೆ ಬರಿಯಲಿ | ಕರ್ಮ ನಮ್ಮದು
ಯೆಂದನ ಮಕ್ಕಳು | ದುರ್ಮತಿಗಳನ್ನಾಯತೀಲರಸಾಧುಸಂಗತರು || ನಿರ್ಮಳರು ನೀವೈವರಾಹವ |
ಕರ್ಮಕುಶಲರು ಲೋಕಮೆಚ್ಚಲು | ಧರ್ಮ ನಿಮಗೆಂದೆನುತ ತಲೆಗುತ್ತಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೫೯ ||
ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಮೇಣೂರಣದಲಿ | ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ನೀತಿಯಲಿ ಪರ | ಧರ್ಮಘಾತಕವಾಯ್ತೀ
ಸಾಕೆನ್ನು ಫಲವೇನು || ನಿರ್ಮಳಾಂತಕರಣಕೃತಪರಿ | ಕರ್ಮವಿಲಸಿತೆ ತಾಯಿ ಸೈರಿಸು | ನಿರ್ಮ
ಮರೆ ಬೇಡೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೬೦ || ಏಳು ತಮ್ಮ ವೈಧಾವಿಡಂಬನ | ಧಾಳಿ
ಯಾಟವಿದೇಕೆ ಸೈರಿಸ | ಹೇಳಿದ್ದು ಸೈರಿಸಿದೆ ಮುನಿದೊಡೆ ನಿಮಗೆ ಕೇಡಹುದೆ || ಕಾಳಗದಕೃತಸಮ
ಯಸತ್ಯವ | ಪಾಲಿಸಿದವರು ನೀವಲ್ವೆ ದಿಟ | ಖಳರಾವೈಸಲೆಯೆನುತ ಗಜದಿವಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೬೧ ||
ಹೂರಿಸುವರೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ನಮ್ಮಲಿ | ಹೋಗೆಯಾಯಿತು ಸಾಭಿಯಂಕಳ | ಗೆರಗುವುದು ಗಡೆಯಿಂದ
ಸಲ್ಲದು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಅರಿಕೆಯಿಂದನ್ನಾಯವಿದುಜಗ | ವರಿಯೆ ನಮ್ಮದು ತಾಯಿ ನೀಮನ |
ಮುರಿಯದವಧರಿಸುವೊಡೆ ಬಿನ್ನಹವೆಂದಸಾಭೀಮ || ೬೨ || ಅರಗನರಮನೆ ಕೊಂಡವೆಮ್ಮ ||
ವರಸಮಿತ್ತುಗಳಾಸುಯೋಧನ | ಪರಮಯಜಮಾನನು ಜಯಾಧ್ಯರವಿಪ್ರಿಯಪೂರ್ವವನು || ಕುರು
ಸೃಪತಿಯನುಭವಿಸಿದನು ಸ | ಚ್ಚರಿತವೇನನ್ನಾಯಪಥವೇ | ಧರದೊಳಮಗನ್ನಾಯವೈಸಲೆ ದೈವ
ಕೃತವೆಂದ || ೬೩ || ಕಪಟದಲಿ ಜೂಜಾಡಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಪಹರಿಸಿದೊಡೆ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮದು | ಕೃಪ
ಣತೆಯನಾನೇನ ಹೇಳುವೆನಾಸುಯೋಧನನ || ದ್ರುಪದಪುತ್ರಿಯ ಗಾಢಗರುವಿಕೆ | ಗುಪತಿಯ ಮೂ
ಡುವುದು ಧರ್ಮದ | ವಿಪುಳಪಥ ನಿಮ್ಮದು ಮಹಾಧರ್ಮಜ್ಞರಹಿರೆಂದ || ೬೪ || ಲಲನೆ ರುತು
ಮತಿಯಿಂದೊಡೆಯು ಸಭೆ | ಗೆಳೆದುತಂದವರಧಿಕಸಜ್ಜನ | ರಳಿಕುಲಾಳಕಿಯುಟ್ಟ ಸೀರೆಯನೂ
ರುಮಧ್ಯದಲಿ || ಸುಲಿವವರು ಧಾರ್ಮಿಕರು ನಾವೇ | ಖಳರು ನೀವೇ ಸುಜನರೆಮ್ಮಾ | ಸ್ವಲಿತವನು
ನೀವಿಂದು ಸೈರಿಸಿ ತಾಯಿ ನಮಗೆಂದ || ೬೫ || ಕದನವಿಜಯದ ಬಂಗಿ ತಲೆಗೇ | ರಿದುದು ಮೇ
ಲಂಕದೊಳಗೊಡಹು | ಟ್ಟಿದನ ನೆತ್ತರಗುಡುಹಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆವಗೆ ಮಾತೇನು || ಇದಿರಲಿರದಿರು
ಸಾಕು ಕರೆ ಧ | ಮರದ ವಿಡಂಬದ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಹದನ ಕೇಳುವೆವೆಂದು ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಗಾಂ
ಧಾರಿ || ೬೬ || ಧರಣೀಪತಿ ಕೇಳುಬಲಸುತೆ ನಿ | ಪೂರವ ನುಡಿಯಲು ನಡುಗಿ ಭೂಪತಿ | ಕರವ
ಮುಗಿದನು ವಿನಯಭರದಲಿ ಬಾಗಿ ಭೀತಿಯಲಿ || ಕರುಣಿಸೌ ಗಾಂಧಾರಿ ನಿರ್ಮಳ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ
ಜನನಿ ಕೋಪ | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ಶಪಿಸೆನಗೆ ಶಾಪಕ್ಕರುಹ ತಾನೆಂದ || ೬೭ || ಶಾಪವನು ನೀ ಹೆಸರಿಸೌ
ಸ | ರ್ವಾಪರಾಧಿಗಳಾವು ನಿಮ್ಮಯೀಕೋಪ ತಿಳಿಯಲಿ ತಾಯಿ ಫಲಿಸಲಿ ಬಂಧುವಧೆ ನಮಗೆ || ನೀ ಪತಿ
ವ್ರತೆ ನಿನ್ನ ಬತಿ ಜೀ | ವಾಪಹಾರವು ತನಗೆ ನಿಮ್ಮನು | ಶಾಪವಡಗಲಿ ಯೆನ್ನನುಳುಹೆಂದೆರಗದನು
ಪತಕ || ೬೮ || ನನೆದುದಂತಕರಣ ಕರುಣಾ | ವಿನುತರಸದಲಿ ಬತಿಯ ರುಳುರೋಂ | ಮಿನಲಿ ಜರಿ
ದುದು ಜಾರಿತಗ್ಗದಪುತ್ರಶತಶೋಕ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ರಾಜಪದ ಸಂ | ಜನಿತತಾವಸಜೀಜಶೀಪದ | ವನಜ
ಮುಖಿ ನೋಡಿದಳು ನಖಪಟ್ಟೆಗಳನವನಿಪನ || ೬೯ || ಉರಿದವರಸನ ಕನಿಕರದ ಹೋಗೆ | ವರಿಸಿ ಕಾರಿಡ
ಲೋಡಿ ಹೊಕ್ಕರು | ನರವೈಕೋದರರಸುರರಿಪು ವಿನ ಪತ್ತಿ ಮೊಂಗದಲಿ || ಹರಿಯುಭಯಕರವೆತ್ತಿ ಯ

ಮಜಾ | ದೈರನು ಸಂತೈಸಿದನು ರೋಷ | ಸ್ಫುರಣವಡಗಿತು ಸುಬಲಸುತೆ ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ ||೭೦||
 ಕೃತಕಭೀಮನ ಕೊಂದು ಮುಳುಗಿತು | ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಾತನ | ಸತಿಯ ಖತಿ ಮಗ್ಗಿತು
 ಮಹೀಶನ ನಖದಕಾಂತಿಯಲಿ || ಜಿತವಿರೋಧವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ | ವೈತಿಕರದೊಳಾಯ್ತೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
 ಪತಿ ನರೇಂದ್ರನ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಸಾರನಚನದಲಿ || ೭೧|| ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ ಮಗಳೆ ಯಮಸುತ | ನೀಸ
 ಸೈರಿಸಲಾಪನೇ ನಿನ | ಗೇಸ ತಿಳುಹಲು ಕಡೆಗೆ ತಾಮಸಬಡ್ಡಿ ಮಿಗಲಾಯ್ತು || ಆಸುಯೋಧನ ನಿನ
 ಗೆ ಮಗನೆಂ | ಬಾಸೆ ಬಿಡದಾದುದೆ ಸುಧರ್ಮದ | ವಾಸಿಗೋಸುಗ ನೀಗಿದೆಯಲೇ ಯೆಂದನಾಮುನಿ
 ಪ ||೭೨|| ನಿನ್ನವರು ಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಗ | ಳೆನ್ನಹವಣೇ ವರ್ದಿಸಲು ಮಿಗೆ | ತನ್ನದುಷ್ಕೃತ ತನಗೆ
 ಫಲಿಸಿತು ಹಲವುಮಾತೇನು || ನಿನ್ನಮನಸಿನ ಗಣನೆಯನು ಮಾಡಿನ್ನು ಲೇಸನು ಮೆರೆದು ಗುಣದಲಿ
 ಮನ್ನಿಸಾ ಯಮಸುತನನೆನಲಿಂತೆಂದಳಾಕಾಂತೆ||೭೩|| ಭೀತಿಬೇಡಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ನಿರ್ಧೂತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿ
 ಗಳನ್ನಯ | ಘಾತಕರು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವಳಿದರು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ನೀವಿನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ |
 ಭೂತಳವ ನೆರೆಕಳಿಮ ಬಂಧು | ವ್ರಾತಕುದಕವನೀವುದೆಂದಳು ನೈಪಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ||೭೪|| ಅನುನಯ
 ವ ರಚಿಸಿದಳು ಕೌರವಜನನಿ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಬಂದರು | ವಿನಯದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ನಿಜಮಾತೆ
 ಯಂಘ್ರಿಯಲಿ || ನೆನೆದವಕ್ಷಿಪಯುಪ್ರವಾಹದೊ | ಳನಿಬರನು ತೆಗೆದಪ್ಪ ಕುಂತೀ | ವನಿತೆ ಸಂತೈಸಿದಳು
 ನಯದಲಿ ತನ್ನ ನಂದನರ ||೭೫|| ಏಳ ಧರ್ಮಜ ಪುತ್ರ ಶೋಕ|ವ್ಯಾಳವಿಷಮೂರ್ಛಿತೆಯಲಾ ಪಾಂ |
 ಚಾಲಸುತೆಯನು ತಿಳುಹಿ ಕಾಣಿಸು ಸುಬಲನಂದನೆಯ||ಬಾಲೆಯರನಾಭಾನುಮತಿಯ ಚ | ಡಾಳದುಃಖ
 ವನಪಹಂಸು ಪರಿ | ತಾಳಬೇಡನೆ ಬಂದರೈವರು ದ್ರೌಪದಿಯಹೊರಗೆ ||೭೬|| ಕರೆದುತಂದರು ವಿಗೆ
 ತಲೋಚನ | ನರಸಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದರತ್ತೆಯ|ಚರಣದಲಿ ಹೊರಳಿದೊಡೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ||
 ಮರುಳುಮಗಳೆ ಕುವಾರವರ್ಗದ | ಹರಣ ಸೋಸೆಯತ್ತೆಯರಿಗೊಂದೇ | ಪರಿ ವೈಧಾನ್ಯಭಯೇಕ
 ನುತ ಸಂತೈಸಿದಳು ಸೋಸೆಯ ||೭೭|| ಸರಿಯೆ ತಾ ಸುತರೋಕ ನಮ್ಮಿ | ಬೃರಿಗೆ ನಮ್ಮೊಳು ಬೆರಸಿ
 ವೈರೋ | ತ್ತರವಿಸಂಸ್ತುಳರಣವಿಧಾನವನಮ್ಮೊಳಗೆ ರಚಿಸಿ || ಎರಡು ಬಲದಲಿ ಸಕಲಭೂಮಿ | ಶ್ವ
 ರರ ಚಾತುರ್ಬಲವನುಪಸಂ | ಹರಿಸಿದಾತನು ತಾನೆ ಗದುಗನವೀರನಾರಯಣ || ||೭೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ವದ ೫೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನ ರ ಡ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಣವ ಕೋಧಿಸಲೆಂದು ಕಣನಲಿ | ಹೆಣನ ತುಳಿತುಳ್ಳಿರಸಿ ಕುರು ಧಾ | ರಿಯವತಿಯ
 ನು ಕಂಡು ಮಿಗೆ ಹೊರಳಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||

||ವದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ತೀ|ಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕರೆದುನಯವಲಿ|ಲೋಲಲೋಚನೆ ನುಡಿ

ದಳಂತಸ್ತಾಪತಿಖಿಜಡಿಂ || ಹೇಳು ತಂದೆ ಮುಕುಂದ ಕದನ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೊಬ್ಬಧರಣೀ | ಪಾ
 ಲವರ್ಗವ ತೋರಿಸೆಂದಳು ಹರಗೆ ಗಾಂಧಾರ || ೧ || ನಿನ್ನಲೀಲೆಯ ಬೆಳೆಸಿರಿಯಸಂ ಪನ್ನಮಾಯೆ
 ಯರಚನೆಯದುನಿ | ರ್ಭಿನ್ನ ಭಾರತಬಹಳರಚಿತಾಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲದ || ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹಗೆ ಬೆಳೆದಶೌರ್ಯವಿ |
 ಪನ್ನರನು ತೋರೆನೆ ಜನಾರ್ದನ | ಮುನ್ನಸೆಂದಳು ನಯನಜಲವನು ಮಿಡಿದು ಗಾಂಧಾರಿ || ೨ ||
 ತಾಯೆ ಬಾ ಗಾಂಧಾರ ಮನದಲಿ | ನೋಯದಿರು ಪೌರಾಣಜನ್ಮದ | ದಾಯಾಭಾಗದ ಭೋಗಭಂಗ
 ಸಲಳುಕಲೇನಿನ್ನು || ಸಾಯಲಾಗದೆ ಸುಭಟರಸುಗಳು | ಜೀಯವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿದು | ವಾಯಲೀಸಂ
 ಸಾರವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೩ || ಎಂದು ಕೈಗೊಟ್ಟಬಲೆಯನು ಹರಿ | ತಂದನಾಸಂಗ್ರಾಮ
 ಭೂಮಿಗೆ | ಹಿಂದೆಬರ ಲಪ್ಪಾದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣಿಯನಾಲಯರು || ಮುಂದೆ ಹೆಣದಿನಿಹಿಗಳು ಖಗವ್ಯ
 ಗ | ವೃಂದಚಲ್ಲಿತು ಭೂತಘಾತನಿವೃಂದ ತೆರಳಿತು ಹೊಕ್ಕರಿವರದ್ಭುತರಣಾಂಗಣವ || ೪ || ಸೂಸಿತ
 ಬಲಾವೃಂದ ಕೆದರಿದಾಕೇಶಪಾಶದ ತೆಳುವಸುರನಿಟ್ಟಾಸುರನ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಲೋಚನವಾರಿಧಾರೆಗಳ ||
 ಅಸುರಾತೋದನದಶೋಕಾಕ್ಷೇಶಬಹಳದ ಬಾಲೆಯರು ಪ್ರಾ | ಣೇಶ ಮೈದೋರೆನುತ ಹೊಕ್ಕರಿಸಿದರು
 ಕಳನೊಳಗೆ || ೫ || ಹರೆದರಗಲಕೆ ನಾರಿಯರು ಕುರು | ಧರಣಿಯಲಿ ತಮತಮ್ಮ ಪತಿಗಳ | ಕಂಗಳಲಿ
 ತುರಗದಲಿ ರಥದಲಿ ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ತಿರದ ಮುಂಡಾಡಿದರು ಹೆಣನಲಿ | ಹೊರಳಿದರು ವಿವಿಧಪ್ರಳಾಪದ
 ಪರಿತವವನೆಂತರಿದೋ ವೃಸ್ಥ ಸುಮೊಡಂದೆಂದ || ೬ || ನಡೆದಳಾಗಾಂಧಾರಿ ಶೋಕದ | ಕಡಲೊಳೇಳು |
 ತ ಮುಳಿದಂಘ್ರಿಯ | ತೊಡಹುಕರುಣಾಂಬುವಿನ ಹೊನಲಿನ ಜಾನುಜಂಘೆಯಲಿ || ಅಡಗನಲಿ
 ಕಾಲೂರಿ ಸಿಲುಕಿದ ರೊಡನೆ ಹರಿ ನೆಗಹುವನು ನೆರವಿನ | ತೊಡಕ ಬಿಡಿಸುತ ಪೋಪಳಂಗನೆ ಹೆಣನ
 ಮಧ್ಯದಲಿ || ೭ || ಇತ್ತ ನೋಡೈ ದೇವಕೀಸುತ | ಮತ್ತಗಜಕಂದದಲಿ ಭಗ | ದತ್ತನನು ಕಂಡಾತ
 ನರಸಿಯ ರೈದೆ ಮೊಗನೆಗಹಿ || ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿದೆ ಭಾರಿದಂತಿಯ | ಹತ್ತಲರಿಯದೆ ನೂರು ಮಡಿ
 ಶೋ | ಕೋತ್ತರದಲಿದೆ ಶಿವಯನುತ ಮರುಗಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೮ || ದೇವ ನೋಡಾ ಶೋಕವ
 ಹ್ನಿಯ | ಡಾವರವ ಕಾಂಭೋಜರರಸಿಯ | ರಾವನೋಂಪಿಯನೋಂತರೋ ಶಿವತಿವಮಹಾದೇವ ||
 ಅವನಾತನು ನಿಮ್ಮವರುಗಳ | ಮಾವನೈ ಪಾಂಚಾಲ ಸತಿಯನು | ಜೀವದಲಿ ಜಾರಿದರು ರಮಣರ
 ಮೇಲೆ ತಲೆ ಹೊರಳಿ || ೯ || ಅದೆವಿರಾಟನ ಸತಿಯರೀಚೆಯ | ಲಿದೆ ಘಟೋತ್ಕಚನಂಗನೆಯರೀ |
 ಸುದತಿಯರ ಶೋಕವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ಪಂಚಕೈಕಿಯರ || ಒದರಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಹೆಂಡಿರಾಚೆಯ | ಲದೆ ಸು
 ಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದ್ಯರು | ಕೆದರಿ ಹೊರಳುತ್ತಲಿದೆ ಮುರಾಂತಕ ನಿನ್ನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ೧೦ || ಸುಖ
 ಕಣಾ ಭೂಶ್ರವನ ವರ | ಸಖಿಯದೇ ಪಾಡಳಿದು ನಿಮ್ಮಯ | ಸಖನ ಗೆಲಿಸಿದಿರಿವನ ಮುರಿದಿರಿ ರಾ
 ಧಯಾತ್ಮಜನ || ನಿಖಿಳಯಾಚಕಜನಸಹಿತ ತ | ತ್ಸಖಿಯರಳುತಿದೆ ಕರ್ಣ ಮರಣಕ | ನಿಖಿಳಜಗ ನೀ
 ನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿಸಿ ಮರುಗಿತಂದಿನಲಿ || ೧೧ || ಭಾಸುದತ್ತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಳುವ | ಮಾನನೀಯರನೀ
 ಕ್ಷಿಸೈ ಮತ್ತೊನುಗಳ ನೋಡಿತ್ತಲಿದೆ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ || ಏನನೆಂಬೆನು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯರ | ಹಾನಿ
 ಯನು ಮಾಡ್ರೇಶನರಸಿಯ | ರೇನುಧರ್ಮದಲಿದ್ದರೆಂದಳಲಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೧೨ || ತಂದೆ ನೋ
 ಡೈ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ನಂದನರನೊಡನೆ ಕಿರಿಯಳ | ನಿಂದು ಮುಖಿದುಶ್ಯಳೆಯನಾ ಸೈಂಧವನವಲ್ಲ

ಭಯ || ಅಂಧವಿವಿಧವ್ಯೂಹದರಿಗುರು | ನಿಂದೊಡೆಯು ಹುಸಿರಾತ್ರಿಯಲಿ ನೀ | ಕೊಂದೆಲ್ಲೆ ತನ್ನಳಿ
ಯನೆನು ವರಸಿಂಧು ಭೂಪತಿಯ || ೧೩ || ಎನುತ ಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಕಂಡಳು | ತನುಜನನು ಭೀಮನ
ಗದಾಧಿ | ಟ್ಟನದ ಗಾಯದಮೈಯು ಖಂಡಿಸಿದೂರುಮಂಡಲದ || ನನೆದಹುಡಿಮಗ್ಗುಲಿನ ರಕ್ತದ |
ಹೊನಲ ಹೊಲಸಿನ ಘೋಕಕಾಕ | ಧ್ವನಿಭಯಂಕರಸಂವಿದಾನದಕಾರವೇಶ್ವರನ || ೧೪ || ಇತ್ತ ನೋ
ಡೈ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ಮತ್ತದಂತಿಯನಿಂದುಕುಲರಾ | ಜೋತ್ತಮನೇಕಾದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣಿಯವಲ್ಲ
ಭನ || ಹತ್ತಿ ಹಿಡಿದೊಲೈಸುವರು ವರ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರಿಗಳು | ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿತು
ಘೋಕವಾಯಸಜಂಬುಕವ್ರಾತ || ೧೫ || ಎನುತ ಬಿದ್ದಳು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮಾ | ನಿನಿಯನೆತ್ತಿದನ
ಸುರರಿಪು ನೃಪ | ವನಿತೆಯರು ವರಭಾನುಮತಿಮೊದಲಾದ ನಾರಿಯರು || ಜನಪತಿಯ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿ
ದರು ಸಂ | ಜನಿತಶೋಕಾದ್ಭುತದ ಹಾಹಾ | ಧ್ವನಿಯು ಧಟ್ಟಣೆ ಘಟ್ಟಿಸಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲ
ವ || ೧೬ || ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನನಾಕಳಿಂಗನ | ಸೋಮದತ್ತನ ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಭೀಮವೈರಿಯ ಲಂ
ಬಸನ ಕಿಂಮೀರ ನಂದನನ || ಭಾವಿಸುತನ ಸುಶರ್ಮಕನ ಸು | ತ್ರಾಮರಿಪುಗಳ ಭೂರಿಬಲದ
ಸ | ನಾಮರರಸಿಯಿಂದ ನಿಜೇಶ್ವರಮೇಲೆ ತನು ಹೊರಳೆ || ೧೭ || ಜನಪ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಕುಂತೀ |
ವನಿತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಹೋರಳಿದ | ಳಿನತನುಜ ಹಾ ಕರ್ಣ ಹಾಹಾಯಿನುತ ಹಂಬಲಿಸಿ || ನಿನಗೆ ಧ
ರ್ಮಸುತಾದಿಭೂಮಿಪ | ರನುಜರೀ ಮಾಯಾವಿ ಮಧುಸೂ | ದನನೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂದನಕಟಿಂದಳ
ಲಿದಳು ಕುಂತಿ || ೧೮ || ಅರಿದನಂತಕಸೂನು ಮುರಹರ | ನಿರಿದನ್ಮೈ ನಾವಿಂದು ಕರ್ಣಗೆ |
ಕಿರಿಯರೈಲೇಸಾಯ್ತು ಗುರುಜನ ಬಂಧುಜನಹನನ || ಉರುವ ಶಶಿವಂಶದ ಮಹಾನೃಪ | ರೆರಗಿದೊ
ಡೆ ಪಾತಕಕೆ ಮುನ್ನೈ | ಚ್ಚರಿಸದಕಟಾ ತಾಯಿ ಕಡಸಿದಳೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೧೯ || ನುಡಿಯದಿ
ಹರೇ ತಾಯಿ ಕರ್ಣನ | ಮೊಡನೆ ನೀವ್ ಬಂದವರು ಯೆನ್ನದೆ | ಕಡಿಸಿದೆಯಲಾ ಧರಣೀಪತಿಯಾ
ತನನು ಯೆನಿಸುವದ || ಬಿಡಿಸಿದೆಯಲಾ ಯಿನ್ನು ಲೋಕದ | ಸಡಗರದ ನಾರಿಯರ ಹೃದಯದೊ
ಳೊಡೆದು ಹೋಗಲಿ ಯಂತರಂಗವು ಬಾಹ್ಯರಂಗದಲಿ || ೨೦ || ಹೋಗಲಿನ್ನಾಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ | ತ್ಯಾಗ
ದುವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವ | ನೀಗಿ ಕಳೆಯೆಂದಸುರರಿಪು ವೈತಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ || ಮೇಗಿವರ ಸಂಸ್ಕಾ
ರಕಾರ್ಯನಿ | ಯೋಗವಿವೆ ಭಾರಾಂಕ ನಿನಗೆ ಸ | ರಾಗದಲಿ ಸಂತ್ಸೈಯೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಶೌ
ರಿ || ೨೧ || ವ್ಯಾಸನಾರದವಿದುರಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೇಶವರು ದಾರುಕಯುಯುತ್ಸವ | ಹೀಶಮೊದಲಾ
ದನಿಬರರಸರ ಸಾರಥಿವ್ರಾತ || ಆಸಚಿವರಾಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದಾಸಮಸ್ತಪ್ರಕೃತಿಜನ ಸಂ | ತ್ರಿಸಿದ
ರು ಸಂಸ್ಕಾರವಿಧಿಯನು ಹತಮಹೀಶರಿಗೆ || ೨೨ || ಕುರುಪತಿಯ ರವಿಸುತನ ಮಾದ್ರೆ | ಶ್ವರನ ದು
ಶ್ಯಾಸನ ವಿಕರ್ಣ | ದ್ವಾರ ಜಯದ್ಧ ಬಾಹ್ಲಿ ಕನಭಗದತ್ತಲಕ್ಷಣನ || ಗರುವರನು ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯೇ
ಶ್ವರನ ಕುಂತೀಭೀಷ್ಮಪುತ್ರನು | ಖ್ಯರೆನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿಹಿಸಿದರಾಹಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ || ೨೩ || ಕಳ
ಚೌಕವ ಸುತ್ತಲೊಟ್ಟಿಸಿ | ತಳಿಗಳನು ಬಹಳಾಗ್ನಿಯನು ಕೈ | ಗೊಳಿಸಿದರು ದಹಿಸಿದರು ಬಹಳಾಕ್ಷೌ
ಹಿಣೀಭಟರ || ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಸಿಂಹಾಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ನಿಖಳಕಾಂತಾ | ವಳಿಸಹಿತ ಗಂಗಾವಗಹ
ನವ ಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ || ೨೪ || ಆನದಿಯ ತೀರದಲಿ ತಿಂಗಳು | ಮಾನನಿಧಿ ತತ್ಪ್ರೇತರಿಗೆ ಜಲ | ದಾ

ನವಿಧಿವಿಹಿತಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲಸತ್ತ್ವಿಯೆಯ || ಭೂನೈಪತಿ ಮಾಡಿದುದು ಒಂದುದು | ಜಾನಪದಜನ
ಮೈದೆ ಕುಂತಿ | ಸೂನುವನು ದರುಶನವ ಮಾಡಿತು ಕಾಣಿಕೆಯನೀಡಿ ||೨೫|| ತಿಳುಹಿರಾಯನ ಹೃದಯ
ಸಂಚಿತ | ಕಲುಷವನು ಖಂಡಿಸಿ ಗತಾಕ್ಷನ | ಬಲಿದಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯನಾರಿಸಿ ನೃಪವಧೂಜನದ || ಅಳಲ
ನಾರಿಸಿ ಗಜಪುರದ ನೃಪ | ನಿಳಯವನು ಹೊಗಿಸಿದನು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ
ನು ಕುರಣದಲಿ || ... ||೨೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨೯೦ ವದ ೬೦೭೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ದೇವಸಂತತಿ ನಲಿಯೆ ಪಾಂಡವ | ಜೀವಹರಿಯೆಂಬೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೆ | ಭಾವ ಸಂದುದು
ಧರ್ಮಜನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದಲಿ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮೀ | ಪಾಲ ಹಿಮಗಿರಿ ತೋಡಗಿ ಸಾಗರ | ವೇಳುಪರಿಯಂ
ತಖಿಳನಗರಗ್ರಾಮಪುರ ವರದ || ಮೇಲುರ್ವಣಪ್ರಮುಖರಾಚಾಂ | ಡಾಲರವಧಿಯ ಸಕಲಭೂಜನ |
ಜಾಲ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಬಂದುದು ಕಂಡುದವನಿಪನ || ೧ || ಭುವನಮುದ್ಲಕಣ್ಣುಕರಭಾ | ಗರ್ವಭರ
ದ್ವಾಜಾಂಗರಸ ಗಾ | ಲವಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಠಗೌತಮ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಮುನಿ || ಧ್ರುವವಿಭಾಂಡಕಗಾ
ರ್ಗ್ಯಘಟಸಂ | ಭವವೃಕಂಡುಸುತಾದಿಭೂಮಿ | ಪ್ರವರಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಕಂಡರು ಧರ್ಮನಂದ
ನನ || ೨ || ಜಲಧಿಮಧ್ಯದಕುರುವುಘಟ್ಟಾ | ವಳಿಯಕೊಞ್ಣದ ಕುಹರಕುಂಜರ | ನೆಲೆಯ ಗಿರಿಸಾನು
ಗಳ ತಿಖರದ ದುರ್ಗವೀಧಿಗಳ || ನೆಲನಶೇಷಪ್ರಜೆ ನಿಖಿಳಮಂ | ಡಳಿಕಮನ್ನೆಯವಂದಿಜನಸಂ | ಕುಲ
ಮತಂಗಜಪುರಕೆ ಬಂದುದು ನೃಪನಕಾಣಿಕೆಗೆ || ೩ || ವ್ಯಾಸನಾರದ ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾ | ಗೀಸಮಸ್ತ
ಮುನೀಂದ್ರನಿಕರ ಮ | ಹೀಶನನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆ ಮನವನೊಡಬಡಿಸಿ || ದೋಷರಹಿತಮುಹೂರ್ತ
ಲಗ್ನದಿ | ನೇಶವಾರಶುಭಗ್ರಹೋದಯ | ಲೇಸನಲು ನೋಡಿದರು ಮಿಗೆ ಗಾಗ್ಯಾದಿಜೋಯಿಸ
ರು || ೪ || ತರಿಸಿ ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳ ಸಂ | ವರಿಸಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವವಿ | ಸ್ತರದ ಪಂಚಮಹಾನಿ
ನಾದದ ಸರ್ವಜನ ಮನದ || ಹರುಷಪೂರದ ವೇದಮಂತ್ರೋ | ಚ್ಚರಣ ಸಾರದನೃಪನ ಪಟ್ಟದ |
ವರಮಹೋತ್ಸವವೆಸೆಯಲೆಸಗಿದನಸುರರಿಪುವಂದು || ೫ || ಸುರಪತಿಖಿಯವನಿರುತಿವರುಣಾ | ದ್ಯು
ರು ವರುತಹರಸಖನುಯಿಶಾ | ನೈರು ಮಹೋರಗ ಗರುಡಗಂಧರ್ವರು ವಿಮಾನದಲಿ || ನೆರೆದು ಕಿ
ನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರ | ಪ್ಸರಿಯರಾನಂದದಲಿ ವೀಣಾ | ವರಸುಗಾನವಿನೋದನೃತ್ಯದೊಳೊಲಿಸಿದರು ಸ

ಭೆಯ || ೬ || ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದುರರು ವರಪುರೋಹಿತಧೌವ್ಯ ನಿಲಾಂ । ಬರರು ಯಾ
 ದವರರಸ ವೇದವ್ಯಾಸ ನಾರದರು || ತರುಣಿಯರು ಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತಿಯು ಪರಮಮುನಿವಧುನಿಕರ
 ಧರಣೀ । ಸುರರು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಸೂಸಿದರವನಿಪನ ಹರಸಿ || ೭ || ಆದುದಾ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದೊ ।
 ಳಾದುರಾತ್ಮಕಭಾಷ್ಯಳನೆ ಪರಿ ವಾದವನು ಯುನಿಕರ ಕೇಳಿದು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ || ಭೇದಿಸಿದನಿವನ
 ಸುರನೆಂದು ವಿ । ಪಾದವನ್ನಿಯಲುರುಹಿದರು ಬಳಿ । ಕಾದರಿಸಿ ಧರ್ಮಜನ ಸಂತೈಸಿದನು ಮುರವೈ
 ರಿ || ೮ || ವರಮುನೀಂದ್ರರನಖಿಳದೇಶಾಂ । ತರದ ಭೂಸುರವರ್ಗವನು ಸ । ತ್ಕರಿಸಿದನು ಗೋಭೂ
 ಮಿದಾನಹಿರಣ್ಯ ವಸನದಲಿ ಪರಿಜನವ ಪುರುಜನವ ರತ್ನಾ । ಕರಪರೀತಮಹೀಜನವ ಮಿಗೆ ಸ । ತ್ಕ
 ರಿಸಿ ವೈಭವ ವಿಭವಹಿತಸನ್ಮಾನ ದಾನದಲಿ || ೯ || ಅರಸಕೇಳಿ ಪಟ್ಟವದು ಹಿರಿ ಯರಸನದು ಯುವ
 ರಾಜಪಟ್ಟಕೆ । ಹರಿತನೂಜನೊಳಾಯ್ತು ಸೇನಾಪತಿ ಧನಂಜಯನು || ವರಕುಮಾರರು ಯಮಳರ
 ಲ್ಲಿಗೆ । ಹಿರಿಯಸಚಿವರು ವಿದುರನವನಿಪ । ಪರುತವಿಸಿದಯುಯುತ್ಸವನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಲಿ || ೧೦ ||
 ಅಸುಯೋಧನನರಮನೆಯನವ । ನಿಶ್ಚೂಷಕನು ಪವನಸುತದು । ಶ್ವಾಸನನ ಸದನದಲಿ ಪಾ
 ರ್ಥಗ ಕರ್ಣಭವನವನು || ವಾಸವಾದುದು ಯಮಳರಿಗೆ ದು । ಶ್ವಾಸನಾನುಜರರಮನೆಗಳುಳಿ ।
 ದೈಸುಮನೆ ಭಂಡಾರಕೋಶಾರಕ್ಕೆ ಸಮನಿಸಿತು || ೧೧ || ಮನ್ನಣೆಯಲಿ ಯುಯುತ್ಸು ಹೊಕ್ಕನು ।
 ತನ್ನ ಮನೆಯನು ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪ । ರುನ್ನತಾಲಯವಾಯ್ತು ನೃಪನ ಪಸಾಯ್ತು ಸಂತತಿಗೆ || ಮು
 ನ್ನಿನವರೇ ಮಂತ್ರಿಸಚಿವರು । ಮುನ್ನದಾವಂಗಾವಸರುತವ । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪೌರಜನವೆಸೆದಿದುರದಿಭ
 ಪುರಿಯ || ೧೨ || ಅರಸು ಧರ್ಮಜನಾದ ನಮಗಿ । ನ್ನುರವಣಿಪಮನ ಬೇಡಬೇಡು । ತ್ಕರಿಸು ವಿ
 ಹಪರವೆರಡ ಪಡೆವೆವು ನಿಖಿಳಜನ ಹೊಗಳೆ || ಪರಿಮಿತ್ತದ ಜನತಮ್ಮ ಸುಬಲವ । ನಿರದೆ ಮಾಡುವೆವೆಂ
 ದು ಮುನಿಜನ । ಧರಣಿಸುರರೊಳಗಾದಪುರಜನರೊಲಿದು ಹರಸಿದರು || ೧೩ || ಗೌಳಬರ್ಬರಮ
 ಗಧಸಿಂಧುನೆ । ಪಾಳವಾಂಧ್ರವಿದೇಹಕುರುಮಳೆ । ಯಾಳವತ್ಸತ್ರಿಗರ್ತಮತ್ಸ್ಯವಿದರ್ಭಕಾಂಭೋಜ ||
 ಮೂಳವಾಂಗಕಿರಾತಳಲಿ ಬಂ । ಗಾಳಜೋನೆಗಚೀನಖರ್ಪರ । ಚೋಳಕೊಡಗನ್ಯಪಾಲಕೊಂಕಣಕರು
 ತ್ತಮೋಹರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೪ || ಶೂರಸೇನಮರಾಟಬಾಹ್ಯಕ ಕೇರಳಯುಗಂಧರಕುಕುರಸಂ । ವೀರಕೊಂಕಣ
 ಚೇದಿಕೋಸಲನಿಪಥ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ || ಪಾರಶಿಕಪಾಂಚಾಲವರಗಾಂ । ಧಾರಕರ್ಣಾಟಕ ಪುಳಿಂದಕಾ ।
 ಶ್ವೀರನಿಪಧವಿದರ್ಭಘೋಟಕವಂತಿಕಾಂಭೋಜ || ೧೫ || ಅಂಗಕುಂತಲಲಾಟಪೌಂಡ್ರಕ । ಳಿಂಗಗು
 ಜ್ಜರಪಾಂಡ್ಯಕೇಕಯ । ಸಿಂಗಳದಶಾರ್ಣವತುರುಷ್ಕಸಮುದ್ರಹೋಸಲದ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನೃಪರನ
 ನರವ । ರಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಲಾಲಿಸಿ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ನೃಪತಿ || ೧೬ ||
 ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನಬಾಣಶಯನ । ಸ್ಥಳಕೆ ಧರ್ಮಜ ಬಂದು ಧರ್ಮಂ । ಗಳನುಕೇಳ್ವನು ರಾಜ
 ಧರ್ಮಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ || ತಿಳಿದನಗ್ಗದಾನಧರ್ಮಾ । ವಳಿಯನಾತನ ರಾಜಪಾಲನ ।
 ನಳನಹುಪಭರತಾದಿಭೂಪರ ಗತಿಗೆ ಗುರುವಾಯ್ತು || ೧೭ || ಕದನದಲಿ ಕೈಯಾರ ದೈತ್ಯರ । ಸದೆ
 ದು ಭೂಭಾರವನು ಪರಹಸ್ತದಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಷಗೆ ಯುತ್ತ್ರಾಯಿನಿಸಿ || ನದಿಯನಂದನನನು
 ಪರಾನಂ । ದದಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದನು ಮುರವೈರಿ ನಿಜಪುರಿಗೆ ||

|| ೧೮ || ಯಮಸುತನ ತಕ್ಕೈಸಿ ಭೀಮನ | ಮಮತೆಯನು ಭುಲೈಸಿ ಪಾರ್ಥನ | ನಮಿತಮೆಕು
ಟವ ನೆಗಹಿದನು ಪುಳಿಕಾಶ್ರುಪೂರನಲಿ || ಯಮಳರನು ಸಂತೈಸಿ ರಾಯನ | ರಮಣಿಯನು ಬೋಳ್ಳಿ
ಸಿ ವಿದುರ | ಪ್ರಮುಖರನು ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟು ಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ || ೧೯ || ದೇವದುಂದುಭಿರವದ
ಗಗನದ | ಪೂವಳೆಯ ಪೂರದ ಸಜುಸ್ತುಜ | ನಾವಳಿಯ ಜಯರವದ ನಿಘೋಷದಗಡಾವಣೆಯ ||
ದೇವಕಿಯವಸುದೇವರುಕುಮಿಣಿ | ವೇವಿಯರುಗಳ ಹರುಷದಲಿ ನಿ | ಭಾವ ಮಿಗೆ ನಿಜಪುರವ ಹೊ
ಕ್ಕನು ವೀರನಾರಯಣ || ೨೦ || ಭೂಸುರರ ಋಷಿಗಳನು ದಿಗ್ಧರ | ಣೀಶರನು ಮೆನ್ನೆಯರ ದಿಕ್ಕಿ
ನ | ದೇಶದೇಶದ ಮಂಡಲೀಕರ ನಗರಪಟ್ಟಣವ || ಕಾಶಿಮೊದಲಾದಖಿಳತಿರ್ಥನಿ | ವಾಸಿಗಳ ಕಳುಹಿ
ದನು ಧರ್ಮಜ | ನಾಸಹೋದರರೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿದನು ನೃಪತಿ || ೨೧ || ನೆಲೆನೆಲೆಯ ಸೌಧಂ
ಗಳಲ್ಲಿಹ | ಲಲನೆಯರು ಶತಸಾರ್ಪಿಣ್ಯ ಮೈ | ಯೊಲವಿನಲಿ ದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಕೂಡ || ಒ
ಲಿದು ಗಾನವಿನೋದದಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ವೀಣಾವಾದ್ಯದಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ನಾನಾವಿದ್ಯೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದ
ರೊಲವಿನಲಿ || ೨೨ || ರಚಿತಮಂತ್ರಿಪ್ರಸಾದ್ಯರು ಘಟೋ | ತ್ಕಚನ ತನಯನು ಮೇಘನಾದನು |
ಪ್ರಚುರತರನಾರ್ಕಣಸುತವೃಷಕೇತುಮೊದಲಾದ || ಸಚಿವರಾಪ್ತಕುಮಾರಬಾಂಧವ | ನಿಚಯವರ್ಗ
ದಲರಸ ರಂಜಿಸಿ | ಯುಚಿತದಿಂಪಾಲಿಸಿದನೇಕಚೈತ್ರದಲಿ ನೆಲನ || ೨೩ || ಭರತನಹುಷಯಯಾತಿನಳಕೂ
ಬರಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನುಪುರೂರವ | ವರದಿಳಿಪನುಸಗರದಶರಧರಾಮಮೊದಲಾದ || ಧರಣಿಪರಿಗೈವಡಿಯೆನಿಸಿ
ಸು | ಸ್ಥಿರದಿ ನೃಪನಾಳಿದನು ರಾಜ್ಯದ | ಸಿಂಹಯ ವರ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ಕೇಳ | ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೨೪ ||
ವಾಸವನ ವೈಭವಕೆ ಮಿಗಿಲೆಂ | ದಾಸುರರು ಕೊಂಡಾಡೆ ಶ್ರೀಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಯ ಭಜಿಸುತವೆ ಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗದಲಿ || ಭಾಸುರದ ನವರತ್ನವಯಸಿಂ | ಹಾಸನದ ವಿಭವದಲಿ ರಂಜಿಸೆ | ದೇಶ ನಲಿ
ದುದು ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಹಬ್ಬಿದುದು ತ್ವೇಜಗವ || ೨೫ || ಈತರಟಿ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹಿದ | ಪಿತವಸನಮು
ಕುಂದಕಂಸಾ | ರಾತಿಕೃಷ್ಣನ ಚಲಪವೀಯೂಷವನು ನೆಲೆನಲಿದು || ಸೂತಮುನಿ ಪೇಳಿದನು ತಪಸಿ |
ವ್ರಾತವಾನಂದದಲಿ ಕೇಳ್ವತಿ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿದರಾಮುನಿವರನ ಕರುಣದಲಿ || ೨೬ || ಅರಸ ಕೇ
ಳ್ಳೆ ಸಕಲವೇದದ | ತಿರುಳೆನಿಪಭಾರತದ ಕಥೆಯನು | ವಿರಚಿಸಿದಜಗದಘನ ಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಕೃತಿಯೆನಿ
ಸಿ || ಹರಹಿದನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲಿ ಕೇ | ಳರಸ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಮುರ | ಹರಚರಿತ್ರವಿದಖಿಳಲೋಕ
ದ ದುರಿತಹರನೆನಿಸಿ || ೨೭ || ಹರನ ಸಭೆಯೊಳಗೀಕ್ಷೆಯು ಮುರ | ಹರನಸಭೆಯೊಳು ಸಕಲವಿ
ದ್ಯಾ | ಧರರ ಸಭೆಯೊಳು ಕವಲಭವನುದ್ದಂಡಸಭೆಯೊಳಗ || ಸುರಪತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾವಕ | ತ
ರಣಿಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೈರುತಿ | ವೆಂಣುಸಭೆಯಲಿ ಮೆರದುದ್ವೈ ಭಾರತಕಥಾವ್ಯತವು || ೨೮ || ಸರ್ಪ
ಯಾಗದೊಳಾದಕರ್ಮದ | ದರ್ಪವನು ಕಡೆಯೊಡದು ತೊಳಗಿದ | ನುಪ್ಪರದರವಿತೇಜದಲಿ ಸುರಸಭೆ
ಯು ಬೆರಗಾಗೆ || ತಪ್ಪದಿಭಾರತವೇಳ್ವಂ | ಗಪ್ಪದಮರಶ್ರೀಕದಂಬದೊ | ಳೊಪ್ಪುವಿಂದ್ರನ ವಾಡಿ
ಯಲೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೨೯ || ಮುನಿಗಳೆಂಬತ್ತಂಟುಸಾವಿರ | ಘನಕಥಾಪೀಯೂಷವನು ಕೇ |
ಳ್ವನಿಹಿರಿತ್ತರು ಸೂತ ಮನದಣಿವಂತೆ ವಸ್ತುಗಳ || ವನವಸಂಗಳಿಬಂದು ತಾಪಸ | ರನಿಬರುಂ ಸ್ವಸ್ಥಾ
ನಸಂಗತ | ರನಿಸಿ ಭಾರತಕಥೆಯ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಮನದಣಿಯೆ || ೩೦ || ಸನಕಕಶ್ಯಪಜನ್ಮಜೈಮಿ

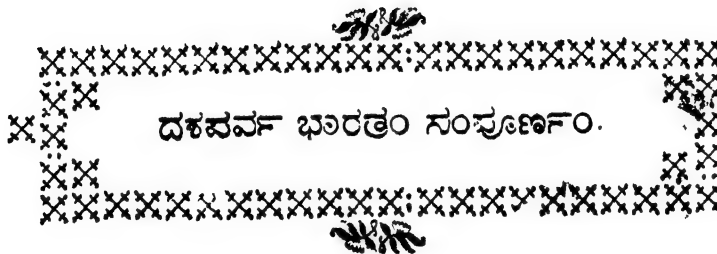
ನಿ । ವಿನುತವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಂಗರ । ಮನುಮತಂಗನಗಸ್ತೃಕಸ್ಯಪಗಾರ್ಯಗೌತಮರು ॥ ಘನತರದವಾ
 ಲ್ಮೀಕಿವಾಸಿಷ್ಠನನು ವೇದವ್ಯಾಸರೊಳಗಾಪನಿಬರನು ಜನಮೇಜಯನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ॥೩೧॥
 ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ । ವೆಮ್ಮಮೇಲುಂಟಾಗಿ ಭಾರತ । ಗಮ್ಯವೆನಿಸುವ ಕಥೆಯ ಪೇಳ್ವರಿಸೂ
 ತನಂದದಲಿ ॥ ನಿರ್ಮಳಿತವಾಯ್ತೆನ್ನ ತನು ಸ । ವ್ಯಮೃತ್ಮಶಂಪಾಯು ನಿಶ್ಚನು ಬೊಮ್ಮ ರಘೂ
 ಬೆನುಕಣಾ ಯೆಂದರಸ ಹೊಗಳಿದನು ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಾನ್ಯತ ಸಿಂ । ಲೋಲಕಫೆಯು
 ನಾದರಿಸಿಯಾ ಕೇಳಿದೊಡೆ ಶತಯಾಗಫಲವಹುದಮರಲೋಕದಲಿ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆಯರ ಸಮೇಳ
 ದ । ಲಾಳುವರು ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ । ರಾಳುಗಲಸವ ಮಾಡುವರು ತೆತ್ತೀಶಕೋಟಿಗಳು ॥ ೩೩ ॥
 ಧರೆಯೊಳಿಸತ್ತಥಯ ಕೇಳಿದ । ನರಗೇ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂತತಿ । ವರಶುಭೋದಯಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ
 ನಿವೃದನವರತ ॥ ಹರನಸಾರೂಪ್ಯವನು ಕೇಳ್ತುರ । ಹರನ ಸಾಲೋಕ್ಯವನು ಭಾರತಿ । ವರನ ಸಾಯು
 ಜ್ಯವನು ಪಡೆವರು ನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯನು ಪೊಗಳ್ದ ಜನರಿಗೆ । ಗಣ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯ
 ವನು ಹರಿ ಕಾ । ರುಣ್ಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟೆಹಪರಂಗಳಲೈದ ಸಲಹುವನು ॥ ಹಣ್ಣ ತಲೆಗೇರಿಸಿ ಮರವಮು ।
 ಕೃಣ್ಣನಿಷ್ಕವನೀವನೀಲಾ । ವಣ್ಯಮಯ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಕೊಂಡಾಡದವರಾರಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಸರಸಿಜೋ
 ದ್ಭವನರಸಿ ಭಾರತಿ । ಹುಯವಧುಗೋಮಿನಿಯ ಸಭೆಯಲಿ । ಸುರಸತಿಯರಾಸ್ಥಾನವಲಿ ದಿಗ್ವಿನಿತಯ
 ರ ಹೊರೆಯ ॥ ವರವನಿತಶಚಿದೇವಿಯಾರ್ವತಿ । ಯರ ಸಮೀಪದರಂಭೆಯಿದಂಲಿ । ವರಕಥಾಪಿ
 ಯೂಷಪಾನಿಗಳಾದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ವಿಪ್ರಜನರಾದರಿಸಿ ಕೇಳಿ ಲ್ಕಪ್ಪುದೈ ಸಚ್ಚರತ ಸದ್ಗುಣ
 ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವೆಪ್ಪಪುತ್ರಕಳತ್ರಸಂಪದವು ॥ ಗೊಪ್ಪವೆನಿಸುವ ಶ್ರುತಿಸುಯೋಗ್ಯತೆ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲಿ ಕೈಸಾರು
 ವುದುತಾವೊಪ್ಪುವರಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯೊಳಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೭॥ ಭವದುಂತಹರವಕಟ ಹಂಸಾ ಮ
 ವನೆ ನೆನೆವರು ಕಾಲಚಕ್ರದ । ಜವನದೇಗೆಯ ಜಣುಗಜಾರುವರಖಿಳಮಾನವರು ॥ ಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸ
 ಸೂಕ್ತದ । ಸಮುದಮೃತವನೊಲಿದೊಲಿದು ಸು । ಶ್ರವಣದಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಪದವಿಯುಪಡೆವುದೀ
 ಲೋಕ ॥ ೩೮ ॥ ವೇದಸಾರಾಯಣದಫಲ ಗಂ । ಗಾದಿತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲ ಕೃಚ್ಛ್ರದ್ರಿತಪಸಿನಫಲವು
 ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಯಾಗಫಲ ॥ ಮೇದಿನಿಯನೊಲಿದಿತ್ತಫಲವ । ಸ್ತೌದ್ರಿಕನ್ಯಾದಾನಫಲವಹು । ದಾ
 ದುಸಿ ಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಹೇಮುಖುರಶೃಂಗಾರಭರಣವು ಕಾಮಧೇನುಸಹ
 ಸ್ರಕಪಿಲೆಯು । ಸೋಮಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲಿ ಸುರನವಿಯುತೀರದಲಿ ॥ ತ್ರೀಮುಕುಂದಾರ್ಪಣವೆನಿ
 ಸಿ ತತೆ ಭೂಮಿದೇವಂಗತ್ತಫಲವಸುಾದೀಮಹಾಭಾಲತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ॥೪೦॥ ಚೋರ
 ನಿಂದಿಸಿ ಶತಿಯುಬೈದೊಡೆಕ್ಷೀರವನು ಕ್ಷಯರೋಗ ಹಳಿದೊಡೆವಾರಣಾತಿಯ ಹಳವ ನಿಂದಿಸಿ ನಕ್ಕೊಡೆ
 ನಹುದು ॥ ಭಾರತದ ಕಥನಪ್ರಸಂಗವ । ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೇನಬಲ್ಲರು । ಘೋರತರರಾರವವ ಕಡಿಪುದು
 ಕೇಳ್ವಸುಜನಂಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ತ್ರೀಮದಮರಾಢೀಶನುತ ಗುಣ । ತಾಮರಸಪದ ವಿಪುಳನಿರ್ಮಳ । ನಾ
 ಮನನುಪಮನಿಖಿಳಯತಿಪತಿವಿಜವಂದಿತನು ॥ ರಾಮನೂರ್ಜಿತನಾಮ ಸುಧೆಯಾ । ರಾಮನಾಹವ
 ಭೀಮ ರಘುಕುಲ । ರಾಮ ಪಾಲಿಸು ಮೊಲಿದು ಗದುಗನನೀರನಾರಯಣ॥೪೨॥ರಾಮಮಂಗಳನಾಮ
 ಪ್ಲವಗ । ಸ್ತೋಮಭವಕುಲಭೀಮ ಸುಗುಣೋ । ದ್ವಾಮಜಯಸಂಗ್ರಾಮ ಸೀತಾರಾಮನಿಸ್ತೀ

ಮ || ಸಾಮಗಾನಪ್ರೇಮ ರಿಪುನಿ | ಧೂಮ ಕಾರುಣ್ಯಾಭಿರಾಮನೆ | ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಬೇಗ ದಶರಥ
ರಾಮನೊಲಿದೆನ್ನು || ೪೩ || ಅರಸ ಮೈಶಂಪಾಯನಗೆ ನಿಜ | ಕರವೊಗಿಡ್ಡಿಸುವರ್ಣವೆಸ್ತಾ |
ಭರಣಗೋವ್ರಜಭೂಮಿಕನ್ಯಾವಾನಮಣಿಗಣದಿ || ಹಿರಿದು ಪರಿಯಲಿ ಮನದಣಿವೊಲಿ | ಉರುತರ
ದ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳ ಭೂ | ಸುರರಿಗಿತ್ತನು ರಾಯಜಿನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲ || ... || ೪೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩೩೦ ವದ ೬೩೩೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ
ಪ್ರಸ್ಥವಚಃ ಪಟ್ಟದೀನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮವ್ವ ಕರ್ಣಾಟ
ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಗದಾಪರ್ವಂ ಸಮಾಂತಮಾದುದು.

 ದಶವರ್ಷ ಭಾರತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

